Ævisaga jógís

Fylgt eftir af

andlegar ritgerðir um

Paramhansa Yogananda

Til að afrita á samfélagsmiðla

Sjálfsævisaga af a Jóga

Ef
tir
Paramhans
a
Jógananda

MEÐ FORMÁLA EFtir

.WY Evans-Wentz, MA, D.Litt., D.Sc

Nema þið"
sjá skilti og
„undur, þá
trúið þér
ekki.“ –
Jóhannes
.4:48

Höfundar
réttur,
1946,
eftir
Paramha
nsa
Jóganand
a

Tileinkað Til Hinn Minni Af

LÚTER BURBANK

An bandarískur Heilagur

Efnisyfirlit

Formáli, eftir WY EVANS- WENT Z

Listi yfir myndskreytingar

Kafli

1. Foreldrar mínir og æska mín
2. Dauði móður og verndargripurinn
3. Dýrlingurinn með tvo líkama (Swami Pranabananda)
4. Stöðvuð flugferð mín til Himalajafjalla
5. „Ilmdýrlingur“ framkvæmir kraftaverk sín
6. Tígrissvíminn
7. The Levitating Saint (Nagendra Nath Bhaduri)
8. Indverski vísindamaðurinn og uppfinningamaðurinn Jagadis Chandra Bose
9. Hinn sæli dýrkandi og alheimsástarsaga hans (meistari Mahasaya)
10. Ég hitti meistara minn, Sri Yukteswar
11. Tveir peningalausir drengir í Brindaban
12. Ár í einsetuhúsi meistara míns
13. Svefnlausi dýrlingurinn (Ram Gopal Muzumdar)
14. Reynsla í alheimsmeðvitund
15. Blómkálsránið
16. Að vinna bug á stjörnunum
17. Sasi og þrír safírar
18. Múhameðskur undramaður (Afzal Khan)
19. Gúrú minn birtist samtímis í Kalkútta og Serampore
20. Við förum ekki til Kasmír
21. Við heimsækjum Kasmír
22. Myndin af hjarta steins
23. Háskólagráðan mín
24. Ég verð munkur af Swami- reglunni
25. Bróðir Ananta og systir Nalini

26. Vísindin á bak við Kriya Yoga
27. Stofnun jógaskóla í Ranchi
28. Kashi, endurfæddur og enduruppgötvaður

29. Rabindranath Tagore og ég berum saman skóla
30. Lögmál kraftaverkanna
31. Viðtal við hina helgu móður (Kashi Moni Lahiri)
32. Rama er reistur upp frá dauðum
33. Babaji, jógí-kristurinn á Indlandi nútímans
34. Að verða að höll í Himalajafjöllum
35. Kristslíkt líf Lahiri Mahasaya
36. Áhugi Babajis á Vesturlöndum
37. Ég fer til Ameríku
38. Luther Burbank -- bandarískur dýrlingur
39. Therese Neumann, kaþólska fordómafulltrúinn í Bæjaralandi
40. Ég sný aftur til Indlands
41. Idýla í Suður- Indlandi
42. Síðustu dagarnir með Guru mínum
43. Upprisa Sri Yukteswar
44. Með Mahatma Gandhi í Wardha
45. Bengalska „gleði-gegnsýrða móðirin“ (Ananda Moyi Ma)
46. Konan í jógínum sem aldrei borðar (Giri Bala)
47. Ég sný aftur til vesturs
48. Í Encinitas í Kaliforníu

MYNDSKEIÐIR

Forsíðumyn
d Kort af
Indlandi

Mín Faðir, Bhagabati Charan
Ghosh Móðir mín

Svami Pranabananda, "Það Heilagur Með Tveir
Lík Eldri bróðir minn, Ananta

Hátíð Samkoma í það Innri garður af mín Gúrú Eremitakan í
"Serampore Nagendra Nath Bhaduri, "The Levitating Saint

ára gamall 6

Jagadis Chandra Bose, frægur vísindamaður

Tveir Bræður af Þeresa Neumann, á
Konnersreuth Meistari Mahasaya, hinn sæli
dýrkandi

Jitendra Mazumdar, mín Félagi á það "Einingarlaus" Prófun á
“Brindaban Ananda Moyi Ma, „gleðin-gegnsæja móðirin

Himalajaeyjar Hellirinn Upptekið
eftir Babaji Sri Yukteswar,
meistari minn

Sjálfsþekkingarfélag, höfuðstöðvar Los Angeles

Sjálfsuppgötvun Kirkja af Allt Trúarbrögð, Hollywood Sjávarsléttubústaður gúrú míns í Puri

Sjálfsuppgötvun Kirkja af Allt Trúarbrögð, San Diego Systur mínar -- Roma, Nalini og Uma

Systir mín, Uma

Drottinn í sinni mynd sem Shiva

Yogoda Stærðfræði, Eremitakan á Dakshineswar Aðalbygging Ranchi-skólans

Kashi, endurfæddur og enduruppgötvaður

Bishnu, Motilal Mukherji, faðir minn, herra Wright, TN Bose, Swami Satyananda Hópur af Fulltrúar til það Alþjóðlegt þing af Trúarleg Frjálslyndir, Boston, 1920 Gúrú og lærisveinn í fornri einsetuhúsi

Babaji, það Jóga-Kristur af Nútímalegt Indland Lahiri Mahasaya

A Jóga Bekkur í Washington, DC Luther Burbank

Þeresa Neumann af Konnersreuth, Bæjaraland Taj Mahal í Agra

Shankari Maí Jiew, Aðeins Líf Lærisveinn af það frábært Trailanga Svami Krishnananda með taminni ljónynju sinni

Hópur á það Veitingastaðir Verönd af mín Gúrú Serampore Eremitakan Ungfrú Bletch, herra Wright og ég -- í Egyptalandi

Rabindranath Tagore

Svami Keshabananda, á hans Eremitakan í Brindaban Krishna, forn spámaður Indlands

Mahatma Gandhi, í Wardha

Giri Bala, það Kona Jóga WHO Aldrei Matur Herra EE Dickinson

Mín Gúrú og Ég sjálfur Ranchi-nemendur Encinitas

Faðir minn

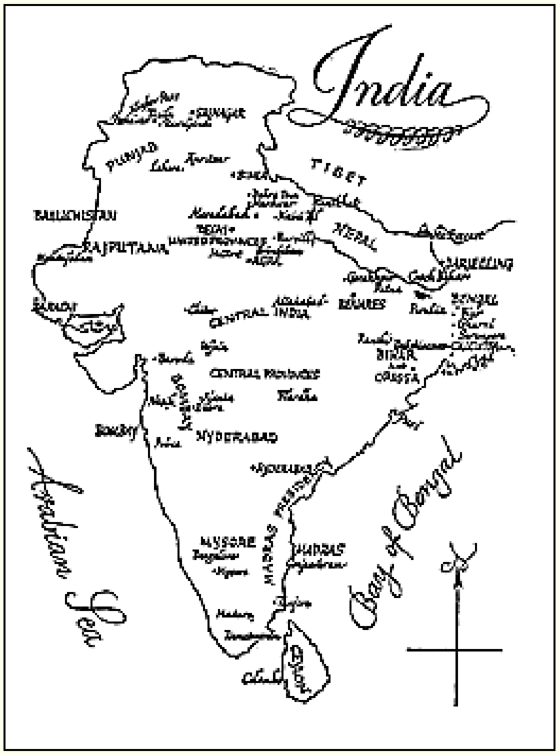

Kort af Indland

FORMÁLI

.Eftir WY EVANS-WENTZ, MA, D.Litt., D.Sc

Jesús Háskóli, Oxford;

Höfundur úr *Tíbetsku dánarbókinni, hinum mikla jógi ,Milarepa frá Tíbet*

. *Tíbetsk jóga og leyndarkenningar* o.s.frv

Gildi *sjálfsævisögulegrar ævisögu Yogananda* eykst til muna vegna þess að hún er ein af fáum bókum á ensku um vitringa Indlands sem hefur verið skrifuð, ekki af blaðamanni eða útlendingi, heldur af einhverjum af þeirra eigin kynþætti og menntun - í stuttu máli, bók *um* jógí *eftir* jógí. Sem sjónarvottur að frásögn af hinu ótrúlega líf og völd af nútímalegt Hindúar heilögu, það bók hefur mikilvægi bæði tímabær og tímalaus. Megi hver lesandi votta hinum virta höfundi, sem ég hef notið þeirrar ánægju að kynnast bæði á Indlandi og í Ameríku, þakklæti og þakklæti. Óvenjulegt ævirit hans er vissulega eitt það afhjúpandi um dýpt hindúahugans og hjartans og andlegan auð Indlands sem nokkru sinni hefur verið gefið út á .Vesturlöndum

Það hefur verið mér heiður að kynnast einum af þeim vitringum sem hér er sagt frá - Sri Yukteswar Giri. Mynd af þessum virðulega dýrlingi birtist sem hluti af forsíðubók minni um *tíbetska jóga og leyndarkenningar* . [1-1] Það var í Puri í Orissa við Bengalflóa sem ég hitti Sri Yukteswar. Hann var þá yfirmaður rólegrar ashrama við sjávarsíðuna þar og var aðallega upptekinn af andlegri þjálfun hóps. af unglegur lærisveinar. Hann tjáð ákafur áhugi í það

velferð af það fólk af það Sameinuðu þjóðirnar Ríki og allrar Ameríku, og einnig Englands, og spurði mig út í fjarlægar athafnir, sérstaklega í Kaliforníu, helsta lærisveins síns, Paramhansa Yogananda, sem hann elskaði innilega og hafði sent árið 1920 sem sendiboða sinn til .Vesturlanda

Sri Yukteswar var blíðlegur í fasi og rödd, ánægjulegur í framkomu og verðugur þeirrar virðingar sem hans

fylgjendur sem honum voru sjálfkrafa veittir. Allir sem þekktu hann, hvort sem þeir voru úr eigin samfélagi eða ekki, höfðu mikla virðingu fyrir honum. Ég man glöggt eftir hávaxinni, beinni og asketískri líkamsbyggingu hans, klæddum í saffranlitaðan klæðnað þess sem hefur hafnað veraldlegum leitum, þegar hann stóð við inngang einsetuhússins til að bjóða mig velkominn. Hár hans var langt og nokkuð krullað og andlit hans skeggjað. Líkami hans var vöðvastæltur og stinnur, en grannur og vel myndaður, og hans skref orkumikill. Hann hafði valið eins og hans staður af jarðnesk bústaður það heilagur borgina Puri, þar sem fjöldi guðhræddra hindúa, fulltrúar allra héraða Indlands, koma daglega í pílagrímsferð til hins fræga musteris Jagannath, „Drottins heimsins". Það var í Puri sem Sri Yukteswar lokaði jarðneskum augum sínum árið 1936 fyrir sviðsmyndum þessa tímabundna ástands tilveru og lést, vitandi að holdgun hans hafði verið borin til sigursæls loka. Ég er sannarlega ánægður að geta skráð þennan vitnisburð. til það hátt persóna og heilagleiki af Srí Júktesvör. Efni til vera áfram fjarlægt frá það fjöldi, Hann gaf sig skilyrðislaust og í rósemi því hugsjónarlífi sem Paramhansa Yogananda, lærisveinn hans, hefur nú lýst um aldir. WY EVANS-WENTZ

1-1 : Oxford University Press, 1935.

Höfundar Þakkir

Ég er innilega þakklátur fröken LV Pratt fyrir langa ritstjórnarvinnu hennar við handrit þessarar bókar. Þökkum þér kærlega fyrir. eru gjalddaga einnig til Ungfrú Rút Zahn fyrir undirbúningur af það vísitala, til Hr. C. Ríkharður Wright fyrir leyfi til að nota útdrætti úr ferðadagbók hans til .Indlands, og til Dr. WY Evans-Wentz fyrir tillögur og hvatningu

PARAMHANSA YOGANANDA

október 1945, .28

Encinitas, Kaliforníu

KAFLI: 1

Mín Foreldrar og Snemma Lífið

Einkennandi fyrir indverska menningu hefur lengi verið leit að fullkomnum sannleika og meðfylgjandi lærisveinn-gúrú [1-2.] samband. Mín eigin leið leiddi mig til kristlegs spekings sem var mótað í aldanna rás. Hann var einn af miklu meisturunum sem eru eini

eftirstandandi auð. Þeir hafa komið fram í hverri kynslóð og varið land sitt gegn örlögum Babýlonar og Egyptalands.

Ég finn fyrstu minningar mínar sem ná yfir tímalaus einkenni fyrri jarðvistar. Skýrar minningar komu til mín frá fjarlægu lífi, jógi [1-3] í kringum snjóinn í Himalajafjöllum. Þessar svipmyndir fortíðarinnar, með einhverju víddarlausu sambandi, gáfu mér einnig innsýn í framtíðina.

Hjálparleysi og auðmýkingar bernskunnar eru ekki horfnar úr huga mínum. Ég var meðvituð um að geta ekki gengið eða tjáð mig frjálslega. Bænarfyllir komu upp í mér þegar ég áttaði mig á líkamlegu vanmætti mínu. Sterkt tilfinningalíf mitt tók á sig hljóða mynd sem orð á mörgum tungumálum.
Í innri ruglingi tungumálanna vandi eyra mitt sig smám saman við umlykjandi bengölsku atkvæði fólks míns. Heillandi umfang huga ungbarns! fullorðinsáranna talin takmarkað við leikföng og tær.

Sálfræðileg gerjun og ónæmur líkami minn leiddi til margra þrjóskra grátkasta. Ég man eftir almennri fjölskylduundrun yfir vanlíðan minni. Hamingjusamari minningar safnast líka að mér: klapp móður minnar og fyrstu tilraunir mínar til að sleppa orðum og hægja á mér. Þessir fyrstu sigrar, sem oftast gleymast fljótt, eru samt sem áður náttúrulegur grunnur að sjálfstrausti.

Víðtækar minningar mínar eru ekki einstakar. Margir jógarar eru þekktir fyrir að hafa haldið sjálfsvitund sinni ótrufluðum af dramatískum umskiptum til og frá „lífi“ og „dauða“. Ef maðurinn er eingöngu líkami, þá setur tap hans vissulega síðasta tímabil sjálfsmyndar. En ef spámenn í gegnum árþúsundirnar töluðu sannleikann, þá er maðurinn í eðli sínu óáþreifanlegur. Varanlegur kjarni mannlegs sjálfsdýrkunar er aðeins tímabundið tengdur skynjun.

Þótt einkennilegar, skýrar minningar frá bernsku séu ekki afar sjaldgæfar, hef ég á ferðalögum um fjölmörg lönd hlustað á fyrstu endurminningar af vörum trúföstra karla og kvenna.

Ég fæddist á síðasta áratug nítjándu aldar og eyddi fyrstu átta árum mínum í Gorakhpur. Þetta var fæðingarstaður minn í Sameinuðu héruðunum í norðausturhluta Indlands. Við vorum átta börn: fjórir drengir og fjórar stúlkur. Ég, Mukunda Lal Ghosh, [1-4 ára], var annar sonurinn og fjórða barnið.

Faðir og móðir voru Bengalar, af *kshatriya*- kastanum. [1-5] Báðir voru þeir blessaðir með heilögum eðli. Gagnkvæm ást þeirra, róleg og virðuleg, birtist aldrei af léttúð. Fullkomin sátt foreldra var rólegur miðpunktur óróans í átta ungu lífi.

Faðirinn, Bhagabati Charan Ghosh, var góður, alvarlegur og stundum strangur. Við börnin elskuðum hann innilega en sýndum samt ákveðna lotningarfulla fjarlægð. Hann var framúrskarandi stærðfræðingur og rökfræðingur og lét fyrst og fremst

hugvit sitt leiða hann. En móðirin var hjartadrottning og kenndi okkur aðeins með kærleika. Eftir dauða hennar sýndi faðirinn meiri innri blíðu sína. Ég tók þá eftir því að augnaráð hans breyttist oft í augnaráð móður minnar.

Í návist mömmu fengum við fyrstu, sætu og bituru kynni okkar af ritningunum. Sögur frá það *Mahabharata* og *ramayana* [1-6] voru úrræðalega kallaður til til hitta það nauðsynjar

af aga. Leiðbeiningar og refsing fór hönd í hönd.

Mamma sýndi okkur daglega virðingu með því að klæða okkur vandlega síðdegis þegar við tókum á móti honum heim úr vinnunni. Staða hans var svipuð staða varaforseta hjá Bengal-Nagpur járnbrautinni, einu af stóru járnbrautarfyrirtækjum Indlands. Starf hans fól í sér ferðalög og fjölskylda okkar bjó í nokkrum borgum á bernskuárum mínum.

Mamma rétti opna hönd til þurfandi. Pabbi var líka góðhjartaður, en virðing hans fyrir lögum og reglu náði til fjárhagsáætlunar. Einu sinni eyddi mamma meira en mánaðartekjur pabba í að fæða fátæka.

„Ég bið ykkur bara um að halda góðgerðarstarfi ykkar innan hæfilegra marka.“ Jafnvel væg ávíta frá eiginmanni hennar var móðurinni sár. Hún pantaði sér vagn án þess að gefa börnunum í skyn að þau væru ósátt.

"Blessað!" Ég er að fara í burtu til mín móður heim." Fornöld úrslitakostir!

Við brutum út í undrandi harmakvein. Móðurbróðir okkar kom á réttum tíma; hann hvíslaði að pabba nokkrum viturlegum ráðum, sem aldirnar höfðu vafalaust vakið. Eftir að pabbi hafði komið með nokkrar sáttarfullar athugasemdir, ók mamma glaðlega af stað með bílinn. Þannig lauk einu vandræðum sem ég tók eftir milli foreldra minna. En ég man eftir einkennandi umræðu.

„Vinsamlegast gefið mér tíu rúpíur fyrir óheppna konu sem er nýkomin heim.“ Bros mömmu hafði sinn eigin sannfæringarkraft.

„Hvers vegna tíu rúpíur? Ein er nóg.“ Pabbi bætti við réttlætingu: „Þegar pabbi og afi minn dóu skyndilega, upplifði ég fátækt í fyrsta skipti. Eini morgunmaturinn minn, áður en ég gekk kílómetra í skólann, var lítill banani. Seinna, í háskólanum, var ég í slíkri neyð að ég sótti um aðstoð upp á eina rúpíu á mánuði hjá auðugum dómara. Hann hafnaði því og benti á að jafnvel ein rúpía skipti máli.“

„Hve sárt minnist þú þess að þú hafnaðir þessari rúpíu!“ Hjarta móður minnast þess strax. „Viltu að þessi kona muni líka með sársauka eftir því að þú hafnaðir tíu rúpíum sem hún þarfnast brýns?“

„Þú vinnur!“ Með óminningarlegri bendingu sigraðra eiginmanna opnaði hann veskið sitt. „Hérna er tíu rúpíuseðill. Gefðu henni hann með góðum vilja.“

Pabbi hafði tilhneigingu til að segja fyrst „nei“ við öllum nýjum tillögum. Viðhorf hans til hinnar ókunnu konu sem Að fá svo auðveldlega samúð móður var dæmi um venjulega varúð hans. Andúð á tafarlausri viðurkenningu - dæmigerð fyrir franska hugsun á Vesturlöndum - er í raun aðeins að heiðra meginregluna um „tilhlýðilega íhugun“. Ég fann alltaf pabba skynsamlegan og jafnvægan í dómum sínum. Ef ég

Hann gat stutt fjölmörg beiðnir mínar með einni eða tveimur góðum rökum, en hann kom mér alltaf að því markmiði sem ég hafði óskað eftir, hvort sem það var fríferð eða nýtt mótorhjól.

Faðirinn var strangur agi við börnin sín á fyrstu árum þeirra, en viðhorf hans gagnvart sjálfur var hann sannarlega Spartverskur. Hann fór til dæmis aldrei í leikhús heldur sótti sér afþreyingu í ýmsum andlegum iðkunum og í lestri *Bhagavad Gita* . [1-7] Hann forðaðist allan munaðargáfu og hélt fast við hann til einn gamall par af skór þar til þau voru gagnslaus. Hans synir keypti bílar eftir Þau urðu vinsæl, en pabbi var alltaf ánægður með sporvagninn í daglegu ferð sinni á skrifstofuna. Að safna peningum til valda var honum framandi. Einu sinni, eftir að hafa stofnað Kalkútta-borgarbankann, neitaði hann að hagnast á því að eiga nokkur hlutabréf í honum. Hann hafði einfaldlega viljað gegna borgaralegri skyldu sinni í frítíma sínum.

Nokkrum árum eftir að pabbi lét af störfum á lífeyri kom enskur bókhaldari til að skoða bókhald Bengal-Nagpur járnbrautarfélagsins. Rannsóknarmaðurinn, sem var undrandi, komst að því að pabbi hafði aldrei sótt um vangoldinna bónusa.

"Hann gerði það vinna af þrír menn!" það bókhaldari sagði það fyrirtæki. "Hann hefur rúpíur 125.000 (um það bil
„41.250 dollara) sem honum var skuldað í bætur.“ Embættismennirnir afhentu föður sínum ávísun upp á þessa upphæð. Hann hugsaði svo lítið um það að hann gleymdi að minnast á það við fjölskylduna. Löngu síðar var hann yfirheyrður af yngsta bróður mínum, Bishnu, sem tók eftir stóru innborguninni á bankayfirliti .

„Hvers vegna að gleðjast yfir efnislegum hagnaði?“ svaraði faðirinn. „Sá sem sækist eftir jafnræði fagnar hvorki ávinningi né tapi. Hann veit að maðurinn kemur auðlaus í þennan heim og fer án einnar rúpíu.“

Faðir
Bhagabati Charan Ghosh
A Lærisveinn af Lahiri Mahasaya

Snemma í hjónabandi sínu urðu foreldrar mínir lærisveinar mikils meistara, Lahiri Mahasaya frá Benares. Þessi samskipti styrktu eðlislægt asketískt skap föður míns. Móðir mín játaði þetta merkilega fyrir elstu systur minni, Romu: „Faðir þinn og ég búum saman sem hjón aðeins einu sinni á ári, í þeim tilgangi að eignast börn.“

Faðirinn kynntist Lahiri Mahasaya fyrst í gegnum Abinash Babu, [1-8 ára.] starfsmaður á skrifstofu Bengal-Nagpur járnbrautarinnar í Gorakhpur. Abinash fræddi ung eyru mín með heillandi sögum um marga indverska dýrlinga. Hann endaði alltaf með því að hylla yfirburði síns eigin gúrús.

„Hefurðu einhvern tíma heyrt um þær óvenjulegu aðstæður sem faðir þinn varð lærisveinn Lahiri Mahasaya við?“

Það var á rólegum sumardegi, þegar ég og Abinash sátum saman í lóðinni heima hjá mér, að hann spurði þessa áhugaverðu spurningu. Ég hristi höfuðið og brosti spennt.

„Fyrir mörgum árum, áður en þú fæddist, bað ég yfirmann minn – föður þinn – um að gefa mér viku frí frá skyldum mínum í Gorakhpur til að heimsækja gúrú minn í Benares. Faðir þinn gerði gys að áætlun minni.“

„Ætlarðu að verða trúarofstækismaður?“ spurði hann. „Einbeittu þér að skrifstofustörfunum ef þú vilt halda áfram.“

„Þann dag, þegar ég gekk dapurlega heim eftir skógarstíg, hitti ég föður þinn í palanquin. Hann skildi þjóna sína og farartæki eftir og gekk í takt við mig. Í því skyni að hugga mig benti hann á kosti þess að sækjast eftir veraldlegri velgengni. En ég heyrði hann sinnulausan. Hjarta mitt endurtók: „Lahiri Mahasaya! Ég get ekki lifað án þess að sjá þig!“

„Leið okkar leiddi okkur að jaðri friðsæls akurs, þar sem geislar síðdegissólarinnar voru enn að krýna háa öldu villta grassins. Við nálguðumst aðdáun. Þar á akrinum, aðeins nokkrum metrum frá okkur, birtist skyndilega mynd hins mikla gúrús míns! [1-9]

„Bhagabati, þú ert of harður við starfsmann þinn!“ Rödd hans ómaði í undrandi eyrum okkar. Hann hvarf eins dularfullt og hann hafði komið. Á hnjánum hrópaði ég: „Lahiri Mahasaya! Lahiri Mahasaya!“ Faðir þinn sat hreyfingarlaus af undrun um stund.

„Abinash, ég gef *þér ekki aðeins* leyfi, heldur gef ég *mér* leyfi til að leggja af stað til Benares á morgun. Ég verð að þekkja þennan mikla Lahiri Mahasaya, sem getur efnisgert sig að vild til að biðja fyrir þér! Ég mun taka konu mína og biðja þennan meistara að vígja okkur á andlegri leið sinni. Viltu leiða okkur til hans?“

„‚Auðvitað.‘ Gleði fyllti mig yfir hinu undraverða svari við bæn minni og skjótum og hagstæðum atburðarásum .

„Kvöldið eftir röltum við foreldrar þínir til Benares. Við fórum með hestvagni daginn eftir,“ og þá hafði til ganga í gegnum þröngt brautir til mín gúrúar einangrað heim. Að slá inn hans lítið

Í setustofunni beygðum við okkur fyrir húsbóndanum, föst í sinni vanalegu lótusstellingu. Hann blikkaði skarandi augum sínum og beindi þeim að föður þínum.

„‚Bhagabati, þú ert of harður við starfsmann þinn!‘ Orð hans voru þau sömu og hann hafði notað tveimur dögum áður á Gorakhpur-vellinum. Hann bætti við: „Ég er ánægður að þú hafir leyft Abinash að heimsækja mig og að þú og kona þín hafið fylgt honum.“

„Þeim til gleði innvígði hann foreldra ykkar í andlega iðkun *Kriya Yoga* . [1-10] Faðir þinn og ég, sem bræður lærisveinar, höfum verið nánir vinir frá þeim eftirminnilega degi sem sýnin var. Lahiri Mahasaya sýndi mikinn áhuga á fæðingu þinni. Líf þitt mun örugglega tengjast hans eigin: blessun meistarans fellur aldrei úr gildi.“

Lahiri Mahasaya yfirgaf þennan heim stuttu eftir að ég kom í hann. Mynd af honum, í skrautlegum ramma, prýddi alltaf altari fjölskyldu okkar í þeim ýmsu borgum sem faðir minn var fluttur til vegna embættis síns. Marga morgna og kvölds vorum við mamma að hugleiða fyrir framan tilbúið helgidóm og fórna blómum dýfðum í ilmandi sandelviðarmauk. Með reykelsi og myrru, ásamt sameiginlegri hollustu okkar, heiðruðum við guðdóminn sem hafði fundið fulla birtingarmynd í Lahiri Mahasaya.

Hans mynd hafði a fram úr áhrif yfir mín lífið. Eins og Ég óx, það hugsun af það meistari óx með mig. Í hugleiðsla Ég myndi oft sjá hans ljósmynda mynd koma fram frá þess lítill ramma og taka á sig lifandi mynd, sitja fyrir framan mig. Þegar ég reyndi að snerta fætur hans bjarma líkama, það myndi breytast og verða aftur myndin. Þegar bernskan rann yfir í drengskap fann ég Lahiri Mahasaya umbreytt í mín hugur frá a lítið mynd, vöggu í a rammi, til a lifandi, upplýsandi nærveru. Ég bað oft til hans á erfiðum stundum eða ruglingi og fann innra með mér huggandi leiðsögn hans. Í fyrstu syrgði ég yfir því að hann var ekki lengur líkamlega lifandi. Þegar ég byrjaði Til að uppgötva leynda alnærveru hans, harmaði ég ekki lengur. Hann hafði oft skrifað þeim lærisveinum sínum sem voru of ákafir að sjá hann: „Hvers vegna að koma og skoða bein mín og hold, þegar ég er alltaf innan seilingar kutastha *(* andlegrar sjónar) ykkar?“

Ég var um átta ára gömul blessuð með dásamlegri lækningu í gegnum ljósmynd af Lahiri Mahasaya. Þessi reynsla styrkti ást mína. Þegar ég var á fjölskyldubústað okkar í Ichapur í Bengal, veiktist ég af asískri kóleru. Líf mitt var vonlaust; læknarnir gátu ekki gert það. Ekkert. Við rúmstokkinn minn benti mamma mér í örvæntingu að skoða myndina af Lahiri Mahasaya á veggnum fyrir ofan höfuðið á mér.

„Beygðu þig fyrir honum í huganum!“ Hún vissi að ég var of veikburða til að lyfta höndunum í kveðjuskyni. „Ef þú sýnir sannarlega hollustu þína og krýpur innst inni fyrir honum, þá mun lífi þínu þyrmt!“

Ég horfði á ljósmynd hans og sá þar blindandi ljós sem umvafði líkama minn og allan herbergi. Ógleðin og önnur óstjórnleg einkenni hurfu; mér leið vel. Strax fann ég mig nógu sterkan til að beygja mig niður og snerta fætur mömmu í þakklæti fyrir ómælda trú hennar á gúrú sinn. Mamma þrýsti höfðinu ítrekað á litlu myndina.

"Ó Algengur Meistari, Ég þakka þig það þinn ljós hefur læknaður mín sonur!"

Ég áttaði mig á því að hún hafði líka orðið vitni að þeim ljómandi loga sem notaður var til að ég náði mér samstundis af venjulega banvænum sjúkdómi.

Ein af mínum dýrmætustu eignum er sama ljósmyndin. Hún var gefin föður mínum af Lahiri Mahasaya sjálfum og ber með sér heilagan titring. Myndin á sér undraverðan uppruna. Ég heyrði söguna frá bróður lærisveini föður míns, Kali Kumar Roy.

Það virðist sem meistarinn hafi haft óbeit á að láta ljósmynda sig. Þrátt fyrir mótmæli hans var einu sinni tekin hópmynd af honum og hópi trúaðra, þar á meðal Kali Kumar Roy. Það var undrandi ljósmyndari sem uppgötvaði að platan, sem hafði skýrar myndir af öllum lærisveinunum, sýndi ekkert meira en autt svæði í miðjunni þar sem hann hafði eðlilega búist við að finna útlínur Lahiri Mahasaya. Fyrirbærið var mikið rætt.

Ákveðinn nemandi og reyndur ljósmyndari, Ganga Dhar Babu, stærði sig af því að flóttamaðurinn myndi ekki sleppa honum. Næsta morgun, þegar gúrúinn sat í lótusstellingu á trébekk með Ganga Dhar Babu kom með búnað sinn á skjá fyrir aftan sig. Hann gerði allar varúðarráðstafanir til að ná árangri og afhjúpaði græðgisfullur tólf plötur. Á hverri þeirra fann hann fljótlega afrit af trébekknum og skjánum, en enn og aftur vantaði eyðublað meistarans.

Með tárum og sundurbrotnu stolti leitaði Ganga Dhar Babu uppi gúrú sinn. Það liðu margar klukkustundir þar til Lahiri Mahasaya rauf þögn hans með áberandi athugasemd:

"Ég er Andi. Getur þinn myndavél endurspegla það alls staðar nálægur Ósýnilegur?"

„Ég sé að það er ekki hægt! En, heilagi herra, ég þrái innilega mynd af líkamlegu musteri þar sem einn, í þröngsýni minni, virðist sá andi búa að fullu.“

"Komdu, þá, á morgun morgunn. Ég mun stelling fyrir þú.“

Aftur beindi ljósmyndarinn myndavélinni sinni. Að þessu sinni var hin helga persóna, ekki hulin dularfullri ósýnileika, skörp á plötunni. Meistarinn stillti sér aldrei upp fyrir aðra mynd; að minnsta kosti hef ég ekki séð neina.

Ljósmyndin er endurgerð í þessari bók. Ljós andlitsdrættir Lahiri Mahasaya, sem voru af öllum kynþáttum, gefa varla til kynna hvaða kynþætti hann tilheyrði. Mikil gleði hans yfir samfélagi við Guð birtist lítillega í... a nokkuð dularfullt bros. Hans augu, helmingur opið til tákna a nafnvirði átt á það ytri heimurinn, eru líka hálflokaðir. Algjörlega ómeðvitaður um fátæku beitu jarðarinnar, var hann fullkomlega vakandi alltaf til andlegra vandamála þeirra sem leituðu til hans eftir rausn.

Stuttu eftir að ég hafði læknast fyrir tilstilli myndar gúrúsins fékk ég áhrifamikla andlega sýn. Ég sat í rúminu mínu einn morguninn og féll í djúpar draumórar.

„Hvað býr að baki myrkri lokuðu augnanna?“ Þessi rannsakandi hugsun kom kröftuglega inn í huga minn. Risastórt ljósgeisli birtist samstundis fyrir innra augnaráði mínu. Guðdómlegar myndir dýrlinga, sitjandi í hugleiðslustellingu í fjallahellum, myndaðar eins og smámyndir úr kvikmyndum á

stór ljómi á enninu mínu. „Hver ert

þú?“ sagði ég upphátt.

„Við erum jógarnir frá Himalajafjöllum.“ Himnesku viðbrögðin eru erfið að lýsa; hjarta mitt fylltist gleði.

„Ah, ég þrái að fara til Himalajafjalla og verða eins og þú!“ Sýnin hvarf, en silfurlitaðir geislarnir teygðust út í sífellt stækkandi hringjum út í óendanleikann.

"Hvað er þetta undursamlegt glóa?"

"Ég er Íswara. **1-11"** „Ég er ljós.“ Röddin var eins og

muldrandi ský. „Ég vil vera eitt með þér!“

Úr hægfara dvínandi guðdómlegri alsælu minni bjargaði ég varanlegri arfleifð innblásturs til að leita Guðs. „Hann er eilíf, sífellt ný gleði!“ Þessi minning varði löngu eftir upphefðardeginn.

Önnur snemma minning er einstök; og bókstaflega, því ég ber örið enn þann dag í dag. Ég og eldri systir mín, Uma, sátum snemma morguns undir *neemtré* í lóð okkar í Gorakhpur. Hún var að hjálpa mér með bengölsku bókmenntabók, á þeim tíma sem ég gat varið augun frá páfagaukunum í nágrenninu sem voru að éta þroskaða margosa-ávexti. Uma kvartaði undan bólgu á fætinum og sótti krukku af smyrsli. Ég smurði smá af smyrslinu á framhandlegginn.

"Hvers vegna gera þú nota lyf á a heilbrigður armur?"

„Jæja, systir, ég held að ég fái bólgu á morgun. Ég er að prófa smyrslið þitt á staðnum þar sem bólgurnar munu koma fram.“

"Þú lítið lygari!"

"Systir, ekki hringja mig a lygari þar til þú sjá hvað gerist í það morgunn." Reiði fyllt mig.

Uma var ekki hrifin og endurtók hæðnisorð sín þrisvar sinnum. Óbilandi ákvörðun ómaði í rödd minni þegar ég svaraði hægt.

„Með viljastyrk mínum segi ég að á morgun muni ég fá frekar stóran bólgu á þessum stað á handleggnum; og *þinn* bólgur munu tvöfaldast!“

Morgunninn fann mig með illt bólgu á tilgreindum stað; stærð bólgunnar á Umu hafði tvöfaldast. Með ópum hljóp systir mín til mömmu. „Mukunda er orðinn að dauðaseggi!“ Mamma sagði mér alvarlega að nota aldrei mátt orða til að valda

skaða. Ég hef alltaf munað eftir ráðum hennar og fylgt þeim.

Mín sjóða var skurðaðgerð meðhöndlað. A áberandi ör, vinstri eftir það læknis skurður, er nútíð í dag. Kveikt

mín hægri framhandleggur er a stöðugt áminning af það kraftur í mannsins hreint orð.

Þessar einföldu og að því er virtist skaðlausu setningar til Umu, sem voru sagðar af djúpri einbeitingu, höfðu haft nægilega mikla leynda krafta til að springa eins og sprengjur og hafa afgerandi, þótt skaðleg, áhrif. Ég skildi síðar að hægt væri að beina sprengikraftinum í tali skynsamlega til að frelsa líf manns frá erfiðleikum og þannig starfa án örva eða ávíta. [1-12]

Fjölskylda okkar flutti til Lahore í Punjab. Þar eignaðist ég mynd af guðdómlegu móðurinni í mynd gyðjunnar Kali. [1-13] Það helgaði lítið óformlegt helgidóm á svölum heimilis okkar. Ég varð ótvíræð sannfærð um að uppfylling allra bæna minna sem ég bað um á þessum helga stað myndi krýna. Dag einn stóð ég þar með Umu og horfði á tvo flugdreka fljúga yfir þök bygginganna hinum megin við mjög þröngu götuna.

"Hvers vegna eru þú svo rólegt?" Uma ýtt mig leikandi.

„Ég er bara að hugsa um hvað það er dásamlegt að Guðmóðirin gefi mér

hvað sem ég bið um.“ „Ég geri ráð fyrir að hún myndi gefa þér þessa tvo

flugdreka!“ Systir mín hló hæðnislega.

"Hvers vegna ekki?" Ég byrjaði hljóðlát bænir fyrir þeirra eignarhald.

Leikir eru spilaðir á Indlandi með flugdreka sem eru þaktir lími og slípuðu gleri. Hver leikmaður reynir að klippa á streng andstæðingsins. Laus flugdreki svífur yfir þökin; það er mikil skemmtun að grípa hann. Þar sem Uma og ég vorum á svölunum virtist ómögulegt að laus flugdreki gæti komist í hendur okkar; strengurinn myndi náttúrulega dingla yfir þökin.

Leikmennirnir hinum megin við brautina hófu leik sinn. Einn strengur var skorinn; strax sveif flugdrekinn í áttina að mér. Hann sat kyrr um stund vegna skyndilegrar gola, sem nægði til að flækja strenginn fast við kaktusplöntu ofan á húsinu á móti. Fullkomin lykkja myndaðist fyrir grip minn. Ég rétti Umu verðlaunin.

„Þetta var bara óvenjulegt slys og ekki svar við bæn þinni. Ef hinn flugdrekinn kemur til þín, þá mun ég trúa honum.“ Dökk augu systur minnar lýstu meiri undrun en orð hennar.

Ég hélt áfram bænum mínum af miklum krafti. Hinn spilarinn togaði af krafti og missti flugdrekann skyndilega. Hann stefndi í átt að mér, dansandi í vindinum. Hjálpsamur aðstoðarmaður minn, kaktusplantan, festi flugdrekastrenginn aftur í nauðsynlega lykkjuna sem ég gat gripið í hann. Ég afhenti Umu annan bikarinn minn.

„Sannarlega hlustar guðdómlega móðir á þig! Þetta er allt of óhugnanlegt fyrir mig!“ Systir þaut í burtu eins og hræddur hjörtur.

1-2 : Andleg kennari; frá Sanskrít rót *gu* r, til hækka, til upplyfting.

1-3 : A iðkandi af jóga, "stéttarfélag", forn Indverskur vísindi af hugleiðsla á Guð.

1-4 : Mín nafn var breytt til Jógananda hvenær Ég inn það forn klaustur Svami Pöntun í 1914. Mín gúrú veitti mér trúarheitið *Paramhansa árið 1935 (sjá kafla* 24 og 42).

1-5 : Hefðbundið, það sekúndu kasta af stríðsmenn og stjórnendur.

1-6 : Þessir forn stórsögur eru það fjársjóður af Indlands saga, goðafræði, og heimspeki. An "Alls manns Bókasafn rúmmál, .*Ramayana og Mahabharata* , er a þétting í Enska vers eftir Rómesh Dutt (Nýtt York: E. P. Dutton)

1-7 Þetta göfuga sanskrítkvæði, sem er hluti af *Mahabharata*- eposinu, er úr hindúabíblíunni. Ljóðrænasta enska þýðingin er *The Song Celestial eftir Edwin Arnold* (Fíladelfía: David McKay, 75 sent). Ein besta þýðingin með ítarleg athugasemdir er Srí Aurobindo's *Skilaboð Af Hinn Gita* (Júpíter Ýttu á, 16 ára Semudoss St., Madras, Indlandi, 3,50 dollarar).

1-8 : *Babú* (Herra) er sett í bengalska nöfn á það enda.

1-9 : Hinn stórkostlegur völd haldinn eftir frábært meistarar eru útskýrði í kafli 30 ára "Það Lögfræði af Kraftaverk."

1-10 : A jógísk tækni þar sem það skynjun uppþot er kyrr, leyfi maður til ná einn sívaxandi sjálfsmynd með alheimsvitund. (Sjá kafla 26.)

1-11 : A Sanskrít nafn fyrir Guð eins og Reglustika af það alheimurinn; frá það rót *Er* , til regla. Þar eru 108 nöfn fyrir Guð í hindúaritningarnar, sem hver um sig ber með sér mismunandi blæ heimspekilegrar merkingar.

1-12 : Hinn óendanleg styrkleikar af hljóð leiða af frá það Skapandi Orð, *Aum* , það geimferðafræði titrings kraftur að aftan allt Atómorka. Sérhvert orð sem talað er með skýrri skilningi og djúpri einbeitingu hefur efnislegt gildi. Hávær eða hljóðlát endurtekning af innblásandi orð hefur verið fannst áhrifaríkt í Kúeismi og svipað kerfi af sálfræðimeðferð; það leyndarmál lygar í að stíga upp af það hugans titrings hlutfall. Hinn skáld Tennyson hefur vinstri okkur, í hans *Endurminningar* , einn reikningur af hans endurtekin aðferð til að fara út fyrir meðvitaða hugann inn í yfirmeðvitund:

> Eins konar vökuleiðslu – þetta vegna skorts á betra orði – hef ég oft upplifað, alveg frá barnæsku, þegar ég hef verið „ aleinn,“ skrifaði Tennyson. „Þetta hefur komið yfir mig með því *að endurtaka* nafn mitt fyrir sjálfum mér í hljóði, þar til allt í einu, eins og úr styrk meðvitundar einstaklingsins, virtist einstaklingurinn sjálfur leysast upp og hverfa í...“ óendanleg vera, og þetta ekki a ruglaður ríki en það skýrast, það öruggast af það öruggast, algjörlega handan við orð - þar sem dauðinn var næstum hlægilegur ómögulegur - persónuleikamissirinn (ef svo væri) virtist ekki útrýming, heldur hið eina sanna líf.“ Hann skrifaði enn fremur: „Þetta er engin óljós alsæla, heldur ástand yfirskilvitlegrar undrunar, tengt “.algjörri skýrleika hugans

1-13 : Kali er a tákn af Guð í það þáttur af eilíft Móðir Náttúran.

KAFLI: 2

Mín Móðir Dauði Og Hinn Dulspekingur Verndargripur

Mín móður mest löngun var það hjónaband af mín öldungur bróðir. "Ah, hvenær Ég sjá það andlit af

„Kona Anöntu, ég mun finna himnaríki á þessari jörð!“ Ég heyrði mömmu oft tjá með þessum orðum sterka indverska tilfinningu sína fyrir samfelldri fjölskyldu.

Ég var um ellefu ára gamall þegar Ananta trúlofaðist. Mamma var í Kalkútta og hafði umsjón með brúðkaupsundirbúningnum af gleði. Pabbi og ég vorum ein eftir heima hjá okkur í Bareilly í Norður-Indlandi, þaðan sem pabbi hafði verið fluttur eftir tvö ár í Lahore.

Ég hafði áður orðið vitni að dýrð brúðkaupsathafna tveggja eldri systra minna, Romu og Umu; en fyrir Ananta, sem elsta soninn, voru áætlanirnar mjög ítarlegar. Móðir tók á móti fjölmörgum ættingjum sem komu daglega til Kalkútta frá fjarlægum heimilum. Hún hýsti þá þægilega í stóru, nýfengnu húsi að Amherststræti 50. Allt var til reiðu - veislukræsingarnar, glæsilega hásætið sem bróðirinn átti að bera á heim til brúðarinnar, raðir litríkra ljósa, risavaxnir pappafílar og úlfaldar, enskar, skoskar og indverskar hljómsveitir, atvinnuskemmtikraftar, prestar fyrir fornar helgiathafnir.

Pabbi og ég, í hátíðarskapi, ætluðum að sameinast fjölskyldunni í tæka tíð fyrir athöfnina. Skömmu fyrir hinn mikla dag birtist mér hins vegar ógnvænleg sýn.

Það var í Bareilly um miðnætti. Þegar ég svaf við hliðina á pabba á torginu í sumarhúsinu okkar vaknaði ég við einkennilegt flugnanet sem lá yfir rúminu. Þunnu gluggatjöldin drógu sig upp og ég sá ástkæra mynd móður minnar.

„Vektu föður þinn!“ Rödd hennar var aðeins hvísl. „Taktu fyrstu lausu lestina klukkan fjögur í morgun. Flýttu þér til Kalkútta ef þú vilt sjá mig!“ Draugalíka veran hvarf.

„Pabbi, pabbi! Mamma er að deyja!“ Óttinn í rödd minni vakti hann samstundis. Ég grét út örlagaríku tíðindin.

„Láttu þessi ofskynjun þín eiga sig.“ Pabbi neitaði nýjum aðstæðum með sínum einkennandi hætti. „Móðir þín er við frábæra heilsu. Ef við fáum einhverjar slæmar fréttir, þá förum við á morgun.“

„Þú munt aldrei fyrirgefa þér fyrir að byrja ekki núna!“ Angistin fékk mig til að bæta biturlega við: „Né mun ég heldur aldrei fyrirgefa þér!“

Dapurlegur morgunninn rann upp með skýrum orðum: „Móðir hættulega veik; hjónaband frestað; komdu strax.“

Pabbi og ég fórum annars hugar. Einn af frændum mínum tók á móti okkur á leiðinni á millilendingarstað. Lest þrumaði í átt að okkur, ógnandi með sjónauka. Úr innri uppnámi mínu reis skyndilega sú ákvörðun að kasta mér á járnbrautarteinana. Ég fann að ég var þegar sviptur móður minni og gat ekki þolað heim sem skyndilega var

hrjóstrugur. Ég elskaði mömmu sem mína kærustu vinkonu á jörðinni. Hughreystandi, svört augu hennar höfðu verið öruggasta athvarf mitt í smávægilegum harmleikjum bernskunnar.

"Gerir hún enn lifa?" Ég hætt fyrir einn síðast spurning til mín frændi.

„Auðvitað er hún á lífi!“ Hann var ekki seinn að túlka örvæntinguna í andliti mínu. En ég trúði honum varla.

Þegar við komum heim til Kalkútta var það bara til að horfast í augu við hina ótrúlegu leyndardóm dauðans. Ég féll niður í næstum lífvana ástand. Ár liðu áður en nokkur sátt náði til hjarta míns. Ég stormaði inn um himnaríkishliðin og kölluðu loksins á hina guðdómlegu móður. Orð hennar veittu mér endanlega lækningu á sárum mínum sem voru að svæfa:

„Það er ég sem hef vakað yfir þér, líf eftir líf, í blíðu margra mæðra! Sjáðu í augnaráði mínu tvö svört augu, týnd falleg augu, sem þú leitar að!“

Pabbi og ég snerum aftur til Bareilly stuttu eftir líkbrennsluathöfnina fyrir hinn ástkæra. Snemma á hverjum morgni fór ég í aumkunarverða minningarferð til stórs *sheoli*- trés sem skyggði á slétta, grængyllta grasflötina fyrir framan sumarbústaðinn okkar. Á ljóðrænum stundum hélt ég að hvítu *sheoli*- blómin væru að dreifa sér af fúsri hollustu yfir grasvaxna altarið. Blandandi tárum við döggina sá ég oft undarlegt, framandi ljós koma upp úr döguninni. Ákafur þrá eftir Guði sótti á mig. Ég fann fyrir sterkri drægni að Himalajafjöllum.

Einn af frændsystkinum mínum, nýkominn úr ferðalagi um helgu hæðirnar, heimsótti okkur í Bareilly. Ég hlustaði ákaft á sögur hans um háfjallabústaði jógía og svamía. **2-1**

„Flýjum til Himalajafjalla.“ Dag einn, þegar ég lagði til Dwarka Prasad, ungan son leigusala okkar í Bareilly, féll hann ekki í eyrum. Hann sagði eldri bróður mínum, sem var nýkominn til að hitta pabba, frá áætlun minni. Í stað þess að hlæja létt að þessari óframkvæmanlegu áætlun lítils drengs, lagði Ananta áherslu á að gera grín að mér.

"Hvar er þinn appelsínugult skikkju? Þú get ekki vera a svami án það!"

En ég varð óútskýranlega hrifinn af orðum hans. Þau gáfu mér skýra mynd af mér að flakka um Indland sem munkur. Kannski vöktu þau upp minningar frá fyrra lífi; allavega fór ég að sjá með hvaða eðlilegum hætti ég myndi klæðast klæðum þessarar fornu klausturreglu.

Ég spjallaði við Dwarka einn morguninn og fann fyrir ást til Guðs koma niður með snjóflóði. Félagi minn hlustaði aðeins að hluta á mælskuna sem fylgdi í kjölfarið, en ég hlustaði af öllu hjarta á sjálfan mig.

Ég flúði þetta síðdegis í átt að Naini Tal í rætur Himalajafjalla. Ananta elti mig ákveðið; Ég neyddist til að snúa aftur til Bareilly með hryggð. Eina pílagrímsferðin sem mér var leyfð var sú hefðbundna í dögun að *sheoli*- trénu. Hjarta mitt grét yfir

týndu mæðrunum, bæði mannlegum og guðlegum.

Skaðinn sem dauði móður skildi eftir sig í fjölskyldunni var óbætanlegur. Pabbi giftist aldrei aftur á þeim næstum fjörutíu árum sem hann eftir lifði. Hann tók að sér erfiða hlutverk föður-móður gagnvart litlu hjörð sinni og varð greinilega blíðari og aðgengilegri. Með rósemi og innsæi leysti hann hin ýmsu vandamál fjölskyldunnar. Eftir skrifstofutíma fór hann eins og einsetumaður inn í klefa herbergis síns og iðkaði *Kriya Yoga* í ljúfri ró. Löngu eftir dauða móður reyndi ég að fá aðstoð við...

Ensk hjúkrunarfræðingur til að sinna smáatriðum sem myndu gera líf foreldra minna þægilegra. En pabbi hristi höfuðið.

Mín Móðir

A Lærisveinn af Lahiri Mahasaya

„Þjónusta mín lauk með móður þinni.“ Augnaráð hans var fjarlægt af ævilangri hollustu. „Ég mun ekki þiggja þjónustu frá neinum öðrum konum.“

Fjórtán mánuðum eftir andlát móður minnar frétti ég að hún hefði skilið eftir mér mikilvæg skilaboð. Ananta var viðstödd dánarbeð hennar og hafði tekið upp orð hennar. Þótt hún hefði beðið um að mér yrði tilkynnt þetta innan árs, tafði bróðir minn. Hann átti brátt að fara frá Bareilly til Kalkútta til að giftast stúlkunni sem móðir mín hafði valið handa honum. [2-2] Eitt kvöldið kallaði hann mig til sín .

„Mukunda, ég hef verið tregur til að færa þér undarleg tíðindi.“ Rödd Ananta bar með sér uppgjafartón. „Ótti minn var að kynda undir löngun þinni til að fara að heiman. En hvað sem því líður ert þú fullur af guðdómlegri ástríðu. Þegar ég náði þér nýlega á leið þinni til Himalajafjalla, tók ég ákvörðun um að ég mætti ekki fresta efndu hátíðlegu loforði mínu lengur.“ Bróðir minn rétti mér lítinn kassa og færði mér skilaboð mömmu.

„Megi þessi orð vera mín síðasta blessun, ástkæri sonur minn, Mukunda!“ hafði móðir sagt. „Stundin er komin þegar ég verð að segja frá fjölda stórkostlegra atburða eftir fæðingu þína. Ég þekkti fyrst ætluð leið þína þegar þú varst aðeins ungbarn í örmum mínum. Ég bar þig þá heim til gúrú míns í Benares. Næstum falinn

á bak við hóp lærisveina gat ég varla séð Lahiri Mahasaya þar sem hann sat í djúpri hugleiðslu.“

„Á meðan ég klappaði þér bað ég þess að hinn mikli gúrú tæki eftir þér og veitti þér blessun. Þegar þögul andleg krafa mín jókst í styrk opnaði hann augun og bauð mér að nálgast. Hinir ruddu mér leið; ég laut við helgu fæturna. Meistari minn setti þig í kjöltu sér og lagði hönd sína á enni þitt til að skíra þig andlega.“

„‚Lítla móðir, sonur þinn verður jógi. Sem andleg vél mun hann bera margar sálir til Guðsríkis .‘“

„Hjartað mitt stökk af gleði þegar ég fann að alvitur gúrú hafði veitt mér leynibæn. Skömmu fyrir fæðingu þína hafði hann sagt mér að þú myndir fylgja hans vegi.“

„Síðar, sonur minn, þekktum við og systur þína, Roma, sýn þína af hinu mikla ljósi, því úr næsta herbergi sáum við þig hreyfingarlausan á rúminu. Litla andlit þitt lýsti upp; rödd þín hringdi af járnásetningi þegar þú talaðir um að fara til Himalajafjalla í leit að hinu guðdómlega.

„Á þennan hátt, kæri sonur, komst ég að því að vegur þinn liggur fjarri veraldlegum metnaði. Einkennandi atburður í lífi mínu færði mér frekari staðfestingu – atburður sem nú knýr boðskap minn á dánarbeðinu áfram.“

„Þetta var viðtal við vitring í Punjab. Meðan fjölskylda okkar bjó í Lahore kom þjónninn skyndilega inn í herbergið mitt einn morguninn.“

"'Frú, a undarlegt *sadhú* [2-3] er hér. Hann krefst þess það hann "sjá það móðir af Múkunda.

„Þessi einföldu orð höfðu djúp áhrif á mig; ég fór þegar í stað til að heilsa gestinum. Ég laut fyrir fætur hans og fann að frammi fyrir mér stóð sannur guðsmaður.“

„‚Móðir,‘ sagði hann, ‚hinir miklu meistarar vilja að þú vitir að dvöl þín á jörðinni verður ekki löng. Næsti veikindi þín munu reynast þín síðasta.‘ [2-4] Þögn ríkti og ég fann enga ótta heldur aðeins titring mikils friðar. Loksins ávarpaði hann mig aftur:

„Þú átt að vera vörður ákveðins silfurgrips. Ég mun ekki gefa þér hann í dag; til að sýna fram á sannleikann í orðum mínum, mun gripurinn birtast í höndum þínum á morgun þegar þú hugleiðir. Á dánarbeði þínu verður þú að fyrirskipa elsta syni þínum, Ananta, að geyma gripinn í eitt ár og síðan afhenda hann öðrum syni þínum. Mukunda mun skilja merkingu gripsins frá hinum miklu. Hann ætti að fá hann um það leyti sem hann er tilbúinn að afsala sér öllum veraldlegum vonum og hefja mikilvæga leit sína að Guði. Þegar hann hefur geymt gripinn í nokkur ár og þegar hann hefur þjónað tilgangi sínum, mun hann hverfa. Jafnvel þótt hann sé geymdur á leyndasta stað, mun hann snúa aftur þangað sem hann kom frá.“

"Ég bauð fram ölmusu [2-5"] til dýrlingsins og laut fyrir honum í mikilli lotningu. Að taka ekki við fór hann með fórn og blessun. Næsta kvöld, þegar ég sat með

krosslagðar hendur í hugleiðslu, birtist silfurverndargripur í lófum mínum, rétt eins og sadhúinn *hafði* lofað. Hann gerði sig greinilegan. eftir a kalt, slétt snerting. Ég hafa afbrýðisöm varinn það fyrir meira en tveir ár, og Skildu það nú eftir í vörslu Ananta. Sorgaðu mig ekki, því ég mun hafa verið leiddur af mínum mikla gúrú.

inn í það vopn af það Óendanleg. Kveðja, mín barn; það Alheims Móðir mun vernda þú.“

Ljómi af uppljómun kom yfir mig þegar ég eignaðist verndargripinn; margar sofandi minningar vöknuðu. Talismaninn, kringlóttur og fornlega sérstakur, var þakinn sanskrítstöfum. Ég skildi að hann kom frá kennurum fyrri lífa, sem ósýnilega leiðbeindu mér. Það var vissulega önnur þýðing; en maður sýnir ekki til fulls kjarna verndargripsins.

Hvernig verndargripurinn hvarf að lokum í djúpum óhamingjusömum aðstæðum lífs míns; og hvernig missir hans var boðberi um að ég fengi gúrú, verður ekki lýst í þessum kafla.

En litli drengurinn, sem var hindraður í tilraunum sínum til að komast til Himalajafjalla, ferðaðist daglega langt á vængjum verndargripar síns.

2-1 : Sanskrít rót merking af *svami* er "hann WHO er einn með hans Sjálf (*Sva*). Beitt til a meðlimur af það Indverskur pöntun af munkum hefur titillinn formlega virðingu „séra“.

2-2 : Hinn Indverskur sérsniðin, þar sem foreldrar velja það lífsförunaut fyrir þeirra barn, hefur mótspyrnu það sljór árásir af tími. Hlutfall hamingjusamra indverskra hjónabanda er hátt.

2-3 : An ankeríti; einn WHO eltir a *sadhana* eða slóð af andleg aga.

2-4 : Þegar Ég uppgötvaði eftir þessir orð það Móðir hafði haldinn leyndarmál þekking af a stutt lífið, Ég skilið fyrir það fyrsta tími hvers vegna hún hafði verið áleitinn á flýta sér það áætlanir fyrir Ananta's hjónaband. Þó hún dó áður það Brúðkaupið, eðlileg ósk hennar með móðurhlutverkið hafði verið að vera viðstaddur athafnirnar.

2-5 : A venja látbragð af virðing til *sadhús* .

KAFLI: 3

Hinn Heilagur Með Tveir Lík

"Faðir, ef Ég loforð til afturkoma heim án nauðung, má Ég taka a skoðunarferð ferð til Benares?

Pabbi hindraði sjaldan ást mína á ferðalögum. Hann leyfði mér, jafnvel sem unglingur, að heimsækja margar borgir og pílagrímsstaði. Venjulega fylgdi einn eða fleiri af vinum mínum mér; við ferðuðumst þægilega á fyrsta farrými sem pabbi

útvegaði. Staða hans sem járnbrautarstarfsmaður var fullkomlega fullnægjandi fyrir hirðingjana í fjölskyldunni.

Faðir lofað til gefa mín beiðni gjalddaga tillitssemi. Hinn næst dagur hann kallaður til mig og haldið

út a hringferð framhjá frá Bareilly til Benares, a númer af rúpía glósur, og tveir bréf.

„Ég þarf að leggja fyrir vin minn í Benares, Kedar Nath Babu, viðskiptamál. Því miður hef ég misst heimilisfang hans. En ég tel að þú getir fengið þetta bréf til hans í gegnum sameiginlegan vin okkar, Swami Pranabananda. Swami, bróðir lærisveinn minn, hefur náð upphafinni andlegri stöðu. Þú munt njóta góðs af samvistum hans; þessi seinni miði mun þjóna sem inngangur þinn.“

Faðir augu glitraði eins og hann bætti við, "Hugsaðu, nei meira flug frá heim!"

Ég lagði af stað með eldmóði tólf ára minna (þó tíminn hafi aldrei dregið úr gleði minni yfir nýjum sjónarspilum og framandi andlitum). Þegar ég kom til Benares hélt ég strax áfram að heimili swamisins. Aðaldyrnar voru opnar; ég gekk inn í langt, ganglíkt herbergi á annarri hæð. Frekar þreklegur maður, aðeins klæddur lendarklæði, sat í lótusstellingu á örlítið upphækkuðum palli. Höfuð hans og hrukklaust andlit voru hreinrakað; sælulegt bros lék um varir hans. Til að eyða þeirri hugsun að ég hefði truflað mig heilsaði hann mér eins og gömlum vini.

„ *Baba anand* (sæla sé ástvinur minn).“ Hann tók hjartanlega vel á móti mér með barnslegum rómi. Ég kraup og snerti fætur hans.

"Eru þú Svami Pranabananda?

Hann kinkaði kolli. „Ert þú sonur Bhagabatis?“ Orð hans voru komin út áður en ég hafði haft tíma til að ná í bréf föður míns. Undrandi rétti ég honum kynningarbréfið, sem nú virtist óþarft.

„Auðvitað mun ég finna Kedar Nath Babu fyrir þig.“ Dýrlingurinn kom mér aftur á óvart með skyggnisvitund sinni. Hann kastaði augum á bréfið og minntist nokkrum sinnum ástúðlega á foreldri mitt.

„Veistu, ég nýt tveggja lífeyris. Annar er að tilmælum föður þíns, sem ég eitt sinn fékk vann í það járnbraut skrifstofu. Hinn annað er eftir það tilmæli af mín Himnesk Faðir, sem ég hef samviskusamlega lokið jarðneskum skyldum mínum í lífinu fyrir.“

Mér fannst þessi athugasemd mjög óljós. „Hvers konar lífeyri, herra minn, færðu frá himneskum föður? Lætur hann peninga falla í kjöltu þína?“

Hann hló. „Ég á við lífeyri óendanlegs friðar – umbun fyrir margra ára djúpa hugleiðslu. Ég þrái aldrei peninga núna. Fáeinar efnislegar þarfir mínar eru ríkulega séð fyrir. Seinna munt þú skilja mikilvægi annars lífeyris.“

Dýrlingurinn stöðvaði skyndilega samtal okkar og varð alvarlega hreyfingarlaus. Sfinxakennt andrúmsloft huldi hann. Fyrst glitruðu augu hans, eins og hann væri að

fylgjast með einhverju áhugaverðu, en síðan dofnuðu þau. Ég fann til vandræða yfir fámæltu máli hans; hann hafði ekki enn sagt mér hvernig ég gæti hitt vin föður míns. Ég leit örlítið órólega í kringum mig í tómu herberginu, tómu nema við tvö. Ég leit tómlega inn í trésandala hans, sem lágu undir pallbekknum.

"Litli herra, [3-1] „Ekki hafa áhyggjur. Maðurinn sem þú vilt hitta verður hjá þér eftir hálftíma.“ Jógarinn var að lesa hugsanir mínar – afrek sem var ekki svo erfitt á þessari stundu!

Aftur féll hann í óráðandi þögn. Úrið mitt sagði mér að þrjátíu mínútur væru

liðnar. Swami vaknaði. „Ég held að Kedar Nath Babu sé að nálgast dyrnar.“

Ég heyrði einhvern koma upp stigann. Undrandi skilningsleysi kom skyndilega upp; hugsanir mínar þutu í ruglingi: „Hvernig er mögulegt að vinur föður míns hafi verið kallaður á þennan stað án hjálpar sendiboða? Swami hefur ekki talað við neinn annan en mig síðan ég kom!“

Skyndilega yfirgaf ég herbergið og gekk niður stigann. Hálfa leið niður mætti ég mögnum, ljóshærðum manni af meðalhæð. Hann virtist vera að flýta sér.

"Eru þú Kedar Nat Babú? Spenna litað mín rödd.

„Já. Ert þú ekki sonur Bhagabatis sem hefur beðið hér eftir að hitta mig?“ Hann brosti vingjarnlega .

"Herra, hvernig gera þú gerast til komdu hérna?" Ég fannst ruglaður gremju yfir hans óútskýranlegt viðvera.

„Allt er dularfullt í dag! Fyrir innan við klukkustund síðan hafði ég lokið baðinu mínu í Ganges þegar Svami Pranabananda nálgaðist mig. Ég hafa nei hugmynd hvernig hann vissi Ég var þar á það tími.

„‚Sonur Bhagabatis bíður þín í íbúðinni minni,‘ sagði hann. ‚Viltu koma með mér?‘ Ég samþykkti það fúslega. Þegar við gengum hönd í hönd tókst swami í trésöndölunum sínum undarlega að hlaupa hraðar en ég, þótt ég væri í þessum sterku gönguskó.

„‚Hversu langan tíma tekur það þig að komast til mín?‘ Pranabanandaji stoppaði skyndilega til að spyrja mig þessarar spurningar.

"'Um helmingur einn klukkustund.

„‚Ég hef annað að gera núna.‘ Hann sendi mér dularfullt augnaráð. „Ég verð að skilja þig eftir. Þú getur komið til mín í hús mitt, þar sem ég og sonur Bhagabatis munum bíða þín.“

„Áður en ég gat mótmælt, þaut hann fram hjá mér og hvarf í mannþrönginni. Ég gekk hingað eins hratt og ég gat.“

Þetta útskýring aðeins aukin mín ruglingur. Ég spurði hvernig langur hann hafði þekkt

það svami.

„Við hittumst nokkrum sinnum í fyrra, en ekki nýlega. Ég var mjög ánægð að sjá hann aftur í dag við baðgarðinn . “

"Ég get ekki trúa mín eyru! Am Ég tapa mín hugur? Gerði þú hitta hann í a sjón, eða gerði þú í raun og veru

sjá hann, snerting hans hönd, og heyra það hljóð af hans fætur?"

„Ég veit ekki hvað þú ert að fara!“ Hann roðnaði reiður. „Ég er ekki að ljúga að þér. Skilurðu ekki að það var aðeins í gegnum swami sem ég gat vitað að þú varst að bíða eftir mér á þessum stað?“

„Jú, þessi maður, Swami Pranabananda, hefur ekki horfið úr augsýn minni síðan ég kom fyrst fyrir um klukkustund síðan.“ Ég sagði upp alla söguna.

Augun hans opnuðust á gátt. „Lifum við á þessum efnistíma eða erum við að dreyma? Ég bjóst aldrei við að verða vitni að slíku kraftaverki í lífi mínu! Ég hélt að þessi swami væri bara venjulegur maður, og nú ...“ uppgötva að hann getur efnisgert aukalíkama og unnið í gegnum hann!" Saman gengum við inn í herbergi dýrlingsins.

„Sjáðu, þetta eru einmitt sandalarnir sem hann var í í *ghatinu* ,“ hvíslaði Kedar Nath Babu. „Hann var aðeins klæddur í lendarskýlu, alveg eins og ég sé hann núna.“

Eins og það gestur beygði sig áður hann, það dýrlingur sneri sér við til mig með a spurningakennd bros.

„Hvers vegna ertu agndofa yfir öllu þessu? Fínleg eining fyrirbæraheimsins er ekki hulin sönnum jógum. Ég sé og ræði við lærisveina mína í fjarlægri Kalkútta samstundis. Þeir geta á sama hátt yfirstigið allar hindranir grófs efnis að vild.“

Það var líklega í tilraun til að vekja andlegan eldmóð í ungum brjóstum mínum að swami hafði verið niðurlægður. til segja frá mig af hans völd af astral útvarp og sjónvarp. [3-2] En í staðinn af eldmóði upplifði ég aðeins ótta sem lamdi mig. Þar sem mér var ætlað að framkvæma guðdómlega leit mína í gegnum einn ákveðinn gúrú - Sri Yukteswar, sem ég hafði ekki enn hitt - fann ég enga löngun til að taka Pranabananda sem kennara minn. Ég leit efablandinn á hann og velti fyrir mér hvort það... voru hann eða starfsbróðir hans á undan mér.

Svami Pranabananda

Það Heilagur Með Tveir Lík"

An Upphafinn Lærisveinn af Lahiri Mahasaya

Meistarinn reyndi að útrýma óróa mínum með því að veita mér sálarvakandi augnaráð og með nokkrum innblásandi orðum um gúrú sinn.

"Lahiri Mahasaya var það mest jógi Ég alltaf vissi. Hann var Guðdómleiki Sjálft í það eyðublað af hold."

Ef lærisveinn, hugsaði ég með mér, gæti efnisgert auka holdlega mynd að vild, hvaða kraftaverk gætu þá verið meinuð meistara hans?

„Ég skal segja ykkur hversu ómetanleg hjálp gúrús er. Ég var vanur að hugleiða með öðrum lærisveini í átta klukkustundir á hverju kvöldi. Við þurftum að vinna á járnbrautarskrifstofunni á daginn. Þar sem ég átti erfitt með að sinna prestsskyldum mínum þráði ég að helga allan minn tíma Guði. Í átta ár hélt ég áfram og hugleiddi hálfa nóttina. Ég náði dásamlegum árangri; gríðarleg andleg skynjun lýsti upp huga minn. En lítil slæða var alltaf á milli mín og hins óendanlega. Jafnvel með ofurmannlegri einlægni komst ég að því að mér var neitað um endanlegt óafturkallanlegt samband. Eitt kvöldið heimsótti ég Lahiri Mahasaya og bað um guðlega fyrirbæn hans. Ákafi minn hélt áfram alla nóttina.“

„Englaguru, andleg angist mín er slík að ég get ekki lengur þolað lífið án þess að hitta hinn mikla ástkæra augliti til auglitis!“

"'Hvað getur Ég gera? Þú verður hugleiða meira djúpt.

„Ég ákalla þig, ó Guð, meistari minn! Ég sé þig efnislegan fyrir framan mig í efnislegum líkama; blessa mig svo að ég geti skynjað þig í þinni óendanlegu mynd!“

„Lahiri Mahasaya rétti fram höndina í góðlátlegri bendingu. 'Þú mátt nú fara og hugleiða. Ég hef beðið fyrir þér hjá Brahma.' **3-3**

„Ómælanlega upplyft(ur) sneri ég heim til mín. Í hugleiðslu þetta kvöld náði ég brennandi markmiði lífs míns. Nú nýt ég óendanlega andlegs lífsloka. Aldrei frá þeim degi hefur hinn sæli skapari verið falinn fyrir augum mínum á bak við neinn blekkingarhlíf.“

Andlit Pranabananda var gegnsýrt af guðdómlegu ljósi. Friður annars heims fyllti hjarta mitt; allur ótti var horfinn. Dýrlingurinn gaf mér enn frekari traust.

„Nokkrum mánuðum síðar sneri ég aftur til Lahiri Mahasaya og reyndi að þakka honum fyrir að hafa gefið mér þessa óendanlegu gjöf. Þá nefndi ég annað mál.“

„Guðdómlegi gúrú, ég get ekki lengur unnið á skrifstofunni. Vinsamlegast slepptu mér. Brahma heldur mér stöðugt ölvuðum.“

„Sæktu um lífeyri frá fyrirtækinu þínu.“

„Hvaða ástæðu á ég að gefa svona snemma

í þjónustu minni?“ „Segðu hvað þér finnst.“

"Það næst dagur Ég gert mín umsókn. Hinn læknir spurði það lóðir fyrir mín ótímabært beiðni.

„Í vinnunni finn ég fyrir yfirþyrmandi tilfinningu sem rís upp í hryggnum. [3-4] Það gegnsýrir allan líkama minn og gerir mig óhæfan til að gegna skyldum mínum.

„Án frekari spurninga mælti læknirinn eindregið með lífeyrisgreiðslum til mín, sem ég fékk fljótlega. Ég veit að guðlegur vilji Lahiri Mahasaya starfaði fyrir tilstilli læknisins og járnbrautarstarfsmanna, þar á meðal föður þíns. Þeir hlýddu sjálfkrafa andlegri leiðsögn hins mikla gúrús og frelsuðu mig til lífs í órofinu sambandi við hinn ástkæra.“ **3-5**

Eftir þessa óvenjulegu uppgötvun dró Swami Pranabananda sig í hlé í eina af löngum þögnum sínum. Ég var að fara í kveðju, snerti fætur hans lotningarfullt, hann veitti mér blessun sína:

„Líf þitt tilheyrir leið afneitunar og jóga. Ég mun sjá þig aftur, með föður þínum, síðar.“ Árin rættust báðar þessar spár. **3-6**

Kedar Nath Babu gekk við hlið mér í vaxandi myrkrinu. Ég afhenti föður mínum bréf sem förunautur minn las undir götuljósi.

„Faðir þinn leggur til að ég taki stöðu á skrifstofu járnbrautarfélags síns í Kalkútta. Það er ánægjulegt að geta hlakkað til að minnsta kosti eins af þeim lífeyri sem Swami Pranabananda nýtur! En það er ómögulegt; ég get ekki yfirgefið Benares. Því miður eru tvö lík ekki enn fyrir mig!“

3-1 : *Kótó Mahasaya* er það hugtak eftir sem a númer af Indverskur dýrlingar beint mig. Það þýðir "lítið herra."

3-2 Á sinn hátt staðfesta raunvísindin réttmæti lögmála sem jógarar hafa uppgötvað með hugvísindum. Til dæmis, a sýnikennsla það maður hefur sjónvarps völd var gefið á Nóvember 26, 1934 á það Konunglega Háskóli af Róm. „Dr. Giuseppe Calligaris, prófessor í taugasálfræði, þrýsti á ákveðna punkta á líkama einstaklings og viðkomandi svaraði með nákvæmum lýsingum á öðrum einstaklingum og hlutum hinum megin við vegg. Dr. Calligaris sagði hinum prófessorunum að ef ákveðin svæði á húðinni væru óróleg, þá væru gefin yfirskynjunaráhrif sem gerðu honum kleift að sjá hluti sem hann gæti annars ekki skynjað. Til að gera viðfangsefni sínu kleift að greina hluti hinum megin við vegg, þrýsti prófessor Calligaris á blett hægra megin við brjóstholið í fimmtán mínútur. Dr. Calligaris sagði að ef aðrir punktar á líkamanum væru órólegir gætu þátttakendurnir séð hluti úr hvaða fjarlægð sem er, óháð því hvort þeir hefðu nokkurn tímann séð þessa hluti áður.“

3-3 : Guð í Hans þáttur af Skapari; frá Sanskrít rót *brih* , til stækka. Þegar Emerson's ljóð *Brahma* birtist í Atlantshafið *Mánaðarlega* í 1857, flestir það lesendur voru ráðvilltur. Emerson hló. "Segðu þau," hann sagði, "til segja „Jehóva“ í stað „Brahma“ og þeir munu ekki finna fyrir neinum ruglingi.“

3-4 : Í djúpt hugleiðsla, það fyrst reynsla af Andi er á það altari af það hryggjarliður, og þá í það heili. Hinn Yfirgnæfandi sæla er yfirþyrmandi, en jóginn lærir að stjórna ytri birtingarmyndum hennar.

3-5 : Eftir hans eftirlaun, Pranabananda skrifaði einn af það flestir djúpstæð athugasemdir á það *Bhagavad* Gita, fáanlegt á bengölsku og hindí.

3-6 : Sjá kafli 27 .

KAFLI: 4

Mín Truflað Flug Í átt að Hinn Himalajafjöllin

„Farðu úr kennslustofunni þinni með einhverju léttvægu yfirskini og taktu upp vagn. Stoppaðu í akreininni þar sem enginn í húsinu mínu sér þig.“

Þetta voru síðustu fyrirmæli mín til Amar Mitter, vinar úr menntaskóla sem ætlaði að fylgja mér til Himalajafjalla. Við höfðum valið næsta dag fyrir flugið okkar. Nauðsynlegt var að gera varúðarráðstafanir, þar sem Ananta var vökul. Hann var staðráðinn í að koma í veg fyrir flóttaáætlanirnar sem hann grunaði að væru mér efst í huga. Verndargripurinn, eins og andleg ger, var hljóðlega að verki innra með mér. Í miðjum snjókomunni í Himalajafjöllum vonaðist ég til að finna meistarann sem birtist mér oft í sýnum.

Fjölskyldan bjó nú í Kalkútta, þangað sem pabbi hafði verið fluttur til frambúðar. Í samræmi við indverska ættfeðrahefðina hafði Ananta fært brúði sína til að búa í heimili okkar, sem nú var að Gurpar Road 4. Þar í litlu herbergi á háaloftinu stundaði ég daglegar hugleiðingar og undirbjó hugann fyrir guðdómlega leit.

Ógleymanlegi morgunninn rann upp með óheillakenndu regni. Þegar ég heyrði hjólin í vagni Amars á veginum batt ég í flýti saman teppi, par af skóm, mynd af Lahiri Mahasaya, eftirlíkingu af Bhagavad *Gita,* bænarperlur og tvö lendarskjól. Þessum böggli kastaði ég út um gluggann á þriðju hæð. Ég hljóp niður stigann og gekk fram hjá frænda mínum, sem var að kaupa fisk við dyrnar.

"Hvað er það spenna?" Hans augnaráð rokið grunsamlega yfir mín manneskja.

Ég brosti óbindandi til hans og gekk að götunni. Ég sótti böggulinn minn og gekk til liðs við Amar af samsæriskenndri varúð. Við ókum til Chadni Chowk, vöruverslunar. Í marga mánuði höfðum við verið að spara peningana okkar til að kaupa ensk föt. Vitandi að klári bróðir minn gæti auðveldlega leikið hlutverk rannsóknarlögreglumanns, hugsuðum við okkur að blekkja hann með evrópskum klæðnaði.

Á leiðinni á stöðina stoppuðum við hjá frænda mínum, Jotin Ghosh, sem ég kallaði Jatinda. Hann var nýr trúskiptingur og þráði gúrú í Himalajafjöllum. Hann klæddist nýja jakkafötunum sem við vorum með tilbúna. Vel felulitaður, vonuðumst við! Djúp gleði greip hjörtu okkar.

„Við þurfum bara strigaskó núna.“ Ég leiddi félaga mína að búð sem var með skó með gúmmísólum. "Greinar af leður, fengið aðeins í gegnum það slátrun af dýr, verður vera fjarverandi „í þessari helgu ferð.“ Ég stoppaði á götunni til að fjarlægja leðuráklæðið af *Bhagavad Gita mínum* og leðurólarnar af enskuframleidda *sola topee* (hjálminum).

Á stöðinni keyptum við miða til Burdwan, þar sem við ætluðum að skipta yfir til Hardwar í rætur Himalajafjalla. Um leið og lestin, eins og við, var komin af stað, lét ég nokkrar af mínum dýrðlegu væntingum rætast.

„Ímyndaðu þér!“ sagði ég. „Meistararnir munu vígja okkur og upplifa leiðslu alheimsmeðvitundar. Hold okkar verður hlaðið slíkum segulmagni að villidýr Himalajafjalla munu nálgast okkur af kurteisi. Tígrisdýr verða ekkert annað en hógværir heimiliskettir sem bíða eftir gæslu okkar!“

Þessi athugasemd – sem lýsti upp möguleikum sem ég taldi heillandi, bæði í myndlíkingu og bókstaflegri merkingu – fékk Amar til að brosa ákaft. En Jatinda sneri augnaráði sínu við og beindi því út um gluggann að hinu hlaupandi landslagi.

„Skiptum peningunum í þrjá hluta.“ Jatinda rauf langa þögn með þessari tillögu. „Hver okkar ætti að kaupa sinn eigin miða í Burdwan. Þannig mun enginn á stöðinni halda að við séum að flýja saman.“

Ég samþykkti það grunlaust. Í rökkrinu stoppaði lestin okkar í Burdwan. Jatinda gekk inn í miðasöluna; Amar og ég settumst á perróninn. Við biðum í fimmtán mínútur og spurðum síðan árangurslaust.
Við leituðum í allar áttir og kölluðum nafn Jatinda með ákefð ótta. En hann hafði horfið inn í dimma óvissuna sem umkringdi litlu stöðina.

Ég var alveg taugaóstyrkur, undarlega dofinn í losti. Að Guð myndi sætta sig við þetta dapurlega atvik! Rómantíska tilefnið, fyrsta vandlega skipulagða flug mitt eftir honum, var grimmilega spillt.

„Amar, við verðum að fara heim.“ Ég grét eins og barn. „Kæruleysisleg brottför Jatinda er illt fyrirboði. Þessi ferð er dæmd til að mistakast.“

"Er þetta þinn ást fyrir það Drottinn? Get ekki þú standa það lítið próf af a sviksamur félagi?"

Með tillögu Amars um guðlega prófraun náði hjarta mitt að jafna sig. Við endurnærðum okkur með frægum Burdwan sælgæti, *sitabhog* (mat gyðjunnar) og *motichur* (sætum perlum). Eftir nokkrar klukkustundir vorum við komin á leið til Hardwar, um Bareilly. Við skiptum um lest í Moghul Serai og ræddum mikilvægt mál á meðan við biðum á perróninum.

„Amar, við gætum brátt orðið fyrir ítarlegum yfirheyrslum járnbrautarstarfsmanna. Ég er ekki að vanmeta hugvit bróður míns! Sama hver útkoman verður, þá mun ég ekki segja ósatt.“

"Allt Ég spyrja af þú, Múkunda, er til halda enn. Ekki hlátur eða bros á meðan Ég er að tala.“

Á þessari stundu ávarpaði evrópskur stöðvarfulltrúi mig. Hann veifaði símskeyti sem ég skildi strax.

"Eru þú hlaupandi í burtu frá heim í reiði?"

„Nei!“ Ég var ánægður með að orðaval hans leyfði mér að svara afdráttarlaust. Ég vissi að það var ekki reiði heldur „guðdómleg depurð“ sem bar ábyrgð á óhefðbundinni hegðun minni.

Embættismaðurinn sneri sér þá að Amar. Sú hugvitssemi sem fylgdi í kjölfarið gerði mér varla kleift að viðhalda þeirri stóísku alvöru sem ég hafði ráðlagt.

„Hvar er þriðji drengurinn?“ Maðurinn lét röddina hljóma eins og hún væri valdsleg. „Komdu, segðu sannleikann!“

„Herra minn, ég sé að þú ert með gleraugu. Sérðu ekki að við erum bara tveir?“ Amar brosti ósvífinn. „Ég er ekki töframaður; ég get ekki töfrað fram þriðja félaga.“

Embættismaðurinn, greinilega órólegur yfir þessari ósvífni, leitaði nýs

árásarsviðs. „Hvað heitir þú?“

„Ég heiti Thomas. Ég er sonur enskrar móður og kristins indversks föður sem snýr sér

að trúnni.“ „Hvað heitir vinur þinn?“

"Ég hringja hann Thompson."

Þegar hér var komið sögu hafði innri gleði mín náð hámarki; ég hélt óspart í átt að lestinni og flautaði til brottfarar. Amar fylgdi á eftir með embættismanninum, sem var trúgjarn og nógu hjálpsamur. að setja okkur í evrópskan klefa. Það særði hann greinilega að hugsa til tveggja hálf-enskra drengja sem voru að ferðast í þeim hluta sem ætlaður var innfæddum. Eftir að hann fór kurteislega út hallaði ég mér aftur í sætinu og hló stjórnlaust. Vinur minn bar svip af gleði og ánægju yfir að hafa unnið vitlausan evrópskan embættismann.

Á rallinu hafði ég tekist að lesa símskeytið. Frá bróður mínum var það svona: „Þrír bengalskir drengir í enskum fötum á flótta að heiman til Hardwar um Moghul Serai. Vinsamlegast haldið þeim þar til ég kem. Ríkuleg laun fyrir þjónustu ykkar.“

„Amar, ég sagði þér að skilja ekki eftir merktar stundatöflur heima hjá þér.“ Ég leit ávítandi á svipinn. „Bróðir minn hlýtur að hafa fundið eina þar.“

Vinur minn viðurkenndi feimnislega árásina. Við stoppuðum stuttlega í Bareilly, þar sem Dwarka Prasad beið okkar með símskeyti frá Ananta. Gamli vinur minn reyndi hetjulega að halda okkur; ég sannfærði hann um að flótti okkar hefði ekki verið léttvægur. Eins og áður, Dwarka

hafnaði mín boð til sett fram til það Himalajafjöllin.

Meðan lestin okkar stóð á stöðinni þetta kvöld, og ég var hálfsofandi, vakti annar yfirheyrandi embættismaður Amar. Hann varð líka fórnarlamb kynþáttaþokka „Thomas“ og „Thompsons“. Lestin bar okkur sigursæll inn í dögun þegar við komum til Hardwar. Tignarleg fjöll gnæfðu boðandi í fjarska. Við þutum í gegnum stöðina og gengum inn í frjálsa borgarmannfjöldann. Fyrsta verk okkar var að skipta um búninga þar sem Ananta hafði einhvern veginn komist í gegnum evrópska dulargervi okkar. Fyrirboði um handtöku hvíldi á mér.

Við töldum ráðlegt að yfirgefa Hardwar þegar í stað og keyptum miða til að halda norður til Rishikesh, jarðvegs sem lengi hefur verið helgaður fótum margra meistra. Ég var þegar kominn um borð í lestina á meðan Amar töfðist á perróninum. Hann stöðvaðist skyndilega af ópi frá lögreglumanni. Óvelkominn verndari okkar fylgdi okkur að sumarhúsi á stöðinni og tók við peningunum okkar. Hann útskýrði kurteislega að það væri hans skylda að halda okkur þar til eldri bróðir minn kæmi.

Nám það það svíkinga áfangastaður hafði verið það Himalajafjöllin, það yfirmaður tengd a undarlegt saga.

„Ég sé að þú ert brjálaður í dýrlinga! Þú munt aldrei hitta meiri guðsmann en þann sem ég sá.“ í gær. Ég og bróðir minn, lögregluþjónn, hittum hann fyrst fyrir fimm dögum. Við vorum að gæslu. við Ganges, á hraðferð til að finna morðingja. Fyrirmæli okkar voru að handtaka hann, lifandi eða dauða. Hann var þekktur fyrir að þykjast vera sadhú *til* að ræna pílagríma. Skammt á undan okkur sáum við manneskju sem líktist lýsingu glæpamannsins. Hann hunsaði skipun okkar um að stoppa; við hlupum til að yfirbuga hann. Ég nálgaðist bak hans og beitti öxinni af miklum krafti; hægri handleggur mannsins var næstum alveg brotinn frá líkama hans.

„Án þess að öskra eða líta á hræðilega sárið hélt ókunnugi maðurinn áfram að ganga hraðskreiðum skrefum sínum, ótrúlega hratt. Þegar við stukkum fyrir framan hann talaði hann lágt.“

"Ég er ekki það morðingi þú eru að leita.

„Ég varð djúpt miður mín að sjá að ég hafði sært persónu guðdómlega útlitandi spekings.“ Ég laut við fætur hans, bað hann afsökunar og bauð honum túrbanklútinn minn til að stöðva þungu blóðspautana.

„‚Sonur minn, þetta var bara skiljanleg mistök af þinni hálfu.‘ Dýrlingurinn horfði vingjarnlega á mig. ‚Hlauptu áfram og ávítaðu ekki sjálfan þig. Ástkæra móðirin annast mig.‘ Hann ýtti dinglandi hendinni í stubbinn og sjá! hann festist við; blóðið hætti óútskýranlega að renna.

„Komdu til mín undir tréð þarna eftir þrjá daga og þú munt finna mig alheilan. Þannig munt þú ekki iðrast neins.“

„Í gær fórum ég og bróðir minn, yfirmaður, ákafir á tilgreindan stað. Sadhúinn *var* þar og leyfði okkur að skoða handlegginn á honum. Hann bar engin ör eða merki um meiðsli!“

"Ég er að fara í gegnum Rishikesh til það Himalajaeyjar einveru. Hann blessaður okkur eins og hann fór fljótt. Ég

tilfinning það mín lífið hefur verið upplyft í gegnum hans helgileika."

Lögreglumaðurinn lauk máli sínu með guðhræddri útrás; reynsla hans hafði greinilega fært hann út fyrir venjulegar væntingar. Með áhrifamikilli látbragði rétti hann mér prentaða úrklippu um kraftaverkið. Eins og venjulega ruglingslegt og æsispennandi dagblað (sem vantar því miður ekki einu sinni á Indlandi) var útgáfa blaðamannsins örlítið ýkt: hún benti til þess að sadhúinn *hefði* verið næstum hálshöggvinn!

Við Amar hörmuðum að við hefðum saknað hins mikla jóga sem gat fyrirgefið ofsækjendum sínum á svo kristilegan hátt. Indland, sem hefur verið efnislega fátækt síðustu tvær aldir, býr þó yfir óþrjótandi sjóði guðlegs auðs; andlegir „skýjakljúfar" má stundum rekast á við vegkantinn, jafnvel veraldlegir menn eins og þessi lögreglumaður.

Við þökkuðum lögregluþjóninum fyrir að létta á leiðindunum með sinni frábæru sögu. Hann var líklega að gefa í skyn að hann væri heppnari en við: hann hafði hitt upplýstan dýrling án fyrirhafnar; einlæg leit okkar hafði endað, ekki við fætur meistara, heldur á grófri lögreglustöð!

Svo nálægt Himalajafjöllum og samt, í haldi okkar, svo langt, sagði ég Amar að ég fyndi tvöfalda þörf til að leita frelsis.

„Látum okkur hverfa þegar tækifæri gefst. Við getum farið fótgangandi til hins heilaga Rishikesh." Ég brosti hvetjandi.

En félagi minn varð svartsýnn um leið og trausti stuðningur peninganna okkar hafði verið tekinn frá okkur.

„Ef við hefjum gönguferð um svona hættulegt frumskógarland, þá ættum við ekki að enda í borg dýrlinganna, heldur í maga tígrisdýra!"

Ananta og bróðir Amars komu eftir þrjá daga. Amar heilsaði ættingja sínum með hlýju og létti. Ég var ósáttur; Ananta fékk ekkert meira frá mér en harða ávítur.

„Ég skil hvernig þér líður," sagði bróðir minn róandi. „Ég bið þig bara um að fylgja mér til Benares til að hitta ákveðinn dýrling og fara svo til Kalkútta til að heimsækja syrgjandi föður þinn í nokkra daga. Þá geturðu haldið áfram leit þinni að meistara hér."

Amar blandaði sér í samtalið á þessum tímapunkti til að afþakka alla fyrirætlanir um að snúa aftur til Hardwar með mér. Hann naut hlýjunnar innan fjölskyldunnar. En ég vissi að ég myndi aldrei hætta leitinni að gúrúnum mínum.

Okkar veisla meðfylgjandi fyrir Benares. Þar Ég hafði a eintölu og augnablik svar til mín bænir.

Ananta hafði skipulagt snjalla áætlun. Áður en hann sá mig í Hardwar hafði hann komið við í Benares til að biðja ákveðinn ritningarlegan yfirvald um að taka viðtal við mig síðar. Bæði sérfræðingurinn og sonur hans höfðu lofað að taka að sér að letja mig frá sannyasi- *leiðinni* . [4-1]

Ananta fór með mig heim til sín. Sonurinn, ungur maður með glaðværð, heilsaði mér í garðinum. Hann átti ítarlega heimspekilega ræðu um mig. Hann kvaðst hafa skyggnt vitneskju um framtíð mína en hafnaði hugmynd minni um að vera munkur.

„Þú munt mæta stöðugri óheppni og ekki geta fundið Guð ef þú heldur áfram að vanrækja venjulegar skyldur þínar! Þú getur ekki unnið úr fyrri karma þinni [4-2.] “ án veraldlegrar reynslu.“

Ódauðleg orð Krishna bárust mér til svars: „Jafnvel sá sem hefur versta karma og hugleiðir mig stöðugt missir fljótt áhrif fyrri slæmra verka sinna. Hann verður háleit sál og öðlast fljótt varanlegan frið. Arjuna, vitaðu þetta fyrir víst: sá sem treystir mér glatast aldrei!“ [4-3]

En kröftugar spár unga mannsins höfðu örlítið hrist sjálfstraust mitt. Af öllum mínum hjartans ákafa bað ég hljóðlega til Guðs:

„Vinsamlegast leysið ráðaleysi mitt og svaraðu mér, hér og nú, ef þú vilt að ég lifi lífi afneitunar eða veraldlegs manns!“

Ég tók eftir göfugum *sadhú* standandi rétt fyrir utan hús sérfræðingsins. Hann hafði greinilega heyrt líflega samræðurnar milli mín og hins sjálfskipaða skyggnis, því ókunnugi maðurinn kallaði mig til sín. Ég fann gríðarlegan kraft streyma frá rósemi hans. augu.

„Sonur minn, hlustaðu ekki á þennan fávita. Sem svar við bæn þinni segir Drottinn mér að fullvissa þig um að eina leiðin þín í þessu lífi sé sú að afneita trúnni.“

Með undrun eins og vel eins og þakklæti, Ég brosti hamingjusamlega á þetta afgerandi skilaboð.

„Farðu frá þessum manni!“ kallaði „fáfróði“ á mig úr forgarðinum. Leiðsögumaður minn, sem var heilagur, rétti upp hönd sína í blessun og gekk hægt af stað.

„Þessi *sadhú* er alveg jafn brjálaður og þú.“ Það var gráhærði sérfræðingurinn sem gerði þessa heillandi athugasemd. Hann og sonur hans horfðu dapurlega á mig. „Ég heyrði að hann hefði líka yfirgefið heimili sitt í óljósri leit að Guði.“

Ég sneri mér undan. Ég sagði Anöntu að ég myndi ekki ræða frekar við gestgjafa okkar. Bróðir minn samþykkti að við leggjum af stað tafarlaust; við héldum fljótlega áfram til Kalkútta.

Ég standa að aftan mín öldungur bróðir, Ananta.

Síðasta sólstöðuhátíð haldin af Sri Yukteswar, desember 1935. Gúrú minn situr í miðjunni; ég er til hægri við hann, í stóra forgarði einsetubústaðar hans í Serampore.

„Herra rannsóknarlögreglumaður, hvernig komstu að því að ég hafði flúið með tveimur félögum?“ Ég lét Ananta fá útrás fyrir forvitni mína á leiðinni heim. Hann brosti illkvittnislega.

„Í skólanum þínum komst ég að því að Amar hafði yfirgefið kennslustofuna sína og

var ekki kominn aftur. Ég fór heim til hans morguninn eftir og gróf upp merkta stundatöflu. Faðir Amars var rétt að fara.“

vagn og var að tala til það vagnstjóri.

„Sonur minn ætlar ekki að ríða með mér í skólann í morgun. Hann er horfinn!“ kveinaði faðirinn.

„Ég heyrði frá bróðurvagnsmanni að sonur þinn og tveir aðrir, klæddir í evrópsk jakkaföt, hefðu stigið um borð í lestina á Howrah-stöðinni,“ sagði maðurinn. „Þeir gáfu leigubílstjóranum leðurskóna sína að gjöf.“

"Þannig Ég hafði þrír vísbendingar tímaáætlun, það þríeyki af strákar, og það Enska föt.“

Ég hlustaði á uppljóstranir Ananta með blöndu af gleði og gremju. Gjafmildi okkar við vagnstjórann hafði verið nokkuð misskilin!

„Auðvitað flýtti ég mér að senda símskeyti til lögreglumanna í öllum þeim borgum sem Amar hafði undirstrikað í tímatöflunni. Hann hafði athugað Bareilly, svo ég sendi vini þínum Dwarka þangað síma. Eftir fyrirspurnir í hverfinu okkar í Kalkútta komst ég að því að frændi Jatinda hafði verið fjarverandi eina nótt en kom heim morguninn eftir í evrópskum klæðum. Ég leitaði hans uppi og bauð honum í mat. Hann þáði, alveg afvopnaður af vingjarnlegum framkomu minni. Á leiðinni leiddi ég hann grunlaus á lögreglustöð. Hann var umkringdur nokkrum lögreglumönnum sem ég hafði áður valið út af grimmd þeirra. Undir ógnvekjandi augnaráði þeirra samþykkti Jatinda að gera grein fyrir dularfullri hegðun sinni.“

„Ég lagði af stað til Himalajafjalla í björtum andlegum skapi,“ útskýrði hann. „Innblástur fyllti mig við tilhugsunina um að hitta meisturana. En um leið og Mukunda sagði: „Meðan við erum í alsælu í hellunum í Himalajafjalla munu tígrisdýr heillast og sitja í kringum okkur eins og taminar kisur,“ þá fraus andi minn; svitadropar mynduðust á enninu á mér. „Hvað þá?“ hugsaði ég. „Ef grimmd tígrisdýranna breytist ekki fyrir tilstilli andlegs leiðslu okkar, ættu þau þá að koma fram við okkur með góðvild heimiliskettа?“ Í huganum sá ég mig þegar fyrir mér sem nauðungarfanga í maga einhvers tígrisdýrs – að fara þangað ekki í einu með öllum líkamanum, heldur í áföngum úr einstökum hlutum hans!“

Reiði mín yfir hvarfi Jatinda gufaði upp í hlátri. Hin bráðfyndna framhaldssaga í lestinni var þess virði að lenda í allri þeirri angistarsömu sem hann hafði valdið mér. Ég verð að viðurkenna að ég fann fyrir smá ánægju: Jatinda hafði heldur ekki sloppið við átök við lögregluna!

"Ananta, **4-4** „Þú ert fæddur spæjari!“ Skemmtilegt augnaráð mitt var ekki laust við nokkra gremju. „Og ég skal segja Jatinda að ég er glöð að hann hafi ekki verið knúinn áfram af sviksemi, eins og það virtist, heldur aðeins af skynsamlegri sjálfsbjargarviðleitni!“

Heima í Kalkútta bað pabbi mig hjartnæmt að halda aftur af mér þar til ég væri að minnsta kosti búinn með framhaldsskólanám. Í fjarveru minni hafði hann ástúðlega lagt upp ráð með því að sjá til þess að dýrlingur sérfræðingur, Swami Kebalananda, yrði **4-5 ára.** að koma reglulega í húsið.

"Það vitringur mun vera þinn Sanskrít kennari,“ mín foreldri tilkynnt af öryggi.

Faðir vonaði til fullnægja mín trúarleg þrá eftir leiðbeiningar frá a lært heimspekingur. En dæmið snerist lúmskt við: nýi kennarinn minn, fjarri því að bjóða upp á vitsmunalega þurrleika, kynti undir glóðum guðsþráar minnar. Án vitundar föður míns var Swami Kebalananda upphafinn lærisveinn Lahiri Mahasaya. Óviðjafnanlega gúrúið hafði átt þúsundir lærisveina, sem höfðu dregið sig hljóðlega að honum. af ómótstæðilegri guðdómlegri segulkrafti hans. Ég komst síðar að því að Lahiri Mahasaya hafði oft lýst Kebalananda sem *rishi* eða upplýstum spekingi.

Ljúfir lokkar umkringdu fallegt andlit kennara míns. Dökk augu hans voru saklaus, gegnsæ eins og barnsaugu. Allar hreyfingar grannvaxins líkama hans einkenndust af rólegri íhugun. Hann var alltaf blíður og kærleiksríkur og rótgróinn í óendanlegri meðvitund. Margar af hamingjustundum okkar saman eyddum við í djúpri *Kriya* hugleiðslu.

Kebalananda var þekktur sérfræðingur í fornum *shastra* eða helgum bókum: fræðsla hans hafði aflað honum titilsins „Shastri Mahasaya“, sem hann var yfirleitt kallaður með. En framfarir mínar í sanskrítfræði voru ómerkilegar. Ég leitaði allra tækifæra til að yfirgefa hefðbundna málfræði og tala um jóga og Lahiri Mahasaya. Kennari minn gerði mér greiða einn daginn með því að segja mér eitthvað úr eigin lífi með meistaranum.

"Sjaldan heppinn, Ég var fær til vera áfram nálægt Lahiri Mahasaya fyrir tíu ár. Hans Benares Heimilið var mitt kvöldlega pílagrímsferðarmarkmið. Gúrúinn var alltaf viðstaddur í litlu setustofunni á fyrstu hæðinni. Þegar hann sat í lótusstellingu á baklausum trébekk, vöfðu lærisveinar hans hann í hálfhring. Augun hans glitruðu og dönsuðu af gleði hins guðdómlega. Þau voru alltaf hálflokuð og gægðust í gegnum innri sjónaukann inn í kúlu eilífrar sælu. Hann talaði sjaldan lengi. Stundum beindust augu hans að nemanda sem þurfti á hjálp að halda; græðandi orð streymdu þá niður eins og snjóflóð af ljósi.

„Ólýsanlegur friður blómstraði innra með mér við augnaráð meistarans. Ég var gegnsýrður af ilmi hans, eins og úr óendanleikanum. Að vera með honum, jafnvel án þess að skiptast á orði í daga, var reynsla sem breytti allri tilveru minni. Ef einhver ósýnileg hindrun reis á vegi ...“ Með því að einbeita mér að hugleiðslu minni myndi ég hugleiða við fætur gúrúsins. Þar komust viðkvæmustu ástandin auðveldlega innan seilingar. Slíkar skynjanir fóru fram hjá mér í návist minni kennara. Meistarinn var lifandi musteri Guðs, þar sem leyndar dyr hans voru opnar öllum lærisveinum í gegnum hollustu.

„Lahiri Mahasaya var enginn bókhneigður túlkandi ritninganna. Hann sökkti sér áreynslulaust ofan í „guðdómlega bókasafnið“. Orðafroða og hugsanaúði streymdi úr uppsprettu alvitundar hans. Hann hafði undursamlega lyklabeinið sem opnaði fyrir djúpstæða heimspeki sem var fest í Vedunum fyrir öldum síðan . 4-6 “ Ef hann væri beðinn um að útskýra hin ýmsu meðvitundarsvið sem nefnd eru í fornum

textum, myndi hann brosa til þess og samþykkja.

„‚Ég mun gangast undir þessi ástand og segja þér brátt hvað ég skynja.‘ Hann var því gjörólíkur það kennarar WHO skuldbinda sig ritningin til minni og þá gefa fram óupplýst abstrakthugmyndir.

„‚Vinsamlegast útskýrðu hin helgu vers eins og þér dettur í hug.‘ Hinn þögli gúrú gaf oft þessi fyrirmæli lærisveini í nágrenninu. ‚Ég mun leiðbeina hugsunum þínum, svo að rétt túlkun verði

„sagt.“ Þannig voru margar af skynjunum Lahiri Mahasaya skráðar, með ítarlegum athugasemdum frá ýmsum nemendum.

„Meistarinn ráðlagði aldrei þrældóm. ‚Orð eru aðeins skeljar,‘ sagði hann. ‚Sannfærðu þig um nærveru Guðs með eigin gleðilegri snertingu í hugleiðslu.‘“

"Nei mál hvað það lærisveins vandamál, það gúrú ráðlagt *Kría Jóga* fyrir þess lausn.

„Jógalykillinn mun ekki missa virkni sína þegar ég er ekki lengur til staðar í líkamanum til að leiðbeina þér. Þessa tækni er ekki hægt að binda, geyma og gleyma, eins og fræðileg innblástur. Haltu áfram án afláts á leið þinni til frelsunar í gegnum *Kriya* , sem kraftur liggur í framkvæmd.“

„Ég tel *Kriya sjálfur* áhrifaríkasta hjálpræðið sem nokkurn tíma hefur þróast í leit mannsins að hinu óendanlega,“ sagði Kebalananda með þessum einlæga vitnisburði. „Með notkun þess varð almáttugur Guð, sem er falinn í öllum mönnum, sýnilega holdgervingur í holdi Lahiri Mahasaya og fjölda lærisveina hans.“

Kristslíkt kraftaverk, framið af Lahiri Mahasaya, átti sér stað í návist Kebalananda. Heilagur kennari minn sagði söguna einn daginn, augun fjarri sanskríttextunum sem fyrir framan okkur stóðu.

„Blindur lærisveinn, Ramu, vakti mikla samúð mína. Ætti hann ekki að hafa neitt ljós í augum sínum, þegar hann þjónaði trúfastlega meistara okkar, í hverjum hið guðdómlega logaði í fullum loga? Einn morguninn reyndi ég að tala við Ramu, en hann sat þolinmóður klukkustundum saman og viftaði gúrúnum með handgerðum pálmablaðapunkha . Þegar dýrkandi fór loksins úr herberginu fylgdi ég honum.“

"'Ramu, hvernig langur hafa þú verið blindur?

„‚Frá fæðingu, herra! Aldrei hafa augu mín verið blessuð með svip á

sólinni.‘ „‚Almáttugur gúrú okkar getur hjálpað þér. Vinsamlegast

biðjið.‘“

„Daginn eftir nálgaðist Ramu Lahiri Mahasaya feimnislega. Lærisveinninn skammaðist sín næstum því fyrir að biðja um að líkamlegur auður bætist við andlega gnægð sína.“

„Meistari, uppljósari alheimsins er í þér. Ég bið þig að færa ljós hans í augu mín, svo að ég skynji minni ljóma sólarinnar.“

„Ramu, einhver hefur brugðist við til að setja mig í erfiða stöðu. Ég hef engan

lækningarmátt.“ „Herra, hinn óendanlegi innra með þér getur vissulega

læknað.“

„Það er sannarlega öðruvísi, Ramu. Guðs takmörk eru hvergi! Hann sem kveikir í stjörnunum og frumum holdsins með dularfullum lífsgeisla getur örugglega fært ljóma sjónarinnar í augu þín.“

„Meistarinn snerti enni Ramu á milli augabrúnanna. [4-7] „Haltu hugann einbeittan þar, og oft söngur það nafn af það spámaður Rama [4-8] fyrir sjö daga. Hinn

dýrð af það sól skal hafa a sérstakt dögun fyrir þú.

„Sjá! á einni viku var það svo. Í fyrsta skipti sá Ramu fallega ásýnd náttúrunnar. Hinn alvitri hafði óbrigðulega fyrirskipað lærisveini sínum að endurtaka nafn Rama, sem hann dýrkaði meira en alla aðra dýrlinga. Trú Ramu var sú guðhrædda plægða jarðvegur þar sem öflugt fræ gúrúsins af varanlegum ...“ lækning sprottið.“ Kebalananda var hljóðlát fyrir a augnablik, þá greitt a frekari virðingarvottur til gúrú síns.

„Það var augljóst í öllum kraftaverkum sem Lahiri Mahasaya vann að hann leyfði aldrei egó-reglunni **4-9“** að líta á sig sem orsakavald. Með fullkomnun ómótstæðilegrar uppgjafar gerði meistarinn aðallækningarmáttinum kleift að flæða frjálslega í gegnum hann.

„Fjölmörg lík sem læknuðust á stórkostlegan hátt fyrir tilstilli Lahiri Mahasaya urðu að lokum að næra loga líkbrennslunnar. En hinar hljóðlátu andlegu vakningar sem hann kom til leiðar, lærisveinarnir sem hann mótaði eins og Kristur, eru ódauðleg kraftaverk hans.“

Ég aldrei varð a Sanskrít fræðimaður; Kebalananda kennt mig a spámaður setningafræði.

....

4-1 : Bókstaflega, "afsala sér." Frá Sanskrít sögn rætur, "til kastað til hliðar."

4-2 : Áhrif af fortíð aðgerðir, í þetta eða a fyrrverandi lífið; frá Sanskrít *krí* , "til gera."

4-3 : *Bhagavad Gita* , IX. 30-31. Krishna var það mest spámaður af Indland; Arjuna var hans fremst lærisveinn.

4-4 : Ég alltaf beint hann eins og Ananta-da. *Da* er a virðulegur viðskeyti sem það elstur bróðir í einn Indverskur fjölskylda fær frá yngri bræðrum og systrum.

4-5 Þegar við hittumst hafði Kebalananda ekki enn gengið til liðs við Swami-regluna og var almennt kallaður „Shastri Mahasaya“. Til forðast ruglingur með það nafn af Lahiri Mahasaya og af Meistari Mahasaya (kafli 9), Ég er tilvísun til mín Sanskrít kennari aðeins eftir hans síðar klaustur nafn af Svami Kebalananda. Hans ævisaga hefur verið nýlega birt í Bengalska. Fæddur í það Khulna umdæmi af Bengal í 1863, Kebalananda gaf upp hans líkami í Benares á það aldur af sextíu og átta.

Hans fjölskylda nafn var Ashutosh Spjallari.

4-6 : Hinn forn fjórir *Veda* samanstanda af yfir 100 til staðar kanónískt bækur. Emerson greitt það eftirfarandi skatt í hans *Dagbók* Vedískrar hugsunar: „Hún er eins stórkostleg og hiti, nótt og andlaus haf. Hún inniheldur allar trúarlegar tilfinningar, allar þær miklu siðfræði sem heimsóknir hvern göfugan ljóðrænan huga. Það er til einskis að leggja bókina frá sér; ef ég treysti mér á skógur eða í a bátur við það tjörn, Náttúran gerir a *Brahmin* af mig eins og er: eilíft nauðsyn, eilíft bætur, ómælanlegur kraftur, órofin þögn. Þetta er trúarjátning hennar. Friður, segir hún við mig, og hreinleiki og .... algjört yfirgefning- þessir töfralyf friðþægja allt synd og koma með þú til það sælu af það Átta Guðir.“

4-7 : Hinn sæti af það "einn" eða andleg auga. Á dauði það meðvitund af maður er venjulega teiknað til þetta heilagur blettur, sem tekur tillit til uppréttra augna sem fundust hjá hinum látnu.

4-8 : Hinn miðlægur heilagt mynd af það Sanskrít stórkostlegt, *Ramayana* .

4-9 : Ahankara, eigingirni; bókstaflega, "Ég gera." Hinn rót orsök af tvíhyggja eða blekking af *Maja* , þar sem það efni (egó) birtist sem hlutur; verurnar ímynda sér að þær séu skaparar.

KAFLI: 5

A "Ilmvatn Heilagur" Skjár Hans Undur

"Til hvert hlutur þar er a árstíð, og a tími til hvert tilgangur undir það himnaríki."

Ég hafði ekki þessa visku Salómons til að hugga mig; ég leit rannsakandi í kringum mig, í hvaða ferð sem var að heiman, eftir andliti hins fyrirhugaða gúrús míns. En leið mín kom ekki á hans eigin fyrr en eftir að ég lauk menntaskólanámi.

Tvö ár liðu frá því að ég flaug með Amar til Himalajafjalla og þar til Sri Yukteswar kom til mín. Á þeim tíma hitti ég fjölda spekinga - „Ilmdýrlinginn“, „Tígris-Swami“, Nagendra Nath Bhaduri, meistara Mahasaya og hinn fræga bengalska vísindamann, Jagadis Chandra Bose.

Kynni mín af „Ilmdýrlingnum“ höfðu tvær inngangsorð, aðra samhljóma og hina gamansama.

„Guð er einfaldur. Allt annað er flókið. Leitið ekki að algildum gildum í afstæðri veröld náttúrunnar.“

Þessar heimspekilegu lokaorð bárust mér blíðlega til eyrans þegar ég stóð þögull frammi fyrir líkneski af Kali í musterinu. Ég sneri mér við og stóð frammi fyrir hávöxnum manni sem, í klæðnaði sínum eða skorti á honum, afhjúpaði að hann var flakkari *sadhú* .

„Þú hefur sannarlega brotist inn í rugling hugsana minna!“ Ég brosti þakklátur. „Ruglingur góðkynja og hræðilegra þátta náttúrunnar, eins og Kali táknar það, [5-1]“ hefur ruglað vitrari höfuð en mig!

„Fáir eru þeir sem leysa ráðgátu hennar! Gott og illt er sú krefjandi gáta sem lífið setur eins og sfinx fram fyrir alla vitsmuni. Þegar þeir reyna enga lausn gjalda flestir fyrir sig með lífi sínu, refsingin nú eins og á dögum Þebu. Hér og þar grætur turnhá einmana veru aldrei ósigur. Frá *Maya* [5-2] úr tvíhyggjunni tínir hann óaðfinnanlega sannleika einingar.“

"Þú tala með sannfæring, herra.“

„Ég hef lengi iðkað heiðarlega sjálfskoðun, einstaklega sársaukafulla nálgun á visku. Sjálfsskoðun, óþreytandi athugun á hugsunum manns, er hörð og

niðurrifandi reynsla. Hún mölvar hið djarfasta egó. En sönn sjálfsgreining virkar stærðfræðilega til að framleiða sjáendur. Leiðin til „sjálfstjáningar“, einstaklingsbundinnar viðurkenningar, leiðir til sjálfselskra einstaklinga, sem eru vissir um réttinn til síns eigin.“

einkaaðila túlkanir af Guð og það alheimurinn."

"Sannleikurinn auðmjúklega lætur af störfum, nei efi, áður slíkt hrokafullur frumleika." Ég var njóta það umræða.

„Maðurinn getur ekki skilið eilífan sannleika fyrr en hann hefur losað sig við yfirlæti. Mannlegur hugur, berskjaldaður fyrir aldagömlu slími, er fullur af viðbjóðslegu lífi óteljandi heimsblekkinga.“
Barátta á vígvöllunum bliknar í óveruleika hér, þegar maðurinn fyrst berst við innri óvini! Þetta eru engir dauðlegir óvinir, sem yfirbuga þarf með hörkulegum herjum! Algengir, órólegir, eltandi manninn jafnvel í svefni, lúmsklega búnir með dapurlegu vopni, þessir hermenn fáfróðra girnda leitast við að drepa okkur öll. Hugsunarlaus er sá maður sem grefur hugsjónir sínar, gefst upp fyrir... hin sameiginlegu örlög. Getur hann virst annað en máttvana, trékenndur, smánandi?

„Virðulegi herra, berið þér enga samúð með rugluðum

fjöldanum?“ Spekingurinn þagði um stund og svaraði síðan

óbeint.

„Að elska bæði hinn ósýnilega Guð, geymslu allra dyggða, og sýnilegan mann, sem virðist ekki hafa neinar, er oft undarlegt! En hugvitsemi jafngildir völundarhúsinu. Innri rannsóknir afhjúpa fljótt einingu í öllum mannlegum huga - traust skyldleika eigingjarnra hvata. Að minnsta kosti í einum skilningi birtist bræðralag mannsins. Skelfandi auðmýkt fylgir þessari jöfnunaruppgötvun. Hún þroskast í samúð með náunganum, blind fyrir lækningarmætti sálarinnar sem bíður könnunar.“

"Það dýrlingar af hvert aldur, herra, hafa fannst eins og sjálfur fyrir það sorgir af það heimur."

„Aðeins grunnhygginn maður missir móttækileika sinn fyrir erfiðleikum annarra, er hann sekkur í þrönga þjáningu sína.“ Strangjarnt andlit Sadhúsins mildaðist greinilega. „Sá sem iðkar Sjálfsgreining með skalpel mun þekkja útbreiðslu alheims samúðar. Honum er veitt lausn frá deyfandi kröfum sjálfs síns. Kærleikur Guðs blómstrar í slíkum jarðvegi. Veran snýr sér að lokum til skapara síns, þó ekki sé af annarri ástæðu en að spyrja í angist: „Hvers vegna, Drottinn, hvers vegna?“ Með ógeðfelldum svipum sársauka er maðurinn að lokum rekinn inn í hina óendanlegu nærveru, sem ein og sér ætti að lokka hann.

Ég og spekingurinn vorum staddir í Kalighat-hofinu í Kalkútta, þangað sem ég hafði farið til að skoða fræga dýrð þess. Með sveipandi bendingu vísaði tilviljanakenndi förunautur minn skrautlegu reisninni á bug.

"Múrsteinar og múrsteinn syngja okkur nei heyranlegur lag; það hjarta opnar aðeins til það mannlegur söngur af vera.“

Við röltum að sólskininu við innganginn, þar sem mannfjöldi trúaðra gekk fram og til baka.

„Þú ert ungur.“ Spekingurinn leit hugsi á mig. „Indland er líka ungt. Hinir fornu *rishiar* [5-3] settu fram óútrýmanleg mynstur andlegs lífs. Gráar reglur þeirra nægja fyrir þennan dag og land. Ekki úreltar, ekki óvandaðar gegn blekkingum efnishyggjunnar, agareglurnar móta enn Indland. Í árþúsundir - meira en vandræðalegir fræðimenn vilja reikna út! - hefur efasemdarmaðurinn Tíminn staðfest gildi Veda. Taktu það sem arfleifð þína.

Þegar ég kvaddi hinn mælska *sadhú með lotningu* , opinberaði hann skyggna skynjun:

„Eftir að þú ferð héðan í dag, mun óvenjuleg upplifun berast þér.“

Ég yfirgaf musterissvæðið og reikaði marklaust áfram. Þegar ég beygði fyrir horn rakst ég á gamlan kunningja – einn af þessum langorðu mönnum sem geta ekki talað um tímann heldur faðmað eilífðina.

„Ég læt þig fara eftir örskamma stund ef þú vilt segja mér allt sem hefur gerst á þeim sex árum sem við höfum verið aðskilin.“

"Hvað a þversögn! Ég verður fara þú núna."

En hann hélt í höndina á mér og þvingaði fram fróðleiksmola. Hann var eins og gráðugur úlfur, hugsaði ég skemmti mér; því lengur sem ég talaði, því meira þefaði hann eftir fréttum. Innra með mér bað ég gyðjuna Kali um að finna upp á ljúfa leið til að flýja.

Félagi minn yfirgaf mig skyndilega. Ég andvarpaði léttar og tvöfaldaði hraðann, óttaðist að kaldhæðnin myndi falla aftur í æðruleysið. Ég heyrði hraða fótatak á eftir mér og hraðaði mér. Ég þorði ekki að líta um öxl. En með stökki gekk ungi maðurinn aftur til mín og hélt kátlega um öxlina á mér.

„Ég gleymdi að segja þér frá Gandha Baba (ilmdýrlingnum), sem prýðir húsið þarna.“ Hann benti á íbúðarhúsnæði nokkrum metrum í burtu. „Hittu hann endilega; hann er áhugaverður. Þú gætir lent í óvenjulegri upplifun. Bless,“ og hann yfirgaf mig í raun og veru.

Spádómur sadhúsins *í* Kalighat-hofinu, sem var orðaður á sama hátt, rann upp í hugann. Ég var greinilega forvitinn og gekk inn í húsið og var vísað inn í rúmgóða setustofu. Hópur fólks sat, eins og í Austurlöndum, hér og þar á þykku appelsínugulu teppi. Óttablandin hvísl barst til eyrans míns:

„Sjáðu Gandha Baba á leopardshúðinni. Hann getur gefið ilmlausum einstaklingi náttúrulegan ilm hvaða blóms sem er.“ einn, eða endurlífga a visnað blómstra, eða búa til a einstaklings húð útblástur yndislegt ilmvatn."

Ég horfði beint á dýrlinginn; snöggt augnaráð hans hvíldi á mínu. Hann var þrútinn og skeggjaður, með dökka húð og stór, glitrandi augu.

„Sonur minn, ég er ánægður að sjá þig. Segðu hvað sem þú vilt. Viltu fá

ilmvatn?“ „Til hvers?“ Mér fannst athugasemd hans frekar barnaleg.

„Að upplifa þá undraverðu leið að njóta ilmvatna.“ „Að

beisla Guð til að búa til ilm?“

"Hvað af það? Guð gerir ilmvatn allavega."

„Já, en Hann býr til brothættar flöskur úr krónublöðum til nýrra nota og farga. Geturðu efniviðað blóm?“

"Ég verða að veruleika ilmvötn, lítið vinur."

"Þá lykt verksmiðjur mun fara út af viðskipti.“

„Ég mun leyfa þeim að halda viðskiptum sínum! Tilgangur minn er að sýna fram á

mátt Guðs.“ „Herra minn, er nauðsynlegt að sanna Guð? Er hann ekki að vinna

kraftaverk í öllu, alls staðar?“ „Já, en við ættum líka að sýna fram á eitthvað af

óendanlegri sköpunarfjölbreytni hans.“

„Hversu langan tíma tók það þig að ná

tökum á listinni þinni?“ „Tólf ár.“

„Fyrir að framleiða ilmvatn með geðrænum aðferðum! Það virðist sem þú, heilagur minn, hafir sóað tylft árum í ilmvatn sem þú getur fengið fyrir nokkrar rúpíur í blómabúð.“

"Ilmvötn hverfa með blóm."

"Ilmvötn hverfa með dauði. Af hverju ætti Ég löngun það sem þóknast það líkami bara?"

„Herra heimspekingur, þú gleður hug minn. Réttu nú fram hægri hönd þína.“ Hann gerði blessunarbendingu .

Ég var í nokkurra feta fjarlægð frá Gandha Baba; enginn annar var nógu nálægt til að snerta líkama minn. Ég rétti fram höndina en jógíinn snerti hana ekki.

"Hvaða ilmvatn viltu?"

"Rós."

"Vertu það svo."

Mér til mikillar undrunar barst yndislegur rósailmur sterkur úr miðjum lófa mínum. Ég tók brosandi stóran hvítan, ilmlausan blóm úr vasa þar nærri.

„Getur þessi lyktarlausa blóm verið gegnsýrð af

jasmini?“ „Verði það svo.“

Ilmur af jasmini sprakk samstundis úr krónublöðunum. Ég þakkaði kraftaverkamanninum og settist við hlið eins af nemendum hans. Hann sagði mér að Gandha Baba, sem réttu nafni hét Vishudhananda, hefði lært mörg ótrúleg jógaleyndarmál frá meistara í Tíbet. Tíbetinn

jógi, Ég var viss, hafði náð það aldur af yfir a þúsund ár.

„Lærisveinn hans, Gandha Baba, framkvæmir ekki alltaf ilmvötn sín á þann einfalda munnlega hátt sem þú hefur rétt í þessu orðið vitni að.“ Nemandinn talaði af augsýnilegum stolti yfir meistara sínum. „Aðferðir hans eru mjög mismunandi, til að samræmast fjölbreytileika skapgerða. Hann er stórkostlegur! Margir menntamenn Kalkútta eru meðal fylgjenda hans.“

Ég ákvað innst inni að bæta mér ekki við hópinn. Gúrú sem var bókstaflega of „undursamlegur“ var ekki að mínu skapi. Með kurteislegum þökkum til Gandha Baba hélt ég af stað. Ég reikaði heim og hugleiddi þrjár mismunandi upplifanir dagsins.

Systir mín, Uma, tók á móti mér þegar ég gekk inn

að dyrum okkar við Gurpar Road. „Þú ert að verða

ansi stílhrein, að nota ilmvötn!“

Án a orð, Ég benti hennar til lykt mín hönd.

"Hvað einn aðlaðandi rós ilmur! Það er óvenju sterkt!"

Ég hélt að þetta væri „mjög óvenjulegt“ og setti hljóðlega geimilmandi blómið undir nasir hennar.

„Ó, ég elska jasmin!“ Hún greip blómið. Fáránleg undrun fór um andlit hennar þegar hún fann aftur og aftur lyktina af jasmin úr blómategund sem hún vissi vel að var lyktarlaus. Viðbrögð hennar afvopnuðu grun minn um að Gandha Baba hefði framkallað sjálfssuggestivt ástand þar sem ég einn gat greint ilminn.

Seinna heyrði ég frá vini mínum, Alakananda, að „ilmdýrlingurinn“ hefði mátt sem ég vildi óska að sveltandi milljónir Asíubúa, og í dag einnig Evrópu, hefðu.

„Ég var viðstaddur ásamt hundrað öðrum gestum á heimili Gandha Baba í Burdwan,“ sagði Alakananda mér. „Þetta var hátíðarhöld. Þar sem jógíinn var sagður hafa hæfileikann til að draga hluti úr engu, bað ég hann hlæjandi um að búa til nokkrar mandarínur sem ekki voru á vertíð. Strax voru *luchis* [5-4 ...] sem voru á öllum bananablaðadiskunum bólgnuðu upp. Hvert brauðumslag reyndist innihalda afhýdda mandarínu. Ég beit í mitt eigið með nokkrum kvíða en fannst það ljúffengt.

Árum síðar skildi ég með innri vitund hvernig Gandha Baba náði efnisgervingum sínum. Aðferðin, því miður!, er utan seilingar hungraðra hermanna heimsins.

Mismunandi skynjunarörvun sem maðurinn bregst við - snertiskyn, sjón,

lyktarskyn, heyrn og lyktarskyn - er framkölluð af titringsbreytingum rafeinda og róteinda. Titringurinn er síðan stjórnaður af „lífsorkum“, fíngerðum lífskrafti eða fínni orku en frumeindaorku sem er hlaðin á skynrænan hátt með fimm aðgreindum skynjunarhugmyndum - efnum.

Gandha Baba, sem stillti sig inn í geimkraftinn með ákveðnum jógaæfingum, gat leiðbeint lífsgeirarnir til að endurraða titringsbyggingu sinni og hlutgera tilætlaða niðurstöðu. Ilmurinn hans, ávextir og önnur kraftaverk voru raunverulegar efnisframkomur jarðneskra titringa, en ekki innri tilfinningar sem framleiddar voru með dáleiðslu. [5-5]

Kraftaverk eins og þau sem „ilmdýrlingurinn“ sýnir eru stórkostleg en andlega gagnslaus. Þau hafa lítinn tilgang umfram skemmtun og eru útgönguleiðir frá alvarlegri leit að Guði.

Læknar hafa notað dáleiðslu í minniháttar aðgerðum sem eins konar andlegt klóróform fyrir einstaklinga sem gætu verið í hættu vegna svæfingarlyfs. En dáleiðsluástand er skaðlegt þeim sem oft verða fyrir því; neikvæð sálfræðileg áhrif fylgja í kjölfarið sem með tímanum raska heilafrumunum.
Dáleiðsla er að brjótast inn á meðvitundarsvæði annars. Tímabundin fyrirbæri hennar eiga ekkert sameiginlegt með kraftaverkum sem menn með guðlega þekkingu vinna. Vakandi í Guði valda sannir dýrlingar breytingum í þessum draumaheimi með vilja sem er í samræmi við skapandi alheimsdreymanda.

Meistarar fordæma yfirlætislega sýningu á óvenjulegum kröftum. Persneski dulspekingurinn Abu Said hló einu sinni að ákveðnum *fakírum* sem voru stoltir af undraverðum kröftum sínum yfir vatni, lofti og geimnum.

„Froskur á líka heima í vatninu!“ benti Abu Said á með vægri fyrirlitningu. „Krákan og gammurinn fljúga auðveldlega um loftið; djöfullinn er samtímis nærverandi í austri og vestri! Sannur maður.“ er hann WHO býr í réttlæti meðal hans félagi karlar, WHO kaupir og selur, enn er aldrei „í eitt augnablik gleymandi Guði!“ Við annað tækifæri lýsti hinn mikli persneski kennari skoðunum sínum á trúarlífinu þannig: „Að leggja til hliðar það sem maður hefur í höfðinu (eigingjarnar langanir og metnað); að gefa frjálslega það sem maður hefur í hendi sér; og aldrei hrökklast undan höggum mótlætisins!“

Hvorki hinn óhlutdrægi spekingur í Kalighat-hofinu né tíbetskur jógi höfðu fullnægt þrá minni eftir gúrú. Hjarta mitt þurfti engan kennara til að fá viðurkenningu og hrópaði sitt eigið „Bravos!“ því meira sem það var sjaldan kallað fram úr þögninni. Þegar ég loksins hitti meistara minn kenndi hann mér með stórfenglegu fordæmi einu saman hvað sannur maður er.

5-1 : Kali táknar það eilíft meginregla í náttúran. Hún er hefðbundið mynd eins og a fjórarma kona, standandi á eyðublaðið af það Guð Síva eða það Óendanleg, vegna þess að náttúra eða það stórkostlegur heimur er rótgróin í það Númenón. Hinn fjórir Armar tákna höfuðeiginleika, tvo góðgjarna, tvo eyðileggjandi, sem gefur til kynna grundvallar tvíhyggju efnis eða sköpunar.

5-2 : Alheims blekking; bókstaflega, "það mælikvarði." *maya* er það töfrandi kraftur í sköpun eftir sem takmarkanir og deildir eru greinilega nútíð í það Ómælanlegt og Óaðskiljanlegur. Emerson skrifaði það eftirfarandi ljóð, til sem hann gaf Titill *Maja* :

Blekking verk ógegndræp, vefnaður vefir óteljandi, Hún samkynhneigður myndir aldrei mistakast, Mannfjöldi hver
.annað, slæða á slæða, sjarmör sem maður sem þráir að láta blekkjast mun trúa

5-3 : Hinn *Rishis* , bókstaflega „sjáendur“ voru það höfundar af það *Veda* í einn óákveðinn

fornöld.. 5-4: Flatt, kringlótt indverskt brauð..

5-5: Leikmenn varla átta sig á það víðfeðmur skref af tuttugustu öld vísindi. Umbreyting af málmar og annað alkemískir draumar eru að sjá uppfylling hvert dagur í miðstöðvar af vísindaleg rannsóknir yfir það heimur. Hinn framúrskarandi Franska efnafræðingur, M. Georges Claude vann „kraftaverk“ í Fontainebleau árið 1928 frammi fyrir vísindasamtökum með efnafræðilegri þekkingu sinni á súrefnisumbreytingum. „Töfrastafur“ hans var einfalt súrefni, sem bólaði í röri á borði. Vísindamaðurinn „breytti handfylli af sandi í gimsteina, járni í ástand sem líktist bræddu súkkulaði og, eftir að hafa svipt blómum lit sínum, breytti hann þeim í áferð eins og gler.“

„Herra Claude útskýrði hvernig hægt væri að breyta sjónum í margar milljónir punda hestöfl með súrefnisumbreytingum; hvernig vatn sem sýður er ekki endilega brennandi; hvernig lítið haugar af sandur, eftir a einhleypur lykt af það súrefnisblástursrör, gæti verið breytt í safíra, rúbín og tópasa; og hann spáði fyrir um þann tíma þegar það yrði mögulegt fyrir menn að ganga á hafsbotni án kafarabúnaðar. Að lokum kom vísindamaðurinn áhorfendum sínum á óvart með því að gera andlit þeirra svört með því að fjarlægja rauða litinn úr sólargeislunum.

Þessi þekkti franski vísindamaður hefur framleitt fljótandi loft með útþensluaðferð þar sem hann hefur getað aðskilið hin ýmsu efni. lofttegundir af það loft, og hefur uppgötvaði ýmislegt þýðir af vélrænt nýtingu af mismunur af hitastig í sjóvatn.

KAFLI: 6

Hinn Tígrisdýr Svami

"Ég hafa uppgötvaði það Tígrisdýr Swami's heimilisfang. Láta okkur heimsækja hann á morgun."

Þessi kærkomna tillaga kom frá Chandi, einum af vinum mínum úr menntaskóla. Ég var spenntur að hitta dýrlinginn sem hafði, fyrir klausturlíf sitt, veitt tígrisdýr og barist við þau með berum höndum. Drengslegur áhugi á slíkum merkilegum afrekum var sterkur í mér.

Næsti dagur rann upp vetrarkuldi, en Chandi og ég héldum af stað kát. Eftir mikla og árangurslausa leit í Bhowanipur, fyrir utan Kalkútta, komum við að rétta húsinu. Hurðin hafði tvo járnhringi sem ég smellti af hörku. Þrátt fyrir hávaðann nálgaðist þjónn með hægfara göngu. Hans kaldhæðnislega bros gefið í skyn það gestir, þrátt fyrir þeirra hávaði, voru máttlaus til trufla það rósemi af heimili dýrlings.

Við félagi minn fundum fyrir þögulli ávítuninni og vorum þakklát fyrir að vera boðin inn í setustofuna. Löng bið okkar þar olli okkur óþægilegum efasemdum. Óskrifað lögmál Indlands fyrir sannleiksleitendur er þolinmæði; meistari getur vísvitandi prófað ákafa manns til að hitta hann. Þetta sálfræðilega bragð er óþreytandi notað

á Vesturlöndum af læknum og tannlæknum!

Að lokum kölluðum þjónninn Chandi og við gengum inn í svefníbúð. Hin fræga Sohong [6-1] Swami sat í rúminu sínu. Sjónin af risavaxna líkama hans hafði undarleg áhrif á okkur.

Með útstæð augu stóðum við orðlaus. Við höfðum aldrei áður séð slíkan bringu eða svona fótboltalíka tvíhöfða. Á risastórum hálsi var grimmt en samt rólegt andlit swamisins prýtt með síðsléttum hárum, skeggi og yfirvaraskegg. Vottur af dúfu- og tígrisdýrseiginleikum skein í dökkum augum hans. Hann var nakin, nema hvað tígrisdýrsskinn var um vöðvastælta mittið.

Við vinur minn fundum raddir okkar, heilsuðum munknum og lýstum aðdáun okkar á færni hans á hinum einstaka kattarvelli.

„Viltu ekki segja okkur, vinsamlegast, hvernig það er mögulegt að kúga með berum hnefum grimmustu frumskógardýrin, konunglegu Bengalana?“

„Synir mínir, það skiptir mig engu máli að berjast við tígrisdýr. Ég gæti gert það í dag ef þörf krefur.“ Hann hló eins og barn. „Þið lítið á tígrisdýr sem tígrisdýr; ég þekki þau sem kettlinga.“

„Swamiji, ég held að ég gæti hrifið undirmeðvitund mína með þeirri hugsun að tígrisdýr séu kettir, en gæti ég fengið tígrisdýr til að trúa því?“

„Auðvitað er styrkur líka nauðsynlegur! Maður getur ekki búist við sigri frá barni sem ímyndar sér að tígrisdýr sé heimilisköttur! Öflugar hendur eru nægilega vopn mitt.“

Hann bað okkur að fylgja sér út á veröndina þar sem hann rakst á brún veggjar. Múrsteinn brotnaði á gólfið; himininn gægðist djarflega inn um gapandi týnda tönn veggjarins. Ég staulaðist alveg af undrun; sá sem getur fjarlægt múrsteina af traustum vegg með einu höggi, hugsaði ég, hlýtur að geta fært úr stað tennur tígrisdýra!

„Fjöldi manna hefur líkamlegan kraft eins og ég, en skortir samt köld sjálfstraust. Þeir sem eru líkamlega sterkir en ekki andlega gætu misst yfirlið við að sjá villidýr hoppa frjálslega í frumskóginum. Tígrisdýrið í náttúrulegri grimmd sinni og búsvæði er gerólíkt sirkusdýrinu sem fær ópíumfóðrun!“

„Margur maður með herkúleskan styrk hefur engu að síður verið hræddur og hrjáður í algjört hjálparleysi fyrir árás konunglegs Bengals. Þannig hefur tígrisdýrið, í eigin huga, breytt manninum í...“ ástand eins taugalaust og kisuketturinn. Það er mögulegt fyrir mann, sem býr yfir frekar sterkum líkama og ótrúlega sterkri ákveðni, að snúa dæminu við gagnvart tígrisdýrinu og neyða það til að sannfærast um varnarleysi kisukettunnar. Hversu oft hef ég ekki gert einmitt það!

Ég var alveg til í að trúa því að títaninn fyrir framan mig gæti framkvæmt umbreytinguna úr tígrisdýri og kisu. Hann virtist í fræðandi skapi; Chandi og ég hlustuðum af virðingu.

„Hugurinn er sá sem ber vöðvana. Kraftur hamarshöggs fer eftir þeirri orku sem beitt er; krafturinn sem líkamlegt verkfæri mannsins birtir fer eftir árásargjarnum vilja hans og hugrekki. Líkaminn er bókstaflega framleiddur og viðhaldinn af huganum. Með þrýstingi eðlishvöt frá fyrri lífum síast styrkleikar eða veikleikar smám saman inn í meðvitund mannsins. Þeir birtast sem venjur, sem síðan mynda eftirsóknarverðan eða óæskilegan líkama. Ytri brothættni á sér andlegan uppruna; í vítahring hindrar vanabundinn líkami hugann. Ef meistarinn leyfir sér að...“

Þegar þjónn stjórnar honum verður sá síðarnefndi einræðisherra; hugurinn er á sama hátt þræll með því að lúta líkamlegum fyrirmælum.“

Við bæn okkar samþykkti hinn áhrifami swami að segja okkur eitthvað úr

eigin lífi. „Fyrsta markmið mitt var að berjast við tígrisdýr. Vilji minn var

máttugur en líkami minn veikburða.“

Undrunargosi braust út úr mér. Það virtist ótrúlegt að þessi maður, nú „með Atlants-herðar, hæfur til að bera“, skyldi nokkurn tímann hafa þekkt veikleika.

„Það var með óbugandi þrautseigju í hugsunum um heilsu og styrk sem ég sigraðist á fötlun minni. Ég hef allar ástæður til að lofa þann sannfærandi andlega kraft sem ég fann að var raunverulegur undiroki konunglegu Bengalanna.“

„Heldur þú, virðulegi swami, að ég geti nokkurn tíma barist við tígrisdýr?“ Þetta var í fyrsta og síðasta skipti sem þessi undarlega metnaður sótti hug minn!

„Já.“ Hann brosti. „En það eru til margar tegundir af tígrisdýrum; sum reika um frumskóga mannlegra langana. Enginn andlegur ávinningur fæst af því að slá dýrin meðvitundarlaus. Vertu frekar sigurvegari yfir innri ráfarunum.“

"Maí við heyra, herra, hvernig þú breytt frá a temjari af villt tígrisdýr til a temjari af villt ástríður?"

Tígris-Swami þagnaði. Fjarlægð birtist í augnaráði hans og kallaði fram sýnir liðinna ára. Ég tók eftir smávægilegri andlegri baráttu hans við að ákveða hvort ég ætti að verða við beiðni minni. Að lokum brosti hann samþykkisfullur.

„Þegar frægð mín náði hámarki fylgdi hún með mér ölvun stoltsins. Ég ákvað ekki aðeins að berjast við tígrisdýr heldur einnig að sýna þau með ýmsum brögðum. Metnaður minn var að neyða villidýr til að hegða sér eins og tamin dýr. Ég byrjaði að framkvæma afrek mín opinberlega með ánægjulegum árangri.“

"Einn kvöld mín faðir inn mín herbergi í hugsi skap.

„Sonur minn, ég hef viðvörunarorð. Ég mun bjarga þér frá komandi ógæfu, sem orsakast af kvörn orsaka og afleiðinga.“

„Ertu örlagatrúarmaður, faðir? Ætti hjátrú að vera leyfð að aflita öflug vötn eða athafnir mínar?“

„Ég er enginn örlagatrúarmaður, sonur minn. En ég trúi á réttláta hefndaraðgerðir, eins og þær eru kenndar í helgum ritningum. Það er gremja gegn þér í frumskógarfjölskyldunni; stundum getur hún komið þér í hag.“

„Faðir, þú kemur mér á óvart! Þú veist mætavel hvað tígrisdýr eru – falleg en miskunnarlaus! Jafnvel strax eftir risavaxna máltíð af einhverri óheppinni veru, fyllist tígrisdýr nýrri girnd við sjónir nýrrar bráðar. Það gæti verið glöð gasella, sem hlaupar um frumskógargrasið. Þegar illgjarn skepna fangar hana og bítur í opnun á mjúkum hálsi hennar, bragðar hún aðeins örlítið af blóðinu sem grátur hljóðlega,“

og fer þess ósvífinn leið.

„Tígrisdýr eru fyrirlitlegustu frumskógartegundirnar! Hver veit? Högg mín gætu hugsanlega gefið þeim smá tillitssemi. Ég er skólastjóri í skógarskóla til að kenna þeim blíða mannasiði!“

„‚Vinsamlegast, faðir, hugsaðu um mig sem tígristemjara en aldrei sem tígrisdrepanda. Hvernig gætu góðverk mín leitt illt yfir mig? Ég bið þig að leggja ekki á mig neina skipun um að breyta lífsháttum mínum.‘“

Við Chandi vorum öll athyglissöm og skiljum vandann sem við höfðum áður. Á Indlandi óhlýðnast barn ekki óskum foreldra sinna léttvægt.

„Í stoískri þögn hlustaði pabbi á útskýringu mína. Hann fylgdi henni eftir með alvarlegri uppljóstrun.“

„Sonur minn, þú neyðir mig til að segja frá ógnvænlegri spá af vörum dýrlings. Hann nálgaðist mig í gær þegar ég sat á veröndinni í daglegri hugleiðslu minni.“

„Kæri vinur, ég kem með skilaboð til stríðsþrjótandi sonar þíns. Láttu hann hætta grimmdarverkum sínum. Annars mun næsta tígrisdýrsátök hans leiða til alvarlegra sára og síðan sex mánaða banvæns sjúkdóms. Hann mun þá yfirgefa fyrri háttsemi sína og gerast munkur.“

„Þessi saga vakti enga hrifningu hjá mér. Ég taldi að pabbi hefði verið trúaður fórnarlamb blekkts ofstækismanns.“

Tígrissvían játaði þetta með óþolinmóðri látbragði, eins og um einhverja heimsku væri að ræða. Hann var dapurlega þögull um langa stund og virtist ómeðvitaður um nærveru okkar. Þegar hann tók upp dinglandi þráð frásagnar sinnar, var það skyndilega, með lágum rómi.

„Stuttu eftir að pabbi minn varaði mig við heimsótti ég höfuðborgina Cooch Behar. Þetta fallega landslag var mér nýtt og ég bjóst við rólegri breytingu. Eins og venjulega alls staðar fylgdi forvitinn mannfjöldi mér á götunum. Ég heyrði hvíslaðar athugasemdir:

„Þetta er maðurinn sem berst við

villt tígrisdýr.“ „Hefur hann fætur

eða trjástofna?“

"'Sjáðu á hans andlit! Hann verður vera einn holdgun af það konungur af tígrisdýr sjálfur!

„Þú veist hvernig þorpsbúar virka eins og lokaútgáfur af dagblaði! Með hvaða hraða dreifast enn síðari ræðublöð kvennanna hús úr húsi! Innan fárra klukkustunda var öll borgin í uppnámi yfir nærveru minni.“

„Ég var að slaka rólega á að kvöldi, þegar ég heyrði hófslátt frá hestum á hlaupum. Þeir námu staðar fyrir framan heimili mitt. Inn komu nokkrir hávaxnir lögreglumenn með túrban.“

„Ég varð steinhissa. ‚Allt er mögulegt fyrir þessar verur sem falla undir mannréttindi,‘ hugsaði ég. ‚Ég velti því fyrir mér hvort þau ætli að ásaka mig um mál sem ég þekki alls ekki.‘ En yfirmennirnir beygðu sig af óvenjulegri kurteisi.

„Virðulegi herra, við erum send til að bjóða ykkur velkomin fyrir hönd prinsins af Cooch Behar. Hann býður ykkur velkomin í höll sína á morgun.“

„Ég velti þessu fyrir mér um stund. Af einhverri óljósri ástæðu fann ég fyrir mikilli eftirsjá yfir þessari truflun á rólegri ferð minni. En bæn lögreglumannanna hvatti mig; ég samþykkti að fara.“

„Daginn eftir varð ég ráðvilltur þegar mér var undirgefið út úr dyrum mínum og inn í glæsilegan vagn dreginn af fjórum hestum. Þjónn hélt á skrautlegum regnhlíf til að vernda mig fyrir brennandi sólarljósinu. Ég naut ánægjulegrar ferðarinnar um borgina og skóglendið í kringum hana. Konunglega arftakið sjálfur var við hallardyrnar til að taka á móti mér. Hann bauð mér fram sinn eigin gullklædda sæti og settist brosandi í einfaldari stól.“

„Öll þessi kurteisi mun örugglega kosta mig eitthvað!“ hugsaði ég með vaxandi undrun. Ástæða prinsins kom í ljós eftir nokkrar afslöppuð athugasemdir.

„Borgin mín er full af þeim orðrómi að hægt sé að berjast við villt tígrisdýr með engu öðru en berum höndum. Er það staðreynd?“

"Það er alveg satt.

„Ég trúi þessu varla! Þú ert Bengali frá Kalkútta, alinn upp á hvítum hrísgrjónum borgarbúa. Vertu hreinskilinn, vinsamlegast; hefur þú ekki bara verið að berjast við hrygglaus, ópíumfóðruð dýr?“ Rödd hans var háværog kaldhæðin, með lit af héraðshreim.

"Ég ábyrgist nei svara til hans móðgandi spurning.

„Ég skora á þig að berjast við nýveidda tígrisdýrið mitt, Raja Begum. **6-2** Ef þér tekst að standast hann, binda hann með keðju og skilja búr hans eftir með meðvitund, þá munt þú eignast þennan konunglega Bengal! Nokkur þúsund rúpíur og margar aðrar gjafir verða einnig veittar. Ef þú neitar að mæta honum í bardaga, þá mun ég öskra nafni þínu um allt ríkið sem svikara!

„Ósvífin orð hans skullu á mér eins og skothríð. Ég skaut reiðilega í viðurkenningarskyni. Prinsinn reis hálfur upp úr stólnum í spenningi og sökk aftur með sadísku brosi. Það minnti mig á rómversku keisarana sem höfðu yndi af því að setja kristna menn á dýralega vettvangi.“

„Leikurinn verður ákveðinn eftir viku. Því miður get ég ekki gefið þér leyfi til að

skoða tígrisdýrið fyrirfram.“

„Hvort prinsinn óttaðist að ég myndi reyna að dáleiða dýrið eða gefa því leynilega ópíum, það veit ég ekki!

„Ég fór úr höllinni og tók eftir því með skemmtun að konunglega regnhlífin og vagninn með vagninum voru nú horfnir.“

„Vikuna eftir undirbjó ég huga minn og líkama kerfisbundið fyrir komandi raun. Í gegnum þjón minn frétti ég af ævintýralegum sögum. Skelfileg spá dýrlingsins til föður míns hafði einhvern veginn borist út og stækkað eftir því sem hún dreifðist. Margir einfaldir þorpsbúar trúðu því að illur andi, bölvaður af guðunum, hefði endurfæðst sem tígrisdýr sem tók á sig ýmsar djöfullegar myndir á nóttunni en væri röndótt dýr á daginn. Þessi djöfullígris átti að vera sá sem sendur var til að auðmýkja mig.“

„Önnur ímyndunarrík útgáfa var sú að bænir dýra til Tígrishimins hefðu fengið svar í formi Raja Begum. Hann átti að vera verkfærið til að refsa mér - hinum djarfa tvífætta, svo móðgandi fyrir alla tígrisdýrategundina! Loðlaus, vígtennlaus maður sem þorði að skora á klóvopnaðan, sterklimaðan tígrisdýr! Einbeitt eitur allra auðmýktra tígrisdýra - lýstu þorpsbúarnir yfir - hafði safnað nægum skriðþunga til að virkja falda lög og koma stolta tígristemjaranum til falls .“

„Þjónn minn upplýsti mig enn fremur um að prinsinn væri í essinu sínu sem stjórnandi bardagans milli manna og dýra. Hann hafði haft umsjón með reisingu stormhelds skála, sem ætlaður var til að rúma...“ þúsundir. Það er miðstöð haldið Raja Begum í einn risavaxinn járn búr, umkringdur við ytra öryggisherbergi. Fanginn sendi frá sér óendanlega röð blóðstorknandi öskur. Hann fékk sparlega að borða til að kynda undir reiði sinni. Kannski bjóst prinsinn við að ég yrði máltíðin sem hann fékk í verðlaun!

„Mannfjöldi úr borginni og úthverfum keypti miða ákaft í kjölfar trommuhljóðs sem tilkynnti þessa einstöku keppni. Á bardagadeginum sneru hundruðir manna sér frá vegna sætaskorts. Margir menn brutust í gegnum tjaldopin eða þrönguðust saman í hvaða rými sem er fyrir neðan svalirnar.“

Þegar saga Tígrissvamis nálgaðist hámark, jókst spennan mín með henni; Chandi var einnig algjörlega hljóðlaus.

„Í miðjum stingandi sprengingum frá Raja Begum og hávaða hins nokkuð skelfda mannfjölda birtist ég hljóðlega. Fáklæddur um mittið og var að öðru leyti óvarinn af fötum. Ég opnaði lásinn á hurðinni að öryggisherberginu og læsti henni rólega á eftir mér. Tígrisdýrið fann blóð. Hann stökk með dynjandi braki á rimlana sína og sendi ógnvekjandi velkomna. Áhorfendur voru þaggaðir niður af aumkunarverðum ótta; ég virtist vera hógvær lamb frammi fyrir ævareiðinu.“

„Á augabragði var ég kominn inn í búrið; en um leið og ég skellti hurðinni, réðst Raja Begum á mig. Hægri hönd mín var örvæntingarfullt rifin. Mannsblóð, mesta sælgæti sem tígrisdýr getur upplifað, féll í hræðilegum lækjum. Spádómur

dýrlingsins virtist vera að rætast.“

„Ég náði mér samstundis eftir áfallið af fyrsta alvarlega meiðslunum sem ég hafði nokkurn tímann hlotið. Að útrýma Þegar ég sá blóðugu fingurna mína með því að stinga þeim undir mittisklæðið sveiflaði ég vinstri handleggnum í beinbrotnu höggi. Dýrið hrökk við, sneri sér við aftanverðu búrið og stökk fram krampafullt. Fræga hnefaleikarefsing mín rigndi yfir höfuð hans.

„En blóðbragð Raja Begum hafði virkað eins og brjálæðislegur fyrsti vínsopinn fyrir geðveikan einstakling sem lengi hafði verið sviptur áfengi. Með deyfandi öskur í augum jókst árás skepnunnar í reiði. Ófullnægjandi vörn mín með aðeins annarri hendi gerði mig varnarlausan fyrir klóm og vígtennum. En ég veitti mér dauðaþrungna hefnd. Gagnkvæmt fangaðar börðumst við eins og við værum að deyja. Búrið var í algjöru uppnámi, blóðið skvettist í allar áttir og sársaukafullar og banvænar girndar komu úr hálsi dýrsins.“

„'Skjótið hann!' 'Drepið tígrisdýrið!' Óp heyrðust úr áhorfendum. Svo hratt hreyfðust menn og dýr, að kúla varðmanns hafi farið úrskeiðis. Ég safnaði öllum mínum viljastyrk, öskraði grimmilega og fékk síðasta heilahristingshöggið. Tígrisdýrið féll niður og lá kyrrlátt.

"Eins og a kisa!" Ég greip fram í.

Hinn svami hló í hjartnæmt þakklæti, þá áframhald það heillandi saga.

„Raja Begum var loksins sigraður. Konunglega stolt hans var enn frekar auðmýkt: með sundurslitnum höndum mínum þvingaði ég djarflega upp kjálka hans. Í dramatíska stund hélt ég höfðinu mínu inni í gapandi dauðagildrunni. Ég leit í kringum mig eftir keðju. Ég dró eina úr hrúgu á gólfinu og batt tígrisdýrið um hálsinn við búrgrindurnar. Í sigri gekk ég að dyrunum.“

"En það djöfull holdgervingur, Raja Begum, hafði þrek verðugur af hans ætlað djöfulsjúklingur Uppruni. Með ótrúlegu áfalli sleit hann keðjunni og stökk upp á bak mér. Öxlin mín festist í kjálkum hans og ég féll harkalega. En á augabragði hafði ég hann klemmdan undir mér. Undir miskunnarlausum höggum sökk hið svikula dýr niður í hálfgerðan meðvitundarleysi. Að þessu sinni festi ég hann varlega. Hægt og rólega fór ég úr búrinu.

„Ég lenti í nýju uppnámi, að þessu sinni gleði. Fagnaðarlæti mannfjöldans brotnuðu eins og úr...“ einn risavaxinn háls. Ég var illa sleginn en hafði samt sem áður uppfyllt þrjú skilyrði bardagans - að deyða tígrisdýrið, binda það með keðju og skilja það eftir án þess að þurfa aðstoð sjálfur. Þar að auki hafði ég sært og hrætt árásargjarna dýrið svo alvarlega að það hafði látið sér nægja að horfa fram hjá tækifærisverðlaununum, höfuðið mitt í munni sér!

„Eftir að sár mín höfðu verið unnin var ég heiðraður og skreyttur blómsveig; hundruð gullpeninga runnu að fótum mér. Öll borgin gekk í hátíðarhöld. Endalausar umræður heyrðust á öllum hliðum um sigur minn á einum stærsta og villimannlegasta tígrisdýri sem sést hefur. Raja Begum var kynntur mér, eins og lofað var, en ég fann enga gleði. Andleg breyting hafði snert hjarta mitt. Það virtist sem með lokaútgöngu minni úr búrinu hefði ég einnig lokað dyrunum að veraldlegum metnaði mínum.“

„Þungbært tímabil fylgdi í kjölfarið. Í sex mánuði lá ég nærri dauðanum af blóðeitrun. Um leið og ég var orðinn nógu hraustur til að yfirgefa Cooch Behar, sneri ég aftur til fæðingarbæjar míns.“

„‚Ég veit nú að kennari minn er sá heilagi maður sem gaf viturlega viðvörun.‘ Ég játaði þetta auðmjúklega fyrir föður mínum. ‚Ó, ef ég gæti bara fundið hann!‘ Þrá mín var einlæg, því einn daginn kom dýrlingurinn óboðaður.

"'Nóg af tígrisdýr temja. Hann talaði með ró fullvissu. Komdu með mig; Ég mun kenna þú til

kúgaðu fáfræðidýrin sem ráfa um frumskóga mannshugans. Þú ert vanur áhorfendum: láttu það vera vetrarbraut engla, skemmta sér með spennandi jógaleikjum þínum!

„Ég var vígður inn í andlega leiðina af mínum heilaga gúrú. Hann opnaði sálardyr mínar, ryðgaðar og ónæmar eftir langa notkunarleysi. Hönd í hönd lögðum við fljótlega af stað í þjálfun mína í Himalajafjöllum.“

Við Chandi beygðum okkur fyrir fætur swamisins, þakklát fyrir skýra útlínur hans af sannarlega hvirfilvindandi lífi. Mér fannst ég hafa fengið ríkulega umbun fyrir langa reynslutímabiðina í köldu setustofunni!

6-1 : *Sohong* var hans klaustur nafn. Hann var vinsælt þekkt eins og það "Tígrisdýr Svami."

6-2 : "Prins Prinsessa"-svo nefndur til gefa til kynna það þetta dýrið haldinn það samanlagt grimmd af tígrisdýr og tígrisdýr.

KAFLI: 7

Hinn Svifa Heilagur

„Ég sá jógí vera í loftinu, nokkrum fetum yfir jörðu, í gærkvöldi á hópfundi.“ Vinur minn, Upendra Mohun Chowdhury, talaði áhrifamikið.

Ég brosti ákaft til hans. „Kannski get ég giskað á nafnið hans. Var það Bhaduri Mahasaya, frá Upper Circular Road?“

Upendra kinkaði kolli, dálítið niðurdreginn yfir því að vera ekki fréttamaður. Forvitni mín um dýrlinga var vel þekkt meðal vina minna; þeir höfðu yndi af að koma mér á nýjar brautir.

„Jógarinn býr svo nálægt heimili mínu að ég heimsæki hann oft.“ Orð mín vöktu mikla athygli á andliti Upendra og ég fylltist enn meiri sjálfstrausti.

„Ég hef séð hann sýna einstök afrek. Hann hefur náð tökum á hinum ýmsu *pranayama æfingum af mikilli snilld* , [7-1] af hinni fornu áttfaldu jóga sem Patanjali lýsti. [7-2] Einu sinni framkvæmdi Bhaduri Mahasaya *Bhastrika Pranayama* fyrir framan mig með slíkum ótrúlegum krafti að það virtist eins og alvöru stormur hefði

myndast í herberginu! Þá slökkti hann á þrumuandi andardráttinum og sat kyrr í mikilli yfirmeðvitund. [7-3] Friðarstemningin eftir storminn var ógleymanleg .“

"Ég heyrt það það dýrlingur aldrei lauf hans heim." Upendra's tónn var a smáatriði vantrúaður.

„Það er satt! Hann hefur búið innandyra síðustu tuttugu árin. Hann slakar aðeins á sjálfskipaðri reglu sinni á helgum hátíðum okkar, þegar hann fer alla leið að gangstéttinni! Þar safnast betlarar saman, því heilagur Bhaduri er þekktur fyrir blíða hjartalag sitt."

"Hvernig gerir hann vera áfram í það loft, ögrandi það lög af þyngdarafl?"

„Líkami jógís missir grófleika sinn eftir að hafa notað ákveðnar *pranayama-æfingar* . Þá svífur hann eða hoppar um eins og hoppandi froskur. Jafnvel dýrlingar sem ekki stunda formlega jóga **7-4"** hafa verið þekkt fyrir að svífa í áköfum hollustuástandi við Guð.

„Mig langar að vita meira um þennan speking. Sækir þú kvöldfundi hans?" Augu Upendra glitruðu af forvitni.

„Já, ég fer oft. Ég skemmti mér konunglega með snilldinni í visku hans. Stundum spillir langvarandi hlátur minn hátíðleika samkoma hans. Dýrlingurinn er ekki óánægður, en lærisveinar hans líta út eins og rýtingar!"

Á leiðinni heim úr skólanum þetta síðdegis gekk ég fram hjá klaustrinu hjá Bhaduri Mahasaya og ákvað að heimsækja jógíinn. Almenningur gat ekki séð jógíinn. Einn lærisveinn, sem bjó á jarðhæðinni, gætti friðhelgi meistara síns. Nemandinn var eins konar snákur; hann spurði nú formlega hvort ég ætti „boð". Gúrú hans birtist rétt í tæka tíð til að bjarga mér frá skyndilegri útskúfun.

„Láttu Mukunda koma þegar hann vill." Augun á spekingnum glitruðu. „Regla mín um einangrun er ekki fyrir mína eigin þægindi, heldur fyrir þægindi annarra. Veraldlegt fólk líkar ekki einlægnin sem brýtur niður blekkingar þeirra. Heilagir eru ekki aðeins sjaldgæfir heldur einnig óþægilegir. Jafnvel í ritningunum eru þeir oft vandræðalegir!"

Ég fylgdi Bhaduri Mahasaya að ströngum íbúðum hans á efstu hæðinni, þaðan sem hann hreyfði sig sjaldan. Meistarar hunsa oft víðsýni yfir umstang heimsins, úr fókus þar til þeir eru miðjaðir í aldirnar. Samtímamenn spekingsins eru ekki bara þeir sem búa í þröngum samtíma.

"Maharishi, **7-5** þú eru það fyrst jógi Ég hafa þekkt WHO alltaf dvöl innandyra."

"Guð plöntur hans dýrlingar stundum í óvænt jarðvegur, leyfðu við hugsa við má draga úr Hann til a stjórna!"

Spekingurinn festi líflegan líkama sinn í lótusstellingu. Á sjötugsaldri sýndi hann engin óþægileg merki um aldur eða kyrrsetu. Hann var traustur og beinn,

fullkominn í alla staði. Andlit hans var *eins og lýst er í fornum textum.* Göfugur , skeggjaður, sat hann alltaf fastur uppréttur, með kyrrlát augu fest á Alnærveru.

Hinn dýrlingur og Ég inn það hugleiðandi ríki. Eftir einn klukkustund, hans blíð rödd vakti mig.

„Þú ferð oft inn í þögnina, en hefur þú þróað með þér *anubhava* ?“ **7-6** Hann var að minna mig á að elska Guð meira en hugleiðslu. „Munið ekki tæknina saman við Markmiðið.“

Hann bauð mér upp á mangó. Með þeirri góðlátlegu kímni sem ég fann svo yndislega í alvarlegu eðli hans, sagði hann: „Fólki almennt líkar betur *Jala Yoga* (sameining við mat) en *Dhyana Yoga* (sameining við Guð).“

Hans jógísk orðaleikur áhrif mig háværlega.

„Þú ert svo hlæjandi!“ Ástúðlegur glampi birtist í augnaráði hans. Andlit hans var alltaf alvarlegt en samt snert af himinlifandi brosi. Stóru lótusaugun hans innihéldu falinn guðdómlegan hlátur.

„Þessi bréf koma frá fjarlægri Ameríku.“ Spekingurinn benti á nokkur þykk umslög á borði. „Ég á í bréfaskriftum við nokkur félög þar sem meðlimir hafa áhuga á jóga. Þau eru að uppgötva Indland upp á nýtt, með betri stefnu en Kólumbus! Ég er fús til að hjálpa þeim. Þekkingin á jóga er ókeypis öllum sem vilja þiggja, eins og óskreytanleg dagsbirta.“

„Það sem *rishis* eru taldir nauðsynlegir fyrir hjálpræði mannkyns þarf ekki að þynna út fyrir Vesturlönd. Hvorki Vesturlönd né Austurlönd eru eins í sálinni, þótt þau séu ólík í ytri reynslu, en þau munu blómstra ef einhvers konar agajóga er ekki stunduð.“

Dýrlingurinn hélt mér rólegum augum. Ég gerði mér ekki grein fyrir því að ræða hans var dulbúin spámannleg leiðsögn. Það er ekki fyrr en núna, þegar ég skrifa þessi orð, að ég skil til fulls merkingu þeirra óformlegu vísbendinga sem hann gaf mér oft um að ég myndi einhvern tímann flytja kenningar Indlands til Ameríku.

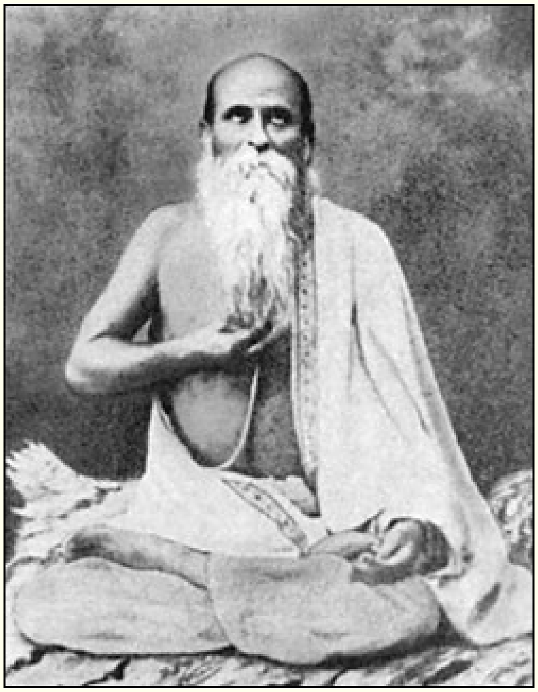

BHADURI MAHASAYA

"*Það Svifa Heilagur*"

„Herra minn,“ spurði ég, „hvers vegna skrifar þú ekki bók um jóga til gagns fyrir heiminn?“ „Ég er að þjálfa lærisveina,“ svaraði hann. „Þeir og nemendur þeirra verða lifandi bækur, sönnun gegn náttúrulegri upplausn tímans og óeðlilegri túlkun gagnrýnenda.“

"Maharishi, Ég ósk þú myndi skrifa a bók á jóga fyrir það ávinningur af það heimur."

„Ég er að þjálfa lærisveina. Þeir og nemendur þeirra verða lifandi bækur, sönnun gegn náttúrulegri upplausn tímans og óeðlilegri túlkun gagnrýnenda.“ Snilld Bhaduri kom mér í annan hláturskköll.

Ég var einn eftir með jóganum þar til lærisveinar hans komu að kvöldi. Bhaduri Mahasaya kom inn í eina af einstökum ræðum hans. Eins og friðsælt flóð sópaði hann burt hugrænum ruslum áheyrenda sinna og lét þá fljóta til Guðs. Áhrifamikil dæmisögur hans voru settar fram á gallalausri bengölsku.

Í kvöld útskýrði Bhaduri ýmis heimspekileg atriði sem tengjast lífi Mirabai, Miðalda Rajputani prinsessa sem yfirgaf hirðlíf sitt til að leita félagsskapar sadhúa. Einn mikill sannyasi neitaði að taka á móti henni vegna þess að hún var kona; svar hennar fékk hann auðmjúklega á fætur.

„Segðu meistaranum,“ hafði hún sagt, „að ég vissi ekki að það væri til karlkyns einstaklingur í alheiminum nema Guð; erum við ekki öll konur frammi fyrir honum?“ (Ritningarleg hugmynd um Drottin sem eina jákvæða sköpunarregluna, þar sem sköpun hans er ekkert annað en óvirk *maya* .)

Mirabai samdi mörg himinlifandi lög sem enn eru í miklum metum á Indlandi; ég þýði eitt þeirra hér:

```
„Ef Guð gæti orðið að veruleika með því að
baða sig daglega, þá yrði ég fyrr eins og
hvalur í djúpinu;
Ef hægt væri að þekkja hann með því að eta rætur
og ávexti, þá myndi ég fúslega velja geitarmynd;
Ef talning rósakransa afhjúpaði hann,
myndi ég biðja á risavaxnum perlum; ef
beygja mig fyrir steinmyndum afhjúpaði
hann, á hörðu fjalli, myndi ég auðmjúklega
tilbiðja;
Ef hægt væri að drekka Drottin með mjólk,
myndu margir kálfar og börn þekkja hann;
Ef það að yfirgefa konu sína myndi kalla á
Guð, væru þá ekki þúsundir geldingar?
```

Mirabai veit að til að finna hið guðdómlega
er eina ómissandi ástin.

Nokkrir nemendur settu rúpíur í inniskó Bhaduri sem lágu við hlið hans þar sem hann sat í jógastellingu. Þessi virðulega fórn, sem er hefðbundin á Indlandi, gefur til kynna að lærisveinninn leggi efnislegar eigur sínar við fætur gúrúsins. Þakklátir vinir eru aðeins Drottinn í dulargervi, sem gætir sinna eigin.

„Meistari, þú ert dásamlegur!“ Nemandi einn kvaddi og horfði ákaft á ættföðurinn. „Þú hefur hafnað auði og þægindum til að leita Guðs og kenna okkur visku!“ Það var vel þekkt að Bhaduri Mahasaya hafði yfirgefið mikinn fjölskylduauð í æsku sinni þegar hann einbeitti sér að jógaleiðinni.

„Þú ert að snúa málinu við!“ Svipur dýrlingsins bar vott um væga ávítur. „Ég hef skilið eftir nokkrar smállegar rúpíur, nokkrar smámunalegt ánægjur, fyrir a geimferðafræði heimsveldi af endalaus sæla. Hvernig þá hafa Ég hafnað Ég þekki gleðina af því að deila fjársjóðnum. Er það fórn? Skammsýnir veraldlegir einstaklingar eru sannarlega hinir sönnu afsalendur! Þeir afsala sér óviðjafnanlegri guðlegri eign fyrir fátæka jarðneska leikföng!

Ég hló að þessari þversagnakenndu sýn á afneitun – sýn sem setur húfu Krösusar á hvern dýrling sem er, en breytir um leið öllum stoltum milljónamæringum í meðvitundarlausa píslarvotta.

„Hin guðdómlega skipan skipuleggur framtíð okkar skynsamlegar en nokkurt tryggingafélag.“ Lokaorð meistarans voru hin raunverulega trúarjátning hans. „Heimurinn er fullur af órólegum trúuðum á ytra öryggi. Beiskar hugsanir þeirra eru eins og ör á enni þeirra. Sá sem gaf okkur loft og mjólk frá fyrsta andardrætti veit hvernig á að sjá dag frá degi fyrir dýrkendum sínum.“

Ég hélt áfram pílagrímsferðum mínum eftir skóla að dyrum dýrlingsins. Með hljóðri eldmóði hjálpaði hann mér að öðlast *anubhava* . Dag einn flutti hann að Ram Mohan Roy Road, fjarri hverfinu þar sem ég bjó við Gurpar Road. Ástríkir lærisveinar hans höfðu byggt honum nýjan einsetubústað, þekktan sem „Nagendra Math“. [7-7]

Þótt þetta komi mér nokkrum árum á undan sögunni, þá mun ég hér rifja upp síðustu orðin sem Bhaduri Mahasaya sagði mér. Skömmu áður en ég lagði af stað til vesturs leitaði ég hans uppi og kraup auðmjúklega til að fá kveðjublessun hans:

„Sonur minn, farðu til Ameríku. Taktu þér reisn hins gráa Indlands sem skjöld. Sigurinn er skrifaður á enni þínu; göfuglyndir fjarlægir menn munu taka vel á móti þér.“

7-1 : Aðferðir af stjórnandi lífskraftur í gegnum reglugerð af

andardráttur. 7-2: Fremsti forni talsmaður jóga.

Franskir prófessorar voru fyrstir á Vesturlöndum til að vera tilbúnir að rannsaka vísindalega möguleika :7-3 ofurmeðvitundarinnar. hugur. Prófessor Jules-Bois, meðlimur af það L'Ecole de Sálfræði af það Sorbonne-háskóli, fyrirlestur í Ameríka árið 1928; hann sagði áheyrendum sínum að franskir vísindamenn hefðu viðurkennt yfirmeðvitundina, „sem er nákvæmlega andstæða undirmeðvitundar Freuds og er sá eiginleiki sem gerir manninn að raunverulegum manni en ekki bara ofurdýri.“ M. Jules-Bois útskýrði að vakning æðri meðvitundar „ætti ekki að rugla saman við kúeisma eða dáleiðslu. Tilvist yfirmeðvitundar hefur lengi verið viðurkennd heimspekilega, þar sem hún er í raun Yfirsálin. talað af eftir Emerson, en aðeins nýlega hefur það verið viðurkenndur vísindalega." Hinn Franska vísindamaður benti að frá yfirmeðvitundinni komi innblástur, snilligáfa og siðferðileg gildi. „Trú á þetta er ekki dulspeki þó hún

".viðurkenndur og metið það eiginleikar sem dulspekingar prédikaði

St. Theresa af Ávila og annað kristinn dýrlingar voru oft athugað í a ríki af svif. 7-5: :7-4

"."Mikill spekingur

.Raunverulegt skynjun af Guð :7-6

. Hinn dýrlingur fullt nafn var Nagendranath Bhaduri. *Stærðfræði* þýðir einsetuhús eða *öskur* :7-7

KAFLI: 8

Indlands Frábært Vísindamaður, JC Bose

"Jagadis Chandra Bose's þráðlaust uppfinningar fordagsett þeir af Marconi."

Þegar ég heyrði þessa ögrandi athugasemd gekk ég nær hópi prófessora sem voru að ræða vísindalega. Ef ástæða mín fyrir því að ganga til liðs við þá var kynþáttahroki, þá sé ég eftir því. Ég get ekki neitað brennandi áhuga mínum á sönnunargögnum um að Indland geti gegnt forystuhlutverki í eðlisfræði, en ekki einungis frumspeki.

"Hvað gera þú meina, herra?"

Prófessorinn útskýrði vinsamlega. „Bose var fyrstur til að finna upp þráðlausan samloðunarbúnað og tæki til að sýna ljósbrot rafbylgna. En indverski vísindamaðurinn nýtti sér ekki uppfinningar sínar í viðskiptalegum tilgangi. Hann beindi fljótlega athygli sinni frá ólífrænum heimi yfir í lífræna heiminn. Byltingarkenndar uppgötvanir hans sem plöntulífeðlisfræðingur eru jafnvel betri en róttæk afrek hans sem eðlisfræðingur.“

Ég þakkaði leiðbeinanda mínum kurteislega. Hann bætti við: „Þessi mikli vísindamaður er einn af bræðrum mínum í Presidency College.“

Daginn eftir heimsótti ég spekinginn á heimili hans, sem var nálægt mínu við Gurpar

Road. Ég hafði lengi dáðst að honum úr virðulegri fjarlægð. Hinn alvarlegi og hlédrægi grasafræðingur heilsaði mér vingjarnlega. Hann var myndarlegur og sterkur maður á fimmtugsaldri, með þykkt hár, breitt enni og hugfangin augu draumóramanns. Nákvæmnin í rödd hans sýndi fram á ævilanga vísindalega vana.

„Ég er nýlega kominn aftur úr leiðangri til vísindafélaga Vesturlanda. Meðlimir þeirra sýndu mikinn áhuga á viðkvæmum tækjum sem ég fann upp og sýna fram á...“

ódeilanleg eining alls lífs. [8-1] Bose-krossmælirinn hefur gríðarlega stækkun upp á tíu milljón sinnum. Smásján stækkar aðeins nokkur þúsund sinnum; samt sem áður veitti hann líffræðinni mikilvægan kraft. Krossmælirinn opnar ótal sjónarhorn.

„Þér hafið gert mikið, herra minn, til að flýta fyrir því að Austurlönd og Vesturlönd fái ópersónulegan faðm vísindanna .“

„Ég menntaði mig í Cambridge. Hversu aðdáunarverð er sú vestræna aðferð að leggja allar kenningar undir nákvæma tilraunalega sannprófun! Þessi raunvísindalega aðferð hefur farið hönd í hönd með þeirri sjálfskoðunargáfu sem er austurlensk arfleifð mín. Saman hafa þau gert mér kleift að brjóta upp þagnir náttúrunnar sem lengi hafa verið ósamskiptahæfar. Sjónarkortin á stjörnukortinu mínu [8-2] eru sönnunargögn fyrir þá sem eru efins um að plöntur hafi viðkvæmt taugakerfi og fjölbreytt Tilfinningalíf. Ást, hatur, gleði, ótti, ánægja, sársauki, æsingur, dofi og ótal viðeigandi viðbrögð við áreitum eru jafn algeng í plöntum og dýrum.

„Einstakur lífskraftur allrar sköpunarverksins gat aðeins virst ljóðræn myndmál fyrir komu þína, prófessor! Dýrlingur sem ég vissi eitt sinn myndi aldrei tína blóm. ‚Á ég að ræna rósarunnann fegurðardísinni? Á ég að misbjóða reisn hans grimmilega með dónalegri sölu minni?‘ Samúðarfull orð hans eru bókstaflega staðfest með uppgötvunum þínum!“

„Skáldið er náið sannleikanum, en vísindamaðurinn nálgast það klaufalega. Komdu einhvern tímann í rannsóknarstofu mína og sjáðu ótvíræðan vitnisburð krossviðsins.“

Með þökk þáði ég boðið og fór. Ég heyrði síðar að grasafræðingurinn hefði yfirgefið Presidency College og væri að skipuleggja rannsóknarstöð í Kalkútta.

Þegar Bose-stofnunin var opnuð sótti ég vígsluathöfnina. Hundruð áhugasamra manna röltuðu um lóðina. Ég var heillaður af listfengi og andlegri táknfræði hins nýja heimilis vísindanna. Ég tók eftir að aðalhliðið var aldagömul minjar úr fjarlægum helgidómi. Að baki lótusblómsins [8-3] Gosbrunnurinn, höggmynd af kvenkyni með kyndli, sýndi virðingu Indverja fyrir konunni sem ódauðlegri ljósbera. Í garðinum var lítið musteri helgað Noumenon handan fyrirbæra. Hugsun um guðdómlega óhlutdrægni var gefin í skyn vegna fjarveru allra altari- mynda.

Ég sjálfur á Aldur sex

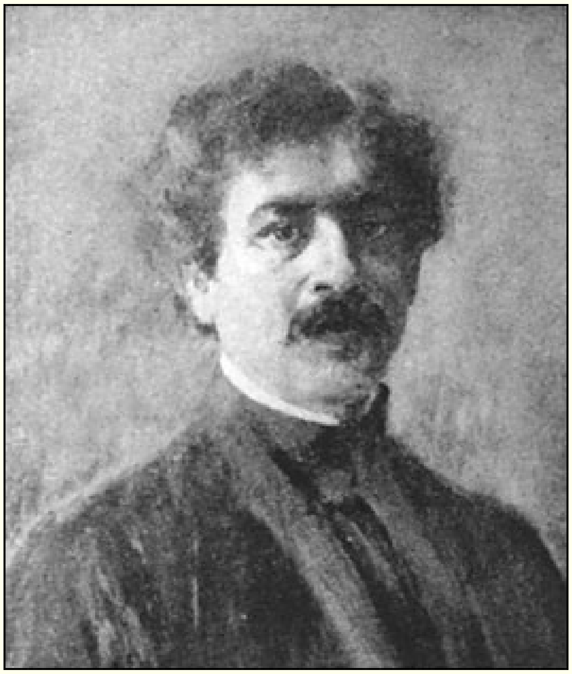

JAGADIS Chandra BOSE

Indlands frábært eðlisfræðingur, grasafræðingur, og uppfinningamaður af það Kreskógraf

Bose's ræða á þetta frábært tilefni gæti hafa gefið út frá það varir af einn af það innblásinn forn

. *Risíar*

„Ég vígi þessa stofnun í dag ekki aðeins sem rannsóknarstofu heldur musteri.“ Virðuleg hátíðleiki hans huldi eins og ósýnilegur skikkju yfir troðfulla salinn. „Í

rannsóknum mínum var ég ómeðvitað leiddur inn á mörk eðlisfræði og lífeðlisfræði. Mér til undrunar komst ég að því

Mörklínur hverfa og snertipunktar koma fram milli ríkja lifandi og lífvana. Ólífrænt efni var skynjað sem allt annað en óvirkt; það var æsispennandi undir áhrifum fjölmargra krafta.

„Alhliða viðbrögð virtust fella málm, plöntur og dýr undir sameiginlegt lögmál. Þau sýndu öll í raun sömu fyrirbærin þreytu og þunglyndi, með möguleikum á bata og af upphafning, eins og vel eins og það varanlegt óviðbragðsleysi tengd með dauði. Fyllt Með lotningu yfir þessari stórkostlegu alhæfingu var það með mikilli von að ég tilkynnti niðurstöður mínar fyrir Konunglega félaginu – niðurstöður sem tilraunir höfðu sýnt fram á. En lífeðlisfræðingarnir sem voru viðstaddir ráðlögðu mér að takmarka mig við eðlisfræðilegar rannsóknir, þar sem árangur minn hefði verið tryggður, frekar en að ganga inn á þeirra svið. Ég hafði óafvitandi villst inn á svið ókunnugs kastakerfis og þar með brotið gegn siðareglum þess.

„Ómeðvitaður guðfræðilegur hlutdrægni var einnig til staðar, sem ruglar saman fáfræði og trú. Það gleymist oft að hann sem umkringdi okkur þessum síbreytilega leyndardómi sköpunarinnar hefur einnig grætt í okkur löngunina til að spyrja spurninga og skilja. Í gegnum margra ára misskilning komst ég að því að líf vísindaáhugamanna er óhjákvæmilega fullt af endalausri baráttu. Það er hans að breyta lífi sínu sem áköfum fórnum - varðandi ávinning og tap, velgengni og mistök, sem eitt.“

„Með tímanum tóku leiðandi vísindafélög heims við kenningum mínum og niðurstöðum og viðurkenndu mikilvægi framlags Indverja til vísindanna. [8-4] Getur nokkuð smátt eða takmarkað nokkurn tíma fullnægt huga Indlands? Með stöðugri lifandi hefð og lífskrafti endurnýjunar hefur þetta land aðlagað sig í gegnum óteljandi umbreytingar. Indverjar hafa alltaf risið upp og hafnað brýnum og grípandi verðlaunum stundarinnar og leitast við að uppfylla hæstu hugsjónir lífsins - ekki með óvirkri afsögn, heldur með virkri baráttu. Sá sem hefur hafnað átökunum, ekkert aflað sér og ekkert haft að afsala sér. Sá einn sem hefur barist og sigrað getur auðgað heiminn með því að veita ávexti sigursællar reynslu sinnar.

„Sú vinna sem þegar hefur verið unnin í rannsóknarstofunni í Bose um viðbrögð efnis og óvæntar uppgötvanir í plöntulífi hafa opnað mjög víðtæk rannsóknarsvið í eðlisfræði, lífeðlisfræði, læknisfræði, landbúnaði og jafnvel sálfræði. Vandamál sem hingað til hafa verið talin óleysanleg hafa nú verið færð innan sviðs tilraunarannsókna.“

„En mikill árangur næst ekki án nákvæmni. Þess vegna er þessi langa röð ofurnæmra tækja og tækja að mínu mati, sem standa fyrir framan ykkur í dag í kössum sínum í forstofunni. Þau segja ykkur frá langvinnri viðleitni til að komast á bak við blekkjandi sýnileika inn í veruleikann sem er enn ósýnilegur, frá stöðugri vinnu, þrautseigju og úrræðagáfu sem þarf til að sigrast á takmörkunum manna. Allir skapandi vísindamenn vita að hin sanna rannsóknarstofa er hugurinn, þar sem þeir afhjúpa lögmál sannleikans á bak við blekkingar.“

„Fyrirlestrarnir sem hér verða haldnir verða ekki einungis endurtekningar á þekkingu sem notuð er. Þeir munu kynna nýjar uppgötvanir, sem sýndar hafa verið fram í fyrsta skipti í þessum sölum. Með reglulegri útgáfu á verkum stofnunarinnar munu þessi indversku framlög ná til alls heimsins.“

Þau verða eign almennings. Engin einkaleyfi verða nokkurn tímann tekin. Andi þjóðarmenningar okkar krefst þess að við séum að eilífu laus við þá vanhelgun að nota þekkingu eingöngu í eigin þágu.

„Það er enn fremur ósk mín að aðstaða þessarar stofnunar sé aðgengileg, eins og kostur er, starfsmönnum frá öllum löndum. Með þessu reyni ég að halda áfram hefðum lands míns. Allt aftur í tuttugu og fimm aldir hefur Indland tekið á móti fræðimönnum frá öllum heimshornum í fornum háskólum sínum í Nalanda og Taxila.“

"Þó að vísindi er hvorki af það Austur né heldur af það Vestur en frekar alþjóðlegt í alheimsnæmi þess, en Indland er sérstaklega til þess fallið að leggja mikið af mörkum. [8-5] Brennandi indversk ímyndunarafl, sem getur krafist nýrrar skipulags úr fjölda staðreynda sem virðast mótsagnakenndar, er haldið í skefjum af einbeitingarvenjunni. Þessi hömlun veitir manni kraft til að halda huganum við leit að sannleikanum með óendanlegri þolinmæði.

Tárin stóðu í augum mínum við lokaorð vísindamannsins. Er „þolinmæði“ ekki sannarlega samheiti yfir Indland, sem ruglar bæði tímann og sagnfræðingana?

Ég heimsótti rannsóknarstöðina aftur, stuttu eftir opnunardaginn. Hinn mikli grasafræðingur, sem stóð við loforð sitt, leiddi mig með sér í kyrrláta rannsóknarstofu sína.

„Ég mun festa skriðþröskuldinn við þennan burkna; stækkunin er gríðarleg. Ef skrið snigils væri stækkað í það sama hlutfall, það skepna myndi birtast til vera ferðast eins og einn hraðlest lest!"

Ég beindi athygli minni á skjáinn sem endurspeglaði stækkaðan skugga burkna. Lítilsháttar lífshreyfingar voru nú greinilega greinanlegar; plantan óx mjög hægt fyrir framan heillaða augu mín. Vísindamaðurinn snerti odd burknans með litlum málmstöng. Sýningin stöðvaðist skyndilega og hóf aftur mælskuríka taktinn um leið og stöngin var dregin til baka.

„Þú sást hvernig hver smávægileg utanaðkomandi truflun er skaðleg viðkvæmum vefjum,“ sagði Bose. „Fylgstu með; ég mun nú gefa klóróform og síðan mótefni.“

Áhrif klóróformsins stöðvaði allan vöxt; mótefnið var endurlífgandi. Þróunarhreyfingarnar á skjánum héldu mér meira að sér en í „kvikmynd“-söguþræði. Félagi minn (hér í hlutverki illmennisins) stakk beittum áhöldum í gegnum hluta af burknum; sársauki var gefinn til kynna með krampakenndum titringi. Þegar hann strauk rakvél hálfa leið í gegnum stilkinn, hrærðist skugginn harkalega en þagnaði síðan með lokaákvörðun dauðans.

„Með því að klóróforma fyrst risastórt tré náði ég árangri í ígræðslu. Venjulega deyja slíkir skógarkonungar mjög fljótt eftir að hafa verið færðir.“ Jagadis brosti hamingjusamlega þegar hann sagði frá lífsbjörgunaraðgerðinni. „Línurit af viðkvæmu tæki mínu hafa sannað að tré hafa blóðrásarkerfi; safahreyfingar þeirra samsvara blóðþrýstingi dýralíkama. Uppgangur safa er ekki útskýranlegur á þeim vélrænu forsendum sem venjulega eru þróaðir, svo sem háræðaaðdráttarafli. Fyrirbærið hefur verið leyst með kreskógrafa sem virkni lifandi frumna. Peristaltískar bylgjur koma frá sívalningslaga röri sem teygir sig niður tré og

þjónar sem raunverulegt hjarta! Því dýpra sem við skynjum, því áberandi verða sönnunargögnin um að einsleit áætlun tengir saman allar form í margvíslegri náttúru.“

Hinn frábært vísindamaður benti til annar Bose hljóðfæri.

„Ég mun sýna þér tilraunir á tinstykki. Lífskrafturinn í málmum bregst við áreitum, hvort sem þeir eru neikvæðir eða jákvæðir. Blekmerkingar munu skrá hin ýmsu viðbrögð.“

Djúp niðursokkinn horfði ég á grafið sem skráði einkennandi bylgjur atómbyggingarinnar. Þegar prófessorinn bar klóróform á tinið hættu titringsskriftirnar. Þær hófust aftur þegar málmurinn náði hægt og rólega aftur eðlilegu ástandi. Félagi minn úthlutaði... eitrað efni. Samhliða titrandi enda blikksins, nálina dramatískt skrifaði dánartilkynningu á kortið.

„Mælitæki frá Bose hafa sýnt fram á að málmar, eins og stálið sem notað er í skæri og vélar, þreytast og ná aftur virkni með reglulegri hvíld. Lífsorkuþrýstipunkturinn í málmum skaðast alvarlega eða jafnvel slokknar við beitingu rafstraums eða mikils þrýstings.“

Ég leit í kringum það herbergi á það fjölmargir uppfinningar, mælskur vitnisburður af a óþreytandi hugvitsemi.

„Herra minn, það er dapurlegt að fjölmenni í landbúnaði skuli ekki hraðað með því að nýta þessa undursamlegu aðferðir þínar til fulls. Væri ekki auðvelt að nota sumar þeirra í stuttum tilraunum til að sýna fram á áhrif ýmissa áburðartegunda á vöxt plantna?“

„Þú hefur rétt fyrir þér. Komandi kynslóðir munu nota Bose-tæki óteljandi oft. Vísindamaðurinn þekkir sjaldan samtímaumbun; það er nóg að njóta gleðinnar af skapandi þjónustu.“

Með óbilandi þakklæti til hins óþreytandi spekings kvaddi ég. „Getur undraverð frjósemi snilldar hans nokkurn tímann þrotið?“ hugsaði ég.

Engin minnkun fylgdi árunum. Bose fann upp flókið tæki, „Resonant Cardiograph“, og hóf síðan ítarlegar rannsóknir á óteljandi indverskum plöntum. Risastór óvænt lyfjaskrá gagnlegra lyfja var afhjúpuð. Hjartamælinn er smíðaður með óbrigðulum nákvæmni þar sem einn hundraðshluti úr sekúndu er sýndur á... graf. Ómskoðunarmælingar mæla óendanlega litla púlsa í plöntum, dýrum og mönnum uppbygging. Hinn mikli grasafræðingur spáði því að notkun hjartalínurits hans myndi leiða til lífsneiðingar á plöntur í stað dýra.

„Samhliða skráningar á áhrifum lyfs sem gefið er samtímis plöntu og dýri hafa sýnt

fram á ótrúlega samhljóða niðurstöðu,“ benti hann á. „Allt í manninum hefur verið fyrirboðað í plöntunni. Tilraunir á gróðri munu stuðla að því að draga úr þjáningum manna.“

The New York Times greindi frá eftirfarandi vinnu sem unnin var við Columbia-háskóla árið 1938:

Það hefur verið ákvarðað á undanförnum árum að þegar taugarnar flytja skilaboð Milli heilans og annarra líkamshluta myndast örsmáar rafboð. Þessi boð hafa verið mæld með fíngerðum galvanómetrum og stækkuð milljón sinnum með nútíma magnaratækjum. Þangað til nú hefur engin fullnægjandi aðferð fundist til að rannsaka leið boðanna eftir taugaþráðum í lifandi dýrum eða mönnum vegna mikils hraða sem þessir hvatir ferðast með.

Læknarnir KS Cole og HJ Curtis greindu frá því að þeir hefðu uppgötvað að langar, stakar frumur ferskvatnsplöntunnar nitella, sem oft er notuð í gullfiskaskálum, eru nánast eins og frumur stakra taugaþráða. Ennfremur komust þeir að því að nitellaþræðir, þegar þeir eru örvaðir, dreifa rafbylgjum sem eru svipaðar á allan hátt, nema hraða, og taugaþræðir dýra og manna. Rafboð taugaþráða í plöntunni reyndust vera mun hægari en í dýrum. Þessa uppgötvun nýttu vísindamennirnir í Columbia því til að taka hægfara myndir af flutningi rafboða í taugum.

Nítella-plantan gæti þannig orðið eins konar Rósetta-steinn til að ráða fram hjá vel varðveittum leyndarmálum nálægt mörkum huga og efnis.

Skáldið Rabindranath Tagore var dyggur vinur hins hugsjónafulla vísindamanns Indlands. Hinn ljúfi bengalski söngvari ávarpaði hann með eftirfarandi línum: **8-6**

Ó, einsetumaður, kallaðu á þig með hinum
áreiðanlegu orðum hins gamla sálms sem
kallast *sama* : „Rís upp! Vakna!“ Kallaðu á
manninn sem státar af *hégómafullri* ,
gagnslausri smámunasemi, kallaðu á þennan
heimskulega montara að koma fram á yfirborð
náttúrunnar, þessa víðáttumikla jörð, sendu
þetta kall til fræðimannahóps þíns; saman
umhverfis eldfórn þína.
Látum þau öll safnast saman. Svo megi
Indland okkar, forna land okkar, snúa
aftur til sín.
Ó, snúðu aftur til staðfasts verks,
til skyldu og hollustu, til hennar
leiðslu
Af einlægur hugleiðsla; láta hennar sitja
Enn einu sinni óheft, græðgislaus, óátöklaus,
hrein, ó, enn á ný á háa sæti sínu

Og pallur, kennari af allt lönd.

8-1 : "Allt vísindi er yfirskilvitleg eða annað fer framhjá í burtu. Grasafræði er núna eignast það hægri kenningin - avatarar af Brahma verður nú kennslubækur náttúrufræðinnar.“ - *Emerson*

8-2 : Frá það Latína rót, *hrynja* , til aukning. Fyrir hans crescograph og annað uppfinningar, Bose var riddara í 1917.

8-3 : Hinn lótus blóm er einn forn guðdómlegur tákn í Indland; þess þróast krónublöð leggja til það útvíkkun af það sál; Vöxtur hreinnar fegurðar þess úr leðju uppruna síns ber með sér góðlátlegt andlegt loforð.

8-4 „Eins og er er það aðeins hreinasta tilviljun sem færir Indland inn í starfssvið bandarískra háskólanema. Átta háskólar (Harvard, Yale, Columbia, Princeton, Johns Hopkins, Pennsylvaníu, Chicago og Kaliforníu) hafa deildir í indverskum eða sanskrít, en Indland er nánast ófulltrúað í deildum sögu, heimspeki, myndlistar, stjórnmálafræði, félagsfræði, eða hvaða sem er af það annað deildir af hugrænn reynsla í sem, eins og við hafa séð, Indland hefur lagt mikið af mörkum. ....Við teljum því að engin deild, sérstaklega í hugvísindum, í neinum

Stór háskóli getur verið fullbúinn án þess að hafa tilskilin þjálfun í indverskum greinum. Við teljum, líka, það hvert háskóli sem markmið til undirbúa þess útskriftarnemar fyrir gáfaður vinna í það heimur sem er til vera þeirra til lifa í, verður hafa á þess starfsfólk a fræðimaður hæfur í það siðmenning af Indland." - Útdrættir frá einn grein eftir Prófessor W. Norman Brúnn af það Háskóli af Pennsylvanía sem birtist í það Maí, 1939, mál af það *Fréttabréf* af það Bandaríska ráðið af Lærði Samfélög, 907 15. St., Washington, D. C., 25 ára sent afrit. Þetta mál (#28) inniheldur yfir 100 síður úr

.“„Grunnheimildaskrá fyrir indverskar rannsóknir

8-5 : Hinn atóm uppbygging af mál var vel þekkt til það forn Hindúar. Einn af það sex kerfi af Indverskur heimspeki er *Vaisesika* , frá það Sanskrít rót *vísbendingar* , "atóm einstaklingshyggju." Einn af það fremst *Vaisesika* útskýrendur var Aulukya, einnig kallaður Kanada, „atómetinn“, fæddist fyrir um 2800 árum.

Í grein í *East-West* , apríl 1934, var gefin samantekt á vísindalegri þekkingu *Vaisesika* á eftirfarandi hátt: „Þó að nútíma 'atómkenningin' sé almennt talin ný framþróun í vísindum, var hún snilldarlega útskýrð fyrir löngu síðan af Kanada, 'atómætunni'. Sanskrít- *anus* má rétt þýða sem 'atóm' í bókstaflegri grísku merkingu hins síðarnefnda sem 'óskorið' eða ódeilanlegt. Aðrar vísindalegar útskýringar á ritgerðum *Vaisesika* frá tímum f.Kr. eru meðal annars (1) hreyfing nála. í átt að segulmagnaðir, (2) það blóðrás af vatn í plöntur, (3) *akash* eða eter, óvirkt og uppbyggingarlaus, eins og a grunnur til að flytja fíngerða krafta, (4) sólareldinn sem orsök allra annarra varmaforma, (5) hiti sem orsök sameindabreytinga, (6) þyngdarlögmálið sem orsakast af þeim eiginleikum sem eru í eðli sínu jarðatóma til að gefa þeim aðdráttarafl sitt eða niður á við toga, (7) það hreyfifræði náttúra af allt orka; orsakasamhengi eins og alltaf rótgróin í einn útgjöld af orka eða endurdreifing af hreyfing, (8) alhliða upplausn í gegnum það upplausn af atóm, (9) það geislun af hita og ljósgeislar,

,óendanlega smáar agnir, sem þjóta út í allar áttir með óhugsandi hraða (nútímakenningin um „geimgeisla“)

.það afstæðiskenningin af tími og rými (10)

Vaisesika “ úthlutað það uppruni af það heimur til atóm, eilíft í þeirra náttúra, þ.e., þeirra fullkominn sérkenni. Þessir " Nýleg uppgötvun á því að atóm er smækkað................... Atóm voru talin hafa stöðuga titringshreyfingu. sólarorkuver

kerfi myndi vera nei fréttir til það gamall *Vaisesika* heimspekingar, WHO einnig minnkað tími til þess lengst stærðfræðilegt hugtakið með því að lýsa minnstu tímaeiningu (*kala*) sem þeim tíma sem frumeind tekur að ferðast um

.sína eigin rúmeiningu

8-6 : Þýtt frá það bengalska af Rabindranath Tagore, eftir Manmohan Ghosh, í *Viswa- Bharati.*

KAFLI: 9

Hinn Sæll Trúaður Og Hans Alheims Rómantík

"Lítið herra, vinsamlegast vera sitjandi. Ég er að tala til mín Guðdómlegt Móðir."

Ég gekk hljóðlega inn í herbergið í mikilli lotningu. Englalíkt útlit meistara Mahasaya blindaði mig algjörlega. Með silkimjúku hvítu skeggi og stórum, gljáandi augum virtist hann vera holdgervingur hreinleika. Upprétt höku hans og krosslagðar hendur gáfu mér til kynna að fyrsta heimsókn mín hefði truflað hann mitt í bænum hans.

Einföld kveðjuorð hans höfðu þau ofbeldisfullustu áhrif sem ég hafði upplifað hingað til. Ég hafði talið bitra aðskilnaðinn við dauða móður minnar vera mælikvarða á alla angist. Nú var angistin við aðskilnað frá guðdómlegri móður minni ólýsanleg pynding andans. Ég féll kveinkandi á gólfið.

"Lítið herra, rólegt sjálfur!" Hinn dýrlingur var samúðarfullt í vanda.

Yfirgefinn í einhverri úthafseyðingu greip ég um fætur hans sem eina

björgunarbátinn minn. „Heilagi herra, þín fyrirbæn! Biðjið guðdómlegu

móðurina ef ég finn einhverja náð í augum hennar!“

Þetta loforð er einn ekki auðveldlega veitt; það meistari var takmarkaður til þögn.

Ég var ótvírætt sannfærður um að meistari Mahasaya væri í nánu samtali við Alheimsmóðurina. Það var djúp auðmýking að átta mig á því að augu mín voru blind fyrir henni sem jafnvel á þessari stundu var sýnileg fyrir gallalausu augnaráði dýrlingsins. Skammarlaust greip ég í fætur hans, daufur fyrir blíðum ávítum hans, og bað hann aftur og aftur um náð hans.

„Ég mun bera fram bæn þína til hins ástkæra.“ Uppgjöf húsbóndans barst með hægu, samúðarfullu brosi.

Hvað kraftur í þeir fáir orð, það mín vera ætti vita losun frá þess stormasamt útlegð?

„Herra, mundu eftir loforði þínum! Ég kem brátt aftur til að sækja skilaboð hennar!“ Gleðileg eftirvænting ómaði í rödd minni sem hafði fyrir aðeins augnabliki verið að gráta af sorg.

Þegar ég gekk niður langan stigann fylltist ég minningum. Þetta hús á Amherststræti 50, sem nú er heimili meistara Mahasaya, hafði eitt sinn verið fjölskylduheimili mitt, vettvangur dauða móður minnar. Hér hafði mannlegt hjarta mitt brotnað fyrir horfnu móðurina; og hér í dag hafði andi minn verið eins og krossfestur vegna fjarveru hinnar guðdómlegu móður. Helgir veggir, þögul vitni um sársauka mína og

endanlega lækningu!

Ég var ákafur að ganga aftur heim til míns við Gurpar Road. Ég leitaði einangrunar á litla risloftinu mínu og dvaldi í hugleiðslu þar til klukkan tíu. Myrkrið í hlýju indversku næturinnar lýsti skyndilega upp af undursamlegri sýn.

Hjúpuð dýrð stóð hin guðdómlega móðir frammi fyrir mér. Andlit hennar, blíðlega brosandi, var fegurðin sjálf.

"Alltaf hafa Ég elskaði þig! Alltaf skal Ég ást þig!"

Hinn himneskur tónar ennþá hringing í það loft, Hún hvarf.

Morguninn eftir hafði sólin varla risið upp í sæmilegt horn þegar ég heimsótti meistara Mahasaya í annað sinn. Ég gekk upp stigann í húsi hjartnæmra minninga og kom að herbergi hans á fjórðu hæð. Húnninn á lokaðri hurðinni var vafinn dúk; mér fannst það vísbending um að dýrlingurinn þráði næði. Þegar ég stóð ráðþrota á stigapallinum opnaðist hurðin með velkominni hendi meistarans. Ég kraup við helga fætur hans. Í leikandi skapi bar ég hátíðlega grímu fyrir andlitið og faldi guðdómlega gleðina.

„Herra minn, ég er kominn – mjög snemma, ég viðurkenni það! – vegna skilaboða þinna. Sagði ástkæra móðirin eitthvað um mig?“

"Óþekkur lítið herra!"

Ekki annar athugasemd myndi hann gera. Greinilega mín gert ráð fyrir þyngdarafl var ómerkilegt.

"Hvers vegna svo dularfullur, svo undankomuleiðandi? Gera dýrlingar aldrei tala greinilega?" Kannski Ég var a lítið ögrað.

„Verður þú að prófa mig?“ Róleg augu hans voru full af skilningi. „Gæti ég bætt einu orði við fullvissuna sem þú fékkst í gærkvöldi klukkan tíu frá sjálfri fögru móðurinni?“

Meistari Mahasaya hafði stjórn á flóðgáttum sálar minnar: aftur steypti ég mér fram fyrir fætur hans. En að þessu sinni runnu tárin mín af sælu, en ekki sársauka, sem ég hafði aldrei þolað.

„Heldurðu að hollusta þín hafi ekki snert hina óendanlegu miskunn? Móðurhlutverk Guðs, sem þú hefur tilbeðið bæði í mannlegum og guðlegum myndum, gæti aldrei brugðist við yfirgefnu kalli þínu.“

Hver var þessi einfaldi dýrlingur, sem minnstu beiðni hans til alheimsanda mætti með sætri samþykki? Hlutverk hans í heiminum var auðmjúkt, eins og sæmdi mesta auðmjúka manninum sem ég hef kynnst. Í þessu húsi við Amherststræti, meistari Mahasaya [9-1] Hann rak lítinn menntaskóla fyrir drengi. Engin ávítandi orð komu úr vörum hans; engin regla eða frekju hélt uppi aga hans. Æðri stærðfræði var sannarlega kennd í þessum látlausu kennslustofum og efnafræði kærleikans vantaði í kennslubókunum. Hann dreifði visku sinni með andlegri smitun frekar en ógegndræpum boðorðum.

Gjörsamlega gagntekinn af óþægilegri ástríðu fyrir hinni guðdómlegu móður, krafðist dýrlingurinn ekki frekar ytri virðingar en barn.

„Ég er ekki gúrú þinn; hann mun koma skömmu síðar,“ sagði hann við mig. „Með leiðsögn hans mun reynsla þín af hinu guðdómlega, hvað varðar kærleika og hollustu, þýðast í orð hans um ómælanlega visku.“

Síðdegis á hverju ári hélt ég af stað til Amherst-strætis. Ég leitaði að guðdómlega bikar meistara Mahasaya, svo fullum að dropar hans runnu daglega yfir mig. Aldrei áður hafði ég beygt mig í algjörri lotningu; nú fannst mér það ómælanlegt forréttindi að stíga sömu leið og meistari Mahasaya helgaði.

„Herra minn, vinsamlegast berðu þennan kampavínskrautssveig sem ég hef sérstaklega hannað fyrir þig.“ Ég kom eitt kvöldið með blómakeðjuna mína í höndunum. En feiminn dró hann sig í burtu og neitaði ítrekað að þiggja heiðurinn. Hann skynjaði sársauki minn, brosti hann loksins samþykkis.

„Þar sem við erum bæði dýrkendur Móðurinnar, megið þið setja kransinn á þetta líkamlega musteri, sem fórn til hennar sem býr í honum.“ Víðáttumikill eðli hans skorti rými þar sem nokkur eigingjörn hugsun gæti náð fótfestu.

TVÖ BRÆÐUR AF ÞERESA NEUMANN
Ég standa með þau í Konnersreuth, Bæjaraland.

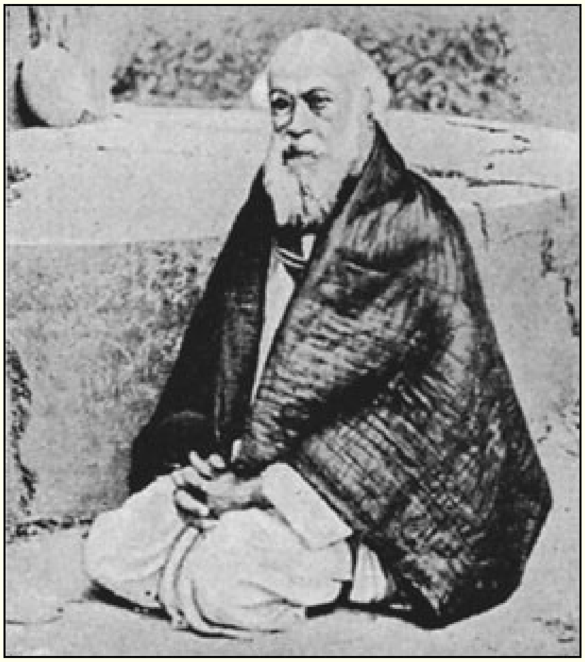

MEISTARINN MAHASAYA
Alltaf upptekinn í hans sælurîkur geimferðafræði rómantík.

„Förum á morgun til Dakshineswar-hofsins, sem gúrú minn helgar að eilífu.“ Meistari Mahasaya var lærisveinn kristlegs meistara, Sri Ramakrishna Paramhansa.

Morguninn eftir ókum við fjögurra mílna leið með báti á Ganges. Við gengum inn í níu hvelfingar musterið í Kali, þar sem fígúrur hinnar guðdómlegu móður og Shiva hvíla á gljáðum silfurlótus, þúsund krónublöðum þess vandlega meitluð. Meistari Mahasaya skein af töfrum. Hann var upptekinn af óþrjótandi ástarsambandi sínu við hina ástkæru. Þegar hann kölladi nafn hennar, virtist heillað hjarta mitt brotið í þúsund mola.

Síðar röltum við um helgu svæðin og stöðvuðum í tamarisklundi. Mannan sem þetta tré gaf frá sér var táknrænt fyrir himneska fæðu sem meistari Mahasaya veitti. Guðlegar bænir hans héldu áfram. Ég sat stífur hreyfingarlaus í grasinu meðal bleikra, fjaðrandi tamariskblómanna. Tímabundið fjarverandi frá líkamanum svif ég upp í guðdómlegri heimsókn.

Þetta var fyrsta af mörgum pílagrímsferðum til Dakshineswar með hinum heilaga kennara. Frá honum lærði ég sætleika Guðs í mynd móður, eða guðlegrar miskunnar. Barnslegi dýrlingurinn fann litla aðdráttarafl í mynd föðurins, eða guðlegrar réttlætis. Ströng, nákvæm, stærðfræðileg dómgreind var framandi. við blíða eðli hans.

„Hann getur þjónað sem jarðnesk frumgerð fyrir sjálfa engla himinsins!“ hugsaði ég með hlýju og horfði á hann einn daginn við bænir hans. Án þess að gagnrýna eða ávíta eitt einasta andardrátt leit hann yfir heiminn með augum sem lengi voru

kunnug frumstæðu hreinleikanum. Líkami hans, hugur, mál og gjörðir voru áreynslulaust í samræmi við einfaldleika sálar hans.

„Meistari minn sagði mér það.“ Dýrlingurinn forðaðist persónulegar fullyrðingar og lauk öllum viturlegum ráðum með þessari óbreytanlegu virðingarvottun. Svo djúpstæð var samkennd hans við Sri Ramakrishna að meistari Mahasaya nei

lengur íhugað hans hugsanir eins og hans eigið.

Hönd í hönd gengum ég og dýrlingurinn eitt kvöldið á götunni við skólann hans. Gleði mín dofnaði við komu hrokafulls kunningja sem olli okkur löngum samræðum.

„Ég sé að þessi maður geðjast þér ekki.“ Eigingirni, sem var heillaður af eigin einræðu, heyrði ekki hvísl dýrlingsins til mín. „Ég hef talað við Guðmóðurina um þetta; hún gerir sér grein fyrir dapurlegri stöðu okkar. Um leið og við komum að rauða húsinu þarna hefur hún lofað að minna hann á brýnni mál.“

Augun mín voru límd við hjálpræðisstaðinn. Þegar maðurinn kom að rauða hliðinu sneri hann sér óskiljanlega við og fór, hvorki án þess að klára setninguna né kveðja. Hið áreitta andrúmsloft var huggað af friði.

Annan dag gekk ég einn nálægt Howrah-lestarstöðinni. Ég stóð um stund við musteri og gagnrýndi þegjandi lítinn hóp manna með trommur og symbala sem voru að lesa upp söng af hörku.

„Hversu óhuggandi nota þeir guðdómlegt nafn Drottins í vélrænni endurtekningu,“ hugsaði ég. Ég varð undrandi yfir hraðri nálgun meistara Mahasaya. „Herra, hvernig kemur þú hingað?“

Dýrlingurinn hunsaði spurningu mína og svaraði hugsun minni. „Er það ekki satt, litli herra, að nafn hins ástkæra hljómi ljúft af öllum vörum, hvort sem þeir eru fáfróðir eða vitrir?“ Hann strauk arminum um mig með hlýju; Ég fann mig borinn á töfrateppi hans að miskunnsömu nærverunni.

„Langar þig að sjá nokkur lífverusjónauka?“ Þessi spurning frá meistara Mahasaya eitt síðdegi var dularfull; hugtakið var þá notað á Indlandi til að tákna kvikmyndir. Ég samþykkti, ánægður með að vera í félagsskap hans undir öllum kringumstæðum. Rösk ganga leiddi okkur að garðinum sem snýr að Kalkútta. Háskóli. Félagi minn benti á bekk nálægt *gullhýsinu* eða tjörninni.

„Situm hérna í nokkrar mínútur. Meistari minn bað mig alltaf að hugleiða í hvert skipti sem ég sæi víðáttu af vatni. Hér minnir kyrrð þess okkur á víðáttumikla ró Guðs. Eins og allt getur speglast í vatni, svo speglast allur alheimurinn í stöðuvatni alheimshugans. Svo sagði *gúrudeva minn oft.“*

Fljótlega gengum við inn í háskólasal þar sem fyrirlestur var í gangi. Hann reyndist óskaplega leiðinlegur, þótt hann væri stundum breyttur með ljóskermyndum, sem voru jafn óáhugaverðar.

„Þetta er þá sú tegund lífsskoðunar sem meistarinn vildi að ég sæi!“ Hugsun mín var óþolinmóð, en ég myndi ekki særa dýrlinginn með því að sýna leiðindin í andliti mínu. En hann hallaði sér að mér í trúnaði.

„Ég sé, litli herra, að þér líkar ekki þessi lífsskoðun. Ég hef minnst á það við Guðmóður; hún hefur fulla samúð með okkur báðum. Hún segir mér að rafmagnsljósin muni nú slokkna og ekki kveikjast aftur fyrr en við höfum tækifæri til að fara úr herberginu.“

Þegar hvísli hans lauk, huldi salurinn myrkrið. Hrjúf rödd prófessorsins þagnaði af undrun og sagði síðan: „Rafkerfið í þessum sal virðist vera bilað.“ Þá vorum við meistari Mahasaya komin heilu og höldnu yfir þröskuldinn. Þegar ég leit um öxl úr ganginum sá ég að vettvangur píslarvættisins okkar var aftur lýstur upp.

"Litli herra, þú varðst fyrir vonbrigðum með þessa lífsskoðun, [9-2"] „en ég held að þér muni líka önnur.“ Ég og dýrlingurinn stóðum á gangstéttinni fyrir framan háskólabygginguna. Hann sló mér blíðlega á hjartað.

Þögn ríkti um allt. Rétt eins og nútíma „taltæki“ verða að óheyranlegum kvikmyndum þegar hljóðbúnaðurinn bilar, þannig kæfði hin guðdómlega hönd, með einhverju undarlegu kraftaverki, jarðneska ys og þys. Gangandi vegfarendur, ásamt sporvögnum, bílum, nautgripakerrum og járnhjólavagnum sem óku framhjá, voru allir í hljóðlátri ferð. Eins og ég hefði alls staðar nálægt auga sá ég senurnar sem voru fyrir aftan mig og hvoru megin við mig, eins auðveldlega og þær sem voru fyrir framan mig. Öll sjónarspilið af athöfnum í þessum litla hluta Kalkútta leið fram hjá mér hljóðlaust. Eins og daufur eldur sem sést undir þunnu öskulagi, gegnsýrði mildur ljómi víðáttumikið útsýnið.

Líkami minn virtist ekkert annað en einn af mörgum skuggum, þótt hann væri kyrrstæður, á meðan hinir sveifluðu hljóðlega fram og til baka. Nokkrir strákar, vinir mínir, nálguðust og gengu fram hjá; þótt þeir hefðu horft beint á mig, þá þekktu þeir mig ekki.

Þessi einstaka sýning veitti mér ólýsanlega alsælu. Ég drakk djúpt úr einhverri sælulind. Skyndilega fékk brjóst mitt annað mjúkt högg frá meistara Mahasaya. Heimsóun sprakk í ófúsum eyrum mínum. Ég stauladist, eins og ég hefði vaknað harkalega úr ljótum draumi. Hið yfirnáttúrulega vín fjarlægt mig utan seilingar.

„Litli herra, ég sé að þú fannst annað lífsskoðunartæki við þitt hæfi.“ Dýrlingurinn brosti; ég byrjaði að falla þakklátur á jörðina fyrir framan hann. „Þú getur ekki gert þetta við mig núna; þú veist að Guð er líka í musteri þínu! Ég mun ekki láta guðdómlegu móðurina snerta fætur mína í gegnum hendurnar þínar!“

Ef einhver sá mig og hinn ómerkilega húsbónda þegar við gengum frá troðfullu gangstéttinni, grunaði áhorfandinn okkur örugglega um ölvun. Ég fann að fallandi skuggarnir kvöldið voru samúðarfullir drukknir af Guði. Þegar myrkrið náði sér eftir næturdvala sinn, Ég stóð frammi fyrir nýjum morguni sviptur öllu mínu himneska skapi. En alltaf er minnið mitt það sem Serafískur sonur guðdómlegu móðurmeistarans Mahasaya!

Ég reyni með fátæklegum orðum að gera góðvild hans réttlæti og velti því fyrir mér hvort meistari Mahasaya og aðrir meðal hinna djúpsýnu dýrlinga sem á leið minni höfðu vitað að árum síðar, í vestrænu landi, myndi ég skrifa um líf þeirra sem

guðdómlegir dýrkendur. Fyrirframvitund þeirra myndi hvorki koma mér á óvart né, vonandi, lesendum mínum sem hafa komist svona langt með mér.

9-1 : Þessir eru virðulegur titlar eftir sem hann var venjulega beint til. Hans nafn var Mahendra Nat Gúpta; hann undirritaði bókmenntaverk sín einfaldlega „M“.

9-2 : Hinn Oxford Enska Orðabók gefur, eins og sjaldgæft, þetta skilgreining af *lífverufræði* : A útsýni af lífið; það sem gefur slíkt a sjónarmið. Orðaval meistara Mahasaya var þá sérstaklega réttlætanlegt.

KAFLI: 10

Ég Hittu Mín Meistari, Srí Yukteswar

„Trú á Guð getur framkallað hvaða kraftaverk sem er nema eitt – að standast próf án náms.“ Með óþægindum lokaði ég bókinni sem ég hafði tekið upp í aðgerðalausri stund.

„Undantekning rithöfundarins sýnir algjört skort á trú hans,“ hugsaði ég. „Vesalings náunginn, hann ber mikla virðingu fyrir miðnæturolíunni!“

Loforð mitt við pabba hafði verið að ég myndi ljúka menntaskólanámi mínu. Ég get ekki látið eins og ég sé duglegur. Mánuðirnir sem liðu voru sjaldnar inni í kennslustofunni heldur en á afviknum stöðum við baðgarðana í Kalkútta . Aðliggjandi líkbrennslusvæði, sérstaklega hræðilegt á nóttunni, eru... íhugað mjög aðlaðandi eftir það jógi. Hann WHO myndi finna það Ódauðlegur Kjarni verður ekki láta fáeinar óskreyttar höfuðkúpur skelfa sig. Mannleg vanmáttur verður ljós í dimmum bústað ýmissa beina. Miðnæturvökur mínar voru því annars eðlis en fræðimannsins.

Vika lokaprófanna í Hindu menntaskólanum nálgaðist óðfluga. Yfirheyrslutímabilið, eins og grafhvelfingarnar, vekur upp þekkta skelfingu. Hugur minn var engu að síður í friði. Ég barðist gegn draugunum og grafaði upp þekkingu sem ekki finnst í fyrirlestrasölum. En það vantaði list Swami Pranabananda, sem birtist auðveldlega á tveimur stöðum í einu. Menntunarvandamál mitt var greinilega mál óendanlegrar hugvitsemi. Þetta var röksemdafærsla mín, þótt mörgum virðist hún órökrétt. Óskynsemi dýrkandans sprettur af þúsund óútskýranlegum sýnum á augnabliksvirkni Guðs í vandræðum.

„Hæ, Mukunda! Ég sé varla neitt af þér þessa dagana!“ Bekkjarfélagi minn ávarpaði mig eitt síðdegið á Gurpar-vegi.

„Hæ, Nantu! Ósýnileiki minn í skólanum hefur í raun komið mér í frekar vandræðalega stöðu.“ Ég létti á mér undan vingjarnlegu augnaráði hans.

Nantu, WHO var a snilldarlegt nemandi, hló af hjartans hjarta; mín vandræði var ekki án a grínisti

þáttur.

"Þú eru algjörlega óundirbúinn fyrir það úrslit! Ég gera ráð fyrir það er upp til mig til hjálp þú!"

Einföldu orðin báru guðlegt loforð í eyrum mínum; ég heimsótti vin minn á heimili hans. Hann útskýrði vinsamlega lausnir á ýmsum vandamálum sem hann taldi líkleg til að kennararnir myndu leggja fyrir hann .

„Þessar spurningar eru beitan sem mun veiða marga trausta drengi í prófgildruna. Mundu eftir svörum mínum og þú munt sleppa án meiðsla.“

Nóttin var löngu liðin þegar ég fór. Sprenglandi af óreyndum fræðum bað ég innilega þess að hún myndi vara næstu erfiðu daga. Nantu hafði kennt mér í ýmsum fögum en vegna tímaþröngs hafði hann gleymt námskeiðinu mínu í sanskrít. Ákaft minnti ég Guð á mistökin .

Næsta morgun lagði ég af stað í stuttan göngutúr og tileinkaði mér nýju þekkingu mína við takt fótatakanna. Þegar ég stytti mér leið gegnum illgresið á hornlóð féll augun á nokkur laus prentuð blöð. Sigursælt stökk sannaði að þau væru sanskrít ljóð. Ég leitaði til sérfræðings til að fá aðstoð við hikandi túlkun mína. Rík rödd hans fyllti loftið af ójafnri, hunangsríkri fegurð fornmálsins. **10-1**

„Þessar óvenjulegu erindi geta ekki mögulega hjálpað þér í sanskrítprófinu.“ Fræðimaðurinn vísaði þeim á bug með efasemdum.

En kunnugleiki á þessu tiltekna ljóði gerði mér kleift að standast sanskrítprófið daginn eftir. Með þeirri greind sem Nantu veitti mér náði ég einnig lágmarkseinkunn í öllum öðrum fögum mínum.

Pabbi var ánægður með að ég hefði staðið við orð mín og lokið framhaldsskólanámi. Þakklæti mitt streymdi til Drottins, sem ég fann einu leiðsögn hans í heimsókn minni til Nantu og göngu minni eftir óvenjulegri leið um rústirnar. Í leikrænni mynd hafði hann gefið tímanlegri áætlun sinni um björgun mína tvíþætta birtingarmynd.

Ég rakst á bókina sem ég hafði ekki lengur notað, en höfundurinn hafði neitað Guði um forgang í prófsalnum. Ég gat ekki haldið aftur af mér hlátri við mína eigin þöglu athugasemd:

„Það myndi aðeins auka á rugling þessa náunga ef ég segði honum að guðleg hugleiðsla meðal líkanna sé styttri leið að menntaskólaprófi!“

Í nýju reisn minni var ég nú opinberlega að skipuleggja að fara að heiman. Ásamt ungum vini mínum, Jitendra Mazumdar, **10-2 ára** Ég ákvað að ganga til liðs við Mahamandal-einbúa í Benares og hljóta andlegan aga þar.

Einn morguninn lagðist yfir mig örvænting við tilhugsunina um aðskilnað frá fjölskyldunni. Frá andláti móður minnar hafði ástúð mín til tveggja yngri bræðra minna, Sananda og ... aukist sérstaklega.

Bishnu. Ég hljóp til athvarfs míns, litla háaloftsins sem hafði orðið vitni að svo mörgum atburðum í ólgusömum *sadhana mínum* . [10-3] Eftir tveggja tíma flóð af tárum fannst mér ég einstaklega umbreytast, eins og af einhverri gullgerðarhreinsun. Öll viðhengi [10-4] hvarf; ásetningur minn um að leita Guðs sem vinar vina festist eins og granít í mér. Ég lauk fljótt ferðaundirbúningi mínum.

„Ég bið um eina síðustu bæn.“ Pabbi var miður sín þegar ég stóð frammi fyrir honum til að fá lokablessun. „Yfirgefðu mig ekki og syrgjandi bræður þína og systur.“

„Virðulegi faðir, hvernig get ég lýst ást minni á þér! En enn meiri er ást mín á himneskum föður, sem hefur gefið mér gjöf fullkomins föður á jörðu. Leyfðu mér að fara, svo að ég snúi einhvern tíma aftur með guðlegri skilningi.“

Með tregðu samþykki foreldranna lagði ég af stað til að hitta Jitendra, sem var þegar kominn til Benares í einsetuhúsinu. Við komuna heilsaði ungi aðalswamiinn, Dyananda, mér hlýlega. Hár og grannur, með hugsilegt andlit, vakti hann mikla athygli mína. Ljóst andlit hans bar vott um rósemi eins og Búdda.

Ég var ánægður með að nýja heimilið mitt hafði risloft þar sem ég gat eytt dögunar- og morgunstundunum. Meðlimir ashramsins, sem vissu lítið um hugleiðslu, töldu að ég ætti að nota allan minn tíma í skipulagsstörf. Þeir hrósuðu mér fyrir síðdegisvinnuna mína á skrifstofunni þeirra.

„Reyndu ekki að ná Guði svona fljótt!“ Þessi háðung frá öðrum íbúa fylgdi einum af mínum Snemma brottför upp á háaloftið. Ég fór til Dyananda, önnum kafinn í litla helgidómi hans með útsýni yfir Ganges.

"Swamiji, [10-5"] Ég skil ekki hvað er krafist af mér hér. Ég er að leita að beinni skynjun á Guði. Án hans get ég ekki verið ánægður með aðild að trúarbrögðum eða að framkvæma góðverk.

Presturinn í appelsínugult klæðinu klappaði mér hlýlega. Hann ávítaði nokkra lærisveina í nágrenninu og lék sér að mér. „Ekki angra Mukunda. Hann mun læra siði okkar.“

Ég duldi efasemdum mínum kurteislega. Nemendurnir yfirgáfu salinn, ekki of uppgefin í ávítum sínum. Dyananda hafði fleiri orð handa mér.

„Mukunda, ég sé að faðir þinn sendir þér reglulega peninga. Vinsamlegast skilaðu honum þeim; þú þarft enga hér. Önnur fyrirmæli um aga varða mat. Jafnvel þegar þú ert svangur, ekki minnast á það.“

Hvort hungur skein úr augum mínum vissi ég ekki. Að ég væri svangur vissi ég allt of vel. Fyrsta máltíðin í einsetuhúsinu var óbreytanleg klukkan tólf á hádegi. Ég hafði vanist því heima hjá mér að borða ríkulegan morgunverð klukkan níu.

Þriggja tíma bilið varð daglega óendanlegara. Árin í Kalkútta voru liðin, þegar ég gat ávítað kokkinn fyrir tíu mínútna töf. Nú reyndi ég að hafa hemil á matarlystinni; einn daginn tók ég sólarhringsföstu. Með tvöföldum ákafa beið ég næsta hádegis.

„Lest Dyanandajis er sein; við ætlum ekki að borða fyrr en hann kemur.“ Jitendra færði mér þessar hörmulegu fréttir. Sem kveðjuvott til swami, sem hafði verið fjarverandi í tvær vikur, voru margar kræsingar tilbúnar. Ljúffengur ilmur fyllti loftið. Ekkert annað í boði, hvað annað var hægt að kyngja nema stolti yfir árangri föstunnar í gær?

„Drottinn, hraðaðu lestinni!“ Himneski veitandinn, hugsaði ég, var varla með í þeirri fyrirmælum sem Dyananda hafði þaggað niður í mér með. Guðleg athygli var hins vegar annars staðar; hin sleggjandi klukka. þakið það klukkustundir. Myrkur var lækkandi eins og okkar leiðtogi inn það hurð. Mín Kveðjan var ein af óflekkaðri gleði.

„Dyanandaji mun baða sig og hugleiða áður en við getum borið fram mat.“ Jitendra nálgaðist mig aftur eins og ill fyrirboðafugl.

Ég var næstum því að hrynja. Ungi maginn minn, nýbúinn að upplifa skort, mótmælti með nagandi krafti. Myndir sem ég hafði séð af fórnarlömbum hungursneyðar liðu fram hjá mér eins og draugagangur.

„Næsti dauði Benares úr hungri er væntanlegur þegar í stað í þessum einsetubústað,“ hugsaði ég. Yfirvofandi örlögum afstýrt klukkan níu. Kallað Ambrosíu! Í minningunni er þessi máltíð ljóslifandi eins og ein af fullkomnum stundum lífsins.

Mikil upptekinn hugur minn leyfði mér samt að taka eftir því að Dyananda borðaði hugsunarlaust. Hann var greinilega hafinn yfir grófa ánægju mína.

"Swamiji, voru ekki þú svangur?" Hamingjusamlega ofgnótt, Ég var einn með það leiðtogi í hans nám.

„Ó já! Ég hef eytt síðustu fjórum dögum án matar eða drykkjar. Ég borða aldrei í lestum, fullur af ólíkum titringi veraldlegs fólks. Ég fylgi stranglega hátíðarhöldunum *10-6* .“ Reglur fyrir munka af minni sérstöku reglu.

„Ákveðin vandamál í skipulagsstarfi okkar eru mér hugleikin. Í kvöld vanrækti ég kvöldmatinn heima. Hvað er þessi flýtir? Á morgun ætla ég að leggja mig fram um að fá mér almennilega máltíð.“ Hann hló kátlega.

Skömm breiddist út um mig eins og köfnun. En síðasti dagur kvala minna gleymdist ekki auðveldlega; ég þorði að segja frekari athugasemd.

„Swamiji, ég er ráðvilltur. Segjum sem svo að ég hafi aldrei beðið um mat og enginn gefi mér neinn, ef ég fylgi leiðbeiningum þínum. Ég myndi svelta í hel.“

„Deyja þá!“ Þessi ógnvekjandi ráð klofnaði loftið. „Deyja ef þú verður að, Mukunda!

Viðurkenndu aldrei að þú lifir fyrir krafti matarins en ekki fyrir kraft Guðs! Hann sem hefur skapað alla næringu, hann sem hefur veitt matarlyst, mun örugglega sjá til þess að dýrkandi hans sé viðhaldið! Ímyndaðu þér ekki að hrísgrjón sjái fyrir þér eða að peningar eða menn styðji þig! Gætu þau hjálpað ef Drottinn dregur lífsanda þinn til baka? Þau eru einungis óbein verkfæri hans. Er það með einhverri kunnáttu þinni sem maturinn meltist í maga þínum? Notaðu sverð greiningar þinnar, Mukunda! Skerðu.“

í gegnum það keðjur af umboðsskrifstofa og skynja það Einhleypur Orsök!

Ég fann skarpskyggn orð hans rata djúpt inn í mig. Aldagömul blekking var horfin þar sem líkamlegar kröfur yfirbuga sálina. Þar og þá fann ég alnægt andans. Í hve mörgum framandi borgum, á síðari hluta ævi minnar, í óendanlega ferðalögum, gafst mér tækifæri til að sanna gagnlegan lærdóm í einsetuhúsi í Benares!

Eini fjársjóðurinn sem hafði fylgt mér frá Kalkútta var silfurverndargripur Sadhúsins sem móðir mín gaf mér í arf. Ég hafði gætt hans í mörg ár og hafði hann nú vandlega falinn í ashram-herberginu mínu. Til að endurnýja gleði mína yfir vitnisburði verndargripsins opnaði ég einn morguninn læsta kassann. Innsiglaða hulstrið ósnerti, sjá! verndargripurinn var horfinn. Sorgmæddur reif ég upp umslagið og gekk óyggjandi úr skugga um að hann væri horfinn, í samræmi við spá Sadhúsins, út í eterið þaðan sem hann hafði kallað hann.

Samband mitt við fylgjendur Dyanöndu versnaði stöðugt. Heimilið varð einangrað, særður af ákveðinni fjarlægð minni. Strangt fylgi mín við hugleiðslu um sjálfa hugsjónina sem ég hafði yfirgefið heimilið fyrir og allar veraldlegar metnaðarfullar væntingar kallaði fram grunnhyggna gagnrýni frá öllum hliðum.

Rifinn af andlegri angist gekk ég upp á háaloftið eitt dögun, staðráðinn í að biðja þar til svar fengist.

„Miskunnsama móðir alheimsins, kenn mér sjálfa þig í gegnum sýnir eða í gegnum gúrú sem þú sendir !“

Klukkustundirnar sem liðu svöruðu grátandi bænum mínum. Skyndilega fannst mér ég lyftast upp eins og líkamlega inn í óumkringda kúlu.

"Þinn Meistari kemur í dag!" A guðdómlegur kvenleg rödd kom frá alls staðar og hvergi.

Þessi yfirnáttúrulega upplifun var gegnsýrð af ópi frá ákveðnum stað. Ungur prestur að nafni Habu kallaði á mig úr eldhúsinu á neðri hæðinni.

"Múkunda, nóg af hugleiðsla! Þú eru þörf fyrir einn erindi.“

Öðru hvoru hefði ég getað svarað óþolinmóður; nú þurrkaði ég tárvot andlitið og hlýddi kallinu auðmjúklega. Saman lögðum við Habu af stað á fjarlægan markaðstorg í bengalska kafli af Benares. Hinn óvæginn Indverskur sól var ekki enn á tinit eins og við gert okkar kaup í basarunum. Við þröngvuðum okkur leið gegnum litríka blöndu húsmæðra, leiðsögumanna, presta, einfaldra ekkna, virðulegra brahmana og hinna alls staðar nálægu helgu nauta. Ég gekk fram hjá óáberandi götu, sneri höfðinu við og virti fyrir mér þrönga götuna.

Kristslíkur maður í ockra-gráum klæðum swami stóð hreyfingarlaus við enda vegarins. Hann virtist mér strax kunnuglegur á fornöld; augnaráð mitt hvarf áhyggjufullt í smá stund. Þá greip mig efi.

"Þú eru ruglingslegt þetta flakkari munkur með einhver þekkt til þú," Ég hugsun. "Draumamaður, ganga

á.“

Eftir tíu mínútur fann ég fyrir miklum dofa í fótunum. Eins og þeir hefðu breyst í stein gátu þeir ekki borið mig lengra. Ég sneri mér við með erfiðisvinnu; fæturnir mínir komust aftur í eðlilegt horf. Ég sneri mér í hina áttina; aftur þrýsti undarlegi þunginn á mig.

„Dýrlingurinn dregur mig að sér á segulmagnaðan hátt!“ Með þessa hugsun hrúgaði ég bögglunum mínum í faðm Habús. Hann hafði verið að fylgjast með óreglulegum fótataki mínum með undrun og sprakk nú úr hlátri.

"Hvað kvillar þú? Eru þú brjálaður?"

Mín ólgusöm tilfinningar komið í veg fyrir hvaða sem er svar; Ég hraðaði hljóðlega í burtu.

Ég gekk til baka eins og ég væri með vængskór og komst að þröngum veginum. Fljótlegt augnaráð mitt leiddi í ljós kyrrláta veruna, sem horfði stöðugt í áttina til mín. Nokkur áköf skref og ég var kominn við fætur hans.

"Gúrudeva!" **10-7** Hið guðdómlega andlit var enginn annar en sá sem ég sá þúsund sinnum. Þessir haldísku augu, í ljónshöfði með oddhvössu skeggi og síð hári, höfðu oft skyggnst í gegnum dimma næturdrauma minna, og geymdu loforð sem ég hafði ekki skilið til fulls.

„Ó, minn eiginmaður, þú ert kominn til mín!“ Gúrú minn mælti orðin aftur og aftur á bengölsku, röddin titrandi af gleði. „Hve mörg ár hef ég beðið eftir þér!“

Við gengum inn í einingu þagnar; orð virtust vera óþarfi. Mælska streymdi í hljóðlausum söng frá hjarta meistara til lærisveins. Með loftneti óafturkræfrar innsýnar fann ég að gúrú minn þekkti Guð og myndi leiða mig til hans. Myrkur þessa lífs hvarf í brothættri dögun fæðingarminninga. Dramatískur tími! Fortíð, nútíð og framtíð eru hringrás þess. senur. Þetta var ekki fyrsta sólin sem fann mig við þessa helgu fætur!

Með hönd mína í hans leiddi gúrú minn mig að bráðabirgðabústað hans í Rana Mahal hverfinu í borginni. Íþróttalegur líkami hans hreyfðist með föstum skrefum. Hár, beinn, um fimmtugt á þessum tíma, var hann virkur. og kraftmikill eins og ungur maður. Dökk augu hans voru stór, falleg og innihéldu óljósa visku. Lítið krullað hár mýkti andlit með áberandi krafti. Styrkur blandaðist fínlega við mildi.

Þegar við gengum að steinsvölum húss með útsýni yfir Ganges sagði hann hlýlega:

"Ég mun gefa þú mín einsetuhús og allt Ég eiga."

"Herra, Ég komdu fyrir viska og Guðs-samband. Þeir eru þinn fjársjóður- sjóðir Ég er eftir!"

Hraðskreiða indverska rökkrið hafði dregið hálftjaldið niður áður en húsbóndi minn tók til máls aftur. Augun hans voru óskiljanleg blíða.

"Ég gefa þú mín skilyrðislaust ást."

Dýrmæt orð! Fjórðungur aldar leið áður en ég fékk aðra sönnun á ást hans í eyrum. Varir hans voru framandi fyrir ástríðu; þögnin varð hans hafsjórt hjarta.

„Viltu veita mér sömu skilyrðislausu ástina?“ Hann horfði á mig með

barnslegu trausti. „Ég mun elska þig að eilífu, Gurudeva!“

„Venjuleg ást er eigingjörn, dökkrætur í löngunum og ánægju. Guðleg ást er skilyrðislaus, án marka, án breytinga. Flæði mannshjartans hverfur að eilífu við snertingu hreinnar ástar.“ Hann bætti auðmjúklega við: „Ef þú finnur mig einhvern tíma falla frá ástandi Guðs-uppgötvunar, lofaðu þá að leggja höfuðið mitt í kjöltu þína og hjálpa mér að koma mér aftur til hins alheims-elskuðu sem við bæði tilbiðjum.“

Hann reis þá upp í myrkrinu og leiddi mig inn í innra herbergi. Meðan við borðuðum mangó og möndlukökur fléttaði hann óáberandi inn í samtal sitt nánari þekkingu á eðli mínu. Ég var undrandi yfir mikilfengleika visku hans, sem var svo einstaklega blandað meðfæddri auðmýkt.

„Syrgðu ekki verndargripinn þinn. Hann hefur þjónað tilgangi sínum.“ Eins og guðlegur spegill hafði gúrúinn minn greinilega fangað spegilmynd af öllu lífi mínu.

"Það lifandi veruleikinn af þinn nærvera, Meistari, er gleði handan við hvaða sem er tákn."

"Það er tími fyrir a breyting, að því leyti eins og þú eru óhamingjusamlega staðsett í það einsetuhús."

Ég hafði ekki minnst á líf mitt; þær virtust nú óþarfar! Af hans eðlilegu, óáþreifanlegu framkomu skildi ég að hann vildi ekki fá neinar undrandi útrásir yfir skyggnleika sínum.

"Þú ætti fara aftur til Kalkútta. Af hverju útiloka ættingjar frá þinn ást af mannkynið?"

Tillaga hans olli mér ótta. Fjölskylda mín spáði endurkomu minni, þótt ég hefði ekki brugðist við mörgum bréfbeiðnum. „Leyfðu unga fuglinum að fljúga um himininn,“ hafði Ananta sagt. „Vængir hans munu þreytast í þunga loftinu. Við munum enn sjá hann stíga heim, leggja saman hjólin og hvíla auðmjúklega í fjölskylduhreiðrinu okkar.“ Með þessa kjarklausu líkingu ferska í huganum var ég staðráðinn í að „stíga“ ekki í átt að Kalkútta.

„Herra, ég er ekki að fara heim. En ég mun fylgja þér hvert sem er. Vinsamlegast gefðu mér heimilisfang þitt og nafn.“

„Swami Sri Yukteswar Giri. Aðaleinsetustaður minn er í Serampore, við Rai Ghat-

götu. Ég er aðeins að heimsækja móður mína hér í nokkra daga.“

Ég velti fyrir mér flóknu leik Guðs við dýrkendur sína. Serampore er aðeins tólf mílur frá Kalkútta, en samt hafði ég aldrei séð gúrú minn á þessum svæðum. Við höfðum þurft að ferðast í ...

fundur okkar í hinni fornu borg Kasi (Benares), helgaða af minningum Lahiri Mahasaya. Hér höfðu einnig fætur Búdda, Shankaracharya og annarra jógíkrista blessað jarðveginn.

„Þú kemur til mín eftir fjórar vikur.“ Í fyrsta skipti var rödd Sri Yukteswar hörð. „Nú hef ég lýst yfir eilífri ást minni og sýnt hamingju minni yfir að hafa fundið þig – þess vegna hunsar þú beiðni mína. Næst þegar við hittumst þarftu að vekja áhuga minn aftur: Ég mun ekki auðveldlega samþykkja þig sem lærisveinn. Það verður að vera algjör uppgjöf með hlýðni við stranga þjálfun mína.“

Ég þagði þrjóskulega. Gúrú minn komst auðveldlega að

vandamáli mínu. „Heldurðu að ættingjar þínir muni hlæja að

þér?“

"Ég mun ekki afturför.“

"Þú mun afturkoma í þrjátíu dagar."

„Aldrei.“ Ég laut lotningarfullur fyrir fætur hans og fór án þess að draga úr umdeildri spennu. Ég gekk leið mína í miðnættismyrkrinu og velti fyrir mér hvers vegna þessi undursamlega fundur hefði endað á ósamhljóða nótum. Tvöföld tónstig *maya* , sem vega upp á móti hverri gleði og sorg! Unga hjarta mitt var ekki enn sveigjanlegt fyrir umbreytandi fingrum gúrú míns.

Næsta morgun tók ég eftir aukinni fjandsemi í viðhorfi einsetumannabúa. Dagarnir mínir fylltust af óbilandi dónaskap. Þremur vikum síðar yfirgaf Dyananda ashramið til að sækja ráðstefnu í Bombay; ringulreið braust yfir óheppna höfði mínu.

„Mukunda er sníkjudýr, sem þiggur gestrisni einsetuhúsa án þess að endurgjalda það.“ Þegar ég heyrði þessa athugasemd iðraðist ég í fyrsta skipti þess að hafa hlýtt beiðninni um að senda peningana mína til baka til föður míns. Með þungu hjarta leitaði ég uppi eina vin minn, Jitendra.

"Ég er að fara. Vinsamlegast flytja mín virðulegur eftirsjá til Dyanandaji hvenær hann skilar sér.“

„Ég fer líka! Tilraunir mínar til að hugleiða hér mæta engum meiri velvild en þínar.“ sagði Jitendra af ákveðni.

"Ég hafa hitti a Kristslíkur dýrlingur. Láta okkur heimsækja hann í Serampore.

Og svo það "fugl" undirbúinn til "sveip" hættulega loka til Kalkútta!

10-1 : *Sanskríta* , fágað; lokið. Sanskrít er það elstur systir af allt Indóevrópskt tungur. Það er stafrófsröð handrit er

Devanagari , bókstaflega „guðleg bústaður“. „Hver þekkir málfræði mína þekkir Guð!“ Panini, mikill málfræðingur Forn-Indlands, veitti þessari virðingu stærðfræðilegri og sálfræðilegri fullkomnun sanskrít. Sá sem vill rekja tungumálið til bælisins hlýtur að enda sem alvitur.

10-2 : Hann var ekki Jatinda (Jotin Ghosh), WHO mun vera mundi eftir fyrir hans tímabær andúð til

tígrisdýr! 10-3: Leið eða undanfarandi vegur til Guðs.

10-4 : Hindúar ritningar kenna það fjölskylda viðhengi er blekkjandi ef það kemur í veg fyrir það dýrkandi frá að leita það Gefandi af allar blessanir, þar á meðal það einn af ástúðlegur ættingjar, ekki til nefna lífið sjálft. Jesús á sama hátt kennt: "WHO er mín móðir? „Og hverjir eru bræður mínir?“ (*Matteus* 12:48)

10-5 : *Ji* er a venja virðulegur viðskeyti, sérstaklega notað í bein heimilisfang; þannig "swamiji," "guruji," "Srí „Yukteswarji“, „paramhansaji“.

10-6 : Varðandi til það *shastra* , bókstaflega, "heilagt bækur,“ sem samanstendur af fjórir námskeið af ritning: það *srútí, smriti, purana,* og *tantra* . Þessir alhliða ritgerðir kápa hvert þáttur af trúarleg og félagslegur lífið, og það akrar af lög, læknisfræði, byggingarlist, list o.s.frv. *Shruti-ritin* eru rit sem „heyrt er beint“ eða „opinberað“, *Veda-ritin* . *Smritis-ið* eða „minnis-“ fræðsagan var að lokum rituð niður í fjarlægri fortíð sem lengstu stórkvæði heims, *Mahabharata* og *Ramayana* . *Puranas* eru bókstaflega "forn" allegóríur; *tantra* bókstaflega meina "helgiathafnir" eða „helgiathafnir“; þessir ritgerðir miðla djúpstæðum sannindum undir hulu ítarlegrar táknfræði.

10-7 : "Guðdómlegur kennari,“ það venja Sanskrít hugtak fyrir manns andleg leiðbeinandi. Ég hafa birt það í Enska eins og einfaldlega „Meistari“.

KAFLI: 11

Tveir Auðlaus Strákar Í Brindaban

„Það væri þér í hag ef pabbi gerði þig arflausan, Mukunda! Hversu heimskulega ertu að sóa lífi þínu!“ Prédikun eldri bróður míns réðst á eyrun.

Ég og Jitendra, nýkomnir úr lestinni (ekki annað mál; við vorum þaktir ryki), vorum nýkomnir heim til Ananta, sem nýlega hafði verið fluttur frá Kalkútta til hinnar fornu borgar Agra. Bróðir minn var yfirbókari hjá Bengal-Nagpur járnbrautinni.

„Þú veist það vel, Ananta, að ég leita arfs míns frá himneskum

föður.“ „Fyrst peningar; Guð getur komið síðar! Hver veit? Lífið

gæti verið of langt.“ „Guð fyrst; peningar eru þrælar hans!

Hver veit? Lífið gæti verið of stutt.“

Svar mitt var kallað fram af nauðsynjum augnabliksins og bar enga fyrirboða. Samt birtust tímarnir til endanlegrar niðurstöðu fyrir Ananta; fáeinum árum síðar **11-1** Hann kom inn í landið þar sem peningaseðlar gilda hvorki fyrst né síðast.

„Viska úr einsetubústaðnum, geri ég ráð fyrir! En ég sé að þú ert farinn frá

Benares.“ Augu Ananta glitruðu af ánægju; hann vonaðist samt til að tryggja fjandann minn í fjölskylduhreiðrinu.

„Dvöl mín í Benares var ekki til einskis! Þar fann ég allt sem hjarta mitt hafði þráð! Þú getur verið viss um að það var hvorki sérfræðingurinn þinn né sonur hans!“

Ananta hló með mér, eins og ég hefði minnt á; hann hafði orðið að viðurkenna að „skyggnið“ frá Benares sem hann valdi væri skammsýnt.

"Hvað eru þinn áætlanir, mín flakkari bróðir?"

„Jitendra sannfærði mig um að fara til Agra. Við munum skoða fegurð Taj Mahal [11-2]“ „hérna,“ útskýrði ég. „Svo förum við til nýfundins gúrú míns, sem á einsetubústað í Serampore.“

Ananta sá gestrisnilega til þæginda fyrir okkur. Nokkrum sinnum á kvöldin tók ég eftir því að hann horfði hugsi á mig.

"Ég vita það sjáðu!" Ég hugsun. "A söguþráður er bruggun!

Hinn upplausn tók staður á meðan okkar snemma morgunverður.

„Þannig að þér finnst þú vera alveg óháður auðæfum pabba.“ Ananta leit saklaust á svipinn þegar hann hélt áfram samtali gærdagsins.

"Ég er meðvitaður af mín ósjálfstæði á Guð."

„Orð eru ódýr! Lífið hefur verndað þig hingað til! Hvílík neyð ef þú værir neyddur til að leita til Ósýnilegu handarinnar eftir mat og húsaskjóli! Þú myndir brátt betla á götunum!“

„Aldrei! Ég myndi ekki treysta vegfarendum frekar en Guði! Hann getur fundið þúsund auðlindir fyrir dýrkendur sína auk betlaraskálarinnar!“

„Meiri orðræða! Segjum sem svo að ég leggi til að þessi lofsungna heimspeki þín verði prófuð í þessum áþreifanlega heimi?“

"Ég myndi sammála! Gera þú takmarka Guð til a íhugandi heimur?"

„Við skulum sjá; í dag fáið þið tækifæri til að annað hvort útskýra eða staðfesta mínar eigin skoðanir!“ Ananta þagnaði andartak; talaði síðan hægt og alvarlega.

„Ég legg til að ég sendi þig og lærisveinn þinn, Jitendra, í morgun til nálægrar borgar, Brindaban. Þið megið ekki taka eina einustu rúpíu; þið megið ekki betla, hvorki um mat né peninga; þið megið ekki segja neinum frá vandræðum ykkar; þið megið ekki fara án máltíða; og þið megið ekki stranda í Brindaban. Ef þið komið aftur í sumarbústaðinn minn hér fyrir klukkan tólf í kvöld, án þess að hafa brotið

neina reglu prófsins, verð ég mest undrandi maðurinn í Agra!“

„Ég tek áskoruninni.“ Enginn hik var í orðum mínum né hjarta. Þakklátar minningar um augnabliksgóðgæskuna komu upp: lækningu mína á banvænni kóleru með því að ákalla Lahiri.

Mynd Mahasaya; hin skemmtilega gjöf tveggja flugdreka á þaki Lahore með Umu; hentugur verndargripur mitt í vonleysi mínu; afgerandi skilaboð frá óþekktum Benares *sadhu* fyrir utan heimili sérfræðingsins; sýn Guðdómlegu móðurinnar og stórkostleg kærleiksorð hennar; skjót athygli hennar frá meistara Mahasaya á smávægilegum vandræðum mínum; síðustu stundu leiðsögnin sem leiddi til framhaldsskólaprófs míns; og hin fullkomna blessun, lifandi meistari minn úr þoku ævilangra drauma. Aldrei gæti ég viðurkennt að „heimspeki“ mín væri ójöfn neinum baráttu á hörðum prófvelli heimsins!

„Vilji þinn er þér til sóma. Ég skal fylgja þér að lestinni strax.“ Ananta sneri sér að Jitendra, sem var með opnum munni. „Þú verður að fara með sem vitni og líklega meðfórnarlamb!“

Hálftíma síðar vorum við Jitendra komin með miða einstefnu fyrir óvænta ferð okkar. Við fórum í leit á okkur í afviknu horni stöðvarinnar. Ananta sannfærðist fljótt um að við værum ekki með nein falin fjársjóði; einföldu *dhoti okkar* **11-3** leyndi engu meira en nauðsyn krefði.

Þegar trúin réðst inn í alvarleg svið fjármálaheimsins, mótmælti vinur minn. „Ananta, gefðu mér eina eða tvær rúpíur sem öryggisráð. Þá get ég sent þér símskeyti ef óheppni ber að höndum.“

„Jitendra!“ Ég heyrði hvassa ávítur. „Ég mun ekki halda áfram með prófið ef þú tekur við peningum sem lokatryggingu.“

„Það er eitthvað hughreystandi við klingjandi mynt.“ Jitendra sagði ekki meira á meðan ég horfði alvarlega á hann.

"Múkunda, Ég er ekki hjartalaus." A vísbending af auðmýkt hafði skreið inn í Ananta's rödd. Það má vera að samviska hans væri að angra hann; kannski fyrir að senda tvo gjaldþrota drengi til ókunnugra borgar; kannski fyrir sína eigin trúarlega efasemdir. „Ef þú, af einhverri tilviljun eða náð, tekst á við raunir Brindaban, þá mun ég biðja þig að vígja mig sem lærisveinn þinn.“

Þetta loforð hafði ákveðna óreglu, í samræmi við óhefðbundið tilefni. Elsti bróðirinn í indverskri fjölskyldu beygir sig sjaldan fyrir yngri bróður sínum; hann nýtur virðingar og hlýðni næst á eftir föður. En enginn tími gafst til að tjá mig; lestin okkar var komin á brottfararstað .

Jitendra hélt dapurlegri þögn á meðan lestin okkar ók kílómetrana. Loksins hrökk hann við; hallaði sér niður og klemmdi mig sársaukafullt á óþægilegum stað.

„Ég sé engin merki um að Guð ætli að sjá okkur

fyrir næstu máltíð!“ „Þegiðu, efasemdarfulli

Tómas; Drottinn er að vinna með okkur.“

„Geturðu líka séð til þess að hann flýti sér? Ég er þegar orðinn svangur bara við þetta útsýni sem blasir við okkur. Ég fór frá Benares til að skoða grafhýsi Taj, ekki til að fara inn í mitt eigið!“

„Hresstu þig, Jitendra! Eigum við ekki að fá fyrstu innsýnina í hin helgu undur Brindabans? “ 4 Ég gleðst djúpt við tilhugsunina um að stíga á jörðina sem fætur Drottins Krishna helga.

Hurðin á klefanum okkar opnaðist; tveir menn settust niður. Næsta lestarstoppistöð yrði sú síðasta.

„Ungu strákar, eigið þið vini í Brindaban?“ Ókunnugi maðurinn á móti mér sýndi mér óvæntan áhuga.

"Enginn af þinn viðskipti!" Dónalega Ég afstýrt mín augnaráð.

„Þið eruð líklega að fljúga burt frá fjölskyldum ykkar undir álögum Hjartaþjófsins. 11-5“ Ég er sjálfur trúaður maður. Ég mun gera það að mínu sanna skylduverki að sjá til þess að þú fáir mat og skjól fyrir þessum yfirþyrmandi hita.“

„Nei, herra, láttu okkur í friði. Þér eruð mjög vingjarnlegir; en þér hafið rangt fyrir yður að álíta okkur vera að sleppa heimahögum .“

Engin frekari samræður áttu sér stað; lestin nam staðar. Þegar ég og Jitendra gengum niður á brautarpallinn, tóku tilviljanakenndir förunautar okkar hönd á hönd og kölluðu á hestvagn.

Við settumst niður fyrir framan virðulegan einsetubústað, umkringdan sígrænum trjám á vel hirtum lóðum. Velgjörðarmenn okkar voru greinilega þekktir þar; brosandi piltur leiddi okkur án athugasemda inn í setustofu. Fljótlega bættist við eldri kona með virðulega framkomu.

„Gauri Ma, prinsarnir gátu ekki komið.“ Einn mannanna ávarpaði gestgjafa ashramsins. „Á síðustu stundu fóru áætlanir þeirra úrskeiðis; þeir senda djúpstæða eftirsjá. En við höfum komið með tvo aðra gesti. Um leið og við hittumst í lestinni fann ég mig dreginn að þeim sem dýrkendum Krishna.“

(Frá vinstri til hægri) Jitendra Mazumdar, förunautur minn í

„auralausaprófinu“ í Brindaban; Lalit-da, frændi minn; Swami Kebelananda („Shastri Mahasaya“), heilagur sanskrítkennari minn; ég sjálfur, sem unglingur í menntaskóla

Ananda Moyi Ma
það bengalska "Gleði-gegnsýrð" Móðir."

Einn af hellunum sem Babaji bjó í í Drongiri-fjöllum nálægt Ranikhet í Himalajafjöllum. Barnabarn Lahiri Mahasaya, Ananda Mohan Lahiri (annar frá hægri, í hvítum), og þrír aðrir trúaðir eru að heimsækja helga staðinn.

„Verið blessuð, ungu vinir.“ Kunningjar okkar gengu að dyrunum. „Við munum hittast aftur, ef Guð lofar.“

„Þið eruð velkomin hingað.“ Gauri Ma brosti móðurlega til tveggja óvæntra gesta sinna. „Þið hefðuð ekki getað komið á betri degi. Ég bjóst við tveimur konunglegum verndara þessa einsetuhúss. Þvílík synd ef enginn hefði kunnað að

meta matargerð mína!“

Þessi girnilegu orð höfðu hörmuleg áhrif á Jitendra: hann brast í grát. „Tilhugsunin“ sem hann hafði óttast í Brindaban reyndist vera konungleg skemmtun; skyndileg andleg aðlögun hans reyndist honum ofviða. Gestgjafi okkar horfði á hann forvitnislega en án athugasemda; kannski var hún kunnug unglingslegum sérkennum.

Hádegisverður var tilkynntur; Gauri Ma leiddi hana að verönd með matarborði, krydduðum af bragðmiklum ilmum. Hún hvarf inn í eldhús við hliðina.

Ég hafði verið að íhuga þetta augnablik fyrirfram. Ég valdi viðeigandi blett á líffærafræði Jitendra og klípaði hann jafn harkalega og hann hafði klípað mig í lestinni.

"Að efast Tómas, það Drottinn vinnur í a flýttu þér, líka!"

Gestgjafinn kom aftur inn með *punkha* . Hún viftaði okkur stöðugt á austurlenskan hátt á meðan við... krjúptu á skrautlegum teppum. Lærisveinar Ashram gengu fram og til baka með um þrjátíu réttum. Í stað „máltíðar“ getur lýsingin aðeins verið „ríkuleg máltíð“. Frá því að við komum til þessarar plánetu höfðum við Jitendra aldrei áður smakkað slíka kræsingar.

„Réttir sem höfðingjum hæfir, virðulega móðir! Hvað konunglegu verndarfólki þínu hefði getað fundist brýnna en að sækja þessa veislu, get ég ekki ímyndað mér! Þú hefur gefið okkur minningu um ókomna tíð.“ ævina!"

Þar sem við vorum þögul vegna kröfu Anöntu gátum við ekki útskýrt fyrir hinni elskulegu konu að þakkir okkar hefðu tvöfalda þýðingu. Einlægni okkar var að minnsta kosti augljós. Við fórum með blessun hennar og aðlaðandi boð um að endurvekja einsetuhúsið.

Hitinn úti var miskunnarlaus. Vinur minn og ég gengum í skjól undir virðulegu kadambatré við hliðið að ashraminu. Hörð orð fylgdu í kjölfarið; enn og aftur var Jitendra gripinn efasemdum.

„Þú hefur komið mér í algjört klúður! Hádegisverðurinn okkar var bara tilviljunarkennd heppni! Hvernig getum við séð allt sem þessi borg hefur upp á að bjóða án þess að eitt einasta skarð sé á milli okkar? Og hvernig í ósköpunum ætlarðu að fara með mig aftur til Ananta?“

„Þú gleymir Guði fljótt, nú þegar maginn er saddur.“ Orð mín, ekki beisk, voru ásakandi. Hversu stutt er mannlegt minni fyrir guðlegar velvildir! Enginn maður lifir án þess að hafa séð vissar bænir sínar uppfylltar.

"Ég er ekki líklegt til gleyma mín heimsku í að fara út í út með a brjálæðingur eins og

þú!"

"Vertu rólegur, Jitendra! Hinn sama Drottinn WHO mataður okkur mun sýna okkur Brindaban, og afturkoma okkur til Agra."

Ungur grannvaxinn maður með aðlaðandi andlit nálgaðist með hröðum skrefum. Hann nam staðar undir trénu okkar og laut fyrir mér.

„Kæri vinur, þú og förunautur þinn hljótið að vera ókunnugir hér. Leyfðu mér að vera gestgjafi þinn og leiðsögumaður.“

Það er varla mögulegt fyrir Indverja að fölna, en Jitendra varð skyndilega veikburða. Ég afþakkaði boðið kurteislega.

„Þú ert örugglega ekki að útlægja mig?“ Ótti ókunnugans hefði verið fyndinn við allar aðrar aðstæður.

"Hvers vegna ekki?"

„Þú ert gúrú minn.“ Hann leit traustvekjandi í augum mínum. „Í hádegisbænum mínum birtist hinn blessaði Drottinn Krishna í sýn. Hann sýndi mér tvær yfirgefnar verur undir þessu tré. Annað andlitið var þitt, meistari minn! Oft hef ég séð það í hugleiðslu! Hvílík gleði ef þú þiggur auðmjúka þjónustu mína!“

„Ég er líka glaður að þú hafir fundið mig. Hvorki Guð né maður hefur yfirgefið okkur!“ Þótt ég væri hreyfingarlaus, brosandi til hins ákafa andlits fyrir framan mig, þá beindi innri lotning mér að fótum hins guðdómlega.

"Kæri vinir, mun þú ekki heiður mín heim fyrir a heimsækja?"

„Þú ert góður; en áætlunin er óframkvæmanleg. Við erum nú þegar gestir

bróður míns í Agra.“ „Gefðu mér að minnsta kosti minningar frá því að hafa

ferðast um Brindaban með þér.“

Ég samþykkti það fúslega. Ungi maðurinn, sem sagðist heita Pratap Chatterji, kallaði á hestvagn. Við heimsóttum Madanamohana-hofið og önnur Krishna-helgidóma. Nóttin skall á meðan við vorum við helgidómsþjónustur okkar.

„Afsakið mig á meðan ég sæki *Sandesh* .“ [11-6] Pratap gekk inn í búð nálægt járnbrautarstöðinni. Jitendra og ég röltum eftir breiða götunni, sem nú var troðfull í tiltölulega svalanum. Vinur okkar var fjarverandi um tíma en kom loksins aftur með gjafir, mikið af sælgæti.

„Vinsamlegast leyfið mér að öðlast þennan trúarlegan heiður.“ Pratap brosti biðjandi og rétti honum bunka af rúpíuseðlum og tvo miða, sem hann hafði nýlega keypt, til Agra.

Virðing mín í viðurkenningu var fyrir Ósýnilega höndina. Hafði gnægð hennar ekki, sem Ananta hæddist að, farið langt fram úr nauðsyn?

Við leitað út a einangrað blettur nálægt það stöð.

„Pratap, ég mun fræða þig um *Kriya* Lahiri Mahasaya, mesta jógí nútímans. Tækni

hans verður gúrú þinn.“

Vígslunni lauk á hálftíma. „ *Kriya* er þinn *chintamani* ,“ [11-7] Ég sagði nýja nemandanum: „Tæknin, sem eins og þú sérð er einföld, felur í sér listina að hraða mannlegum

andleg þróun. Hindúatrú kennir að holdgunar egóið þurfi milljón ára til að losna við *maya* . Þetta náttúrulega tímabil styttist til muna með *Kriya Yoga* . Rétt eins og Jagadis Chandra Bose hefur sýnt fram á að hægt er að flýta fyrir vexti plantna langt umfram eðlilegan hraða, þannig getur innri vísindi einnig hraðað sálfræðilegum þroska mannsins. Vertu trúr í iðkun þinni; þú munt nálgast Gúrú allra gúrúa.

„Ég er hugfanginn að finna þennan jógíska lykil, sem ég hef lengi leitað að!“ sagði Pratap hugsi. „Áhrif hans á skynjunarbönd mín munu frelsa mig til hærri sviða. Sýnin í dag af Drottni Krishna   gæti aðeins þýtt mitt hæsta besta.“

Við sátum um stund í þögn og skilningi og gengum síðan hægt að stöðinni. Gleði var innra með mér þegar ég steig upp í lestina, en þetta var dagur Jitendra til að tárast. Kveðjustund mín til Pratap hafði verið undirstrikuð af kæfðum grát frá báðum förunautum mínum. Ferðin fann Jitendra enn á ný í sorgarþunga. Ekki fyrir sjálfan sig að þessu sinni, heldur gegn sjálfum sér.

"Hvernig grunnt mín traust! Mín hjarta hefur verið steinn! Aldrei í framtíð skal Ég efi Guðs vernd!"

Miðnætti var að nálgast. Öskubuskurnar tvær, sendar út án peninga, gengu inn í svefnherbergi Anöntu. Andlit hans, eins og hann hafði lofað, var eins og rannsókn í undrun. Þögullega sturtaði ég rúpíum yfir borðið.

„Jitendra, sannleikurinn!“ Rödd Ananta var grínleg. „Hefur þessi ungi maður ekki

verið að skipulagga rán?“ En þegar sagan rann upp, varð bróðir minn edrú, en síðan

alvarlegur.

„Lögmál framboðs og eftirspurnar nær inn á fínlegri svið en ég hafði ímyndað mér.“ Ananta talaði með andlegum áhuga sem aldrei hafði verið áberandi áður. „Ég skil í fyrsta skipti sinn sinnuleysi þitt gagnvart fjársjóðum og dónalegum uppsöfnunum heimsins.“

Þótt seint væri krafðist bróðir minn þess að hann fengi *diksha* [11-8.] inn í *Kriya Yoga* . „Gúrúinn“ Mukunda þurfti að axla ábyrgð tveggja óumbeðinna lærisveina á einum degi.

Morgunverðurinn næsta morgun var borðaður í sátt og samlyndi, fjarri deginum áður. Ég brosti til Jitendra.

"Þú skal ekki vera svikinn af það Taj. Láta okkur útsýni það áður að byrja fyrir Serampore.

Þegar ég kvöddum Ananta stóðum ég og vinur minn fljótlega frammi fyrir dýrð Agra, Taj Mahal. Hvítur marmari, sem glitrar í sólinni, stendur þar fyrir hreinni

samhverfu. Hin fullkomna umgjörð er dökk kýpres, glansandi grasflöt og friðsæl lón. Innréttingin er einstök með blúndulaga útskurði sem eru lagðir inn í hálfgimsteina. Fínir kransar og bókrollur koma flókið fram úr marmara, brúnum og fjólubláum. Ljós frá hvelfingunni fellur á minnisvarða Shah-Jahan keisara og Mumtaz Mahall, drottningar ríkis hans og hjarta hans.

Nóg af sjónarspil! Ég var þrá fyrir mín gúrú. Jitendra og Ég voru innan skamms ferðast suður eftir

lest í átt að Bengal.

„Mukunda, ég hef ekki séð fjölskyldu mína í marga mánuði. Ég hef skipt um skoðun; kannski heimsæki ég húsbónda þinn í Serampore síðar.“

Vinur minn, sem má vægast sagt lýsa sem óstöðugum í skapi, skildi mig eftir í Kalkútta. Með staðarlest komst ég fljótlega til Serampore, tólf mílum norður af.

Undrun greip mig þegar ég áttaði mig á því að tuttugu og átta dagar voru liðnir frá því að Benares-fjölskyldan hitti gúrú minn. „Þú munt koma til mín eftir fjórar vikur!“ Hér var ég, með óttaslegið hjarta, standandi í garði hans við kyrrláta Rai Ghat-götuna. Ég gekk í fyrsta skipti inn í einsetuhúsið þar sem ég átti að eyða stærstum hluta næstu tíu ára með *Jyanavatar Indlands* , „holdgun viskunnar“.

11-1 : Sjá kafli 25 .

11-2 : Hinn heimsfrægur grafhýsi..

11-3 : A *dhoti* -klæði er hnýtt í kringum það mitti og nær það fætur..

11-4 : Brindaban, í það Muttra umdæmi af Sameinuðu þjóðirnar Héruð, er það Hindúar Jerúsalem. Hér Drottinn Krishna birt dýrð hans til gagns fyrir mannkynið..

11-5 : Hari; einn elskulegt nafn eftir sem Drottinn Krishna er þekkt til hans

dyggðir. 11-6: Indverskt sælgæti..

11-7 : A goðsagnakennd gimsteinn með kraftur til styrkur langanir.

11-8 : Andleg vígsla; frá það Sanskrít rót *Diksh* , til tileinka sjálfan sig.

KAFLI: 12

Ár Í Mín Meistarapróf Eremitakan

„Þú ert kominn.“ Sri Yukteswar heilsaði mér úr tígrisskinn á gólfi setustofu með svölum. Rödd hans var köld og framkoma hans tilfinningalaus.

"Já, kæri Meistari, Ég er hér til fylgja þú.“ Krjúpandi, Ég snert hans fætur.

"Hvernig getur það vera? Þú hunsa mín óskir.“

"Nei lengur, Guruji! Þín ósk skal vera mín lög!"

„Þetta er betra! Nú get ég tekið ábyrgð á lífi þínu.“

„Ég flyt fúslega byrðina yfir á þig, meistari.“

„Fyrsta beiðni mín er því að þú farir heim til fjölskyldu þinnar. Ég vil að þú gangir í háskólanám í Kalkútta. Menntun þín ætti að halda áfram.“

„Mjög vel, herra.“ Ég faldi skelfingu mína. Myndu ágengar bækur elta mig í gegnum árin? Fyrst faðir, nú Sri Yukteswar!

„Einhvern tímann ferðu til Vesturlanda. Fólkið þar mun hlusta betur á forna visku Indlands ef hinn undarlegi hindúakennari hefur háskólagráðu.“

„Þú veist það best, Guruji.“ Drunginn minn hvarf. Tilvísunin í Vesturlönd fannst mér undarleg, fjarlæg; en tækifæri mitt til að þóknast meistaranum með hlýðni var afar mikilvægt og strax.

"Þú mun vera nálægt í Kalkútta; komdu hér hvenær sem er þú finna tíma.“

„Á hverjum degi ef mögulegt er, meistari! Með þökk viðurkenni ég vald þitt í hverju smáatriði í lífi mínu - með einu skilyrði.“

"Já?"

"Það þú loforð til afhjúpa Guð til mig!"

Klukkustundarlöng munnleg átök hófust. Orð meistara er ekki hægt að rangfæra; þau eru ekki gefin léttvægt. Merkingar loforðiðs opna víðtæk frumspekileg sjónarhorn. Gúrú verður að vera í nánum tengslum við skaparann áður en hann getur skyldað hann til að birtast! Ég fann fyrir guðdómlegri einingu Sri Yukteswar og var staðráðinn, sem lærisveinn hans, í að nýta mér það.

„Þú ert kröfuharður!“ Þá ómaði samþykki meistarans með samúðarfullri

endanleika: „Lát ósk þína vera mín ósk.“

Ævilangt skuggi horfinn frá hjarta mínu; óljósri leit, hingað og þangað, var lokið. Ég hafði fundið eilíft skjól hjá sönnum gúrú.

„Komdu; ég skal sýna þér einsetuhúsið.“ Meistarinn reis upp af tígrismottunni sinni. Ég leit í kringum mig; augu mín féllu undrandi á veggmynd, skreytta jasminblómum.

"Lahiri Mahasaya!

„Já, guðdómlegi gúrúinn minn.“ Rödd Sri Yukteswar var lotningarfull og lífleg. „Hann var meiri, sem maður og jógi, en nokkur annar kennari sem ég rannsakaði.“

Þögull laut ég frammi fyrir kunnuglegri mynd. Sálarhylling hraðaði sér til hins óviðjafnanlega meistara sem, blessandi bernsku mína, hafði leitt skref mín til þessarar stundar.

Undir forystu gúrú míns gekk ég um húsið og lóðina. Stór, forn og vel byggð einsetuhúsið var umkringt gríðarstórum súluprúðuðum garði. Útveggir voru mosaþakin; dúfur sveifluðu yfir flata gráa þakinu og deildu óformlega aðstöðu í ashraminu. Aftanverðu var fallegur garður með jakfruit-, mangó- og bananatrjám. Svalir með handriðjum á efri herbergjum tveggja hæða byggingarinnar sneru að garðinum frá þremur hliðum. Rúmgóð forstofa á jarðhæð, með háu lofti studd af súlnagöngum, var notuð, sagði meistarinn, aðallega á árlegum hátíðahöldum *Durgapuja* . [12-1] Þröngur stigi leiddi að setustofu Sri Yukteswar, þar sem litlu svalirnar sneru út að götunni. Ashramið var látlaust innréttað; allt var einfalt, hreint og hagnýtt. Nokkrir stólar, bekkir og borð í vestrænum stíl voru áberandi.

Meistarinn bauð mér að gista. Tveir ungir lærisveinar, sem voru að fá þjálfun í einsetumennsku, báru fram grænmetiskarrýkvöldverð.

„Guruji, vinsamlegast segðu mér eitthvað úr lífi þínu.“ Ég sat á hnjánum á strámottu nálægt tígrisskinninu hans. Hinar vingjarnlegu stjörnur virtust vera mjög nálægt, handan við svalirnar.

„Ættarnafn mitt var Priya Nath Karar. Ég fæddist [12.-2.] hér í Serampore, þar sem pabbi var auðugur kaupsýslumaður. Hann arfleiddi mér þetta ættarsetur, sem nú er einsetubústaður minn. Formleg menntun mín var lítil; mér fannst hún hæg og grunn. Á unga aldri tók ég að mér ábyrgð húsmóður og á eina dóttur, sem nú er gift. Miðaldra mín var blessuð með leiðsögn af Lahiri Mahasaya. Eftir að konan mín lést gekk ég til liðs við Swami-regluna og fékk nýja nafnið Sri Yukteswar Giri. [12-3] Þetta eru einföldu annálar mínar.“

Meistarinn brosti til ákafs andlits míns. Eins og allar ævisögulegar uppdráttar höfðu orð hans gefið ytri staðreyndir án þess að afhjúpa innri manninn.

"Guruji, Ég myndi eins og til heyra sumir sögur af þinn bernsku.“

„Ég skal segja þér nokkrar – hver með siðferði!“ Augun á Sri Yukteswar glitruðu við viðvörun hans. „Móðir mín reyndi einu sinni að hræða mig með hræðilegri sögu um draug í dimmu herbergi. Ég fór þangað strax og lýsti yfir vonbrigðum mínum yfir að hafa misst af draugnum. Mamma sagði mér aldrei aðra hryllingssögu. Siðferði: Horfðu í andlit óttans og hann mun hætta að angra þig.

„Önnur snemma minning er ósk mín um ljótan hund sem tilheyrði nágrannanum. Ég hélt heimilinu í uppnámi í vikur til að fá þann hund. Ég heyrði ekki boð um gæludýr með meira aðlaðandi útliti. Siðferði: Tengsl eru blindandi; þau gefa girndinni ímyndaðan geislabaug aðdráttarafls.“

„Þriðja sagan fjallar um sveigjanleika ungdómsins. Ég heyrði móður mína segja öðru hvoru: „Maður sem tekur að sér vinnu hjá einhverjum er þræll.“ Þessi tilfinning festist svo óafmáanlega að jafnvel eftir að ég gifti mig hafnaði ég öllum störfum. Ég stóð undir útgjöldum með því að fjárfesta fjölskyldusjóð minn í landi. Siðferði: Góðar og jákvæðar tillögur ættu að fræða hina viðkvæmu.“ eyru barna. Snemmbúnar hugmyndir þeirra eru lengi skarpt greyptar.“

Meistarinn féll í kyrrláta þögn. Um miðnætti leiddi hann mig að þröngum svefnpoka. Svefninn var góður og sætur fyrstu nóttina undir þaki gúrú míns.

Sri Yukteswar valdi morguninn eftir að veita mér *Kriya Yoga* vígslu sína. Tæknina hafði ég þegar fengið frá tveimur lærisveinum Lahiri Mahasaya - föður míns og kennara míns, Swami Kebalananda - en í návist meistarans fann ég umbreytandi kraft. Við snertingu hans braust mikið ljós yfir veru mína, eins og dýrð ótal sóla sem loga saman. Flóð ólýsanlegrar sælu, sem yfirtók hjarta mitt innst inni, hélt áfram daginn eftir. Það var orðið seint síðdegis áður en ég gat fengið mig til að yfirgefa einsetuhúsið.

„Þú kemur aftur eftir þrjátíu daga.“ Þegar ég kom heim til Kalkútta, rættist spá meistarans. Enginn af ættingjum mínum lét þau beittustu athugasemdir falla sem ég hafði óttast um endurkomu „svífandi fuglsins“.

Ég klifraði upp á litla háaloftið mitt og sendi mér ástúðleg augnaráð, eins og ég væri á lifandi veru. „Þú hefur orðið vitni að hugleiðingum mínum og tárum og stormum *sadhana minna* . Nú hef ég náð höfn guðdómlegs kennara míns.“

„Sonur minn, ég er ánægður fyrir okkar hönd.“ Pabbi og ég sátum saman í kvöldkyrrðinni. „Þú hefur fundið gúrú þinn, eins og ég fann eitt sinn minn eigin á undraverðan hátt. Heilög hönd Lahiri Mahasaya verndar líf okkar. Meistari þinn hefur reynst enginn óaðgengilegur dýrlingur í Himalaja, heldur einn nálægt. Bænum mínum hefur verið svarað: þú hefur ekki verið fjarlægður varanlega í leit þinni að Guði. úr augsýn minni."

Pabbi var líka ánægður með að formlegt nám mitt skyldi hefjast á ný; hann gerði viðeigandi ráðstafanir. Daginn eftir var ég skráður í Skoska kirkjuháskólann í Kalkútta.

Gleðilegir mánuðir liðu hjá. Lesendur mínir hafa eflaust gert þá skarpskyggnu ályktun að ég hafi sjaldan sést í háskólakennslustofum. Einsetuhúsið í Serampore hafði ómótstæðilega freistingu. Meistarinn þáði alls staðar návist mína án athugasemda. Mér til léttis minntist hann sjaldan á sali námsins. Þótt öllum væri ljóst að ég væri aldrei gerður fyrir fræðimann, tókst mér að ná lágmarkseinkunnum öðru hvoru.

Daglegt líf í ashraminu gekk snurðulaust fyrir sig, sjaldan breytilegt. Gúrú minn

vaknaði fyrir dögun. Hann lagðist niður, eða stundum sitjandi á rúminu, og komst í *samadhi -ástand* . [12-4] Það var einfaldleikinn sjálfur að uppgötva þegar meistarinn vaknaði: skyndileg stöðvun á ógurlegum hrjótum. [12-5] Eitt eða tvö andvörp; kannski líkamshreyfing. Síðan hljóðlaust ástand andþrengingar: hann var í djúpri jógískri gleði.

Morgunverður gerði ekki fylgja; fyrst kom a langur ganga eftir það Ganges. Þeir morgunn gönguferðir með mín

Gúrú - hversu raunverulegt og ljóslifandi enn! Í auðveldri upprisu minninganna finn ég mig oft við hlið hans: Sólin snemma hlýjar ánni. Rödd hans ómar, rík af áreiðanleika viskunnar.

Bað; síðan hádegismaturinn. Undirbúningur hans, samkvæmt daglegum leiðbeiningum meistarans, hafði verið vandvirkt verkefni ungra lærisveina. Gúrú minn var grænmetisæta. Áður en hann tók við munkatrú hafði hann hins vegar borðað egg og fisk. Ráð hans til nemenda var að fylgja hvaða einföldu mataræði sem reyndist henta líkamsbyggingu manns.

Meistari át lítið; oft hrísgrjón, litað með túrmerik eða safi af rauðrófur eða spínat og létt stráð með buffalo *ghee* eða bræddu smjöri. Annan dag gæti hann haft linsubauna- *dal* eða *channa* [12-6] Karrý með grænmeti. Í eftirrétt, mangó eða appelsínur með hrísgrjónagraut eða jakfruitsafa.

Gestir birtust síðdegis. Stöðugur straumur streymdi frá heiminum inn í kyrrð einsetumannaklaustursins. Allir fundu hjá meistaranum jafna kurteisi og góðvild. Fyrir mann sem hefur skilið sjálfan sig sem sál, ekki líkama eða egó, verður restin af mannkyninu sláandi lík í útliti.

Hinn hlutleysi af dýrlingar er rótgróin í viska. Meistarar hafa slapp *maya* ; þess til skiptis Andlit hugvits og fáfræði vörpuðu ekki lengur áhrifamiklum augum. Sri Yukteswar sýndi enga sérstaka tillitssemi þeim sem voru valdamiklir eða afreksmenn; né gerði hann öðrum lítið úr fyrir fátækt þeirra eða ólæsi. Hann hlustaði með virðingu á sannleiksorð barns og hunsaði opinberlega hrokafullan sérfræðing.

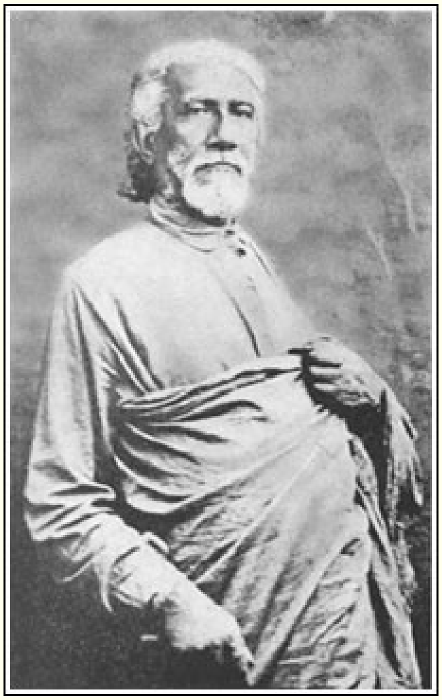

MÍN MEISTARI, SRI YUKTESWAR

Lærisveinn af Lahiri Mahasaya

Klukkan átta var kvöldmáltíðin og stundum voru gestir þar sem hann var lengi að borða. Gúrú minn afsakaði sig ekki til að borða einn; enginn fór svangur eða óánægður frá ashram hans. Sri Yukteswar var aldrei...

ráðalaus, aldrei hræddur við óvænta gesti; af skornum skammti varð til veisla undir hans úrræðagóðu stjórn. Samt var hann hagsýnn; hóflegir fjármunir hans dugðu langt. „Líttu vel í veskinu þínu," sagði hann oft. „Óhóf mun kaupa þér óþægindi." Hvort sem um var að ræða smáatriði í skemmtun í einsetuhúsinu, byggingar- og viðgerðarvinnu eða önnur hagnýt mál, sýndi meistarinn frumleika og skapandi anda.

Kyrrðar kvöldstundir færðu oft eina af ræðum gúrú míns, fjársjóði gegn tímanum. Sérhver orð hans voru mæld og mótuð af visku. Háleit sjálfsöryggi einkenndi tjáningarhætti hans: það var einstakt. Hann talaði eins og enginn annað í mín reynsla alltaf talaði. Hans Hugsanir voru vegnar á viðkvæmum vogunarvökva greiningar áður en hann leyfði þeim að birtast í ytra byrði. Kjarni sannleikans, allsráðandi jafnvel með lífeðlisfræðilegum þáttum, kom frá honum eins og ilmandi útsæði sálarinnar. Ég var mér alltaf meðvitaður um að ég var í návist lifandi birtingarmyndar.   Guðs. Þyngd guðdómleika hans beygði sjálfkrafa höfuð mitt fyrir honum.

Ef seint komnir gestir tóku eftir því að Sri Yukteswar var að verða gagntekinn af hinu óendanlega, þá hóf hann strax samtal við þá. Hann var ófær um að taka sér stellingu eða sýna innri einangrun sína. Hann var alltaf eitt með Drottni og þurfti engan sérstakan tíma fyrir samfélag. Sjálfsþekktur meistari hefur þegar skilið eftir sig upphaf hugleiðslunnar. „Blómið fellur þegar ávöxturinn birtist." En dýrlingar halda oft fast við andlegar myndir til að hvetja lærisveina sína.

Þegar miðnætti nálgaðist gat gúrú minn dottið í dvala með náttúrulegum hætti barns. Það var ekkert vesen með rúmfötin. Hann lagðist oft niður, án þess að hafa kodda, á þröngum göngustíg sem... var bakgrunnurinn fyrir hans hefðbundna tígrisskinnssæti.

Næturlöng heimspekileg umræða var ekki óalgeng; hver lærisveinn gat kallað hana fram með miklum áhuga. Ég fann enga þreytu þá, enga löngun til að sofa; lifandi orð meistarans voru næg. „Ó, það er dögun! Göngum við Ganges." Þannig lauk mörgum af mínum næturuppbyggingartímabilum.

Fyrstu mánuðir mínir með Sri Yukteswar náðu hámarki í gagnlegum lærdómi - „Hvernig á að vinna bug á moskítóflugu." Heima notaði fjölskylda mín alltaf hlífðargardínur á nóttunni. Ég varð miður mín þegar ég uppgötvaði að í Í einsetubústaðnum í Serampore var þessum skynsamlega sið heiðrað í brotinu. Samt voru skordýrin í fullu dvalarstað; ég var bitinn frá höfði til táar. Gúrú minn kenndi í brjósti um mig.

„Kauptu þér gluggatjöld, og líka eitt handa mér." Hann hló og bætti við: „Ef þú kaupir bara eitt handa þér, þá munu allar moskítóflugurnar einbeita sér að mér!"

Ég var meira en þakklátur fyrir að hafa hlýtt þessu. Á hverju kvöldi sem ég eyddi í Serampore bað gúrúinn minn mig um að raða upp gardínunum fyrir svefninn.

Eitt kvöldið voru moskítóflugurnar sérstaklega illkynja. En meistarinn gaf ekki venjuleg fyrirmæli sín. Ég hlustaði taugaóstyrkur á eftirvæntingarfullt suð skordýranna. Ég fór upp í rúm og bað friðþægingarbæn í átt að þeim. Hálftíma síðar hóstaði ég á yfirlætislegan hátt til að vekja athygli gúrúsins míns. Ég hélt að ég myndi verða brjálaður af bitunum og sérstaklega söngnum þegar moskítóflugurnar fögnuðu blóðþyrstum helgisiðum.

Engin viðbrögð frá meistaranum; ég nálgaðist hann varlega. Hann andaði ekki. Þetta var í fyrsta skipti sem ég sá hann í jógískum transi; það fyllti mig ótta.

„Hjartað hans hlýtur að hafa bilað!“ Ég setti spegil undir nefið á honum; enginn andardráttur sást. Til að vera tvöfaldur viss lokaði ég munni hans og nösum með fingrunum í nokkrar mínútur. Líkami hans var kaldur og hreyfingarlaus. Í ringluðum anda sneri ég mér að dyrunum til að kalla á hjálp.

„Svo! Upprennandi tilraunamaður! Aumingja nefið mitt!“ Rödd meistarans var skjálfandi af hlátri. „Af hverju ferðu ekki að sofa? Ætlar allur heimurinn að breytast fyrir þig? Breyttu sjálfum þér: losnaðu við moskítóflugumeðvitundina.“

Hógværlega sneri ég aftur að rúminu mínu. Ekki eitt skordýr kom nærri. Ég áttaði mig á því að gúrú minn hafði áður samþykkt gluggatjöldin eingöngu til að þóknast mér; hann óttaðist ekki moskítóflugur. Jógakraftur hans var slíkur að hann gat annað hvort fengið þá til að bíta ekki eða sloppið í innri ósæranleika.

„Hann var að sýna mér eitthvað,“ hugsaði ég. „Þetta er jógíska ástandið sem ég verð að leitast við að ná.“ Jógari verður að geta farið inn í, og haldið áfram í, yfirmeðvitundinni, óháð fjölmörgum truflunum sem aldrei eru fjarverandi á þessari jörð. Hvort sem það er í suð skordýra eða gegnsæju birtu dagsbirtunnar, þá verður vitnisburður skynfæranna að vera útilokaður. Hljóð og sjón koma þá vissulega, en til heima fegurri en hins útlæga Eden. **12-7**

Hinn fræðandi moskítóflugur borið fram fyrir annar snemma lexía á það öskur. Það var það blíð klukkustund rökkurs. Gúrú minn var óviðjafnanlega að túlka fornritin. Við fætur hans var ég í fullkominni friði. Ókurteis moskítófluga gekk inn í friðsæla höllina og kepptist um athygli mína. Þegar hún gróf eitrað Með sprautunál í lærið á mér lyfti ég sjálfkrafa hefndarhönd. Frest frá yfirvofandi aftöku! Hentug minning kom upp í hugann um eitt af jóga-orðatiltækjum Patanjali- það á *ahimsa* (skaðleysi).

„Hvers vegna laukstu ekki

verkinu?“ „Meistari! mælir þú með

því að taka líf?“

„Nei, en banahöggið hafði þegar verið gefið í huga

þínum.“ „Ég skil það ekki.“

„Merking Patanjali var að fjarlægja *löngunina* til að drepa.“ Sri Yukteswar hafði fundið hugræn ferli mín eins og opna bók. „Þessi heimur er óþægilega hannaður fyrir bókstaflega iðkun *ahimsa* . Maðurinn getur verið knúinn til að útrýma

skaðlegum verum. Hann er ekki undir svipaðri nauðung til að finna fyrir reiði eða fjandskap. Allar lífsform eiga jafnan rétt á andrúmslofti *maya* . Sá dýrlingur sem afhjúpar leyndarmál sköpunarinnar mun vera í sátt við óteljandi ruglingslegar birtingarmyndir hennar. Allir menn geta nálgast þann skilning sem hafa hemil á innri ástríðu fyrir eyðileggingu.“

"Guruji, ætti einn tilboð sjálfur a fórn frekar en drepa a villt dýrið?"

„Nei; líkami mannsins er dýrmætur. Hann hefur hæsta þróunargildi vegna einstakra heila- og hryggjarstöðva. Þessar gera háþróuðum dýrkendum kleift að skilja til fulls og tjá háleitustu þætti guðdómleikans. Engin lægri mynd er þannig útbúin. Það er satt að maður stofnar til skuldar minniháttar syndar ef hann er neyddur til að drepa dýr eða eitthvað lifandi. En Vedarnir *kenna* að gáleysislegt tap á mannslíkama sé alvarlegt brot á karmalögmálinu.“

Ég andvarpaði í léttir; ritningarlegt styrking af manns náttúrulegt eðlishvöt er ekki alltaf væntanlegt.

Það vildi svo til að ég sá aldrei meistarann í návígi við hlébarða eða tígrisdýr. En einu sinni mætti hann banvænni kóbra, en ást gúrú míns sigraði hann. Þessi tegund snáka er mjög óttuð á Indlandi, þar sem hún veldur meira en fimm þúsund dauðsföllum árlega. Hin hættulega átök áttu sér stað í Puri, þar sem Sri Yukteswar átti annað einsetuhús, heillandi staðsett nálægt... það Flói af Bengal. Prafulla, a ungur lærisveinn af síðar ár, var með Meistari á þetta tilefni.

„Við sátum úti nálægt ashraminu,“ sagði Prafulla mér. „Kobra birtist þar nærri, fjórum feta löng af hreinni skelfingu. Hetta hennar spenntist reiðilega út þegar hún þaut í átt að okkur. Gúrú minn kímdi velkominn, eins og við barn. Ég varð frá mér af skelfingu að sjá meistarann taka þátt í taktbundinni klappi höndum. **12-8** Hann var að skemmta hræðilega gestinum! Ég var alveg hljóður og bað innra með mér allar þær áköfu bænir sem ég gat safnað saman. Höggormurinn, mjög nálægt gúrú mínum, var nú hreyfingarlaus, virtist segulmagnaður af kærleiksríku ásýnd sinni. Hræðilega hettan dróst smám saman saman; höggormurinn rann á milli fóta meistarans og hvarf í runnann.

„Hvers vegna gúrú minn hreyfði hendurnar og hvers vegna kóbran sló þær ekki, var mér óútskýranlegt þá,“ sagði Prafulla að lokum. „Síðan hef ég komist að því að guðdómlegi meistari minn óttast ekki meiðsli frá neinum lifandi verum.“

Eitt síðdegi fyrstu mánuðina mína í ashraminu festi Sri Yukteswar augun í mér stingandi áhyggjum.

"Þú eru líka þunnur, Múkunda."

Athugasemd hans snerti viðkvæman punkt. Að innsokkin augu mín og horuð útlit væru langt frá því að vera til staðar. Raðir af styrktarlyfjum í herbergi mínu í Kalkútta báru vitni um að mér líkaði ekki. Ekkert dugði; langvarandi meltingartruflanir höfðu elt mig frá barnæsku. Örvænting mín náði stundum hámarki þegar ég Ég spurði sjálfan mig hvort það væri þess virði að halda áfram þessu lífi með svona óheilbrigðan líkama.

„Lyf hafa takmörk; skapandi lífskrafturinn hefur engar. Trúðu því að: þú munt verða hraustur og sterkur.“

Orð Sri Yukteswar vöktu sannfæringu um persónulega viðeigandi sannleika sem enginn annar læknir – og ég hafði reynt marga! – hafði getað kallað fram í mér.

Dag eftir dag, sjá! Ég óx. Tvær vikur eftir leynda blessun meistarans hafði ég safnað saman þeirri hressandi þyngd sem ég hafði ekki áður getað notað. Þrálátir magakvillar mínir hurfu með augnabliki.

ævilanga varanleika. Seinna meir varð ég vitni að því hvernig gúrú minn læknaði fólk sem þjáðist af ógnvænlegum sjúkdómum - berklum, sykursýki, flogaveiki eða lömun - samstundis. Enginn hefði getað verið þakklátari fyrir lækningu hans en ég var fyrir skyndilega frelsun mína frá líki .

„Fyrir mörgum árum var ég líka kvíðinn fyrir að þyngjast,“ sagði Sri Yukteswar mér. „Þegar ég var að jafna mig eftir alvarleg veikindi heimsótti ég Lahiri Mahasaya í Benares.“

"Herra, Ég hafa verið mjög veikur og týndur margir pund.

"Ég sjá, Yukteswar, [12-9] þú gert sjálfur veikur, og núna þú hugsa þú eru þunnur.

„Þetta svar var langt frá því sem ég hafði búist við; gúrúinn minn bætti hins

vegar hvetjandi við: „Láttu mig sjá; ég er viss um að þér ætti að líða betur á

morgun.“

„Ég tók orð hans sem leynda lækningu gagnvart móttækilegum huga mínum og varð ekki hissa morguninn eftir á kærkominni aukningu styrks. Ég leitaði uppi húsbónda minn og hrópaði fagnandi: „Herra, mér líður miklu betur í dag.“

"'Jú, vissulega!'" Í dag þú hressa upp sjálfur.

„Nei, meistari!“ mótmælti ég. „Það varst þú sem hjálpaðir mér; þetta er í fyrsta skipti í margar vikur sem ég hef haft einhverja orku.“

„Já, já! Sjúkdómur þinn hefur verið nokkuð alvarlegur. Líkami þinn er enn brothættur; hver getur sagt hvernig hann verður á morgun?“

„Hugsunin um hugsanlega endurkomu veikleika míns olli mér köldum ótta. Morguninn eftir gat ég varla dregið mig heim til Lahiri Mahasaya.“

"Herra, Ég er veikburða aftur.

"Minn" gúrúar svipinn var spurningakenndur. 'Svo!' Einu sinni meira þú ófær sjálfur.

„‚Gurudeva, ég geri mér nú grein fyrir því að þú hefur verið að gera grín að mér dag frá degi.‘ Þolinmæði mín var þrotin. ‚Ég skil ekki hvers vegna þú trúir ekki sannleiksgildum frásögnum mínum.‘“

„‚Það eru í raun hugsanir þínar sem hafa látið þig finna til skiptis fyrir veikleika og styrk.‘ Meistari minn horfði á mig með ástúð. ‚Þú hefur séð hvernig heilsa þín hefur nákvæmlega fylgt væntingum þínum. Hugsun er kraftur, eins og rafmagn eða

þyngdarafl. Mannshugurinn er neisti af almáttugu meðvitund Guðs. Ég gæti sýnt þér að hvað sem öflugur hugur þinn trúir mjög heitt mun gerast samstundis.'"

"Að vita það Lahiri Mahasaya aldrei talaði aðgerðalaus, Ég beint hann með frábært lotning og þakklæti:

'Meistari, ef Ég hugsa Ég er vel og hafa endurheimt mín fyrrverandi þyngd, skal það gerast?

"Það er svo, jafnvel á þetta augnablik. Mín gúrú talaði alvarlega, hans augnaráð einbeitt á mín augu.

„Sjá! Ég fann ekki aðeins aukningu í styrk heldur einnig aukningu í þyngd.“ Lahiri Mahasaya þagnaði. Eftir nokkrar klukkustundir við fætur hans fór ég aftur heim til móður minnar, þar sem ég dvaldi meðan ég heimsótti Benares.

„‚Sonur minn! Hvað er að? Ertu að bólgna af vatnssótt?‘ Mamma trúði varla sínum eigin augum. Líkami minn var nú orðinn jafn hraustur og hann hafði haft fyrir veikindi mín.

„Ég vó mig og komst að því að á einum degi hafði ég þyngst um fimmtíu pund; þau fylgdu mér að eilífu. Vinir og kunningjar sem höfðu séð mjóa líkama minn voru agndofa af undrun. Fjöldi þeirra breytti lífsháttum sínum og varð lærisveinar Lahiri Mahasaya vegna þessa kraftaverks.“

„Gúrú minn, vakandi í Guði, vissi að þessi heimur var ekkert annað en hlutlægur draumur skaparans. Vegna þess að hann var fullkomlega meðvitaður um einingu sína við hinn guðdómlega draumamann, gat Lahiri Mahasaya efnisgert sig eða afefnisgert sig eða gert hvaða breytingar sem hann vildi í alheimssýninni. **12-10“**

„Öll sköpun er stjórnað af lögmálum,“ sagði Sri Yukteswar að lokum. „Þau sem birtast í ytra alheiminum, sem vísindamenn geta uppgötvað, eru kölluð náttúrulögmál. En það eru fínni lögmál sem ráða yfir meðvitundarheimum sem aðeins er hægt að þekkja í gegnum innri vísindi jóga. Falin andleg svið hafa einnig sín náttúrulegu og lögmætu starfsreglur. Það er ekki eðlisfræðingurinn heldur fullkomlega sjálfsþekktur meistari sem skilur hið sanna eðli efnisins. Þannig…“ Kristur gat lagað eyra þjónsins eftir að einn lærisveinnanna hafði skorið það af.“ **12-11**

Sri Yukteswar var óviðjafnanlegur túlkandi ritninganna. Margar af mínum hamingjusömustu minningum eru byggðar á ræðum hans. En gimsteinahugsanir hans voru ekki steyptar í ösku gáleysis eða heimsku. Ein óróleg hreyfing líkama míns, eða smávægilegt fall í hugsunarleysi, nægði til að setja snögga pásu í útskýringu meistarans.

„Þú ert ekki hér.“ Meistarinn truflaði sig einn daginn með þessari uppljóstrun. Eins og venjulega fylgdist hann með athygli minni með óbærilegri tafarlausri athygju.

„Guruji!“ Rödd mín var mótmælandi. „Ég hef ekki hrært mig; augnlok mín hafa ekki

hreyfst; ég get endurtekið hvert einasta orð sem þú hefur sagt!“

„Þrátt fyrir það varstu ekki alveg sammála mér. Mótmæli þín neyða mig til að taka fram að í huga þínum varstu að stofna þrjár stofnanir. Önnur var skjólgarður á sléttu, önnur á hæðartoppi og sú þriðja við hafið.“

Þessar óljósu hugsanir höfðu sannarlega verið til staðar næstum ómeðvitað. Ég leit á hann afsakandi.

"Hvað getur Ég gera með slíkt a meistari, WHO smýgur inn mín handahófskennt hugleiðingar?"

Aðalbyggingin í Mount Washington Estates í Los Angeles, stofnuð árið 1925 sem bandarískar höfuðstöðvar Sjálfsþekkingarfélagsins.

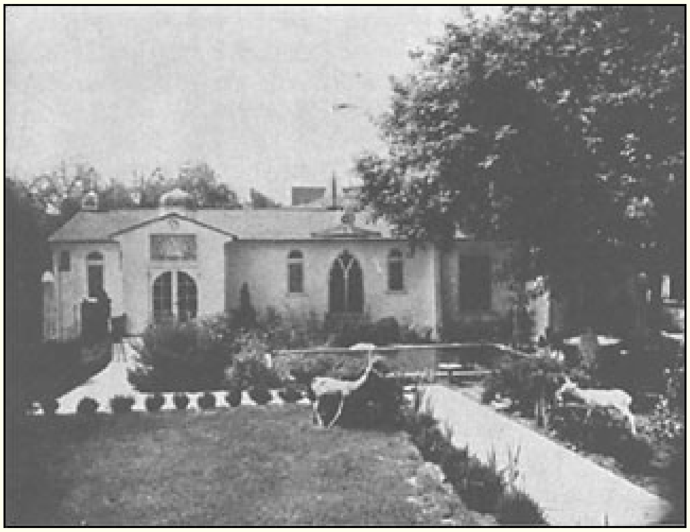

Sjálfsuppgötvun Kirkja af Allt Trúarbrögð, Hollywood, Kalifornía.

„Þú hefur gefið mér þann rétt. Ekki er hægt að skilja þá fínlegu sannindi sem ég er að útskýra án fullkominnar einbeitingar þinnar. Nema nauðsyn krefi ráðast ég ekki inn í einangrun annarra. Maðurinn hefur þau náttúrulegu forréttindi að reika leynilega um hugsanir sínar. Óboðinn Drottinn kemur ekki þangað inn; né heldur þori ég að trufla mig.“

"Þú eru alltaf velkomin, Meistari!

"Þinn byggingarlistar draumar mun verða að veruleika síðar. Núna er það tími fyrir læra!"

Þannig opinberaði gúrú minn, á einfaldan hátt, þrjá stóra atburði í lífi mínu. Frá unga aldri hafði ég fengið dularfulla innsýn í þrjár byggingar, hverja á mismunandi

stað. Í þeirri nákvæmu röð sem Sri Yukteswar hafði gefið til kynna tóku þessar sýnir á sig fullkomna mynd. Fyrst kom stofnun mín á jógaskóla fyrir drengi á Ranchi-sléttu, síðan bandarísku höfuðstöðvar mínar á Los Angeles.

Angeles hæð, loksins a einsetuhús í suðurríkja Kalifornía eftir það víðfeðmur Kyrrahafið.

Meistarinn fullyrti aldrei með hroka: „Ég spái því að slíkur og slíkur atburður muni eiga sér stað!“ Hann vildi frekar vísbending: "Ekki þú hugsa það má gerast?" En hans einfalt ræða faldi Vatíkanið vald. Þar var engin endurtekning; aldrei reyndust örlítið dulbúin orð hans sönn.

Sri Yukteswar var hlédrægur og hlutlaus í framkomu. Ekkert var til af óljósum eða kjánalegum hugsjónamanni. Fætur hans voru traustir á jörðinni og höfuðið í höfn himinsins.
Hagnýtt fólk vakti aðdáun hans. „Dýrleiki er ekki heimska! Guðleg skynjun er ekki ófær!“ sagði hann. „Virk tjáning dyggðar leiðir til skarpustu gáfna.“

Í lífi meistarans uppgötvaði ég til fulls bilið milli andlegs raunsæis og hins óljósa. dulspeki sem lætur eins og hann sé hliðstæður. Gúrú minn var tregur til að ræða yfirnáttúrulega svið. Eina „undursamlega“ áru hans var fullkomin einfaldleiki. Í samræðum forðaðist hann óvæntar tilvísanir; í verki var hann frjálslega tjáningarfullur. Aðrir töluðu um kraftaverk en gat ekkert birt; Sri Yukteswar minntist sjaldan á lúmsku lögin heldur framkvæmdi þau í leyni að vild.

„Maður sem hefur skilning á hlutunum framkvæmir engin kraftaverk fyrr en hann fær innri samþykki,“ útskýrði meistarinn. „Guð vill ekki að leyndarmál sköpunar sinnar séu opinberuð óformlega.“ [12-12] Einnig hefur hver einstaklingur í heiminum óafsalanlegan rétt til frjálss vilja. Dýrlingur mun ekki ganga á það sjálfstæði.

Þögnin sem Sri Yukteswar hafði vana af stafaði af djúpri skynjun hans á hinu óendanlega. Enginn tími var eftir fyrir endalausar „opinberanir“ sem fylla daga kennara án sjálfsþekkingar. „Í grunnum mönnum valda fiskar smárra hugsana miklu uppnámi. Í hafsbundnum huga valda hvalir innblástursins varla ókyrrð.“ Þessi athugasemd úr hindúaritunum er ekki án greinilegs húmors.

Vegna óáberandi útlits gúrú míns þekktu aðeins fáir samtímamenn hans hann sem ofurmenni. Algenga máltækið: „Sá er fífl sem getur ekki hulið visku sína,“ gat aldrei átt við um Sri Yukteswar. Þótt meistarinn fæddist dauðlegur eins og allir aðrir, hafði hann náð samsömun við stjórnanda tíma og rúms. Í lífi sínu skynjaði ég guðlega einingu. Hann hafði ekki fundið neina óyfirstíganlega hindrun fyrir sameiningu mannsins og guðdómsins. Engin slík hindrun er til, fór ég að skilja, nema í andlegri óævintýraleysi mannsins.

Ég hef alltaf heillast af snertingu við helga fætur Sri Yukteswar. Jógíar kenna að lærisveinn segulmagnast andlega af lotningarfullri snertingu við meistara; lúmskur straumur myndast. Óæskilegar venjur í heila dýrkandans eru oft brenndar; rás veraldlegra tilhneiginga hans raskast á jákvæðan hátt. Að minnsta kosti um stund gæti hann fundið leyndarmál *maya -slæður.* lyfta og fá innsýn í raunveruleika sælu.

Allur líkami minn brást við með frelsandi ljóma í hvert skipti sem Ég kraup á indverskan hátt fyrir framan gúrú minn.

"Jafnvel hvenær Lahiri Mahasaya var þögn," Meistari sagði ég, "eða hvenær hann ræddi á annað en

„Efnisflokkarnir eru stranglega trúarlegir, en ég uppgötvaði að hann hafði engu að síður miðlað mér ólýsanlegri þekkingu.“

Sri Yukteswar hafði svipuð áhrif á mig. Ef ég gekk inn í einsetuhúsið áhyggjufullur eða áhugalaus. hugans breyttist viðhorf mitt ómerkjanlega. Græðandi ró lagðist yfir mig við eina sýn á gúrú minn. Hver dagur með honum var ný upplifun af gleði, friði og visku. Aldrei fann ég hann. blekktur eða ölvaður af græðgi eða tilfinningum eða reiði eða nokkurri mannlegri tengingu.

„Myrkrið í *maya* nálgast hljóðlega. Förum heim á leið innra með okkur.“ Með þessum orðum í rökkrinu minnti meistarinn lærisveina sína stöðugt á þörf þeirra fyrir *Kriya Yoga* . Nýr nemandi lýsti öðru hvoru efasemdum um eigið verðugleika þess að stunda jógaiðkun.

„Gleymdu fortíðinni,“ huggaði Sri Yukteswar hann. „Hvarfið líf allra manna er myrkt og fullt af skömm. Mannleg hegðun er alltaf óáreiðanleg fyrr en hún er fest í hinu guðdómlega. Allt í framtíðinni mun batna ef þú leggur þig fram um að gera andlega viðleitni núna.“

Meistarinn hafði alltaf ungar *chelur* [12-13 ára] í einsetuhúsi sínu. Andleg og vitsmunaleg menntun þeirra var ævilangt áhugamál hans: jafnvel stuttu áður en hann lést samþykkti hann að þjálfa tvo sex ára drengi og einn sextán ára ungling. Hann stýrði hugum þeirra og lífi með þeirri nákvæmu aga sem orðið „lærisveinn“ á rætur að rekja til. Íbúar ashramsins elskuðu og dáðu gúrú sinn; létt klapp með höndum hans nægði til að fá þá ákaft til liðs við hann. Þegar skap hans var betra Þögull og í einrúmi þorði enginn að tala; þegar hlátur hans ómaði glaðlega, horfðu börn á hann á hann sem þeirra eigin.

Meistarinn bað sjaldan aðra um að veita sér persónulega þjónustu, né þáði hann hjálp frá nemanda nema viljinn væri einlægur. Gúrú minn þvoði fötin sín hljóðlega ef lærisveinarnir vanræktu þetta sérstaka verkefni. Sri Yukteswar klæddist hefðbundnum ockralituðum swami-kjól; skór hans án skóreima, í samræmi við jógísið, voru úr tígris- eða dádýraskinni.

Meistarinn talaði reiprennandi ensku, frönsku, hindí og bengölsku; sanskrítkunnátta hans var sæmileg. Hann kenndi ungu lærisveinum sínum þolinmóður með ákveðnum flýtileiðum sem hann hafði snjallt fundið upp til að læra ensku og sanskrít.

Meistari var varkár af hans líkami, á meðan staðgreiðslu áhyggjufullur viðhengi. Hinn Óendanleg, benti hann á, birtist réttilega í líkamlegri og andlegri heilbrigði. Hann hafnaði öllum öfgum. Lærisveinn hóf einu sinni langa föstu. Gúrú minn hló bara: „Af hverju ekki að kasta hundinum beini?“

Heilsa Sri Yukteswar var frábær; ég sá hann aldrei veikan. [12.-14.] Hann leyfði nemendum að leita til lækna ef það þótti ráðlegt. Tilgangur hans var að virða

veraldlegan sið: „Læknar verða að halda áfram lækningastarfi sínu með því að nota lögmál Guðs eins og þau eru notuð á efnið.“ En hann lofaði yfirburði hugrænnar meðferðar og endurtók oft: „Viska er mesta hreinsiefnið.“

„Líkaminn er svikull vinur. Gefðu honum það sem honum ber; ekki meira,“ sagði hann. „Sársauki og ánægja eru hverful; þoldu alla tvíhyggju með rósemi, en reyndu um leið að losa þig við tak þeirra.“

Ímyndunaraflið er dyrnar sem sjúkdómar, sem og lækningar, ganga inn um. Trúðu ekki á raunveruleika sjúkdóma, jafnvel þegar þú ert veikur; óþekktur gestur mun flýja!

Meistarinn taldi marga lækna meðal lærisveina sinna. „Þeir sem hafa komist að raun um eðlisfræðilögmálin geta auðveldlega rannsakað vísindi sálarinnar,“ sagði hann við þá. „Lúmskur andlegur gangur er falinn rétt á bak við líkamsbygginguna.“ [12-15]

Sri Yukteswar ráðlagði nemendum sínum að vera lifandi tengiliðir vestrænna og austrænna dyggða. Hann var sjálfur framkvæmdastjóri Vesturlandabúa í ytri venjum, en innst inni var hann andlegur Austurlandabúi. Hann lofaði framsæknar, úrræðagóðar og hreinlætisvenjur Vesturlandabúa og trúarlegar hugsjónir sem gefa Austurlöndum aldagamalt yfirbragð.

Agi hafði ekki verið mér ókunnur: heima var faðir strangur, Ananta oft strangur. En þjálfun Sri Yukteswar er ekki hægt að lýsa öðruvísi en róttækri. Gúrú minn, sem var fullkomnunarsinni, var ofurgagnrýninn á lærisveina sína, hvort sem það var í smáatriðum eða í fíngerðum blæbrigðum hegðunar.

„Góðir mannasiðir án einlægni eru eins og falleg, látin kona,“ sagði hann við viðeigandi tækifæri. „Beinskilni án kurteisi er eins og skurðlæknishnífur, áhrifarík en óþægileg. Einlægni með kurteisi er hjálpleg og aðdáunarverð.“

Meistarinn var greinilega ánægður með andlega framþróun mína, því hann minntist sjaldan á hana; í öðrum málum voru eyru mín ekki ókunnug ávítunum. Helstu brot mín voru gleymska, að láta undan dapurlegu skapi öðru hvoru, að vanrækja ákveðnar siðareglur og stundum ósiðferðileg hegðun.

„Taktu eftir því hvernig starfsemi föður þíns, Bhagabati, er vel skipulögð og jafnvægi á allan hátt,“ benti gúrú minn á. Lærisveinar Lahiri Mahasaya höfðu hist stuttu eftir að ég hóf pílagrímsferðir mínar til Serampore. Faðir minn og Sri Yukteswar mátu virði hvors annars með aðdáun. Báðir höfðu byggt upp innra líf úr andlegu graníti, óleysanlegt gegn aldanna rás.

Frá hverfulum kennurum fyrri ævi minnar hafði ég lært nokkrar rangar lexíur. Mér var sagt að *chela* þyrfti ekki að hafa miklar áhyggjur af veraldlegum skyldum; þegar ég vanrækti eða sinnti verkefnum mínum kæruleysislega, var ég ekki ávítaður. Mannlegt eðli á auðvelt með að tileinka sér slíka kennslu. Undir ósparandi vöfflu meistarans náði ég mér þó fljótt af þægilegum ranghugmyndum um ábyrgðarleysi.

„Þeir sem eru of góðir fyrir þennan heim prýða einhvern annan,“ sagði Sri Yukteswar. „Svo lengi sem þú andar að þér frjálsu lofti jarðar, er þér skylt að veita þakkláta þjónustu. Sá einn sem hefur að fullu náð tökum á andþrönginni [12-16] er laus við alheimsboð. Ég mun ekki láta þig vita þegar þú hefur náð endanlegri

fullkomnun.“

Gúrú minn var aldrei hægt að múta, ekki einu sinni með ást. Hann sýndi enga vægð gagnvart neinum sem, eins og ég, bauðst fúslega til að vera lærisveinn hans. Hvort sem meistarinn og ég vorum umkringd nemendum hans eða ókunnugum, eða vorum einir saman, talaði hann alltaf skýrt og ávítaði hann harkalega. Engin smámunir. að falla í grunnhyggni eða ósamkvæmni slapp undan ávítum hans. Þessi flatneskjandi meðferð var erfið að

þola, en ég var staðráðin í að leyfa Sri Yukteswar að jafna út öll mín sálfræðilegu vandamál. Þegar hann vann að þessari risavaxnu umbreytingu skalf ég oft undan þunga agahamarsins hans .

„Ef þér líkar ekki orð mín, þá er þér frjálst að fara hvenær sem er,“ fullvissaði meistarinn mig. „Ég vil ekkert frá þér nema að þú bætir þig. Vertu aðeins ef þú telur að það hafi gagn af því.“

Fyrir hvert auðmýkjandi högg sem hann veitti mér hégómagirnd, fyrir hverja tönn í kjálka mínum, sem hann sló lausan með stórkostlegum markmiðum, er ég þakklátur umfram allar tjáningarhæfileika. Harði kjarni mannlegs eigingirni er varla hægt að losa nema með dónalegum hætti. Með brottför sinni finnur hið guðdómlega loksins óhindraðan farveg. Til einskis reynir það að síast gegnum hörð hjörtu eigingirni.

Viska Sri Yukteswar var svo skarpskyggn að hann, án þess að gefa gaum að athugasemdum, svaraði oft ósagðum athugasemdum manns. „Það sem maður ímyndar sér að hann heyri og það sem ræðumaðurinn hefur í raun gefið í skyn getur verið ólíkt,“ sagði hann. „Reynið að finna hugsanirnar á bak við ruglinginn í orðum manna.“

En guðleg innsýn er sársaukafull fyrir veraldleg eyru; meistarinn var ekki vinsæll meðal yfirborðslegra nemenda. Hinir vitru, sem alltaf voru fáir að tölu, dáðu hann djúpt. Ég þori að fullyrða að Sri Yukteswar hefði verið eftirsóttasti gúrúinn á Indlandi ef orð hans hefðu ekki verið svona einlæg og gagnrýnd.

„Ég er harður við þá sem koma í þjálfun mína,“ viðurkenndi hann fyrir mér. „Þetta er mín leið; taktu það eða farðu. það. Ég mun aldrei málamiðlun. En þú mun vera mikið góðhjartaðari til þinn lærisveinar; það er þinn hátt. Ég reyni aðeins að hreinsa í eldum alvarleikans, sem brenna umfram meðalþol. Hin milda nálgun af ást er einnig umbreyting. Hinn ósveigjanlegur og það sveigjanleg aðferðir eru jafn áhrifaríkt ef það er beitt af visku. Þú munt fara til framandi landa þar sem beinskeyttar árásir á egóið eru ekki vel þegnar. Kennari gæti ekki dreift boðskap Indlands í Vesturlöndum án þess að hafa ríkulegt fjármagn af sveigjanlegri þolinmæði og umburðarlyndi.“ Ég neita að segja til um hversu mikið sannleikur ég komst síðar að finna í orðum meistarans!

Þótt óhuldarleg ræða Sri Yukteswar hafi komið í veg fyrir að hann eignaðist mikinn fylgjendahóp á meðan hann var á jörðinni, þá birtist lifandi andi hans í dag um allan heim, fyrir tilstilli einlægra nemenda ... *Kriya Yoga* hans og aðrar kenningar. Hann hefur meiri yfirráð yfir sálum manna en Alexander nokkurn tímann dreymdi um í jarðveginum.

Pabbi kom einn daginn til að votta Sri Yukteswar virðingu sína. Foreldri minn bjóst, mjög líklega, við að heyra nokkur orð í lofi frá mér. Hann varð hissa á að fá langa frásögn af ófullkomleika mínum. Það var venja meistarans að rifja upp einföld,

hverfandi galla með ógnvekjandi yfirbragði. þyngdarafl. Pabbi hljóp til að hitta mig. „Af athugasemdum gúrúsins þíns hélt ég að þú værir algjörlega í rúst!“ Foreldri mitt var á milli tára og hláturs.

Eina ástæðan fyrir óánægju Sri Yukteswar á þeim tíma var sú að ég hafði verið að reyna, gegn blíðum vísbendingum hans, að snúa ákveðnum manni til andlegrar leiðar.

Með reiður hraði Ég leitað út mín gúrú. Hann móttekið mig með niðurdreginn augu, eins og þó

meðvitaður um sektarkennd. Þetta var í eina skiptið sem ég sá hið guðdómlega ljón auðmjúkt frammi fyrir mér. Ég naut þessarar einstöku stundar til fulls.

„Herra, hvers vegna dæmdir þú mig svona miskunnarlaust frammi fyrir

undrandi föður mínum? Var það réttlátt?“ „Ég mun ekki gera þetta aftur.“

Rödd húsbóndans var afsakandi.

Ég var afvopnaður samstundis. Hversu fúslega játaði hinn mikli maður sök sína! Þótt hann raskaði aldrei aftur hugarró föður síns, hélt meistarinn óþreytandi áfram að krufja mig hvenær og hvar sem honum þóknuðust.

Nýir lærisveinar tóku oft þátt í ítarlegri gagnrýni á aðra með Sri Yukteswar. Vitrir eins og gúrúinn! Fyrirmyndir um gallalausa greinarmun! En sá sem ræðst á má ekki vera varnarlaus. Sömu kaldhæðnu nemendurnir flúðu á hraðann um leið og meistarinn sleppti opinberlega nokkrum skaftum úr greiningarörva sínum í átt að þeim.

„Viðkvæmir innri veikleikar, sem vekja viðbjóð við væga ávítun, eru eins og sjúkir líkamshlutar sem hrökkva við jafnvel viðkvæmri meðhöndlun.“ Þetta var skemmtileg athugasemd Sri Yukteswar um þá ófúsu.

Það eru lærisveinar sem leita að gúrú sem er skapaður í þeirra eigin mynd. Slíkir nemendur kvörtuðu oft undan því að þeir skildu ekki Sri Yukteswar.

„Þú skilur heldur ekki Guð!“ svaraði ég einu sinni. „Þegar þér er ljóst hver dýrlingur er, þá verður þú einn af þeim.“ Meðal trilljón leyndardóma, sem anda að sér óútskýranlegum lofti á hverri sekúndu, hver þorir að biðja um að skilja samstundis óskiljanlegt eðli meistara?

Nemendur komu og fóru yfirleitt. Þeir sem þráðu leið smurðrar samúðar og þægilegrar viðurkenningar fundu hana ekki í einsetuhúsinu. Meistarinn bauð upp á skjól og umhyggju um aldir, en margir lærisveinar kröfðust einnig nöturlegrar sjálfssmyrslu. Þeir fóru og kusu óteljandi auðmýkingar lífsins fram yfir alla auðmýkt. Bjartari geislar meistarans, opið og skarpt sólskin visku hans, voru of öflug fyrir andlegan sjúkdóm þeirra. Þeir leituðu að einhverjum lægri kennara sem, skyggði á þá með smjaðri, leyfði þeim óstöðugan svefn fáfræðinnar.

Á fyrstu mánuðum mínum með meistaranum hafði ég upplifað viðkvæman ótta við ávítur hans. Ég sá fljótt að þær voru fráteknar fyrir lærisveina sem höfðu beðið um munnlega lífsskoðun hans. Ef einhver órólegur nemandi mótmælti, þagði Sri Yukteswar ósnortinn. Orð hans voru aldrei reiðifull, heldur ópersónuleg af visku.

Innsýn meistarans var ekki fyrir óundirbúin eyru óformlegra gesta; hann minntist

sjaldan á galla þeirra, jafnvel þótt þeir væru áberandi. En gagnvart nemendum sem leituðu ráða hans fann Sri Yukteswar fyrir mikilli ábyrgð. Hugrakkur er sannarlega sá gúrú sem tekur að sér að umbreyta hinum grófa málmgrýti egó-gegnsýrða mannkyns! Hugrekki dýrlings á rætur sínar að rekja til samúðar hans með hinum hrasandi augnalausu í þessum heimi.

Þegar ég hafði yfirgefið undirliggjandi gremju, fann ég greinilega minnkun á ávítum mínum. Á mjög lúmskan hátt bráðnaði meistarinn upp í tiltölulega mildi. Með tímanum braut ég niður alla veggi rökréttingar og undirmeðvitaðrar fyrirvara sem mannleg persónuleiki yfirleitt skýlir sér á bak við. [12-17] Verðlaunin voru áreynslulaus sátt við gúrú minn. Ég uppgötvaði þá að hann var traustur, tillitssamur og hljóðlátur kærleiksríkur. Hins vegar, án þess að sýna neitt, gaf hann mér engin ástúðleg orð.

Skapgerð mín er aðallega trúuð. Það var óþægilegt í fyrstu að komast að því að gúrú minn, gegnsýrður af *jnana* en virtist þurr af *bhakti* , [12-18] lýsti sér aðeins með köldum andlegum stærðfræðiskilyrðum. En þegar ég stillti mig að eðli hans, uppgötvaði ég enga minnkun heldur frekar aukningu í hollustu minni við Guð. Sjálfsuppgötvaður meistari er fullkomlega fær um að leiðbeina ýmsum lærisveinum sínum eftir náttúrulegum meginreglum um eðlislæga hlutdrægni þeirra.

Samband mitt við Sri Yukteswar, nokkuð óskýrt, var engu að síður mjög mælskt. Oft fann ég þögla undirskrift hans á hugsunum mínum, sem gerði mál gagnslaust. Ég sat rólega við hlið hans og fann örlæti hans streyma friðsamlega yfir veru mína.

Óhlutdrægt réttlæti Sri Yukteswar kom sérstaklega í ljós í sumarfríi fyrsta háskólaárs míns. Ég fagnaði því að fá tækifæri til að eyða óslitnum mánuðum í Serampore með gúrú mínum.

„Þú mátt vera yfir einsetuhúsinu.“ Meistarinn var ánægður með ákafa komu mína. „Skyldur þínar verða að taka á móti gestum og hafa umsjón með starfi hinna lærisveinana.“

Kumar, ungur þorpsbúi frá Austur-Bengal, var samþykktur tveimur vikum síðar í þjálfun í einsetuhúsi. Hann var einstaklega greindur og vann fljótt ástúð Sri Yukteswar. Af einhverri óskiljanlegri ástæðu var meistarinn mjög mildur við nýja íbúann.

„Mukunda, láttu Kumar taka að þér skyldur þínar. Notaðu þinn eigin tíma í að sópa og elda.“ Meistarinn gaf þessar leiðbeiningar eftir að nýi drengurinn hafði verið hjá okkur í mánuð.

Kumar, upphafinn til forystu, beitti smávægilegri heimilisstjórn. Í hljóðri uppreisn héldu hinir lærisveinarnir áfram að leita til mín til að fá dagleg ráð.

„Mukunda er ómögulegur! Þú gerðir mig að yfirmanni, en hinir fara til hans og hlýða honum.“ Þremur vikum síðar var Kumar að kvarta við gúrú okkar. Ég heyrði hann úr herbergi við hliðina á.

„Þess vegna setti ég hann í eldhúsið og þig í setustofuna.“ Dapurlegi tónn Sri Yukteswar var nýr fyrir Kumar. „Á þennan hátt hefur þú komist að því að verðugur leiðtogi hefur löngun til að þjóna, en ekki að drottna. Þú vildir stöðu Mukunda, en

gast ekki haldið henni af verðleikum. Farðu nú aftur að fyrri störfum þínum sem aðstoðarkokks.“

Eftir þetta auðmjúka atvik tók meistarinn aftur upp óvenjulega undanlátssemi gagnvart Kumar. Hver getur leyst ráðgátu aðdráttaraflsins? Í Kumar uppgötvaði gúrú okkar heillandi uppsprettu sem sprakk ekki út fyrir hina lærisveinana. Þótt nýi drengurinn væri greinilega Sri...

Ég fann engan ótta, uppáhaldsmann Yukteswars. Persónulegir sérkenni, sem jafnvel meistarar búa yfir, gera lífsmynstrið flókið. Eðli mitt er sjaldan yfirbugað af smáatriðum; ég var að leita að óaðgengilegri ávinningi frá Sri Yukteswar en ytri lofi.

Kúmar talaði eitrað til mig einn dagur án ástæða; Ég var djúpt sært.

„Höfuðið á þér er að bólgna upp að sprengjumarki!“ Ég bætti við viðvörun sem ég fann innsæið fyrir: „Nema þú bætir þínar vegu, þá verður þú einhvern tímann beðinn um að yfirgefa þetta ashram.“

Kumar hló kaldhæðnislega og endurtók athugasemd mína við gúrú okkar, sem var nýkominn inn í herbergið. Ég bjóst við að verða skammaður og færði mig hógværlega í horn.

„Kannski hefur Mukunda rétt fyrir sér.“ Svar meistarans til drengsins kom með óvenjulegri kulda. Ég slapp án ávítunar.

Ári síðar lagði Kumar af stað í heimsókn á æskuheimili sitt. Hann hunsaði hljóðláta vanþóknun Sri Yukteswar, sem aldrei stjórnaði ferðum lærisveina sinna af yfirráðum. Þegar drengurinn sneri aftur til Serampore nokkrum mánuðum síðar varð breyting óþægilega augljós. Farinn var hinn virðulegi Kumar með kyrrlátt geislandi andlit. Aðeins ómerkilegur bóndi stóð frammi fyrir okkur, einn sem hafði nýlega tileinkað sér fjölda illra venja.

Meistarinn kallaði mig fyrir sig og ræddi með sorg í hjarta þá staðreynd að drengurinn væri nú óhæfur til klausturlífsins.

„Mukunda, ég læt þig eftir að fyrirskipa Kumar að yfirgefa ashramið á morgun; ég get það ekki!“ Tárin stóðu í augum Sri Yukteswar, en hann stjórnaði sér fljótt. „Drengurinn hefði aldrei fallið í þetta dýpi ef hann hefði hlustað á mig og ekki farið burt til að blanda geði við óæskilega félaga. Hann hefur hafnað vernd minni; hinn tilfinningalausi heimur hlýtur enn að vera gúrú hans.“

Brottför Kumars vakti enga gleði hjá mér; því miður velti ég fyrir mér hvernig sá sem hefur vald til að vinna Ást húsbónda gæti nokkurn tíma brugðist við ódýrari freistingum. Njótun víns og kynlífs á rætur sínar að rekja til hins náttúrulega manns og þarfnast engra snilldar skynjunar til að meta þau. Skynsemi er sambærileg við sígræna oleander, ilmandi af marglitum blómum sínum: hver hluti plöntunnar er eitraður. Land lækninga býr innra með sér, geislandi af þeirri hamingju sem leitað er í blindni í þúsundum villuleiða. **12-19**

„Skarp greind er tvíeggjað,“ sagði meistarinn eitt sinn um snjalla hugsun Kumars. „Hún má nota uppbyggilega eða eyðileggjandi eins og hníf, annað hvort til að skera

á fáfræðina eða til að hálshöggva sjálfan sig. Greind er aðeins rétt stýrt eftir að hugurinn hefur viðurkennt óhjákvæmilegt að andleg lögmál séu til staðar.“

Gúrú minn umgekkst frjálslega lærisveina, bæði karla og konur, og kom fram við alla sem börn sín. Hann skynjaði jafnrétti sálanna og sýndi engan greinarmun eða hlutdrægni.

"Í svefn, þú gera ekki vita hvort þú eru a maður eða a kona,“ hann sagði. "Bara eins og a maður,

Að þykjast vera kona verður ekki ein slík, þannig að sálin, sem þykist vera bæði karl og kona, hefur ekkert kynlíf. Sálin er hrein, óbreytanleg ímynd Guðs.“

Sri Yukteswar forðaðist aldrei konur né kenndi þeim um þær sem freistingar. Karlar, sagði hann, væru einnig freisting fyrir konur. Ég spurði einu sinni gúrú minn hvers vegna mikill forn dýrlingur hefði kallað konur „dyrnar að helvíti“.

„Stúlka hlýtur að hafa reynst honum mjög erfið í æsku,“ svaraði gúrú minn kaldhæðnislega. „Annars hefði hann ekki fordæmt konuna, heldur einhvern ófullkomleika í sjálfstjórn sinni.“

Ef gestur þorði að segja frá áþreifanlegri sögu í einsetuhúsinu, myndi meistarinn þegja þegjandi. „Leyfið ekki að vera barðir af ögrandi svipu fallegs andlits,“ sagði hann við lærisveinana. „Hvernig geta skynjunarþrælar notið heimsins? Fínleg bragð hans sleppa þeim á meðan þeir krjúpa í frumstæðum leðju. Öll góð greinarmunur glatast manni frumstæða girndar.“

Nemendur sem reyna að flýja tvíhyggju *maya*- blekkinguna sem þeir fengu frá Sri Yukteswar, þolinmóð og skilningsrík ráð.

„Rétt eins og tilgangur matar er að seðja hungur, ekki græðgi, þannig er kynhvötin hönnuð til að fjölga tegundinni samkvæmt náttúrulögmálinu, aldrei til að kynda undir óseðjandi löngunum,“ sagði hann. „Eyðileggið rangar langanir núna; annars munu þær elta ykkur eftir að geðlíkaminn er rifinn úr efnislegu hjúpi sínu. Jafnvel þegar holdið er veikt ætti hugurinn að vera stöðugt mótspyrnufullur. Ef freisting ræðst á ykkur með grimmd, sigrast á henni með ópersónulegri greiningu og óbugandi vilja. Hægt er að ná tökum á hverri náttúrulegri ástríðu.“

„Varðveittu krafta þína. Vertu eins og rúmgott haf, sem drekkur í sig allar þverár skilningarvitanna. Smáar þrár eru opnun í lóni innri friðar þíns, sem leyfa græðandi vatni að sóast í eyðimerkurjarðvegi efnishyggjunnar. Öflug, örvandi hvöt rangra langana er mesti óvinur hamingju mannsins. Reikaðu um heiminn eins og ljón sjálfstjórnar; gætið þess að froskar veikleika sparki ekki í þig.“

Trúaður maður losnar að lokum við allar eðlislægar áráttur. Hann umbreytir þörf sinni fyrir mannlega ástúð í þrá eftir Guði einum, einlægri ást vegna þess að hún er alls staðar nálæg.

Móðir Sri Yukteswar bjó í Rana Mahal hverfinu í Benares þar sem ég hafði fyrst heimsótt gúrú minn. Hún var elskuleg og góðhjartað, en samt kona með mjög ákveðnar skoðanir. Ég stóð á svölunum hennar einn daginn og horfði á móður og son tala saman. Á sinn rólega og skynsamlega hátt var meistarinn að reyna að sannfæra hana um eitthvað. Honum fannst greinilega ekki takast, því hún hristi höfuðið af miklum krafti.

"Nei, nei, mín sonur, fara í burtu núna! Þín vitur orð eru ekki fyrir mig! Ég er ekki þinn lærisveinn!"

Sri Yukteswar hörfaði undan án frekari mótmæla, eins og skammað barn. Ég varð snortin af mikilli virðingu hans fyrir móður sinni, jafnvel í ósanngjörnu skapi hennar. Hún sá hann aðeins sem lítinn dreng sinn,

ekki sem spekingur. Það var einhver töfrabrögð yfir þessu smávægilega atviki; það varpar ljósi á óvenjulegt eðli gúrú míns, innra með sér auðmjúkan og ytra með sér ósveigjanlegan.

Reglur klaustursins leyfa ekki swami að viðhalda tengslum við veraldleg tengsl eftir að þeim hefur verið slitið formlega. Hann getur ekki framkvæmt þær fjölskylduathafnir sem eru skyldubundnar húsráðanda. Samt hunsaði Shankara, hinn forni stofnandi Swami-reglunnar, fyrirmælin. Við andlát ástkærrar móður sinnar brenndi hann lík hennar með himneskum eldi sem hann lét spýtast úr uppréttri hendi sinni.

Sri Yukteswar hunsaði einnig takmarkanirnar, á minna áberandi hátt. Þegar móðir hans lést, skipulagði hann líkbrennslu við heilaga Ganges í Benares og gaf mörgum brahmanum að borða í samræmi við aldagömul siðvenjur.

Shastrísku bönnin voru ætluð til að hjálpa swamíum að sigrast á þröngum skilningi. Shankara og Sri Yukteswar höfðu að fullu sameinað verur sínar í hinum ópersónulega anda; þeir þurfti ekki á björgun að halda með reglu. Stundum hunsar meistari líka vísvitandi reglu til að halda uppi meginreglu hennar sem æðri og óháðri formi. Þannig tíndi Jesús kornöx á þeim degi hvíldar. Við óhjákvæmilega gagnrýnendurna sagði hann: „Hvíldardagurinn varð til mannsins vegna og ekki maðurinn vegna hvíldardagsins.“ [12-20]

Fyrir utan ritningarnar var sjaldan bók heiðruð af lestri Sri Yukteswar. Samt var hann alltaf vel kunnugur nýjustu vísindalegum uppgötvunum og öðrum framförum í þekkingu. Hann var snilldarmaður í samræðum og naut þess að skiptast á skoðunum um ótal efni við gesti sína. Hress og kátur gúrú míns og skemmtilegur hlátur lífgaði upp á hverja umræðu. Meistarinn var oft alvarlegur en aldrei dapur. „Til að leita Drottins þarf maður ekki að afmynda andlit sitt,“ sagði hann. „Munið að að finna Guð þýðir útför allra sorga.“

Meðal heimspekinganna, prófessoranna, lögfræðinganna og vísindamanna sem komu í einsetuhúsið komu nokkrir í sína fyrstu heimsókn með þeirri væntingu að hitta rétttrúaðan trúarmann. Hrokafullt bros eða skemmtilegt umburðarlyndi benti stundum til þess að nýkomumennirnir væntu ekki meira en nokkurra guðhræddra klisjukenndra orða. En treg brottför þeirra leiddi til yfirlýstrar sannfæringar um að Sri Yukteswar hefði sýnt nákvæma innsýn í sérsvið þeirra.

Gúrú minn var venjulega blíður og vingjarnlegur við gesti; móttökur hans voru teknar með heillandi vinsemd. En stundum urðu innsæisfullir sjálfselskir einstaklingar fyrir hressandi áfalli. Þeir stóðu frammi fyrir í Meistaranum annað hvort köldu sinnuleysi eða ógnvekjandi andstöðu: ís eða járni!

Þekktur efnafræðingur krosslagði eitt sinn sverði við Sri Yukteswar. Gesturinn vildi ekki viðurkenna tilvist Guðs, þar sem vísindin hafa ekki fundið upp neina leið til að

uppgötva hann.

„Þannig að þér hefur óútskýranlega mistekist að einangra Æðsta Aflið í tilraunaglösunum þínum!“ Augnaráð meistarans var strangt. „Ég mæli með óheyrðri tilraun. Skoðið hugsanir ykkar án afláts í sólarhring. Undrið þá ekki lengur fjarveru Guðs.“

A fagnað sérfræðingur móttekið a svipað kippur. Með sýndarlegur ákafi, það fræðimaður hristi það ashram

bjálkar með ritningarlegt goðsögn. Ómandi kaflar hellt frá það *Mahabharata* , það .*Upanishads* , [12-21] það *Bhasyas* [12-22] af Shankara

„Ég bíð eftir að heyra frá þér.“ Rödd Sri Yukteswar var spyrjandi, eins og algjör þögn hefði ríkt. Sérfræðingurinn var ráðvilltur.

„Tilvitnanir hafa verið til, í gnægð.“ Orð meistarans kátu mig af gleði, þar sem ég settist á hnén í horninu mínu, í virðulegri fjarlægð frá gestinum. „En hvaða frumlegar athugasemdir geturðu veitt, út frá einstöku lífi þínu? Hvaða helga texta hefur þú tileinkað þér og gert að þínum eigin? Á hvaða hátt hafa þessir tímalausu sannindi endurnýjað eðli þitt? Ertu sáttur við að vera innantómur víkingur, sem endurtekur vélrænt orð annarra manna?“

"Ég gefa upp!" Hinn fræðimannsins hryggð var kómískt. "Ég hafa nei innri átta sig á því.“

Í fyrsta skipti skildi hann kannski að skynsamleg staðsetning kommans bætir ekki fyrir andlega dá.

„Þessir blóðlausu smásálfræðingar lykta óhóflega af lampanum,“ sagði gúrú minn eftir brottför hins agaða. „Þeir kjósa að heimspeki sé blíð huglæg uppbygging. Upphefðar hugsanir þeirra eru vandlega ótengdar hvorki dónaskap ytri athafna né neinum sársaukafullum innri aga!“

Meistari stressaður á annað tilefni það tilgangsleysi af bara bók nám.

„Ruglið ekki saman skilningi og stærra orðaforða,“ sagði hann. „Helgi rit eru gagnleg til að örva löngun til innri skilnings, ef eitt erindi í einu er hægt og rólega tileinkað. Stöðug vitsmunaleg rannsókn leiðir til hégóma og falskrar ánægju af ómeltu.“ þekkingu.“

Sri Yukteswar sagði frá einni af eigin reynslu af uppbyggingu ritninganna. Sviðsmyndin var skógareinbúri í austurhluta Bengal þar sem hann fylgdist með aðferðum þekkts kennara, Dabru Ballav. Aðferð hans, sem var bæði einföld og erfið, var algeng á Indlandi til forna.

Dabru Ballav hafði safnað lærisveinum sínum að sér í einverunni í skóginum. Hin heilaga *Bhagavad Gita* var opin fyrir þeim. Þeir horfðu stöðugt á einn kafla í hálftíma og lokuðu síðan augunum. Önnur hálftími leið hjá. Meistarinn gaf stutta athugasemd. Hreyfingarlausir hugleiddu þeir aftur í klukkustund. Loksins talaði gúrúinn.

"Hafa þú skilið?"

"Já, herra.“ Einn í það hópur vögguðu þetta fullyrðing.

„Nei; ekki að fullu. Leitið þeirrar andlegu orku sem hefur gefið þessum orðum kraftinn til að endurnýja Indland öld eftir öld.“ Önnur klukkustund leið í þögn. Meistarinn sendi nemendurna burt og sneri sér að Sri Yukteswar.

"Nei, herra, ekki virkilega; þó mín augu og hugur hafa hlaupa í gegnum þess síður margir sinnum.“

„Þúsundir hafa svarað mér á annan hátt!“ Hinn mikli spekingur brosti blessunarlega til meistarans. „Ef maður leggur sig fram við að sýna fram á auðlegð ritninganna, hvaða tími er þá eftir til að kafa hljóðlega inn á við eftir ómetanlegum perlum?“

Sri Yukteswar stýrði námi lærisveina sinna með sömu ákafu aðferð einbeitni. „Viskan er ekki samlöguð augunum, heldur frumeindunum,“ sagði hann. „Þegar sannfæring þín um sannleika er ekki aðeins í heilanum heldur í veru þinni, geturðu með óbilgirni ábyrgst merkingu hans.“ Hann ráðlagði nemanda að túlka bókmenntaþekkingu sem ... nauðsynlegt skref í átt að andlegri uppgötvun.

„ *Rishíarnir* skrifuðu í einni setningu djúpstæður kenningum sem fræðimenn sem skrifa um fræðirit hafa verið uppteknir af í margar kynslóðir,“ sagði hann. „Endalausar bókmenntalegar deilur eru fyrir lata hugi. Hvaða hugsun er frelsandi en „Guð er“ – nei, „Guð“?“

En maðurinn snýr ekki auðveldlega aftur til einfaldleikans. Það er sjaldan „Guð“ fyrir hann, heldur lærð yfirlæti. Egó hans gleður sig yfir því að hann geti skilið slíka fróðleik.

Menn sem voru stoltir af háum veraldlegum stöðum voru líklegir til að auka auðmýkt sína í návist meistarans. Staðbundinn dómari kom einu sinni í viðtal í einsetubústaðnum við sjóinn í Puri. Maðurinn, sem var þekktur fyrir grimmd, hafði það vel í sínu valdi að reka okkur úr öskuhúsinu. Ég varaði gúrú minn við möguleikunum á harðstjórn. En hann settist niður með óbilandi svip og reis ekki upp til að heilsa gestinum. Nokkuð taugaóstyrkur, Ég kraup niður við dyrnar. Maðurinn varð að sætta sig við trékassa; gúrú minn bað mig ekki um að sækja stól. Augljós von dómarans um að mikilvægi hans yrði viðurkennt með hátíðleika rættist ekki.

Í kjölfarið hófst umræða um frumspeki. Gesturinn misskildi ritningarnar. Þegar nákvæmni hans minnkaði jókst reiði hans.

„Veistu að ég stóð mig fyrstur í MA-prófinu?“ Skynsemin hafði yfirgefið hann, en hann gat samt hrópað.

„Herra dómari, þú gleymir að þetta er ekki þinn réttarsalur,“ svaraði meistarinn rólega. „Af barnalegum athugasemdum þínum hefði ég ályktað að háskólaferill þinn væri ómerkilegur. Háskólagráða tengist í öllu falli ekki viðalegri þekkingu. Dýrlingar eru ekki framleiddir í lotum á hverri önn eins og bókhaldarar.“

Eftir a agndofa þögn, það gestur hló af hjartans hjarta.

„Þetta eru mín fyrstu kynni af himneskum dómstóla,“ sagði hann. Síðar bað hann formlega, orðaða með þeim lagalegu skilmálum sem greinilega voru óaðskiljanlegur hluti af tilveru hans, um að vera samþykktur sem

"reynslutími" lærisveinn.

Gúrú minn annaðist persónulega smáatriðin sem tengdust stjórnun eigna sinna. Óheiðarlegir einstaklingar reyndu við ýmis tækifæri að tryggja sér forfeðraland meistarans. Með ákveðni og jafnvel með því að höfða mál, yfirbugaði Sri Yukteswar alla andstæðinga sína. Hann gekkst undir þessar sársaukafullu reynslur af löngun til að vera aldrei betlandi gúrú eða byrði fyrir lærisveina sína.

Fjárhagslegt sjálfstæði hans var ein ástæða þess að ógnvekjandi hreinskilinn meistari minn var saklaus af brögðum diplómatískra mála. Ólíkt þeim kennurum sem þurfa að smjaðra fyrir stuðningsmönnum sínum, var gúrú minn… var ónæmur fyrir áhrifum auðs annarra, hvort sem þau voru opinber eða lúmsk. Aldrei heyrði ég hann biðja um peninga eða jafnvel gefa í skyn í neinu skyni. Kennsla hans í einsetumennsku var veitt öllum lærisveinum án endurgjalds.

Ósvífinn hirðfulltrúi kom einn daginn í Serampore-ashramið til að afhenda Sri Yukteswar löglega stefnu. Ég og lærisveinn að nafni Kanai vorum einnig viðstaddir. Framkoma hirðmannsins gagnvart meistaranum var móðgandi.

„Það mun gera þér gott að yfirgefa skugga einsetumanna þinna og anda að þér heiðarlegu andrúmslofti réttarsalsins.“ Lögregluþjónninn brosti fyrirlitningarfullt. Ég gat ekki haldið aftur af mér.

"Annað orð af þinn ósvífni og þú mun vera á það gólf!" Ég háþróaður ógnandi.

„Þú aumingi!“ óp Kanai var samtímis mínu eigin. „Þorir þú að koma með guðlast þín inn í þetta helga ashram?“

En húsbóndinn stóð verndandi frammi fyrir ofbeldismanni sínum. „Ekki æsa þig út af neinu. Þessi maður er bara að gera sína réttu skyldu.“

Hinn yfirmaður, ringlaður á hans breytilegt móttaka, með virðingu boðið a orð af afsökunarbeiðni og hraðaði í burtu.

Það var ótrúlegt að uppgötva að meistari með svona brennandi vilja gat verið svona rólegur innra með sér. Hann passaði við skilgreiningu Veda á guðsmanni: „Mýkri en blómið, þar sem góðvild á við; sterkari en þruman, þar sem meginreglur eru í húfi.“

Það eru alltaf þeir í þessum heimi sem, eins og Browning orðaði það, „þola ekki ljós, enda „… sjálfir óljósir.“ Útlendingur skammaði Sri Yukteswar stundum fyrir ímyndaða kvörtun. Ótrausti gúrú minn hlustaði kurteislega og greindi sjálfan sig til að sjá hvort einhver snefil af sannleika lægi í fordæmingunni. Þessar senur minntu mig á eina af óviðjafnanlegum athugasemdum meistarans: „Sumir reyna að vera háir með því að höggva höfuð annarra!“

Óbilandi rósemi dýrlings er meira en nokkur prédikun. „Sá sem er seinn til reiði er betri en hetja, og sá sem stjórnar anda sínum er betri en sá sem vinnur borg.“ **12-23**

Ég oft endurspeglast það mín tignarleg Meistari gæti auðveldlega hafa verið einn keisari eða heimsbylting

Stríðsmaðurinn hafði hugann einbeitt að frægð eða veraldlegum afrekum. Hann hafði í staðinn kosið að ráðast á innri virki reiði og sjálfselsku þar sem fallið er hæð mannsins.

12-1 „Tilbeiðsla Durga.“ Þetta er aðalhátíð bengalska ársins og stendur yfir í níu daga í lok september. Strax eftirfarandi er það tíu daga hátíð af *Dashahara* („það Einn WHO fjarlægir tíu syndir"-þrjár af líkami, þrír af hugur, fjórir af ræða). Báðir *púja* eru heilagt til Durga, bókstaflega "það Óaðgengilegt,“ einn þáttur af Guðdómlegt Móðir, Shakti, persónugervingur kvenkyns sköpunarkraftsins.

12-2 : Srí Yukteswar var fæddur á Maí 10, 1855.

12-3 : *Yukteswar* þýðir "sameinað til Guð." *Giri* er a flokkunarfræðilegt greinarmunur af einn af það tíu forn Svami greinar. *Srí* .þýðir "heilagur"; það er ekki a nafn en a titill af virðingu

12-4 : Bókstaflega, "til bein saman." *Samadhi* er a ofurmeðvitund ríki af alsæla í sem það jógi skynjar það auðkenni sálar og anda.

12-5 : Hrjóta, samkvæmt til lífeðlisfræðingar, er einn vísbending af alger slökun (til það ómeðvitaður iðkandi, eingöngu).

12-6 : *Dhal* er a þykkur súpa gert frá klofning baunir eða annað púlsar. *Channa* er a ostur af ferskt hrært mjólk, skera í ferninga og karrýsteikt með kartöflum.

12-7 Algengur kraftur jógísins, þar sem hann sér, heyrir, smakkar, lyktar og finnur einingu sína í sköpuninni án þess að það nota af skynjun líffæri, hafa verið lýst eins og fylgir í það *Taittiriya Aranyaka* : "Það blindur maður stungið perluna; hinir fingurlausu settu þráð í hana; hinir hálslausu báru hana; og hinir tungulausu hrósuðu henni.“

12-8 : Hinn kóbra hratt verkföll á hvaða sem er að flytja hlutur innan þess svið. Lokið óhreyfanleiki er venjulega manns sóli von af öryggi.

12-9 : Lahiri Mahasaya í raun og veru sagði "Priya" (fyrst eða gefið nafn), ekki "Yukteswar" (klaustur nafn, ekki móttekið eftir gúrúinn minn á meðan Lahiri Mahasaya's ævilangt). (Sjá síða 109.) "Yukteswar" er skipt út hér, og í a fáir annað staðir í þessari bók, til að forðast rugling, fyrir lesandann, á tveimur nöfnum.

12-10 : "Þess vegna Ég segja til þú, Hvað hlutir hvað sem er þið löngun, hvenær þið biðja, trúa það þið taka á móti þau, og þið „skuli fá þau.“ - *Markús* 11:24. Meistarar sem búa yfir guðdómlegri sýn eru fullkomlega færir um að miðla skilningi sínum til lengra kominna lærisveina, eins og Lahiri Mahasaya gerði fyrir Sri Yukteswar við þetta tækifæri.

12-11 : "Og einn af þau högg það þjónn af það hátt prestur, og skera slökkt hans hægri eyra. Og Jesús svaraði og „Líðið nú við.“ Og hann snerti eyra hans og læknaði hann.“ – *Lúkas* 22:50-51.

12-12 : "Gefðu ekki það sem er heilagur til það hundar, hvorki kastað þið þinn perlur áður svín, leyfðu þau traðka þau undir fótum þeirra og snúa sér aftur og rífa yður í sundur.“ – *Matteus* 7:6.

12-13 : Lærisveinar; frá Sanskrít sögn rót, "til þjóna."

12-14 : Hann var einu sinni veikur í Kasmír, hvenær Ég var fjarverandi frá hann. (Sjá kafli 23.)

12-15 : A hugrökk læknisfræðilegt maður, Karl Róbert Richet, veitt það Nóbels Verðlaun í lífeðlisfræði, skrifaði eins og eftirfarandi: „Frumspeki er ekki enn opinberlega viðurkennd vísindi. En hún verður það. Á Edinborg, Ég var fær til

staðfesta áður 100 lífeðlisfræðingar það okkar fimm skynfæri eru ekki okkar aðeins þýðir af þekking og það a brot af Vegna þess að a staðreynd er sjaldgæft er nei ástæða það það... veruleikinn stundum nær það greind í annað leiðir. gerir ekki eru til. Vegna þess að

Þeir WHO hafa járnbraut á frumspeki eins og einn dulspeki....... a nám er erfitt, er það a ástæða fyrir ekki skilningur það?

Vísindin munu skammast sín jafn mikið og þeir sem gagnrýndu efnafræðina harkalega á þeirri forsendu að leit að . það mál af meginreglur þar eru aðeins þeir af Lavoisier, Kláud Bernharður, og.. steini heimspekingsins væri tálsýn

Pasteur-the *tilraunakennt* alls staðar og alltaf. Kveðjur, þá, til það nýtt vísindi sem er að fara til breyting stefnumörkun
.“mannlegrar hugsunar

12-16 : *Samadhi* : fullkominn stéttarfélag af það einstaklingsbundið sál með það Óendanleg Andi.

12-17 : Hinn undirmeðvitað leiðsögn réttlætingum af það hugur eru algjörlega öðruvísi frá það óskeikul leiðsögn af sannleikur sem málefni frá það ofurmeðvitund. Led eftir Franska vísindamenn af það Sorbonne-háskóli, Vesturlanda hugsuðir eru upphaf að rannsaka möguleikann á guðlegri skynjun í manninum.

Undanfarin tuttugu ár hafa sálfræðinemar, undir áhrifum Freuds, helgað allan sinn tíma því að leita í „ undirmeðvitundinni.“ ríki," Rabbíni Ísrael H. Levinthal benti út í 1929. "Það er satt það það undirmeðvitund afhjúpar mikið af Leyndardómurinn sem getur útskýrt mannlegar athafnir, en ekki allar okkar athafnir. Hann getur útskýrt hið óeðlilega, en ekki verk sem eru fyrir ofan okkur. það eðlilegt. Hinn nýjasta sálfræði, styrkt eftir það Franska skólar, hefur uppgötvaði a nýtt svæði í maður, sem það kallar yfirmeðvitundina. Ólíkt undirmeðvitundinni sem táknar djúpar strauma eðlis okkar, opinberar það það hæðir til sem okkar náttúra getur ná til. Maður táknar a þrefalt, ekki a tvöfaldur, persónuleiki; okkar meðvitaður og undirmeðvitundin er krýnd af ofurmeðvitund. Fyrir mörgum árum lagði enski sálfræðingurinn, FWH Myers, til að „í djúpi tilveru okkar væri bæði ruslahaugur og fjársjóður falinn.“ Ólíkt sálfræðinni sem miðar allar rannsóknir sínar að undirmeðvitundinni í eðli mannsins, beinir þessi nýja sálfræði ofurmeðvitundarinnar .athygli sinni að fjársjóðnum, þeim stað sem einn getur útskýrt hin miklu, óeigingjörnu hetjudáðir manna

12-18 : *Jnana* , viska, og *bhakti* , hollusta: tveir af það aðal slóðir til Guð.

12-19 : "Maður í hans vakandi ríki setur fram óteljandi viðleitni fyrir upplifa kynferðisleg ánægjur; hvenær það heill „Þegar hópur skynfæranna þreytist gleymir hann jafnvel ánægjunni sem fyrir hendi er og fer að sofa til að njóta hvíldar í sálinni, eigin eðlis,“ hefur Shankara, hinn mikli Vedantisti, skrifað. „Þannig er afar auðvelt að ná yfirnáttúrulegri sælu og er miklu æðri skynjunargleði sem endar alltaf með viðbjóði.“

12-20 : *Mark* 2:27.

12-21 Upanishad *-ritin* eða *Vedanta* (bókstaflega „endir Vedanna“) koma fyrir í ákveðnum hlutum Vedanna *sem* nauðsynleg samantekt. *Upanishad-ritin* leggja grunninn að kenningum hindúatrúarinnar. Þau fengu eftirfarandi virðingu frá Schopenhauer: "Hvernig alveg gerir það *Upanishad* anda í gegn það heilagur andi af það *Veda* ! Hvernig er allir Hver hefur kynnst þeirri óviðjafnanlegu bók, sem þessi andi hrærir við innst inni í sálu sinni! Úr hverri setningu djúpt, upprunalega, og stórkostlegt hugsanir koma upp, og það heil er gegnsýrt eftir a hátt og heilagur og einlægur andi. . . Aðgangur að *Vedunum* í gegnum *Upanishad-ritin* er í mínum augum mesti heiður sem þessi öld getur hlotið, fram yfir allar fyrri aldir.

12-22 : Athugasemdir. Shankara óviðjafnanlega útskýrði það *Upanishads*

. 12-23: *Orðskviðirnir* 16:32.

KAFLI: 13

Hinn Svefnlaus Heilagur

„Vinsamlegast leyfið mér að fara til Himalajafjalla. Ég vona að í órofinri einveru geti ég öðlast samfellda guðdómlega samfélagsgerð.“

Ég ávarpaði reyndar einu sinni meistara minn með þessum vanþakklátu orðum. Ég var gripinn af einni af þeim ófyrirsjáanlegu ranghugmyndum sem stundum yfirbuga dýrkendur, og fann fyrir vaxandi óþolinmæði gagnvart skyldum í einsetuhúsinu og háskólanámi. Það er dálítið mildandi að mín beiðni var borin fram þegar ég hafði aðeins verið sex mánuðir hjá Sri Yukteswar. Ég hafði ekki enn séð til fulls hávaxna vaxtar hans.

„Margir fjallmenn búa í Himalajafjöllum en hafa enga guðsskynjun." Svar gúrú míns kom hægt og einfaldlega. „Visku er betur leitað frá skilningsríkum manni en frá óvirku fjalli."

Ég hunsaði skýra vísbendingu meistarans um að hann, en ekki hæð, væri kennari minn og endurtók bæn mína. Sri Yukteswar svaraði engu. Ég tók þögn hans sem samþykki, ótrygga túlkun sem maður tók auðveldlega eftir hentugleika.

Þetta kvöld, heima hjá mér í Kalkútta, var ég upptekinn við ferðaundirbúning. Ég batt nokkra hluti inn í teppi og mundi eftir svipuðum böggli sem hafði verið sleppt laumulega úr glugganum á háaloftinu nokkrum árum áður. Ég velti fyrir mér hvort þetta yrði enn ein óheppileg flugferð til Himalajafjalla.
Í fyrsta skipti sem andleg gleði mín var mikil; í kvöld barði samviskan þungt við tilhugsunina um að yfirgefa gúrú minn.

Morguninn eftir leitaði ég uppi Behari Pundit, sanskrítprófessor minn við Scottish Church College.

„Herra minn, þú hefur sagt mér frá vináttu þinni við mikinn lærisveinn Lahiri Mahasaya. Vinsamlegast gefðu mér heimilisfang hans."

„Þú átt við Ram Gopal Muzumdar. Ég kalla hann „svefnlausa dýrlinginn". Hann er alltaf vakandi í himinlifandi meðvitund. Heimili hans er í Ranbajpur, nálægt Tarakeswar."

Ég þakkaði það sérfræðingur, og meðfylgjandi strax fyrir Tarakeswar. Ég vonaði til þögn efasemdir mínar með því að kreista leyfi frá „svefnlausa dýrlingnum" til að stunda einmanalega hugleiðslu í Himalajafjöllum. Ég heyrði að vinur Behari hefði hlotið uppljómun eftir margra ára iðkun *Kriya Yoga* í afskekktum hellum.

Í Tarakeswar nálgaðist ég frægan helgidóm. Hindúar virða hann með sömu virðingu og kaþólikkar bera Lourdes-helgidóminn í Frakklandi. Ótal lækningarkraftaverk hafa átt sér stað í Tarakeswar, þar á meðal eitt fyrir fjölskyldumeðlim.

„Ég sat þar í musterinu í viku," sagði elsta frænka mín mér einu sinni. „Ég hélt algjöra föstu og bað fyrir bata frænda þíns Sarada af langvinnum sjúkdómi. Á sjöunda degi fann ég jurt myndast í hendi mér! Ég bjó til drykk úr laufunum og gaf hann frænda þínum. Hans Sjúkdómurinn hvarf samstundis og hefur aldrei komið

fram aftur.“

Ég gekk inn í helga Tarakeswar-helgidóminn; altarið inniheldur ekkert nema hringlaga stein. Ummál þess, án upphafs og endalauss, gerir það viðeigandi merkingu fyrir hið óendanlega. Alheimurinn

Óhlutbundin hugsun er ekki framandi jafnvel hinum auðmjúkasta indverska bónda; hann hefur reyndar verið sakaður af Vesturlandabúum um að lifa á óhlutbundnum hugsunum!

Skap mitt var svo þungt á þessari stundu að ég hafði ekki áhuga á að beygja mig fyrir steintákninu. Guð ætti aðeins að leita í sálinni, hugsaði ég.

Ég fór frá musterinu án þess að krjúpa og gekk rösklega í átt að útbyggða þorpinu Ranbajpur. Þegar ég bað vegfaranda um leiðsögn sökk hann niður í langar hugleiðingar.

"Þegar þú komdu til a gatnamót, beygja hægri og halda að fara," hann loksins áberandi orðrétt.

Ég hlýddi fyrirmælunum og gekk meðfram bökkum skurðar. Myrkur skall á; útjaðar frumskógarþorpsins voru fullir af eldflugum sem blikkuðu og úlfum sjakala í nágrenninu. Tunglsljósið var of dauft til að veita nokkra huggun; ég hélt áfram í tvær klukkustundir.

Velkomin kúabjallahljóð! Endurtekin óp mín leiddu að lokum bónda til mín.

„Ég er að leita að Ram Gopal Babu.“

„Enginn slíkur maður býr í þorpinu okkar.“ Rödd mannsins var kaldhæðnisleg. „Þú ert líklega lygari .“

Í von um að róa grunsemdir hans, sem voru í vandræðum með stjórnmál, útskýrði ég á hjartnæman hátt vandræði mín. Hann fór með mig heim til sín og bauð mér hlýlega velkomna.

„Ranbajpur er langt héðan,“ sagði hann. „Á gatnamótunum hefðirðu átt að beygja til vinstri, ekki til hægri.“

Ég hélt því miður að fyrri uppljóstrari minn væri greinileg ógn við ferðalanga. Eftir ljúffenga máltíð með grófum hrísgrjónum, linsubaunadal *og* kartöflukarrý með hráum bönunum, fór ég í lítinn kofa sem lá að garðinum. Í fjarska sungu þorpsbúar við háværan undirleik *mridangas* [13-1.] og symbalar. Svefninn var lítill þá nótt; ég bað innilega um að vera vísaður til leynijógans, Ram Gopal.

Þegar fyrstu dögunin rann upp í gegnum sprungur dimma herbergisins míns lagði ég af stað til Ranbajpur. Ég gekk yfir ójöfn hrísgrjónaakra og yfir sigðvaxna stubba af þessum stingandi plöntu og hrúgur af þurrkuðum leir. Bóndi sem ég hitti öðru hvoru sagði mér alltaf að áfangastaður minn væri „aðeins *krosha* (tvær mílur).“ Á sex klukkustundum ferðaðist sólin sigursæll frá sjóndeildarhring til miðbaugs, en ég fór að finna að ég yrði nokkurn tímann einn *krosha frá Ranbajpur* .

Um miðjan dag var heimur minn enn eins og endalaus hrísgrjónaakur. Hiti sem streymdi frá óviðjafnanlegum himni var næstum því að hrynja. Þegar maður nálgaðist á hægfara hraða þorði ég varla að segja mína venjulega spurningu, svo að hún myndi ekki kalla fram hið eintóna: „Bara *krosha* .“

Hinn ókunnugur stöðvaður við hliðina á mig. Stutt og lítilsháttar, hann var líkamlega ómerkilegt vista fyrir einn

óvenjulegt par af götun dökk augu.

„Ég ætlaði að fara frá Ranbajpur, en áform þín voru góð, svo ég beið þín.“ Hann hristi fingurinn í undrandi andlit mitt. „Ertu ekki klár að halda að þú getir ráðist á mig án fyrirvara? Þessi prófessor Behari hafði engan rétt til að gefa þér heimilisfangið mitt.“

Þar sem ég hugsaði til þess að kynning mín yrði einungis orðræða í návist þessa meistara, stóð ég orðlaus, nokkuð særður við móttökuna. Næsta athugasemd hans var skyndilega sett fram.

"Segðu mig; hvar gera þú hugsa Guð er?"

"Hvers vegna, Hann er innan mig og alls staðar." Ég án efa leit eins og ruglaður eins og Ég fannst.

„Allt yfirgnæfandi, ekki satt?“ Hinn dýrlingur kímdi. „Hvers vegna, ungi herra, beygðir þú þig þá ekki fyrir hinu óendanlega í steintákninu í Tarakeswar-hofinu í gær? [13-2] Stolt þitt olli þér þeirri refsingu að vera villtur af vegfaranda sem lét sér ekki annt um fíngerða greinarmuninn á vinstri og hægri. Í dag hefur þú líka átt það frekar óþægilegt!

Ég samþykkti þetta af öllu hjarta, undrandi yfir því að alvitur auga leynist í þessum ómerkilega líkama fyrir framan mig. Græðandi kraftur streymdi frá jóganum; ég hresstist samstundis við í brennandi reitnum.

„Trúaður maður hefur tilhneigingu til að halda að leið hans til Guðs sé eina leiðin,“ sagði hann. „Jóga, þar sem guðdómurinn finnst innra með okkur, er án efa hæsta leiðin: svo hefur Lahiri Mahasaya sagt okkur. En þegar við uppgötvum Drottin innra með okkur skynjum við hann fljótt að utan. Helgidómar í Tarakeswar og annars staðar eru réttilega dýrkaðir sem kjarnamiðstöðvar andlegs krafts.“

Ritrandi viðhorf dýrlingsins hvarf; augu hans urðu samúðarfull og mjúk. Hann klappaði á öxlina á mér.

„Ungi jógi, ég sé að þú ert að flýja meistara þinn. Hann hefur allt sem þú þarft; þú verður að snúa aftur til hans. Fjöll geta ekki verið gúrú þinn.“ Ram Gopal endurtók sömu hugsunina. sem Sri Yukteswar hafði lýst á síðasta fundi okkar.

„Meistarar eru ekki undir neinum alheimsþvingunum til að takmarka búsetu sína.“ Félagi minn leit spyrjandi á mig. „Himalajafjöllin á Indlandi og Tíbet hafa engan einokun á dýrlingum. Það sem maður leggur ekki á sig að finna innra með sér verður ekki uppgötvað með því að flytja líkamann hingað og þangað. Um leið og dýrkandi er *tilbúinn* að fara jafnvel til enda veraldar til að öðlast andlega uppljómun, birtist gúrú hans í nánd.“

Ég samþykkti þegjandi og rifjaði upp bæn mína í Benares-einsetuhúsinu og síðan fundinn minn með Sri Yukteswar í troðfullri götu.

"Eru þú fær til hafa a lítið herbergi hvar þú getur loka það hurð og vera einn?"

„Já.“ Ég hugsaði með mér að þessi dýrlingur færðist frá hinu almenna til hins einstaka með óhugnanlegum hraða.

„Þetta er hellirinn þinn.“ Jógíinn veitti mér uppljómandi augnaráð sem ég hef aldrei gleymt. „Þetta er þitt helga fjall. Þar munt þú finna Guðsríki.“

Einföld orð hans útrýmdu samstundis ævilöngum áhuga mínum á Himalajafjöllum. Í brennandi hrísgrjónaakri vaknaði ég af ólgusjó draumum um eilífan snjó.

„Ungi herra, guðdómlegur þorsti þinn er lofsverður. Ég finn mikla ást til þín.“ Ram Gopal tók í hönd mína og leiddi mig að skemmtilegu þorpi. Húsin úr leirsteinum voru þakin kókoslaufum og skreytt með sveitalegum inngangum.

Dýrlingurinn lét mig setjast á glæsilegan bambuspallinn í litla sumarhúsinu sínu. Eftir að hafa gefið mér sætan lime-safa og sneið af kandís, gekk hann inn á veröndina sína og tók lótusstellingu. Eftir um fjórar klukkustundir opnaði ég hugleiðandi augu mín og sá að tunglsljós jógísins var enn hreyfingarlaus. Þegar ég var að minna magann minn á að maðurinn lifir ekki á brauði einu saman, nálgaðist Ram Gopal mig.

"Ég sjá þú eru hungraður; matur mun vera tilbúinn fljótlega."

Eldur var kveiktur undir leirofni á veröndinni; hrísgrjón og *dal* voru fljótt borin fram á stórum bananablöðum. Gestgjafinn minn neitaði kurteislega aðstoð minni við öll matargerð. „Gesturinn er Guð,“ hindúatískur málsháttur, hefur boðað guðrækilega hlýðni frá ómunatíð. Í síðari ferðum mínum um heiminn var ég heillaður af því að sjá að svipuð virðing fyrir gestum birtist í dreifbýli margra landa. Borgarbúi finnur að skarpa hlið gestrisninnar dofnar af gnægð ókunnugra andlita.

Mannkynið virtist vera nokkuð dimmt þegar ég settist á hnén við hliðina á jóganum í einangrun litla frumskógarþorpsins. Sumarhúsið var dularfullt með mildri birtu. Ram Gopal lagði rifnar teppi á gólfið fyrir rúmið mitt og settist á strámottu. Yfirbugaður af andlegri segulmagni hans þorði ég að biðja um eitthvað.

"Herra, hvers vegna ekki þú styrkur mig a *samadhi* "?"

„Kæra mín, ég myndi með ánægju miðla guðdómlegu snertingunni, en það er ekki mitt hlutverk að gera það.“ Dýrlingurinn horfði á mig með hálflokuðum augum. „Meistari þinn mun veita þér þá reynslu innan skamms. Líkami þinn er ekki stilltur ennþá. Eins og lítill lampi þolir ekki of mikla rafspennu, svo eru taugar þínar líka.“ eru ekki tilbúnir fyrir geimstrauminn. Ef ég gæfi þér óendanlega alsælu núna, myndir þú brenna eins og ef allar frumur væru í björtu loga.

„Þú ert að biðja mig um uppljómun,“ hélt jóginn áfram íhugandi, „á meðan ég velti því fyrir mér – ómerkilegur eins og ég er, og með þeirri litlu hugleiðslu sem ég hef

gert – hvort mér hafi tekist að þóknast Guði og hvaða gildi ég muni finna í augum hans við lokauppgjörið.“

"Herra, hafa þú ekki verið einlæglega að leita Guð fyrir a langur tíma?"

„Ég hef ekki gert mikið. Behari hlýtur að hafa sagt þér eitthvað úr lífi mínu. Í tuttugu ár bjó ég í leynilegri helli og hugleiddi átján klukkustundir á dag. Síðan flutti ég mig í óaðgengilegri helli og var þar í tuttugu og fimm ár og gekk í jógasambandið í tuttugu klukkustundir á dag.“ þurfti ekki svefn, því ég var alltaf með Guði. Líkami minn var meira hvíldur í algjörri ró yfirmeðvitundarinnar en hann gæti verið í hlutafriði venjulegs undirmeðvitundarástands.

„Vöðvarnir slaka á meðan þeir sofa, en hjartað, lungun og blóðrásarkerfið eru stöðugt að verki; þau fá enga hvíld. Í ofurmeðvitund eru innri líffærin í óvirku ástandi, rafmagnað af geimorkunni. Með slíkum hætti hef ég komist að því að það er óþarfi að sofa í mörg ár. Sá tími mun koma að þú munt líka hætta að sofa.“

„Góði minn, þú hefur hugleitt svo lengi og ert samt óviss um velþóknun Drottins!“ Ég horfði á hann undrandi. „Hvað þá með okkur fátæku dauðlegu mennina?“

„Jæja, sérðu ekki, kæri drengur minn, að Guð er eilífðin sjálf? Að gera ráð fyrir að maður geti þekkt Hann til fulls með fjörutíu og fimm ára hugleiðslu er frekar fáránleg vænting. Babaji fullvissar okkur hins vegar um að jafnvel lítil hugleiðsla bjargar manni frá hinum mikla ótta við dauðann og ástandi eftir dauðann. Festu ekki andlega hugsjón þína á lítið fjall, heldur hengdu hana við stjörnu óskilyrtrar guðlegrar afreka. Ef þú vinnur hörðum höndum munt þú komast þangað.“

Heillaður af þessari framtíðarsýn bað ég hann um frekari fræðandi orð. Hann sagði mér dásamlega sögu af fyrsta fundi sínum með gúrú Lahiri Mahasaya, Babaji. **13-3**
Um miðnætti þagnaði Ram Gopal og ég lagðist niður á teppin mín. Ég lokaði augunum og sá eldingarblikk; víðáttumikla rýmið innra með mér var eins og herbergi af bráðnu ljósi. Ég opnaði augun og sá sama blikkandi ljóma. Herbergið varð hluti af þeirri óendanlegu hvelfingu sem ég sá með innri sýn.

"Hvers vegna ekki þú fara til sofa?"

"Herra, hvernig getur Ég svefn í það viðvera af eldingar, logandi hvort mín augu eru loka eða opið?"

„Þú ert blessuð að hafa upplifað þetta; andlegu geislunin er ekki auðsýnileg.“ Dýrlingurinn bætti við nokkrum hlýjuorðum.

Í dögun gaf Ram Gopal mér kandís og sagði að ég yrði að fara. Ég fann svo fyrir svo mikilli tregðu að kveðja hann að tárin runnu niður kinnarnar á mér.

"Ég mun ekki láta þú fara tómhentur." Hinn jógi talaði blíðlega. "Ég mun gera eitthvað fyrir þú.“

Hann brosti og horfði á mig staðfastlega. Ég stóð rótgróinn í jörðinni, friður streymdi

eins og voldug flóð um hlið augna minna. Ég læknaðist samstundis af verkjum í bakinu, sem höfðu hrjáð mig með hléum í mörg ár. Endurnýjaður, baðaður í hafi af ljómandi gleði, grét ég ekki framar. Eftir að hafa snert fætur dýrlingsins, gekk ég inn í frumskóginn og ruddi mér leið gegnum hitabeltissvæðið.

flækja þar til Ég náði Tarakeswar.

Þar fór ég í aðra pílagrímsferð til hins fræga helgidóms og laumaðist alveg frammi fyrir altarinu. Hringlaga steinninn stækkaði fyrir innri sýn minni þar til hann varð að geimkúlum, hring innan hrings, svæði eftir svæði, allt gefið guðdómleika.

Klukkutíma síðar stefndi ég hamingjusömum til Kalkútta. Ferðalag mitt endaði ekki í háum fjöllum heldur í návist meistara míns í Himalajafjöllum.

13-1 : Handspilað trommur, notað aðeins fyrir andakt tónlist.

13-2 : Einn er minnt á hér af Dostojevskís athugun: "A maður WHO bogar niður til ekkert getur aldrei björn það byrði af sjálfum sér."

13-3 : Sjá kafli 35 .

KAFLI: 14

An Reynsla Í Alheims Meðvitund

"Ég er hér, Guruji." Mín skömm talaði meira mælskulega fyrir mig.

„Förum inn í eldhús og finnum okkur eitthvað að borða.“ Framkoma Sri Yukteswar var eins eðlileg og klukkustundir en ekki dagar hefðu aðskilið okkur.

„Meistari, ég hlýt að hafa valdið þér vonbrigðum með því að ég hætti skyndilega við skyldur mínar hér; ég hélt að þú yrðir reiður við mig.“

„Nei, auðvitað ekki! Reiði sprettur aðeins af óæskilegum löngunum. Ég býst ekki við neinu frá öðrum, svo gjörðir þeirra geta ekki verið í andstöðu við mínar óskir. Ég myndi ekki nota þig í mínum eigin þágu; ég er aðeins hamingjusamur í þinni eigin sannri hamingju.“

„Herra minn, maður heyrir um guðlega ást á óljósan hátt, en í fyrsta skipti sé ég raunverulegt dæmi í engilsjálfi þínu! Í heiminum fyrirgefur jafnvel faðir ekki auðveldlega syni sínum ef hann yfirgefur málefni foreldra sinna án viðvörunar. En þú sýnir ekki minnstu gremju, þótt þú verðir að gera það.“   hef orðið fyrir miklum óþægindum vegna fjölmargra ókláraðra verkefna sem ég skildi eftir.“

Við horfðum hvort í augu annars, þar sem tárin runnu. Sælubylgja umlykur mig; ég var meðvitaður um að Drottinn, í formi gúrú míns, var að teygja út smáa ást hjarta míns inn í óþrjótandi víðáttu alheimsástarinnar.

Nokkrum morgum síðar fór ég inn í tóma setustofu meistarans. Ég ætlaði að hugleiða, en óhlýðnar hugsanir deildu ekki lofsverðum ásetningi mínum. Þær dreifðust eins og fuglar fyrir veiðimanninum .

"Múkunda!" Srí Yukteswar's rödd hljómaði frá a fjarlægur innri svalir.

Ég fann fyrir jafn mikilli uppreisn og hugsanir mínar. „Meistari hvetur mig alltaf til að hugleiða," muldraði ég við sjálfan mig. „Hann ætti ekki að trufla mig þegar hann veit hvers vegna ég kom inn í herbergi hans."

Hann kallaði á mig aftur; ég þagði þrjóskulega. Í þriðja sinn bar rödd hans vott

um ávítur. „Herra, ég er að hugleiða," hrópaði ég mótmælandi.

„Ég veit hvernig þú ert að hugleiða," kallaði gúrúinn minn, „með hugann dreifðan eins og lauf í stormi! Komdu hingað til mín."

Hafnað og útsettur, Ég gert mín leið því miður til hans hlið.

„Aumingja drengur, fjöllin gátu ekki gefið þér það sem þú vildir," sagði meistarinn hlýlega og huggandi. Rólegt augnaráð hans var óskiljanlegt. „Þrá hjartans þíns mun rætast."

Sri Yukteswar lét sér sjaldan annt um gátur; ég var ráðvilltur. Hann sló mig blíðlega á bringuna fyrir ofan hjartað.

Líkami minn festist óhreyfanlega; andardráttur var dreginn út úr lungunum eins og af einhverjum risavaxnum segli. Sálin og hugurinn misstu samstundis líkamlega fjötra sína og streymdu út eins og vökvi sem skarst í gegnum hverja svitaholu mína. Holdið var eins og það væri dautt, en samt vissi ég í mikilli meðvitund minni að ég hafði aldrei áður verið fullkomlega lifandi. Sjálfsmynd mín var ekki lengur þröngt bundin við líkama, heldur faðmaði hún atómin í kringum mig. Fólk á fjarlægum götum virtist hreyfa sig hægt yfir mína eigin fjarlægu jaðar. Rætur plantna og trjáa birtust í gegnum dauf gegnsæi jarðvegsins; ég greindi safa þeirra streyma inn á við.

Allt umhverfið lá bert fyrir framan mig. Venjulegt framsýni mitt hafði nú breyst í víðáttumikið, kúlulaga sjónarspil, sem jafnframt var alhliða. Í gegnum bakhöfuðið sá ég menn ganga langt niður Rai Ghat-veginn og tók einnig eftir hvítri kú sem nálgaðist hægt. Þegar hún kom að rýminu fyrir framan opið hlið ashramsins, fylgdist ég með henni með báðum líkamlegum augum mínum. Þegar hún gekk fram

hjá, á bak við múrsteinsvegginn, sá ég hana greinilega kyrrstæða.

Allt sem ég sá með víðáttumiklu augnaráði titraði og titraði eins og hraðskreiðar kvikmyndir. Líkami minn, líkami húsbóndans, súlugarðurinn, húsgögnin og gólfið, trén og sólskinið, urðu öðru hvoru fyrir miklum óróa, þar til allt bráðnaði í ljómandi haf; eins og sykurkristallar, sem kastast til jarðar.

út í glas af vatni, leysast upp eftir að hafa verið hrist. Sameiningarljósið skiptist á við efnissköpun forma, umbreytingarnar afhjúpuðu lögmál orsaka og afleiðinga í sköpuninni.

Hafsæl gleði braust út á kyrrlátum, endalausum ströndum sálar minnar. Ég áttaði mig á því að andi Guðs er óþrjótandi sæla; líkami hans er óteljandi ljósvefir. Vaxandi dýrð innra með mér byrjaði að stækka. umlykja bæi, heimsálfur, jörðina, sólkerfi og stjörnukerfi, óljósar geimþokur og fljótandi alheima. Allur alheimurinn, blíðlega bjartur, eins og borg sem sést langt að nóttu til, glitraði í óendanleika veru minnar. Skarpt etsaðar útlínur jarðar fölnuðu nokkuð á ystu brúnum; þar gat ég séð mildan ljóma, alltaf óminnkandi. Hann var ólýsanlega fínlegur; myndirnar af reikistjörnunum voru myndaðar af grófara ljósi.

Guðdómleg dreifing geisla streymdi frá eilífri uppsprettu, logaði inn í vetrarbrautir, umbreyttust ólýsanlegum árum. Aftur og aftur sá ég sköpunargeislana þéttast í stjörnumerki, síðan leysast upp í þekjur af gegnsæjum loga. Með taktfastri afturhvarfi breyttust sextíu milljarðar heima í gegnsæjan ljóma; eldur varð að festingu.

Ég þekkti miðju heimsveldisins sem punkt innsæisskynjunar í hjarta mínu. Geislandi dýrð streymdi frá kjarna mínum til allra hluta alheimsbyggingarinnar. Sæl *amrita* , nektar ódauðleikans, streymdi í gegnum mig með kvikasilfurslíkum flæði. Sköpunarrödd Guðs Ég heyrði óma eins og *Aum* , **14-1** titringur alheimsmótorsins.

Skyndilega andaðist ég aftur niður í lungun. Með næstum óbærilegri vonbrigðum gerði ég mér grein fyrir því að óendanleiki minn var glataður. Ég var enn á ný takmarkaður við niðurlægjandi búr líkama, sem ekki var auðvelt að aðlagast andanum. Eins og glatað barn hafði ég flúið stórheimsheiminn minn og lokað mig inni í þröngum smáheimi.

Gúrú minn stóð hreyfingarlaus fyrir framan mig; ég byrjaði að falla fyrir fætur hans í þakklæti fyrir þá reynslu af alheimsmeðvitund sem ég hafði lengi leitað ástríðufullt að. Hann hélt mér uppréttum og talaði rólega og óáberandi.

„Þú mátt ekki ofreyna þig af alsælu. Mikið verk er enn fyrir þig í heiminum. Komdu; við skulum sópa gólfið á svölunum; síðan skulum við ganga meðfram Ganges.“

Ég sótti kúst; ég vissi að meistarinn var að kenna mér leyndarmál jafnvægislífs. Sálin verður að teygja sig yfir hyldýpi geimverunnar, á meðan líkaminn sinnir daglegum skyldum sínum. Þegar við lögðum af stað síðar í göngutúr var ég enn heillaður af ólýsanlegri gleði. Ég sá líkama okkar sem tvær geimmyndir, sem hreyfðust yfir veg við ána þar sem kjarni hennar var hreint ljós.

„Það er Andi Guðs sem viðheldur virkan hverri mynd og krafti í alheiminum; samt er hann yfirskilvitlegur og fjarlægur í sæluríku óskapuðu tómarúmi handan heima

titringsfyrirbæra,“ 14-2 Meistarinn útskýrði. „Heilagir sem átta sig á guðdómleika sínum jafnvel meðan þeir eru í holdinu“ þekkja svipaða tvíþætta tilveru. Þeir stunda jarðnesk störf af samvisku en eru samt sem áður sokkin í innri sælu. Drottinn hefur skapað alla menn af óendanlegri gleði veru sinnar. Þótt þeir séu sársaukafullt þröngir af líkamanum, þá væntir Guð þess engu að síður að sálir, sem skapaðar eru í hans mynd, muni að lokum rísa upp yfir allar skynjunarkenndar samsömanir og sameinast honum á ný.

Alheimssýnin skildi eftir marga varanlega lærdóma. Með því að kyrrsetja hugsanir mínar daglega gat ég losnað við þá blekkingu að líkami minn væri massi af holdi og beinum, sem ferðaðist um harða jarðveg efnisins. Andardrátturinn og órólegi hugurinn, sá ég, voru eins og stormar sem slógu ljóshafinu í öldur efnislegra forma - jörð, himin, manna, dýra, fugla, trjáa. Engin skynjun á hinu óendanlega sem einu ljósi var hægt að öðlast nema með því að róa þessa storma. Eins oft og ég þaggaði niður... Í þessum tveimur náttúruóeirðum sá ég fjölmörgu öldurnar sköpunarinnar bráðna í eitt skínandi haf, rétt eins og öldur hafsins, með stormana í lægð, leysast upp í einingu á kyrrlátan hátt.

Meistari veitir guðdómlega reynslu af alheimsvitund þegar lærisveinn hans, með hugleiðslu, hefur styrkt huga sinn að því marki að víðáttumikil sjónarhorn yfirgnæfi hann ekki. Reynslan getur aldrei fengist með eingöngu vitsmunalegum vilja eða opnum huga. Aðeins nægileg aukning með jógaiðkun og hollustu *bhakti* getur undirbúið hugann fyrir... taka á sig frelsandi áfall alls staðar. Það kemur með náttúrulegri óhjákvæmni einlægum dýrkanda. Sterk þrá hans byrjar að toga í Guð með ómótstæðilegum krafti. Drottinn, sem alheimssýnin, er dreginn af segulmagnaðri ástríðu leitarans inn í meðvitundarsvið hans.

Ég orti, á efri árum, eftirfarandi ljóð, „Samadhi“, í þeirri viðleitni að miðla dýrð alheimsástands þess:

Hurfu slæður ljóss og skugga, lyftu
hverri gufu sorgarinnar,
Sigldu burt allar dögunar hverfulrar
gleði, horfnar hin dimma
skynjunarspeglun.
Ást, hata, heilsa, sjúkdómur, lífið, dauði,
Farinn þessir falskt skuggar á það skjár af tvíhyggja.
Hlátursöldur, kaldhæðnislegar vísbendingar, melankólískar
hvirfilvindar, bráðna í víðáttumiklu sæluhafi.
Hinn stormur af *maya* kyrrsett
Eftir galdur sproti af innsæi djúpt.
Alheimurinn, gleymdur draumur, leynist óméðvitað,
tilbúinn að ráðast inn í nývöknuð guðleg minning mín.
Ég lifi án skugga geimsins, en
hann er það ekki, sviptur mér;
Eins og hafið er til án öldanna, en
þær anda ekki án sjávarins.
Draumar, vökur, djúp *þvaglát* svefn, nútíð,
fortíð, framtíð, ekki meira fyrir mig,
En alltaf nærverandi, alltflæðandi ég, ég, alls

staðar. Reikistjörnur, stjörnuryk, jörð,
Eldgos dómsdagshamfarir, mótunarofn
sköpunarinnar,
Jöklar af hljóðlát röntgenmyndir, brennandi rafeind flóð,

Hugsanir allra manna, fortíðar, nútíðar og
komandi, sérhvers grasstrá, mín, mannkyns,
Hver ögn af alhliða ryk,
Reiði, græðgi, gott, illt, hjálpræði,
girnd, ég gleypti, umbreytti öllu
Í víðáttumikið úthaf af blóði míns eigin eina
veru! Rjúkandi gleði, oft uppblásin af
hugleiðslu, blindandi tárvot augu mín,
Braust út í ódauðlega loga sælu,
eyddi tárum mínum, líkama mínum,
öllu mínu. Þú ert ég, ég er þú,
Vitandi, Þekkingarmaður, Þekkt, eins og Einn!
Kyrrlát, órofin spenna, eilíft lifandi, sífellt nýr friður!
Skemmtileg umfram ímyndunarafl væntinga, *samadhi* sæla!
Ekki einn meðvitundarlaus ríki
Eða andlegt klóróform án vísvitandi
endurgjalds, *Samadhi* en víkkar meðvitaða
svið mitt út fyrir mörk dauðlegs ramma
Til ystu mörk eilífðarinnar þar
sem ég, alheimshafið,
Horfa það lítið egó fljótandi í Ég.
Spörfuglinn, hvert sandkorn, fellur ekki án míns augna. Allt
geimurinn flýtur eins og ísjaki í hugarhafi mínu.
Risastórt Ílát, Ég, af allt hlutir gert.
Með dýpri, lengri, þyrstri, gúrú-gefinri
hugleiðslu kemur þessi himneska *samadhi* .
Farsími möglar af atóm eru heyrt,
Myrka jörðin, fjöll, dalir, sjá! bráðinn vökvi! Rennandi
höf breytast í gufur þoku!
Aum blæs á gufur, opnar undursamlega slæður sínar,
höfin birtast, skínandi rafeindir,
Þangað til, að lokum, við hljóm
geimtrommunnar, hverfa grófari ljósin í
eilífar geislar allsráðandi sælu.
Af gleði kom ég, því gleðin lifi ég, í helgri gleði
bráðna ég. Haf hugans, ég drekk allar öldur
sköpunarinnar.
Fjórar slæður af föstu efni, vökva, gufu,
ljósi, lyftu þér til hægri.
Ég sjálfur, í allt, kemur inn það Frábært Ég sjálfur.
Horfin að eilífu, óstöðugir, blikkandi skuggar dauðlegrar
minningar. Óflekkað er hugsunarhiminn minn, fyrir neðan,
framundan og hátt uppi.
Eilífðin og ég, einn sameinaður

geisli. Lítil hláturskúla, ég
Am verða það Sjór af Gleði Sjálft sig.

Sri Yukteswar kenndi mér hvernig ég gæti kallað fram þessa blessuðu reynslu að vild og einnig hvernig ég gæti miðlað henni til annarra ef innsæisleiðir þeirra væru þróaðar. Í marga mánuði gekk ég inn í þessa himnesku einingu og skildi hvers vegna Upanishad *-ritin* segja að Guð sé *rasa* , „sá sem gleður mest.“ Dag einn lagði ég þó fyrir meistarann vandamál.

„Ég vil vita, herra minn, hvenær mun

ég finna Guð?“ „Þú hefur fundið hann.“

"Ó nei, herra, Ég ekki hugsa svo!"

Gúrúinn minn brosti. „Ég er viss um að þú ert ekki að búast við virðulegri persónu, sem prýðir hásæti í einhverju sótthreinsandi horni alheimsins! Ég sé hins vegar að þú ert að ímynda þér að eignin af kraftaverkum er þekking á Guði. Maður gæti átt allan alheiminn og samt fundið Drottin óljósan! Andleg framþróun er ekki mæld með ytri kröftum manns, heldur aðeins með dýpt sælu sinnar í hugleiðslu.

„ *Guð er sífellt ný gleði* . Hann er óþrjótandi; þegar þú heldur áfram hugleiðingum þínum í gegnum árin mun hann tæla þig með óendanlegri hugvitsemi. Trúaðir eins og þú sem hafa fundið leiðina til Guðs dreyma aldrei um að skipta honum út fyrir neina aðra hamingju; hann er freistandi umfram alla samkeppni.“

„Hve fljótt þreytist við á jarðneskum ánægjum! Þrá eftir efnislegum hlutum er endalaus; maðurinn er aldrei fullkomlega ánægður og sækist eftir einu markmiði á fætur öðru. Það „annað“ sem hann leitar að er Drottinn, sem einn getur veitt varanlega gleði.“

„Ytri þrár reka okkur út úr Eden innra með okkur; þær bjóða upp á falskar ánægjur sem aðeins herma eftir hamingju sálarinnar. Týnda paradísin er fljótt endurheimt með guðlegri hugleiðslu. Þar sem Guð er ófyrirséður sífelldur nýr, þreytumst við aldrei á honum. Getum við notið ofgnóttar af sælu, dásamlega fjölbreyttrar um alla eilífð?“

„Ég skil nú, herra minn, hvers vegna heilagir kalla Drottin órannsakanlegan. Jafnvel eilíft líf gæti ekki nægt til að meta hann.“

„Það er satt; en hann er líka nálægur og kær. Eftir að hugurinn hefur verið hreinsaður af skynjunarhindrunum með *Kriya Yoga* , veitir hugleiðsla tvíþætta sönnun fyrir Guði. Sífellt ný gleði er sönnun fyrir tilvist hans, sannfærandi fyrir frumeindir okkar. Einnig finnur maður í hugleiðslu tafarlausa leiðsögn hans, fullnægjandi viðbrögð hans við öllum erfiðleikum.“

„Ég sé, Guruji; þú hefur leyst vandamál mitt.“ Ég brosti þakklátur. „Ég geri mér nú grein fyrir því að ég hef fundið Guð, því alltaf þegar gleði hugleiðslunnar hefur snúið aftur ómeðvitað á meðan ég er að æfa mig, hefur mér verið létt leiðbeint að taka rétta stefnu í öllu, jafnvel smáatriðum.“

„Mannlífið er umlukið sorg þar til við vitum hvernig við eigum að samstilla okkur við hinn guðdómlega vilja, en „rétt leið“ hans er oft ruglandi fyrir sjálfshyggjumenn. Guð ber byrði alheimsins; hann einn getur gefið óskeikul ráð.“

14-1 : "Í það upphaf var það Orð, og það Orð var með Guð, og það Orð var Guð." - *Jóhannes* 1:1.

14-2 : "Fyrir það Faðir dæma nei maður, en hefur framið allt dómur til það Sonur." - *Jóhannes* 5:22. "Nei maður hefur séð Guð á hvaða sem er tími; það aðeins getinn Sonur, sem er í það brjóst af það Faðir, hann hefur lýst yfir hann." - *Jóhannes* 1:18. "Sannlega, sannlega, Ég segja til þú, hann það trúir á ég, það verk það Ég gera skal hann gera einnig; og meiri verk en þessir „Hvað mun hann gjöra? Því að ég fer til föður míns.“ – *Jóhannes* 14:12. „En huggarinn, heilagur andi, sem faðirinn mun senda í mínu nafni, hann mun kenna yður allt og minna yður á allt það, sem ég hef sagt yður.“ – *Jóhannes* 14:26.

Þessi biblíuorð vísa til þríþættrar eðlis Guðs sem föður, sonar og heilags anda (*Sat* , *Tat* , *Aum* í hindúaritunum). Guð það Faðir er það Algjört, Óbirta, núverandi *handan við* titrings sköpun. Guð það Sonur er það Kristsmeðvitund (Brahma eða *Kútastha Chaitanya*) núverandi *innan* titrings sköpun; þetta Kristur Meðvitund er það „Eingetinn“ eða eina spegilmynd hins óskapaða óendanlega. Ytri birtingarmynd þess eða „vitni“ er *Aum* eða heilagur andi, hinn guðdómlegi, skapandi, ósýnilegi kraftur sem mótar alla sköpun með titringi. *Aum,* hinn sæli huggari, heyrist í hugleiðslu og opinberar fyrir dýrkandanum hinn .endanlega sannleika

KAFLI: 15

Hinn Blómkál Rán

„Meistari, gjöf til þín! Þessi sex risavaxnu blómkál voru gróðursett með höndum mínum; ég hef vakað yfir vexti þeirra með blíðri umhyggju móður sem hefur barn sitt á brjósti.“ Ég færði grænmetiskörfuna með hátíðlegri prýði.

„Takk fyrir!“ Bros Sri Yukteswar var hlýtt af þakklæti. „Vinsamlegast geymið þau í herberginu ykkar; Ég þarf á þeim að halda á morgun fyrir sérstakan kvöldverð."

Ég var nýkominn til Puri **15-1** að eyða sumarfríi mínu í háskólanum með gúrú mínum í einsetuhúsi hans við sjóinn. Þetta glaðlega litla tveggja hæða athvarf, byggt af meistaranum og lærisveinum hans, snýr að Bengalflóa.

Ég vaknaði snemma morguninn eftir, endurnærður af saltgola sjávarins og sjarma umhverfisins. Ljúf rödd Sri Yukteswar kallaði; ég leit á dýrmæta blómkálið mitt og geymdi það snyrtilega undir rúmið.

"Komdu, láta okkur fara til það strönd." Meistari leiddi það leið; nokkrir ungur

lærisveinar og sjálfan mig fylgdi í

a dreifður hópur. Okkar gúrú kannað okkur í mildur gagnrýni.

„Þegar vestrænir bræður okkar ganga, eru þeir yfirleitt stoltir af samhljómi. Nú, vinsamlegast gangið í tveimur röðum; haldið taktfastum skrefum hver við annan.“ Sri Yukteswar horfði á meðan við hlýddum; hann byrjaði að syngja: „Drengir ganga fram og til baka, í fallegri litlum röð.“ Ég gat ekki annað en dáðst að því hversu auðveldlega meistarinn gat náð að jafna hraða ungu nemenda sinna.

"Stoppaðu!" Mín gúrúar augu leitað mín. "Gerði þú muna til læsa það aftur hurð af það einsetuhús?"

MÍN GÚRU Sjávarsíða ERMITAÐURINN Á PURI

Stöðugur straumur gesta streymdi úr heiminum inn í kyrrð einsetumanna. Fjöldi lærðra manna kom með væntingu um að hitta rétttrúaðan trúarleiðtoga. Hrokafullt bros eða skemmtilegt umburðarlyndi gaf stundum til kynna að nýkomumennirnir væntu ekki meira en nokkurra guðhræddra klisjukenndra orða. En treg brottför þeirra leiddi til yfirlýstrar sannfæringar um að Sri Yukteswar hefði sýnt nákvæma innsýn í sérhæfð svið þeirra.

Gúrú minn hafði alltaf unga lærisveina í einsetuhúsi sínu. Hann stýrði hugum þeirra og lifir eftir þeirri nákvæmu aga sem orðið „lærisveinn“ á rætur sínar að rekja til.

"Ég hugsa svo, herra.“

Sri Yukteswar þagði í nokkrar mínútur, með hálfbæld bros á vörum. „Nei, þú gleymdir því,“ sagði hann loksins. „Guðdómleg hugleiðsla má ekki vera afsökun fyrir efnislegri gáleysi. Þú hefur vanrækt skyldu þína við að vernda ashramið; þú verður að fá refsingu.“

Ég hugsun hann var óljóslega grín hvenær hann bætti við: "Þinn sex blómkál mun bráðum vera aðeins fimm."

Við sneri sér við í kringum á Meistarapróf pantanir og fór í göngu aftur þar til við voru loka til það einsetuhús.

„Hvíldu þig um stund. Mukunda, líttu yfir lóðina vinstra megin við okkur; fylgstu með veginum handan við. Ákveðinn maður mun brátt koma þangað; hann mun verða refsing þín.“

Ég faldi gremju mína yfir þessum óskiljanlegu athugasemdum. Bóndi birtist fljótlega á götunni. veginum; hann dansaði af grótesku skapi og veifaði höndunum með merkingarlausum látbragði. Næstum lamaður af forvitni festi ég augun á þessu bráðfyndna sjónarspili. Þegar maðurinn kom að punkti á veginum þar sem hann myndi hverfa sjónum okkar, sagði Sri Yukteswar: „Nú mun hann snúa aftur.“

Bóndinn breytti þegar í stað um stefnu og hélt aftast í öskuhúsinu. Hann fór yfir sandlendi og gekk inn í bygginguna um bakdyrnar. Ég hafði skilið þær eftir ólæstar, eins og gúrú minn hafði sagt. Maðurinn kom skömmu síðar fram með eitt af mínum dýrmætu blómkáli. Hann gekk nú virðulega áfram, þakinn reisn eignar.

Farsinn sem var að þróast, þar sem hlutverk mitt virtist vera ruglað fórnarlamb, var ekki svo óþægilegur að ég mistókst reiðilega eftirför mína. Ég var kominn hálfa leið þegar meistarinn minn kallaði á mig. Hann skalf frá höfði til táar af hlátri.

„Þessi fátæka brjálæðingur hefur verið að þrá blómkál,“ útskýrði hann á milli gleðikasta. „Ég hélt að það væri góð hugmynd ef hann fengi eitt af þínum, svo illa varinn!“

Ég þaut inn í herbergið mitt þar sem ég sá að þjófurinn, greinilega með grænmetisfíkn, hafði skilið gullhringana mína, úrið og peningana eftir ósnerta, allt liggjandi berlega á teppinu. Hann hafði í staðinn skriðið undir rúmið þar sem eitt blómkálið mitt, alveg hulið fyrir augum hvers og eins, hafði vakið einlæga löngun hans.

Ég bað Sri Yukteswar um kvöldið að útskýra atvikið sem mér fannst hafa nokkra undarlega eiginleika.

Gúrúinn minn hristi höfuðið hægt. „Þú munt skilja þetta einhvern tímann. Vísindin munu brátt uppgötva nokkur af þessum földu lögmálum.“

Þegar undur útvarpsins sprakk nokkrum árum síðar yfir undrandi heim, minntist ég spár meistarans. Aldagamlar hugmyndir um tíma og rúm voru tortímdar; ekkert bóndaheimili svo þröngt að London eða Kalkútta gætu ekki komist inn! Óumdeilanlegustu upplýsingarnar sem urðu til áður en óumdeilanlegt var sönnun á einum þætti alnærveru mannsins.

Hinn "söguþráður" af það blómkál gamanleikur getur vera besta skilið eftir a

útvarp hliðstæða. Srí Yukteswar var fullkomið mannlegt útvarp. Hugsanir eru ekkert annað en mjög vægir titringar sem hreyfast í eternum. Rétt eins og næmt útvarp nemur upp æskilegt tónlistarnúmer úr þúsundum annarra útvarpsþátta úr öllum áttum, þannig hafði gúrú minn getað gripið hugsunina um hálfvitann sem þráði fyrir a blómkál, út af það óteljandi hugsanir af útsendingar mannlegur erfðaskrár í heimurinn. [15-2] Með máttugum vilja sínum var meistarinn einnig mannleg útvarpsstöð og hafði með góðum árangri fyrirskipað bóndanum að snúa við og fara inn í ákveðið herbergi í eitt skipti.

blómkál.

Innsæi [15-3] er leiðsögn sálarinnar, sem birtist náttúrulega í manninum á þeim stundum þegar hugur hans er rólegur. Næstum allir hafa upplifað óútskýranlega rétta „hugsun“ eða hefur flutti hugsanir sínar á áhrifaríkan hátt yfir á annan einstakling.

Mannshugurinn, laus við stöðugleika eirðarleysis, getur starfað í gegnum loftnet sitt innsæi fyrir allar aðgerðir flókinna útvarpsferla - að senda og taka á móti hugsunum og útiloka óæskilegar. Þar sem afl útvarps fer eftir magni rafstraums það getur nýtt sér, þannig að mannlegt útvarp er orkugefið í samræmi við viljastyrk hvers einstaklings.

Allar hugsanir titra eilíflega í alheiminum. Með djúpri einbeitingu getur meistari greint hugsanir hvaða huga sem er, lifandi eða dauðs. Hugsanir eru alheimslegar og ekki einstaklingsbundnar; Sannleikurinn er ekki hægt að skapa, heldur aðeins skynja. Rangar hugsanir mannsins stafa af ófullkomleika í greiningu hans. Markmið jógavísinda er að róa hugann, svo að hann geti án afbökunar endurspeglað guðdómlega sýn í alheiminum.

Útvarp og sjónvarp hafa fært samstundis hljóð og sjón fjarlægra einstaklinga að eldum milljóna manna: fyrstu daufu vísindalegu vísbendingarnar um að maðurinn sé alhliða andi. Ekki líkami sem er takmarkaður við punkt í geimnum, heldur hin víðáttumikla sál, sem egóið, á flestum barbarískum háttum, reynir til einskis að þrengja að.

„Mjög undarleg, mjög stórkostleg, að því er virðist mjög ólíkleg fyrirbæri gætu enn komið í ljós sem, þegar þau eru staðfest, munu ekki koma okkur meira á óvart en við erum nú undrandi á öllu því sem vísindin hafa kennt okkur á síðustu öld,“ hefur Charles Robert Richet, Nóbelsverðlaunahafi í lífeðlisfræði, lýst yfir. „Það er gert ráð fyrir að fyrirbærin sem við nú samþykkjum án undrunar veki ekki undrun okkar vegna þess að þau eru skilin. En svo er ekki. Ef þau koma okkur ekki á óvart ...“ Það er ekki vegna þess að þau eru skilin, heldur vegna þess að þau eru kunnugleg; því ef það sem ekki er skilið ætti að koma okkur á óvart, þá ættum við að vera hissa á öllu - falli steins sem kastað er upp í loftið, eikinni sem verður að eik, kvikasilfri sem þenst út þegar það er hitað, járni sem segli dregur að sér, fosfór sem brennur þegar það er nuddað. ....Vísindi nútímans eru... létt efni; byltingarnar og þróunin sem það mun upplifa eftir hundrað þúsund ár mun fara langt fram úr djörfustu væntingum. Sannleikurinn – þessir óvæntu, ótrúlegu, ófyrirséðu sannleikar – sem afkomendur okkar munu uppgötva, eru jafnvel núna allt í kringum okkur, stara í augun á okkur, svo að tala, og samt sjáum við þau ekki. En það er ekki nóg að segja að við sjáum þau ekki; við sjáum þau viljum ekki sjá þau; því um leið og óvænt og ókunnug staðreynd birtist reynum við að fella hana inn í ramma almennrar þekkingar og við erum reið yfir því að einhver skuli þora að gera frekari tilraunir.“

Nokkrum dögum eftir að ég hafði verið rændur blómkáli á svo ólíklegan hátt. Ákveðinn steinolíulampi fannst ekki. Þar sem ég hafði svo nýlega orðið vitni að alvitri gúrú míns... innsýn, Ég hugsun hann myndi sýna fram á það það var barnsins spila til staðsetja það lampi.

Meistari skynjað mín vænting. Með ýkt þyngdarafl hann yfirheyrður allt ashram íbúar. A

Ungi lærisveinninn játaði að hann hefði notað lampann til að fara að

brunninum í bakgarðinum. Sri Yukteswar gaf hátíðlega ráðlegginguna:

„Leitaðu að lampanum nálægt brunninum.“

Ég þaut þangað; ekkert ljós! Óánægður sneri ég mér aftur til gúrúsins míns. Hann hló nú innilega, án þess að hafa samviskubit yfir vonbrigðum mínum.

„Synd að ég gat ekki vísað þér á horfna lampann; ég er ekki spámaður!“ Með glitrandi augum bætti hann við: „Ég er ekki einu sinni fullnægjandi Sherlock Holmes!“

Ég áttaði sig það Meistari myndi aldrei sýna hans völd hvenær áskorun, eða fyrir a smáatriði.

Dásamlegar vikur liðu hjá. Sri Yukteswar var að skipuleggja trúarlega skrúðgöngu. Hann bað mig um að leiða lærisveinana yfir bæinn og ströndina í Puri. Hátíðardagurinn rann upp sem einn sá heitasti í sumar.

"Guruji, hvernig getur Ég taka það berfættur nemendur yfir það eldheitur sandur?" Ég talaði örvæntingarfullt.

„Ég skal segja ykkur leyndarmál,“ svaraði meistarinn. „Drottinn mun senda skýjaskjól; þið munuð öll ganga í friði.“

Ég skipulagði skrúðgönguna með gleði; hópurinn okkar lagði af stað frá ashraminu með *Sat-Sanga* fána. **15-4** Hannað af Sri Yukteswar, bar það tákn einstakra **15-5** auga, sjónaukafullt augnaráð innsæisins.

Við vorum varla komin úr einsetuhúsinu þegar sá hluti himinsins sem var fyrir ofan fylltist skýjum eins og með töfrum. Undir undrandi ópum frá öllum hliðum, Létt skúrir féllu og kældu götur borgarinnar og brennandi sjávarströndina. Róandi droparnir féllu niður á tveimur klukkustundum skrúðgöngunnar. Á nákvæmlega þeirri stundu sem hópurinn okkar sneri aftur til ashramsins hurfu skýin og rigningin sporlaust.

„Þú sérð hvernig Guð ber umhyggju fyrir okkur,“ svaraði meistarinn eftir að ég hafði lýst þakklæti mínu. „Drottinn svarar öllum og vinnur fyrir alla. Eins og hann sendi regn að bæn minni, uppfyllir hann allar einlægar óskir hins trúaða. Sjaldan gera menn sér grein fyrir því hversu oft Guð hlustar á bænir þeirra. Hann er ekki hlutdrægur gagnvart fáum, heldur hlustar á alla sem nálgast hann í trausti. Börn hans ættu alltaf að hafa óbilandi trú á ástúðlega góðvild hins alvitrandi föður síns.“ **15-6**

Sri Yukteswar stóð fyrir fjórum árlegum hátíðum, á jafndægrum og sólstöðum, þegar nemendur hans söfnuðust saman víðsvegar að. Vetrarsólstöðuhátíðin var haldin í Serampore; sú fyrsta sem ég sótti gaf mér varanlega blessun.

Hátíðin hófst að morgni með berfættri skrúðgöngu um göturnar. Raddir hundrað nemenda ómuðu með ljúfum trúarlegum söngvum; nokkrir tónlistarmenn spiluðu á flautu og *khol kartal* (trommur og symbala). Áhugasamir bæjarbúar stráðu blómum á stíginn, glaðir að vera kallaðir frá einföldum verkefnum með ómældri lofgjörð okkar til blessaðs nafns Drottins. Hin langa ferð.

endaði í forgarði einsetubústaðarins. Þar umkringdum við gúrú okkar, á meðan nemendur á efri svölunum sturtuðu okkur með gullmolablómum.

Margir gestir fóru upp stigann til að fá sér búðing úr *channa* og appelsínum. Ég fór til hóps lærisveinabræðra sem voru að þjóna sem matreiðslumenn í dag. Matur fyrir svona stóra samkomur þurfti að elda úti í risastórum katlum. Tilbúnir viðarofnar úr múrsteini voru reykfylltir og gáfu tár, en við hlógum kátlega að vinnunni okkar. Trúarhátíðir á Indlandi eru aldrei taldar... erfiður; hver einn gerir hans hluti, að útvega peningar, hrísgrjón, grænmeti, eða persónulegar þjónustur hans.

Meistarinn var brátt kominn á meðal okkar og hafði umsjón með smáatriðum veislunnar. Hann var önnum kafinn hverja stund og hélt í við kraftmesta unga nemandann.

Sankirtan (hópsöngur) var í gangi á annarri hæðinni , undir stjórn harmóníums og handspilaðra indverskra trommuleikja. Sri Yukteswar hlustaði þakklátur; tónlistarvitund hans var einstaklega fullkomin.

„Þeir eru ekki alveg með á nótunum!“ Meistarinn yfirgaf kokkana og gekk til liðs við listamennina. Lagið heyrðist aftur, að þessu sinni rétt flutt.

Á Indlandi er tónlist, bæði málverk og leiklist, talin guðleg list. Brahma, Vishnu og Shiva - hin eilífa þrenning - voru fyrstu tónlistarmennirnir. Í ritningunum er Shiva lýst sem guðdómlega dansaranum sem hefur unnið úr óendanlega takti í alheimsdansi sínum um alheimssköpun, varðveislu og upplausn, en Brahma undirstrikaði tímataktinn með... Hljómandi symbalar léku og Vishnu lék á hina helgu *mridanga* eða trommu. Krishna, holdgun Vishnus, er alltaf sýndur í hindúalist með flautu, þar sem hann leikur heillandi lag sem minnir á hin sönnu heimili mannlegra sála sem ráfa um í *maya* - blekkingu. Saraswati, gyðja viskunnar, er táknuð með því að spila á *vina* , móður allra strengjahljóðfæra. *Sama Veda* frá Indlandi inniheldur elstu rit heimsins um tónlistarfræði.

Grunnurinn að hindúatónlist eru *ragarnir* eða fastir laglínutónstigar. Sex grunnragatónlistirnar *greinast* í 126 afleiddar *ragini* (eiginkonur) og *putra* (syni). Hver *raga* hefur að lágmarki fimm nótur: leiðandi nótu (*vadi* eða konungur), aukanótu (*samavadi* eða forsætisráðherra), hjálparnótur (*anuvadi* , þjónar) og ósamhljóða nótu (*vivadi* , óvinurinn).

Hvert og eitt af sex grunnragunum *hefur* náttúrulega samsvörun við ákveðna stund dags, árstíð og ríkjandi guðdóm sem veitir ákveðinn kraft. Þannig (1) heyrist *Hindole Raga* aðeins í dögun á vorin til að vekja upp stemningu alheimskærleika; (2) *Deepaka Raga* er spilað á kvöldin á sumrin til að vekja samúð; (3) *Megha Raga* er laglína fyrir hádegi á regntímanum til að kalla fram hugrekki; (4) *Bhairava Raga* er spilað á morgnana í ágúst, september og október til að ná ró; (5) *Sri Raga* er frátekið fyrir haustið. rökkri, til að öðlast hreina ást; (6) *Malkounsa Raga* heyrist

um miðnætti á veturna, til að sýna hugrekki.

Hinir fornu rishiar uppgötvuðu þessi lögmál um traust bandalag milli náttúru og manns. Vegna þess að náttúran er einn hlutgerving af *Aum* , það Frumstæð Hljóð eða Titrings Orð, maður getur fá stjórn

yfir allar náttúrulegar birtingarmyndir með því að nota ákveðnar *mantrar* eða söngva. **15-7** Sögulegar heimildir segja frá einstökum hæfileikum Miyan Tan Sen, hirðtónlistarmanni Akbars mikla á sextándu öld. Keisarinn skipaði honum að syngja næturraga *á* meðan sólin var fyrir ofan hann. Brúnka Sen tónað a *mantra* sem samstundis olli það heil höll umdæmin að verða hulinn myrkri.

Indversk tónlist skiptir áttundinni í 22 *sruti* eða hálftóna. Þessi örtónabil leyfa fína tónbrigði sem ekki er hægt að ná með vestrænum krómatískum kvarða með 12 hálftónum. Hver og ein af sjö grunntónum áttundarinnar er tengd í hindúa goðafræði við litur og náttúrulegt óp fugls eða dýrs - *Gerðu* með grænu og páfuglinum; *Re* með rauðu og himninum; *Mí* með gullnum lit og geitinni; *Fa* með gulleitum hvítum og hegrinum; *Sol* með svörtum og næturgalanum; *La* með gulum og hestinum; *Sí* með blöndu af öllum litum og fílnum.

Þrír kvarðar - dúr, harmónískur moll og laglínu-moll - eru þeir einu sem vestræn tónlist notar, en indversk tónlist lýsir 72 *þötum* eða kvarða. Tónlistarmaðurinn hefur skapandi svigrúm til endalausrar spuna í kringum fasta hefðbundna laglínu eða *raga* ; hann einbeitir sér að tilfinningunni eða endanlegri stemningu þemaðs og útfærir hana síðan að mörkum eigin frumleika. Hindútónlistarmaðurinn les ekki láttóna; hann klæðir sig upp á nýtt við hverja leik beinagrind raga *,* oft takmarkaður við eina laglínuröð og leggur áherslu á allar fínlegar örtóna- og taktbreytingar hennar með endurtekningu. Bach, meðal vestrænna tónskálda, hafði skilning á sjarma og krafti endurtekinna hljóða, örlítið aðgreindum á hundrað flóknum vegu.

Í fornum sanskrít ritum er lýst 120 *tala* eða tímamælingum. Hefðbundinn stofnandi Sagt er að hindúatónlist, Bharata, hafi einangrað 32 tegundir *tala* í söng lævirkis. Uppruni *tala* eða takts á rætur að rekja til hreyfinga manna - tvöfaldrar göngu og þrefaldrar öndunar í svefni, þegar innöndun er tvöfalt lengri en útöndun. Indland hefur alltaf... viðurkenndi mannsröddina sem fullkomnasta hljóðfæri hljóðfæra. Hindútónlist takmarkast því að mestu leyti við raddsviðið þrjár áttundir. Af sömu ástæðu er áhersla lögð á laglínu (tengsl nótna sem hverfa í röð) fremur en samhljóm (tengsl samtímis nótna).

Dýpra markmið fyrstu rishi-tónlistarmanna var að blanda söngvaranum saman við alheimssönginn sem heyrist með því að vekja dulrænar hryggjarstöðvar mannsins. Indversk tónlist er huglæg, andleg og einstaklingsbundin list, sem miðar ekki að sinfónískri snilld heldur persónulegri sátt við Yfirsálina. Sanskrít orðið fyrir tónlistarmann er *bhagavathar* , „sá sem syngur Guði lof.“ *Sankirtan* eða tónlistarsamkomur eru áhrifarík form jóga eða andlegrar aga, sem krefjast djúprar einbeitingar, mikillar upptöku í hugsun og hljóði fræsins. Vegna þess að maðurinn sjálfur er tjáning hins skapandi orðs, hefur hljóð öflugustu og tafarlausustu áhrifin á hann og býður upp á leið til að minnast guðlegs uppruna hans.

Sankirtaninn *sem* barst úr setustofu Sri Yukteswar á annarri hæð hátíðarinnar var innblásandi fyrir kokkana innan um gufandi pottana. Ég og lærisveinar mínir

sungum viðlagin gleðilega og slógum taktinn með höndunum.

khichuri (hrísgrjón og linsubaunir), grænmetiskarrý og hrísgrjónagraut fyrir hundruð gesta okkar . Við lögðum bómullarteppi yfir garðinn; fljótlega sat hópurinn á hnjánum undir stjörnuhvolfinu, hljóðlega hlustandi á viskuna sem streymdi af vörum Sri Yukteswar. Í opinberum ræðum hans var lögð áhersla á gildi *Kriya Yoga* og lífs í sjálfsvirðingu, rósemi, ákveðni, einföldu mataræði og reglulegri hreyfingu.

Hópur mjög ungra lærisveina söng síðan nokkra helga sálma; fundinum lauk með *sankirtan* . Frá klukkan tíu til miðnættis þvoðu íbúar ashramsins potta og pönnur og hreinsuðu forgarðinn. Gúrú minn kallaði mig til sín.

„Ég er ánægður með gleðilega vinnu þína í dag og undanfarna viku undirbúnings. Ég vil að þú sért með mér; þú mátt sofa í rúminu mínu í nótt.“

Þetta voru forréttindi sem ég hafði aldrei trúað að myndi falla í minn hlut. Við sátum um stund í djúpri guðdómlegri ró. Varla tíu mínútum eftir að við vorum komin í rúmið reis meistarinn upp og fór að klæða sig.

„Hvað er að, herra?“ Ég fann fyrir örlitlum óraunveruleika í þeirri óvæntu gleði að sofa við hliðina á gúrúnum mínum.

„Ég held að nokkrir nemendur sem misstu af réttri lestartengingu sinni verði hér fljótlega. Við skulum hafa mat tilbúna.“

"Guruji, nei einn myndi komdu á einn klukkan í það morgunn!"

"Vertu í rúm; þú hafa verið að vinna mjög erfitt. En Ég er að fara til elda."

Við ákveðinn tón Sri Yukteswar stökk ég upp og fylgdi honum inn í litla eldhúsið, sem var notað daglega, við hliðina á svölunum á annarri hæð. Hrísgrjón og *dal* voru fljótlega farin að sjóða.

Gúrú minn brosti ástúðlega. „Í kvöld hefur þú sigrað þreytu og ótta við erfiða vinnu; þú munt aldrei verða fyrir truflunum af þeim í framtíðinni.“

Þegar hann mælti þessi orð, sem veittu honum ævilanga blessun, heyrðust fótatak í garðinum. Ég hljóp niður stigann og hleypti inn hópi nemenda.

„Kæri bróðir, hvað við erum treg til að trufla meistarann á þessum tíma!“ ávarpaði einn maður mig afsakandi. „Við gerðum mistök varðandi lestaráætlunina en fannst við ekki geta farið heim án þess að sjá gúrú okkar.“

"Hann hefur verið væntanleg þú og er jafnvel núna undirbúningur þinn matur.“

Velkomin rödd Sri Yukteswar ómaði; ég leiddi undrandi gesti inn í eldhúsið. Meistarinn sneri sér að mér með glitrandi augum.

"Nú það þú hafa lokið samanburður glósur, nei efi þú eru ánægður það okkar gestir virkilega

gerði missa þeirra lest!"

Hálftíma síðar fylgdi ég honum inn í svefnherbergið hans og gerði mér þá grein fyrir því að ég var að fara að sofa við hliðina á guðdómlegum gúrú.

15-1 : Púrí, um 310 mílur suður af Kalkútta, er a frægur pílagrímsferð borg fyrir trúaðir af Krishna; hans tilbeiðsla er þar haldin hátíðleg með tveimur risavaxnum árlegum hátíðum, *Snanayatra* og *Rathayatra* .

15-2 : Hinn 1939 uppgötvun af a útvarp smásjá afhjúpað a nýtt heimur af hingað til óþekkt geislar. "Maður sjálfur eins og vel eins og allt tegundir af að því er talið er óvirkt mál stöðugt gefur frá sér það geislar það þetta hljóðfæri „sér“ tilkynnt það *Tengd Ýttu á* „Þeir sem trúa á hugræna hugsun, sjámennsku og skyggnleika hafa með þessari yfirlýsingu fyrstu vísindalegu sönnunina fyrir tilvist ósýnilegra geisla sem berast í raun frá einum manni til annars. Útvarpstækið er í raun útvarpstíðni...“ litrófssjá. Það gerir það sama hlutur fyrir flott, ekki glóandi mál það það litrófssjá gerir hvenær það afhjúpar þær tegundir atóma sem mynda stjörnurnar. Tilvist slíkra geisla sem koma frá manninum og öllum lífverum hefur verið staðfest.

grunaður eftir vísindamenn fyrir margir ár. Í dag er það fyrst tilraunakennt sönnun af þeirra tilvist. Hinn uppgötvun sýnir

,Þannig, jafnvel eftir dauðann............ að hvert atóm og hver einasta sameind í náttúrunni sé samfelld útvarpsstöð.

Efni sem áður var maður heldur áfram að senda frá sér viðkvæma geisla sína. Bylgjulengd þessara geisla er allt frá styttri bylgjum en það sem nú er notað í útsendingum upp í lengstu gerð útvarpsbylgna. Samspil þessara geisla er næstum óhugsandi. Þar eru milljónir af þeim. A einhleypur mjög stór sameind má gefa slökkt 1.000.000 öðruvísi bylgja lengdir á sama tíma. Lengri bylgjulengdir af þessu tagi ferðast með jafn miklum hraða og auðveldara útvarpsbylgjur. Það er ein...

ótrúlegt munur á milli það nýtt útvarp geislar og kunnuglegt geislar eins og ljós. Þetta er það langvarandi tími, sem nemur til

“.þúsunda ára, sem þessar útvarpsbylgjur munu halda áfram að senda frá sér frá ótrufluðu efni

15-3 Maður hikar við að nota „innsæi“; Hitler hefur næstum eyðilagt orðið ásamt enn metnaðarfyllri eyðileggingum. Latneska rót merking af *innsæi* er "innri vernd.“ Hinn Sanskrít orð *agama* þýðir innsæi þekking fæddur af bein sálarskynjun; þess vegna voru ákveðnar fornar ritgerðir eftir rishis kallaðar *agamas* .

15-4 : *Lau* er bókstaflega "að vera," þess vegna "kjarni;" veruleikinn." *Sanga* er "félag." Srí Yukteswar kallað hans Einbúasamtökin *Sat-Sanga* , „samfélag við sannleikann“

15-5 : "Ef því þinn auga vera einhleypur, þinn heil líkami skal vera fullt af ljós.“ - *Matteus* 6:22. Á meðan djúpt hugleiðsla, smáskífan eða andleg auga verður sýnilegt innan það miðlægur hluti af það enni. Þetta alvitur auga er ýmislegt vísað til til inn ritningar eins og það þriðja auga, það stjarna af það Austur, það innri auga, það dúfa lækkandi frá himinn, það auga af Síva, innsæisauga o.s.frv.

15-6 : "Hann það gróðursett það eyra, skal hann ekki heyra? hann það myndaðist það auga, skal hann ekki sjá? hann það kennir maður

. þekking, skal hann ekki Veistu?" - *Sálmur* 94:9-10

15-7 Þjóðsögur allra þjóða innihalda tilvísanir í galdra sem hafa vald yfir náttúrunni. Indíánar í Ameríku eru vel þekktir til hafa þróað hljóð helgisiðir fyrir rigning og vindur. Brúnka Sen, það frábært Hindúar tónlistarmaður, var fær til slökkva eldur af kraftur af hans lag. Karl Kellogg, það Kalifornía náttúrufræðingur, gaf a sýnikennsla af það áhrif af tónn titringur í eldi í 1926 áður a hópur af Nýtt York slökkviliðsmenn. "Að fara framhjá a boga, eins og einn stækkað fiðla boga, hratt yfir einn álstilling gaffall, hann framleitt a öskra eins og ákafur útvarp truflanir. Samstundis það gult bensín logi, tveir fætur hátt, stökk inni holt glerrör, sökk niður í sex tommur á hæð og varð að bláum, sprungnum blossa. Önnur tilraun með boganum og annað titringsskríkt hljóð slökkti það.“

KAFLI: 16 ára

Að yfirbuga Hinn Stjörnur

„Mukunda, af hverju færðu þér ekki

stjörnuspáararmband?“ „Ætti ég það, meistari? Ég

trúi ekki á stjörnuspeki.“

„Þetta snýst aldrei um *trú* ; eina vísindalega afstaðan sem hægt er að taka til hvaða efnis sem er er hvort það sé *satt* . Þyngdarlögmálið virkaði jafn skilvirkt fyrir Newton og eftir hann. Alheimurinn væri frekar óreiðukenndur ef lögmál hans gætu ekki virkað án samþykkis mannlegrar trúar.“

„Sjarlatanar hafa komið stjörnufræðinni í vanvirðingu eins og hún er í dag. Stjörnuspeki er of víðtæk, bæði stærðfræðilega séð **16-1“** og heimspekilega séð, að rétt sé skilið nema af mönnum með djúpa skilning. Ef fáfróðir lesa himininn rangt og sjá þar skrift í stað handrits, Það er eðlilegt í þessum ófullkomna heimi. Maður ætti ekki að hafna viskunni með „vitringnum“.

„Allir hlutar sköpunarinnar eru tengdir saman og skiptast á áhrifum sínum. Jafnvægi í takti alheimsins á rætur sínar að rekja til gagnkvæmni,“ hélt gúrú minn áfram. „Maðurinn, í mannlegri mynd sinni, þarf að berjast gegn tveimur kröftum - í fyrsta lagi óróa í veru sinni, sem orsakast af blöndun jarðar, vatns, elds, lofts og eterískra frumefna; í öðru lagi ytri sundrandi krafta náttúrunnar. Svo lengi sem maðurinn glímir við dauðleika sinn, verður hann fyrir áhrifum af ótal stökkbreytingum himins og jarðar.“

„Stjörnuspeki er rannsókn á viðbrögðum mannsins við áreiti frá reikistjarnanum. Stjörnurnar hafa enga meðvitaða góðvild eða fjandskap; þær senda einungis frá sér jákvæða og neikvæða geislun. Í sjálfu sér hjálpa þessar geislanir ekki mannkyninu eða skaða þær, heldur bjóða þær upp á lögmæta leið fyrir ytri starfsemi ...“ orsaka-afleiðingar jafnvægi sem hver maður hefur sett inn í hreyfing í það fortíð.

„Barn fæðist á þeim degi og klukkustund þegar himneski geislinn er í stærðfræðilegri samhljómi við einstaklingsbundna karma þess. Stjörnuspá þess er krefjandi mynd sem sýnir óbreytanlega fortíð þess og líklegar framtíðarafleiðingar hennar. En fæðingarkortið er aðeins hægt að túlka rétt af mönnum með innsæisvitund: þessir eru fáir.“

„Boðskapurinn sem djarflega lýsir um himininn á fæðingarstundu er ekki ætlaður til að leggja áherslu á örlögin - afleiðing góðs og ills fortíðar - heldur til að vekja vilja mannsins til að flýja alheimsþrældóm sinn. Það sem hann hefur gert, getur hann afturkallað. Enginn annar en hann sjálfur var upphafsmaður orsaka þeirra

afleiðinga sem nú eru ríkjandi í lífi hans. Hann getur sigrast á hvaða takmörkun sem er, vegna þess að hann skapaði hana með eigin gjörðum í upphafi og vegna þess að hann býr yfir andlegum auðlindum sem eru ekki undir þrýstingi plánetunnar.“

„Hjátrúarfull lotning fyrir stjörnuspeki gerir mann að sjálfvirkum manni, þrælslega háðum vélrænni leiðsögn. Vitri maðurinn sigrar reikistjörnur sínar - það er að segja fortíð sína - með því að flytja hollustu sína frá sköpuninni til skaparans. Því meira sem hann áttar sig á einingu sinni við andann, því minna getur efni stjórnað honum. Sálin er alltaf frjáls; hún er ódauðleg vegna þess að hún er ófæð. Stjörnur geta ekki stjórnað henni.“

„Maðurinn *er* sál og *hefur* líkama. Þegar hann rétt stillir sjálfsmynd sína yfirgefur hann öll áráttuþráhyggjumynstur. Svo lengi sem hann er ruglaður í venjulegu ástandi andlegs minnisleysis mun hann þekkja fínlegar fjötrar umhverfislögmálsins.“

„Guð er sáttur; sá sem stillir sig upp mun aldrei framkvæma neina ranga athöfn. Athafnir hans verða rétt og eðlilega tímasettar í samræmi við stjörnuspekilögmál. Eftir djúpa bæn og hugleiðslu er hann í sambandi við guðdómlega meðvitund sína; enginn meiri kraftur er til en þessi innri vernd.“

„Kæri meistari, hvers vegna vilt þú þá að ég beri stjörnuspáarmband?“ Ég þorði að spyrja þessa spurningu eftir langa þögn, þar sem ég hafði reynt að tileinka mér göfuga útskýringu Sri Yukteswar.

„Það er aðeins þegar ferðamaður hefur náð markmiði sínu að hann réttlætir að henda kortum sínum. Á ferðalaginu nýtir hann sér hvaða þægilega flýtileið sem er. Hinir fornu rishiar fundu margar leiðir til að stytta útlegðartímabil mannsins í blekkingu. Það eru ákveðnir vélrænir eiginleikar í karmalögmálinu sem fingur viskunnar geta stillt á kunnáttusamlegan hátt.“

„Allar mannlegar meinsemdir stafa af einhverju broti á alheimslögum. Ritningarnar benda á að maðurinn verði að uppfylla náttúrulögmálin án þess að vanvirða guðdómlega almætti. Hann ætti að segja: „Drottinn, Ég traust í Þú, og vita Þú dós hjálp ég, en Ég líka mun gera mín besta til afturkalla hvaða sem er „Það sem ég hef rangt gert.“ Með ýmsum hætti – með bæn, viljastyrk, jógahugleiðslu, samráði við dýrlinga eða notkun stjörnuspáararmbanda – er hægt að lágmarka eða ógilda skaðleg áhrif fyrri misgjörða.

„Rétt eins og hægt er að útbúa hús með koparstöng til að draga úr eldingaráfalli, þannig getur líkaminn notið góðs af ýmsum verndarráðstöfunum. Fyrir öldum síðan uppgötvuðu jógíar okkar að hreinir málmar gefa frá sér geðrænt ljós sem vinnur öfluga gegn neikvæðri togkrafti reikistjarnanna.“
Fínleg raf- og segulgeislun er stöðugt á sveimi um alheiminn; þegar líkami manns er aðstoðaður veit hann það ekki; þegar hann er að sundrast er hann enn í fáfræði. Getur hann gera hvað sem er um það?

„Þetta vandamál vakti athygli rísanna okkar; þeir fundu ekki aðeins samsetningu málma gagnlega, heldur einnig plöntur og - áhrifaríkast af öllu - gallalaus gimsteina sem voru ekki minni en tveir karöt. Fyrirbyggjandi notkun stjörnuspeki hefur sjaldan verið rannsökuð alvarlega utan Indlands. Einn lítill- Það er þekkt staðreynd að réttir gimsteinar, málmar eða jurtablöndur eru verðlausar nema tilskilin þyngd sé tryggð og nema þessi lækningaefni séu borin nálægt húðinni.

„Herra minn, auðvitað skal ég fylgja ráðum þínum og fá mér armband. Ég er forvitinn að hugsa um að vinna bug á plánetu!“

„Í almennum tilgangi mæli ég með notkun armbönda úr gulli, silfri og kopar. En í ákveðnum tilgangi vil ég að þú fáir þér eitt úr silfri og blýi.“ Sri Yukteswar bætti við nákvæmum leiðbeiningum.

"Guruji, hvað sértækt tilgangur gera þú meina?"

„Stjörnurnar eru að fara að sýna þér óvingjarnlegan áhuga, Mukunda. Óttast þú ekki; þú munt vera varinn. Eftir um það bil mánuð mun lifrin þín valda þér miklum vandræðum. Sjúkdómurinn er áætlaður í sex mánuði, en notkun þín á stjörnuspáararmbandi mun stytta tímabilið í tuttugu og fjóra daga.“

Daginn eftir leitaði ég uppi gullsmið og var fljótlega farinn að bera armbandið. Heilsa mín var frábær; spá meistarans hvarf mér úr huga. Hann fór frá Serampore til að heimsækja Benares. Þrjátíu dögum eftir samtal okkar fann ég skyndilegan sársauka í lifrarsvæðinu. Vikurnar sem fylgdu voru eins og martröð af óbærilegum sársauka. Ég var tregur til að trufla gúrú minn og hélt að ég myndi hugrakkur þola raun mína einn.

En tuttugu og þriggja daga pyndingar veiktu ákvörðun mína; ég hélt til Benares. Þar tók Sri Yukteswar á móti mér með óvenjulegri hlýju en gaf mér ekkert tækifæri til að segja honum frá erfiðleikum mínum í einrúmi. Margir trúaðir heimsóttu meistarann þann dag, bara til að fá *darshan* . [16-2] Veikur og vanræktur sat ég í horni. Það var ekki fyrr en eftir kvöldmatinn að allir gestirnir voru farnir. Gúrú minn kallaði á mig mig út á áttstrendar svalir hússins.

„Þú hlýtur að hafa lent í lifrarsjúkdómnum þínum.“ Sri Yukteswar leit undan; hann gekk fram og til baka og greip öðru hvoru í tunglsljósið. „Leyfðu mér að sjá; þú hefur verið veikur í tuttugu og fjóra daga, er það ekki?“

"Já, herra.“

"Vinsamlegast gera það magi æfing Ég hafa kennt þú.“

„Ef þú vissir umfang þjáninga minna, meistari, þá myndir þú ekki biðja mig um að hreyfa mig.“ Engu að síður gerði ég veikburða tilraun til að hlýða honum.

„Þú segir að þú finnir fyrir sársauka; ég segi að þú finnir engan. Hvernig geta slíkar mótsagnir verið til?“ Gúrú minn horfði spyrjandi á mig.

Ég var ringlaður og síðan gagntekinn af gleðilegri létti. Ég gat ekki lengur fundið fyrir þeirri stöðugu kvöl sem hafði haldið mér næstum svefnlausum vikum saman; við orð Sri Yukteswar hvarf kvölin eins og hún hefði aldrei verið til.

Ég byrjaði til krjúpa á hans fætur í þakklæti, en hann fljótt komið í veg fyrir mig.

„Vertu ekki barnalegur. Stattu upp og njóttu fegurðar tunglsins yfir Ganges.“ En augu meistarans glitruðu hamingjusöm þegar ég stóð þögul við hliðina á honum. Ég skildi af framkomu hans að hann vildi að ég fyndi að ekki hann, heldur Guð, hefði verið læknirinn.

Ég ber enn þann dag þunga silfur- og blýarmbandið, minjagrip frá þeim tíma sem ég var alltaf þakklátur fyrir – þegar ég uppgötvaði á ný að ég bjó með persónu sem var sannarlega ofurmannleg. Seinna, þegar ég kom með vini mína til Sri Yukteswar til að fá lækningu, mælti hann alltaf með mér.

skartgripir eða það armband, lofsyngja þeirra nota eins og einn athöfn af stjörnuspeki viska.

Ég hafði haft fordóma gagnvart stjörnuspeki frá barnæsku, að hluta til vegna þess að ég tók eftir því að margir eru mjög tengdir henni og að hluta til vegna spár sem stjörnuspekingur fjölskyldunnar okkar gerði: „Þú munt giftast þrisvar sinnum og vera tvisvar ekkja.“ Ég velti þessu fyrir mér, Líður eins og geit sem bíður fórnar frammi fyrir musteri þrefalds hjónabandsins.

„Þú getur alveg eins sætt þig við örlög þín,“ hafði bróðir minn Ananta sagt. „Stjörnuspáin þín hefur réttilega sagt að þú myndir fljúga að heiman til Himalajafjalla á fyrstu árum þínum, en verða nauðungarlega sendur aftur. Spá um hjónabönd þín er einnig óhjákvæmileg til að rætast.“

Eina nóttina fékk ég skýra innsæi um að spádómurinn væri algerlega ósannur. Ég kveikti í stjörnuspábókinni og setti öskuna í pappírspoka sem ég skrifaði á: „Fræ fyrri karma geta ekki spírað ef þau eru ristuð í guðdómlegum eldum viskunnar.“ Ég setti pokann á áberandi stað; Ananta las strax ögrandi athugasemd mína.

„Þú getur ekki eyðilagt sannleikann eins auðveldlega og þú hefur brennt þessa pappírsrúllu.“ Bróðir minn hló hæðnislega.

Það er staðreynd að þrisvar sinnum áður en ég varð fullorðinn reyndi fjölskylda mín að skipuleggja trúlofun mína. Í hvert skipti neitaði ég að fallast á áætlanirnar, [16-3] að vita að ást mín til Guðs var yfirþyrmandi en nokkur stjörnuspekileg sannfæring frá fortíðinni.

„Því dýpri sem sjálfsþekking mannsins er, því meiri áhrif hefur hann á allan alheiminn með fíngerðum andlegum titringi sínum, og því minna hefur hann sjálfur áhrif á fyrirbærisflæðið.“ Þessi orð meistarans komu oft innblásandi upp í hugann.

Stundum sagði ég stjörnuspekingum að velja verstu tímabil mín, samkvæmt vísbendingum reikistjarnanna, og Ég myndi samt sem áður klára hvaða verkefni sem ég setti mér. Það er satt að velgengni mín á slíkum tímum hefur verið fylgt óvenjulegum erfiðleikum. En sannfæring mín hefur alltaf verið réttlætanleg: trú á guðlega vernd og rétta notkun á guðs gefnum vilja mannsins eru ógnvekjandi kraftar sem nokkur „öfug skál“ getur safnað saman.

Ég skildi að stjörnumerkið við fæðingu manns er ekki að maðurinn sé brúða fortíðar sinnar. Boðskapur hennar er frekar hvatning til stolts; himnarnir sjálfir leitast við að vekja ákveðni mannsins til að vera frjáls frá öllum takmörkunum. Guð skapaði hvern mann sem sál, með einstaklingsbundinni gjöf, og því nauðsynlegan fyrir alheimsbyggingu, hvort sem hann er í tímabundið hlutverki stólpa eða sníkjudýrs. Frelsi hans er endanlegt og tafarlaust, ef hann svo vill; það er ekki háð ytri heldur innri sigrum.

Sri Yukteswar uppgötvaði stærðfræðilega notkun 24.000 ára jafndægurshringrásar á okkar tímum. [16-4] Hringrásin skiptist í uppstigandi boga og niðurstigandi boga, hver um sig 12.000 ár að lengd. Innan hvers boga falla fjórar *júgur* eða aldir, kallaðar *kalí* , *dwapara* , *treta* og *satya* , sem samsvara grískum hugmyndum um járnöld, bronsöld, silfuröld og gullöld.

Gúrú minn komst að þeirri niðurstöðu með ýmsum útreikningum að síðasta *Kali Yuga* eða járnöldin, Uppstigsboginn, hófst um árið 500 e.Kr. Járnöldin, sem er 1200 ár að lengd, er tímabil efnishyggju; henni lauk um árið 1700 e.Kr. Það ár markaði upphaf *Dwapara Yuga* , 2400 ára tímabils rafmagns. og þróun kjarnorku, öld símskeyta, útvarps, flugvéla og annarra geimtoreyðinga .

3600 ára tímabil *Treta Yuga* hefst árið 4100 e.Kr.; aldur þess mun einkennast af almennri þekkingu á hugrænum samskiptum og öðrum tímaeyðandi þáttum. Á 4800 árum *Satya Yuga* , lokatímabilinu í vaxandi boga, mun greind mannsins vera fullkomlega þróuð; hann mun starfa í samræmi við guðdómlega áætlun.

Lækkandi bogi 12.000 ára, sem hefst með lækkandi gullöld 4800 ára, og hefst síðan [16-5.] fyrir heiminn; maðurinn sekkur smám saman niður í fáfræði. Þessar hringrásir eru eilífar umferðir *maya* , andstæður og afstæðir fyrirbæraheimsins. [16-6] Maður, einn af öðrum, sleppur úr fangelsi tvíhyggju sköpunarverksins er hann vaknar til meðvitundar um óaðskiljanlega guðlega einingu sína við skaparann.

Meistarinn jók skilning minn ekki aðeins á stjörnuspeki heldur einnig á ritningum heimsins. Hann lagði helgu textana á flekklaust borð hugans og gat greint þá með skurðhníf. innsæishugsun og að aðgreina villur og innskot fræðimanna frá sannleikanum eins og spámennirnir lýstu honum upphaflega.

„Festu sjónina á nefstöngina.“ Þessi ónákvæma túlkun á erindi í *Bhagavad Gita* , [16-7] almennt viðurkenndur af austrænum sérfræðingum og vestrænum þýðendum, notaður til að vekja upp fyndna gagnrýni meistarans.

„Leið jógísins er nógu einstök eins og hún er,“ sagði hann. „Hvers vegna að ráðleggja honum að gera sig líka skáeyga? Hin sanna merking *nasikagrams* er „uppruni nefsins, ekki „endi nefsins“. Nefið byrjar á punktinum milli tveggja augabrúna, þar sem andleg sjón er sett.“ [16-8] Vegna eins *Sankhya* [16-9] spakmæli, „ *Iswar-ashidha* ,“ - „Ekki er hægt að álykta að sköpunarherra sé til staðar“ eða „Guð er ekki sannaður,“ [16-10] -margir fræðimenn kalla alla heimspekina guðleysi.

„Versið er ekki níhílískt,“ útskýrði Sri Yukteswar. „Það gefur einungis til kynna að fyrir óupplýstan mann, sem er háður skilningarvitum sínum fyrir alla lokadóma, hljóta sönnunargögn Guðs að vera óþekkt og því ekki til. Sannir *Sankhya*-fylgjendur, með óhagganlegri innsýn sem fæðist af hugleiðslu, skilja að Drottinn er bæði til og þekkingur.“

Meistarinn útskýrði kristna Biblíuna af undursamlegri skýrleika. Það var frá hindúagúrú mínum, sem ekki var þekktur af listamönnum kristinna manna, að ég lærði að skynja ódauðlegan kjarna Biblíunnar og skilja sannleikann í fullyrðingu Krists – sem er örugglega sú spennandi og óbilandi sem nokkru sinni hefur verið sögð: „Himinn og jörð munu líða undir lok, en mín orð munu aldrei líða undir lok.“

Hinir miklu meistarar Indlands móta líf sitt eftir sömu guðdómlegu hugsjónum og Jesú; þessir menn eru yfirlýstir ættingjar hans: „Hver sem gjörir vilja föður míns, sem er á himnum,

„Það sama á við um bróður minn, systur og móður.“ [16-12] „Ef þér haldið fast í orði mínu,“ benti Kristur á, „þá eruð þér sannir lærisveinar mínir og þér munuð þekkja sannleikann, og sannleikurinn mun gjöra yður frjálsa.“ [16-13] Frjálsir menn allir, drottnar sjálfra sín, jógí-kristar Indlands eru hluti af ódauðlega bræðralaginu: þeir sem hafa öðlast frelsandi þekkingu á hinum eina föður.

„Sagan um Adam og Evu er mér óskiljanleg!“ sagði ég með mikilli ákefð einn daginn í fyrstu baráttu minni við þessa allegóríu. „Hvers vegna refsaði Guð ekki aðeins hinum seku hjónum, heldur einnig saklausu ófæddu kynslóðum?“

Meistarinn skemmti sér meira yfir ákafa mínum en fáfræði. „ *1. Mósebók* er djúpt táknræn og ekki hægt að skilja hana bókstaflega,“ útskýrði hann. „Lífsins tré“ er mannslíkaminn. Mænan er eins og uppsnúið tré, með hár mannsins sem rætur og greinar af bæði frá- og innri taugum. Tré taugakerfisins ber marga ánægjulega ávexti eða tilfinningar eins og sjón, heyrn, lykt, bragð og snerting. Manninum er réttilega heimilt að njóta þessara ávaxta; en honum var bannað að upplifa kynlíf, „eplið“ í miðju líkamsgarðsins. [16-14]

„Höggormurinn táknar upprúllaða hryggorku sem örvar kynfærataugarnar. „Adam“ er skynsemi og „Eva“ er tilfinning. Þegar tilfinningar eða Evu-meðvitund í einhverjum manni eru yfirbuguð af kynhvötinni, þá lætur skynsemi hans eða Adam einnig undan.“ [16-15]

„Guð skapaði mannkynið með því að efnisgera líkama karls og konu með vilja sínum; hann gaf nýju tegundinni kraftinn til að skapa börn á svipaðan hátt.“ „óflekkað“ eða guðdómlegt hátt. [16-16] Þar sem birtingarmynd hans í einstaklingsbundinni sál hafði hingað til verið takmörkuð við dýr, sem voru eðlishvötbundin og skorti möguleika fullrar skynsemi, skapaði Guð fyrstu mannslíkamana, táknrænt kallaða Adam og Eva. Til þessara, til hagstæðrar uppþróunar, færði hann sálir eða guðdómlegan kjarna tveggja dýra. [16-17] Í Adam eða manninum var skynsemin ríkjandi; í Evu eða konunni var tilfinningin ríkjandi. Þannig birtist tvíhyggjan eða pólunin sem liggur að baki fyrirbæraheimunum. Skynsemi og tilfinning eru áfram í samhengi. himinn samvinnugleði svo lengi sem mannshugurinn lætur ekki blekkjast af snákaorku dýrslegra tilhneiginga.

„Mannslíkaminn var því ekki eingöngu afleiðing þróunar frá dýrum, heldur var hann skapaður með sérstöku sköpunarverki Guðs. Dýraformin voru of gróf til að tjá fulla guðdómleika; mannverunni var einstakt gefið gríðarlegt andlegt getu - „þúsundblaða lótusblóm“.“ heilinn - sem og bráðlega vaknaðar dulrænar miðstöðvar í hryggnum.

„Guð, eða hin guðdómlega meðvitund sem var til staðar innan fyrstu sköpuðu parsins, ráðlagði þeim að njóta allrar mannlegrar skynjunar, en ekki að einbeita sér

að snertiskynjunum.“ 16-18 Þessu var bannað til að koma í veg fyrir þroska kynfæra, sem myndi flækja mannkynið í óæðri dýrafræðilegri aðferð við æxlun. Viðvöruninni um að endurvekja ekki undirmeðvitaðar dýrslegar minningar var ekki sinnt. Adam og Eva tóku aftur upp leiðina að æxlun án dýrs og féllu frá því ástandi himneskrar gleði sem var eðlilegt fyrir hinn upprunalega fullkomna mann.

"Þekking af gott og illt vísar til til það geimferðafræði tvíhyggju nauðung. Að falla undir það sveifla af

Með misnotkun tilfinninga sinna og skynsemi, eða meðvitundar Evu og Adams, afsalar maðurinn sér rétti sínum til að ganga inn í himneska garð guðlegrar sjálfsþurftar. 16-19 Persónuleg ábyrgð hvers manns er að endurreisa „foreldra“ sína eða tvíþætta eðli í sameinaða sátt eða Eden.

Þegar Sri Yukteswar lauk ræðu sinni leit ég með nýrri virðingu á blaðsíður 1.

Mósebókar . „Kæri meistari,“ sagði ég, „í fyrsta skipti finn ég fyrir raunverulegri

skyldu gagnvart Adam og Evu sem son!“

16-1 : Frá stjarnfræðilegur tilvísanir í forn Hindúar ritningar, fræðimenn hafa verið fær til rétt ganga úr skugga um það dagsetningar höfundanna. Vísindaleg þekking rishianna var mjög mikil; í *Kaushitaki Brahmana* finnum við nákvæmar stjarnfræðilegar upplýsingar kaflar sem sýna það í 3100 f.Kr. það Hindúar voru langt háþróaður í stjörnufræði, sem hafði a hagnýtt gildi við að ákvarða heppilega tíma fyrir stjörnuspekiathafnir. Í grein í *East-West* , febrúar 1934, er eftirfarandi samantekt gefin á *Jyotish* eða safni Vedískra stjörnufræðiritgerða: „Það inniheldur vísindalegan fróðleik sem hélt Indlandi í fararbroddi allra fornra þjóða og gerði hana að Mekka þekkingarleitenda. Hinn mjög forni *Brahmagupta* , einn af það *Jyotish* verk, er einn stjarnfræðilegur ritgerð að takast á við með slíkt skiptir máli eins og það sólmiðlægur hreyfing það reikistjörnur lík í okkar sólarorku kerfi, það skáhalli af það sólbaugur, það jarðarinnar kúlulaga eyðublað, það endurspeglast ljós tunglsins, dagleg snúningur jarðar um ás, tilvist fastastjarna í Vetrarbrautinni, þyngdarlögmálið og aðrar vísindalegar staðreyndir sem ekki rann upp fyrir vesturheiminum fyrr en á tímum Kópernikusar og Newtons.

Það er núna vel þekkt það það svokallaður "Arabíska tölur,“ án hvers tákn háþróaður stærðfræði er erfitt, barst til Evrópu á 9. öld, í gegnum Araba, frá Indlandi, þar sem þetta táknkerfi hafði verið mótað til forna. Frekari upplýsingar ljós á Indlands víðfeðmur vísindaleg arfleifð mun vera fannst í Dr. P. C. Ray's *Saga Af Hindúar Efnafræði* og í *Jákvæðum* . *vísindum hinna fornu hindúa eftir Dr. BN Seal*

16-2 : Hinn blessun sem rennur frá það bara sjón af a dýrlingur.

16-3 : Einn af það stelpur hver mín fjölskylda valið eins og a mögulegt brúður fyrir ég, eftir á gift mín frændi, Prabhas Chandra Ghose.

16-4 : A sería af þrettán greinar á það sögulegt staðfesting af Srí Yukteswar's *Júga* kenning birtist í það tímarit *Austur-Vestur* (Los Angeles) frá september, 1932, til september,

.1933. 16-5: Árið 12.500 e.Kr

16-6 : Hinn Hindúar ritningar staður það nútíð heimsöld eins og sem á sér stað innan það *Kali Júga* af a mikið lengur alhliða hringrás en einfalda 24.000 ára jafndægurshringrásin sem Sri Yukteswar fjallaði um. Alheimshringrás ritninganna er 4.300.560.000 ár að lengd og mælir sköpunardag eða lífslengd sem plánetunni okkar er úthlutað. kerfi í þess nútíð eyðublað. Þetta víðfeðmur mynd gefið eftir það rishíar er byggt á a samband á milli það lengd sólársins og margfeldi af pí (3,1416, hlutfall ummáls hrings og þvermáls).

Hinn lífið span fyrir a heil alheimurinn, samkvæmt til það forn sjáendur, er 314.159.000.000.000 sólarorku ár, eða "Einn ".Aldur af Brahma

Vísindamenn mat það nútíð aldur af það jörðin til vera um tveir milljarðar ár, að byggja þeirra niðurstöður á a nám af blývasar vinstri eins og a niðurstaða af geislavirkni í steinar. Hinn Hindúar ritningar lýsa yfir það einn jörðin slíkt eins og okkar er uppleyst fyrir einn af tveir ástæður: það íbúar eins og a heil verða annað hvort alveg gott eða alveg illt. Hinn .heimshugur þannig myndast kraftur sem frelsar föngnu atómin sem haldast saman sem jörð

Ógnvekjandi yfirlýsingar eru stundum birt varðandi einn yfirvofandi "endi af það heimur." Hinn nýjasta spá af Dómurinn var kveðinn upp af séra Chas. G. Long frá Pasadena, sem ákvað opinberlega að „dómsdagurinn“ skyldi vera 21. september 1945. Blaðamenn *United Press* spurðu mig um álit; ég útskýrði að heimshringrásirnar fylgdu skipulegri

framvindu samkvæmt guðlegri áætlun. Engin jarðnesk upplausn er í sjónmáli; tveir milljarðar ára af hækkandi og lækkandi jafndægurshringrásum eru enn framundan fyrir plánetuna okkar í núverandi mynd. Tölurnar sem rishis gefa upp fyrir hinar ýmsu heimsöldur verðskulda ítarlega rannsókn á Vesturlöndum; tímaritið *Time* (17. desember 1945, bls. 6) kallaði þær „hugvekjandi tölfræði.“

16-7 : kafli VI:13.

16-8 : "Það ljós af það líkami er það auga: því hvenær þinn auga er einhleypur, þinn heil líkami einnig er fullt af ljós; en þegar þinn auga er illt, þinn líkami einnig er fullt af myrkur. Taka gefa gaum því það það ljós sem er í þig vera ekki myrkur.“ – *Lúkas* 11:34-35.

16-9 : Einn af það sex kerfi af Hindúar heimspeki. *Sankhya* kennir lokaútgáfa frelsun í gegnum þekking af Tuttugu og fimm meginreglur, sem byrja á *prakriti* eða náttúrunni og enda á *purusha* eða sálinni.

16-10 : *Sankhya Spakmæli* , 1:92.

16-11: *Matteus* 24:35.

16-12 : *Matteus* 12:50.

16-13 Jóhannes 8:31-32. Jóhannes vitnaði: „En öllum þeim, sem tóku við honum, gaf hann vald til að verða Guðs börn , jafnvel til þau það trúa á hans nafn (jafnvel til þau WHO eru stofnað í það Kristur Meðvitund).“ - *Jóhannes* 1:12.

16-14 : "Við má borða af það ávöxtur af það tré af það garður: en af það ávöxtur af það tré sem er í það miðri af það „Guð hefur sagt: Þér megið ekki eta af honum né snerta hann, ella deyið þér.“ – 1. *Mósebók* 3:2-3.

16-15 : "Það kona hver þú gaf til vera með ég, hún gaf mig af það tré, og Ég gerði borða. Hinn kona sagði, „Höggormurinn tældi mig, og ég át.“ – *1Mós* 3:12-13.

16-16 : "Svo Guð búinn til maður í hans eigin mynd, í það mynd af Guð búinn til hann hann; karlkyns og kvenkyns búinn til hann þau. Og Guð blessaður þau, og Guð sagði til þau, Vera ávaxtaríkt og margfalda, og fylla á það jörðin, og undirgefa það." - *Gen.* 1:27-28 .

16-17 : "Og það Drottinn Guð myndaðist maður af það ryk af það jörð, og andaði inn í hans nasir það andardráttur af lífið; og maðurinn varð lifandi sál.“ – *1. Mós* . 2:7.

16-18 : "Nú það höggormur (kynlíf afl) var meira lúmskur en hvaða sem er dýrið af það völlur (hvaða sem er annað skynfæri af það líkami).- *Gen. 3* : 1.

16-19 „Drottinn Guð plantaði aldingarð í Eden austan megin og setti þar manninn, sem hann hafði myndað.“ - *1Mós* 2:8. „Þess vegna sendi Drottinn Guð hann burt úr Edengarðinum til að yrkja jörðina, þaðan sem hann var tekinn.“ - *1Mós* 3:23. Meðvitund hins guðdómlega manns, sem Guð skapaði fyrst, beindist að hinu alvalda eina auga á enninu. (austur á bóginn). Hinn al-skapandi völd af hans mun, einbeitt á það blettur, voru týndur til maður hvenær hann byrjaði til "til „grunnurinn“ að líkamlegu eðli hans.

KAFLI: 17 ára

Sasi Og Hinn Þrír Safírar

"Vegna þess að þú og mín sonur hugsa svo mjög af Svami Srí Yukteswar, Ég mun taka a útlit á hann." Hinn

Tónn Dr. Narayan Chunder Roy gaf í skyn að hann væri að gera lítið úr geðþótta hálfvita. Ég faldi reiði mína, eins og best er að segja um trúboða.

Félagi minn, dýralæknir, var staðfastur trúleysingi. Ungi sonur hans, Santosh, hafði beðið mig um að sýna föður sínum áhuga. Hingað til hafði ómetanleg aðstoð mín verið nokkuð ósýnileg.

Dr. Roy fylgdi mér daginn eftir í einsetubústaðinn í Serampore. Eftir að meistarinn hafði veitt honum stutt viðtal, sem að mestu leyti einkenndist af stoískri þögn beggja vegna, fór gesturinn snögglega.

„Hvers vegna að færa látinn mann í ashramið?“ Sri Yukteswar horfði spyrjandi á mig um leið og dyrnar höfðu lokast fyrir efasemdarmanninum frá Kalkútta.

"Herra! Læknirinn er á lífi!" "En í

a stutt tími hann mun vera

dauður.“

Ég varð steinhissa. „Herra minn, þetta verður hræðilegt áfall fyrir son hans. Santosh vonast enn eftir tíma til að breyta efnishyggju föður síns. Ég sárbæni þig, meistari, að hjálpa manninum.“

„Mjög vel; þín vegna.“ Andlit gúrú míns var tilfinningalaust. „Stolti hestalæknirinn er langt horfinn af sykursýki, þótt hann viti það ekki. Eftir fimmtán daga mun hann leggjast í rúmið. Læknarnir munu gefa hann upp sem glataðan; eðlilegur tími hans til að yfirgefa þessa jörð er sex vikur frá deginum í dag. Þökk sé fyrirbænum þínum mun hann þó ná sér á þeim degi. En það er eitt skilyrði. Þú verður að fá hann til að bera stjörnuspáarmband; hann mun eflaust mótmæla eins harkalega og einn af hestum hans fyrir aðgerð!“ Meistarinn kímdi.

Eftir þögn, þar sem ég velti fyrir mér hvernig ég og Santosh gætum best beitt listinni að tæla til hins þrjóska læknis, tilkynnti Sri Yukteswar frekari upplýsingar.

„Um leið og maðurinn batnar skaltu ráðleggja honum að borða ekki kjöt. Hann mun þó ekki hlýða þessu ráði og eftir sex mánuði, rétt þegar honum líður sem best, mun hann falla dauður niður. Jafnvel þessi sex mánaða framlenging lífstíðar er honum aðeins veitt vegna beiðni þinnar.“

Daginn eftir lagði ég til við Santosh að hann pantaði armband hjá gullsmiðnum. Það yrði tilbúið eftir viku, en Dr. Roy neitaði að setja það á sig.

„Ég er við bestu heilsu. Þú munt aldrei heilla mig með þessum stjörnuspekilegu hjátrúum.“ Læknirinn leit á mig með hörku.

Ég rifjaði upp með skemmtun að meistarinn hafði réttilega borið manninn saman við hraustan hest. Sjö dagar liðu; læknirinn, sem skyndilega veiktist, samþykkti auðmjúklega að bera armbandið. Tveimur vikum síðar sagði læknirinn sem var viðstaddur mér að ástand sjúklings hans væri vonlaust. Hann gaf skelfilegar upplýsingar um skaðsemi sykursýkisins.

Ég hristi mín höfuð. "Minn" gúrú hefur sagði það, eftir a veikindi varanlegur einn mánuður, Dr. Roy mun vera vel.“

Læknirinn starði á mig vantrúaður. En hann leitaði mín uppi tveimur vikum síðar, með afsakandi svip.

„Dr. Roy hefur náð sér að fullu!“ hrópaði hann. „Þetta er ótrúlegasta tilfellið sem ég hef upplifað. Aldrei áður hef ég séð deyjandi mann sýna svona óútskýranlega endurkomu. Gúrú ykkar hlýtur sannarlega að vera lækningaspámaður!“

Eftir eitt viðtal við Dr. Roy, þar sem ég endurtók ráðleggingar Sri Yukteswar um kjötlaust mataræði, sá ég manninn ekki aftur í sex mánuði. Hann stoppaði til að spjalla eitt kvöldið þegar ég sat á torginu við fjölskylduhús mitt við Gurpar Road.

„Segðu kennaranum þínum að með því að borða kjöt oft hafi ég endurheimt alveg kraftinn minn. Óvísindalegar hugmyndir hans um mataræði hafa ekki haft áhrif á mig.“ Það var satt að Dr. Roy leit út fyrir að vera fyrirmynd um heilsu.

En daginn eftir kom Santosh hlaupandi til mín frá heimili sínu í næstu götu. „Í morgun féll pabbi dauður niður!“

Þetta tilfelli var ein af furðulegustu upplifunum mínum af meistaranum. Hann læknaði uppreisnargjarnan dýralækninn þrátt fyrir vantrú hans og framlengdi náttúrulega dvöl mannsins á jörðinni um sex mánuði, eingöngu vegna einlægrar bænar minnar. Sri Yukteswar var óendanleg í góðvild sinni þegar   frammi fyrir áköfri bæn dýrkanda.

Það var mér mesta heiður að fá að taka með mér háskólafélaga til að hitta gúrú minn. Margir þeirra myndu leggja til hliðar – að minnsta kosti í öskurheiminum! – tískulega fræðilega skikkju sína sem trúarleg efahyggja.

Einn af vinum mínum, Sasi, eyddi nokkrum ánægjulegum helgum í Serampore. Húsbóndinn varð afar hrifinn af drengnum og harmaði að einkalíf hans væri óreiðukennt og í óreiðu.

„Sasi, nema þú bætir þig, verður þú hættulega veikur eftir eitt ár.“ Sri Yukteswar horfði á vin minn með ástúðlegri gremju. „Mukunda er vitnið: segðu ekki síðar að ég hafi ekki varað þig við.“

Sasi hló. „Meistari, ég læt þig eftir að veita mér ljúfa gjöf alheimsins í mínu eigin dapurlega máli! Andi minn er reiðubúinn en viljinn veikur. Þú ert eini frelsari minn á jörðinni; ég trúi ekki á neitt annað.“

"Á að minnsta kosti þú ætti klæðast a tveggja karata blár safír. Það mun hjálp þú.“

"Ég get ekki efni á einn. Allavega, kæri guruji, ef vandræði kemur, Ég að fullu trúa þú mun vernda mig.“

„Eftir eitt ár munt þú koma með þrjá safíra,“ svaraði Sri Yukteswar dularfullt. „Þá verða þeir að engu gagni.“

Afbrigði af þessu samtali áttu sér stað reglulega. „Ég get ekki siðbæt mig!“ sagði Sasi í kómískri örvæntingu. „Og traust mitt á þér, meistari, er mér dýrmætara en nokkur steinn!“

Ári síðar var ég að heimsækja gúrú minn í Kalkútta, heimili lærisveins hans, Naren Babu. Um tíuleytið að morgni, þegar ég og Sri Yukteswar sátum kyrr í setustofunni á annarri hæð, heyrði ég útidyrnar opnast. Meistarinn rétti úr sér stíft.

„Það er þessi Sasi,“ sagði hann alvarlega. „Árið er liðið; bæði lungun hans eru farin. Hann hefur hunsað ráðleggingar mínar; segðu honum að ég vilji ekki hitta hann.“

Hálf agndofa yfir hörku Sri Yukteswar hljóp ég niður stigann. Sasi var að

ganga upp. „Ó, Mukunda! Ég vona svo sannarlega að meistarinn sé hér; ég

grunaði að hann gæti verið það.“

"Já, en hann gerir ekki ósk til vera truflaður.“

Sasi brast í grát og gekk fram hjá mér. Hann kastaði sér fyrir fætur Sri Yukteswar og lagði þar þrjá fallega safíra.

„Alvitur gúrú, læknarnir segja að ég sé með berkla! Þeir gefa mér ekki lengri tíma en þrjá mánuði í viðbót! Ég sárbæni þig auðmjúklega um hjálp; ég veit að þú getur læknað mig!“

„Er ekki orðið svolítið seint að hafa áhyggjur af lífi þínu núna? Farðu með skartgripina þína; þeir eru ekki lengur gagnlegir.“ Meistarinn sat þá eins og sfinx í óbilandi þögn, sem drengurinn grátbað um miskunn.

Ég fékk innsæi í hugann um að Sri Yukteswar væri einungis að prófa dýpt trúar Sasi á guðdómlegan lækningarmátt. Ég varð ekki hissa, spennt klukkustund síðar, þegar meistarinn beindi samúðarfullu augnaráði að vini mínum sem lá á jörðinni.

„Stattu upp, Sasi; hvað þú gerir mikið uppnám í húsum annarra! Skilaðu safírunum þínum til gullsmiðsins; þeir eru óþarfa kostnaðarliðir núna. En fáðu þér stjörnuspáarmband og berðu það. Óttast ekki; eftir nokkrar vikur verður þú heilbrigður.“

Bros Sasi lýsti upp tárvott andlit hans eins og skyndileg sól yfir blautu landslagi. „Elskaði gúrú, á ég að taka lyfin sem læknarnir ávísa?“

Sri Yukteswar leit reiður út og horfði á hann. „Eins og þú vilt - drekka þau eða henda þeim; það gerir það“ „Það skiptir ekki máli. Það er líklegra að sólin og tunglið

skiptist á stöðum sínum heldur en að þú deyrð úr berklum.“ Hann bætti skyndilega við: „Farðu núna, áður en ég skipti um skoðun!“

Með órólegum hneigð fór vinur minn í skyndi. Ég heimsótti hann nokkrum sinnum næstu vikurnar og varð agndofa yfir því að sjá að ástand hans versnaði sífellt.

"Sasi get ekki síðast í gegnum það nótt.“ Þessir orð frá hans læknir, og það sjónarspil af mín

Vinur minn, sem nú var næstum orðinn að beinagrind, sendi mig í flýti til Serampore. Gúrú minn hlustaði kalt á tárvota skýrslu mína.

"Hvers vegna gera þú komdu hér til trufla mig? Þú hafa nú þegar heyrt mig tryggja Sasi af hans bata.“

Ég laut fyrir honum í mikilli lotningu og hörfaði að dyrunum. Sri Yukteswar sagði engin kveðjuorð heldur sökk niður í þögn, augun hálfopin, án þess að blikka, og sýn þeirra hvarf til annars heims.

Ég fór þegar í stað aftur heim til Sasi í Kalkútta. Ég varð undrandi og fann vin minn sitjandi og drekka mjólk.

„Ó, Mukunda! Hvílíkt kraftaverk! Fyrir fjórum klukkustundum fann ég nærveru meistarans í herberginu; hræðilegu einkenni mín hurfu samstundis. Ég finn að fyrir náð hans er ég alveg heill heilsu.“

Eftir fáeinum vikum var Sasi orðin þreklegri og við betri heilsu en nokkru sinni fyrr. [17-1] En eintölu hans Viðbrögðin við lækningu hans voru vanþakklát: hann heimsótti Sri Yukteswar sjaldan aftur! Vinur minn sagði mér einn daginn að hann hefði svo djúpt séð eftir fyrri lífsháttum sínum að hann skammaðist sín fyrir að horfast í augu við meistarann.

Ég gat aðeins ályktað að veikindi Sasi hefðu haft þau andstæðu áhrif að herða vilja hans og skerða mannasiði.

Fyrstu tvö árin í námi mínu við Scottish Church College voru að líða undir lok. Mæting mín í kennslustofur hafði verið mjög óstöðug; það litla nám sem ég gerði var eingöngu til að halda friðinn við fjölskylduna. Tveir einkakennarar mínir komu reglulega heim til mín; ég var reglulega fjarverandi: Ég get að minnsta kosti greint þessa einu reglufestu í námsferli mínum!

Á Indlandi öðlast nemandinn tvö ár í háskólanámi grunnnám í listum; og getur síðan hlakkað til annarra tveggja ára og AB-gráðu.

Lokaprófin í miðstigi listgreina voru ógnvænleg framundan. Ég flúði til Puri, þar sem gúrúinn minn dvaldi í nokkrar vikur. Í óljósri von um að hann myndi samþykkja að ég mætti ekki á Í lokaprófunum sagði ég frá vandræðalegri óundirbúningi mínum.

En meistarinn brosti huggandi. „Þú hefur af öllu hjarta sinnt andlegum skyldum þínum og gast ekki annað en vanrækt háskólanámið. Leggðu þig ötullega fram við bækur þínar næstu vikuna: þú munt komast í gegnum raunir þínar án þess að mistakast.“

Ég sneri aftur til Kalkútta og bæli niður allar skynsamlegar efasemdir sem stundum komu upp með óþægilegri háði. Þegar ég virti fyrir mér bókafjallið á borðinu mínu fannst mér eins og ferðalangur týndur í óbyggðum. Langtíma hugleiðsla veitti mér innblástur sem sparaði mér vinnu. Að opna hverja bók Ég lærði af handahófi í bókinni og lærði aðeins þær síður sem lágu þannig berar. Ég stundaði þetta nám átján klukkustundir á dag í heila viku og taldi mig eiga rétt á að leiðbeina öllum komandi kynslóðum um listina að troða bókum.

Næstu dagar í prófsalnum réttlættu aðferð mína sem virtist vera tilviljanakennd. Ég stóðst öll prófin, þó með miklum mun. Óskahróp vina minna og fjölskyldu voru fáránlega blandað saman við útbrot sem lýstu undrun þeirra.

Þegar Sri Yukteswar kom aftur frá Puri kom hann mér skemmtilega á óvart. „Námi þínu í Kalkútta er nú lokið. Ég mun sjá til þess að þú stundir síðustu tvö árin þín í háskólanámi hér í Serampore.“

Ég var ráðvilltur. „Herra minn, það er ekkert BA-nám í listum í þessum bæ.“ Serampore-háskólinn, eina háskólastofnunin, bauð aðeins upp á tveggja ára nám í listum á miðstigi.

Meistarinn brosti illkvitnislega. „Ég er of gamall til að safna framlögum til að stofna AB-háskóla fyrir þig. Ég held að ég þurfi að sjá um þetta í gegnum einhvern annan.“

Tveimur mánuðum síðar tilkynnti prófessor Howells, forseti Serampore-háskólans, opinberlega að honum hefði tekist að safna nægilegu fjármagni til að bjóða upp á fjögurra ára nám. Serampore-háskólinn varð útibú Háskólans í Kalkútta. Ég var einn af fyrstu nemendunum sem skráði sig í Serampore sem AB-frambjóðandi.

„Guruji, hvað þú ert góður við mig! Ég hef þráð að fara frá Kalkútta og vera nálægt þér á hverjum degi í Serampore. Prófessor Howells dreymir ekki um hversu mikið hann á þögulli hjálp þinni að þakka!“

Sri Yukteswar horfði á mig með háðslegri alvöru. „Nú þarftu ekki að eyða svona mörgum klukkustundum í lestum; hvað þú hefur mikinn frítíma fyrir námið! Kannski verðurðu minna af því að troða í síðustu stundu og meira af því að vera fræðimaður.“ En einhvern veginn skorti tónn hans sannfæringu.

17-1 : Í 1936 Ég heyrt frá a vinur það Sasi var ennþá í frábært heilsu.

KAFLI: 18 ára

A Múhameðskur Undurverkamaður

„Fyrir mörgum árum, einmitt í þessu herbergi sem þú býrð nú í, vann múslimskur kraftaverkamaður fjögur kraftaverk fyrir framan mig!“

Srí Yukteswar gert þetta óvænt yfirlýsing á meðan hans fyrst heimsækja til mín nýtt fjórðunga.

Strax eftir að ég hóf nám við Serampore-háskólann fékk ég herbergi í gistiheimili þar í grenndinni, sem hét *Panthi* . Það var gamaldags múrsteinshöll sem sneri að Ganges-ánni.

„Meistari, hvílík tilviljun! Eru þessir nýskreyttu veggir virkilega gamlir og minningarfullir?“ Ég leit í kringum mig í einföldu herberginu mínu með vakandi áhuga.

„Þetta er löng saga.“ Gúrúinn minn brosti eftirminnilega. „Nafn *fakírsins* [18-1] var Afzal Khan. Hann hafði öðlast óvenjulega krafta sína fyrir tilviljunarkennd við hindúa jógí.

„‚Sonur minn, ég er þyrstur; sæktu mér vatn.‘ Rykþakinn *sannyasi* bað Afzal um þetta einn daginn á bernskuárum hans í litlu þorpi í austurhluta Bengal.

"'Meistari, Ég er a Múhameðskur. Hvernig gæti þú, a Hindúi, samþykkja a drykkur frá mín hendur?

„‚Sannleikur þinn gleður mig, barn mitt. Ég fylgi ekki útskúfunarreglum óguðlegrar sértrúar. Farðu; færðu mér fljótt vatn.‘“

"Afzal's lotningarfullur hlýðni var verðlaunaður eftir a ástúðlegur svipinn frá það jógi.

„Þú býrð yfir góðu karma frá fyrri lífum,“ sagði hann hátíðlega. „Ég ætla að kenna þér ákveðna jógaaðferð sem mun veita þér stjórn yfir einu af ósýnilegu ríkjunum. Miklu kraftarnir sem verða þínir ættu að vera notaðir í verðugum tilgangi; notaðu þá aldrei af eigingirni! Ég skynja því miður að þú hefur borið með þér úr fortíðinni nokkur fræ eyðileggjandi tilhneiginga. Leyfðu þeim ekki að spíra með því að vökva þau með nýjum illum verkum. Flækjustig þitt Fyrri karma er slík að þú verður að nota þetta líf til að samræma jógíska afrek þín við hæstu mannúðarmarkmið.

"Eftir leiðbeina það undrandi drengur í a flókið tækni, það meistari hvarf.

„Afzal stundaði jógaiðkun sína dyggilega í tuttugu ár. Undursamleg afrek hans fóru að vekja mikla athygli. Það virðist sem hann hafi alltaf verið í fylgd með ólíkamlegum anda sem hann kallaði „Hazrat“. Þessi ósýnilega vera gat uppfyllt minnstu ósk FAKÍRSINS.“

„Afzal hunsaði viðvörun húsbónda síns og byrjaði að misnota krafta sína. Hvaða hlut sem hann snerti og setti síðan aftur á sinn stað hvarf fljótlega sporlaust. Þessi óþægilega atburðarás gerði múslima venjulega að ógeðfelldum gesti!“

„Hann heimsótti stórar skartgripaverslanir í Kalkútta öðru hvoru og kynnti sig sem mögulegan kaupanda. Allir skartgripir sem hann meðhöndlaði hurfu skömmu eftir að hann yfirgaf búðina.“

„Afzal var oft umkringdur nokkur hundruð nemendum, laðaðir að voninni um að komast að leyndarmálum hans. Fakirinn *bauð* þeim stundum að ferðast með sér. Á lestarstöðinni tókst honum að snerta rúllu af miðum. Þá skilaði hann afgreiðslumanninum og sagði: „Ég hef skipt um skoðun og mun ekki kaupa þá núna.“ En þegar hann steig um borð í lestina með fylgdarliði sínu var Afzal með nauðsynlega miða. [18-2]

„Þessi afrek ollu miklu uppnámi; bengalskir skartgripasalar og miðasala voru að gefast upp fyrir taugaáfalli! Lögreglan sem reyndi að handtaka Afzal fann sig hjálparvana; *„Fakír* gat fjarlægt sakfellandi sönnunargögn með því einu að segja: „Hazrat, taktu þetta í burtu.““

Sri Yukteswar reis úr sæti sínu og gekk út á svalirnar í herbergi mínu sem gnæfðu yfir Ganges. Ég fylgdi honum, spenntur að heyra meira af hinum undarlegu múslimsku happdrættum.

„Þetta *Panthi-* hús tilheyrði áður vini mínum. Hann kynntist Afzal og bauð honum að koma. Vinur minn bauð líka um tuttugu nágrönnum, þar á meðal mér. Ég var þá bara unglingur og fann fyrir mikilli forvitni um hinn alræmda *fakír* .“ Meistarinn hló. „Ég tók þá varúðarráðstöfun að vera ekki með neitt verðmætt!“ Afzal leit forvitnislega á mig og sagði síðan:

„Þú hefur sterkar hendur. Farðu niður í garðinn; taktu sléttan stein og skrifaðu nafnið þitt á hann með krít; kastaðu síðan steininum eins langt og þú getur í Ganges.“

„Ég hlýddi. Um leið og steinninn var horfinn undir fjarlægum öldum, ávarpaði múslimamaðurinn mig aftur:

"'Fylla a pottur með Ganges vatn nálægt það framhlið af þetta hús.

"Eftir Ég hafði skilaði með a skip af vatn, það *fakír* grét, Hazrat, setja það steinn í það pottur!

„Steinninn birtist samstundis. Ég dró hann úr ílátinu og fann undirskrift mína jafn læsilega og þegar Ég hafði skrifað það.

"Babú, **18-3"** Einn af vinum mínum í herberginu var með þungt, gamalt gullúr og keðju. Fakirinn *skoðaði* þau með ógnvekjandi aðdáun. Fljótlega voru þau horfin!

"'Afzal, vinsamlegast afturkoma mín verðmætur erfðagripur! Babú var næstum því í tár.

„Múhameðsmaðurinn þagði um stund og sagði síðan: „Þú átt fimm hundruð rúpíur í járnhólfi. Komdu með þær til mín og ég skal segja þér hvar þú átt að finna úrið þitt.“

„Babu, sem var miður sín, fór þegar í stað heim. Hann kom aftur skömmu síðar og afhenti Afzal þá upphæð sem þurfti.“

„‚Farðu að litlu brúnni nálægt húsinu þínu,‘ sagði *fakírinn* við Babú. ‚Kallaðu á Hazrat og hann muni gefa þér úrið og keðjuna.‘“

"Babú hraðaði sér í burtu. Kveikt hans afturkoma, hann var klæddur a bros af léttir og nei skartgripir hvað sem er.

„Þegar ég gaf Hazrat fyrirmæli eins og fyrirskipað var,“ tilkynnti hann, „þeyttist úrið mitt úr loftinu og niður í hægri hönd mína! Þú getur verið viss um að ég læsti erfðagripinn inni í öryggishólfinu mínu áður en ég gekk aftur til liðs við hópinn hér!“

Vinir Babús, sem voru vitni að hinni fyndnu sorgarleik lausnargjaldsins fyrir úr, störðu gremjufullir á Afzal. Hann talaði nú róandi.

"'Vinsamlegast nafn hvaða sem er drykkur þú vilja; Hazrat mun framleiða það.

„Fjöldi bað um mjólk, aðrir um ávaxtasafa. Ég varð ekki mjög hissa þegar órólegi Babúinn bað um viskí! Múhameðsmaðurinn gaf skipun; hinn hjálpsami Hazrat sendi innsigluð ílát sem sigldu niður loftið og féllu niður á gólfið. Hver maður fann sinn óskadrykk.“

„Loforðið um fjórða stórkostlega afrek dagsins var án efa ánægjulegt fyrir gestgjafann okkar: Afzal bauðst til að útvega skyndibita!“

„‚Við skulum panta dýrustu réttina,‘ lagði Babú til dapurlega. ‚Ég vil fá íburðarmikla máltíð fyrir mínar fimm hundruð rúpíur! Allt á að vera borið fram á gulldiskum!‘“

„Um leið og hver maður hafði lýst óskum sínum, ávarpaði *fakírinn* hinn óþrjótandi Hazrat. Mikill hávaði heyrðist; gullfat full af flóknum karrýréttum, heitum *luchis* og mörgum utanvertíðar ávöxtum lentu úr engu við fætur okkar. Allur maturinn var ljúffengur. Eftir að hafa gætt okkur í klukkustund lögðum við af stað út úr herberginu. Mikill hávaði, eins og diskar væru að stafla upp, varð til þess að við snerum við. Sjá! það var ekkert merki um glitrandi diskana eða afganga af máltíðinni.“

„Guruji,“ greip ég fram í, „ef Afzal gat auðveldlega tryggt sér slíka hluti eins og gulldiska, hvers vegna girntist hann þá eignir annarra?“

„ *Fakirinn* var ekki mjög þroskaður andlega,“ útskýrði Sri Yukteswar. „Meistari hans í ákveðinni jógatækni gaf honum aðgang að geðsviði þar sem hvaða löngun sem er verður strax að veruleika. Fyrir tilstilli geðveru, Hazrat, gat múslimamaðurinn kallað fram Atóm hvaða hlutar sem er úr eterorku með öflugum vilja. En slíkir hlutir sem framleiddir eru í geðrænum skilningi eru hverfulir í uppbyggingu; þeir geta ekki verið varðveittir lengi. Afzal þráði enn veraldlegan auð sem, þótt erfiðara sé að afla sér, hefur áreiðanlegri endingu.

Ég hló. "Það líka stundum hverfur flestir óútskýranlega!"

„Afzal var ekki maður Guðsuppgötvunar,“ hélt meistarinn áfram. „Sannir dýrlingar framkvæma kraftaverk af varanlegum og gagnlegum toga vegna þess að þeir hafa samstillt sig við almáttugan skapara. Afzal var einfaldlega venjulegur maður með óvenjulegan kraft til að komast inn í fínlegt svið sem dauðlegir menn komast venjulega ekki inn í fyrr en við dauðann.“

"Ég skilja núna, Guruji. Hinn eftirheimur birtist til hafa sumir heillandi eiginleikar."

Meistarinn samþykkti. „Ég sá Afzal aldrei eftir þann dag, en nokkrum árum síðar kom Babu heim til mín til að sýna mér frásögn úr dagblaði af opinberri játningu múhameðsmannsins. Þar lærði ég staðreyndirnar sem ég hef rétt í þessu sagt þér um fyrstu vígslu Afzals frá hindúagúrú.“

Megininntak síðari hluta hins birta skjals, eins og Sri Yukteswar minntist á, var eftirfarandi: „Ég, Afzal Khan, skrifa þessi orð sem iðrun og sem viðvörun til þeirra sem leita ... að hafa yfir að ráða yfir kraftaverkum. Í mörg ár hef ég misnotað þá undursamlegu hæfileika sem mér hafa verið gefnir fyrir náð Guðs og meistara míns. Ég varð ölvaður af sjálfselsku og fannst ég vera handan venjulegra siðferðislaga. Dagur uppgjörsins rann loksins upp.

„Nýlega hitti ég gamlan mann á vegi fyrir utan Kalkútta. Hann haltraði áfram af sársauka og bar á sér skínandi hlut sem leit út eins og gull. Ég ávarpaði hann með græðgi í hjarta.“

"Ég er Afzal Khan, það frábært *fakír* . Hvað hafa þú þar?

„Þessi gullkúla er mín eina efnislega auður; hún getur ekki verið neitt mál fyrir *fakír* . Ég sárbæni þig, herra, að lækna haltur minn.“

„Ég snerti boltann og gekk í burtu án þess að svara. Gamli maðurinn haltraði á eftir mér. Hann hrópaði fljótlega: „Gullið mitt er horfið!“

„Þar sem ég gaf honum engan gaum, talaði hann skyndilega með þreytulegri röddu sem barst einkennilega úr brothættum líkama hans:

"Gerðu þú ekki þekkja mig?

„Ég stóð orðlaus, agndofa yfir þeirri seint komnu uppgötvun að þessi ómerkilegi gamli lamaður var enginn annar en sá mikli dýrlingur sem fyrir löngu, löngu hafði vígt mig í jóga. Hann rétti úr sér; líkami hans varð samstundis sterkur og unglegur.“

„‚Svo!‘ Augnaráð gúrú míns var brennandi. „Ég sé með eigin augum að þú notar krafta þína ekki til að hjálpa þjáðu mannkyni, heldur til að nauðga því eins og venjulegur þjófur! Ég tek til baka dulrænar gáfur þínar; Hazrat er nú frelsaður frá þér. Þú munt ekki lengur vera skelfing í Bengal!“

„Ég kallaði á Hazrat í angistartón; í fyrsta skipti birtist hann ekki innra með mér. En skyndilega lyftist einhver dökk hula innra með mér; ég sá greinilega guðlastið í lífi mínu.“

„‚Gúrú minn, ég þakka þér fyrir að koma til að útrýma löngum blekkingum mínum.‘ Ég grét við fætur hans. ‚Ég lofa að yfirgefa veraldlega metnað minn. Ég mun fara til fjalla til að hugleiða Guð einmanalega, í von um að bæta fyrir illsku fortíðar minnar.‘“

„Meistari minn horfði á mig með þögulli samúð. ‚Ég skynja einlægni þína,‘ sagði hann að lokum. ‚Vegna strangra hlýðni þinnar fyrri ára og vegna iðrunar þinnar nú,

mun ég veita þér eina blessun. Aðrir kraftar þínir eru nú horfnir, en hvenær sem þú þarft á mat og klæðum að halda, geturðu samt sem áður leitað til Hazrat til að útvega þá. Helgaðu þig af öllu hjarta guðdómlegum ...“ skilningur í einverunni á fjöllunum.

„Gúrú minn hvarf þá; ég varð eftir ein með tárum mínum og hugleiðingum. Far þú, heimur! Ég fer að leita fyrirgefningar hins alheimsástkæra.“

18-1 : A múslimi jógi; frá það arabíska *faqir* , fátækur; upphaflega beitt til dervisjar undir a heit af fátækt.

18-2 : Mín faðir síðar sagði mig það hans fyrirtæki, það Bengal-Nagpur Járnbraut, hafði verið einn af það fyrirtæki fórnarlamb eftir Afzal Khan.

18-3 : Ég gera ekki muna það nafn af Srí Yukteswar's vinur, og verður vísa til hann einfaldlega eins og "Babú" (Herra).

KAFLI: 19 ára

Mín Meistari, Í Kalkútta, Birtist Í Serampore

„Ég er oft hrjáður af trúleysislegum efasemdum. Samt ásækir mig stundum kvalafull ágiskanir: Geta ekki verið að ónotaðir möguleikar sálarinnar séu til staðar? Er maðurinn ekki að missa af raunverulegum örlögum sínum ef hann kannar þau ekki?“

Þessar athugasemdir Dijen Babu, herbergisfélaga míns á gistiheimilinu *Panthi* , voru kallaðar fram vegna boðs míns um að hitta gúrú minn.

„Sri Yukteswarji mun vígja þig inn í *Kriya Yoga* ,“ svaraði ég. „Það róar tvíhyggjuna með guðlegri innri vissu.“

Um kvöldið fylgdi Dijen mér í einsetuhúsið. Í návist meistarans naut vinur minn slíks andlegs friðar að hann varð fljótlega stöðugur gestur. Ómerkileg áhugamál daglegs lífs duga manninum ekki; viska er líka meðfædd hungur. Í orðum Sri Yukteswar fann Dijen hvata til þessara tilrauna - fyrst sársaukafullra, síðan áreynslulausra frelsandi - til að finna raunverulegra sjálf innra með sér. brjóst hans en auðmýkjandi egó tímabundinnar fæðingar, sjaldan nógu ríkulegt fyrir Andann.

Þar sem ég og Dijen vorum bæði í AB-námi við Serampore-háskólann, tókum við þann vana að ganga saman að öskuhúsinu um leið og kennslustundum lauk. Við sáum oft Sri Yukteswar standa á svölunum sínum á annarri hæð og fagna nálgun okkar með brosi.

Eitt síðdegis tók Kanai, ungur íbúi í einsetuhúsinu, á móti mér og Dijen við dyrnar með vonbrigðafréttir.

"Meistari er ekki hér; hann var kallaður til til Kalkútta eftir einn brýnt athugasemd."

Daginn eftir fékk ég póstkort frá gúrú mínum. „Ég fer frá Kalkútta á miðvikudagsmorgun,“ hafði hann skrifað. „Þú og Dijen takið lestina klukkan níu á Serampore-stöðinni.“

Um hálfníu á miðvikudagsmorgni birtist mér stöðugt hugsunarboð frá Sri Yukteswar: „Ég er seinn; hittu ekki lestina klukkan níu.“

Ég flutt það nýjasta leiðbeiningar til Dijen, WHO var nú þegar klæddur fyrir brottför.

„Þú og innsæið þitt!“ Rödd vinar míns var beitt af fyrirlitningu. „Ég kýs frekar að treysta rituðu orði meistarans .“

Ég yppti öxlum og settist niður með hljóðlátri ákvörðun. Dijen muldraði reiðilega, gekk að dyrunum og lokaði þeim háværlega á eftir sér.

Þar sem herbergið var frekar dimmt færði ég mig nær glugganum sem vísaði út að götunni. Sólarljósið jókst skyndilega í mikla birtu og járnrimlaglugginn hvarf alveg. Á móti þessum glæsileika birtist greinilega efnisleg mynd Sri Yukteswar!

Ég var alveg ráðvilltur, alveg agndofa, reis úr stólnum og kraup fyrir framan hann. Með venjulegri virðulegri kveðju við fætur gúrú míns snerti ég skó hans. Þetta voru skór sem ég kunnu vel, úr appelsínugulum striga með reipisólum. Ockerblár swami-klæðnaður hans straukst við mig; ég fann greinilega ekki aðeins áferð skikkju hans, heldur einnig grófa yfirborðið á skónum og þrýstinginn frá tánum hans í þeim. Of undrandi til að mæla orð, stóð ég upp og horfði spyrjandi á hann.

„Ég var ánægður að þú fékkst hugræna skilaboðin mín.“ Rödd meistarans var róleg, alveg eðlileg. „Ég hef nú lokið erindi mínu í Kalkútta og kem til Serampore með lestinni klukkan tíu.“

Meðan ég enn starði þögull hélt Sri Yukteswar áfram: „Þetta er ekki vofa, heldur hold og blóð mitt. Mér hefur verið guðlegt skipun um að veita þér þessa upplifun, sem er sjaldgæf á jörðinni. Hittu mig á stöðinni; þú og Dijen munuð sjá mig koma til ykkar, klæddan eins og ég er núna. Á undan mér mun fara samferðamaður - lítill drengur sem ber silfurkönnu.“

Gúrú minn lagði báðar hendur á höfuð mitt og möglaði blessun. Hann lauk máli sínu með orðunum „ *Taba Asi* “, [19-1] Ég heyrði einkennilegt dunurhljóð. [19-2] Líkami hans byrjaði smám saman að bráðna í skærandi ljósinu. Fyrst hurfu fætur hans og fætur, síðan búkur og höfuð, eins og bókrolla sem rúllað er upp. Alveg til síðasta fann ég fingur hans hvíla létt á hári mínu. Ljóminn dofnaði; ekkert var eftir fyrir framan mig nema rimlaglugginn og föl sólargeisli.

Ég var hálf ruglaður og velti því fyrir mér hvort ég hefði ekki orðið fyrir ofskynjunum. Fljótlega kom niðurdreginn Dijen inn í herbergið.

„Húsbóndinn var ekki í lestinni klukkan níu, né heldur hálftíu.“ Vinur minn tilkynnti þetta með örlítið afsakandi svip.

„Komdu þá; ég veit að hann kemur klukkan tíu.“ Ég tók í hönd Dijens og hraðaði honum af krafti með mér, án þess að gefa gaum að mótmælum hans. Eftir um það bil tíu mínútur komum við inn á stöðina þar sem lestin var þegar farin að nema staðar.

„Öll lestin er full af ljósi úr aura meistarans! Hann er þarna!“ hrópaði ég

fagnandi. „Dreymir þú það?“ Dijen hló spottandi.

„Við skulum bíða hér.“ Ég sagði vini mínum frá því hvernig gúrúinn okkar myndi nálgast okkur. Þegar ég var búinn að lýsa honum birtist Sri Yukteswar í augsýn, klæddur sömu fötum og ég hafði séð skömmu áður. Hann gekk hægt í kjölfar lítils drengs sem bar silfurkönnu.

Um stund fór bylgja af köldum ótta um mig, yfir þeirri fordæmalausu undarleika sem upplifun mín hafði skapað. Ég fann fyrir því að efnishyggjuheimur tuttugustu aldarinnar rann frá mér; var ég kominn aftur til forna þegar Jesús birtist fyrir Pétri á sjónum?

Þegar Sri Yukteswar, nútíma jógí-Kristur, kom að þeim stað þar sem ég og Dijen höfðum orðlaus rætur, brosti meistarinn til vinar míns og sagði:

"Ég sent þú a skilaboð líka, en þú voru ófær til grípa það."

Dijen þagði en starði á mig tortryggnislega. Eftir að við höfðum fylgt gúrúnum okkar að einsetuhúsi hans, héldum ég og vinur minn áfram í átt að Serampore-háskólanum. Dijen nam staðar á götunni, reiði streymdi úr hverri svitaholu hans.

"Svo!" Meistari sent mig a skilaboð! Samt þú falið það! Ég eftirspurn einn útskýring!"

„Get ég að því gert þótt hugarspegill þinn sveiflast af slíkum eirðarleysi að þú getur ekki tekið eftir fyrirmælum gúrúsins okkar?“ svaraði ég.

Reiðin hvarf af andliti Dijens. „Ég skil hvað þú átt við,“ sagði hann dapurlega. „En vinsamlegast útskýrðu hvernig þú gast vitað um barnið með krukkuna.“

Þegar ég hafði lokið við að segja söguna af hinni stórkostlegu komu meistarans á gistiheimilið þann morgun, vorum ég og vinur minn komin að Serampore-háskóla.

„Sú frásögn sem ég heyrði rétt í þessu um krafta gúrúsins okkar,“ sagði Dijen, „látir mig halda að hvaða háskóli sem er í heiminum sé bara leikskóli.“

Kafli 19 ára Neðanmálsgreinar

19-1 : Hinn bengalska "Bless by"; bókstaflega, það er a vongóður þversögn:

"Þá Ég „komdu.“ 19-2: Einkennandi hljóð afefnismyndunar líkamsatóma.

KAFLI: 20

Við Gera Ekki Heimsækja Kasmír

„Faðir, ég vil bjóða meistaranum og fjórum vinum mínum að fylgja mér til rætur Himalajafjalla í sumarfríinu mínu. Má ég fá sex lestarmiða til Kasmír og nægan pening til að standa straum af ferðakostnaði okkar?“

Eins og ég hafði búist við hló pabbi dátt. „Þetta er í þriðja skiptið sem þú segir mér sömu vitleysuna. Baðstu ekki um svipaða beiðni síðasta sumar og árið þar á undan? Á síðustu stundu neitar Sri Yukteswarji að fara.“

„Það er satt, faðir; ég veit ekki hvers vegna gúrúinn minn vill ekki gefa mér skýr orð sín um Kasmír. [20-“ 1] En ef ég segi honum að ég hafi þegar tryggt mér aðgangspassana hjá þér, þá held ég einhvern veginn að í þetta skiptið hann mun samþykkja að fara í ferðina.“

Pabbi var ekki sannfærður á þessari stundu, en daginn eftir, eftir nokkrar góðlátlegar háðsglósur, rétti hann mér sex miða og rúllu af tíu rúpíuseðlum.

"Ég varla hugsa þinn fræðilegt ferð þarfir slíkt hagnýtt leikmunir,“ hann tók fram, "en hér þau eru."

Síðdegis þetta sýndi ég Sri Yukteswar herfangið mitt. Þótt hann brosti að áhuga mínum voru orð hans óbindandi: „Mig langar að fara; við sjáum til.“ Hann sagði ekkert þegar ég bað litla lærisveinn sinn úr einsetuhúsinu, Kanai, um að fara með okkur. Ég bauð einnig þremur öðrum vinum - Rajendra Nath Mitra, Jotin Auddy og einum öðrum dreng. Brottfarardagur okkar var ákveðinn næsta mánudag.

Á laugardag og sunnudag dvaldi ég í Kalkútta þar sem hjónavígsla frænda míns fór fram í fjölskylduhúsi mínu. Ég kom til Serampore með farangurinn minn snemma á mánudagsmorgni. Rajendra tók á móti mér við dyrnar að einsetuhúsinu.

"Meistari er út, gangandi. Hann hefur hafnaði til fara."

Ég var jafn hryggur og þrjóskur. „Ég gef pabba ekki þriðja tækifæri til að gera grín að mínum blekkingaráformum varðandi Kasmír. Komdu; við hin förum samt sem áður.“

Rajendra samþykkt; Ég vinstri það ashram til finna a þjónn. Kanai, Ég vissi, myndi ekki taka það ferð

án húsbónda og einhvern þurfti til að gæta farangursins. Ég hugsaði til Behari, sem áður hafði verið þjónn á heimili fjölskyldunnar, en nú starfaði skólastjóri í Serampore. Þegar ég gekk rösklega hitti ég gúrú minn fyrir framan kristnu kirkjuna nálægt dómshúsinu í Serampore.

"Hvar eru þú að fara?" Srí Yukteswar's andlit var broslaus.

„Herra minn, ég hef heyrt að þið Kanai munið ekki fara í ferðina sem við höfum verið að skipuleggja. Ég er að leita að Behari. Þið munið eflaust að í fyrra var hann svo ákafur að sjá Kasmír að hann bauðst jafnvel til að þjóna án launa.“

„Ég man það. Engu að síður held ég ekki að Behari muni

vera tilbúinn að fara.“ Ég var pirraður. „Hann bíður bara

spenntur eftir þessu tækifæri!“

Gúrú minn hélt þögull áfram göngu sinni; ég kom fljótlega að húsi skólastjórans. Behari, í garðinum, heilsaði mér með vinalegri hlýju sem hvarf skyndilega um leið og ég nefndi Kasmír. Með mögluðum afsökunarorðum yfirgaf þjónninn mig og gekk inn í hús vinnuveitanda síns. Ég beið í hálftíma og fullvissaði mig taugaveiklaður um að töf Beharis væri vegna undirbúnings fyrir ferð hans. Að lokum bankaði ég upp á útidyrnar.

„Behari fór um bakstigann fyrir um það bil hálftíma síðan,“ sagði maður við mig. Létt bros lék um varir hans.

Ég fór dapur og velti fyrir mér hvort boð mitt hefði verið of þvingandi eða hvort ósýnileg áhrif meistarans væru að verki. Þegar ég gekk fram hjá kristnu kirkjunni sá ég aftur gúrú minn ganga hægt í átt að mér. Án þess að bíða eftir skýrslu minni hrópaði hann:

"Svo Behari myndi ekki farðu! Nú, hvað eru þinn áætlanir?"

Mér leið eins og þrjósku barni sem er staðráðið í að ögra meistaralegum föður sínum. „Herra minn, ég ætla að biðja frænda minn að lána mér þjón sinn, Lal Dhari.“

„Hittu frænda þinn ef þú vilt,“ svaraði Sri Yukteswar og hló. „En ég held varla að þú munir njóta heimsóknarinnar.“

Kvíðinn en uppreisnargjarn yfirgaf ég gúrú minn og gekk inn í dómshúsið í Serampore. Föðurbróðir minn, Sarada Ghosh, lögmaður hjá ríkinu, tók á móti mér hlýlega.

„Ég fer í dag með nokkrum vinum til Kasmír,“ sagði ég við hann. „Í mörg ár hef ég hlakkað til þessarar Himalajaferðar.“

„Ég er ánægður fyrir þína hönd, Mukunda. Er eitthvað sem ég get gert til að gera ferð þína þægilegri ?“

Þessir góður orð gaf mig a lyfta af hvatning. "Kæri frændi,“ Ég sagði, "gæti þú hugsanlega varahlutir

mig þinn þjónn, Lal Dhari?"

Einfalda beiðni mín hafði áhrif eins og jarðskjálfti. Frændi stökk svo harkalega að stóllinn hans hvolfdi, pappírarnir á borðinu flugu í allar áttir og pípan hans, löng, kókosstöngulhnúður, féll á gólfið með miklum dynk.

„Þú eigingjarni ungi maður,“ hrópaði hann, skjálfandi af reiði, „hvað þetta er fáránleg hugmynd! Hver mun gæta mín ef þú tekur þjón minn með í eina af skemmtiferðum þínum?“

Ég duldi undrun mína og hugsaði með mér að skyndileg breyting á andliti hins elskulega frænda míns væri aðeins enn ein ráðgátan á degi sem var algerlega helgaður óskiljanleika. Að hörfa frá dómshúsinu var frekar hraðskreiður en virðulegur.

Ég sneri aftur til einsetuhússins þar sem vinir mínir voru saman komnir í eftirvæntingu. Ég varð sannfærður um að einhver nægileg, þótt afar dularfull, hvöt lægi að baki viðhorfi meistarans. Iðrun greip mig um að ég hefði verið að reyna að hindra vilja gúrúsins míns.

„Mukunda, viltu ekki vera aðeins lengur hjá mér?“ spurði Sri Yukteswar. „Rajendra og hinir geta farið á undan núna og beðið eftir þér í Kalkútta. Það verður nægur tími til að ná síðustu kvöldlestinni sem fer frá Kalkútta til Kasmír.“

"Herra, Ég ekki umönnun til fara án þú," Ég sagði dapurlega.

Vinir mínir gáfu athugasemd minni engan gaum. Þeir kölluðu á flutningabíl og lögðu af stað með allan farangurinn. Kanai og ég sátum kyrr við fætur gúrúsins okkar. Eftir hálftíma þögn reis meistarinn upp og gekk í átt að matsalnum á annarri hæð.

"Kanai, vinsamlegast þjóna Mukunda's matur. Hans lest lauf fljótlega."

Ég stóð upp úr teppinu mínu og staulaðist skyndilega af ógleði og hræðilegri tilfinningu í maganum. Stikkandi verkurinn var svo mikill að mér fannst ég skyndilega hafa verið kastað inn í einhvers konar ofbeldisfullt helvíti. Ég þreifaði blint á gúrúnum mínum og hneig niður fyrir framan hann, gripinn öllum einkennum hræðilegu asísku kólerunnar. Sri Yukteswar og Kanai báru mig inn í setustofuna.

Hrjáður af angist hrópaði ég: „Meistari, ég gef líf mitt þér í hendur;“ því ég trúði því að það væri sannarlega að hverfa hratt frá ströndum líkama míns.

Srí Yukteswar setja mín höfuð á hans hring, strjúka mín enni með englalegur blíðu.

„Þú sérð núna hvað hefði gerst ef þú hefðir verið á stöðinni með vinum þínum,“ sagði hann. „Ég þurfti að annast þig á þennan undarlega hátt, því þú valdir að efast um

dómgreind mína varðandi að fara í ferðina á þessum tiltekna tíma.“

Ég skildi loksins. Þar sem miklir meistarar sjá sjaldan rétt á að sýna mátt sinn opinberlega, þá er afslappaður áhorfandi af það dagsins viðburðir myndi hafa ímyndað það þeirra röð var alveg náttúrulegt.

Afskipti gúrú míns höfðu verið of lúmsk til að grunsamlegt væri. Hann hafði komið vilja sínum í gegnum Behari, Sarada frænda minn, Rajendra og hina á svo óáberandi hátt að líklega allir nema ég töldu aðstæðurnar eðlilegar.

Þar sem Sri Yukteswar brást aldrei félagslegum skyldum sínum, fyrirskipaði hann Kanai að leita til sérfræðings og láta frænda minn vita.

"Meistari," Ég mótmælti, "bara þú getur lækna mig. Ég er líka langt farinn fyrir hvaða sem er læknir."

„Barn, þú ert verndaður af guðdómlegri miskunn. Hafðu ekki áhyggjur af lækninum; hann mun ekki finna þig í þessu ástandi. Þú ert þegar læknaður.“

Með orðum gúrú míns yfirgaf mig óbærileg þjáning. Ég settist upp máttlaus. Læknir kom fljótlega og skoðaði mig vandlega.

„Þú virðist hafa komist í gegnum það versta,“ sagði hann. „Ég tek nokkur sýni með mér til rannsóknarstofuprófa.“

Hinn eftirfarandi morgunn það læknir kom í flýti. Ég var sitjandi upp, í gott brennivín.

„Jæja, jæja, hérna ertu, brosandi og spjallandi eins og þú hefðir ekki átt í návígi við dauðann.“ Hann klappaði blíðlega á höndina á mér. „Ég bjóst varla við að finna þig á lífi, eftir að ég hafði uppgötvað út frá sýnunum að sjúkdómurinn þinn var asísk kólera. Þú ert heppinn, ungi maður, að eiga sér gúrú með guðdómlega lækningarmátt! Ég er sannfærður um það!“

Ég samþykkti það af öllu hjarta. Þegar læknirinn var að búa sig undir að fara birtust Rajendra og Auddy í dyrunum. Gremjan í andliti þeirra breyttist í samúð þegar þau litu á lækninn og síðan á nokkuð daufa svipinn minn.

"Við voru reiður hvenær þú gerði ekki beygja upp eins og samþykkt á það Kalkútta lest. Þú hafa verið veikur?"

„Já.“ Ég gat ekki annað en hlegið þegar vinir mínir settu farangurinn í sama hornið og hann hafði verið í í gær. Ég vitnaði í: „Það var skip sem fór til Spánar; þegar það kom, kom það aftur !“

Húsbóndinn kom inn í herbergið. Ég leyfði mér frelsi eins og bataþegi og tók ástúðlega í hönd hans.

„Guruji,“ sagði ég, „frá tólfta ári mínu hef ég gert margar misheppnaðar tilraunir til að komast upp í Himalajafjöllin. Ég er loksins sannfærður um að án þinnar blessunar gæti gyðjan Parvati [20-2] mun ekki taka á móti mér!"

20-1 : Þótt Meistari mistókst til búa til hvaða sem er útskýring, hans tregða til heimsækja Kasmír á meðan þeir tveir

sumur kann að hafa verið fyrirfram vitneskja um að tíminn væri ekki þroskaður fyrir veikindi hans þar (sjá 22. kafla).

20-2 : Bókstaflega, "af það fjöll." Parvati, goðsagnalega fulltrúi eins og a dóttir af Himavat eða það heilagt

.fjöll, er a nafn gefið til það *shakti* eða "félagi" af Síva

KAFLI: 21

Við Heimsækja Kasmír

„Þú ert nógu sterkur núna til að ferðast. Ég mun fylgja þér til Kasmír,“ sagði Sri Yukteswar mér tveimur dögum eftir að ég náði mér á undraverðan hátt af asískri kóleru.

Um kvöldið hélt hópurinn okkar, sex manna, norður á bóginn. Fyrsta rólega stopp okkar var í Simla, drottningarborg sem hvílir á hátindi Himalajafjalla. Við röltum um brattar götur og dáðumst að stórkostlegu útsýninu.

„Ensk jarðarber til sölu,“ hrópaði gömul kona, sem sat á húfi á fallegum, opnum markaðstorg .

Meistarinn var forvitinn um þessa undarlegu litlu rauðu ávexti. Hann keypti körfu fulla og bauð Kanai og mér, sem vorum þar nærri, hana. Ég smakkaði eitt ber en spýtti því fljótt á jörðina.

"Herra, hvað a súrt ávöxtur! Ég gæti aldrei eins og jarðarber!"

Gúrúinn minn hló. „Ó, þér mun líka vel við þau – í Ameríku. Í kvöldverði þar mun gestgjafinn bera þau fram með sykri og rjóma. Eftir að hún hefur maukað berin með gaffli munt þú smakka þau og segja: „Hvílík ljúffeng jarðarber!“ Þá munt þú minnast þessa dags í Simla.“

Spá Sri Yukteswar hvarf úr huga mér en birtist þar aftur mörgum árum síðar, stuttu eftir að ég kom til Ameríku. Ég var kvöldverður gestur á heimili frú Alice T. Hasey (systur Yogmata) í West Somerville, Massachusetts. Þegar jarðarberjaréttur var borinn á borðið tók gestgjafinn upp gaffalinn sinn og stappaði berin mín, bætti við rjóma og sykri. „Ávöxturinn er frekar súr; ég held að þér muni líka vel við hann svona,“ sagði hún.

Ég tók munnfull. „Hvílík ljúffeng jarðarber!“ hrópaði ég. Um leið birtist spá gúrú

míns í Simla úr ómælanlegum helli minninganna. Það var ótrúlegt að átta sig á því að fyrir löngu síðan hafði guðsstilltur hugur Sri Yukteswar næmt greint dagskrá karmískra atburða sem ráfuðu um eter framtíðarinnar.

Hópurinn okkar lagði fljótlega af stað frá Simla og stefndi á leið til Rawalpindi. Þar leigðum við stóran landau-bíl, dreginn af tveimur hestum, og lögðum þar af stað í sjö daga ferð til Srinagar, höfuðborgar Kasmír. Á öðrum degi norðurferðar okkar birtist hin sanna víðátta Himalajafjalla. Þegar járnhjól vagnsins knarruðu eftir heitum, grýttum vegum vorum við heilluð af breytilegu útsýni yfir tign fjallanna.

"Herra," Auddy sagði til Meistari, "Ég er mjög njóta þessir dýrðlegt senur í þinn heilagur fyrirtæki.“

Ég fann fyrir smá ánægju yfir þakklæti Auddys, því ég var gestgjafi í þessari ferð. Sri Yukteswar fann hugsun mína; hann sneri sér að mér og hvíslaði:

„Ekki vera að smjaðra fyrir sjálfum þér; Auddy er ekki nærri eins heillaður af útsýninu og hann er af tilhugsuninni um að yfirgefa okkur nógu lengi til að fá sér sígarettu.“

Ég varð steinhissa. „Herra minn,“ sagði ég lágt, „vinsamlegast rjúfið ekki samhljóminn með þessum óþægilegu orðum. Ég trúi varla að Auddy sé að þrá reyk.“ [21-1] Ég horfði kvíðinn á venjulega óbætanlega gúrú minn.

„Mjög vel; ég mun ekki segja neitt við Auddy,“ sagði meistarinn og kímdi. „En þú munt fljótlega sjá, þegar landau-bíllinn stoppar, að Auddy grípur tækifærið fljótt.“

Vagninn kom að litlu karavanserai. Þegar hestarnir voru leiddir til að brynna, spurði Auddy: „Herra, er þér sama þótt ég fari aðeins með ökumanninum? Mig langar að fá smá útiloft.“

Srí Yukteswar gaf leyfi, en tók eftir til ég, "Hann vill ferskt reykur og ekki ferskt lofti."

Landau-bíllinn hélt áfram háværaðasömum ferð sinni yfir rykuga vegina. Augun á húsbóndanum glitruðu; hann fyrirskipaði mér: „Beygðu hálsinn upp í gegnum vagnhurðina og sjáðu hvað Auddy er að gera við loftið.“

Ég hlýddi og varð agndofa að sjá Auddy vera að anda að sér sígarettureykhringjum. Ég leit á Sri Yukteswar afsakandi.

„Þú hefur rétt fyrir þér, eins og alltaf, herra. Auddy nýtur þess að fá sér bloss og njóta útsýnisins.“ Ég giskaði á að Vinur minn hafði fengið gjöf frá leigubílstjóranum; ég vissi að Auddy hafði ekki meðferðis neinar sígarettur frá Kalkútta.

Við héldum áfram eftir völundarhússleiðinni, skreyttri með útsýni yfir ár, dali, bratta kletta og fjölmarga fjallgarða. Á hverju kvöldi stoppuðum við á sveitalegum gistihúsum og útbjuggum okkar eigin mat. Sri Yukteswar gætti sérstaklega vel að mataræði mínu og krafðist þess að ég neytti límónusafa með öllum máltíðum. Ég var

enn veikburða en daglega að batna, þótt skröltandi vagninn væri eingöngu hannaður fyrir óþægindi.

Gleðilegar eftirvæntingar fylltu hjörtu okkar þegar við nálguðumst mið-Kasmír, paradísarland lótusvatna, fljótandi garða, glaðværra húsbáta með tjaldhimnum, Jhelum-ánni með mörgum brúm og blómaskreyttum haga, allt umkringt tign Himalajafjalla. Aðkoma okkar að Srinagar var um

Götu með háum, aðlaðandi trjám. Við fengum okkur herbergi í tveggja hæða gistihúsi með útsýni yfir göfugar hæðirnar. Ekkert rennandi vatn var til staðar; við fengum vatnsbirgðir okkar úr nálægum brunni. Sumarveðrið var kjörið, með hlýjum dögum og örlítið köldum nóttum.

Við fórum í pílagrímsferð til hins forna musteris Swami Shankara í Srinagar. Þegar ég horfði á einsetuhúsið á fjallstindinum, sem stóð djarft við himininn, féll ég í alsælu. Sýn birtist mér af höfðingjasetri á hæð í fjarlægu landi. Hið háa Shankara-ashram fyrir framan mig breyttist í bygginguna þar sem ég, árum síðar, stofnaði höfuðstöðvar Sjálfsþekkingarfélagsins í Ameríku. Þegar ég heimsótti Los Angeles fyrst og sá stóru bygginguna á tindi Washington-fjalls, þekkti ég hana strax úr löngum sýnum mínum í Kasmír og... annars staðar.

Nokkrir dagar í Srinagar; síðan áfram til Gulmarg („blómafjallaleiðir"), sem er sex þúsund fet á hæð. Þar fór ég í fyrsta sinn á stórum hesti. Rajendra steig á litlum brokkhesti, sem hjartað var knúið af metnaði fyrir hraða. Við ókum út á mjög bratta Khilanmarg; stígurinn lá gegnum þéttan skóg, gnægð af trjásveppum, þar sem þokuklæddir slóðir voru oft hættulegir. En litla dýrið hans Rajendra leyfði ofstórum hesti mínum aldrei að hvíla sig andartak, jafnvel í hættulegustu beygjum. Áfram, áfram, óþreytandi kom hestur Rajendra, ómeðvitaður um allt nema gleði keppninnar.

Krefjandi keppni okkar var verðlaunuð með stórkostlegu útsýni. Í fyrsta skipti í þessu lífi horfði ég í allar áttir á stórkostleg snæþökt Himalajafjöllin, sem lágu hæð ofan á hæð eins og skuggamyndir af risavaxnum ... Ísbirnir. Augun mín horfðu gleðifull á endalausar ísköldar fjöll við sólríkan bláan himin.

Ég veltist kátur með ungu förunautum mínum, allir í yfirhöfnum, á glitrandi hvítum hlíðunum. Á leiðinni niður á við sáum við í fjarska víðfeðmt teppi af gulum blómum, sem gjörbreyttu hinum hrjóstrugu hæðum.

Næstu ferðir okkar voru til hinna frægu konunglegu „gleðigarða" Jehangir keisara, í Shalimar og Nishat Bagh. Hin forna höll í Nishat Bagh er byggð beint yfir náttúrulegum fossi. Lækurinn, sem streymir niður úr fjöllunum, hefur verið stjórnaður með snjöllum tækjum til að renna yfir litríkar veröndir og gufa í gosbrunna meðal glæsilegra blómabeða. Lækurinn rennur einnig inn í nokkur af herbergjum hallarinnar og fellur að lokum eins og álfur í vatnið fyrir neðan. Hinir risavaxnu garðar eru litríkir - rósir í tylft litbrigða, lemur, lavender, fjólur, valmúar. An smaragð umlykja útlínur er gefið eftir samhverfur raðir af *kínverskum* , [21-2] kýpressur, kirsuberjatré; handan við þau gnæfa hvítir þurrkatímar Himalajafjalla.

Kasmírþrúgur eru taldar sjaldgæfar kræsingar í Kalkútta. Rajendra, sem hafði lofað sjálfum sér sannkallaðri veislu þegar hann kæmi til Kasmír, varð fyrir vonbrigðum að sjá að þar voru engir stórir víngarðar. Öðru hvoru pirraði ég hann yfir tilefnislausum væntingum hans.

„Ó, ég er orðinn svo uppgefinn af vínberjum að ég get ekki gengið!“ sagði ég. „Ósýnilegu vínberin brugga innra með mér!“ Seinna heyrði ég að sætar vínber vaxa í miklum mæli í Kabúl, vestan við Kasmír. Við hugguðum okkur með ís úr *rabri* , mjög þykkri mjólk, og

bragðbætt með heil pistasíuhnetur hnetur.

Við fórum í nokkrar ferðir í *shikara-bátunum* eða húsbátunum, í skugga rauðútsaumaðra tjaldhimna, sem sigldu eftir flóknum farvegum Dal-vatnsins, neti skurða eins og vatnskennd köngulóarvef. Hér vekja fjölmargir fljótandi garðar, gróflega útbúnir úr trjábolum og mold, undrun manns, svo ósamræmi er fyrsta sýn á grænmeti og melónur vaxa mitt í víðáttumiklu vatni. Stundum sér maður bónda, sem fyrirlítur að vera „rótfestur í jarðveginum“, draga ferköntuðu „land“-lóðina sína á nýjan stað í margfingraða vatninu.

Í þessum sögufræga dal finnur maður dæmi um alla fegurð jarðarinnar. Kasmírfrúin er krýnd í fjöllum, skreytt með blómum og blómaskó. Á síðari árum, eftir að ég hafði ferðast um mörg fjarlæg lönd, skildi ég hvers vegna Kasmír er oft kallaður fallegasti staður heims. Það býr yfir nokkrum af sjarma svissnesku Alpanna, Loch Lomond í Skotlandi og hinna dásamlegu ensku vatna. Bandarískur ferðamaður í Kasmír finnur margt sem minnir hann á hrjóstruga stórkostleika Alaska og Pikes Peak nálægt Denver.

Sem framlag í fegurðarsamkeppni um landslag býð ég upp á fyrsta verðlaun annað hvort stórkostlegt útsýni yfir Xochimilco í Mexíkó, þar sem fjöll, himinn og öspar speglast í ótal vatnsgötum meðal skemmtilegra fiska, eða gimsteinalík vötn Kasmír, vörðuð eins og fallegar meyjur af ströngu eftirliti Himalajafjalla. Þessir tveir staðir standa upp úr í minningunni sem fegurstu staðir jarðar.

Samt sem áður varð ég líka agndofa þegar ég sá fyrst undur Yellowstone-þjóðgarðsins og Grand Canyon í Colorado og Alaska. Yellowstone-garðurinn er kannski eina svæðið þar sem hægt er að sjá óteljandi goshvera skjóta hátt upp í loftið og starfa ár eftir ár með klukkutíma reglu. Ópal- og safírlaugarnar og heitu brennisteinsuppsspretturnar, birnirnir og villidýrin minna mann á að hér skildi náttúran eftir sýnishorn af fyrstu sköpun sinni. Að keyra áfram Frá vegum Wyoming til „djöfulsins málningarpotts“ úr heitri, bubblandi leðju, með gurglandi uppsprettum, gufandi gosbrunnum og stútandi goshverum í allar áttir, var ég tilbúinn að segja að Yellowstone á skilið sérstök verðlaun fyrir einstakan stað.

Hinir fornu, tignarlegu rauðviðartré í Yosemite, sem teygja risastórar súlur sínar langt upp í ómælanlegan himin, eru grænar, náttúrulegar dómkirkjur hannaðar af guðdómlegri list. Þó að það séu dásamlegir fossar í Austurlöndum, þá jafnast enginn á við ógnvekjandi fegurð Niagara-fossanna nálægt landamærum Kanada. Mammoth-hellarnir í Kentucky og Carlsbad-hellarnir í Nýju Mexíkó, með litríkum ísbjörgunarmyndunum, eru stórkostleg ævintýralönd. Langar nálar þeirra úr dropasteinstindum, sem hanga frá hellunum... loft og speglaður í neðanjarðar vötn, nútíð a svipmynd af annað heimar eins og yndi tekinn af manni.

Flestir hindúar í Kasmír, sem eru heimsfrægir fyrir fegurð sína, eru jafn hvítir og Evrópubúar og hafa svipaða andlitsdrætti og beinabyggingu; margir hafa blá augu

og ljóst hár. Klæddir í vestræn föt líta þeir út eins og Bandaríkjamenn. Köldu Himalajafjöllin vernda Kasmírbúa fyrir brennandi sólinni og varðveita þeirra ljós húðlit. Eins og einn ferðalög til það suðurríkja og hitabeltis breiddargráður á Indlandi, uppgötvar hann smám saman að fólkið verður dekkri og dekkri.

Eftir að hafa eytt hamingjuríkum vikum í Kasmír neyddist ég til að snúa aftur til Bengal fyrir haustönnina í Serampore háskólanum. Sri Yukteswar varð eftir í Srinagar með Kanai og Auddy. Áður en ég fór gaf meistarinn í skyn að líkami hans myndi þjást í Kasmír.

„Herra minn, þér virðist vera ímynd heilsu,“

mótmælti ég. „Það eru jafnvel líkur á að ég

yfirgefi þessa jörð.“

„Guruji!“ Ég féll fyrir fætur hans með sárbæn. „Vinsamlegast lofaðu að þú yfirgefir ekki líkama þinn núna. Ég er alls ekki tilbúinn að halda áfram án þín.“

Sri Yukteswar þagði en brosti svo samúðarfullt til mín að ég fann fyrir ró. Með tregðu yfirgaf ég hann.

„Húsbóndi hættulega veikur.“ Þetta símskeyti frá Auddy barst mér skömmu eftir að ég kom aftur til Serampore.

„Herra,“ sendi ég gúrú mínum örvæntingarfullum síma, „ég bað þig um loforð um að yfirgefa mig ekki. Vinsamlegast varðveittu líkama þinn; annars mun ég líka deyja.“

"Vertu það eins og þú óska." Þetta var Srí Yukteswar's svara frá Kasmír.

Bréf frá Auddy barst nokkrum dögum síðar þar sem mér var tilkynnt að meistarinn hefði náð sér. Þegar hann sneri aftur til Serampore næstu tvær vikurnar varð ég hryggur að sjá að líkami gúrú míns hafði minnkað niður í helming af venjulegri þyngd.

Sem betur fer fyrir hans lærisveinar, Srí Yukteswar brennt margir af þeirra syndir í það eldur af hans mikill hiti í Kasmír. Hin frumspekilega aðferð til að flytja sjúkdóma líkamlega er þekkt af mjög þróuðum jógíum. Sterkur maður getur aðstoðað veikari með því að bera þunga byrði hans; Andlegur ofurmaður getur lágmarkað líkamlegar eða andlegar byrðar lærisveina sinna með því að deila karma fyrri gjörða þeirra. Rétt eins og ríkur maður tapar peningum þegar hann greiðir upp stóra skuld fyrir glataða son sinn, sem þannig bjargast frá hörmulegum afleiðingum eigin heimsku, þannig fórnar meistari fúslega hluta af líkamlegum auði sínum til að létta eymd lærisveina. [21-3]

Með leynilegri aðferð sameinar jógíinn huga sinn og geðræna farartæki við þjáningar einstaklings; sjúkdómurinn berst, að hluta eða öllu leyti, til líkama dýrlingsins. Eftir að hafa uppskorið Guð á efnislega sviðinu, skiptir meistarinn sér ekki lengur hvað verður um þá efnislegu mynd. Þótt hann leyfi því að valda

ákveðnum sjúkdómi til að lina aðra, þá hefur það aldrei áhrif á hug hans; hann telur sig heppinn að geta veitt slíka hjálp.

Sá sem hefur náð endanlegri hjálpræði í Drottni kemst að því að líkami hans hefur að fullu uppfyllt tilgang sinn; hann getur þá notað hann á hvaða hátt sem honum þykir henta. Verk hans í heiminum er að lina sorgir mannkynsins, hvort sem er með andlegum hætti eða með vitsmunalegum ráðum eða með viljastyrk eða með líkamlegum sjúkdómsflutningi. Meistari getur flúið til yfirmeðvitundarinnar hvenær sem hann óskar þess og verið ómeðvitaður um líkamlega þjáningu; stundum getur hann...

kýs að bera líkamlegan sársauka stoískt, sem fyrirmynd fyrir lærisveina. Með því að taka á sig kvillar annarra getur jógi uppfyllt, fyrir þá, karmalögmál orsaka og afleiðinga. Þetta lögmál er vélrænt eða stærðfræðilega virkt; guðdómlegir menn geta vísindalega stjórnað virkni þess. viska.

Andleg lögmál krefjast þess ekki að meistari veikist í hvert skipti sem hann læknar annan einstakling. Lækningar eiga sér venjulega stað með þekkingu dýrlingsins á ýmsum aðferðum til tafarlausrar lækninga. í sem nei meiða til það andleg læknari er þátttakandi. Kveikt sjaldgæft tilefni, hins vegar, a Meistari sem vill hraða þróun lærisveina sinna til muna getur þá sjálfviljugur unnið úr stórum hluta af óæskilegri karma þeirra á eigin líkama.

Jesús lýsti sig sem lausnargjald fyrir syndir margra. Með guðdómlegum krafti sínum, **21-4** Líkami hans hefði aldrei getað verið krossfestur ef hann hefði ekki fúslega unnið með fíngerðum alheimslögmálum orsaka og afleiðinga. Þannig tók hann á sig afleiðingar karma annarra, sérstaklega lærisveina sinna. Á þennan hátt voru þeir mjög hreinsaðir og gerðir hæfir til að taka á móti þeirri alhliða meðvitund sem síðar kom yfir þá.

Aðeins sjálfsþekktur meistari getur flutt lífsorku sína eða miðlað sjúkdómum annarra inn í eigin líkama. Venjulegur maður getur ekki notað þessa jógaaðferð til lækninga, né er æskilegt að hann geri það; því ófullnægjandi líkamlegt tæki er hindrun fyrir hugleiðslu Guðs. Hindúaritningarnar kenna að fyrsta skylda mannsins sé að halda líkama sínum í góðu ástandi; annars getur hugur hans ekki haldið sér föstum í hollustu.

Mjög sterkur hugur getur hins vegar yfirstigið alla líkamlega erfiðleika og náð guðsþekkingu. Margir dýrlingar hafa hunsað veikindi og tekist í guðdómlegri leit sinni. Frans frá Assisi, alvarlega þjáður af kvillum, læknaði aðra og reisti jafnvel upp dauða.

Ég þekkti indverskan dýrling, sem eitt sinn var hálfur líkami hans fullur af sárum. Sykursýki hans var svo alvarleg að við venjulegar aðstæður gat hann ekki setið kyrr í einu í meira en fimmtán mínútur. En andleg þrá hans var óhjákvæmileg. „Drottinn,“ bað hann, „vilt þú koma inn í „brotið musteri mitt?“ Með óþreytandi viljastjórn varð dýrlingurinn smám saman fær um að sitja daglega í lótusstellingunni í átján samfelldar klukkustundir, niðursokkinn í alsælu leiðslu.

„Og,“ sagði hann mér, „að þremur árum liðnum fann ég hið óendanlega ljós loga í sundurlausri mynd minni. Ég fagnaði gleðilegri dýrð og gleymdi líkamanum. Seinna sá ég að hann hafði orðið heill fyrir guðdómlega miskunn.“

Sögulegur lækningaratburður fjallar um Baber konung (1483-1530), stofnanda Mógúlveldisins á Indlandi. Sonur hans, Humayun prins, veiktist illa. Faðirinn bað þess af angist að hann fengi veikina og að sonur hans yrði hlífður. Eftir að allir

læknar höfðu gefist upp á náði Humayun sér. Baber veiktist þegar í stað og lést úr sama sjúkdómi og hafði hrjáð son hans. Humayun tók við af Baber sem keisari Hindustan.

Margir ímynda sér að hver andlegur meistari hafi, eða ætti að hafa, heilsu og styrk Sandows. Hinn forsenda er ástæðulaus. A veikburða líkami gerir ekki gefa til kynna það a gúrú er ekki í snerting

Með guðlegum kröftum bendir ekkert annað en ævilöng heilsa endilega til innri uppljómunar. Ástand efnislíkamans getur með öðrum orðum ekki réttilega verið prófraun á meistara. Sérkenni hans verður að leita í hans eigin sviði, hinu andlega.

Fjölmargir ráðvilltir leitendur á Vesturlöndum halda ranglega að mælskur ræðumaður eða rithöfundur um frumspeki hljóti að vera meistari. Rishiar hafa hins vegar bent á að prófsteinn meistara sé hæfni manns til að komast að vild í andþröng og viðhalda *órofinu samadhi* nirbikalpa . [21-5] Aðeins með þessum afrekum getur manneskja sannað að hún hafi „náð tökum á“ *maya* eða tvíhyggju alheimsblekkingunni. Aðeins hún getur sagt frá djúpi skilnings: „ *Ekam sat* “ - „Aðeins Einn er til.“

„ *Vedarnir* lýsa því yfir að fáfróði maðurinn sem lætur sér nægja að gera minnstu greinarmun á einstaklingssálinni og æðsta sjálfinu sé í hættu,“ skrifaði hinn mikli einhyggjumaður Shankara. „Þar sem tvíhyggja ríkir vegna fáfræði, sér maður alla hluti sem aðskilda frá Sjálfinu. Þegar allt er séð sem Sjálfið, þá er ekki einu sinni neitt annað atóm en Sjálfið...“

"Eins og bráðum eins og það þekking af það Raunveruleikinn hefur sprungið upp, þar getur vera nei ávextir af fortíð aðgerðir að vera upplifað, vegna óraunveruleika líkamans, á sama hátt og enginn draumur getur verið til eftir að hafa vaknað.“

Aðeins miklir gúrúar geta tekið á sig karma lærisveina. Sri Yukteswar hefði ekki þjáðst í Kasmír nema hann hefði fengið leyfi frá Andanum í sér til að hjálpa lærisveinum sínum á þann undarlega hátt. Fáir dýrlingar voru jafn næmari búnir visku til að framkvæma guðlegar skipanir og guðsstilltur meistari minn.

Þegar Ég vögguðu a fáir orð af samúð yfir hans horaður mynd, mín gúrú sagði glaðlega:

„Það hefur sína kosti; ég get núna farið í nokkrar litlar *ganjis* (nærbolir) sem ég hef ekki notað í mörg ár!“

Þegar ég hlustaði á glaðlegan hlátur meistarans minntist ég orða Frans af Sales: „Dýrlingur sem er dapur er dapur dýrlingur!“

21-1 : Það er a merkja af vanvirðing, í Indland, til reykur í það viðvera af manns öldungar og

yfirmenn. 21-2: Austurlenska platanið..

21-3 : Margir kristinn heilögu, þar á meðal Þeresa Neumann (sjá kafli 39), eru kunnuglegt með það frumspekileg millifærsla af sjúkdómi.

21-4 : Kristur sagði, bara áður hann var leiddi í burtu til vera krossfestur: "Hugsaðu þú það Ég get ekki núna biðja til mín Faðir, og hann skal nú um stundir gefa mig meira en tólf hersveitir af englar? En hvernig þá skal það ritningar vera uppfyllt, það þannig „Það hlýtur að vera?“ – *Matteus* 26:53-54.

21-5 : Sjá kaflar 26 ára , 43 *glósur* .

KAFLI: 22

Hinn Hjarta Af A Steinn Mynd

„Sem trú hindúakona vil ég ekki kvarta yfir eiginmanni mínum. En ég þrái að sjá hann snúa baki við efnishyggju sinni. Hann hefur yndi af því að gera grín að myndum af dýrlingum í hugleiðsluherbergi mínu.“
Kæri bróðir, Ég hafa djúpt trú það þú getur hjálp hann. Vilja þú?"

Elsta systir mín, Roma, horfði á mig með sárri ákefð. Ég var í stuttri heimsókn á heimili hennar í Kalkútta við Girish Vidyaratna-götu. Bæn hennar snerti mig, því hún hafði haft djúpstæð andleg áhrif á æsku mína og hafði af ástúð reynt að fylla tómið sem myndaðist í fjölskyldunni við andlát móður minnar.

„Elsku systir, auðvitað mun ég gera allt sem ég get.“ Ég brosti, áköf að lina drungann sem sást greinilega á andliti hennar, öfugt við venjulega rólega og glaðlega svipbrigði hennar.

Ég og Roma sátum um stund í þögulli bæn um leiðsögn. Ári áður hafði systir mín beðið mig um að hefja *Kriya Yoga fyrir hana* , þar sem hún var að taka miklum framförum.

Innblástur greip mig. „Á morgun,“ sagði ég, „fer ég í Dakshineswar-hofið. Komdu með mér og fáðu eiginmann þinn til að fylgja okkur. Ég finn að í titringi þessa heilaga staðar muni Guðleg Móðir snerta hjarta hans. En opinberaðu ekki tilgang okkar með því að vilja að hann fari.“

Systirin samþykkti vonandi. Mjög snemma næsta morgun var ég ánægð að komast að því að Roma og eiginmaður hennar voru í viðbúnaður fyrir það ferð. Eins og okkar Hackney vagn skrölt meðfram Efri Hringvegur í átt að Dakshineswar, mín mágur, Satish Chandra Bose, skemmti sér sjálfur með því að hæðast að andlegum gúrúum fortíðar, nútíðar og framtíðar. Ég tók eftir því að Roma grét hljóðlega.

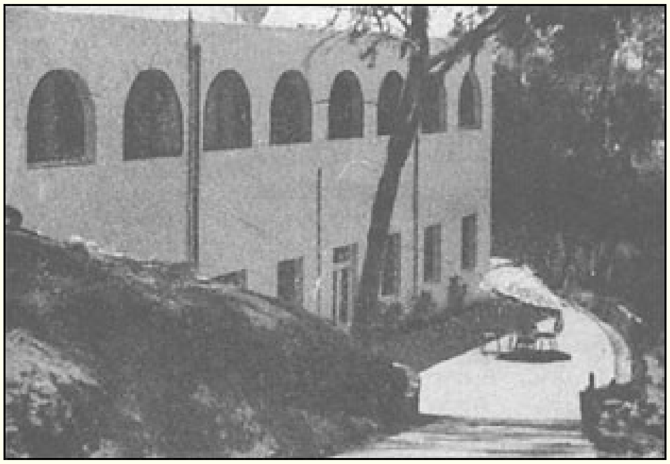

Sjálfsuppgötvun Kirkja af Allt Trúarbrögð, San Diego, Kalifornía

Ég standa með mín tveir systur, Róma (kl. vinstri) og Nalini

Mín systir Uma, eins og a ungur stelpa

„Systir, hughraustu!“ hvíslaði ég. „Gefðu ekki eiginmanni þínum þá ánægju að trúa því að við tökum háð hans alvarlega.“

„Mukunda, hvernig geturðu dáðst að einskis virði klaufadýrum?“ sagði Satish. „Útlit SADHÚS er viðbjóðslegt. Hann er annað hvort eins grannur og beinagrind eða eins óheilaglega feitur og fíll!“

Ég hrópaði af hlátri. Góðlynd viðbrögð mín pirruðu Satish; hann þagnaði. Þegar leigubíllinn okkar kom inn á Dakshineswar-svæðið brosti hann kaldhæðnislega.

"Þetta skoðunarferð, Ég geri ráð fyrir, er a kerfi til umbætur mig?"

Þegar ég sneri mér undan án þess að svara greip hann í handlegginn á mér. „Ungi herra Munkur,“ sagði hann, „gleymdu ekki að gera viðeigandi ráðstafanir við musterisyfirvöldin til að sjá okkur fyrir hádegismatnum.“

„Ég ætla að hugleiða núna. Hafðu ekki áhyggjur af hádegismatnum þínum,“ svaraði ég hvasslega. „Guðdómlega móðirin mun sjá um hann.“

„Ég treysti ekki Guðmóðurinni til að gera neitt fyrir mig. En ég tel þig ábyrgan fyrir matnum mínum.“ Rödd Satishs var ógnandi.

Ég hélt áfram einn að súlnahöllinni sem stendur fyrir framan stóra musteri Kali, eða Móður Náttúru. Ég valdi mér skuggsælan stað nálægt einni súlunni og lagði líkama minn í lótusstellingu. Þótt klukkan væri aðeins um sjö, myndi morgunsólin brátt verða þrútandi.

Heimurinn hörfaði þegar ég varð hugfanginn af guðrækni. Hugur minn beindist að gyðjunni Kali, en mynd hennar í Dakshineswar hafði verið sérstakt viðfangsefni hins mikla meistara, Sri. Ramakrishna Paramhansa. Í svar til hans angistarfullur kröfur, það steinn mynd af þetta mjög

musteri hafði oft tekið a lifandi eyðublað og ræddi með hann.

„Þögla móðir með steinhjarta,“ bað ég, „þú fylltist lífi að beiðni ástkærs dýrkanda þíns Ramakrishna; hví hlustar þú ekki einnig á kveinstafi þessa þráandi sonar þíns ?“

Þráhyggja mín jókst óendanlega, ásamt guðlegum friði. En þegar fimm klukkustundir voru liðnar og gyðjan, sem ég sá fyrir mér innra með mér, hafði ekki svarað, varð ég örlítið vonsvikinn. Stundum er það prófraun Guðs að fresta uppfyllingu bæna. En að lokum birtist hann þrautseigum dýrkendum í hvaða formi sem honum þykir vænt um. Trúaður kristinn maður sér Jesú; hindúi sér Krishna, eða gyðjuna Kali, eða vaxandi ljós ef tilbeiðsla hans tekur ópersónulega stefnu.

Með tregðu opnaði ég augun og sá að prestur læsti dyrum musterisins, eins og venjulegur siður var um hádegi. Ég reis úr afskekktum sæti mínu undir opnu, þaknu salnum og gekk út í forgarðinn. Steingólfið var steikjandi í hádegissólinni; berfættir mínir voru sársaukafullt brunnir.

„Guðdómlega móðir,“ ávítaði ég hljóðlega, „þú komst ekki til mín í sýn og nú ert þú falin í musterinu á bak við luktar dyr. Ég vildi biðja sérstaklega til þín í dag fyrir hönd mágs míns.“

Innri bæn mín var þegar í stað viðurkennd. Fyrst féll ljúf köld bylgja yfir bak mitt og undir fætur mína og burt allan óþægindi. Síðan, mér til undrunar, stækkaði musterið til muna. Stórar dyr þess opnuðust hægt og afhjúpuðu steinlíkneski gyðjunnar Kali. Smám saman breyttist það í lifandi mynd, kinkaði kolli brosandi til kveðju og fyllti mig ólýsanlegri gleði. Eins og með dulrænni sprautu var andardrátturinn dreginn úr lungunum; líkami minn varð mjög kyrr, þó ekki óvirkur.

Ég sá greinilega Gangesfljótið til vinstri. Ég gat séð greinilega nokkra kílómetra yfir musterið og út fyrir musterið inn í allt Dakshineswar-hverfið. Veggir allra bygginga glitruðu gegnsæir; í gegnum þá sá ég fólk ganga fram og til baka yfir fjarlægar ekrur.

Þótt ég væri andlaus og líkami minn í undarlega kyrrlátu ástandi, gat ég samt hreyft hendur og fætur frjálslega. Í nokkrar mínútur prófaði ég mig áfram með að loka og opna augun; í hvoru ástandi sem var Ég sá greinilega allt útsýnið yfir Dakshineswar.

Andleg sjón, eins og röntgengeisli, smýgur inn í allt efni; hið guðdómlega auga er alls staðar í miðjunni, hvergi ummál. Ég gerði mér grein fyrir því á ný, standandi þarna í sólríka forgarðinum, að þegar maðurinn hættir að vera glatað barn Guðs, upptekinn af efnisheimi, sannarlega draumi, eins og kúla, þá erfir hann eilífa ríki sín á ný. Ef „flótti“ er þörf mannsins, þröngvaður í þröngum persónuleika sínum, getur þá nokkur flótti jafnast á við tign alnærveru?

Í mín heilagt reynsla á Dakshineswar, það aðeins ótrúlega- stækkað hlutir voru það

musterið og lögun gyðjunnar. Allt annað birtist í venjulegum víddum sínum, þó að hvert þeirra var innifalið í a geislabaugur af mjúkur ljóshvítur, blár, og pastel regnbogi litbrigði. Mín líkami virtist til vera af himnesk efni, tilbúinn til svífa. Alveg meðvitaður af mín Í efnislegu umhverfi leit ég í kringum mig og gekk nokkur skref án þess að raska samfellu hinnar sælufullu sýn.

Á bak við musterisveggina sá ég skyndilega mág minn þar sem hann sat undir þyrnum greinum heilags *bel*- trés. Ég gat auðveldlega greint hugsanagang hans. Nokkuð upplyftur undir áhrifum hins heilaga Dakshineswar, en hugur hans hélt samt óvingjarnlegum hugleiðingum um mig. Ég sneri mér beint að náðarfullri mynd gyðjunnar.

„Guðdómlega móðir," bað ég, „vilt þú ekki breyta eiginmanni systur

minnar andlega?" Hin fallega veru, sem hingað til hafði verið þögul,

talaði loksins: „Ósk þinni er veitt!"

Ég horfði glaður á Satish. Eins og hann væri ósjálfrátt meðvitaður um að einhver andlegur kraftur væri að verki, reis hann upp reiðilega af sæti sínu á jörðinni. Ég sá hann hlaupa á bak við musterið; hann nálgaðist mig og hristi hnefann.

Hin alhliða sýni hvarf. Ég gat ekki lengur séð hina dýrlegu gyðju; turnháa musterið hafði minnkað niður í venjulega stærð sína, án gegnsæis þess. Aftur kafnaði líkami minn undan brennandi geislum sólarinnar. Ég stökk í skjól súluhallarinnar þar sem Satish elti mig reiður. Ég leit á úrið mitt. Klukkan var eitt; hin guðdómlega sýni hafði varað í klukkustund.

„Þú litli fífl," hrópaði mágur minn upp úr sér, „þú hefur setið þarna með krossleggi og skeikul augu í sex klukkustundir. Ég hef gengið fram og til baka og horft á þig. Hvar er maturinn minn? Nú er musterið lokað; þú tilkynntir ekki yfirvöldunum; við sitjum uppi án hádegisverðar!"

Upphefðin sem ég hafði fundið fyrir nærveru gyðjunnar var enn sterk í hjarta mínu. Ég fann hugrekki til að hrópa: „Guðdómlega móðirin mun fæða okkur!"

Satish var alveg frá sér af reiði. „Í eitt skipti fyrir öll," hrópaði hann, „vildi ég sjá guðdómlegu móður ykkar gefa okkur mat hér án þess að hafa samið um það fyrirfram!"

Hans orð voru varla kvað upp hvenær a musteri prestur krossað það innri garður og gekk til liðs við okkur.

„Sonur minn," ávarpaði hann mig, „ég hef fylgst með andliti þínu ljóma kyrrlátlega á meðan ég hef hugleitt marga klukkutíma. Ég sá komu hópsins þíns í morgun og fann

löngun til að taka til hliðar nægan mat fyrir hádegismatinn þinn. Það er gegn reglum musterisins að gefa þeim að borða sem ekki biðja um það fyrirfram, en ég hef gert undantekningu fyrir þig.“

Ég þakkaði honum og horfði beint í augu Satish. Hann roðnaði af tilfinningum og lækkaði augun í þögulli iðrun. Þegar okkur var borin fram rausnarleg máltíð, þar á meðal mangó utan vertíðar, tók ég eftir því að matarlyst mágs míns var lítil. Hann var ráðvilltur og kafaði djúpt í haf hugsana. Á leiðinni til baka til Kalkútta, Satish, með mýkt svipbrigði,

leit stundum á mig með biðjandi augnaráði. En hann mælti ekki eitt einasta orð eftir að presturinn birtist til að bjóða okkur í hádegismat, eins og hann væri að svara beint áskorun Satishs.

Hinn eftirfarandi síðdegis Ég heimsótt mín systir á hennar heim. Hún heilsaði

mig ástúðlega. „Kæri bróðir,“ hrópaði hún, „hvílíkt kraftaverk! Í gærkvöldi grét

eiginmaður minn opinberlega frammi fyrir mér.“

"'Elskaði *djöfull* ,' [22-1] Hann sagði: „Ég er ólýsanlega glaður að þessi umbótaáætlun bróður þíns hefur valdið umbreytingu. Ég ætla að bæta fyrir allt ranglæti sem ég hef gert þér. Frá og með kvöldinu í kvöld munum við nota stóra svefnherbergið okkar eingöngu sem tilbeiðslustað; litla hugleiðsluherbergið þitt.“ skulu breytt í svefnaðstöðu okkar. Ég biðst innilegrar afsökunar á því að hafa gert grín að þér bróðir. Fyrir þá skammarlegu hegðun sem ég hef verið að gera mun ég refsa sjálfum mér með því að tala ekki við Mukunda fyrr en ég hef komist áfram á andlegri leið. Innst inni mun ég leita hinnar guðdómlegu móður héðan í frá; einhvern tímann verð ég örugglega að finna hana!

Árum síðar heimsótti ég mág minn í Delí. Ég varð himinlifandi að átta mig á því að hann hafði hafði þróað mjög í sjálfsþekkingu og hafði notið blessunar af sýn Guðdómlegrar Móður. Meðan ég dvaldi hjá honum tók ég eftir því að Satish eyddi leynilega meirihluta hverrar nætur í guðdómlegri hugleiðslu, þótt hann þjáðist af alvarlegum kvillum, og var upptekinn á daginn kl. skrifstofu hans.

Mér datt í hug að mágur minn yrði ekki langlífur. Roma hlýtur að hafa lesið hugsanir mínar.

„Kæri bróðir,“ sagði hún, „ég er hraust og eiginmaður minn er veikur. Engu að síður vil ég að þú vitir að sem holl hindúakona verð ég sú fyrsta til að deyja.“ [22-2] Það líður ekki á löngu þar til ég fer að hætta."

Ég varð undrandi á ógnvænlegum orðum hennar en áttaði mig samt á sannleikanum. Ég var í Ameríku þegar systir mín dó, um ári eftir spá hennar. Yngsti bróðir minn, Bishnu, sagði mér síðar nánar frá þessu.

„Roma og Satish voru í Kalkútta þegar hún lést,“ sagði Bishnu mér. „Þann morgun klæddi hún sig í brúðarfötin sín.“

"'Hvers vegna þetta sérstakt búningur? Satish spurði hann.

„Þetta er síðasti dagurinn minn í þjónustu við ykkur á jörðinni,“ svaraði Roma. Skömmu síðar fékk hún hjartaáfall. Þegar sonur hennar var að hlaupa út eftir hjálp sagði hún:

„Sonur minn, farðu ekki frá mér. Það er til einskis; ég verð farin áður en læknir nær að koma.“ Tíu mínútum síðar, með fætur eiginmanns síns í lotningu, yfirgaf Roma meðvitað líkama sinn, glöð og án þjáninga.

"Satískt varð mjög einangraður eftir hans eiginkonu dauði,“ Bishnú hélt áfram. "Einn dagur hann og Ég voru

að leita á a stór brosandi ljósmynd af Rómverjar.

„Hvers vegna brosirðu?“ hrópaði Satish skyndilega, eins og kona hans væri viðstödd. „Þú heldur að þú hafir verið snjall að skipuleggja að fara á undan mér. Ég skal sanna að þú getur ekki verið lengi í burtu frá mér; brátt mun ég ganga til liðs við þig.“

„Þótt Satish hefði á þessum tíma náð sér að fullu af veikindum sínum og væri við frábæra heilsu, lést hann án sýnilegrar ástæðu skömmu eftir undarlegu athugasemdina sem hann gerði fyrir ljósmyndina.“

Þannig fóru mín ástkæra elsta systir, Roma, og eiginmaður hennar, Satish, spámannlega – hann sem breyttist í Dakshineswar úr venjulegum veraldlegum manni í þögulan dýrling.

22-1 Gyðja .

22-2 : Hinn Hindúar eiginkona trúir það er a skilti af andleg framfarir ef hún deyr áður hennar eiginmaður, eins og a sönnun af hennar dygg þjónusta við hann, eða „deyja í beisli“.

KAFLI: 23 ára

Ég Móttaka Mín Háskóli Gráða

„Þú hunsar kennslubókarverkefnin þín í heimspeki. Þú treystir eflaust á óþreyjufulla „innsæi“ til að komast í gegnum prófin. En nema þú leggir þig fram á fræðilegri hátt, þá skal ég sjá til þess að þú standist ekki þetta námskeið.“

Prófessor DC Ghoshal frá Serampore-háskólanum ávarpaði mig strangt. Ef ég næði ekki að standast lokaprófið í kennslustofunni, þá væri ég óhæfur til að taka lokaprófin. Þau eru sett fram af deild Háskólans í Kalkútta, sem telur Serampore-háskólann meðal aðildarfélaga sinna. Nemandi í indverskum háskólum sem nær ekki árangri í einu fagi í AB-lokaprófinu verður að taka nýtt próf í *öllum* fögum sínum árið eftir.

Kennarar mínir í Serampore háskólanum komu yfirleitt fram við mig af góðvild, án þess að vera litaðir af umburðarlyndi. „Mukunda er svolítið ofdrykkjuður af trúarbrögðum.“ Þannig að ég lýsi því betur, þeir spöruðu mér af kurteisi vandræðin

við að svara spurningum í kennslustofunni; þeir treystu því að skriflegu lokaprófin myndu útiloka mig af listanum yfir AB-umsækjendur. Dómur samnemenda minna birtist í gælunafni þeirra á mér - „Brjálaði munkurinn“.

Ég tók snjallt skref til að ógilda hótun prófessors Ghoshals um fall í heimspeki. Þegar niðurstöður lokaprófanna áttu að verða kynntar opinberlega bað ég bekkjarfélaga minn að… fylgdu mér í skrifstofu prófessorsins.

„Komdu með; ég vil fá vitni,“ sagði ég við félaga minn. „Ég verð mjög vonsvikinn ef mér hefur ekki tekist að vinna bug á kennaranum.“

Prófessor Ghoshal hristi hans höfuð eftir Ég hafði spurði hvað einkunn hann hafði gefið mín pappír.

„Þú ert ekki meðal þeirra sem hafa staðist prófið,“ sagði hann sigri hrósandi. Hann leitaði í gegnum stóran bunka á skrifborðinu sínu. „Blaðið þitt er alls ekki hér; þú hefur allavega fallið þar sem þú mættir ekki í prófið.“

Ég hló. "Herra, Ég var þar. Maí Ég útlit í gegnum það stafla sjálfan mig?"

Prófessorinn, undrandi, gaf leyfi sitt; ég fann fljótt ritgerðina mína, þar sem ég hafði vandlega sleppt öllum auðkennismerkjum nema nafnakallsnúmerinu mínu. Óvarinn af „rauðu fánanum“ í nafni mínu hafði kennarinn gefið svörum mínum háa einkunn, jafnvel þótt þau væru ekki skreytt með tilvitnunum úr kennslubókum. [23-1]

Hann sá í gegnum brögðin mín og þrumaði nú: „Algjör óskammfeilni!“ Hann bætti vonarfullur við: „Þú munt örugglega mistakast í úrslitum AB.“

Fyrir prófin í hinum fögum mínum fékk ég einhverja leiðsögn, sérstaklega frá kærum vini mínum og frænda, Prabhas Chandra Ghose, [23-2] sonur Sarada frænda míns. Ég staulaðist sársaukafullt en með góðum árangri – með lægstu mögulegu einkunn – í gegnum öll lokaprófin mín.

Nú, eftir fjögurra ára háskólanám, var ég gjaldgengur til að taka AB-prófin. Engu að síður bjóst ég varla við að nýta mér þau forréttindi. Lokaprófin í Serampore-háskóla voru barnaleikur í samanburði við þau erfiðu próf sem Kalkútta-háskólinn myndi setja fyrir AB-gráðuna. Næstum daglegar heimsóknir mínar til Sri Yukteswar höfðu gefið mér lítinn tíma til að fara inn í sali háskólans. Þar var það nærvera mín frekar en fjarvera sem vakti undrun hjá bekkjarfélögum mínum!

Venja mín var að leggja af stað á hjólinu um hálftíu að morgni. Í annarri hendi Ég bar fórn handa gúrúnum mínum – nokkur blóm úr garðinum á gistiheimilinu mínu í *Panthi* . Meistarinn bauð mér í hádegismat og heilsaði mér vingjarnlega. Ég þáði það alltaf með hraði, fús til að sleppa hugsuninni um háskólanám yfir daginn. Eftir að hafa verið með Sri Yukteswar í vinnunni, hlustað á óviðjafnanlega visku hans eða aðstoðað við skyldur í öskurhúsinu, fór ég treglega um miðnætti til Panthi. *Stundum* var ég alla nóttina hjá gúrúnum mínum, svo hamingjusamlega upptekinn af samræðum hans að ég tók varla eftir því þegar myrkrið breyttist í dögun.

Eitt kvöldið um klukkan ellefu, þegar ég var að klæða mig í skóna mína, [23-3] Til að undirbúa ferðina á gistiheimilið spurði meistarinn mig alvarlega.

„Hvenær byrja AB-prófin þín?“ „Eftir

fimm daga, herra.“

"Ég von þú eru í viðbúnaður fyrir þau."

Ég var alveg orðlaus af skelfingu og hélt einum skónum á lofti. „Herra minn,“ mótmælti ég, „þér vitið hvernig dagar mínir hafa liðið með yður frekar en með prófessorunum. Hvernig get ég leikið upp einhvern söng með því að mæta í þessi erfiðu lokapróf?“

Augnaráð Sri Yukteswar beindust að mér. „Þú verður að mæta.“ Rödd hans var köld og ákveðin. „Við ættum ekki að gefa föður þínum og öðrum ættingjum tilefni til að gagnrýna val þitt á ashram-lífi. Lofaðu mér bara að þú munt mæta í prófin; svaraðu þeim eins vel og þú getur.“

Óstjórnleg tár runnu niður kinnar mínar. Mér fannst skipun meistarans órökrétt og áhugi hans, vægast sagt, seinn.

„Ég kem ef þú vilt,“ sagði ég grátandi. „En enginn tími er eftir til að undirbúa sig vel.“ Ég muldraði lágt: „Ég mun fylla blöðin með kenningum þínum sem svör við spurningunum !“

Þegar ég gekk inn í einsetuhúsið daginn eftir á venjulegum tíma, færði ég blómvöndinn minn með vissri dapurlegri hátíðleika. Sri Yukteswar hló að dapurlegu yfirbragði mínu.

„Mukunda, hefur Drottinn einhvern tíma brugðist þér, í prófi eða

annars staðar?“ „Nei, herra,“ svaraði ég hlýlega. Þakklátar

minningar streymdu yfir mig í endurlífgandi flóði.

„Ekki leti heldur brennandi ákafi fyrir Guði hefur komið í veg fyrir að þú sækist eftir háskólanámi,“ sagði gúrúinn minn vingjarnlega. Eftir þögn vitnaði hann í: „Leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis hans, og allt þetta mun veitast yður að auki.“ **23-4**

Í þúsundasta sinn fann ég fyrir því að byrðar mínar voru léttar í návist meistarans. Þegar við höfðum lokið við hádegismatinn lagði hann til að ég færi aftur til *Panthi* .

„Býr vinur þinn, Romesh Chandra Dutt, enn í gistihúsinu þínu?“

„Já, herra.“

"Fáðu í snerting með hann; það Drottinn mun innblástur hann til hjálp þú með það

prófum."

„Mjög vel, herra; en Romesh er óvenju upptekinn. Hann er heiðursmaðurinn í bekknum okkar og ber þyngra starf en hinir.“

Meistari veifaði til hliðar mín mótmæli. "Rómesh mun finna tími fyrir þú. Núna fara."

Ég hjólaði til baka til *Panthi* . Fyrsti maðurinn sem ég hitti á gistiheimilinu var fræðimaðurinn Romesh. Eins og dagar hans væru alveg frjálsir, þá samþykkti hann vinsamlega hikandi beiðni mína.

„Auðvitað; ég er til þjónustu reiðubúinn.“ Hann eyddi nokkrum klukkustundum þann dag og dögum síðar í að kenna mér í hinum ýmsu fögum mínum.

„Ég tel að margar spurningar í enskum bókmenntum muni snúast um sögu Childe Harolds,“ sagði hann við mig. „Við verðum að fá okkur atlas strax.“

Ég flýtti mér heim til Sarada frænda míns og fékk lánaðan atlas. Romesh merkti Evrópukortið við staðina sem rómantískur ferðamaður Byrons hafði heimsótt.

A fáir bekkjarfélagar hafði safnað saman í kringum til hlusta til það einkakennsla. "Rómesh er ráðgjöf „Þú gerir það rangt,“ sagði einn þeirra við mig í lok fundar. „Venjulega fjalla aðeins fimmtíu prósent spurninganna um bækurnar; hinn helmingurinn fjallar um líf höfundanna.“

Þegar ég tók prófið í enskum bókmenntum daginn eftir, olli fyrsta augnaráð mitt á spurningunum þakklætistárum sem vættu blaðið mitt. Umsjónarmaður í kennslustofunni kom að skrifborðinu mínu og spurði mig samúðarfulls.

„Gúrú minn spáði því að Romesh myndi hjálpa mér,“ útskýrði ég. „Sjáðu; sömu spurningarnar sem Romesh fyrirskipaði mér eru hér á prófblaðinu! Sem betur fer fyrir mig eru mjög fáar spurningar í ár um enska höfunda, en líf þeirra er að mínu mati hulið djúpri leyndardómi!

Gistiheimilið mitt var í uppnámi þegar ég kom til baka. Strákarnir sem höfðu verið að gera grín að mér Aðferð Romeshs við þjálfun horfði á mig í lotningu, næstum því deyfandi af hamingjuóskum. Í prófvikunni eyddi ég mörgum klukkustundum með Romesh, sem mótaði spurningar sem hann taldi líklegar að prófessorarnir myndu leggja fyrir. Dag eftir dag birtust spurningar Romesh í næstum sömu mynd á prófblöðunum.

Fréttin barst víða um háskólann að eitthvað sem líktist kraftaverki væri að gerast og að líklegt væri að hinn huglausi „brjálaði munkur“ myndi ná árangri. Ég gerði enga tilraun til að fela staðreyndir málsins. Prófessorarnir á staðnum gátu ekki breytt spurningunum, sem Háskólinn í Kalkútta hafði skipulagt.

Þegar ég hugsaði yfir prófið í enskum bókmenntum, áttaði ég mig einn morguninn á því að ég hafði gert alvarlegt mistök. Einn hluti spurninganna hafði verið skipt í tvo hluta, A eða B og C eða D. Í stað þess að svara einni spurningu úr hvorum hluta hafði ég svarað báðum spurningunum í hópi I kæruleysislega og hafði ekki tekið tillit til neins í hópi II. Besta einkunnin sem ég gat fengið í þeim... prófið yrði 33,

þremur færri en 36 sem náði að standast. Ég hljóp til meistarans og úthellti áhyggjum mínum.

„Herra minn, ég hef gert óafsakanleg mistök. Ég verðskulda ekki guðlegar blessanir frá Rómesh; Ég er alveg óverðugur."

„Hresstu þig, Mukunda.“ Rödd Sri Yukteswar var létt og áhyggjulaus. Hann benti á bláa hvelfingu himinsins. „Það er líklegra að sólin og tunglið skiptist á stöðum sínum í geimnum heldur en að þú mistakist að fá gráðuna þína!“

Ég fór úr einsetuhúsinu í rólegra skapi, þótt það virtist stærðfræðilega óhugsandi að Ég gat farið fram hjá. Ég horfði einu sinni eða tvisvar kvíðinn upp í himininn; Drottinn dagsins virtist vera örugglega festur á venjulegri braut sinni!

Þegar ég kom að *Panthi* heyrði ég athugasemd bekkjarfélaga míns: „Ég komst að því að í ár hefur í fyrsta skipti verið lækkað skilyrði fyrir að standast próf í enskum bókmenntum.“

Ég inn það drengsins herbergi með slíkt hraði það hann leit upp í viðvörun. Ég yfirheyrður hann ákaft.

„Langhærði munkur,“ sagði hann hlæjandi, „hvers vegna þessi skyndilegi áhugi á námsefnum? Hvers vegna gráta á síðustu stundu? En það er rétt að stigamörkin hafa verið lækkuð niður í 33 stig.“

Nokkur gleðistökk leiddu mig inn í mitt eigið herbergi, þar sem ég féll á kné og lofaði stærðfræðilega fullkomnun guðdómlega föður míns.

Á hverjum degi fylltist ég meðvitund um andlega nærveru sem ég fann greinilega leiða mig í gegnum Romesh. Merkilegur atburður átti sér stað í tengslum við prófið í bengölsku. Romesh, sem hafði lítið fjallað um það efni, hringdi í mig aftur einn morguninn þegar ég var að fara úr heimavistinni á leiðinni í prófsalinn.

„Þarna er Romesh að kalla á þig,“ sagði bekkjarfélagi óþolinmóður við mig. „Ekki koma aftur, við verðum sein í salnum.“

Að hunsa það ráðgjöf, Ég hljóp aftur til það hús.

„Bengalsku strákarnir okkar standast venjulega auðveldlega bengalskuprófið,“ sagði Romesh við mig. „En ég hef bara grunað að prófessorarnir hafi í ár ætlað að myrða nemendurna með því að spyrja spurninga úr fornum bókmenntum okkar.“ Vinur minn lýsti síðan stuttlega tveimur sögum úr lífi Vidyasagar, þekkts mannvinar.

Ég þakkaði Romesh og hjólaði fljótt að sal háskólans. Prófblaðið á bengölsku reyndist vera í tveimur hlutum. Fyrsta fyrirmælin voru: „Skrifaðu tvö dæmi um góðgerðarstarf Vidyasagar.“ Þegar ég færði yfir á blaðið þá þekkingu sem ég hafði svo nýlega aflað mér, hvíslaði ég nokkrum þakkarorðum um að hafa hlýtt síðustu stundu beiðni Romesh. Hefði ég verið ókunnugt um velgjörðir Vidyasagars við mannkynið (þar á meðal að lokum sjálfan mig), hefði ég ekki getað staðist

bengölsku prófið. Ef ég hefði fallið í einni námsgrein hefði ég verið neyddur til að taka próf upp á nýtt í öllum námsgreinum árið eftir. Slík tilhugsun var skiljanlega andstyggileg.

Önnur fyrirmælin á blaðinu voru: „Skrifaðu ritgerð á bengölsku um líf þess manns sem hefur veitt þér mestan innblástur.“ Góði lesandi, ég þarf ekki að upplýsa þig um hvaða mann ég valdi sem þema. Ég blaðaði yfir síðu eftir síðu með lofi um gúrú minn, ég brosti til að átta mig á því að muldrað spádómur minn var að rætast: „Ég mun fylla blöðin með kenningum þínum!“

Ég hafði ekki fundið fyrir löngun til að spyrja Romesh út í heimspekinámskeiðið mitt. Ég treysti langri þjálfun minni undir stjórn Sri Yukteswar og hunsaði skýringarnar í kennslubókinni. Hæsta einkunnin sem ég fékk í öllum ritgerðum mínum var í heimspeki. Einkunn mín í öllum öðrum fögum var rétt innan við lágmarkið.

Það er a ánægja til met það mín óeigingjarn vinur Rómesh móttekið hans eigin gráða *sæðið lof* .

Pabbi brosti við útskrift mína. „Ég hélt varla að þú myndir standast prófið, Mukunda,“ játaði hann. „Þú eyðir svo miklum tíma með gúrúnum þínum.“ Meistarinn hafði sannarlega greint ósagða gagnrýni á föður minn réttilega.

Í mörg ár hafði ég verið óviss um að ég myndi nokkurn tímann sjá þann dag að AB myndi fylgja nafninu mínu. Ég nota sjaldan titilinn án þess að hugsa um að þetta var guðleg gjöf, sem mér var veitt af nokkuð óljósum ástæðum. Stundum heyri ég háskólanema segja að mjög lítið af þeirri þekkingu sem þeir höfðu náð yfir hafið eftir útskrift. Sú viðurkenning huggar mig nokkuð vegna ótvíræðra námságalla minna.

Daginn sem ég útskrifaðist frá Háskólanum í Kalkútta kraup ég við fætur gúrúsins míns og þakkaði honum fyrir allar þær blessanir sem streymdu frá lífi hans inn í mitt.

„Stattu upp, Mukunda,“ sagði hann umhyggjusamt. „Drottni fannst það einfaldlega þægilegra að láta þig útskrifaður en að raða sól og tungli upp á nýtt!

23-1 : Ég verður gera Prófessor Ghoshal það réttlæti af að viðurkenna það það þvingaður samband á milli okkur var ekki gjalddaga til einhver galli af hans, en eingöngu til mín fjarvistir frá námskeið og athyglisleysi í þeim. Prófessor Ghoshal var, og er, a einstakur ræðumaður með mikla heimspekilega þekkingu. Á síðari árum komumst við að vinsamlegum skilningi.

23-2 : Þótt mín frændi og Ég hafa það sama fjölskylda nafn af Ghosh, Prabhas hefur vanur sjálfur til Ég umritaði nafn hans yfir á ensku sem Ghose; þess vegna fylgi ég hans eigin stafsetningu hér.

23-3 : A lærisveinn alltaf fjarlægir hans skór í einn Indverskur

einsetuhús. 23-4: *Matteus* 6:33.

KAFLI: 24

Ég Verða A Munkur Af Hinn Svami Pöntun

„Meistari, faðir minn hefur verið ákafur að fá mig til að taka við framkvæmdastöðu hjá Bengal-Nagpur járnbrautinni. En ég hef alfarið hafnað því.“ Ég bætti vonarfullur við: „Herra, viljið þér ekki gera mig að munki í Swami-reglunni?“ Ég horfði biðjandi á gúrú minn. Á undanförnum árum, til að reyna hversu ákveðinn ég væri, hafði hann hafnað þessari sömu beiðni. Í dag brosti hann hins vegar vingjarnlega.

„Mjög vel; á morgun mun ég vígja þig inn í svamímennsku.“ Hann hélt rólega áfram, „Ég er ánægður að þú hafir haldið áfram í löngun þinni til að verða munkur. Lahiri Mahasaya sagði oft: „Ef þú býður ekki Guði að vera sumargestur þinn, þá mun hann ekki koma á veturna í lífi þínu.““

„Kæri meistari, ég gæti aldrei hrasað í markmiði mínu að tilheyra Swami-reglunni eins og þú virtir.“ Ég brosti til hans með ómældri ástúð.

„Ógiftur ber fyrir brjósti það, sem Drottins er, hversu hann megi þóknast Drottni, en giftur ber fyrir brjósti það, sem heimsins er, hversu hann megi þóknast konu sinni.“ [24-1] Ég hafði greint líf margra vina minna sem höfðu síðan gifst eftir að hafa gengist undir ákveðna andlega aga. Þeir höfðu stokkið út á hafi veraldlegrar ábyrgðar og gleymt ásetningi sínum um að hugleiða djúpt.

Að úthluta Guði aukastöðu í lífinu var, að mínu mati, óhugsandi. Þótt hann sé eini eigandi alheimsins, sem hljóðlega úthellir okkur með gjöfum frá lífi til lífs, þá er eitt eftir sem hann á ekki, og sem hvert mannshjarta hefur kraft til að halda aftur af eða veita kærleika mannsins. Skaparinn, sem lagði sig fram um að hylja leyndardómsfullt nærveru sína í hverju atómi sköpunarinnar, hefði getað haft aðeins eina hvöt - næma löngun til að menn leiti hans aðeins með frjálsum vilja. Með hvaða flauelshanska allrar auðmýktar hefur hann ekki hulið járnhönd almættisins!

Dagurinn eftir var einn sá eftirminnilegasti í lífi mínu. Það var sólríkur fimmtudagur, man ég, í júlí 1914, nokkrum vikum eftir útskrift mína úr háskóla. Á innri svölunum á Í einsetubúri sínu í Serampore dýfði meistarinn nýjum hvítum silkibút í ockralit, hefðbundinn lit Swami-reglunnar. Eftir að klæðið hafði þornað vafði gúrúinn minn því utan um mig eins og afneitunarkápu.

„Einhvern tímann ferðu til Vesturlanda, þar sem silki er vinsælt,“ sagði hann. „Sem tákn hef ég valið þér þetta silkiefni í stað hefðbundinnar bómullar.“

Á Indlandi, þar sem munkar tileinka sér fátækt, er silkiklæddur swami óvenjuleg sjón. Margir jógar klæðast hins vegar silkiklæðum, sem varðveita ákveðna fínlega

líkamsstrauma betur en bómull.

"Ég er andvígur til athafnir,“ Srí Yukteswar tók eftir. "Ég mun búa til þú a svami í það *bidwat*

(ekki hátíðleg) háttur.“

Bibidisa eða ítarleg vígsla í swami - hlutverk felur í sér eldathöfn þar sem táknrænar útfararathafnir eru framkvæmdar. Líkami lærisveinsins er lýst sem dauður, brenndur í loga viskunnar. Nýmynduðum swami er síðan gefinn söngur, eins og: „Þetta *atma* er Brahma“ [24-2] eða „Þú ert það“ eða „Ég er hann.“ Sri Yukteswar, hins vegar, með ást sína á einfaldleika, hætti við allar formlegar helgisiði og bað mig einfaldlega um að velja nýtt nafn.

"Ég mun gefa þú það forréttindi af að velja það sjálfur,“ hann sagði, brosandi.

„Yoganánda,“ svaraði ég eftir andartaks umhugsun. Nafnið þýðir bókstaflega „sæla (*ananda*) í gegnum guðlega sameiningu (*jóga*).“

„Verði það svo. Þú hafnar ættarnafninu Mukunda Lal Ghosh og héðan í frá skalt þú kallast Yogananda af Giri-grein Swami-reglunnar.“

Þegar ég kraup fyrir framan Sri Yukteswar og heyrði hann í fyrsta skipti bera fram nýja nafnið mitt, fylltist hjarta mitt af þakklæti. Hversu kærleiksríkt og óþreytandi hafði hann unnið að því að drengurinn Mukunda skyldi einhvern tíma umbreytast í munkinn Yogananda! Ég söng gleðilega nokkur vers úr löngu sanskrít söngnum eftir Shankara lávarð:

„Hvorki hugur, vitsmunir, egó,
tilfinningar; ég er hvorki himinn né
jörð né málmar.
Ég er hann, ég er hann, blessaði andi, ég
er hann! Ég hef hvorki fæðingu né dauða né
kasta; ég hef hvorki föður né móður.
Ég er hann, ég er hann, blessaði andi, ég er
hann! Handan við ímyndunarflug, formlaus er
ég, sem gegnsýrir limi alls lífs;
Fjötra óttast ég ekki; ég er frjáls, alltaf
frjáls, ég er hann, ég er hann, blessaði
andi, ég er hann!

Sérhver swami tilheyrir hinni fornu klausturreglu sem Shankara skipuleggði í núverandi mynd. [24-3] Þar sem þetta er formleg regla, með óslitin röð dýrlinga sem þjóna sem virkir leiðtogar, getur enginn maður gefið sér titilinn swami. Hann fær hann réttilega aðeins frá öðrum swami; allir munkar rekja því andlega ætt sína til eins sameiginlegs gúrús, lávarðar Shankara. Með eiðum um fátækt, hreinlífi og

hlýðni við andlega kennarann líkjast margar kaþólskar kristnar klausturreglur Swami-reglunni.

Auk nýja nafnsins, sem venjulega endar á *ananda* , tekur swami titil sem gefur til kynna formlega tengsl hans við eina af tíu undirdeildum Swami-reglunnar. Þessir *dasanamí* eða

Tíu agnomen eru meðal annars *Giri* (fjallið), sem Sri Yukteswar, og þar með ég sjálfur, tilheyrir. Meðal annarra greina eru *Sagar* (sjór), *Bharati* (land), *Aranya* (skógur), *Puri* (svæði), *Tirtha* (pílagrímsferðastaður) og *Saraswati* (viska náttúrunnar).

Nýja nafnið sem swami fær hefur því tvíþætta merkingu og táknar að ná æðri sælu (*ananda*) í gegnum einhvern guðlegan eiginleika eða ástand - kærleika, visku, hollustu, þjónustu, jóga - og í gegnum sátt við náttúruna, eins og birtist í óendanlegri víðáttu hennar af höfum, fjöllum og himni.

Hugsjónin um óeigingjörna þjónustu við allt mannkynið og að afneita persónulegum tengslum og metnaði leiðir meirihluta swami til að taka virkan þátt í mannúðar- og menntastarfi á Indlandi, eða stundum í erlendum löndum. Swami hunsar alla fordóma varðandi kasta, trúarbrögð, stétt, litarhætti, kyn eða kynþátt og fylgir meginreglum mannlegs bræðralags. Markmið hans er algjör eining við andann. Hann fyllir vöku- og sofandi meðvitund sína með hugsuninni: „Ég er hann“ og reikar ánægður um heiminn en ekki um hann. Þannig getur hann réttlætt titilinn swami - sá sem leitast við að ná einingu. með *Swa* eða Sjálfinu. Það er óþarfi að bæta við að ekki allir formlega titlaðir swamiar ná jafn góðum árangri í að ná háleitu markmiði sínu.

Sri Yukteswar var bæði swami og jógi. Swami, sem formlega var munkur vegna tengsla sinna við hina fornu reglu, er ekki alltaf jógi. Sá sem iðkar vísindalega tækni Guðs-sambands er jógi; hann getur verið annað hvort giftur eða ógiftur, annað hvort veraldlegur maður eða með formleg trúarleg tengsl. Hugsanlega getur swami aðeins fylgt leið þurrrar rökhugsunar, kaldrar... afneitun; en jógi tekur þátt í ákveðnu, skref-fyrir-skref ferli þar sem líkami og hugur eru agaðir og sálin frelsuð. Jógi tekur ekkert sem sjálfsagðan hlut af tilfinningalegum ástæðum eða af trú, heldur iðkar hann vandlega prófaða röð æfinga sem fyrstu rishiar lögðu fyrst fram. Jóga hefur á öllum tímum Indlands alið af sér menn sem urðu sannarlega frjálsir, sannarlega jógí-kristar.

Eins og allar aðrar vísindi á jóga við um fólk af öllum loftslagi og tímum. Sú kenning sem sett er fram af ákveðnum fáfróðum rithöfundum um að jóga sé „óhentugt fyrir Vesturlandabúa“ er algjörlega röng og hefur því miður komið í veg fyrir að margir einlægir nemendur sækist eftir hinum margvíslegu blessunum þess. Jóga er aðferð til að hemja náttúrulega óróa hugsana, sem annars koma í veg fyrir hlutlaust... allir menn, af öllum löndum, frá því að fá innsýn í sanna eðli andans. Jóga getur ekki þekkt hindrun af Austur og vestur frekar en græðandi og réttlátt ljós sólarinnar. Svo lengi sem maðurinn býr yfir huga með órólegum hugsunum sínum, svo lengi mun alheimsþörfin fyrir jóga eða stjórn vera til staðar.

"*eftir B. K. Mitra í "Kalyana- Kalpatur*-

ÞAÐ Drottinn INN HANS ÞÁTTUR AS SÍVA

> Shiva er ekki söguleg persóna eins og Krishna, heldur nafnið sem Guði er gefið í síðasta þætti þríþættrar eðlis hans (Skapari-Varðveitari-Eyðandi). Shiva, tortímingari *maya* eða blekkinga, er táknrænt táknaður í ritningunum sem Drottinn þeirra sem afneita, konungur jógíanna. Í hindúalist er hann alltaf sýndur með nýtt tungl í hárinu og klæddur blómsveigi úr hettuskreyttum snákum, fornt tákn um sigrað illsku og fullkomna visku. „Eina“ auga alviturs er opið á enni hans.

Hinn forni rishi Patanjali skilgreinir „jóga“ sem „stjórnun á sveiflum hugans“. **24-4** Mjög stuttar og meistaralegar útskýringar hans, *Jóga sútrurnar* , mynda eitt af sex kerfum hindúaheimspekinnar. **24-5** Ólíkt vestrænni heimspeki fela öll sex hindúakerfin ekki aðeins í sér fræðilegar heldur einnig hagnýtar kenningar. Auk allra hugsanlegra verufræðilegra rannsókna móta kerfin sex sex ákveðnar greinar sem miða að því að fjarlægja þjáningar og ... til frambúðar. að ná eilífri sælu.

Sameiginlegi þráðurinn sem tengir öll sex kerfin er yfirlýsingin um að ekkert raunverulegt frelsi fyrir manninn sé mögulegt án þekkingar á hinum endanlega veruleika. Síðari *Upanishad-ritin* halda *Yoga Sutra* , meðal sex kerfanna, uppi sem áhrifaríkustu aðferðirnar til að ná beinni skynjun á sannleikanum. Með hagnýtum jógaaðferðum yfirgefur maðurinn að eilífu hrjóstrug svið vangaveltna og þekkir í reynslu hina sönnu kjarna.

Jógakerfið eins og Patanjali útskýrir *það* er þekkt sem Áttfalda leiðin. Fyrstu skrefin, (1) *yama* og (2) *niyama* , krefjast þess að tíu neikvæðum og jákvæðum siðferðisreglum sé fylgt - að forðast að skaða aðra, að vera ósanngjarn, að stela, að

vera óþreytandi, að taka við gjöfum (sem hefur í för með sér skyldur); og hreinleika líkama og huga, ánægju, sjálfsaga, nám og hollustu við Guð.

Næstu skref eru (3) *asana* (rétt líkamsstaða); hryggurinn verður að vera beinn og líkaminn fastur í þægilegri stellingu fyrir hugleiðslu; (4) *pranayama* (stjórn á *prana* , fíngerðum lífsstraumum); og (5) *pratyahara* (að draga skynfærin frá ytri hlutum).

Síðustu skrefin eru eiginlegar tegundir jóga: (6) *dharana* (einbeiting); að halda huganum við eina hugsun; (7) *dhyana* (hugleiðsla) og (8) *samadhi* (yfirmeðvituð skynjun). Þetta er áttfalda leið jóga [24-6] sem leiðir mann að lokamarkmiði *Kaivalya* (Algerleika), hugtaki sem mætti skilja betur sem „skilningur á Sannleikanum handan allrar vitsmunalegrar skilnings“.

„Hvort er meira,“ gæti maður spurt, „swami eða jógi?“ Ef og þegar endanleg eining við Guð næst hverfur greinarmunurinn á hinum ýmsu leiðum. Bhagavad *Gita* bendir hins vegar á að aðferðir jóga séu alhliða. Tækni hennar er ekki aðeins ætluð ákveðnum gerðum og skapgerðum, eins og þeim fáu sem halla sér að klausturlífi; jóga krefst engra formlegrar hollustu. Vegna þess að jógísk vísindi fullnægja alheimsþörf hefur hún náttúrulega alheims notagildi.

Sannur jógi getur verið dyggilega starfandi í heiminum; þar er hann eins og smjör á vatni, en ekki eins og auðþynnt mjólk óherðrar og óagaðrar mannkyns. Að uppfylla jarðneskar skyldur sínar er vissulega æðri leiðin, að því gefnu að jóginn, sem viðheldur andlegri einangrun við eigingjarnar langanir, gegni hlutverki sínu sem fúst verkfæri Guðs.

Það eru fjölmargar miklar sálir, sem búa í amerískum, evrópskum eða öðrum ekki-hindúskum líkömum í dag, sem, þótt þær hafi kannski aldrei heyrt orðin *jóga* og *swami* , eru samt sem áður sönn fyrirmynd þessara hugtaka. Með óhlutdrægri þjónustu sinni við mannkynið, eða með yfirráðum yfir ástríðum og hugsunum, eða með einlægri ást sinni á Guði, eða með miklum einbeitingarhæfileikum sínum, eru þær í vissum skilningi jógaar; þær hafa sett sér það markmið að stunda jóga-sjálfs-stjórn. Þessir menn gætu náð enn meiri hæðum ef þeim væri kennt hin afdráttarlausa vísindi jóga, sem gera kleift að stýra huga sínum og lífi meðvitaðri.

Jóga hefur verið misskilið á yfirborðinu af ákveðnum vestrænum rithöfundum en gagnrýnendum þess hefur aldrei verið misskilið. þess iðkendur. Meðal margir hugsi skattar til jóga má vera nefndur einn eftir Dr. C.
G. Jung, það frægur Svissneskur sálfræðingur.

„Þegar trúarleg aðferð mælir með sér sem „vísindalega“ getur hún verið viss um að almenningur á Vesturlöndum njóti hennar. Jóga uppfyllir þessa væntingu,“ skrifar Dr. Jung. [24-7] „Fyrir utan sjarma hins nýja og aðdráttarafl hins hálfskilna, þá eru góðar ástæður fyrir því að jóga á sér marga iðkendur.“ Það býður upp á möguleika á stjórnanlegri reynslu og fullnægir þannig vísindalegri þörf fyrir „staðreyndir“, og auk þess lofar það ódreumuðum möguleikum vegna breiddar og dýptar, virðulegs aldurs, kenninga og aðferða, sem ná yfir öll stig lífsins.

„Sérhver trúarleg eða heimspekileg iðkun þýðir sálfræðileg aga, það er að segja aðferð til andlegrar hreinlætis. Fjölbreyttar, eingöngu líkamlegar aðferðir jóga [24-8] þýðir einnig lífeðlisfræðilega hreinlæti sem er fremri venjulegum fimleikum og öndunaræfingum, að því leyti að það er ekki aðeins vélrænt og vísindalegt, heldur einnig heimspekilegt; í þjálfun sinni á líkamshlutum, það

sameinar þau með það heil af það andi, eins og er alveg skýrt, fyrir dæmi, í það *Pranayama*
æfingar hvar *Prana* er bæði það andardráttur og það alhliða gangverk af það alheimurinn.

„Þegar það sem einstaklingurinn er að gera er einnig atburður í heiminum, þá sameinast áhrifin sem líkaminn upplifir (taugun) tilfinningum andans (alheimshugmyndinni) og út frá þessu þróast lifandi eining sem engin tækni, hversu vísindaleg sem hún er, getur framkallað. Jógaiðkun er óhugsandi og væri einnig árangurslaus án þeirra hugtaka sem jóga byggir á. Hún sameinar líkamlegt og andlegt á óvenju heildstæðan hátt.“

„Í Austurlöndum, þar sem þessar hugmyndir og venjur hafa þróast, og þar sem í nokkur þúsund Í mörg ár hefur óslitin hefð skapað nauðsynlegan andlegan grunn. Jóga er, eins og ég get auðveldlega trúað, hin fullkomna og viðeigandi aðferð til að sameina líkama og huga þannig að þau myndi einingu sem varla verður dregið í efa. Þessi eining skapar sálfræðilega tilhneigingu sem gerir mögulegar innsæi sem fara yfir meðvitundina.

Sá dagur í Vesturheiminum er sannarlega að nálgast þegar innri vísindi sjálfstjórnar verða jafn nauðsynleg og ytri sigur náttúrunnar. Þessi nýja kjarnorkuöld mun sjá hugi manna edrú og víkka út vegna þeirrar nú vísindalega óumdeilanlegu sannleika að efni er í raun orkuþyrping. Fínni kraftar mannshugans geta og verða að frelsa orku sem er meiri en þær sem eru í steinum og málmum, svo að efnislegi kjarnorkuskotorkan, sem nýlega hefur verið leyst úr læðingi, snúist ekki gegn heiminum í hugsunarlausri eyðileggingu. **24-9**

24-1 : Ég *Korintubúar* 7:32-33 .

24-2 : Bókstaflega, "Þetta sál er Andi." Hinn Æðsta Andi, það Óskapað, er algerlega skilyrðislaust (*neti, neti* ekki þetta, ekki það) en er oft nefnt í *Vedanta* sem *Sat-Chit-Ananda* , það er, Vera-Greind-Bliss.

24-3 Stundum kallað Shankaracharya. *Acharya* þýðir „trúarkennari“. Nafn Shankara er miðpunktur hefðbundinnar skólakenningar. deila. A fáir færslur gefa til kynna það það óviðjafnanlegur einisti bjó frá 510 til 478 f.Kr.; Vesturlanda sagnfræðingar úthluta honum síðari hluta áttundu aldar e.Kr. Lesendur sem hafa áhuga á frægri útskýringu Shankara á *Brahma Sutrunum* munu finna vandlega enska þýðingu í *System Of The Vedanta eftir Dr. Paul Deussen* (Chicago: Open Court Publishing Company, 1912). Stutt útdrætti frá hans ritverk mun vera fannst í *Valið Verk Af Srí Shankaracharya* (Natesan og sýslu, Madras).

24-4 : *"Chitta vritti nirodha"-Jóga Sútra* Ég:2. Patanjali's dagsetning er óþekktur, þó a númer af fræðimenn staður hann í seinni öld f.Kr. Hinn rishíar gaf fram ritgerðir á allt viðfangsefni með slíkt innsýn það aldir hafa verið máttlaus að úrelta þau; samt, til það síðari skelfing af sagnfræðingar, það vitringar gert nei fyrirhöfn til festa við þeirra eigin dagsetningar og persónuleikar til þeirra bókmennta virkar. Þau vissi þeirra líf voru aðeins tímabundið mikilvægt eins og blikkar af það hið mikla óendanlega líf; og sá sannleikur er tímalaus, ómögulegur að vörumerki og engin einkaeign þeirra.

24-5 : Hinn sex rétttrúnaðar kerfi (*saddarsana*) eru *Sankhya, Jóga, Vedanta, Mimamsa, Nýja,* og *Vaisesika* . Lesendur af a fræðilegur beygður mun gleði í það fínleikar og breið umfang af þessir forn formúlur eins og samantekt, í Enska, í *Saga indverskrar heimspeki* , 1. bindi, eftir prófessor Surendranath DasGupta (Cambridge University Press, 1922).

24-6 : Ekki til vera ruglaður með það "Göfugur Áttafaldur Slóð af Búddismi, a leiðsögumaður til mannsins hegðun af lífið, eins og fylgir (1) Hægri Hugsjónir, (2) Hægri Hvöt, (3) Hægri Ræða, (4) Hægri Aðgerð, (5) Hægri Þýðir af Lífsviðurværi, (6) Hægri Fyrirhöfn, (7) Rétt minning (um sjálfið), (8) Rétt skilningur (*samadhi*).

24-7 : Dr. Jung sótti það Indverskur Vísindi þing í 1937 og móttekið einn heiðurs gráða frá það Háskóli frá Kalkútta.

24-8 : Dr. Jung er hér tilvísun til *Hatha Jóga* , a sérhæfð útibú af líkamlegt stellingar og aðferðir fyrir heilsa og

langlífi. *Hatha* er gagnlegt, og framleiðir stórkostlegt líkamlegt niðurstöður, en þetta útibú af jóga er lítið notað eftir .jógarar einbeittur að andlegri frelsun

24-9 Í sögu Platons um Atlantshaf í *Tímaios* segir hann frá háþróaðri vísindalegri þekkingu íbúanna. Talið er að týnda meginlandið hafi horfið um 9500 f.Kr. vegna náttúruhamfara; ákveðnir frumspekilegir rithöfundar segja hins vegar... ríki það það Atlantsbúar voru eyðilagt eins og a niðurstaða af þeirra misnotkun af atóm vald. Tveir Franska rithöfundar hafa nýlega tekið saman *heimildaskrá um Atlantis* , þar sem eru taldar upp yfir 1700 sögulegar og aðrar heimildir.

KAFLI: 25 ára

Bróðir Ananta Og Systir Nalini

"Ananta get ekki lifa; það sandur af hans karma fyrir þetta lífið hafa hlaupa út."

Þessi óhjákvæmilegu orð náðu til innri meðvitundar minnar er ég sat einn morguninn í djúpri hugleiðslu. Stuttu eftir að ég gekk til liðs við Swami-regluna heimsótti ég fæðingarstað minn, Gorakhpur, sem gestur eldri bróður míns, Ananta. Skyndilegur veikindi bundu hann við rúmið; ég hjúkraði honum af ástúð.

Þessi hátíðlega yfirlýsing fyllti mig sorg. Ég fann að ég gæti ekki þolað að vera lengur í Gorakhpur, aðeins til að sjá bróður minn tekinn burt fyrir hjálparvana augnaráði mínu. Með skilningslausri gagnrýni frá ættingjum mínum yfirgaf ég Indland með fyrsta tiltæka bátnum. Hann sigldi meðfram Búrma og Kínahafi til Japans. Ég steig á land í Kobe, þar sem ég eyddi aðeins nokkrum dögum. Hjartað mitt var of þungt til að skoða landslagið.

Á heimleiðinni til Indlands lenti skipið í Shanghai. Þar leiðbeindi Dr. Misra, læknir skipsins, mér í nokkrar minjagripaverslanir þar sem ég valdi ýmsar gjafir handa Sri Yukteswar, fjölskyldu minni og vinum. Fyrir Ananta keypti ég stóran útskorinn bambusgrip. Um leið og kínverski sölumaðurinn hafði afhent mér bambusminjagripinn sleppti ég honum á gólfið og hrópaði: „Ég keypti þetta handa kæra látna bróður mínum!“

Ég varð ljós um að sál hans væri rétt að frelsast í Óendanleikanum. Minjagripurinn brotnaði snögglega og táknrænt við fallið; meðal grátandi gráta skrifaði ég á bambusflötinn: „Fyrir ástkæra Ananta minn, nú horfinn.“

Félagi minn, læknirinn, fylgdist með þessum atburðum með

kaldhæðnislegu brosi. „Sparaðu tárin,“ sagði hann. „Hvers vegna að fella þau fyrr en þú ert viss um að hann sé dauður?“

Þegar báturinn okkar kom til Kalkútta fylgdi Dr. Misra mér aftur. Yngsti bróðir minn, Bishnu, beið mín við bryggjuna.

„Ég veit að Ananta er farinn,“ sagði ég við Bishnu áður en hann hafði haft tíma til að tala. „Vinsamlegast segðu mér og lækninum hér hvenær Ananta dó.“

Bishnú nefndur það dagsetning, sem var það mjög dagur það Ég hafði keypti það minjagripir í Sjanghæ.

„Sjáðu hérna!“ sagði Dr. Misra út úr sér. „Láttu þetta ekki berast út! Prófessorarnir ætla að bæta við eins árs námi í hugrænni hugsun við læknanámið, sem er nú þegar nógu langt!“

Pabbi faðmaði mig hlýlega þegar ég gekk inn á heimili okkar við Gurpar Road. „Þú ert kominn,“ sagði hann blíðlega. Tvö stór tár féllu úr augum hans. Venjulega óáberandi hafði hann aldrei áður sýnt mér þessi merki um ástúð. Út á við var hann alvarlegur faðir, inn á við hafði hann bráðnandi hjarta. af a móðir. Í allt hans viðskipti með það fjölskylda, hans tvískiptur foreldra hlutverk var greinilega augljóst.

Stuttu eftir andlát Anöntu var yngri systir mín, Nalini, reist upp frá dauðans dyrum með guðlegri lækningu. Áður en ég segi söguna mun ég vísa til nokkurra þátta úr fyrri lífi hennar.

Barnasambandið milli mín og Nalini hafði ekki verið af hamingjusömustu toga. Ég var mjög grönn; hún var enn grennri. Vegna ómeðvitaðrar hvatar eða „fléttu“ sem geðlæknar eiga ekki erfitt með að bera kennsl á, stríðti ég oft systur minni fyrir líklegt útlit hennar. Svör hennar voru jafn gegnsýrð af tilfinningalausri hreinskilni mikillar æsku.
Stundum greip mamma inn í og batt tímabundið enda á barnalegu deilurnar með því að leggja blíðlega á eyrað á mér, eins og eldra eyrað.

Tíminn leið; Nalini var trúlofuð ungum lækni frá Kalkútta, Panchanon Bose. Hann fékk rausnarlega heimanmund frá föður sínum, líklega (eins og ég sagði við systur) til að bæta upp fyrir... verðandi brúðguma fyrir örlög sín með því að bandalagast við mannlega baunastöng.

Útfæra hjónaband helgiathafnir voru fagnað í gjalddaga tími. Kveikt það brúðkaup nótt, Ég gekk til liðs við það Stór og kátur hópur ættingja í stofunni í Kalkútta. Brúðguminn hallaði sér að risastórum gullklæddum kodda með Nalini við hlið sér. Dásamlegur fjólublár *silkisari* [25-1] gat því miður ekki alveg falið hornréttni hennar. Ég skýldi mér á bak við kodda nýja rúmsins míns mág og brosti vingjarnlega til hans. Hann hafði aldrei séð Nalini fyrr en á brúðkaupsdaginn, þegar hann loksins komst að því hvað hann fengi í hjónabandslottóinu.

Dr. Bose fann fyrir samúð minni, benti óáberandi á Nalini og hvíslaði í eyrað á mér: „Segðu mér, hvað er þetta?“

"Hvers vegna, Læknir,“ Ég svaraði, "það er a beinagrind fyrir þinn athugun!"

Ég og mágur minn, sem vorum í kátínu, áttum við erfitt með að hegða okkur kurteislega frammi fyrir samankomnum ættingjum okkar.

Eftir því sem árin liðu varð Dr. Bose vinsæll meðal fjölskyldu okkar, sem leituðu til hans þegar veikindi komu upp. Við urðum fljótir vinir, oft grínaðist við saman, oftast með Nalini að skotmarki.

„Þetta er læknisfræðilegt forvitnilegt,“ sagði mágur minn við mig einn daginn. „Ég hef prófað allt á magru systur þinni – þorskalýsi, smjör, malt, hunang, fisk, kjöt, egg, styrkjandi drykki. Samt nær hún ekki að bólgna út um einn hundraðasta úr tommu.“ Við kímdum bæði.

Fáeinum dögum síðar heimsótti ég heimili Bose-fjölskyldunnar. Erindi mitt þangað tók aðeins nokkrar mínútur; ég var að fara, án þess að ég tæki eftir því, hélt ég, fram hjá Nalini. Þegar ég kom að aðalinnganginum heyrði ég rödd hennar, vingjarnlega en skipandi.

„Bróðir, komdu hingað. Þú ætlar ekki að láta mig detta í þetta skiptið. Ég vil

tala við þig.“ Ég gekk upp stigann að herbergi hennar. Mér til undrunar var

hún grátandi.

„Kæri bróðir,“ sagði hún, „við skulum grafa gamla stríðsöxina. Ég sé að fætur þínir eru nú traustir á andlegri leið. Ég vil verða eins og þú á allan hátt.“ Hún bætti vonarfull við: „Þú ert nú orðinn hraustur í útliti; geturðu hjálpað mér? Maðurinn minn kemur ekki nálægt mér og ég elska hann svo innilega!“
En enn frekar vil ég ná framförum í Guðsþekkingu, jafnvel þótt ég verði að vera áfram grannur **25-2** og óaðlaðandi."

Ég varð djúpt snortin af bæn hennar. Nýja vinátta okkar þróaðist jafnt og þétt; einn daginn bað hún mig um að verða lærisveinn minn.

„Þjálfaðu mig á þann hátt sem þér sýnist. Ég treysti Guði frekar en styrkjandi lyfjum.“ Hún tók saman faðmfullt af lyfjum og hellti þeim niður í þakrennið.

Eins og a próf af hennar trú, Ég spurði hennar til sleppa frá hennar mataræði allt fiskur, kjöt, og egg.

Eftir nokkra mánuði, þar sem Nalini hafði fylgt stranglega þeim ýmsu reglum sem ég hafði sett fram og haldið sig við grænmetisfæði sitt þrátt fyrir fjölmarga erfiðleika, heimsótti ég hana.

„Systir, þú hefur samviskusamlega fylgt andlegum fyrirmælum; laun þín eru í nánd.“ Ég brosti illkvitnislega. „Hversu feit viltu vera – jafn feit og frænka okkar sem hefur ekki séð fæturna sína í mörg ár?“

"Nei!" En Ég langur til vera eins og sterkur eins og þú eru."

Ég svaraði hátíðlega. „Með náð Guðs, þar sem ég hef alltaf talað sannleikann, tala ég nú sannleikann.“ [25-3] Fyrir guðdómlega blessun mun líkami þinn sannarlega breytast frá og með deginum í dag; eftir einn mánuð mun hann hafa sömu þyngd og minn.

Þessi orð frá hjarta mínu rættust. Á þrjátíu dögum jafnaðist þyngd Nalini á við mína. Nýja kringlótta lögun hennar gaf henni fegurð; eiginmaður hennar varð djúpt ástfanginn. Hjónaband þeirra, sem hófst svo...

óheppilega, sneri sér við út til vera helst hamingjusamur.

Þegar ég kom aftur frá Japan frétti ég að Nalini hefði veikst af taugaveiki meðan ég var í burtu. Ég hraðaði mér heim til hennar og varð agndofa að sjá hana aðeins vera í beinagrind. Hún var í dái.

„Áður en veikindi rugluðu hug hennar,“ sagði mágur minn mér, „sagði hún oft: ‚Ef bróðir Mukunda væri hér, þá færi mér ekki svona.‘“ Hann bætti örvæntingarfullur við: „Hinir læknarnir og sjálfan mig sjá nei von. Blóð blóðsótt hefur sett í, eftir hennar langur um með taugaveiki."

Ég byrjaði að hreyfa himin og jörð með bænum mínum. Ég fékk ensk-indverska hjúkrunarfræðing til liðs við mig, sem veitti mér fulla samvinnu, og beitti systur minni ýmsum jógaaðferðum til lækninga. Blóðsóttin hvarf.

En Dr. Bose hristi höfuðið dapurlega. „Hún á einfaldlega ekki meira blóð

eftir að úthella.“ „Hún mun jafna sig,“ svaraði ég hugrökk. „Eftir sjö daga

verður hitinn horfinn.“

Viku síðar varð ég himinlifandi að sjá Nalini opna augun og horfa á mig með ástúðlegri viðurkenningu. Frá þeim degi bataferlið gekk hratt fyrir sig. Þótt hún hefði náð sér á strik aftur, bar hún eitt dapurlegt ör eftir næstum banvænan sjúkdóm: fætur hennar voru lamaðir. Indverskir og enskir sérfræðingar lýstu henni vonlausri lamaðri.

Hin óendanlega barátta fyrir lífi hennar, sem ég hafði háð í bæn, hafði þreytt mig. Ég fór til Serampore bað Sri Yukteswar um hjálp. Augun hans lýstu djúpri samúð þegar ég sagði honum frá örlögum Nalini .

„Fætur systur þinnar verða orðnir eðlilegir eftir einn mánuð.“ Hann bætti við: „Leyfðu henni að bera, næst húðinni, hring með ógötuðum tveggja karata perlu, sem festur er með lás.“

Ég niðurlægður sjálfan mig á hans fætur með gleðileg léttir.

„Herra minn, þér eruð meistari; orð yðar um bata hennar nægja. En ef þér krefjist þess skal ég strax útvega henni perlu.“

Gúrúinn minn kinkaði kolli. „Já, gerðu það.“ Hann hélt áfram og lýsti réttilega líkamlegum og andlegum einkennum Nalini, sem hann hafði aldrei séð áður.

"Herra," Ég spurði, "er þetta einn stjörnuspeki greining? Þú gera ekki vita hennar fæðing dagur eða klukkustund."

Sri Yukteswar brosti. „Það er til dýpri stjörnuspeki, sem er ekki háð vitnisburði dagatala og klukkna. Hver maður er hluti af skaparanum, eða alheimsmanninum; hann hefur bæði himneskan líkama og jarðneskan líkama. Mannlegt auga sér efnislega formið, en innra augað nær dýpra, jafnvel inn í hið alheimsmynstur sem hver maður er óaðskiljanlegur og einstaklingsbundinn hluti af.“

Ég skilaði til Kalkútta og keypt a perla fyrir Nalini. A mánuður síðar, hennar lamaður fætur voru

alveg læknaður.

Systirin bað mig að koma á framfæri innilegu þakklæti sínu til gúrú míns. Hann hlustaði á skilaboð hennar í þögn. En þegar ég var að fara lét hann falla áberandi athugasemd.

„Margir læknar hafa sagt systur þinni að hún geti aldrei eignast börn. Fullvissaðu hana um að eftir nokkur ár muni hún fæða tvær dætur.“

Sumir ár síðar, til Nalini's gleði, hún bora a stelpa, fylgdi í a fáir ár eftir annar dóttir.

„Meistari þinn hefur blessað heimili okkar, alla fjölskyldu okkar,“ sagði systir mín. „Nærvera slíks manns er helgun fyrir alla Indland. Kæri bróðir, vinsamlegast segðu Sri Yukteswarji að, fyrir þína hönd, tel ég mig auðmjúklega vera einn af *Kriya Yoga* lærisveinum hans.“

25-1 : Hinn tignarlega drapað kjóll af Indverskur konur.

25-2 : Vegna þess að flestir einstaklingar í Indland eru þunnur, sanngjarnt þrútnun er íhugað mjög eftirsóknarvert.

25-3 : Hinn Hindúar ritningar lýsa yfir það þeir WHO venjulega tala það sannleikur mun þróa það kraftur af að verða að veruleika orð þeirra. Þær skipanir sem þeir mæla frá hjartanu munu rætast í lífinu.

KAFLI: 26 ára

Hinn Vísindi Af Kría Jóga

Vísindin *Kriya Yoga* , sem svo oft er nefnd á þessum síðum, urðu víða þekkt á nútíma Indlandi fyrir tilstilli Lahiri Mahasaya, gúrú gúrú míns. Sanskrítrót *Kriya* er *kri* , að gera, að bregðast við og bregðast við; sama rót er að finna í orðinu *karma* , náttúrulega meginreglan um orsakasamhengi. *Kriya Yoga* er því „eining (jóga) við hið óendanlega í gegnum ákveðna aðgerð eða helgiathöfn.“ Jógari sem fylgir trúfastlega aðferð sinni losnar smám saman við karma eða alheimskeðju orsakasamhengisins.

Vegna ákveðinna fornra jóga-boðorða get ég ekki gefið tæmandi útskýringu á *Kriya Yoga* í bók sem er ætluð almenningi. Aðferðina sjálfa verður að læra af *Kriyaban* eða *Kriya Yogi* ; hér verður að nægja almennar heimildir.

Kría Jóga er a einfalt, sálfræðilega lífeðlisfræðilega aðferð eftir sem það mannlegur blóð er kolefnislaust

og endurhlaðið með súrefni. Atóm þessa auka súrefnis umbreytast í lífsstraum til að endurnýja heila- og hryggjarstöðvarnar. [26-1] Með því að stöðva uppsöfnun blóðs í bláæðum getur jógíinn dregið úr eða komið í veg fyrir rotnun vefja; lengra kominn jógi umbreytir frumum sínum í hreina orku. Elía, Jesús, Kabir og aðrir spámenn voru fyrri meistarar í notkun *Kriya* eða svipaðrar tækni, sem þeir notuðu til að láta líkama sinn afefnismyndast að vild.

Kriya er forn vísindi. Lahiri Mahasaya fékk hana frá gúrú sínum, Babaji, sem enduruppgötvaði og skýrði tæknina eftir að hún hafði glatast á myrku öldunum.

„ *Kriya Yoga* sem ég gef heiminum fyrir tilstilli þín á þessari nítjándu öld,“ sagði Babaji við Lahiri Mahasaya, „er endurvakning sömu vísinda og Krishna gaf Arjuna fyrir árþúsundum og sem síðar varð þekkt fyrir Patanjali og Krist, Jóhannes, Pál og aðra lærisveina.“

Krishna, mesti spámaður Indlands, vísar til *Kriya Yoga í erindi úr Bhagavad Gita* : „Með því að bjóða innöndunaranda í útöndunaranda og útöndunaranda í innöndunaranda, óvirkjar jógíinn báða þessa andardrætti; þannig losar hann lífsorkuna úr hjartanu og færir það undir stjórn sína.“ [26-2] Túlkunin er: „Jógarinn stöðvar rotnun í líkamanum með því að bæta við lífsorku og stöðvar stökkbreytingar í vexti líkamans með *apan* (útrýmingu straums). Þannig hlutleysir hann rotnun og vöxt, með því að kyrrsetja hjartað, og lærir jóginn stjórn á lífinu.“

Krishna segir einnig frá [26-3] að það var hann, í fyrri holdgun, sem miðlaði óslítandi jóga til forns illuminato, Vivasvat, sem gaf það Manu, hinum mikla löggjafa. [26-4] Hann, aftur á móti, leiðbeindi Ikshwaku, föður sólstríðsættarinnar á Indlandi. Þannig gengu rishiarnir frá einum til annars og gættu konunglega jógasins þar til efnishyggjualdirnar komu til sögunnar. [26-5] Síðan, vegna leyndardóms prestanna og sinnuleysis mannsins, varð hin helga þekking smám saman óaðgengileg.

Kriya Yoga er tvisvar minnst á af fornöldarspekingnum Patanjali, fremsta talsmanni jóga, sem skrifaði: „ *Kriya Yoga* felst í líkamsaga, andlegri stjórn og hugleiðslu á *Aum* .“ [26-6] Patanjali talar um Guð sem raunverulegan alheimshljóð *Aums* sem heyrist í hugleiðslu. [26-7] *Aum* er skapandi orðið, [26-8] Hljóð titringsmótorsins. Jafnvel byrjandi jóga heyrir fljótt innra með sér undursamlegan hljóm *Aum* . Þegar hann fær þessa sælufullu andlegu hvatningu verður hann viss um að hann er í raunverulegu sambandi við guðdómlega þætti.

Patanjali vísar öðru sinni til lífsstjórnunar eða *Kriya* tækninnar þannig: „Frelsun er hægt að ná með þeirri *pranayama* sem næst með því að aðskilja innöndunar- og útöndunarleiðina.“ [26-9]

Páll postuli þekkti *Kriya Yoga* , eða mjög svipaða tækni, sem hann notaði til að skipta lífsstraumum til og frá skynfærunum. Hann gat því sagt: „Sannlega, ég

mótmæli með fögnuði okkar í Kristi, *ég dey daglega* ." **26-10** Með því að draga daglega til baka líkamlegan lífskraft sinn sameinaði hann hann með jóga-samruna við gleði (eilífa sælu) Kristsvitundarinnar. Í því hamingjusama ástandi var hann...

meðvitað meðvitaður af vera dauður til það blekkjandi skynjun heimur af *Maja* .

Í upphafsástandi Guðs-sambands (*sabikalpa samadhi*) sameinast meðvitund dýrkanda við Alheimsanda; lífskraftur hans er dreginn til baka frá líkamanum, sem virðist „dauður“ eða hreyfingarlaus og stífur. Jógíinn er fullkomlega meðvitaður um líkamlegt ástand sitt, þar sem hann er í stöðvunarlífi. Þegar hann Þegar hann nær hærri andlegum stöðum (*nirbikalpa samadhi*), á hann hins vegar samskipti við Guð án líkamlegra festinga og í venjulegri vökumeðvitund sinni, jafnvel mitt í krefjandi veraldlegum skyldum. [26-11]

„ *Kriya Yoga* er verkfæri sem hægt er að nota til að hraða þróun mannkynsins,“ útskýrði Sri Yukteswar fyrir nemendum sínum. „Forn-jógíar uppgötvuðu að leyndarmál alheimsmeðvitundar er nátengt öndunarhæfni. Þetta er einstakt og ódauðlegt framlag Indlands til þekkingarsjóðs heimsins. Lífskrafturinn, sem venjulega er notaður til að viðhalda hjartadælunni, verður að losa fyrir æðri athafnir með aðferð til að róa og kyrrsetja óendanlegar kröfur andardráttarins.“

Kriya *jógíinn* beinir lífsorku sinni andlega að því að snúast, upp og niður, um sex hryggjarstöðvarnar (merg-, háls-, bak-, lendar-, spjaldbein- og rófubeinplexus) sem samsvara tólf stjörnumerkjum stjörnumerkisins, táknræna alheimsmanninum. Hálf mínúta af orkusnúningi um viðkvæma mænu mannsins hefur áhrif á lúmska framþróun í þróun hans; sú hálfa mínúta af *Kriya* jafngildir einu ári af náttúrulegri andlegri þroska.

Stjörnukerfi mannsins, með sex (tólf eftir pólun) innri stjörnumerkjum sem snúast um sól hins alvitra andlega auga, er samtengd efnislegu sólinni og tólf stjörnumerkjunum. Allir menn eru þannig undir áhrifum innri og ytri alheims. Forn-rishis uppgötvuðu að jarðneskt og himneskt umhverfi mannsins, í tólf ára lotum, ýtir honum áfram á náttúrulegri leið sinni. Ritningarnar herma að maðurinn þurfi milljón ára eðlilega, sjúkdómslausa þróun til að fullkomna mannsheilann sinn nægilega til að tjá alheimsvitund.

Þúsund *Kriya* iðkuð á átta klukkustundum gefur jóganum, á einum degi, jafngildi þúsund ára náttúrulegrar þróunar: 365.000 ára þróunar á einu ári. Á þremur árum getur *Kriya jógi* þannig náð með skynsamlegri sjálfsvinnu sömu árangri og náttúran kemur til leiðar á milljón árum. *Kriya* flýtileiðina er auðvitað aðeins hægt að taka af djúpt þroskuðum jógíum. Með leiðsögn gúrú hafa slíkir jógíar vandlega undirbúið líkama sinn og heila til að taka á móti þeim krafti sem skapast með mikilli iðkun.

í *Kriya* notar jógí sína aðeins fjórtán til tuttugu og átta sinnum, tvisvar á dag. Fjöldi jógía nær frelsun á sex eða tólf eða tuttugu og fjórum eða fjörutíu og átta árum. Jógí sem deyr áður að ná fullt framkvæmd ber með hann það gott karma af hans fortíð *Kriya* viðleitni; í nýja lífi sínu er hann knúinn áfram á samræmdan hátt í átt að óendanlegu markmiði sínu.

Líkami meðalmannsins er eins og fimmtíu watta lampi sem getur ekki rúmað milljarðinn... vött af krafti sem vakið er af óhóflegri iðkun *Kriya* . Með stigvaxandi og reglulegri aukningu á einföldum og „heimskulausum“ aðferðum *Kriya* umbreytist líkami mannsins geðrænt dag frá degi og er að lokum búinn til að tjá óendanlega möguleika geimorkunnar - fyrst efnislega

virkur tjáning af Andi.

Kriya Yoga á ekkert sameiginlegt með óvísindalegum öndunaræfingum sem kenndar eru af fjölda afvegaleiddra ofstækismanna. Tilraunir þeirra til að halda niðri andanum í lungunum eru ekki aðeins óeðlilegar heldur afar óþægilegar. *Kriya* , hins vegar, fylgir frá upphafi aukinn friður og róandi tilfinningar um endurnýjandi áhrif í hryggnum.

Hin forna jógatækni breytir andardrætti í huga. Með andlegum framförum er maðurinn fær um að þekkja andardráttinn sem athöfn hugans – draumandarð.

Margir myndskreytingar gæti vera gefið af það stærðfræðilegt samband á milli mannsins öndunartíðni og sveiflur í meðvitundarástandi hans. Sá sem einbeitir sér algerlega, eins og að fylgja einhverjum nátengdum vitsmunalegum rökum eða reyna við eitthvað viðkvæmt eða erfitt líkamlegt afrek, andar sjálfkrafa mjög hægt. Stöðugleiki athyglinnar er háður hægum öndun; hraður eða ójafn andardráttur er óhjákvæmilegur fylgifiskur skaðlegra tilfinningaástanda: ótta, girnd, reiði. Órólegur apinn andar 32 sinnum á mínútu, ólíkt meðaltal mannsins 18 sinnum. Fíllinn, skjaldbakan, snákurinn og önnur dýr sem eru þekkt fyrir Langlífi hefur minni öndunartíðni en hjá manni. Til dæmis getur skjaldbakan náð 300 ára aldri, **26-12 ára.** andar aðeins 4 sinnum á mínútu.

Endurnærandi áhrif svefns eru vegna tímabundinnar ómeðvitundar mannsins um líkama og öndun. Sofandi maðurinn verður jógi; á hverju kvöldi framkvæmir hann ómeðvitað jógíska athöfnina ... að losa sig við líkamlega samsömun og sameina lífsorkuna við lækningarstrauma í aðalheilasvæðinu og sex undirvirknistöðvum hryggjarstöðvarinnar. Þannig sökkvir sá sem sefur óafvitandi ofan í geimorkuforða sinn sem viðheldur öllu lífi.

Sjálfviljugur jógi framkvæmir einfalt, náttúrulegt ferli meðvitað, ekki ómeðvitað eins og sá sem sefur hægt. *Kriya jógi* notar tækni sína til að metta og næra allar líkamlegar frumur sínar með óhrörnandi ljósi og halda þeim í segulmagnað ástandi. Hann gerir öndun vísindalega óþarfa, án þess að framkalla ástand undirmeðvitundar svefns eða meðvitundarleysis.

Samkvæmt *Kriya* er útgeislunarlífskrafturinn ekki sóaður og misnotaður í skilningarvitunum, heldur takmarkaður til að ... sameinast fínlegri hryggjarorku. Með slíkri lífsstyrkingu eru líkami og heilafrumur jógans rafmagnaðir af andlegum elixír. Þannig fjarlægir hann sig frá því að iðka náttúrulögmál, sem aðeins geta leitt hann - með krókódískum leiðum eins og rétt fæða, sólarljós og samræmdum hugsunum gefur - að milljón ára markmiði. Það þarf tólf ára eðlilegt og heilbrigð líferni til að hafa áhrif á jafnvel smávægilega greinanlega breytingu á heilabyggingu, og milljón sólarendurgreiðslur eru krafist til að fínpússa heilabygginguna nægilega til að birta alheimsvitund.

Með því að losa um andardráttinn sem bindur sálina við líkamann, þjónar *Kriya* til að lengja lífið og víkka meðvitundina út í óendanleikann. Jógaaðferðin sigrar togstreituna milli hugans og efnisbundinna skilningarvita og frelsar dýrkandann til að erfa eilíft ríki sitt á ný. Hann veit að raunverulegt eðli hans er hvorki bundið af líkamlegum umbúðum né af andardrætti, sem er tákn um dauðlega þrældóm loftsins, náttúrunnar frumþrá.

Sjálfskoðun, eða að „sitja í þögninni“, er óvísindaleg leið til að reyna að þvinga í sundur hugann og skynfærin, sem eru bundin saman af lífskraftinum. Hugleiðandi hugurinn, sem reynir að snúa aftur til guðdómleikans, er stöðugt dreginn aftur að skynfærunum af lífsstraumunum. *Kriya* , sem stjórnar huganum *beint* í gegnum lífskraftinn, er auðveldasta, áhrifaríkasta og vísindalegasta leiðin til að nálgast hið óendanlega. Ólíkt hægfara, óvissu „nautvagns“ guðfræðilegu leiðinni til Guðs, má með réttu kalla *Kriya* „flugvéla“ leiðina.

Jógavísindin byggjast á reynslubundinni athugun á öllum gerðum einbeitingar- og hugleiðsluæfinga. Jóga gerir iðkandanum kleift að slökkva eða kveikja, að vild, á lífsstraumnum frá Fimm skynfæri sjónar, heyrnar, lyktar, bragðs og snertingar. Þegar jógíinn nær þessum krafti til að aftengjast skynfærum, finnur hann það einfalt að sameina hugann að vild við guðdómlega þætti eða efnisheiminn. Hann er ekki lengur ófúslega færður aftur af lífsorkunni til jarðneskrar sviðs órólegra tilfinninga og órólegra hugsana. Meistari líkama síns og huga, *Kriya jógíinn* vinnur að lokum sigur yfir „síðasta óvininum“, dauðanum.

Þannig skalt þú nærast á dauðanum, sem nærist á mönnum: Og dauðinn, þegar hann er dauður, deyr ekki lengur . **26-13**

Líf háþróaðs *Kriya Yogi* er ekki undir áhrifum fyrri gjörða, heldur eingöngu af leiðbeiningum frá sálinni. Þannig forðast dýrkandi iðkendur hæga, þróunarlega eftirlit með eigingjörnum gjörðum, góðum sem slæmum, hversdagslegu lífi, sem eru þunglamalegar og sniglalíkar fyrir arnarhjörtu.

Hin æðri aðferð sálarlífsins frelsar jógíinn sem, lausan við sjálfsföng sín, smakkar djúpan andrúmsloft alls staðar. Þrældómur náttúrulegs lífs er hins vegar settur á niðurlægjandi hraða.
Maðurinn getur ekki krafist neinna flýtileiða frá náttúrunni þótt hann hegði sér í samræmi við þróunarfyrirkomulagið, en lifir án villu gegn lögmálum líkamlegrar og andlegrar gáfna sinna, og þarf samt sem áður um milljón ára holdgunargrímu til að öðlast endanlega frelsun.

Sjónaukaaðferðir jógíanna, sem losa sig við líkamlega og andlega samsömun í þágu einstaklingsbundinnar sálar, mæla þannig með þeim sem horfa með uppreisn þúsund þúsund ára. Þessi tölulega jaðar stækkar fyrir venjulegan mann, sem lifir í sátt ekki einu sinni við náttúruna, hvað þá sál sína, heldur sækist í staðinn eftir óeðlilegum flækjum, þannig móðgandi í hans líkami og hugsanir það sætt geðheilsa af náttúran. Fyrir hann, tveir sinnum a Milljónir ára geta varla nægt til frelsunar.

Grófur maður gerir sér sjaldan eða aldrei grein fyrir því að líkami hans er konungsríki, stjórnað af sálarkeisaranum á hásæti höfuðkúpunnar, með undirstjórnendum í sex hryggjarstöðvum eða sviðum ... meðvitund. Þetta guðveldi nær yfir fjölda hlýðinna þegna: tuttugu og sjö þúsund milljarða frumna - gæddar

öruggri, ef sjálfvirkri, greind sem þær nota til að framkvæma allar skyldur líkamlegs vaxtar, umbreytinga og upplausnar - og fimmtíu milljónir undirliggjandi hugsana, tilfinninga og breytinga á skiptisstigum í meðvitund mannsins á meðalævi sem er sextíu ár. Sérhver augljós uppreisn líkams- eða heilafrumna gegn keisaranum, sem birtist sem sjúkdómur eða þunglyndi, er ekki vegna ótryggðar meðal auðmjúkra borgara, heldur vegna misnotkunar í fortíð eða nútíð af hálfu ... maður af einstaklingsbundinni veru sinni eða frjálsum vilja, gefinn honum samtímis sál og aldrei afturkallanlegur.

Maðurinn skilgreinir sig sem grunnt sjálfsálit og tekur því sem sjálfsagðan hlut að það sé hann sem hugsar, vill, finnur, meltir máltíðir og heldur sjálfum sér á lífi, og viðurkennir aldrei með íhugun (bara lítið eitt væri nóg!) að í venjulegu lífi sínu sé hann ekkert annað en brúða fyrri gjörða (karma) og náttúrunnar. eða umhverfi. Vitsmunaleg viðbrögð, tilfinningar, skap og venjur hvers manns eru takmörkuð af áhrifum fyrri orsaka, hvort sem þær eru frá þessu lífi eða fyrra lífi. Hins vegar er háleitt yfir slíkum áhrifum konunglega sál hans. *Kriya jógí* hafnar hverfulum sannleika og frelsi og fer yfir alla vonbrigði og inn í óhefta veru sína. Allar ritningar lýsa því yfir að maðurinn sé ekki spillanlegur líkami, heldur lifandi sál; með *Kriya* er honum gefin aðferð til að sanna sannleika ritningarinnar.

„Ytri helgisiðir geta ekki eyðilagt fáfræði, því þær eru ekki í andstöðu hver við aðra,“ skrifaði Shankara í frægu bók sinni, *Century Of Verses* . „Aðeins og raunhæf þekking eyðileggur fáfræði... Þekking getur ekki sprottið upp með neinum öðrum hætti en með fyrirspurn. 'Hver er ég? Hvernig varð þessi alheimur til? Hver er skapari hans? Hver er efnisleg orsök hans?' Þetta er sú tegund fyrirspurnar sem vísað er til.“ Hugurinn hefur ekkert svar við þessum spurningum; þess vegna þróuðu rishis jóga sem tækni andlegrar fyrirspurnar.

Kriya Yoga er hin sanna „eldathöfn“ sem oft er lofsungin í *Bhagavad Gita* . Hreinsandi eldar jóga færa eilífa uppljómun og eru því mjög frábrugðnir ytri og lítt áhrifaríkum trúarlegum eldathöfnum, þar sem skynjun sannleikans er oft brennd við hátíðlegan söng ásamt reykelsi!

Þróaður jógi, sem heldur öllum huga sínum, vilja og tilfinningum frá fölskum samsömun við líkamlegar langanir, sameinar huga sinn við yfirmeðvitaðar krafta í hryggjarhelgidómum sínum, lifir þannig í þessum heimi eins og Guð hefur ætlað sér, ekki knúinn áfram af hvötum fortíðarinnar né nýjum vitleysum eða nýjum mannlegum hvötum. Slíkur jógi fær uppfyllingu á æðstu löngun sinni, öruggur í lokahöfn óþrjótandi sælu Anda.

Jógíinn býður upp á völundarhúskenndar mannlegar þrár sínar í eingyðistengd sem helguð er óviðjafnanlegum Guði. Þetta er sannarlega hin sanna jógíska eldathöfn, þar sem allar fortíðar og núverandi langanir eru eldsneyti guðdómlegrar ástar. Hinn fullkomni logi tekur við fórn allrar mannlegrar brjálæðis og maðurinn er hreinn af sori. Bein hans eru svipt öllu girndarholdi, karmískt beinagrind hans bleikt í sótthreinsandi sólum viskunnar, hann er loksins hreinn, meinlaus frammi fyrir manni og skapara.

Með vísan til öruggrar og kerfisbundinnar virkni jóga hrósar Drottinn Krishna tæknijóganum með eftirfarandi orðum: „Jógarinn er meiri en líkamsræktarmenn, jafnvel meiri en fylgjendur viskuleiðarinnar (*Jnana Yoga*) eða verkaleiðarinnar (*Karma Yoga*); vertu, ó lærisveinn Arjuna, jógi!“ [26-14]

26-1 : Hinn tekið fram vísindamaður, Dr. Georg W. Kríl af Cleveland, útskýrði áður a 1940 fundur af það bandarískur Félag fyrir það Framfarir af Vísindi það tilraunir eftir sem hann hafði sannaði það allt líkamlegt vefir eru rafmagnað neikvæð, nema vefir heilans og taugakerfisins sem eru áfram rafjákvætt vegna þess að þeir taka upp endurlífgandi súrefni hraðar.

26-2 : *Bhagavad Gita* , IV:29.

26-3: *Bhagavad Gita* IV:1-2.

26-4 Höfundur *Manava Dharma Shastras* . Þessar stofnanir helgaðrar almennrar réttar eru í gildi á Indlandi til þessa dags. Franski fræðimaðurinn Louis Jacolliot skrifar að dagsetning Manu „týnist í nótt forsögulegs tímabils Indlands; og nei fræðimaður hefur þorði til hafna hann það titill af það flestir forn löggjafi í það heimur." Í *La Biblían Dans Í L'inde* , bls. 33-37, endurtekur Jacolliot samsíða textatilvísanir til að sanna að rómverski *lögbók Justinianusar* fylgir náið *lögum Manu* .

26-5 : Hinn byrja af það efnishyggju aldir, samkvæmt til Hindúar ritningarlegt uppgjör, var 3102 f.Kr. Þetta var það upphaf það Lækkandi Dwapara Aldur (sjá síða 174). Nútímalegt fræðimenn, glaðlega að trúa það 10.000 ár síðan allt karlar voru

sökkt í a barbarísk Steinn Aldur, í stuttu máli hafna eins og "goðsagnir" allt færslur og hefðir af mjög forn siðmenningar í .Indlandi, Kína, Egyptalandi og öðrum löndum

26-6 *Spakmæli* Patanjalis , II:1. Með því að nota orðin *Kriya Yoga* var Patanjali að vísa til þeirrar nákvæmu aðferðar sem kennd er eftir Babaji, eða einn mjög svipað til það. Það það var a ákveðinn tækni af lífið stjórn er sannaði eftir Patanjali's *Spakmæli* II:49.

26-7 : Patanjali's *Spakmæli* , Ég:27.

26-8 : "Í það upphaf var það Orð, og það Orð var með Guð, og það Orð var Guð. ....Allir hlutir voru gert eftir *Aum* (*Om*) í *Vedunum* varð hið helga orð, án hans.“ - *Jóhannes* 1:1-3 *Amín* af það Múslimar, *Hum* af það Tíbetar, og *Amen*„ af það kristnir menn (þess merking í Hebreska vera *vissulega* , *trúr*). „Þetta segir sá sem er amen, votturinn trúr og sannur, .upphaf sköpunar Guðs.“ - *Opinberunarbókin* 3:14

26-9 : *Spakmæli* II:49..

26-10 : Ég *Korintubúar* 15:31. "Okkar fagna" er það rétt þýðing; ekki, eins og venjulega gefið, "þinn" fagna.“ St. Páll var að vísa til *alls staðar nærveru* Krists meðvitundar..

26-11 : *Kalpa* þýðir tími eða eon. *Sabikalpa* þýðir efni til tími eða breyting; sumir tengill með *prakriti* eða mál eftirstandandi. . *Nirbikalpa* þýðir tímalaus, óbreytanlegur; þetta er það hæsta ríki af *samadhí*

26-12 : Samkvæmt til það *Lincoln Bókasafn Af Nauðsynlegt Upplýsingar* , bls. 1030, það risastór skjaldbaka líf á milli 200 og 300 ár.

26-13 : Shakespeare: *Sónetta*

#146. 26-14: *Bhagavad Gita* ,

VI:46.

KAFLI: 27

Stofnun A Jóga Skóli Á Ranchi

"Hvers vegna eru þú andvígur til skipulagsleg vinna?"

Meistarapróf spurning hissa mig a biti. Það er satt það mín einkaaðila sannfæring á það tími var það

samtök voru geitungar hreiður.“

„Þetta er vanþakklátt verkefni, herra,“ svaraði ég. „Sama hvað leiðtoginn gerir eða gerir ekki, hann er gagnrýndur.“

„Viltu alla guðdómlegu *channa* (mjólkuryxið) fyrir sjálfan þig einan?“ Svar gúrú míns fylgdi ströngu augnaráði. „Gætir þú eða einhver annar náð sambandi við Guð í gegnum jóga ef röð örlátra meistra hefði ekki verið fús til að miðla þekkingu sinni til annarra?“ Hann bætti við: „Guð er hunangið, samtök eru býflugnabúin; hvort tveggja er nauðsynlegt. Sérhvert form *er* gagnslaust, auðvitað, án andans, en hvers vegna ættirðu ekki að stofna annasamar býflugnabú full af andlegum nektar?“

Ráð hans snertu mig djúpt. Þótt ég svaraði engu út á við, þá vaknaði óbilandi ákvörðun í brjósti mínu: Ég myndi deila með félögum mínum, eftir því sem ég gat, þeim óflekkaða sannleika sem ég hafði lært við fætur gúrú míns. „Drottinn,“ bað ég, „megi kærleikur þinn skína að eilífu á helgidómi hollustu minnar og megi ég geta vakið þann kærleika í hjörtum annarra.“

Við fyrra tækifæri, áður en ég gekk til liðs við klausturregluna, hafði Sri Yukteswar látið mjög óvænta athugasemd falla.

„Hversu mikið munt þú sakna félagsskapar eiginkonu á efri árum!“ hafði hann sagt. „Ertu ekki sammála því að fjölskyldumaður, sem vinnur gagnlegt starf til að sjá fyrir eiginkonu sinni og börnum, gegni þannig gefandi hlutverki í augum Guðs?“

„Herra,“ mótmælti ég óttasleginn, „þú veist að löngun mín í þessu lífi er að giftast aðeins hinum ástkæra alheims.“

Meistarinn hafði hlegið svo kátlega að ég skildi að athugasemd hans væri einungis gerð til að prófa trú mína.

„Munið,“ hafði hann sagt hægt, „að sá sem hafnar veraldlegum skyldum sínum getur aðeins réttlætt sig með því að taka á sig einhvers konar ábyrgð gagnvart miklu stærri fjölskyldu.“

Hugsjónin um alhliða menntun fyrir ungt fólk hafði alltaf verið mér hugleikin. Ég sá greinilega þurrar afleiðingar venjulegrar kennslu, sem eingöngu miðaði að þroska líkama og vitsmuna. Siðferðileg og andleg gildi, án þeirra getur enginn maður nálgast hamingju, voru enn... sem vantaði í formlega námskrá. Ég ákvað að stofna skóla þar sem ungir drengir gætu þroskast til fulls karlmennsku. Fyrsta skrefið mitt í þá átt var tekið með sjö börnum í Dihika, litlu sveitabæ í Bengal.

Ári síðar, árið 1918, fyrir tilstilli örlætis Sir Manindra Chandra Nundy, Maharaja af Kasimbazar, gat ég flutt ört vaxandi hóp minn til Ranchi. Þessi bær í Bihar, um þrjú hundruð mílur frá Kalkútta, er blessaður með einu hollasta loftslagi á Indlandi.

Kasimbazar-höllin í Ranchi var breytt í höfuðstöðvar fyrir nýja skólann, sem ég kallaði *Brahmacharya Vidyalaya* [27-1.] í samræmi við menntunarhugsjónir rishíanna. Þeirra skógur ashram hafði verið það forn sæti af nám, veraldlega og guðdómlegur, fyrir það æskulýðsmál af

Indland.

Í Ranchi skipulagði ég fræðsluáætlun bæði fyrir málfræði og framhaldsskóla. Hún innihélt landbúnaðar-, iðnaðar-, viðskipta- og bóknámsgreinar. Nemendum var einnig kennt jóga, einbeiting og hugleiðsla, og einstakt kerfi líkamlegrar þroska, „Yogoda,“ en ég uppgötvaði meginreglur þess árið 1916.

Þegar ég gerði mér grein fyrir því að líkami mannsins er eins og rafhlaða, ályktaði ég að hægt væri að endurhlaða hann með orku með beinum áhrifum mannlegs vilja. Þar sem engin aðgerð, lítil sem stór, er möguleg án *vilja* , getur maðurinn nýtt sér drifkraft sinn, viljann, til að endurnýja líkamsvefi sín án þess að þurfa að nota erfiða tækjabúnað eða vélræna æfingu. Þess vegna kenndi ég Ranchi-nemendunum einföldu „Yogoda“-aðferðirnar mínar þar sem lífsorkan, sem er miðuð við mænukennda kjálka mannsins, er hægt að endurhlaða meðvitað og samstundis úr ótakmörkuðum framboði geimorku.

Drengirnir brugðust frábærlega við þessari þjálfun og þróuðu með sér einstakan hæfileika til að færa lífsorkuna frá einum líkamshluta til annars og sitja í fullkominni jafnvægi í erfiðum líkamsstellingum. [27-2] Þau unnu afrek af styrk og þolgæði sem margir öflugir fullorðnir gátu ekki jafnað. Yngsti bróðir minn, Bishnu Charan Ghosh, gekk til liðs við Ranchi-skólann; hann varð síðar leiðandi líkamsræktarfræðingur í Bengal. Hann og einn af nemendum hans ferðuðust til Evrópu og Ameríku og sýndu styrk og færni sem vakti undrun háskólakennara, þar á meðal þeirra við Columbia-háskóla í New York.

Í lok fyrsta ársins í Ranchi náðu umsóknir um inngöngu tvö þúsund. En skólinn, sem á þeim tíma var eingöngu íbúðarskóli, gat aðeins hýst um eitt hundrað. Kennsla fyrir dagnemendur var fljótlega bætt við.

Í *Vidyalaya* þurfti ég að leika föður-móður fyrir litlu börnin og takast á við marga skipulagsörðugleika. Ég minntist oft orða Krists: „Sannlega segi ég yður: Enginn hefur yfirgefið heimili, bræður eða systur, föður eða móður, konu eða börn eða ...“ lönd mín vegna og fagnaðarerindisins, en hann mun fá hundraðfalt aftur nú á þessum tíma, heimili og bræður og systur og mæður og börn og lönd, ásamt ofsóknum, og í komandi heimi eilíft líf.“ [27-3] Sri Yukteswar hafði túlkað þessi orð: „Sá sem hafnar lífsreynslu hjónabands og fjölskyldu og skiptir vandamálum lítils heimilis og takmörkuðum athöfnum út fyrir stærri ábyrgð þjónustu við samfélagið almennt, tekur að sér verkefni sem oft fylgir ofsóknum frá misskilningsríkum heimi, en einnig guðlegri innri ánægju.“

Yogoda Math , falleg einsetuhús sjálfsþekkingarfélagsins í Dakshineswar við Ganges. Stofnað árið 1938 sem jóga-helgidómur fyrir nemendur austurs og vesturs.

Miðbygging *Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya* í Ranchi, Bihar, stofnuð árið 1918 sem jógaskóli fyrir drengi, með málfræði- og framhaldsskólamenntun. Tengd henni er góðgerðarstofnunin Lahiri Mahasaya trúboðsstofnunin.

Dag einn kom faðir minn til Ranchi til að veita honum föðurlega blessun, sem ég hafði lengi haldið aftur af vegna þess að ég hafði sært hann með því að hafna tilboði hans um stöðu hjá Bengal-Nagpur járnbrautinni.

„Sonur minn,“ sagði hann, „ég er nú sáttur við lífsval þitt. Það gleður mig að sjá þig meðal þessara hamingjusömu, áköfu ungmenna; þú átt heima hér frekar en með líflausum myndum járnbrautartímatöflunnar.“ Hann veifaði til hóps tylft smákrakka sem fylgdu mér á hælunum. „Ég átti bara átta börn,“ sagði hann með glitrandi augum, „en ég skil þig vel!“

Með stóran ávaxtagarð og tuttugu og fimm frjósömum ekrum til umráða nutum við nemendur, kennarar og ég margar ánægjustundir úti í þessu kjörna umhverfi. Við áttum mörg gæludýr, þar á meðal ungan dádýr sem börnin dýrkuðu mikið. Ég elskaði líka fáránið svo mikið að ég leyfði því að sofa í herberginu mínu. Í dögun

læddist litla skepnan að rúminu mínu til að fá morgunklapp.

Dag einn gaf ég gæludýrinu að éta fyrr en venjulega, þar sem ég þurfti að sinna einhverju erindi í bænum Ranchi. Þótt ég hafi varað strákana við að gefa hjörtnum að éta fyrr en ég kæmi aftur, þá var einn þeirra óhlýðinn.

og gaf dádýrinu mikla mjólk. Þegar ég kom aftur um kvöldið bárust mér dapurlegar fréttir: „Litli hjörturinn er næstum dauður, vegna ofáts.“

Grátandi lagði ég þetta líflausa gæludýr í kjöltu mína. Ég bað innilega til Guðs að þyrma lífi þess. Klukkustundum síðar opnaði litla skepnan augun, stóð upp og gekk máttlaust. Allur skólinn hrópaði af gleði.

En þetta kvöld lærði ég djúpa lexíu, sem ég mun aldrei gleyma. Ég vakti með hrefninum til klukkan tvö, þegar ég sofnaði. Hjörturinn birtist í draumi og talaði við mig:

„Þú heldur mér til baka. Vinsamlegast slepptu

mér; slepptu mér!“ „Allt í lagi,“ svaraði ég í

draumnum.

Ég vaknaði strax, og grét út, "Strákar, það dádýr er að deyja!" Hinn börn hraðaði sér til mín hlið.

Ég hljóp að horninu á herberginu þar sem ég hafði sett gæludýrið. Það reyndi í síðasta sinn að rísa á fætur, staulaðist í átt að mér og féll svo dauður niður fyrir fætur mér.

Samkvæmt massakarma sem leiðbeinir og stjórnar örlögum dýranna var lífi dádýrsins lokið og það var tilbúið að þróast í hærra form. En með djúpri tengingu minni, sem ég síðar áttaði mig á að var eigingjarnt, og með ákömum bænum mínum hafði ég getað haldið því innan takmarkana dýrsformsins sem sálin barðist við að losna við. Sál dádýrsins bað um hjálp sína í draumi vegna þess að án kærleiksríks leyfis míns gat það annað hvort ekki farið eða ekki. Um leið og ég samþykkti fór það.

Öll sorg yfirgaf mig; ég gerði mér grein fyrir því á ný að Guð vill að börn hans elski allt sem hluta af Hann, og ekki að halda í blekkingu að dauðinn endi allt. Fáfróði maðurinn sér aðeins óyfirstíganlegan vegg dauðans, sem felur, að því er virðist að eilífu, ástkæra vini sína. En maðurinn sem er ótengdur, sá sem elskar aðra sem birtingarmynd Drottins, skilur að við dauðann hafa ástvinir hans aðeins snúið aftur til að fá sér gleði í honum.

Ranchi-skólinn óx úr litlum og einföldum upphafi í stofnun sem nú er vel þekkt á Indlandi. Margar deildir skólans eru studdar af sjálfboðaframlögum frá þeim sem fagna því að viðhalda menntunarhugsjónum rishis. Undir almenna nafninu *Yogoda Sat-Sanga* , [27-4] Blómlegir útibússkólar hafa verið stofnaðir í Midnapore, Lakshmanpur og Puri.

Í höfuðstöðvum Ranchi er lækningadeild þar sem lyf og læknaþjónusta eru veitt fátækum á svæðinu án endurgjalds. Fjöldi þeirra sem hafa fengið meðferð hefur að

meðaltali verið yfir 18.000. einstaklingar a ár. Hinn *Vidyalaya* hefur gert þess merkja, líka, í Indverskur samkeppnishæf íþróttir, og á fræðasviðinu, þar sem margir fyrrverandi nemendur Ranchi hafa skarað fram úr í síðari tímum háskólalífið.

Hinn skóli, núna í þess tuttugu og áttunda ár og það miðstöð af margir athafnir, **27-5** hefur verið heiðraður

með heimsóknum þekktra manna frá Austri og Vestri. Einn af fyrstu stóru persónunum sem skoðaði Vidyalaya *á* fyrsta ári þess var Swami Pranabananda, „dýrlingurinn með tvo líkama“ frá Benares. Þegar hinn mikli meistari horfði á fallegu útitímana, sem haldnir voru undir trjánum, og sá að kvöldi til að ungir drengir sátu hreyfingarlausir í klukkustundir í jógahugleiðslu, varð hann djúpt snortinn.

„Það gleður mig,“ sagði hann, „að sjá að hugsjónir Lahiri Mahasaya um rétta þjálfun ungmenna eru haldnar áfram í þessari stofnun. Blessun gúrú míns sé yfir henni.“

Ungur piltur, sem sat við hlið mér, dirfðist að spyrja hinn mikla

jóga spurningar. „Herra,“ sagði hann, „á ég að verða munkur? Er

líf mitt eingöngu fyrir Guð?“

Þó Svami Pranabananda brosti varlega, hans augu voru götun það framtíð.

„Barn,“ svaraði hann, „þegar þú verður stór, þá bíður þín falleg brúður.“ Drengurinn giftist að lokum eftir að hafa í mörg ár ætlað sér að ganga í Swami-regluna.

Einhvern tímann eftir að Swami Pranabananda hafði heimsótt Ranchi, fylgdi ég föður mínum til Kalkútta-hússins þar sem jógíinn dvaldi tímabundið. Spá Pranabananda, sem mér hafði verið gefin svo mörgum árum áður, kom mér í hug: „Ég mun sjá þig, með föður þínum, síðar.“

Þegar pabbi kom inn í herbergi swamisins reis hinn mikli jógi úr sæti sínu og faðmaði foreldri mitt með ástúðlegri virðingu.

„Bhagabati,“ sagði hann, „hvað ert þú að gera við sjálfan þig? Sérðu ekki son þinn hlaupa til hins óendanlega?“ Ég roðnaði við að heyra lof hans frammi fyrir föður mínum. Swami hélt áfram: „Þú manst hversu oft blessaði gúrú okkar sagði: ' *Banat, banat, ban jai* .' [26-6] Haltu því áfram *Kriya Yoga* án afláts og náðu fljótt til hinna guðdómlegu gátta.

Líkami Pranabananda, sem hafði virst svo hraustur og sterkur í fyrstu ótrúlegu heimsókn minni til hans í Benares, sýndi nú greinilega öldrun, þótt líkamsstaða hans væri enn aðdáunarvert beinn.

„Swamiji,“ spurði ég og horfði beint í augu hans, „vinsamlegast segðu mér sannleikann: Finnurðu ekki fyrir öldruninni? Er skynjun þín á Guði að minnka þar sem líkaminn veikist ?“

Hann brosti eins og engla. „Hinn ástkæri er nú meira en nokkru sinni fyrr með mér.“ Fullkomin sannfæring hans yfirtók huga minn og sál. Hann hélt áfram: „Ég

nýt enn tveggja eftirlauna – eins frá Bhagabati hér og eins að ofan.“ Með fingri sínum til himins féll dýrlingurinn í alsælu, andlit hans lýst upp af guðdómlegum ljóma – nægilega gott svar við spurningu minni.

Ég tók eftir því að herbergi Pranabananda innihélt margar plöntur og fræpakka og spurði hver tilgangurinn væri með þeim.

„Ég hef yfirgefið Benares fyrir fullt og allt,“ sagði hann, „og er nú á leiðinni til Himalajafjalla. Þar mun ég opna ashram fyrir lærisveina mína. Þessi fræ munu gefa af sér spínat og nokkur önnur grænmeti. Ástvinir mínir munu lifa einföldu lífi og eyða tíma sínum í sæluríkri guðseiningu. Ekkert annað er nauðsynlegt.“

Faðir spurði hans bróðir lærisveinn hvenær hann myndi afturkoma til Kalkútta.

„Aldrei aftur,“ svaraði dýrlingurinn. „Þetta er árið sem Lahiri Mahasaya sagði mér að ég myndi yfirgefa ástkæra Benares minn að eilífu og fara til Himalajafjalla, þar til að varpa af mér dauðlegum líkama mínum.“

Augun mín fylltust tárum við orð hans, en swami brosti rólega. Hann minnti mig á lítið himneskt barn, sem sat örugglega í kjöltu hinnar guðdómlegu móður. Byrði áranna hefur engin neikvæð áhrif á fulla eign mikils jógís á æðstu andlegum kröftum. Hann er fær um að endurnýja líkama sinn að vild; samt sem áður hefur hann stundum ekki áhuga á að hægja á öldrunarferlinu, heldur leyfir karma sínu að vinna. sig út á efnislegu planinu og notar gamla líkama sinn sem tímasparandi tæki til að útiloka nauðsyn þess að vinna úr karma í nýrri holdgun.

Mánuðir síðar Ég hitti einn gamall vinur, Sanandan, WHO var einn af Pranabananda's loka lærisveinar.

„Elskulegi gúrúinn minn er farinn,“ sagði hann við mig grátandi. „Hann stofnaði einsetubústað nálægt Rishikesh og veitti okkur ástríka þjálfun. Þegar við vorum orðin nokkuð vel aðlöguð og að ná örum andlegum árangri“   framfarir í fyrirtæki sínu, lagði hann til einn daginn að fæða gríðarlegan mannfjölda frá Rishikesh. Ég spurði hvers vegna hann vildi svona stóran fjölda.

„Þetta er síðasta hátíðarathöfn mín,“ sagði hann. Ég skildi ekki til fulls hvað orð hans áttu að fela í sér.

„Pranabanandaji aðstoðaði við matreiðslu á miklum mat. Við gáfum um 2000 gestum að borða. Eftir veisluna settist hann á háan pall og hélt innblásna prédikun um hið óendanlega. Í lokin, frammi fyrir augum þúsunda manna, sneri hann sér að mér, þar sem ég sat við hlið hans á ræðupallinum, og talaði af óvenjulegum krafti.“

"'Sanandan, vera undirbúinn; Ég er að fara til sparka það rammi. [27-7] '

„Eftir agndofaða þögn hrópaði ég hátt: „Meistari, gerðu þetta ekki! Vinsamlegast, vinsamlegast, gerðu þetta ekki!“ Mannfjöldinn var með tunguna bundin og horfði forvitnislega á okkur. Gúrú minn brosti til mín, en hátíðlegt augnaráð hans var þegar fest á eilífðinni.“

„Verið ekki eigingjörn,“ sagði hann, „og syrgið mig ekki. Ég hef lengi þjónað ykkur öllum með gleði; nú Fagnið og óskið mér Guðs blessunar. Ég fer að hitta ástvin

minn frá Alheiminum.“ Í hvísli bætti Pranabanandaji við: „Ég mun endurfæðast innan skamms. Eftir að hafa notið stuttrar stundar óendanlegrar sælu mun ég snúa aftur.“ til jarðar og ganga til liðs við Babaji. [27-8] Þú munt brátt vita hvenær og hvar sál mín hefur verið vafið inn í nýjan líkama.

"Hann grét aftur, Sanandan, hér Ég sparka það rammi eftir það sekúndu *Kría Jóga* . [27-9]

„Hann horfði á andlitshafið fyrir framan okkur og veitti blessun. Hann beindi augum sínum inn á við, að andlegu auganu, og varð óhreyfanlegur. Á meðan ráðvillti mannfjöldinn hélt að hann væri að hugleiða í himinlifandi ástandi, hafði hann þegar yfirgefið holdlega tjaldbúðina og sökkt sál sinni niður í geimvíddina. Lærisveinarnir snertu líkama hans, sem sat í lótusstellingunni, en það var ekki lengur hlýtt hold. Aðeins stífur líkami var eftir; leigjandinn hafði flúið til ódauðlegrar strandar.“

Ég spurði hvar Pranabananda var til vera endurfæddur.

„Þetta er heilagt traust sem ég get ekki afhjúpað neinum,“ svaraði Sanandan. „Kannski kemstu að því á annan hátt.“

Árum síðar uppgötvaði ég frá Swami Keshabananda [27-10] að Pranabananda, fáeinum árum eftir fæðingu sína í nýjum líkama, hefði farið til Badrinarayan í Himalajafjöllum og þar gengið til liðs við hóp dýrlinganna í kringum hinn mikla Babaji.

27-1 Vidyalaya , skóli. *Brahmacharya vísar* hér til eins af fjórum stigum í vedískri áætlun fyrir líf mannsins, sem felur í sér það af (1) það kynlaus nemandi (*brahmachari*); (2) það húsráðandi með veraldlegur ábyrgð (*grihastha*); það einsetumaður (*vanaprastha*); (4) það skógur íbúi eða flakkari, ókeypis frá allt jarðnesk áhyggjur (*sannyasi*). (3) Þetta hugsjónarkerfi af lífið, á meðan ekki víða athugað í nútímalegt Indland, ennþá hefur margir guðhræddur .fylgjendur. Hinn fjórir stig eru framkvæmt trúarlega undir ævilangri handleiðslu gúrú

27-2 : A númer af bandarískur nemendur einnig hafa náði tökum á ýmislegt *asana* eða líkamsstöður, þar á meðal Bernharður Kóli, leiðbeinandi í Los Angeles í kennslu Sjálfsþekkingarfélagsins.

27-3 : *Mark* 10:29-30 ..

27-4 : Yogoda: *jóga* , stéttarfélag, sátt, jafnvægi; *já* , það sem veitir. Lau-Sanga: *sat* , sannleikur; *sanga* , félagsskap. Í Vestur, til forðast það nota af a Sanskrít nafn, það *Yogoda Sat-Sanga* hreyfing hefur verið kallað það *Sjálfsþekkingarfélag* .

27-5 : Hinn athafnir á Ranchi eru lýst meira að fullu í kafli 40 ára . Hinn Lakshmanpur skóli er í það fær gjald af herra GC Dey, BA Læknadeildin er undir eftirliti Dr. SN Pal og Sasi Bhusan Mullick.

27-6 : Einn af Lahiri Mahasaya's uppáhalds athugasemdir, gefið eins og hvatning fyrir hans nemenda þrautseigja. A Frjáls þýðing er: „Að keppa, að keppa, einn daginn sjá! hið guðdómlega markmið!“

27-7 : þ.e., gefa upp það líkami.

27-8 : Lahiri Mahasaya's gúrú, WHO er ennþá lifandi. (Sjá kafli 33.)

27-9 Önnur *Kriya* , eins og hún er kennd af Lahiri Mahasaya, gerir þeim sem hefur náð tökum á henni kleift að fara og snúa aftur til hins líkami meðvitað á hvaða sem er tími. Ítarlegt jógarar nota það sekúndu Kría tækni á meðan það síðast útgönguleið af dauði, a augnablik sem þeir vita alltaf fyrirfram.

27-10 : Mín fundur með Keshabananda er lýst í kafli 42 .

KAFLI: 28 ára

Kashi, Endurfæddur Og Enduruppgötvað

"Vinsamlegast gera ekki fara inn í það vatn. Láta okkur baða sig eftir dýfa okkar fötur."

Ég var að ávarpa ungu Ranchi-nemendurna sem voru með mér í átta mílna gönguferð til hæð í nágrenninu. Tjörnin fyrir framan okkur var aðlaðandi, en óbeit á henni hafði vaknað í huga mér.
Hópurinn í kringum mig fylgdi fordæmi mínu og dýfði fötunum í vatnið, en nokkrir strákar létu undan freistingunni að komast í kaldan sjó. Um leið og þeir höfðu kafað, sveifluðust stórir vatnsslöngur í kringum þá. Strákarnir komu upp úr tjörninni með skemmtilegum hraði.

Við nutum hádegisverðar eftir að við komum á áfangastað. Ég sat undir tré, umkringdur hópi nemenda. Þeir fundu mig í innblásandi skapi og spurðu mig spurninga.

„Vinsamlegast segið mér, herra minn," spurði einn unglingurinn, „hvort ég eigi alltaf að vera með ykkur á vegi afneitunarinnar ."

"Ah, nei," Ég svaraði, "þú mun vera með valdi tekið í burtu til þinn heim, og síðar þú mun giftast."

Vantrúaður mótmælti hann harkalega. „Aðeins ef ég er dauður má bera mig heim."
En nokkrum mánuðum síðar komu foreldrar hans til að sækja hann, þrátt fyrir tárvota mótspyrnu hans; nokkrum árum síðar, hann giftist jú.

Eftir að hafa svarað mörgum spurningum ávarpaði drengur að nafni Kashi mig. Hann var um tólf ára gamall, frábær námsmaður og elskaður af öllum.

"Herra," hann sagði, "hvað mun vera mín örlög?"

"Þú skal bráðum vera dauður." Hinn svara kom frá mín varir með einn ómótstæðilegur afl.

Þessi óvænta uppljóstrun hneykslaði mig og hryggði, sem og alla viðstadda. Ég ávítaði sjálfan mig hljóðlega sem *enfant terrible* og neitaði að svara frekari spurningum.

Kveikt okkar afturkoma til það skóli, Kashi kom til mín herbergi.

„Ef ég dey, munt þú finna mig þegar ég fæðist á ný og leiða mig aftur á andlega

veginn?“ Hann grét.

Ég fann mig knúinn til að hafna þessari erfiðu dulrænu ábyrgð. En vikum síðar þrýsti Kashi þrjóskulega á mig. Þegar ég sá hann taugaóstyrkan að brotnunarmarki huggaði ég hann loksins.

"Já," Ég lofað. "Ef það Himnesk Faðir lánar Hans aðstoð, Ég mun reyna til finna þú.“

Í sumarfríinu lagði ég af stað í stutta ferð. Ég sá eftir því að geta ekki tekið Kashi með mér, kallaði hann inn í herbergið mitt áður en ég fór og fyrirskipaði honum vandlega að vera áfram, gegn öllum fortölum, í andlegum straumum skólans. Einhvern veginn fannst mér að ef hann færi ekki heim gæti hann forðast yfirvofandi ógæfu.

Ég var ekki fyrr farinn en faðir Kashis kom til Ranchi. Í fimmtán daga reyndi hann að brjóta vilja sonar síns og útskýrði að ef Kashi færi til Kalkútta í aðeins fjóra daga til að hitta móður sína, Hann gat þá snúið aftur. Kashi neitaði þrjósklega. Faðirinn sagði að lokum að hann myndi taka drenginn með sér. í burtu með hjálp lögreglunnar. Ógnin olli Kashi óróa, sem vildi ekki valda neikvæðri umfjöllun um skólann. Hann sá engan annan kost en að fara.

Ég sneri aftur til Ranchi nokkrum dögum síðar. Þegar ég heyrði hvernig Kashi hafði verið fjarlægður, stefndi ég þegar í stað til Kalkútta. Þar réðst ég í hestvagn. Mjög undarlega, þegar ökutækið fór fram hjá Howrah-brúna yfir Ganges, sá ég föður Kashi og aðra ættingja í sorgarklæðum. Ég hrópaði til bílstjórans að stoppa, þaut út og starði á hinn óheppna föður.

"Herra." Morðingi,“ Ég grét nokkuð óeðlilega, "þú hafa drepinn mín strákur!"

Faðirinn hafði þegar gert sér grein fyrir því ranglæti sem hann hafði gert með því að færa Kashi með valdi til Kalkútta. Á þeim fáu dögum sem drengurinn hafði verið þar hafði hann borðað mengaðan mat, smitast af kóleru og látist.

Ást mín á Kashi og loforð mitt um að finna hann eftir dauðann ásóttu mig dag og nótt. Hvert sem ég fór birtist andlit hans fyrir framan mig. Ég hóf eftirminnilega leit að honum, jafnvel fyrir löngu síðan sem ég hafði leitað að týndri móður minni.

Kashi, týndur og enduruppgötvað

Bróðir minn Bishnu; Motilal Mukherji frá Serampore, mjög háþróaður lærisveinn Sri Yukteswar; faðir minn; Herra Wright; sjálfan mig; Tulsi Narayan Bose; Swami Satyananda frá Ranchi

Hópur fulltrúa á Alþjóðaþingi trúfrjálslyndra árið 1920 kl. Boston, þar sem ég hélt mína jómfrúarræðu í Ameríku. *(Frá vinstri til hægri)* Séra Clay MacCauley, séra T. Rhondda Williams, prófessor S. Ushigasaki, séra Jabez T. Sunderland, ég sjálfur, séra Chas. W. Wendte, séra Samuel A. Eliot, séra Basil Martin, séra...
Kristófer J. Götu, Séra Samúel M. Bróðar.

Ég fann að þar sem Guð hafði gefið mér skynsemina, yrði ég að nota hana og reyna krafta mína til hins ýtrasta til að uppgötva þau fínlegu lögmál sem ég gat notað til að vita hvar drengurinn væri staddur í geðsviðinu. Hann var sál sem titraði af óuppfylltum löngunum, áttaði ég mig á – ljósmassi sem sveif einhvers staðar meðal milljóna lýsandi sálna í geðsviðunum. Hvernig átti ég að stilla mig inn í...   hann, meðal svo margra titrandi ljósa annarra sálna?

Að nota a leyndarmál jóga tækni, Ég útvarpað mín ást til Kashi sál í gegnum það hljóðnemi af

andlega augað, innri punkturinn milli augabrúnanna. Með loftneti uppréttra handa og fingra, Ég oft sneri sér við sjálfan mig hringlaga og kringlótt, að reyna til staðsetja það átt í sem hann hafði fæðst aftur sem fósturvísi. Ég vonaðist til að fá svar frá honum í einbeitingarstilltu útvarpi hjarta míns. 28-1

Ég fann innsæið fyrir því að Kashi myndi brátt snúa aftur til jarðar og að ef ég héldi áfram að senda honum sífellt kallið mitt, myndi sál hans svara. Ég vissi að minnstu hvatir frá Kashi myndu finnast í fingrum mínum, höndum, handleggjum, hrygg og taugum.

Með óbilandi eldmóði stundaði ég jógaaðferðina stöðugt í um sex mánuði eftir andlát Kashis. Ég gekk með nokkrum vinum einn morguninn í fjölmenna Bowbazar hverfinu í Kalkútta og lyfti höndunum á venjulegan hátt. Í fyrsta skipti heyrðist viðbrögð. Ég varð himinlifandi að finna rafboð sem streymdu niður fingur mína og lófa. Þessir straumar breyttust í eina yfirþyrmandi hugsun úr djúpum köflum meðvitundar minnar: „Ég er Kashi; ég er Kashi; komdu til mín!“

Hugsunin varð næstum því heyranleg þegar ég einbeitti mér að hjartaútvarpinu mínu. Í einkennandi, örlítið hásum hvísli Kashi, 28-2 Ég heyrði köllun hans aftur og aftur. Ég greip í handlegg eins af félögum mínum, Prokash Das, 28-3 ára. og brosti gleðilega til hans.

"Það útlit eins og þó Ég hafa staðsett Kasí!

Ég byrjaði að snúa mér í hringi, vinum mínum og mannfjöldanum til óhuldrar skemmtunar. Rafboðin kitluðu aðeins í gegnum fingurna á mér þegar ég sneri mér að nærliggjandi stíg, sem svo viðeigandi var nefndur „Snákstígur“. Geðrænu straumarnir hurfu þegar ég sneri mér í aðrar áttir.

„Ah,“ hrópaði ég, „sál Kashis hlýtur að búa í móðurkviði einhverrar móður sem býr í þessari götu.“

Ég og félagar mínir nálguðumst Serpentine Lane; titringurinn í uppréttum höndum mínum jókst, varð áberandi. Eins og af segli var ég dreginn að hægri hlið vegarins. Þegar ég kom að inngangi ákveðins húss varð ég agndofa yfir því að vera hugfanginn. Ég bankaði á dyrnar í mikilli spenningi og hélt niðri í mér andanum. Mér fannst eins og farsæll endir væri kominn á langri, erfiðri og vissulega óvenjulegri leit minni!

Þjónn opnaði dyrnar og sagði mér að húsbóndi hennar væri heima. Hann gekk niður stigann af annarri hæð og brosti spyrjandi til mín. Ég vissi varla hvernig ég ætti að orða spurningu mína, sem var bæði viðeigandi og óviðeigandi.

"Vinsamlegast segja frá ég, herra, ef þú og þinn eiginkona hafa verið væntanleg a barn fyrir um sex mánuði?"

„Já, það er svo.“ Þegar hann sá að ég var swami, afneitaður maður klæddur í hefðbundinn appelsínugulan klæðnað, bætti hann kurteislega við: „Gjörðu svo vel að þú látir mig vita hvernig þú veist um málefni mín.“

Þegar hann heyrt um Kashi og það loforð Ég hafði gefið, það undrandi maður trúði mín saga.

„Þér mun fæðast sveinbarn, ljóst á litinn,“ sagði ég við hann. „Hann mun hafa breitt andlit og hárkollu á enninu. Hann mun vera sérstaklega andlegur í fasi.“ Ég var viss um að væntanlegt barn myndi líkjast Kashi á þennan hátt.

Seinna heimsótti ég barnið, en foreldrar þess höfðu gefið því gamla nafnið Kashi. Jafnvel sem ungbarn var það ótrúlega líkt í útliti kæra Ranchi-nemanda mínum. Barnið sýndi mér samstundis ástúð; aðdráttarafl fortíðarinnar vaknaði með tvöföldum styrk.

Árum síðar skrifaði unglingsdrengurinn mér, meðan ég var í Ameríku. Hann útskýrði djúpa löngun sína til að feta slóð afneitunar. Ég vísaði honum til meistara í Himalajafjöllum sem enn þann dag í dag leiðbeinir endurfæddum Kashi.

28-1 Viljinn, sem kemur frá punktinum milli augabrúnanna, er þekktur af jógíum sem útsendingartæki hugsunarinnar. Þegar það tilfinning er rólega einbeitt á það hjarta, það athafnir eins og a andlegt útvarp, og getur taka á móti það skilaboð annarra, bæði fjarlægs og nærri. Í hughrifum eru fínar hugsanabreytingar í huga eins manns sendar í gegnum fínlegar titringar geðræns eters og síðan í gegnum grófari jarðneska eterinn, sem skapar rafbylgjur sem síðan þýða sig í hugsanabylgjur í huga hins aðilans.

28-2 : Sérhver sál í þess hreint ríki er alvitur. Kashi sál mundi eftir allt það einkenni af Kashi, það drengur, og hermdi því eftir hásri rödd hans til að vekja þekktun mína.

28-3 : Prokash Das er það nútíð leikstjóri af okkar Yogoda Stærðfræði (einsetustaður) á Dakshineswar í Bengal.

KAFLI: 29

Rabindranath Tagore Og Ég Bera saman Skólar

"Rabindranath Tagore kennt okkur til syngja, eins og a náttúrulegt eyðublað af sjálf-tjáning, eins og það fuglar."

Bhola Nath, klár fjórtán ára gamall drengur í Ranchi-skólanum mínum, gaf mér þessa skýringu eftir að ég hafði hrósað honum einn morguninn fyrir ljúf og ljúf upphrópanir hans. Með eða án ögrunar straumaði drengurinn fram ljúfan straum. Hann hafði áður sótt fræga Tagore-skólann „Santiniketan“ (Friðarhöfn) í Bolpur.

„Ljóð Rabindranaths hafa verið á vörum mínum frá unga aldri,“ sagði ég við félaga

minn. „Öll Bengalbúar, jafnvel ólærðir bændur, njóta háleitra ljóða hans.“

Við Bhola sungum saman nokkur viðlög eftir Tagore, sem hefur samið þúsundir indverskra ljóða, sum frumsamin en önnur gamaldags.

„Ég hitti Rabindranath stuttu eftir að hann hlaut Nóbelsverðlaunin í bókmenntum,“ sagði ég eftir á. okkar rödd. „Ég laðaðist að heimsækja hann vegna þess að ég dáðist að ódiplómatískum hugrekki hans við að afgreiða bókmenntagagnrýnendur sína.“ Ég kímdi.

Bhola forvitinn spurði það saga.

„Fræðimennirnir gagnrýndu Tagore harðlega fyrir að kynna nýjan stíl í bengalskri ljóðlist,“ byrjaði ég. „Hann blandaði saman daglegu og klassískum orðum og hunsaði allar þær takmarkanir sem voru kærar sérfræðingum. Ljóð hans fela í sér djúpan heimspekilegan sannleika á tilfinningalega aðlaðandi hátt, með litlu tilliti til viðurkenndra bókmenntaforma.“

„Einn áhrifamikill gagnrýnandi kallaði Rabindranath léttúðugt „dúfnaskáld sem seldi kurrandi texta sinn í prenti fyrir eina rúpíu.“ En hefnd Tagore var í nánd; allur vesturheimurinn heiðraði hann stuttu eftir að hann hafði þýtt *Gitanjali* („Söngfórnir“) á ensku. Fjöldi sérfræðinga, þar á meðal fyrrverandi gagnrýnendur hans, fór til Santiniketan til að óska honum hamingjuóskum.“

„Rabindranath tók aðeins á móti gestum sínum eftir vísvitandi langa töf og hlustaði síðan á lof þeirra í stoískri þögn. Að lokum beindi hann venjulegum gagnrýnivopnum þeirra gegn þeim.“

„Herrar mínir,“ sagði hann, „þær ilmandi heiðursmerki sem þið veitið hér blandast ósamræmanlega við fúnandi lykt af fyrri fyrirlitningu ykkar. Er hugsanlegt einhver tengsl milli þess að ég hlaut Nóbelsverðlaunin og skyndilega skarpa hæfni ykkar til að meta? Ég er enn sami skáldið sem misþóknaði ykkur þegar ég færði fyrst mín auðmjúku blóm í helgidóminum í Bengal.“

„Blöðin birtu frásögn af djörfu refsingunni sem Tagore veitti. Ég dáðist að hreinskilnum orðum manns sem ekki var dáleiddur af smjaðri,“ hélt ég áfram. „Ritari hans, herra CF Andrews, kynnti mig fyrir Rabindranath í Kalkútta. “ sem var einfaldlega klæddur í bengalska *dhoti* . Hann kallaði Tagore ástúðlega *gúrudeva sinn* .

„Rabindranath tók mér vinsamlega. Hann útstrálaði róandi blæ sjarma, menningar og kurteisi. Í svari við spurningu minni um bókmenntabakgrunn sinn sagði Tagore mér að ein forn innblástursuppspretta hans, auk trúarlegra stórskálda okkar, hefði verið klassíski skáldið Bidyapati.“

Innblásinn af þessum minningum byrjaði ég að syngja útgáfu Tagores af gömlu bengalsku lagi, „Kveiktu á lampa ástar þinnar.“ Bhola og ég sungum gleðilega er við

röltum um *Vidyalaya*- landslagið.

Um tveimur árum eftir að Ranchi-skólinn var stofnaður fékk ég boð frá Rabindranath um að heimsækja hann í Santiniketan til að ræða hugsjónir okkar um menntun. Ég fór með ánægju. Skáldið sat í vinnuherbergi sínu þegar ég kom inn; mér fannst hann þá, eins og við fyrsta fund okkar, jafn áhrifamikill og ... fyrirmynd um stórkostlegan karlmennsku eins og nokkur listmálari gæti óskað sér. Fagurlega meitlað andlit hans, göfuglega patrísískt, var umgjört með löngu hári og flæðandi skeggi. Stór, bráðnandi augu; englalegt bros; og

Rödd með flautulíkum gæðum sem var bókstaflega heillandi. Stoltur, hár og alvarlegur, hann sameinaði næstum kvenlega blíðu og yndislega sjálfsprottna eðlislægni barns. Engin hugsjón um Skáld gæti fundið heppilegri persónugervingu en í þessum blíða söngvara.

Tagore og ég vorum fljótlega djúpt sokkin í samanburðarrannsókn á skólum okkar, sem báðir voru stofnaðir eftir óhefðbundnum grunni. Við uppgötvuðum marga eins eiginleika - útikennslu, einfaldleika, mikið svigrúm fyrir sköpunargáfu barnsins. Rabindranath lagði hins vegar mikla áherslu á nám í bókmenntum og ljóðlist og sjálfstjáningu í gegnum tónlist og söng sem ég hafði þegar tekið eftir í tilfelli Bhola. Börnin frá Santiniketan héldu kyrrðarstundir en fengu enga sérstaka jógaþjálfun.

Skáldið hlustaði með smjaðrandi athygli á lýsingu mína á hinum orkugefandi „Yogoda“ æfingum og jóga-einbeitingartækni sem öllum nemendum í Ranchi er kennt.

Tagore sagði mér frá eigin erfiðleikum sínum í menntun í upphafi. „Ég flúði úr skóla eftir fimmta bekk,“ sagði hann og hló. Ég skildi auðveldlega hvernig meðfædd ljóðræn fínleiki hans hafði verið misnotaður af drungalegt, agað andrúmsloft skólastofunnar.

„Þess vegna opnaði ég Santiniketan undir skuggsælum trjám og dýrð himinsins.“

Hann benti mælskt á lítinn hóp sem var að læra í fallega garðinum. „Barn er í sínu náttúrulega umhverfi meðal blóma og söngfugla. Aðeins þannig getur það til fulls tjáð sig um falda auðlegð einstaklingsbundinnar gáfu sinnar. Sönn menntun er aldrei hægt að troða og dæla utan frá; heldur...“ það verður að hjálpa til við að koma sjálfkrafa upp á yfirborðið óendanlega fjársjóði viskunnar sem hið innra er.“ **29-2**

Ég var sammála. „Hugsjónarsemi og hetjudýrkunarhvöt ungs fólks er svelt á fæði sem byggir eingöngu á tölfræði og tímaröð.“

Skáldið talaði með ástúð um föður sinn, Devendranath, sem hafði innblásið upphaf Santiniketan-þjóðarinnar.

„Pabbi gaf mér þetta frjósama land, þar sem hann hafði þegar byggt gestahús og musteri,“ sagði Rabindranath mér. „Ég hóf menntatilraun mína hér árið 1901, með aðeins tíu drengi. Átta þúsund pundin sem fylgdu Nóbelsverðlaununum fóru öll í viðhald skólans.“

Hinn öldungur Tagore, Devendranath, þekkt langt og breiður eins og "Maharishi," var a mjög Merkilegur maður, eins og sjá má í *ævisögu hans* . Tvö ár af æsku hans eyddi hann í hugleiðslu í Himalajafjöllum. Faðir hans, Dwarkanath Tagore, var einnig frægur um alla Bengal fyrir rausnarleg velgjörð sín. Frá þessu fræga tré er

sprottin fjölskylda snillinga. Ekki einn Rabindranath; allir ættingjar hans hafa skarað fram úr í skapandi tjáningu. Bræður hans, Gogonendra og Abanindra, eru meðal fremstu listamanna **29- 3** af Indland; annar bróðir, Dwijendra, er a djúpsjáandi heimspekingur, á hvers blíð hringja fuglarnir og skógardýrin svara.

Rabindranath bauð mér að gista í gistihúsinu. Það var sannarlega heillandi sjónarspil að kvöldi til að sjá skáldið sitja með hópi á veröndinni. Tíminn leið aftur á bak:

Sviðið fyrir framan mig var eins og í fornri einsetubústað - glaðlyndur söngvari umkringdur dýrkendum sínum, allir umvafðir guðdómlegri ást. Tagore prjónaði hvert bindi með strengjum samhljóms. Aldrei ákveðinn, hann dró að sér hjartað og náði því með ómótstæðilegri segulkrafti. Sjaldgæfur ljóðrænn blómi sem blómstrar í garði Drottins og laðar að aðra með náttúrulegum ilmi!

Með ljúfri röddu sinni las Rabindranath fyrir okkur nokkur af sínum einstöku ljóðum, nýsamin. Flest lög hans og leikrit, sem eru skrifuð til ánægju nemenda hans, voru samin í Santiniketan. Fegurð lína hans, að mínu mati, liggur í list hans að vísa til Guðs í nánast öllu. erindi, en nefni sjaldan hið helga nafn. „Drukkinn af sælu söngsins,“ skrifaði hann, „gleymi ég sjálfum mér og kalla þig vin sem ert herra minn.“

Daginn eftir, eftir hádegismat, kvaddi ég skáldið með óþökk. Ég fagna því að litli skóli hans hefur nú vaxið og orðið að alþjóðlegum háskóla, „Viswa-Bharati“, þar sem fræðimenn allra landa hafa fundið kjörinn stað.

„Þar sem hugurinn er óhræddur og höfuðið hátt; þar sem
þekking er frjáls;
Þar sem heimurinn hefur ekki verið brotinn upp í sundur af
    þröngum heimilisveggjum;
Hvar orð komdu út frá það dýpt af sannleikur;
Hvar óþreytandi að reyna teygjur þess vopn í átt að fullkomnun;
Þar sem hreinn straumur skynseminnar hefur ekki villst í
    drungalegum eyðimerkurssandi dauðra vana;
Þar sem hugurinn er leiddur áfram af þér til sívaxandi hugsana
    og athafna;
„Inn í þann himnaríki frelsisins, faðir minn, lát land
    mitt vakna!“ **29-4**

RABINDRANATH TAGORE

29-1 : Hinn Enska rithöfundur og kynningarfulltrúi, loka vinur af Mahatma Gandhi. Hr. Andrés er heiðraður í Indland fyrir hans margar þjónustur við kjörlendi sitt.

29-2 „Sálin hefur oft fæðst, eða eins og hindúar segja, „farið tilveruleiðina í gegnum þúsundir fæðinga“ . . . þar er ekkert af sem hún hefur ekki náði það þekking; nei undur það hún er fær til muna . . . það sem hún vissi áður. Því að rannsókn og nám eru allt sem minnir á.“ - *Emerson*

29-3 : Rabindranath, líka, í hans sjötta áratugnum, þátttakandi í a alvarlegt nám af málverk. Sýningar af hans "framúrstefnulegt" vinna voru gefnar fyrir nokkrum árum í evrópskum höfuðborgum og New York.

29-4 Gitanjali (New York: Macmillan Co.). Íhugul rannsókn á skáldinu er að finna í *Heimspeki Rabindranaths . Tagore* , eftir það fagnað fræðimaður, Herra S. Radhakrishnan (Macmillan, 1918). Annar útskýrandi rúmmál er

B. K. Roys *Rabindranath Tagore: Hinn Maður Og Hans Ljóðlist* (Nýtt York: Dodd, Mjöður, 1915). *Búdda Og Hinn Guðspjall Um búddisma* (Nýtt York: Putnam's, 1916), eftir það framúrskarandi Austurlenskt list yfirvald, Ananda K. Coomaraswamy, inniheldur fjöldi litmynda eftir bróður skáldsins, Abanindra Nath Tagore.

KAFLI: 30

Hinn Lögfræði Af Kraftaverk

Hinn mikli rithöfundur Leo Tolstoj skrifaði yndislega sögu, *Þrír einsetumenn* . Vinur hans, Nicholas Roerich, [30-1] hefur tekið saman söguna á eftirfarandi hátt:

„Á eyju einni bjuggu þrír gamlir einsetumenn. Þeir voru svo einfeldir að eina bænin sem þeir notuðu var: „Við erum þrír; Þú ert þrír - miskunna þú okkur!“ Mikil kraftaverk áttu sér stað í þessari einfeldni bæn.

"Staðbundinn biskup [30-2] Þegar hann heyrði um einsetumönnunum þremur og óheimila bæn þeirra ákvað hann að heimsækja þá til að kenna þeim helgar bænir. Hann kom til eyjarinnar, sagði einsetumönnunum að himnesk bæn þeirra væri óvirðuleg og kenndi þeim margar af hefðbundnum bænum. Biskupinn fór þá af stað á báti. Hann sá geislandi ljós á eftir skipinu. Þegar það nálgaðist greindi hann einsetumönnunum þremur sem héldust í hendur og hlupu á öldunum í tilraun til að ná skipinu fram úr.

„‚Við höfum gleymt bænunum sem þú kenndir okkur,‘ hrópuðu þau þegar þau komu að biskupnum, „og höfum flýtt okkur að biðja þig um að endurtaka þær.‘ Biskupinn hristi höfuðið, sem var undrandi.

„‚Kæru vinir,‘ svaraði hann auðmjúklega, ‚haldið áfram að lifa

með gömlu bæn ykkar!‘“ Hvernig gengu hinir þrír dýrlingar á

vatninu?

Hvernig gerði Kristur endurvekja hans krossfestur líkami?

Hvernig gerði Lahiri Mahasaya og Srí Yukteswar framkvæma þeirra kraftaverk?

Nútímavísindi hafa enn ekkert svar; þó að með tilkomu kjarnorkusprengjunnar og undrum ratsjár hafi umfang hugans í heiminum stækkað skyndilega. Orðið „ómögulegt“ er að verða minna áberandi í vísindalegum orðaforða.

Forn-vedísk rit lýsa því yfir að efnisheimurinn starfar undir einu grundvallarlögmáli *maya* , afstæðis- og tvíhyggjureglunni. Guð, hið eina líf, er alger eining; Hann geta ekki birst sem aðskildar og fjölbreyttar birtingarmyndir sköpunar nema undir fölskum eða

óraunveruleg slæða. Þessi geimblekking er *maya* . Sérhver stór vísindaleg uppgötvun nútímans hefur þjónað sem staðfesting á þessari einföldu yfirlýsingu rishianna.

Hreyfingarlögmál Newtons er *maya -lögmál* : „Við hverja aðgerð er alltaf jöfn og gagnstæð viðbrögð; gagnkvæm viðbrögð tveggja hluta eru alltaf jöfn og gagnstæð.“ Aðgerð og viðbrögð eru því nákvæmlega jöfn. „Það er ómögulegt að hafa einn kraft. Það verður að vera, og er alltaf, par af jöfnum og gagnstæðum kröftum.“

Grundvallaratriði náttúrunnar bera öll vitni um maískum uppruna sinn. Rafmagn, til dæmis, er fyrirbæri fráhrindingar og aðdráttarafls; rafeindir þess og róteindir eru andstæður rafeinda. Annað dæmi: atómið eða lokaeind efnisins er, eins og jörðin sjálf, segull með jákvæðum og neikvæðum pólum. Allur fyrirbæraheimurinn er undir óhjákvæmilegri stjórn pólunar; engin lögmál eðlisfræði, efnafræði eða annarra vísinda finnast nokkurn tíma laus við meðfæddar andstæður eða andstæðar meginreglur.

Raunvísindin geta því ekki mótað lögmál utan *maya* , sjálfrar áferðar og uppbyggingar sköpunarinnar. Náttúran sjálf er *maya* ; náttúruvísindin verða að fást við óhjákvæmilegan réttvísileika sinn. Á sínu eigin sviði er hún eilíf og óþrjótandi; framtíðarvísindamenn geta ekki gert meira en að rannsaka einn þátt á fætur öðrum í fjölbreyttum óendanleika hennar. Vísindin eru því í sífelldri breytingu, ófær um að ná endanleika; hæf til að móta lögmál þegar til staðar og starfandi alheims, en máttlaus til að greina löggjafann og eina stjórnandann. Tignarlegar birtingarmyndir þyngdarafls og rafmagns eru orðnar þekktar, en hvað þyngdarafl og rafmagn eru, veit enginn dauðlegur maður. **30-3**

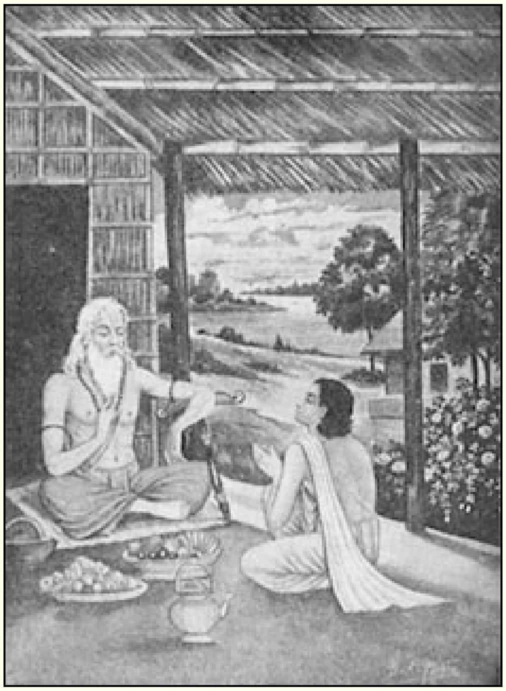

"eftir B. K. Mitra í "Kalyana- Kalpatur-

A GÚRÚ OG LÆRISVEINN

Skógur einsetuhús voru það forn sæti af nám, veraldlega og guðdómlegur, fyrir það æskulýðsmál

Indlands. Hér er virðulegur gúrú, sem styður sig við olnboga úr tré til hugleiðslu, að innleiða lærisveinn sinn í hinar tignarlegu leyndardóma Andans.

Að sigrast á *maya* var það verkefni sem spámenn þúsund ára ríkið fól mannkyninu. Að rísa upp fyrir tvíhyggju sköpunarinnar og skynja einingu skaparans var talið æðsta markmið mannsins. Þeir sem halda fast í geimblekkinguna verða að sætta sig við grundvallarlögmál hennar um pólun: flæði og flóð, uppgang og fall, dagur og nótt, ánægja og sársauki, gott og illt, fæðing og dauði. Þetta hringlaga mynstur gerir ráð fyrir ákveðinni angistarfullri einhæfni, eftir að maðurinn hefur gengið í gegnum nokkur þúsund mannsfæðingar; hann byrjar að kasta vonarríku augum yfir nauðung *maya* .

Að rífa slæðuna af *maya* er að rjúfa leyndardóm sköpunarinnar. Jógíinn sem þannig afhjúpar alheiminn er hinn eini sanni eingyðistrúarmaður. Allir aðrir eru að tilbiðja heiðnar myndir. Svo lengi sem maðurinn er háður tvíhyggju náttúrunnar, er *Maya með Janus-andlitið* gyðja hans; hann getur ekki þekkt hinn eina sanna Guð.

Heimsblekkingin, *maya* , er kölluð *avidya* , bókstaflega „ekki-þekking“, fáfræði, blekking. *Maya* eða *avidya* er aldrei hægt að tortíma með vitsmunalegri sannfæringu eða greiningu, heldur eingöngu með því að ná innra ástandi *nirbikalpa samadhi* . Spámenn Gamla testamentisins, og spámenn allra landa og alda, töluðu frá því meðvitundarástandi. Esekíel segir (43:1-2): „Eftir það hann kom með mig til það hlið, jafnvel það hlið það útlit í átt að það austur: og, Sjá, dýrð Ísraels Guðs kom úr austri, og rödd hans var sem nið margra vatna, og jörðin skein af dýrð hans.“ Í gegnum guðdómlega augað í enninu (austri), Jógi siglir meðvitund sinni inn í alnærveru, heyrir Orðið eða Aum, guðdómlegan hljóm margra vatna eða titrings sem er eini veruleiki sköpunarinnar.

Meðal trilljón leyndardóma alheimsins er ljósið það fyrirbærilegasta. Ólíkt hljóðbylgjum, sem þurfa loft eða aðra efnislega miðla til að berast, fara ljósbylgjur frjálslega um tómarúm geimsins. Jafnvel tilgátan um eter, sem talin er vera miðill ljóss milli reikistjarnanna í bylgjukenningunni, má hafna á þeirri forsendu Einsteins að rúmfræðilegir eiginleikar geimsins geri kenninguna um eter óþarfa. Samkvæmt hvorri tilgátu sem er er ljósið fínasta, frjálsast frá efnislegum tengslum, allra náttúrulegra birtinga.

Í risavaxnum hugmyndum Einsteins ræður ljóshraðinn – 186.000 mílur á sekúndu – öllu afstæðiskenningunni. Hann sannar stærðfræðilega að ljóshraðinn er, að mati takmarkaðs hugarfars mannsins, eini *fastinn* í alheimi óstöðugs sveiflu. Á einni algildri ljóshraða eru allir mannlegir staðlar tíma og rúms háðir. Tími og rúm eru ekki óhlutbundið eilíf eins og hingað til hefur verið talið, heldur eru þeir afstæðir og endanlegir þættir sem leiða mælingargildi sitt aðeins út frá mælikvarða ljóshraðans. Með því að sameina rúmið sem víddarafstæðiskenningu hefur tíminn látið af hendi

aldagömul fullyrðingar fyrir óbreytanlegu gildi. Tíminn er nú sviptur réttmætri eðli sínu – einföldum kjarna tvíræðni! Með nokkrum jöfnum pennastrikum hefur Einstein útrýmt úr alheiminum öllum föstum veruleika nema ljósinu.

Í síðari þróun sinni, kenningu sinni um sameinaðan svið, felur hinn mikli eðlisfræðingur í sér í eina stærðfræðilega formúlu lögmál þyngdarafls og rafsegulfræði. Að draga úr geimnum

uppbyggingu til afbrigða á einni lögmáli, Einstein [30-4] nær yfir aldirnar til rishianna sem boðuðu eina sköpunaráferð - það er próteinsk *maya* .

Í tímamótakenningunni um afstæðiskenninguna hafa komið fram stærðfræðilegir möguleikar á að kanna hið fullkomna atóm. Miklir vísindamenn halda nú djarflega fram að atómið sé ekki aðeins orka frekar en efni, heldur að atómorka sé í raun hugans efni.

„Sú hreinskilna vitneskja að eðlisvísindi fjalla um heim skugga er ein mikilvægasta framþróunin,“ skrifar Sir Arthur Stanley Eddington í bókinni *The Nature Of The Physical World* . „Í heimi eðlisfræðinnar horfum við á skuggamynd sem sýnir leikrit hins kunnuglega lífs. Skuggi olnbogans míns hvílir á skuggaborðinu þegar skuggablekið rennur yfir skuggapappírinn. Það er allt táknrænt og sem tákn yfirgefur eðlisfræðingurinn það. Þá kemur gullgerðarmaðurinn Hugurinn sem umbreytir táknunum. ....Til að setja niðurstöðuna gróflega, þá er efni heimsins hugur-
dótið. . .Það raunhæft mál og akrar af afl af fyrrverandi líkamlegt kenning eru alveg óviðkomandi
nema í svo langt eins og það hugur-efni hefur sjálft spunnið þessir ímyndunarafl. Hinn ytri heimur hefur þannig
verða að skuggaheimi. Með því að fjarlægja blekkingar okkar höfum við fjarlægt efnið, því við höfum sannarlega séð að efnið er ein af stærstu blekkingum okkar.

Með nýlegri uppgötvun rafeindasmásjár kom óyggjandi sönnun fyrir ljóskennd atóma og óhjákvæmilegri tvíhyggju náttúrunnar. *New York Times* birti eftirfarandi frétt af sýnikennslu á rafeindasmásjá árið 1937 fyrir fundi bandarísku samtakanna. til framfara vísindanna:

„Kristallabygging wolframs, sem hingað til hefur aðeins verið þekkt óbeint með röntgengeislum, stóð skýrt útlínuð á flúrljómandi skjá og sýndi níu atóm á réttum stöðum í geimgrindinni, tening, með einu atómi í hverju horni og einu í miðjunni. Atómin í kristalgrind wolframsins birtust á flúrljómandi skjánum sem ljóspunktar, raðaðir í rúmfræðilegt mynstur. Á móti þessum kristalljósteningi mátti sjá loftsameindirnar sem dansandi ljóspunkta, svipað og sólarljóspunktar sem glitra á straumandi vatni. ...“

„Meginreglan á bak við rafeindasmásjána var fyrst uppgötvuð árið 1927 af læknunum Clinton J. Davisson og Lester H. Germer frá Bell Telephone Laboratories í New York borg, sem komust að því að rafeindin hafði tvíþætta persónuleika sem bar bæði eiginleika agna og bylgju. Bylgjueiginleikinn gaf rafeindinni eiginleika ljóss og leit hófst að því að finna leiðir til að „fókusera“ rafeindir á svipaðan hátt og ljósfókusering með linsu.“

„Fyrir uppgötvun sína á Jekyll-Hyde eiginleikum rafeindarinnar, sem staðfesti spá De Broglie, franska Nóbelsverðlaunahafans í eðlisfræði, sem gerð var árið 1924, og

sýndi fram á að allt svið efnislegs eðlis hefði tvíþætta persónuleika, hlaut Dr. Davisson einnig Nóbelsverðlaunin í eðlisfræði.“

„Þekkingarstraumurinn,“ skrifar Sir James Jeans í *bókinni The Mysterious Universe* , „stefnir í átt að óvélrænum veruleika; alheimurinn byrjar að líta meira út eins og mikil hugsun en mikil vél.“ Vísindi tuttugustu aldar hljóma því eins og blaðsíða úr gömlum *Vedum* .

Ef svo verður að vera, þá má maðurinn læra af vísindunum þann heimspekilega sannleika að enginn efnislegur alheimur er til; uppistaða hans og vefur er *maya* , blekking. Allar sjónhverfingar hans um veruleikann brotna niður við greiningu. Þegar einn af öðrum hughreystandi stuðningur efnislegs alheims hrynur undir honum, skynjar maðurinn óljóst skurðgoðadýrkunarþörf sína, fyrri brot hans á guðdómlegu boðorðinu: „Þú skalt ekki hafa aðra guði en mig."

Í frægri jöfnu sinni sem lýsir jafngildi massa og orku sannaði Einstein að orkan í hvaða efnisögn sem er er jöfn massa eða þyngd hennar margfölduð með öðru veldi ljóshraðans. Losun atómorkunnar á sér stað með tortímingu efnisagnanna. „Dauði" efnisins hefur verið „fæðing" atómaldar.

Ljóshraði er stærðfræðilegur staðall eða fasti, ekki vegna þess að það sé til algildi í 186.000 mílum á sekúndu, heldur vegna þess að enginn efnislegur hlutur, sem massi eykst með hraða sínum, getur nokkurn tímann náð ljóshraða. Öðruvísi sagt: aðeins efnislegur hlutur sem massi er óendanlegur gæti jafngilt ljóshraða.

. Þetta Getnaður Færir Okkur Til Hinn Lögfræði Af Kraftaverk

Meistararnir sem eru færir um að efnisgera og afefnisgera líkama sinn eða hvaða annan hlut sem er, og hreyfa sig með ljóshraða og nota skapandi ljósgeisla til að vekja augnabliks sýnileika hvaða sem er líkamlegt birtingarmynd, hafa uppfyllt það nauðsynlegt Einsteins- ástand: massi þeirra er óendanlegur.

Meðvitund fullkomnaðs jógís er áreynslulaust auðkennd, ekki með þröngum líkama, heldur með alheimsbyggingu. Þyngdarafl, hvort sem það er „kraftur" Newtons eða „tregðubirtingarmynd" Einsteins, er máttlaus til að *neyða* meistara til að sýna fram á eiginleikann „þyngd" sem er einkennandi þyngdarástand allra efnislegra hluta. Sá sem þekkir sjálfan sig sem hinn alvitrandi anda er ekki lengur háður stífleika líkama í tíma og rúmi. Fangelsis-„hringir-framhjá-þröng" þeirra hafa gefið eftir fyrir lausninni: „Ég er Hann."

„Fiat lux! Og það varð ljós." Fyrsta boðorð Guðs til skipulögðrar sköpunar hans (*1. Mósebók* 1:3) skapaði eina atómveruleikann: ljósið. Á geislum þessa óefnislega miðils birtast allar guðdómlegar birtingarmyndir. Trúaðir á öllum tímum vitna um birtingu Guðs sem loga og ljóss. „Konungur konunga og Drottinn drottna, sem einn hefur ódauðleika, býr í ljósi sem enginn maður getur nálgast." **30-5**

Jógari sem hefur sameinað meðvitund sína við Skaparann í gegnum fullkomna hugleiðslu skynjar kjarna alheimsins sem ljós; fyrir hann er enginn munur á ljósgeislunum sem mynda ... vatn og ljósgeislarnir sem mynda landið. Laus frá efnisvitund, frjáls frá þremur víddum rúmsins og fjórðu vídd tímans, flytur meistari ljóslíkama sinn jafn auðveldlega yfir ljósgeisla jarðar, vatns, elds eða lofts. Löng einbeiting á frelsandi andlega auganu hefur gert jóganum kleift að eyða öllum

blekkingum varðandi efni og þyngdarkraft þess; þaðan í frá sér hann alheiminn sem í eðli sínu óaðgreindan ljósmassa.

"Sjónrænt myndir,“ Dr. L. T. Tróland af Harvard segir frá okkur, eru byggt upp á það sama meginregla eins og það

Venjulegar „hálftóna“-grafíkur; það er að segja, þær eru gerðar úr örsmáum punktum eða röndum sem eru alltof smáar til að augað greini þær. Næmi sjónhimnunnar er svo mikil að sjónrænt „Skynjun getur myndast með tiltölulega fáum kvantum af réttri tegund ljóss.“ Með guðlegri þekkingu meistara á ljósfyrirbærum getur hann þegar í stað varpað í skynjanlega birtingu alls staðar nálægra ljósatóma. Raunveruleg form varpsins - hvort sem það er tré, lyf, mannslíkami - er í samræmi við viljastyrk og sjónræna hæfileika jógans.

Í draumavitund mannsins, þar sem hann hefur í svefni losað sig við þær eigingjarnu takmarkanir sem umlykja hann daglega, birtist almætti hugans á hverju kvöldi. Sjá, þar standa í draumnum löngu látnu vinirnir, fjarlægustu heimsálfurnar, hinir upprisnu. atriði úr bernsku hans. Með þeirri frjálsu og óskilyrtu meðvitund, sem allir menn þekkja í fyrirbærum drauma, hefur guðsstillti meistarinn myndað órofin tengsl. Saklaus öllum persónulegum hvötum og með því að beita sköpunarviljanum sem skaparinn hefur veitt honum, endurraðar jógi ljósatómum alheimsins til að uppfylla hverja einlæga bæn dýrkanda. Í þessum tilgangi voru maðurinn og sköpunin sköpuð: að hann skyldi rísa upp sem meistari *maya* , vitandi yfirráð sín yfir alheiminum.

„Og Guð sagði: Vér viljum skapa manninn eftir vorri mynd, eftir vorri líkingu, og hann skal ríkja.“ yfir fiskum sjávarins og yfir fuglum loftsins og yfir búfénaðinum og yfir allri jörðinni og yfir öllum skriðkvikindum, sem skríða á jörðinni.“ **30-6**

Í 1915, innan skamms eftir Ég hafði inn það Svami Pöntun, Ég vitni að a sjón af ofbeldisfull andstæður. Í því það afstæðiskenningin af mannlegur meðvitund var ljóslifandi komið á fót; Ég greinilega skynjað það eining um eilífa ljósið á bak við sársaukafulla tvíhyggju *maya* . Sýnin birtist mér einn morguninn þegar ég sat í litla risherberginu mínu í húsi föður míns við Gurpar Road. Í marga mánuði hafði fyrri heimsstyrjöldin geisað í Evrópu; ég hugleiddi með hryggð hið mikla mannfall.

Þegar ég lokaði augunum í hugleiðslu færðist meðvitund mín skyndilega yfir á líkama skipstjóra sem stjórnaði orrustuskipi. Þrumur fallbyssna klauf loftið þegar skotum var skipt á milli strandarhlöðna og fallbyssa skipsins. Risavaxin sprengja lenti á púðurgeymslunni og reif skipið mitt í sundur. Ég stökk í vatnið ásamt þeim fáu sjómönnum sem höfðu lifað af sprenginguna .

Með óttaslegnu hjarta komst ég heill á húfi að ströndinni. En því miður! villt kúla stöðvaði æpandi flug sitt í brjósti mér. Ég féll stynjandi til jarðar. Allur líkami minn lamaðist, en ég var meðvitaður um að ég hafði hann eins og maður er meðvitaður um fót sem sofnað hefur.

„Loksins hefur dularfullt fótspor dauðans náð mér,“ hugsaði ég. Með síðasta andvarpinu var ég rétt að sökkva niður í meðvitundarleysi þegar ég fann mig

sitjandi í lótusstellingunni í herberginu mínu við Gurpar Road.

Histerísk tár streymdu fram þegar ég strauk og klíp gleðilega í endurheimta eign mína - líkama laus við öll skothol í brjóstinu. Ég vaggaði mér fram og til baka, andaði að mér og frá mér til að fullvissa mig um að ég væri á lífi. Mitt í þessum sjálfsánægju fann ég aftur meðvitund mína færðast yfir lík skipstjórans við blóðuga ströndina. Algjört rugl greip mig.

"Drottinn," Ég bað, "er Ég dauður eða lifandi?"

Dökkur ljósaleikur fyllti allan sjóndeildarhringinn. Mjúkur, dynjandi titringur myndaði orð:

„Hvað hefur líf eða dauði með ljós að gera? Í mynd ljóss míns hef ég skapað þig.“ Afstæðir lífs og dauða tilheyra draumum alheimsins. Sjáðu draumlausa veru þína! Vaknaðu, barn mitt, vaknaðu!

Sem skref í vakningu mannsins innblæs Drottinn vísindamenn til að uppgötva, á réttum tíma og stað, leyndardóma sköpunar sinnar. Margar nútímauppgötvanir hjálpa mönnum að skilja alheiminn sem fjölbreytta birtingarmynd eins orkuljóss, sem er stýrt af guðlegri greind. Undur kvikmynda, útvarps, sjónvarps, ratsjár, ljósrafsella - hins alsjáandi „rafmagnsauga“, atómorkunnar, eru öll byggð á rafsegulfyrirbærinu ljósi.

Kvikmyndalist getur lýst hvaða kraftaverki sem er. Frá sjónarhóli áhrifamikils sjónarmiðs er ekkert undur hindrað í að blekkja ljósmyndun. Glæran geðlíkama mannsins má sjá rísa upp úr grófgerðu efnisformi hans, hann getur gengið á vatninu, reist upp hina látnu, snúið við náttúrulegri þróun og leikið óreiðu með tíma og rúmi. Með því að setja saman ljósmyndirnar eins og honum sýnist, nær ljósmyndarinn sjónrænum undrum sem sannur meistari býr til með raunverulegum ljósgeislum.

Líflegar myndir kvikmyndarinnar lýsa mörgum sannindum varðandi sköpunina. Leikstjórinn í alheiminum hefur skrifað sín eigin leikrit og sett saman hina miklu leikarahópa fyrir sýningar aldanna. Frá dimmum bás eilífðarinnar hellir hann sköpunargeisla sínum í gegnum kvikmyndir hverrar aldar og myndirnar eru kastaðar á skjá geimsins. Rétt eins og myndirnar í kvikmyndunum virðast raunverulegar en eru aðeins samsetningar ljóss og skugga, þannig er alheimsfjölbreytnin blekkjandi sýn. Reikistjörnurnar, með óteljandi lífsformum sínum, eru ekkert annað en verur í alheimsmynd, tímabundið trúar fimm skilningarvitunum eins og senurnar eru kastaðar á skjá meðvitundar mannsins af óendanlegum sköpunargeisla.

Kvikmyndahúsáhorfendur geta litið upp og séð að allar myndirnar birtast í gegnum einn myndlausan ljósgeisla. Litríka alheimsleikritið kemur á sama hátt frá einu hvítu ljósi geimuppsprettu. Með óhugsandi hugviti setur Guð upp skemmtun fyrir mannleg börn sín og gerir þau að leikurum sem og áhorfendum í plánetuleikhúsi sínu .

Dag einn gekk ég inn í kvikmyndahús til að horfa á fréttamynd af vígvöllunum í Evrópu. Fyrri heimsstyrjöldin var enn háð í Vesturlöndum; fréttamyndin skráði blóðbaðið með slíkum raunsæi að Ég fór úr leikhúsinu með kvíða í hjarta.

"Drottinn," Ég bað, "hvers vegna gera Þú leyfi slíkt þjáningar?"

Mér til mikillar undrunar barst mér svar samstundis í formi sýnar af raunverulegum vígvöllum Evrópu. Hryllingurinn í baráttunni, fullur af látnum og deyjandi fólki, var miklu meiri en grimmdin.

hvaða sem er fulltrúi af það fréttamynd.

„Horfðu vandlega!“ Bljóð rödd talaði til innri meðvitundar minnar. „Þú munt sjá að þessar senur sem nú eru gerðar í Frakklandi eru ekkert annað en leikrit með chiaroscuro. Þær eru eins og kvikmyndin í alheiminum, jafn raunverulegar og jafn óraunverulegar og fréttamyndin úr leikhúsinu sem þú sást rétt í þessu – leikrit innan í leikriti.“

Hjarta mitt var enn óhuggað. Guðdómlega röddin hélt áfram: „Sköpunin er bæði ljós og skuggi, annars er engin mynd möguleg. Gott og illt *maya* verða alltaf að skiptast á í yfirburðum. Ef gleðin væri óendanleg hér í þessum heimi, myndi maðurinn nokkurn tíma leita annarrar? Án þjáningar hirðir hann varla um að minnast þess að hann hefur yfirgefið eilíft heimili sitt. Sársauki er hvatning til minninga. Leiðin til að flýja er með visku! Harmleikur dauðans er óraunverulegur; þeir sem skjálfa við hann eru eins og fáfróður leikari sem deyr úr hræðslu á sviðinu þegar ekkert er skotið á hann meira en autt skothylki. Synir mínir eru börn ljóssins; þeir munu ekki sofa að eilífu í blekkingu.“

Þótt ég hefði lesið frásagnir af *maya í ritningunum* , höfðu þær ekki veitt mér þá djúpu innsýn sem fylgdi persónulegum sýnum og huggunarorðum sem þeim fylgdu. Gildi manns breytast djúpt þegar maður sannfærist loksins um að sköpunin sé aðeins stór kvikmynd og að ekki í henni, heldur handan hennar, leynist eigin veruleiki manns.

Þegar ég lauk við að skrifa þennan kafla sat ég í lótusstellingu á rúminu mínu. Herbergið mitt var dauflega lýst upp af tveimur skugguðum lömpum. Ég lyfti augum mínum og tók eftir því að loftið var þakið litlum sinnepslituðum ljósum, sem glitruðu og titruðu með radíumlíkum ljóma. Ótal blýantsgeislar, eins og regnský, söfnuðust saman í gegnsæjan straum og helltu hljóðlega yfir mig.

Samstundis missti efnislíkami minn grófleika sinn og umbreytist í geðræna áferð. Ég fann fyrir sviftilfinningu þegar þyngdarlausi líkaminn, varla snerti rúmið, færðist örlítið til skiptis til vinstri og hægri. Ég leit í kringum mig í herberginu; húsgögnin og veggirnir voru eins og venjulega, en litli ljósmassinn hafði margfaldast svo mikið að loftið var ósýnilegt. Ég varð undrandi.

„Þetta er virkni kvikmyndarinnar í alheiminum.“ Rödd talaði eins og úr ljósinu. „Hún varpar geisla sínum á hvíta skjáinn á rúmfötunum þínum og framleiðir mynd af líkama þínum. Sjáðu, lögun þín er ekkert nema ljós!“

Ég horfði á handleggina mína og færði þá fram og til baka, en fann samt ekki þyngd þeirra. Ofsafengin gleði yfirbugaði mig. mig. Þetta geimferðafræði stilkur af ljós, blómstrandi eins og mín líkami, virtist a guðdómlegur eftirlíking af ljósgeislunum sem streyma út úr kvikmyndahúsi í kvikmyndahúsi og birtast sem myndir á skjánum.

Lengi vel upplifði ég þessa kvikmynd af líkama mínum í dauflýsta kvikmyndahúsinu í mínu eigin svefnherbergi. Þrátt fyrir margar sýnir sem ég hef haft, var engin einstökari. Þegar blekking mín um fastan líkama hvarf alveg og skilningur minn dýpkaði að kjarni allra hluta er ljós, leit ég upp til bankandi straums lífvera og talaði sárlega.

„Guðdómlega ljós, vinsamlegast dragðu þessa, auðmjúku líkamlegu mynd mína, inn í sjálfan þig, rétt eins og Elía var dreginn upp til himins af loga.“

Þessi bæn var greinilega óvænt; geislinn hvarf. Líkami minn tók aftur sinn venjulega þyngd og sökk niður í rúmið; hvirfilinn af glitrandi loftljósum blikkaði og hvarf. Tíminn til að yfirgefa þessa jörð var greinilega ekki kominn.

„Auk þess,“ hugsaði ég heimspekilega, „gæti spámaðurinn Elía vel verið óánægður með yfirlæti mitt!“

30-1 : Þetta frægur Rússneska listamaður og heimspekingur hefur verið lifandi fyrir margir ár í Indland nálægt það Himalajafjöllin. "Frá tindarnir kemur opinberun,“ hann hefur skrifað. "Í hellar og við það leiðtogafundir bjó það Rishis. Yfir það snjóþungt tindar af Himalajafjöllin brenna skært, bjartara en stjörnur og stórkostlegar eldingar.“

30-2 : Hinn saga má hafa a sögulegt grunnur; einn ritstjórnar athugasemd upplýsir okkur það það biskup hitti það þrír munkar á meðan Hann var að sigla frá Arkhangelsk til Slovetsky-klaustursins, við ósa Dvínu-fljótsins.

30-3 Marconi, hinn mikli uppfinningamaður, viðurkenndi eftirfarandi vísindalega vanhæfni fyrir endanlegum atburðum: „Vanhæfni af vísindi til leysa lífið er alger. Þetta staðreynd myndi vera sannarlega ógnvekjandi voru það ekki fyrir trú. Hinn leyndardómur af lífið er vissulega viðvarandi vandamál sem nokkurn tíma hefur verið sett fram fyrir hugsun mannsins.“

30-4 : A vísbending til það átt tekið eftir Einsteins snillingur er gefið eftir það staðreynd það hann er a ævilangt lærisveinn af það Hinn mikli heimspekingur Spinoza, en þekktasta verk hans er *Siðfræði sýnd fram á í rúmfræðilegri röð* .

30-5 : Ég *Tímóteus* 6:15-16 .

30-6 : *Fyrsta Mósebók* 1:26.

KAFLI: 31

An Viðtal Með Hinn Heilagt Móðir

„Ærðu móðir, ég var skírð í bernsku af spámanninum þínum og eiginmanni. Hann var gúrú foreldra minna og míns eigin gúrús, Sri Yukteswarji. Viltu því gefa mér þau forréttindi að heyra um nokkur atvik úr helgu lífi þínu?“

Ég var að ávarpa Srimati Kashi Moni, lífsförunaut Lahiri Mahasaya. Ég var staddur í Benares í stuttan tíma og uppfyllti langþráða löngun til að heimsækja þessa virðulegu konu. Hún tók á móti mér vinsamlega á gamla bænum í Lahiri í Garudeswar Mohulla hverfinu í Benares. Þótt hún væri gömul blómstraði hún eins og lótus og sendi hljóðlega frá sér andlegan ilm. Hún var meðalstór, með mjóan háls og ljósa húð. Stór, gljáandi augu mýktu móðurlegt andlit hennar.

"Sonur minn, þú eru velkomin hér. Komdu uppi."

Kashi Moni leiddi hana að mjög litlu herbergi þar sem hún hafði búið um tíma með eiginmanni sínum. Mér fannst það heiður að vera vitni að helgidóminum þar sem hinn óviðjafnanlegi meistari hafði látið undan að leika mannlega leiklist hjónabandsins. Hin ljúfa kona benti mér á koddasæti við hlið sér.

„Það liðu mörg ár áður en ég gerði mér grein fyrir guðdómlegri tign eiginmanns míns,“ byrjaði hún. „Eina nóttina, í þessu herbergi, dreymdi mig ljóslifandi draum. Dýrlegir englar svifu í ólýsanlega náð yfir mér. Svo raunveruleg var sjónin að ég vaknaði samstundis; herbergið var undarlega hulið af töfrandi ljósi.“

„Eiginmaður minn, í lótusstellingu, svífaði í miðju herbergisins, umkringdur englum sem tilbáðu hann með bænandi reisn lófabrotinna handa. Ómælt undrandi var ég sannfærð um að ég væri enn að dreyma.“

„‚Kona,‘ sagði Lahiri Mahasaya, ‚þú ert ekki að dreyma. Yfirgefðu svefninn að eilífu.‘ Þegar hann féll hægt niður á gólfið, laumaðist ég fyrir fætur hans.

„Meistari,“ hrópaði ég, „aftur og aftur beygi ég mig fyrir þér! Fyrirgefðu mér að hafa litið á þig sem eiginmann minn? Ég dey af skömm þegar ég átta mig á því að ég hef sofið í fáfræði við hlið þess sem er guðlega vakinn. Frá þessari nóttu ert þú ekki lengur eiginmaður minn, heldur gúrú minn. Viltu samþykkja ómerkilega sjálfið mitt sem lærisveinn þinn?“ **31-1**

„Meistarinn snerti mig blíðlega. ‚Helga sál, rís upp. Þú ert velkomin.‘ Hann benti á englana. ‚Vinsamlegast beygðu þig í röð fyrir hverjum þessara heilögu dýrlinga.‘“

„Þegar ég hafði lokið við auðmjúkar knébeygjur mínar, ómuðu englasöngarnir saman, eins og kór úr fornum ritningum.

„‚Maður hins guðdómlega, þú ert blessaður. Við heilsum þér.‘ Þau beygðu sig fyrir fætur mér og sjá! ljómandi líkömur þeirra hurfu. Herbergið myrkvaðist.

"Minn" gúrú spurði mig til taka á móti vígsla inn í *Kría Jóga* .

"'Af auðvitað, Ég svaraði. Ég er afsakið ekki til hafa hafði þess blessun fyrr í mín lífið.

„‚Tíminn var ekki þroskaður.‘ Lahiri Mahasaya brosti huggandi. „Ég hef í hljóði hjálpað þér að vinna úr miklu af karma þínum. Nú ert þú tilbúinn og tilbúinn.“

„Hann snerti ennið á mér. Massar af hvirfilbyljandi ljósi birtust; geislunin myndaðist smám saman í ópalbláa andlega augað, umkringt gulli og með hvítri fimmhyrndri

stjörnu í miðjunni.“

„‚Snertið meðvitund ykkar í gegnum stjörnuna inn í ríki hins óendanlega.‘ Rödd gúrúsins míns hafði nýjan tón, mjúkan eins og fjarlæg tónlist.

"Sýn eftir sjón blankur eins og úthafs brimbrettabrun á það strendur af mín sál. Hinn víðáttumikið kúlur loksins

bráðnaði í hafi sælu. Ég týndi mér í sífellt ríkjandi sælu. Þegar ég sneri aftur til meðvitundar um þennan heim nokkrum klukkustundum síðar, gaf meistarinn mér tækni *Kriya Yoga* .

„Frá þeirri nóttu svaf Lahiri Mahasaya aldrei aftur í herbergi mínu. Og eftir það svaf hann aldrei. Hann dvaldi í framherberginu niðri, í félagsskap lærisveina sinna bæði dag og nótt.“

Hin fræga kona þagnaði. Þegar ég gerði mér grein fyrir einstöku sambandi hennar við hinn göfuga jógí, þorði ég loksins að spyrja um frekari minningar.

„Sonur minn, þú ert ágjarn. Engu að síður munt þú fá eina sögu í viðbót.“ Hún brosti feimnislega. „Ég mun játa synd sem ég framdi gegn gúrú-eiginmanni mínum. Nokkrum mánuðum eftir vígslu mína fór ég að finna fyrir yfirgefningu og vanrækslu. Einn morguninn kom Lahiri Mahasaya inn í þetta litla herbergi til að sækja hlut; ég fylgdi honum fljótt. Yfirbugaður af ofbeldisfullri blekkingu ávarpaði ég hann kaldhæðnislega.“

„Þú eyðir öllum þínum tíma með lærisveinunum. Hvað með ábyrgð þína gagnvart konu þinni og börnum? Það þykir mér leitt að þú hafir ekki áhuga á að sjá fjölskyldunni fyrir meiri peningum.“

„Húsbóndinn leit á mig andartak, svo sjá! hann var horfinn. Óttaður og hræddur heyrði ég rödd óma úr öllum áttum herbergisins:

"Það er allt ekkert, ekki þú sjá? Hvernig gæti a ekkert eins og mig framleiða auðæfi fyrir þú?

„‚Guruji,‘ hrópaði ég, ‚ég biðst afsökunar milljón sinnum! Syndugleg augu mín geta ekki lengur séð þig; vinsamlegast birtist í þinni helgu mynd.‘“

„‚Ég er hér.‘ Þetta svar kom að ofan frá mér. Ég leit upp og sá meistarann birtast í loftið, höfuðið snerti loftið. Augun hans voru eins og blindandi logar. Ég lá grátandi af ótta við fætur hans eftir að hann hafði rólega farið niður á gólfið.

„Kona,“ sagði hann, „leitaðu að guðlegum auðæfum, ekki hinum ljóta jarðneska gljáa. Eftir að þú hefur aflað þér innri fjársjóða munt þú komast að því að ytri framboð er alltaf í boði.“ Hann bætti við: „Einn af andlegum sonum mínum mun sjá þér farborða.“

"Minn" gúrúar orð náttúrulega kom satt; a lærisveinn gerði fara a töluvert summa fyrir okkar fjölskylda."

Ég þakkaði Kashi Moni fyrir að deila með mér þessum dásamlegu upplifunum sínum. **31-2** Daginn eftir fór ég aftur heim til hennar og naut nokkurra klukkustunda heimspekilegrar umræðu við Tincouri og Ducouri Lahiri. Þessir tveir dýrlingar synir

hins mikla jógí Indlands fylgdu nákvæmlega í fótspor hans. Báðir mennirnir voru ljóshærðir, hávaxnir, traustir og með mikið skeggjað, með mjúka rödd og gamaldags sjarma.

Kona hans var ekki eina konan sem var lærisveinn Lahiri Mahasaya; það voru hundruðir annarra, þar á meðal móðir mín. Kona sem var chela bað einu sinni gúrúinn um mynd af sér. Hann rétti henni

prenta, athugasemd, "Ef þú telja það a vernd, þá það er svo; annars það er aðeins a mynd."

Fáeinum dögum síðar var þessi kona og tengdadóttir Lahiri Mahasaya að lesa *Bhagavad Gita* við borð þar sem ljósmynd af gúrúnum hékk. Rásbyl skall á. út með mikilli reiði.

„Lahiri Mahasaya, verndaðu okkur!“ Konurnar beygðu sig fyrir myndinni. Elding sló niður bókina sem þær höfðu verið að lesa, en hinir tveir dýrkendur sluppu ómeiddir.

„Mér fannst eins og ísþekja hefði verið lögð utan um mig til að verjast steikjandi hitanum,“ útskýrði chela.

Lahiri Mahasaya framkvæmdi tvö kraftaverk í tengslum við kvenkyns lærisveinn, Abhoya. Hún og eiginmaður hennar, lögfræðingur frá Kalkútta, lögðu af stað einn daginn til Benares til að heimsækja gúrúinn. Vagn þeirra tafðist vegna mikillar umferðar; þau komust að aðallestarstöðinni í Howrah aðeins til að heyra lest Benares flauta til brottfarar.

Abhoya, nálægt það miða skrifstofa, stóð hljóðlega.

„Lahiri Mahasaya, ég bið þig að stöðva lestina!“ bað hún hljóðlega. „Ég get ekki þolað þá kvalir sem fylgja því að bíða einn dag í viðbót eftir að sjá þig.“

Hjólin á fnöstu lestinni héldu áfram að snúast hring eftir hring, en engin áframfærsla varð. Vélstjórinn og farþegarnir stigu niður á brautarpallinn til að skoða fyrirbærið. Enskur járnbrautarvörður nálgaðist Abhoya og eiginmann hennar. Þvert á allt sem áður hafði verið sagt bauð hann sig fram til að þjóna.

"Babú," hann sagði, "gefa mig það peningar. Ég mun kaupa þinn miðar á meðan þú fá um borð."

Um leið og parið hafði sest niður og fengið miðana ók lestin hægt áfram. Í ofboði klifruðu vélstjórinn og farþegarnir aftur á sinn stað, án þess að vita hvernig… lestin fór af stað, né heldur hvers vegna hún hafði stöðvast í fyrsta lagi.

Þegar Abhoya kom að heimili Lahiri Mahasaya í Benares, laut hún hljóðlega fram fyrir meistaranum og reyndi að snerta fætur hans.

„Róaðu þig, Abhoya,“ sagði hann. „Þú elskar að angra mig! Eins og þú hefðir ekki getað komið hingað með næstu lest!“

Abhoya heimsótti Lahiri Mahasaya við annað eftirminnilegt tækifæri. Að þessu sinni vildi hún að hann bæði fyrir, ekki með lest, heldur með storknum.

„Ég bið þig að blessa mig svo að níunda barn mitt megi lifa,“ sagði hún. „Mér hafa

fæðst átta börn; öll dóu þau skömmu eftir fæðingu.“

Hinn meistari brosti samúðarfullt. "Þinn koma barn mun lifa. Vinsamlegast fylgja mín leiðbeiningar

varlega. Barnið, stúlka, mun fæðast að nóttu. Gætið þess að olíulampinn sé logandi þar til dögun. Sofnið ekki og leyfið þannig ljósinu að slokkna.“

Barn Abhoya var dóttir, fædd að nóttu til, nákvæmlega eins og alvitur gúrú hafði séð fyrir. Móðirin fyrirskipaði hjúkrunarkonu sinni að halda lampanum fullum af olíu. Báðar konurnar héldu vöku sinni fram á morgun en sofnuðu að lokum. Lampaolían var næstum búin; ljósið blikkaði veikt.

Svefnherbergishurðin opnaðist og flaug upp með ofsafengnum hljóðum. Konurnar vöknuðu undrandi. Undrandi augu þeirra sáu mynd Lahiri Mahasaya.

„Abhoya, sjá, ljósið er næstum slokknað!“ Hann benti á lampann, sem hjúkrunarkonan flýtti sér að fylla á. Um leið og hann brann skært aftur hvarf húsbóndinn. Hurðin lokaðist; lásinn var festur án þess að sjá mætti hann.

Abhoya's níunda barn lifði af; í 1935, hvenær Ég gert fyrirspurn, hún var ennþá lifandi.

Einn af lærisveinum Lahiri Mahasaya, hinn virðulegi Kali Kumar Roy, sagði mér frá mörgum áhugaverðum smáatriðum úr lífi sínu með meistaranum.

„Ég var oft gestur á heimili hans í Benares vikum saman,“ sagði Roy mér. „Ég tók eftir því að margar dýrlingar, *danda* [31-3] Swamis, kom í kyrrð næturinnar til að sitja við fætur gúrúsins.
Stundum tóku þeir þátt í umræðum um hugleiðslu og heimspekileg atriði. Í dögun fóru hinir háttsettu gestir. Ég komst að því í heimsóknum mínum að Lahiri Mahasaya lagðist ekki einu sinni til svefns.

„Á fyrstu árum samstarfs míns við húsbóndann þurfti ég að glíma við andstöðu vinnuveitanda míns,“ hélt Roy áfram. „Hann var gegnsýrður af efnishyggju.“

„Ég vil ekki trúarofstækismenn í starfsliðinu mínu,“ sagði hann hæðnislega. „Ef ég hitti einhvern tímann þennan svindlaragúrú þinn, þá skal ég gefa honum nokkur orð til að muna.“

„Þessi ógnvekjandi hótun truflaði ekki reglulegt dagskrárstarf mitt; ég eyddi næstum hverju kvöldi í návist gúrú míns. Eitt kvöldið elti vinnuveitandi minn mig og þaut dónalega inn í setustofuna. Hann var vafalaust staðráðinn í að láta þau niðrandi orð falla sem hann hafði lofað. Um leið og maðurinn hafði sest niður ávarpaði Lahiri Mahasaya litla hópinn af um tólf lærisveinum.“

"'Myndi þú allt eins og til sjá a mynd?

„Þegar við kinkuðum kolli bað hann okkur um að myrkva herbergið. ‚Setjist hvert fyrir aftan annað í hring,‘ sagði hann, ‚og setjið hendurnar yfir augu mannsins fyrir framan ykkur.‘“

„Það kom mér ekki á óvart að sjá að vinnuveitandi minn fylgdi einnig, þótt ófúslega væri, fyrirmælum húsbóndans. Eftir nokkrar mínútur spurði Lahiri Mahasaya okkur hvað við værum að sjá.“

„Herra,“ svaraði ég, „fögur kona birtist. Hún klæðist rauðum *sari* og stendur nálægt fílaeyraplöntu.“ Allir hinir lærisveinarnir gáfu sömu lýsingu. Meistarinn sneri sér að vinnuveitanda mínum. „Þekkir þú þessa konu?“

„‚Já.‘ Maðurinn átti greinilega í erfiðleikum með tilfinningar sem voru honum ókunnuga. ‚Ég hef verið að eyða peningunum mínum í hana í heimsku, þótt ég eigi góða konu. Ég skammast mín fyrir þær hvatir sem leiddu mig hingað. Viltu fyrirgefa mér og taka við mér sem lærisveini?‘“

„Ef þú lifir góðu siðferði í sex mánuði, þá tek ég þig með mér.“ Meistarinn bætti dularfullt við: „Annars þarf ég ekki að vígja þig.“

„Í þrjá mánuði forðaðist vinnuveitandi minn freistingu; síðan tók hann upp fyrra samband sitt við konuna. Tveimur mánuðum síðar lést hann. Þannig fór ég að skilja dulbúna spádóma gúrú míns um ólíkindi þess að maðurinn yrði vígður til guðs.“

Lahiri Mahasaya átti mjög frægan vin, Swami Trailanga, sem var talinn vera yfir þrjú hundruð ára gamall. Jógarnir tveir sátu oft saman í hugleiðslu. Frægð Trailanga er svo útbreidd að fáir hindúar myndu neita möguleikanum á sannleika í nokkurri sögu um ótrúleg kraftaverk hans. Ef Kristur kæmi aftur til jarðar og gengi um götur New York og sýndi guðdómlega krafta sína, myndi það valda sömu spennu og Trailanga skapaði áratugum áður þegar hann gekk um fjölförnu göturnar í Benares.

Við mörg tækifæri sást swami drekka banvænustu eitur, án þess að það hefði skaðað. Þúsundir manna, þar á meðal nokkrir sem enn eru á lífi, hafa séð Trailanga fljóta á Ganges. Í marga daga sat hann ofan á vatninu eða faldi sig í langan tíma undir öldunum. Algeng sjón við baðgarðana í Benares *var* hreyfingarlaus líkami swami á brennandi steinhellunum, algerlega berskjaldaður fyrir miskunnarlausri indverskri sól. Með þessum afrekum reyndi Trailanga að kenna mönnum að líf jógís er ekki háð súrefni eða venjulegum aðstæðum og varúðarráðstöfunum. Hvort sem hann var ofan eða undir vatni, og hvort sem líkami hans var berskjaldaður fyrir brennandi sólargeislum eða ekki, sannaði meistarinn að hann lifði af guðlegri meðvitund: dauðinn gat ekki snert hann.

Jógarinn var mikill, ekki aðeins andlega heldur líka líkamlega. Hann var meira en þrjú hundruð kílómetrar að þyngd.   pund: pund fyrir hvert ár sem hann lifði! Þar sem hann borðaði mjög sjaldan eykst leyndardómurinn. Meistarinn hunsar hins vegar auðveldlega allar venjulegar heilsufarsreglur þegar hann þráir það af einhverri sérstakri ástæðu, oft lúmskri sem aðeins hann sjálfur þekkir. Miklir dýrlingar sem hafa vaknað úr draumur geimsins og raungert þennan heim sem hugmynd í hinum guðdómlega huga, geta gert það sem þeir vilja við líkamann, vitandi að hann er aðeins stjórnanleg mynd af þéttri eða frosinni orku. Þótt eðlisfræðingar skilji nú að efni er ekkert annað en storknuð orka, hafa fullkomlega upplýstir meistarar löngu farið frá kenningum til framkvæmdar á sviði efnisstjórnunar.

Trailanga var alltaf alveg nakinn. Lögreglan í Benares, sem var áreitt, fór að líta á hann sem ruglingslegt vandræðabarn. Náttúrulegi swamiinn, eins og frumbygginn Adam í Edengarðinum, var algerlega ómeðvitaður um nekt hans. Lögreglan var þó alveg meðvituð um það og setti hann óformlega í fangelsi. Almenn skömm fylgdi í kjölfarið; risavaxinn líkami af

Trailanga sást fljótlega, í sinni venjulegu heild, á þaki fangelsisins. Klefinn hans, sem enn var vel læstur, gaf engar vísbendingar um hvernig hann hefði flúið.

Hinir niðurdregnir lögreglumenn sinntu enn á ný skyldum sínum. Að þessu sinni var vörður staðsettur fyrir framan klefa swamisins. Might fór aftur til baka áður en hann réðst á réttinn. Fljótlega sást Trailanga ganga sinn kæruleysislega yfir þakið. Réttlætið er blind; hin klóka lögregla ákvað að elta hana. dæmi.

Hinn mikli jógi hélt þögn sinni að venju. [31-4] Þrátt fyrir kringlótt andlit sitt og risastóran, tunnulaga maga borðaði Trailanga aðeins öðru hvoru. Eftir vikur án matar braut hann föstuna með pottum fullum af mjólk sem trúaðir fylgjendur buðu honum. Efahyggjumaður ákvað einu sinni að afhjúpa Trailanga sem svindlara. Stór fötu af kalsíum-lime blöndu, sem notuð er til að hvítta veggi, var sett fyrir framan swami.

„Meistari,“ sagði efnishyggjumaðurinn í uppgerðri lotningu, „ég hef komið með þér pressaða mjólk. Vinsamlegast drekktu hana.“

Trailanga tæmdi án þess að hika, til síðasta dropa, ílátið fullt af brennandi kalki. Eftir fáeina mínútur féll illvirkinn til jarðar í kvalatilvikum.

"Hjálp, svami, hjálp!" hann grét. "Ég er á eldur! Fyrirgefðu mín vondur próf!"

Hinn mikli jógi rauf vanalega þögn sína. „Spottari,“ sagði hann, „þú áttaðir þig ekki á því þegar þú bauðst mér eitur að líf mitt er eitt með þínu eigin. Nema ég hefði vitað að Guð er til staðar í maga mínum, eins og í hverju einasta atómi sköpunarinnar, hefði kalkið drepið mig. Nú þegar þú þekkir guðdómlega merkingu búmerangsins, skaltu aldrei aftur plata neinn.“

Hinn vel hreinsað syndari, læknaður eftir Trailanga's orð, laumast veikburða í burtu.

Að sársauki yrði ekki snúið við af neinum vilja meistarans, heldur varð það til með óskeikulri beitingu réttlætislögmálsins sem heldur uppi fjærstu sveiflukúlu sköpunarverksins. Guðsvitundarmenn eins og Trailanga leyfa guðdómlegu lögmáli að virka samstundis; þeir hafa útrýmt að eilífu öllum hindrunarstraumum egósins.

Sjálfvirkar leiðréttingar réttlætisins, oft greiddar með óvæntum peningum eins og í tilfelli Trailanga og hans tilvonandi morðingja, sefa fljótfærnislega reiði okkar yfir mannlegum óréttlæti. „Mín er hefndin, ég mun endurgjalda, segir Drottinn.“ [31-5] Hvaða þörf er á takmörkuðum auðlindum mannsins? Alheimurinn leggur á ráðin um hefnd. Dauf hugur dregur úr möguleikanum á guðdómlegu réttlæti, kærleika, alvitund og ódauðleika. „Léttar biblíulegar vangaveltur!“ Þetta ónæma sjónarmið, óttalaust fyrir framan hið geimsjónarspil, vekur upp atburðarás sem veldur sinni eigin vakningu.

Kristur vísaði til almættis andlegs lögmáls við sigursæla innreið sína í Jerúsalem. Þegar lærisveinarnir og mannfjöldinn hrópuðu af gleði og hrópuðu: „Friður á himni og dýrð í upphæðum,“ kvörtuðu ákveðnir farísear yfir þessari óvirðulegu sjón. „Meistari,“ mótmæltu þeir, „ávíta lærisveina þína.“

„Ég segi yður,“ svaraði Jesús, „að ef þessir þegja, munu steinarnir hrópa samstundis.“ 31-6

Í þessari ávítun til faríseanna var Kristur að benda á að guðleg réttlæti væri ekki óeiginleg abstrakt hugmynd og að friðarmaður, þótt tunga hans sé rifin frá rótum, muni samt finna mál sitt og vörn í sköpunargrunninum, sjálfri alheimsreglunni.

„Heldur þú,“ sagði Jesús, „að þagga niður í friðarmönnum? Eins og þú vonast til að kæfa rödd Guðs, þar sem steinar hans syngja dýrð hans og alnærveru. Ætlið þið að krefjast þess að menn fagni ekki friði á himnum, heldur safnist saman í mannfjölda til að hrópa til stríðs á jörðu? Þá, farísear, búið ykkur undir að kollvarpa undirstöðum veraldar; því að það eru ekki einungis hógværir menn, heldur steinar eða jörð, vatn, eldur og loft sem munu rísa gegn ykkur til að bera vitni um skipulega sátt hans.

Náð kristna jógans Trailanga var einu sinni veitt *sajo mömmu minni* (móðurbróður mínum). Einn morguninn sá frændi meistarann umkringdan hópi trúaðra við Benares ghat. Honum tókst að komast nær Trailanga, sem hann snerti fætur hans auðmjúklega. Frændi varð undrandi að losna samstundis við sársaukafullan langvinnan sjúkdóm. 31-7

Eini þekkti lærisveinn hins mikla jógís sem lifir er kona að nafni Shankari Mai Jiew. Hún er dóttir eins af lærisveinum Trailanga og fékk þjálfun swami frá barnæsku. Hún bjó í fjörutíu ár í röð af einmana hellum í Himalajafjöllum nálægt Badrinath, Kedarnath, Amarnath og Pasupatinath. *Brahmacharini* (asketísk kona), fædd árið 1826, er nú komin langt yfir aldarmarkið. Hún er þó ekki gömul í útliti en hefur haldið svarta hárinu, glitrandi tönnum og ótrúlegri orku. Hún kemur úr einangrun sinni á nokkurra ára fresti til að sækja reglulegar *melas* eða trúarlegar hátíðir.

Þessi dýrlingskvenna heimsótti Lahiri Mahasaya oft. Hún hefur sagt frá því að einn daginn, í hverfinu Barackpur nálægt Kalkútta, þegar hún sat við hlið Lahiri Mahasaya, hafi hinn mikli gúrú hans, Babaji, komið hljóðlega inn í herbergið og spjallað við þau bæði.

Einu sinni heiðraði meistari hennar, Trailanga, Lahiri Mahasaya opinberlega og yfirgaf venjulegt þögn sína. Lærisveinn Benares mótmælti.

"Herra," hann sagði, "hvers vegna gera þú, a svami og a afsala sér, sýna slíkt virðing til a húsráðandi?"

„Sonur minn,“ svaraði Trailanga, „Lahiri Mahasaya er eins og guðdómlegur kettlingur, sem helst hvar sem Alheimsmóðirin hefur komið honum fyrir. Þótt hann gegni hlutverki veraldlegs manns af kostgæfni hefur hann hlotið þá fullkomnu sjálfsþekkingu sem ég hef jafnvel afsalað mér lendarklæði mínu fyrir!“

31-1 : Einn er minnt á hér af Milton's lína: "Hann fyrir Guð aðeins, hún fyrir Guð í hann." 31-2: Hin virðulega móðir lést í Benares árið 1930.

31-3 : Starfsfólk, táknrænt það hryggjarliður snúra, borið helgisiðlega eftir ákveðinn pantanir af munkar.

31-4 : Hann var a *muni* , a munkur WHO fylgist með *mauna* , andleg þögn. Hinn Sanskrít rót *muni* er skyld til gríska *monos* , „einn, óháður“, sem ensku orðin *munk, monism* o.s.frv. eru dregin af.

31-5 : *Rómverjar* 12:19.

31-6 : *Lúkas* 19:37-40 .

31-7 : Hinn líf af Trailanga og annað frábært meistarar áminning okkur af Jesús orð: "Og þessir skilti skal fylgja þau sem trúa; Í mín nafn (það Kristur meðvitund) þau skal kastað út djöflar; þau skal tala með nýtt tungur; þau munu taka upp höggorma, og þótt þeir drekki eitthvað banvænt, mun það þeim ekki meiða. Þeir munu leggja hendur yfir sjúka, og þeir munu heilbrigðir verða.“ – *Markús* 16:17-18.

KAFLI: 32

Rama Er Upphækkað Frá Hinn Dauður

"Nú a ákveðinn maður var veikur, nefndur Lasarus. Þegar Jesús heyrt það, hann sagði, Þetta veikindi er ekki til dauði, en fyrir það dýrð af Guð, það það Sonur af Guð gæti vera dýrðlegur þar með.“ **32-1**

Sri Yukteswar var að útskýra kristnar ritningar einn sólríkan morgun á svölum einsetubústaðar síns í Serampore. Auk nokkurra annarra lærisveina meistarans var ég viðstaddur ásamt litlum hópi Ranchi-nemenda minna.

„Í þessum kafla kallar Jesús sig son Guðs. Þótt hann hafi sannarlega verið sameinaður Guði, þá hefur tilvísun hans hér djúpa, ópersónulega þýðingu,“ útskýrði gúrú minn. „Sonur Guðs er Kristur eða guðdómleg meðvitund í manninum. Enginn *dauðlegur* getur vegsama Guð. Eini heiðurinn sem maðurinn getur veitt skapara sínum er að leita hans; maðurinn getur ekki vegsama óhlutbundið eðli sem hann þekkir ekki. „Dýrðin“ eða himininn í kringum höfuð hinna heilögu er táknrænt vitni um *getu þeirra* til að veita guðlega virðingu.“

Sri Yukteswar hélt áfram að lesa hina undursamlegu sögu um upprisu Lasarusar. Að henni lokinni þagnaði meistarinn lengi, með hina helgu bók opna á hné sér.

„Ég hafði líka þau forréttindi að sjá svipað kraftaverk.“ Gúrú minn talaði loksins með hátíðlegri smurningu. „Lahiri Mahasaya reisti einn af vinum mínum upp frá dauðum.“

Ungu strákarnir við hlið mér brostu af miklum áhuga. Það var nóg af strák í mér líka til að njóta ekki aðeins heimspekinnar heldur sérstaklega allrar sögu sem ég gat fengið Sri Yukteswar til að segja.

um hans undursamlegt upplifanir með hans gúrú.

„Vinur minn Rama og ég vorum óaðskiljanlegir,“ byrjaði meistarinn. „Þar sem hann var feiminn og einangraður valdi hann að heimsækja gúrú okkar, Lahiri Mahasaya, aðeins á miðnætti og í dögun, þegar hópur lærisveina á daginn var fjarverandi. Sem nánasti vinur Rama þjónaði ég sem andlegur útrásarleið þar sem hann lét út auðlegð andlegrar skynjunar sinnar. Ég fann innblástur í hugsjónafélagi hans.“ Andlit gúrú míns mildaðist af minningum.

„Rama varð skyndilega fyrir miklum prófraunum,“ hélt Sri Yukteswar áfram. „Hann fékk asíska kóleru. Þar sem meistari okkar mótmælti aldrei þjónustu lækna við alvarleg veikindi voru tveir sérfræðingar kallaðir til. Í miðjum ákafa við að þjóna hinum sjúka manni bað ég innilega til Lahiri Mahasaya um hjálp. Ég flýtti mér heim til hans og grét upp söguna .“

"'Það læknar eru að sjá Rama. Hann mun vera jæja. Mín gúrú brosti kátlega.

"Ég skilaði með a ljós hjarta til mín vinar rúmstokkur, aðeins til finna hann í a að deyja ríki.

„Hann getur ekki lifað lengur en eina eða tvær klukkustundir,“ sagði einn læknanna við mig með örvæntingarfullum svip. Ég hraðaði mér aftur til Lahiri Mahasaya.

„‚Læknarnir eru samviskusamir menn. Ég er viss um að Rama verður heill á húfi.‘ Meistarinn sendi mig glaðlega burt.

„Hjá Rama voru báðir læknarnir farnir. Annar þeirra hafði skilið eftir miða hjá mér: „Við höfum gert okkar besta, en mál hans er vonlaust.“

„Vinur minn var sannarlega ímynd deyjandi manns. Ég skildi ekki hvernig orð Lahiri Mahasaya gátu ekki ræst, en sjónin af hraðri dvínandi lífi Rama hélt áfram að minna mig á: „Nú er öllu lokið.“ Þannig kastaði ég mér á hafi trúar og kvíðafulls efa og þjónaði vini mínum eins vel og ég gat. Hann vaknaði og hrópaði:

„Yukteswar, hlaupa til Meistari og segja frá hann Ég er farinn. Spyrja hann til blessa mín líkami áður þess síðast helgiathafnir.
Með þessir orð Rama andvarpaði mjög og gaf upp það draugur. **32-2**

„Ég grét í klukkustund við hans ástkæra mynd. Hann hafði alltaf elskað kyrrð, en nú hafði hann náð algjörri kyrrð dauðans. Annar lærisveinn kom inn; ég bað hann að vera heima þar til ég kæmi aftur. Hálf dofinn gekk ég aftur til gúrú míns.“

"Hvernig er Rama núna? Lahiri Mahasaya's andlit var kransaður í brosir.

„Herra minn, þér munuð brátt sjá hvernig honum líður,“ hrópaði ég tilfinningaþrungin. „Eftir nokkrar klukkustundir munuð þér sjá lík hans, áður en það

verður borið á líkbrennsluna.“ Ég brotnaði niður og kveinaði opinskátt.

„Yukteswar, stjórn sjálfur. Sitja rólega og hugleiða. Mín gúrú eftirlaun inn í *samadhí* . Hinn

Síðdegis og nótt liðu í órofinri þögn; ég barðist árangurslaust við að endurheimta innri ró.

„Í dögun leit Lahiri Mahasaya huggandi á mig. „Ég sé að þú ert enn órólegur. Hvers vegna útskýrðirðu ekki í gær að þú væntir þess að ég myndi veita Rama áþreifanlega hjálp í formi lyfja?“ Meistarinn benti á bikarlaga lampa sem innihélt óhreinsaða ricinusolíu. „Fyllið litla flösku úr lampanum; setjið sjö dropa í munn Rama.“

"'Herra,'" Ég mótmælti, hann hefur verið dauður síðan í gær hádegi. Af hvað nota er það olía núna?

„‚Láttu það vera; gerðu bara eins og ég bið um.‘ Glaðlyndi Lahiri Mahasaya var óskiljanlegt; ég var enn í óslökkvandi sorgarkvöl. Ég hellti yfir mig smávegis af olíu og hélt af stað heim til Rama.

„Ég fann líkama vinar míns stífan í dauðanum. Ég gaf honum engan gaum, opnaði varir hans með hægri fingri mínum og tókst, með vinstri hendi og hjálp korktappans, að bera olíuna dropa fyrir dropa yfir samanbitnar tennur hans.“

„Þegar sjöundi dropinn snerti kaldar varir hans, skalf Rama harkalega. Vöðvar hans titruðu frá höfði til táar er hann settist upp undrandi.“

„Ég sá Lahiri Mahasaya í ljósgeisla,“ hrópaði hann. „Hann skein eins og sólin.“ „Stattu upp; hafnaðu svefninum,“ skipaði hann mér. „Komdu með Yukteswar til að sjá mig.““

„Ég trúði varla mínum eigin augum þegar Rama klæddi sig og var orðinn nógu sterkur eftir þennan banvæna veikindi til að ganga heim til gúrúar okkar. Þar laumaðist hann frammi fyrir Lahiri Mahasaya með þakklætistárum.“

"Það meistari var við hliðina á sjálfur með gleði. Hans augu glitraði á mig óþægilega.

„Yukteswar,“ sagði hann, „héðan í frá munt þú örugglega ekki vanrækja að bera með þér flösku af ricinusolíu! Alltaf þegar þú sérð lík, gefðu honum bara olíuna! Jú, sjö dropar af lampaolíu hljóta örugglega að spilla krafti Yama!“ **32-3**

"'Guruji, þú eru að gera grín að mig. Ég ekki skilja; vinsamlegast punktur út það náttúra af mín villa.

„‚Ég sagði þér tvisvar að Rama yrði heill; en samt gastu ekki trúað mér til fulls,‘ útskýrði Lahiri Mahasaya. ‚Ég átti ekki við að læknarnir gætu læknað hann; ég tók aðeins fram að þeir væru viðstaddir. Það var ekkert orsakasamhengi milli fullyrðinga minna tveggja. Ég vildi ekki trufla læknana; þeir verða líka að lifa.‘ Með gleðirödd bætti gúrú minn við: ‚Vitaðu alltaf að óþrjótandi Paramatman [32-4] getur

læknað hvern sem er, hvort sem það er læknir eða ekki.

„‚Ég sé mistök mín,‘ viðurkenndi ég iðrandi. ‚Ég veit núna að einföld orð þín eru bindandi fyrir allan alheiminn.‘“

Þegar Sri Yukteswar lauk hinni stórkostlegu sögu, vakti einn af heilluðum áheyrendum athygli spurningar sem, frá barns sjónarhorni, var tvíþætt skiljanlegar.

"Herra," hann sagði, "hvers vegna gerði þinn gúrú nota hjól olíu?"

„Barn, að gefa olíuna hafði enga merkingu nema að ég vænti einhvers efnislegs og Lahiri Mahasaya valdi olíuna hérna í nágrenninu sem hlutlægt tákn til að vekja trú mína. Meistarinn leyfði Rama að deyja, því ég hafði að hluta til efast. En hinn guðdómlegi gúrú vissi að þar sem hann hafði sagt að lærisveininum yrði vel, þá yrði lækning að eiga sér stað, jafnvel þótt hann þyrfti að lækna Rama af dauðanum, sjúkdómi sem er venjulega varanlegur!“

Srí Yukteswar vísað frá það lítið hópur, og benti mig til a teppi sæti á hans fætur.

„Yogananda,“ sagði hann með óvenjulegri alvöru, „þú hefur frá fæðingu verið umkringdur beinum lærisveinum Lahiri Mahasaya. Hinn mikli meistari lifði sínu háleita lífi í að hluta til einangrun og neitaði staðfastlega að leyfa fylgjendum sínum að byggja upp neina skipulagningu í kringum kenningar hans. Hann gaf engu að síður mikilvæga spá.“

„Um það bil fimmtíu árum eftir andlát mitt,“ sagði hann, „verður ævisaga mín rituð vegna djúps áhuga á jóga sem Vesturlöndin munu birta. Jógaboðskapurinn mun umlykja hnöttinn og hjálpa til við að koma á fót því bræðralagi mannsins sem sprettur af beinni skynjun á hinum eina föður.“

„Sonur minn, Yogananda,“ hélt Sri Yukteswar áfram, „þú verður að leggja þitt af mörkum við að dreifa þessum boðskap og skrifa þetta heilaga líf.“

Fimmtíu árum eftir andlát Lahiri Mahasaya árið 1895 náði hámarki árið 1945, ári sem þessi bók var kláruð. Ég get ekki annað en verið undrandi yfir þeirri tilviljun að árið 1945 hefur einnig markað upphaf... ný öld - öld byltingarkenndrar kjarnorku. Allir hugsuðir hugir snúa sér sem aldrei fyrr að brýnum vandamálum friðar og bræðralags, svo að áframhaldandi notkun líkamlegs valds reki ekki alla menn út ásamt vandamálunum.

Þótt mannkynið og verk þess hverfi sporlaust af tíma eða sprengju, þá hrasar sólin ekki á braut sinni; stjörnurnar halda óbreytanlegri vöku sinni. Ekki er hægt að stöðva eða breyta lögmáli alheimsins og maðurinn ætti að gera vel í að samræma sig við það. Ef alheimurinn er á móti mætti, ef sólin berst ekki við reikistjörnurnar heldur lætur til baka á réttum tíma til að veita stjörnunum smá yfirráð, hvað gagnast þá hnefinn okkar? Mun nokkur friður koma út úr því? Ekki grimmd heldur góðvilji vopna alheimssinarnar; mannkyn í friði mun þekkja endalausa ávexti sigursins, sætari á bragðið en nokkur sem alinn er upp í blóði jarðvegsins.

"Hið virka Þjóðabandalag verður náttúrulegt, nafnlaust bandalag mannlegra hjartna.

Sú víðtæka samúð og skarpskyggn innsýn sem þarf til að lækna jarðneskar kvalir getur ekki stafað af einungis vitsmunalegri íhugun á fjölbreytileika mannsins, heldur af þekkingu á einu einingu mannsins - skyldleika hans við Guð. Í átt að því að ná fram hæstu hugsjón heimsins - friði í gegnum bræðralag - megi jóga, Vísindin um persónulegt samband við hið guðdómlega, sem breiddist út með tímanum til allra manna í öllum löndum.

Þótt siðmenning Indlands sé fornari en nokkur önnur, hafa fáir sagnfræðingar bent á að afrek hennar að lifa af sé alls ekki tilviljun, heldur rökrétt atvik í þeirri hollustu við eilífa sannleika sem Indland hefur boðið upp á í gegnum bestu menn sína í hverri kynslóð. Með hreinni samfellu tilveru, með óbreytanleika fyrir aldirnar - geta duglegir fræðimenn sannarlega sagt okkur hversu margar? - hefur Indland gefið verðugasta svar allra þjóða við áskorun tímans.

Biblíusagan [32-5] um bæn Abrahams til Drottins um að borgin Sódóma yrði þyrmd ef tíu réttlátir menn fyndust þar, og svar Guðs: „Ég mun ekki eyða hana vegna tíu,“ fær nýja merkingu í ljósi þess að Indland flýr undan gleymsku Babýlonar, Egyptalands og annarra voldugra þjóða sem eitt sinn voru samtíðar hennar. Svar Drottins sýnir greinilega að land lifir ekki af efnislegum afrekum sínum, heldur af meistaraverkum mannsins.

Látum guðdómlegu orðin heyrast aftur, á þessari tuttugustu öld, tvisvar lituð í blóði áður en þau eru hálfnuð: Engin þjóð sem getur framleitt tíu menn, mikla í augum hins ómótanlega dómara, mun þekkja útrýmingu. Með því að hlýða slíkum fortölum hefur Indland sannað sig ekki vera ósvikið gegn þúsundum brögðum tímans. Sjálfsupplýstir meistarar á hverri öld hafa helgað jarðveg sinn; nútíma kristnir spekingar, eins og Lahiri Mahasaya og lærisveinn hans Sri Yukteswar, rísa upp og lýsa því yfir að vísindi jóga séu mikilvægari en nokkur efnisleg framfarir fyrir hamingju mannsins og langlífi þjóðar.

Mjög takmarkaðar upplýsingar um líf Lahiri Mahasaya og alheimskenningar hans hafa nokkurn tíma birst í prenti. Í þrjá áratugi hef ég fundið fyrir djúpum og einlægum áhuga á boðskap hans um frelsandi jóga á Indlandi, í Ameríku og í Evrópu; skrifleg frásögn af lífi meistarans, eins og hann spáði, er nú nauðsynleg á Vesturlöndum, þar sem líf hinna miklu nútíma jógí eru lítt þekkt.

Ekkert nema einn eða tveir litlir bæklingar á ensku hafa verið skrifaðir um líf gúrúsins. Ein ævisaga á bengölsku, *Sri Sri* [32-6] *Shyama Charan Lahiri Mahasaya* kom út árið 1941. Það var skrifað af lærisveini mínum, Swami Satyananda, sem hefur í mörg ár verið *acharya (andlegur leiðbeinandi) í Vidyalaya* okkar í Ranchi. Ég hef þýtt nokkra kafla úr bók hans og fellt þá inn í þennan hluta sem er helgaður Lahiri Mahasaya.

Lahiri Mahasaya fæddist 30. september 1828 inn í guðhrædda brahmanafjölskyldu af fornum ættum. Fæðingarstaður hans var þorpið Ghurni í Nadia-héraði nálægt Krishnagar í Bengal. Hann var yngsti sonur Muktakashi, annarrar konu hins virta Gaur Mohan Lahiri. (Fyrri kona hans lést í pílagrímsferð eftir fæðingu þriggja sona.) Móðir drengsins lést á barnsaldri hans; lítið er vitað um hana nema sú staðreynd að hún var ákafur dýrkandi Shiva, [32-7] í ritningunni tilnefndur sem „konungur jógíanna“.

Drengurinn Lahiri, sem hét Shyama Charan, eyddi fyrstu árum sínum í ættarheimilinu í Nadia. Þriggja eða fjögurra ára gamall sást hann oft sitja undir sandinum í jógastellingu, líkami hans alveg falinn nema höfuðið.

Lahiri-eignin eyðilagðist veturinn 1833 þegar Jalangi-áin, sem var í nágrenninu, breytti farvegi sínum og hvarf í djúp Ganges. Eitt af Shiva-hofunum sem Lahiri-ættbálkurinn stofnaði rann út í ána ásamt fjölskylduhúsinu. Trúaður maður bjargaði steinlíkneski af Shiva úr ölduganginum og setti það í nýtt musteri, sem nú er vel þekkt sem Ghurni.

Síva Vefsíða.

Gaur Mohan Lahiri og fjölskylda hans yfirgáfu Nadia og settust að í Benares, þar sem faðirinn reisti strax Shiva-muster. Hann stjórnaði heimili sínu samkvæmt vedískri aga, iðkaði reglulega helgisiði, veitti góðgerðarstarf og rannsakaði ritningarnar. Réttlátur og opinn hunsaði hann þó ekki jákvæða straum nútímahugmynda.

Drengurinn Lahiri tók kennslustundir í hindí og úrdú í námshópum í Benares. Hann sótti skóla sem Joy Narayan Ghosal stjórnaði og fékk kennslu í sanskrít, bengölsku, frönsku og ensku. Ungi jógíinn einbeitti sér að námi í *Vedunum* og hlustaði af áhuga á ritningarlegar umræður lærðra brahmananna, þar á meðal Marhatta-sérfræðings að nafni Nag-Bhatta.

Shyama Charan var góður, blíður og hugrakkur unglingur, elskaður af öllum félögum sínum. Með vel hlutfallslegan, bjartan og kraftmikinn líkama skar hann sig úr í sundi og mörgum listfengum athöfnum.

Árið 1846 giftist Shyama Charan Lahiri Srimati Kashi Moni, dóttur Sri Debnarayan Sanyal. Kashi Moni, fyrirmyndar indversk húsmóðir, sinnti heimilisstörfum sínum af gleði og hefðbundinni skyldu húsráðanda að þjóna gestum og fátækum. Tveir heilagir synir, Tincouri og Ducouri, blessuðu hjónabandið.

Árið 1851, 23 ára að aldri, tók Lahiri Mahasaya við stöðu bókhaldara í herverkfræðideild ensku ríkisstjórnarinnar. Hann fékk margar stöðuhækkanir á meðan hann gegndi þjónustu sinni. Þannig var hann ekki aðeins meistari fyrir augum Guðs, heldur einnig farsæll í því litla mannlega leikriti þar sem hann lék hlutverk sitt sem skrifstofumaður í heiminum.

Þegar skrifstofur hermálaráðuneytisins voru færðar var Lahiri Mahasaya fluttur til Gazipur, Mirjapur, Danapur, Naini Tal, Benares og annarra staða. Eftir andlát föður síns þurfti Lahiri að taka á sig alla ábyrgð á fjölskyldu sinni, sem hann keypti fyrir hana rólegt heimili í Garudeswar Mohulla hverfinu í Benares.

Það var á þrítugasta og þriðja aldursári hans að Lahiri Mahasaya sá uppfyllingu þess tilgangs sem hann hafði endurfæðst fyrir á jörðinni. Öskuhulinn loginn, sem lengi hafði logað, fékk tækifæri til að springa út í loga. Guðleg skipun, sem hvílir utan sjónsviðs mannkynsins, vinnur dularfullt að því að koma öllu í ytri birtingu á réttum tíma. Hann hitti sína miklu... sérfræðingur, Babaji, nálægt Ranikhet, og var frumkvæði hans að *Kriya Yoga* .

Þessi heppilegi atburður gerðist ekki honum einum; þetta var heppileg stund fyrir allt mannkynið, sem margir hverjir fengu síðar þau forréttindi að hljóta sálarvakningargjöf *Kriya* . Hin týnda eða löngu horfna hæsta list jóga var aftur að koma fram í dagsljósið. Margir andlega þyrstir karlar og konur fundu að lokum leið

sína að köldu vatni *Kriya Yoga* . Rétt eins og í hindúaþjóðsögunni, þar sem móðir Ganges býður guðdómlegan drykk sinn til þurrkuðu dýrkanda Bhagirath, þannig rúllaði himnesk flóð *Kriya* frá leynilegum festum Himalajafjalla niður í rykug dvalarstaði manna.

. *Jóhannes* 11:1-4 :32-1

A kólera fórnarlamb er oft rökrétt og að fullu meðvitaður hægri upp til það :32-2

.augnablik af dauði. 32-3: Guð dauðans

Bókstaflega, "Æðsti :32-4

sál.“ 32-5: 1. *Mósebók* 18:23-

.32

Srí , a forskeyti merking „heilagt“ er viðhengi (almennt tvisvar eða þrisvar sinnum) til nöfn af frábært Indverskur :32-6
.kennarar

Einn af þrenningunni Guðdómsins - Brahma, Vishnu, Shiva - sem hefur það alheimsverk að skapa, varðveita og :32-7
leysa upp-endurreisa, hver um sig. Shiva (stundum stafsett Siva), táknaður í goðafræði sem Drottinn þeirra sem afneita, birtist í sýnir til Hans trúaðir undir ýmislegt þættir, slíkt eins og Mahadeva, það klístruð hár Asketi og Nataraja,
.geimdansarinn

KAFLI: 33

Babaji, Hinn Jóga-Kristur Af Nútímalegt Indland

Norður-Himalajafjallgarðarnir nálægt Badrinarayan eru enn blessaðir af lifandi nærveru Babaji, gúrú Lahiri Mahasaya. Hinn einangraði meistari hefur haldið líkamlegu formi sínu í aldir, kannski í árþúsundir. Hinn ódauðlegi Babaji er avatara . Þetta sanskrít orð þýðir „niðurkoma“; rætur þess eru *ava* , „niður“ og *tri* , „að fara framhjá“. Í hindúaritunum táknar *avatara* niðurkomu guðdómsins í hold.

„Andlegt ástand Babajis er umfram mannlegan skilning,“ útskýrði Sri Yukteswar fyrir mér. „Dvergsýn mannsins nær ekki til yfirskilvitlegrar stjörnu hans. Maður reynir til einskis að ímynda sér afrek avatarins. Það er óhugsandi.“

Upanishadarnir hafa nákvæmlega flokkað hvert stig andlegrar þróunar. *Siddha*

(„fullkomin vera“) hefur þróast frá jivanmukta *(„frjáls meðan hún* lifir“) yfir í það að vera paramukta („algerlega frjáls“ - fullt vald yfir dauðanum); sá síðarnefndi hefur sloppið alveg frá maískur þrældómur og endurfæðingarhringur hans. *Paramukta* snýr því sjaldan aftur í efnislíkama; ef hann gerir það, þá er hann avatar, guðdómlega skipaður miðill himneskrar blessunar yfir heiminn.

An prófílmynd er óviðfangsefni til það alhliða hagkerfi; hans hreint líkami, sýnilegt eins og a ljós mynd, er ókeypis

frá allri skuld við náttúruna. Hið óformlega augnaráð sér kannski ekkert óvenjulegt í formi avatarars en það varpar engum skugga né skilur eftir sig fótspor á jörðinni. Þetta eru ytri táknræn sönnun fyrir innri skorti á myrkri og efnislegum fjötrum. Slíkur Guðsmaður einn þekkir Sannleikann á bak við afstæði lífs og dauða. Omar Khayyam, sem svo gróflega var misskilinn, söng um þennan frelsaða mann í ódauðlegri ritningu sinni, *Rubaiyat* :

„Ó, tungl yndis minnar sem þekkir engan dvínun, tungl himnanna rís enn á ný; hversu oft héðan í frá mun það líta um þennan sama garð á eftir mér - til einskis!“

„Undanleikstunglið“ er Guð, eilífa Pólaris, aldrei tímalaust. „Himnistunglið“ er ytri alheimurinn, fjötraður lögmáli reglubundinnar endurtekningar. Persneski sjáandinn hafði leyst fjötra hans að eilífu með sjálfsþekkingu hans. „Hversu oft héðan í frá mun hún líta ... á eftir mér - til einskis!“ Hvílík gremja leit örvæntingarfulls alheims að algjöru gleymsku!

Kristur lýsti frelsi sínu á annan hátt: „Og fræðimaður nokkur kom til hans og sagði: „Meistari, ég mun fylgja þér hvert sem þú ferð.“ Jesús sagði við hann: „Refarnir eiga greni og fuglar himinsins hreiður, en Mannssonurinn hefur hvergi höfði sínu að halla.“ **33-1**

Rúmgott með alls staðar nálægð, gæti Kristur vissulega vera fylgdi nema í það yfirgripsmikið Andi?

Krishna, Rama, Búdda og Patanjali voru meðal hinna fornu indversku avatara. Töluverð ljóðræn rit á tamílsku hafa sprottið upp í kringum Agastya, suður-indverskan avatara. Hann vann mörg kraftaverk á öldunum fyrir og eftir kristni og er eignaður að hafa haldið líkamlegu formi sínu allt til þessa dags.

Hlutverk Babaji á Indlandi hefur verið að aðstoða spámenn við að framkvæma sérstök ráðstafanir sínar. Hann telst því vera *Mahavatar (Mikill Avatar)* samkvæmt ritningunni . Hann hefur sagt að hann hafi veitt jógavígslu Shankara, fornum stofnanda Swami-reglunnar, og Kabir, frægum miðaldadýrlingi. Helsti lærisveinn hans á nítjándu öld var, eins og við vitum, Lahiri Mahasaya. Endurlífgun glataðrar *Kriya*- listar.

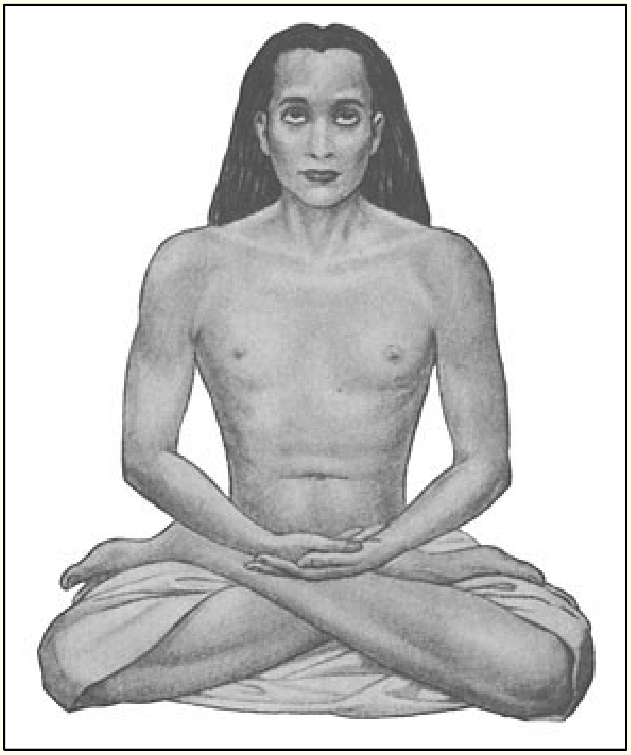

BABAJI, ÞAÐ MAHAVATAR

Gúrú af Lahiri Mahasaya

> Ég hafa hjálpaði einn listamaður til teikning a satt líkindi af það frábært Jóga-Kristur af nútímalegt Indland.

Mahavatarinn er í stöðugu sambandi við Krist; saman senda *þeir* út endurlausnarsveiflur og hafa skipulagt andlega aðferð hjálpræðis fyrir þessa öld. Verk þessara tveggja fullkomlega upplýstu meistara - annars með líkama og hins án hans - er að hvetja þjóðirnar til að yfirgefa sjálfsvígsstríð, kynþáttahatur, trúarleg sértrúarofstæki og búmerang-illsku efnishyggjunnar. Babaji er vel meðvitaður um þróun nútímans, sérstaklega áhrif og flækjustig vestrænnar siðmenningar, og gerir sér grein fyrir nauðsyn þess að dreifa sjálfsfrelsun jóga jafnt á Vesturlöndum og í Austurlöndum.

Það kemur ekki á óvart að Babaji sé nefndur í sögulegum skilningi. Hinn mikli gúrú hefur aldrei komið fram opinberlega í neinum öldum; rangtúlkun á birtu opinberra manna á engan stað í þúsundáraáformum hans. Eins og skaparinn, eini en þögli mátturinn, starfar Babaji í auðmjúkri huldu.

Miklir spámenn eins og Kristur og Krishna koma til jarðar í ákveðnum og stórkostlegum tilgangi; þeir fara um leið og honum er náð. Aðrir avatarar, eins og Babaji, taka að sér verk sem er hafa meiri áhyggjur af hægum þróunarþróun mannkynsins í aldanna rás en af einhverjum einum stórkostlegum atburði sögunnar. Slíkir meistarar hylja sig alltaf fyrir grófu augnaráði almennings og hafa mátt til að verða ósýnilegir að vild. Af þessum ástæðum, og vegna þess að þeir fyrirskipa lærisveinum sínum almennt að þegja um þá, eru fjölmargar háleitar andlegar

persónur enn óþekktar fyrir allan heim. Ég gef á þessum síðum um Babaji aðeins vísbendingu um líf hans - aðeins fáeinar staðreyndir sem hann telur viðeigandi og gagnlegar að miðla opinberlega.

Nei takmarkandi staðreyndir um Babaji's fjölskylda eða fæðingarstaður, kæri til það annálaritari hjarta, hafa alltaf verið

uppgötvað. Hann talar yfirleitt á hindí, en hann á auðvelt með að eiga samskipti á hvaða tungumáli sem er. Hann hefur tekið upp einfalda nafnið Babaji (virtur faðir); aðrir virðingartitlar sem lærisveinar Lahiri Mahasaya hafa veitt honum eru Mahamuni Babaji Maharaj (æðsti himneski dýrlingur), Maha Yogi (mesti jógi), Trambak Baba og Shiva Baba (titlar avatara Shiva). Skiptir það máli að við þekkjum ekki föðurnafn jarðnesks meistara?

„Alltaf þegar einhver nefnir nafnið Babaji með lotningu,“ sagði Lahiri Mahasaya, „þá fær sá dýrkandi samstundis andlega blessun.“

Ódauðlegi gúrúinn ber engin aldursmerki á líkama sínum; hann virðist ekki vera meira en tuttugu og fimm ára unglingur. Babaji er ljós á hörund, meðalhæður og fallegur og sterkur líkami hans geislar af greinilegum ljóma. Augun hans eru dökk, róleg og blíð; sítt, glansandi hár hans er koparlitað. Það er mjög undarlegt að Babaji líkist óvenju nákvæmlega lærisveininum sínum Lahiri Mahasaya. Líkingin er svo sláandi að á efri árum gæti Lahiri Mahasaya hafa verið talinn faðir hins unglega útlitandi Babaji.

Svami Kebalananda, mín heilagur Sanskrít kennari, eytt sumir tími með Babaji í það Himalajafjöllin.

„Óviðjafnanlegur meistari ferðast með hópi sínum milli staða í fjöllunum,“ sagði Kebalananda mér. „Litli hópur hans samanstendur af tveimur mjög framsæknum bandarískum lærisveinum. Eftir að Babaji hefur verið á einum stað um tíma segir hann: *'Dera danda uthao.'* ('Lyftum herbúðum okkar og staf.') Hann ber táknrænan *danda* (bambusstaf). Orð hans eru merki um að fara samstundis með hópi sínum á annan stað. Hann notar ekki alltaf þessa aðferð við geðferð; stundum fer hann fótgangandi milli fjallstinda.“

„Aðrir geta aðeins séð eða þekkt Babaji þegar hann óskar þess. Hann er þekktur fyrir að hafa birtist í mörgum, örlítið mismunandi myndum fyrir ýmsa dýrkendur - stundum án skeggs og yfirvaraskeggs og stundum með þeim. Þar sem órotnandi líkami hans þarfnast engra fæðu borðar meistarinn sjaldan. Sem félagsleg kurteisi gagnvart heimsóknum lærisveinum þiggur hann stundum ávexti eða hrísgrjón soðin í mjólk og skýrðu smjöri.

„Mér eru kunnugir tveimur ótrúlegum atburðum úr lífi Babajis,“ hélt Kebalananda áfram. „Lærisveinar hans sátu eina nóttina við risastóran eld sem logaði í helgri vedískri athöfn. Meistarinn greip skyndilega logandi viðarkubb og sló létt á bera öxl chela sem var nálægt eldinum.“

"Herra, hvernig grimmt! Lahiri Mahasaya, WHO var nútíð, gert þetta mótmæli.

„‚Vildir þú frekar sjá hann brenna til ösku fyrir augum þínum, samkvæmt skipun fyrri karma hans?‘“

„Með þessum orðum lagði Babaji græðandi hönd sína á afmyndaða öxl chela. „Ég hef frelsað þig í kvöld frá sársaukafullum dauða. Karmalögmálið hefur verið uppfyllt með vægum þjáningum þínum í eldi.“

„Við annað tækifæri var heilagur hringur Babajis truflaður af komu ókunnugrar manns. Hann hafði klifrað með undraverðri snilld upp á nær óaðgengilegan brún nálægt herbúðum meistarans.“

„Herra minn, þú hlýtur að vera hinn mikli Babaji.“ Andlit mannsins lýstist upp af ólýsanlegri lotningu. „Í marga mánuði hef ég leitað þín án afláts meðal þessara ógnvænlegu kletta. Ég sárbið þig að taka við mér sem lærisveini.“

"Þegar það frábært gúrú gert nei svar, það maður benti til það grýtt gjá á hans fætur.

„Ef þú hafnar mér, þá stökk ég af þessu fjalli. Lífið hefur ekkert frekara gildi ef ég get ekki unnið leiðsögn þína til hins guðdómlega.“

„Hoppaðu þá,“ sagði Babaji tilfinningalaust. „Ég get ekki sætt mig við þig í núverandi þroskastigi þínu .“

„Maðurinn kastaði sér þegar í stað fram af kletti. Babaji fyrirskipaði lærisveinunum, sem voru í uppnámi, að sækja lík ókunnugans manns. Þegar þeir komu aftur með sundurleita mynd lagði meistarinn guðdómlega hönd sína yfir hinn látna mann. Sjá! hann opnaði augun og laut auðmjúklega frammi fyrir hinum alvalda.“

„‚Þú ert nú tilbúinn til lærisveinsstarfs.‘ Babaji brosti ástúðlega til upprisinnar chela sinnar. „Þú hefur hugrökklega staðist erfiða prófraun. Dauðinn mun ekki snerta þig aftur; nú ert þú einn af ódauðlegri hjörð okkar.‘ Þá mælti hann sín venjulegu brottfararorð, *„Dera danda uthao‘* ; allur hópurinn hvarf af fjallinu.“

Avatar lifir í alnærverandi anda; fyrir hann er engin fjarlægð andhverf ferningi. Aðeins ein ástæða getur því hvatt Babaji til að viðhalda líkamlegu formi sínu frá öld til aldar: löngunin til að veita mannkyninu raunverulegt dæmi um eigin möguleika. Ef maðurinn veitti aldrei svipmynd af guðdómleika í holdinu, myndi hann áfram vera kúgaður af þeirri þungu maískum blekkingu að hann geti ekki hafið yfir dauðleika sinn.

Jesús þekkti frá upphafi lífsferil sinn; hann gekk í gegnum hvern atburð ekki sjálfum sér til handa, ekki af neinum karmískum þörfum, heldur eingöngu til að lyfta hugsi mannkyni upp. verur. Fjórir lærisveinar hans, Matteus, Markús, Lúkas og Jóhannes, skráðu þetta ólýsanlega drama til gagns fyrir síðari kynslóðir.

Fyrir Babaji, einnig, þar er nei afstæðiskenningin af fortíð, nútíð, framtíð; frá það upphaf hann hefur þekkt öll skeið lífs síns. Samt sem áður, í samræmi við takmarkaðan skilning manna, hefur hann leikið mörg atriði í guðdómlegu lífi sínu í viðurvist eins eða fleiri vitna. Þannig bar það til að lærisveinn Lahiri Mahasaya var viðstaddur þegar Babaji taldi tímann vera kominn fyrir hann til að lýsa yfir möguleikanum á líkamlegri ódauðleika. Hann gaf þetta loforð frammi fyrir Ram

Gopal Muzumdar, svo að það gæti loksins orðið þekkt til innblásturs fyrir önnur leitandi hjörtu. Hinir miklu tala orð sín og taka þátt í atburðarásinni sem virðist eðlileg, eingöngu fyrir mannkynið, eins og Kristur sagði: „Faðir ... ég vissi að þú heyrir mig alltaf, en *vegna fólksins sem stendur hjá sagði ég þetta,* svo að það trúi að þú hafir sent mig.“ [33-2] Á meðan

heimsókn mín í Ranbajpur með Ram Gopal, „svefnlausa dýrlingnum“, 33-3 Hann sagði frá hinni undursamlegu sögu af fyrsta fundi sínum með Babaji.

„Stundum yfirgaf ég einangraðan hellinn minn til að sitja við fætur Lahiri Mahasaya í Benares,“ sagði Ram Gopal mér. „Eitt miðnætti, þegar ég var að hugleiða í hljóði með hópi lærisveina hans, kom meistarinn með óvænta beiðni.“

"'Hrútur Gopal, hann sagði, fara á einu sinni til það Dasasamedh baða *gæsahúð* .

„Ég komst fljótlega að afviknum stað. Nóttin var björt af tunglsljósi og glitrandi stjörnum. Eftir að ég hafði setið þögull um stund vakti athygli mína á risastórum steinhelli við fætur mér. Hann reis smám saman og leiddi í ljós neðanjarðarhelli. Þegar steinninn hélt jafnvægi á einhvern óþekktan hátt svífði ung og einstaklega yndisleg kona úr hellinum hátt upp í loftið. Umkringd mjúkum geislabaug féll hún hægt niður fyrir framan mig og stóð hreyfingarlaus, djúpt sokkin í innri alsælu. Loksins hrærði hún sig og talaði blíðlega.“

„Ég heiti Mataji, 33-4 ára. “ systir Babajis. Ég hef beðið hann og einnig Lahiri Mahasaya að koma í hellinn minn í kvöld til að ræða mjög mikilvægt mál.

„Þokukennt ljós sveif hratt yfir Ganges; undarleg ljómi endurspeglaðist í ógegnsæju vatninu. Það nálgaðist nær og nær þar til það birtist með blindandi bliki.“ hlið Mataji og þjappaði sér samstundis í mannlega mynd Lahiri Mahasaya. Hann laut auðmjúklega fyrir fætur kvendýrlingsins.

„Áður en ég hafði náð mér af ruglingi mínum varð ég enn undrandi að sjá hringlaga massa dularfulls ljóss ferðast um himininn. Logandi hvirfilvindurinn féll hratt niður, nálgaðist hópinn okkar og birtist í líkama fallegs unglingsmanns sem ég skildi strax að var Babaji. Hann leit út eins og Lahiri Mahasaya, eini munurinn var sá að Babaji virtist mun yngri og hafði langt, ljóst hár.“

„Lahiri Mahasaya, Mataji og ég krupum við fætur gúrúsins. Eterísk tilfinning um sælulega dýrð fyllti hverja einustu þráð veru minnar þegar ég snerti guðdómlega hold hans.“

„‚Blessaða systir,‘ sagði Babaji, ‚ég ætla að afleggja mynd mína og sökkva mér niður í Óendanlega strauminn.‘“

„‚Ég hef þegar fengið innsýn í áætlun þína, ástkæri meistari. Ég vildi ræða hana við þig í kvöld. Hvers vegna ættir þú að yfirgefa líkama þinn?‘ Hin dýrlega kona horfði á hann með sárbæn.

"'Hvað er það munur ef Ég klæðast a sýnilegt eða ósýnilegur bylgja á það haf af mín Andi?

„Mataji svaraði með skemmtilegum kímnigáfu. „Ódauðlegur gúrú, ef það skiptir engu máli, þá vinsamlegast gefðu aldrei upp mynd þína.“ **33-5**

"Vertu það svo, Babaji sagði hátíðlega. Ég mun aldrei fara mín líkamlegt líkami. Það mun alltaf vera áfram sýnilegt

að minnsta kosti fáum á þessari jörð. Drottinn hefur talað sína eigin ósk í gegnum varir þínar.

„Þegar ég hlustaði með lotningu á samræður þessara upphafnu vera, sneri hinn mikli gúrú sér að mér með góðlátlegri látbragði.“

„Óttast þú ekki, Ram Gopal,“ sagði hann, „þú ert blessaður að vera vitni á vettvangi þessa ódauðlega loforðs.“

„Þegar sæta laglínan í rödd Babajis hvarf, svífaði mynd hans og Lahiri Mahasaya hægt og rólega og færðist aftur á bak yfir Ganges. Björt ljósgeisli fyllti líkama þeirra þegar þeir hurfu á næturhimninum. Mynd Matajis flaut niður í hellinn og steig niður; steinninn Hellan lokaðist af sjálfu sér, eins og hún væri að vinna með ósýnilega vogun.

„Óendanlega innblásinn gekk ég aftur til heimilis Lahiri Mahasaya. Þegar ég laut fyrir honum í dögun brosti gúrúinn minn skilningsríkt til mín.“

„Ég er ánægður fyrir þína hönd, Ram Gopal,“ sagði hann. „Þráin til að hitta Babaji og Mataji, sem þú hefur oft lýst yfir við mig, hefur loksins fundið helga uppfyllingu.“

„Samlærisveinar mínir sögðu mér að Lahiri Mahasaya hefði ekki hreyft sig af ræðupallinum sínum síðan snemma kvöldsins áður.“

„‚Hann hélt frábæra ræðu um ódauðleika eftir að þú fórst til Dasasamedh *ghat* ,‘ sagði einn af chelunum við mig. Í fyrsta skipti gerði ég mér fullkomlega grein fyrir sannleikanum í ritningarversunum sem segja að maður sjálfsþekkingar geti birst á mismunandi stöðum í tveimur eða fleiri líkömum á sama tíma.

„Lahiri Mahasaya útskýrði síðar fyrir mér mörg frumspekileg atriði varðandi hina huldu guðlegu áætlun fyrir þessa jörð,“ sagði Ram Gopal að lokum. „Babaji hefur verið valinn af Guði til að vera í líkama hans á meðan þessi tiltekna heimshringrás stendur yfir. Aldir munu koma og fara - enn hinn ódauðlegi meistari, **33-6. “** sem virða fyrir sér leikrit aldanna, munu vera viðstaddir á þessu jarðneska sviði.“

Kafli 33 Neðanmálsgreinar

. *Matteus* 8:19-20 :33-1

. *Jóhannes* 11:41-42 :33-2

33-3 : Hinn alls staðar nálægur jógi WHO athugað það Ég mistókst til boga áður það Tarakeswar helgidómur (kafli 13).

33-4 : "Heilagur Móðir." Mataji einnig hefur bjó í gegnum það aldir; hún er næstum því eins og langt háþróaður andlega eins og hennar bróðir. Hún dvelur í alsælu í földum neðanjarðarhelli nálægt Dasasamedh *ghat* .

33-5 : Þetta atvik minnir á einn af Þales. Hinn frábært gríska heimspekingur kennt það þar var nei munur á milli líf og dauði. „Hvers vegna, þá,“ spurði gagnrýnandi, „deyrðu ekki?“ „Vegna þess,“ svaraði Þales, „það skiptir engu máli.“

33-6 : "Sannlega, sannlega, Ég segja til þú, Ef a maður halda mín segja (vera eftir óslitið í það Kristur Meðvitund), hann skal

KAFLI: 34

Að verða að veruleika A Höll Í Hinn Himalajafjöllin

„Fyrsta fundur Babajis og Lahiri Mahasaya er heillandi saga og ein af fáum sem gefur okkur ítarlega innsýn í hinn ódauðlega gúrú.“

Þessi orð voru inngangur Swami Kebalananda að undursamlegri sögu. Í fyrsta skipti sem hann sagði hana varð ég bókstaflega heillaður. Við mörg önnur tækifæri fékk ég ljúfan sanskrítkennara minn til að endurtaka söguna, sem Sri Yukteswar sagði mér síðar með nánast sömu orðum. Báðir þessir Lahiri Mahasaya lærisveinar höfðu heyrt þessa undursamlegu sögu beint af vörum gúrú síns.

„Fyrsta fundur minn með Babaji átti sér stað á þrítugasta og þriðja aldursári mínu,“ hafði Lahiri Mahasaya sagt. „Haustið 1861 var ég staðsettur í Danapur sem ríkisbókhaldari í herverkfræðideildinni. Morgun einn kallaði skrifstofustjórinn á mig.“

„Lahiri,“ sagði hann, „símskeyti hefur nýlega borist frá aðalskrifstofu okkar. Þú átt að vera fluttur til Ranikhet, þar sem herstöð [34-1] er nú verið að koma á fót.

„Ég lagði af stað 500 mílna leið með einum þjóni. Við ferðuðumst á hestbaki og vagni og komumst á þrjátíu dögum að Ranikhet-fjöllum í Himalajafjöllum. [34-2]

„Skrifskyldur mínar voru ekki erfiðar; ég gat eytt mörgum klukkustundum í að reika um stórkostlegu hæðirnar. Mér barst orðrómur um að miklir dýrlingar hefðu blessað svæðið með nærveru sinni; ég fann sterka löngun til að sjá þá. Á gönguferð einn daginn varð ég undrandi að heyra fjarlæga rödd kalla á mig. Ég hélt áfram kröftuglega uppgöngu minni upp á Drongiri-fjall. Lítill óróleiki greip mig við tilhugsunina um að ég gæti ekki komist aftur áður en myrkrið lægði á frumskóginum.“

„Loksins komst ég að litlu rjóðri þar sem hellar voru á hliðunum. Á einum

klettabrúninni stóð brosandi ungur maður og rétti honum höndina í kveðjuskyni. Ég tók eftir með undrun að hann líktist mér merkilega, fyrir utan koparlitaða hárið.“

"'Lahiri, þú hafa komdu! Hinn dýrlingur beint mig ástúðlega í Hindí. Hvíld hér í þetta helli. Það

var Ég WHO kallað þú.

"Ég inn a snyrtilegt lítið hellir sem innifalinn nokkrir ullar teppi og a fáir *kamandúlus* (betla skálar).

"'Lahiri, gera þú muna það sæti? Hinn jógi benti til a brotinn teppi í einn horn.

„Nei, herra.“ Nokkuð ringlaður yfir undarlegu ævintýri mínu bætti ég við: „Ég verð að fara núna, fyrir myrkrið. Ég á erindi á skrifstofunni minni í fyrramálið.“

„Dularfulli dýrlingurinn svaraði á ensku: ‚Embættið var fært fyrir þig, en ekki þú fyrir embættið.'“

„Ég varð orðlaus yfir því að þessi skógarasket skyldi ekki aðeins tala ensku heldur einnig umorða orð Krists.“ **34-3**

„‚Ég sé að símskeytið mitt hefur tekið gildi.‘ Athugasemd jógans var mér óskiljanleg; ég spurði hann hvað hann meinti.

"Ég vísa til það símskeyti það kallaður til þú til þessir einangrað hlutar. Það var Ég WHO lagði hljóðlega til í huga yfirmanns þíns að þú yrðir fluttur til Ranikhet. Þegar maður finnur einingu sína við mannkynið verða allir hugsanir að sendistöðvum sem hann getur unnið í gegnum „vilja.“ Hann bætti blíðlega við: „Lahiri, þú hlýtur að kunna að meta þennan helli?“

„Meðan ég þagði ráðvillt, nálgaðist dýrlingurinn mig og sló mig varlega á enni. Við segulmagnaða snertingu hans fór undursamlegur straumur um heilann á mér og leysti úr læðingi sætar minningar frá fyrra lífi mínu.

„‚Ég man!‘ Rödd mín var hálfköfnuð af gleðigrát. ‚Þú ert gúrú minn Babaji, sem hefur alltaf tilheyrt mér! Atburðir úr fortíðinni koma ljóslifandi upp í huga mér; hér í þessum helli eyddi ég mörgum árum síðustu jarðvistar minnar!‘ Þegar ólýsanlegar minningar gagntóku mig faðmaði ég tárvot fætur meistara míns.

„Í meira en þrjá áratugi hef ég beðið eftir þér hér – beðið eftir að þú kæmir aftur til mín!“ Rödd Babajis ómaði af himneskri ást. „Þú laumaðist burt og hvarfst í ólgusjó öldunnar.“ Líf handan dauðans. Töfrasproti karma þíns snerti þig og þú varst farinn! Þótt þú misstir sjónar af mér, missti ég aldrei sjónar af þér! Ég elti þig yfir hið ljómandi geimhaf þar sem dýrðlegir englar sigla. Í gegnum dimmu, storm, umrót og ljós fylgdi ég þér, eins og móðir sem gætir ungviðis síns. Þegar þú lifðir út mannlega lífsferil þinn í móðurkviði og komst fram sem ungbarn, Augun mín voru alltaf á þér. Þegar þú huldir litlu líkama þinn í lótusstellingunni undir Nadíu-söndunum í bernsku þinni, var ég ósýnilega nærverandi! Þolinmóður, mánuð eftir mánuð, ár eftir ár, hef ég vakað yfir þér og beðið eftir þessum fullkomna degi. Nú ert þú með mér! Sjá, hér er hellirinn þinn, elskaður af fortíðinni! Ég hef haldið

honum alltaf hreinum og tilbúinn fyrir þig. Hér er helga *asana þinn* - teppi, þar sem þú satst daglega til að fylla stækkandi hjarta þitt með Guði! Sjáðu þar skál þína, úr hvaðan Þú drakkst oft nektarinn sem ég útbjó! Sjáðu hvernig ég hef haldið messingbikarnum skínandi gljáfægðum,

það þú gæti drykkur aftur þaðan! Mín eigið, gera þú núna skilurðu?

„‚Gúrú minn, hvað get ég sagt?' muldraði ég niðurbrotið. ‚Hvar hefur maður nokkurn tíma heyrt um slíka ódauðlega ást?' Ég horfði lengi og himinlifandi á eilífa fjársjóð minn, gúrú minn í lífi og dauða.

„‚Lahiri, þú þarft hreinsun. Drekktu olíuna úr þessari skál og leggstu við ána.' Hagnýt viska Babajis, hugsaði ég með snöggu, minningarbrosi, var alltaf í forgrunni.

„Ég hlýddi fyrirmælum hans. Þótt ískalda nóttin í Himalajafjöllum væri að síga niður, fór hlýja, innri geislun, að streyma í hverri frumu líkama míns. Ég undraðist. Var þessi óþekkta olía gædd geimhita?"

„Beiskir vindar þeyttu um mig í myrkrinu og öskruðu grimmilega áskorun. Kaldar öldur Gogash-árinnar skullu öðru hvoru yfir líkama minn, útréttan á grýttum bakkanum. Tígrisdýr úlfuðu í nágrenninu, en hjarta mitt var laust við ótta; geislandi krafturinn sem nýlega myndaðist innra með mér veitti fullvissu um óhagganlega vernd. Nokkrar klukkustundir liðu hratt; minningar hurfu." annars lífs ófu sig inn í núverandi snilldarmynstur endurfundar við guðdómlega gúrú minn.

„Einverulegar vangaveltur mínar voru rofnar af nálgandi fótataki. Í myrkrinu hjálpaði mannshönd mér varlega á fætur og gaf mér þurr föt."

"'Komdu, bróðir, mín félagi sagði. 'Það meistari bíður þú.

„Hann leiddi leiðina gegnum skóginn. Dökka nóttin var skyndilega lýst upp af stöðugri birtu í fjarska."

"'Getur það vera það sólarupprás? Ég spurði hann. Vissulega það heil nótt hefur ekki samþykkt?

„‚Klukkan er miðnætti.' Leiðsögumaður minn hló lágt. „Ljósið þarna er ljómi gullins hallar, sem hinn óviðjafnanlegi Babaji efnisskapaði hér í kvöld. Í dimmri fortíð lýstir þú einu sinni yfir löngun til að njóta fegurðar hallar. Meistari okkar uppfyllir nú ósk þína og frelsar þig þannig úr fjötrum karma." **34-4** Hann bætti við: „Hin stórkostlega höll verður vettvangur innvígslu þinnar í *Kriya Yoga í kvöld* . Allir bræður þínir hér taka þátt í lofsöng og fagna lokum langrar útlegðar þinnar. Sjáðu!"

„Víðáttumikil höll úr skínandi gulli stóð fyrir framan okkur. Skreytt óteljandi gimsteinum og umkringd landslagsgörðum bauð hún upp á einstaka mikilfengleika. Heilög menn með englalegt ásýnd voru staðsettir við dýrleg hlið, hálfroðin af glitri rúbínanna."
Demantar, perlur, safírar og smaragðar af mikilli stærð og gljáa voru greftraðir í skreytingarbogana.

„Ég fylgdi félaga mínum inn í rúmgóða móttökusal. Ilmur af reykelsi og rósum barst um loftið; daufir lampar vörpuðu marglitum ljóma. Litlir hópar dýrkenda, sumir ljósir, sumir dökkir á hörund, sungu tónlistarlega eða sátu í hugleiðslustellingum, sokknir í innri frið. Lífleg gleði ríkti yfir andrúmsloftinu.“

„‚Gleðjist við augun; njótið listfengis þessarar hallar, því hún hefur verið reist eingöngu ykkur til heiðurs.‘ Leiðsögumaður minn brosti samúðarfullt er ég lét frá mér nokkur undrunarorð .

„Bróðir,“ sagði ég, „fegurð þessarar byggingar fer fram úr öllum möguleikum mannlegrar ímyndunar. Vinsamlegast segðu mér leyndardóm uppruna hennar.“

„‚Ég mun með ánægju upplýsa þig.‘ Dökk augu félaga míns glitruðu af visku. „Í raun og veru er ekkert óútskýranlegt við þessa efnismyndun. Allur alheimurinn er efnisgerð hugsun um Skaparinn. Þessi þungi, jarðneski mold, sem svífur um geiminn, er draumur Guðs. Hann skapaði alla hluti úr meðvitund sinni, rétt eins og maðurinn í draummeðvitund sinni endurskapar og lífgar sköpun með verum sínum.

„Guð skapaði fyrst jörðina sem hugmynd. Síðan örvaði hann hana; orkuatóm urðu til. Hann samstillti atómin í þessa föstu kúlu. Allar sameindir hennar eru haldnar saman af vilja Guðs. Þegar hann dregur til baka vilja sinn mun jörðin aftur sundrast í orku. Orka mun leysast upp.“ inn í meðvitund; hugmyndin um jörðina mun hverfa úr hlutlægni.

„Efni draumsins er haldið í efnislegri mynd af undirmeðvitund dreymanda. Þegar þessi samheldna hugsun hverfur í vöku, leysast draumurinn og frumefni hans upp. Maður lokar augunum og reisir draumasköpun sem hann, þegar hann vaknar, afefnisgerir áreynslulaust. Hann fylgir guðdómlegu frumgerðinni. Á sama hátt, þegar hann vaknar í alheimsvitund, mun hann áreynslulaust afefnisgera blekkingar alheimsdraumsins.“

„Þar sem Babaji er eitt með hinum óendanlega, algilda vilja getur hann kallað fram frumefnin til að sameinast og birtast í hvaða formi sem er. Þessi gullna höll, sem skapaðist samstundis, er raunveruleg, rétt eins og þessi jörð er raunveruleg. Babaji skapaði þessa höll úr huga sínum og heldur frumeindum hennar saman með krafti vilja síns, rétt eins og Guð skapaði þessa jörð og viðheldur henni óskemmdri.“ Hann bætti við: „Þegar þessi bygging hefur þjónað tilgangi sínum mun Babaji afefnisgera hana.“

„Þegar ég þagnaði í lotningu, gerði leiðsögumaður minn sveipandi bendingu. „Þessi glitrandi höll, stórkostlega skreytt gimsteinum, hefur ekki verið byggð af mannlegri fyrirhöfn eða með erfiðisvinnu úr gulli og gimsteinum. Hún stendur traustlega, gríðarleg áskorun fyrir manninn.“ [34-5] Sá sem gerir sér grein fyrir því að hann sé sonur Guðs, rétt eins og Babaji hefur gert, getur náð hvaða markmiði sem er með þeim óendanlegu kröftum sem í honum eru faldir. Algengur steinn læsir í sér leyndardóm stórkostlegrar kjarnorku; [34-6] Engu að síður er dauðlegur maður enn máttur guðdómsins.“

„Spekingurinn tók upp fallegan vasa af borði þar sem handfangið glóði af

demöntum. ‚Mikill gúrú okkar skapaði þessa höll með því að storkna ótal frjálsum geimgeislum,‘ hélt hann áfram. ‚Snertu þennan vasa og demantana hans; þeir munu standast allar prófanir skynjunar.‘“

"Ég skoðað það vasi, og samþykkt mín hönd yfir það slétt herbergisveggir, þykkur með glitrandi gull. Hver gimsteinn sem dreifður var um allt var verðugur safns konungs. Djúpt Fullnæging breiddi sig út um hugann. Djúp löngun, falin í undirmeðvitund minni frá lífum

núna farinn, virtist samtímis ánægður og slökkt.

„Virðulegur förunautur minn leiddi mig gegnum skrautlega boga og ganga inn í röð af herbergjum“ ríkulega innréttað í stíl keisarahallar. Við gengum inn í risavaxinn sal. Í miðjunni stóð gullinn hásæti, skreyttur gimsteinum sem lýstu upp glæsilega litasamsetningu. Þar, í lótusstellingu, sat hinn æðsti Babaji. Ég kraup á skínandi gólfinu við fætur hans.

„Lahiri, gæðarðu þér enn á draumalöngunum þínum um gullhöll?“ Augun á gúrú mínu glitruðu. eins og hans eigin safírar. Vaknaðu! Allt þinn jarðnesk þorsti eru um til vera „slokknað að eilífu.“ Hann muldraði nokkur dulræn blessunarorð. „Sonur minn, rís upp. Taktu við vígslu þinni í Guðsríki í gegnum *Kriya Yoga* .“

„Babaji rétti út hönd sína; fórnareldur (*homa*) birtist, umkringdur ávöxtum og blómum. Ég tók á móti frelsandi jógíktækni frammi fyrir þessu logandi altari.“

„Heilsathafnirnar voru lokið snemma í dögun. Ég fann enga þörf fyrir svefn í himinlifandi ástandi mínu og reikaði um höllina, sem var full af fjársjóðum og ómetanlegum *listaverkum á alla kanta* .“
Þegar ég gekk niður í hina dásamlegu garða tók ég eftir, í nágrenninu, sömu hellunum og hrjóstrugu fjallshlíðunum sem í gær höfðu ekki státað af neinu nálægð við höll eða blómaskreytta verönd.

„Ég gekk aftur inn í höllina, dásamlega glitrandi í köldu sólarljósi Himalajafjalla, og leitaði návistar meistara míns. Hann sat enn í hásæti, umkringdur mörgum kyrrlátum lærisveinum.“

"'Lahiri, þú eru svangur. Babaji bætti við, Loka þinn augu.

„Þegar ég opnaði þau aftur var töfrandi höllin og fallegu garðarnir horfnir. Líkami minn og Babaji-myndir og hópur chela sátu nú allir á bertinu.“ jörð á nákvæmlega sama stað og horfna höllin stóð, ekki langt frá sólbjörtum inngangum klettahellanna. Ég minntist þess að leiðsögumaður minn hafði bent á að höllin yrði afefnislaus, Föngnum atómum losað út í hugsunarkjarna sem það var sprottið úr. Þótt ég væri agndofa horfði ég traustvekjandi á gúrú minn. Ég vissi ekki hvað ég ætti von á næst á þessum kraftaverkadegi.

„‚Tilganginum sem höllin var byggð fyrir hefur nú verið náð,‘ útskýrði Babaji. Hann lyfti leirkeri af jörðinni. ‚Leggðu hönd þína þangað og fáðu hvaða mat sem þú girnist.‘“

„Um leið og ég snerti breiða, tóma skálina, fylltist hún af heitum smjörsteiktum *luchis* , karrýi og sjaldgæfum sælgæti. Ég fékk mér að borða og tók eftir því að ílátið var alltaf fullt. Í lok máltíðarinnar leit ég í kringum mig eftir vatni. Gúrú minn benti á skálina fyrir framan mig. Sjá! maturinn hafði...“ hvarf; í staðinn var vatn, tært eins

og úr fjallalæk.

„‚Fáir dauðlegir vita að Guðsríki felur í sér ríki jarðneskra uppfyllinga,‘ sagði Babaji. ‚Hið guðdómlega ríki nær til hins jarðneska, en hið síðarnefnda, þar sem það er tálsýn, getur ekki innihaldið kjarna veruleikans.‘“

"Elskaði gúrú, síðast nótt þú sýndi fram á fyrir mig það tengill af fegurð í himinninn og jörð! Ég

brosti að minningum um horfna höllina; enginn einfaldur jógi hafði nokkurn tímann fengið vígslu í tignarlegu leyndardómum andans í umhverfi sem var jafn glæsilegt og lúxus! Ég horfði rólega í mikilli andstæðu við núverandi sjónarspil. Hrjúft landslag, himinhvolfið, hellarnir sem buðu upp á frumstætt skjól – allt virtist vera yndislegt náttúrulegt umhverfi fyrir serafíska dýrlingana í kringum mig.

„Þann síðdegis sat ég á teppinu mínu, helgaður af samsvörun fyrri lífa. Guðdómlegi gúrúinn minn nálgaðist mig og strauk hendinni yfir höfuð mitt. Ég gekk inn í *nirbikalpa samadhi* ástandið og var órofin í sælu þess í sjö daga. Ég fór yfir stig sjálfsþekkingar, Ég komst inn í ódauðleg heim veruleikans. Allar blekkjandi takmarkanir hurfu; sál mín varð fullkomlega staðfest á eilífu altari Alheimsanda. Á áttunda degi féll ég fyrir fætur gúrú míns og sárbændi hann um að hafa mig alltaf nálægt sér í þessari helgu óbyggð.

„‚Sonur minn,‘ sagði Babaji og faðmaði mig að sér, „hlutverk þitt í þessari holdgun verður að vera á ytra sviði. Þú hefur verið blessaður fyrir fæðingu með mörgum einmanalegum hugleiðslulífum og verður nú að blanda þér í heim mannanna .

„Djúp tilgangur lá undir því að þú hittir mig ekki að þessu sinni fyrr en þú varst þegar giftur maður með hóflegar viðskiptaábyrgðir. Þú verður að leggja til hliðar hugsanir þínar um að ganga til liðs við leynihóp okkar í Himalajafjöllum; líf þitt liggur í fjölmennum verslunum, sem dæmi um hugsjón jógí-húsráðanda.“

„‚Hróp margra ráðvilltra veraldlegra karla og kvenna hafa ekki fallið óheyrt í eyrum hinna miklu,‘ hélt hann áfram. ‚Þú hefur verið valinn til að færa andlega huggun í gegnum *Kriya Yoga* til fjölmargra einlægra leitenda. Milljónirnar sem eru þjakaðar af fjölskylduböndum og þungum veraldlegum skyldum munu taka nýtt hjarta frá þér, heimilisföður eins og þeim sjálfum. Þú verður að leiðbeina þeim til að sjá að hæstu jógaárangur er ekki útilokaður fjölskyldumanni. Jafnvel í heiminum fetar jóga sem trúfastlega rækir skyldur sínar, án persónulegra hvata eða tengsla, örugga leið uppljómunar.‘

„Engin nauðsyn neyðir þig til að yfirgefa heiminn, því innst inni hefur þú þegar rofið öll karmísk tengsl hans. Þú ert ekki af þessum heimi, þú verður enn að vera í honum. Mörg ár eru enn eftir þar sem þú verður að uppfylla fjölskyldu-, viðskipta-, borgaralegar og andlegar skyldur þínar samviskusamlega. Sætur nýr andblær guðlegrar vonar mun smjúga inn í þurr hjörtu veraldlegra manna. Frá jafnvægi þínu munu þeir skilja að frelsun er háð innri, frekar en ytri, afsögnum.“

„Hversu fjarlægt virtist fjölskylda mín, skrifstofan, heimurinn, þegar ég hlustaði á gúrú minn í einverunni í Himalajafjöllum. Samt óma óbilandi sannleikur í orðum hans; ég samþykkti undirgefandi að yfirgefa þessa blessuðu friðarhöfn. Babaji kenndi mér þær fornu, stífu reglur sem stjórna miðlun jógískrar listarinnar frá gúrú til lærisveins.“

„‚Veitið *Kriya* lykilinn aðeins hæfum chelum,‘ sagði Babaji. ‚Sá sem heitir að fórna öllu í leitinni af það Guðdómlegt er passa til leysa upp það lokaútgáfa leyndardómar af lífið í gegnum það vísindi af hugleiðsla.

„Englaguru, þar sem þú hefur þegar veitt mannkyninu greiða með því að endurvekja hina týndu *Kriya*- list, munt þú þá ekki auka þann ávinning með því að slaka á ströngum kröfum um lærisveinshlutverk?“ Ég horfði á

sárbænandi til Babaji. „Ég bið þess að þú leyfir mér að miðla *Kriya* til allra sem leita Kriya, jafnvel þótt þeir geti í fyrstu ekki heitið því að afsala sér að fullu innri. Kvöldaðir karlar og konur heimsins, eltir af þrefaldri þjáningu, [34-7] þurfa sérstaka hvatningu. Þeir gætu aldrei reynt leiðina til frelsis ef þeim er meinuð *Kriya- vígsla.*

„‚Verði svo. Guðdómleg ósk hefur verið tjáð í gegnum þig.‘ Með þessum einföldu orðum útrýmdi miskunnsami gúrúinn þeim ströngu öryggisráðstöfunum sem um aldir höfðu falið *Kriya* fyrir heiminum. ‚Gefðu *Kriya* frjálslega öllum sem biðja auðmjúklega um hjálp.‘“

Eftir þögn bætti Babaji við: „Endurtaktu við hvern lærisveina þinn þetta tignarlega„ loforð úr *Bhagavad Gita: „Swalpamasya Dharmasya, Trayata Mahato Bhoyat“* - „Jafnvel lítilsháttar iðkun þessarar trúar mun bjarga þér frá miklum ótta og gríðarlegum þjáningum.““ [34-8]

„Þegar ég kraup við fætur gúrú míns morguninn eftir til að fá kveðjublessun hans, fann hann fyrir djúpri tregðu minni til að yfirgefa hann.“

„‚Við erum ekki aðskilin, ástkæra barn mitt.‘ Hann snerti öxlina ástúðlega á mér. ‚Hvar sem þú ert, hvenær sem þú kallar á mig, þá verð ég hjá þér samstundis.‘“

„Huggaður af undursamlegu loforði hans og ríkur af nýfundnu gulli guðlegrar visku, gekk ég niður fjallið. Á skrifstofunni tóku samstarfsmenn mínir á móti mér, sem í tíu daga höfðu talið mig týndan í frumskógum Himalajafjalla. Bréf barst fljótlega frá höfuðstöðvunum . “

„Lahiri ætti að snúa aftur til Danapur [34-9] „skrifstofan,“ stóð þar. „Flutningur hans til Ranikhet varð fyrir mistök. Annar maður hefði átt að vera sendur til að taka að sér skyldurnar í Ranikhet.“

„Ég brosti og hugleiddi þá duldu gagnkvæmu strauma í atburðunum sem höfðu leitt mig til þessa afskekktasta staðar Indlands.

„Áður en ég sneri aftur til Danapur eyddi ég nokkrum dögum hjá bengalskri fjölskyldu í Moradabad. Sex vinahópur safnaðist saman til að heilsa mér. Þegar ég sneri samtalinu að andlegum efnum sagði gestgjafi minn dapurlega:

"'Ó, í þessir dagar Indland er snauð af heilagir!

"'Babú,'" Ég mótmælti hlýlega, af námskeið þar eru ennþá frábært meistarar í þetta land!

„Í skapi upphefðrar ákafa fann ég mig knúna til að segja frá undraverðum

upplifunum mínum í Himalajafjöllum. Litli hópurinn var kurteislega vantrúaður.“

„Lahiri,“ sagði einn maður róandi, „hugur þinn hefur verið undir álagi í þessum þunnu fjallalofti. Þetta er einhver dagdraumur sem þú hefur sagt frá.“

"Brennandi með það ákafi af sannleikur, Ég talaði án gjalddaga hugsun. Ef Ég hringja hann, mín gúrú mun

birtast hægri í þetta hús.

„Áhugi skein úr hverju auga; það var engin furða að hópurinn skyldi spenntur sjá dýrling efnisgerast á svo undarlegan hátt. Hálft með ólund bað ég um rólegt herbergi og tvö ný ullarteppi.“

„‚Meistarinn mun birtast úr eterinu,‘ sagði ég. ‚Vertu hljóður fyrir utan dyrnar; ég mun brátt kalla á þig.‘“

„Ég sökk niður í hugleiðsluástand og kallaði auðmjúklega á gúrú minn. Myrkvað herbergið fylltist fljótlega af daufu tunglsljósi; björt mynd Babaji birtist.“

„‚Lahiri, kallarðu á mig af smámuni?‘ Augnaráð húsbóndans var strangt. „Sannleikurinn er fyrir einlæga leitendur, ekki fyrir þá sem eru forvitnir af tilgangslausri ákefð. Það er auðvelt að trúa þegar maður sér; þá er ekkert að neita.“ „Yfirnáttúrulegur sannleikur er verðskuldaður og uppgötvaður af þeim sem sigrast á náttúrulegri efnishyggju sinni.“ Hann bætti alvarlega við: „Slepptu mér!“

„Ég féll sárbænandi fyrir fætur hans. ‚Heilagi gúrú, ég geri mér grein fyrir alvarlegu mistökum mínum; ég bið auðmjúklega afsökunar. Það var til að vekja trú í þessum andlega blindu hugum að ég dirfðist að kalla á þig. Þar sem þú hefur náðarsamlega birst bæn minni, vinsamlegast farðu ekki án þess að veita vinum mínum blessun. Þótt þeir væru vantrúaðir, þá voru þeir að minnsta kosti fúsir til að rannsaka sannleiksgildi undarlegra fullyrðinga minna.“

„Allt í lagi; ég mun vera um stund. Ég vil ekki að orð þín verði rægð fyrir framan vini þína.“ Andlit Babajis hafði mildast en hann bætti blíðlega við: „Héðan í frá, sonur minn, mun ég koma þegar þú þarft á mér að halda og ekki alltaf þegar þú kallar á mig. [34-10]“

„Þögn ríkti í litla hópnum þegar ég opnaði dyrnar. Eins og vinir mínir væru ekki sannfærðir um skilningarvitin, gláptu þeir á gljáandi veruna á teppinu.“

„Þetta er fjöldadáleiðsla!“ Einn maður hló hástöfum. „Enginn gat mögulega komið inn í þetta herbergi án vitundar okkar!“

„Babaji gekk brosandi fram og benti hverjum og einum að snerta hlýjan, fastan líkama sinn. Þegar efasemdum hafði verið vísað frá féllu vinir mínir á gólfið í lotningarfullri iðrun.“

"'Láttu *halua* [34-11.html] „Verið viðbúin.“ Babaji bað þessa beiðni, eins og ég vissi, til að fullvissa hópinn enn frekar um efnislegan veruleika sinn. Á meðan grauturinn sauð spjallaði hinn guðdómlegi gúrú vingjarnlega. Mikil var umbreyting þessara efasemdarfullu Tómasar í guðhrædda Pálskirkju. Eftir að við höfðum borðað blessaði Babaji okkur hvert og eitt í röð. Það kom skyndilegur blikur; við urðum vitni að því

hvernig rafeindaþættir líkama Babajis urðu strax efnalausir í útbreiddu, gufukenndu ljósi. Guðsstilltur viljastyrkur meistarans hafði losað um takið á eteratómunum sem héldust saman sem líkami hans; strax hurfu trilljónir örsmárra lífsneista í óendanlegt forðabúr.

"'Með mín eigin augu Ég hafa séð það sigurvegari af dauði. Maitra, [34-12] einn af það hópur, talaði

lotningarfullt. Andlit hans umbreytist af gleði nýlegrar uppvakningar. „Æðsti gúrúinn lék sér með tíma og rúm, eins og barn leikur sér með loftbólur. Ég hef séð einn með lykla himins og jarðar.“

„Ég sneri fljótlega aftur til Danapur. Traustlega festur í andanum tók ég aftur að mér margvíslegar viðskipta- og fjölskylduskyldur húsráðanda.“

Lahiri Mahasaya sagði Swami Kebalananda og Sri Yukteswar einnig frá öðrum fundi með Babaji, við aðstæður sem minntu á loforð gúrúsins: „Ég kem hvenær sem þú þarft á mér að halda.“

„Sviðsmyndin var *Kumbha Mela* í Allahabad,“ sagði Lahiri Mahasaya við lærisveina sína. „Ég hafði farið þangað í stuttu fríi frá skrifstofustörfum mínum. Þegar ég reikaði um meðal mannfjöldans af munkum og sadhúum sem höfðu komið langar leiðir til að sækja hina helgu hátíð, tók ég eftir öskuþurruðum asketi sem hélt á betlarskál. Sú hugsun kom upp í huga mér að maðurinn væri hræsnari, klæddur það út á við tákn af afsögn án a samsvarandi inn á við náð.

„Ég var ekki fyrr kominn fram hjá asketanum en augu mín féllu undrandi á Babaji. Hann kraup fyrir framan klístruðan trúarmann.“

"'Guruji!' Ég flýtti sér til hans hlið. Herra, hvað eru þú að gera hér?

„Ég er að þvo fætur þessa afneitaðs manns og svo mun ég þrífa eldunaráhöld hans.“ Babaji brosti til mín eins og lítið barn; ég vissi að hann var að gefa í skyn að hann vildi að ég gagnrýndi engan, heldur sæi Drottin búa jafnt í öllum líkamsmusterum, hvort sem það eru æðri eða óæðri mönnum. Hinn mikli gúrú bætti við: „Með því að þjóna viturum og fáfróðum sadhúm læri ég mestu dyggðina, að þóknast Guði fremur en öllu öðru - auðmýkt.“

34-1 : Núna a herinn heilsuhæli. Eftir 1861 það Breskt Ríkisstjórn hafði nú þegar stofnað ákveðinn símskeytasamskipti .

34-2 : Ranikhet, í það Almora umdæmi af Sameinuðu þjóðirnar Héruð, er staðsett á það fótur af Nanda Devi, það hæsta Himalajafjall (25.661 fet) í Bresku-Indlandi.

34-3 : "Það hvíldardagur var gert fyrir maður, og ekki maður fyrir það hvíldardagur." - *Mark* 2:27.

34-4 : Hinn karmísk lög krefst það hvert mannlegur ósk finna fullkominn uppfylling. Þrá er þannig það keðja sem bindur maðurinn að endurfæðingarhjólinu.

34-5 :

Hvað er a Kraftaverk? - Þetta er það"
a ávítur, það er einn óbeint
".háðsádeila á mannkynið

. Edward Ungur, í *Nótt Hugsanir*-

34-6 : Hinn kenning af það atóm uppbygging af mál var útskýrði í það forn Indverskur *Vaisesika* og *Nyaya* ritgerðir. "Þar eru víðfeðmur heimar allt sett í burtu innan það holur af hver atóm, fjölbreytilegur eins og það mótur í a sólargeisli." - *Jóga Vasishtha.*

34-7 : Líkamlegt, andlegt, og andleg þjáning; birtist, hver um sig, í sjúkdómur, í sálfræðileg annmarkar eða „fléttur“ og í sálarvanþekkingu.

34-8 : Kafli II:40.

34-9 : A bærinn nálægt Benares.

34-10 : Í það slóð til það Óendanleg, jafnvel upplýst meistarar eins og Lahiri Mahasaya má þjást frá einn umframmagn af ákafi, og vera háður til aga. Í það *Bhagavad Gita* , við lesa margir kaflar hvar það guðdómlegur gúrú Krishna gefur refsing til prins dýrkendanna, Arjuna.

34-11 : A grautur gert af rjómi af hveiti steikt í smjör, og soðið með mjólk.

34-12 Maðurinn, Maitra, sem Lahiri Mahasaya hér vísar til, komst síðar mjög langt í sjálfsþekkingu. Ég hitti Maitra innan skamms eftir mín útskrift frá hátt skóli; hann heimsótt það Mahamandal einsetuhús í Benares meðan ég var þar í búsetu. Hann sagði mér þá frá því að Babaji hefði orðið efnislegur fyrir hópnum í Moradabad. „Vegna kraftaverksins,“ útskýrði Maitra fyrir mér, „varð ég ævilangur lærisveinn Lahiri Mahasaya.“

KAFLI: 35

Hinn Kristslíkur Lífið Af Lahiri Mahasaya

„Þannig ber okkur að uppfylla allt réttlæti.“ **35-1** Með þessum orðum til Jóhannesar skírara, og með því að biðja Jóhannes um að skíra sig, var Jesús að viðurkenna guðleg réttindi gúrú síns.

Frá lotningarfullri rannsókn á Biblíunni frá austurlensku sjónarhorni, **35-2** og út frá innsæi mínu er ég sannfærður um að Jóhannes skírari var, í fyrri lífum, gúrú Krists. Fjölmargir kaflar í Biblíunni gefa í skyn að Jóhannes og Jesús í síðustu holdgun sinni hafi verið Elía og lærisveinn hans Elísa, hver um sig. (Þetta eru stafsetningarnar í Gamla testamentinu. Grísku þýðendurnir stafsettu nöfnin sem Elía og Elíseus; þau birtast aftur í Nýja testamentinu í þessum breyttu myndum.)

Í lok Gamla testamentisins er spáð endurfæðingu Elía og Elísa: „Sjá, ég sendi yður Elía spámanninn, áður en hinn mikli og ógurlegi dagur Drottins kemur.“ **35-3** Þannig fæddist Jóhannes (Elía), sem var sendur „áður en Drottinn kom“, örlítið fyrr. að þjóna sem boðberi Krists. Engill birtist Sakaría föður sínum til að vitna um að Jóhannes, sonur hans sem í vændum væri, yrði enginn annar en Elía (Elías).

"En það engill sagði til hann, Ótti ekki, Sakaría: fyrir þinn bæn er heyrt; og þinn

eiginkona Elísabet

skal björn þig a sonur, og þú skalt hringja hans nafn Jóhannes. Og margir af það börn af Ísrael

Mun hann snúa sér til Drottins, Guðs síns? Og hann mun ganga fyrir honum **35-4** *í anda og krafti Elía* , til að snúa hjörtum feðranna til barna sinna og óhlýðnum til visku réttlátra, til að búa Drottni lýð, sem er búinn.“ **35-5** Jesús benti tvisvar ótvírætt á Elía (Elías) sem Jóhannes: „Elías er þegar kominn, og þeir þekktu hann ekki.“ ....Þá sögðu lærisveinarnir

skildu að hann talaði við þá um Jóhannes skírara.“ **35-6** Kristur segir aftur: „Allir spámennirnir og lögmálið spáðu allt til Jóhannesar. Og ef þér viljið taka við því, þá er þessi Elía, sem koma átti.“ **35-7** Þegar Jóhannes hafnað það hann var Elías (Elía), **35-8** hann ætlað það í það auðmjúkur Í klæðum Jóhannesar kom hann ekki lengur fram sem ytri upphefð Elía hins mikla gúrús. Í fyrri holdgun sinni hafði hann gefið lærisveininum sínum Elísa „möttul“ dýrðar sinnar og andlegan auð sinn. „Og Elísa sagði: Ég bið þig, lát tvöfaldan hlut af anda þínum vera yfir mér.“ Og hann sagði: „Þú hefur beðið um erfiða hluti, en ef þú sérð mig þegar ég verð tekinn frá þér, þá skal það svo verða.“ þig ... Og hann tók *skikkju* Elía, sem hafði fallið af honum.“ **35-9**

Hlutverkin snérust við því að Elía-Jóhannes þurfti ekki lengur að vera hinn sýnilegi gúrú Elísa-Jesú, sem nú var fullkominn í guðlegri uppgötvun.

Þegar Kristur ummyndaðist á fjallinu **35-10** Það var gúrú hans Elía, ásamt Móse, sem hann sá. Aftur, á örlagastund sinni á krossinum, hrópaði Jesús út guðdómlega nafnið: „ *Elí, Elí, lama sabaktaní?* Það er að segja: Guð minn, Guð minn, hví hefur þú yfirgefið mig?“ Sumir þeirra sem þar stóðu heyrðu þetta og sögðu: „Þessi maður kallar á Elía. ....Við skulum sjá hvort Elía...“
mun komdu til vista hann." **35-11**

Eilífa sambandið milli Jóhannesar og Jesú var einnig til staðar fyrir Babaji og Lahiri Mahasaya. Með blíðri umhyggju synti ódauðlegi gúrúinn um Lethea-vötnin sem hvirfiluðust á milli síðustu tveggja lífa chela hans og stýrði þeim skrefum sem barnið og síðan maðurinn Lahiri Mahasaya tóku. Það var ekki fyrr en lærisveinninn var orðinn þrítugur og þriðji að Babaji taldi tímann vera kominn til að endurvekja opinberlega hið órofna samband.
Síðan, eftir stutta fund þeirra nálægt Ranikhet, rak óeigingjarni meistarinn ástkæran lærisveinn sinn úr litla fjallahópnum og sleppti honum í útheimsferð. „Sonur minn, ég kem hvenær sem þú þarft á mér að halda.“ Hvaða dauðlegur elskhugi getur veitt þetta óendanlega loforð?

Mikil andleg endurreisn hófst, án þess að samfélagið almennt vissi af, að streyma frá afskekktum hluta Benares. Eins og ekki er hægt að bæla niður ilm blómanna, gat Lahiri Mahasaya, sem lifði kyrrlátlega sem hugsjónarhúseigandi, ekki falið meðfædda dýrð sína. Hægt og rólega, frá öllum hlutum Indlands, leituðu dýrðlegu

býflugurnar að guðdómlegum nektar hins frelsaða meistara.

Enski skrifstofustjórinn var einn af fyrstu til að taka eftir undarlegri, yfirskilvitlegri breytingu hjá starfsmanni sínum, sem hann kallaði ástúðlega „Ofsælan Babu“.

„Herra minn, þér virðist dapur. Hvað er að?“ Lahiri Mahasaya spurði vinnuveitanda sinn af samúð einn morguninn.

"Minn" eiginkona í England er gagnrýninn veikur. Ég er rifið eftir kvíða.“

„Ég skal ná í þig til að fá að vita eitthvað um hana.“ Lahiri Mahasaya fór úr herberginu og sat um stund á afviknum stað. Þegar hann kom aftur brosti hann huggandi.

„Konunni þinni er að batna; hún er núna að skrifa þér bréf.“ Alvitri jógíinn vitnaði í nokkra hluta úr bréfinu.

„Hrífandi Babú, ég veit nú þegar að þú ert enginn venjulegur maður. Samt get ég ekki trúað því að þú getir, að vild, rekið tíma og rúm burt!“

Loksins barst bréfið, sem lofað var. Undrandi yfirlögregluþjónninn komst að því að það innihélt ekki aðeins gleðifréttir af bata konu hans, heldur einnig sömu setningar og Lahiri Mahasaya hafði endurtekið vikum áður.

Eiginkonan kom til Indlands nokkrum mánuðum síðar. Hún heimsótti skrifstofuna þar sem Lahiri Mahasaya sat hljóðlega við skrifborð sitt. Konan nálgaðist hann með lotningu.

„Herra,“ sagði hún, „það var þín mynd, umlukin dýrðlegu ljósi, sem ég sá fyrir mörgum mánuðum við sjúkrarúm mitt í London. Á þeirri stundu læknaðist ég fullkomlega! Skömmu síðar gat ég lagt upp í hina löngu hafferð til Indlands.“

Dag eftir dag báðu einn eða tveir dýrkendur hinn háleita gúrú um *Kriya-* vígslu. Auk þessara andlegu skyldna, sem og viðskipta- og fjölskyldulífs, hafði hinn mikli meistari brennandi áhuga á menntun. Hann skipulagði marga námshópa og tók virkan þátt í vexti stórs menntaskóla í Bengalitola-hverfinu í Benares. Reglulegir fyrirlestrar hans um ritningarnar urðu kallaðir „ *Gita-* samkoman“ hans, sem margir sannleiksleitendur sóttu af áhuga.

Með þessum margvíslegu athöfnum reyndi Lahiri Mahasaya að svara sameiginlegri áskorun: „Eftir að hafa sinnt viðskiptalegum og félagslegum skyldum sínum, hvar er þá tíminn til hugleiðslu?“ Hið samræmda og jafnvægi líf hins mikla húsráðanda-gúrús varð þögul innblástur þúsunda spurningahjartna. Með aðeins hóflega laun, sparsaman, óáberandi og aðgengilegan öllum, hélt meistarinn áfram eðlilega og hamingjusamlega á vegi veraldlegs lífs.

Þótt Lahiri Mahasaya væri sestur í sæti hins æðsta, sýndi hann öllum mönnum lotningu, óháð mismunandi verðleikum þeirra. Þegar dýrkendur hans heilsuðu honum, laut hann sér fyrir þeim.
Með barnslegri auðmýkt snerti meistarinn oft fætur annarra en leyfði þeim sjaldan að sýna honum svipaða virðingu, jafnvel þótt slík lotning gagnvart gúrúnum sé forn austurlensk hefð. sérsniðin.

Mikilvægur þáttur í lífi Lahiri Mahasaya var gjöf hans til *Kriya-* vígslu fyrir alla. trú. Ekki aðeins hindúar, heldur einnig múslimar og kristnir menn voru meðal fremstu lærisveina hans. Monistar og tvíhyggjumenn, þeir sem voru af öllum trúarbrögðum

eða ekki af rótgróinni trú, voru hlutlaust mótteknir og leiðbeindir af alheimsgúrúnum. Einn af mjög framsæknum chela hans var Abdul Gufoor Khan, Múhameðskur. Það sýnir mikið hugrekki af hálfu Lahiri Mahasaya að þótt hann væri hákasta brahmani reyndi hann sitt besta til að leysa upp stífa kastafordóma samtímans. Þeir sem voru af öllum stigum lífið fannst skjól undir það meistaranám alls staðar nálægur vængir. Líkar allt Guðs innblásinn spámenn, Lahiri

Mahasaya gaf nýtt von til það útlægir og niðurlægður af samfélaginu.

"Mundu alltaf að þú tilheyrir engum og enginn tilheyrir þér. Hugleiddu það einhvern tímann." „Þú munt skyndilega þurfa að yfirgefa allt í þessum heimi - svo kynntu þér Guð núna,“ sagði hinn mikli gúrú við lærisveina sína. „Búðu þig undir komandi geðferð dauðans með því að sigla daglega í loftbelg Guðsskynjunar. Í gegnum blekkingu skynjar þú sjálfan þig sem knippi af holdi og beinum, sem í besta falli er hreiður vandræða. [35-12] Hugleiddu án afláts, svo að þú getir fljótt séð sjálfan þig sem Óendanlega kjarna, lausan við allar tegundir eymdar. Hættu að vera fangi líkamans; notaðu leynilykil *Kriya* og lærðu að flýja inn í andann.

Hinn mikli gúrú hvatti ýmsa nemendur sína til að halda sig við góða hefðbundna aga eigin trúar. Lahiri Mahasaya lagði áherslu á alhliða eðli *Kriya* sem hagnýtrar frelsunaraðferðar og gaf síðan chela sínum frelsi til að tjá líf sitt í samræmi við umhverfi og uppeldi.

„Múslimi ætti að framkvæma *namaj sitt* [35-13 “] „tilbiðja fjórum sinnum á dag,“ benti meistarinn á. „Fjórum sinnum á dag ætti hindúi að sitja í hugleiðslu. Kristinn maður ætti að krjúpa fjórum sinnum á dag, biðja til Guðs og lesa síðan í Biblíunni.“

Með viturlegri greind leiddi gúrúinn fylgjendur sína inn á brautir *Bhakti* (hollustu), *Karma* (verknaðar), *Jnana* (visku) eða *Raja* (konunglegrar eða fullkominnar) *Yogas* , í samræmi við náttúrulegar tilhneigingar hvers manns. Meistarinn, sem var seinn að gefa dýrkendum sem vildu ganga inn á formlega leið munkdómsins leyfi sitt, varaði þá alltaf við að íhuga fyrst vandlega kröfum klausturlífsins.

Hinn mikli gúrú kenndi lærisveinum sínum að forðast fræðilegar umræður um ritningarnar. „Hann einn er vitur“ WHO helgar sjálfur til að átta sig á, ekki lestur aðeins, það forn opinberanir,“ hann sagði. "Leysið öll vandamál ykkar með hugleiðslu." [35-14] Skiptu út gagnslausum trúarlegum vangaveltum fyrir raunverulegt samband við Guð. Hreinsaðu hugann af kreddubundnum guðfræðilegum rusli; hleyptu inn fersku, græðandi vötn beinnar skynjunar. Stilltu þig á virka innri leiðsögn; guðdómlega röddin hefur svarið við öllum vandamálum lífsins. Þótt snilligáfa mannsins til að koma sér í vandræði virðist Til að vera endalaus, þá er Óendanlega hjálpin ekki síður úrræðagóð.“

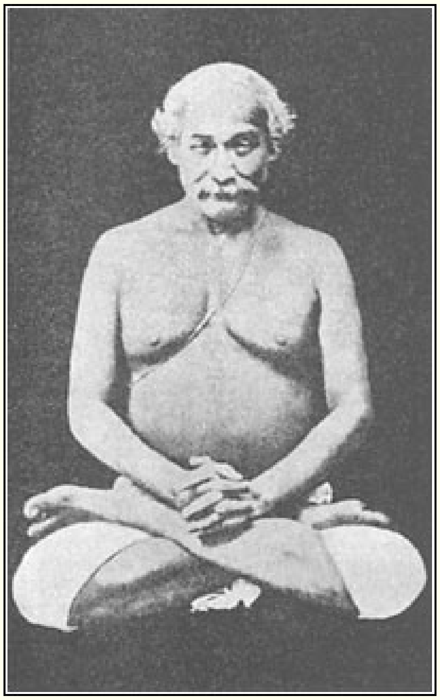

LAHIRI MAHASAYA
Lærisveinn af Babaji

og Gúrú af Srí Yukteswar

Algengi meistarans sýndi sig einn daginn frammi fyrir hópi lærisveina sem voru að hlusta á útskýringu hans á *Bhagavad Gita* . Þegar hann var að útskýra merkingu *Kutastha Chaitanya* eða Kristsmeðvitundarinnar í allri titrandi sköpun, andvarpaði Lahiri Mahasaya skyndilega og hrópaði:

"Ég er drukknun í það lík af margir sálir slökkt það strönd af Japan!"

Næsta morgun lásu chela-mennirnir frásögn úr dagblaði af dauða margra manna sem höfðu farið á skipi sínu daginn áður nálægt Japan.

Fjarlægir lærisveinar Lahiri Mahasaya voru oft látnir vita af umlykjandi nærveru hans. „Ég er alltaf með þeim sem iðka *Kriya* ,“ sagði hann huggandi við chela sem gátu ekki verið nálægt honum. „Ég mun leiða ykkur til Alheimsins í gegnum stækkandi skynjun ykkar.“

Trúaður maður sagði Swami Satyananda að maðurinn hefði, þar sem hann gat ekki farið til Benares, samt sem áður fengið nákvæma *Kriya-* vígslu í draumi. Lahiri Mahasaya hefði birst til að leiðbeina chela í svari við bænum hans.

Ef lærisveinn vanrækti einhverjar af veraldlegum skyldum sínum, leiðrétti meistarinn hann blíðlega og agaði hann.

„Orð Lahiri Mahasaya voru mild og græðandi, jafnvel þegar hann var neyddur til að tala opinskátt um galla chela,“ sagði Sri Yukteswar mér einu sinni. Hann bætti við

með hryggð: „Enginn lærisveinn flúði nokkurn tímann undan áreitni meistara okkar.“ Ég gat ekki annað en hlegið, en ég fullvissaði Sri Yukteswar í einlægni um að, hvass eða

ekki, hans hvert orð var tónlist til mín eyru.

Lahiri Mahasaya flokkaði *Kriya vandlega* í fjórar stigvaxandi vígslur. [35-15] Hann veitti þrjár æðri aðferðirnar aðeins eftir að dýrkandi hafði sýnt fram á greinilega andlega framfarir. Dag einn ákveðinn chela, sannfærður um að virði hans væri ekki metið tilhlýðilega, gaf rödd sína óánægja.

"Meistari," hann sagði, "örugglega Ég er tilbúinn núna fyrir það sekúndu upphaf."

Á þessari stundu opnuðust dyrnar og auðmjúkur lærisveinn, Brinda Bhagat, var póstburðarmaður frá Benares.

„Brinda, sestu hérna hjá mér." Hinn mikli gúrú brosti ástúðlega til hans. „Segðu mér, ertu tilbúinn fyrir aðra tækni *Kriya* ?"

Litli póstmaðurinn krosslagði hendurnar í bæn. „Gurudeva," sagði hann óttasleginn, „ekki fleiri vígslur, takk! Hvernig get ég tileinkað mér æðri kenningar? Ég er kominn í dag til að biðja um blessun þína, því fyrsta guðdómlega *Kriya* hefur fyllt mig slíkri ölvun að ég get ekki borið bréfin mín til skila!"

„Brinda syndir nú þegar í Andans hafi." Við þessi orð Lahiri Mahasaya beygði hinn lærisveinn hans höfuð.

"Meistari," hann sagði, "Ég sjá Ég hafa verið a fátækur verkamaður, að finna galli með mín verkfæri."

Póstmaðurinn, sem var ómenntaður maður, þróaði síðar innsýn sína í gegnum *Kriya* svo mikið að fræðimenn leituðu stundum túlkunar hans á flóknum ritningarlegum atriðum. Saklaus bæði í synd og setningafræði, öðlaðist litla Brinda frægð meðal lærðra sérfræðinga.

Auk fjölmargra Benares-lærisveina Lahiri Mahasaya komu hundruð til hans frá fjarlægum stöðum á Indlandi. Hann ferðaðist sjálfur nokkrum sinnum til Bengal og heimsótti heimili tengdafeðra tveggja sona sinna. Þannig, blessuð af nærveru hans, varð Bengal fullt af litlum Kriya- *hópum* . Sérstaklega í héruðunum Krishnagar og Bishnupur hafa margir þöglir dýrkendur haldið ósýnilegum straumi andlegrar hugleiðslu áfram í dag.

Meðal margra dýrlinga sem fengu *Kriya* frá Lahiri Mahasaya má nefna hinn virta Swami Vhaskarananda Saraswati frá Benares og hinn hávaxna Deogarh-asket, Balananda Brahmachari. Um tíma starfaði Lahiri Mahasaya sem einkakennari sonar Maharaja Iswari Narayan Sinha Bahadur frá Benares. Maharaja, sem og sonur hans, viðurkenndi andlegan árangur meistarans og leitaði *Kriya-* vígslu, eins og Maharaja Jotindra Mohan Thakur.

Nokkrir lærisveinar Lahiri Mahasaya, sem höfðu áhrif á veraldlega stöðu, vildu stækka *Kriya*- hringinn með opinberri umfjöllun. Gúrúinn neitaði leyfi hans. Einn chela, konunglegur læknir Benares-herrans, hóf skipulagt átak til að útbreiða nafn meistarans sem „Kashi Baba“ (Hinn upphafni Benares). [35-16] Aftur bannaði gúrúinn það.

„Látið ilm *Kriya* -blómsins berast náttúrulega, án nokkurrar sýnileika,“ sagði hann. „Fræ þess munu festa rætur í jarðvegi andlega frjósömra hjartna.“

Þótt hinn mikli meistari hafi ekki tekið upp þá aðferð að prédika í gegnum nútíma samfélagsmiðla eða prentvélar, vissi hann að kraftur boðskapar hans myndi rísa eins og ómótstæðilegt flóð og flæða af eigin krafti yfir bakka mannlegrar hugsunar. Breytt og hreinsað líf dýrkenda var einföld trygging fyrir ódauðlegri lífsþrótti *Kriya* .

Í 1886, tuttugu og fimm ár eftir hans Ranikhet upphaf, Lahiri Mahasaya var eftirlaun á a lífeyrir.
[35-17] Þar sem hann var tiltækur á daginn leituðu lærisveinar hans í sífellt fleiri hópum. Hinn mikli gúrú sat nú þögull mestan hluta tímans, fastur í kyrrlátri lótusstellingu. Hann fór sjaldan úr litlu stofunni sinni, jafnvel ekki í göngutúr eða til að heimsækja aðra hluta hússins. Rólegur straumur chela kom, næstum án afláts, til að njóta *darshan* (heilagrar sjónar) gúrúsins.

Til allra áhorfenda, sem voru að horfa, sýndi venjulegt lífeðlisfræðilegt ástand Lahiri Mahasaya ofurmannlega eiginleika eins og mæði, svefnleysi, stöðnun púlss og hjartsláttar, kyrrlát augu sem blikkuðu ekki í marga klukkutíma og djúpa friðsæld. Enginn gestur fór án upplyftingar; allir vissu að þeir höfðu hlotið hljóða blessun sannrar guðsmanns.

Meistarinn leyfði nú lærisveini sínum, Panchanon Bhattacharya, að opna „Arya trúboðsstofnun“ í Kalkútta. Þar dreifði hinn heilagi lærisveinn boðskap *Kriya Yoga* og útbjó til almenningsávinnings ákveðnar jógískir jurtir [35-18.] lyf.

Í samræmi við forna siði gaf meistarinn almenningi *neem* [35-19] olía til lækninga við ýmsum sjúkdómum. Þegar gúrúinn bað lærisveinn um að eima olíuna gat hann auðveldlega klárað það verkefni. Ef einhver annar reyndi myndi hann lenda í undarlegum erfiðleikum og komast að því að lækningaolían hafði næstum gufað upp eftir að hafa farið í gegnum nauðsynlegar eimingaraðferðir.
Greinilega það meistaranám blessun var a nauðsynlegt innihaldsefni.

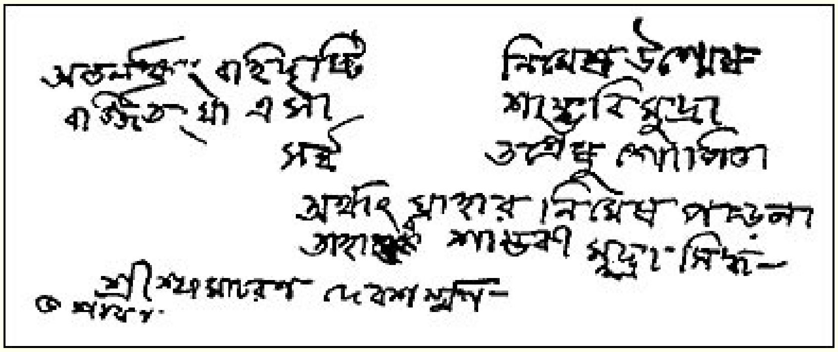

Handrit og undirskrift Lahiri Mahasaya, með bengölsku letri, eru sýnd hér að ofan. Línurnar eru í bréfi til chela; hinn mikli meistari túlkar sanskrítvers á eftirfarandi

hátt: „Sá sem hefur náð rólegt ástand þar sem augnlok hans blikka ekki, hefur náð *Sambhabi Mudra* .

"*Srí Shyama Charan Deva Sharman*" (*undirritað*)

Hinn Aría verkefni Stofnun tók að sér það útgáfa af margir af það gúrúar ritningarlegt

skýringar. Líkt og Jesús og aðrir miklir spámenn skrifaði Lahiri Mahasaya engar bækur, en skarpskyggnar túlkanir hans voru skráðar og raðaðar af ýmsum lærisveinum. Sumir þessara sjálfboðaliða amanuensa voru greindari en aðrir í að miðla rétt djúpri innsýn gúrúsins; en samt sem áður báru þeir að mestu leyti árangur. Vegna eldmóðs þeirra býr heimurinn yfir óviðjafnanlegum skýringum eftir Lahiri Mahasaya um tuttugu og sex fornar ritningar.

Sri Ananda Mohan Lahiri, barnabarn meistarans, hefur skrifað áhugaverðan bækling um *Kriya* . „Texti *Bhagavad Gita* er hluti af hinu mikla eposi, *Mahabharata* , sem inniheldur nokkra hnútapunkta (*vyas-kutas*),“ skrifaði Sri Ananda. „Haltu þessum hnútapunktum óumdeildum og við finnum ekkert nema goðsagnasögur af sérkennilegri og auðskiljanlegri gerð. Haltu þeim...“ óútskýrð hnútapunktar og við höfum glatað vísindum sem Austurlönd hafa varðveitt með ofurmannlegri þolinmæði eftir þúsund ára tilraunaleit. [35-20] Það voru skýringar Lahiri Mahasaya sem drógu fram í ljós, án allra allegóría, sjálfa trúarvísindin sem höfðu svo snjallt verið sett úr augsýn í gátu ritninganna um bókstafi og myndmál.
Meistarinn hefur sannað að þessar annars merkingarlausu formúlur vedískrar tilbeiðslu eru ekki lengur bara óskiljanlegur orðaflétta, heldur eru þær fullar vísindalegrar þýðingar af meistaranum. ...

„Við vitum að maðurinn er yfirleitt hjálparvana gegn uppreisnargjarnri illri ástríðu, en þær verða máttlausar og maðurinn finnur enga ástæðu til að láta undan þeim þegar meðvitund um æðri og varanlega sælu rennur upp fyrir honum í gegnum *Kriya* . Hér samstillist uppgjöfin, höfnun lægri ástríðnanna, við upptöku, staðfestingu sælu. Án slíkrar stefnu eru hundruð siðferðislegra lífsreglna sem eru einungis neikvæðar gagnslaus fyrir okkur.“

„Áhugi okkar á veraldlegum athöfnum drepur í okkur andlega lotningu. Við getum ekki skilið hið mikla líf á bak við öll nöfn og form, bara vegna þess að vísindin sýna okkur hvernig við getum það.“ Notum krafta náttúrunnar; þessi kunnugleiki hefur alið á fyrirlitningu fyrir leyndarmálum hennar. Samband okkar við náttúruna er hagnýtt. Við stríðum henni, ef svo má að orði komast, til að vita hvernig hægt er að nota hana til að þjóna tilgangi okkar; við notum orku hennar, sem uppspretta er enn óþekkt. Í vísindum er samband okkar við náttúruna það sem er á milli manns og þjóns hans, eða í heimspekilegum skilningi er hún eins og fangi í vitnastúku. Við yfirheyrum hana, véfengjum hana og vegum sönnunargögn hennar nákvæmlega á mannlegum vogum sem geta ekki mælt falin gildi hennar. Á hinn bóginn, þegar sjálfið er í samfélagi við æðri mátt, hlýðir náttúran sjálfkrafa, án streitu eða álags, vilja mannsins. Þessi áreynslulausa stjórn yfir náttúrunni er kölluð „kraftaverk“ af skilningslausum efnishyggjumönnum.

„Líf Lahiri Mahasaya var fordæmi sem breytti þeirri röngu hugmynd að jóga væri dularfull iðkun. Sérhver maður getur fundið leið í gegnum *Kriya* til að skilja sitt rétta samband við náttúruna og finna andlega lotningu fyrir öllum fyrirbærum, hvort

sem þau eru dulræn eða dagleg, þrátt fyrir staðreyndir eðlisvísindanna.“ **35-21** Við verðum að hafa í huga að það sem var dularfullt fyrir þúsund árum er það ekki lengur, og það sem er dularfullt nú getur orðið löglega skiljanlegt eftir hundrað ár. Það er hið óendanlega, hafið aflsins, sem er við völd. að baki allra birtingarmynda.

„Lögmál *Kriya Yoga* er eilíft. Það er satt eins og stærðfræði; eins og einföldu reglurnar um samlagningu og frádrátt,“ það lög af *Kría* getur aldrei vera eyðilagt. Brenna til ösku allt það bækur á stærðfræði,

Þeir sem eru rökvísir munu alltaf uppgötva slíkan sannleika á ný; eyðileggið allar helgu bækur um jóga, grundvallarlögmál hennar munu koma fram í hvert sinn sem sannur jógamaður birtist sem býr yfir hreinni hollustu og þar af leiðandi hreinni þekkingu.

Rétt eins og Babaji er meðal mestu avatara, *Mahavatar* , og Sri Yukteswar *Jnanavatar* eða holdgun viskunnar, svo má með réttu kalla Lahiri Mahasaya *Yogavatar* , eða holdgun jóga. Samkvæmt stöðlum bæði eigindlegrar og megindlegrar góðmennsku, lyfti hann andlegu stigi samfélagsins. Með því að lyfta nánustu lærisveinum sínum upp í Kristslíka stöðu og með því að dreifa sannleikanum víðtækt meðal fjöldans, telst Lahiri Mahasaya meðal frelsara mannkynsins.

Sérstaða hans sem spámanns liggur í áherslu hans á ákveðna aðferð, *Kriya* , sem opnaði í fyrsta skipti dyrnar að jógafrelsi fyrir alla menn. Fyrir utan kraftaverk síns eigin lífs, þá hefur *Yogavatar örugglega* náð hámarki allra undra í að draga fram forna flækjustig jóga í... áhrifarík einfaldleiki sem er ekki umfram venjulegt skilning.

Í tengslum við kraftaverk sagði Lahiri Mahasaya oft: „Ekki ætti að ræða opinberlega eða birta virkni fínlegra laga sem almenningi er ókunnugt um án viðeigandi aðgreiningar.“ Ef ég hef virst hafa hunsað viðvörunarorð hans á þessum síðum, þá er það vegna þess að hann hefur veitt mér innri fullvissu. Einnig, þegar ég skrái líf Babaji, Lahiri Mahasaya og Sri Yukteswar, hef ég talið ráðlegt að sleppa mörgum sönnum kraftaverkasögum, sem varla hefði verið hægt að taka með án þess að skrifa einnig skýringarbók um ítarlega heimspeki.

Ný von fyrir nýja menn! „Guðleg sameining,“ lýsti *Yogavatar* yfir, „er möguleg með sjálfsvinnu, og er ekki háður á guðfræðileg trú eða á það handahófskenndur mun af a Alheims Einræðisherra.

Með því að nota *Kriya* lykilinn munu þeir sem ekki geta fengið sig til að trúa á guðdómleika nokkurs manns loksins sjá alla guðdómleika síns eigin.

35-1 : *Matteus* 3:15.

35-2 Margar biblíuversanir sýna að lögmál endurfæðingar var skilið og viðurkennt. Endurfæðingarhringrásir eru rökréttari skýring á mismunandi þróunarstigum mannkynsins en algeng vestræn kenning sem gerir ráð fyrir að eitthvað (meðvitund um sjálfsmynd) hafi komið upp úr engu, verið til í mismunandi mæli. af girnd fyrir þrjátíu eða níutíu ár, og þá skilaði til það upprunalega tómt. Hinn óhugsandi náttúra af slíkt Tómarúm er vandamál sem gleður hjarta miðaldaskólamanns.

35-3 : *Malakí* 4:5.

35-4 : "Áður en hann," þ.e., "áður en það

Drottinn." 35-5: *Lúkas* 1:13-17.

. *Matteus* 17:12-13 :35-6

35-7: *Matteus* 11:13-14 .

35-8: *Jóhannes* 1:21.

35-9: II. *Konungar* 2:9-14 .

35-10 : *Matteus* 17:3.

35-11 : *Matteus* 27:46-49 .

35-12 : "Hvernig margir tegund af dauði eru í okkar lík! Ekkert er þar en dauði." *-Martin Lúther, í "Borðspjall ."*

35-13 : Hinn höfðingi bæn af það Múhameðsmenn, venjulega endurtekið fjórir eða fimm sinnum daglega.

35-14 : "Leitaðu sannleikur í hugleiðsla, ekki í myglaður bækur. Skoða í það himinn til finna það tunglið, ekki í það tjörn." - *Persneskt máltæki.*

35-15 : Eins og *Kría Jóga* er fær af margir undirdeildir, Lahiri Mahasaya skynsamlega sigtað út fjórir skref sem hann greindur að vera þær sem innihéldu nauðsynlegan merg og voru verðmætastar í raunverulegri framkvæmd.

35-16 : Annað titlar veitt á Lahiri Mahasaya eftir hans lærisveinar voru *Jógabar* (mesta af jógarar), *Yogiraj* (konungur af jógar) og *Munibar* (mesti dýrlingurinn), sem ég hef bætt við *Yogavatar* (holdgun jóga).

35-17 : Hann hafði gefið, að öllu leyti, þrjátíu og fimm ár af þjónusta í einn deild af það ríkisstjórn.

35-18 Mikil þekking á jurtum er að finna í fornum ritgerðum á sanskrít. Himalajajurtir voru notaðar í endurnærandi meðferð sem vakti athygli heimsins árið 1938 þegar aðferðin var notuð á sálfræðingnum Madan Mohan Malaviya, 77 ára gamall Varaforseti af Benares Hindúar Háskóli. Til a merkilegt umfang, það tekið fram fræðimaður endurheimt á 45 dögum batnaði heilsa hans, styrkur, minni, eðlileg sjón; merki um þriðja tannsettið komu fram, en allar hrukkur hurfu. Hinn jurta meðferð, þekkt eins og *Kaya Kalpa* , er einn af 80 endurnýjun aðferðir útlínur í Hindúar *Ayurveda* eða læknavísindi. Sérfræðingurinn Malaviya gekkst undir meðferðina hjá Sri Kalpacharya Swami Beshundasji, sem fullyrðir að hann hafi fæðst árið 1766. Hann býr yfir skjölum sem sanna að hann sé meira en 100 ára gamall; blaðamenn *Associated Press* tóku fram að hann liti út fyrir að vera um fertugur.

Í fornum hindúagreinum var læknisfræði skipt í átta greinar: *salya* (skurðlækningar); *salakya* (sjúkdómar fyrir ofan hálsinn); *kayachikitsa* (lyf rétt); *Bútavídía* (andlegt sjúkdómar); *Kaumara* (umönnun af ungbarnsaldur); *agata* (eiturefnafræði); *Rasayana* (langlífi); *Vagikarana* (styrkingarlyf). Vedískir læknar notuðu viðkvæm skurðtæki, beittu lýtaaðgerðum, skildu læknisfræðilegt aðferðir til vinna gegn það áhrif af eitur gas, framkvæmt Keisaraskurður kaflar og heili aðgerðir, voru færir í að virkja lyf. Hippókrates, frægur læknir frá 5. öld f.Kr., fékk að láni mikið af lækningaefni sínu .úr hindúskum heimildum

35-19 Austur-indverska margosa-tréð. Lækningagildi þess hefur nú notið viðurkenningar á Vesturlöndum, þar sem beiska *neem-tréð* gelta er notað eins og a styrkjandi, og það olía frá fræ og ávöxtur hefur verið fannst af ítrasta virði í það meðferð af holdsveiki og aðrir sjúkdómar.

35-20 Fjöldi innsigla sem nýlega voru grafnir upp á fornleifasvæðum í Indusdalnum, sem má rekja til þriðju árþúsundar. f.Kr., sýna tölur sitjandi í hugleiðandi stellingar núna notað í það kerfi af Jóga, og handtökuskipun það ályktun að jafnvel á þeim tíma voru sumir af undirstöðuatriðum jóga þegar þekktir. Við megum ekki ósanngjarnlega draga þá ályktun að kerfisbundin sjálfsskoðun með hjálp rannsakaðra aðferða hefur verið stunduð á Indlandi í fimm þúsund ár. Indland hefur þróað ákveðinn verðmætt trúarleg viðhorf af hugur og siðferðileg hugmyndir sem eru einstakt, á að minnsta kosti í víðtækri beitingu þeirra á lífið. Eitt af þessu hefur verið umburðarlyndi gagnvart spurningum um vitsmunalega trú - kenningar - sem er ótrúlegt fyrir Vesturlönd, þar sem villutrúarveiðar voru algengar í margar aldir og blóðug stríð milli þjóða yfir sértrúarsöfnuður samkeppni voru tíð." - Útdrættir frá einn grein eftir Prófessor W. Norman Brúnn í það Maí, 1939 mál í *tímaritum* bandarísku ráðsins um lærð félög, Washington, DC

35-21 Maður hugsar hér um athugasemd Carlyle í *Sartor Resartus:* „Maðurinn sem getur ekki undrast, sem ekki vanalega veltir fyrir sér (og tilbiður), væri forseti ótal konunglegra félaga og bar ....völdin.“ ímynd af allt rannsóknarstofur og stjörnustöðvar, með þeirra niðurstöður, í hans einhleypur höfuð,-er en a par af gleraugu að aftan ".sem þar er ekkert auga

KAFLI: 36

Babaji's Vextir Í Hinn Vestur

"Meistari, gerði þú alltaf hitta Babaji?"

Það var kyrrlát sumarnótt í Serampore; stórar stjörnur hitabeltisins glitruðu yfir höfðum okkar er ég sat við hlið Sri Yukteswar á svölum á annarri hæð einsetuhússins.

„Já.“ Meistarinn brosti við beinni spurningu minni; augu hans lýstu upp af lotningu. „Þrisvar sinnum hef ég notið þeirrar blessunar að sjá hinn ódauðlega gúrú. Fyrsta fundur okkar var í Allahabad á *Kumbha Mela* .“

Trúarhátíðirnar sem haldnar hafa verið á Indlandi frá ómunatíð eru þekktar sem *Kumbha Melas* ; þær hafa haldið andlegum markmiðum stöðugt í augsýn mannfjöldans. Trúaðir hindúar safnast saman í milljónum á sex ára fresti til að hitta þúsundir sadhúa, jóga, swamia og askéta af öllu tagi. Margir eru einsetumenn sem yfirgefa aldrei afskekkta staði sína nema til að sækja melas *og* veita veraldlegum körlum og konum blessun sína.

„Ég var ekki swami þegar ég hitti Babaji,“ hélt Sri Yukteswar áfram. „En ég hafði þegar fengið *Kriya-* vígslu frá Lahiri Mahasaya. Hann hvatti mig til að sækja *mela-hátíðina* sem haldin var í janúar 1894 í Allahabad. Þetta var mín fyrsta reynsla af *kumbha* ; ég varð dálítið ringlaður af hávaða og öldu mannfjöldans. Í rannsakandi augum mínum í kringum mig sá ég ekkert upplýst andlit meistara. Þegar ég gekk fram hjá brú á bakka Ganges tók ég eftir kunningja mínum standa þar nærri með betlaraskálina sína útrétta.“

„‚Ó, þessi markaður er ekkert annað en ringulreið hávaða og betlara,‘ hugsaði ég vonsvikinn. ‚Ég velti því fyrir mér hvort vestrænir vísindamenn, sem þolinmóðir víkka út þekkingarsviðið í þágu mannkynsins, séu ekki Guði þóknanlegri en þessir iðjulausu sem játa trú en einbeita sér að ölmusu.‘“

„Rjúkandi hugleiðingar mínar um samfélagsumbætur voru truflaðar af rödd hávaxins sannyasi sem nam staðar fyrir framan mig.“

„Herra,“ sagði hann, „dýrlingur

kallar á þig.“ „Hver er hann?“

"Komdu og sjá fyrir sjálfur.

"Hikandi eftirfarandi þetta lakonísk ráðgjöf, Ég bráðum fannst sjálfan mig nálægt a tré hvers greinar voru

að veita gúrú skjól með aðlaðandi hópi lærisveina. Meistarinn, björt og óvenjuleg persóna með glitrandi dökk augu, reis upp við nálgun mína og faðmaði mig að sér.

„‚Velkominn, Swamiji,‘ sagði hann

ástúðlega. „‚Herra,‘ svaraði ég ákveðið,

‚ég er *ekki* swami.‘“

„Þeir sem ég hef fengið guðlega fyrirmæli um að veita titilinn „swami“ hafna honum aldrei.“ Dýrlingurinn ávarpaði mig einfaldlega, en djúp sannfæring um sannleikann óma í orðum hans; ég var gagntekinn af augnabliks bylgju andlegrar blessunar. Brosandi við skyndilegri uppstigningu minni í hina fornu klausturreglu, [36-1] Ég laut fyrir fætur hinnar augljóslega miklu og englaveru í mannsmynd sem hafði þannig heiðrað mig.

„Babaji – því það var sannarlega hann – benti mér á sæti nálægt sér undir trénu. Hann var sterkur og ungur og líktist Lahiri Mahasaya; en líkindin vakti ekki athygli mína, jafnvel þótt ég hefði oft heyrt um ótrúlega líkt útlit meistaranna tveggja. Babaji býr yfir þeim krafti að hann getur komið í veg fyrir að ákveðnar hugsanir komi upp í huga manns. Greinilega vildi hinn mikli gúrú að ég væri fullkomlega eðlilegur í návist hans, ekki yfirbugaður af vitneskju um hver hann væri.

? Hvað gera þú hugsa af það *Kumbha Mela*'"

„Ég varð mjög fyrir vonbrigðum, herra minn.“ Ég bætti við í flýti, „Þangað til ég hitti þig. Einhvern veginn virðast dýrlingar og þetta uppnám ekki eiga saman.“

„‚Barn,‘ sagði meistarinn, þótt ég væri greinilega næstum tvöfalt eldri en hann, ‚dæmdu ekki heildina vegna galla hinna mörgu. Allt á jörðinni er blandað eðli, eins og blanda af sandi og sykri. Vertu eins og vitur maur sem grípur aðeins sykurinn og lætur sandinn ósnert. Þó að margir sadhúar hér reika enn í blekkingu, þá er *melan samt* blessuð af fáeinum mönnum Guðs- uppgötvunar.‘“

"Í útsýni af mín eigin fundur með þetta upphafinn meistari, Ég fljótt samþykkt með hans athugun.

„Herra minn,“ sagði ég, „ég hef verið að hugsa um vísindamenn Vesturlanda, sem eru miklu gáfaðri en flestir sem hér eru saman komnir, búa í fjarlægri Evrópu og Ameríku, játa aðrar trúarbrögð og eru fáfróðir um raunveruleg gildi slíkra *mela* eins og þeirrar sem nú eru. Þeir eru menn sem gætu notið góðs af fundum með meisturum Indlands. En þótt þeir séu afar greindir eru margir Vesturlandabúar bundnir við öfgakennda efnishyggju. Aðrir, frægir í vísindum og heimspeki, viðurkenna ekki hina nauðsynlegu einingu í trúarbrögðum. Trúarjátningar þeirra þjóna sem óyfirstíganlegar hindranir sem ógna aðskilnaði þeirra frá okkur að eilífu.

„Ég sá að þú hefur áhuga á Vesturlöndum, sem og Austurlöndum.“ Andlit Babajis skein af samþykki. „Ég fann fyrir hjartasorg þinni, nógu víðtækri fyrir alla menn, hvort sem þeir eru austurlenskir eða vestrænir. Þess vegna kallaði ég þig hingað.“

„Austurlönd og vesturlönd verða að skapa gullna milliveginn í sameiningu virkni og andlegrar iðju,“ hélt hann áfram. „Indland hefur margt að læra af Vesturlöndum í efnislegri þróun; í staðinn getur Indland kennt alhliða aðferðir sem Vesturlönd geta notað til að byggja trúarbrögð sín á óhagganlegum grunni jógískrar vísinda.“

„Þú, Swamiji, átt þátt í komandi samræmdum samskiptum milli Austurlanda og Vesturlanda. Eftir nokkur ár mun ég senda þér lærisveinn sem þú getur þjálfað til að miðla jóga í Vesturlöndum. Titringur margra andlega leitandi sálna þar kemur eins og flóð til mín. Ég skynja hugsanlega dýrlinga í Ameríku og Evrópu, sem bíða eftir að vera vaknir.“

Á þetta punktur í hans saga, Srí Yukteswar sneri sér við hans augnaráð að fullu á mín.

„Sonur minn,“ sagði hann brosandi í tunglsljósinu, „þú ert lærisveinninn sem Babaji lofaði að senda mér fyrir mörgum árum.“

Ég var ánægður að heyra að Babaji hefði stýrt skrefum mínum til Sri Yukteswar, en það var erfitt fyrir mig að sjá sjálfan mig fyrir mér í afskekktum vestri, fjarri ástkæra gúrú mínum og einföldu friði einsetuhússins.

„Babaji talaði þá um *Bhagavad Gita* ,“ hélt Sri Yukteswar áfram. „Mér til undrunar gaf hann til kynna með fáeinum lofsorðum að hann vissi að ég hefði skrifað túlkanir á ýmsum köflum *Gita* .“

„Að beiðni minni, Swamiji, vinsamlegast takið að ykkur annað verkefni,“ sagði hinn mikli meistari. „Viltu ekki skrifa stutta bók um undirliggjandi einingu kristinna og hindúa rita? Sýnið fram á með samsíða tilvísunum að innblásnir synir Guðs hafa talað sömu sannindi, sem nú eru hulin af sértrúarlegum ágreiningi manna.“

"'Maharaj,'" [36-2] Ég svaraði feimnislega, „hvað a skipun! Skal Ég vera fær til uppfylla það?

„Babaji hló lágt. „Sonur minn, hví efast þú?“ sagði hann hughreystandi. „Hvers verk er allt þetta og hver er sá sem framkvæmir öll verk? Hvað sem Drottinn hefur látið mig segja mun örugglega verða að sannleika.“

„Ég taldi mig hafa fengið kraft frá blessun dýrlingsins og samþykkti að skrifa bókina. Ég fann treglega að kveðjustundin væri komin og reis því upp úr laufskrúðugu sæti mínu.“

„Þekkir þú Lahiri?“ [36-3] spurði meistarinn. „Hann er mikil sál, er það ekki? Segðu honum frá fundi okkar.“ Hann gaf mér síðan skilaboð til Lahiri Mahasaya.

„Eftir að ég hafði beygt mig auðmjúklega til kveðju, brosti dýrlingurinn vingjarnlega. „Þegar bók þín er búin, mun ég heimsækja þig,“ lofaði hann. „Bless í bili.“

„Ég fór frá Allahabad daginn eftir og hélt til Benares. Þegar ég kom heim til gúrú míns sagði ég honum söguna af þessum dásamlega dýrlingi í *Kumbha Mela.“*

„‚Ó, þekktirðu hann ekki?‘ Augun á Lahiri Mahasaya dönsuðu af hlátri. „Ég sé að þú gast það ekki, því hann kom í veg fyrir þig. Hann er óviðjafnanlegur gúrú minn, himneski Babaji!‘“

„‚Babaji!‘ endurtók ég, agndofa. „Jógakristurinn Babaji! Ósýnilegi, sýnilegi frelsarinn Babaji! Ó, ef“ Ég gæti bara rifjað upp fortíðina og verið enn á ný í návist hans, til að sýna hollustu mína við lótus hans fætur!

"Aldrei hugur, Lahiri Mahasaya sagði huggandi. Hann hefur lofað til sjá þú aftur.

„Gurudeva, hinn guðdómlegi meistari bað mig um að senda þér skilaboð. „Segðu Lahiri,“ sagði hann, „að geymda krafturinn fyrir þetta líf sé nú að þrotum; hann sé næstum búinn.“

„Við þessi dularfullu orð skalf Lahiri Mahasaya eins og hann væri snortinn af eldingarstraumi. Á augabragði þagnaði allt í kringum hann; brosandi andlit hans varð ótrúlega strangt. Eins og tréstytta, alvarleg og óhreyfanleg í sæti sínu, líkami hans...“ varð litlaus. Ég var hræddur og ráðvilltur. Aldrei á ævi minni hafði ég séð þessa glaðværu sál sýna slíka hræðilega alvöru. Hinir lærisveinarnir sem voru viðstaddir störðu kvíðnir.

„Þrjár klukkustundir liðu í algjörri þögn. Þá tók Lahiri Mahasaya aftur upp eðlilega, glaðlega framkomu sína og talaði hlýlega við hvern og einn af chela-mönnunum. Allir andvörpuðu léttar.“

„Ég áttaði mig á viðbrögðum húsbónda míns að skilaboð Babajis höfðu verið óyggjandi merki frá sem Lahiri Mahasaya skildi að líkami hans yrði brátt tómur. Ógnvekjandi þögn hans sannaði að gúrú minn hafði þegar í stað stjórnað veru hans, skorið á síðasta tengslastreng hans við efnisheiminn og flúið til eilífrar sjálfsmyndar sinnar í andanum. Athugasemd Babaji hafði verið hans leið til að segja: „Ég mun alltaf vera með þér.“

„Þótt Babaji og Lahiri Mahasaya væru alvitrandi og hefðu ekki þurft að eiga samskipti sín á milli í gegnum mig eða neinn annan millilið, þá eru hinir miklu oft lágstemmdir til að taka þátt í mannlegu dramatíkinni. Stundum flytja þeir spádóma sína í gegnum sendiboða á venjulegan hátt, svo að endanleg uppfylling orða þeirra geti innblásið meiri guðlega trú í breiðum hópi manna sem síðar frétta af sögunni.“

„Ég fór fljótlega frá Benares og hóf störf í Serampore við ritningarnar sem Babaji bað um,“ hélt Sri Yukteswar áfram. „Ég hafði ekki fyrr hafið verkefnið en ég gat samið ljóð tileinkað hinum ódauðlega gúrú. Ljúfu línurnar runnu áreynslulaust úr penna mínum, þótt ég hefði aldrei áður reynt að skrifa sanskrít ljóð.“

"Í það rólegt af nótt Ég upptekinn sjálfan mig yfir a samanburður af það Biblían og það ritningar af *Sanatan Dharma* . [36-4] Með því að vitna í orð hins blessaða Drottins

Jesú sýndi ég fram á að kenningar hans væru í eðli sínu eitt með opinberunum Vedanna . Mér til léttis var bókinni minni lokið á augabragði. stuttum tíma; ég áttaði mig á því að þessi skjótfenga blessun var að þakka náð *Param-Guru-Maharaj míns* .

36-5 Kaflarnir birtust fyrst í tímaritinu *Sadhusambad* ; síðar voru þeir prentaðir út í bók í einkaeinkunn af einum af lærisveinum mínum í Kidderpore.

„Morguninn eftir að ég hafði lokið bókmenntastarfi mínu,“ hélt meistarinn áfram, „fór ég til Rai Ghat hér til að baða mig í Ganges. Ghat var mannlaust; ég stóð kyrr um stund og naut sólríka friðsældarinnar. Eftir að hafa dýft mér í glitrandi vatninu hélt ég heim á leið. Eina hljóðið í þögninni var Ganges-vökvinn klúturinn minn, sem susaði og skolaði við hvert fótmál. Þegar ég gekk fram hjá stóra banjantrénu nálægt árbakkanum, fékk ég sterka löngun til að líta um öxl. Þar, í skugga banjantrésins, umkringdur nokkrum lærisveinum, sat hinn mikli Babaji!

„‚Kveðja, Swamiji!‘ Falleg rödd meistarans ómaði til að fullvissa mig um að ég væri ekki að dreyma. ‚Ég sé að þú hefur lokið bókinni þinni með góðum árangri. Eins og ég lofaði er ég hér til að þakka þér.‘“

„Með hraðsláttandi hjarta varpaði ég mér alveg fram fyrir fætur hans. 'Param-guruji,' sagði ég sárbænandi, 'viljið þið og chelas ykkar ekki heiðra nálægt heimili mitt með nærveru ykkar?'“

„Æðsti gúrúinn hafnaði brosandi. „Nei, barn,“ sagði hann, „við erum fólk sem kýs skjól trjáa; þessi staður er alveg þægilegur.“

„‚Vinsamlegast bíðið aðeins, meistari.‘ Ég horfði á hann með sárum augum. ‚Ég kem aftur strax með eitthvað sérstakt sælgæti.‘“

„Þegar ég kom aftur eftir nokkrar mínútur með kræsingar, sjá! þá veitti hinn tignarlegi banjan ekki lengur hinum himneska hópi skjól. Ég leitaði um allt ghatið, en í hjarta mínu vissi ég að litli hópurinn var þegar flúinn á eterískum vængjum.“

„Ég var djúpt særð. ‚Jafnvel þótt við hittumst aftur, þá myndi ég ekki hafa áhuga á að tala við hann,‘ fullvissaði ég sjálfa mig. ‚Hann var óvingjarnlegur að yfirgefa mig svona skyndilega.‘ Þetta var auðvitað ástarreiði og ekkert meira.

„Fáum mánuðum síðar heimsótti ég Lahiri Mahasaya í Benares. Þegar ég gekk inn í litlu setustofuna hans brosti gúrúinn minn til kveðju.“

„‚Velkominn, Yukteswar,‘ sagði hann. ‚Hittirðu Babaji rétt í þessu á þröskuldi

herbergisins míns?‘ „‚Nei,‘ svaraði ég undrandi.

„‚Komdu hingað.‘ Lahiri Mahasaya snerti mig blíðlega á ennið; samstundis sá ég, nálægt dyrunum, mynd Babaji, blómstra eins og fullkominn lótus.

„Ég minntist gamalla meiðsla minna og beygði mig ekki. Lahiri Mahasaya horfði á

mig undrandi. „Hinn guðdómlegi gúrú horfði á mig með óskiljanlegum augum. 'Þú

ert pirraður út í mig.'“

„Herra minn, hví ætti ég ekki að vera það?“ svaraði ég. „Úr lausu lofti komst þú með töfrahóp þinn og út í þunna loftið hvarfstu.“

„Ég sagði þér að ég myndi sjá þig, en sagði ekki hversu lengi ég yrði.“ Babaji hló lágt. „Þú varst fullur af spenningi. Ég fullvissa þig um að ég var alveg slokknaður í lofthjúpi þínu .“

„Ég varð strax ánægður með þessa ósmekklegu skýringu. Ég kraup við fætur hans; æðsti gúrúinn klappaði mér vingjarnlega á öxlina.“

„‚Barn, þú verður að hugleiða meira,‘ sagði hann. ‚Augnaráð þitt er ekki enn gallalaust – þú gast ekki séð mig fela mig á bak við sólarljósið.‘ Með þessum orðum, röddu himneskrar flautu, hvarf Babaji inn í hulda ljómann.

„Þetta var ein af síðustu heimsóknum mínum til Benares til að hitta gúrú minn,“ sagði Sri Yukteswar að lokum. „Eins og Babaji hafði spáð fyrir á *Kumbha Mela* , var holdgun Lahiri Mahasaya, sem húsbóndi, að líða undir lok. Sumarið 1895 fékk hann lítinn bólu á bakinu í sterkum líkama hans. Hann mótmælti því að stinga í hann; hann var að vinna úr í eigin holdi illri karma sumra lærisveina sinna. Að lokum urðu nokkrir chelar mjög ágengir; meistarinn svaraði dularfullt:

"'Það líkami hefur til finna a orsök til fara; Ég mun vera þægilegt til hvað sem er þú vil til gera.

„Stuttu síðar gaf óviðjafnanlega gúrú líkama sinn í Benares. Ég þarf ekki lengur að leita hans í litlu setustofunni hans; ég finn hvern dag lífs míns blessaðan af alls staðar nálægri leiðsögn hans.“

Árum síðar, frá vörum Swami Keshabananda, [36-6] Sem framhaldsnemi heyrði ég margar dásamlegar upplýsingar um andlát Lahiri Mahasaya.

„Fáum dögum áður en gúrú minn afhenti líkama sinn,“ sagði Keshabananda mér, „birtist hann fyrir framan mig þegar ég sat í einsetuhúsi mínu í Hardwar.“

"Komdu á einu sinni til Benares. Með þessir orð Lahiri Mahasaya hvarf.

„Ég æfði mig strax til Benares. Heima hjá gúrú mínum fann ég marga lærisveina saman komna. Í klukkustundir þann dag, [36-7] Meistarinn útskýrði *Gítu* ; síðan ávarpaði hann okkur einfaldlega.

"Ég er að fara heim.

"Grátur af angist blankur út eins og einn ómótstæðilegur straumur.

„‚Verið hugguð; ég mun rísa upp aftur.‘ Eftir þessa yfirlýsingu sneri Lahiri Mahasaya sér þrisvar sinnum í hring, snéri sér í norður í lótusstellingu sinni og gekk dýrlega inn í loka *maha-samadhi* . [36-8]

„Fallegt líkama Lahiri Mahasaya, sem dýrkendurnir voru svo kærir, var brennt með hátíðlegum bráðabirgðalögum.“ „Húshaldsathafnir í Manikarnika Ghat við heilaga

Ganges,“ hélt Keshabananda áfram. „Daginn eftir, klukkan tíu að morgni, meðan ég var enn í Benares, var herbergi mitt gegnsýrt af miklu ljósi. Sjá! fyrir framan mig stóð hold og blóð Lahiri Mahasaya! Það leit nákvæmlega út eins og gamli líkami hans, nema hvað það virtist yngra og geislandi. Guðdómlegi gúrúinn minn talaði við mig.“

„Keshabananda,“ sagði hann, „það er ég. Úr sundruðum atómum brenndra líkama míns hef ég reist upp umbreytta mynd. Heimilisstarfi mínu í heiminum er lokið; en ég yfirgefi ekki jörðina alveg. Héðan í frá mun ég eyða tíma með Babaji í Himalajafjöllum og með Babaji í alheiminum.“

„Með fáeinum blessunarorðum til mín hvarf hinn yfirnáttúrulegi meistari. Undursamleg innblástur fyllti hjarta mitt; ég var upplyftur í anda, rétt eins og lærisveinar Krists og Kabirs 36-9. “ þegar þeir höfðu horft á lifandi gúrúa sína eftir líkamlegan dauða.

„Þegar ég sneri aftur til einangraðs einsetubúrs míns í Hardwar,“ hélt Keshabananda áfram, „bar ég með mér helga ösku gúrú míns. Ég veit að hann hefur sloppið úr búrinu í tíma og rúmi; fuglinn sem er alls staðar er leystur úr haldi. Samt huggaði það hjarta mitt að geyma helgar leifar hans.“

Annar lærisveinn sem naut blessunar við að sjá upprisinn gúrú sinn var hinn heilagi Panchanon Bhattacharya, stofnandi Kalkútta Arya trúboðsstofnunarinnar. **36-10**

Ég heimsótti Panchanon á heimili hans í Kalkútta og hlustaði með ánægju á söguna af árum hans með meistaranum. Að lokum sagði hann mér frá stórkostlegasta atburði í lífi sínu.

„Hér í Kalkútta,“ sagði Panchanon, „klukkan tíu að morgni eftir líkbrennslu hans, birtist Lahiri Mahasaya fyrir mér í lifandi dýrð.“

Swami Pranabananda, „dýrlingurinn með tvo líkama“, trúði mér einnig fyrir smáatriðum um sína eigin guðdómlegu reynslu.

„Fáum dögum áður en Lahiri Mahasaya yfirgaf líkama sinn,“ sagði Pranabananda mér þegar hann heimsótti Ranchi-skólann minn, „fékk ég bréf frá honum þar sem hann bað mig um að koma tafarlaust til Benares. Ég tafðist þó og gat ekki farið strax. Þegar ég var mitt í ferðaundirbúningi mínum, um klukkan tíu að morgni, varð ég skyndilega gagntekinn af gleði að sjá skínandi mynd gúrú míns.

"'Hvers vegna flýta til Benares? Lahiri Mahasaya sagði, brosandi. Þú skal finna mig þar nei lengur.

„Þegar ég rann upp fyrir mér þýðingu orða hans grét ég niðurbrotið og trúði því að ég sæi hann aðeins í sýn.“

„Meistarinn nálgaðist mig huggandi. ‚Hérna, snertu hold mitt,‘ sagði hann. ‚Ég lifi, eins og alltaf. Kveinkaðu þér ekki; er ég ekki með þér að eilífu?‘“

Af vörum þessara þriggja miklu lærisveina hefur sprottið upp saga um undursamlega sannleika: Að morgni klukkan tíu, daginn eftir að líkami Lahiri

Mahasaya hafði verið brenndur, birtist hinn upprisni meistari, í raunverulegum en umbreyttum líkama, frammi fyrir þremur lærisveinum, hverjum í annarri borg.

"Svo hvenær þetta spillanlegt skal hafa setja á óspilltleiki, og þetta dauðleg skal hafa setja á

ódauðleika, þá mun rætast það orð sem ritað er: Dauðinn er gleyptur í sigri. Dauði, hvar er broddur þinn? Gröf, hvar er sigur þinn? [36-11]

....

36-1 : Srí Yukteswar var síðar formlega hafið inn í það Svami Pöntun eftir það *Mahant* (klaustur höfuð) af Búdda Gaya.

36-2: „Mikill konungur“ - virðingarheiti.

36-3 : A gúrú venjulega vísar til til hans eigin lærisveinn einfaldlega eftir hans nafn, að sleppa hvaða sem er titill. Þannig, Babaji sagði "Lahiri," ekki „Lahiri Mahasaya“.

36-4 : Bókstaflega, "eilíft trúarbrögð," það nafn gefið til það líkami af Vedískt kenningar. *Sanatan Dharma* hefur komdu til vera kallað *hindúismi* síðan það tími af það Grikkir WHO tilnefndur það fólk á það bankar af það á Indus eins og *Innandyra* , eða *Hindúar* . Orðið *hindúi* vísar í raun aðeins til fylgjenda *Sanatan Dharma* eða hindúisma. Hugtakið *Indverji* á jafnt við um hindúa og múslima og aðra *íbúa* Indlands (og einnig, vegna ruglingslegrar landfræðilegrar villu Kólumbusar, um frumbyggja Mongólíu í Ameríku).

Forna nafnið á Indlandi er *Aryavarta* , sem bókstaflega þýðir „heimili Aría“. Sanskrítrótin af *arya* þýðir „verðugur, heilagur, göfugur“. Síðari þjóðfræðileg misnotkun á *arísku* til að tákna ekki andlega, heldur líkamlega eiginleika, leiddi til þess að hinn mikli austurlandafræðingur, Hámark Müller, til segja einkennilega: "Til mig einn þjóðfræðingur WHO talar af einn Arískt kynþáttur, Arískt blóð, Arískt augu og hár, er jafn mikill syndari og málvísindamaður sem talar um “.dolichocephalic orðabók eða brachycephalic málfræði

36-5 : *param-gúrú* er bókstaflega "gúrú æðsta eða "gúrú handan við," tákna a lína eða röðun af kennarar. Babaji, það .*gúrú* af Lahiri Mahasaya, var það *param-gúrú* af Srí Júktesvör

36-6 : Mín heimsækja til Keshabananda's ashram er lýst á bls. 405-408 .

36-7 : september 26, 1895 er það dagsetning á sem Lahiri Mahasaya vinstri hans líkami. Í a fáir meira dagar hann myndi hafa náð sextíu og áttunda afmælisdegi sínum.

36-8 Að snúa í norður og snúa líkamanum þrisvar sinnum eru hlutar af vedískri helgiathöfn sem meistarar nota og vita fyrirfram hvenær það lokaútgáfa klukkustund er um til verkfall fyrir það líkamlegt líkami. Hinn síðast hugleiðsla, á meðan sem það meistari sameinast sjálfur í alheims-AUM, er kallaður *maha* , eða mikli, *samadhi* .

36-9 Kabir var mikill dýrlingur á sextándu öld og meðal hans voru bæði hindúar og múslimar. Á þeim tíma af hans dauði, það lærisveinar rifist yfir það háttur af framkvæmd það jarðarför athafnir. Hinn pirraður meistararós frá hans lokaútgáfa svefn, og gaf hans leiðbeiningar. "Hálfur af mín leifar skal vera grafinn eftir það múslimi helgiathafnir;" hann sagði, „Látið hinn helminginn vera brenndan með hindúaskramenti.“ Hann hvarf síðan. Þegar lærisveinarnir opnuðu kistuna sem hafði geymt líkama hans fannst ekkert nema glæsilegt úrval af gullllituðum champak-blómum. Helmingur þessara var hlýðinn grafinn af múslimum, sem heiðra helgidóm hans enn þann dag í dag.

Í hans æskulýðsmál Kabír var nálgaðist eftir tveir lærisveinar WHO vildi mínútu hugrænn leiðsögn meðfram það :dulspekingur slóð. Meistarinn svaraði einfaldlega

Leið gerir ráð fyrir fjarlægð; Ef Hann vera nálægt, nei slóð þarfast þú á allt. Sannarlega það gerir mig bros Til heyra af" "!a fiskur í vatnsþorsta

36-10 : Panchanon komið á fót, í a sautján ekrur garður á Deogarh í Bihar, a musteri sem inniheldur a steinn stytta af Lahiri Mahasaya. Annar stytta af það frábært meistari hefur verið sett eftir lærisveinar í það lítið setustofa af hans Benares heim.

36-11 : Ég *Korintubúar* 15:54-55 .

KAFLI: 37

Ég Fara Til Ameríka

„Ameríka! Þetta fólk er örugglega Bandaríkjamenn!“ Þetta var hugsun mín þegar víðsýni af vestrænum andlitum rann fyrir framan innri augnaráð mitt.

Ég sat niðursokkinn í hugleiðslu á bak við rykuga kassa í geymslunni í Ranchi-skólanum. Það var erfitt að finna einkarými á þessum annasömu árum með krökkunum!

Sýnin hélt áfram; mikill mannfjöldi, [37-1] horfði á mig fast, sópaði eins og leikari yfir meðvitundarsviðið.

Geymsludyrnar opnuðust; eins og venjulega hafði einn af ungu drengjunum

fundið felustað minn. „Komdu hingað, Bimal,“ hrópaði ég glaðlega. „Ég hef

fréttir fyrir þig: Drottinn kallar mig til Ameríku!“ „Til Ameríku?“ Drengurinn

endurtók orð mín í tón sem gaf í skyn að ég hefði sagt „til tunglsins.“

„Já! Ég er að fara að uppgötva Ameríku, eins og Kólumbus. Hann hélt að hann hefði fundið Indland; það er örugglega karma-tengsl milli þessara tveggja landa!“

Bimal hljóp í burtu; fljótlega var öllum skólanum tilkynnt þetta af tvífætta blaðinu. [37-2] Ég kallaði saman ráðvillta kennaraliðið og fól skólann í þeirra umsjá.

„Ég veit að þú munt alltaf hafa jógahugsjónir Lahiri Mahasaya um menntun í forgrunni,“ sagði ég. „Ég mun skrifa þér oft; ef Guð lofar, þá kem ég aftur einhvern tímann.“

Tárin stóðu í augum mínum þegar ég kastaði síðasta augnaráði á litlu drengina og sólríku ökrurnar í Ranchi. Ég vissi að ákveðið tímabil í lífi mínu var nú lokið; héðan í frá myndi ég dvelja í fjarlægum löndum. Ég fór til Kalkútta fáeinum klukkustundum eftir sýnina mína. Daginn eftir fékk ég boð um að þjóna sem fulltrúi frá Indlandi á alþjóðlegu þingi trúfrjálslyndra í Ameríku. Það átti að koma saman það ár í Boston, undir verndarvæng bandarísku einingasamtakanna.

Mín höfuð í a hvirfilbyl, Ég leitað út Srí Yukteswar í Serampore.

„Guruji, ég hef nýlega verið boðið að ávarpa trúarþing í Ameríku. Á ég að fara?“ „Allar dyr eru opnar fyrir þig,“ svaraði meistarinn einfaldlega. „Það er núna eða aldrei.“

"En, herra," Ég sagði í ótti, "hvað gera Ég vita um almenningur að tala? Sjaldan hafa Ég gefið a fyrirlestur,

og aldrei í Enska.“

"Enska eða nei Enska, þinn orð á jóga skal vera heyrt í það Vestur."

Ég hló. „Jæja, kæri gúrúji, ég held varla að Bandaríkjamenn muni læra bengölsku! Vinsamlegast blessið mig með því að komast yfir hindranirnar í enskri tungu.“ **37-3**

Þegar ég sagði pabba frá áformum mínum varð hann algerlega undrandi. Honum fannst Bandaríkin ótrúlega fjarlæg; hann óttaðist að hann myndi aldrei sjá mig aftur.

„Hvernig geturðu farið?“ spurði hann strangt. „Hver mun fjármagna þig?“ Þar sem hann hafði af ástúð borið kostnað við menntun mína og allt mitt líf, vonaðist hann eflaust til þess að spurning hans myndi stöðva verkefnið mitt á vandræðalegan hátt.

„Drottinn mun örugglega fjármagna mig.“ Þegar ég svaraði þessu hugsaði ég um svipað svar sem ég hafði gefið bróður mínum Ananta í Agra fyrir löngu síðan. Án mikillar blekkingar bætti ég við: „Faðir, kannski mun Guð gefa þér í huga að hjálpa mér.“

"Nei, aldrei!" Hann kastaði augum á mig aumkunarvert.

Ég varð því agndofa þegar pabbi rétti mér daginn eftir ávísun upp á háa upphæð.

„Ég gef þér þessa peninga,“ sagði hann, „ekki sem faðir, heldur sem trúr lærisveinn Lahiri Mahasaya.“ Fara þá til það langt Vesturlanda land; dreifing þar það trúlaus kenningar af *Kría Jóga* ."

Ég var óendanlega snortin af því hversu óeigingjörn pabbi hafði verið í, eins og hann gat fljótt lagt persónulegar langanir sínar til hliðar. Hann hafði áttað sig á því kvöldið áður að engin venjuleg löngun til utanlandsferða væri hvati ferðar minnar.

„Kannski hittumst við ekki aftur í þessu lífi,“ sagði pabbi, sem var sextíu og sjö ára á þessum tíma, dapurlega.

An innsæi sannfæring hvatt mig til svara, "Vissulega það Drottinn mun koma með okkur saman einu sinni meira."

Þegar ég undirbjó mig fyrir að yfirgefa meistarann og fæðingarland mitt og fara til óþekktra stranda Ameríku, fann ég fyrir ekki litlum ótta. Ég hafði heyrt margar sögur um efnishyggju vestræna andrúmsloftið, sem var mjög ólíkt andlegum bakgrunni Indlands, gegnsýrt af aldagömlum andrúmslofti dýrlinga. „Austurlenskur kennari sem þorir vestrænum blæ,“ hugsaði ég, „hlýtur að vera harðgerður meira en raunir Himalajakulda!“

Snemma morguns einn byrjaði ég að biðja, með óbilandi ásetningi um að halda áfram, jafnvel deyja í bæn, þar til ég heyrði rödd Guðs. Ég þráði blessun hans og fullvissu um að ég myndi ekki týnast í þoku nútíma nytjastefnu. Hjarta mitt var ákveðið til að fara til Ameríku, en enn sterkari var það ákveðið að heyra huggun guðlegs leyfis.

Ég bað og bað, kæfði grátinn. Ekkert svar barst. Þögul bæn mín jókst í kvalafullum hámarki þar til ég, um hádegi, hafði náð hámarki; heilinn minn gat ekki lengur þolað þrýsting angistar minnar. Ef ég grét enn einu sinni af aukinni innri ástríðu minni, þá... Mér fannst eins og heilinn myndi klofna. Á þeirri stundu heyrðist bank fyrir utan forsalinn sem var við hliðina á herberginu við Gurpar Road þar sem ég sat. Ég opnaði dyrnar og sá ungan mann í fábrotnum klæðum afneitunarmanns. Hann kom inn, lokaði dyrunum á eftir sér og neitaði beiðni minni um að setjast niður og gaf til kynna með látbragði að hann vildi tala við mig standandi.

„Hann hlýtur að vera Babaji!“ hugsaði ég ringlaður, því maðurinn fyrir framan mig hafði andlitsdrætti yngri Lahiri Mahasaya.

Hann svaraði hugsun minni. „Já, ég er Babaji.“ Hann talaði ljúflega á hindí. „Himneskur faðir okkar hefur heyrt bæn þína. Hann býður mér að segja þér: Fylgdu skipunum gúrú þíns og farðu til Ameríku. Óttast þú ekki; þú munt verða varinn.“

Eftir líflega þögn ávarpaði Babaji mig aftur. „Þú ert sá sem ég hef valið til að dreifa boðskap *Kriya Yoga* í Vesturlöndum. Fyrir löngu síðan hitti ég gúrú þinn, Yukteswar, á *Kumbha Mela* ; ég sagði honum þá að ég myndi senda þig til hans í þjálfun.“

Ég var orðlaus, kafnaði af lotningu yfir nærveru hans og djúpt snortin að heyra frá honum. á eigin vörum að hann hefði leitt mig til Sri Yukteswar. Ég lá frammi fyrir hinum ódauðlega gúrú. Hann lyfti mér vinsamlega upp af gólfinu. Hann sagði mér margt um líf mitt, gaf mér síðan persónulegar leiðbeiningar og bar fram nokkra leynda spádóma.

„ *Kriya Yoga* , vísindaleg aðferð til að öðlast guðsþekkingu,“ sagði hann að lokum hátíðlega, „mun að lokum breiðast út um öll lönd og hjálpa til við að samræma þjóðirnar með persónulegri, yfirskilvitlegri skynjun mannsins á hinum óendanlega föður.“

Með stórkostlegu, máttugu augnaráði rafmagnaði meistarinn mig með svipmynd af alheimsvitund sinni. Eftir stutta stund gekk hann að dyrunum.

„Reyndu ekki að fylgja mér,“ sagði hann. „Þú munt ekki geta

gert það.“ „Vinsamlegast, Babaji, farðu ekki í burtu!“ hrópaði

ég ítrekað. „Taktu mig með þér!“ Hann leit um öxl og svaraði:

„Ekki núna. Einhvern annan tíma.“

Yfirbugaður af tilfinningum hunsaði ég viðvörun hans. Þegar ég reyndi að elta hann

uppgötvaði ég að fætur mínir voru fastir í gólfinu. Frá dyrunum sendi Babaji mér síðasta ástúðlega augnaráð. Hann rétti upp hönd sína í blessunarskyni og gekk í burtu, augu mín föst á honum þráhyggjufull.

Eftir nokkrar mínútur voru fæturnir mínir frjálsir. Ég settist niður og fór í djúpa hugleiðslu, þakkaði Guði án afláts, ekki aðeins fyrir að svara bæn minni heldur einnig fyrir að blessa mig með fundi Babaji. Allur líkami minn virtist helgaður fyrir tilstilli hins forna, alltaf unglega meistara. Lengi hafði það verið brennandi þrá mín að sjá hann.

Ég hef aldrei sagt neinum frá þessari sögu af fundi mínum með Babaji hingað til. Ég tel hana vera... Ég hef falið það í hjarta mínu, það helgasta sem ég hef upplifað. En mér datt í hug að lesendur þessarar ævisögu gætu frekar trúað á veruleika hins einangraða Babaji og áhugamál hans ef ég segi frá því að ég hafi séð hann með eigin augum. Ég hef hjálpað listamanni að draga upp sanna mynd af hinum mikla jógíkristi nútíma Indlands; það birtist í þessari bók.

Hinn kvöld af mín brottför fyrir það Sameinuðu þjóðirnar Ríki fannst mig í Srí Yukteswar's heilagur viðvera.

„Gleymdu því að þú fæddist hindúi og vertu ekki Bandaríkjamaður. Taktu það besta úr báðum," sagði meistarinn á rólegum viskulegum hátt. „Vertu þinn sanni maður, barn Guðs. Leitaðu að og fella inn í veru þína bestu eiginleika allra bræðra þinna, dreifðra um jörðina í ýmsum kynþáttum."

Þá blessaði hann mig: „Allir þeir sem koma til þín í trú og leita Guðs munu hljóta hjálp. Þegar þú horfir á þá mun andlegi straumurinn sem streymir frá augum þínum komast inn í heila þeirra og breyta efnislegum venjum þeirra, sem gerir þá meðvitaðri um Guð."

Hann hélt áfram: „Þú ert mjög góður í að laða að þér einlægar sálir. Hvert sem þú ferð, jafnvel í óbyggðum, munt þú finna vini."

Báðar blessanir hans hafa verið rækilega sýndar. Ég kom einn til Ameríku, inn í óbyggðir án eins vinar, en þar fann ég þúsundir sem voru tilbúnar að taka á móti tímareyndum sálarkenndum .

Ég fór frá Indlandi í ágúst 1920 með *skipinu „City Of Sparta"* , fyrsta farþegaskipinu sem sigldi til Ameríku eftir lok fyrri heimsstyrjaldarinnar. Ég gat ekki bókað far fyrr en eftir að mörgum „skriffinnskuvandamálum" sem tengdust veitingu vegabréfs míns hafði verið leyst, á nokkuð kraftaverkalegan hátt.

Á tveggja mánaða siglingunni komst samferðamaður að því að ég var fulltrúi Indverja á þinginu í Boston.

„Swami Yogananda," sagði hann, með fyrstu af mörgum sérkennilegum framburðum sem ég heyrði síðar Bandaríkjamenn segja nafnið mitt, „vinsamlegast flytjið farþegunum fyrirlestur næst. Fimmtudagskvöld. Ég held að við myndum öll njóta góðs af fyrirlestri um „Lífsorrustuna og hvernig á að berjast gegn henni."

Því miður! Ég þurfti að berjast mína eigin lífsbaráttu, uppgötvaði ég á miðvikudaginn. Í örvæntingarfullri tilraun til að skipuleggja hugmyndir mínar í fyrirlestur á ensku hætti ég að lokum við allan undirbúning; hugsanir mínar, Eins og villtur foli sem horfir á söðul, neitaði ég að samvinna við lögmál enskrar málfræði. Í fullu trausti á fyrri loforð meistarans birtist ég hins vegar fyrir

áhorfendum mínum á fimmtudaginn í sal gufuskipsins. Engin mælska kom upp á varir mínar; orðlaus stóð ég frammi fyrir samkomunni. Eftir tíu mínútna þrekkeppni gerðu áhorfendur sér grein fyrir vandræðum mínum og fóru að hlæja.

Ég stend á ræðupallinum fyrir framan einn af námskeiðunum mínum í Ameríku. Þessi námskeið með þúsund jóganemendum var haldið í Washington, D.C.

Aðstæðurnar voru mér ekki fyndnar á þessari stundu; reiðilega sendi ég hljóða bæn til meistarans. „Þú *getur* ! Talað!“ Rödd hans barst samstundis inn í meðvitund mína.

Hugsanir mínar féllu þegar í stað í vináttusamband við enskuna. Fjörutíu og fimm mínútum síðar voru áheyrendur enn áhorfendur. Fyrirlesturinn vann mér fjölda boða til að halda fyrirlestra síðar fyrir ýmsum hópum í Ameríku.

Ég gat aldrei munað eftir einu einasta orði af því sem ég hafði sagt. Með nægilegri fyrirspurn komst ég að því frá nokkrum farþegum: „Þú héltst innblásandi fyrirlestur á hrífandi og réttri ensku.“ Við þessi gleðilegu tíðindi þakkaði ég gúrú mínum auðmjúklega fyrir tímanlega hjálp hans og gerði mér enn og aftur grein fyrir því að hann var alltaf... með mér, og að engu gera allar hindranir tíma og rúms.

Öðru hvoru, á meðan á úthafsferðinni stóð, upplifði ég nokkrar kvíðatilfinningar vegna komandi rauna í enskufyrirlestri á ráðstefnunni í Boston.

„Drottinn,“ bað ég, „láttu þig sjálfan vera innblástur minn, en ekki aftur hláturssprengjur áhorfenda !“

Borgin Sparta lagðist að bryggju nálægt Boston í lok september. Þann sjötta október ávarpaði ég þingið með jómfrúarræðu minni í Ameríku. Hún var vel tekið; ég andvarpaði léttar. Hinn örláti ritari bandarísku einingafélagsins skrifaði eftirfarandi athugasemd í birtri frásögn **37-4** af þingfundargerðunum:

„Swami Yogananda, fulltrúi frá Brahmacharya Ashram í Ranchi á Indlandi, færði þinginu kveðjur frá félagi sínu. Á reiprennandi ensku og kraftmikilli framsetningu flutti hann heimspekilegan ræðu um „Vísindi trúarbragða“, sem hefur verið prentuð í bæklingaformi til víðtækari dreifingar. Hann hélt því fram að trúarbrögð séu alheimsleg og þau séu ein þeirra. Við...“

Það er ekki ómögulegt að algilda tiltekna siði og sannfæringu, en sameiginlegur þáttur trúarbragða er hægt að algilda og við getum beðið alla jafnt að fylgja honum og hlýða honum.

Þökk sé rausnarlegri ávísun föður míns gat ég verið áfram í Ameríku eftir að þinginu lauk. Ég eyddi fjórum hamingjusömum árum í fátækum aðstæðum í Boston. Ég hélt opinbera fyrirlestra, kenndi og skrifaði ljóðabókina *Songs Of The Soul* , með formála eftir Dr. Frederick B. Robinson, forseta College of the City of New York. **37-5**

Sumarið 1924 hóf ég ferðalag milli landa, talaði fyrir þúsundum manna í helstu borgunum og lauk vesturferð minni með fríi í fallega norðurhluta Alaska.

Með hjálp stórhjartaðra nemenda hafði ég komið á fót bandarískum höfuðstöðvum í Mount Washington-héraði í Los Angeles í lok árs 1925. Byggingin er sú sem ég hafði séð árum áður í sýn minni í Kasmír. Ég flýtti mér að senda Sri Yukteswar myndir af þessum fjarlægu bandarísku athöfnum. Hann svaraði með póstkorti á bengölsku, sem ég þýði hér:

11. Ágúst, 1926

Barn af mín hjarta, Ó Jógananda!

Þegar ég sé myndirnar af skólanum ykkar og nemendum, þá er mér ólýsanlegt hvaða gleði fylgir lífinu. orð. Ég bráðna af gleði að sjá jóganemendur þína frá mismunandi borgum. Þegar ég lít á aðferðir þínar í staðfestingum söngs, lækningartitringum og guðdómlegum lækningarbænum, get ég ekki annað en þakkað þér af öllu hjarta. Þegar ég sé hliðið, hina krókóttu hæðóttu leið upp á við og fallega landslagið. breitt út undir Mount Washington Estates, þrái ég að sjá það allt með eigin augum.

Allt hér gengur vel. Megi þú alltaf vera í hamingju, fyrir náð Guðs. SRI

YUKTESWAR GIRI

Árin liðu. Ég hélt fyrirlestra um allan heim í nýja landinu mínu og ávarpaði hundruð klúbba, háskóla, kirkna og hópa allra trúfélaga. Tugþúsundir Bandaríkjamanna fengu jógavígslu. Þeim öllum tileinkaði ég nýja bók með bænahugsunum árið 1929 - *Hvíslar frá ... Eilífðin* , með formála eftir Amelitu Galli-Curci. **37-6** Ég gef hér, úr bókinni, ljóð sem heitir „Guð! Guð! Guð!“, samið eitt kvöldið þegar ég stóð á fyrirlestrarpöllum:

```
Frá það dýpi af blunda,
Þegar ég klíf upp spíralstigann í vöku, hvísla
```

ég:
Guð! Guð! Guð!
Þú ert fæðan, og þegar ég brýt föstu mína,
næturlegrar aðskilnaðar frá þér,
Ég bragð Þú, og andlega segja:

Guð! Guð! Guð!
Hvert sem ég fer, kastljós hugans beinist ætíð að
þér;
Og í það bardaga hávaði af virkni
Þögla stríðsróp mitt er alltaf: Guð! Guð!
Guð! Þegar háværir stormar rauna æpa og
áhyggjur ýlfra á mig,
Ég drukkna þeirra hávaða, hávær söngur:
Guð! Guð! Guð!
Þegar hugur minn vefur
drauma með þráðum minninga,
Þá á það galdur klút Ég finna upphleypt:
Guð! Guð! Guð!
Sérhver nótt, í tími af dýpsta svefn,
Friður minn dreymir og kallar, Gleði!
Gleði! Gleði! Og gleði mín kemur syngjandi
að eilífu:
Guð! Guð! Guð!
Í vöku, áti, vinnu, draumum, svefni, þjónustu,
hugleiðslu, söng, guðdómlega ást, iðrar sál mín
stöðugt, án þess að nokkur heyri hana:
Guð! Guð! Guð!

Stundum – oftast fyrsta hvers mánaðar þegar reikningarnir streymdu inn fyrir viðhald á Mount Washington og öðrum sjálfsþekkingarmiðstöðvum! – hugsaði ég með löngun til hins einfalda friðar á Indlandi. En daglega sá ég vaxandi skilning milli Vesturs og Austurs; sál mín fagnaði.

Ég hef fundið hið mikla hjarta Ameríku birtast í undursamlegum línum Emmu Lazarusar, sem höggnar eru á fót Frelsisstyttunnar, „Móður útlegðarinnar“:

Frá hennar leiðarljós - hönd
Glór um allan heim velkomin; mild augu hennar
stjórna loftbrúarhöfninni sem tvíburaborgirnar
umlykja.
„Haltu, forn lönd, sögufræga viðhöfn þína!“ hrópar
hún með þöglum vörum. „Gefðu mér þreytta þína,
fátæka þína, króaða fjölda þinn sem þráir að anda
frjálslega,
Hið ömurlega rusl á ys og þys strandar
þinnar. Sendið þessa, heimilislausu,

stormhríð til mín, ég lyfti lampa mínum við gullnu dyrnar.

37-1 : Margir af þeir andlit Ég hafa síðan séð í það Vestur, og samstundis viðurkenndur..

37-2 : Svami Premananda, núna það leiðtogi af það Sjálfsuppgötvun Kirkja af Allt Trúarbrögð í Washington, DC, var einn nemendanna í Ranchi-skólanum þegar ég fór þaðan til Ameríku. (Hann hét þá Brahmachari Jotin.)

37-3 : Srí Yukteswar og Ég venjulega ræddi í Bengalska.

37-4 : *Nýtt Pílagrímsferðir Af Hinn Andi* (Boston: Vitinn Ýttu á, 1921).

37-5 : Dr. og Frú Róbinson heimsótt Indland í 1939, og voru heiðraður gestir á það Ranchi skóla.

37-6 : Frú Galli-Curci og hennar eiginmaður, Hómer Samúels, það píanóleikari, hafa verið Kría Jóga nemendur fyrir tuttugu ár. Það innblásandi saga af það frægur frumsýning Donna's ár af tónlist hefur verið nýlega birt (*Galli-Curci's Lífið Af Lag* eftir C. E. LeMassena, Paebar-sýslu, New York, 1945).

KAFLI: 38 ára

Lúther Burbank -- A Heilagur Mitt í Hinn Rósir

„Leyndarmálið að bættri plönturækt, auk vísindalegrar þekkingar, er kærleikur.“ sagði Luther Burbank þessa visku þegar ég gekk við hlið hans í garðinum hans í Santa Rosa. Við stöðvuðum við beð af ætum kaktusum.

„Þegar ég var að gera tilraunir til að búa til „hrygglausa“ kaktusa,“ hélt hann áfram, „talaði ég oft við plönturnar til að skapa ástarsveiflu. „Þið hafið ekkert að óttast,“ myndi ég segja þeim. „Þið þurfið ekki þarftu varnarþyrna þína. Ég mun vernda þig.“ Smám saman kom gagnleg planta eyðimerkurinnar fram í þyrnalaus afbrigði.“

Ég var heillaður af þessu kraftaverki. „Vinsamlegast, kæri Lúther, gefðu mér nokkur kaktuslauf til að planta í garðinum mínum á Mount Washington.“

A verkamaður standandi nálægt byrjaði til ræma slökkt sumir laufblöð; Burbank komið í veg fyrir hann.

„Ég mun sjálfur tína þau fyrir swami.“ Hann rétti mér þrjú laufblöð, sem ég síðar gróðursetti og fagnaði því að þau uxu upp í gríðarlegan vöxt.

Hinn mikli garðyrkjufræðingur sagði mér að fyrsti athyglisverði sigur hans hefði verið stóra kartaflan, sem nú er þekkt undir nafni hans. Með óþreytandi snilligáfu

hélt hann áfram að kynna heiminum hundruð af

Krossframfarir frá náttúrunnar hendi - nýju afbrigðin hans frá Burbank af tómötum, maís, graskeri, kirsuberjum, plómum, nektarínum, berjum, valmúum, liljum og rósum.

Ég beindi myndavélinni minni á meðan Lúther leiddi mig að hinu fræga valhnetutré sem hann hafði notað til að sanna að hægt væri að hraða náttúrulegri þróun með sjónauka.

„Á aðeins sextán árum,“ sagði hann, „næði þetta valhnetutré miklum hnetuframleiðslustigi sem hefði án hjálpar náttúrunnar tvöfaldast svo fljótt.“

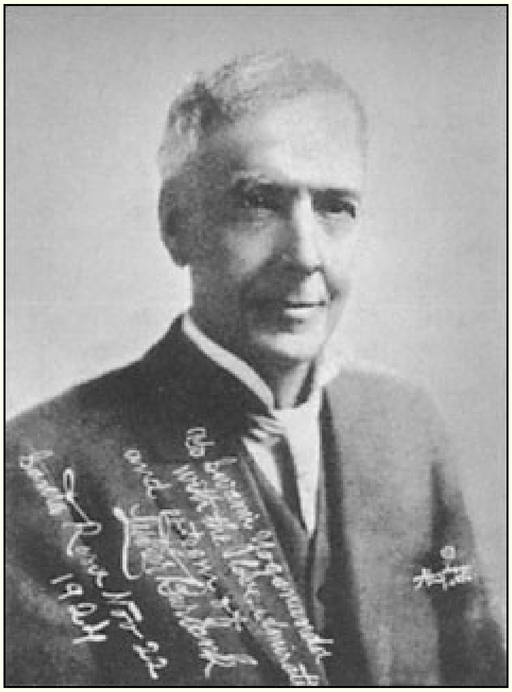

Lúther Burbank, ástkær vinur, stellingar með mig í hans Jólasveinninn Rósa garður.

Burbank's lítið ættleidd dóttir kom að skemmta sér með hennar hundur inn í það garður.

„Hún er mín mannlega planta.“ Lúther veifaði henni ástúðlega. „Ég sé mannkynið nú sem eina risavaxna plöntu, sem þarfnast aðeins ástar, náttúrulegra blessana útiverunnar og gáfaðrar blöndunar og vals til að uppfylla hæstu þarfir sínar. Á minni ævi hef ég fylgst með svo stórkostlegum framförum í þróun plantna að ég hlakka bjartsýnn til heilbrigðs og hamingjusams heims um leið og börnum hans er kennt meginreglur einfaldrar og skynsamlegrar lífshátta. Við verðum að snúa aftur til náttúrunnar og Guðs náttúrunnar.“

„Lúther, þú myndir njóta Ranchi-skólans míns, með útikennslunni og andrúmsloftinu sem einkennist af gleði og einfaldleika.“

Orð mín snertu þann streng sem bar Burbank mestan áhuga á uppeldi sínu sem barn. Hann spurði mig spurninga, áhugi skein úr djúpum, kyrrlátum augum hans.

„Swamiji,“ sagði hann loksins, „skólar eins og þinn eru eina vonin um framtíðarþúsund. Ég er í uppreisn gegn menntakerfum samtímans, sem eru aðskilin frá náttúrunni og kæfa allt.“

einstaklingshyggju. Ég er með þú hjarta og sál í þinn hagnýtt hugsjónir af menntun.“

Þegar ég var að kveðja hinn ljúfa speking, skrifaði hann undir lítið bindi og gaf mér það . [1] "Hér er mín bók á *Hinn Þjálfun Af Hinn Mannlegur Planta* , [38-2] hann sagði. "Nýtt tegundir af Þjálfun er nauðsynleg - óttalausar tilraunir. Stundum hefur djörfustu tilraunum tekist að koma í ljós það besta í ávöxtum og blómum. Námsnýjungar fyrir börn ættu einnig að verða fleiri og hugrökkari.

Ég las litlu bókina hans þetta kvöld af miklum áhuga. Hann sá fyrir sér dýrlega framtíð fyrir kynþáttinn og skrifaði: „Þrjóskasta lífveran í þessum heimi, sú sem erfiðast er að víkja frá, er planta.“ einu sinni fast í ákveðinn venjur . Mundu það þetta planta hefur varðveitt þess einstaklingshyggju allt
í gegnum aldirnar; kannski er það eitthvað sem hægt er að rekja aftur í gegnum aldir í sjálfum klettunum, án þess að hafa breyst að neinu marki á öllum þessum löngu tímabilum. Gerir þú Segjum sem svo að eftir allar þessar endurtekningar öðlist plantan ekki vilja, ef þú vilt svo kalla það, sem er óviðjafnanlegur? Vissulega eru til plöntur, eins og sumar pálmatré, svo þrautseigar að enginn mannlegur máttur hefur enn getað breytt þeim. Mannlegur vilji er veikburða fyrirbæri við hliðina á vilja plöntunnar. En sjáið hvernig ævilöng þrjóska þessarar plöntu er brotin einfaldlega með því að blanda nýju lífi við hana, sem veldur, með því að krossa, algjörri og öflugri breytingu á lífi hennar. Þegar þá... það brot kemur, laga það eftir þessir kynslóðir af sjúklingur eftirlit og val, og Nýja plantan leggur af stað sína nýju leið til að snúa aldrei aftur til þeirrar gömlu, þrjóskur vilji hennar brotinn og breyttur að lokum.

„Þegar kemur að svo viðkvæmum og sveigjanlegum hlut eins og eðli barns, verður vandamálið miklu auðveldara.“

Ég laðaðist að þessum mikla Bandaríkjamanni svo ég heimsótti hann aftur og aftur. Einn morguninn kom ég á sama tíma og póstmaðurinn, sem hafði lagt um þúsund bréf í vinnustofu Burbanks.
Garðyrkjumenn skrifaði hann frá allt hlutar af það heimur.

„Swamiji, nærvera þín er einmitt afsökunin sem ég þarf til að komast út í garðinn,“ sagði Luther kátur. Hann opnaði stóra skrifborðsskúffu sem innihélt hundruð ferðamöppna.

„Sjáðu,“ sagði hann, „svona ferðast ég. Bundin af plöntum mínum og bréfaskriftum fullnægi ég löngun minni til framandi landa með því að líta öðru hvoru á þessar myndir.“

Bíllinn minn stóð fyrir framan hliðið hans; ég og Luther ókum eftir götum litla bæjarins, þar sem garðarnir voru skreyttir af hans eigin rósategundum af Santa Rosa, Peachblow og Burbank.

„Vinur minn, Henry Ford, og ég trúum báðir á fornu kenninguna um endurfæðingu,“ sagði Lúther við mig. „Hún varpar ljósi á þætti lífsins sem annars væru óútskýranlegir. Minni er ekki prófsteinn á sannleika; þótt maðurinn muni ekki fyrri líf sín sannar það ekki að hann hafi aldrei lifað þau. Minnið er autt varðandi móðurkvið hans og bernsku líka; en hann hefur líklega gengið í gegnum þau!“ Hann kímdi.

Hinn mikli vísindamaður hafði fengið *Kriya*- vígslu í einni af fyrri heimsóknum mínum. „Ég iðka tæknina af trúfesti, Swamiji,“ sagði hann. Eftir margar íhugullegar spurningar til mín um ýmislegt

þættir af jóga, Lúther tók eftir hægt og rólega:

„Austurlönd búa vissulega yfir gífurlegum þekkingarforða sem Vesturlönd hafa varla byrjað að kanna.“

Náin samskipti við náttúruna, sem opnaði fyrir honum mörg af hennar vandlátlega varðveittu leyndarmálum, hafði veitt Burbank takmarkalausa andlega lotningu.

„Stundum finnst mér ég vera mjög nálægt hinum óendanlega krafti,“ sagði hann feimnislega. Viðkvæmt, fallega mótað andlit hans lýsti upp af minningum hans. „Þá hef ég getað læknað sjúka í kringum mig, sem og margar sjúkar plöntur.“

Hann sagði mér frá móður sinni, sem var einlæg kristin. „Oft eftir dauða hennar,“ sagði Lúther, „hef ég notið blessunar með því að hún birtist í sýnum; hún hefur talað til mín.“

Við ók aftur treglega í átt að hans heim og þeir bíða þúsund bréf.

„Lúther,“ sagði ég, „í næsta mánuði ætla ég að stofna tímarit til að kynna sannleiksboðskap Austurs og Vesturs. Vinsamlegast hjálpið mér að ákveða gott nafn fyrir tímaritið.“

Við ræddum um titla um stund og komumst að lokum að samkomulagi um *Austur-Vestur* . Eftir að við vorum komin aftur inn í vinnustofu hans gaf Burbank mér grein sem hann hafði skrifað um „Vísindi og siðmenningu“.

"Þetta mun fara í það fyrst mál af *Austur-vestur* ,“ Ég sagði með þökkum.

Þegar vinátta okkar dýpkaði kallaði ég Burbank „ameríska dýrlinginn minn“. „Sjáðu mann,“ vitnaði ég í, „sem engin svik eru í!“ Hjarta hans var óendanlega djúpt, lengi kunnugt auðmýkt, þolinmæði og fórnfýsi. Litla heimili hans meðal rósanna var stranglega einfalt; hann þekkti verðleysi munaðar, gleði fárra eigna. Hógværðin sem hann bar með vísindafrægð sinni minnti mig ítrekað á trén sem beygja sig lágt undir byrði þroskandi ávaxta; það er hrjóstrugt tré sem lyftir höfði sínu hátt í innantómum hroka.

Ég var í New York þegar kæri vinur minn lést árið 1926. Ég táraðist og hugsaði: „Ó, ég myndi glaður ganga alla leið héðan til Santa Rosa til að fá að sjá hann einu sinni enn!“ Ég læsti mig af frá riturum og gestum og eyddi næstu sólarhring í einangrun.

Daginn eftir hélt ég vedíska minningarathöfn í kringum stóra mynd af Lúther. Hópur bandarískra nemenda minna, klæddir hindúatrúarklæðum, sungu fornu sálmana um leið og fórn var færð úr blómum, vatni og eldi - tákn um líkamlega frumefni og losun þeirra í hinni óendanlegu uppsprettu.

Þótt Burbank sé í Santa Rosa undir Líbanonsedrus sem hann gróðursetti fyrir árum síðan í garði sínum, er sál hans mér geymd í hverju blómi sem blómstrar við veginn, með stórum augum. Er það ekki Lúther, sem hefur verið dreginn inn í víðáttumikla anda náttúrunnar, hvíslar í vindum hennar, gengur um dögun hennar?

Nafn hans hefur nú orðið að arfleifð í almennu tali. Í Webster's New International Dictionary er „burbank“ skilgreint sem sögn í túlkun og það er skilgreint þannig: „Að krossa eða græða (plöntu). Þess vegna, í óeiginlegri merkingu, að bæta (hvað sem er, sem ferli eða stofnun) með því að velja góða eiginleika og hafna slæmum, eða með því að bæta við góðum eiginleikum.“

„Elskaði Burbank,“ hrópaði ég eftir að hafa lesið skilgreininguna, „sjálf nafnið þitt er nú samheiti yfir góðvild!“

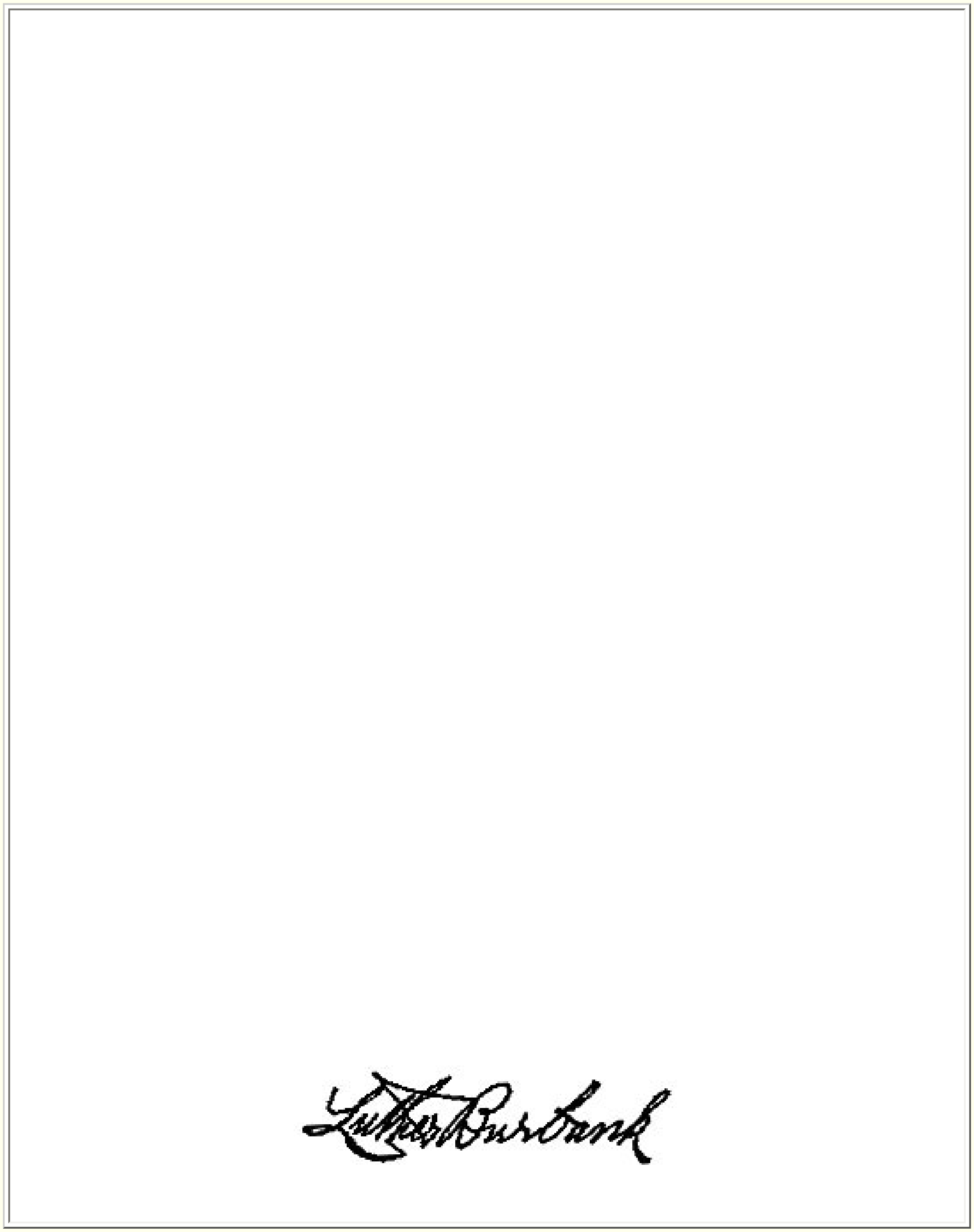

38-1 : Burbank einnig gaf mig einn með eiginhandaráritun mynd af sjálfur. Ég fjársjóður það jafnvel eins og a Hindúar kaupmaður einu sinni dýrmætt mynd af Lincoln. Hindúinn, sem var í Ameríku á árunum í borgarastyrjöldinni, bar mikla

aðdáun á Lincoln

að hann væri ekki tilbúinn að snúa aftur til Indlands fyrr en hann hefði fengið mynd af hinum mikla frelsara. Hann stóð fastur á því að á Lincoln's dyraþrep, það kaupmaður hafnaði til fara þar til það undrandi Forseti leyfilegt hann til ráðið Daniel Huntington, fræga listamanninn frá New York, til að mála hann. Þegar portrettið var fullgert bar hindúinn það sigursæll til Kalkútta.

38-2 : Nýtt York: Öld Félag, 1922.

KAFLI: 39

Þeresa Neumann, Hinn kaþólskur Stigmatist

„Snúðu aftur til Indlands. Ég hef beðið eftir þér þolinmóður í fimmtán ár. Brátt mun ég synda út úr líkamanum og áfram til Skínandi bústaðarins. Yogananda, komdu!"

Rödd Sri Yukteswar barst mér óvænt í innra eyra þegar ég sat í hugleiðslu í höfuðstöðvum mínum á Washington-fjalli. Hann ferðaðist tíu þúsund mílur á augabragði og boðskapur hans náði til mín eins og elding.

Fimmtán ár! Já, ég áttaði mig á því, nú er árið 1935; ég hef eytt fimmtán árum í að dreifa kenningum gúrú míns í Ameríku. Nú minnir hann mig á mig.

Síðdegis þetta sagði ég lærisveinum mínum frá reynslu minni. Andleg þróun hans undir *Kriya Yoga* var svo merkileg að ég kallaði hann oft „dýrling" og minntist spádóms Babaji um að Ameríka myndi einnig ala upp karla og konur með guðdómlega þekkingu í gegnum hina fornu jógísku leið.

Þetta lærisveinn og a númer af aðrir rausnarlega krafðist þess á gerð a framlag fyrir mín ferðalög. Þegar fjárhagsvandamálið var þannig leyst gerði ég ráðstafanir til að sigla, um Evrópu, til Indlands. Annríkir vikur við undirbúning á Mount Washington! Í mars 1935 fékk ég Sjálfsþekkingarfélag stofnað samkvæmt lögum Kaliforníuríkis sem hagnaðarlaus stofnun. Til þessarar menntastofnunar renna öll opinber framlög sem og tekjur af sölu bóka minna, tímarita, ritaðra námskeiða, kennslustunda og allra annarra tekjulinda.

"Ég skal vera til baka," Ég sagði mín nemendur. "Aldrei skal Ég gleyma Ameríka."

Í kveðjuveislu sem ástkærir vinir mínir héldu í Los Angeles, horfði ég lengi á andlit þeirra og hugsaði þakklátur: „Drottinn, sá sem minnist þín sem hins eina gjafara mun

aldrei skorta sætleikann.“

af vinátta meðal dauðlegir."

Ég sigldi frá New York 9. júní 1935, [kl. 39-1.] í *Evrópuskipinu* . Tveir nemendur fylgdu mér: ritari minn, herra C. Richard Wright, og eldri kona frá Cincinnati, ungfrú Ettie Bletch. Við nutum friðarins á hafinu, sem var kærkomin andstæða við fyrri hraðar vikur. Frítími okkar var skammlífur; hraði nútímabáta hefur sína dapurlegu eiginleika!

Eins og hver annar hópur forvitinna ferðamanna gengum við um hina risavaxnu og fornu borg Lundúna. Daginn eftir var mér boðið að ávarpa stóran fund í Caxton Hall, þar sem Sir Francis Younghusband kynnti mig fyrir áhorfendum í Lundúnum. Hópurinn okkar eyddi ánægjulegum degi sem gestir Sir Harry Lauder á bústað hans í Skotlandi. Við fórum fljótlega yfir Ermarsundið til meginlandsins, því ég vildi fara í sérstaka pílagrímsferð til Bæjaralands. Þetta yrði mín eina Mér fannst tækifæri til að heimsækja hina miklu kaþólsku dulspeking, Therese Neumann frá Konnersreuth.

Árum áður hafði ég lesið ótrúlega frásögn af Therese. Upplýsingarnar í greininni voru eftirfarandi :

(1)Therese, fædd árið 1898, slasaðist í slysi tvítug að aldri; hún varð blind og lömuð.

(2) Hún fékk sjónina aftur á undraverðan hátt árið 1923 með bænum til heilagrar Teresu, „Litlu blómsins“. Síðar læknuðust útlimir Therese Neumann samstundis.

(3) Frá 1923 og áfram hefur Therese haldið sig algjörlega frá mat og drykk, fyrir utan að kyngja einu litlu vígðu oblátu daglega.

(4) Stigmata, eða helgu sár Krists, birtust árið 1926 á höfði, brjósti, höndum og fótum Teresu. Á föstudögum í hverri viku eftir það hefur hún gengið í gegnum píslargöngur Krists og þjáðst í eigin líkama allar sögulegar kvalir hans.

(5) Þar sem hún kann venjulega aðeins einfalda þýsku þorpsins síns, notar Therese orðasambönd í föstudagsdvölum sínum sem fræðimenn hafa skilgreint sem forna arameísku. Á viðeigandi tímum í sýn sinni talar hún hebresku eða grísku.

(6) Eftir kirkjuleg leyfi, Þeresa hefur nokkrir sinnum verið undir loka vísindalegar athuganir. Dr. Fritz Gerlick, ritstjóri þýsks mótmælendablaðs, fór til Konnersreuth til að „afhjúpa kaþólska sviksemina“ en endaði með því að skrifa ævisögu hennar með lotningu. [39-2]

Eins og alltaf, hvort sem var í austri eða vestri, var ég ákafur að hitta dýrling. Ég fagnaði því þegar litli hópurinn okkar kom inn í hið heillandi þorp Konnersreuth þann 16. júlí. Bændurnir í Bæjaralandi sýndu Ford-bílnum okkar (sem við höfðum með okkur frá Ameríku) og fjölbreyttum hópi hans – ungum bandarískum manni, eldri konu og ólífulituðum Austurlandabúum með sítt hár undir frakkakraganum.

Teresu lítið sumarhús, hreint og snyrtilegt, með pelargóníur blómstrandi eftir a
frumstæð jæja, var því miður!

lokað hljóðlega. Nágrannarnir, og jafnvel póstburðarmaðurinn í þorpinu sem gekk fram hjá, gátu ekki gefið okkur neinar upplýsingar. Það fór að rigna; félagar mínir lögðu til að við færum.

"Nei," Ég sagði þrjóskulega, "Ég mun dvöl hér þar til Ég finna sumir vísbending leiðandi til Þeresa."

Tveimur tímum síðar sátum við enn í bílnum okkar í hinu ömurlega rigningunni. „Drottinn minn," andvarpaði ég kvörtunarfullur, „hvers vegna leiddistu mig hingað ef hún er horfin?"

An Enskumælandi maður stöðvaður við hliðina á okkur, kurteislega tilboð hans aðstoð.

„Ég veit ekki með vissu hvar Therese er," sagði hann, „en hún heimsækir oft prófessor Wurz, guðfræðiskólastjóra í Eichstatt, áttatíu mílur héðan."

Morguninn eftir óku hópurinn okkar til hins kyrrláta þorps Eichstatt, þar sem þröngt var umkringt hellulögðum götum. Dr. Wurz heilsaði okkur hlýlega heima hjá sér; „Já, Therese er hér." Hann lét hana vita af gestunum. Sendiboði birtist fljótlega með svar frá henni.

„Þótt biskupinn hafi beðið mig um að hitta engan án hans leyfis, þá mun ég taka á móti guðsmanninum frá Indlandi."

Djúp snortin af þessum orðum fylgdi ég Dr. Wurz upp stigann í setustofuna. Therese kom strax inn, geislandi af friði og gleði. Hún var í svörtum kjól og hvítum, flekklausum höfuðfati. Þótt hún væri þrjátíu og sjö ára gömul á þessum tíma virtist hún miklu yngri, og hafði sannarlega barnalegan ferskleika og sjarma. Heilbrigð, vel mynduð, rósrauð og glaðleg, þetta er dýrlingurinn sem borðar ekki!

Therese heilsaði mér með blíðlegu handabandi. Við brostum bæði í hljóðri samfélagsræðu, vitandi að hin elskaði Guð.

Dr. Wurz bauðst vinsamlega til að vera túlkur. Þegar við settumst niður tók ég eftir því að Therese leit á mig með barnalegri forvitni; hindúar höfðu greinilega verið sjaldgæfir í Bæjaralandi.

"Ekki þú borða eitthvað?" Ég vildi til heyra það svar frá hennar

eigin varir. „Nei, nema vígða hrísgrjónamjölsoblátu, einu sinni á

morgnana klukkan sex." „Hversu stór er oblátan?"

„Það er pappírsþunnt, á stærð við lítinn pening." Hún bætti við: „Ég tek það af sakramentisástæðum; ef það er óvígt get ég ekki gleypt það."

„Þú hefðir auðvitað ekki getað lifað á þessu, í heil tólf ár?“

„Ég lifi í ljósi Guðs.“ Hversu einfalt svar hennar var, hvílík

Einsteins-leg!

"Ég sjá þú átta sig á það orka rennur til þinn líkami frá það eter, sól, og lofti."

A hraðvirk bros blankur yfir hennar andlit. "Ég er svo hamingjusamur til vita þú skilja hvernig Ég lifa."

„Heilagt líf þitt er dagleg sönnun á sannleikanum sem Kristur sagði: ‚Eigi lifir maðurinn á einu saman brauði, heldur á hverju því orði sem fram gengur af Guðs munni.'" **39-3**

Aftur sýndi hún gleði yfir útskýringu minni. „Það er sannarlega svo. Ein af ástæðunum fyrir því að ég er hér á jörðinni í dag er að sanna að maðurinn getur lifað af ósýnilegu ljósi Guðs, en ekki eingöngu af mat."

"Getur þú kenna aðrir hvernig til lifa án matur?"

Hún birtist a smáatriði hneykslaður. "Ég get ekki gera það; Guð gerir ekki ósk það."

Þegar augnaráð mitt féll á sterkar, glæsilegar hendur hennar sýndi Therese mér lítið, ferkantað, nýgrætt sár á hvorri lófa sínum. Á handarbaki hvorrar handar benti hún á minni, hálfmána- lagað sár, nýgróin. Hvert sár fór beint í gegnum höndina. Sjónin vakti upp í hugann greinilega stóru ferköntuðu járnnöglunum með hálfmánalaga endum, sem enn voru notaðir í Austurlöndum, en ég man ekki eftir að hafa séð í Vesturlöndum.

Dýrlingurinn sagði mér eitthvað frá vikulegum leiðslum sínum. „Sem hjálparvana áhorfandi fylgist ég með allri píslargöngu Krists." Í hverri viku, frá miðnætti fimmtudags til klukkan eitt á föstudagseftirmiðdegis, opnast sár hennar og blæða; hún léttist af tíu pundum af venjulegri 121 punda þyngd sinni. Þerese þjáist innilega í samúðarfullri ást sinni en hlakkar samt gleðilega til þessara vikulegu sýna af Drottinn hennar.

Ég gerði mér strax grein fyrir því að Guð ætlaði henni að fullvissa alla kristna menn um sögulega áreiðanleika lífs Jesú og krossfestingar hans eins og það er skráð í Nýja testamentinu, og að sýna á dramatískan hátt hið eilífa samband milli meistarans í Galíleu og dýrkenda hans.

Prófessor Wurz tengd sumir af hans upplifanir með það dýrlingur.

„Nokkur okkar, þar á meðal Therese, ferðast oft í marga daga í skoðunarferðir um Þýskaland," sagði hann mér. „Það er sláandi andstæða - þótt við borðum þrjár máltíðir á dag borðar Therese ekkert. Hún er fersk eins og rós, ósnert af þreytunni sem ferðirnar valda okkur. Þegar við verðum svöng og leitum að gistihúsum við veginn, hlær hún kátlega."

Prófessorinn bætti við nokkrum áhugaverðum lífeðlisfræðilegum upplýsingum: „Þar sem Therese borðar engan mat hefur maginn á henni minnkað. Hún hefur engar

útskilnaðarleiðir en svitakirtlarnir virka; húð hennar er alltaf mjúk og stinn.“

Á það tími af aðskilnaður, Ég tjáð til Þeresa mín löngun til vera nútíð á hennar trans.

„Já, komdu til Konnersreuth næstkomandi föstudag,“ sagði hún vinsamlega. „Biskupinn mun gefa þér leyfi. Ég er mjög ánægð að þú hafir leitað til mín í Eichstatt.“

Þerese tók í hendur sínar blíðlega, oft, og gekk með hópnum okkar að hliðinu. Herra Wright kveikti á bílútvarpinu; dýrlingurinn skoðaði það með litlum, ákafum hlátursköstum. Svo mikill hópur ungmenna safnaðist saman að Þerese hörfaði inn í húsið. Við sáum hana við glugga þar sem hún gægðist á okkur, eins og barn, veifandi hendinni.

Í samtali við tvo bræður Teresu daginn eftir, sem voru mjög góðhjartaðir og elskulegir, komumst við að því að dýrlingurinn sefur aðeins eina eða tvær klukkustundir á nóttunni. Þrátt fyrir mörg sár á líkama sínum er hún virk og full af orku. Hún elskar fugla, annast fiskabúr og vinnur oft í garðinum sínum. Bréfaskipti hennar eru mikil; kaþólskir trúaðir skrifa henni til að biðja um bænir og blessanir um lækningu. Margir sem leita guðsþjónustu hafa læknast af alvarlegum sjúkdómum fyrir tilstilli hennar.

Bróðir hennar, Ferdinand, um tuttugu og þriggja ára, útskýrði að Teresa hefði mátt, með bæn, til að vinna á eigin líkama kvillum annarra. Höldni dýrlingsins frá mat er frá þeim tíma þegar hún bað þess að hálssjúkdómur ungs manns í sókn hennar, sem þá var að búa sig undir að taka við vígslu, bærist yfir í hennar eigin háls.

Síðdegis á fimmtudag ók hópurinn okkar heim til biskupsins, sem horfði á síð hár mitt með nokkurri undrun. Hann skrifaði strax út nauðsynlegt leyfi. Það var ekkert gjald; reglan sem kirkjan hefur sett er einfaldlega til að vernda Theresu fyrir áhlaupi óformlegra ferðamanna, sem áður höfðu streymt þúsundum saman á föstudögum.

Við komum til Konnersreuth um hálftíu á föstudagsmorgun. Ég tók eftir því að litla sumarbústaðurinn hennar Therese er með sérstöku glerþaki sem veitir henni nægilegt ljós. Við vorum ánægð að sjá Dyrunum var ekki lengur lokað, heldur stóðu þær upp á gátt í gestrisni. Þar var röð um tuttugu gesta, vopnaðir leyfum sínum. Margir voru komnir langar leiðir til að sjá dulræna leiðsluna.

Therese hafði staðist fyrsta prófið mitt heima hjá prófessornum vegna innsæis sinnar um að ég vildi hitta hana af andlegum ástæðum, en ekki bara til að svala hverfulri forvitni.

Önnur prófraun mín tengdist þeirri staðreynd að rétt áður en ég fór upp í herbergi hennar setti ég mig í jógískt leiðsluástand til að vera eitt með henni í hugrænni og sjónvarpskenndri tengingu. Ég gekk inn í herbergi hennar, fullt af gestum; hún lá í hvítum slopp á rúminu. Með hr.
Wright fylgdi mér fast á eftir og stoppaði rétt innan við þröskuldinn, agndofa yfir undarlegu og afar hræðilegu sjónarspili.

ÞERESA NEUMANN

Frægur kaþólskur Stigmatist WHO innblásinn mín 1935 pílagrímsferð til Konnersreuth, Bæjaraland

Blóð rann þunnt og stöðugt í þumlungsbreiðan straum frá neðri augnlokum Teresu. Augnaráð hennar beindist upp á andlega augað í miðju enninu. Klæðið sem var vafið um höfuð hennar var gegndreypt blóði frá stigmata sárum þyrnikórónunnar. Hvíta klæði hennar var rauðleitt flekkað yfir hjarta hennar frá sárinu í síðunni á þeim stað þar sem líkami Krists, fyrir löngu síðan, hafði orðið fyrir síðustu niðurlægingu spjótsstungunnar.

Hendur Teresu voru réttar út í móðurlegri, biðjandi bendingu; andlit hennar bar svipinn bæði kvalinn og guðdómlegan. Hún virtist grennri, breytt á marga lúmska og ytri vegu. Hún möglaði orð á erlendu tungumáli og talaði með örlítið titrandi vörum við einstaklinga sem hún sá innra með sér.

Þegar ég var kominn í samhljóm við hana, fór ég að sjá sjónarspil hennar. Hún var að horfa á Jesú bera krossinn mitt í háði mannfjöldans. [39-4] Skyndilega lyfti hún höfðinu í skelfingu: Drottinn hafði fallið undan grimmilegri byrði. Sýnin hvarf. Í örmögnun brennandi samúðar sökk Teresu þungt niður á kodda sinn.

Á þessari stundu heyrði ég hátt dynk fyrir aftan mig. Ég sneri höfðinu um stund og sá tvo menn bera líkama sem lá á jörðinni. En þar sem ég var að koma úr djúpu ofurmeðvitundarástandi, þekkti ekki strax hinn fallna mann. Aftur festi ég augun á andliti Therese, dauðafölu undir blóðlækjunum, en nú rólegt, geislandi af hreinleika og heilagleika. Ég leit um öxl síðar og sá herra Wright standa með höndina á kinninni, þar sem blóð rann sítrandi.

"Dick," Ég spurði kvíðinn, voru þú það einn WHO féll?

"Já, Ég yfirliðinn á það skelfilegur sjónarspil."

"Jæja," Ég sagði huggandi, "þú eru hugrakkur til afturkoma og útlit við það sjón aftur."

Við herra Wright kvöddum Therese hljóðlega og yfirgáfum helga nærveru hennar, minntust þolinmóðrar röðar pílagríma sem biðu þolinmóðra. **39-5**

Daginn eftir ókum litli hópurinn okkar suður á bóginn, þakklátir fyrir að vera ekki háðir lestum, heldur gátum stoppað Ford-bílinn hvar sem við vildum um sveitina. Við nutum hverrar mínútu a ferð í gegnum Þýskaland, Holland, Frakkland, og það Svissneskur Alparnir. Í Ítalía við gert a sérstakt ferð til Assisi til að heiðra postula auðmýktarinnar, Frans. Evrópuferðinni lauk í Grikklandi þar sem við skoðuðum musterin í Aþenu og sáum fangelsið þar sem hinn ljúfi Sókrates **39-6** hafði drukkið dauðadrykk sinn. Maður fyllist aðdáun á þeirri listfengi sem Grikkir alls staðar hafa notað til að búa til ímyndunarafl sitt úr alabastri.

Við tókum skip yfir sólríka Miðjarðarhafið og lögðum af stað í Palestínu. Ég reikaði dag eftir dag um Heilaga landið og var sannfærðari en nokkru sinni fyrr um gildi pílagrímsferða. Andi Kristur er alls staðar í Palestínu; ég gekk lotningarfullur við hlið hans í Betlehem, Getsemane, á Golgata, á hinu helga Olíufjalli og við Jórdanfljót og Galíleuvatn.

Litli hópurinn okkar heimsótti fæðingarjötuna, trésmiðju Jósefs, gröf Lasarusar, hús Mörtu og Maríu, sal síðustu kvöldmáltíðarinnar. Fornöldin þróaðist; atriði fyrir atriði sá ég hið guðdómlega leikrit sem Kristur lék eitt sinn um aldir.

Áfram til Egyptalands, með nútíma Kaíró og fornum píramídum. Síðan bát niður þrönga Rauðahafið, yfir víðáttumikla Arabíuhafið; sjá, Indland!

39-1 : Hinn merkilegt aðlögun hér af a lokið dagsetning er gjalddaga til það staðreynd það mín ritari, Hr. Wright, haldið a ferðadagbók .

39-2 : Annað bækur á hennar lífið eru *Þeresa Neumann: A Stigmatist Af Okkar Dagur* , og *Frekari upplýsingar Kroníkubók Af Therese Neumann* , bæði eftir Friedrich Ritter von Lama (Milwaukee: Bruce Pub. Co.).

39-3 : *Matteus* 4:4. Mannsins líkami rafhlaða er ekki viðvarandi eftir brúttó matur (brauð) einn, en eftir það titrings geimferðafræði Orka (orð eða AUM). Ósýnilegi krafturinn streymir inn í mannslíkamann um hliðið sem liggur að mænunni. Þessi sjötta líkamsmiðstöð er staðsett aftast í hálsinum, efst í fimm hryggjarorkustöðvum *(* sanskrít fyrir „hjól" eða geislunarorkustöðvar). Mænan er aðalinngangurinn að framboði líkamans á alheimslífsorku (AUM) og er beintengt viljastyrk mannsins, sem er einbeitt í sjöundu eða Kristsmeðvitundarmiðstöðinni (*Kutastha*) í þriðja auganu. á milli það augabrúnir. Alheims orka er þá geymt upp í það heili eins og a lón af óendanleg möguleikar, Í *Vedunum er hann ljóðrænt nefndur* sem „þúsundblaða lótus ljóssins". Biblían vísar óhjákvæmilega til AUM sem „heilags anda" eða ósýnilegs lífskrafts sem guðlega heldur uppi allri sköpun. „Vitið þér þá ekki að líkami yðar er musteri heilags anda, sem í yður er og þér hafið frá Guði, og þér eigið ekki sjálfir?" - 1. *Korintubréf* 6:19.

39-4 : Á meðan það klukkustundir fyrri mín komu, Þeresa hafði nú þegar samþykkt í gegnum margir sýnir af það lokun dagar í Krists lífið. Hún aðdráttarafl venjulega byrjar með senur af það viðburðir sem fylgdi það Síðasta Kvöldverður. Hún sýnir enda með dauða Jesú á krossinum eða stundum með greftrun hans.

39-5 : Þeresa hefur lifði af það Nasisti ofsóknir, og er ennþá nútíð í Konnersreuth, samkvæmt til 1945 bandarískur

Fréttatilkynningar frá Þýskalandi.

39-6 Kafli í Evsebíusi segir frá áhugaverðum fundi Sókratesar og hindúaspekings. Kaflinn er svona: „Aristoxenus, tónlistarmaðurinn, segir eftirfarandi sögu um Indverja. Einn þessara manna hitti Sókrates í Aþenu og spurði hann hvað var það umfang af hans heimspeki. 'An fyrirspurn inn í mannlegur fyrirbæri, svaraði Sókrates. Á þetta það Indversk sprenging út hlæjandi. Hvernig getur a maður spyrjast fyrir inn í mannlegur fyrirbæri, hann sagði, þegar hann er fáfróður af guðdómlegur „Einhver?“ Aristoxenus sá sem nefndur er var lærisveinn Aristótelesar og þekktur rithöfundur um harmoníur. Hann er dagsettur árið 330 f.Kr.

KAFLI: 40

Ég Afturkoma Til Indland

Með þakklæti andaði ég að mér blessaða loftið frá Indlandi. Báturinn okkar, *Rajputana,* lagðist að bryggju 22. ágúst 1935 í hinni risavaxnu höfn Bombay. Jafnvel þessi, fyrsti dagur minn af skipinu, var forsmekkur af árinu framundan - tólf mánuðir af óþreytandi virkni. Vinir höfðu safnast saman við bryggjuna með blómasveina og kveðjur; fljótlega, í svítunni okkar á Taj Mahal hótelinu, var straumur blaðamanna og ljósmyndara.

Bombay var ný borg fyrir mér; ég fann hana orkumikið nútímalega, með mörgum nýjungum frá Vesturlöndum. Pálmatré prýða breiðar breiðgötur; stórkostlegar ríkisbyggingar keppast um að vera áhugaverðar við forn musteri. Mjög lítill tími var gefinn til að skoða staði; ég var óþolinmóður, ákafur að sjá ástkæra gúrú minn og aðra ástvini. Við settum Ford-bílinn í farangursvagn og hópurinn okkar var fljótlega á hraðferð austur á bóginn með lest til Kalkútta. **40-1**

Þegar við komum á Howrah-stöðina var svo mikill mannfjöldi saman kominn til að taka á móti okkur að við gátum ekki stigið af lestinni um stund. Ungi maharaja frá Kasimbazar og bróðir minn, Bishnu, stýrðu móttökunefndinni; ég var óviðbúinn hlýjunni og stórkostleikanum sem við fengum.

Á undan röð bíla og mótorhjóla, og umkringdur gleðilegum hljómi trommu og skelja, ókum ég, ungfrú Bletch og herra Wright, skreytt blómum frá toppi til táar, hægt heim til föður míns.

Aldraður foreldri minn faðmaði mig eins og hann væri kominn upp frá dauðum; lengi horfðum við hvort á annað, orðlaus af gleði. Bræður og systur, frændur, frænkur og frænkur, nemendur og vinir frá löngu liðnum árum voru saman komnir í kringum

mig, ekki eitt þurrt auga á meðal okkar. Nú, sem er horfið í skjalasöfn minninganna, lifir sjónarspil kærleiksríkrar endurfundar ljóslifandi, ógleymanleg í hjarta mínu.

Eins og fyrir mín fundur með Srí Yukteswar, orð mistakast mig; láta það eftirfarandi lýsing frá mín

ritari nægja.

„Í dag, fullur mikillar eftirvæntingar, ók ég Yoganandaji frá Kalkútta til Serampore,“ skrifaði Wright í ferðadagbók sína. „Við ókum fram hjá skemmtilegum verslunum, einni þeirra uppáhaldsveitingastað Yoganandaji á háskólaárunum, og loksins ókum við inn í þrönga, girta götu. Skyndilega beygðum við til vinstri og þar fyrir framan okkur gnæfði einföld en innblásandi tveggja hæða ashram-bygging, með spænskum svölum sem stóðu upp úr efri hæðinni. Algengasta tilfinningin var friðsæl einvera.“

„Í mikilli auðmýkt gekk ég á eftir Yoganandaji inn í garðinn innan veggja einsetumannahússins. Með hröðum hjartunum gengum við upp gamlar steinsteyptar tröppur, vafalaust troðnar af ótal sannleiksleitendum. Spennan jókst og jókst eftir því sem við gengum áfram. Fyrir framan okkur, nálægt upphafi stigans, birtist hljóðlega Hinn mikli, Swami Sri Yukteswarji, standandi í göfuglegri stellingu spekings .“

„Hjartað mitt slóst og ólst upp þegar ég fann mig blessaðan af þeim forréttindum að vera í háleitri návist hans. Tár þokuðu ákaft sjónarspil mitt þegar Yoganandaji féll á kné og með beygðu höfði færði honum þakklæti og kveðju sálar sinnar, snerti fætur gúrú síns með hendinni og síðan, í auðmjúkri lotningu, sitt eigið höfuð. Hann reis þá upp og Sri Yukteswarji faðmaði hann báðum megin við brjóstið.“

„Engin orð fóru fram í upphafi, en sterkasta tilfinningin kom fram í þöglum orðum sálarinnar. Hvernig augu þeirra glitruðu og voru kveikt í hlýju endurnýjaðrar sálareiningar! Mjúkur titringur streymdi um kyrrláta veröndina og jafnvel sólin hvarf skýin til að bæta við skyndilegri dýrðarljóma.“

„Á beygðum knéum fyrir meistaranum sýndi ég mína eigin óútskýrðu ást og þakklæti, snerti hans fætur, hörð af tíma og þjónustu, og meðtaka blessun hans. Ég stóð þá og stóð frammi fyrir tveimur Djúp og falleg augu glóðu af sjálfsskoðun en geisluðu samt af gleði. Við gengum inn í setustofu hans, þar sem öll hlið hennar opnaðist út á ytri svalirnar sem fyrst sáust frá götunni. Meistarinn studdi sig upp við slitinn davenport-sæng, sitjandi á þakinni dýnu á steypugólfinu. Yoganandaji og ég sátum við fætur gúrúsins, með appelsínugulum kodda til að halla okkur upp að og slaka á. á strámottunni.

„Ég reyndi og reyndi að komast inn í bengölsku samræðurnar milli Swamiji-anna tveggja – því ég uppgötvaði að enskan er ómerkileg þegar þau eru saman, þótt Swamiji Maharaj, eins og hinn mikli gúrú er kallaður af öðrum, geti talað hana og gerir það oft. En ég skynjaði heilagleika Hins mikla í gegnum hlýlegt bros hans og glitrandi augu. Einn eiginleiki sem auðvelt er að greina í glaðværu og alvarlegu samtali hans er afgerandi jákvæðni í orðum – einkenni vitrans manns sem veit að hann veit, vegna þess að hann þekkir Guð. Mikil viska hans, tilgangsstyrkur og ákveðni eru augljós á allan hátt.“

„Ég virti hann fyrir mér af og til með lotningu og tók eftir því að hann er stór og íþróttamannslegur, harðnaður af raunum og fórnum afneitunar. Líkamsrækt hans er tignarleg. Áberandi hallandi enni, eins og ef að leita það himnar, ræður ríkjum hans guðdómlegur andlitsdrætti. Hann hefur a frekar stór og heimilislegt nef,

sem hann skemmtir sér við í lausum stundum, veltir því og veifar því með fingrunum, eins og barn. Kraftmikil, dökk augu hans eru umkringd eterískum bláum hring. Hár hans, sem er skipt í miðjuna, byrjar sem silfurlitað og breytist í silfurgull og silfursvört rákir, sem endar í lokkum á öxlum hans. Skegg hans og yfirvaraskegg eru fábrotin eða þynnt út, en virðast samt undirstrika andlitsdrætti hans og, eins og persóna hans, eru þau djúp og ljós á sama tíma.

„Hann hefur glaðlegan og skemmtilegan hlátur sem kemur djúpt að brjósti hans og veldur því að hann titrar og titrar um allan líkamann – mjög kátur og einlægur. Andlit hans og vaxtarlag eru áberandi í krafti sínum, eins og vöðvastæltir fingur hans. Hann hreyfir sig með virðulegum skrefum og beinum líkamsstöðu.“

„Hann var einfaldlega klæddur í venjulegt *dhoti* og skyrtu, sem áður voru bæði lituð sterklega ockralituð, en nú...“ fölnuð appelsína.

„Þegar ég leit í kringum mig tók ég eftir því að þetta frekar niðurnídda herbergi benti til þess að eigandinn væri ekki tengdur efnislegum þægindum. Veðurlitaðir hvítir veggir langa herbergisins voru þaktir fölnandi bláum gifsröndum. Í öðrum enda herbergisins hékk mynd af Lahiri Mahasaya, skreytt með einföldum guðhræðslu. Þar var líka gömul mynd sem sýndi Yoganandaji þegar hann kom fyrst til Boston, standandi með hinum fulltrúunum á trúarbragðaþinginu.“

„Ég tók eftir sérkennilegri samspili nútíma og fornleifa. Risastór, slípuð glerljósakróna sem hengdi upp kertaljós var þakin köngulóarvefjum vegna ónotkunar og á veggnum var bjart, uppfært dagatal. Allt herbergið stafaði af ilmi friðar og rósemi. Handan við svalirnar gat ég séð kókos tré gnæfa yfir einsetuhúsinu í hljóðri vernd.“

„Það er áhugavert að sjá að meistarinn þarf aðeins að klappa saman höndunum og áður en hann lýkur er hann afgreiddur eða annast af einhverjum litlum lærisveini. Tilviljun, ég er mjög hrifinn af einum þeirra - mögnum dreng, að nafni Prafulla, [40-2] með sítt svart hár niður að axlunum, afar skarpskyggn, glitrandi svört augu og himneskt bros; augun hans glitra þegar munnvikin rísa, eins og stjörnurnar og hálfmáninn sem birtist í rökkrinu.

„Gleði Swami Sri Yukteswarji er greinilega mikil við endurkomu „afurðar“ sinnar (og hann virðist vera nokkuð forvitinn um „afurð afurðarinnar“). Hins vegar hindrar yfirgnæfandi viskuþátturinn í eðli Hins mikla ytri tjáningu tilfinninga hans.“

„Yoganandaji gaf honum nokkrar gjafir, eins og er siður þegar lærisveinninn snýr aftur til gúrú síns. Við settumst síðar niður og borðuðum einfalda en vel eldaða máltíð. Allir réttirnir voru úr grænmeti og hrísgrjónum. Sri Yukteswarji var ánægður með að ég notaði fjölda indverskra siða, til dæmis „fingurát“.“

„Eftir nokkrar klukkustundir af fljúgandi bengölskum orðasamböndum og hlýjum

brosum og glaðlegum augnaráðum, féllum við fyrir fótum hans og kvöddumst með *orðum* , **40-3“** og fór til Kalkútta með ævarandi minningu um helgan fund og kveðju. Þótt ég skrifi aðallega um ytri hughrif mín af honum, þá var ég alltaf meðvitaður um hinn sanna grundvöll dýrlingsins - andlega dýrð hans. Ég fann kraft hans og mun bera þá tilfinningu sem guðlega blessun mína.“

Frá Ameríku, Evrópu og Palestínu hafði ég komið með margar gjafir handa Sri Yukteswar. Hann tók við þeim brosandi en án athugasemda. Ég hafði keypt regnhlífarstöng í Þýskalandi til mín eigin nota. Á Indlandi ákvað ég að gefa meistaranum stafinn.

„Þessa gjöf kann ég sannarlega að meta!“ Augnaráð gúrú míns beindust að mér með ástúð. skilningsríkur þegar hann lét óvenjulega athugasemd falla. Af öllum gjöfunum var það göngustafurinn sem hann valdi sérstaklega til að sýna gestunum.

„Meistari, vinsamlegast leyfið mér að fá nýtt teppi í stofuna.“ Ég hafði tekið eftir því að tígrisskinn Sri Yukteswar var lagt yfir rifið teppi.

„Gerðu það ef þér þóknast.“ Rödd gúrúsins míns var ekki ákaf. „Sjáðu, tígrismottan mín er fín og hrein; ég er konungur í mínu eigin litla ríki. Handan við það er víðáttumikill heimur, sem hefur aðeins áhuga á ytra byrði.“

Þegar hann mælti þessi orð fann ég árin hverfa aftur; enn á ný er ég ungur lærisveinn, hreinsaður í daglegum eldi refsingar!

Um leið og ég gat losað mig frá Serampore og Kalkútta lagði ég af stað, ásamt herra Wright, til Ranchi. Hvílík móttaka þar, sannkölluð lófatak! Tárin stóðu í augum mínum þegar ég faðmaði óeigingjarna kennarana sem höfðu haldið fána skólans á lofti í fimmtán ára fjarveru minni. Björt andlit og hamingjusöm bros heimavistar- og dagnemenda voru nægur vitnisburður um gildi fjölþættrar skóla- og jógaþjálfunar þeirra.

En því miður átti Ranchi-stofnunin í miklum fjárhagserfiðleikum. Sir Manindra Chandra Nundy, gamli Maharaja, sem Kasimbazar-höll hafði verið breytt í aðalskólabyggingu og hafði gefið margar höfðingjagjafir, var nú látinn. Margir frjálsir og góðgerðarþættir skólans voru nú í alvarlegri hættu vegna skorts á nægilegum stuðningi almennings.

Ég hafði ekki eytt árum í Ameríku án þess að læra eitthvað af hagnýtri visku hennar, óhræddum anda hennar gagnvart hindrunum. Í eina viku dvaldi ég í Ranchi og glímdi við alvarleg vandamál. Þá komu viðtöl í Kalkútta við þekkta leiðtoga og kennara, langt samtal við unga Maharaja Kasimbazar, fjárhagslegt ákall til föður míns, og sjá! óstöðugir grunnar Ranchi fóru að réttast við. Margar framlög, þar á meðal ein risastór ávísun, bárust á réttum tíma frá... bandarísku nemendurnir mínir.

Fáeinum mánuðum eftir komu mína til Indlands naut ég þeirrar gleði að sjá Ranchi-skólann löglega stofnsettan. Ævilangur draumur minn um varanlega jóga-kennslumiðstöð rættist. Sú framtíðarsýn hafði leitt mig í hógværum upphafi árið 1917 með hópi sjö drengja.

Á þeim áratug sem liðinn er frá 1935 hefur Ranchi stækkað umfang sitt langt út fyrir drengjaskólann. Víðtæk mannúðarstarfsemi fer nú fram þar í Shyama Charan Lahiri Mahasaya trúboðsstöðinni.

Skólinn, eða Yogoda Sat-Sanga Brahmacharya Vidyalaya, býður upp á útinámskeið í málfræði og framhaldsskólagreinum. Nemendur í heimavist og dagskólanemar fá einnig starfsnám.

einhvers konar þjálfun. Drengirnir sjálfir stjórna flestum störfum sínum í gegnum sjálfstæðar nefndir. Mjög snemma í starfsferli mínum sem kennari uppgötvaði ég að drengir sem hafa gaman af að vinna bug á kennara munu fúslega samþykkja agareglur sem samnemendur þeirra setja. Ég var aldrei fyrirmyndarnemandi sjálfur og hafði því samúð með öllum strákalegum brellum og vandamálum.

Íþróttir og leikir eru hvattir til; völlurinn ómar af íshokkí- og fótboltaæfingum. Nemendur í Ranchi vinna oft bikarinn á keppnismótum. Útiíþróttahúsið er þekkt víða. endurhleðsla í gegnum mun kraftur er það *Yogoda* eiginleiki: andlegt átt af lífið orka á hvaða líkamshluta sem er. Drengjunum er einnig kennt *asana* (stellingar), sverð- og *lathi* (stafaleikur) og jujitsu. Hinn Yogoda Heilsa Sýningar á það Ranchi *Vidyalaya* hafa verið sótti þúsundum saman .

Kennsla í grunnnámsgreinum fer fram á hindí fyrir *Kols* , *Santals* og *Mundas* , frumbyggjaættbálka héraðsins. Eingöngu fyrir stúlkur hefur verið skipulagt námskeið í nálægum þorpum.

Það sem einkennir Ranchi er innvígsluna í *Kriya Yoga* . Drengirnir stunda daglega andlegar æfingar, taka þátt í *Gita-* söng og þeim er kennt, með fyrirmælum og fordæmi, dyggðir einfaldleika, sjálfsfórnunar, heiðurs og sannleika. Þeim er bent á illsku sem það sem veldur eymd; góðu sem þeim verkum sem leiða til sannrar hamingju. Illsku má líkja við eitrað hunang, freistandi en dauðaþrungið.

Að sigrast á eirðarleysi í líkama og huga með einbeitingaraðferðum hefur náð undraverðum árangri: það er engin nýjung í Ranchi að sjá aðlaðandi litla veru, níu eða tíu ára gamla, sitjandi í klukkustund eða lengur í órofinri ró, með óbilandi augnaráð beint að andlegu auganu. Oft hefur myndin af þessum Ranchi-nemendum komið aftur í hugann, þegar ég hef fylgst með háskólanemendum um allan heim sem varla geta setið kyrr í gegnum eina kennslustund. [40-4]

Ranchi er í 600 metra hæð yfir sjávarmáli; loftslagið er milt og jafnt. Tuttugu og fimm hektara lóðin, við stóra baðtjörn, inniheldur einn besta ávaxtargarð Indlands - fimm hundruð ávaxtatré - mangó, gvaja, litchi, jakfruit og döðlur. Strákarnir rækta sitt eigið grænmeti og spinna á *charkas sínum* .

Gistihús er opið fyrir vestræna gesti. Bókasafnið í Ranchi inniheldur fjölmörg tímarit og um þúsund bindi á ensku og bengölsku, framlög frá Vesturlöndum og Austurlöndum. Þar er safn ritninga heimsins. Vel flokkað safn sýnir fornleifafræðilegar, jarðfræðilegar og mannfræðilegar sýningar; að miklu leyti minjar um ferðalög mín um fjölbreytta jörð Drottins.

Góðgerðarsjúkrahúsið og apótekið Lahiri Mahasaya trúboðsstarfsins, með margar útibú í fjarlægum þorpum, hafa þegar þjónað 150.000 fátækum á Indlandi. Nemendurnir í Ranchi eru þjálfaðir í skyndihjálp og hafa veitt héraði sínu lofsverða

þjónustu á hörmulegum tímum flóða eða hungursneyðar.

Í ávaxtargarðinum stendur Shiva-muster með styttu af hinum blessaða meistara, Lahiri Mahasaya. Daglegar bænir og ritningarstundir eru haldnar í garðinum undir mangótrjánum.

Útibú framhaldsskóla, með íbúða- og jógaaðstöðu eins og í Ranchi, hafa verið opnuð og blómstra nú. Þetta eru Yogoda Sat-Sanga Vidyapith (skólinn) fyrir drengi í Lakshmanpur. í Bihar; og Yogoda Sat-Sanga menntaskólinn og einsetuhúsið í Ejmalichak í Midnapore.

Virðuleg Yogoda Math-kirkja var vígð árið 1939 í Dakshineswar, beint við Ganges. Aðeins nokkrum kílómetrum norður af Kalkútta býður nýja einsetuhúsið upp á friðsæla griðastað fyrir borgarbúa. Hentug gisting er í boði fyrir vestræna gesti, og sérstaklega fyrir þá sem leita sér hjálpar og helga líf sitt andlegri uppgötvun af miklum áhuga. Starfsemi Yogoda Math felur í sér að senda tvær vikur á kennslu í sjálfsuppgötvunarfélaginu til nemenda í ýmsum hlutum Indlands.

Það er óþarfi að taka það fram að öll þessi menntunar- og mannúðarstarfsemi hefur krafist fórnfúsrar þjónustu og hollustu margra kennara og starfsmanna. Ég tel ekki upp nöfn þeirra hér, því þau eru svo mörg; en í hjarta mínu hefur hver og einn sinn glæsilega sess. Innblásnir af hugsjónum Lahiri Mahasaya hafa þessir kennarar yfirgefið efnileg veraldleg markmið til að þjóna auðmjúklega, gefa mikið.

Herra Wright myndaði mörg og traust vináttubönd við Ranchi-drengi; klæddur í einföldum *dhoti* bjó hann um tíma meðal þeirra. Í Ranchi, Kalkútta, Serampore, hvert sem hann fór, ritari minn, sem hefur lifandi lýsingargáfa, dró fram ferðadagbók sína til að skrásetja ævintýri sín. Eitt kvöldið spurði hann spurningar.

"Dikki," hvað er þinn áhrif af Indland?"

"Friður," hann sagði hugsi. "Það kynþátta áru er friður."

40-1 : Við blankur okkar ferðalag í Miðlægt Héruð, hálfa leið yfir það meginland, til sjá Mahatma Gandhi á Wardha. Þeim dögum er lýst í 44. kafla .

40-2 : Prafulla var það strákur WHO hafði verið nútíð með Meistari hvenær a kóbra nálgaðist (sjá síða 116).

40-3 : Bókstaflega, "heilagur nafn," a orð af kveðja meðal Hindúar, í fylgd eftir lófabrotinn hendur lyft frá það Hjartað er borið á ennið í kveðju. *Fornafn* á Indlandi kemur í stað vestrænnar kveðju með handabandi.

40-4 Hugræn þjálfun með ákveðnum einbeitingaraðferðum hefur skapað í hverri indverskri kynslóð manna með stórkostlegt minni. Sir T. Vijayaraghavachari hefur lýst í *Hindustan Times* prófunum sem nútíma fagmenn í „minnisfræði" Madras hafa verið lagðar fyrir. „Þessir menn," skrifaði hann, „voru óvenju lærðir í sanskrít bókmenntum. Sitjandi mitt á meðal stórs áhorfendahóps stóðu þeir undir prófunum sem nokkrir áhorfendur lögðu á þá samtímis. Prófið væri svona: einn maður byrjaði að hringja bjöllu og „minnismaðurinn" þurfti að telja fjölda hringinga. Annar maður myndi lesa upp langa æfingu í reikningi af blaði, þar sem samlagning, frádráttur, margföldun og deiling væru nauðsynleg. Þriðji myndi halda áfram að lesa upp úr Ramayana *eða* Mahabharata *langa* röð. af ljóð, sem hafði til vera endurgerð; a fjórða myndi sett vandamál í ljóðræning sem krafist það samsetning vísur í rétt mælir á a gefið efni, hver lína til enda í a tilgreint orð, a fimmta maður myndi bera á með a Í sjötta lagi guðfræðileg deila, þar sem nákvæmt orðalag þurfti að vera vitnað í í nákvæmri röð sem deiluaðilarnir fluttu hana, og sjöundi maður var allan tímann að snúa hjóli og telja þurfti snúningafjölda þess. Hinn minni sérfræðingur hafði samtímis til gera allt þessir afrek eingöngu eftir andlegt ferli, eins og hann var leyfilegt ekkert pappír og blýantur. Álagið á hæfileikana hlýtur að hafa verið gríðarlegt. Venjulega eru menn sem eru í ómeðvitaðri öfund líklegir til að vanmeta slíkt viðleitni eftir áhrif til trúa það þau fela í sér aðeins það æfing af það lægri virkni af það heili. Þetta snýst þó ekki eingöngu um minni. Stærri þátturinn er gífurleg einbeiting hugans.

KAFLI: 41

An Idyl Í Suður Indland

"Þú eru það fyrst Vesturlandabúi, Dick, alltaf til slá inn það helgidómur. Margir aðrir hafa reyndi í hégómlegur.“

Við orð mín leit herra Wright undrandi út, en síðan ánægður. Við vorum nýbúin að yfirgefa fallega Chamundi-hofið í hæðunum sem gnæfa yfir Mysore í suðurhluta Indlands. Þar höfðum við beygt okkur fyrir gullinu og silfur altari af það Gyðja Chamundi, verndari guðdómur af það fjölskylda af það ríkja maharaja.

„Sem minjagrip um þennan einstaka heiður,“ sagði herra Wright og geymdi vandlega nokkur blessuð rósablöð, „mun ég alltaf varðveita þetta blóm, sem presturinn stráði rósavatni á.“

Ég og félagi minn [41-1] voru gestir Mysore-ríkis í nóvember 1935. Maharadjan, hans hátign Sri Krishnaraja Wadiyar IV, er fyrirmyndarprins með snjalla hollustu við fólk sitt. Maharadjan, sem er guðhræddur hindúi, hefur veitt múslimamanni, hinum hæfa Mirza Ismail, vald sem Dewan eða forsætisráðherra. Sjö milljónir íbúa Mysore njóta fulltrúa bæði í þingi og löggjafarráði.

Erfingi Maharadjans, hans hátign Yuvaraja, Sir Sri Krishna Narasingharaj Wadiyar, hafði boðið mér og ritara mínum að heimsækja upplýsta og framsækna ríki sitt. Síðustu tvær vikur hafði ég ávarpað þúsundir íbúa og nemenda Mysore, í ráðhúsinu, Maharadjaháskólanum, læknadeild háskólans; og á þremur fjöldafundum í Bangalore, í þjóðmenntaskólanum, miðstigsskólanum og ráðhúsinu í Chetty þar sem yfir þrjú þúsund manns höfðu safnast saman. Hvort ákafir hlustendur hefðu getað trúað þeirri björtu mynd sem ég dró upp af Ameríku, veit ég ekki; en lófatakið hafði alltaf verið háværast þegar ég talaði um gagnkvæman ávinning sem gæti stafað af því að skiptast á bestu eiginleikum Austurs og Vesturs.

Við herra Wright vorum nú að slaka á í hitabeltisfriðinum. Ferðadagbók hans segir frá upplifunum hans af Mysore á eftirfarandi hátt:

„Skærgrænir hrísgrjónaakrar, fjölbreyttir með skúfum af sykurreyr, hreiðra sig við verndandi rætur klettahæða – hæðir sem prýða smaragðsgræna víðáttuna eins og svartir steinar – og litaleikurinn eykst við skyndilegt og dramatískt hvarf sólarinnar

þegar hún leitar hvíldar á bak við hátíðlegu hæðirnar.“

"Margir ástfanginn augnablik hafa verið eytt í að horfa, næstum því fjarverandi-hugvitsamlega, á það alltaf-

breytilegt striga Guðs teygt yfir himinfestinguna, því aðeins snerting hans getur framkallað liti sem titra af ferskleika lífsins. Þessi æska litanna glatast þegar maðurinn reynir að herma eftir með litarefnum einum, því Drottinn grípur til einfaldari og áhrifaríkari miðils - olíu sem eru hvorki olíur né litarefni, heldur einungis ljósgeislar. Hann kastar ljósskekkju hingað og hún endurspeglast. rauður; Hann veifar penslinum aftur og hann blandast smám saman í appelsínugult og gullið; síðan með stingandi þrýstingi Hann stungur það ský með a rák af fjólublátt það lauf a hringlaga eða skúf af rauður lekur út úr sárinu í skýjunum; og svo, áfram og áfram, leikur hann, nótt og morgun jafnt, síbreytilegt, sífellt nýtt, síferskt; engin mynstur, engar eftirlíkingar, engir litir alveg eins. Fegurð indversku breytinganna frá degi til nætur er óviðjafnanleg annars staðar; oft lítur himininn út eins og Guð hafi tekið allt   litina í settinu sínu og gaf þeim eitt voldugt kaleidoskopískt kast til himins.

„Ég verð að segja frá dýrð heimsóknar í rökkrinu að hinni risavaxnu Krishnaraja Sagar stíflu, 41-2“ smíðað tólf mílur utan Mysore. Yoganandaji og ég fórum um borð í litla rútu og lögðum af stað eftir sléttum malarvegi, rétt þegar sólin var að setjast að. sest við sjóndeildarhringinn og kramst eins og ofþroskaður tómatur.

„Ferðalag okkar lá fram hjá alls staðar nálægum ferköntuðum hrísgrjónaökrum, gegnum röð af huggandi banyan-trjám.“ tré, á milli lundar af turnháum kókospálmum, með gróðri næstum eins þéttum og í frumskógi, og loksins, þegar við nálguðumst hæðartoppinn, stóðum við andspænis risastóru gervivatni, sem endurspeglaði það stjörnur og skúf af lófar og annað tré, umkringdur eftir yndislegt raðhús garðar og röð rafmagnsljósa á barmi stíflunnar – og fyrir neðan hana mættu augu okkar töfrandi sjónarspili af litríkum geislum sem léku á goshverlíkum gosbrunnum, eins og svo margir straumar af skærlitlu bleki sem streymdu fram – dásamlega bláir fossar, rauðir fossar sem gripu um sig, grænir og gulir úðar, fílar sem spúa vatni, smækkað eftir Heimssýningunni í Chicago, og samt nútímalega einstakt í þessu forna landi hrísgrjónaakra og einfalt fólks, sem hefur tekið svo vel á móti okkur að ég Ég óttast að það muni þurfa meira en minn styrk til að koma Yoganandaji aftur til Ameríku.

„Annað sjaldgæft forréttindi - fyrsta fílsreið mín. Í gær bauð Yuvaraja okkur í sumarhöll sína til að njóta reiðtúrs á einum af fílunum sínum, risavaxnu dýri. Ég klifraði upp stiga sem ég hafði til að klifra upp í *hnakkinn* eða hnakkinn, sem er silkipúðaður og kassalaga; og svo veltist, kastaðist, sveiflaðist og hrökklaðist niður í gil, of spenntur til að hafa áhyggjur eða hrópa upphátt, en hélt út fyrir lífið!“

Suður-Indland, ríkt af sögulegum og fornleifafræðilegum minjum, er land með óskiljanlegan sjarma. Norðan Mysore er stærsta frumbyggjaríki Indlands, Hyderabad, myndræn háslétta sem hið volduga Godavari-fljót sker. Víðáttumikil frjósöm sléttlendi, hin fallegu Nilgiris eða „Bláu fjöll“, önnur svæði með hrjóstrugum hæðum úr kalksteini eða graníti. Saga Hyderabad er löng og litrík saga, sem hófst fyrir þremur þúsund árum undir Andhra-konungunum og hélt áfram undir hindúaættum þar til árið 1294 e.Kr., þegar hún fór í hendur múslimskra

stjórnenda sem réðu til... þennan dag.

Stórkostlegasta sýning á byggingarlist, höggmyndalist og málverkum á allri Indlandi er að finna í Hyderabad í fornum hellum Ellora og Ajanta sem eru höggnir úr klettum. Kailasa í Ellora, risastórt einsteinsmuster, hefur útskornar fígúrur af guðum, mönnum og dýrum í stórkostlegum stærðum Michelangelo. Í Ajanta eru fimm dómkirkjur og tuttugu og fimm klaustur,

allar berguppgröftur sem viðhaldið er af risavaxnum freskumáluðum súlum þar sem listamenn og myndhöggvarar hafa gert snilligáfu sína ódauðlega.

Hyderabad er prýtt Osmania-háskólanum og hinni glæsilegu Mekka-mosku, þar sem tíu þúsund múslimar geta safnast saman til bæna.

Mysore-fylki er líka einstakt landslag, um þrjú þúsund fet yfir sjávarmáli, víðáttumikið af þéttum hitabeltisskógum, heimkynni villtra fíla, vísunda, birni, pantara og tígrisdýra. Helstu borgirnar tvær, Bangalore og Mysore, eru hreinar og fallegar, með mörgum almenningsgörðum og almenningsgörðum.

Hindúísk byggingarlist og höggmyndalist náðu hámarki í Mysore undir verndarvæng hindúakonunga frá elleftu til fimmtándu aldar. Musterið í Belur, meistaraverk frá elleftu öld sem fullgert var á valdatíma Vishnuvardhana konungs, er einstakt í heiminum fyrir fínleika smáatriða og stórkostlega myndmál.

Klettsúlurnar sem fundust í norðurhluta Mysore eru frá þriðju öld f.Kr. og varpa ljósi á minningu Asoka konungs. Hann tók við hásæti Maurya-ættarinnar sem þá var við völd; veldi hans náði yfir nánast allt nútíma Indland, Afganistan og Balúkistan. Þessi frægi keisari, sem jafnvel vestrænir sagnfræðingar telja óviðjafnanlegan stjórnanda, hefur skilið eftir eftirfarandi visku á minnisvarða úr klettinum:

Þessi trúarlega áletrun hefur verið grafin til þess að synir okkar og barnabörn hugsi ekki Nýr landvinningur er nauðsynlegur; að þeir telji ekki að landvinningur með sverði verðskuldi nafnið landvinningur; að þeir sjái í honum ekkert annað en eyðileggingu og ofbeldi; að þeir telji ekkert sem sannan landvinning nema landvinninga trúarbragða. Slíkir landvinningar hafa gildi í þessum heimi og þeim næsta.

Mín félagar og Ég stelling áður það "draumur í marmari,“ það Taj Mahal á Agra.

Asoka var barnabarn hins ógnvekjandi Chandragupta Maurya (þekktur af Grikkjum sem Sandrocottus), sem hafði kynnst Alexander mikla í æsku sinni. Síðar eyddi Chandragupta makedónsku hersveitunum sem eftir voru á Indlandi, sigraði innrásarher Selevkosar í Punjab og tók síðan á móti gríska sendiherranum Megasthenesi við hirð sína í Patna.

Grískir sagnfræðingar og aðrir sem fylgdu eða fylgdu Alexander í leiðangri hans til Indlands hafa skráð afar áhugaverðar sögur í smáatriðum. Frásagnir Arrianusar, Díódórosar, Plútark, og Strabó það landfræðingur hafa verið þýtt eftir Dr. J. W. M'Crindle [41-3] að varpa ljósi á Forn-Indland. Það sem helst einkennir misheppnaða innrás Alexanders var djúpur áhugi hans á hindúaheimspeki og á jógíum og heilögum mönnum sem hann hitti öðru hvoru og leitaði ákaft að félagsskap þeirra. Stuttu eftir að gríski stríðsmaðurinn kom til Taxila í Norður-Indlandi sendi hann sendiboða, Onesikritos, lærisveinn gríska skólans Díógenes, til að sækja indverskan kennara, Dandamis, mikinn sannyasi af Taxila.

„Heill sért þú, ó kennari brahmana!“ sagði Onesikritos eftir að hafa leitað uppi Dandamis í skógarskýli sínu. „Sonur hins volduga guðs Seifs, Alexander sem er alvaldur Drottinn allra manna, biður þig að fara til sín og ef þú hlýðir því mun hann umbuna þér með miklum gjöfum, en ef þú neitar mun hann höggva höfuðið af þér!“

Jógíinn tók þessu nokkuð áráttuþrungna boð rólega og „lyfti ekki einu sinni höfðinu upp af laufbeði sínu.“

„Ég er líka sonur Seifs, ef Alexander er slíkur,“ sagði hann. „Ég þarf ekkert sem Alexander á, því ég er ánægður með það sem ég hef, þótt ég sjái að hann flakkar með mönnum sínum um sjó og land án nokkurs ávinnings og lætur aldrei af ferð sinni.“

„Farðu og segðu Alexander að Guð, hinn æðsti konungur, sé aldrei höfundur ósvífinna ranglætis heldur sé hann,“ Skapari ljóss, friðar, lífs, vatns, líkama mannsins og sálna; Hann tekur á móti öllum mönnum þegar dauðinn frelsar þá, án þess að vera á nokkurn hátt undirorpinn illum sjúkdómum. Hann einn er Guð dýrkunar minnar, sem fyrirlítur manndráp og kyndir ekki undir stríð.

„Alexander er enginn guð, þar sem hann hlýtur að smakka dauðann,“ hélt spekingurinn áfram með lágum fyrirlitningi. „Hvernig getur slíkur sem hann verið meistari heimsins, þegar hann hefur ekki enn sest á hásæti innri alheimsveldi? Hann hefur hvorki enn gengið inn í Helvíti né veit hvernig það fer það sól í gegnum það miðlægur svæði af það jörðin, á meðan það þjóðir á þess mörk hafa ekki einu sinni heyrt nafnið hans!"

Eftir þessa refsingu, sem örugglega var sú kaldhæðnasta sem send hefur verið til að ráðast á eyru „Drottins heimsins“, bætti spekingurinn við kaldhæðnislega: „Ef

núverandi yfirráð Alexanders eru ekki nógu rúmgóð fyrir þrár hans, láttu hann þá fara yfir Gangesfljótið; þar mun hann finna landsvæði sem getur séð fyrir öllum mönnum sínum,“ ef landið hérna megin er of þröngt til að halda honum. **41-4**

„Vitið þó að það sem Alexander býður upp á og gjafirnar sem hann lofar eru mér algjörlega gagnslausar; það sem ég met mikils og tel gagnlegt og verðmætt eru þessi lauf sem eru mín.“

húsinu, þessum blómstrandi plöntum sem sjá mér fyrir daglegum fæðu og vatninu sem ég drekk; á meðan allar aðrar eigur sem ég safna með áhyggjum reynast mér eyðileggjandi. þeir sem safna þeim og valda aðeins sorg og angist, sem hver fátækur dauðlegur er fullur af. Hvað mig varðar, ég ligg á skógarlaufunum og hef ekkert sem þarf að gæta, loka ég augunum í rólegum svefni; en hefði ég eitthvað að gæta, sem myndi útrýma svefni. Jörðin sér mér fyrir öllu, rétt eins og móðir barn sitt með mjólk. Ég fer hvert sem mér sýnist og það eru engar áhyggjur sem ég er neydd til að þjaka mig með.

„Ef Alexander höggvi höfuðið af mér, getur hann ekki líka eyðilagt sál mína. Höfuðið mitt eitt og sér, þá þagnar það, mun verða eftir og skilja líkamann eftir eins og rifið fat á jörðinni, þaðan sem hann var einnig tekinn. Ég mun þá, sem Andi, stíga upp til Guðs míns, sem huldi okkur öll í holdi og skildi okkur eftir á jörðinni til að sanna hvort við, þegar við erum hér niðri, munum lifa í hlýðni við skipanir hans og sem einnig mun krefjast þess af okkur öllum, þegar við förum héðan til hans, að við gerum grein fyrir lífi okkar, þar sem hann er dómarinn af öllu drambsamlegu ranglæti; því að stunur hinna kúguðu verða refsing hins kúgari.

„Lát Alexander þá hræða með þessum ógnum þá sem þrá auð og óttast dauðann, því gegn okkur eru þessi vopn bæði máttlaus; brahmanarnir hvorki elska gull né óttast dauðann. Farðu þá og segðu Alexander þetta: Dandamis þarfnast ekki neins sem er þitt og mun því ekki fara til þín, og ef þú vilt eitthvað frá Dandamis, komdu þá til hans.“

Með náinni athygli tók Alexander við skilaboðum jógans, fyrir milligöngu Onesikritos, og „fann“ sterkari löngun en nokkru sinni fyrr til að sjá Dandamis sem, þótt gamall og nakinn væri, var eini andstæðingurinn sem hann, sigurvegari margra þjóða, hafði mætt meira en jafningja sínum.“

Alexander bauð til Taxila nokkrum brahmanum sem þekktir voru fyrir færni sína í að svara heimspekilegum spurningum með hnitmiðaðri visku. Plútark gefur frásögn af munnlegu átökunum; Alexander sjálfur setti fram allar spurningarnar.

"Hvorir eru fleiri, hinir lifandi eða hinir dauðu?"

"Hinir lifandi, því hinir dauðu eru ekki til."

„Hvort elur stærri dýrin, hafið eða landið?“

„Landið, því hafið er aðeins hluti af landinu.“

"Hvaða er það snjallasti af dýr?"

„Sá sem maðurinn þekkir ekki enn.“ (Maðurinn óttast hið

óþekkta.) „Hvort var fyrst til, dagurinn eða nóttin?“

„Dagurinn var einum degi á undan.“ Þetta svar kom Alexander á óvart; brahmaninn bætti við: „Ómögulegar spurningar krefjast ómögulegra svara.“

"Hvernig besta má a maður búa til sjálfur ástkæra?"

„Maður verður elskaður ef hann, þrátt fyrir mikinn mátt, lætur samt ekki ótta sinn

hræðast.“ „Hvernig getur maður orðið guð?“ **41-5**

„Með því að gera það sem manni er ómögulegt að

gera.“ „Hvort er sterkara, lífið eða dauðinn?“

"Lífið, vegna þess að það birnir svo margir illsku."

Alexander tókst að fá sannan jógí frá Indlandi sem kennara sinn. Þessi maður var Swami Sphines, kallaður „Kalanos“ af Grikkjum vegna þess að dýrlingurinn, dýrkandi Guðs í mynd Kali, heilsaði öllum með því að bera fram heilagra nafn hennar.

Kalanos fylgdi Alexander til Persíu. Á ákveðnum degi, í Súsa í Persíu, afhenti Kalanos aldrað lík sitt með því að ganga inn í líkbálk í augsýn alls makedónska hersins. Sagnfræðingarnir Skráðu undrun hermannanna sem sáu að jógíinn óttaðist hvorki sársauka né dauða og hreyfði sig aldrei úr stöðu sinni þar sem hann var gjöreyddur í eldinum. Áður en þeir fóru. Við líkbrennsluna hafði Kalanos faðmað alla sína nánustu félaga en ekki kvatt Alexander, sem hindúaspekingurinn hafði aðeins sagt við:

"Ég skal sjá þú innan skamms í Babýlon."

Alexander yfirgaf Persíu og lést ári síðar í Babýlon. Orð indverska gúrúsins höfðu verið hans leið til að segja að hann yrði viðstaddur Alexander í lífi og dauða.

Grískir sagnfræðingar hafa skilið eftir okkur margar líflegar og innblásandi myndir af indversku samfélagi. Hindúalög, segir Arrianus okkur, vernda fólkið og „fyrirskipa að enginn þeirra skuli undir neinum kringumstæðum vera þræll heldur að þeir skuli, njóti sjálfir frelsis, virða jafnan rétt allra til þess. Því þeir, hugsuðu þeir, sem hafa lært hvorki að drottna yfir né hræðast aðra, munu öðlast það líf sem best hentar öllum sveiflum örlaganna.“ **41-6**

„Indverjar,“ segir í öðrum texta, „leggja hvorki út peninga með okri né vita hvernig á að taka lán. Það er andstætt við viðtekna venju að Indverjar hvorki fremji né þjáist af ranglæti, og því hvorki gera þeir samninga né krefjast trygginga.“ Okkur er sagt að lækning fari fram með einföldum og náttúrulegum hætti. „Lækningum er

framkvæmt frekar með því að stjórna mataræði en með notkun lyfja. Mest virt lyf eru smyrsl og plástrar. Öll önnur eru talin mjög skaðleg.“ Þátttaka í stríði var takmörkuð við *Kshatriyas* eða stríðsmannakasta. „Né myndi óvinur sem réðst á bónda við vinnu sína á landi sínu gera honum neitt mein, því menn af þessu tagi bekkurinn er talinn velgjörðarmaður almennings og er verndaður fyrir öllu tjóni. Þar sem landið er þannig óeyðilagt og gefur góða uppskeru, veitir það íbúunum nauðsynjar til að gera lífið ánægjulegt.“ [41-7]

Keisarinn Chandragupta, sem hafði sigrað hershöfðingja Alexanders, Seleukos, árið 305 f.Kr., ákvað sjö ár síðar til hönd yfir það taumar af Indlands ríkisstjórn til hans sonur. Ferðalög til Í Suður-Indlandi eyddi Chandragupta síðustu tólf árum ævi sinnar sem aumingi og leitaði sjálfsþekkingar í grjóthelli í Sravanabelagola, sem nú er helgidómur í Mysore. Nálægt er ... Stærsta stytta heims, höggin úr risastórum steini af Jainistum árið 983 e.Kr. til heiðurs dýrlingnum Comateswara.

Hinir alls staðar nálægu trúarhelgidómar í Mysore eru stöðug áminning um hina mörgu miklu dýrlinga Suður-Ameríku. Indland. Einn af þessir meistarar, Thayumanavar, hefur vinstri okkur það eftirfarandi krefjandi ljóð:

```
Þú getur stjórn a brjálaður fíll;
Þú getur lokað munni bjarnarins og tígrisdýrsins;
þú getur riðið ljóni;
Þú getur spila með það kóbra;
Með gullgerðarlist geturðu séð fyrir þér
lífsviðurværi; Þú getur reikað um alheiminn
dult; Þú getur gert að lénsmönnum guðanna;
Þú getur vera alltaf unglegur;
Þú getur ganga á vatn og lifa í eldur;
En stjórn af það hugur er betri og meira erfitt.
```

Í fallega og frjósama fylkinu Travancore í suðurhluta Indlands, þar sem umferð fer fram um ár og skurði, tekur Maharadjan á sig árlega erfðaskyldu til að bæta fyrir syndir sem stríð og innlimun nokkurra smáríkja í Travancore í fjarlægri fortíð ollu. Í fimmtíu og sex daga á ári heimsækir Maharadjan musterið þrisvar á dag til að hlusta á vedíska sálma og upplestur; sáttarathöfnin lýkur með lakshadipam *eða* lýsingu mustersins með hundrað þúsund ljósum.

Hinn mikli hindúalöggjafi Manu [41-8] hefur lýst skyldum konungs. „Hann ætti að úthella yfir alla eins og Indra (herra guðanna); innheimta skatta varlega og ómerkjanlega eins og sólin sækir gufu úr vatni; ganga inn í líf þegnanna sinna eins og vindurinn fer alls staðar; úthluta öllum jafnri réttlæti eins og Yama (guð dauðans); binda afbrotamenn í snöru eins og Varuna (vedískur guð himins og vinds); þóknast öllum eins og tunglið, brenna upp grimmilega óvini eins og guð eldsins; og styðja alla eins og jarðgyðjan.“

„Í stríði ætti konungur ekki að berjast með eitruðum eða eldfimum vopnum né drepa veika eða óviðbúna eða vopnlausa óvini eða menn sem eru hræddir eða biðja um vernd eða flýja. Stríð ætti aðeins að vera gripið til sem síðasta úrræðis. Árangur er alltaf vafasamur í stríði.“

Madras-forsetasvæðið á suðausturströnd Indlands inniheldur flata, rúmgóða borgina Madras, sem liggur um sjávarsíðuna, og Conjeeveram, Gullna borgina, höfuðborg Pallava-ættarinnar, þar sem konungar réðu ríkjum.

á fyrstu öldum kristnitímans. Í nútíma Madras-forsetastjórninni var ofbeldislaus Hugsjónir Mahatma Gandhi hafa náð miklum árangri; hvítu „Gandhi-húfurnar“ sjást alls staðar. Í suðrinu hefur Mahatma almennt komið á fót mörgum mikilvægum musterisumbótum fyrir „hina ósnertanlegu“ sem og umbótum á kastakerfinu.

Uppruni kastakerfisins, sem hinn mikli löggjafi Manu mótaði, var aðdáunarverður. Hann sá greinilega að menn greinast með náttúrulegri þróun í fjóra stóra flokka: þá sem eru færir um að þjóna samfélaginu með líkamlegri vinnu sinni (*Sudras*); þá sem þjóna með... hugarfar, færni, landbúnaður, verslun, verslun, viðskiptalíf almennt (*Vaisyas*); þeir sem hafa stjórnunarhæfileika, framkvæmdavald og verndarhæfileika - stjórnendur og stríðsmenn (*Kshatriyas*); þeir sem eru hugleiðandi, andlega innblásnir og hvetjandi (*Brahmanar*). „Hvorki fæðing né sakramenti né nám né ætterni geta ráðið úrslitum um hvort einstaklingur fæðist tvisvar (þ.e. *brahmani*);“ segir *Mahabharata* , „aðeins persónuleiki og hegðun geta ráðið úrslitum.“ [41-9] Manu gaf fyrirmæli samfélaginu að sýna meðlimum sínum virðingu að því leyti sem þeir bjuggu yfir visku, dyggð, aldri, skyldleika eða að lokum auð. Auðæfi í Vedískum Indlandi voru alltaf fyrirlitin ef þau voru geymd eða ekki tiltæk til góðgerðarmála. Óörlátum mönnum með mikla auð var úthlutað lágu sæti í samfélaginu.

Alvarleg mein komu upp þegar kastakerfið hertist í gegnum aldirnar og varð að arfgengum hömlum. Félagslegir umbótasinnar eins og Gandhi og meðlimir fjölmargra samfélaga á Indlandi í dag eru að ná hægum en öruggum árangri í að endurreisa forn gildi kastakerfisins, sem eingöngu byggjast á náttúrulegum hæfileikum en ekki fæðingu. Sérhver þjóð á jörðinni hefur sína sérstöku eymdarvaldandi karma sem þarf að takast á við og fjarlægja; Indland, einnig með fjölhæfum og ósnertanlegum anda sínum, mun sanna sig fær um að takast á við kastaumbótina.

Suður-Indland er svo heillandi að við herra Wright þráðum að lengja dvöl okkar. En tíminn, í óminningarlegri dónaskap sínum, gaf okkur enga kurteislega frest. Ég átti brátt að ávarpa lokafund indversku heimspekiþingsins við Háskólann í Kalkútta. Í lok heimsóknarinnar til Mysore naut ég viðræðna við Sir CV Raman, forseta Indversku akademíunnar. Vísindi. Þessi snjalli hindúi eðlisfræðingur hlaut Nóbelsverðlaunin árið 1930 fyrir mikilvæga uppgötvun sína í ljósdreifingu - „Raman-áhrifunum“ sem nú eru þekktar öllum skólapiltum.

Við herra Wright kvöddum hóp nemenda og vina frá Madras með tregðu og lögðum af stað norður á bóginn. Á leiðinni stoppuðum við fyrir framan lítinn helgidóm sem helgaður var minningu Sadasiva Brahman, [41-10.] Í ævisögu sinni frá átjándu öld safnast kraftaverk saman. Stærra Sadasiva-helgidómur í Nerur, reistur af raja Pudukkottai, er pílagrímsferðastaður sem hefur orðið vitni að fjölmörgum guðlegum lækningum.

Margar skemmtilegar sögur af Sadasiva, elskulegum og upplýstum meistara, eru enn á ferðinni meðal þorpsbúa í Suður-Indlandi. Dag einn, þegar Sadasiva var sokkinn í *samadhi* á bakka Kaveri-árinnar, sást hann verða hrifinn burt af skyndilegu flóði. Vikum síðar fannst hann grafinn djúpt undir moldarhaug. Þegar skóflur þorpsbúanna lentu á líki hans reis dýrlingurinn upp og gekk rösklega í burtu.

Sadasiva talaði aldrei orð né klæddist fötum. Einn morguninn gekk nakinn jógi óspart inn í tjald múslimsks höfðingja. Dömur hans öskruðu af skelfingu; stríðsmaðurinn beitti villimannslegan hátt. sverð þrýsti á Sadasiva, hvers armur var slitinn. Hinn meistari fór áhyggjulaust.

Yfirbugaður af iðrun tók múslimamaðurinn upp handlegginn af gólfinu og fylgdi Sadasiva. Jógarinn stakk hljóðlega handleggnum í blæðandi stubbinn. Þegar stríðsmaðurinn bað auðmjúklega um andlega leiðsögn skrifaði Sadasiva með fingri sínum á sandinn:

"Gerðu ekki gera hvað þú vilja, og þá þú má gera hvað þú eins og."

Múhameðsmaðurinn var upphefður í hugarástand og skildi að þversagnakennd ráð dýrlingsins væru leiðarvísir að frelsi sálarinnar með því að ná tökum á egóinu.

Börnin í þorpinu lýstu einu sinni yfir löngun sinni í návist Sadasiva til að sjá trúarhátíðina í Madura, sem var í 240 kílómetra fjarlægð. Jógíinn gaf krökkunum merki um að snerta líkama hans. Og þegar í stað var allur hópurinn fluttur til Madura. Börnin reikuðu glöð um meðal þúsunda pílagríma. Á nokkrum klukkustundum kom jógíinn með litlu börnin sín heim með einföldum hætti. samgöngumáti. Undrandi foreldrarnir heyrðu líflegar sögur af líkneskjufylgdinni og tóku eftir að nokkur börn voru með poka af sælgæti frá Madura.

Unglingur, sem var ótrúr, hæddist að dýrlingnum og sögunni. Morguninn eftir nálgaðist hann Sadasiva.

„Meistari,“ sagði hann með fyrirlitningu, „hvers vegna ferðu ekki með mig á hátíðina, eins og þú gerðir í gær fyrir hin börnin?“

Sadasiva hlýddi; drengurinn fann sig þegar í stað í fjarlægum borgarþröng. En því miður! hvar var dýrlingurinn þegar ungi drengurinn vildi fara? Þreyttur drengurinn komst heim með fornri og hefðbundinni aðferð fótgangandi flutninga.

41-1 : Ungfrú Bletch, ófær til viðhalda það virkur hraði sett eftir Hr. Wright og ég sjálfur, varð eftir hamingjusamlega með mín ættingjar í Kalkútta.

41-2 Þessi stífla, risavaxin vatnsaflsvirkjun, lýsir upp Mysore borg og veitir verksmiðjum sem framleiða silki, sápur og sandelviðarolíu rafmagn. Sandelviðarminjagripirnir frá Mysore hafa ljúfan ilm sem tíminn þrýstir aldrei út; vægur... nálastunga endurlífgar það lykt. Mysore státar sig sumir af það stærsta brautryðjandi iðnaðar fyrirtæki í Indland, þar á meðal Kolar-gullnámurnar, sykurverksmiðjan í Mysore, risavaxna járn- og stálverksmiðjuna í Bhadravati og ódýra og skilvirka Mysore-ríkisjárnbrautina sem nær yfir mörg af 30.000 ferkílómetrum ríkisins.

Hinn Maharadja og Yuvaraja WHO voru mín gestgjafar í Mysore í 1935 hafa bæði nýlega dó. Hinn sonur af það Yuvaraja, .Núverandi Maharaja er framtakssamur stjórnandi og hefur bætt við iðnað Mysore stórri flugvélaverksmiðju

41-3 : Sex bindi á *Fornöld Indland* (Kalkútta, 1879).

Hvorugt Alexander né heldur hvaða sem er af hans hershöfðingjar alltaf krossað það Ganges. Að finna ákveðinn :41-5 viðnám í norðvestur, það Makedónska herinn hafnaði til komast í gegnum lengra; Alexander var þvingaður til fara .Indland og leita landvinninga hans í Persíu

41-5 : Frá þetta spurning við má álykta það það "Sonur af Seifur hafði einn einstaka efi það hann hafði nú þegar náði fullkomnun.

41-6 : Allt gríska áhorfendur athugasemd á það skortur af þrælahald í Indland, a eiginleiki á lokið frávik með það uppbygging gríska samfélagsins.

41-7 : *Skapandi Indland* eftir Prófessor Benoy Kúmar Sarkar gefur a alhliða mynd af Indlands forn og nútímalegt

afrek og sérkennilegt gildi í hagfræði, pólitísk vísindi, bókmenntir, list, og félagslegur heimspeki. (Lahore: Motilal Banarsi Dass, útgefendur, 1937, 714 bls., $5,00.)

Annar mælt með rúmmál er *Indverskur Menning Í gegnum Hinn Aldur* , eftir S. V. Venatesvara (Nýtt York: Langmenn, Grænn & Co., $5.00).

41-8 : Manu er það alhliða löggjafi; ekki einn fyrir Hindúar samfélag, en fyrir það heimur. Allt kerfi af vitur félagslegur reglugerðir og jafnvel réttlæti eru mynstrað eftir Manú. Nietzsche hefur greitt það eftirfarandi skattur: "Ég vita af nei bók í sem svo margar viðkvæmar og vinsamlega hlutir eru sagði til kona eins og í það *Lögbók Af Manú* ; þeir gamall gráskegg og dýrlingar hafa a ... háttur á að vera hugrökk gagnvart konum sem kannski er ekki hægt að toppa ... óviðjafnanlega vitsmunalegt og yfirburða verk ... fullt af göfugum gildum, það er fullt af fullkomnunartilfinningu, já-sátt við lífið og sigursælli vellíðan gagnvart sjálfri sér og lífinu; sólin skín á alla bókina.

41-9 : "Aðlögun í einn af þessir fjórir kastar upphaflega háð ekki á a mannsins fæðing en á hans náttúrulegt afkastageta eins og sýnt var fram á eftir það markmið í lífið hann kjörinn til ná," einn grein í *Austur-Vestur* fyrir Janúar, 1935, segir frá okkur. "Þetta markmið gæti vera (1) *kama* , löngun, virkni af það lífið af það skynfæri (*Súdra* stigi), (2) *Artha* , ávinningur, uppfyllandi en stjórnandi langanirnar (*vaisya-* stigið), (3) *dharma* , sjálfsagi, líf ábyrgðar og réttra gjörða (*kshatriya-* stigið), (4) *moksha* , frelsun, það lífið af andleg málefni og trúarleg kennsla (*Brahmani* stig). Þessir fjórir kastar birta þjónusta til mannkynsins með (1) líkama, (2) huga, (3) viljastyrk, (4) anda.

Þessi fjögur stig eiga sér samsvörun í hinum eilífu *gúnum* eða eiginleikum náttúrunnar, *tamas* , *rajas* og *sattva* : „hindrun," virkni, og útþensla; eða, massa, orka, og greind. Hinn fjórir náttúrulegt kastar eru merkt eftir það *gunas* sem (1) *tamas* (fáfræði), (2) *tamas- rajas* (blanda af fáfræði og virkni), (3) *rajas-sattva* (blanda af hægri virkni og uppljómun), (4) *sattva* (uppljómun). Þannig hefur náttúra merkt hvert maður með hans kasta, eftir það yfirráð eins eða tveggja gúna í sjálfum sér . Auðvitað hefur hver manneskja allar þrjár *gúnurnar* í mismunandi hlutföllum. Gúrúinn mun geta með réttu ákvarðað kasta eða þróunarstöðu manns.

"Til a ákveðinn umfang, allt kynþáttum og þjóðir fylgjast með í æfa, ef ekki í kenning, það eiginleikar af kasta. Hvar þar er frábært leyfi eða svokallaður frelsi, sérstaklega í hjónabönd milli einstaklinga á milli öfgar í það náttúrulegt kastar, það kapphlaup minnkar burt og deyr út. *Purana Samhita* líkir afkvæmum slíkra hjónabands við ófrjóa blendinga, eins og múldýrið sem er ófært um að fjölga sér eigin tegund. Gervi tegundir eru að lokum útrýmt. Sagan býður upp á gnægð sannana. af fjölmargir frábært kynþáttum sem nei lengur hafa hvaða sem er lifandi fulltrúar. Hinn kasta kerfi af Indland er inneign hjá henni flestir djúpstæð hugsuðir með vera það athuga eða fyrirbyggjandi gegn leyfi sem hefur varðveitt það hreinleiki af það kynþáttinn og kom honum örugglega í gegnum árþúsundir af umbyltingum, á meðan aðrar kynþættir hafa horfið í gleymskunnar dá."

41-10 : Fullur titill hans var Sri Sadasivendra Saraswati Swami. Hinn frægi arftaki hinnar formlegu Shankara línu, Jagadguru Srí Shankaracharya af Sringeri Stærðfræði, skrifaði einn innblásandi *Óður* tileinkaður til Sadasíva. *Austur-Vestur* fyrir júlí, 1942, birti grein um ævi Sadasiva.

KAFLI: 42

Síðasta Dagar Með Mín Gúrú

„Guruji, ég er ánægður að finna þig einan í morgun." Ég var nýkominn að

einsetubústaðnum í Serampore, berandi ilmandi ávaxta- og rósabyrði. Sri Yukteswar leit auðmjúklega á mig.

"Hvað er þinn spurning?" Meistari leit um það herbergi eins og þó hann voru að leita flýja.

„Guruji, ég kom til þín sem unglingur í menntaskóla; nú er ég fullorðinn maður, jafnvel með grátt hár eða tvö. Þótt þú hafir úthellt yfir mig þögulli ástúð frá fyrstu stundu til þessarar, gerir þú þér þá grein fyrir því að einu sinni aðeins, á það dagur af fundur, hafa þú alltaf sagði, Ég ást þú?" Ég leit á hann biðjandi.

Meistarinn lækkaði augun. „Yogananda, verð ég að færa út í köldu heimi málsins þær hlýju tilfinningar sem best er varðveitt af orðlausu hjarta?“

"Guruji, Ég vita þú ást ég, en mín dauðleg eyru verkur til heyra þú segja svo."

„Verði þér að ósk. Í hjónabandi mínu þráði ég oft son, til að þjálfa jógíska veginn. En þegar þú komst inn í líf mitt var ég ánægð; í þér fann ég son minn.“ Tvö tær tárdropar stóð í augum Sri Yukteswar. „Yogananda, ég elska þig alltaf.“

„Svar þitt er vegabréf mitt til himna.“ Ég fann þyngd lyftast úr hjarta mínu, sem rofnaði að eilífu við orð hans. Oft hafði ég undrast þögn hans. Þegar ég áttaði mig á því að hann var tilfinningalaus og sjálfumglaður innilokaður, en stundum óttaðist ég að mér hefði ekki tekist að fullnægja honum til fulls. Hann var undarlegur að eðlisfari, aldrei til fulls þekktur; djúpur og kyrrlátur að eðlisfari, óskiljanlegur fyrir umheiminn, gildi hans höfðu hann lengi farið yfir.

Fáeinum dögum síðar, þegar ég talaði fyrir framan stóran hóp áhorfenda í Albert Hall í Kalkútta, samþykkti Sri Yukteswar að sitja við hliðina á mér á sviðinu, ásamt Maharaja af Santosh og borgarstjóra Kalkútta. Þótt meistarinn gerði engar athugasemdir við mig, leit ég á hann öðru hvoru á meðan ég talaði og fannst ég finna ánægjuglampa í augum hans.

Þá hófst fyrirlestur fyrir fyrrverandi nemendum Serampore háskólans. Þegar ég horfði á gömlu bekkjarfélagana mína, og þegar þeir horfðu á sinn eigin „brjálaða munk“, birtust gleðitár ófeimin. Silfurtungu prófessor minn í heimspeki, Dr. Ghoshal, kom fram til að heilsa mér, eftir að gullgerðarmaðurinn Tími hafði leyst upp öllum fyrri misskilningi okkar.

Vetrarsólstöðuhátíð var haldin í lok desember í einsetuhúsinu í Serampore. Eins og alltaf söfnuðust lærisveinar Sri Yukteswar saman víðsvegar að úr heiminum. Andaktsríkar *sankirtans* , einsöngur með nektarsætri röddu Kristo-da, veisla borin fram af ungum lærisveinum, djúpstætt hrífandi ræða meistarans undir stjörnunum í troðfullum forgarði ashramsins - minningar, minningar! Gleðilegar hátíðir liðinna ára! Í kvöld átti hins vegar að vera nýtt viðfangsefni.

„Yogananda, vinsamlegast ávarpaðu samkomuna – á ensku.“ Augun á meistaranum glitruðu þegar hann bar fram þessa tvöfalt óvenjulegu beiðni; var hann að hugsa um

vandræðin um borð sem höfðu átt sér stað áður en ég lenti í fyrsta fyrirlestri mínum á ensku? Ég sagði söguna áheyrendum mínum, bræðrum lærisveinum, og endaði með ákafri hyllingu til gúrú okkar.

„Hann var alls staðar nálægur leiðsögn mín, ekki aðeins á úthafsgufuskipinu,“ sagði ég að lokum, „heldur daglega öll mín fimmtán ár í hinu víðáttumikla og gestrisna landi Ameríku.“

Eftir að gestirnir voru farnir kallaði Sri Yukteswar mig inn í sama svefnherbergið þar sem ég – aðeins einu sinni, eftir hátíð á mínum yngri árum – hafði fengið að sofa í trérúmi hans. Í kvöld sat gúrú minn þar rólegur, hálfhringur lærisveina við fætur hans. Hann brosti þegar ég gekk hratt inn í herbergið.

„Yogananda, ertu að fara núna til Kalkútta? Komdu aftur hingað á morgun. Ég hef ýmislegt að segja þér."

Síðdegis eftir veitti Sri Yukteswar mér með fáeinum einföldum blessunarorðum enn fremur klausturtitlinum *Paramhansa* . [42-1]

„Það tekur nú formlega við af fyrri titli þínum, *swami* ," sagði hann þegar ég kraup fyrir framan hann. Með þögulli hlátri hugsaði ég til þeirrar baráttu sem bandarísku nemendur mínir myndu ganga í gegnum varðandi framburð *Paramhansaji* . [42-2]

„Verkefni mínu á jörðinni er nú lokið; þú verður að halda áfram." sagði meistarinn lágt, augun hans róleg og blíð. Hjartað mitt barðist af ótta.

„Vinsamlegast sendið einhvern til að taka að sér umsjón með öskuhúsinu okkar í Puri," hélt Sri Yukteswar áfram. „Ég legg allt í ykkar hendur. Þið munuð geta siglt með góðum árangri bát lífs ykkar og stofnunarinnar að guðdómlegum ströndum."

Í tár, Ég var faðmandi hans fætur; hann rós og blessaður mig elskulega.

Daginn eftir kallaði ég til sín lærisveinn frá Ranchi, Swami Sebananda, og sendi hann til Puri til að taka að sér skyldur í einsetuhúsinu. [42-3] Seinna ræddi gúrú minn við mig um lagaleg smáatriði varðandi uppgjör dánarbús hans; hann var ákafur að koma í veg fyrir möguleikann á að ættingja færi í mál eftir andlát hans um eignarhald á tveimur einsetubústöðum hans og öðrum eignum, sem hann vildi að yrði eingöngu í eigu hans. í góðgerðarskyni.

„Nýlega voru gerðar ráðstafanir til að meistarinn heimsæki Kidderpore, [42-4"] „en hann fór ekki." Amulaya Babu, bróðir lærisveinn, sagði þetta við mig einn daginn; ég fann fyrir köldum fyrirboða. Við áríðandi spurningum mínum svaraði Sri Yukteswar aðeins: „Ég mun ekki fara aftur til Kidderpore." Um stund skalf meistarinn eins og hrætt barn.

(„Tengsl við líkamlega búsetu, sprettur upp af eigin eðli [þ.e., kemur frá óminningarlegum rótum, fyrri reynslu af dauða]," skrifaði Patanjali, [42-5] „er til staðar í litlu mæli jafnvel hjá miklum dýrlingum." Í sumum ræðum sínum um dauðann hafði gúrú minn verið vanur að bæta við: „Rétt eins og fugl í löngu búri hikar við að yfirgefa vanalegt heimili sitt þegar dyrnar eru opnaðar.")

"Guruji," Ég bað hann með a gráta, "ekki segja það! Aldrei alger þeir orð til mig!"

Andlit Sri Yukteswar slaknaði á í friðsælu brosi. Þótt hann væri að nálgast áttatíu og eins árs afmælið sitt leit hann vel út og hraustur.

Dag eftir dag baðaði ég mig í sólskini ástar gúrú míns, ósagðrar en sterklega tilfinningar, og útrýmdi úr meðvitund minni ýmsum vísbendingum sem hann hafði gefið um yfirvofandi andlát sitt.

„Herra minn, *Kumbha Mela* fer fram í þessum mánuði í Allahabad.“ Ég sýndi meistaranum *dagsetningarnar* í Bengalskt almanak. **42-6**

"Gerðu þú virkilega vil til fara?"

Ég skynjaði ekki hversu treg Sri Yukteswar var til að láta mig yfirgefa hann og hélt því áfram: „Þú sást einu sinni hina blessuðu sjón af Babaji í *kumbha í Allahabad* . Kannski verð ég svo heppinn að sjá hann í þetta skiptið.“

„Ég held ekki að þú munir hitta hann þar.“ Gúrú minn þagnaði þá, því hann vildi ekki hindra áætlanir mínar.

Þegar ég lagði af stað til Allahabad daginn eftir með litlum hópi, blessaði meistarinn mig hljóðlega á sinn venjulega hátt. Greinilega var ég ómeðvitaður um afleiðingar af viðhorfi Sri Yukteswar því Drottinn vildi spara mér þá reynslu að vera neyddur, hjálparvana, til að vera vitni að andláti gúrú míns. Það hefur alltaf gerst í lífi mínu að við andlát þeirra sem ég elskaði hefur Guð í samúð sinni séð til þess að ég sé fjarri vettvangi. **42-7**

Hópurinn okkar kom að *Kumbha Mela* þann 23. janúar 1936. Hinn ólgandi mannfjöldi, næstum tveir manns Milljón manns var áhrifamikil sjón, jafnvel yfirþyrmandi. Sérstök snilld Indverja felst í þeirri meðfæddu lotningu sem jafnvel lítilmótlegasti bóndi ber fyrir gildi Andans og fyrir munkum og sadhúum sem hafa yfirgefið veraldleg tengsl til að leita sér guðlegrar festar. Svikarar og hræsnarar eru vissulega til staðar, en Indland virðir alla fyrir þá fáu sem lýsa upp allt landið með guðdómlegum blessunum. Vesturlandabúar sem horfðu á þetta víðáttumikla sjónarspil höfðu einstakt tækifæri til að finna fyrir púls landsins, andlegan eldmóð sem Indland þakkar óslökkvandi lífsþrótti sínum fyrir höggum tímans.

Hinn kona jógi, Shankari Maí Jiew, aðeins lifandi lærisveinn af það frábært Trailanga Svami.

Sú persóna með túrbaninn sem situr beint við hlið hennar er Swami Benoyananda, forstöðumaður Ranchi jógaskólans okkar fyrir drengi í Bihar. Myndin var tekin í Hardwar *Kumbha Mela* árið 1938; kvendýrlingurinn var þá 112 ára gömul.

Krishnananda, á það 1936 Allahabad *Kumbha Mela* , með hans temja grænmetisæta ljónynja.

Borðverönd á annarri hæð í einsetuhúsi Sri Yukteswar í Serampore. Ég sit (í miðjunni) við fætur gúrú míns.

Fyrsta daginn eyddi hópurinn okkar í að stara. Hér voru ótal baðgestir að dýfa sér í hinni helgu á til að fá fyrirgefningu synda sinna; þar sáum við hátíðlegar

tilbeiðsluathafnir; þarna voru guðræknisgjafir dreifðar við rykuga fætur dýrlinga; við snerum höfðum okkar og röð af fílum, hestum í felubúrum og hægfara Rajputana úlföldum gengu framhjá, eða skemmtileg trúarleg skrúðganga af...

nakinn sadhús, veifa veldissprotar af gull og silfur, eða fánar og straumspilarar af silki flauel.

Ankóritar, aðeins klæddir lendarskýlum, sátu kyrrlátir í litlum hópum, líkamar þeirra útataðir öskunni sem verndar þá fyrir hita og kulda. Andlegt auga var skýrt táknað á enni þeirra með einum bletti af sandelviðarmassa. Rakin höfuð swamí birtust í þúsundum, klæddir í ockra og með bambusstafi sína og betlarskál. Andlit þeirra geisluðu af... það afsala sér friður eins og þau gekk um eða haldið heimspekileg umræður með lærisveinar.

Hér og þar undir trjánum, umhverfis risavaxna hrúgur af brennandi viðarkubbum, voru myndrænar sadhúar, **42-8** hárið fléttað og safnað í fléttur ofan á höfðinu. Sumir voru með skegg sem voru nokkurra feta löng, krullað og bundið í hnút. Þeir hugleiddu í kyrrð eða réttu út hendur sínar í blessun til mannfjöldinn sem gekk fram hjá – betlarar, maharajar á fílum, konur í marglitum *saríum* – armbönd og ökklahringir klingdu, *fakírar* með mjóar armar haldnir gróteskt á loft, *brahmakkarar* með olnbogastuðninga til hugleiðslu, auðmjúkir spekingar sem huldu innri sælu í hátíðleika sínum. Hátt yfir hávaðann heyrðum við óendanlega köllun musterisbjöllnanna.

Á öðrum *meladegi okkar* gengum við félagar mínir inn í ýmis ashram og tímabundin kofa og færðum dýrlingum *pronam* . Við fengum blessun frá leiðtoga *Giri* -greinarinnar í Swami-reglunni - mögnum, asketískum munki með augu brosandi elds. Næsta heimsókn okkar leiddi okkur í einsetuhús þar sem gúrú hafði undanfarin níu ár haldið þagnarheit og strangt ávaxtaríkt mataræði. Á miðpallinum í ashram-salnum sat blindur sadhú, Pragla Chakshu, djúpt lærður í *shastras* og mjög virtur af öllum sértrúarsöfnuðum.

Eftir að ég hafði flutt stutta ræðu á hindí um *Vedanta* , yfirgaf hópurinn okkar friðsæla einsetubústaðinn til að heilsa upp á þar nærliggjandi swami, Krishnananda, myndarlegan munk með rósrauð kinnar og glæsilegar herðar. Við hlið hans sat tam ljónynja. Frumskógardýrið gaf sig undan andlegum sjarma munksins - ekki, ég er viss um, fyrir öflugum líkamsbyggingu hans! - og hafnaði öllu kjöti og vildi frekar hrísgrjónum og mjólk. Swami hefur kennt brúnhærða dýrinu að segja „ *Aum* “ í djúpu, aðlaðandi öskri - kattadýrkandi!

Næsta kynni okkar, viðtal við ungan lærðan sadhú, er vel lýst í glitrandi ferðadagbók herra Wright.

„Við ókum í Ford-bílnum yfir mjög lága Ganges-fljótið á knarrandi pontónbrú, skriðum eins og snákur í gegnum mannfjöldann og yfir þröngar, krókóttar götur, fram hjá staðnum við árbakkann sem Yoganandaji benti mér á sem samkomustað Babaji og Sri Yukteswarji.“
Skömmu síðar stigum við út úr bílnum og gengum nokkra spöl gegnum þykknandi reykinn frá eldunum hjá sadhúunum og yfir hálan sandinn að hópi lítilla, mjög

látlausra leir- og strákofa. Við stöðvuðum fyrir framan eitt af þessum ómerkilegu bráðabirgðahúsum, með dyralausum inngangi eins og dverg, skjól Kara Patri, ungs flakkara sadhú sem þekktur var fyrir einstaka greind sína. Þar sat hann, með krosslagða fætur á stráhrúgu, eina skjól hans - og reyndar eina eign hans - var ockralit klæði sem var dregið yfir axlir hans.

„Sannarlega brosti guðlegt andlit til okkar eftir að við höfðum skriðið á fjórum fótum inn í skálann og *prédikað* við fætur þessarar upplýstu sálar, á meðan steinolíuljósið við innganginn blikkaði undarlega,“

Dansandi skuggar á stráþöktum veggjunum. Andlit hans, sérstaklega augun og fullkomnar tennur, skein og glitruðu. Þótt ég væri undrandi á hindíinu, voru svipbrigði hans mjög afhjúpandi; hann var fullur af eldmóði, ást og andlegri dýrð. Enginn gat verið að velta fyrir sér mikilleika hans.

„Ímyndaðu þér hamingjusamt líf þess sem er ótengdur efnisheiminum; laus við klæðavandamál; laus við matarlöngun, aldrei að betla, aldrei að snerta eldaðan mat nema annan hvern dag, aldrei…“ bera betlaraskál; laus við allar fjárhagslegar flækjur, aldrei meðhöndla peninga, aldrei geyma hluti til hliðar, alltaf treysta Guði; laus við áhyggjur af samgöngum, aldrei aka í farartækjum, heldur alltaf ganga á bökkum hinna helgu fljóta; aldrei vera á einum stað lengur en viku til að forðast vöxt tengsla.

„Svo hógvær sál! Óvenju lærð í *Vedunum* og með MA-gráðu og titilinn *shastri* (meistari ritninganna) frá Benares-háskóla. Hátíðleg tilfinning gagntók mig þegar ég sat við fætur hans; þetta virtist allt vera svar við löngun minni til að sjá hið raunverulega, hið forna Indland, því hann er sannur fulltrúi þessa lands andlegra risa.“

Ég spurði Köru Patri út í flakklíf hans. „Áttu ekki einhver aukaföt fyrir veturinn?“

„Nei, þetta er nóg.“

"Gerðu þú bera hvaða sem er bækur?"

„Nei, ég kenni utanbókar þeim sem vilja hlusta á mig.“

„Hvað annað gerir þú?“

"Ég reika eftir það Ganges."

Við þessi hljóðu orð yfirbugaði mig þrá eftir einfaldleika lífs hans. Ég minntist Ameríku og allrar þeirrar ábyrgðar sem hvíldi á herðum mínum.

þig að reika meðfram Ganges .“

Eftir að sadhúinn hafði sagt mér frá nokkrum andlegum uppgötvunum sínum,

sendi ég mér snögga spurningu. „Ertu að lýsa þessum atburðum út frá

ritningunum eða innri reynslu?“

"Hálfur frá bók nám,“ hann svaraði með a einfalt bros, "og helmingur frá reynslu.“

Við sátum hamingjusöm um stund í hugleiðsluþögn. Eftir að við höfðum yfirgefið

helga návist hans sagði ég við herra Wright: „Hann er konungur sem situr á hásæti úr gullnum stráum.“

Við borðuðum kvöldmatinn okkar þetta kvöld á *mela* -garðinum undir stjörnunum, borðuðum af laufdiskum sem voru festir saman með prikum. Uppvask á Indlandi er í lágmarki!

Tveir dagar í viðbót af hinni heillandi *kumbha* ; síðan norðvestur meðfram Jumna-bökkum til Agra. Ég horfði aftur á Taj Mahal; í minningunni stóð Jitendra við hlið mér, undrandi yfir draumnum í marmara. Síðan hélt ég áfram til Brindaban-ashramsins hjá Swami Keshabananda.

Markmið mitt með því að leita uppi Keshabananda tengdist þessari bók. Ég hafði aldrei gleymt beiðni Sri Yukteswar um að ég skrifaði ævisögu Lahiri Mahasaya. Meðan ég dvaldi á Indlandi notaði ég hvert tækifæri til að hafa samband við lærisveina og ættingja Yogavatar. Ég skráði samræður þeirra í stórum glósum, staðfesti staðreyndir og dagsetningar og safnaði ljósmyndum, gömlum bréfum og skjölum. Safn mitt af Lahiri Mahasaya fór að stækka; ég gerði mér með skelfingu grein fyrir því að framundan var erfitt starf í höfundarstarfinu. Ég bað þess að ég gæti staðið undir hlutverki mínu sem ævisagnaritari hins risavaxna gúrús. Nokkrir lærisveina hans óttuðust að í skriflegri frásögn yrði meistari þeirra lítilsvirtur eða misskilinn.

„Varla er hægt að gera lífi guðdómlegrar holdgunar réttlæti með köldum orðum,“ hafði Panchanon Bhattacharya eitt sinn sagt við mig.

Aðrir nánir lærisveinar voru á sama hátt ánægðir með að halda Yogavatar falnum í hjörtum sínum sem ódauðlegan leiðbeinanda. Engu að síður, meðvitaður um spá Lahiri Mahasaya um ævisögu hans, sparaði ég enga fyrirhöfn til að tryggja og staðfesta staðreyndir um ytra líf hans.

Swami Keshabananda tók hlýlega á móti hópnum okkar í Brindaban í Katayani Peith Ashram sínu, glæsilegri múrsteinsbyggingu með risastórum svörtum súlum, staðsettri í fallegum garði. Hann leiddi okkur á staðinn. einu sinni inn í setustofu skreytta með stækkun á mynd Lahiri Mahasaya. Swami var að nálgast níræðisaldur en vöðvastæltur líkami hans geislaði af styrk og heilsu. Með sítt hár og snjóhvítt skegg og augu sem glitruðu af gleði var hann sannkallaður feðraveldismaður. Ég tilkynnti honum að ég vildi nefna nafn hans í bók minni um meistara Indlands.

„Vinsamlegast segðu mér frá fyrri ævi þinni.“ Ég brosti biðjandi; miklir jógarar eru oft fáfróðir.

Keshabananda sýndi auðmýkt. „Það er lítið sem skiptir máli. Næstum allt mitt líf hef ég eytt í einveru Himalajafjalla, ferðast fótgangandi frá einum kyrrlátum helli til annars. Um tíma rak ég lítið ashram fyrir utan Hardwar, umkringt háum trjálundi á alla kanta. Þetta var friðsæll staður sem sjaldan var sóttur af ferðamönnum vegna alls staðar nálægðar kóbra.“ Keshabananda kímdi. „Síðar skolaði flóð í Ganges burt einsetubústaðinn og kóbrana. Lærisveinar mínir hjálpuðu mér síðan að byggja þetta Brindaban ashram.“

Einn úr hópnum okkar spurði swami hvernig hann hefði varið sig gegn Himalajatígrunum. [42-9]

Keshabananda hristi höfuðið. „Í þessum háu andlegu hæðum,“ sagði hann, „áreita villidýr sjaldan jógíana. Einu sinni í frumskóginum mætti ég tígrisdýri augliti til auglitis. Við skyndilega útrás mína varð dýrið heillað eins og það hefði orðið að steini.“ Aftur kímdi swami að minningum sínum.

"Stundum Ég vinstri mín einangrun til heimsækja mín gúrú í Benares. Hann notað til brandari með mig yfir mín

endalaus ferðalög í það Himalajaeyjar óbyggðir.

„Þú berð merki um flakkara á fæti þínum,“ sagði hann við mig einu sinni. „Ég er ánægður að hin helgu Himalajafjöllin eru nógu víðfeðm til að heilla þig.“

„Oft,“ hélt Keshabananda áfram, „bæði fyrir og eftir andlát sitt hefur Lahiri Mahasaya birst mér líkamlega. Fyrir hann er engin hæð í Himalajafjöllum óaðgengileg!“

Tveimur klukkustundum síðar leiddi hann okkur út á verönd með matsal. Ég andvarpaði í þögulli örvæntingu. Önnur fimmtán rétta máltíð! Minna en ár af indverskri gestrisni og ég hafði þyngst um fimmtíu pund! Samt hefði það verið talið hámark dónaskapar að neita einhverjum réttanna, vandlega útbúnum fyrir endalausar veislur mér til heiðurs. Á Indlandi (hvergi annars staðar, því miður!) er vel vaxinn swami talinn unaðsleg sjón. **42-10**

Hr. Wright, ég sjálfur, Ungfrú Bletch -- í Egyptaland

Rabindranath Tagore, innblásinn skáld af Bengal, og Nóbels Verðlaunahafi í bókmenntir

Ég og herra Wright sitjum með hinum virðulega Swami Keshabananda og lærisveini hans í virðulega einsetuhúsinu í Brindaban.

Eftir kvöldmatur, Keshabananda leiddi mig til a einangrað krók.

"Þinn komu er ekki óvænt," hann sagði. "Ég hafa a skilaboð

fyrir „Þú.“ Ég varð hissa; enginn hafði vitað af áformum

mínum um að heimsækja Keshabananda.

„Þegar ég var að flakka um norðurhluta Himalajafjalla nálægt Badrinarayan í fyrra,“ hélt swami áfram, „villtist ég. Skjól birtist í rúmgóðum helli, sem var tómur, þótt glóðir elds glóðu í holu í grjótbotninum. Ég sat við eldinn og velti fyrir mér hver íbúi þessa einmana skjóls væri, augnaráði mínu fest á sólríka hellisinnganginn.“

„‚Keshabananda, ég er glaður að þú sért hér.‘ Þessi orð komu að baki mér. Ég sneri mér við, hrökk við og varð agndofa yfir að sjá Babaji! Hinn mikli gúrú hafði birst í djúpi hellisins. Yndislega glaður að sjá hann aftur eftir mörg ár, laumaðist ég fram fyrir helga fætur hans.

„Ég kallaði á þig hingað,“ hélt Babaji áfram. „Þess vegna villtist þú og varst leiddur að bráðabirgðahúsi mínu í þessum helli. Það er langt síðan við hittumst síðast; það gleður mig að heilsa þér enn á ný.“

„Ódauðlegi meistarinn blessaði mig með nokkrum orðum andlegrar hjálpar og bætti síðan við: „Ég sendi þér skilaboð til Yogananda. Hann mun heimsækja þig

þegar hann snýr aftur til Indlands. Margt sem tengist gúrú hans og eftirlifandi lærisveinum Lahiri mun halda Yogananda uppteknum. Segðu honum þá að ég muni ekki sjá hann að þessu sinni, eins og hann vonast eftir; en ég muni sjá hann við annað tækifæri.““

Ég var djúpt snert til taka á móti frá Keshabananda's varir þetta huggandi loforð frá Babaji. A

viss sársauki í hjarta mínu hvarf; ég syrgði ekki lengur yfir því að, jafnvel eins og Sri Yukteswar hafði gefið í skyn, að Babaji birtist ekki á *Kumbha Mela.*

Útgjöld einn nótt eins og gestir af það ashram, okkar veisla sett út það eftirfarandi síðdegis til Kalkútta. Við ókum yfir brú yfir Jumna-ánni og nutum stórkostlegs útsýnis yfir sjóndeildarhring Brindaban rétt þegar sólin kveikti eld í himninum – eins og sannkallaður Vulkanofn í litum, sem speglaðist fyrir neðan okkur í kyrrlátu vatninu.

Jumna-ströndin er helguð minningum um barnið Sri Krishna. Hér átti hann samskipti við saklaus sætleiki í *liljum sínum* (leikur) við *gopis* (meyjurnar), sem dæmigert er fyrir hina guðdómlegu ást sem alltaf er til á milli a guðdómlegur holdgun og hans dyggðir. Hinn lífið af Drottinn Krishna hefur verið misskilið af mörgum vestrænum túlkum. Ritningalegóría er ruglingsleg fyrir bókstaflega hugi. Skemmtileg mistök þýðanda munu sýna fram á þetta. Sagan fjallar um innblásinn miðalda dýrling, skósmiðinn Ravidas, sem söng með einföldum orðum um sína eigin iðn um andlega dýrð sem er falin í öllu mannkyni:

Undir það víðfeðmur hvelfing af blár
Líf það guðdómleiki klæddur í fela sig.

Maður snýr sér til hliðar til að fela bros þegar maður heyrir látlausa túlkun vestræns rithöfundar á ljóði Ravidas:

„Síðan byggði hann kofa, setti í honum skurðgoð sem hann bjó til úr skinni og helgaði sig því að dýrka það.“

Ravidas var bróðir og lærisveinn hins mikla Kabirs. Einn af háttsettum chela Ravidasar var Rani frá Chitor. Hún bauð fjölda brahmana í veislu til heiðurs kennara sínum, en þeir neituðu að borða með lágum skósmið. Þegar þeir settust niður í virðulegri fálæti til að borða sína eigin ... Ómengað mjöl, sjá! Sérhver brahman fann sér mynd Ravidas. Þessi fjöldasýn olli útbreiddri andlegri endurvakningu í Chitor.

Eftir fáeina daga kom litli hópurinn okkar til Kalkútta. Ég var ákafur að sjá Sri Yukteswar en varð fyrir vonbrigðum að heyra að hann hefði yfirgefið Serampore og væri nú staddur í Puri, um þrjú hundruð mílur sunnar.

„Komið strax til Puri-ástarinnar.“ Þetta símskeyti var sent 8. mars af bróður lærisveinum til Atul Chandra. Roy Chowdhry, einn af Meistarapróf chelas í Kalkútta. Fréttir af það skilaboð náði eyrun mín; angistarfullur á þess afleiðingar, Ég lækkaði til mín hné og sárbændi Guð það mín gúrúar lífinu yrði hlíft. Þegar ég

var að fara að fara frá heimili föður míns og fara í lestina, talaði guðleg rödd innra með mér.

"Gerðu ekki fara til Púrí í kvöld. Þín bæn get ekki hann veitt."

„Drottinn,“ sagði ég, hryggur, „þú vilt ekki taka þátt í „togstreitu“ við mig í Puri, þar sem þú verður að hafna stöðugum bænum mínum fyrir lífi meistarans. Verður hann þá að fara til að sinna æðri skyldum að þínu vali?“

Í hlýðni við innri skipun fór ég ekki til Puri þetta kvöld. Kvöldið eftir lagði af stað í lestina; á leiðinni, klukkan sjö, huldi svart geimský skyndilega himininn. [42- 11] Seinna, á meðan lestin þeytti í átt að Puri, birtist mér sýn af Sri Yukteswar. Hann sat þar, mjög alvarlegur í svip, með ljós á hvorri hlið.

„Er öllu lokið?“ Ég lyfti örmunum

biðjandi. Hann kinkaði kolli og hvarf

svo hægt.

Þegar ég stóð á Puri-lestarpallinum morguninn eftir, enn vonandi gegn öllum vonum, gekk óþekktur maður til mín.

„Hefurðu heyrt að meistari þinn sé farinn?“ Hann skildi mig eftir án þess að segja meira; ég uppgötvaði aldrei hver hann var né hvernig hann hafði vitað hvar ég var að finna.

Agndofa sveiflaðist ég upp að vegg pallsins og áttaði mig á því að gúrúinn minn var á ýmsa vegu að reyna að færa mér þessi hörmulegu tíðindi. Sál mín, sjóðandi af uppreisn, var eins og eldfjall. Þegar ég kom að Puri-einbúrinu var ég að nálgast hrun. Innri röddin endurtók blíðlega: „Náðu í þig. Vertu rólegur.“

Ég gekk inn í ashram-herbergið þar sem líkami meistarans, óhugsandi líflegur, sat í lótusstellingunni – mynd af heilsu og yndisleika. Skömmu fyrir andlát hans hafði gúrú minn verið lítillega veikur af hita, en fyrir daginn sem hann steig upp í hið óendanlega hafði líkami hans orðið fullkomlega heill. Sama hversu oft ég horfði á ástkæra líkama hans gat ég ekki áttað mig á því að líf hans var horfið. Húð hans var slétt og mjúk; í andliti hans var sæll svipur rósemi. Hann hafði meðvitað afsalað sér líkama sínum á stund dulrænnar köllunar.

"Það Ljón af Bengal er farinn! Ég grét í a dauðans.

Ég framkvæmdi hátíðlegu athafnirnar 10. mars. Sri Yukteswar var jarðsettur [42.-12.] með fornum helgisiðum swamíanna í garði Puri-ashrams hans. Lærisveinar hans komu síðar víðsvegar að til að heiðra gúrú sinn á minningarathöfn um vorjafndægur. *Amrita Bazar Patrika* , leiðandi dagblað Kalkútta, birti mynd af honum og eftirfarandi frétt:

Dánarathöfn Srimat Swami Sri Yukteswar Giri Maharaj, 81 árs að aldri, fór fram í Puri þann 21. mars. Margir lærisveinar komu til Puri til að taka þátt í athöfninni .

einn mesti útskýrandi *Bhagavad Gita* , var mikill lærisveinn Yogiraj Sri Shyama Charan Lahiri Mahasaya frá Benares. Swami Maharaj var stofnandi nokkurra Yogoda Sat-Sanga (sjálfsþekkingarfélags) miðstöðva á Indlandi og var mikill innblásturinn á bak við jógahreyfinguna sem Swami Yogananda, hans ... bar til Vesturlanda.

Aðallærisveinn. Það voru spámannlegir kraftar Sri Yukteswarji og djúp skilningur hans sem innblésu Swami Yogananda til að fara yfir hafið og dreifa boðskap meistara Indlands í Ameríku.

Túlkanir hans á *Bhagavad Gita* og öðrum ritningum bera vitni um djúpa þekkingu Sri Yukteswarji á heimspeki, bæði austrænni og vestrænni, og eru enn augnopnandi fyrir einingu Austurlanda og Vesturlanda. Þar sem hann trúði á einingu allra trúarbragða stofnaði Sri Yukteswar Maharaj *Sadhu Sabha* (Félag dýrlinganna) í samvinnu leiðtoga ýmissa sértrúarsöfnuða og trúarbragða, til að innræta vísindalegan anda í trúarbrögðum. Við andlát sitt tilnefndi hann Swami Yogananda eftirmann sinn sem forseta *Sadhu Sabha.*

Indland er sannarlega fátækara í dag eftir andlát slíks mikilmennis. Megi allir þeir sem eru svo heppnir að hafa komist nálægt honum innprenta í sér hinn sanna anda indverskrar menningar og *sadhana* sem persónugervingur hans var.

Ég sneri aftur til Kalkútta. Þar sem ég treysti mér ekki enn til að fara í einsetumannahöllina í Serampore með helgum minningum hennar, kallaði ég á Prafulla, litla lærisveinn Sri Yukteswar í Serampore, og gerði ráðstafanir fyrir hann til að komast í Ranchi-skólann.

„Morguninn sem þú fórst til Allahabad *mela* ,“ sagði Prafulla mér, „lagði meistarinn þungt á Davenport.

„Yogananda er farinn!“ hrópaði hann. „Yogananda er farinn!“ bætti hann við dularfullt, „ég verð að segja honum það á annan hátt.“ Hann sat þá í klukkutíma þögull.“

Dagarnir mínir voru fullir af fyrirlestrum, námskeiðum, viðtölum og endurfundum með gömlum vinum. Undir innrættu brosi og lífi í óendanlega virkni mengaði straumur af svörtum grunsemdum innri á sælu sem í svo mörg ár hafði runnið undir sandi allra skynjana minna.

„Hvert er þessi guðdómlegi spekingur farinn?“ hrópaði ég hljóðlega úr djúpi

kvalinnar anda. Ekkert svar barst.

„Það er best að meistarinn hafi lokið sameiningu sinni við hinn alheimsástkæra,“ fullvissaði hugur minn mig. „Hann glóar að eilífu í ríki ódauðleikans.“

Jnanavatar Indlands !'“

Herra Wright gerði ráðstafanir fyrir siglingu hópsins frá Bombay vestur á bóginn í byrjun júní. Eftir tvær vikur í maí með kveðjuveislum og ræðum í Kalkútta, lögðum ég, ungfrú Bletch og herra Wright af stað í Ford-skipinu til Bombay. Við komuna

báðu skipstjórnin okkur að aflýsa ferðinni, þar sem ekkert pláss fannst fyrir Ford-skipið, sem við þyrftum aftur á að halda í Evrópu.

"Aldrei hugur,“ Ég sagði drungalega til Hr. Wright. "Ég vil til afturkoma einu sinni meira til Púrí." Ég hljóðlega

bætti við, "Látið mín tár einu sinni aftur vatn það gröf af mín gúrú."

42-1 Bókstaflega, *param* , hæstur; *hansa* , svanur. *Hansan* er táknuð í ritningunum sem farartæki Brahma, hins æðsta. Andi; eins og það tákn af mismunun, það hvítt *hansa* svanur er hugsun af eins og fær til aðskilja það satt *Sóma-* nektar úr blöndu af mjólk og vatni. *Ham-sa* (borið fram *hong-sau*) eru tvö helg sanskrít-söngorð sem tengjast titrandi öndun inn og út. *Aham-Sa* þýðir bókstaflega „Ég er Hann“.

42-2 : Þau hafa almennt undankomu það erfiðleikar eftir að takast á við mig eins og *herra* .

42-3 : Á það Púrí ashram, Svami Sebananda er ennþá framkvæmd a lítill, blómstra jóga skóli fyrir strákar, og Hugleiðsluhópar fyrir fullorðna. Fundir dýrlinga og sérfræðinga koma þar saman reglulega.

42-4 : A kafli af Kalkútta.

42-5: *Spakmæli* : II:9.

42-6 : Trúarleg *melas* eru nefndur í það forn *Mahabharata* . Hinn kínverska ferðamaður Hieuen Tsiang hefur vinstri einn frásögn af mikilli *Kumbha Mela* sem haldin var árið 644 e.Kr. í Allahabad. Stærsta *mela-hátíðin* er haldin á tólfta hvert ár; næststærsta (*Ardha* eða hálf) *Kumbha-hátíðin* er á sjötta hvert ár. Minni *melas-hátíðir* koma saman á þriðja hvert ár og laða að sér um milljón dýrkendur. Fjórar borgir helgu *mela-hátíðarinnar* eru Allahabad, Hardwar, Nasik og Ujjain.

Kínverskir ferðalangar frá fornöld hafa skilið eftir okkur margar áhrifamiklar myndir af indversku samfélagi. Kínverski presturinn, Fa-Hsien, skrifaði frásögn... af hans ellefu ár í Indland á meðan það valdatíð af Chandragupta II. (snemma 4. öld). Hinn kínverska höfundur segir: „Í öllu landinu drepur enginn neitt lifandi né drekkur vín. Þeir halda hvorki svín né fugla; það eru engir

viðskipti í nautgripir, nei slátrara verslanir eða eimingarstöðvar. Herbergi með rúm og dýnur, matur og föt, eru veitt fyrir bæði fasta og farandpresta án undantekninga, og þetta er það sama alls staðar. Prestarnir sinna góðverkum sínum þjónustu og með söngur helgisiðir; eða þau sitja í hugleiðsla.“ Fa-Hsien segir frá okkur það Indverskur fólk voru hamingjusamir og heiðarlegir; dauðarefsing var óþekkt.

42-7 : Ég var ekki nútíð á það dauðsföll af mín móðir, öldungur bróðir Ananta, elstur systir Róma, Meistari, Faðir, eða nokkurra náinna lærisveina.

(Faðir samþykkt á á Kalkútta í 1942, á það aldur af áttatíu og níu.)

42-8 Hundruð þúsunda indverskra sadhúa eru undir stjórn framkvæmdanefndar sjö leiðtoga, sem eru fulltrúar ... sjö stór kaflar af Indland. Hinn nútíð *Mahandaleswar* eða forseti er Joyendra Púrí. Þetta heilagur Maðurinn er afar hlédrægur og takmarkar mál sitt oft við þrjú orð - Sannleikur, Kærleikur og Verk. Nægilegt samtal!

42-9 Það virðast vera margar aðferðir til að vinna bug á tígrisdýri. Ástralskur landkönnuður, Francis Birtles, hefur sagt frá því að hann hafi fundið frumskóga Indlands „fjölbreytta, fallega og örugga“. Öryggisþokki hans var flugnapappír. „Á hverju kvöldi dreifði ég magni af af blöð í kringum mín tjaldstæði og var aldrei truflaður,“ hann útskýrði. "Það ástæða er sálfræðilegt. Hinn tígrisdýr er dýr með mikla meðvitaða reisn. Það læðist um og ögrar manninum þar til það kemur að flugupappírnum; þá læðist það burt. Enginn virðulegur tígrisdýr myndi þora að horfast í augu við mannveru eftir að hafa krjúpt niður á klístrað flugupappír!

42-10 : Eftir Ég skilaði til Ameríka Ég tók slökkt sextíu og fimm pund.

42-11 : Srí Yukteswar samþykkt á þetta klukkustund - 7:00 Forsætisráðherra, Mars 9, 1936.

42-12 Útfararsiðir á Indlandi krefjast líkbrennslu fyrir húseigendur; svamíar og munkar annarra reglna eru ekki brenndir. en grafinn. (Þar eru einstaka undantekningar.) Hinn lík af munkar eru táknrænt íhugað til hafa gengist undir brennslu í eldi viskunnar þegar þeir tóku klausturheitið.

KAFLI: 43

Hinn Upprisa Af Srí Yukteswar

„Drottinn Krishna!“ Dýrleg mynd avatarins birtist í glitrandi loga þegar ég sat í herbergi mínu á Regent hótelinu í Bombay. Ólýsanleg sýn skein yfir þaki hárrar byggingar hinum megin við götuna og birtist mér skyndilega þegar ég horfði út um opinn gluggann á þriðju hæð.

Guðdómlega veran veifaði til mín, brosti og kinkaði kolli í kveðjuskyni. Þegar ég skildi ekki nákvæmlega skilaboð Krishna, fór hann með blessunarbendingu. Undursamlega upplyft fannst mér eins og einhver andlegur atburður væri að boða.

Vesturferð minni hafði verið aflýst í bili. Ég átti að mæta á nokkur opinber ræðuhöld í Bombay áður en ég færi aftur til Bengal.

Klukkan þrjú síðdegis 19. júní 1936, viku eftir að Krishna sá sýnina, sat ég í rúminu mínu á hótelinu í Bombay – viku eftir að Krishna sá sýnina – og sæluríkt ljós vakti mig af hugleiðingum mínum. Áður en ég opnaði og undrandi augum umbreytist allt herbergið í undarlegan heim, sólarljósið umbreytist í himneska dýrð.

Aldur af gleði greip mig þegar ég sá Sri Yukteswar, af holdi og blóði!

„Sonur minn!“ sagði meistarinn blíðlega, með englabros á andliti hans.

Í fyrsta skipti á ævinni kraup ég ekki við fætur hans í kveðjuskyni heldur gekk ég þegar í stað til að taka hann hungraður í faðm mér. Augnablik augnabliksins! Kvöl liðinna mánaða var orðin svo mikil að ég taldi hana þyngdarlausa miðað við þá ofsafengnu sælu sem nú skall á.

„Herra minn, ástkæri hjartans míns, hví yfirgafstu mig?“ Ég var óskýr af gleði. gerði þú láta mig fara til það *Kumbha Mela* ? Hvernig biturlega hafa Ég kennt sjálfan mig fyrir að fara þú!"

"*eftir B. K. Mitra í "Kalyana- Kalpatur*-

KRISHNA, FORN SPÁMAÐUR AF INDLAND

Hugmynd nútímalistamanns um hinn guðdómlega kennara, en andleg ráð í *Bhagavad Gita* hafa orðið að hindúabíblíunni. Krishna er sýndur í hindúalist með páfuglsfjöður í hárinu (tákn fyrir *lila* , leik eða skapandi íþrótt Drottins) og ber flautu, en heillandi tónar hennar vekja dýrkendurna, einn af öðrum, úr svefni *maya* eða geimvillu.

„Ég vildi ekki trufla hamingjusama eftirvæntingu þína eftir að sjá pílagrímsferðarstaðinn þar sem fyrst Ég hitti Babaji. Ég yfirgaf þig aðeins í stutta stund; er ég ekki með þér aftur?

„En ert það *þú* , meistari, sami ljón Guðs? Berir þú líkama eins og þann sem ég gróf undir grimmilega Puri-sandinn?“

„Já, barn mitt, ég er eins. Þetta er líkami af holdi og blóði. Þótt ég sjái hann sem himneskan, þá er hann efnislegur í þínum augum. Úr atómum geimsins skapaði ég alveg nýjan líkama, nákvæmlega eins og draumalíkaminn sem þú lagðir undir draumasandinn í Puri í draumaheimi þínum. Ég er í raun upprisinn - ekki á jörðinni heldur á geimreikistjörnu. Íbúar hennar eru betur í stakk búnir en jarðnesk mannkyn til að uppfylla háleit skilyrði mín. Þar munuð þú og þínir upphafnu ástvinir einhvern tímann koma til að vera með mér.“

"Ódauðlegur gúrú, segja frá mig meira!"

Meistarinn kímdi snögglega og kátlega. „Vinsamlegast, kæra vinur,“ sagði hann, „viltu ekki slaka aðeins á takinu ?“

„Bara örlítið!“ Ég hafði faðmað hann með kolkrabbataki. Ég fann sama daufa, ilmandi, náttúrulega lyktina sem hafði verið einkennandi fyrir líkama hans áður. Hin spennandi snerting hans.

Guðlegt hold er enn til staðar á innanverðum hliðum handleggja minna og í lófum mínum alltaf þegar ég minnist þessara dýrðlegu stunda.

„Eins og spámenn eru sendir til jarðar til að hjálpa mönnum að vinna úr líkamlegu karma sínu, þannig hef ég verið leiðbeindur af Guð til þjóna á einn astral reikistjarna eins og a frelsari," Srí Yukteswar útskýrði. "Það er kallað *Hiranyaloka* eða „Upplýsta geimreikistjarnan“. Þar aðstoða ég háþróaðar verur við að losna við geimkarma og þannig öðlast frelsun frá geimfæðingum. Íbúar Hiranyaloka eru mjög þroskaðir andlega; allir höfðu þeir öðlast, í síðustu jarðarfæðingu sinni, þann hugleiðslugefna kraft að yfirgefa efnislíkama sinn meðvitað við dauðann. Enginn getur farið inn í Hiranyaloka nema hann hafi farið á jörðinni út fyrir ástand *sabikalpa samadhi* í hærra ástand *nirbikalpa samadhi* . **43-1**

„Íbúar Hiranyaloka hafa þegar farið í gegnum venjuleg geðsvið, þar sem næstum allar verur jarðar verða að fara við dauðann; þar unnu þeir að mörgum fræjum fyrri athafna sinna í geðheimunum. Engar nema háþróaðar verur geta framkvæmt slíkt endurlausnarverk á áhrifaríkan hátt í geðheimunum. Síðan, til að frelsa sálir sínar betur frá hjúp karmaspora sem eru fastir í geðlíkömum þeirra, voru þessar æðri verur dregnar af alheimslögmáli til að endurfæðast með nýjum geðlíkömum á Hiranyaloka, geðsólinni eða himninum, þar sem ég hef risið upp til að hjálpa þeim. Það eru einnig mjög háþróaðar verur á Hiranyaloka sem hafa komið frá æðri, fínlegri, orsakaheiminum.“

Hugur minn var nú í svo fullkominni tengingu við gúrú mína að hann miðlaði mér orðum sínum, að hluta til með tali og að hluta til með hugsunarflutningi. Þannig tók ég fljótt á móti hugmyndum hans í slúðurblöðum.

„Þú hefur lesið í ritningunum,“ hélt meistarinn áfram, „að Guð huldi mannssálina í þremur líkömum – hugmyndalíkamanum eða orsakalíkamanum; fíngerða geðlíkamanum, setur hugrænnar og…“ tilfinningalegt eðli; og grófa efnislíkaminn. Á jörðinni er maðurinn búinn efnislegum skilningarvitum sínum. Geðvera vinnur með meðvitund sinni og tilfinningum og líkama sem er gerður úr lífverum. **43-2** Vera með orsakalíkama helst í sæluheimi hugmyndanna. Ég starfa með þeim geðverum sem eru að búa sig undir að ganga inn í orsakaheiminn.

„Yndislegi meistari, vinsamlegast segðu mér meira um geimheiminn.“ Þótt ég hefði slakað örlítið á faðmlaginu að beiðni Sri Yukteswar, voru faðmarnir mínir enn um hann. Fjársjóður handan alls. fjársjóðir, gúrú minn sem hafði hlegið að dauðanum til að ná til mín!

„Það eru margar geimreikistjörnur, fullar af geimverum,“ byrjaði meistarinn. „Íbúarnir nota geimflöt, eða ljósmassa, til að ferðast frá einni reikistjörnu til annarrar, hraðar en rafmagn og geislavirk orka.“

„Astralheimurinn, sem samanstendur af ýmsum fíngerðum titringum ljóss og lita, er hundruð sinnum stærri en efnisheimurinn. Öll efnislega sköpunin hangir eins og lítil, traust körfa undir risavaxinni, ljósandi blöðru astralkúlunnar. Rétt eins og margar efnislegar sólir og stjörnur reika um geiminn, svo eru líka ótal astral sól- og stjörnukerfi. Reikistjörnurnar þeirra hafa astralsólir og tungl, fallegri en þau efnislegu. Astralgeislarnir líkjast norðurljósunum.“

Borealis - sólríka norðurljósin eru meira bjartsýn en tunglsnorðljósin með mildum geislum. Dagur og nótt á stjörnuhimninum eru lengri en á jörðinni.

„Stjörnuheimurinn er óendanlega fallegur, hreinn, hreinn og skipulegur. Þar eru engar dauðar reikistjörnur eða hrjóstrugt land. Jarðbundnir blettir - illgresi, bakteríur, skordýr, snákar - eru fjarverandi. Ólíkt breytilegu loftslagi og árstíðum jarðar viðhalda stjörnureikistjörnurnar jöfnum hita eilífs vors, með einstaka ljómandi hvítum snjó og rigningu marglitra ljósa. Stjörnureikistjörnur eru gnægð af ópalvötnum, björtum höfum og regnbogaám.“

„Hið venjulega geðheims – ekki fínni geðhiminn Hiranyaloka – er fullt af Milljónir geðvera sem hafa komið, meira og minna nýlega, frá jörðinni, og einnig með ótal álfum, hafmeyjum, fiskum, dýrum, tröllum, dvergum, hálfguðum og öndum, sem allir búa á mismunandi geðplánetum í samræmi við karmafræðilega eiginleika. Ýmsar kúlulaga hýsingar eða titringssvæði eru veitt góðum og illum öndum. Góðir anda geta ferðast frjálslega, en illu andarnir eru takmarkaðir við takmörkuð svæði. Á sama hátt og menn búa á yfirborði jarðar, ormar í jarðveginum, fiskar í vatni og fuglar í loftinu, þannig eru geðverur af mismunandi stigum úthlutaðar viðeigandi titringssvæðum.

„Meðal fallinna myrkra engla sem reknir eru úr öðrum heimum eiga sér stað núningur og stríð með lífssprengjum eða andlegri *mantrík* **43-3“** titringsgeislar. Þessar verur dvelja í dimmum svæðum lægri geðheimsins og vinna úr illu karma sínu.

„Í hinum víðáttumiklu heimum fyrir ofan myrka geðfangelsið er allt skínandi og fagurt. Geðheimurinn er náttúrulega samstilltur en jörðin við guðdómlegan vilja og áætlun fullkomnunar. Sérhver geðvera birtist fyrst og fremst af vilja Guðs og að hluta til af viljakalli geðveranna. Þær búa yfir kraftinum til að breyta eða auka náð og form alls sem þegar hefur verið skapað af ...“ Drottinn. Hann hefur gefið astral börnum sínum frelsi og forréttindi til að breyta eða bæta astralheiminn að vild. Á jörðinni verður fast efni að umbreytast í vökva eða annað form með náttúrulegum eða efnafræðilegum ferlum, en astral föst efni breytast í astral vökva, lofttegundir eða orku eingöngu og samstundis að vilja íbúanna.

„Jörðin er myrk af hernaði og morðum á sjó, landi og í lofti,“ hélt gúrú minn áfram, „en geðræna ríki vita a hamingjusamur sátt og jafnrétti. Astral verur afefnisgera eða efnisgera myndir sínar að vild. Blóm, fiskar eða dýr geta umbreyst um tíma í geðrænir menn. Allar geðrænar verur eru frjálsar til að taka á sig hvaða form sem er og geta auðveldlega átt samskipti sín á milli. Engin föst, afdráttarlaus náttúrulögmál umlykja þær - til dæmis er hægt að ná árangri í hvaða geðrænu tré sem er. beðinn um að framleiða astral mangó eða annan eftirsóttan ávöxt, blóm eða reyndar hvaða annan hlut sem er.
Ákveðnar karmískar takmarkanir eru til staðar, en það er enginn greinarmunur í

geðheiminum á eftirsóknarverðum formum. Allt er líflegt af sköpunarljósi Guðs.

„Enginn fæðist af konu; afkvæmi eru efnisgerð af geðverum með hjálp alheimsvilja síns í sérstaklega mótuð, geðrænt þétt form. Veran, sem nýlega hefur verið líkamlega aflífuð, kemur inn í geðfjölskyldu með boði, dregin að af svipuðum andlegum og andlegum tilhneigingum.“

„Astrallíkaminn er ekki háður kulda eða hita eða öðrum náttúrulegum aðstæðum. Líffærafræðin inniheldur astralheila, eða þúsundblaða lótus ljóssins, og sex vaknar miðstöðvar í ...“ *sushumna* , eða astral heila- og mænuásinn. Hjartað dregur að sér geimorku sem og ljós frá astralheilanum og dælir henni til astraltauga og líkamsfrumna, eða lífsferla. Astralverur geta haft áhrif á líkama sinn með lífsferilskrafti eða með *mantrískum* titringi.

„Astrallíkaminn er nákvæm hliðstæða síðasta efnisformsins. Astralverur halda sama útliti og þær höfðu í æsku í fyrri jarðneskri dvöl sinni; stundum kýs astralvera, eins og ég, að halda elliáraútliti sínu.“ Meistarinn, sem geislaði af sjálfum kjarna æskunnar, kímdi kátlega.

„Ólíkt rúmfræðilegum, þrívíddar efnisheimi sem aðeins skilningarvitin fimm þekkja, eru geðsviðin sýnileg fyrir alhliða sjötta skilningarvitið - innsæið,“ hélt Sri Yukteswar áfram. „Með hreinni innsæistilfinningu sjá, heyra, finna lykt, bragð og snertingu allar geðverur. Þær hafa þrjú augu, þar af tvö sem eru að hluta lokuð. Þriðja og aðal geðaugan, sem er staðsett lóðrétt á enninu, er...“ opið. Geðverur hafa öll ytri skynfæri - eyru, augu, nef, tungu og húð - en þær nota innsæið til að upplifa skynjanir í gegnum hvaða líkamshluta sem er; þær geta séð í gegnum eyrað, nefið eða húðina. Þær geta heyrt í gegnum augun eða tunguna og geta smakkað í gegnum eyrun eða húðina og svo framvegis. [43-4]

„Jafnlíkami mannsins er berskjaldaður fyrir óteljandi hættum og slasast auðveldlega eða verður fyrir barðinu á því; hinn eteríski geðlíkami getur stundum skorist eða marist en læknast samstundis með einum vilja.“

"Gurudeva, eru allt astral einstaklingar fallegt?"

„Fegurð í geðheiminum er þekkt sem andlegur eiginleiki, en ekki ytri líkamsbygging,“ svaraði Sri Yukteswar. „Geðverur leggja því litla áherslu á andlitsdrætti. Þær hafa þó þau forréttindi að geta klætt sig að vild með nýjum, litríkum, geðrænum efnislegum líkömum. Rétt eins og veraldlegir menn klæðast nýjum búningum fyrir hátíðarhöld, þannig finna geðverur tækifæri til að skreyta sig í sérhönnuð form.“

„Gleðilegar geðveislur á hærri geðplánetum eins og Hiranyaloka eiga sér stað þegar vera frelsast frá geðheiminum með andlegum framförum og er því tilbúin að ganga inn í himnaríki orsakaheimsins. Við slík tækifæri efnisgerast ósýnilegi himneski faðirinn og hinir dýrlingar sem sameinast honum í líkama að eigin vali og taka þátt í geðveislunni. Til að þóknast ástkærum dýrkanda sínum tekur Drottinn á sig hvaða mynd sem hann óskar. Ef ...“ Trúaður maður sem er tilbeðinn með hollustu, hann sér Guð sem hina guðdómlegu móður. Fyrir Jesú var faðirinn - þáttur hins óendanlega - aðlaðandi umfram aðrar hugmyndir. Sú einstaklingsbundni sem

skaparinn hefur gefið hverri sköpun sinni gerir allt hugsanlegt og óhugsandi. „Kröfu um fjölhæfni Drottins!" Gúrúinn minn og ég hlógum hamingjusamlega saman.

„Vinir annarra lífa þekkja auðveldlega hver annan í geðheiminum,“ hélt Sri Yukteswar áfram með sinni fallegu, flautukenndu rödd. „Þeir fagna ódauðleika vináttunnar og átta sig á óslítandi ástinni, sem oft er efast um á tímum dapurlegra, blekkjandi kveðja jarðnesks lífs.“

"Það innsæi af astral verur stingur í gegn í gegnum það slæða og fylgist með mannlegur athafnir á jörðinni, en maðurinn getur ekki skoðað geðheiminn nema sjötti skilningarvit hans sé nokkuð þroskaður. Þúsundir jarðarbúa hafa augnabliksskynjað geðveru eða geðheim.

„Þróuðu verurnar á Hiranyaloka eru að mestu vakandi í alsælu á löngum geðdegi og nóttu og hjálpa til við að leysa flókin vandamál alheimsstjórnar og endurlausn glataðra sona, jarðbundinna sálna. Þegar Hiranyaloka verurnar sofa fá þær stundum draumkenndar geðsýnir. Hugur þeirra er venjulega sokkinn í meðvitað ástand hæstu *nirbikalpa* sælu.“

„Íbúar alls staðar í geðheimunum eru enn undirorpnir andlegum kvölum. Næmur hugur æðri vera á plánetum eins og Hiranyaloka finnur fyrir miklum sársauka ef einhver mistök eru gerð í hegðun eða skynjun sannleikans. Þessar háþróuðu verur leitast við að samstilla hverja einustu athöfn sína og hugsanir við fullkomnun andlegs lögmáls.“

„Samskipti milli geimveranna eru alfarið framkvæmd með geimhugsun og sjónvarpi; það er enginn ruglingur og misskilningur á rituðu og töluðu orði sem jarðarbúar verða að þola. Rétt eins og einstaklingar á kvikmyndaskjánum virðast hreyfast og bregðast við í gegnum röð ljósmynda og anda ekki í raun og veru, þannig ganga og starfa geimverurnar sem greindar stýrðar og samhæfðar myndir af ljósi, án þess að þurfa að draga orku úr súrefni. Maðurinn er háður föstum efnum, vökvum, lofttegundum og orku til næringar; geimverur viðhalda sér aðallega með geimljósi.“

„Meistari minn, borða geðverur eitthvað?“ Ég drakk í mig undursamlegar skýringar hans með móttækileika allra hæfileika minna – huga, hjarta og sálar. Yfirmeðvitaðar skynjanir sannleikans eru varanlegar og óbreytanlegar, en hverfular skynjunarupplifanir og hughrif eru aldrei meira en tímabundið eða tiltölulega sannar og missa fljótt allan sinn skæra styrk í minninu. Orð gúrú míns voru svo djúpt prentuð á skinn veru minnar að hvenær sem er, með því að færa hugann í yfirmeðvitað ástand, get ég greinilega endurlifað hina guðdómlegu reynslu.

"Ljósandi geislalík grænmeti gnægð í það astral jarðvegur,“ hann svaraði. "Það astral Verur neyta grænmetis og drekka nektar sem rennur úr dýrlegum ljóslindum og úr geimlækjum og ám. Rétt eins og ósýnilegar myndir af fólki á jörðinni er hægt að grafa upp úr eterinu og gera sýnilegar með sjónvarpstæki, sem síðar er sent aftur út í geiminn, þannig eru guðsskapaðar, ósýnilegar geimmyndir af grænmeti og plöntum sem fljóta í eterinu settar á geimreikistjörnu. eftir það mun af þess íbúar. Í það sama leið, frá það villtasta fínt af þessir verur, heilir garðar ilmandi blóma efnisgerast og snúa síðar aftur til eterískrar ósýnileika.
Þótt íbúar himnesku plánetanna eins og Hiranyaloka séu nánast lausir við allri nauðsyn þess að borða, þá er enn hærri óskilyrt tilvist næstum fullkomlega frjálsra sálna í orsakaheiminum, sem borða ekkert nema manna sælu.

„Jörðfrjálsa geðveran hittir fjölda ættingja, feðra, mæðra, eiginkvenna, eiginmanna og vina, sem hún eignaðist í mismunandi jarðvistum á jörðinni, **43-5“** eins og þau birtast öðru hvoru í ýmsum hlutum geðrænna heimanna. Hann á því erfitt með að skilja hverjum hann á að elska sérstaklega; hann lærir á þennan hátt að veita öllum guðlegan og jafnan kærleika, sem börnum og

Einstaklingsbundin birtingarmynd Guðs. Þótt ytra útlit ástvina hafi breyst, meira og minna í samræmi við þróun nýrra eiginleika í síðasta lífi hverrar tiltekinnar sálar, notar geðveran óskeikul innsæi sitt til að þekkja alla þá sem henni voru eitt sinn kærir á öðrum tilverusviðum og bjóða þá velkomna í nýja geðheimkynni sín. Vegna þess að hvert frumeind í sköpuninni er óslökkvandi gjöf einstaklingsbundinnar eiginda, **43-6** Geðrænn vinur verður þekktur óháð því hvaða búning hann klæðist, rétt eins og á jörðinni er hægt að uppgötva hver leikari er með nánu eftirliti þrátt fyrir dulargervi.

„Lífstíminn í geðheiminum er miklu lengri en á jörðinni. Venjulegt, háþróað geðlíf Meðalævilengd verur er frá fimm hundruð til eitt þúsund ár, mælt samkvæmt jarðneskum tímastöðlum. Eins og ákveðin rauðviðartré lifa árþúsundum lengur en flest tré, eða eins og sumir jógar lifa nokkur hundruð ár þó flestir menn deyi fyrir sextugt, þá lifa sumar geðverur miklu lengur en venjulega geðverutíma. Gestir geðheimsins dvelja þar í lengri eða skemmri tíma í samræmi við þyngd líkamlegs karma þeirra, sem dregur þá aftur til jarðar innan ákveðins tíma.

„Astralveran þarf ekki að glíma við dauðann á sársaukafullan hátt þegar hún leggur af sér bjartan líkama sinn. Margar þessara vera finna þó fyrir smá taugaóstyrk við tilhugsunina um að skipta um astralform fyrir fínni orsakalíkama. Astralheimurinn er laus við ófúsan dauða, sjúkdóma og elli. Þessir þrír óttar eru bölvun jarðarinnar, þar sem maðurinn hefur leyft meðvitund sinni að...“ til bera kennsl á sjálft næstum því algerlega með a brothætt líkamlegt líkami krefjast stöðugt aðstoð frá loft, mat og svefn til þess að vera til yfirhöfuð.

„Líkamlegum dauða fylgir hverfa andardráttur og sundrun holdlegra frumna. Astral dauði felst í dreifingu lífsþráða, þeirra birtu orkueininga sem mynda líf astralvera. Við líkamlegan dauða missir vera meðvitund sína um hold og verður meðvituð um fíngerða líkama sinn í astralheiminum. Að upplifa astral dauða á sínum tíma, a Veran færist þannig frá meðvitund um geðræna fæðingu og dauða yfir í meðvitund um líkamlega fæðingu og dauða. Þessir endurteknu hringrásir geðrænnar og líkamlegrar umlykjunar eru óhjákvæmileg örlög allra óupplýstra vera. Ritningarlegar skilgreiningar á himni og helvíti hræra stundum dýpra en undirmeðvitund mannsins. minningar af hans langur sería af upplifanir í það gleðilegur astral og valda jarðneskum heima vonbrigðum.“

„Elskulegi meistari,“ spurði ég, „geturðu lýst nánar muninum á endurfæðingu á jörðinni og á geð- og orsakasviðinu?“

„Maðurinn sem einstaklingsbundin sál er í eðli sínu orsakalíkami,“ útskýrði gúrú minn. „Þessi líkami er fylki.“ af það þrjátíu og fimm *hugmyndir* krafist eftir Guð eins og það grunnatriði eða orsakasamhengi hugsun sveitir frá sem hann síðar myndaði fíngerða geðlíkama úr nítján frumefnum og grófa efnislíkama úr sextán frumefnum.

„Nítján þættir geðlíkamans eru hugrænir, tilfinningalegir og líffræðilegir. Nítján

þættirnir eru greind; egó; tilfinning; hugur (skynjunarvitund); fimm þekkingartæki *,* fíngerð hliðstæða skynfæranna sjónar, heyrnar, lyktar, bragðs og snertingar; fimm verkfæri *athafna* , hugræn samsvörun framkvæmdahæfni til að fjölga sér, skilja út,“

tala, ganga og æfa handvirka færni; og fimm verkfæri lífsorkunnar , þau sem hafa kraft til að framkvæma kristallamyndandi, aðlagaðar, útskilnaðar, efnaskipta- og blóðrásarstarfsemi líkamans. Þessi fíngerða geðhjúpur nítján frumefna lifir af dauða efnislíkamans, sem er gerður úr sextán grófum málm- og málmlausum frumefnum.

„Guð hugsaði upp mismunandi hugmyndir innra með sér og varpaði þeim í drauma. Þannig spratt frú Alheimsdraumur fram skreytt öllum sínum risavaxnu endalausu skrauti afstæðiskenningarinnar.“

„Í þrjátíu og fimm hugsunarflokkum orsakalíkamans útfærði Guð allar flækjustig nítján hugsunarhátta mannsins.“ astral og sextán líkamlegt hliðstæður. Eftir þétting af titrings sveitir, fyrst fíngerða, síðan grófa, skapaði hann geðlíkama mannsins og að lokum efnislega mynd hans. Samkvæmt afstæðislögmálinu, þar sem frumeinfaldleikinn hefur orðið að ruglingslegum margfeldi, eru orsakaheimurinn og orsakalíkaminn ólíkir geðheiminum og geðlíkamanum; efnisheimurinn og efnislíkaminn eru einnig einkennilega frábrugðnir öðrum sköpunarformum.

„Holdi líkaminn er gerður úr föstum, hlutbundnum draumum skaparans. Tvíhyggjan er alltaf til staðar á jörðinni: sjúkdómur og heilsa, sársauki og ánægja, tap og ávinningur. Mannverur finna takmarkanir og mótspyrnu í þrívíðu efni. Þegar löngun mannsins til að lifa er alvarlega hrist af sér af sjúkdómum eða öðrum orsökum, kemur dauðinn; þungur yfirhöfn holdsins er tímabundið varpað af sér. Sálin er þó enn umlukin geðlíkamanum og orsakalíkamanum. **43-7“** Löngunin er sá kraftur sem bindur alla þrjá líkamana saman. Kraftur óuppfylltra langana er rót allrar þrældóms mannsins.

„Líkamlegar langanir eiga rætur sínar að rekja til eigingirni og skynjunar. Þráhyggja eða freisting skynjunar er öflugri en löngunarkrafturinn sem tengist geðrænum tengslum eða orsakatengdum skynjunum.“

„Astral langanir snúast um ánægju hvað varðar titring. Astralverur njóta hins eteríska tónlistar kúlnanna og eru heillaðar af sjóninni af allri sköpun sem óþrjótandi birtingarmynd breytilegs ljóss. Astralverurnar finna einnig lykt, bragð og snerta ljós. Astral langanir eru þannig tengdar við kraft astralverunnar til að framkalla alla hluti og upplifanir sem ljósform eða sem þjappaðar hugsanir eða drauma.“

"Orsakatengd langanir eru uppfyllt eftir skynjun aðeins. Hinn næstum frjáls verur WHO eru innfelld aðeins Í orsakalíkamanum sjá þeir allan alheiminn sem uppfyllingu draumahugmynda Guðs; þeir geta efnisgert hvað sem er í eingöngu hugsun. Því líta orsakaverur á ánægju líkamlegra tilfinninga eða geðrænna unaðar sem grófa og kæfandi fyrir fíngerða skynjun sálarinnar. Orsakverur vinna úr löngunum sínum með því að efnisgera þær samstundis. **43-8** Þeir sem eru aðeins huldir viðkvæmu slæðu orsakalíkamans geta birt alheiminn, jafnvel sem Skaparinn. Vegna þess að öll sköpun er gerð úr draumaáferð alheimsins, hefur sálin, þunnt

klædd orsakalíkamanum, mikla skilning á krafti.

„Sál, sem er ósýnileg að eðlisfari, er aðeins hægt að greina með nærveru líkama síns eða líkama.“ bara viðvera af a líkami táknar það þess tilvist er gert mögulegt eftir óuppfyllt langanir. **43-**

„Svo lengi sem sál mannsins er umlukin einum, tveimur eða þremur líkamsílátum, þétt innsigluðum með korktöppum fáfræði og langana, getur hann ekki sameinast hafinu í anda. Þegar grófa líkamlegt ílát er eyðilagt af dauðans hamri, hin tvö hjúpin - astral og orsakatengsl - eru enn til staðar til að koma í veg fyrir að sálin tengist meðvitað hinu alnærverandi lífi. Þegar löngunarleysi næst með visku, sundrar kraftur hennar þeim tveimur ílátum sem eftir eru. Hin litla mannlega sál kemur fram, loksins frjáls; hún er eitt með Ómælanlega sveifluvíddinni.

Ég spurði mín guðdómlegur gúrú til skúr frekari ljós á það hátt og dularfullur orsakasamhengi heimur.

„Orsakaheimurinn er ólýsanlega fínlegur,“ svaraði hann. „Til að skilja hann þyrfti maður að...“ að búa yfir slíkum gífurlegum einbeitingarhæfileikum að hann gæti lokað augunum og séð fyrir sér geðheiminn og efnisheiminn í allri sinni víðáttu - lýsandi blöðruna með föstu körfunni - eins og hún væri aðeins til í hugmyndum. Ef með þessari ofurmannlegu einbeitingu tækist manni að umbreyta eða leysa það tveir alheimurinn með allt þeirra flækjustig inn í hreint hugmyndir, hann myndi þá að ná til orsakaheimsins og standa á mörkum samruna hugans og efnisins. Þar skynjar maður alla skapaða hluti - föst efni, vökva, lofttegundir, rafmagn, orku, allar verur, guði, menn, dýr, plöntur, bakteríur - sem meðvitundarform, rétt eins og maður getur lokað augunum og áttað sig á tilvist sinni, jafnvel þótt líkami hans sé ósýnilegur efnislegum augum hans og sé aðeins til staðar sem hugmynd.

„Hvað sem manneskja getur gert í ímyndunarafli, getur orsakavera gert í raunveruleikanum. Mesta ímyndunarafl mannlegrar greind er fær, aðeins í huganum, um að sveiflast frá einni öfga hugsunar til annarrar, hoppa hugrænt frá plánetu til plánetu, eða steypast endalaust niður í eilífðargryfju, eða svífa eins og eldflaug inn í vetrarbrautartáknið, eða glitra eins og leitarljós yfir Vetrarbrautirnar og stjörnuhimininn. En verur í orsakaheiminum hafa miklu meira frelsi og geta áreynslulaust birt hugsanir sínar í augnabliks hlutlægni, án nokkurra efnislegra eða geðrænna hindrana eða karmískra takmarkana. “

„Orsakatengdar verur gera sér grein fyrir því að efnisheimurinn er ekki fyrst og fremst gerður úr rafeindum, né heldur...“ Astralheimurinn er í grundvallaratriðum samsettur úr lífverum - báðir eru í raun skapaðir úr minnstu ögnum Guðs-hugsunar, saxaðir og skipt af *maya* , afstæðislögmálinu sem grípur inn í til að aðgreina Noumenon frá fyrirbærum hans.

„Sálir í orsakaheiminum þekkja hver aðra sem einstaklingsbundna punkta gleðilegs anda; hugsanir þeirra eru einu hlutirnir sem umlykja þær. Orsakaverur sjá muninn á líkama sínum og hugsunum sem einungis hugmyndir. Eins og maður, sem lokar augunum, getur séð fyrir sér glitrandi hvítt ljós eða daufa bláa móðu, þannig geta

orsakaverur, með hugsun einni saman, séð, heyrt, fundið, smakkað og snert; þær skapa hvað sem er, eða leysa það upp, með krafti alheimshugans.“

„Bæði dauði og endurfæðing í orsakaheiminum eru í hugsun. Verur með orsakalíkama nærast aðeins á...“ Ambrosia eilíflega nýrrar þekkingar. Þeir drekka úr uppsprettum friðarins, reika um óslóða jarðveg skynjunar, synda í hafinu - endalausri sælu. Sjáðu! björtu hugsanalíkama þeirra þjóta framhjá trilljónum af anda-skapuðum reikistjarnum, ferskum loftbólum alheima, viskustjörnum, draumum um gullna þokur, um allan himinbláan barm óendanleikans!

„Margar verur dvelja í þúsundir ára í hinum orsakaheimi. Í dýpri alsælu dregur frelsaða sálin sig síðan frá hinum litla orsakalíkama og íklæðist víðáttu hins orsakaheims. Allir aðskildir hugmyndabylgjur, sértækar öldur af krafti, kærleika, vilja, gleði, friði, innsæi, rósemi, sjálfstjórn og einbeitingu bráðna saman í hið sífellt gleðihaf sælu. Sálin þarf ekki lengur að upplifa gleði sína sem einstaklingsbundna meðvitundarbylgju, heldur sameinast hún í hinu eina alheimshafi, með öllum sínum öldum - eilífum hlátri, spennu, takti.“

„Þegar sál er komin úr púpu hinna þriggja líkama sleppur hún að eilífu undan afstæðislögmálinu og verður ólýsanlegur, eilífur tilvera.“ **43-10** Sjáðu fiðrildið alls staðar, vængina sína etsaða með stjörnum, tunglum og sólum! Sálin, sem hefur þanist út í andann, er ein á sviði ljóslauss ljóss, myrkurs, myrkurs, hugsunarlausrar hugsunar, ölvaður af gleði sinni í draumi Guðs um sköpun alheimsins.

"A ókeypis sál!" Ég sáðlát í lotning.

„Þegar sál kemst loksins út úr þremur krukkum líkamlegra blekkinga,“ hélt meistarinn áfram, „verðir hún eitt með hinu óendanlega án þess að missa nokkurn einstaklingsbundinn eiginleika. Kristur hafði unnið þetta lokafrelsi jafnvel áður en hann fæddist sem Jesús. Í þremur stigum fortíðar sinnar, sem táknuðust í jarðlífi hans sem þrír dagar dauða og upprisu, hafði hann öðlast kraftinn til að rísa að fullu upp í Anda.“

„Óþroskaður maður verður að gangast undir ótal jarðneskar, geðrænar og orsakalegar holdgunarferlar til að komast út úr þremur líkömum sínum. Meistari sem öðlast þetta lokafrelsi getur kosið að snúa aftur til jarðar sem spámaður til að leiða aðra menn aftur til Guðs, eða eins og ég gæti hann kosið að búa í geðheiminum. Þar tekur frelsari á sig hluta af byrði karma íbúanna **43-11.“** og hjálpar þeim þannig að ljúka endurfæðingarferli sínu í geðheiminum og halda áfram varanlega til orsakasviðanna. Eða frjáls sál getur gengið inn í orsakaheiminn til að hjálpa verum sínum að stytta skeið sitt í orsakalíkamanum og þannig öðlast algert frelsi.

„Upprisni, ég vil vita meira um karma sem neyðir sálir til að snúa aftur til hinna þriggja heima.“ Ég gæti hlustað að eilífu, hugsaði ég, á alvitur meistara minn. Aldrei í jarðlífi hans hafði ég nokkurn tímann getað tileinkað mér svo mikla visku hans. Nú í fyrsta skipti fékk ég skýra og afdráttarlausa innsýn í dularfullu millibilin á dammborði lífs og dauða.

„Líkamlegt karma eða langanir mannsins verða að vera fullkomlega unnin áður en varanleg dvöl hans í geðheimum verður möguleg,“ útskýrði gúrú minn með hrífandi röddu. „Tvær tegundir verur lifa í það astral kúlur. Þeir WHO ennþá hafa jarðnesk karma til ráðstafa af og WHO verða því að búa aftur í grófum efnislíkama til að greiða karmískar skuldir sínar, gætu verið flokkaðir, eftir líkamlegan dauða, sem

tímabundna gesti í geðheiminum fremur en sem fasta íbúar.

„Verum með óleysta jarðneska karma er ekki heimilt eftir geðdauða að fara á æðri orsakasvið alheimshugmynda, heldur verða þær að skutlast fram og til baka milli efnisheimsins og geðheimsins, meðvitaðar um efnislíkama sinn úr sextán grófum frumefnum og geðlíkama sinn úr nítján fíngerðum frumefnum, í röð. Eftir hvert tap á efnislíkamanum myndast hins vegar óþróaður líkami.“

Jarðveran er að mestu leyti í djúpri deyfingu dauðasvefnisins og er varla meðvitaður um hið fallega geðsvið. Eftir geðhvíldina snýr slíkur maður aftur til efnissviðsins til frekari kennslu, og venst sig smám saman, með endurteknum ferðum, við heimar fínlegrar astralrar áferðar.

„Venjulegir eða rótgrónir íbúar astralheimsins eru hins vegar þeir sem, lausir að eilífu frá öllum efnislegum þrám, þurfa ekki framar að snúa aftur til grófra titrings jarðar.“ Slíkar verur hafa aðeins geðræna og orsakatengda karma til að vinna úr. Við geðræna dauða fara þessar verur yfir í Óendanlega fínni og viðkvæmari orsakaheimur. Þessar háþróuðu verur losa sig við hugsunarform orsakalíkamans við lok ákveðins tímabils, sem ákvarðað er af alheimslögmálum, og snúa síðan aftur til Hiranyaloka eða svipaðrar hástjörnu á geðsviðinu, endurfæddar í nýjum geðlíkama til að vinna úr óleystri geðkarma sinni.

„Son minn, þú getur nú skilið betur að ég er upprisinn samkvæmt guðlegri ákvörðun,“ hélt Sri Yukteswar áfram, „sem frelsari endurfæðingar sálna í geðheiminum sem koma aftur frá orsakasviðinu, sérstaklega, frekar en þeirra geðvera sem eru að koma upp frá jörðinni. Þeir sem koma frá jörðinni, ef þeir geyma enn leifar af efnislegum karma, rísa ekki upp til hinna mjög háu geðreikistjörnu eins og Hiranyaloka.“

„Rétt eins og flestir á jörðinni hafa ekki lært með hugleiðslu – öðlast sjón að meta yfirburði gleði og kostir af astral lífið og þannig, eftir dauði, löngun til afturkoma til Með takmarkaðri, ófullkominni ánægju jarðarinnar, svo margar geðverur, á meðan geðlíkama þeirra hrörnar eðlilega, sjá ekki fyrir sér háþróað ástand andlegrar gleði í orsakaheiminum og, dveljandi við hugsanir um grófari og prýðilegri geðhamingju, þrá að endurheimta geðparadísina. Þung geðkarma verður að endurleysa af slíkum verum áður en þær geta náð árangri eftir … Astraldauði, varanleg dvöl í orsakahugsunarheiminum, svo þunnt aðskilinn frá skaparanum.

„Aðeins þegar vera hefur engar frekari langanir í upplifanir í hinum augnayndi geðheimi og getur ekki freistast til að fara þangað aftur, helst hún áfram í orsakaheiminum. Þar lýkur hin innilokaða sál því verki að endurleysa allt orsakakarma eða fræ fyrri langana, og rekur út síðasta af þremur korktappum fáfræðinnar og blandast hinu eilífa, kemur úr síðustu krukku orsakalíkamans.“

"Nú gera þú skilja?" Meistari brosti svo töfrandi!

"Já, í gegnum þinn náð. Ég er orðlaus með gleði og þakklæti.“

Aldrei hafði ég nokkurn tímann hlotið slíka innblásandi þekkingu úr söng eða sögu. Þótt hindúaritningarnar vísi til orsaka- og geðheimsins og til þriggja líkama mannsins, hversu fjarlægar og merkingarlausar eru þessar síður í samanburði við hlýja áreiðanleika upprisins meistara míns! Fyrir hann var sannarlega ekki til eitt einasta „óuppgötvað land sem enginn ferðamaður snýr frá“!

„Samvirkni þriggja líkama mannsins birtist á marga vegu í þríþættri eðli hans,“ mín frábært gúrú fór á. "Í það vakandi ríki á jörðin a mannlegur vera er meðvitaður meira og minna af þremur farartækjum hans. Þegar hann er skynrænt upptekinn af því að smakka, lykta, snerta, hlusta,

eða sjáandi, þá vinnur hann aðallega í gegnum efnislíkama sinn. Með því að sjá fyrir sér eða vilja, þá vinnur hann aðallega í gegnum geðlíkama sinn. Orsakamiðill hans kemur fram þegar maðurinn hugsar eða kafar djúpt í sjálfsskoðun eða hugleiðslu; alheimshugsanir snilligáfu koma til mannsins sem hefur venjulega samband við orsakalíkama sinn. Í þessum skilningi má flokka einstakling almennt sem „efnismann“, „orkumann“ eða „vitsmann“.

„Maðurinn samsamar sig efnislegum líkama sínum í um sextán klukkustundir á dag. Þá sefur hann; ef hann dreymir, helst hann í geðlíkama sínum og skapar áreynslulaust hvaða hlut sem er, rétt eins og geðverurnar gera. Ef svefn mannsins er djúpur og draumlaus, getur hann í nokkrar klukkustundir flutt meðvitund sína, eða sjálfsvitund, til orsakalíkamans; slíkur svefn er endurlífgandi. Dreymandi hefur samband við geðlíkama sinn en ekki orsakalíkama sinn; svefn hans er ekki fullkomlega hressandi.“

Ég hafði verið ástúðlega að fylgjast með Srí Yukteswar á meðan hann gaf hans undursamlegt útskýring.

„Englaguru,“ sagði ég, „líkami þinn lítur nákvæmlega út eins og hann gerði síðast þegar ég grét yfir honum í Puri ashraminu.“

„Ó já, nýi líkami minn er fullkomin eftirlíking af þeim gamla. Ég efnisbindi eða afefnisbindi þessa mynd hvenær sem er að vild, miklu oftar en ég gerði á jörðinni. Með hraðri afefnisbindingu ferðast ég nú samstundis með ljósleiðara frá plánetu til plánetu eða reyndar frá geðheiminum til orsakaheimsins eða til efnisheimsins.“ Guðdómlegi gúrúinn minn brosti. „Þó að þú ferð svo hratt þessa dagana, átti ég engan erfiðleika með að finna þig í Bombay!“

"Ó Meistari, Ég var syrgjandi svo djúpt um þinn dauði!"

„Ah, hvar dó ég? Er ekki einhver mótsögn í þessu?“ Augu Sri Yukteswar glitruðu af ást og skemmtun.

„Þú varst bara að dreyma á jörðinni; á þeirri jörð sástu draumalíkama minn,“ hélt hann áfram. „Síðar Þú grófst þessa draummynd. Nú er fínni holdlegur líkami minn – sem þú sérð og faðmar nú ansi náið! – upprisinn á annarri fínni draumaplánetu Guðs. Einhvern tímann sem   Fínni draumalíkami og fínni draumapláneta munu líða undir lok; þau eru ekki heldur að eilífu. Allar draumabólur hljóta að lokum að springa við loka snertingu vakandi manns. Greindu, sonur minn Yogananda, á milli drauma og veruleika!

Þessi hugmynd um *Vedantík* [43-12] Upprisan kom mér undrandi. Ég skammaðist mín fyrir að hafa borið meðaumkun fyrir meistarann þegar ég sá lífvana líkama hans í Puri. Loksins skildi ég að gúrú minn hafði alltaf verið fullkomlega vakandi í Guði, skynjað eigið líf og andlát á jörðinni, og núverandi upprisu sína, sem ekkert annað

en afstæði guðlegra hugmynda í alheimsdraumnum.

„Ég hef nú sagt þér, Yogananda, sannleikann um líf mitt, dauða og upprisu. Harmaðu mig ekki; heldur útbreiddu alls staðar söguna um upprisu mína frá guðdreymdri jörð manna til annarrar guðdreymdrar plánetu geimfara klæddra sálna! Ný von mun blása inn í hjörtu eymdarbrjálaðra, dauðahræddra draumóra heimsins.“

"Já, Meistari! Hvernig fúslega myndi Ég deila með aðrir mín gleði á hans upprisa!

„Á jörðinni voru kröfur mínar óþægilega háar, óhentugar eðli flestra manna. Oft skammaði ég þig meira en ég hefði átt að gera. Þú stóðst próf mitt; ást þín skein í gegnum ský allra ávítana.“ Hann bætti blíðlega við: „Ég er líka kominn í dag til að segja þér: Aldrei framar mun ég bera strangt augnaráð ávítandi. Ég mun ekki skamma þig framar.“

Hversu mikið ég hafði saknað refsinga hins mikla gúrús míns! Hver og ein þeirra hafði verið eins og verndarengill.

"Kærasta Meistari! Ávíta mig a milljón sinnum-gera skamma mig núna!"

„Ég mun ekki ávíta þig meira.“ Guðdómleg rödd hans var alvarleg, en samt með undirliggjandi hlátur. „Þú og ég munum brosa saman, svo lengi sem form okkar tvö birtast ólík í *maya* -draumi Guðs. Að lokum munum við sameinast sem eitt í Alheims-elskuðum; bros okkar munu vera bros Hans, sameinaður gleðisöngur okkar sem titrar um alla eilífð og verður útvarpaður til Guðs-stilltra sálna!“

Sri Yukteswar gaf mér ljós á ákveðin mál sem ég get ekki afhjúpað hér. Á þeim tveimur klukkustundum sem hann eyddi með mér á hótelherberginu í Bombay svaraði hann öllum spurningum mínum. Fjöldi heimsspádóma sem hann bar fram þennan júnídag árið 1936 hafa þegar ræst.

„Ég yfirgefi þig nú, ástkæri minn!“ Við þessi orð fann ég hvernig meistarinn bráðnaði í örmum mínum.

„Barn mitt,“ ómaði rödd hans, titrandi inn í sjálfa sálarfestingu mína, „hvenær sem þú gengur inn um dyr *nirbikalpa samadhi* og ákallar mig, mun ég koma til þín í holdi og blóði, eins og í dag.“

Með þessu himneska loforði hvarf Sri Yukteswar sjónum mínum. Skýjarödd endurtók í þrumutóni: „Segðu öllu! Hver sem veit með *nirbikalpa* að jörðin ykkar er draumur Guðs getur komið til hinnar fínni draumaskapuðu plánetu Hiranyaloka og fundið mig þar upprisinn í líkama nákvæmlega eins og jarðneski minn. Yogananda, segðu öllu!“

Horfin var sorgin yfir skilnaðinum. Samúðin og sorgin yfir dauða hans, sem lengi hafði rænt frið minn, flúði nú í mikilli skömm. Hamingja streymdi fram eins og gosbrunnur um endalausar, nýopnaðar sálarholur. Fornlega stíflaðar af ónotkun, víkkuðu þær nú í hreinleika við knýjandi flóð alsælunnar.
Undirmeðvitaðar hugsanir og tilfinningar fyrri jarðvista minna varpa af sér karmíska bletti sína, endurnýjaðar ljómandi af guðlegri heimsókn Sri Yukteswar.

Í þessum kafla ævisögu minnar hef ég hlýtt skipun gúrú míns og dreift gleðitíðindunum, þótt þau rugli enn á ný óákveðna kynslóð. Maðurinn veit mætavel

að örvænting er sjaldan framandi; en þetta eru ranglæti, ekki hluti af raunverulegu hlutskipti mannsins. Daginn sem hann vill er hann kominn á leið til frelsis. Of lengi hefur hann hlustað á rök svartsýni ráðgjafa sinna, sem eru „ryk-þú-ert“, gálaus gagnvart ósigrandi sál.

Ég var ekki það aðeins einn forréttinda til sjá það Upprisinn Gúrú.

Ein af chela-meðlimum Sri Yukteswar var gömul kona, kölluð *Ma* (Móðir), og heimili hennar var nálægt Puri-einsetubústaðnum. Meistarinn hafði oft stoppað til að spjalla við hana á morgungöngu sinni. Kvöldið 16. mars 1936 kom Ma í ashramið og bað um að hitta gúrú sinn.

„Jú, meistarinn dó fyrir viku síðan!“ Swami Sebananda, sem nú hafði umsjón með Puri-einbúrahúsinu, horfði dapurlega á hana.

„Það er ómögulegt!“ Hún brosti lítillega. „Kannski ertu bara að reyna að vernda gúrúinn fyrir áleitnum gestum?“

„Nei.“ Sebananda sagði frá útförinni. „Komdu,“ sagði hann, „ég skal fara með þig út í framgarðinn að gröf Sri Yukteswarji.“

Mamma hristi höfuðið. „Það er engin gröf handa honum! Í morgun klukkan tíu gekk hann fram hjá mér í sinni venjulegu göngu! Ég talaði við hann í nokkrar mínútur úti í björtu veðri.“

"Komdu þetta kvöld til það öskuhram, hann sagði.

„Ég er hér! Blessun hellist yfir þetta gamla gráhærða höfuð! Ódauðlegi gúrúinn vildi að ég skildi í hvaða yfirnáttúrulega líkama hann hafði heimsótt mig í morgun!“

Hinn undrandi Sebananda kraup áður hana.

"Mamma," hann sagði, "hvað a þyngd af sorg þú lyfta frá mín hjarta! Hann er risið upp!

43-1 : Í *sabikalpa samadhi* það dýrkandi hefur andlega framfarir til a ríki af inn á við guðdómlegur stéttarfélag, en get ekki viðhalda sínu geimferðafræði meðvitund nema í það kyrrstæð leiðsluástand. Eftir samfelld hugleiðsla, hann nær það yfirburði ríki af *nirbikalpa samadhi* , þar sem hann hreyfir sig frjálslega í heiminum og sinnir ytri skyldum sínum án þess að missa af guðsþekkingu .

43-2 : Srí Yukteswar notað það orð *prana* ; Ég hafa þýtt það eins og lífsstyrkir. Hinn Hindúar ritningar vísa ekki aðeins til það *anu* , "atóm", og til það *paramanu* , "handan við það atóm,“ fínni rafrænt orkur; en einnig til *prana* , "skapandi lífsstíls kraftur." Atóm og rafeindir eru blindur sveitir; *prana* er í eðli sínu greindur. Hinn praniskt lífsstyrkir í það sæðisfrumur og egg, til dæmis, stýra fósturþroska samkvæmt karmískri hönnun.

43-3 Lýsingarorð *mantra* , sungnir fræhljóðar sem gefin eru út af hugrænni byssu einbeitingar. *Purana* (forn *shastra)* eða ritgerðir) lýsa þessir *mantrískt* stríð á milli *tívarnir* og *asúrar* (guðir og djöflar). An *asúra* einu sinni reyndi að drepa *deva* með öflugum söng. En vegna rangrar framburðar virkaði hugræna sprengjan eins og búmerang og drap djöfulinn.

43-4 : Dæmi af slíkt völd eru ekki vilja jafnvel á jörðin, eins og í það mál af Helena Keller og annað sjaldgæft verur.

43-5 : Drottinn Búdda var einu sinni spurði hvers vegna a maður ætti ást allt einstaklingar jafnt. "Vegna þess að," það frábært kennari svaraði, "í mjög fjölmargir og fjölbreytt líftíma af hver maður, hvert annað vera hefur á einn tími eða annar verið kæri til hann."

43-6 : Hinn átta frumefni eiginleikar sem slá inn inn í allt búinn til lífið, frá atóm til maður, eru jörðin, vatn, eldur, loft, Eter, hreyfing, hugur og einstaklingsbundin eðli. (*Bhagavad Gita* : VII:4.)

43-7 : Líkami táknar hvaða sem er sálarhjúpur, hvort brúttó eða lúmskur. Hinn þrír lík eru búr fyrir það Fugl af Paradís.

43-8 : Jafnvel eins og Babaji hjálpaði Lahiri Mahasaya til losna við sjálfur af a undirmeðvitund löngun frá sumir fortíð lífið fyrir a höll, eins og lýst er í 34. kafla .

43-9 „Og hann sagði við þá: „Hvar sem líkið er, þar munu ernirnir safnast.“ - *Lúkas* 17:37. Hvar sem það sál er innfelld í það líkamlegt líkami eða í það astral líkami eða í það orsakasamhengi líkami, þar það ernir af langanir – sem nýta sér veikleika mannlegra skilningarvita eða geðræna og orsakatengsl – munu einnig safnast saman til að halda sálinni föngnum.

43-10 „Þann sem sigrar, mun ég gjöra að súlu í musteri Guðs míns, og hann mun aldrei framar þaðan fara (þ.e. endurfæðast nei meira). ...Til hann það sigrast á mun Ég styrkur til sitja með mig í mín hásæti, jafnvel eins og Ég einnig sigraði, og

.er sett niður með mín Faðir í hans hásæti.“ - *Opinberunarbókin* 3:12, 21

43-11 Sri Yukteswar gaf í skyn að jafnvel í jarðneskri holdgervingu sinni hefði hann stundum tekið á sig þunga sjúkdóma. til létta hans lærisveinar karma, svo í það astral heimur hans verkefni eins og a frelsari virkt hann til taka á ákveðinn astral karma íbúa Hiranyaloka og þannig flýta fyrir þróun þeirra inn í æðri orsakaheiminn.

43-12 : Lífið og dauði eins og afstæðiskenningum af hugsun aðeins. *Vedanta* stig út það Guð er það aðeins Raunveruleikinn; allt sköpun eða aðskilja tilvist er *maya* eða blekking. Þetta heimspeki af einhyggju móttekið þess hæsta tjáning í það *Upanishad*- skýringar á Shankara.

KAFLI: 44

Með Mahatma Gandhi Á Wardha

„Velkomin til Wardha!“ Mahadev Desai, ritari Mahatma Gandhi, heilsaði ungfrú Bletch, herra Wright og mér með þessum hlýlegu orðum og gjöf *khaddar* (heimaspunninnar bómullarkransa). Litli hópurinn okkar hafði nýlega stigið af baki á Wardha-stöðinni snemma morguns í ágúst, ánægður með að yfirgefa rykið og hitann í lestinni. Við settum farangurinn okkar í uxavagn og stigum inn í opinn bíl með herra Desai og félögum hans, Babasaheb Deshmukh og Dr. Pingale. Stutt akstur eftir drullugum sveitavegum leiddi okkur til *Maganvadi* , ashrams hins pólitíska dýrlings Indlands.

Herra Desai leiddi okkur þegar í stað inn í ritherbergið þar sem Mahatma Gandhi sat með krosslagða fætur. Penna í annarri hendi og blaðsneið í hinni, á andliti hans breitt, aðlaðandi og hlýlegt bros!

"Velkomin!" hann krotað í Hindí; það var a Mánudagur, hans vikulega dagur af þögn.

Þótt þetta væri okkar fyrsta fundur, þá brosum við hvort til annars með hlýju. Árið

1925 hafði Mahatma Gandhi heiðrað Ranchi-skólann með heimsókn og skrifað í gestabók hans virðingarvott .

Þessi litli 45 kílóa dýrlingur geislaði af líkamlegri, andlegri og andlegri heilsu. Mjúk brún augu hans skinu af greind, einlægni og skarpskyggni; þessi stjórnmálamaður hefur jafnast á við vitsmuni sína og sigrað í þúsundum lagalegra, félagslegra og stjórnmálalegra bardaga. Enginn annar leiðtogi í heiminum hefur náð þeim örugga sess í hjörtum fólks síns sem Gandhi hefur fyrir Indland. Ólærðar milljónir. Sjálfsprottin virðing þeirra er fræg titill hans - *Mahatma* , „mikil sál“. [44-1] Fyrir þá eina takmarkar Gandhi klæðnað sinn við víða teiknimyndaða lendarskýluna, tákn um einingu hans við kúgaða fjöldann sem hefur ekki efni á meira.

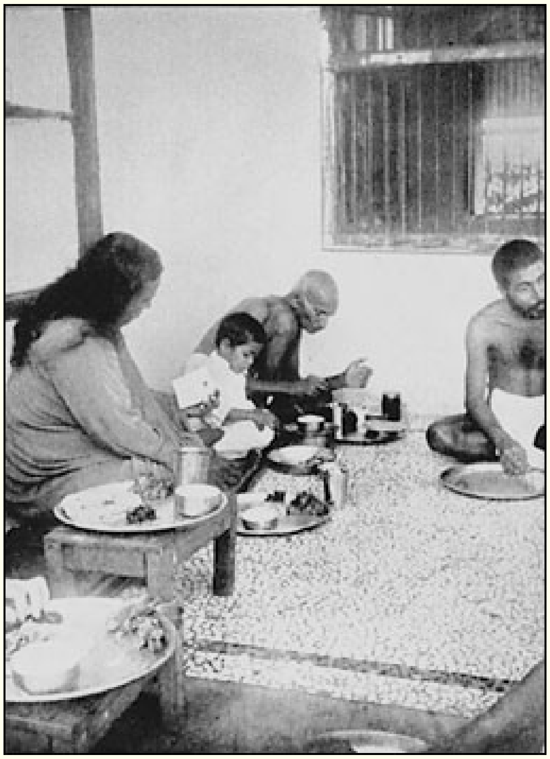

Mahatma Gandhi

Ég naut rólegs hádegisverðar með pólitískum dýrlingi Indlands í einsetuhúsi hans í Wardha, ágúst 1935.

„Íbúar ashramsins eru ykkur að öllu leyti til reiðu; vinsamlegast leitið til þeirra ef þið þurfið á þjónustu að halda.“ Með einkennandi kurteisi rétti Mahatma mér þessa fljótfærnislega skrifaðu miða á meðan herra Desai leiddi hópinn okkar frá skrifstofunni í átt að gistihúsinu.

Leiðsögumaður okkar leiddi okkur gegnum ávaxtargarða og blómstrandi akra að húsi með flísalögðu þaki og grindargluggum. Brunnur í framgarðinum, sex metrar í þvermál, var notaður, sagði Desai, til að vökva búfénað; þar nálægt stóð snúningshjól úr sement til að þreskja hrísgrjón. Hvert af litlu svefnherbergjunum okkar reyndist aðeins innihalda það ófrávíkjanlega lágmark - rúm, handgert úr reipi. Hvítkalkaða eldhúsið var með krana í einu horninu og eldstæði til matreiðslu í öðru. Einföld arkadísk hljóð bárust til eyrna okkar - óp kráka og spörva, gjall nautgripa og bank

meitla sem notaðir voru til að höggva steina.

Að fylgjast með Hr. Wright's ferðalög dagbók, Hr. Desai opnaði a síða og skrifaði á það a listi af *Satyagraha*

:heit tekið eftir allt það Mahatma's strangt fylgjendur (*satyagrahis*) [44-2]

„Ofbeldisleysi; Sannleikur; Þjófnaður; Hjónabandsleysi; Eignarleysi; Líkamleg vinna; Stjórn á gómnum; Óttaleysi; Jöfn virðing fyrir öllum trúarbrögðum; *Swadeshi* (notkun heimaframleiddra vara); Frelsi frá ósnertanlegleika. Þessi ellefu heit ættu að vera haldin sem heit í anda auðmýktar.“

(Gandí sjálfur undirritað þetta síða á það eftirfarandi dagur, að gefa það dagsetning einnig-ágúst 27, 1935.)

Tveimur klukkustundum eftir komu okkar vorum við félagar mínir kallaðir til hádegisverðar. Mahatma var þegar sestur undir forsal svalanna í ashraminu, gegnt skrifstofu sinni gegnt innri garðinum. Um tuttugu og fimm berfættir *satyagrahis* sátu á hnjánum fyrir framan messingbikara og diska. Samfélagskór söng bæn; síðan var máltíð borin fram úr stórum messingpottum sem innihéldu *chapatis* (ósýrt heilhveitibrauð) stráð *ghee* ; *talsari* (soðið og teningsskorið grænmeti) og sítrónusultu.

Mahatma át *chapati* , soðnar rauðrófur, hrátt grænmeti og appelsínur. Á hlið disksins hans var stór klumpur af mjög beiskjum *neemlaufum* , sem hreinsaði blóðið. Með skeiðinni tók hann af honum skammt og setti hann á diskinn minn. Ég skolaði hann niður með vatni og minntist bernskuáranna þegar mamma hafði neytt mig til að kyngja óþægilega skammtinum. Gandhi át hins vegar, smátt og smátt, neemmaukið *með* jafn mikilli ánægju og það hefði verið ljúffengur sælgæti.

Í þessu smávægilega atviki tók ég eftir hæfni Mahatma til að losa hugann frá skynfærunum að vild. Ég minntist frægrar botnlangaaðgerðar sem framkvæmd var á honum fyrir nokkrum árum. Dýrlingurinn hafði neitað að svæfa hann og spjallað glaðlega við lærisveina sína allan tímann á meðan aðgerðin stóð yfir, smitandi bros hans sýndi að hann fann ekki fyrir sársauka.

Síðdegis gafst tækifæri til að spjalla við þekktan lærisveinn Gandhis, dóttur ensks aðmíráils, fröken Madeleine Slade, sem nú kölluð er Mirabai. [44-3] Sterkt og rólegt andlit hennar ljómaði af eldmóði þegar hún sagði mér frá daglegum störfum sínum á gallalausri hindí.

„Endurbyggingarstarf á landsbyggðinni er gefandi! Hópur okkar fer á hverjum morgni klukkan fimm til að þjóna þorpsbúum í nágrenninu og kenna þeim einföld hreinlæti. Við leggjum okkur fram um að þrífa salerni þeirra og leirþöktu kofana. Þorpsbúarnir eru ólæsir; þeir geta ekki fengið menntun nema með góðu fordæmi!“ Hún hló kátlega.

Ég horfði með aðdáun á þessa háfæddu ensku konu sem, með sinni sannkristnu auðmýkt, gat sinnt því hrææðustarfi sem venjulega eru aðeins unnin af „ósnertanlegum“.

„Ég kom til Indlands árið 1925,“ sagði hún mér. „Í þessu landi finnst mér ég vera komin heim. Núna myndi ég aldrei vilja snúa aftur til gamla lífsins og gömlu áhugamálanna minna.“

Við ræddum um Ameríku um stund. „Ég er alltaf ánægð og undrandi,“ sagði hún, „að sjá þann mikla áhuga á andlegum efnum sem margir Bandaríkjamenn sem heimsækja Indland sýna.“ **44-4**

Hendur Mirabai voru fljótlega uppteknar við *charka* (snúningshjólið), sem var alls staðar nálægur í öllum ashram-herbergjunum og, reyndar, vegna Mahatma, alls staðar nálægur um allt dreifbýli Indlands.

Gandhi hefur góðar efnahagslegar og menningarlegar ástæður fyrir því að hvetja til endurreisnar sumarhúsabyggða. iðnaði, en hann mælir ekki með ofstækisfullri afneitun allra nútímaframfara. Vélar, lestir, bílar, símskeytin hafa gegnt mikilvægu hlutverki í hans eigin risavaxna lífi! Fimmtíu ár í opinberri þjónustu, í fangelsi og utan þess, þar sem hann glímir daglega við hagnýt smáatriði og harða veruleika í stjórnmálaheiminum, hafa aðeins aukið jafnvægi hans, víðsýni, geðheilsu og gamansemi gagnvart hinu sérstæða mannlega sjónarspili.

Þríeykið okkar naut kvöldverðar klukkan sex sem gestir Babasaheb Deshmukh. Bænin klukkan 19:00 Eftir klukkustund vorum við komin aftur að *Maganvadi* ashraminu, klifrandi upp á þakið þar sem þrjátíu *satyagrahis* voru saman komnir. í a hálfhringur í kringum Gandhi. Hann var hnébeygjur á a strá motta, einn forn Vasaúrið stóð fyrir framan hann. Dvínandi sólin varpaði síðasta glampa á pálmana og banjantrén; suð næturinnar og kvikindin höfðu byrjað að heyrast. Andrúmsloftið var kyrrðin sjálf; ég var hugfanginn.

Hátíðlegur söngur undir forystu herra Desai, með svörum frá hópnum; síðan lestur úr *Gita* . Mahatma gaf mér merki um að flytja lokabænina. Slík guðleg samhljómur hugsana og vonar! Minning að eilífu: hugleiðsla á þaki Wardha undir stjörnuhimninum.

Klukkan átta lauk Gandhi þögn sinni. Erfiðleikar lífs hans krefjast þess að hann skipti tíma sínum af nákvæmni.

„Velkominn, Swamiji!“ Kveðja Mahatma að þessu sinni var ekki á pappír. Við vorum rétt komin niður af þakinu í skrifstofu hans, sem var einföld og innréttuð með ferköntuðum dýnum (engum stólum), lágu skrifborði með bókum, skjöl, og a fáir venjulegt pennar (ekki gosbrunnur pennar); a óljóst klukka merkt við í horn. Alls staðar umlykjandi andrúmsloft friðar og hollustu. Gandhi var að veita eitt af sínum heillandi, hellulaga, næstum tannlausu brosum.

„Fyrir mörgum árum,“ útskýrði hann, „byrjaði ég að halda vikulegan þagnardag til að fá tíma til að sinna bréfaskriftum mínum. En nú eru þessir sólarhringir orðnir lífsnauðsynleg andleg þörf. Regluleg þagnartilskipun er ekki pynding heldur blessun.“

Ég var alveg sammála. [44-5] Mahatma spurði mig út í Ameríku og Evrópu; við ræddum Indland og ástandið í heiminum.

„Mahadev,“ sagði Gandhi þegar Desai kom inn í herbergið, „vinsamlegast gerið ráðstafanir í ráðhúsinu svo Swamiji geti talað þar um jóga á morgun.“

Þegar ég var að bjóða Mahatma góða nótt, rétti hann mér hlýlega flösku af

sítrónuolíu. „Wardha-mýflugurnar vita ekkert um *ahimsa* , [44-6] “ „Swamiji!" sagði hann og hló.

Morguninn eftir borðaði litli hópurinn okkar snemma morgunmat á ljúffengum hveitigraut með melassa og mjólk. Klukkan hálftíu vorum við kölluð á veröndina í ashraminu til hádegisverðar með Gandhi og *satyagrahi- fjölskyldunni* . Í dag voru á matseðlinum brún hrísgrjón, nýtt úrval af grænmeti og kardimommufræ .

Klukkan hádegi spölaði ég um lóð ashramsins, inn á beitarlönd nokkurra óáreittra kúa. Verndun kúa er ástríða Gandhi.

„Kýrin þýðir fyrir mér allan heiminn sem er ekki mannlegur, hún nær samúð mannsins út fyrir hans eigin tegund,“ hefur Mahatma útskýrt. „Manni er í gegnum kýrnar boðið að átta sig á sjálfsmynd sinni.“ með öllu sem lifir. Hvers vegna hinir fornu rishiar völdu kúna til uppskeru er mér augljóst. Hinn Kýr á Indlandi var besta samanburðurinn; hún var gjafari gnægðar. Hún gaf ekki aðeins mjólk, heldur gerði hún einnig landbúnað mögulegan. Kýrin er ljóð um samúð; maður les samúð í blíðu dýrinu. Hún er önnur móðir milljóna mannkyns. Vernd kýrinnar þýðir vernd allrar heimsku sköpunar Guðs. Áfrýjun lægri stigs sköpunarinnar er enn sterkari vegna þess að hún er orðlaus.

Þrjár daglegar helgiathafnir eru fyrirskipaðar rétttrúuðum hindúum. Einn er *Bhuta Yajna* , matarfórn til dýr konungsríki. Þetta athöfn táknar mannsins framkvæmd af hans skyldur til minna þróaðar sköpunarform, ósjálfrátt tengd líkamlegri auðkenningu sem einnig tærir manninn líf, en skortir þann eiginleika frelsandi skynsemi sem er sérkennileg fyrir mannkynið. *Bhuta Yajna* þannig styrkir það reiðubúskap mannsins til að aðstoða hina veiku, þar sem hann nýtur huggunar af óteljandi umhyggju æðri ósýnilegra vera. Maðurinn er einnig í fjötrum endurnærandi gjafa náttúrunnar, týndur á jörðu, sjó og himni. Þróunarhindrun ósamskipta milli náttúrunnar, dýra, mannsins og geðengla er þannig yfirstígin með þjónustu þögullar kærleika.

Hinar tvær daglegu *yajnurnar* eru *Pitri* og *Nri. Pitri Yajna* er fórn til forfeðranna, sem tákn um viðurkenningu mannsins á skuld sinni við fortíðina, en kjarni viskunnar lýsir upp mannkynið í dag. *Nri Yajna* er matarfórn til ókunnugra eða fátækra, tákn um núverandi ábyrgð mannsins, skyldur hans gagnvart samtímamönnum.

Snemma síðdegis hitti ég nágrannalegt *Nri Yajna* með heimsókn í ashram Gandhis fyrir litlar stúlkur. Herra Wright fylgdi mér í tíu mínútna aksturinn. Lítil ung blómalík andlit ofan á litríkum *saríum með löngum stilk* ! Í lok stuttrar ræðu á hindí **44-7** sem ég var að gefa úti, leysti himininn upp skyndilegt úrhellisrig. Hlæjandi, klifrum við herra Wright upp í bílinn og ókum til baka til *Maganvadi* umkringd silfurlituðum lögum. Slíkur hitabeltisstyrkur og skvetta!

Þegar ég kom aftur inn í gistihúsið varð ég enn á ný undrandi af þeirri einfaldleika og sjálfsfórn sem alls staðar sást. Gandhi gaf honum heit um eignarleysi snemma í hjónabandi hans. Mahatma sagði upp umfangsmikilli lögfræðistarfsemi sem hafði skilað honum meira en 20.000 dollurum í árstekjur og dreifði öllum auðæfum sínum til fátækra.

Srí Yukteswar notað til poka blíð gaman á það almennt ófullnægjandi hugmyndir af afsögn.

„Betlari getur ekki afsalað sér auðæfum,“ myndi meistarinn segja. „Ef maður harmar: „Viðskipti mín hafa mistókst; konan mín hefur yfirgefið mig; ég mun afsala mér öllu og ganga í klaustur,“ hvaða veraldlega fórn er hann að vísa til? Hann afsalaði sér ekki auðæfum og ást; þau afsalaðu sér honum!

Dýrlingar eins og Gandhi hafa hins vegar ekki aðeins fært áþreifanlegar efnislegar fórnir, heldur einnig erfiðari afneitun eigingjarnra hvata og einkamarkmiða, sameinað innsta eðli sitt í ...

það straumur af mannkynið eins og a heilt.

Hin merkilega eiginkona Mahatma, Kasturabai, mótmælti ekki þegar hann lagði ekki til hliðar neinn hluta af auðæfum sínum til notkunar fyrir hana og börn þeirra. Gandhi giftist snemma í æsku og sóru hjónin eiða um að vera ógift eftir fæðingu nokkurra sona. **44-8** Róleg hetja í ákafa dramatískt drama sem hefur verið líf þeirra saman, Kasturabai hefur fylgt eiginmanni sínum í fangelsi, deilt þriggja vikna fangelsisvist hans föstur, og að fullu borinn hennar deila af hans endalaus ábyrgð. Hún hefur greitt Gandhi sendir eftirfarandi virðingarvott:

Ég þakka þér fyrir að hafa notið þeirra forréttinda að vera ævilangur förunautur þinn og hjálparhönd. Ég þakka þér fyrir fullkomnasta hjónaband í heimi, byggt á *brahmacharya* (sjálfstjórn) en ekki kynlífi. Ég þakka þér fyrir að hafa litið á mig sem jafningja þinn í ævistarfi þínu fyrir Indland. Ég þakka þér fyrir að vera ekki einn af þeim eiginmönnum sem eyða tíma sínum í fjárhættuspil, kappakstur, konur, vín og söng, þreyta konur sínar og börn eins og litli drengur þreytist fljótt á leikföngum sínum frá barnæsku. Hversu þakklát ég er fyrir að þú varst ekki einn af þeim eiginmönnum sem helga tíma sinn því að auðgast á arðránsvinnu annarra.

Hversu þakklátur er ég fyrir að þú settir Guð og landið ofar mútugreiðslum, að þú hafðir hugrekki sannfæringar þinnar og algjöra og óbilandi trú á Guð. Hversu þakklátur er ég fyrir eiginmann sem setti Guð og land sitt ofar mér. Ég er þér þakklátur fyrir umburðarlyndi þitt gagnvart mér og göllum mínum í æsku, þegar ég möglaði og gerði uppreisn gegn breytingunni sem þú gerðir á lífsháttum okkar, frá svo miklu í svo lítið.

Sem ungt barn bjó ég á heimili foreldra þinna; móðir þín var frábær og góð kona; hún þjálfaði mig, kenndi mér að vera hugrökk og hugrökk eiginkona og hvernig ég ætti að varðveita ást og virðingu sonar síns, tilvonandi eiginmanns míns. Eftir því sem árin liðu og þú varðst ástsælasti leiðtogi Indlands, hafði ég... enginn af það ótta það umsátur það eiginkona WHO má vera kastað til hliðar hvenær hennar eiginmaður hefur klifraði upp stigann til velgengni, eins og svo oft gerist í öðrum löndum. Ég vissi að dauðinn myndi samt finna okkur hjónin.

Í mörg ár gegndi Kasturabai skyldum gjaldkera opinberra sjóða sem hinn dýrkaði Mahatma tekst að safna milljónum. Það eru margar skemmtilegar sögur á indverskum heimilum til að... áhrifin að eiginmenn eru taugaóstyrkir gagnvart því að konur þeirra beri skartgripi á fundi Gandhi; töfrandi tunga Mahatma, sem sárbænir hina kúguðu, heillar gullarmböndin og demantshálsmenin beint af handleggjum og hálsi hinna ríku í söfnunarkörfuna!

Dag einn gat ríkissjóðurinn, Kasturabai, ekki gert grein fyrir útborgun upp á fjórar rúpíur. Gandhi birti þá endurskoðunarskýrslu þar sem hann benti óhjákvæmilega á fjögurra rúpía misræmið hjá konu sinni.

Ég hafði oft sagt þessa sögu fyrir tíma bandarískra nemenda minna. Eitt kvöldið hafði kona í salnum gefið frá sér reiðilegan andardrátt.

„Mahatma eða ekki Mahatma,“ hafði hún hrópað, „ef hann væri eiginmaður minn hefði ég gefið honum blátt auga fyrir svona óþarfa opinbera móðgun!“

Eftir að við höfðum spjallað saman í góðu skapi um bandarískar eiginkonur og hindúaeiginkonur, hélt ég áfram og útskýrði málið ítarlegar.

„Frú Gandhi lítur ekki á Mahatma sem eiginmann sinn heldur sem gúrú sinn, þann sem hefur réttinn“ „að aga hana, jafnvel fyrir ómerkileg mistök,“ hafði ég bent á. „Einhvern tímann eftir að Kasturabai hafði verið ávítaður opinberlega var Gandhi dæmdur í fangelsi fyrir pólitískar ásakanir. Þegar hann kvaddi konu sína rólega féll hún fyrir fætur hans. „Meistari,“ sagði hún auðmjúklega, „ef ég hef einhvern tíma móðgað þig, þá vinsamlegast fyrirgefðu mér.“ **44-9**

Klukkan þrjú síðdegis í Wardha fór ég, samkvæmt fyrirfram samkomulagi, í skrifstofu dýrlingsins sem hafði getað gert eiginkonu sína að óbilandi lærisveini – sjaldgæft kraftaverk! Gandhi leit upp með ógleymanlegu brosi sínu.

„Mahatmaji,“ sagði ég og kraup við hliðina á honum á óbólstraða dýnunni, „vinsamlegast segðu mér skilgreininguna þína á *ahimsa* .“

"Það forðast af skaði til hvaða sem er lifandi skepna í hugsun eða verknaður.“

„Falleg hugsjón! En heimurinn mun alltaf spyrja: Má maður ekki drepa kóbra til að vernda barn eða sjálfan sig?“

„Ég gæti ekki drepið kóbra án þess að brjóta tvö af heitum mínum - óttaleysi og að drepa ekki. Ég myndi frekar reyna innra með mér að róa snákinn með ástarsveiflum. Ég get ekki mögulega lækkað staðla mína til að henta aðstæðum mínum.“ Með ótrúlegri einlægni sinni bætti Gandhi við: „Ég verð að játa að ég gæti ekki haldið þessu samtali áfram ef ég stæði frammi fyrir kóbra!“

Ég tók eftir á nokkrir mjög nýlegt Vesturlanda bækur á mataræði sem leggja á hans skrifborð.

„Já, mataræði er mikilvægt í *Satyagraha* hreyfingunni – eins og alls staðar annars staðar,“ sagði hann og kímdi. „Þar sem ég mæli með algjörri sjálfsstjórn fyrir *satyagrahis* , er ég alltaf að reyna að finna besta mataræðið fyrir einlífi. Maður verður að sigra góminn áður en hann getur stjórnað sköpunarhvötinni. Hálf-svelting eða ójafnvægi mataræði er ekki svarið. Eftir að hafa sigrast á innri *græðgi* í mat verður *satyagrahi* að halda áfram að fylgja skynsamlegu grænmetisfæði með öllum nauðsynlegum vítamínum, steinefnum, kaloríum og svo framvegis. Með innri og ytri visku varðandi mataræði er kynvökvi SATYAGRAHI auðveldlega breyttur í lífsorku fyrir allan líkamann.“

Ég og Mahatma bárum saman þekkingu okkar á góðum kjötstaðgenglum. „Akvadóíð er frábært,“ sagði ég. „Það eru fjölmargar avókadólundir nálægt miðstöðinni minni í Kaliforníu.“

Andlit Gandhi ljómaði af áhuga. „Ég velti því fyrir mér hvort þau myndu vaxa í Wardha? *Satyagrahi-fólkið* myndi kunna að meta nýja fæðu.“

„Ég mun örugglega senda nokkrar avókadóplöntur frá Los Angeles til Wardha.“ [44-10] Ég bætti við: „Egg eru próteinrík fæða; eru þau bönnuð *satyagrahis* ?“

„Ekki ófrjóvguð egg.“ Mahatma hló eftirminnilega. „Í mörg ár hef ég ekki samþykkt notkun þeirra; jafnvel núna borða ég þau ekki persónulega. Ein af tengdadætrum mínum var einu sinni að deyja úr vannæringu; læknirinn hennar krafðist eggja. Ég var ekki sammála og ráðlagði honum að gefa henni nokkur.“ eggjastaðgengill.

"'Gandhiji,'" það læknir sagði, ófrjóvgað egg innihalda nei lífið sæði; nei drepa er þátttakandi.

„Ég gaf þá tengdadóttur minni fúslega leyfi til að borða egg; hún varð fljótlega heilsuhraust .“

Kvöldið áður hafði Gandhi lýst yfir ósk sinni um að taka við *Kriya Yoga* Lahiri Mahasaya. Ég var snortin af opnum huga og rannsóknaranda Mahatma. Hann er barnalegur í guðdómlegri leit sinni og opinberar þá hreinu móttækileika sem Jesús lofaði í börnum, „... slíkra er himnaríki.“

Stundin fyrir fyrirheitna kennslu mína var runnin upp; nokkrir *satyagrahiar* gengu nú inn í herbergið - herra Desai, Dr. Pingale og nokkrir aðrir sem vildu *Kriya*-tæknina.

Ég kenndi fyrst litla bekknum líkamlegar *Yogoda* æfingar. Líkaminn er sýndur sem skiptur í tuttugu hluta; viljinn beinir orkunni til skiptis að hverjum hluta. Fljótlega titruðu allir fyrir framan mig eins og mannlegur mótor. Það var auðvelt að fylgjast með öldrunaráhrifunum á tuttugu líkamshlutum Gandhis, sem voru alltaf alveg berir fyrir augum! Þótt hann sé mjög grannur er hann ekki óþægilega grannur; húð líkama hans er slétt og hrukklaus.

Seinna Ég hafið það hópur inn í það frelsandi tækni af *Kría Jóga* .

Mahatma hefur rannsakað öll heimstrúarbrögð af lotningu. Jain-ritin, Nýja testamentið í Biblíunni og félagsfræðileg rit Tolstojs [44-11.] eru þrjár helstu heimildir um ofbeldislausa sannfæringu Gandhis. Hann hefur sett trúarjátningu sína fram svona:

Ég trúi á Biblíuna, *Kóraninn* og *Zend-Avesta* [44-12.] að vera eins guðdómlega innblásinn og *Vedarnir* . Ég trúi á stofnun gúrúa, en á þessum tímum verða milljónir manna að vera án gúrúar, því það er sjaldgæft hlutur til finna a samsetning af fullkominn hreinleiki og fullkominn nám. En einn þörf ekki örvænta yfir því að vita nokkurn tíma sannleikann um eigin trúarbrögð, því grundvallaratriði hindúisma eins og allra annarra Mikil trúarbrögð eru óbreytanleg og auðskilin.

Ég trúa eins og hvert Hindúar í Guð og Hans eining, í endurfæðing og hjálpræði. Ég getur nei meira
Lýsi tilfinningum mínum fyrir hindúisma meira en fyrir eiginkonu minni. Hún hrærir við mér eins og engin önnur kona í heiminum getur. Ekki það að hún hafi enga galla; ég þori að fullyrða að hún hafi marga fleiri en ég sé sjálfur. En tilfinningin um

óleysanleg tengsl er til staðar. Engu að síður finn ég til með og gagnvart hindúisma með öllum göllum hans og takmörkunum. Ekkert gleður mig jafn mikið og tónlistin í *Gítunni* eða *Ramayana* eftir Tulsidas. Þegar ég ímyndaði mér að ég væri að draga síðasta andann, var *Gítan* huggun mín.

Hindúatrú er ekki eingöngu trúarbrögð. Í henni er pláss fyrir tilbeiðslu allra spámanna heimsins. [44-13] Þetta er ekki trúboðstrú í venjulegum skilningi þess orðs. Það er enginn vafi á því.

innlimaði margar ættbálka í sinn hóp, en þessi innlimun hefur verið þróunarleg, ómerkjanleg. Hindúatrú segir hverjum manni að tilbiðja Guð samkvæmt eigin trú eða *dharma* , [44-14] og lifir því í friði við öll trúarbrögð.

Um Krist hefur Gandhi skrifað: „Ég er viss um að ef hann lifði hér núna meðal manna, myndi hann blessa líf margra sem hafa kannski aldrei heyrt nafn hans ... rétt eins og ritað er: ‚Ekki hver sá sem við mig segir: Drottinn, Drottinn ... heldur sá sem gjörir vilja föður míns.‘ [44-15] Í lífslexíu sinni gaf Jesús mannkyninu stórkostlegt markmið og eina markmiðið sem við öll ættum að stefna að. Ég trúi því að hann tilheyri ekki aðeins kristninni, heldur öllum heiminum, öllum löndum og kynþáttum.

Síðasta kvöldið mitt í Wardha ávarpaði ég fundinn sem herra Desai hafði boðað til í ráðhúsinu. Salurinn var troðfullur upp að gluggakistunum og um 400 manns voru saman komnir til að hlusta á fyrirlesturinn um jóga. Ég talaði fyrst á hindí, síðan á ensku. Litli hópurinn okkar sneri aftur til ashramsins nógu snemma til að fá að sjá Gandhi í friði og bréfaskriftum.

Nóttin var enn að líða þegar ég vaknaði klukkan fimm. Þorpslífið var þegar farið að hrærast í; fyrst uxavagn við hlið ashramsins, síðan bóndi með þunga byrði sína óstöðugt á höfðinu. Eftir morgunmat leituðu þríeykið okkar upp til Gandhi til að biðja *kveðjustundar* . Dýrlingurinn vaknar klukkan fjögur til morgunbænar sinnar.

"Mahatmaji, bless! Ég kraup til snerting hans fætur. "Indland er öruggt í þinn að halda!

Árin eru liðin síðan Wardha-ídýlan var; jörðin, höfin og himininn hafa myrkvast af heimi í stríði. Gandhi, einn meðal mikilla leiðtoga, hefur boðið upp á hagnýtan, ofbeldislausan valkost við vopnaða afl. Til að bæta úr kvörtunum og fjarlægja óréttlæti hefur Mahatma notað ... Ofbeldislausar aðferðir sem hafa aftur og aftur sannað árangur sinn. Hann setur kenningu sína fram með þessum orðum:

Ég hef komist að því að lífið heldur áfram mitt í eyðileggingunni. Þess vegna hlýtur að vera til æðri lögmál en eyðileggingin. Aðeins samkvæmt þeim lögum væri vel skipulagt samfélag skiljanlegt og lífið þess virði að lifa því.

Ef þetta er lögmál lífsins verðum við að vinna úr því í daglegu lífi. Hvar sem stríð eru, hvar sem við stöndum frammi fyrir andstæðingi, sigrum við með kærleika. Ég hef komist að því að hið örugga lögmál kærleikans hefur svarað í mínu eigin lífi eins og lögmálið um eyðingu hefur aldrei gert.

Á Indlandi höfum við séð sýnikennslu á virkni þessara laga á sem víðtækastan hátt. Ég fullyrði ekki að ofbeldisleysi hafi náð til þeirra 360.000.000 manna sem búa á Indlandi, en ég fullyrði að það hafi náð dýpra en nokkur önnur kenning á ótrúlega skömmum tíma.

Það þarf nokkuð erfiða þjálfun til að ná andlegu ástandi ofbeldisleysis. Það er agað

líf, eins og líf hermanns. Fullkomið ástand næst aðeins þegar hugur, líkami og mál eru í réttri samhæfingu. Sérhvert vandamál myndi henta lausn ef við værum staðráðin í að gera lögmál sannleikans og ofbeldisleysisins að lögmáli lífsins.

Rétt eins og vísindamaður getur unnið kraftaverk með því að beita náttúrulögmálum á ýmsa vegu, getur maður sem beitir ástarlögmálum af vísindalegri nákvæmni unnið enn meiri kraftaverk. Ofbeldisleysi er… óendanlega dásamlegri og fínlegri en náttúruöflin eins og til dæmis rafmagn. Lögmál ástarinnar er miklu meiri vísindi en nokkur nútímavísindi.

Með því að skoða söguna má með rökum fullyrða að vandamál mannkynsins hafi ekki verið leyst með notkun grimmdarvalds. Fyrri heimsstyrjöldin skapaði ógnvekjandi stríðskarma sem þróaðist yfir í síðari heimsstyrjöldina. Aðeins hlýja bræðralagsins getur brætt núverandi risavaxna stríðskarma sem annars gæti þróast yfir í þriðju heimsstyrjöldina. Þessi vanheilaga þrenning mun útrýma að eilífu möguleikanum á fjórðu heimsstyrjöld með kjarnorkusprengjum. Notkun frumskógarrökfræði í stað mannlegrar skynsemi við lausn deilna mun gera jörðina að frumskógi. Ef bræður eru ekki í lífi, þá eru bræður í ofbeldisfullum dauða.

Stríð og glæpir borga sig aldrei. Milljarðar dollara sem fóru upp í reyk sprengifimrar tómleika hefðu nægt til að skapa nýjan heim, næstum lausan við sjúkdóma og algerlega lausan við fátækt. Ekki jörð ótta, ringulreið, hungursneyðar, drepsótta og hins *makabra* , heldur eitt víðfeðmt land friðar, velmegunar og aukinnar þekkingar.

Ofbeldislaus rödd Gandhis höfðar til æðstu samvisku mannsins. Þjóðir skulu ekki lengur bindast dauðanum, heldur lífinu; ekki eyðileggingunni, heldur uppbyggingunni; ekki Tortímingaranum, heldur Skaparanum.

„Maður ætti að fyrirgefa, jafnvel þótt meiðsli verði fyrir hendi,“ segir Mahabharata . „Sagt hefur verið að tegundin eigi sér stað vegna þess að maðurinn fyrirgefur. Fyrirgefning er heilagleiki; með fyrirgefningu er alheimurinn haldinn saman. Fyrirgefning er máttur hinna voldugu; fyrirgefning er fórn; fyrirgefning er huglæg ró. Fyrirgefning og mildi eru eiginleikar þeirra sem eru sjálfumglaðir.“
Þau tákna eilíft dyggð.“

Ofbeldisleysi er eðlileg afleiðing lögmáls fyrirgefningar og kærleika. „Ef manntjón verður nauðsynlegt í réttlátri baráttu,“ lýsir Gandhi yfir, „þá ætti maður að vera tilbúinn, eins og Jesús, að úthella eigin blóði, ekki annarra. Að lokum mun minna blóð úthellast í heiminum.“

Einhvern tíma verða rituð stórkvæði um indversku *satyagrahi-mennina* sem stóðust hatur með kærleika, ofbeldi með ofbeldisleysi, sem leyfðu sér að vera miskunnarlaust slátrað frekar en að hefna sín. Niðurstaðan á ákveðinn sögulegt tilefni var það það vopnaður andstæðingar kastaði niður þeirra byssur og flúði, skammast sín, hrist til þeirra dýpi eftir það sjón af karlar WHO metið það lífið af annar umfram sínar eigin.

„Ég myndi bíða, ef þörf krefði, um aldur og ævi,“ segir Gandhi, „frekar en að

sækjast eftir frelsi lands míns með blóðugum hætti.“ Mahatma gleymir aldrei hinni tignarlegu viðvörun: „Allir sem sverði bregðast skulu falla fyrir sverði.“ [44-16] Gandhi hefur skrifað:

Ég kalla mig þjóðernissinna, en þjóðernishyggja mín er jafn víðtæk og alheimurinn. Hún nær yfir allt. það þjóðir af það jörð. [44-17] Mín þjóðernishyggja felur í sér það vellíðan af það heil heimur. Ég gera

Ég vil ekki að Indland mitt rísi á ösku annarra þjóða. Ég vil ekki að Indland arðræni einn einasta mann. Ég vil að Indland sé sterkt svo það geti smitað aðrar þjóðir líka með styrk sínum. Það er ekki svo með eina þjóð í Evrópu í dag; þær veita ekki öðrum styrk.

Wilson forseti minntist á fjórtán fallegu atriði sín en sagði: „Ef þessi viðleitni okkar til að koma á friði mistekst, þá höfum við vopnabúnað okkar til að styðjast við.“ Ég vil snúa þeirri skoðun við og segi: „Vopnabúnaður okkar hefur þegar brugðist. Við skulum nú leita að einhverju nýju; við skulum reyna kraft kærleikans og Guðs sem er sannleikurinn.“ Þegar við höfum náð því munum við ekki þurfa neitt annað.

Með því að Mahatma þjálfaði þúsundir sannra *satyagrahi-a* (þeirra sem hafa tekið hin ellefu ströngu heit sem getið er í fyrri hluta þessa kafla), sem síðan dreifðu boðskapnum; með því að fræða indverska almenninginn af þolinmæði til að skilja hið andlega og að lokum efnislega kostir ofbeldisleysis; með því að vopna fólk sitt með ofbeldislausum vopnum - samvinnuleysi gegn óréttlæti, vilja til að þola niðurlægingu, fangelsi, dauðann sjálfan frekar en að grípa til vopna; með því að vekja samúð heimsins með ótal dæmum um hetjulega píslarvætti meðal *satyagrahis* , hefur Gandhi á dramatískan hátt lýst hagnýtu eðli ofbeldisleysis, hátíðlegu valdi þess til að leysa deilur án stríðs.

Gandhi hefur þegar, með ofbeldislausum aðferðum, unnið fleiri pólitískar tilslakanir fyrir land sitt en nokkur leiðtogi nokkurs lands hefur nokkurn tímann unnið nema með byssukúlum. Ofbeldislausar aðferðir til að útrýma öllu ranglæti og illsku hafa verið notaðar á áberandi hátt, ekki aðeins í ... stjórnmálasviðinu en á viðkvæmu og flóknu sviði indverskra samfélagsumbóta. Gandhi og fylgjendur hans hafa útrýmt mörgum langvarandi deilum milli hindúa og múslima; hundruð þúsunda múslima líta til Mahatma sem leiðtoga síns. Hinir ósnertanlegu hafa fundið í hann óttalausan og sigursælan hetju þeirra. „Ef endurfæðing er í vændum fyrir mig,“ skrifaði Gandhi, „þá ósk til vera fæddur a útlægur í það miðri af útlægir, vegna þess að þar með Ég myndi vera fær til veita þeim skilvirkari þjónustu.“

Mahatma er vissulega „mikil sál“, en það voru ólæsar milljónir manna sem höfðu þá dómgreind að veita titilinn. Þessi blíði spámaður er heiðraður í eigin landi. Hinn lítilmótlegi bóndi hefur tekist að takast á við mikla áskorun Gandhis. Mahatma trúir af öllu hjarta á meðfædda göfugmennsku mannsins. Óhjákvæmileg mistök hafa aldrei valdið honum vonbrigðum. „Jafnvel þótt andstæðingurinn spili hann“ „Tuttugu sinnum rangt,“ skrifar hann, „ er *satyagrahi* tilbúinn að treysta honum í tuttugasta og fyrsta skiptið, því óbeint traust á mannlegt eðli er sjálf kjarni trúarjátningarinnar.“ **44-18**

„Mahatmaji, þú ert einstakur maður. Þú mátt ekki búast við að heimurinn hegði sér eins og þú gerir.“ Gagnrýnandi sagði einu sinni þetta.

„Það er merkilegt hvernig við blekkjum okkur sjálf og ímyndum okkur að líkaminn geti batnað en að það sé ómögulegt að kalla fram falda krafta sálarinnar,“ svaraði Gandhi. „Ég er að reyna að sýna fram á að ef ég hef einhverja af þessum kröftum, þá er ég jafn brothættur dauðlegur og við öll og að ég hef aldrei haft neitt óvenjulegt í mér né hef ég það lengur. Ég er einfaldur einstaklingur sem getur gert mistök eins og hver annar dauðlegur maður. Ég viðurkenni þó að ég hef næga auðmýkt til að játa mistök mín og fara aftur á bak. Ég viðurkenni að ég hef óhagganlega trú á Guð og gæsku hans og...“

óþrjótandi ástríða fyrir sannleika og kærleika. En er það ekki það sem hver einstaklingur býr yfir? Ef við ætlum að ná framförum megum við ekki endurtaka söguna heldur skapa nýja sögu. Við verðum að bæta við arfleifð forfeðra okkar. Ef við megum gera nýjar uppgötvanir og uppfinningar í heimi fyrirbæra, verðum við þá að lýsa yfir gjaldþroti okkar á andlegu sviði? Er ómögulegt að margfalda undantekningarnar til að gera þær að reglunni? Verður maðurinn alltaf að vera fyrst og maðurinn síðan, ef hann gerir það yfirhöfuð? [44-19]

Bandaríkjamenn kunna vel að minnast með stolti þeirrar vel heppnuðu tilraunar Williams Penn, sem hann gerði til að stofna nýlendu sína í Pennsylvaníu á 17. öld, án ofbeldis. Þar voru „engin virki, engir hermenn, engin vopn, jafnvel engin vopn.“ Í miðjum grimmum landamærastríðunum og blóðbaðinu sem átti sér stað milli nýrra landnema og rauðindíána, voru kvekararnir í Pennsylvaníu einir óáreittir. „Aðrir voru drepnir; aðrir voru myrtir; en þeir voru óhultir. Engin kvekarakona varð fyrir árásum; ekki“ „Kvekarabarn var myrt, ekki kvekaramaður var pyntaður.“ Þegar kvekararnir voru loksins neyddir til að gefa upp stjórn ríkisins „braust út stríð og nokkrir íbúar Pennsylvaníu voru drepnir. En aðeins þrír kvekarar voru drepnir, þrír sem höfðu svo langt fallið frá trú sinni að þeir gátu borið varnarvopn .“

„Að beita valdi í fyrri heimsstyrjöldinni (I) tókst ekki að skapa ró,“ hefur Franklin D. Roosevelt bent á. „Sigur og ósigur voru bæði ófrjó. Þann lexíu hefði heimurinn átt að læra.“

„Því fleiri ofbeldisvopn, því meiri eymd verður mannkynið,“ kenndi Lao-tse. „Sigur ofbeldisins endar með sorgarhátíð.“

„Ég berst fyrir engu minna en heimsfriði,“ hefur Gandhi lýst yfir. „Ef indversku hreyfingunni tekst á við ofbeldislausa *Satyagraha-* aðferð, mun það gefa þjóðrækni nýja merkingu og, ef ég má segja það í fullri auðmýkt, lífinu sjálfu.“

Áður en Vesturlönd afgreiða áætlun Gandhis sem óframkvæmanlega draumóra, skulum við fyrst íhuga skilgreiningu meistarans í Galíleu á *Satyagraha :*

„Þér hafið heyrt að sagt var: Auga fyrir auga og tönn fyrir tönn. En ég segi yður: Rísið ekki gegn hinu illa. [44-20] en sá sem slær þig á hægri kinnina, þá snúðu honum einnig hinni til.“

Tímabil Gandhis hefur, með dásamlegri nákvæmni geimtímasetningar, teygt sig inn í öld sem þegar hefur verið eyðilögð og rúin af tveimur heimsstyrjöldum. Guðleg skrift birtist á granítvegg lífs hans: viðvörun gegn frekari blóðsúthellingum meðal bræðra.

MAHATMA GANDHI'S HANDRITIÐ INN HINDÍ

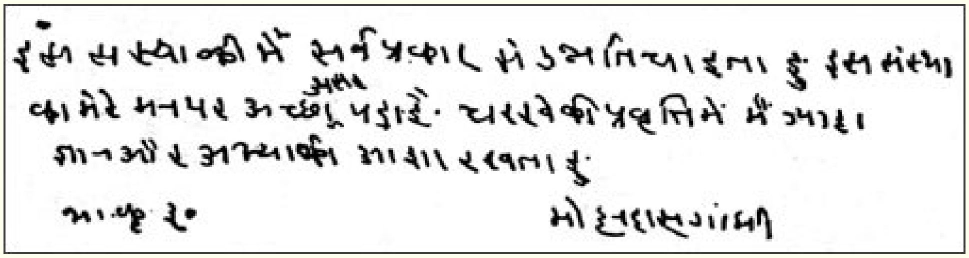

Mahatma Gandhi heimsótti menntaskólann minn í Ranchi þar sem ég var í jógakennslu. Hann skrifaði vinsamlega ofangreindar línur í gestabókina í Ranchi. Þýðingin er: „Þessi stofnun hefur djúpstætt áhrif á mig. Ég vona að þessi skóli muni hvetja til frekari hagnýtrar notkunar á snúningshjólinu.“

MOHANDAS GANDHI (*Undirritað*)

september 17, 1925

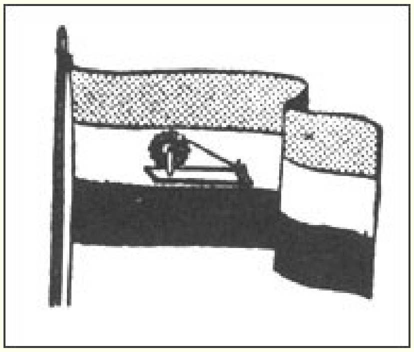

Gandhi hannaði þjóðfána Indlands árið 1921. Röndin eru saffranlituð, hvít og græn; *charka* (snúningshjólið) í miðjunni er dökkblá. „ *Charka* táknar orku,“ skrifaði hann, „og minnir á okkur það á meðan það fortíð tímabil af velmegun í Indlands saga, hönd snúningur og önnur heimilishandverk voru áberandi.“

44-1 : Hans fjölskylda nafn er Mohandas Karamchand Gandhi. Hann aldrei vísar til til sjálfur eins og "Mahatma."

44-2 : Hinn bókstaflega þýðing frá Sanskrít er "halda til sannleikur.“ *Satyagraha* er það frægur ofbeldisleysi hreyfing leiddi eftir Gandhi.

44-3 : Ósatt og því miður! illgjarn skýrslur voru nýlega dreift það Ungfrú Slade hefur slitinn allt hennar bönd með Gandhi og svík heit sín. Ungfrú Slade, lærisveinn Mahatma í *Satyagraha* í tuttugu ár, gaf út undirritaða yfirlýsingu til *Sameinuðu þjóðanna. Ýttu á* , dagsett Des. 29, 1945, í sem hún útskýrði það a sería af tilefnislaus sögusagnir reis upp eftir hún hafði fór, með blessun Gandhi, til lítils staðar í norðausturhluta Indlands nálægt Himalajafjöllum, í þeim tilgangi að stofna þar sitt nú blómlega *Kisan Ashram* (miðja fyrir læknisfræðilegt og landbúnaðar aðstoð til bóndi bændur). Mahatma Gandhi áætlanir til heimsækja nýja ashramið árið 1946.

44-4 : Ungfrú Slade minnt á mig af annar virðulegur Vesturlanda kona, Ungfrú Margrét Woodrow Wilson, elstur dóttir Ameríku frábært forseti. Ég hitti hennar í Nýtt Jórvík; hún var ákaflega áhugasamur í Indland. Seinna hún fór til Pondicherry, þar sem hún eyddi síðustu fimm árum ævi sinnar, glöð og agaðri leið við fætur Sri Aurobindo Ghosh.

.Þetta vitringur aldrei talar; hann hljóðlega heilsar hans lærisveinar á þrír árlega tilefni aðeins

44-5 : Fyrir ár í Ameríka Ég hafði verið að fylgjast með tímabil af þögn, til það skelfing af hringjendur og ritara.

44-6 : Skaðleysi; ofbeldisleysi; það grunnur rokk af Gandhi's trúarjátning. Hann var fæddur inn í a fjölskylda af strangt Jainar, sem dýrka *ahimsa* sem rótdyggð. Jainismi, sértrúarsöfnuður innan hindúisma, var stofnaður á 6. öld f.Kr. af

Mahavira,

!samtíma af Búdda. Mahavira þýðir "frábært hetja"; má hann útlit niður það aldir á hans hetjulegur sonur Gandhi

44-7 : Hindí er það tungumál franka fyrir það heil af Indland. An Indó- Arískt tungumál byggt að mestu leyti á Sanskrít rætur, Hindí er aðalmál Norður-Indlands. Aðalmállýska vestur-hindí er hindústaní, rituð bæði með *devanagarí* (sanskrít) stöfum og arabískum stöfum. Undirmállýskan, úrdú, er töluð af múslimum.

44-8 : Gandhi hefur lýst hans lífið með a hrikalegt hreinskilni í *Hinn Sagan Af Mín Tilraunir Með Sannleikurinn* (Ahmedabad: Navajivan Ýttu á, 1927- 29, 2 bindi) Þetta ævisaga hefur verið samantekt í *Mahatma Gandhi, Hans Eiga Saga* , ritstýrt af CF Andrews, með inngangi eftir John Haynes Holmes (New York: Macmillan Co., 1930).

Margir sjálfsævisögur fullur með frægur nöfn og litrík viðburðir eru næstum því alveg hljóðlát á hvaða sem er áfangi af innri greining eða þróun. Einn leggur niður hver af þessir bækur með a ákveðinn óánægja, eins og þó að segja: "Hér er „maður sem þekkti marga þekkta einstaklinga en þekkti aldrei sjálfan sig.“ Þessi viðbrögð eru ómöguleg með ævisögu Gandhis; hann afhjúpar galla sína og brögð með ópersónulegri hollustu við sannleikann sem er sjaldgæf í annálum allra

.tíma

44-9 Kasturabai Gandhi lést í fangelsi í Poona þann 22. febrúar 1944. Gandhi, sem venjulega var tilfinningalaus, grét hljóðlega. Skömmu síðar eftir hennar aðdáendur hafði lagði til a Minningarathöfn Sjóður í hennar heiður, 125 laks af rúpíur (næstum því fjórir milljón dollara) hellt í frá allt yfir Indland. Gandhi hefur raðað það það sjóður vera notað fyrir þorp velferð vinna meðal konur og börn. Hann greinir frá athöfnum sínum í ensku vikuritinu sínu, *Harijan* .

44-10 : Ég sent a sending til Vardha, bráðum eftir mín afturkoma til Ameríka. Hinn plöntur, því miður! dó á það leið, ófær til að þola álagið af löngum sjóflutningum.

44-11 : Þóreau, Ruskin, og Mazzini eru þrír annað Vesturlanda rithöfundar hvers félagsfræðileg skoðanir Gandhi hefur rannsakað vandlega.

44-12 : Hinn heilagt ritningin gefið til Persía um 1000 f.Kr. eftir Zaraþústra.

44-13 : Hinn einstakt eiginleiki af Hindúatrú meðal það heimur trúarbrögð er það það leiðir af sér ekki frá a einhleypur frábært stofnandi en frá það ópersónulegur Vedískt ritningar. Hindúatrú þannig gefur umfang fyrir tilbeiðsluríkur innlimun inn í þess brjóta saman af spámenn af öllum aldir og allt lönd. Hinn Vedískt ritningar stjórna ekki aðeins andakt starfshættir en allt mikilvægt félagslegur tollar, í viðleitni til að færa allar athafnir mannsins í samræmi við guðleg lögmál.

44-14 Alhliða sanskrítorð yfir lög; lögmæti eða náttúrulegt réttlæti; skyldu eins og hún er eðlislæg í aðstæðunum. í sem a maður finnur sjálfur á hvaða sem er gefið tími. Hinn ritningar skilgreina *dharma* eins og "það náttúrulegt alheimslögmál sem með því að fylgja þeim bjargast manninum frá niðurlægingu og þjáningum.“

44-15 : *Matteus* 7:21.

44-16 : *Matteus* 26:52.

44-17 : "Látið ekki a maður dýrð í þetta, það hann ást hans land; Láta hann frekar dýrð í þetta, það hann ást hans góður.“ - *Persneskt máltæki.*

44-18 „Þá kom Pétur til hans og sagði: „Herra, hversu oft á bróðir minn að syndga gegn mér og ég fyrirgefi honum? Allt að sjö sinnum?“ Jesús segir til hann, Ég segja ekki til þig, Þangað til sjö sinnum: en, Þangað til sjötíu sinnum sjö.“ - *Matteus* 18:21-22 .

44-19 Charles P. Steinmetz, hinn mikli rafmagnsverkfræðingur, var eitt sinn spurður af Roger W. Babson: „Hvaða rannsóknarsvið mun sjá mesta þróunina á næstu fimmtíu árum?“ „Ég held að mesta uppgötvunin verði gerð meðfram andleg línur,“ Steinmetz svaraði. "Hér er a afl sem saga greinilega kennir hefur verið það mest kraftur í þróun mannsins. Samt höfum við aðeins verið að leika okkur með það og aldrei rannsakað það alvarlega eins og við höfum gert með líkamlega sveitir. Einhvern tímann fólk mun læra það efni hlutir gera ekki koma með hamingja og eru af lítið nota í gerð skapandi og öflug karlar og konur. Þá munu vísindamenn heimsins snúa rannsóknarstofum sínum að rannsóknum á Guði og bæn og andlegum kröftum sem enn hafa varla verið náð. Þegar þessi dagur kemur mun heimurinn sjá meiri framfarir á einni kynslóð en hann hefur séð á síðustu fjórum.

44-20 : Það er, standast ekki illt með illt. (*Matteus* 5:38-39)

KAFLI: 45

Hinn bengalska "Gleði-gegnsýrð" Móðir

„Herra minn, vinsamlegast farið ekki frá Indlandi án þess að sjá Nirmala Devi. Heilagleiki hennar er mikill; hún er þekkt víða sem Ananda Moyi Ma (Gleði-gegnsýrða móðir).“ Frænka mín, Amiyo Bose, horfði á mig með alvöru.

„Auðvitað! Ég vil mjög gjarnan sjá þessa heilögu konu.“ Ég bætti við: „Ég hef lesið um langt komna guðsþekkingu hennar. Lítil grein um hana birtist fyrir mörgum árum í *East-West* .“

„Ég hef hitt hana,“ hélt Amiyo áfram. „Hún heimsótti nýlega minn eigin litla bæ, Jamshedpur. Að bæn lærisveins fór Ananda Moyi Ma heim til deyjandi manns. Hún stóð við rúmstokk hans; um leið og hönd hennar snerti enni hans hætti dauðahristingurinn. Sjúkdómurinn hvarf samstundis; manninum til mikillar undrunar var hann heill á húfi.“

Fáeinum dögum síðar heyrði ég að sæla móðirin dvaldi hjá lærisveini í Bhowanipur-hverfinu í Kalkútta. Herra Wright og ég lögðum strax af stað frá heimili föður míns í Kalkútta. Þegar Ford-bíllinn nálgaðist húsið í Bhowanipur, sáum ég og félagi minn óvenjulega götumynd.

Ananda Moyi Ma stóð í opnum bíl og blessaði um hundrað lærisveina. Hún var greinilega að fara af stað. Herra Wright lagði Ford-bílnum nokkru frá og fylgdi mér gangandi í átt að kyrrláta samkomunni. Dýrlingakvennan leit í áttina til okkar; hún steig út úr bílnum sínum og gekk í átt að okkur.

„Faðir, þú ert kominn!“ Með þessum áköfu orðum lagði hún arminn um háls mér og höfuðið á öxl mína. Herra Wright, sem ég hafði rétt í þessu sagt við að ég þekkti ekki dýrlinginn, var naut þessarar einstöku móttöku í botn. Augu hinna hundrað chela voru einnig með nokkurri undrun fest á ástúðlegu myndinni.

Ég sá strax að dýrlingurinn var í háu *samadhi- ástandi* . Algjörlega ómeðvituð um ytra útlit sitt sem kona, þekkti hún sjálfa sig sem óbreytanlega sál; frá því plani heilsaði hún gleðilega öðrum dýrkanda Guðs. Hún leiddi mig í höndina inn í bílinn sinn.

"Ananda Moyi Mamma, Ég er að tefja þinn ferðalag!" Ég mótmælti.

„Pabbi, ég er að hitta þig í fyrsta skipti í þessu lífi, eftir langa tíð!“ sagði hún. „Vinsamlegast farðu ekki strax.“

Við sátum saman í aftursætunum í bílnum. Hin sæla móðir féll fljótlega í kyrrlátt, himinlifandi ástand. Falleg augu hennar litu til himins og, hálfopin, kyrrðust, og horfðu inn í hið nær-fjarna innra Elysium. Lærisveinarnir sungu blíðlega: „Sigur Guðdómlegrar móður!“

Ég hafði fundið marga menn sem höfðu skilið Guð á Indlandi, en aldrei áður hafði ég hitt svona upphafna dýrlingskvenu. Blíðlegt andlit hennar var gljáð af ólýsanlegri gleði sem hafði gefið henni nafnið Sæla móðir. Sítt svart hár lá laust á bak við óhúðað höfuð hennar. Rauður punktur af sandelviðarmassa á enninu táknaði andlegt auga, alltaf opið innra með henni. Lítið andlit, smáar hendur, smáir fætur - andstæða við andlega stærð hennar!

Ég setja sumir spurningar til a nálægt kona chela á meðan Ananda Moyi Ma varð eftir heillaður.

„Hin sæla móðir ferðast víða um Indland; víða á hún sér hundruð lærisveina,“ sagði chela mér. „Hugrekki hennar hefur leitt til margra eftirsóknarverðra samfélagsumbóta.“
Þótt hann sé brahmani, þá viðurkennir dýrlingurinn enga kastagreiningu. [45-1] Við erum alltaf í hóp með henni og gætum að þægindum hennar. Við verðum að vera móðir hennar; hún tekur ekki eftir líkama hennar. Ef enginn gæfi henni mat, borðar hún ekki eða spyr neins. Jafnvel þegar máltíðir eru bornar fram fyrir hana snertir hún þær ekki. Til að koma í veg fyrir að hún hverfi úr þessum heimi, gefum við lærisveinarnir henni að borða með eigin höndum. Í marga daga saman er hún oft í guðdómlegri leiðslu, varla andandi, augun óhreyfð. Einn helsti lærisveinn hennar er eiginmaður hennar. Fyrir mörgum árum, stuttu eftir hjónaband þeirra, sór hann þagnarheit.

Chela benti á breiðherðaðan, fíngerðan mann með sítt hár og gráskegg. Hann stóð hljóður mitt í hópnum, með hendurnar krosslagðar í lotningarfullri stellingu lærisveins.

Endurnærð af dýfingu sinni í hið óendanlega, einbeitti Ananda Moyi Ma nú meðvitund sinni að efnisheiminum.

„Faðir, vinsamlegast segðu mér hvar þú dvelur.“ Rödd hennar var

skýr og ljúf. „Eins og er, í Kalkútta eða Ranchi; en brátt mun ég

snúa aftur til Ameríku.“ „Ameríka?“

„Já. Indversk kona sem leitar andlegrar vitundar myndi einlæglega meta þar

dýrling. Langar þig að fara?“

"Ef Faðir getur taka ég, Ég mun fara."

Þetta svara olli hennar nálægt lærisveinar til byrja í viðvörun.

„Tuttugu eða fleiri okkar ferðast alltaf með sælu móðurinni,“ sagði ein þeirra ákveðin við mig. „Við gætum ekki lifað án hennar. Hvert sem hún fer, verðum við að fara.“

Með tregðu hætti ég við áætlunina, þar sem hún bjó yfir óframkvæman eiginleika sjálfsprottinnar stækkunar!

„Vinsamlegast komdu að minnsta kosti til Ranchi með lærisveinum þínum,“ sagði ég þegar ég kvaddi dýrlinginn. „Sem guðlegt barn sjálfur munt þú njóta litlu krílanna í skólanum mínum.“

"Hvenær sem Faðir tekur ég, Ég mun með ánægju fara."

Skömmu síðar var Ranchi *Vidyalaya* í hátíðarbúningi fyrir fyrirheitna heimsókn dýrlingsins. Unga fólkið hlakkaði til hvaða hátíðardags sem var - engar kennslustundir, klukkustundir af tónlist og veislu fyrir hápunktinn!

„Sigur! Ananda Moyi Ma, ki jai!“ Þessi endurtekni söngur frá tugum áhugasamra smábarna heilsaði hópi dýrlingsins þegar hann gekk inn um skólahliðið. Rigningar af gullmolum, klingjandi symbalar, kraftmikill blástur í skeljar og taktur mridanga-*trommunnar* ! Hin sæla móðir reikaði brosandi um sólríka *Vidyalaya*- lóðina, alltaf með flytjanlega paradís í sér.

„Það er fallegt hérna,“ sagði Ananda Moyi Ma vingjarnlega þegar ég leiddi hana inn í aðalbygginguna. Hún settist við hlið mér með barnslegu brosi. Hún lét mann finna fyrir því að vera einlægur, en samt var alltaf eins og einhver einangrun í kringum hana – þversagnakennd einangrun Alnærveru.

"Vinsamlegast segja frá mig eitthvað af þinn lífið.“

„Pabbi veit allt um þetta; hvers vegna að endurtaka þetta?“ Henni fannst greinilega að staðreyndir um eina stutta holdgervingu væru vanmetnar.

Ég hló, varlega endurtekning mín spurning.

„Pabbi, það er lítið að segja frá.“ Hún breiddi út tignarlegar hendur sínar í afsakandi bendingu. „Meðvitund mín hefur aldrei tengst þessum tímabundna líkama. Áður en ég kom til þessarar jarðar, pabbi, „var ég eins.“ Sem lítil stúlka, „var ég eins.“ Ég óx upp í kvenleika, en samt „var ég eins.“ Þegar fjölskyldan sem ég fæddist í gerði ráðstafanir til að gifta þennan líkama, „var ég eins.“ Og þegar, ölvaður af ástríðu, kom eiginmaður minn til mín og muldraði elskuleg orð, snerti líkama minn létt, fékk hann ofsafengið áfall, eins og hann hefði verið sleginn niður af eldingu, því jafnvel þá „var ég eins.“

"Minn" eiginmaður kraup áður ég, brotinn hans hendur, og sárbændi mín afsakið.

„‚Móðir,‘ sagði hann, ‚þar sem ég hef vanhelgað musteri þitt með því að snerta það með hugsun um girnd – án þess að vita að í því bjó ekki eiginkona mín heldur hin guðdómlega móðir – tek ég þetta hátíðlega heit: Ég mun vera lærisveinn þinn, einlífur fylgjandi, alltaf annast þig í þögn sem þjónn og aldrei tala við neinn framar svo lengi sem ég lifi. Megi ég þannig bæta fyrir syndina sem ég hef drýgt í dag.‘

gegn þú, mín gúrú.

„Jafnvel þegar ég samþykkti þessa bónorði eiginmanns míns hljóðlega, þá var ég eins.“ Og, faðir, í fyrir framan þig núna, „Ég er hinn sami.“ Þótt sköpunardansinn breytist í kringum mig í eilífðarhöllinni, „mun ég vera hinn sami.“

Ananda Moyi Ma sökk niður í djúpt hugleiðsluástand. Form hennar var kyrrt eins og stytta; hún hafði flúið til síns síkallandi ríkis. Dökku pollarnir í augum hennar virtust líflausir og gljáandi. Þetta svipbrigði er oft til staðar þegar dýrlingar fjarlægja meðvitund sína frá efnislíkamanum, sem þá er... varla meira en sálarlaus leirstykki. Við sátum saman í klukkustund í himinlifandi leiðslu. Hún sneri aftur til þessa heims með kátum litlum hlátri.

„Vinsamlegast, Ananda Moyi Ma,“ sagði ég, „komdu með mér í garðinn. Herra Wright mun taka nokkrar myndir.“

„Auðvitað, faðir. Vilji þinn er minn vilji.“ Dýrleg augu hennar héldu óbreytanlegum guðdómlegum ljóma þegar hún sat fyrir mörgum myndum.

Tími til veislunnar! Ananda Moyi Ma kraup niður á teppið sitt, lærisveinn við olnboga hennar til að gefa henni að borða. Eins og ungbarn gleypti dýrlingurinn matinn hlýðinn eftir að chela hafði borið hann að vörum sér. Það var augljóst að sæla móðirin þekkti engan mun á karrýréttum og sælgæti!

Þegar rökkrið skall á fór dýrlingurinn með hópnum sínum í regni af rósablöðum, hendur hennar lyftar í blessun yfir litlu drengina. Andlit þeirra skinu af þeirri ástúð sem hún hafði vakið áreynslulaust.

„Elska skalt þú Drottin, Guð þinn, af öllu hjarta þínu, allri sálu þinni, öllum huga þínum og öllum mætti þínum.“ Kristur hefur lýst yfir: „Þetta er hið fyrsta boðorð.“
45-2

Ananda Moyi Ma leggur til hliðar allar óæðri tilfinningar og býður Drottni hollustu sína. Ekki með hárfínum greinarmun fræðimanna heldur með öruggri rökfræði trúarinnar hefur þessi barnalega dýrlingur leyst eina vandamálið í mannlegu lífi - að koma á einingu við Guð. Maðurinn hefur gleymt þessum einfaldleika, sem nú er hulinn milljón vandamála. Þjóðirnar neita að sýna Guði eingyðistrú og dylja ótryggð sína með nákvæmri virðingu frammi fyrir ytri helgidómum kærleikans.
Þessir mannúðarmál bendingar eru dyggðugur, vegna þess að fyrir a augnablik þau beina áfram mannsins athygli frá sjálfum sér, en þær frelsa hann ekki frá hans einu ábyrgð í lífinu, sem Jesús kallar fyrsta boðorðið. Sú upplyftandi skylda að elska Guð er tekin á sig með fyrsta andardrætti mannsins úr lofti sem eini velgjörðarmaður hans gefur honum frjálslega.

Við annað tækifæri eftir heimsókn hennar til Ranchi fékk ég tækifæri til að sjá Anöndu Moyi Ma. Nokkrum mánuðum síðar stóð hún meðal lærisveina sinna á Serampore-lestarstöðinni og beið eftir lestinni.

„Pabbi, ég er að fara til Himalajafjalla,“ sagði hún við mig. „Gjafmildir lærisveinar hafa byggt mér einsetubústað í Dehra Dun.“

Þegar hún steig um borð í lestina dáðist ég að því að hvort sem hún var meðal mannfjölda, í lest, að veislu eða í þögn, þá litu augu hennar aldrei frá Guði. Innra með mér heyri ég enn rödd hennar, óma ómældrar sætleika:

"Sjáðu, núna og alltaf einn með það Eilíft, Ég er alltaf það sama.“

45-1 Ég finn frekari staðreyndir um ævi Ananda Moyi Ma, prentaðar í *austur-vestur* . Dýrlingurinn fæddist árið 1893 í Dacca í miðhluta ... Bengal. Ólæsir, hún hefur enn agndofa það menntamenn eftir hennar viska. Hún vísur í Sanskrít hafa fyllt fræðimenn með undrun. Hún hefur veitt huggun syrgjandi einstaklingum og framkvæmt kraftaverkalækningar með nærveru sinni einni.

45-2 : *Mark* 12:30.

KAFLI: 46

Hinn Kona Jóga WHO Aldrei Matur

„Herra minn, hvert erum við að fara í morgun?“ Herra Wright ók Ford-bílnum; hann tók augun af veginum nógu lengi til að stara á mig með spyrjandi augnaráði. Dag frá degi vissi hann sjaldan hvaða hluta Bengal hann myndi uppgötva næst.

„Ef Guð lofar,“ svaraði ég guðhrædd, „erum við á leiðinni að sjá áttunda undur veraldar – kvenkyns dýrling sem borðar ekkert nema loft!“

„Endurtekning undursins – eftir Therese Neumann.“ En herra Wright hló samt ákaft; hann jók meira að segja hraða bílsins. Meira óvenjulegt magn af möl fyrir ferðadagbók sína! Ekki einn af venjulegum ferðamanni, það!

Ranchi-skólinn var rétt skilinn eftir; við vorum risin fyrir sólarupprás. Auk mín og ritara míns voru þrír bengalskir vinir í hópnum. Við drukkum í hressandi loftinu, náttúrulegu morgunvíni. Bílstjórinn okkar stýrði bílnum varlega á milli bænda á fyrstu stigum og tveggja hjóla vagna, hægt dregnir af uxum með hnúfu herðar, sem voru tilbúnir að deila um veginn við óboðinn óboðinn mann.

"Herra, við myndi eins og til vita meira af það fasta heilagur."

"Hún nafn er Giri Bala," Ég upplýstur mín félagar. "Ég fyrst heyrt um hennar ár síðan frá a

fræðimaðurinn Sthiti Lal Nundy. Hann kom oft heim til Gurpar Road til að kenna bróður mínum, Bishnu.

„Ég þekki Giri Bala vel,“ sagði Sthiti Babu við mig. „Hún notar ákveðna jógatækni sem gerir henni kleift að lifa án þess að borða. Ég var nágranni hennar í Nawabganj nálægt Ichapur.“ [46-1] Ég lagði mig fram um að fylgjast vel með henni; ég fann aldrei merki um að hún væri að borða eða drekka. Áhugi minn jókst að lokum svo mikið að ég nálgaðist Maharaja Burdwan [46-2.] og bað hann um að framkvæma rannsókn. Hann varð undrandi á sögunni og bauð henni í höll sína. Hún samþykkti próf og bjó í tvo mánuði innilokuð í litlum hluta af heimili hans. Síðar sneri hún aftur í tuttugu daga heimsókn í höllina; og síðan í þriðju fimmtán daga prófun. Maharaja sjálfur sagði mér að þessar þrjár strangar athuganir hefðu sannfært hann án efa um að hún væri ekki átæt.

„Þessi saga Sthiti Babú hefur verið mér hugleikin í meira en tuttugu og fimm ár,“ sagði ég að lokum. „Stundum í Ameríku velti ég fyrir mér hvort tímans fljót myndi ekki gleypa jógínín *46-3*“ áður en ég gat hitt hana. Hún hlýtur að vera orðin ansi gömul núna. Ég veit ekki einu sinni hvar, eða hvort, hún býr. En eftir nokkrar klukkustundir munum við ná til Puruliu; bróðir hennar á heimili þar.“

Eftir hálf tíu okkar lítið hópur var að spjalla með það bróðir, Lambadar Dey, a lögfræðingur af Purúlía.

„Já, systir mín býr. Hún dvelur stundum hjá mér hér, en núna er hún heima hjá fjölskyldunni okkar í Biur.“ Lambadar Babu kastaði efablandinni augnaráði á Ford-bílinn. „Ég held varla, Swamiji, að nokkur bíll hafi nokkurn tíma komist eins langt inn í innréttingarnar og í Biur. Það væri kannski best ef þið öll sættuð ykkur við forna kippi uxakerrunnar!“

Eins og einn rödd okkar veisla veðsett hollusta til það Stolt af Detroit.

„Fordinn kemur frá Ameríku,“ sagði ég við lögfræðinginn. „Það væri synd að svipta hann tækifærinu til að kynnast hjarta Bengal!“

"Maí Ganesh [46-4] „Farðu með þér!“ sagði Lambadar Babu og hló. Hann bætti kurteislega við: „Ef þú kemur einhvern tímann þangað, þá er ég viss um að Giri Bala verður glöð að sjá þig. Hún er að nálgast sjötugt en er enn við frábæra heilsu.“

„Vinsamlegast segið mér, herra minn, hvort það er alveg satt að hún borði ekkert?“ Ég horfði beint í augu hans, þessi afdráttarlausu glugga hugans.

GIRI BALA

Þessi mikla jógíkona hefur hvorki neytt matar né drykkjar síðan 1880. Ég er á myndinni með henni, árið 1936, á heimili sínu í afskekktu þorpi í Bengal, Biur. Maharadja af Burdwan hefur rannsakað vandlega hvort hún geti borðað. Hún notar ákveðna jógatækni til að endurhlaða líkama sinn með geimorku frá eter, sól og lofti.

„Það er satt.“ Augnaráð hans var opið og heiðarlegt. „Í meira en fimm áratugi hef ég aldrei séð hana borða bita. Ef heimurinn myndi skyndilega farast, gæti ég ekki orðið meira undrandi en að sjá systur mína borða!“

Við hló saman yfir það ólíkindi af þessir tveir geimferðafræði viðburðir.

„Giri Bala hefur aldrei leitað óaðgengilegrar einveru fyrir jógaiðkun sína,“ hélt Lambadar Babu áfram. „Hún hefur lifað alla sína ævi umkringd fjölskyldu sinni og vinum. Þau eru öll vel vön nú undarlegu ástandi hennar. Enginn þeirra myndi ekki verða agndofa ef Giri Bala ákveði skyndilega að borða eitthvað! Systir mín er náttúrulega að hætta störfum, eins og sæmir hindúaekkju, en litli hópurinn okkar í Purulia og Biur veit allir að hún er bókstaflega „framúrskarandi“ kona.“

Einlægni bróðurins var augljós. Litli hópurinn okkar þakkaði honum hlýlega og hélt af stað til Biur. Við stoppuðum við götubúð til að kaupa karrý og *luchis* og laðaði að okkur hóp af ígulkerum sem söfnuðust saman til að horfa á herra Wright borða með fingrunum á einfaldan hindúa-máta. [46-5] Mikil matarlyst olli því að við þurftum að styrkja okkur fyrir síðdegi sem, óvíst á þessari stundu, átti eftir að reynast nokkuð erfiður.

Leið okkar lá nú austur um sólbökuð hrísgrjónaakra inn í Burdwan-hérað Bengal.

Eftir vegum með þéttum gróðri; söngur maynanna *og* röndóttu *hálsbulbulanna* barst úr trjám með stórum, regnhlífarkenndum greinum. Öxuvagn öðru hvoru, *rini, rini, manju, manju* pík af þess ás og járnskórnir tré hjól andstæður skarpt

í hugur með það *sveifla, sveifla* af bíll dekk yfir það aðalsmanna malbik af það borgir.

„Dick, stoppaðu!“ Skyndileg beiðni mín olli því að Ford-bíllinn mótmælti harkalega. „Þetta ofhlaðna mangótré er nú bara að kalla boð!“

Við fimm þutum eins og börn niður á mangóþöktu jörðina; tréð hafði vinsamlega fellt ávexti sína þegar þeir þroskuðust.

„Margir mangóar fæðast til að liggja óséðir,“ umorðaði ég, „og sóa sætleika sínum á grýttum jörðum.“

„Ekkert eins og þetta í Ameríku, Swamiji, er það ekki?“ hló Sailesh Mazumdar, einn af bengalsku nemendum mínum.

„Nei,“ viðurkenndi ég, þakinn mangósafa og ánægðri. „Hve ég hef saknað þessa ávaxtar í Vesturlöndum! Himnaríki hindúa án mangóa er óhugsandi!“

Ég valinn upp a rokk og niður a stoltur fegurð falinn á það hæsta útlimur.

„Dick,“ spurði ég á milli bita af ambrosíu, hlýju í hitabeltissólinni, „eru allar myndavélarnar í bílnum?“

"Já, herra; í það farangur hólf."

„Ef Giri Bala reynist vera sannur dýrlingur, þá vil ég skrifa um hana í Vesturlöndum. Hindúa *-jógíní* með slíkan innblásandi kraft ætti ekki að lifa og deyja óþekkt - eins og flestir þessir mangóar.“

Helmingur einn klukkustund síðar Ég var ennþá gönguferð í það sylvan friður.

„Herra minn,“ sagði Wright, „við ættum að ná til Giri Bala áður en sólin sest, til að hafa nægilegt ljós fyrir ljósmyndir.“ Hann bætti við brosandi: „Vesturlandabúar eru efins fólk; við getum ekki búist við því að þeir trúi á konuna án þess að taka neinar myndir!“

Þetta biti af viska var óumdeilanlegt; Ég sneri sér við mín aftur á freisting og kominn aftur inn það bíll.

„Þú hefur rétt fyrir þér, Dick,“ andvarpaði ég á meðan við ókum áfram, „ég fórna mangóparadísinni á altari vestrænnar raunsæis. Ljósmyndir verðum við að eiga!“

Vegurinn varð sífellt veikari: hrukkur af hjólförum, bólur úr hörðnum leir, dapurleg veikindi ellinnar! Hópurinn okkar steig öðru hvoru af baki til að leyfa herra Wright að stýra Ford-bílnum, sem við fjögur ýttum að aftan.

„Lambadar Babu talaði satt,“ viðurkenndi Sailesh. „Bíllinn ber okkur ekki; við berum

bílinn!“

Okkar klifra inn, klifra út bíll leiðindi var blekkt alltaf og nafnlaus eftir það útlit af a þorp,

hver einn a vettvangur af forvitnileg einfaldleiki.

„Leið okkar lá í krókum og krókum gegnum pálmalundi meðal fornra, ósnortinna þorpa sem hvíldu í skugga skógarins,“ hefur Wright skráð í ferðadagbók sína, dagsett 5. maí 1936. „Mjög heillandi eru þessir þyrpingar af leirskálum úr stráþökum, skreyttar með einu af nöfnum Guðs á ...“ dyrnar; mörg lítil, nakin börn leika sér sakleysislega um, stoppa til að stara eða hlaupa villt úr þessum stóra, svarta, nautalausa vagni sem þaut brjálæðislega gegnum þorpið þeirra. Konurnar kíktu bara í skuggana, á meðan karlmennirnir slefuðu sér letilega undir trjánum meðfram veginum, forvitnir undir kæruleysi sínu. Á einum stað voru allir þorpsbúarnir glaðlega að baða sig í stóra tankinum (í fötunum sínum, skiptu um föt með því að vefja þurrum klútum um líkama sinn og sleppa blautum).
Konur legur vatn til þeirra heimili, í risastór messing krukkur.

„Vegurinn leiddi okkur í skemmtilega eltingu yfir fjall og hrygg; við hoppuðum og köstuðumst, köfuðum í litlar læki, beygðum um ókláraðan stíg, renndum okkur yfir þurra, sandkennda árfarvegi og loksins, um klukkan fimm síðdegis, vorum við nálægt áfangastað okkar, Biur. Þetta litla þorp í innri hluta Bankura-héraðs, falið í skjóli þétts laufskrúðs, er óaðgengilegt ferðamönnum á regntímanum, þegar lækirnir eru óljandi lækir og vegirnir spúa leðjueitrinu eins og snákar .“

„Þegar við báðum um leiðsögumann meðal hóps tilbiðjenda sem voru á leið heim úr musterisbæn (úti á einmanalega vellinum), vorum við umkringd af tylft fáklæddum piltum sem klifruðu upp á hliðar bílsins, áfjáðir í að leiða okkur til Giri Bala.

„Vegurinn lá að döðlupálmalundi sem skýldi hópi leirhúsa, en áður en við komumst þangað valt Ford-bíllinn augnablik í hættulega horn, kastaðist upp og féll niður. Þröngi slóðinn lá fram hjá trjám og tanki, yfir hryggi, í holur og djúpar hjólför. Bíllinn festist í runnaþyrpingu og strandaði síðan á hól, sem krafðist þess að jarðklumpar yrðu lyftir upp; við héldum áfram, hægt og varlega; skyndilega stöðvaðist leiðin af kjarrþyrpingu í miðjunni.“ af vagnabrautinni, sem krafðist króks niður bratta brún að þurrum tanki, en björgun úr honum krafðist nokkurrar skafningar, snúnings og mokunar. Aftur og aftur virtist vegurinn ófær, en pílagrímsferðin varð að halda áfram; hjálpsamir strákar sóttu spöður og rifu niður hindranirnar (líkar Ganesh-blæbrigðum!) á meðan hundruð barna og foreldra staru.

„Fljótlega vorum við að þræða okkur eftir tveimur fornöldarhjólförum, konur horfðu stórum augum út um kofadyrnar, karlar eltu okkur og drógu okkur, börn þustu til að fylla upp í...“ skrúðganga. Okkar var kannski fyrsti bíllinn sem fór um þessar vegi; „nautakerrusambandið“ hlýtur að Verið almáttugir hér! Hvílík uppákoma sem við sköpuðum - hópur, stýrður af Bandaríkjamanni og brautryðjandi í snjóandi bíl beint inn í þorpsfesti þeirra, rjúfandi hið forna friðhelgi og helgi!

„Við stöðvuðum við þrönga götu og vorum komin innan við hundrað feta frá ættarhúsi Giri Bala. Við fundum fyrir ánægju eftir langa vegferð, krýndum af erfiðri

endi. Við nálguðumst stóra, tveggja hæða byggingu úr múrsteini og gipsi, sem gnæfði yfir leirskálunum í kring; húsið var í viðgerð, því umhverfis það var einkennandi hitabeltisgrind úr bambus.“

„Með hitasóttri eftirvæntingu og bældri gleði stóðum við fyrir opnum dyrum þess sem blessaður var með „hungurlausri“ snertingu Drottins. Stöðugt stóðu þorpsbúar, ungir sem aldnir, berir og klæddir, konur nokkuð fjarlægar en líka forvitnar, karlar og drengir ófeiminn á hælunum á okkur þegar þeir horfðu á þetta fordæmalausa sjónarspil.“

„Fljótlega birtist lágvaxin vera í dyrunum – Giri Bala! Hún var vafin í klæði úr daufu, gulllituðu silki; eins og dæmigerður indverskur siður færði hún sig hógværlega og hikandi fram og gægðist örlítið undan efri fellingunni á *swadeshi*- klæðinu sínu. Augun hennar glitruðu eins og glóandi glóð í skugga höfuðfatsins; við vorum heilluð af afar góðhjartað og vingjarnlegt andliti,“ andlit skilnings og vitundar, laust við blett jarðneskra tengsla.

"Hógværlega hún nálgaðist og hljóðlega samþykkti til okkar smella a númer af myndir með „ljósmyndavélarnar okkar“ og „kvikmyndavélarnar“. **46-6** Þolinmóð og feimnislega þoldi hún ljósmyndatækni okkar til að aðlaga líkamsstöðu. og ljós fyrirkomulag. Loksins við hafði skráð fyrir afkomendur margir ljósmyndir einu konunnar í heiminum sem vitað er að hefur lifað án matar eða drykkjar í yfir fimmtíu ár. (Therese Neumann hefur auðvitað fastað síðan 1923.) Svipbrigði Giri Bala voru móðurlegast þegar hún stóð frammi fyrir okkur, algerlega þakin lausu klæðinu, ekkert af líkama hennar sjáanlegt nema andlitið með niðurlútum augum, hendur hennar og litlu fæturna. Andlit einstakrar friðar og saklausrar yfirvegunar – breiður, barnalegt, titrandi vör, a kvenleg nef, þröngt, glitrandi augu, og a dapurlegt bros."

Ég deildi hugmyndum herra Wright um Giri Bala; andlegheit umvafðu hana eins og blíðlega skínandi slæða hennar. Hún *nefndi sig* fyrir framan mig í hefðbundinni kveðju frá húsráðanda til munks. Einfaldur sjarmur hennar og kyrrlátt bros veitti okkur móttöku sem var meira en bara sæt ræðumennska; gleymd var erfiða, rykuga ferð okkar.

Litla dýrlingurinn settist með krosslagða fætur á veröndinni. Þótt hún bæri ör aldursins var hún ekki horuð; ólífulituð húð hennar hafði haldist hrein og heilbrigð í áferð.

„Móðir,“ sagði ég á bengölsku, „í meira en tuttugu og fimm ár hef ég hugsað með mikilli ákefð til þessarar sömu pílagrímsferðar! Ég heyrði um helga líf þitt frá Sthiti Lal Nundy Babu.“

Hún kinkaði kolli í viðurkenning. "Já, mín gott nágranni í Nawabganj.

„Á þessum árum hef ég farið yfir höfin, en ég gleymdi aldrei fyrri áætlun minni um að sjá einhvern tímann þú. Þetta stórkostlega leikrit sem þú leikur hér svo óáberandi ætti að vera sýnt frammi fyrir heimi sem hefur löngu gleymt hinni innri guðdómlegu fæðu.

Dýrlingurinn lyfti augum sínum um stund og brosti af

rólegum áhuga. „Baba (virði faðirinn) veit best,“ svaraði hún

hógværlega.

Ég var ánægður að hún skyldi ekki móðgast; maður veit aldrei hvernig miklir jógarar eða jógíníar munu bregðast við tilhugsuninni um umfjöllun. Þeir forðast hana yfirleitt og vilja stunda djúpstæða sálarrannsókn í þögn. Innri viðurkenning kemur til þeirra þegar rétti tíminn kemur til að sýna líf sitt.

opinskátt fyrir það ávinningur af að leita hugir.

„Móðir,“ hélt ég áfram, „fyrirgefðu mér þá að ég byrði þig með mörgum spurningum. Vinsamlegast svaraðu aðeins þeim sem þér þóknast; ég mun líka skilja þögn þína.“

Hún breiddi út hendurnar í vingjarnlegri bendingu. „Ég svara með ánægju, að því leyti sem ómerkileg manneskja eins og ég getur gefið fullnægjandi svör.“

"Ó, nei, ekki ómerkilegt!" Ég mótmælti einlæglega. "Þú eru a frábært sál."

„Ég er auðmjúkur þjónn allra.“ Hún bætti við með látbragði: „Mér finnst

gaman að elda og gefa fólki að borða.“ Undarleg afþreying, hugsaði ég,

fyrir dýrling sem borðar ekki!

"Segðu ég, Móðir, frá þinn eigin varir-gera þú lifa án matur?"

„Það er satt.“ Hún þagði um stund; næsta athugasemd hennar sýndi að hún hafði átt í erfiðleikum með hugarreikning. „Frá því að ég var tólf ára og fjögurra mánaða gömul og þar til ég er sextíu og átta ára – tímabil sem er yfir fimmtíu og sex ár – hef ég hvorki borðað mat né drukkið vökva.“

"Eru þú aldrei freistað til borða?"

„Ef ég fyndi fyrir löngun í mat, þá yrði ég að borða.“ Einfaldlega en konunglega setti hún fram þennan grundvallarsannleika, sannleika sem heimur sem snýst um þrjár máltíðir á dag þekkir allt of vel!

„En þú borðar jú eitthvað!“ Rödd mín bar með sér

mótmæli. „Auðvitað!“ Hún brosti skyndilega

skilningsríkum.

"Næring þín kemur frá fínni orku loftsins og sólarljóssins, [46-7"] og frá geimkraftinum sem hleður líkama þinn í gegnum mænukylfuna.“

"Pabbi veit." Aftur hún samþykkti, hennar háttur róandi og óáherslulaus.

„Móðir, segðu mér frá æsku þinni. Hún er mjög áhugaverð fyrir alla Indland, og jafnvel fyrir bræður okkar og systur handan hafsins.“

Giri Bala setja til hliðar hennar vanalegur varasjóður, afslappandi inn í a samtals skap.

„Svo skal það vera.“ Rödd hennar var lág og ákveðin. „Ég fæddist í þessum

skógarhéruðum. Æska mín var ómerkileg nema hvað ég var haldin óseðjandi matarlyst. Ég hafði verið trúlofuð á fyrstu árum.“

„‚Barn,‘ varaði móðir mín mig oft við, ‚reyndu að hafa hemil á græðgi þinni. Þegar sá tími kemur að þú búir meðal ókunnugra í fjölskyldu eiginmanns þíns, hvað munu þeir þá halda um þig ef dagar þínir eyðist í ekkert annað en að borða?‘“

„Ógæfan sem hún hafði séð fyrir gerðist. Ég var aðeins tólf ára þegar ég gekk til liðs við fólk eiginmanns míns í Nawabganj. Tengdamóðir mín skammaði mig kvölds og morgna fyrir ofát mína. Ávítur hennar voru þó blessun í dulargervi; þær vöktu upp sofandi andlegar tilhneigingar mínar. Einn morguninn var háðung hennar miskunnarlaus.“

„Ég skal brátt sanna fyrir þér,“ sagði ég, sár í maganum, „að ég mun aldrei snerta mat framar svo lengi sem ég lifi.“

„Tengdamóðir mín hló hæðnislega. „Svo!“ sagði hún, „hvernig geturðu lifað án þess að borða þegar þú getur ekki lifað án þess að ofáta?“

„Þessi athugasemd var ósvaranleg! Samt sem áður styrkti járnákvörðun anda minn. Á afviknum stað leitaði ég himnesks föður míns.“

„Drottinn,“ bað ég án afláts, „sendu mér gúrú, einn sem getur kennt mér að lifa eftir ljósi þínu en ekki eftir mat.“

„Guðleg alsæla greip mig. Leidd af sælulegum galdri lagði ég af stað til Nawabganj-*fjallsins* við Ganges. Á leiðinni rakst ég á prest fjölskyldu eiginmanns míns.“

"'Ærverðugur herra, Ég sagði traustlega, vinsamlegast segja frá mig hvernig til lifa án að borða.

„Hann starði á mig án þess að svara. Að lokum talaði hann á huggandi hátt. „Barn,“ sagði hann, „komdu í musterið í kvöld; ég mun halda sérstaka *vedíska* athöfn fyrir þig.“

„Þetta óljósa svar var ekki það sem ég var að leita að; ég hélt áfram í átt að *gatanum* . Morgunsólin skein í gegnum vatnið; ég hreinsaði mig í Ganges, eins og fyrir heilaga vígslu. Þegar ég fór frá árbakkanum, með blautan klút minn um mig, birtist meistari minn fyrir framan mig í björtum dagsbirtu!“

„‚Elsku litla mín,‘ sagði hann með ástríkri samúðarröddu, ‚ég er gúrúinn sem Guð sendi hingað til að uppfylla brýna bæn þína. Hann var djúpt snortinn af mjög óvenjulegri eðli hennar! Frá og með deginum í dag munt þú lifa af geðljósinu, líkamsatóm þín nærast af óendanlegum straumi.‘“

Giri Bala þagnaði. Ég tók blýant og blokk herra Wrights og þýddi nokkur atriði yfir á ensku honum til upplýsingar.

Dýrlingurinn hélt áfram sögunni, varla heyranleg í blíðu röddinni. „ *Ghat* var mannlaust, en gúrú minn sendi yfir okkur verndandi ljós, svo að engir villtir baðgestir trufli okkur síðar. Hann vígði mig inn í Kria - tækni sem frelsar líkamann frá ósjálfstæði við óhreina fæðu dauðlegra manna. Tæknin felur í sér notkun

ákveðins *mantra* [46-8] og öndunaræfing sem er erfiðari en meðalmaður gæti framkvæmt. Engin lyf eða galdrar eru notaðir; ekkert umfram *kría* .

Í það háttur af það bandarískur dagblað blaðamaður, WHO hafði óafvitandi kennt mig hans

Í málsmeðferðinni spurði ég Giri Bala út í mörg mál sem ég taldi að gætu vakið áhuga heimsins. Hún gaf mér, smám saman, eftirfarandi upplýsingar:

„Ég hef aldrei átt nein börn; fyrir mörgum árum varð ég ekkja. Ég sef mjög lítið, þar sem svefn og vaka eru það sama fyrir mig. Ég hugleiði á nóttunni og sinni heimilisstörfum mínum á daginn. Ég finn lítillega fyrir breytingum á loftslagi frá árstíð til árstíðar. Ég hef aldrei verið veik eða upplifað neinn sjúkdóm. Ég finn aðeins fyrir vægum sársauka þegar ég slasast óvart. Ég hef engar útskilnaðarleiðir. Ég get stjórnað hjarta mínu og öndun. Ég sé oft gúrú minn, sem og aðrar miklar sálir, í sýn.“

„Mamma,“ spurði ég, „hvers vegna kennir þú ekki öðrum aðferðina til að

lifa án matar?“ Metnaðarfullar vonir mínar fyrir hungursneyð milljóna

manna í heiminum voru kæfðar í fæðunni.

„Nei.“ Hún hristi höfuðið. „Gúrú minn bauð mér stranglega að afhjúpa ekki leyndarmálið. Hann vill ekki trufla sköpunarleikrit Guðs. Bændurnir myndu ekki þakka mér ef ég kenndi mörgum að lifa án þess að borða! Hinir ljúffengu ávextir myndu liggja gagnslausir á jörðinni. Það virðist sem eymd, hungur og sjúkdómar séu svipur karma okkar sem að lokum knýja okkur til að leita að sannri merkingu lífsins.“

"Móðir," Ég sagði hægt og rólega, "hvað er það nota af þinn að hafa verið einangrað út til lifa án að borða?"

„Til að sanna að maðurinn sé Andi.“ Andlit hennar ljómaði af visku. „Til að sýna fram á að með guðlegum framförum getur hann smám saman lært að lifa af hinu eilífa ljósi en ekki af mat.“

Dýrlingurinn sökk niður í djúpa hugleiðslu. Augnaráð hennar beindust inn á við; blíða djúp augna hennar varð svipbrigðalaus. Hún andvarpaði ákveðið, sem var undanfari himinlifandi andláts. Um tíma hafði hún flúið til hins spurningalausa heims, himins innri gleði.

Hitabeltismyrkrið var fallið. Ljós frá litlum steinolíulampa blikkaði óstöðugt yfir andlit tuga þorpsbúa sem sátu hljóðlega í skuggunum. Fljúfandi glóormar og fjarlægar olíuljósker kofanna ófu björt, óhugnanleg mynstur inn í flauelsnóttina. Þetta var sársaukafull kveðjustund; hægfara og leiðinleg ferð beið litla hópsins okkar.

"Giri Bala," Ég sagði eins og það dýrlingur opnaði hennar augu, "vinsamlegast gefa mig a minjagripur ræma af einn af þinn

". *saríur*

Hún kom fljótlega aftur með stykki af Benares-silki og rétti það í hönd sér um leið og hún féll skyndilega til jarðar.

"Móðir," Ég sagði með lotningu, "frekar láta mig snerting þinn eigin blessaður fætur!"

46-1 : Í norður Bengal.

46-2 : H. H. Herra Bijay Chand Mahtab, núna dauður. Hans fjölskylda án efa býr yfir sumir met af það Maharaja þrjár rannsóknir á Giri Bala.

46-3 : Kona jógi.

46-4 : "Fjarlægjandi af Hindranir,“ það guð af gott auðæfi.

46-5 : Srí Yukteswar notað til segja: "Það Drottinn hefur gefið okkur það ávextir af það gott jörð. Við eins og til sjá okkar matur, til lykt það, að smakka það - hindúarnir snerta það líka!" Maður hefur heldur ekkert á móti *því að heyra* það ef enginn annar er viðstaddur máltíðina!

46-6 : Hr. Wright einnig tók að flytja myndir af Srí Yukteswar á meðan hans síðast Vetur Sólstöður Hátíð í

Serampore. 46-7: „Það sem við borðum er geislun; maturinn okkar er svo mikið magn af orku,“ sagði Dr. George

W. Crile frá Cleveland við

samkoma af læknisfræðilegt karlar á Maí 17, 1933 í Memfis. "Þetta algerlega mikilvægur geislun, sem útgáfur rafmagns straumar

því að rafrás líkamans, taugakerfið, fær fæðu frá sólargeislum. Atóm, segir Dr. Crile, eru sólkerfi. Atóm eru það ökutæki það eru fyllt með sólarorku ljómi eins og svo margir spóluð uppsprettur. Þessir óteljandi atómfullar af orku er tekið inn sem fæða. Þegar þessir spenntu ökutæki, atómin, eru komin inn í mannslíkamann eru þau tæmd í frumplasma líkamans, það ljómi húsgögn nýtt efnafræðilegt orka, nýtt rafmagns straumar. Þín líkami er gert upp af slíkt „Atóm,“ sagði Dr. Crile.

“.„Þetta eru vöðvarnir þínir, heilinn og skynfærin, eins og augun og eyrun

Einhvern tímann vísindamenn mun uppgötva hvernig maður getur lifa beint á sólarorku orka. "Klórófyll er það aðeins efni þekkt í náttúrunni það einhvern veginn býr yfir það kraftur til athöfn eins og a sólarljós gildra,“ Vilhjálmur L. Lárens skrifar í það *Nýtt York Times* . „Það 'grípur' orku sólarljóssins og geymir hana í plöntunni. Án þessa gæti ekkert líf verið til. Við fáum orkuna sem við þurfum til að lifa úr sólarorkunni sem er geymd í fæðu plöntunnar sem við borðum eða í

“.holdi dýranna sem éta plönturnar

Hinn orka við fá frá kol eða olía er sólarorku orka fastur eftir það blaðgrænu í planta lífið milljónir af ár síðan. Við lifa af

“.sólinni fyrir tilstilli blaðgrænu

Öflugur titrings söngur. Hinn bókstaflega þýðing af Sanskrít *mantra* er "hljóðfæri af hugsun,“ tákna það :46-8 hugsjón, óheyrilegt hljóð sem tákna einn þáttur af sköpun; hvenær raddað eins og atkvæði, a *mantra* myndar a .alheims hugtök. Óendanlegir kraftar hljóðsins eru upprunnir frá AUM, „orðinu“ eða skapandi suði alheimshreyfilsins

---

KAFLI: 47

Ég Afturkoma Til Hinn Vestur

„Ég hef gefið margar jógatíma á Indlandi og í Ameríku; en ég verð að viðurkenna að sem hindúi er ég óvenju ánægður með að halda námskeið fyrir enskunemendur.“

Nemendur mínir í London hlógu þakklátir; engar pólitískar óeirðir trufluðu nokkurn tímann jóga- frið okkar.

Indland var nú helguð minning. Það er september 1936; ég er í Englandi til að efna loforð, gefið sextán mánuðum fyrr, um að halda fyrirlestur aftur í London.

England er einnig móttækilegt fyrir tímalausum jógaboðskap. Fréttamenn og kvikmyndatökumenn úr fréttamyndum þyrptust yfir íbúðum mínum í Grosvenor House. Breska þjóðarráðið um allan heim

Félag trúarbragða skipulagði fund 29. september í Whitefield's Congregational Church þar sem ég ávarpaði áheyrendur um hið mikilvæga efni „Hvernig trú í félagsskap getur bjargað siðmenningunni.“ Fyrirlestrarnir klukkan átta í Caxton Hall drógu að sér slíkan mannfjölda að tvö kvöld beið yfirfullt fólk í Windsor House-salnum eftir öðrum fyrirlestri mínum klukkan hálf tíu. Jógatímarnir vikurnar á eftir urðu svo fjölmennir að Wright neyddist til að skipuleggja flutning í annan sal.

Þrautseigja Englendinga birtist á aðdáunarverðan hátt í andlegum tengslum. Jóganemendurnir í London skipulögðu sig dyggilega, eftir að ég fór, í sjálfsvitundarmiðstöð og héldu hugleiðslufundi sína vikulega á hörðum stríðsárunum.

Ógleymanlegar vikur í Englandi; dagar í skoðunarferðum í London og síðan yfir fallega sveitina. Herra Wright og ég kölluðum á trausta Ford-bílinn okkar til að heimsækja fæðingarstaði og grafhýsi hinna miklu skálda og hetja breskrar sögu.

Litli hópurinn okkar sigldi frá Southampton til Ameríku seint í október með *Bremen* . Hin tignarlega Frelsisstyttan í höfninni í New York vakti ekki aðeins gleðilega tilfinningalega kyngingu hjá ungfrú Bletch og herra Wright heldur einnig hjá mér sjálfum.

Ford-bíllinn, dálítið slitinn eftir erfiðleika við gamla jarðveginn, var enn öflugur; nú tókst honum að sigla þvert yfir meginlandið til Kaliforníu. Seint á árinu 1936, sjá! Mount Washington.

Árshátíðin er haldin árlega í Los Angeles-miðstöðinni með átta klukkustunda hóphugleiðslu þann 24. desember (andleg jól) og daginn eftir veislu (félagsleg jól). Hátíðahöldin í ár voru aukin með nærveru kærra vina og nemenda frá fjarlægum borgum sem voru komnir til að taka á móti hinum þremur heimsfarþegum heim.

Á jóladagsveislunni voru meðal annars kræsingar sem fluttar voru fimmtán þúsund kílómetra fyrir þetta gleðilega tilefni: *gucchi-* sveppir frá Kasmír, niðursoðinn *rasagulla* og mangómauk, *paprikukex* og olíu.   af indverska *keora-* blóminu sem bragðbætti ísinn okkar. Um kvöldið satum við saman í kringum risastórt glitrandi jólatré, og arinninn þar nærri sprakaði af ilmandi kýprusviði.

Gjafatími! Gjafir frá fjarlægustu heimshornum - Palestínu, Egyptalandi, Indlandi, Englandi, Frakklandi, Ítalíu. Hversu erfiðislega hafði herra Wright talið stofnana á hverjum erlendum gatnamótum, svo að engin ræningi tæki við fjársjóðunum sem ætlaðir voru ástvinum í Ameríku! Minnisskjöldur af hinu helga ólífutré frá Heilaga landi, fínleg blúndur og útsaumur frá Belgíu og Hollandi, persnesk teppi, fínofin kasmírsk sjöl, eilíflega ilmandi sandalviðarbakkar frá Mysore, Shiva „nautsteinar“ frá Miðhéruðum, gamlir indverskir myntar frá löngu flótta ættkvíslum, skartgripaskreyttir vasar og bollar, smámyndir, veggteppi, reykelsi og ilmvötn frá musterum, *swadeshi* bómullarprent, lakkverk, fílabeinskurður frá Mysore,

persneskir inniskór með forvitnilegum löngum tánum, skemmtileg gömul upplýst handrit, flauel, brokade, Gandhi húfur, leirmunir, flísar, messingverk, bænamottur - herfang af þrjár heimsálfur!

Einn eftir einn Ég dreift það glaðlega vafið pakkar frá það gríðarlegur hrúga undir það tré.

„Systir Gyanamata!“ Ég rétti hinni heilögu bandarísku konu með ljúft andlit og djúpa skilning, sem hafði verið yfirmaður á Washington-fjalli meðan ég var fjarverandi, langan öskju. Úr pappírsþurrkum tók hún upp *sari* úr gullnu Benares-silki.

"Takk þú, herra; það færir það keppni af Indland áður mín augu."

„Herra Dickinson!“ Næsti pakki innihélt gjöf sem ég hafði keypt á basar í Kalkútta. „Herra Dickinson mun líka þetta,“ hafði ég hugsað þá. Ástkær lærisveinn, herra Dickinson, hafði verið viðstaddur allar jólahátíðir frá stofnun Mt. Washington árið 1925. Á þessari elleftu árlegu hátíð stóð hann fyrir framan mig og leysti úr böndunum á ferköntuðum litla pakka sínum.

„Silfurbikarinn!“ Hann glímdi við tilfinningar sínar og starði á gjöfina, háan drykkjarbikar. Hann settist niður í nokkurri fjarlægð, greinilega ringlaður. Ég brosti ástúðlega til hans áður en ég tók aftur við hlutverki mínu sem jólasveinninn.

Kvöldið lauk með bæn til gjafara allra gjafa; síðan sungu hópur jólalög.

Hr. Dickinson og Ég voru spjalla saman einhvern tímann síðar.

„Herra minn,“ sagði hann, „leyfið mér nú að þakka yður fyrir silfurbikarinn. Ég fann engin orð á jólanótt.“

"Ég kom með það gjöf sérstaklega fyrir þú.“

„Í fjörutíu og þrjú ár hef ég beðið eftir þessum silfurbikar! Þetta er löng saga, saga sem ég hef haldið falinni inni í mér.“ Herra Dickinson horfði feimnislega á mig. „Upphafið var dramatískt: Ég var að drukkna. Eldri bróðir minn hafði leikandi ýtt mér ofan í fimmtán feta laug í litlum bæ í Nebraska. Ég var aðeins fimm ára gamall þá. Þegar ég var að fara að sökkva í annað sinn birtist glitrandi marglit ljós sem fyllti allt rýmið. Í miðjunni var mynd af manni með rólegum augum og hughreystandi brosi. Líkami minn var að sökkva í þriðja sinn þegar einn af félögum bróður míns beygði hátt, mjótt víðitré í svo lága dýfu að ég gat gripið í það með örvæntingarfullum fingrum mínum. Strákarnir lyftu mér upp á bakkann og veittu mér fyrstu hjálp með góðum árangri .“

„Tólf árum síðar, sautján ára gamall unglingur, heimsótti ég Chicago með móður minni. Það var árið 1893; hið mikla Alþjóðaþing trúarbragða var þar á þingi. Mamma og ég vorum að ganga niður aðalgötu þegar ég sá aftur máttuga ljósgeisla. Fáeinum skrefum frá, rólega spölandi eftir, var sami maðurinn og ég hafði séð árum áður í sýn. Hann nálgaðist stóran sal og hvarf innan dyranna.

Hr. E. E. Dickinson af Los Angeles; hann leitað a silfur bolli

Srí Yukteswar og sjálfan mig í Kalkútta, 1935. Hann er burðar það gjöf regnhlífarstöng

Hópur nemenda og kennara frá Ranchi sitja með virðulega Maharaja frá Kasimbazar (í miðjunni, klæddur hvítum). Árið 1918 gaf hann Kasimbazar-höll sína og tuttugu og fimm ekrur í Ranchi sem fasta staðsetningu fyrir jógaskóla minn fyrir drengi.

"'Móðir,'" Ég grét, það var það maður WHO birtist á það tími Ég var drukknun!

„Hún og ég flýttum okkur inn í bygginguna; maðurinn sat á fyrirlestrarpalli. Við fengum fljótlega að vita að hann var Swami Vivekananda frá Indlandi. [47-1] Eftir að hann hafði haldið hjartnæma ræðu fór ég til hans. Hann brosti vingjarnlega til mín, eins og við værum gamlir vinir. Ég var svo ung að ég vissi ekki hvernig ég ætti að tjá tilfinningar mínar, en innst inni vonaði ég að hann myndi bjóða sig fram til að vera kennari minn. Hann las hugsanir mínar.

„‚Nei, sonur minn, ég er ekki gúrúinn þinn.‘ Vivekananda horfði djúpt í mín eigin augu með fallegum, skarpskyggnum augum sínum. ‚Kennarinn þinn kemur síðar. Hann mun gefa þér silfurbikar.‘ Eftir smá þögn bætti hann við brosandi: ‚Hann mun úthella yfir þig meiri blessunum en þú getur nú borið.‘“

„Ég fór frá Chicago eftir nokkra daga,“ hélt herra Dickinson áfram, „og sá aldrei hinn mikla Vivekananda aftur. En hvert orð sem hann hafði sagt var óafmáanlegt skrifað í innstu meðvitund mína. Ár liðu; enginn kennari birtist. Eina nótt árið 1925 bað ég innilega þess að Drottinn myndi senda mér gúrú minn. Fáeinum klukkustundum síðar vaknaði ég af svefni við mjúka laglínu. Hljómsveit himneskra vera, sem báru flautur og önnur hljóðfæri, birtist fyrir sjónarsvið mitt. Eftir að hafa fyllt loftið af dýrðlegri tónlist hurfu englarnir hægt og rólega.

„Kvöldið eftir sótti ég í fyrsta skipti einn af fyrirlestrum þínum hér í Los Angeles og vissi þá að bæn mín hafði verið uppfyllt.“

Við brosti á hver annað í þögn.

„Í ellefu ár hef ég verið lærisveinn þinn *í Kriya Yoga* ,“ hélt herra Dickinson áfram. „Stundum velti ég fyrir mér silfurbikarnum; ég hafði næstum því sannfært sjálfan mig um að orð Vivekananda væru aðeins myndlíkingar. En á jólanótt, þegar þú rétti mér ferkantaða kassann við tréð, Ég sá, fyrir það þriðja tími í mín lífið, það sama glæsilegt flass af ljós. Í annar mínútu Ég var

að horfa á gjöf gúrúsins míns sem Vivekananda hafði séð fyrir mér fyrir fjörutíu og þremur árum áður - silfurbikar !

.Hinn höfðingi lærisveinn af það Kristslíkur meistari Srí Ramakrishna :47-1

KAFLI: 48

Á Encinitas Í Kalifornía

„Óvænt, herra! Á meðan þú varst erlendis höfum við látið byggja þessa einsetuhús í Encinitas; það er „velkomin heim“-gjöf!“ Systir Gyanamata leiddi mig brosandi gegnum hlið og upp göngustíg sem var skuggaður af trjám.

Ég sá byggingu standa út eins og stórt hvítt hafskip í átt að bláu saltvatni. Fyrst orðlaus, síðan með „Ó!“ og „Ah!“, að lokum með ófullnægjandi orðaforða mannsins um gleði og þakklæti, skoðaði ég ashramið – sextán óvenju stór herbergi, hvert og eitt heillandi innréttað.

Hin virðulega miðhöll, með risastórum gluggum sem ná upp í loftið, horfir út á sameinað altari úr grasi, hafi og himni – sinfóníu úr smaragði, ópal og safír. Yfir risavaxna arni hallarinnar er innrammaður líkneski af Lahiri Mahasaya, sem brosir blessun sinni yfir þennan fjarlæga Kyrrahafshimni.

Beint fyrir neðan salinn, innbyggður í sjálfan hamrana, standa tveir einangraðir hugleiðsluhellar frammi fyrir óendanleika himins og sjávar. Veröndur, sólbaðskrókar, ekrur af aldingarði, eukalyptuslundur, hellulagðar stígar sem liggja um rósir og liljur að kyrrlátum perlum, löng stigi sem endar á afskekktri strönd og víðáttumiklu vatni! Var draumurinn nokkurn tímann meira áþreifanlegur?

„Megi góðar, hetjulegar og örlátar sálir hinna heilögu koma hingað,“ segir „Bæn um bústað“ úr *Zend-Avestu* , sem er fest á eina af hurðum einsetumannahússins, „og megi þær ganga hönd í hönd með okkur og veita lækningarkrafta blessaðra gjafa sinna eins útbreidda og jörðin, eins víðáttumikla og árnar, eins hátt teygjandi og sólin, til eflingar betri manna, til aukinnar gnægðar og dýrðar.

„Megi hlýðni sigra óhlýðni innan þessa húss; megi friður sigra hér yfir sundrungu;

frjálslynd gjafmildi yfir ágirnd, sannleikur yfir svikum, lotning yfir fyrirlitningu. Að hugur okkar gleðjist og sálir okkar lyftist, megi líkami okkar einnig dýrðlegur; og ó, guðdómlega ljós, megum við sjá þig og megum við, nálgast þig, umkringja þig og ná til þín.“

heill félagsskapur!"

Encinitas í Kaliforníu, með útsýni yfir Kyrrahafið. Aðalbyggingin og hluti af lóð Sjálfsþekkingarfélagsins.

Þetta sjálfsvitundarfélagsásthús (eshram) hafði verið gert mögulegt fyrir tilstilli örlætis fárra bandarískra lærisveina, bandarískra kaupsýslumanna með óendanlega ábyrgð sem samt finna tíma daglega fyrir *Kriya Yoga sitt* . Ég hafði ekki fengið að heyra eitt eintóman búsetu á meðan ég dvaldi á Indlandi og í Evrópu. Undrun, gleði!

Á fyrri árum mínum í Ameríku hafði ég leitað meðfram strönd Kaliforníu í leit að litlum stað fyrir strandarhús; alltaf þegar ég fann hentugan stað hafði alltaf komið upp einhver hindrun sem hindraði mig. Nú horfði ég yfir víðáttumikið landsvæði Encinitas, **48-1** Í auðmýkt sá ég áreynslulausa uppfyllingu spádóms Sri Yukteswar fyrir löngu síðan: „einbúri við hafið.“

Fáeinum mánuðum síðar, páskum 1937, framkvæmdi ég fyrsta af ... á sléttum grasflötum Encinitas. margar sólarupprásarmessur. Eins og vitringarnir til forna horfðu nokkur hundruð nemendur í lotningu og lotningu á daglegt kraftaverk, fyrstu sólareldsathafnina á austurhimninum. Í vestri lá óþrjótandi Kyrrahafið, dynjandi lofsöng sinn; í fjarska lítill hvítur seglbátur og einmanalegt flug mávs. „Kristur, þú ert upprisinn!“ Ekki einn með vorsólinni, heldur í eilífri dögun Andans !

Margir hamingjusamir mánuðir liðu hjá; í friði fullkominnar fegurðar gat ég lokið við langþráð verk, *Cosmic Chants, í einsetuhúsinu* . Ég setti um fjörutíu lög við enskar texta og vestræna nótnaskrift, sum frumsamin, önnur mínar eigin aðlögun að fornum laglínum. Þar á meðal voru Shankara-söngurinn, „Engin fæðing, enginn dauði“; tvö uppáhaldslög Sri Yukteswar: „Vaknaðu, vaknaðu samt, ó, heilagur minn!“ og „Þrá, mikli óvinur minn“; gráhærða sanskrítlagið „Sálmur til Brahma“; gömul bengölsk lög, „Hvaða eldingarglampa!“ og „Þau hafa heyrt nafn þitt“; „Hver er í musteri mínu?“ eftir Tagore; og fjöldi laga minna: „Ég mun alltaf vera þinn,“ „Í landi handan drauma minna,“ „Komdu úr þögulli himninum,“ „Hlustaðu á sálarkall mitt,“ „Í musteri þagnarinnar,“ og „Þú ert líf mitt.“

Fyrir a formáli til það söngbók Ég endursagt mín fyrst framúrskarandi reynsla með það móttækileiki af

Vesturlandabúar til hins sérkennilega andaktsfulla andrúmslofts Austurlanda. Tilefnið hafði verið opinber fyrirlestur; tíminn, 18. apríl 1926; staðurinn, Carnegie Hall í New York.

„Herra Hunsicker,“ hafði ég sagt bandarískum nemanda í trúnaði, „ég ætla að biðja áhorfendur að syngja fornan hindúasöng, ‚Ó, fagri Guð!‘“

„Herra minn,“ mótmælti herra Hunsicker, „þessi austurlensku lög eru framandi fyrir bandaríska skilning. Það væri synd ef fyrirlesturinn yrði spilltur af athugasemdum um ofþroskaða tómata!“

Ég hafði hlegið að því að vera ósammála. „Tónlist er alheimstungumál. Bandaríkjamenn munu örugglega finna fyrir sálarþrá í þessum háleita söng.“ **48-2**

Meðan á fyrirlestrinum stóð hafði herra Hunsicker setið fyrir aftan mig á sviðinu, líklega hræddur um öryggi mitt. Efasemdir hans voru ástæðulausar; ekki aðeins hafði verið fjarvera óvelkomins grænmetis, heldur höfðu tónarnir „Ó, Guð, fagri!“ hljómað ótruflað í eina klukkustund og tuttugu og fimm mínútur. frá þrír þúsund hálsar. Blase' nei lengur, kæri Nýtt Yorkbúar; þinn Hjörtu höfðu sungið einföld fagnaðarljóð! Guðdómlegar lækningar höfðu átt sér stað þetta kvöld meðal dýrkenda sem syngja af kærleika hið blessaða nafn Drottins.

Einangrað líf bókmenntatónlistarmanns var ekki hlutverk mitt lengi. Fljótlega skipti ég á tveggja vikna fresti milli Los Angeles og Encinitas. Sunnudagsguðsþjónustur, námskeið, fyrirlestrar fyrir klúbbum og háskólum, viðtöl við nemendur, óendanleg bréfaskriftastraumar, greinar fyrir *Austur-Vestur* , stjórnun starfsemi á Indlandi og fjölmörgum litlum miðstöðvum í bandarískum borgum. Mikill tími var einnig gefinn til að raða *Kriya* og öðrum kennslum Sjálfsþekkingarfélagsins í röð náms fyrir fjarlæga jógaleitendur sem höfðu brennandi áhuga á rými.

Gleðileg hollusta af a Sjálfsuppgötvun Kirkja af Allt Trúarbrögð tók staður í 1938 á Washington,
Kirkjan, sem er staðsett í landslagshönnuðum garði, stendur virðulega í borgarhluta sem kallaður er „Vináttuhæðir“. Leiðtogi Washington-borgar er Swami Premananda, menntaður við Ranchi-skólann og Háskólann í Kalkútta. Ég kallaði hann árið 1928 til að taka við forystu Washington Self-Realization Fellowship-miðstöðvarinnar.

„Premananda,“ sagði ég við hann í heimsókn í nýja musteri hans, „þessi austurhluta höfuðstöðva er minnismerki í steini um óþreytandi hollustu þína. Hér í höfuðborg þjóðarinnar hefur þú haldið á loft ljósi hugsjóna Lahiri Mahasaya.“

Premananda fór með mér frá Washington í stutta heimsókn í Self-Realization Fellowship-miðstöðina í Boston. Það var mikil gleði að sjá aftur *Kriya Yoga*-hljómsveitina sem hafði verið óbilandi síðan 1920! Leiðtogi Boston, Dr. MW Lewis, gisti mig og félaga minn í nútímalegri, listfengilega innréttaðri svítu.

„Herra minn,“ sagði Dr. Lewis við mig brosandi, „á fyrstu árum þínum í Ameríku dvaldir þú í þessari borg í einu herbergi, án baðkars. Ég vildi að þú vissir að það eru nokkrar lúxusíbúðir í Boston !“

Skuggar yfirvofandi blóðbaðs voru að lengjast yfir heiminn; þegar gat skarpskyggnt eyra heyrt hræðilega stríðstrommur. Í viðtölum við þúsundir manna í Kaliforníu og í gegnum alþjóðleg bréfaskriftir komst ég að því að karlar og konur voru að rannsaka hjörtu sín djúpt; hið sorglega ytra óöryggi hafði undirstrikað þörfina fyrir Eilífa akkerið.

„Við höfum sannarlega lært gildi hugleiðslu,“ skrifaði leiðtogi sjálfsþekkingarfélagsins í London mér árið 1941, „og vitum að ekkert getur raskað innri friði okkar. Síðustu vikurnar, á fundunum, höfum við heyrt viðvaranir um loftárásir og hlustað á sprengingar.“ seinkað aðgerð sprengjur, en okkar nemendur ennþá safna saman og vandlega njóttu okkar falleg þjónusta."

Annað bréf barst mér frá stríðshrjáðu Englandi rétt áður en Bandaríkin gengu inn í átökin. Með göfuglega aumkunarverðum orðum skrifaði Dr. L. Cranmer Byng, þekktur ritstjóri *bókaröðarinnar The Wisdom Of The East* :

„Þegar ég las *Austur-Vestur* áttaði ég mig á því hversu langt í sundur við virtumst vera, greinilega búum við tvö í einu.“ ólíkir heimar. Fegurð, regla, ró og friður koma til mín frá Los Angeles, siglandi inn í höfn eins og skip hlaðið blessunum og huggun hins heilaga grals til umsátrar borgar.

„Ég sé eins og í draumi pálmatrjálundinn ykkar og musterið í Encinitas með úthafssvæðum sínum og fjallasýn, og umfram allt samfélag andlega sinnaðra karla og kvenna, samfélag sem er samþætt í einingu, gagntekið af sköpunarverki og endurnært í hugleiðingum. Þetta er heimur minnar eigin framtíðarsýnar, sem ég vonaðist til að gegna mínu litla hlutverki í að skapa, og nú ...“

„Kannski mun ég aldrei ná til gullnu stranda þinna í líkamanum né tilbiðja í musteri þínu. En það er eitthvað og meira að hafa séð sýnina og vita að mitt í stríði ríkir enn friður í höfnum þínum og á meðal fjalla þinna. Kveðjur til alls félagsskaparins frá venjulegum hermanni, skrifaðar á varðturninn sem bíður eftir dögun.“

Stríðsárin ollu andlegri vakningu meðal manna sem höfðu aldrei áður stundað afþreyingu með því að læra Nýja testamentið. Ein sæt eiming úr beiskum jurtum stríðsins! Til að fullnægja vaxandi þörf var innblásin lítil sjálfsþekkingarkirkja allra trúarbragða byggð og vígð. í 1942 á Hollywood. Hinn síða andlit Ólífa Hæð og það fjarlægur Los Stjörnuverið í Angeles. Kirkjan, sem er klædd bláum, hvítum og gulllitum, speglast meðal vatnshýasintna í stórri tjörn. Garðarnir eru prýddir blómum, nokkrum steindýrum sem eru hrædd við stein og lituðu gleri. pergola og skemmtilegur óskabrunnur. Auk auranna og kaleidoskopískra óska mannsins hefur margt hreint þrá eftir einum fjársjóði andans verið! Alheims góðvild streymir frá litlum sessum með styttum af Lahiri Mahasaya og Sri Yukteswar, og af Krishna, Búdda, Konfúsíusi, Fransiskus og fallegri perlumóður eftirlíkingu af Kristi við síðustu kvöldmáltíðina.

Önnur sjálfsþekkingarkirkja allra trúarbragða var stofnuð árið 1943 í San Diego. Hún er kyrrlátt musteri á hæð, staðsett í hallandi dal með eukalyptutrjám og gnæfir yfir glitrandi San Diego-flóanum.

Eitt kvöldið sat ég í þessum kyrrláta höfn og úthellti hjarta mínu í söng. Undir fingrum mínum lék ljúft orgel kirkjunnar, á vörum mínum þráandi kvein forns bengalsks manns.

dýrkandi WHO hafði leitaði fyrir eilíft huggun:

```
Í þetta heimur, Móðir, enginn getur ást mig;
Í þessum heimi þekkja þeir ekki guðdómlegan
kærleika. Hvar er hreinn, kærleiksríkur
kærleikur?
Hvar er þar sem ég elska þig
sannarlega? Þar þráir hjarta mitt
að vera.
```

Félagi minn í kapellunni, Dr. Lloyd Kennell, leiðtogi miðstöðvarinnar í San Diego, brosti lítillega við textann í laginu.

„Segðu mér í alvöru, Paramhansaji, hefur það verið þess virði?“ Hann horfði á mig með einlægri einlægni. Ég skildi stutta spurningu hans: „Hefur þú verið hamingjusamur í Ameríku? Hvað með vonbrigðin, hjartasorgina, leiðtogana í miðjunni sem gátu ekki leitt, nemendurna sem ekki var hægt að kenna?“

„Sæll er sá maður sem Drottinn reynir, læknir! Hann hefur munað eftir að leggja byrði á mig öðru hvoru!“ Ég hugsaði þá til allra hinna trúföstu, til kærleikans og hollustunnar og skilning sem lá í hjarta Ameríku. Með hægum áherslum hélt ég áfram: „En svar mitt er: Já, þúsund sinnum já! Það hefur verið þess virði; það hefur verið stöðug innblástur, meira en ég nokkru sinni dreymdi um, að sjá Vestur og Austur sameinast í einu varanlegu bandi, því andlega!“

Ég bætti við bæn í hljóði: „Megi Babaji og Sri Yukteswarji finna að ég hef gert mitt, ekki valdið þeim vonbrigðum sem þau höfðu með mér.“

Ég sneri sér við aftur til það líffæri; þetta tími mín lag var litað með a bardagamaður hugrekki:

```
Kvörn tímans spillir, fyllir margt
líf tungls og stjarna og marga
bjarta brosandi morgna - en samt
heldur sál mín áfram!

Myrkur, dauði og mistök kepptust við;
þau reyndu af hörku að loka vegi
mínum.
```

Barátta mín við öfundsjúka náttúruna
er sterk - en samt heldur sál mín
áfram!

Í nýársvikunni 1945 var ég að vinna í skrifstofu minni í Encinitas við að endurskoða handritið að þessari bók.

„Paramhansaji, komdu vinsamlegast út.“ Dr. Lewis, í heimsókn frá Boston, brosti biðjandi til mín utan gluggans. Fljótlega vorum við að ganga í sólskininu. Förunautur minn benti á nýja turna sem voru í byggingu meðfram jaðri lóðar Fellowship sem liggur að þjóðveginum við ströndina .

„Herra minn, ég sé miklar framfarir hér síðan ég heimsótti hana síðast.“ Dr. Lewis kemur tvisvar á ári frá Boston til Encinitas.

„Já, læknir, verkefni sem ég hef lengi íhugað er farið að taka á sig ákveðna mynd. Í þessu fallega umhverfi hef ég stofnað smækkaða heimsnýlendu. Bræðralag er hugsjón sem betur er skilin með fordæmi en kenningum! Lítill, samræmdur hópur hér gæti hvatt önnur hugsjónasamfélög um allan heim.“

"A stórkostlegt hugmynd, herra! Hinn nýlenda mun örugglega vera a velgengni ef allir einlæglega gerir hans hluti!"

„Heimurinn er stórt hugtak, en maðurinn verður að auka hollustu sína og líta á sjálfan sig í ljósi heimsborgara,“ hélt ég áfram. „Sá sem finnur sannarlega: ‚Heimurinn er mitt heimaland; hann er mín Ameríka, mín Indland, mín Filippseyjar, mín England, mín Afríka,‘ mun aldrei skorta svigrúm til gagnlegs og hamingjusams lífs. Meðfæddur staðbundinn stoltur hans mun þekkja óendanlega útbreiðslu; hann mun vera í sambandi við skapandi alheimsstrauma.“

Ég og Dr. Lewis stöðvuðum fyrir ofan lótuslaugina nálægt einsetuhúsinu. Fyrir neðan okkur lá óendanlegt Kyrrahaf.

„Þessi sömu vötn brotna jafnt á ströndum Vestur- og Austurlanda, í Kaliforníu og Kína.“ Félagi minn kastaði litlum steini í fyrsta af sjötíu milljónum ferkílómetra hafsins. „Encinitas er táknrænn staður fyrir heimsnýlendu.“

„Það er satt, læknir. Við munum skipuleggja hér margar ráðstefnur og trúarráðstefnur og bjóða fulltrúum frá öllum löndum. Fánar þjóðanna munu hanga í höllum okkar. Lítil musteri verða byggð á lóðinni, helguð helstu trúarbrögðum heims.“

„Eins fljótt og auðið er,“ hélt ég áfram, „ætla ég að opna jógastofnun hér. Hið blessaða hlutverk *Kriya Yoga* á Vesturlöndum er varla meira en rétt hafið. Megi allir menn komast að því að það er til ákveðin, vísindaleg aðferð til sjálfsþekkingar til að sigrast á allri mannlegri eymd!“

Ræðumenn á kynþáttaþingi í San Francisco árið 1945 á meðan friðarráðstefnunni var haldið. (Frá vinstri til hægri) Dr. Maneck Anklesaria, John Cohee, ég sjálfur, Hugh E. MacBeth, Vince M.

Sjálfsþekkingarkirkjan allra trúarbragða í Washington, DC, en leiðtogi hennar, Swami Premananda, er hér á myndinni með mér.

Mín virðulegur faðir, sitjandi í það friðsælt lótus líkamsstaða, Kalkútta, 1936

Langt fram á nótt ræddi kæri vinur minn – fyrsti *Kriya Yogi* í Ameríku – við mig nauðsyn heimsnýlendna sem byggjast á andlegum grunni. Bölin sem eignuð eru mannfræðilegri abstrakt hugmynd sem kallast „samfélag“ má raunsærra leggja að dyrum hvers manns. Útópía verður að spretta í einkalífi áður en hún getur blómstrað í borgaralegri dyggð. Maðurinn er sál, ekki stofnun; innri umbætur hans einar geta veitt ytri umbótum varanleika. Með áherslu á andleg gildi og sjálfsþekkingu er nýlenda sem er dæmi um bræðralag heimsins hæf til að senda innblásandi titring langt út fyrir sinn stað.

15. ágúst 1945, lok síðari heimsstyrjaldarinnar! Endir heims; upphaf dularfullrar kjarnorkualdar! Íbúar einsetuhússins söfnuðust saman í aðalsalnum til að biðja þakkargjörðar. „Himneski faðir, megi það aldrei gerast aftur! Börn þín fara héðan í frá sem bræður!“

Spennan frá stríðsárunum var liðin; andi okkar mjálmaði í friðarsólinni. Ég horfði glaður á hvern og einn af bandarískum félögum mínum.

"Drottinn," Ég hugsun með þökk, "Þú hast gefið þetta munkur a stór fjölskylda!"

A lítill bærinn á Strönd Þjóðvegur 101, Encinitas er 100 mílur suður af Los Angeles, og 25 ára mílur norður af :48-1

:San Diego. 48-2: Ég þýði hér texta lagsins eftir Guru Nanak

Ó Guð fallegt! Ó Guð Fallegt! Í

,skóginum, þú ert grænn

Í fjallinu, þú ert hár, í það á,
Þú list Órólegur, í hafinu, þú

!ert gröf

Til það þjónustugóður, Þú list
þjónusta, til elskhugans, þú ert

,ástin

,Til það sorgmæddur, Þú list samúð

!Til það jógi, Þú list sæla

Ó Guð fallegt! Ó Guð Fögur!
Fyrir fætur þér, ó, beygi ég
!mig

:**Viðauki: eftir**

Netaumhverfis Ashram fyrir Kriya Yoga, Guðs Yoga, Guðlegan kærleika og Guðsuppgötvun

Þessi „Sjálfsævisaga jógís“ var búin til úr Upprunalegu textarnir 1946 - fyrsta útgáfa. Höfundarréttur fyrstu útgáfunnar frá 1946 er útrunninn í Bandaríkjunum og þessi innblásandi bók er nú í almenningseign og aðgengileg öllum .heimi

Rafbókarútgáfan á PDF-sniði hefur verið búin til með því að nota Acrobat 7.0 Professional og er kynnt fyrir þér frá Cyberspace Ashram - Hin fullkomna kennsla um ást þar á meðal það ítarleg vígsla til það heilagur Vísindi Kriya Yoga er aðgengileg ókeypis á netinu á www. kriyayoga.com . Cyberspace Ashram var stofnað árið 1997 með það eina markmið að færa öllum heiminum upprunalegu kenningarnar um kærleika, þar á meðal alhliða og ítarlega vígslu í .hina heilögu vísindi Kriya Yoga

Megi kærleikur og blessun föður míns lyfta þér upp og hreinsa huga þinn, hugsanir og hjarta til að auðvelda þér leið kærleikans. heim. Ást er það lykill til Guð - Ást er Allt sem Guð býður þér - til að taka á móti ást þarftu að gefa ást - ekkert nema ást

Yfirlit yfir nokkra af lykilhlutum netheimsins

1. Til Byrjaðu að iðka Kriya Yoga á réttan hátt - Gakktu úr skugga um að þú hafir í raun verið að lesa þær mörgu hundruð blaðsíðna sem birtar eru í Cyberspace . Ashram þar á meðal allir kaflar:

2. Kveikt þinn vængir af ást - á þinn leið til Guð

3. Andleg Örstafir
4. Andleg Fréttabréf
5. Algengar spurningar
6. Með Ást frá Guð til þú
7. Þegar að lesa allar am skrár og hluta af Cyberspace Ashram - þú munt finna á réttum tíma raunverulegt diksha-síða með allt nauðsynlegt upplýsingar um það tækni af þ heilagur vísindi af Kriya Yoga. Vertu tilbúinn að lesa allt, læra allt þar til þú skilur allt og að lokum iðka kenningar kærleikans í öllum þáttum daglegs lífs þíns til að ná árangri í Kriya Yoga iðkun þinni. Kriya Yoga er farartækið heim til Guðs - kærleikurinn er eldsneytið á leið þinni heim til kærleikans.

Með kærleika og

sælu, Hans

Guð er kærleikur | Ást | Kenningar um ást | Guðs sonur ástarinnar | Ástarlexíur | Lærðu að segja „ ég“ elska þig" | Lærðu að þiggja ástina" | Ástarprófanir og d Ástarviðbrögð | Andlegt umræðuþing - Lausnir á Ást | “Ástarkort til að segja „Ég elska þig

Fjársjóður viskunnar

Paramhansa Yogananda

Andlegar greinar

Innsýnir úr lífi viturs manns

Eftir Shri Daya Mata, fyrrverandi forseta Sjálfsþekkingarfélagsins

Sem skráði kenningar kennarans Paramhansa Yogananda og varðveitti þær kynslóð eftir kynslóð

Þegar ég sá Paramhansa Yogananda fyrst var hann að flytja ræðu fyrir stórum, undrandi áhorfendum í Salt Lake .City árið 1931

Ég stóð aftast í horninu á troðfullum salnum og tók ekki eftir neinu í kringum mig nema ræðumanninum og orðum .hans

Öll vera mín var sökkt í guðdómlega visku og kærleika sem streymdi inn í sál mína og fyllti hjarta mitt og huga. Allt sem ég gat hugsað var: „Þessi manneskja elskar Guð eins og ég hef alltaf þráð að elska hann. Hann þekkir Guð og það er það sem ég mun fylgja.“ Og það er það sem ég hef gert frá .þeirri stundu

Þegar ég fann dýrlegan andlegan kraft orða hans í lífi mínu á þessum fyrstu árum með virðulega kennara mínum Paramhansa, vaknaði í mér sterk þörf til að skrásetja og varðveita viturleg orð hans fyrir allan heiminn og allar .kynslóðir

Sem betur fer tók ég upp fyrirlestra hans og persónuleg ráð á þeim árum sem ég hafði verið í samstarfi við meistara Paramahansa – mikinn og gnægð af ótrúlegri visku og .einstökum guðlegum kærleika

Innblástur hins englakennda kennara streymdi ríkulega fram, sem endurspeglaðist í samfelldu tali hans; hann talaði oft í nokkrar mínútur í senn án hlés, eða stundum í heila .klukkustund

Á meðan áheyrendur hans sátu undrandi og heillaðir hreyfðist penninn minn með ótrúlegum hraða! Þegar ég skrifaði upp orð hans með stuttum skrift fannst mér eins og einstök blessun hefði komið yfir mig og þýddi rödd .kennarans samstundis yfir í stuttmyndir á síðunum

Að umrita það í venjulegt letur var – og er enn – heilög skylda og blessuð athöfn enn þann dag í dag. Jafnvel eftir allan þennan tíma – sumar athuganir mínar eru meira en fjörutíu ár aftur í tímann – þegar ég byrja að umrita það, finnst mér það á undraverðan hátt ferskt í huga mér, eins og

það hafi verið skrifað í gær, svo mikið að ég heyri – í hverri einustu setningu – hinn sérstaka tón í rödd engilsins, í .djúpustu kafum sálar minnar

Kennarinn undirbjó sjaldan fyrirlestra sína á nokkurn hátt. Ef hann undirbjó sig yfirhöfuð, hefði það getað falist í því að skrifa niður nokkrar staðreyndir fljótt og stuttlega. Á leiðinni í musterið spurði hann einn okkar – í bílnum – og :sagði

Hvert er efni fyrirlestursins míns í dag?“ Hann myndi „ einbeita sér að efninu og flytja fyrirlesturinn á óformlegum .nótum, sækja innri uppsprettu guðlegrar innblásturs

Fyrirlestrarefni kennarans voru tilkynnt fyrirfram í musterunum, en hugur hans var stundum að vinna á allt .öðru sviði þegar hann byrjaði að tala

Óháð umræðuefni dagsins, þá talaði kennarinn sannleikann sem fyllti meðvitund hans á þeirri stundu og hellti fram ómetanlegri þekkingu í stöðugum straumi frá andlegri reynslu sinni og innsæi, öruggri skilningi. Næstum alltaf, í lok prédikunarinnar, kom fjöldi fólks fram til að láta í ljós þakklæti sitt fyrir uppljómunina sem hann hafði veitt þeim um mál sem hafði valdið þeim áhyggjum, eða kannski fyrir skýringu á heimspekilegri hugmynd sem vakti sérstakan .áhuga þeirra

Stundum, meðan á fyrirlestri stóð, svíf meðvitund kennarans svo hátt að hann gleymdi áheyrendum augnablik og átti í beinu sambandi við Guð. Öll vera hans var full af .gleði og yfirgnæfandi af guðdómlegum kærleika

Í þessum ríkjum hærri meðvitundar var meðvitund hans í fullkomnu samræmi við guðlega meðvitund, þannig að hann skynjaði sannleikann innra með sér og lýsti því sem .hann upplifði og sá

Aðrir hefðu kannski látið geislandi nærveru Paramhansa Yogananda hræða sig, en hlýja hans, ósvífni og kyrrlát auðmýkt innrættu strax frið og ró í alla viðstadda.

Sérhverjum og einum fannst eins og orð meistarans væru .beint til þeirra persónulega

Húmor og léttlyndi voru elskuleg einkenni kennarans. Með vandlega völdum orðatiltæki, merkingarbærum látbragði eða heillandi svipbrigðum gat hann kallað fram vingjarnleg viðbrögð og hjartnæman hlátur á réttu augnabliki til að skýra ákveðið atriði eða létta áheyrendum eftir langa og ákafa hugsun um tiltekið efni eða djúpstætt og lúmskt .mál

Maður getur ekki skráð í bók einstaka eiginleika Heildarpersóna Paramhansa Yogananda er geislandi, lífleg og kærleiksrík. Hins vegar er auðmjúk von mín með þessari stuttu þýðingu að veita persónulega innsýn sem mun auka .ánægju og þakklæti lesandans fyrir kenningum hans

Eftir að hafa orðið vitni að englakennara mínum í fullkomnu samræmi og heilögu samræmi við guðdómlega nærveru, og eftir að hafa heyrt ríkulega sannleika og hjartnæma úthellingu ríks og frjósöms anda hans; eftir að hafa skráð miklu kenningar hans fyrir allar kynslóðir; og nú lagt þær í hendur lesenda, get ég ekki annað en hrópað: Ó, !mín mikla gleði

Ég bið almáttugan Guð að göfug orð kennarans megi opna dyrnar að staðföstri trú á Guð og guðdómlegri kærleika .til hans í hjörtum þeirra sem þrá það

Kenningin um endurfæðingu. Hægt er að sanna .hana vísindalega

Ef maður trúir á réttlátan Guð í alheiminum verður hugmyndin um endurfæðingu auðveldari að sætta sig við,

þar sem hugtökin tvö eru háð hvort öðru. En hvað með efasemdarmenn og trúleysingja? Er hægt að sanna vísindalega að endurfæðing sé til staðar þeim til fullnægju? Og er hægt að rannsaka kenninguna um endurfæðingu ítarlega vísindalega, ekki aðeins til að veita von heldur einnig ?til að sanna sannleiksgildi hennar

Efnishyggjumenn halda því fram að þeir hafi ekki enn fundið neinar raunverulegar sannanir fyrir tilvist Guðs og því geti þeir ekki lagt fram neinar sannanir fyrir tilvist réttláts lögmáls hans sem veitir öllum mönnum jöfn tækifæri til að .þróast og ná árangri með því að snúa aftur til holdgunar

Þjáningar saklausra barna, óréttlæti og óréttlæti lífsins virðast slíkum vísindamönnum vera óljós og óútskýranleg .málefni, sem benda til fjarveru réttláts skapara

Hins vegar byggja flestir sem trúa á réttlátan og sanngjarnan Guð sannfæringu sína eingöngu á trú og skortir neinar sannanir til að veita vantrúuðum. Þeir hika oft við að grandskoða trú sína eða spyrja hana rökrétt af ótta við að missa hana eða valda félagslegri óróa. Með öðrum orðum , þeir eru ekki meðvitaðir um nein vísindaleg eða andleg .lögmál sem gætu staðfest trú þeirra

En hvers vegna er andleg lögmál ekki rannsökuð með sömu nákvæmu aðferðum og tilraunaaðferðirnar sem vísindamenn nota til að afhjúpa náttúrufyrirbæri? Þessari spurningu var spurt fyrir öldum síðan af andlegum fræðimönnum á Indlandi, sem buðu sig fram til að svara henni. Tilraunir þeirra leiddu til vísindalegra aðferða sem hver sem er getur notað til að afhjúpa andleg lögmál og þannig skilja endurfæðingu og öll hin endanlegu sannindi .alheimsins

Svo lengi sem sönnunargögnin eru til staðar, hefur enginn rétt til að segja að endurkoma holdgunar og önnur andleg lögmál séu röng nema hann hafi prófað aðferðirnar .og séð staðreyndirnar með eigin augum

Efahyggjufullur náttúrufræðingur hefur rétt til að tjá skoðun sína, en hún er bara skoðun en ekki staðreynd

Í náttúruvísindum verður að fylgja sérstökum aðferðum til að sanna hvaða kenningu sem er til rannsóknar. Örverur eru ósýnilegar berum augum, þannig að smásjá er nauðsynleg til að skoða þær. Ef einhver neitar að horfa í gegnum smásjá er ekki hægt að segja að viðkomandi hafi skoðað og staðfest kenninguna um tilvist örvera. Þar af leiðandi hefur skoðun þeirra ekkert vægi þar sem viðkomandi hefur ekki fylgt ráðlögðum reglum til að sanna .réttmæti kenningarinnar

Það sama á við um andleg málefni. Aðferðir hafa verið þróaðar, reglur settar og niðurstöður kynntar öllum sem eru tilbúnir að gera tilraunir. Í vestrænum heimi hefur skortur á vísindalegri aðferð til að grandskoða andleg lögmál hins vegar dregið verulega úr gildi trúarbragða sem lífskrafts í mannlegu lífi. Andlegar kenningar eru teknar upp eða hafnað eftir einstaklingsbundinni trú frekar en að vera taldar endanleg niðurstaða ítarlegrar rannsóknar og .kerfisbundinnar andlegrar rannsóknar

Hvernig uppgötvuðu hinir fornu indversku spekingar þessi óbreytanlegu alheimslögmál? Með því að framkvæma tilraunir á mannlegu lífi og hugsun í rannsóknarstofum einsetubúa sinna. Til að skilja eðli náttúrulegra hluta verðum við að gera tilraunir með náttúruleg efni. Á sama hátt, til að uppgötva sannleikann um endurfæðingu, eða flutning sömu sálarinnar um marga líkama, er nauðsynlegt að framkvæma .tilraunir á meðvitund manna

Þessir fornu fræðimenn komust að því að mannlegt sjálf helst óbreytt alla ævi, þrátt fyrir ýmsar upplifanir og sveiflur í hugsun meðan á vöku stendur, dreymir og svefni án drauma. Þeir uppgötvuðu að skynjun, umhverfi, hugsanir og líkamlegt ástand breytast öll, en sjálfsvitundin, eða egóið, helst .algerlega óbreytt frá fæðingu til dauða

Indverskir tilraunafræðingar hafa staðfest að með því að einbeita sér vandlega að sjálfinu með stöðugri, meðvitaðri og sjálfstæðri eftirliti með því, óháð sveiflum í vöku, draumum og svefni án draums, getur einstaklingur áttað sig á stöðugu .og eilífu eðli sjálfsins

Maður er oft meðvitaður um eitt af þessum ástandum. Hann er meðvitaður um ástand sitt á meðan hann er vakandi og stundum getur hann einnig verið meðvitaður um draumaástand sitt. Það er ekki óalgengt að finnast maður .vera að dreyma á meðan maður dreymir

Með ákveðnum aðferðum og venjum getur einstaklingur viðhaldið meðvitaðri meðvitund um hvert af þeim ástandum sem nefnd eru hér að ofan. Þeir gætu jafnvel náð fjórða .ástandinu - hinu blessaða ástandi hærri meðvitundar

Í svefni á sér stað ósjálfráð slökun þegar virkni í taugum og skynfærum hverfur. Með æfingu er hægt að framkalla þessa slökun í vakandi stöðu og með meðvitaðri áreynslu. Í djúpum svefni eða dauða á sér stað algjör slökun þegar lífsorka dregur sig til baka frá hjarta og mænu. Með djúpri hugleiðslu er hægt að framkalla þessa algjöru slökun meðvitað í vakandi stöðu. Með öðrum orðum er hægt að stjórna hverri ósjálfráðri líkamsstarfsemi meðvitað og af .ásettu ráði með sérstökum æfingum

Fornir indverskir spekingar komust að þeirri niðurstöðu að dauðinn væri þegar lífsorkan dregst úr lampa mannslíkamans, þar á meðal taugum hans, skynfærum og ótal leiðum lífsorku. Eins og rafmagn deyr ekki þegar það er dregið úr bilaðri ljósaperu, þá hverfur lífsorkan ekki heldur þegar það er dregið úr ósjálfráðum taugum. Það er ómögulegt að orka eyðileggist. Hún dregst úr líkamanum við .dauðann og snýr aftur til geimorku

Í svefni hættir skynjunin að virka þar sem rafstraumurinn í taugunum hverfur tímabundið. Við dauðann hættir meðvitund mannsins alveg að tjá sig í gegnum líkamann, sem líkist þá lamaðri handlegg; eigandi hans er

meðvitaður um nærveru hans en getur ekki stjórnað honum eða brugðist við honum. Læknisfræðilegar upplýsingar lýsa tilfelli prests sem féll í dá og heyrði þá sem voru í kringum hann harma augljósan dauða hans, en hann gat ekki tjáð tilfinningar sínar í gegnum líkamsstarfsemi sína. Líkamlegir þættir hans höfðu skyndilega stöðvast og neitaði að bregðast við andlegum skipunum hans. Eftir að hafa eytt sólarhring í þessu ástandi, og rétt þegar hann var að fara að vera tekinn burt til jarðar, lagði hann mikla áreynslu á sig og tókst að hreyfa sig. Þetta atvik sýnir fram á þrautseigju .sjálfsvitundarinnar jafnvel þegar líkaminn virðist líflaus

Hinir vitru segja að maður ætti að aðgreina meðvitað virkni og meðvitund frá líkamanum, fylgjast með svefnástandinu meðvitað og iðka sjálfviljuga afturköllun meðvitaðrar virkni frá hjarta- og hryggjarstöðvum. Með því að gera það lærir maður að sætta sig meðvitað við það sem .dauðinn mun leggja á mann ómeðvitað og án vilja síns

Lífsorkan fer inn í líkamann um mænukylfuna og er geymd í forða heilans. Hún fer síðan niður til fimm annarra lífs- og meðvitundarmiðstöðva í hryggsúlunni þar sem hún .dreifist til skynfæranna og restarinnar af líkamanum

Við dauðann er lífsorkan algerlega og endanlega dregin til baka til hryggjarins og yfirgefur líkamann um mænukylfuna. Fær jógi getur, með vilja og meðvitund, dregið þessa lífsorku til baka frá líkamanum og skynfærunum til hryggjarins og sent hana til hæstu miðstöðva helgrar skynjunar, þar sem þeir upplifa gleðina af því að vera „dauður“ - það er að segja, laus við skynjunarblekkingar sem .stafa af tengingu við takmarkaða líkamlega meðvitund

Í gögnum franskra og annarra evrópskra lækna er skjalfest mál um mann að nafni Sadhu Haridas, við hirð indverska keisarans Rajneet Singh. Þetta mál sýnir að Sadhu Haridas gat aðskilið líf sitt og meðvitund frá líkama sínum og tengt þau síðan aftur eftir nokkra mánuði. Líkami hans var grafinn neðanjarðar og svæðið var undir ströngu eftirliti allan

sólarhringinn í nokkra mánuði. Í lok þessa tímabils var lík hans grafið upp og skoðað af evrópskum læknum sem lýstu hann látinn. Fáeinum mínútum eftir þessa yfirlýsingu opnaði hann þó augun og fékk aftur stjórn á öllum líkamsstarfsemi sinni og lifði í mörg ár á eftir. Hann hafði lært með æfingu hvernig á að stjórna öllum ósjálfráðum starfsemi líkama og huga. Hann var andlegur fræðimaður sem hafði framkvæmt andlegar tilraunir sem spekingar mæltu með til að skilja sanna eðli alheimslögmálsins. Fyrir vikið gat hann sannað samfellu mannlegrar tilveru eftir dauðann og ódauðleika .kjarna ódauðlegrar sálar

Þeir sem vilja sanna fyrir sjálfum sér vísindalegan sannleika endurfæðingar verða fyrst að sýna fram á samfellu meðvitundar eftir dauðann með því að aðskilja líkamann frá sálinni meðvitað. Þetta er hægt að gera með því að fylgja reglum sem indverskir andlegir fræðimenn settu fyrir öldum síðan. Þegar einstaklingur lærir að vera vakandi í svefni, að framkalla drauma að vild og aðskilja meðvitað skilningarvitin fimm - ekki óvirkt eins og gerist í svefni - og þegar hann lærir að stjórna hjartastarfsemi, þá mun hann geta upplifað meðvitaðan dauða eða ástand líkamlegs meðvitundarleysis .(ekki meðvitundarleysisástand)

Spekingar okkar segja að sjálfið sé meðvitað um sjálft sig á öllum stigum bernsku, æsku og elli. Líkamleg sál er stöðugt meðvituð um öll þau ástand sem einstaklingurinn upplifir, þar á meðal að taka á móti öðrum líkama eftir dauðann og færa sig á milli efnisheimsins og himneska heims. Þessi sannleikur er óumdeildur af þeim sem eru vel .að sér í andlegum vísindum

Með því að iðka aðferðirnar sem leiða til fjögurra ástanda sem nefnd eru hér að ofan getum við fylgst með sjálfinu í tilvistarástandi þess. Við getum meðvitað fylgst með því á meðan það er dauðinn, á flakki þess um geiminn .og á endurkomu þess til lífsins í nýjum líkama

Þeir sem ekki læra þetta geta ekki haldið meðvitund í stærri svefni: dauða. Þannig geta þeir ekki munað eftir neinu fyrra ástandi sem þeir hafa upplifað, ekki einu sinni .tímabilum „djúpsvefns“ á einni ævi

Með því að tileinka sér aðferðir fornra indverskra fræðimanna sem prófuðu og sönnuðu þessi lögmál og gáfu heiminum dýrmæta, sannreynanlega þekkingu, getur maður lært vísindalegan sannleika um endurfæðingu og alla aðra .eilífa sannleika

Bros sálarinnar

Sönn bros er bros andlegrar hamingju, sprottið af hugleiðingu, íhugun um Guð og nærveru hans. Bros mitt sprettur frá djúpri gleði innra með mér – gleði sem allir hafa aðgang að. Það er eins og ilmurinn sem streymir frá hjarta blómstrandi rósar. Þessi mikla gleði býður öðrum að sökkva .sér niður í helga sæluvatnið

Meðalmaðurinn þekkir fjögur ástand: hamingja þegar löngun er uppfyllt, óhamingja þegar henni er hafnað, leiðindi þegar hvorki hamingja né þunglyndi er til staðar og friður þegar þessi tilfinningar eða sálfræðileg ástand ánægju, .sársauka og leiðinda eru yfirstígin

Friður er afar eftirsóknarvert ástand sem stafar af fjarveru bæði sorgar og ánægju, og skorti á leiðindum. Þessi ástand öldur stöðugt yfir yfirborð sálarinnar. Eftir að hafa siglt á ólgusjó sársauka og ánægju, þar á meðal endurteknum köflum í djúp þreytu, er gleði að fljóta á kyrrlátu hafi friðarins. En meiri en friður er andleg alsæla - sæla sálarinnar - hin fullkomna hamingja. Það er eilíf gleði sem aldrei dofnar heldur varir með sálinni að eilífu. Þessi æðsta gleði er aðeins hægt að ná með vitund um .guðdómlega nærveru

Ef þú setur skál af vatni undir tunglsljósið og hrærir síðan í henni, munt þú búa til brenglaða mynd af tunglinu. Þegar vatnið sest í skálinni verður speglunin skýr. Þær stundir þegar vatnið í skálinni er kyrrt og endurspeglar tunglsásýndina skýrt má líkja við ástand hugleiðandi friðar og djúprar kyrrðar. Í friði hugleiðingarinnar hætta allar bylgjur tilfinninga og hugsana að flæða frá huganum. Og í þessu dýpri friðarástandi sér hugleiðandi einstaklingurinn, í þeirri ró, fullt tungl guðlegrar nærveru endurspeglast í .stöðuvatni sálarinnar

Friður er óvirkt ástand, fjarvera öldna ánægju, sársauka og sinnuleysis. Þannig dregst hugleiðandinn, eftir stuttan tíma, til að upplifa öldur tilfinninganna aftur. En því dýpri sem hugleiðslan verður, því meira umbreytist hún í andlega ró og þar af leiðandi í jákvæða sælu, þannig að hugleiðandinn upplifir gleði sem er stöðugt endurnýjuð og .fullkomlega ánægður

Þegar þú sefur þaggar þú niður hugsanir og tilfinningar óvirkt. En þegar þú þaggar meðvitað niður hugsanir og tilfinningar í gegnum hugleiðslu, þá er það fyrsta sem þú upplifir friðarástand og andlitsvöðvarnir mynda náttúrulega bros sem endurspeglar innri frið. En þú verður að líta lengra en þetta friðarástand til að skynja hreinleika sálarinnar - hreinleika sem er ómengaður af skynjunarörvum eða sjálfvirkum viðbrögðum við hugsunum sem tengjast skynfærunum. Ástandið sem þú upplifir þá er ástand eilífrar, .síendurnýjandi sælu

Spámenn og dýrlingar búa yfir þessari gleði í hjörtum sínum stöðugt, finna fyrir blessuðu öryggi og ró, þeir eru óhagganlegir og ósigraðir af reiðistormum, og áhyggjur og ótti snerta þá ekki. Með því að nota skurðhníf skynseminnar eða innsæisins geta þeir greint eigin hugsanir eða hugsanir annarra á skurðarborði hugans, á meðan þeir viðhalda ró

sinni og rósemi. Í þessu sæluástandi hverfur öll sorg og andleg greining rennur upp í veru hins hamingjusama leitara .og styrkir tengsl þeirra við hið guðdómlega

Flest bros stafa af góðum tilfinningum sem spretta upp af góðverkum, eða af tilfinningum um vinsemd, kærleika, mildi eða samúð. En dásamlegasta leiðin til að brosa er þegar hjarta manns er fullt af kærleika Guðs. Þá mun maður geta elskað alla og brosað stöðugt. Allar aðrar tegundir brosa eru hverfular vegna þess að tilfinningar, hversu góðar sem þær eru, blikka, dofna og deyja síðan út. Það eina sem varir er gleði Guðs. Þegar þú býrð yfir þeirri gleði geturðu brosað allan tímann; annars munt þú ekki geta fundið fyrir ástúð til .einhvers sem bregst við góðvild þinni með dónaskap

Ég þekki mann sem sýndi mikla sorg þegar kona hans lést. Ég rannsakaði yfirborðskenndar, uppgerðar tilfinningar hans og sagði við hann: „Þú giftist aftur innan mánaðar." Hann varð reiður og neitaði að sjá mig aftur, en hann giftist aftur innan mánaðar frá andláti konu sinnar. Hann hélt að ást hans á fyrri konu sinni hefði verið gríðarleg, en hann gleymdi !henni mjög fljótt

Ég mun aldrei gleyma þeim mikla lexíu sem ég lærði af kennara mínum, Sri Yuktswarji, þegar hann sagði mér þessa :litlu sögu

Þegar ég var ungur drengur varð ég gagntekinn af„ þeirri hugmynd að eiga lítinn, ljótan hund sem tilheyrði nágrönnunum og ég olli óreiðu í húsinu í margar vikur til að fá þann hund. Ég hafnaði þrjóskulega öllum tilboðum um ".fallegri gæludýr. Ég vildi bara þann hund og engan annan

Sama tilfinning grípur fólk í því sem kallað er ástfangin. Elskendur eru svo segulmagnaðir að ákveðnu andliti að þeir geta ekki fundið huggun annars staðar. En fegurðin sem við ættum að leita í öðrum er fegurð göfuglegra verka,

dyggðugrar persónuleika og andlegra tilhneiginga, ekki .líkamlegrar fegurðar

Þegar sál þín er full af gleði verður þú aðlaðandi. Ég elska ekkert annað en einlægt, saklaust bros því án þess eru menn ekkert öðruvísi en brúður. Í dag segjast þeir munu elska þig að eilífu og á morgun eru þeir grafnir. Hvar er þá hin mikla ást þeirra? Og hvar er þessi algjöra vissu: „Þú ert líf “?mitt og ég mun elska þig að eilífu

En ef þú leyfir Guði að segja við þig, jafnvel bara einu sinni: „Ég elska þig,“ þá mun sú ást sannarlega vera eilíf. Hvers vegna að sóa tíma í að leita að molum af mannlegri ást, handfylli af peningum, eða þessu eða hinu, þegar þú getur fundið allt í Guði: alla ást í heiminum, allan máttinn sem til er? Við ættum ekki að leita Guðs af valdagræðgi, heldur af löngun í ást. Þá munum við finna mesta fjársjóðinn. Og þegar við elskum Guð af djúpri, hjartnæmri ást, mun hann svara okkur og við munum finna fyrir ást hans berja í .hjörtum okkar

Leitarinn ætti að hugleiða oft, því lífið sætast af því að íhuga Guð. Hugleiðsla er miklu meiri en að eyða óteljandi klukkustundum í að leita að peningum, mannlegri ást eða einhverju öðru sem gæti komið upp í hugann. Því meira sem maður hugleiðir og því betur sem hugur manns helst í andlegu ástandi á meðan hann vinnur, því betur verður maður til að brosa. Ég er í því ríki núna og alltaf - í blessaðri meðvitund Guðs. Ekkert hefur áhrif á mig. Hvort sem ég er einn eða með öðrum, þá streymir gleði Guðs alltaf innra með mér. Mér hefur tekist að halda brosinu mínu. En að vinna þetta bros var erfitt verk! Þessi sömu bros eru einnig innra með þér - sama gleði og sæla sálarinnar býr innra með þér. Þú þarft ekki að öðlast þau, aðeins til að endurheimta þau. Þú misstir þau tímabundið með sjálfsánægju með .skynfærunum og þú getur endurheimt þau

Sá sem trúir því að efnislegir hlutir, sem hægt er að njóta með sjón, heyrn, bragði, lykt og snertingu, veiti hreina gleði, hefur rangt fyrir sér. Skynfærin veita ekki hamingju; heldur svipta þau okkur henni. Ef þú setur hamingju þinni skilyrði, eins og að segja: „Ég get ekki verið hamingjusamur nema ég sjái þetta andlit,“ munt þú aldrei finna hreina, ómengaða gleði, því skynjunargleði er hverful. Dagar og ár taka sinn toll af líkamlegri fegurð. Allt í efnisheiminum er háð lögmálum breytinga. Þannig, jafnvel þótt einstaklingur gæti séð öll falleg andlit í heiminum, heyrt hvert hljóð og snert allt sem hann þráir, myndi hann samt ekki finna sanna hamingju. Samt gætu þeir blekkt sjálfan sig til að halda að hann sé hamingjusamur. Stundum, eftir að hafa lagt mikla vinnu í að öðlast eitthvað, uppgötva þeir að það er engin hamingja í hlutnum sjálfum. Engu að síður öðlast þeir einhverja ánægju af þeirri vinnu sem þeir lögðu í sig og því halda þeir að þeir séu hamingjusamir. En þessi tegund .ánægju er tímabundin og hverful

Það er því tilgangslaust að leita hamingju í skilningarvitunum. Andleg gleði verður að finna og tjá í orðum og svipbrigðum. Þegar einstaklingur gerir þetta, mun jafnvel lítið bros umvefja alla í kringum hann með blessaðri .segulmagni sínu og aðrir munu finna fyrir hamingju

En aðeins Guð getur breytt hjörtum. Við ættum ekki að eigna okkur sjálfum hæfileikann til að gera gott. Eini sanni góðgerðarmaðurinn í tilverunni er Guð. Þessi heimur er hans. Ef þú finnur fyrir nærveru hans og gerir þér grein fyrir því að hann hefur stjórn á öllu og ef þú treystir honum fyrir öllu – góðum verkum og jafnvel slæmum – munt þú verða undrandi að uppgötva að allar gjörðir þínar munu umbreytast í .góðverk

Þegar þú ert meðvitaður um Guð, munt þú vera ófær um að gera nokkuð sem honum misþóknast. Við verðum að

helga líf okkar honum og viðurkenna að það er Guð sem innblæs göfugar hugsanir og hvetur okkur til góðra verka. Við verðum að útrýma þessu „egói“ sem er mesta hindrunin fyrir þessari frelsandi þekkingu. Maður gæti ekki rétt upp hönd ef Guð slökkti litla lífsneistann í mænu þeirra! [Aðalpunkturinn þar sem lífsorkan fer inn í líkamann]

Ég sat úti einu sinni og það var mjög kalt. Ég sneri meðvitund minni inn á við og á augabragði gat ég ekki lengur fundið fyrir kuldanum. Ég fylltist mikilli gleði og öðru hvoru sá ég líkama minn og allt í kringum mig leysast upp í eitt ljós. Ég gat séð formin í kringum mig ef ég einbeitti mér að þeim og heimurinn myndi hverfa ef ég einbeitti mér að ljósinu. Ekkert er hægt að sjá án meðvitundar. Ef þú hefur fulla stjórn á huga þínum og horfir inn á við, inn í sjálfan þig, munt þú sjá þetta mikla guðdómlega ljós, jafnvel með augun .opin

Þegar þú beinir augunum út á við, skynjar meðvitund þín ytri heiminn. Allt sem til er er hreyfanleg mynd í alheimsmynd Guðs. Þann dag gat ég séð tilfinningar og hugsanir sem voru draumar fyrir meðvitund minni sem komu frá Guði. Ég gat líka fundið fyrir hreinni gleði án nokkurra tilfinninga þegar ég sneri meðvitund minni inn á við. Jafnvel þótt ég sæti í þessum bitrandi kulda, aðeins klæddur í léttum fötum, gat ég fundið fyrir kuldanum og sjóninni hverfa, og aðeins gleðin náði tökum á mér. Seinna upplifði ég nokkrar .tilfinningar á meðan ég upplifði þessa miklu gleði

Við verðum að þjálfa okkur í að finna fyrir Guði. Við ættum ekki að láta okkur nægja að lesa stutta bæn eða vera vitni að einföldu ljósi. Hver sem getur stjórnað kynhvötum sínum á sanngjarnan hátt, stjórnað skynfærum sínum að einhverju leyti og leitað Guðs af öllum mætti mun án efa upplifa guðdómlega samveru ef viðkomandi hefur löngun til þess. Jafnvel þótt einstaklingur sé mikill talsmaður siðferðis

og búi yfir andlegum tilhneigingum og tilhneigingu, þá er það .ekki nóg án raunverulegrar guðlegrar skynjunar

Maður ætti ekki að blekkja sjálfan sig. Ef hann þráir andlega reynslu ætti hann að hugleiða rétt og segja við Guð: „Drottinn, ég þekki veikleika mína, en þeir munu ekki standa sem hindrun milli mín og þín. Ég þrái aðeins að vera hjá þér vegna þess að þú ert sá sem skapaði mig og fyrsta skylda “.mín er gagnvart þér

Hinir vitru ráðleggja leitandanum að líta ekki á sig sem syndara, né kalla sig réttlátan og verða hrokafullur, heldur að átta sig á því að Guð er með honum og vinnur í gegnum hann. Þá mun hann sjá nýjan heim. Án guðlegrar vitundar virðist þessi heimur fullur af átökum, ofbeldi og bitrum og hræðilegum vonbrigðum. Það er ekkert hæli nema í þeirri .æðstu guðlegu vitund

Á einni sekúndu getur Guð skapað nákvæma eftirlíkingu af hverjum þeim sem hefur yfirgefið þennan heim með dauða. Við verðum að viðurkenna þennan sannleika. Guð vill að við skiljum að þessi sköpun er einungis sjónarspil. Ef við tökum sýninguna of alvarlega munum við þjást og missa gleðina af henni og við munum ekki geta borið lífið með .veikindum þess, sársauka, sorgum og byrðum

Þegar eitthvað veldur mér líkamlegum sársauka, þá beini ég huganum að andlegum þungamiðju milli augabrúnanna og ég finn engan sársauka yfirleitt. En þegar ég einbeiti mér að upptökum sársaukans skynja ég hann sem blekkingu. Ef þú getur viðhaldið andlegri meðvitund þinni, munt þú ekki þjást þegar blekkingarskuggar sorgarinnar líða fyrir sálu þinni. Biðjið án afláts til Guðs svo að hann megi opinbera sig sem hinn einstaka og gleðilega .veruleika innra með þér

Fólk sóar svo miklum tíma og dauðinn rífur þá burt einn af öðrum. Tilgangur lífsins er að þekkja Guð og maður ætti .ekki að yfirgefa þennan líkama án þess að ná því markmiði

Guð vill að við hækkum meðvitund okkar og rísum upp yfir tvíhyggju þessa heims, en hann mun ekki leyfa manninum að yfirgefa þetta hæli blekkinga til frambúðar .nema hann lækni sig af sjúkdómi girndar

Við verðum að gera allt sem við gerum fyrir Guðs sakir. Að vinna fyrir Guð er jafn mikilvægt og hugleiðsla til að ná .andlegum framförum

Á nóttunni, þegar lærisveinninn hugleiðir Guð, lyftist andi hans og hann finnur sig sokkinn í sælu hans. Þegar hann vinnur verk sitt á daginn ber hann með sér minninguna um það ástand og varðveitir gleði þess, þannig að hann er í samfélagi við Guð og hann mun alltaf geta brosað og sagt: „Lítil sorg eða lítil ánægja, eða lítill friður, getur ekki valdið neinum uppnámi eða óróa í síendurnýjandi sælu sálar “.minnar

Við verðum að hæðast að blekkingum lífsins og líta á það sem röð síbreytilegra, hverfulra geimmynda. Aðeins þá munum við losna við álög geimblekkingarinnar. Við verðum að lifa í náð Guðs. Þegar við getum staðið stöðug og ákveðin mitt í hinum fjölbreyttu atburðum lífsins munum við átta okkur á því að Guð er eini sanni veruleikinn í alheiminum. Guð vill ekki skaða okkur vegna þess að hann skapaði okkur í sinni mynd. Við verðum að hætta að hugsa um okkur sjálf sem veika menn og viðurkenna þann gífurlega .geimmöguleika sem bíður eftir að vera leystur úr læðingi

Þegar einstaklingur þjáist af krabbameini eða öðrum sjúkdómi er það ekkert smáatriði. Samt sem áður þoldu spámenn og dýrlingar margt, læknuðu sjúka og sumir reistu jafnvel upp dauða, og guðleg gleði þeirra var með þeim alla

ævi. Á sama hátt verðum við að snúa okkur til Guðs með hjörtum okkar, huga og ásetningi. En við munum ekki geta náð til hans nema við staðfestum að við þráum hann umfram .allt annað

Maðurinn ætti ekki að efast um Guð, því ef hann gerir það mun hann aðeins uppskera efasemdir. Hann mun ekki geta þekkt lögmál hans fyrr en hann sameinast honum. Hvers vegna að sóa tíma í að reyna að skilja þessi lögmál frá ?hreinu rökréttu sjónarhorni

Ef þú læsir skáldsögu þar sem hetjan er illa farið og illmennið virðist sigra, og þar sem hver kafli stangast á við þann á undan, myndir þú finna fyrir vonbrigðum og gremju gagnvart höfundinum. En þegar þú lest síðasta kaflann myndir þú finna fyrir létti og telja hann frábæra skáldsögu vegna flækjustigs hans og flókinnar söguþráðar. Á sama hátt er Guð höfundur mestu skáldsögu sem til er, og mótsagnir og flækjustig sköpunarverksins myndu rugla jafnvel mesta mannlegan huga. En þegar við finnum hann í síðasta kaflanum mun hann opinbera lausnirnar á öllum leyndardómum mannlífsins, og við munum ekki efast um réttlæti hans og visku þegar við fáum svarið beint frá !honum. Hversu dásamlegt það er

Guðleg nærvera fjarlægir efasemdir, sorgir og ótta. Þeir sem hafa Guð í hjörtum sínum yfirbugast af ótta, flýja hann og losa sig við geimblekkingar. Þá munu þeir brosa og segja: „Loksins þekki ég leyndardóm lífsins og leyndardóma tilverunnar.“ En við megum ekki leita þekkingar fyrst. Við verðum að elska Guð fyrst og þá mun hann opinbera okkur allt sem við viljum vita. Þegar þetta gerist, vinur minn, munt þú brosa varanlegu brosi. Hugsanir þínar, orð, rit og allt sem þú gerir mun gegnsýrast af geislandi gleði þess bros. Hvar sem þú hugleiðir munt þú skilja eftir ilm af brosum og allir .sem heimsækja þann stað munu brosa með Guði

Þú getur alltaf brosað þegar þú lifir í ólýsanlegri sælu .hans, því hún er of heilög til að tala um hana

Friður sé með þér

Eigingirni og óeigingirni

Það sem einstaklingur sendir öðrum eða í orði, verki og hugsun mun laða að sér á sama hátt og í sama mæli. Sannur eðli þeirra mun koma í ljós í svipbrigðum þeirra og gjörðum. Aðrir munu skynja sálfræðilega titring þeirra eða bylgjur og viðbrögð þeirra við þeim verða í samræmi við eðli þessara .titringa – neikvæðra eða jákvæðra

Sá sem fer leið illrar eigingirni, aðrir munu reyna að taka allt frá honum, en ef hann er öðruvísi, munu aðrir sýna .honum örlæti og samúð

Við getum ekki átt allt. Það sem við höfum er gjöf frá Guði, ætluð okkur til tímabundinnar notkunar meðan við lifum á þessari jörð. Fyrr eða síðar verðum við að skilja við eigur okkar, hvort sem það er vegna slysa, þjófnaðar, slits eða dauða. Þess vegna, þegar við reynum að halda í eitthvað einfaldlega til að eiga það, þá erum við að blekkja okkur .sjálf

Jafnvel þessir líkamar sem við höfum búið í í svo mörg ár verða einn daginn afsalaðir. Þess vegna er það mistök að neyða okkur til að trúa því að við eigum hluti sem ekki er hægt að eignast í raun og veru. Þegar okkur er gefið eitthvað verðum við að skilja að það er aðeins okkar í takmarkaðan .tíma og við verðum að vera tilbúin að deila því með öðrum

Þegar maður girnist meira en hann þarfnast, bíða hans .stór vandamál

Sá auðmjúki sem elskar Guð er meiri en allir

Guð er ekki hulinn okkur, hann talar til okkar í gegnum blóm, í gegnum hugsanir okkar og í gegnum .alla sköpunina

Eini tilgangur tilverunnar er að knýja manninn til að leysa ráðgátu sína og átta sig á því að Guð er á bak við hann

Þeir sem finna fyrir sátt og samræmi innra með sér .eru meðvitaðir um sátt og samræmi í náttúrunni

Það er enginn vafi á því að við verðum að hafa grunnþarfir eins og mat, föt og einhvers konar fjárhagslegt öryggi, en í leit okkar að þessum hlutum verðum við að losna við óþarfa þarfir, og með því á ég við augljósar langanir og .brennandi löngun til að eiga meira en nauðsyn krefur

Við verðum að hafa í huga að í leit okkar að því að uppfylla þarfir okkar ættum við einnig að hjálpa öðrum með þeirra þarfir og deila því sem við þénum með þeim sem .minna mega sín

Munum að við erum óaðskiljanlegur hluti af hnattrænni fjölskyldu og getum ekki lifað án hennar. Hvernig væri lífið án smiðsins, uppfinningamannsins eða bóndans? Með því að skiptast á þjónustu og sérþekkingu vill Guð að við hugsum um aðra, því það er alvarleg mistök að lifa aðeins fyrir sjálfan .sig

Þegar við hugsum um okkar eigin hamingju verðum við líka að hugsa um hamingju annarra. Það er ekki nauðsynlegt að fórna öllu fyrir hnattræna fjölskylduna, því það er ómögulegt. En við verðum að sýna öðrum samúð og íhuga þarfir þeirra eins og okkar eigin. Guð vill að við gefum hvert öðru eins mikið og við fáum hvert frá öðru. Aðrir eru okkar

stærra sjálf. En meðalmaðurinn hugsar fyrst og fremst .aðeins um sjálfan sig

Það er enginn vafi á því að lífshvötin er sterk. En heimurinn magnar þessa tilfinningu innra með okkur og bendir til nauðsyn þess að halda fast í allt sem er okkar. Hins vegar verðum við að muna að allir þjónar Guðs eru fjölskylda .hans og að við erum öll bræður og systur á þessari jörð

Guð hefur gefið mannkyninu skynsemi og skynjun, sem gerir okkur kleift að upplifa hungur og kulda. Við verðum að viðurkenna að aðrir í kringum okkur upplifa líka hungur og kulda. Þegar við leitum okkar eigin huggunar ættum við einnig að leitast við að hjálpa öðrum að finna huggun. Þar sem okkur mislíkar sársauka og þjáningar ættum við að rétta hjálparhönd til þeirra sem þurfa á því að halda í kringum okkur til að lina þjáningar þeirra og útrýma eymd þeirra. Þeir þjást eins og við og sumir kunna að þjást jafnvel meira en .við

Ef samúð einstaklings takmarkast við fjölskyldu hans og vini og engan annan, þá takmarkar hann sjálfan sig og hamingjan flýr úr lífi hans og í staðinn koma óvænt .vandamál

Við ættum að vera tilbúin að hjálpa öðrum eftir bestu getu og finna gleði í að bjóða fram aðstoð þeim sem við mætum. Við ættum ekki að líta á þetta sem fórn, því ef við gerðum það, yrði hjálpin byrði. Í staðinn ættum við að finna innri gleði, því að það er blessað að gefa og það er ánægja sem þeir þekkja sem reyna að hjálpa öðrum, bæði efnislega .og tilfinningalega, og sem græða brostin hjörtu sín

Ef heimurinn myndi gefa upp illsku eigingirni sína, myndum við sjá paradís á þessari jörð

Fræ stríðs liggja í hjarta illgjarnrar eigingirni. Fyrstu menn notuðu steinkylfur, sem síðar þróuðust í boga og örvar, til að vernda eigin eigingirni gegn eigingirni annarra. Seinna voru rifflar og skammbyssur fundnar upp, síðan vélbyssur og síðar sprengjur og eiturgas - allt til að vernda eigingirni eins .hóps fólks gegn eigingirni annars

Vegna þessarar andstyggilegu eigingirni brjótast út stríð, efnahagslegt jafnvægi raskast og efnahagslægð og .síðan þunglyndi grípa til

Eyðileggjandi möguleiki mannkynsins hefur vaxið og þróast meira en uppbyggjandi möguleiki hans. Þessi illkynja sýkja – sýkja illgjarnrar eigingirni – mun að lokum springa. En því miður munu mörg líf farast áður en mannkynið vaknar og áttar sig á því að þjóðernisleg eigingirni er ekki síður skaðleg en persónuleg eigingirni. Þjóð er í grundvallaratriðum samsett úr litlum hópum og þessir hópar eru einstaklingar; .maður verður að byrja á sjálfum sér

Landamæri milli landa eru ekki föst og stjórnvöld .heimsins eru stöðugt undirorpin breytingum

Eigingirni sem leitar hamingju án tillits til réttinda og hamingju annarra, eða sem traðkar á réttindum og hagsmunum annarra í eigin þágu, elur af sér fátækt, eymd og óhamingju. Auðgun á kostnað annarra er alvarleg mistök. Mikilvægt fólk mælir með óeigingirni sem byggir á ósvikinni .andlegri löngun til að deila og gefa

Kommúnismi, sem lofar almenningi gnægð og velmegun á yfirborðið, mun ekki ná árangri og mun einn daginn hrynja vegna þess að hann byggist á nauðung og kúgun persónulegs frelsis (Athugið: Þessi fyrirlestur var haldinn af meistara Paramhansa árið 1937 og sú niðurstaða hefur sannarlega ræst!)

Ef einstaklingur einbeitir sér eingöngu að höndum og fótum og vanrækir höfuðið, mun heilinn ekki virka til að stýra hreyfifærni. Allar líkamsstarfsemi verður að vera samhæfðar. Á sama hátt verða hugirnir (ákvarðanatökumenn) í þjóðum og samfélögum að vinna í samhæfingu við hendur og fætur (vinnuafl), því ef hagsmunir rekast á mun regla rofna, .ringulreið mun ríkja og þjáningar munu leiða til

Það eru tveir kennarar í heiminum. Sá sem tekur Guð sem leiðtoga sinn og leiðbeinanda hefur ekkert að óttast. Sá sem tekur Satan sem leiðtoga sinn og leiðbeinanda mun .þjást mikið

Lykilorðið fyrir flesta í þessu lífi er „ég“. Þeir sem eru andlega sinnaðir og hafa tilhneigingu til að hugsa um aðra eins mikið og þeir hugsa um sjálfa sig. Þeir sem hugsa aðeins um sjálfa sig valda yfir sig fjandskap og gremju þeirra sem eru í kringum þá. En þeir sem hugsa um tilfinningar og hagsmuni annarra komast að því að aðrir hugsa um þá og .taka tillit til tilfinninga þeirra

Ef hundrað manns eru í bæ og hver og einn reynir að taka frá hinum, þá mun hver og einn eiga níutíu og níu óvini. En ef hver og einn reynir að hjálpa hinum, þá mun hver og .einn eiga níutíu og níu vini

Ég lifði þannig og tapaði engu með því að gefa öðrum. Reyndar kom allt sem ég gaf til baka til mín margfaldað með náð Guðs. Nú þrái ég ekkert því það sem ég bý djúpt innra með mér er stærra og dýrmætara en nokkuð sem heimurinn getur boðið. Það sem maður leitar í raun og veru er hamingja, og þegar hamingjan er náð hverfur þörfin fyrir .aðstæðurnar sem leiða til hennar

Ég á ekki bankareikning því eina tryggingin mín í þessum heimi eru þær góðar tilfinningar sem fólk ber til mín.

Ég trúi ekki á neina aðra jarðneska tryggingu. Sannur auður .felst í því að búa í hjörtum bræðra sinna og vina

Þegar við erum óeigingjörn verðum við hamingjusöm. Og ef við tileinkum okkur þessa nálgun munu aðrir í kringum okkur verða fyrir áhrifum af hegðun okkar og reyna að líkja eftir okkur. Við verðum að útrýma eigingirni, sem er rót alls .ills einstaklings og þjóðar

Óeigingirni eykur vitund

Þegar þú sendir góðar fyrirætlanir til annarra, eykst meðvitund þín. Þegar þú hugsar um náungann virkjast hluti af veru þinni ásamt þeirri hugsun. En að hugsa ein og sér er ekki nóg; við verðum að vera tilbúin að koma hugsunum .okkar í framkvæmd

Hjónaband býður upp á lexíu í óeigingirni. Tveir einstaklingar leitast við að deila lífi sínu saman. Svo koma börnin og foreldrarnir deila því sem þeir eiga með þeim. En að hugsa aðeins um nánustu fjölskyldu (þ.e. bara þig og mig, eða bara okkur) er eigingirni. Tíminn mun koma þegar ástvinir yfirgefa okkur og það er lífsstíllinn. Þetta minnir okkur á að endanlegt markmið mannkynsins er að víkka út mörk meðvitundar okkar með því að vinna fyrir aðra og deila .blessunum lífsins með þeim

Óeigingirni færir eiganda sínum margar blessanir og mikla hamingju, því með óeigingirni varðveitir maður sína eigin hamingju. Markmið mitt er að gera aðra hamingjusama, .því hamingja mín er sprottin af hamingju þeirra

Við getum ekki sannarlega notið þess að ná árangri nema við deilum hamingju okkar með öðrum. Ég er ekki bara

að vísa til fjölskyldumeðlima, heldur allra. Við verðum að hugsa um aðra og hjálpa þeim eftir bestu getu. Þetta þýðir ekki að gera okkur sjálf fátækari, heldur að sýna einlæga, vingjarnlega umhyggju og vilja til að deila. Við verðum fyrst að beita meginreglum réttlætis gagnvart okkur sjálfum. Við getum ekki kennt öðrum óeigingirni ef við erum ekki óeigingjörn sjálf. Með því að byrja á okkur sjálfum verðum .við góðar fyrirmyndir fyrir aðra

Ég hef helgað líf mitt því að þjóna og gagnast öðrum. Ég hef ferðast mikið og haldið fyrirlestra fyrir stórum hópum. En ég veit að ég þjóna öðrum best með skrifum mínum og .kennslu

Mannfjöldi kemur til að hlusta á fyrirlestra, ekki endilega af ósviknum kærleika. Fólk kemur til að fá innblástur og andlega huggun. En ég vil sálir sem leita sannleikans, sem elska Guð. Þess vegna hef ég einbeitt mér, og held áfram að .einbeita mér, að nauðsyn þess að hugleiða Guð

Allir sem leita alvarlegra og þrautseigra andlegrar leitar verða krýndir með velgengni ef þeir halda áfram af löngun .og kostgæfni

Við verðum að elska Guð af öllu hjarta, huga, sálu og .mætti og elska náunga okkar eins og okkur sjálf

Hvað er átt við með því að elska Guð af öllu hjarta, huga, sálu og mætti? Hjartað þýðir tilfinning, hugurinn þýðir einbeiting, sálin þýðir djúp andleg sátt í hugleiðslu og styrkur þýðir að beina allri orku okkar að Guði. Þetta þýðir að elska Guð af öllum tilfinningum sínum, af allri einbeitingu í hugleiðslu og með því að beina orku eða krafti lífsins frá .efnislegu til andlegra, færa athyglina frá líkamanum til Guðs

Það er ekki mögulegt að elska Guð án íhugunar, því aðeins með íhugun getum við áttað okkur á andlegri eðli

okkar sem sál sem er eilíflega og að eilífu tengd Guði sem .skapaði hana í sinni mynd

Við verðum að byggja innra með okkur hásæti fyrir háleita kærleika Guðs. Ekkert er mikilvægara í lífinu. Enginn er æðri metnaður en að elska hann, tala um hann og upplýsa .aðra til að kynnast honum. Ég vil ekkert annað frá fólki

Það er mér ánægja að deila andlegri reynslu minni með þeim sem leita hennar í einlægni. Ekkert veitir mér meiri gleði en að tala við þá um Guð og hjálpa þeim að upplifa .nærveru hans

Það er dásamlegt að elska Guð og þjóna hans. Þegar við finnum hann finnum við kærleika hans í öllum. Enginn máttur .er meiri en máttur kærleikans í alheiminum

Ég sé hinn hæsta Drottin sitja á himnum og höfum og á hásæti meðvitundar minnar sé ég hann nærverandi í mér og í sálum allra og ég faðma hann í öllum hans óendanlegu .myndum og birtingarmyndum í sköpuninni

Mannverur eru stöðugt að leita að því „annar hlutur“ sem þær vonast til að muni færa þeim fullkomna og varanlega hamingju. Fyrir þær sálir sem hafa leitað Guðs og .“fundið hann er leitinni lokið, því Guð er þessi „annar hlutur

Guð blessi þig, og friður sé með þér

Andar og draugar

Veruleiki þess og kjarni

Það eru til alls kyns sögur og ævintýri um anda, drauga, fjársjóðsleitarverur, nornir, líkátandi drauga og vampírur. Og fjöldi fólks sem hefur fullyrt að hafa hitt þessar verur er ekki lítill.

Af þeim mörgu tilfellum sem ég rakst á voru flest þeirra sem þjáðust af alvarlegum ofskynjunum. Ein

slík kona hafði lesið bók um blóðþyrstar, helvítis verur og ofskynjanir hennar voru svo skýrar að henni fannst eins og draugur sjúgi blóð hennar á hverju kvöldi. Hún jafnaði sig í hvert skipti sem hún heimsótti mig, en hugmyndin um drauga á næturhimnu var enn djúpstæð í huga hennar vegna þess að veikindin komu aftur. Hún dó fyrir aldur fram, gagntekin af eigin ranghugmyndum.

Trú á galdra var útbreidd á 16. öld og hundruð manna sem grunaðir voru um að vera nornir voru ranglega sakaðir um að vera í bandalagi við djöfulinn og létust í kjölfarið. Jóhanna af Örk var bundin við staur og brennd á báli því hún var talin norn.

Það er annar heimur, himneska ríkið, falinn á bak við þetta alheim. Íbúar hans eru huldir í plánetuformum sem eru samsett úr ljósi. Þessar verur, eða „draugar“, eru ósýnilegar augum okkar og eru venjulega bundnar við sinn heim, rétt eins og við erum bundin við efnisheiminn okkar. Ef það væri auðvelt fyrir illgjarna íbúa pláneturíkisins að komast inn í jarðneska kerfið okkar til að skaða okkur, myndum við lifa í stöðugum ótta og skelfingu.

Landið okkar býr nú þegar yfir nægum hryllingi og skelfingu. Guð vill örugglega ekki bæta við þjáningar okkar afskiptum drauga og illra anda!

Hins vegar eru til nokkrar plánetuverur sem kallast flakkarar. Þessir andar eru bundnir jörðinni með sterkum tengjum og löngun til að fara inn í mannslíkama til að nota hann sem farartæki fyrir nautn sína. Þessar verur eru venjulega ósýnilegar og hafa engan mátt til að hafa áhrif á venjulegt fólk. Stundum tekst illgjörnum öndum að fara inn í og ná tökum á líkama og huga einstaklings. Þetta gerist aðeins þegar viðkomandi er í andlegu ójafnvægi, þegar hugur hans hefur veikst vegna þess að hann er

látinn vera aðgerðalaus eða hugsunarlaus, eins og einhver sem skilur bílinn sinn eftir ólæstan með lyklana inni í honum. Í slíkum tilfellum gæti flakkari farið inn í bílinn og ekið á brott.

Reikandi andar eru þær sálir sem hafa misst líkama sinn í dauðanum en eru enn djúpt tengdar honum. Þess vegna reyna þær á allan hátt að nota líkama hvers manns til að ná markmiðum sínum. Sem betur fer geta reikandi andar ekki staðist mikla titring andlegrar hugsunar og meðvitundar. Þeir sem einlæglega leita Guðs og hugleiða hann hafa ekkert að óttast frá þessum týndu og villuráfandi verum. Því Guð er hinn æðsti andi og enginn andi, hversu vondur sem hann er, getur skaðað þá sem elska Guð og eru stöðugt meðvitaðir um hann.

Til að skilja eðli plánetuvera verðum við fyrst að skilja okkur sjálf. Þegar Guð skapaði okkur, þá skapaði hann okkur fyrst sem meðvitund. Frá alhliða huga sínum mótaði hann okkur, og frá þessu sjónarhorni erum við fyrst og fremst hugarverur. Er það ekki satt að þegar þú býrð til eitthvað nýtt, þá er fyrsta skrefið að ímynda sér líkan af því í huganum? Síðan safnarðu nauðsynlegum efnum og að lokum gerir þú þá hugmynd að veruleika. Þetta á einnig við um samsetningu okkar og samsetningu allrar sköpunar. Við höfum þrjá eðlisþætti: hugarefnið (hugmyndina), himneska eðlið (sköpunarefnið) og efnislega eðlið (þunna afurðina).

Líkaminn er samsettur úr 16 frumefnum. En hvernig þessi efnislegu frumefni voru sameinuð til að gera líkamann að verkfæri hugans er sannarlega ótrúlegt!

Sumir vilja kaupa nýjan bíl á hverju ári en þeir eru neyddir til að halda í gamla bílinn sinn í sextíu, sjötíu eða jafnvel fleiri ár! Jafnvel þegar bíllinn er orðinn

slitinn helst löngunin til að halda honum sterk þar til Guð segir: „Nóg! Leysið mig úr þessum líkama!“ Þá stekkur viðkomandi úr hrörnandi líkama sínum og finnur sig í himneskum líkama sem samanstendur af ljósi og lífskrafti. Þeir fagna því að uppgötva að þeir hafa getu til að heyra, sjá og snerta í gegnum nýja líkamann og að þeir hafa engin bein til að brjóta eða hold til að skemmast.

Þegar einstaklingur deyr, rotnar efnislíkami hans, en plánetulíkami hans helst í upprunalegu ástandi í heild sinni

Hvar eru þessar sálir sem yfirgáfu jörðina? Þær reika um eterið. Þú gætir sagt: „Það er ómögulegt,“ en við skulum gera þessa samanburð:

Ef ég segði meðlimi frumstæðrar ættbálks að tónlist væri til í eterinu og hægt væri að nema hana upp og heyra, myndu þeir hlæja að mér eða jafnvel örvænta. En ef ég kæmi með útvarp og stillti það á stöð sem sendi út tónlist og lög, gætu þeir ekki hrakið fullyrðingu mína. Á sama hátt get ég sýnt öðrum fram á að geimverur ferðast um eterið og þeir verða máttlausir til að neita því. Geimveran er hér, handan við þéttar titringsbylgjur efnisheimsins.

Ef fólk gæti séð fjöldann af plánetuverum í eterinu í kringum sig, myndu margir verða gripnir ótta og sumir myndu reyna að leita að látnum ástvinum sínum.

Ef þú einbeitir þér djúpt að andlega auganu geturðu, í gegnum innri sýn, skynjað þann geislandi heim þar sem allar sálir sem hafa horfið yfir í himneska ríkið búa. Í mönnum virkar hjartað sem móttakari og andlega augað sendir ljósið. Jafnvel þótt þú getir ekki séð látna ástvini þína, ef þú einbeitir þér rólega að hjartanu, munt þú finna fyrir nærveru þeirra

sem þér þykir vænt um og eru til í björtum líkömum og njóta frelsis síns frá fjötrum efnislíkamans.

Ég sé margar plánetur sem hafa yfirgefið jörðina, en þær geta ekki séð mig. Ég geri mig ekki sýnilegan þeim, en ég get séð þær ef ég vil.

Þess vegna erum við ekki alveg frjáls þegar við yfirgefum líkamann við dauðann. Sálir okkar eru enn umluktar tveimur fíngerðum formum: plánetulíkamanum (orkulíkamanum) og orsakalíkamanum (hugsunarlíkamanum).

Þegar manneskja tekur á sig líkamlegt form verður hún sýnileg vera í þessum heimi. Eftir dauða líkama síns helst hún áfram í plánetunni sem „draugur", það er að segja sem ósýnileg vera gædd andlegri getu og sama hugarfari og einkennum sem einkenndu hana á jarðneskri tilveru.

Íbúar plánetuheimsins geta auðvitað séð hver annan í ljósandi líkömum sínum, en plánetuverur eru venjulega ósýnilegar okkur á jörðinni nema við vitum hvernig á að komast inn í plánetuheiminn í gegnum andlegt auga. Þegar sálir varpa af sér eterískum líkömum sínum og ganga inn í andlegt ástand orsakaheimsins, hverfa þær ekki alveg, heldur verða þær alveg ósýnilegar, rétt eins og hugsanir eru ósýnilegar.

Þegar sálir eru lausar frá holdlegum löngunum þurfa þær ekki lengur að holdgast aftur á jörðinni. Þessar sálir hreyfast síðan á milli plánetuheimsins og orsakalegrar paradísar og halda áfram að holdgast á plánetuplaninu þar til andleg frelsun frá því ástandi er einnig náð. Þegar allar orsakalegar langanir eru uppurnar verður einstaklingurinn sannarlega frjáls, eða frjáls sál.

Ef hin látna sál hefur enn óuppfylltar langanir frá jarðneskri tilveru sinni, mun hún halda áfram að finna

fyrir þessum löngunum í plánetuheiminum og þrá að tjá sig í efnislíkama. Þannig er sú sál dregin aftur, með plánetulíkama sínum, að frumu (sæðisfrumu) sem mynduð er úr sæði og eggi og endurfætt sem nýfætt barn.

Það er óskynsamlegt fyrir mann að eigna sjálfum sér líkamlegan galla til frambúðar. Segjum sem svo að einhver missi handlegg í þessu lífi og hugmyndin um þann missi festist í meðvitund hans og sannfærir hann um að hann geti aldrei notað hann aftur. Þegar hann endurfæðist mun hann bera með sér þá tilfinningu að handleggurinn sé týndur. Ef þessi neikvæða hugsun er nógu sterk gæti hún hindrað sköpunarstarf meðvitaðrar lífsstarfsemi sem býr til handleggi nýja líkamans. Þess vegna ætti maður aldrei að skilgreina sig út frá ófullkomleika og göllum efnislíkamans. Slíkar takmarkanir eiga ekki við um sálina, sem er hrein og fullkomin ímynd Guðs.

Þannig sérðu að áður en þú tókst á þig líkamlegt form varstu andi, og við dauðann munt þú snúa aftur til að vera andi. Við erum andar jafnvel þegar við sofum, því á meðan við sofum erum við alls ekki meðvituð um okkur sjálf sem efnislíkama. Þar sem þú ert andi þegar þú sefur og verður andi eftir dauðann, hvers vegna ættu andar að óttast? Þetta er það sem þú hefur alltaf verið - andi - og þú munt alltaf vera - og þetta er það sem þú munt vera um alla eilífð.

Eini munurinn er sá að þegar þú gengur inn í plánetuheiminn við dauðann geturðu ekki skapað að vild efnislíkama eins og þann sem þú hefur núna. Aðeins hinir miklu meistarar sem hafa sameinast hinum æðsta skapara geta gert það. Andlega þróaðar sálir geta aukið fíngerða titring plánetufartækisins í áþreifanlegan líkama.

Við óttumst dauðann vegna sársaukans og hugmyndarinnar um tortímingu. Það er misskilningur. Jesús Kristur opinberaði sig lærisveinum sínum í líkamlegri mynd eftir dauða sinn. Lahiri Mahasaya kom aftur í holdi og blóði daginn eftir dauða sinn. Við höfum sýnt fram á að þeir fórust ekki.

(Og sendiboðinn, friður sé með honum, sagði: „Sá sem er sannleiksríkastur ykkar í draumum er sá sem er sannleiksríkastur ykkar í máli.“ Og: „Sá sem sér mig í draumi er eins og hann hafi séð mig í raunveruleikanum.“)

Þótt tilfelli af andlegum pólunum séu sjaldgæf, ætti ekki að segja að vitnisburður þeirra sé rangur.

Ég sá persónulega kennarann minn, Sri Yuktsuwar, sem reis upp um það bil þremur mánuðum eftir dauða sinn (Sjá Andlegir heimar: Veruleiki þeirra og eðli á þessari síðu).

Í helgum viskubókum segir að mannssálin sé í eðli sínu spegilmynd hins guðdómlega anda. Hún upplifir aldrei dauðans kvalir eða fæðingarþjáningar og tilvist hennar er eilíf svo lengi sem tilvistin sjálf varir. Þessi sál er eilíflega lifandi og óbreytanleg, ósnert af rotnun og óbreytanleg af tortímingu.

Oft hefur veikur lærisveinn, sem bjó langt í burtu, dregið plánetulíkama minn til sín með styrk hollustu sinnar og kærleika. Eitt slíkt atvik átti sér stað hér með lærisveini að nafni Seva Devi. Hún var einstaklega hollur lærisveinn. Einu sinni veiktist hún mjög en hélt því leyndu fyrir öllum. Þegar ég heimsótti hana á sjúkrahúsinu sagði hún við mig: „Vinsamlegast biðjið Guð að halda mér ekki lengur í þessum líkama.“

Seinna sneri ég aftur til einsetubústaðarins í Encinitas við Kyrrahafsströndina og einn morguninn fann ég skyndilega fyrir gegnsæjum plánetutitringi

Seva Devi. Með hollustu sinni og andlegri ást dró hún eterískan líkama minn að sér. Á augabragði fraus efnislíkami minn, eins og lífið hefði yfirgefið hann. Síðar var mér sagt að Seva Devi hefði skyndilega hrópað: „Swamaji er hér!“ rétt áður en hún yfirgaf líkama minn, þar sem hún var meðvituð um að ég væri tekinn til hins heims.

Seinna sá ég hana, geislandi líkama, sitjandi í einum af kennslustundum mínum, alveg eins og hún hafði birst á lífsleiðinni. Ef einhver hefði snert mig þá, hefði sá hinn sami líka getað séð hana, þótt þeir sem eru í því andlega meðvitundarástandi leyfi ekki öðrum að snerta sig.

Við höfum oft farið yfir þröskuld dauðans og snúið aftur til lífsins, svo hvers vegna að óttast dauðann? Hann kemur til að frelsa okkur. Auðvitað ættum við ekki að þrá dauðann, en við ættum að finna huggun í honum - þegar hann kemur af sjálfu sér - til að frelsa okkur frá ýmsum erfiðleikum.

Fólk óttast líka dauðann vegna langrar dvalar í þessu efnislega fangelsi, svo mikið að það óttast að yfirgefa það. En það er heimskulegt fyrir mann að vera hræddur.

Þar sem það er vilji Guðs að við eigum þessa fornu líkamlegu fyrirmynd allt til dauðadags, verðum við að varðveita hana og veita henni nauðsynlega umönnun.

Það er til saga á Indlandi um deyjandi ungan mann sem hrópaði upp þegar hann heyrði sorgargrát og angist skilnaðarins í kringum sig:

Móðgaðu ekki sál mína með samúðarópum þínum

Þegar þú leggur af stað inn í eilífa ríki ljóss og kærleika

Ég er sá sem ætti að vorkenna þér og vorkenna aðstæðum þínum

Hvað mig varðar
Engin fleiri veikindi eftir daginn í dag
Ekki einu sinni brotið bein
Engin sorg, enginn óbærilegur sársauki
Því ég dreym um gleði og syndi í gleðihafi
Og ég anda gleði
Lengri vinnutími!

Maðurinn veit ekki hvað verður um hann í þessum heimi. Hann lifir umkringdur ótta og sálrænum kvíða. Þeir sem eru látnir vorkenna honum og blessa hann úr sínum heimi. Ég sagði þetta við móður sem hafði misst son sinn og um leið og ég var búin að útskýra þetta þerraði hún tárin sín og sagði: „Ég hef aldrei fundið slíkan frið. Ég er glöð að vita að sonur minn er frjáls. Ég hélt að eitthvað hræðilegt hefði komið fyrir hann.“

Margir andlega þróaðir einstaklingar geta séð eterlíkama sína

Þegar eterlíkaminn stígur upp eða yfirgefur efnislíkamann við dauðann, sér sá sem lýkur líkama sinn sem dauða. Sama reynsla á sér stað þegar lengra komnir jógarar fara yfir efnislíkamann með viljastyrk, sem gerir þeim kleift að yfirgefa og snúa aftur til líkama síns að vild. Hins vegar hafa margir sem telja sig geta gert þetta rangt fyrir sér að hugsa bara um að upplifa eitthvað þýðir ekki að það muni gerast. Að þekkja aðferðina er nauðsynlegt.

Einu sinni kom maður í New York til mín og hélt því fram að hann gæti ferðast eterískt (frá efnislíkama sínum). Ég sagði honum: „Ég held ekki; þú ert að ímynda þér að þú hafir þann hæfileika.“ En hann hélt því fram að ég yrði að prófa mig. Ég samþykkti og sagði: „Fínt, þá ferðastu eterískt og farðu niður og segðu mér hvað er að gerast á veitingastaðnum þarna niðri.“

Hann þagði um stund og sagði síðan: „Það er flygill í hægra horninu.“

Ég var viss um að hann væri að ímynda sér þetta því öndun hans og púls voru eðlileg.

Svo ég sagði: „Þvert á móti, ég held að þú finnir tvær konur sitjandi við borð þarna.“ Hann hæddist að mér. Síðan fórum við saman á veitingastaðinn og þar var ekkert píanó í horninu, aðeins tvær konur sitjandi við borð. Loksins skildi vinur okkar að hann hafði verið blekktur af eigin fantasíum.

Í dulrænum plánetusýnum mínum sé ég oft hræðilega atburði, en þeir virðast mér vera eins og kvikmynd. Heimurinn átti að skemmta okkur, ekki kvelja okkur eða hræða. Og almáttugur Guð gerði drama sköpunar sinnar ótrúlega flókið, fullt af mótsögnum góðs og ills.

Við verðum að þjálfa okkur í að skilja okkar falda andlega eðli. En þetta er ómögulegt svo lengi sem við takmörkum hugsanir okkar stöðugt við efnislega líkamann. Stöðug upptekin af efnislegum hlutum gerir okkur efnishyggjusöm og kæfir andlegar vonir okkar. Við verðum að gera Guð að mikilvægasta atriðinu í lífi okkar. Ef við setjum hann í aukastöðu mun hann ekki koma til okkar og við munum ekki kynnast honum. Freistingar heimsins eru fjölmargar og alltaf til staðar. Þeir sem þrá andleg mál verða að virkja vilja sinn og ryðja sér leið í gegnum þéttan skóg freistinganna til að ná öruggu og kyrrlátu ríki.

Hin eteríska reikistjörnuuppstigning er aðeins hægt að upplifa meðvitað þegar einstaklingur kemst inn í djúpstæð andleg alsælu og víkkar meðvitund sína út á hærra vitundarstig. Með andlegu auga sínu getur viðkomandi skynjað hvaða punkt sem er í geimnum, hvort sem er í þessum heimi eða í eteríska heiminum. Hann getur einnig farið yfir takmarkanir

tíma og rúms. Sumir andlega þróaðir einstaklingar búa yfir getu til að þjappa eterískum og jafnvel efnislegum líkama sínum saman á hvaða stað sem er. Þetta ástand kallast tvínærvera, eða tvöföld nærvera, þar sem hægt er að vera á tveimur eða fleiri stöðum samtímis. Í þessu ástandi er efnislíkaminn í stöðvunarástandi, svipað og leiðslu. Þegar meistarinn nær hæsta stigi andlegrar alsælu (stigi guðlegrar þekkingar) getur hann sinnt öllum sínum störfum eðlilega á meðan hann er áfram sokkinn í heilagt ástand alsælu.

Sá sem leitar hælis hjá Guði getur ekki orðið fyrir neinum skaða og hann hefur ekkert að óttast svo lengi sem hann trúir á Guð og heldur fast við leiðsögn hans. En þegar einstaklingur leyfir neikvæðum hugsunum að smeygja sér inn í huga sinn og telur að einhver sé að reyna að skaða hann, þá gefur hann honum kraft til að gera það.

Ímyndaðu þér að einhver sendi þér falska hugmynd og þú samþykkir hana. Þú munt án efa skaðast af henni. En þú hefur máttinn til að hafna illum hugsunum. Óttast ekki þá sem hafa illar áætlanir, því enginn getur haft áhrif á þig nema þú sért andlega veikur. Ótti og lokað hugarfar leyfa illu að komast inn. En þegar þú staðfestir við sjálfan þig: „Guð er með mér og verndar mig," mun aðeins gott koma til þín frá hugsunum annarra. Jafnvel þótt einhver sendi þér illar hugsanir, munu þær ekki ná til þín; heldur munu þær endurkastast á sendandanum og skaða hann á þann hátt sem hann þekkir eða þekkir ekki. Umkringdu þig Guði og leitaðu hælis í hans blessaða nafni, sterkasta afli alheimsins. Þetta er órjúfanlegur veggur sem allar örvar illsku, lyga og hræsni brotna gegn, og þaðan sem allar neikvæðar

hugsanir eru vísað frá og hraktar aftur til uppruna síns og upphafsmanns!

Gefðu engan gaum að öflum reikandi drauga og villtra anda, eða iðkendum svartagaldurs. Það eru mörg stór og stöðug geimöfl að verki á sviðum lífsins. Það er geimstríð milli góðs og ills. En það er enginn ótti fyrir þá sem trúa einlæglega og hegða sér samkvæmt trú sinni og góðum ásetningi, því að hið góða mun að lokum sigra.

Þessi heimur er stjórnaður af ósýnilegum verum og öflum: Guði, spámönnum hans og dýrlingum annars vegar, og Satan, fylgismönnum hans og illu bandalögum hins vegar. Mikil togstreita er milli Guðs og engla hans og Satans og bandamanna hans. Ekki er hægt að afgreiða vandamálið sem blekkingu. Ef Satan væri ekki til, myndum við ekki leita hjálpar Guðs gegn honum. Illskan er til og verður að sporna gegn henni með öllum ráðum og aðferðum.

Þegar Guð skapaði mannkynið, skapaði hann einnig Satan. Satan, með blekkingarmætti sínum, er til til að prófa fólk. Nema eldur bræði járn, er ekki hægt að hamra eða smíða stál. Þegar veikindi eða sársauki dynja yfir, munið þá að það er próf sem verður að standast. Kvartið ekki eða verið angistarfull vegna slíkra rauna. Margar miklar sálir hafa farist úr hræðilegum veikindum og þolað miklar þjáningar. Sumar voru hrjáðar af alvarlegum fötlun, en þær héldu trú sinni og fóru ánægðar áfram til hæstu dýrðar.

Jörðin okkar er einn þéttbýlasti staður landsins. Það eru ómælanlega betri heimar en þessi jörð, sem er full af alls kyns erfiðleikum og erfiðleikum. Samt gleymir Guð okkur ekki í miskunn sinni; heldur reynir hann að hjálpa okkur á marga vegu að sigrast á

þjáningum okkar og hindrunum sem standa í vegi okkar.

Guð, englar hans og milljónir góðra anda leitast við að koma á fót heilögu samræmi á jörðinni. Sérhver góður eiginleiki og gagnlegur eiginleiki á rætur að rekja til góðs anda, því góðir andar sá stöðugt fræjum dyggðugra hugsana og áforma í jarðveg hugans. Á sama tíma skapar konungur myrkursins - Satan - með hjálp fylgjenda sinna, illra anda, ringulreið og vandræði í heiminum. Hver annar en Satan skapaði sjúkdómsvalda? Hann kom með margar tegundir af plágum, síðan berklum og öðrum banvænum plágum, krabbameini og fleirum - allt djöfullegar aðferðir til að kvelja mannkynið. En Guð innblæs marga vísindamenn til að finna nýjar og gagnlegar leiðir til að útrýma sjúkdómum.

Kynferðisleg ánægja er blekkjandi hliðstæða guðlegrar sælu. Þegar kynlíf er aðskilið frá trúföstum kærleika og notað til að fullnægja dýrslegum eðlishvötum, verður það verkfæri í höndum Satans til að halda mannlegri meðvitund föngnum skynfærunum, ófær um að upplifa guðlega meðvitund.

Það er til fölsk þrenning sem djöfullinn skapaði í stað andlegrar alsælu. Þessi þrenning er taumlaus girnd, löngun í áfengi og græðgi í peninga.

Þegar Adam og Eva upplifðu kynferðislega tilfinningu féllu þau úr paradís og misstu guðdómlega meðvitundina sem hafði gert þeim kleift að upplifa einingu við Guð í andlegri alsælu. Þess vegna voru þau rekin úr Edengarðinum. Síðan þá hefur mannkynið verið neydd til að fjölga sér kynferðislega, eins og allar aðrar verur. Konan fæðir á sársaukafullan og erfiðan hátt. Eftir það verða eiginmaður og eiginkona að sætta sig við það sem

þau hafa. Ef þau eignast eigingjarnt og gallað barn eru þau skyldug til að ala það upp. Upphaflega höfðu þau kraftinn til að skapa hvað sem þau vildu með krafti skynseminnar, rétt eins og Guð gerir. Blessaðir séu þessir fyrstu dagar sakleysisins. Sannarlega voru þetta hamingjusamir og dýrlegir dagar.

Og eftir allt þetta mun Satan sjálfur að lokum verða verkfæri í höndum Guðs. Satan stendur ekki við loforð sín við mannkynið og þess vegna leita pirraðir og vonsviknir til hins trúa Drottins til að fá hjálp og uppfylla vonir sínar.

En við þurfum ekki að bíða eftir vonbrigðum til að hvetja okkur til að snúa okkur til Guðs. Við ættum ekki að setja öll eggin okkar í eina körfu.

Við megum ekki takmarka vonir okkar um hamingju við brothætta körfu líkamans og skammtíma ánægju heimsins.

Vinir mínir, hlustum á rödd Guðs sem talar til okkar í gegnum góðu hugsanir okkar. Guð, spámenn hans og englaandir hans skapa þessar göfugu hugsanir. Satan og fylgismenn hans skapa hugsanir og freistingar í sinni eigin mynd.

Alltaf þegar ill hugsun kemur upp í hugann, rektu hana burt án eftirsjár, og djöfullinn mun ekki lengur geta haft áhrif á þig og skaðað þig. Mundu að um leið og þú hugsar rangt, stígur þú skref nær djöflinum.

Maðurinn er í stöðugri hreyfingu, á hreyfingu milli góðs og ills

Til að komast undan þessari skutludiplómatíu verður maður að fara þangað sem hönd djöfulsins og fylgismenn hans ná ekki til hjarta Guðs , og friður sé með þér.

Andlegt jafnvægi í miðjum breytingum

Vesturlandabúar leggja áherslu á líkamlegt þægindi. Þegar mjög heitt er í veðri þjást þeir vegna skorts á kælingu

og þegar mjög kalt er finna þeir fyrir óþægindum vegna skorts á gervihitun. En indverskir kennarar miðla annarri heimspeki. Þeir segja að næmi fyrir hita og kulda, ánægju og sársauka, stafi af blekkingum blekkjandi skynfæranna og af þátttöku og viðbrögðum einstaklingsins við endalausum kröfum þeirra. Hins vegar er vitur maður sá sem sleppur .undan taki skynfæranna og fer yfir alla tvíhyggju

Miklir hugsuðir leggja ekki til að maður agi sig svo mikið að það skaði líkama sinn. Þeir ráðleggja heldur að losa sig andlega við hita- eða kuldatilfinningu þegar hitinn eða kuldinn verður óbærilegur, en leita jafnframt skynsamlegrar .lausnar við því ástandi

Gita segir: „Þeir sem eru bundnir af nautnum í skynrænum njótum geta ekki náð því andlega jafnvægi sem nauðsynlegt er fyrir hugleiðslu, né geta þeir sameinast Guði í “. gegnum alsælu andlegrar sælu Samadhi

Þegar einstaklingi tekst að losa sig andlega frá skyntruflunum öðlast hann innri frið. Með því að vera óháður skynjunum sem koma og fara, opinberar hann hina nauðsynlegu, óbreytanlegu ró sálarinnar. Í þeirri staðföstu, óhagganlegu meðvitund verður hann eitt með hinu algilda, .óendanlega og óbreytanlega

Óvirk viðbrögð við öllum líkamlegum skynjunum trufla bæði hugann og sálina. Þegar sálin er trufluð missir maðurinn sanna eðli sitt, sem er ró. Guð er nærverandi á heitustu og köldustu stöðum jarðar. Hann er á norðurslóðum og í tóma hverfinu, óháður öfgum aðstæðna og hitastigs jarðneskrar sköpunar sinnar. Mannverur, skapaðar í hans mynd, ættu að leitast við að líkja eftir hegðun hans. Guð setti okkur í þennan líkama, háð hita og kulda, ánægju og sársauka, en hann vill að við lítum á þessa tvíhyggju með jafnvægi í huga. Hann vill að við rísum yfir allar tegundir tvíhyggju. Við verðum að rækta styrk og þol án kæruleysis eða skorts á framsýni. Þegar við getum ekki forðast mikinn hita eða kulda verðum við að losa hugann frá þeim. Því

meira sem við leggjum okkur fram um að gera þetta, því meira frelsar hugurinn sig svo að óæskilegar skynjanir geti .ekki haft neikvæð áhrif á meðvitund okkar eða tilfinningar

Yfirborð húðarinnar nemur ekki snertingu; þessar tilfinningar eru unnar í heilanum. Maður getur aðeins smakkað, snert, lyktað, heyrt eða séð í gegnum hugann. Við virðumst upplifa bragð á yfirborði tungunnar, en það er í raun heilinn sem skráir það bragð. Á sama hátt, þegar líkamshluti er slasaður, er sársaukinn fyrst og fremst fundinn í huganum, ekki í viðkomandi líffæri. Við höfum tvær leiðir til að skynja sársauka: taugina og heilastofninn. Tilfinning á sér stað þegar heilinn leyfir samskipti milli taugarinnar og heilastofnsins. Nema heilinn greini sársaukann, þá er enginn sársauki. Þetta er merkileg uppgötvun hinna miklu indversku meistara. Þegar maður er undir áhrifum klóróforms eða svæfingarlyfs, finnur hann ekki fyrir sársauka vegna þess að tilfinningarnar ná ekki til heilans. Í taugaendum eru örsmá hár sem sársaukamerki berast í gegnum til heilans. Svæfingarlyfið kemur í veg fyrir að þessi sársaukamerki .berist

Heilinn er skynfæri hugans og allar líkamlegar tilfinningar berast til hans í gegnum taugarnar og heilann sjálfan. Þar sem hugurinn er tengdur heilanum tekur hann á móti og túlkar þessar tilfinningar. Hugur sem styrkist af jákvæðri hugsun verður minna fyrir áhrifum af ánægju- og sársaukatilfinningum. Hann er meðvitaður um þessar .tilfinningar en er ekki bundinn af þeim

Mönnum var gefin tilfinning til að vernda líkama sinn. Án hennar gæti maður hlotið alvarleg skurði eða brunasár án þess að gera sér grein fyrir því. Dýr þróuðu ekki þessa getu og því er sársaukatilfinning þeirra minni; annars væri grimmdin sem þeim verður beitt með ákveðnum aðferðum við dráp og slátrun óbærileg. Til dæmis eru krabbar kastaðir !í sjóðandi vatn meðan þeir eru enn á lífi

Þar sem bæði sársauki og ánægja eru sköpun hugans er hægt að lina líkamlegan sársauka með því að æfa hugarstjórnun. Þá er hægt að upplifa tilfinningu sem vísbendingu um óeðlilegt ástand án þess að finna fyrir sársauka. Bhagavad Gita fjallar um þetta ítarlega. Ofnæmi fyrir annað hvort ánægju eða sársauka eykur áhrif þeirra, en minnkuð næmi gerir mann minna fyrir áhrifum af sársauka og minna þrælkun skynjunar. Ég þjálfaði líkama minn og huga til að verða minna næmur fyrir áreitum og fann mig lausan við skynjunartruflanir. Þessi þjálfun er leiðin að .frelsun frá taki skynfæranna og endalausum kröfum þeirra

Einn læknir bjó yfir slíku andlegu þreki að hann gat framkvæmt hættulega aðgerð á sjálfum sér! Auðvitað er þetta ómögulegt fyrir huga sem er þræll líkamlegra tengsla. En með þjálfun getur hugurinn orðið ótrúlega sterkur. Því meira sem einstaklingur þjálfar og fínpússar hugann, því meiri stjórn getur hann haft á honum. Dekrað barn er djúpt vansælt, jafnvel við minnsta meiðsli, en barn sem er þjálfað í seiglu og þol kippist sjaldan við eða hörfar af sársauka, .jafnvel eftir alvarleg meiðsli

Í þessu tilliti er þjálfunaraðferðin sem hinir miklu indversku meistarar mæla með gjörólík þeirri sem kennd er í Vestur-Indlandi. Andlegir kennarar þjálfa lærisveina sína til að frelsa sig algjörlega frá þrældómi líkamans og skilningarvita hans. Þægindin sem þróuð eru í Vesturlöndum hvetja til dekur við líkamann og þar af leiðandi er fyrirhöfnin sem lögð er í að þróa andlega hæfileika í lágmarki. Á Indlandi lærum við (í kyrrðarstundum leiðsögumanna okkar) hvernig á að kæfa kraft skilningarvitanna í fæðingu svo að við verðum ekki þrælar þeirra. Í skólanum mínum í Ranchi í Bihar létum við stundum ung börn sofa á litlum dýnum á hörðum jarðvegi og þau uxu upp heilbrigð og sterk, bæði .líkamlega og andlega

Vesturlandabúar eru vanir mörgum ytri leiðum til slökunar og rólegrar svefns. Á Indlandi sátum við á heitum

sandi til hugleiðslu. Smám saman gátum við setið í hitanum allan daginn, og einnig í kuldanum. Með þessari þjálfun öðlaðist ég slíka andlega getu að ekkert gat truflað eða haft áhrif á meðvitund mína. Þegar ég aftengi hugann frá .skynfærunum truflar mig ekkert

Fyrir mörgum árum var óbærilega heitt í veðri og allir voru að kafna. Í gegnum hugann færðist óþægindin yfir á mig og komu í veg fyrir að ég gæti einbeitt mér og skrifað greinar. Þá skammaði ég sjálfan mig og sagði: „Hvers vegna .allt þetta?“ og bað til Guðs

Ó, Drottinn minn, sama rafmagnið býr til hita í ofninum„ “!og ís í ísskápnum. Þannig að veðrið er milt

Strax varð andrúmsloftið þægilegt fyrir mig, eins og snjólag hefði umlukið líkama minn, og ég byrjaði að finna .fyrir miklum innblæstri og skrifaði án nokkurra erfiðleika

Fyrir mörgum árum var ég í bílferð þvert yfir fylki í opnum bíl með hópi ungra sjálfsuppgötvunarnemenda, þar á meðal ritari minn. Hann og ég sofnuðum í bílnum og deilum litlu teppi. Nóttin var ísköld. Þegar ég svaf fast togaði hann teppið af mér og þegar ég var hálfvöknuð togaði ég það ómeðvitað af honum! Þetta hélt áfram um stund. Þá sagði hugurinn: „Af hverju hegðarðu þér svona? Allt er í lagi. Þér er “!hlýtt

Þá kastaði ég af mér teppinu, settist upp og byrjaði að hugleiða þar til líkami minn var jafn hlýr og brauðhleifur. Þegar lærisveinarnir vöknuðu tveimur tímum síðar, skjálfandi af kulda, fundu þeir mig hreyfingarlausan. Ég var týndur í heilaga alsælu og í þeirri trú að ég væri dáinn reyndu þeir að vekja mig úr andlegri upphefð minni með ópum sínum. En ég brosti og sagði: „Hvers vegna allur þessi hávaði, ungu menn? Höldum áfram ferð okkar.“ Þeir mótmæltu: „Þið sátuð í ísköldum kulda án frakka eða teppis!“ Samt fékk ég ekki !kvef, ég var sá eini sem var hlýr

Það sem þarf að gera er að þjálfa hugann til að verða jákvæðari. Ef þú ákveður að þú munir ekki fá kvef, þá

minnka líkurnar á því að fá það. Hugurinn ætti einnig að vera þjálfaður til að sigrast á sársauka. Andleg næmi magnar sársauka og að magna sársauka þýðir að gleyma mynd Guðs .innra með sjálfum sér - þeirri helgu og ósigrandi mynd

Fornir indverskir spekingar sögðu að allar venjur byrju að myndast í manni þriggja ára aldri. Það er mjög erfitt að breyta þessum venjum þegar þær hafa fest djúpar rætur í meðvitundinni. Ef fjölskylda þín og umhverfi hafa innprentað í huga þínum hvað þér líkar og líkar ekki, geta þessar hugmyndir fylgt þér alla ævi. Það fyrsta sem ég lærði af vitru leiðbeinanda mínum, Sri Yuktiswar, var að sigrast á sálfræðilegum hvötum sem tengjast skynjunum. Þegar ég fór fyrst til hans í þjálfun fékk ég kvef ef ég notaði ekki hlýtt teppi í kulda. En kennarinn minn kenndi mér hvernig ég ætti að nota kraft hugans til að sigrast á þessari tilhneigingu. Fyrir vikið losnaði ég við kvefið sem hafði hrjáð mig frá !barnæsku þar til ég fékk þjálfun meistarans

Sumir segja að við ættum að treysta eingöngu á skynsemina. Aðrir telja að við ættum að fullnægja .skilningarvitunum. Báðar skoðanir eru öfgafullar

Samkvæmt einni kenningu er ráðlegt að fara reglulega í læknisskoðanir til að tryggja heilsu og vellíðan líkamans, rétt eins og að láta skoða bílinn sinn öðru hvoru. Þetta er rökrétt. En menn eru ekki vélar. Ef geðheilsa þín er háð líkamlegu ástandi, þá mun hugurinn fyrr eða síðar verða þræll líkamans, sem gerir allar tegundir og magn lyfja og annarra líkamlegra meðferða árangurslausar. Þetta skýrir hvers vegna við þjáumst af ólæknandi sjúkdómum. Líkamlegur veikleiki hefur fest sig í sessi vegna þess að hugurinn hefur .neitað að vera húsbóndi líkamans

Hófsemi er best í upphafi. Ef þú slasast lítillega skaltu bera á þig smá joð en ekki treysta alfarið á lyf. Gerðu sanngjarnar og viðeigandi varúðarráðstafanir þar til þú getur smám saman treyst meira og meira á skynsemina. Hinir miklu kennarar notuðu sjálfir lyf sem upphaflega voru gerð

úr jurtum og efnum sem Guð skapaði. Lyf og eiturlyf eru ekki nauðsynleg fyrir andlegan kennara, en til að sýna fram á að kraftur Guðs virkar á ótal vegu geta þeir stundum kosið að nota ákveðin lyf. Í öllum tilvikum liggur sigurinn í krafti skynseminnar. Þegar þú nærð þeirri staðföstu sannfæringu að þú getir verið án allra lyfja án nokkurra aukaverkana, .sigrar þú og öðlast yfirráð yfir líkamanum

Einu sinni braut kennari handlegg sinn og lét hann meðhöndla og binda um hann. Þegar auðugur maður kom í heimsókn til hans stuttu eftir slysið héldu kvíðnir nemendurnir að gesturinn yrði fyrir vonbrigðum þegar hann sæi handlegg kennarans í slyngu (hangandi um hálsinn á honum). Kennarinn sagði við gestinn: „Eins og þú sérð er handleggurinn minn brotinn og ég er í sársauka. Nemendurnir ímynda sér að þegar þú sérð brotinn handlegg minn muni þú halda að Guð hafi yfirgefið mig og sé ekki “.lengur sama um mig. Gefðu þeim engan gaum

Öðru sinni var sami kennarinn að syngja til Guðs í algjörri gleði þegar hann féll á nærliggjandi haug af glóandi kolum. En hann hélt áfram að syngja. Þegar nemendurnir lyftu honum upp komust þeir að því að nokkur af glóandi kolunum höfðu fest sig við bak hans og sviðu á líkama hans. Þeir urðu skelfingu lostnir við hræðilega sjónina, en kennarinn brosti og sagði rólega: „Jæja, togaðu bara kolin af í staðinn fyrir allt þetta vesen!“ Hann kvartaði ekki undan neinum sársauka. Þetta er sú andlega yfirburðakennd sem kennarar sýna. Í þetta skiptið sannaði kennarinn að hann var sannarlega hafinn yfir sársauka. Í fyrra skiptið hafði hann sýnt að hann var fyrir áhrifum af sársaukanum en þoldi hann .af þolinmæði og auðmýkt

Taka verður afdráttarlausa afstöðu gagnvart líkamanum og kröfum hans. Ritningarnar segja að hugtökin hiti og kuldi, ánægja og sársauki stafi af snertingu skynfæranna við uppsprettur þessara tilfinninga eða skynjana. Þessar tilfinningar og skynjanir eru þó takmarkaðar af upphafi og

endi. Þær eru hverfular og skammvinnar að eðlisfari og því ætti að þola þær með þolinmæði og umburðarlyndi. Hvers vegna að láta smá kulda eða sársauka hafa áhrif á sig? Meira sálfræðilegt hugrekki verður að rækta með því að þjálfa hugann til að þola þar til hann getur loksins risið yfir allar .aðrar tegundir sársauka og þjáningar

Líkaminn er einungis búr þakið holdi, þar sem lífsfuglinn lifir í takmarkaðan tíma. Lífið sjálft er algerlega laust við líkamann, en lífið hefur orðið tengt og bundið takmörkuðum, hömlandi ástöndum líkamans og af þessari ástæðu þjáist .það

Á vökutíma ertu meðvitaður um líkamlegar tilfinningar en á svefni, þegar hugurinn er laus frá líkamanum, ertu ekki meðvitaður um þessar tilfinningar heldur upplifir þú djúpan .frið

Þar sem maðurinn er skapaður í Guðs mynd er hann fær um að lifa í líkamanum algerlega laus við líkamlegar tilfinningar. En í staðinn tekur hann á sig líkamlegt ástand og .gerir það enn raunverulegra

Til að vera frjáls frá skynjunum verður maður að losa sig andlega frá líkamanum. Þess vegna ráðleggja dýrlingarnir að fara sálrænt yfir bæði ánægju og sársauka, og þetta er aðeins hægt að ná með æfingu. Ég hef sannað þennan sannleika fyrir sjálfum mér og veit að óhófleg næmi hefur í för með sér margvíslegan skaða. Undirgefni við kröfur skynfæranna er rót allra sársauka og eymdar. Guð fyrirskipaði ekki þjáningar fyrir okkur. Hann skapaði skynjun til að leiðbeina okkur og skemmta okkur, og hann ætlaði og ætlar enn að við notum líkamann skynsamlega, ekki að festast svo mikið við hann að við verðum vansæl og ömurleg. Ef einstaklingur elskar gæludýr innilega mun hann bregðast við tilfinningum þess dýrs, jafnvel þótt hann sé ekki líkamlega tengdur því í gegnum taugakerfið. Á sama hátt stafa líkamlegir sársaukar okkar af óhóflegri sálfræðilegri .tengingu við líkamann

Hugurinn verður að ná meiri yfirráðum yfir líkamanum. Það er dásamlegt að geta lifað fyrir kraft hugans, því hugurinn getur gert hvað sem er sem hann er beðinn um. Og hvernig getur maður orðið meira og meira háður huganum? Með því að venja sig smám saman við hita og kulda, að sofa á hörðum dýnum og að minnka ósjálfstæði sitt við kunnugleg .þægindi

Meðan ég var að tala var ég alveg ómeðvitaður um háan hita í dag, en bara með því að minnast á hitann fór ég að .finna fyrir honum

Einu sinni var ég að halda fyrirlestur í mjög heitu veðri. Auk þess jókst hitinn í líkama mínum, eins og gerist alltaf þegar ég fyrirlestra um andleg málefni. Hugur minn sagði: „Þú getur ekki klárað fyrirlesturinn án þess að þurrka af þér “.sveitta andlitið

Ég þreifaði í vasanum eftir vasaklút en fann engan. Þá leit ég í andlegt auga og hvíslaði að huga mínum: „Það er enginn hiti.“ Strax hvarf kæfandi hitinn og ég hélt áfram .fyrirlestrinum rólega og ánægjulega með róandi kulda

Æfðu þetta sjálfur og sjáðu hvort það sem ég er að segja sé satt. Þú getur magnað sársaukann með næmni og dregið úr honum með andlegu frelsi. Þegar ástvinur fellur frá, í stað þess að hafa mikla sorg, ættum við að sætta okkur við að viðkomandi hafi farið á hærra stig í samræmi við vilja Guðs og að Guð veit hvað er best fyrir hann. Við ættum að þakka Guði fyrir frelsun þeirra og senda þeim kærleiksríkar hugsanir og góðar óskir, biðja Guð að samþykkja þau og veita þeim miskunn sína og velþóknun í eilífum bústöðum .þar sem þau munu hvorki óttast né hafa sorg

Það er eðlilegt að syrgja missi ástvina; annars værum við ekki mannleg. Hins vegar hafa sorgartilfinningar neikvæð áhrif á þær og halda þeim nær jarðneska heiminum en himneska. Of mikil depurð kemur í veg fyrir að hin látna sál .geti þróast í átt að meiri friði og frelsi

Flestir íbúar jarðarinnar í dag voru ekki hér fyrir hundrað árum. Aðrir voru hér á undan okkur. Og við verðum ekki hér heldur eftir nokkur ár. Tími okkar mun líða undir lok og komandi kynslóðir munu ekki muna eftir okkur. Þess í stað munu menn finna þá, eins og við finnum núna, að þessi heimur er þeirra heimur, en hann verður tekinn frá þeim og þeir frá honum, einn af öðrum. Dauðinn hlýtur að vera mannleg nauðsyn; annars hefði miskunnsamur Guð ekki leyft þessu að gerast neinum. Þess vegna verðum við að styrkja .trú okkar á Guð og ekki óttast dauðann

Þeir sem óttast dauðann geta ekki þekkt sitt sanna eðli. Shakespeare sagði: „Huglegir deyja oft fyrir dauða sinn; hinir “.hugrökku smakka aldrei dauðann nema einu sinni

Hugleysinginn eyðir dögunum sínum í sálrænni angist og hægum dauða. Hugrakki maðurinn upplifir aðeins endanlegan dauða, hratt og sársaukalaust. Ef einstaklingur deyr náttúrulegum dauða eða er andlega þroskaður vaknar andleg meðvitund hans strax við dauða líkamans og hann finnur sig á öðru tilverustigi - stigi með öllum skynjunum en .án líkamans

Skynjun byggist á huganum. Í dauðanum losar einstaklingurinn sig við þéttan efnislegan líkama sinn, sem er ímynd af huga lægri stigs og orsök allra vandræða .sálarinnar

Það eru til tvær tegundir af fólki: þeir sem kvarta stöðugt og harma mein heimsins og þeir sem sigrast á erfiðleikum lífsins með brosum og viðhalda jákvæðni sinni þrátt fyrir erfiðar aðstæður. Það er engin þörf á að taka hlutina of alvarlega. Ef allir væru jákvæðari og samræmdari, .væri heimurinn miklu betri staður en hann er núna

Í frumskógum siðmenningarinnar, mitt í erfiðleikum og flækjustigi nútímalífsins, liggur hin sanna prófraun. Allt sem maður gerir mun skila sér til baka til hans, gott fyrir gott og illt fyrir illt. Þeir sem hata aðra verða hataðir á móti. Þeir sem fylla sig neikvæðum hugsunum og andstæðum tilfinningum

eyðileggja eigin persónuleika og slökkva á eigin hamingju. Ef þú ert reiður, farðu þá í göngutúr og teldu frá einum upp í fimmtán, eða færðu athyglina að einhverju ánægjulegu og gleðilegu. Þegar aðrir koma illa fram við þig er óskynsamlegt að reyna að koma fram við þá á sama hátt. Þegar þú ert reiður, hugurinn sjóðar, hjartalokurnar þjást og líkaminn tæmist af lífsþrótti og úrvinda. Sendu frá þér öldur friðar og gæsku sem best tjá hið sanna eðli sálar þinnar, guðdómlegu ímyndina innra með þér. Þá mun enginn geta hrist þig eða .raskað ró þinni

Í stuttu máli, allt byrjar í huganum. Syndin er sköpun hugans. Ung börn ganga um nakin án þess að finna fyrir synd. Allt er hreint þeim sem hefur hreinan og skýran huga, ...en

Fyrir saurlifnaðarfrelsismanninn virðist allt slæmt og illt

Ef gjörðir manns eru slæmar, þá verða grunsemdir hans) slæmar og hann mun trúa því sem hann er vanur að ímynda (sér

Óagaður hugur skapar ringulreið í lífi okkar. Þeir sem eru undir stjórn skynfæranna eru upphafsmenn deilna og stríðs .og súlur óréttlætis og myrkurs

Guð setti sálir okkar í þessa líkama, gædda skilningarvitum, svo að við getum lifað í þessum heimi og lært af okkar eigin reynslu og reynslu annarra, án þess að láta hamingju okkar ráðast af síbreytilegum atburðum og aðstæðum í kringum okkur. Guð vill að við stjórnum löngunum okkar frekar en að leyfa þeim að stjórna okkur og að við höfum andlegt jafnvægi, ekki aðeins þegar allt er bjart og kát, heldur einnig mitt í erfiðleikum og þrengingum. .Sjálfsþekking veitir okkur þessa yfirburði

Dans lífs og dauða hættir aldrei, en maðurinn hefur sálfræðilega hæfileika til að rísa yfir allar skynjunarupplifanir .og láta mótsagnir lífsins ekki hafa áhrif á sig

Mannverur geta sigrast á takmörkunum lífsins ef þær líta á hluti og atburði með jafnvægi. Með því að gera það .sýna þær óbugandi andlega eðli sitt

Þeir sem hafa náð þessu stigi aga lifa eins og konungar meðal mannkyns og sameinast hinu óendanlega algilda sem .er ekki háð breytingum eða viðbrögðum

Andlegar kenningar jóga fjalla um smáatriði lífsins af mikilli nákvæmni og leiðbeina hvernig maður eigi að haga sér í öllum kringumstæðum. Mannverur eru skapaðar í mynd Guðs en hafa misst tengslin við þessa blessuðu mynd og .verða að enduruppgötva hana innra með sér

Hreint gull grafið undir jarðvegshrúgum er enn hreint gull og heldur öllum eiginleikum sínum þrátt fyrir að það sé hulið. Til að afhjúpa það verður maður að grafa djúpt í jarðveginn og leita þar til það finnst. Á sama hátt þekja mörg lög af leirkenndum venjum og jarðbundnum tilfinningum göfugri, gullinni sál. Þessi „leir“ er rót sálfræðilegra vandamála manna eins og taugaveiklunar, ótta, haturs, öfundar, minnimáttarkenndar og misvísandi skynjunar, og grunnurinn að öllum öðrum ámælisverðum eiginleikum. Til að losna við þennan niðurlægjandi leir verður maður að rækta sterkt og seigt hugarástand gagnvart líkama og skynfærum. Tengsl við líkamann valda ýmsum ótta. Ég hef .ímyndað mér allar tegundir sársauka og sigrað þær allar

Til að átta sig á því að maður er skapaður í hreinni mynd Guðs verður maður að rísa upp yfir ótta og reiði og sigrast á óhóflegri næmni. Sumt fólk er erfitt að þóknast vegna þess að það er fjötrað og þungt af yfirborðskenndum venjum og ómerkilegum smáatriðum lífsins. En einstaklingur með sterka greind getur sagt: „Í dag get ég sofið í mjúkri rúmi og á morgun á gólfinu; það er allt það sama fyrir mig.“ Og svo framvegis. Þessi sálfræðilega hlutleysi þjálfar hugann, gerir hann hlýðinn skipunum þínum og færan um að framkvæma .beiðnir þínar

Hugurinn, vinir mínir, er mjög blekkjandi en með fágun lærir hann mannasiði og góða hegðun. Þegar þú segir: „Ég get ekki verið án þess konar matar,“ svarar hugurinn: „Það “!er ómögulegt að vera án þess konar matar

En andi þinn er yfirgnæfandi skynsemi. Ef þú segðir: „Ég mun ekki leyfa neinum manneskju eða neinu að hneppa mig í þrældóm,“ myndi skynsemin svara, að því gefnu að fullyrðingin sé ákveðin og tilgátan sterk. Þú ert meistari bæði huga og líkama; vertu ekki þræll þeirra né dansaðu eftir .þeirra lögum

Að losna við fjötra tilfinninga er eina leiðin að friði og hamingju. Hverjar sem aðstæðurnar eru, reyndu að rísa yfir alla sársaukafulla viðkvæmni og gera sjálfan þig !hamingjusaman, því þú getur það

:Austurlenskar viskutextar segja

Ástand algjörs innri friðar sem næst með„ “jógahugleiðslu

Sem sálin gleðst yfir að sjá hið æðsta sjálf skína eins og sólin um hádegi

Þar sem innsýn sálarinnar skynjar og bragðar mesta gleði

Jógíinn fagnar því að vita leyndarmálið

Sá sem nær þessu blessaða ástandi fagnar sjálfum sér .með að hafa fundið fjársjóð fjársjóðanna

Hann er öruggur fyrir svikum tímans og óvæntum .óvæntum lífsins öruggur í sjálfum sér

Þetta ástand, þekkt sem jóga, er frelsunarástand frá .sorg og sársauka

Sælir eru þeir sem leitast við að ná því með hugrekki og .óbilandi ákveðni

Og til hamingju sá sem finnur það og nýtur sælu þess .sem fer fram úr öllum ímyndunarafli

Það ögrar lýsingu

Friður sé með þér

Reiðistjórnun

Sumir gætu haldið að þetta efni sé aðeins fyrir þá sem reiðast auðveldlega eða verða pirraðir. En þessi tilfinning er miklu dýpri en hún virðist á yfirborðinu. Einstaklingi getur tekist að stjórna ytra útliti eða ofsafenginni tjáningu reiði sinnar, en samt sem áður geymt falda reiði og bælda gremju. Þessi reiði birtist á marga vegu: skapofstæki, pirringur, stutt skap, óþolinmæði, eirðarleysi, óánægja, .öfund, skapleysi og óhamingja

Reyndar þjást allir, að einhverju leyti, af reiðivandanum, nema þeir hafi náð háþróuðu meðvitundarstigi, stigi .andlegrar alsælu eða ástands rósemi

Reiði – í hvaða formi sem hún birtist – stafar af vanhæfni til að uppfylla löngun. Í fjarveru innri gleði sem sprettur upp úr tengslum sálarinnar við guðdómlega uppsprettu sína, reynir maðurinn að uppfylla langanir sínar með skynrænum ánægjum sem eru í eðli sínu óþægilegar vegna hverfulleika .síns og oft óhollra afleiðinga

Þessar langanir valda oft gremju og síðan reiði, sem .leiðir til eyðileggingar andlegrar meðvitundar

Áhrifaríkasta leiðin til að sigrast á reiði er að takast á við rót hennar: langanir. Því fleiri langanir, því meiri verður gremjan. Það er ómögulegt að uppfylla allar langanir því langanir eru óseðjandi og takmarkalausar. Því meira sem við leggjum okkur fram um að uppfylla löngun, því tengdari verðum við henni og því sterkari sem tengsl okkar eru, því meiri verður sársaukinn yfir því að vera meinaður aðgangur að því sem myndi fullnægja löngunum okkar og uppfylla þrá .okkar

Til dæmis hefur náttúran gefið okkur hungurtilfinningu svo að við vitum hvenær líkaminn þarfnast matar. En tenging við mat magnar þá tilfinningu og breytir henni í sálrænan sársauka. Ef einhver sem elskar mat er neyddur til

að hætta að borða í þrjá daga - hvort sem er af heilsufarslegum eða andlegum ástæðum - er líklegt að slík .fösta fylgi einhvers konar reiði

Hins vegar geta sumir haldið sig frá mat í marga daga án þess að matarleysi trufli þá, vegna þess að þeir hafa æft sig í að losna við langanir líkamans og tekist að losna við .það

Þegar við skiljum að langanir eru undirrót reiði, viljum við vita árangursríkar leiðir til að takast á við þessar langanir á uppbyggilegan hátt. Það eru nokkrar leiðir til að ná þessu :markmiði

Í fyrsta lagi: Að uppfylla langanir

Fyrir einfaldar, skaðlausar langanir er rökrétta leiðin að uppfylla þær. Vandamálið kemur hins vegar upp þegar nýjar langanir koma fram sem afleiðing af því að uppfylla þessar .langanir

Friður sé með þér

Vandleg skipulagning fyrir betri morgundag

Ef þú reikast marklaust um lífið og bíður eftir tækifærum til að ná árangri, þá munu þau tækifæri líklega ekki banka upp á og þú munt ekki finna árangur. En ef þú ert sá sem hannar þína eigin framtíð og teiknar kort af morgundeginum með eigin höndum, þá fagnaðu því að ná markmiði þínu, því .þú ert mjög nálægt því að ná því markmiði sem þú stefnir á

Til að hanna farsælt kort verður þú fyrst og fremst að skilgreina markmið þitt. Hvað þýðir velgengni fyrir þig? Hvað vilt þú fá út úr velgengni? Ef svarið er frægð, auður eða uppfylling eigingjarnra efnislegra langana, þá stefnir þú í .hræðilega gremju og algjört mistök

Þeir sem eru hvað óheppnustu eru þeir sem eru á allra vörum, þeir sem geta keypt hvað sem þeim sýnist og eignast – samkvæmt efnislegum stöðlum – allt sem sálin girnist, en samt sem áður búa þeir ekki yfir hamingjunni! Hvers vegna ?að halda áfram sömu blindgötu

Frægð og gæfa geta verið ávextir raunverulegrar velgengni, en þau eru ekki kjarni velgengninnar, né mikilvægustu eiginleikarnir. Reyndar eru þau alls ekki .nauðsynleg til að ná árangri

Hver er þá tilgangurinn? Hvað ætti maður að sækjast eftir í lífinu? Það er eitt markmið sem vert er að sækjast eftir og keppa að: hamingja. Þetta krefst þess að þeir sem eru færir í leit og vita hvar þessir fjársjóðir liggja fái að finna .falda fjársjóði lífsins á hverri stundu

Og vitaðu, þú sem leitar hamingjunnar, að ef þú takmarkar athygli þína við daginn þinn

Og ef þú auðgar daginn með góðum orðum, gagnlegum verkum og góðum hugsunum

Dagurinn þinn verður tryggur vinur þinn og gullið tækifæri þitt

Vegabréf þitt og vegabréfsáritun verða inngangur þinn að efnilegri og björtu framtíð fullri af velgengni

Þess vegna er næsta skref í að skipuleggja framtíð þína að fylgjast vandlega með innihaldi hvers dags í lífi þínu og halda í það sem er gagnlegt og jákvætt. Ef þér mistekst að .gera þetta, þá verður þú að staldra við og taka stöðuna

Til að ná árangri þarf að hafa eftirfarandi mikilvæga :þætti í huga, án þeirra er ekki hægt að ná árangri

Þegar þú vaknar á morgnana, ekki hoppa strax fram úr .rúminu og byrja á störfum dagsins

Spenntu og slakaðu á öllum líkamanum nokkrum sinnum til að endurheimta orkuna smám saman. Áður en þú byrjar daglega rútínu skaltu gefa þér tíma til að staðfesta fyrir sjálfum þér að þetta verði besti dagur lífs þíns. Sannfærðu sjálfan þig um að sama hvað gerist, þá verður dagurinn þinn svona. Að byrja með bæn og hugleiðslu mun styrkja .sannfæringu þína og gefa þér þann styrk sem þú þarft

Einfaldaðu líf þitt. Treystu ekki á uppfinningar manna til að njóta þess. Ef þú takmarkar þig við hverfula ánægju verðurðu pirraður, ruglaður og skapvondur. Það er engin þörf á stöðugri tengingu við sjónvarp, kvöldsamkomur og veislur, .sem eru orðnar rótgrónar samfélagsvenjur

Einhver sagði einu sinni – og það eru orð hans svo sannarlega sönn – að það væri ekki vinnan sem drepur okkur, heldur hvernig við eyðum frítíma okkar! Þú munt lifa lengur – ef Guð lofar – og njóta lífsins betur ef þú einfaldar líf þitt og fjötrar þig ekki í fjötra samfélagsins. Leitaðu gleðinnar .sem finnst í litlu hlutunum

Gerðu þitt besta til að klára verkefnið sem fyrir liggur eftir bestu getu

Ef þú ert óánægður með núverandi starf þitt, þá munu kvíði og ófyrirsjáanleg frammistaða ekki breyta neinu. Reyndu að nálgast aðstæðurnar með jákvæðu hugarfari, hver sem það kann að vera, og annað hvort mun gerast: annað hvort munt þú uppgötva að þú hefur misst af dýrmætu tækifæri, eða nýjar dyr munu skyndilega opnast upp á gátt, sem gerir þér kleift að komast inn og finna starf .sem hentar betur þörfum þínum og uppfyllir vonir þínar

Lífið er stöðugt ferli að gefa og þiggja

Vertu í jafnvægi svo að þú takir ekki meira en þú gefur, .né takmarkar þig við að gefa án þess að taka

Víkkaðu sjónarhornið þitt

Sýnið áhuga á lífi og athöfnum annarra. Horfðu lengra en til sjálfs þín – til fjölskyldu þinnar, og lengra en til fjölskyldu þinnar til vina þinna og lengra en til vina þinna til allra. Vísindin staðfesta að þú ert hluti af heild, svo gleymdu .ekki stærra sjálfinu þínu

Jafnvægi í lífi þínu

Hver dagur ætti að innihalda vinnu, hvíld, frístundir, nám og íhugun. Þú ert vera með líkama, huga og anda. Nærir þessa lífsnauðsynlegu þætti á jafnvægi og í samræmi .til að öðlast heilsu, lífsþrótt og þekkingu

Vertu fljótur að brosa

Seinn að brjóta brýrnar

Knúið áfram af löngun til að hjálpa

Tilbúinn að bíða og breytast og vera vakandi fyrir tækifærum

Kíktu á reikninginn í lok dags

Óskaðu þér til hamingju með framfarirnar sem þú hefur náð. Þú munt ekki breytast á einni nóttu, svo ekki vera hrædd(ur) við að horfast í augu við mistök með meiri .ákveðni og skýrari framtíðarsýn

Áður en þú ferð að sofa skaltu fela Guði málefni þín, vitandi að hann mun ekki yfirgefa þig einan, heldur veita þér tækifæri og opna dyr fyrir þig svo lengi sem þú leggur þig .fram og leitar hjálpar hans og leiðsagnar

Þegar þú ert syfjulegur og áður en þú sofnar, fullvissaðu þig um að morgundagurinn verði betri en í dag, með hjálp .Guðs

Ef þú ert nákvæmur skipuleggjandi og hæfur byggingarmaður

Ef þú fylgir smáatriðunum á kortinu þínu

!Það er ómögulegt að mistakast

Þegar þú reynir að prófa andlega trú þína opnast nýr heimur. Sjálfsskoðun er nauðsynleg til að þekkja sjálfan þig og Guð. Þú gætir verið djúpt trúaður og hugur þinn gæti verið sáttur við það. En nema sjálf vera þín sé sannfærð um að bænir þínar fái beint svar, getur engin trúarleg formsatriði frelsað þig. Þó að það geti verið erfitt að fá svar Guðs er mögulegt. Til að tryggja raunverulegan aðgang að himni verður þú að upplifa kraft bæna þinna svo að þú getir .sannarlega virkjað þær

Sem drengur ákvað ég að bænir mínar yrðu svaraðar í hvert skipti sem ég leitaði til Guðs í bæn. Að óhagganlegur ákveðni væri leiðin. Sérhver raun mun veikja ákveðni þína og lama vilja þinn, en máttur Guðs til að svara er óendanlegur. Þrautseigja og stöðug notkun viljastyrks mun leiða til svars .Guðs

Það er nauðsynlegt að læra rétta leiðina til að einbeita sér að hugsunum. Það er líka mikilvægt að hafa nægan tíma til einveru og íhugunar. Stöðug samskipti við aðra hindra andlegan vöxt. Flestir eru eins og svampar; þeir taka í sig allt frá þér og þú færð sjaldan neitt í staðinn. Auðvitað er gagnlegt að vera með öðrum sem eru andlega einlægir og sterkir. Ef hver einstaklingur er meðvitaður um styrk, einlægni og vilja hins, er hægt að deila göfugum andlegum .eiginleikum á milli þeirra

Tími ætti ekki að fara til spillis í ómerkileg mál. Margir halda uppi tilgangslausum iðjuverkum og ef þú spyrð einhvern þeirra hvað þeir voru að gera, þá svara þeir: „Ég

var upptekinn allan tímann!“ En þeir geta varla munað neitt eftir þeirri „vinnu“! Þar að auki veikja óhófleg afþreying og skemmtun andlega vellíðan. Ef þú horfir á kvikmyndir á hverjum degi munu þær missa aðdráttarafl sitt og þú munt leiðast. Kvikmyndir eru eins, bara með mismunandi persónum: elskendur, ævintýramenn, hetjur, illmenni og svo framvegis. Við gætum notið þess að horfa á sögu .kvikmyndar, en lífið er sjaldan þannig

Lífið er ótrúlega blekkjandi og við verðum að nálgast það sem slíkt. Ef við sigrast ekki fyrst á blekkingum þess og sjónhverfingum munum við ekki geta hjálpað neinum öðrum. Í einveru einbeittrar hugsunar liggur verksmiðjan þar sem öll stórkostleg afrek eru smíðuð. Mundu þetta. Og í þessari undursamlegu verksmiðju skaltu stöðugt vefa mynstur vilja .þíns til að sigrast á hverri hindrun

Þjálfið og styrkið viljastyrk ykkar stöðugt. Þið hafið mörg tækifæri til að vinna í þessari verksmiðju dag og nótt svo .lengi sem þið sóið ekki tíma ykkar eða orku

Á nóttunni dreg ég mig í hlé frá veraldlegum kröfum til að vera einn með sjálfum mér, fjarri heiminum, í einveru með vilja mínum í andlegri hörfu þar sem ég stýri hugsunum mínum í þá átt sem ég þrái og tek ákvarðanir innra með mér. Þegar ég hvet vilja minn til að taka þátt í heilbrigðum og gagnlegum athöfnum, skapar það mér velgengni. Á þennan hátt hef ég notað vilja minn á áhrifaríkan hátt oft. En þetta .næst ekki nema notkun viljans sé stöðug

Það verður dásamleg tilfinning að geta sagt og staðfest: „Vilji minn, gegnsýrður af alheimsvilja, mun koma því til leiðar sem ég þrái!“ Ef þú verður sinnulaus og treystir öllu hinum guðdómlega vilja án þess að nota þinn eigin vilja, sem Guð hefur gefið þér, munt þú ekki ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Guðlegur máttur þráir að hjálpa þér af sjálfsdáðum. Það er engin þörf á bæn eða biðlum; heldur

verður þú að nota vilja þinn til að biðja og krefjast – sem réttmætur erfingi – og hegða þér í samræmi við það. Þú verður að útrýma úr huga þínum þeirri hugmynd að Guð, í mætti sínum og yfirskilvitlegum mætti, sé fjarlægur og falinn á himnum og að þú sért einn meðal áhyggna og erfiðleika þessarar jarðar. Mundu að guðdómlegur vilji er handan mannlegs vilja þíns, en sá gríðarlegi máttur, eins og óendanlegt haf, mun ekki ná til þín nema hugur þinn sé .opinn og hjarta þitt móttækilegt

Friður sé með þér

Að sigrast á áráttuhugsunum

Djöfullinn, eða blekkingar geimsins, veiðir okkur stöðugt í gildrur sínar, nýtir sér fáfræði okkar og barnaleika og hindrar þannig tilgang Guðs. Guð, með algjöru geimmætti sínu, gæti auðveldlega sigrað djöfulinn, en hann kýs að mannkynið noti vitsmuni sína, vilja og samvisku til að sleppa úr klóm illskunnar. Því meira sem við veljum andlega hamingju fram yfir hverfula nautn, því meira verður andstæðan svipt myrkri krafti sínum. Þess vegna er það undir okkur komið að vinna með Guði að því að sigrast á Satan og gildrum hans.

Þegar einstaklingur er latur, vanrækslusamur eða frestar hlutum, hjálpa þeir Satan að draga þá nær. Jesús bað lærisveina sína að biðja: „Og leið oss ekki í freistni, heldur frelsa oss frá illu.“ Og í heilaga Kóraninum lesum við: „Segið: Ég leita hælis hjá Drottni mannkynsins fyrir illu hvíslarans sem dregur sig í hlé.“ Þessi hvíslari er ekki okkar eigin verk; heldur tilheyrir hann efnisheiminum og allir eru undirgefnir honum. En til þess að Guð geti gert okkur

kleift að frelsa okkur sjálf hefur hann gefið okkur skynsemi, samvisku og viljastyrk.

Við viljum gjarnan fremja syndsamleg athæfi og kasta okkur í neyð, óróa og óöfundsverð vandamál. Þegar við föllum eða hrynjum vegna rangra hugsana ættum við að biðja: „Drottinn, skildu okkur ekki eftir hér, heldur reist okkur upp með krafti visku og vilja. Og eftir að hafa frelsað okkur úr greipum hins illa, ef þú vilt reyna okkur, opinberaðu þig fyrst fyrir okkur svo að við megum átta okkur á því að þú ert meira freistandi en nokkur freisting og meira geðfelldur fyrir sálina og skilningarvitin en nokkur freisting eða þráhyggja.“

Svo lengi sem einstaklingur er ófús til að neita sér um ákveðnar ánægjur sem eru skaðlegar vellíðan hans, er hann undir áhrifum Satans og mun fyrr eða síðar þola hörmulegar afleiðingar þess að láta undan skaðlegum freistingum. Hins vegar, ef hann er sannfærður um að freistingin eða freistingin sé hættuleg og skaðleg vegna þess að hún lofar mikilli hamingju en býður að lokum aðeins upp á eftirsjá, iðrun og kvala samvisku, þá getur hann sigrast á Satan.

Það er enginn vafi á því að freistingar hafa aðdráttarafl sitt. Skynfæri okkar beinast alfarið að umheiminum. Straumur lífsorku streymir frá heilanum um taugarnar til augna, eyrna, nefs, tungu og húðar. Tilfinningarnar sem við upplifum í gegnum þessi líffæri eru afleiðing af þessum útrásarstraumi og þess vegna njótum við þessarar tilfinningar. Þannig virka skynfærin. Hins vegar hefur óhófleg eftirlæti í þeim sínar gryfjur og hættur. Nema einstaklingur sé traustur grundvöllur skilnings og þekkingar, gerir

þessi útrásarorka (sem streymir til skynfæranna) þá að þræli skynfæranna.

Skilningarvitin fimm eru eins og fimm geisla kastljós. Í gegnum þetta ljós skynjum við og upplifum efnisheiminn. Við venjumst því að njóta þess sem er auga, eyra, lykt, bragð og snerting ánægjulegt. Löngunin til að upplifa eitthvað verður venjulega rótgróinn vani. Vandamálið er að flestir hafa aldrei upplifað hinn guðdómlega anda sem er falinn á bak við efnið og því skortir þá staðal til að bera saman ánægjulegar og spennandi skynjunarupplifanir við ólýsanlega sælu hins falda anda. Það er engin leið til að gera slíkan samanburð nema maður fari andlega yfir skynjunarörvun að því marki að hún geti ekki lokkað hana eða haft áhrif á hana. Eina leiðin til að forðast þessa gildru er að átta sig á, annað hvort vitsmunalega eða með persónulegri reynslu, að æðri gleði og ánægja eru í raun til.

Fyrirmæli og ráðleggingar um að forðast skaðleg brot eru yfirleitt tilgangslausar, því um leið og þú biður einhvern um að gera ekki eitthvað, þá vill viðkomandi strax gera það.

Banninn ávöxtur er ljúffengur og sætur í fyrstu, en bragðið er biturt eins og gall að lokum. Þrátt fyrir allan sársauka sem fólk upplifir, hvorki lærir það né iðrast það, heldur heldur það áfram að gera sömu hlutina, sama hversu mikill líkamlegur og siðferðilegur skaðinn er.

Þegar áhugi á skynjunarupplifunum festist í sessi tekur venjan völdin í heilanum og breytist í harðstjóra sem skipar eiganda sínum að leysa úr læðingi ástríður og fullnægja löngunum sem aldrei eru fullnægðar eða

slokknaðar, jafnvel þótt það stangist á við hagsmuni viðkomandi og stangist á við meginreglur hans.

Maður vill kannski ekki endurtaka aðgerð en finnur sig knúinn til að gera hana. Reyndu að leyfa þér ekki að ná þeim punkti þar sem þú verður yfirþyrmandi – fórnarlamb skaðlegra, eyðileggjandi venja og fórnarlamb spilltra fantasía og illra áráttta. Þú verður að vera húsbóndi sjálfs þín og örlaga þinna. Leyfðu engum eða neinu að stjórna þér. Þegar löngunin til að upplifa ákveðna tilfinningu verður að kunnuglegri venju ætti að hætta þeirri iðkun.

Ég var mjög hrifinn af drykk sem líktist sítrónusafa. Sumir nemendanna gáfu mér þennan svalandi drykk hvert sem ég fór, svo ég hafði hann alltaf innan seilingar. En einn daginn komst ég að því að birgðirnar mínar af þessum drykk voru uppurnar og ég saknaði hans, en ég sagði: „Ó, svalandi drykkur, þú hefur farið út fyrir mörkin, herra minn, og það er kominn tími til að við skiljum leiðir, bless!“

Daginn eftir prófaði ég af ásettu ráði skammt af þessum drykk og fannst hann hræðilegur á bragðið. Ástæðan fyrir þessu var sú að hugsanir mínar daginn áður höfðu verið svo sterkar að löngunin í hann hvarf samstundis.

Ég missi ekkert sem frá mér er tekið, né gef ég neitt af mér fúslega. Engin líkamleg þægindi geta bundið mig. Við verðum að geta siglt um alla lífsreynslu án þess að vera bundin eða háð. Sannarlega ferðast sjálfstjórnandi einstaklingur um efnisheiminn með agaðri skynfærum, laus við allar tegundir ástríðu og öðlast innri frið.

Það er í lagi að búa yfir þægindum og úrræðum, en því meira sem einstaklingur finnur þörfina fyrir að afla sér óþarfa munaðar, því meira fangar hann sig í þrældómi. Þegar vilji hans og dómgreind fjötrast í fjötrum kynferðislegra tengsla missir hann andlega meðvitund sína og verður ófær um að tengjast hærri meðvitundarstigum. Spámenn og réttlátir dýrlingar lifðu einföldu lífi, en þeir voru hamingjusamir og ánægðir með lífshætti sinn. Þeir lifðu hamingjusamlega og eru það áfram hjá Guði á himnum. Þeir sem lifa undir oki fáfræði, undir áhrifum langana, munu vera í því ástandi líf eftir líf þar til þeir standast jarðneskar freistingar og truflanir.

(Svo að ekkert geti skaðað sanna hamingju okkar. Eyðileggjandi tilfinningar eins og reiði, ofát, græðgi, ágirnd, öfund, óhófleg kynferðisleg örvun, áfengi og fíkniefni eru allar skaðlegar heilsu og huga manna því þær koma í veg fyrir að maður upplifi andlega gleði. Ekki má misnota skynfærin með óhóflegri dekur ef þú vilt vera hamingjusamur. Óhollar skynjunarupplifanir.)

Verndaðu þig í vígi viskunnar, því hún er mesta athvarfið. Sannur skilningur mun gera þig ósigrandi, svo að ekkert geti skaðað þig. En nema maður öðlist visku er fyrsta skylda manns að stöðva gjörðina eða knýjandi hvötina þegar áráttuhugsanir koma upp. Aðeins þá getur maður hugsað um málið viturlega og íhugullega. Ef maður reynir að hugsa fyrst verður maður neyddur og vilji manns verður kúgaður gegn vilja manns til að gera það sem maður vill ekki gera, því áráttuhugsanir munu ná tökum á huganum og blinda innsýn manns.

Í slíkum aðstæðum verður maður að segja: „Ég mun ekki fremur dauða en vanvirðingu gera það,“ og yfirgefa aðstæðurnar eða staðinn án þess að hika. Þetta er öruggasta og áhrifaríkasta leiðin til að komast undan snörum hins ljóta Satans. Því meira sem maður ræktar þennan styrk til að bregðast ekki við árásum sataníska freistinga, því meiri verður hamingja manns, því sönn gleði felst í getunni til að gera það sem samviskan býður okkur að gera og bannar okkur að nálgast eða fremja.

Leyfðu ekki umhverfi þínu eða kynferðislegum löngunum að brjóta niður vilja þinn eða stjórna þér, vinur minn. Vitaðu að dyggð og andlegt líf eru óendanlega háleitari en að láta undan girnd. Fjötrar freistingarinnar binda fólk á hendur og fótum; láttu þá ekki binda þig. Ef þú myndir biðja til Guðs um að láta þig smakka kærleika hans, jafnvel bara einu sinni, og þú myndir upplifa þennan æðsta guðdómlega kærleika, myndir þú ekki þrá neitt annað eftir á og lágkúrulegar langanir myndu ekki ná tökum á huga þínum og hjarta.

Þegar þú ert sannfærður um að Guð sé mesta aðdráttarafl alheimsins og að hann sé mesti fjársjóðurinn, þá mun ekkert annað geta freistað þín eða sigrast á greindargetu þinni.

Að kynnast Guði er æðsta von okkar og kærasta beiðni, því það er eilíf hamingja sem tekur engan enda! Við verðum að þrá Guð því hann er græðandi smyrslið og áhrifaríkt lyf við öllum okkar sársauka og kvillum, og hann er raunverulegt svar við öllum okkar þörfum.

Allt sem hjörtu okkar þrá, brenna eftir og gráta eftir – ást, virðingu, visku, auður og allt annað –

finnum við í gegnum fullkomna andlega sátt við hafið af sælu og auðæfum.

Dauðinn mun marka endalok vitundar manns um stöðu og frægð, jafnvel þótt hann sé frægasti og áhrifamesti einstaklingurinn í þessum heimi, og hann mun ekki lengur vita að fólk tilbiðji hann. En spámenn og mikilmenni, jafnvel eftir að hafa yfirgefið þennan heim, eru náið meðvitaðir um ástina sem fylgjendur þeirra bera til þeirra vegna þess að meðvitund þeirra er sameinuð meðvitund Guðs, hins alvitandi, sem býr í hverju atómi tilverunnar, bæði sýnilegu og ósýnilegu.

Hvers vegna þá að strita og keppast við að öðlast eitthvað sem maður tapar um leið og maður yfirgefur þennan heim?

Peningar, frægð, virðing, staða, fullnæging langana og efnisleg þægindi eru allt tímabundin og takmörkuð fyrirbæri sem koma ekki í stað sannrar gleði af heilögum samhljómi við anda og ljós Guðs.

Freisting er aðeins öflug vegna þess að menn skortir hæfileikann til að bera hana saman við það sem er betra.

Þegar vindar freistingarinnar blása verður skilningur þinn tímabundið fangi langana og venja. En hæsta leiðin til frelsis er að sökkva sér niður í óþrjótandi og endalausa gleði Guðs og þannig munt þú auðveldlega sleppa við ósýnilega segulmagnaða freistinguna með hörmulegum afleiðingum hennar, og átta þig á því að andleg unað er háleitari en veraldleg ánægja og meira í samræmi við eðli sálarinnar.

Ef þú finnur sanna gleði í þessu lífi, munt þú öðlast hana nú og í lífinu eftir dauðann líka. Valið er

þitt, leitandi: eilíf sæla Guðs, sem þú getur öðlast núna með því að neita þér um veraldlega ánægju, eða hverfula veraldlega hamingju? Þegar hugur þinn opnast fyrir æðri sannleika og hjarta þitt opnast fyrir geislun ljóssins, munt þú þekkja muninn á þessu tvennu og velja það sem er best.

Guð mun taka eftir hverri viðleitni sem þú gerir til að ná hæðum og stíga upp á andlega tinda og hann mun umbuna þér með bestu umbun.

Hugsaðu ekki, vinur minn, að þú sért syndari. Þú ert hrein ímynd Guðs. Jafnvel þótt þú sért mesti syndarinn skiptir það ekki máli, að því gefnu að þú iðrist með því að breyta rangri leið þinni og aldrei snúa aftur til hennar. Ef þú hefur ákveðið að ganga dyggðarstígana, þá ert þú ekki meðal syndaranna.

Jafnvel syndari sem yfirgefur krókóttar leiðir sínar til að tilbiðja Guð einan af sannri hollustu getur talist meðal réttlátra. Fyrir andlega ákvörðun sína mun hann verða dyggðugur, vaxa í visku og þekkingu, öðlast óendanlegan heilagan frið og njóta verndar, öryggis og öryggis Guðs.

Blaðið við og minnið sjálfan ykkur á að þið hafið alltaf verið góð og að þið hafið aðeins dreymt að þið hefðuð rangt fyrir ykkur. Hjarta Guðs er stórt og dyr hans eru alltaf opnar fyrir trúaða sem þrá að breyta lífi sínu til hins betra. Illska er hræðileg martröð eða ógnvekjandi draumur sem hefur engin tengsl við hreina eðli sálarinnar.

Freisting er eins og sætt eitur eða eitrað hunang, ljúffengt á bragðið, en hún rennur í blóðinu og eyðileggur líffæri líkamans, svo það er betra að halda sig frá henni.

Hamingjan sem fólk leitar að í þessum heimi er tálsýn og hverful. Guðleg gleði er eilíf og óendanleg. Þráið það sem varir og verið staðráðin í að hafna hverfulum ánægjum og nautnum þessa heims, sem eru óvaranleg. Þið verðið að hafa þetta sjónarhorn. Leyfið ekki heiminum að leiða ykkur afvega eða reka ykkur með staf sínum og gleymið aldrei að Guð er eini sannleikurinn. Sönn hamingja er aðeins að finna í því að skynja guðlega nærveru og upplifa yfirburða gleði hans.

Maðurinn er sokkinn í drauma fáfræðinnar og ímyndar sér að hann þjáist af sjúkdómum, sorg og fátækt. Þegar einn af miklum mönnum Guðs baðst fyrir einu sinni hrópaði hann skyndilega: „Ég hélt að ég einn byggi þessa efnislegu byggingu, en nú sé ég eilífa veruna birtast í henni. Þetta litla egó, sem er ekkert annað en knippi af holdi og beinum, er ekki ég. Hið óendanlega algilda er það sem býr í líkama mínum. Það er mitt allt sjálf og því veiti ég mína mestu hollustu.“

Sú þekking mun einn daginn koma til allra einlægra leitenda og þeir munu ekki lengur hugsa um sjálfa sig sem dauðlegar verur, hvorki karla né konur. Þess í stað munu þeir vita að þeir eru sálir skapaðar í mynd guðdómsins. Guðsríki býr í mannkyninu og æðsti andi býr í veru þeirra.

Sálin er bundin líkamanum af keðju langana, freistinga, vandræða, áhyggna og ótta, og hún leitast við að frelsa sjálfa sig. Ef hún heldur áfram að toga í þann keðju sem bindur hana við líkamlega meðvitund, mun guðdómleg hönd einn daginn grípa inn í og slíta þá keðju, og sálin mun verða frjáls.

Þeir sem þrá andlegan frið verða að vernda sig gegn freistingum og sorg með skilningi og djúpri íhugun á Guði. Þeir sem eru Guði gálausir, sem þekkja hann ekki sem skapara alheimsins og alls sem í honum er, hvorki upplifa nærveru hans né sjá ljós hans.

Hugleiðsla er að minna sig ítrekað á að við erum ekki takmarkaður efnislíkami, heldur hinn algjöri, frjálsi guðlegi andi. Hugleiðsla er meðvituð minning um sitt sanna sjálf og gleymska á fölsku sjálfsmynd sinni. Ef ölvaður prins færi í lágstemmt hverfi og, vegna tímabundins minnistaps og raunverulegrar sjálfsmyndar, byrjaði að kveina og harma ástand sitt og sagði: „Ó, hvað ég er fátækur og hvað ég þarfnast hjálpar sárt!“ myndu félagar hans hlæja að honum og segja: „Vertu edrú og mundu að þú ert prins, yðar hátign!“

Á sama hátt er maðurinn í blekkingarástandi og blekkingum. Hann telur sig vera hjálparvana dauðlegan mann, sem berst og stritar, hrærist um af áhyggjubylgjum í allar áttir. Það er kominn tími til að hann vakni og staðfesti fyrir sjálfum sér með algjörri vissu að hann sé andi, ekki háður breytingum og áhrifum þessa heims, hversu grimmileg og skelfileg sem þau kunna að virðast. Hann verður að gera sér grein fyrir því að hann er lifandi neisti hins blessaða guðdómlega anda og að kjarni hans er hrein og yfirþyrmandi hamingja. Ef hann endurtekur þessar hugsanir aftur og aftur, nótt og dag, mun hann loksins skilja sanna eðli sitt: ódauðlegan anda.

Freisting, græðgi, tengsl við fólk og eigur, þrældómur skynfæranna, fáfræði um andlegan eðli,

leti og einhæft, vélrænt líf eru allt meðal hörðustu óvina hamingjunnar.

Gerðu skyldur þínar með huga sem er rótgróinn í hinni helgu meðvitund sem blómstrar og vex á sviðum hugleiðslunnar, og þá munt þú sannarlega vera hamingjusamur, ekki í blekkingu, og njóta virðulegs lífs.

Þegar ég byrjaði að hugleiða datt mér aldrei í hug að ég myndi upplifa svona mikla gleði. En eftir því sem dagarnir liðu jókst friður minn og hamingja eftir því sem ég kafaði dýpra ofan í hugleiðsluna.

Ef einstaklingur er þreyttur á lífi sínu en heldur samt áfram að fylla það með fleiri eignum og löngun í nýjar skynjunarupplifanir, þá er hann á villuleið og krókóttri braut og verður að breyta um stefnu. Öruggasta leiðin til að losna undan áhrifum áráttuhugsana er að lifa einföldu, náttúrulegu lífi - laust við hömlur og flækjur - í sátt við Guð.

Hvers vegna lifa menn óeðlilegu lífi?

Hvers vegna leitar hann svo örvæntingarfullur og hjartbrotinn eftir hamingju sem heimurinn er þegar ófær um að veita?

Lífið, vinir mínir, er afar dýrmætt

Á hverjum degi bið ég til Guðs: „Ef þú vilt taka frá mér allt sem ég á, þá láttu það vera þinn vilji, og ég mun ekki mótmæla dómgreind þinni og visku því ég veit að þú vilt það sem er mér fyrir bestu. Ég mun reyna að þóknast öðrum, en þín ánægja, ó Drottinn, kemur fyrst og það er mitt endanlega markmið í þessu lífi.“

Þegar þú biður svona gætirðu þolað margar raunir og langanir, en ef þú heldur áfram að standast viðbjóðslegar ástríður og rangar langanir, mun Guð nálgast þig og veita þér blessun sína. Þú munt komast að því að nærvera hans er eins og ógnandi straumur sem sópar burt allri neikvæðni úr lífi þínu og hreinsar sál þína algjörlega.

Sá sem heldur aftur af sér frá grunnþrám kemst að því að kynhvötin minnkar um stund og skilur eftir sig aðeins þrá og þrá. En sá sem sér ljós Guðs og upplifir nærveru hans er laus við allar þrár sem stríða gegn eðli sálarinnar.

Við skulum reka burt myrkrið með ljósi Guðs

Við skulum sigrast á slæmum hugmyndum með góðum

Við skulum sigrast á freistingunni til að finna hið æðsta guðdómlega aðdráttarafl í gegnum hugleiðslu

Þetta er besta og áhrifaríkasta vopnið gegn áráttu- og þráhyggjuröskun

Alltaf þegar þú finnur að vilji þinn er að verða fórnarlamb illra yfirráða og óhreinna áhrifa, vonaðu þá á Guð og leitaðu hjálpar hans þar til þú finnur fyrir blessaðri nærveru hans sem rekur burt allar slæmar hugsanir og fyllir sálina gleði, visku, friði og vissu.

Friður sé með þér

Að sigrast á áhrifum reikistjarnanna

Kennarinn minn sagði mér einn daginn:

„Hvers vegna, Mukunda (Paramhansa), færðu þér ekki armband fyrir plánetuna?“

Ég sagði: „Er þetta nauðsynlegt fyrir mig, kennari? Ég trúi ekki á stjörnuspeki.“

Hann svaraði: „Málið snýst ekki um trú. Heldur er rétta vísindalega afstaðan sem maður ætti að taka hvort þetta efni sé satt. Þyngdarlögmálið virkaði jafn áhrifaríkt fyrir Newton og eftir hann. Ef virkni lögmála alheimsins væri háð samþykki manna, þá myndi ringulreið og óreiðu ráða för.“

„Sjarlatanarnir hafa fært hina fornu vísindi stjörnuspeki í núverandi skammarlegt ástand. Stjörnuspeki er víðfeðm og rík vísindi, bæði stærðfræðilega og heimspekilega, sem aðeins þeir sem eru djúpt að sér í þekkingu og eru traustir í vísindum geta skilið til fulls. Ef fáfróðir menn gera mistök í að lesa og túlka himininn og sjá (krot) í stað skiljanlegra orða, þá er það væntanlegt í þessum ófullkomna og gallaða heimi, og maður ætti ekki að sóa visku á þá sem telja sig „vitra“.“

Kennarinn minn hélt áfram og sagði: „Allir hlutar alheimsins eru nátengdir og hafa samskipti sín á milli. Reglulegur og jafnvægisríkur taktur alheimsins byggist á skiptum eða gefa og taka. Maðurinn, í mannlegri mynd sinni, verður að standast tvær tegundir krafta: sá fyrsti er innri órói sem stafar af blöndun frumefnanna jarðar, vatns, elds, lofts og eters, og sá seinni eru ytri kraftar náttúrulegrar hrörnunar. Svo lengi sem maðurinn er í átökum við jarðneska tilvist sína, verður hann fyrir áhrifum af þúsundum umbreytinga sem eiga sér stað á jörðu og á himnum.“

Stjörnuspeki er rannsókn á viðbrögðum manna við áhrifum reikistjarna. Stjörnurnar hafa ekki meðvitaða góðvild eða illvilja heldur gefa þær frá sér jákvæða og neikvæða geislun. Þessi geislun í sjálfu sér hvorki gagnast né skaðar mannkynið, en hún veitir lögmæta leið fyrir ytri ferli til að jafna orsakir og afleiðingar sem menn hafa skapað í fortíðinni.

„Barn fæðist á ákveðnum degi og klukkustund þegar himingeislarnir eru í stærðfræðilegu samræmi við karma þess eða persónulega fortíð. Stjörnumerki þess er nákvæm mynd sem spáir fyrir um óbreytanlega fortíð þess og mögulegar framtíðarhorfur. En þetta fæðingarkort er aðeins hægt að lesa eða túlka af þeim sem hafa vaxandi innsýn, og það er sjaldgæft.“

„Sá boðskapur sem greinilega berst yfir sjóndeildarhringinn við fæðingu er ekki ætlaður til að viðurkenna örlögin – afleiðing góðra eða slæmra verka fyrri tíma – heldur frekar til að hvetja og vekja vilja mannsins til að losna við fjötra alheimsins. Allt sem einstaklingur hefur bundið er hægt að leysa og hann einn ber ábyrgð á að skapa þær aðstæður sem nú stjórna lífi hans, hver sem eðli þeirra er. Og þar sem hann skapaði þessar orsakir og aðstæður hefur hann getu til að sigrast á öllum takmörkunum þökk sé andlegum auðlindum sínum, sem eru ekki háðar þrýstingi plánetunnar.“

„Hjátrúarfullur ótti við stjörnuspeki gerir mann að sjálfvirkum manni sem treystir undirgefið og auðmjúklega á sjálfvirka leiðsögn. Vitri maðurinn sigrar reikistjörnurnar, það er að segja, hann flýr fortíð sína með því að flytja hollustu sína frá sköpuninni til skaparans. Því meira sem hann áttar

sig á einingu sinni við guðdómlegan anda, því minna er hann þræll efnisins. Mannsandinn er frjáls að eilífu, hann deyr ekki vegna þess að hann fæðist ekki og örlög hans geta ekki verið bundin reikistjörnunum og stjörnunum eða beitt áhrifum þeirra.“

„Maðurinn er sál með líkama. Þegar hann skilur raunverulega kjarna sjálfs sín, yfirgefur hann allar þvingandi og kúgandi fyrirmyndir og mynstur. En ef hann er ruglaður og skortir andlegt minni, verður hann háður duldum takmörkunum lögmála umhverfisins og náttúrunnar.“

„Guð er sáttur og samhljómur, og sá sem tilbiður og er í samræmi við hann mun ekki breyta rangt, heldur munu allar athafnir hans vera í samræmi við lögmál himinsins á réttan og eðlilegan hátt, og eftir djúpa bæn og hugleiðslu mun hann finna tengsl sín við guðdómlegan anda. Enginn er meiri máttur en þessi innri vernd.“

Ég reyndi að skilja skýringar hins virðulega Seri Yuktsuar og eftir langa þögn sagði ég: „Hvers vegna viljið þér þá, kæri herra, að ég beri þetta armbönd?“

Kennarinn svaraði: „Aðeins þegar ferðalangurinn nær áfangastað sínum er hann réttlættur að yfirgefa leiðbeiningar og kort. En á ferðalaginu reynir hann að nýta sér allar hentugar flýtileiðir. Fornir spekingar fundu upp margar leiðir til að stytta einangrun mannsins í heimi blekkinga og blekkinga. Það eru nokkrir sjálfvirkir eiginleikar í karmalögmálinu sem fingur viskunnar geta stillt af list.“

„Allar mannlegar meinsemdir stafa af brotum á alheimslögmálinu. Heilög ritning ráðleggur manninum að fara eftir náttúrulögmálunum, en viðhalda

fullkomnu trausti á almætti Guðs. Skylda hans er að segja: „Drottinn, ég treysti þér og ég veit að þú getur hjálpað mér, en ég mun líka gera allt sem ég get til að breyta áhrifum mistaka minna.“ Með ýmsum hætti - bæn, viljastyrk, jógahugleiðslu, ráðgjöf til spekinga og dýrlinga og notkun stjörnuspekilegra armbanda - er hægt að draga úr eða hlutleysa skaðleg áhrif fyrri tíma.“

„Rétt eins og hús er búið koparstöng til að gleypa eldingar, getur mannslíkaminn notið góðs af ýmsum verndarráðstöfunum. Gagnsæ raf- og segulgeislun er stöðugt á hreyfingu um alheiminn og hefur áhrif á mannslíkamann, til hins betra eða ills. Frá örófi alda hafa spekingar okkar velt fyrir sér hvernig hægt er að vinna gegn skaðlegum áhrifum lúmskrar geimáhrifa. Þeir uppgötvuðu að hreinir málmar gefa frá sér geisla reikistjarnanna sem vinna gegn neikvæðu aðdráttarafli reikistjarnanna. Einnig hefur verið sýnt fram á að sum plöntuefnasambönd eru gagnleg. Áhrifaríkustu frumefnin eru hreinir, gallalausir gimsteinar, sem vega ekki minna en tvö karöt. Hagnýt verndandi notkun stjörnuspeki hefur sjaldan fengið athygli vísindamanna utan Indlands. Ein einföld og örugg staðreynd er sú að hentugir gimsteinar, málmar eða plöntublöndur eru verðlausar nema þær séu af réttri þyngd, að því tilskildu að þessi lækningarefni séu borin á í náinni snertingu við húðina.“

Ég sagði: „Herra, ég mun vissulega fylgja ráðum þínum og fá mér armband, en hugsunin ein um að sigrast á himintunglum furðar mig!“

Sri Yuktiswar bætti síðan við nákvæmum leiðbeiningum og sagði:

„Almennt séð mæli ég með armbandi úr gulli, silfri og kopar, en í þínu tilviki vil ég að þú fáir þér armband úr silfri og blýi.“

Ég sagði: „Herra, hvað nákvæmlega stefnir þú að?“

Kennarinn svaraði: „Reikistjörnurnar eru að búa sig undir að taka óvingjarnlega afstöðu gagnvart þér, Mukanda. En vertu ekki hræddur, því guðleg forsjón mun vernda þig. Innan mánaðar munt þú þjást af alvarlegum lifrarsjúkdómum. Þessi sjúkdómur á að vara í sex mánuði, en með því að nota reikistjörnuarmbandið munt þú stytta þennan tíma í aðeins tuttugu og fjóra daga.“

Daginn eftir leitaði ég uppi gullsmið og fékk mér fljótt armbandið sem ég setti á mig. Heilsa mín var svo góð að ég gleymdi spádómi kennarans míns, sem hafði yfirgefið Serampur og farið í heimsókn til Varanasi. Þrjátíu dögum eftir samtal okkar fann ég skyndilegan sársauka í lifrinni. Næstu vikur voru martröð af óbærilegum sársauka. Ég vildi ekki angra kennarann minn og hélt að ég gæti þolað raunir mínar einn, með þolinmæði og hugrekki. En eftir tuttugu og þrjá daga kvala veiktist þrautseigja mín og ég ferðaðist með lest til Varanasi þar sem Sri Yuktiswar tók á móti mér með óvenjulegri hlýju. Hins vegar gaf hann mér ekki tækifæri til að segja honum einslega frá versnandi ástandi mínu. Margir trúaðir höfðu heimsótt hann þann dag til að taka á móti blessun hans. Þar sem ég var veikur dró ég mig í horn. Gestirnir fóru ekki fyrr en eftir kvöldmatinn þegar kennarinn minn kallaði mig á áttstrenda verönd húss síns. Hann ávarpaði mig, horfði út í fjarska og gekk

fram og til baka, stundum skyggði hann á tunglsljósið:

„Ég held að þú hafir lent í því vegna lifrarsjúkdómsins. Þú hefur verið með verki í tuttugu og fjóra daga, er það ekki?“

Ég svaraði: „Já, herra“

Hann sagði: „Vinsamlegast gerðu kviðæfinguna sem ég kenndi þér.“

Ég svaraði: „Ef þér vissuð, herra minn, hversu miklar þjáningar mínar eru, þá hefðuð þér ekki beðið mig um að hreyfa mig.“ Engu að síður gerði ég smá tilraun til að hlýða skipun hans. Kennarinn horfði spyrjandi á mig.

„Þú segir að þú finnir fyrir sársauka, og ég segi að það sé enginn sársauki. Hvernig getur þessi mótsögn verið til staðar?“

Mig svimaði, svo fylltist sælutilfinning mig og ég fann ekki lengur fyrir þeirri stöðugu kvöl sem hafði svipt mig blessun svefnsins í svo margar langar vikur. Við það eina að nefna orðin „Sri Yuktsur“ hvarf sársaukinn alveg, eins og hann hefði aldrei verið til.

Ég byrjaði að beygja mig fyrir fætur hans í þakklæti, en hann stöðvaði mig og sagði:

„Gleymdu þessu. Stattu upp og njóttu fegurðar tunglsins yfir Ganges.“ Augu kennarans skinu af gleði þegar ég stóð þögul við hliðina á honum. Ég skildi á framkomu hans að hann vildi að ég fyndi að það væri Guð sem hefði læknað mig, ekki hann.

Og enn þann dag í dag ber ég sama þunga silfur-blýarmbandið sem minjagrip frá þeim degi, dýrmæta

minningu um þegar ég áttaði mig á því að ég var sannarlega að búa með einstakri og óvenjulegri manneskju. Seinna fór ég með vini mína til Sri Yuktiswar til að fá lækningu og hann mælti alltaf með notkun gimsteina eða armbanda og hrósaði notkun þeirra sem iðkun plánetuvisku.

Frá barnæsku fann ég fyrir andúð á stjörnuspeki af tveimur ástæðum: Í fyrsta lagi sá ég marga sem voru helteknir af stjörnuspeki af uppgjöf og undirgefni, og í öðru lagi spádómur sem stjörnuspekingur fjölskyldunnar sagði: „Þú munt giftast þrisvar sinnum og verða ekkja tvisvar.“ Ég dvaldi lengi við þetta og leið eins og fórnarlambið á altari þrefalds hjónabands. Dag einn sagði eldri bróðir minn, Ananta, við mig:

„Það er þér fyrir bestu að sætta þig við örlög þín, því stjörnuspá þín hefur þegar sýnt að á fyrstu árum þínum munt þú flýja að heiman til Himalajafjalla og neyðast til að snúa aftur. Á sama hátt er spádómurinn um hjónabönd þín óhjákvæmilega að rætast.“

Eina nóttina, þegar hún fann fyrir algjöru lygi spádómsins, kveikti hún í kortinu af turninum og setti öskuna í umslag þar sem hún skrifaði: „Fræ fortíðar karma geta ekki spírað ef þau brenna af eldum heilagrar visku.“ Hún setti síðan umslagið á áberandi stað. Ananta las þessa augljósu áskorun og hló spottandi og sagði:

„Þú getur ekki eyðilagt sannleikann eins auðveldlega og þú brenndir þennan pappír.“

Reyndar reyndi fjölskylda mín þrisvar sinnum, áður en ég varð fullorðin, að skipuleggja trúlofun mína, og ég neitaði í hvert skipti, vitandi að ást mín

til Guðs var sterkari en nokkur veraldleg áhyggjuefni sem eftir voru frá fortíðinni. Ég hugleiddi alltaf viturleg orð kennara míns:

„Því meira sem einstaklingur leggur áherslu á að þekkja sjálfan sig, því meiri áhrif hefur hann á allan alheiminn í gegnum gagnsæja andlega titring sinn, og um leið því minna verður hann fyrir áhrifum af ytri atburðum.“

Stundum bað ég stjörnuspekinga að spá fyrir um verstu tímana mína samkvæmt plánetustöðum, en samt gat ég áorkað því sem ég setti mér fyrir á þeim tímum. Það er rétt að velgengni mín á þessum tímum var hlaðin miklum erfiðleikum, en sjálfstraust mitt var vel grundvallað. Trú á guðlega forsjón og rétta notkun viljastyrks – gjöf Guðs til mannkynsins – eru ógnvekjandi kraftur, miklu meiri en himneskar öldur sem berast frá plánetunum og stjörnunum.

Ég áttaði mig á því að það sem stjörnurnar skrá við fæðingu þýðir ekki að einstaklingur sé brúða fortíðar sinnar. Þess í stað eru áhrif reikistjarnanna hvati fyrir vöxt. Himnesk frumkvæðið vinnur að því að vekja vilja einstaklingsins til að losna við allar hömlur. Guð skapaði hverja manneskju með einstaka og gædda sál og því gegnir hver einstaklingur mikilvægu hlutverki í heildarsköpuninni, hvort sem það hlutverk er stuðningur eða ósjálfstæði. Hjálpræði mannsins er ekki háð ytri sigrum heldur innri andlegum sigrum.

Heimild: Ævisögur Yogi's - Ævisögur (Indversk heimspeki í lífi jógís) eftir Paramhansa Yogananda

andleg framþróun

Frá kenningum meistara Paramhansa Yogananda

Þegar við lítum á heiminn í dag, með öllum sínum vandamálum, flækjustigi, ruglingi, óróa, fáfræði og átökum, er erfitt að trúa því að mannkynið hafi gengið inn á nýtt stig þróunar og framfara. Samt sem áður hefur mannkynið yfirgefið hörðu, efnishyggjulegu aldirnar og tekið hraðskreiðar, stórfelldar skref í átt að þröskuldi þessa nýja áfanga í uppþróun sinni.

Þegar við nálgumst þessa kjarnorkuöld eru mörg náttúruöfl, sem voru óþekkt á myrku öldunum, nú að vera uppgötvuð og virkjuð, sem hjálpar til við að flýta fyrir hnattrænum samskiptum og framförum í læknisfræði, landbúnaði, samgöngum og öðrum sviðum.

Vissulega hafa nútíma tækniaðferðir gjörbreytt daglegu lífi eins og við höfum þekkt það og þekkjum það.

En myrku aldirnar sem mannkynið hefur gengið í gegnum hafa enn sterk og víðtæk áhrif á fólk. Þess vegna nota menn háþróaðar vísindalegar aðferðir ekki aðeins til góðs heldur einnig til að næra og styrkja grunn, efnislegar eðlishvöt eins og eigingirni, eyðileggingu og græðgi. Þannig munu áhrif myrku aldanna vara um ókomin ár.

Þessi vaxandi öld hefur veitt fólki marga þægindi þökk sé háþróaðri tækni og tólum, og hefur einnig gefið fólki frítíma sem áður var ekki tiltækur. Á myrku miðöldunum eyddi fólk hverri vökustund og allri sinni orku í að tryggja grunnþarfir sínar og halda sér á lífi. Aðeins mjög lítill hluti þjóðarinnar hafði nægan tíma til að helga sér æðri iðju.

Nú – að minnsta kosti í iðnríkjunum – tilheyra allir þeim flokki. En hvað gerir fólk í frítíma sínum og tómstundum?

Vegna þess að þeir eru fáfróðir um tilgang lífsins sóa þeir tíma sínum og orku í endalausa skemmtun. Meðalmaðurinn á Vesturlöndum eyðir næstum fimmtíu klukkustundum á viku í að horfa á sjónvarp. Ímyndaðu þér hversu miklu hamingjusamara fólk væri og hversu miklu betri heimurinn væri ef þessum löngu stundum væri varið í ávaxtaríka andlega starfsemi!

Þeir sem hugleiða nota tíma sinn skynsamlega og á áhrifaríkan hátt. Því miður hafa flestir villst frá Guði og lögum hans.

Þess vegna er heimurinn í þessu ömurlega ástandi sem hann er nú. Við vildum óska þess að við lifðum í heimi öryggis, velmegunar og friðar. En jafnvel að lifa í ólgusömum heimi hefur sína lærdóma fyrir þá sem íhuga það. Erfiðar og bitrar aðstæður minna okkur á að þessi heimur er ekki okkar varanlega heimili. Sannur öryggi og öryggi er ekki að finna í ytra heiminum og þess vegna verðum við að leita Guðs og biðja um vernd hans.

Á tímum friðar og velmegunar, þar sem ekkert atvinnuleysi eða umhverfisvandamál eru, lifir fólk í „rólegri, uppgefinri gremju“, eins og heimspekingurinn Thoreau orðaði það. Af hverju? Vegna þess að þrátt fyrir þessa velmegun finnst fólki andlegt hungur og meðfædda löngun eftir einhverju öðru sem vantar í líf þeirra.

Það er Guð

Við verðum að muna að óháð ytri aðstæðum er andleg framþróun háð einstaklingsbundinni viðleitni. Jafnvel á myrkustu öldum og við verstu aðstæður tókst sumum körlum og konum að öðlast guðlega þekkingu. Þess vegna megum við ekki láta aðstæður heimsins hafa áhrif á okkur andlega. Við megum aldrei missa sjónar á mikilvægi andlegrar viðleitni.

Þar sem við lifum við þessar erfiðu aðstæður hugsum við líka um framtíðina og þær óþægilegu óvæntu uppákomur sem hún kann að bera í skauti sér. Þetta er eðlilegt. En ef við veltum okkur of mikið upp úr þessum hlutum og ef við leyfum vangaveltum og ótta að ná tökum á hugsunum okkar, þá ýtum við Guði út úr lífi okkar og missum af dýrmætu tækifæri til að tengjast honum og njóta verndar hans.

Fólk vill vita nákvæmlega hvað gerist í framtíðinni. Af hverju? Til að auka kvíða sinn?

Ef við skiljum í raun þá gríðarlegu byrði sem við leggjum á hugann þegar við gefumst upp fyrir ótta og kvíða, myndum við dást að seiglu okkar hingað til. Áhyggjur og kvíði veikja hugann, leyfa ótta að síast inn í sálina og þar af leiðandi missum við sálrænt og andlegt jafnvægi. Vandamál okkar liggur í tilraun okkar til að lifa í framtíðinni og fortíðinni samtímis, í stað þess að lifa í nútíðinni. Þessar byrðar eru of þungar fyrir hugann til að bera.

Við verðum að greina hugsanir okkar. Oftast flýjum við annað hvort til framtíðar eða fortíðar. Þetta er algjört sóun. Við verðum að lifa í núinu og fylla nútíðina með hugsunum um Guð.

Enginn staður á jörðinni er sannarlega öruggur fyrir atburðum og hættum. Sönn vernd felst í því að

lifa heiðarlega og réttsýnu lífi, eiga samskipti við aðra af sanngirni og einlægni, og í bæn, hugleiðslu og sátt við Guð.

Þess vegna verðum við að gera okkar ítrasta til að vera í sátt við Guð. Þessi sátt er lækning við öllum kvillum og lækning við höggum lífsins og marblettum tímans.

Við megum ekki hræðast hræðilegar atburði lífsins og martraðir. Við megum ekki hræðast veikindi, fátækt eða slys. Þegar við lendum í raunum og þrengingum skulum við viðurkenna blekkingarkennda eðli þessara upplifana og skilja að við getum sigrast á erfiðum aðstæðum með jákvæðri hugsun, heilbrigðri dómgreind og andlegri sátt við Guð, uppsprettu allrar hjálpar og verndar.

Það er engin vernd eða öryggi utan Guðs. Við verðum að snúa okkur algjörlega til hans ef við þráum öryggi og hugarró.

Það er erfitt að öðlast algjöra ánægju í þessum heimi, sem er ekki okkar sanna heimili. Tilvist okkar á þessari jörð er tímabundin. Við erum hér í skóla til að læra lífsins lexíur. Þegar við gleymum þessum sannleika byrja vandræði okkar og vandamál umlykja okkur frá öllum hliðum.

Ekkert er þess virði að lifa fyrir nema Guð. Allt annað mun líða undir lok og skilja okkur eftir ein. Við verðum að leita hins eilífa og varanlega. Mannleg ást er hverful og dofnar smám saman. Að baki mannlegri ást liggur guðleg ást, og það er mesta ástin, sem fullnægir löngunum hjartans og svalar þorsta sálarinnar. Njótum alls þess sem Guð gefur okkur án þess að þrá neitt annað. Við komum til þessarar

jarðar til að læra að kynnast Guði. Það er enginn annar tilgangur með tilvist okkar hér.

Einlægir leitendur munu finna Guð og líf þeirra verður fullt af friði, ró, náð og gleði. Þráin til að þekkja hann verður að vera sterk og þrautseig og árangurinn verður tryggður (sá sem knýr mun heyra). Þeir sem þekkja Guð upplifa stöðuga gleði og hamingju.

Leit að Guði er ekki ósamrýmanleg mannlegum vináttuböndum, hjónabandi eða leit að efnislegum árangri. Þetta eru einnig óaðskiljanlegur hluti af lífslexíum. Það sem skiptir máli er að greina á milli veruleika og blekkingar og viðurkenna að efnisleg markmið og afrek geta ekki veitt okkur þá hamingju sem við þráum og stefnum að því að ná með öllum hugsunum okkar og gjörðum.

Þessi heimspeki gerir lífið ekki dapurlegt eða neikvætt

Friður sé með þér

Sannleikur og veruleiki ítarlega

Sannleikur er orð sem er hulið tvíræðni og óljóst. Það er hugtak sem erfitt er að útskýra og skýra. Allir hafa sannfæringu og trú og sverja við trú sína að hún sé hinn algildi sannleikur. En hvernig er hægt að ákvarða með vissu hvað er satt og raunverulegt innan um allt þetta fjölbreytta úrval hugmynda?

Sannleikurinn er bæði afstæður og algildur. Hann fer í gegnum mörg afstæð þróunar- og fágunarstig áður en hann nær algildu ástandi. Til dæmis eru tveir einstaklingar að ræða viðskiptaverkefni. Annar leggur

til hugmynd sem tryggir árangur, en hinn leggur fram mótrök sem ná sama markmiði en með viðbótarávinningi. Síðan kemur einhver annar með betri hugmynd, og svo framvegis. Allar tillögurnar voru óneitanlega „réttar“, en aðeins í afstæðum skilningi.

Sannleikurinn er það sem veitir varanlega hamingju

Í algerri merkingu er allt sem stangast á við sannar hamingju falskt, og það sem veitir varanlega hamingju er satt. Sönn hamingja er ekki hverful spenna sem fylgir efnislegum árangri eða skammvinnri ánægju, heldur gleðin sem kemur frá sátt sálarinnar við uppsprettu sína: Guð. Samkvæmt þessum mælikvarða geturðu dæmt hvaða aðgerð sem þú framkvæmir út frá niðurstöðum hennar og hvort hún muni færa þér varanlega hamingju eða ekki (því að vissulega eru athafnir dæmdar út frá endalokum þeirra!).

Sannleikurinn er Guð, og Guð er sannleikurinn. Allur alheimurinn er grundvallaður á þessum sannleika í gegnum eilíf lögmál Guðs. Þessi lögmál eru grundvallaratriði, tímalaus sannindi, algerlega óbreytanleg og óbreytanleg frá allri mannlegri meðferð eða afbökun. Til dæmis er alger réttur til að forðast að drepa eða skaða, en minna illt af tveimur er að beita valdi til að vernda saklausa frá hinum óguðlegu eða til að vernda þróaðri verur frá minna þróuðum. Hins vegar er rangt að eyðileggja hvað sem er einfaldlega af löngun til að drepa.

Alheimslögmálið kveður á um sátt og nálægð í gegnum kærleika, sem þýðir ástúð og umburðarlyndi. Ef við viljum finna sannleikann er nauðsynlegt að

hugsanir okkar og gjörðir séu heilbrigðar, efnislega, siðferðilega og andlega, í samræmi við eilíf lögmál guðdómlegs sannleika.

Sannleikurinn er hinn endanlegi kjarni. En hvar liggur sá kjarni og hvernig er hægt að finna hann?

Það eru þrjár leiðir til að komast að sannleikanum: með skynjun, með rökréttri hugsun og með innsæi eða innsýn sálarinnar.

Ef skynjun þín er röng, þá verður rökfræðileg ályktun þín einnig röng. Þú gætir horft til sjóndeildarhringsins og séð það sem virðist vera eldur vegna þess að þú sérð reyk; en þegar þú nálgast staðinn kemstu að því að það sem virtist vera reykur var ekkert annað en rykský. Til að vita sannleikann um eitthvað treystirðu á sjón þína og heyrn, sem og lyktarskyn, bragð og snertingu, auk máttar skynseminnar. En þessir þættir saman geta ekki verið endanleg sönnun sannleikans, því ef skynfærin ljúga, þá mun skynsemin líka ljúga. Skynsemin myndar sér hugmyndir og kemst að niðurstöðum sínum og sannfæringu út frá þeim skýrslum sem hún fær frá skynfærunum, en skynfærin eru mjög takmörkuð að eðlisfari. Þess vegna ávörpuðu spámennirnir fólk eftir skilningsstigi þess og vitsmuna, því það - fólkið - sér en skynjar ekki, heyrir en skilur ekki (það er heyrnarlaus, mállaus og blind, svo það rökræðir ekki)!

Mannseyrað getur aðeins skynjað ákveðið titringssvið; það getur ekki greint háværustu eða daufustu hljóðin. Ef heyrnin væri nægilega vel þróuð gætirðu heyrt undursamlegt, stórkostlegt hljóð sem alheimurinn framleiðir þegar hann þýtur um óendanlegt geim. Allt sem til er er á hreyfingu og þessari hreyfingu fylgja hljóð. Ekkert er til án

hreyfingar nema í ríki hins yfirskilvitlega alheimsanda, þar sem hvorki hreyfing né titringur er til staðar. Ef hæfileikar mannsandans væru nægilega þróaðir gæti maður heyrt fínleg hljóð með eterísku eyranu - hljóð sem eru gegnsæ kraftar sem veita líkamanum aukna heyrnarskynjun.

Á sama hátt, ef kraftur augna þinna væri magnaður, myndir þú skynja ljós af öllum litum og gerðum. Líkamleg augu þín sýna þér aðeins mjög takmarkað ljóssvið, en andlegt (eterískt) auga þitt sér hið sanna eðli hlutanna sem myndir sem eru samsettar úr sköpunarljósi Guðs. Allur líkami þinn, sem þú sérð sem þéttan holdmassa, er ekkert annað en rafsegulbylgjur. Dr. Cryle sýndi fram á að heili dauðs kálfs, og einnig heili dauðs manns, gefur frá sér gríðarlega mikla rafgeislun. Þegar þú lokar augunum sérðu venjulega aðeins myrkur. En með andlegum þroska munt þú geta séð undursamleg ljós og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið hefur ekki skynjað það (ljós himins og jarðar).

Þetta eru grundvallarsannindi sem menn skynja ekki vegna þess að skilningarvit þeirra eru aðeins stillt á takmarkað svið öflugra titrings.

Innsæi eða opinberun: kraftur hins alhliða anda þekkingar

Hvernig getum við þá vitað sannleikann sem er falinn á bak við skynfærin og skynjun þeirra? Þetta er ómögulegt með greiningu eða rökréttri útskýringu, því hugurinn er bundinn skynfærunum og getur aðeins dregið út það sem skynfærin veita. Hann hefur enga getu til að skynja óendanlega krafta í kringum sig. Aðeins með því að rækta innsæi sálarinnar eða ákveðna innsæi er hægt að þekkja sannleikann.

Innsýn er bein skynjun, ekki í gegnum skynfærin - hrein, sönn og alltaf nákvæm tilfinning sálarinnar.

Þú getur fengið hugmynd um eðli þessarar innsæis út frá þeim tilfinningum sem þú upplifir en getur ekki útskýrt, stundum kallað „hjartað er leiðarvísir mannsins“. Þú finnur fyrir því að eitthvað er að fara að gerast án nokkurra skynjunarlegra sönnunargagna. Það er sannleikur sem birtist án nokkurrar rökréttrar tengingar við atburði. Þú gætir setið hljóðlega og hugsað um einhvern sem þú hefur ekki séð eða haft samband við í langan tíma, og svo skyndilega hittir þú viðkomandi eða heyrir frá honum. Hvernig gerðist það? Það gerist í gegnum fljótandi innsæisblikka. Allir hafa upplifað slíkar blikur.

Misskilningur í mati stafar af skorti á innsæi. Flestir telja sig innst inni geta gert stórkostlega hluti og náð stórkostlegum árangri í lífinu, en vegna þess að þeim skortir innsæisgetu, þá liggur sá leyndi möguleiki í dvala. Til að ná árangri og forðast óhamingju sem mistök valda verður maður að leitast við að skilja undirliggjandi sannleikann í öllu. Þetta er aðeins mögulegt með því að rækta innsæisvitund. Þetta er raunveruleikinn í málinu. Þess vegna ráðlegg ég öllum að leita sannleikans í öllu, hvort sem það er í samskiptum við aðra, í vinnunni, í hjónabandi sínu - í stuttu máli, í öllum þáttum lífsins. Innsæi er nauðsynlegt; það er ómissandi og ekki hægt að sleppa því.

Skortur á innsæi leiðir til slæmra ákvarðana og gáleysislegra athafna, sérstaklega þegar kemur að því að velja óáreiðanlega viðskiptafélaga eða flækjast í villandi persónulegum samskiptum. Þar sem skynsemin er takmörkuð og bundin af upplýsingum

sem skynfærin veita, gæti maður, ef skynfærin eru blekkt, skynjað einhvern sem einstaklega frábæran án þess að þekkja raunverulegt eðli hans.

Eða þú gætir haldið að þú hafir fundið lífsförunaut þinn (sálufélaga þinn) og gifst honum, en sambandið endar í skilnaði eða helvíti af ósamrýmanleika vegna ósamrýmanleika og skorts á samræmi. En innri innsæi gerir ekki slík mistök. Það sér ekki segulmagnið sem stafar frá augunum eða heillandi, geislandi andlitið; heldur skynjar það og skynjar með mikilli nákvæmni hvað býr í hjarta viðkomandi og þekkir hann fyrir hver hann í raun og veru er.

Þökk sé innsæinu sem ég þróaði með hjálp míns frábæra kennara, Sri Yuktiswar, hef ég aldrei haft rangt fyrir mér varðandi mannlegt eðli. Innri skynjun mín hefur alltaf verið mér mikil hjálp í þessu tilliti. En ég reyni ekki að sjá neikvæðu hliðarnar á fólki. Til að hjálpa öðrum gef ég þeim skilyrðislausa ást mína, jafnvel þegar ég veit að þau gætu nýtt sér traust mitt í eigin þágu.

Margir sem skortir innsæi fjárfesta peninga í misheppnuðum fjármálafyrirtækjum og tapa þar af leiðandi öllu. Ég hef tekist vel í hverri einustu ákvörðun sem ég hef tekið þökk sé óskeikulu innsæi mínu.

Þegar maður vex og þroskast kemur innsæið fram sem sérstök tilfinning eða lág rödd. Þar sem konur eru betur stilltar á tilfinningar en karlar, hafa þær almennt meiri innsæi, nema þegar tilfinningar yfirbuga þær. Karlar láta almennt skynsemina leiða sig en konur tilfinningar. Ef karlmaður býr yfir heilbrigðum huga og næmni mun þetta jafnvægi milli

skynsemi og tilfinninga án efa hjálpa honum að þróa innsæi.

Að þekkja tilgang lífsins með innsæi

Ef þú notar innsæið þitt munt þú vita tilgang tilveru þinnar á þessari jörð, og þegar þú skilur þann tilgang munt þú finna hamingju. Þessi jörð er leiksvið og Guð er leikstjórinn. Ef allir krefjast þess að leika hlutverk konungs eða drottningar, getur ekkert leikrit verið vel heppnað. Þjónninn, hetjan og konungurinn verða allir að leika hlutverk sín til að leikritið takist. Það eru illmennin sem spilla góðri söguþræði hins guðdómlega leikrits. Þeir sem velja þessi hlutverk munu gjalda hátt verð fyrir að óhlýðnast guðlegri leiðsögn.

Óháð því hvaða veraldlega stöðu einstaklingur nær eða hversu mikill auður hann safnar, getur hann ekki talist farsæll ef hann notar siðlausar aðferðir til að ná markmiðum sínum og ávinningi. Sönn hamingja er aðeins möguleg þegar einstaklingur gegnir hlutverki sínu rétt, og ekki á annan hátt. Sá sem leikur hlutverk milljónamæringsins og sá sem leikur hlutverk smákaupmannsins eru jafnir í augum Guðs, því á efsta degi mun Guð svipta hvern og einn eignum þeirra og titlum. Það sem þú geymir í sál þinni er það sem mun fylgja þér eftir að þú yfirgefur þennan heim.

Hinir miklu og lærðu, spámenn og vitringar, þekkja sannleikann þökk sé innsæi sínu. Þeir skynja hlutina ekki aðeins með augum sínum og huga, heldur einnig með skýru og mjög þróuðu innsæi sínu, sem gerir þeim kleift að vita allt.

Það er ekki hlutverkið sem við leikum sem skiptir máli í augum Guðs, heldur hvernig við leikum það. Ekki syrgja eða örvænta ef hlutverk þitt er erfitt. Að gegna hlutverki þínu rétt mun tryggja velgengni þína í augum Guðs; annars verður þú ekki sannarlega frjáls.

Hugleiðsla ræktar innsæi

Eina leiðin til að þekkja sannleikann og lifa eftir meginreglum hans er að rækta andlega innsýn eða innsæi. Þá munt þú átta þig á því að lífið hefur tilgang og að innri rödd þín mun leiðbeina þér og stýra skrefum þínum, hvert sem hlutverk þitt í lífinu er.

Þessi rödd hefur drukknað og verið grafin – fyrir löngu síðan – af óhollum hugsunum. Öruggasta leiðin til að endurheimta þessa ósviknu vissu er með hugleiðslu þegar maður vaknar á morgnana og áður en maður ferð að sofa á kvöldin.

Rétt eins og maður heldur viðtal sitt við vinnu og félagslíf, þannig ætti maður líka að halda viðtal sitt við Guð. Við gætum haldið að annasöm líf okkar gefi okkur engan tíma til andlegra mála, en ekkert kemur í veg fyrir að Guð hugsi til okkar og sjái fyrir þörfum okkar. Við verðum að biðja, hugleiða djúpt og bíða eftir svari hans. Ef við ávörpum hann af kærleika og djúpri einbeitingu mun hann svara bænum okkar. Þá munum við finna nærveru hans sem gleði og frið í hjörtum okkar. Þegar sú gleði og friður kemur, myndast lifandi og áhrifarík tenging við æðsta máttinn. Við verðum að leitast við að grípa þetta tækifæri, því enginn árangur næst án fyrirhafnar.

Ef þú eyðir lífi þínu í að elta eina spennu á fætur annarri, munt þú aldrei þekkja sanna hamingju. Lifðu einföldu og taktu lífinu léttar. Hamingjan felst í því að gefa þér nægan tíma til djúprar hugsunar og íhugunar á stóru hlutunum.

Vertu ein(n) öðru hvoru og æfðu þig í þögn um stund; þú munt sjá muninn sjálf(ur). Ef útvarpið eða sjónvarpið er alltaf í gangi, eða ef stöðug örvun og skemmtun fylla skynfærin, mun það skaða taugarnar og gera þig pirraðan.

Ekki dvelja of mikið í því að laga aðra. Lagaðu sjálfan þig fyrst - megi Guð laga þig! Mesti vettvangurinn fyrir ágæti og velgengni er heima. Engill í eigin heimili er engill alls staðar. Blíða rödd manns og friðsæl framkoma er nauðsynlegri en nokkurs staðar annars staðar.

Kraftur sem aldrei bregst

Þegar við tengjumst Guði mun innsæi okkar hvetja okkur og leiðbeina okkur í öllu sem við gerum. Við verðum meðvitað að búa yfir þessum blessaða krafti. Hann er innra með okkur; við þurfum aðeins að opinbera hann. Ég hef ekki áhuga á þeim sem eru bara forvitnir, heldur á þeim sem eru einlæglega að leita sannleikans. Ég er í stöðugu sambandi við Guð og er aðeins að leita að þeim sem þrá einlæglega að þekkja hann.

Þú munt komast að því að þessi kraftur er að verki í öllu til að bæta aðstæður þínar og gera hlutina auðveldari fyrir þig. Þegar þú tengist þessum krafti mun vellíðan þín óma af geimorku og hugur þinn

verður fágaðri, einbeittri, skarpari og skarpari. Þú munt átta þig á því að sál þín er ílát fyrir lifandi sannleika Guðs og óþrjótandi visku.

Guð er uppspretta heilsu, velmegunar, visku og eilífrar gleði. Þegar við tengjumst honum verður líf okkar heilt og fullkomið. Lífið án hans er ófullkomið. Við verðum að hugleiða þennan æðsta kraft sem gefur okkur líf, styrk og visku. Við verðum að biðja þess að sannleikurinn flæði inn í huga okkar, styrkur inn í líkama okkar og óendanleg gleði inn í sálir okkar.

Að baki myrkri lokaðra augna leynast undursamlegir kraftar alheimsins, allar góðar sálir og göfuglyndir andar, og óendanleg víðátta andlegra ríkja. Ef þú hugleiðir munt þú skynja algjöran sannleika og verða vitni að undursamlegu verki hans í lífi þínu og í öllu því sem er undursamlegt og dýrlegt í sköpuninni.

Guð gefi þér velgengni og friður sé með þér

Fasta er heilsa og vellíðan

„Þið ættuð að fasta, því ekkert er eins og þetta“ (Hadith)

[Þetta efni stangast ekki á við föstu eins og getið er um í heilaga Kóraninum, né heldur hvetur það neinn til að hætta við hefðbundna föstuaðferð sína, sem við virðum, og við virðum þá sem fasta, biðjum Guðs að blessa þá alltaf og samþykkja föstu þeirra. Það sem hér er átt við er lækningaleg fasta fyrir ákveðin líkamleg og andleg áhrif, og því var þessi skýring nauðsynleg.]

Líkamleg áhrif og andleg upplifun föstu eru sannarlega ótrúleg. Sálin losnar undan kröfum líkamans þegar hún losnar við þungar og grófar

venjur. Ég hef lokið þrítugasta degi föstu og það líður eins eðlilega og ég hafi alls ekki smakkað mat.

Allir sem geta það ættu að reyna að fasta í þrjá daga eða lengur ef mögulegt er og munu smám saman komast að því að það er mögulegt að lifa án matar.

Heilbrigðir einstaklingar ættu ekki að eiga erfitt með að fasta í þrjá daga. Langvarandi föstu ætti að fara fram undir eftirliti sérfræðings. Þeir sem þjást af langvinnum sjúkdómum eða líkamlegum fötlun ættu aðeins að fasta eftir að hafa ráðfært sig við lækni sem hefur reynslu af föstu og næringu.

Líkamlegir verkir og sársauki eru vísbending um bilun í kerfum líkamans og þörf fyrir viðgerðir og viðhald. Fólk heldur bílum sínum hreinum og vel við haldið! Mannslíkaminn er miklu flóknari en nokkur bíll og Guð vill að við höldum honum hreinum og virkum rétt og reiðum okkur meira og meira á kraft hans. Leyndarmálið að góðri heilsu liggur ekki aðeins í efnafræðilegum frumefnum heldur einnig í því að reiða sig á kraft Guðs eða lífskraftinn í líkamanum.

Þessi lífskraftur í líkama okkar er sannarlega uppspretta lífsins. Hann er stöðugur kraftur sem, að skipun Guðs, skapar og viðheldur líffærum okkar. Þessi lífskraftur er styrktur af krafti hugans og nærist af mat. Hins vegar, ef hann er misnotaður, hættir hann að virka og neitar að lokum að virka. Til dæmis getur kraftur hans veikst í augum, sem leiðir til óskýrrar sjónar. Enginn matur getur veitt styrk, engin loftskipti geta hresst frumurnar og endurlífgað þær og ekkert getur endurheimt orku líkamans þegar meðfæddur lífskraftur hans byrjar að minnka.

Fasta hvílir þreytt líffæri, sem og kerfi líkamans og lífsorkuna sjálfa, og frelsar hana frá of mikilli áreynslu. Þegar þú hættir að gefa lífsorkunni í skyn

að hún verði að reiða sig á utanaðkomandi uppsprettur fæðu, vatns, súrefnis og sólarljóss fyrir tilvist sína, verður hún frjáls og sjálfstæð.

Ofát 365 daga á ári leiðir til ýmissa sjúkdóma. Stöðugt borða, hvort sem líkaminn þarfnast þess eða ekki, er sannarlega bölvun yfir honum. Því meira sem einstaklingur einbeitir sér að bragðskyninu og reynir að seðja það, því fleiri sjúkdóma mun hann þjást af. Það er gott að njóta matar, en þrældómur hans hefur sársaukafullar fylgikvillar og skelfilegar afleiðingar. Þannig skaðar einstaklingur sjálfan sig með tengingu sinni við líkamann og kröfur hans. Það er kominn tími til að fólk geri sér grein fyrir því að það er lífsorkan sem heldur líkamanum við og heldur honum líflegum og orkumiklum.

Við verðum – án þess að vera þráhyggjufull – að leggja mikla áherslu á hugann til að styrkja krafta hans og gera hann sjálfbjargari. Ef einstaklingur heldur áfram að þræla hugann líkamanum, mun hugurinn hefna sín með því að afsala sér krafti sínum og neyða einstaklinginn til að reiða sig á einhvern annan eða eitthvað annað til aðstoðar. Enginn læknir eða lyf geta hjálpað sjúklingi sem hefur veikst svo mikið að veikindin versna. Þrír fjórðu hlutar lækninga eru í huganum.

Á Indlandi lærum við að sigra líkamann með viljastyrk, sem gerir manni kleift að reiða sig mikið á hugann. Þeir sem grípa stöðugt til líkamlegra úrræða til heilsu og lækninga venjast þeim og eru því sífellt háðir þeim. En andlegur máttur er æðstur. Maður verður smám saman að læra að nýta hugann og getu hans sem best; þá mun maður átta sig á því að hugurinn er æðsta verkfæri og hugurinn mun gera hvað sem er beðið um af honum. Ég hef séð og upplifað þetta af eigin raun í mínu eigin lífi.

Ég var að halda fyrirlestur einn daginn og það var ótrúlega heitt. Andlitið mitt var svitandi og ég fann ekki vasaklútinn minn. Um stund var ég ráðalaus en ég einbeitti mér að miðju vilja míns (svæðinu milli augabrúnanna) og baðst fyrir í hljóði: „Drottinn, fyrir náð þína er líkami minn kaldur!“ Strax hvarf svitinn og líkami minn varð eins kaldur og hann ætti að vera! Þess vegna er gríðarlega gagnlegt að treysta á hugann! Hins vegar ætti maður ekki að fara út í öfgar og afneita líkamanum algjörlega, því ef maður gerir það verður maður ófær um að hugsa, borða eða hreyfa sig.

Sumir reyna að sanna að hugurinn stjórni líkamanum, fyrst og fremst til að sýna fram á heilsu. En heilsa er ekki endanlegt markmið lífsins. Að ná til Guðs er hinn sanni tilgangur. Maður kann að finna fyrir heilsu um tíma, en sá tími kemur þegar ekkert mun hjálpa. Hver mun þá hjálpa? Guð. Fasta er ein besta leiðin til að nálgast Guð. Hún frelsar lífsorkuna úr þrældómi matarins og staðfestir að Guð viðheldur líkama okkar og heldur honum á lífi.

En venjur eru svo öflugar að hugsunin ein um mat fær mann til að vilja borða strax. Einu sinni, þegar ég var ungur drengur á Indlandi, fékk ég kvef. Mig langaði í tamarind, sem er talið mjög slæmt við kvefi. Systir mín þrjósklega neitaði, en vegna þrjósku minnar færði hún mér ávöxtinn. Ég tyggði bita og spýtti honum síðan út án þess að kyngja, því löngunin í bragðið hafði verið fullnægð. Menn eru oft stjórnaðir af ofáti. Því miður skapaði Guð ekki líkamann á þann hátt að við getum notið bragðskynsins og látið undan skaðlegum óhófi eða neytt óholls matar án þess að skaða meltingarfærin og önnur líffæri.

En í raun og veru er eina leiðin að heilsu og hamingju – skynsamlegasta leiðin – sjálfstjórn. Einn

mesti áfangi sem maður getur náð er að vera sjálfum sér herra, ekki lúta ofríki skynfæranna. Ef þú lætur tæki verða fyrir of mikilli rafhleðslu sem þolir ekki slíka álagningu, mun það brenna út. Á sama hátt, í hvert skipti sem þú ofhleður meltingarkerfið með mat, tæmist lífsorkan sem ber ábyrgð á meltingunni. Þegar þú hættir að borða of mikið og þegar þú fastar, hvílist þessi lífsorku og hleðst upp með geimorku.

Ef bíllinn þinn bilar sendirðu hann á verkstæði. Eftir að nauðsynlegum aðgerðum hefur verið framkvæmt gengur hann betur um tíma þar til eitthvað annað bilar og þú sendir hann til baka til frekari viðhalds og viðgerða. Það sama á við um líkamann. Líkamleg áhrif föstu eru ótrúleg. Þriggja daga fasta á appelsínusafa mun tímabundið gera líkamann við. En lengri fasta mun gera hann að fullu og þú munt líða eins og sterkur eins og stál. Ef þú vilt varanlega heilsu ættir þú alltaf að fylgjast með gæðum og magni matarins sem þú neytir.

Þú ættir að vita hvað þú átt að gera á meðan þú fastar. Lækniseftirlit er nauðsynlegt fyrir þá sem vilja fasta í meira en þrjá daga. Ég ráðlegg engum að hafa fyrstu föstuna of langa, því þá munu þeir finna fyrir veikleika og þreytu. Að fasta einn dag í viku á ávaxtasafa eða þrjá daga í röð í hverjum mánuði á appelsínusafa eru góðar leiðir til að venja sig við föstu. Sá sem fastar ætti að vera sálfræðilega undirbúinn til að takast á við samúðaraðila sem fullvissa þá um að þeir muni veikjast eða deyja (Guð forði þeim) ef þeir borða ekki. Það er rétt að þú gætir fundið fyrir veikleika á meðan á langri föstu stendur, en það gerist aðeins fyrstu dagana vegna þess að lífskrafturinn hefur vanist matnum. En smám saman, eftir því sem dagarnir líða, missir þú alla tilfinningu fyrir veikleika. Lífskrafturinn og andi losna frá

matnum og þú uppgötvar að líkaminn er sannarlega haldið uppi af lífskraftinum.

Ég þekki leyndarmálið að því hvernig maður getur fastað án þess að léttast. Þegar lífsorkunni er meðvitað stjórnað er hægt að nota hana til að draga úr líkamsþyngd eða viðhalda henni. Þegar þessi aðferð er notuð lækkar náttúrulegt hitastig líkamans ekki, sama hversu langt fastutíminn er. Með því að draga geimorku í gegnum ákveðna rás í líkamanum er lífsorkan endurnýjuð með þeirri orku í stað þess að reiða sig á utanaðkomandi orkugjafa.

Lífið er eilíft og er ekki háð öndun, fæðu, vatni eða sólarljósi. Mundu að þú ert ódauðleg sál sem lifir fyrst og fremst fyrir kraft Guðs og engan annan.

Meðvitundin lifir eftir líkamlegan dauða, en meðalmaðurinn missir þá tilfinningu fyrir samfellu og telur sig vera dauða. Hvert og eitt okkar mun upplifa líkamlegan dauða einhvern tímann, svo það er engin þörf á að óttast hann. Þú óttast ekki að missa tilfinningu í líkamanum á meðan þú sefur; heldur tekur þú svefninn sem frelsunarástand sem þú bíður spenntur eftir. Á sama hátt er dauðinn hvíldarástand - eftirlaun frá lífinu. Það er ekkert að óttast. Þegar dauðinn kemur, hlæðu að honum. Dauðinn er einungis prófraun sem hefur það að markmiði að kenna djúpstæða lexíu. Þú ert sál og sálin deyr ekki. Það er engin þörf á að bíða eftir að dauðinn kenni þér þetta þegar þú getur vitað það núna. Fyrsti lexían sem þú verður að læra er að lífið er ekki háð mat. Með því að fasta geturðu staðfest þetta sjálfur.

Allir ættu að vinna að því að þróa andlega hæfileika sína svo þeir geti betur sinnt skyldum sínum undir öllum kringumstæðum. Regla og aga ætti að vera virt; samt sem áður ætti maður ekki að vera

stífur heldur sveigjanlegur og rökréttur í að takast á við lífið og áskoranir þess.

Allar grunnvenjur barns mótast á aldrinum þriggja til sjö ára. Stuðningslegt umhverfi hjálpar til við þroska þess. Hins vegar krefst það sérstakrar leiðsagnar að breyta áberandi tilhneigingum.

Í einkaskólanum mínum gaf ég strákunum stranga þjálfun í að takast á við líkamann. Þeir föstuðu og sváfu á teppi á gólfinu án kodda. Stundum hugleiddu þeir í marga klukkutíma. Að hjálpa börnum að losna úr fjötrum líkamans er afar mikilvægt og ævilöng blessun. Einu sinni sat einn af nemendum mínum í hugleiðslu í tólf klukkustundir án þess að blikna. Slíkt jafnvægi veitir mikla gleði. Hin fullkomna þjálfun felst í jafnvægi, vísindalegri aga líkama, huga og sálar. Þetta er kjarni og þýðing föstu.

Það er frumspekileg, yfirskilvitleg þekking á bak við föstu. Vissulega lifir maðurinn ekki á brauði einu saman. Tveir hlutir halda okkur föstum við jörðina: andardráttur og matur. Í svefni er maðurinn ómeðvitaður um þörfina fyrir andardrátt eða mat vegna þess að sálin er aðskilin líkamlegri meðvitund. Fasta lyftir hugann á sama hátt. Með föstu treystir hugurinn á sína eigin meðfæddu krafta. Þegar þessir kraftar birtast er lífskrafturinn í líkamanum magnaður upp af eilífri orku sem streymir stöðugt frá geimnum til líkamans í gegnum heilann og hrygginn.

Þegar lífsorkan losnar frá þeim ytri efnislegu uppsprettum sem halda líkamanum uppi, finnst henni hún styðjast innan frá og hugurinn áttar sig á því að föstu efnin sem líkaminn treysti á eru einungis gróf og einbeitt birtingarmynd orku. Hugurinn getur þá haft bein samskipti við lífsorkuna og gefið henni fyrirmæli um að koma til leiðar þær breytingar sem óskað er eftir í líkamanum.

Hugurinn hefur mátt til að gera hvað sem er. Þess vegna gat Jesús Kristur breytt steinum í brauð, rétt eins og vatn rann úr milli fingra spámannsins, friður sé með honum, þegar hann stakk hendi sinni í ílát sem innihélt lítið vatn og sagði: Komið til blessaðrar hreinsunar og blessunar frá Guði.

Þess vegna er algjört traust á mat óréttlæti gagnvart huganum og lífsorkunni í manninum. Með langvarandi föstu gerir sá sem fastar sér grein fyrir því að allt er vitsmunir.

Sérhver kraftur, líkami eða hlutur í þessu alheimi er afurð hins guðdómlega huga, rétt eins og allt sem þú sérð í draumi er skapað af undirmeðvitundinni.

Hugurinn stjórnar líkamanum. Ef þú heldur að líkami þinn muni veikjast meðan á föstu stendur, þá mun hann vissulega veikjast. Og ef þú heldur að fastan muni draga úr styrk þínum, þá munt þú finna fyrir veikleika vegna þeirrar hugsunar.

En ef þú sannfærir sjálfan þig um að líkami þinn sé sterkur, þá munt þú ekki finna fyrir þreytu; í staðinn munt þú finna fyrir frábærri, hressandi orku. Flestir vita þetta ekki því þeir hafa aldrei upplifað það.

Hugurinn mun ekki opinbera undur sín nema þú virkjar krafta hans og hann mun ekki virka svo lengi sem þú reiðir þig of mikið á efnislega hluti. Þess vegna eru undur hans hulin venjulegri skynjun.

En þegar þú lærir – með föstu – að treysta á skynsemina, munt þú finna hana að verki í öllu, hvort sem það er að sigrast á veikindum, færa velmegun og gnægð eða ná endanlegu markmiði lífsins: að finna Guð.

Sá sem getur stjórnað huga sínum mun einnig geta stjórnað líkama sínum og þörfum hans og mun

öðlast andlegan frið og frelsun frá jarðneskum skorðum sem binda sál og líkama saman.

Hins vegar ætti trúin á tilvistarleysi efnis og alheimshyggju andans ekki að byggjast á óljósum kenningum eða kenningum sem ekki er hægt að útskýra rökrétt, heldur ætti hún að byggjast á hagnýtum grunni og djúpri sjálfsvitund.

Fólk samsama sig venjulega við líkamann sem fæðu nærir, en það gerir sér ekki grein fyrir því að aðaluppspretta líkamans er lífsorkan. Hvorki matur né aðrar ytri leiðir geta endurlífgað líkama sem geimstraumurinn hefur verið dreginn til baka frá.

Tengslin milli líkama og huga mannsins eru orka eða lífskraftur. Fornir indverskir spekingar uppgötvuðu þessa orku (prana) og þróuðu vísindin sem kallast pranayama , sem þýðir að stjórna meðvitað lífskraftinum í líkamanum.

Jesús Kristur fastaði í eyðimörkinni í fjörutíu daga. Og spámaðurinn, friður sé með honum, var vanur að fasta og segja: „Fastið og þið munuð verða heilbrigð.“

Þeir sem aldrei fasta vita ekki af reynslu að lífið er mögulegt án matar

Í upphafi vikuföstu er hungur til staðar. Hins vegar, eftir því sem dagarnir líða, minnkar hungurtilfinningin og sá sem fastar upplifir léttleika, orku, lífsþrótt og frelsun frá líkamlegum hömlum. Af hverju? Vegna þess að það að svipta líkamann líkamlegri fæðu neyðir hann til að reiða sig á óefnislega næringu: straum, orku, virkni eða lífskraft.

Mannlegur vilji er mesti orkugjafinn. Með viljastyrk og sjálfsprottinni löngun getur einstaklingur fljótt fengið andlegan kraft úr óendanlegum forða.

Sá sem er ófús til að sinna daglegum störfum finnur fyrir skorti á orku og lífsþrótti. Á hinn bóginn er sá sem vinnur af kostgæfni, áhuga og með einlæga

löngun til að vinna gegnsýrður af geimstraumnum og líkami hans og andi endurnýjast af lífsþrótti.

Sá sem þekkir og iðkar frumspekilegar leiðir til að lifa með viljastyrk og veit hvernig á að draga meðvitað lífsorku úr óþrjótandi geimuppsprettu hennar, er laus við margar líkamlegar skorður.

Spekingar og jógar Indlands segja að efni sé einbeitt andlegt kjarni. Sumir þeirra sönnuðu þetta með því að sýna fram á getu til að efnisgera og stjórna eigin líkama og öðrum hlutum með vilja.

Nútímavísindi hafa sannað að efni er samsett úr titringskröftum. Efnafræðilegu frumefnin sem mynda allar form og gerðir í alheiminum, allt frá steinum og plánetum til manna, eru ekkert annað en mismunandi form og afbrigði af rafeindasveiflum. Ís, til dæmis, einkennist af kulda, þyngd og lögun. Hægt er að sjá hann og snerta. Ef við bráðum ís breytist hann í vatn. Ef við sjóðum vatn breytist það í gufu og verður síðan ósýnilegt. Þess vegna, frá vísindalegu sjónarhorni, er ís eða snjór ekki til í raun og veru, jafnvel þótt það sé skynjanlegt með skynfærum okkar. Kjarni þess er ósýnilegar rafeindir eða orkuform.

Með öðrum orðum, það sem getur leystst upp eða leystst upp í ósýnilegt ástand er ekki hægt að segja að hafi raunverulega tilvist. Frá þessu sjónarhorni má líta á efni sem ekki til, en tilvist þess er afstæð.

Efni er til í tengslum við huga okkar en í eðli sínu er það ósýnilegt afl sem hvorki hverfur né breytist nema í útliti og líkamlegu formi.

Á sama hátt eru hugur og efni mannsins birtingarmyndir guðlegrar meðvitundar, sem aðeins eru til í formi. Sannleikurinn er sá að aðeins alheimshugurinn er til í raun og veru.

Rétt eins og barn fæðist af foreldrum, þá er tilvist efnis háð huganum. Efni er afurð guðdómlegs hugar

og virðist skynjanlegt fyrir mannlegan huga. Í sjálfu sér hefur efni engan veruleika vegna þess að það skortir innri tilvist.

Rafeindakraftar efnisins, þótt þeir séu brjálæðislegir, innihalda titring sjálfsmeðvitaðrar lífsorku alheimsins, sem aftur á móti stafar frá guðlegri uppsprettu.

Guð sagði: „Ljós himins og jarðar," svo verði ljós, og það varð ljós. Þetta þýðir að fókus guðdómlegs hugar og guðdómlegs vilja varð ljós eða titrandi orka.

Alheimsstraumur lífsins og rafeindirnar sem síðan titruðu af meiri krafti urðu að fjölbreyttum, gegnsæjum náttúruöflum. Þessir kraftar birtust sem grundvallaratriði efnislegra frumefna sem efnisheimurinn er samsettur úr.

Efni er raunverulegt og skynjanlegt fyrir mannlega meðvitund. En með reynslu, rökfræði og nokkrum tilraunum í rannsóknarstofu hefur mannkynið uppgötvað að það hlýtur að vera varanlegur og óbreytanlegur sköpunarkraftur á bak við allar blekkingar og form hins sýnilega heims.

Þennan sannleika má skilja með því að skilja eðli hafsins, sem er til þótt öldur þess séu tímabundnar birtingarmyndir af einni, miklu veru: hafinu sjálfu. Bylgjur geta ekki verið til án hafsins, en hafið er til með og án öldanna.

Hægt er að skilja þessi hugtök vitsmunalega, en þau verða ekki skilin til fulls nema maður læri að umbreyta efni í lífskraft og lífskraft í alheimsvitund, eins og spámenn, sumar miklar persónur og þeir sem hafa sjálfsþekkingu hafa gert og halda áfram að gera. Fyrir þessa upplýstu einstaklinga er efni ekki til í sjálfu sér, því þeir vita með vissu að undir öldum sköpunarinnar liggur óbreytanlegt og óbreytanlegt haf andans.

Í heimspeki Vedanta og jóga er alheimurinn draumur innan eilífrar, vöku meðvitundar Guðs (sem hvorki blunda né sofa). Efni og hugur, alheimurinn með stjörnum sínum og reikistjörnum, þéttar yfirborðsbylgjur og fínlegir, gegnsæir undirstraumar efnissköpunar, mannlegir hæfileikar tilfinninga, vilja og meðvitundar, og ástand lífs og dauða, nætur og dags, heilsu og veikinda, velgengni og mistök, eru allt veruleikar samkvæmt afstæðislögmálinu sem stjórnar þessum alheimsdraumi.

Allt sem skynjað er í gegnum linsu afstæðiskenningarinnar er aðeins raunverulegt fyrir mannlegan draumóramann, sem gegnir sínu litla hlutverki í hinum mikla geimdraumi. Til að losna við geimblekkinguna, eða afstæðislögmálið, verður mannkynið að vakna frá þessum draumi til eilífrar vitundar um Guð.

Við getum ekki breytt þessum draumi með ímyndunarafli eða afneitun, með því að sætta okkur við lífið en hafna dauðanum, eða með því að viðurkenna heilsu en hunsa veikindi. Sérhvert ástand er óaðskiljanlegur hluti af andstæðu sinni, eins og hin hliðin á mynt eða klút. Tvíhyggja er ekki aðskilin heldur tengd saman. Sá sem leitar sannleikans reynir ekki að aðgreina þau í huga sínum, heldur fer yfir þau með þekkingu og visku.

Sá sem vill aðeins viðurkenna jákvæðu, hamingjusömu og gagnlegu þættina sem staðreyndir tvíhyggjunnar er einstaklingur sem er sokkinn í blekkingar draumaheims.

Rétt eins og maður dreymir drauma sem virðast raunverulegir um stund en missa gildi sitt þegar þeir fara í vökuástand, þá er mögulegt fyrir mann að vakna af draumi um efni sem virðist raunverulegur og lifa í raunverulegum og óbreytanlegum heimi andans.

Aðeins fullkominn einstaklingur, sem hefur lært að víkka út og umbreyta meðvitund sinni í hið óendanlega algildi með hugleiðslu og íhugun, getur skynjað sköpunina sem guðdómlegan draum. Aðeins hann getur lýst því yfir með vissu að efni sé ekki til. Með stöðugri sjálfsaga, þróun innri styrks og iðkun vísindalegrar jógahugleiðslu, eða einhverri annarri leið til andlegrar veruleika - hvort sem það er trú, kærleikur, þjónusta, sjálfsafneitun eða einlæg tilbeiðsla - getur sá sem leitar Guðs leyst upp tvíhyggju og skynjað eilífa einingu á bak við allar birtingarmyndir margfeldis og fjölbreytileika.

Sá sem er leystur frá geimblekkingunni veit að Guð almáttugur er allt í allri tilveru og snertir þannig guðdómlega meðvitund sína og áttar sig á kjarna sannleikans.

Friður sé með þér

Sá ríki er sá sem Guð hefur gjört ríkan

Eins og kennarinn Paramhansa Yogananda sagði frá

Akbar keisari (1556-1609 e.Kr.) var einn af Mughal-keisurum Indlands og einn mesti stjórnandi Asíu í gegnum söguna. Hann hlaut titilinn „Verndandi mannkynsins“ vegna réttlætis og sanngirni sinnar gagnvart fólki sínu og einlægrar umhyggju fyrir velferð þess. Hann vann einnig ötullega að því að endurheimta glötuð indversk landsvæði og sameina þau í sterkt, miðstýrt ríki.

Akbar var mikill talsmaður umburðarlyndis milli ólíkra trúarbragða á Indlandi. Á valdatíma hans blómstruðu hindúismi og íslam hlið við hlið í fullkominni sátt. Múslimski keisarinn (Akbar) klæddist

stundum íslömskum klæðnaði og fór til að biðja í moskunni, og stundum klæddist hann indverskum klæðnaði og fór í hindúahof til hugleiðslu og tilbeiðslu.

Þessi stórhjartaði og örláti keisari stoppaði aldrei einn einasta dag og veitti gjafir og framlög til þurfandi og félagslegra stofnana um allt land.

Það var hans siður að ferðast í lúxus konunglegum vagni sem dreginn var af átta glæsilegum hestum. Verðir og boðberar tilkynntu komu stórkostlegrar skrúðgöngu hans með trommum, symbölum og lúðrum um alla borgina.

Þrátt fyrir alla þessa dýrð og prýði voru strangar fyrirmæli frá sjálfum sér mestum um að stöðva skrúðgönguna hvenær sem er og hvar sem er ef einhver þegnanna vildi biðja hann um hjálp eða biðja hann um hjálp.

Dag einn, þegar tignarleg konungsfylking gekk um breiðan götu með trjám báðum megin, tók keisarinn eftir tveimur blindum mönnum sem sátu nokkra metra frá hvor öðrum og hrópuðu á hjálp og ölmusu.

Öldungurinn skipaði vagninum að nema staðar fyrir framan fyrsta blinda manninn, sem hrópaði:

„Hinir ríku eru þeir sem keisarinn gerir ríka“

Eftir að hafa hlustað vandlega á þessa setningu bað hann bílstjórann að færa sig að hinum blinda manninum sem var að hrópa:

„Sá sem er sannarlega ríkur er sá sem Guð hefur gert ríkan.“

Í heilan mánuð heyrði keisarinn sömu tvær setningarnar í hvert skipti sem hann gekk fram hjá tveimur blindum mönnum, sem voru að biðja hann og Guð um auð. Að lokum vaknaði samúð með honum og hann vildi hjálpa fyrsta manninum, sem hafði einkunnarorðin: „Ríkastur er sá sem keisarinn gerir ríkan.“

Dag einn bað Akbar hallarbakarann að baka sér stórt brauð (af þykku kamaj-gerðinni) með miðju fylltu af hreinu gulli. Akbar gaf þetta brauð fyrsta blinda manninum og hunsaði algerlega þann seinni, sem vonaðist eftir auðæfum frá Guði, ekki keisaranum.

Skömmu síðar fór Akbar í veiðiferð og þegar hann kom til baka gekk hann fram hjá sömu götu og sá blinda manninn, sem hafði gefið honum gullhleifinn, enn á sínum stað, hrópandi eins og áður: „Sá ríki er sá sem keisarinn gerði ríkan.“

Hann bað um að konunglega vagninn yrði stöðvaður fyrir framan blinda manninn og sagði við hann: „Hvað gerðir þú við brauðhleifinn sem ég gaf þér?“

Maðurinn svaraði:

„Yðar hátign, brauðhleifurinn sem þér gáfuð mér svo vinsamlega var of stór og bakaðist ekki vel því hann var of þungur, svo ég seldi hann fyrir tíu fils til hins blinda mannsins og ég var þakklátur fyrir að fá þessi fils sem upphaflega voru frá örlæti yðar.“

Akbar leitaði að hinum blinda manninum en fann hann ekki. Eftir að hafa spurt um hann komst hann að því að hann hafði gefið konu sinni brauðhleifinn og

um leið og hún skar hann upp fann hún gullið. Með honum keyptu þau látlaust hús og aðstæður þeirra batnuðu eftir að Guð veitti þeim ósk og auðgaði þau með mikilli náð sinni.

Þegar keisarinn heyrði þetta skildi hann djúpstæða þýðingu atviksins. Með óviðjafnanlegri auðmýkt lét hann eins og hann væri æstur og reiður og ávítaði fyrsta blinda manninn og sagði:

„Hvað hefur þú gert, fífl? Þú gafst vini þínum, sem treysti á Guð en ekki á mig, gullhleifinn minn. Héðan í frá verður þú að tileinka þér einkunnarorð hans og boða eins og hann var vanur að boða: Sá ríki er sá sem Guð hefur auðgað.“

Eða eitthvað í þá áttina:

Sá sem hefur gefandann gefur

Hann einn er kallaður ríkur

Friður sé með þér

Segulmagnað eða vitsmunalegt fæða

Þegar fólk talar um mat eða næringu er það yfirleitt átt við efnislega fæðu sem notuð er til að viðhalda líkamanum. En það eru til aðrar tegundir fæðu sem eru ekki síður mikilvægar en efnisleg fæða og eru oft enn mikilvægari.

Meðal þessarar vitsmunalegu eða andlegu fæðu:

Andleg virkni eða einbeiting hugans, viska og andleg greining

Líkamleg fæða heldur frumum líkamans við, en vitsmunaleg fæða hleður hugann heilbrigðum

hugmyndum, en viskufæða hressir sálina og þroskar hæfileika hennar.

Hugræn næring felst venjulega í hugmyndum sem einstaklingur hugsar og þeim sem hann fær frá öðrum í gegnum samskipti við þá.

Fólk með rólegt og göfugt skapgerð hjálpar til við að gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar. Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína úr friðsælu eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það er vini eða ættingja, sem leiðir til kvíðahugsana og órólegs skaps.

Líkaminn fær orku og virkni úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og huga orku sem er auðveldari að melta en fast og fljótandi fæða sem ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku.

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku

Frá veikleika og brothættni til heilsu og lífsþróttar

Gakktu af öryggi og djörfung – jafnvel þótt þú sért einn – á lífsins vegum

Og innri gleði þess að eiga lifandi og vökula samvisku

Og óhagganleg trú á réttlæti Guðs og sigur sannleikans yfir lyginni og veruleikans yfir blekkingunni.

Og þegar þú reynir á hverjum degi að losa hugsanir þínar í átt að hærri og fágaðri stigum

Hún hefur kærleiksríkt og þakklátt hjarta

Og góðar fyrirætlanir gagnvart öðrum

Vitsmunaleg næring þín er segulmagnað

Og þá mun það laða að þér allt sem er fagurt og gagnlegt

Frá hlutum, fólki og aðstæðum

Hún þarfnast sárlega að halda áfram ferð sinni í átt að öryggi og öryggi.

Og síðast en ekki síst

Þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert sáttur við það sem Guð gerir þér auðvelt

Vertu ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru gagnteknir af veraldlegum eignum og girndir hverfula ánægju þeirra.

Friður sé með þér

Guð yfirgefur ekki þá sem elska hann
Úr bókinni Ævisögur jógís: Sjálfsævisaga (indversk heimspeki í lífi jógís)

„Ef faðir okkar hefði gert þig arflausan, Mukunda [1], þá hefðir þú sannarlega átt það skilið, því þú ert að sóa lífi þínu heimskulega og heimskulega!“

Þannig barst prédikun eldri bróður míns til eyrna minna. Ég var nýkominn úr lestinni með Jitendra, þakinn ryki þegar við komum að húsi Ananta, sem hafði loksins flutt til gamla borgar Agra. Eldri bróðir

minn vann sem bókhaldari í opinberum framkvæmdum ríkisstjórnarinnar, svo ég sagði við hann: „Þú veist, bróðir Ananta, að ég er að biðja Guð um arf minn.“

Hann svaraði: „Peningar koma fyrst og Guð kemur síðar! Hver veit? Lífið gæti orðið langt!“

Ég sagði: „Guð kemur fyrst og peningar eru þjónn hans! Og hver getur spáð fyrir um það? Lífið getur verið stutt!“

Svar mitt kom af sjálfu sér, án þess að ég hefði fundið fyrir því að nokkuð væri í vændum (en því miður! Ananta yfirgaf þennan heim ungur að aldri)

Augu bróður míns glitruðu af ánægju, þar sem hann vonaðist enn eftir að ég kæmi aftur í fjölskylduhreiðrið, og hann sagði:

„Ég held að þetta sé viska frá einsetuhúsinu. En mér sýnist þú hafa yfirgefið Benares!“

Ég sagði því við hann: „Dvöl mín í Benares var ekki árangurslaus, því ég fann þar allt sem hjarta mitt þráði! Og þú getur verið viss um að það sem ég fann var hvorki sá (fræðimaður) sem þú hittir í félagsskap þínum né sonur hans.“

Ananta hló með mér við minninguna um það sem hafði gerst og viðurkenndi að sá skyggni fræðimaður sem hann hafði valið til að vera leiðsögumaður minn, Benares, reyndist sannarlega skorta framsýni og innsæi. Hann spurði mig:

"Hvað er þá áætlun þín, týndi, villuráfandi bróðir minn?"

Ég svaraði og útskýrði: „Jitendra bað mig um að fylgja sér til Agra til að njóta undurs Taj Mahal, og eftir það förum við til leiðsögumannsins míns sem ég fann nýlega, sem á einsetubústað í Varanasi.“

Ananta kom mjög vel fram við okkur og á kvöldin leit hann aftur og aftur á mig með rannsakandi augum, svo ég sagði við sjálfan mig:

„Ég veit hvað býr á bak við þetta svipbrigði! Hann er að elda eitthvað!“

Og vissulega gerðist það sem ég hafði spáð við morgunverðinn. Ananta leit saklaus út þegar hann tók saman þræði samtalsins í gær og sagði: „Þannig að þér finnst þú ekki þurfa á peningum föður okkar að halda!“

Ég sagði: „Ég treysti öllu heldur á Guð einn.“

Hann svaraði: „Orð eru ódýr, Mukanda! Örlögin hafa verndað þig fram að þessari stundu. En hversu vandræðaleg væri staða þín ef þú þyrftir að reiða þig á þessa ósýnilegu hönd til að sjá þér fyrir mat og húsaskjóli! Þú myndir örugglega grípa til þess að betla á götunum!“

Ég sagði: „Guð forði mér! Ég mun ekki treysta vegfarendum í stað Guðs, sem opnar dyr næringar fyrir þá sem tilbiðja hann og treysta á hann og veitir þeim óteljandi lífsviðurværisuppsprettur, nema betl og áskoranir!“

Hann sagði: „Allt þetta er mælskulist og yfirlætislegt orðbragð! Segjum sem svo að ég biðji þig um að láta heimspeki þína, sem þú státar af og státar af, prófa með raunverulegri reynslu í þessum efnislega heimi, myndir þú þá samþykkja það?“

Ég sagði: „Já, ég samþykki! Er leyfilegt að takmarka Guð við fræðilegt svið eingöngu?“

Hann sagði: „Við munum sjá. Í dag færðu tækifæri til að útskýra skoðanir mínar betur eða viðurkenna réttmæti þeirra.“

Ananta þagnaði andartak, hélt síðan áfram að tala hægt og rólega og sagði:

„Ég legg til að þú sendir mig með vini þínum Jitendra í morgun til nálægs bæjarins Brindbane, með því skilyrði að þú takir ekki eina einustu rúpíu með þér, betlir ekki um mat eða peninga, segir engum frá vandræðum þínum og verðir ekki án matar eða strandaglópar í Brindbane. Ef þú kemur aftur heim til mín hér fyrir miðnætti án þess að brjóta nein skilyrði þessa prófs, þá verð ég mest undrandi manneskjan í Agra!“

Ég sagði: „Og ég tek áskoruninni“

Það var enginn hik í orðum mínum né í hjarta mínu. Gleðilegar minningar um guðlega íhlutun blikkuðu fyrir framan mig: lækning mín frá banvænni kóleru með bæn til Guðs frammi fyrir líkneski Lahiri Mahasya; gjöf tveggja flugdreka sem flugu yfir þaki hússins í Lahore; verndargripurinn sem barst rétt í tíma mitt í örvæntingu og gremju Bareilly; afgerandi skilaboð frá nafnlausa einsetumanninum í Banaras fyrir utan garð Panditsins; sýnin af hinni heilögu móður og að heyra háleit kærleiksorð hennar og tafarlaust svar hennar við óskum mínum fyrir tilstilli Guru Mahasya; leiðsögnin sem kom á síðustu stundu og hjálpaði mér að öðlast menntaskólapróf; og svo hverfiskennarinn minn, síðasta blessunin sem kom til mín mitt í þoku ævilangrar drauma. Ég mun aldrei

leyfa að „heimspeki“ mín sé ófullnægjandi í baráttunni í þessum harða heimi, heimi sem trúir aðeins á áþreifanleg sönnunargögn og sannanir.

Bróðir minn svaraði: „Það er þér heiður að taka við áskoruninni og ég mun fylgja þér í lestina núna.“

Þá sneri Ananta sér að Jitendra, sem stóð gapandi af undrun, og ávarpaði hann og sagði: „Þú verður að fylgja honum sem vitni, og mjög líklega sem fórnarlamb líka!“

Innan hálftíma vorum við Jitendra með miða í aðra átt fyrir þessa skyndiferð, eftir að Ananta hafði látið okkur gangast undir ítarlega skoðun í horni stöðvarinnar og gengið úr skugga um að við hefðum enga peninga meðferðis og að klútarnir sem við höfðum vafið um mittið okkar væru ekki leyndir meira en nauðsyn krefði.

„Ananta, gefðu mér eina eða tvær rúpíur í varasjóð svo ég geti sent þér símskeyti ef óheppni dynur á,“ mótmælti vinur minn í miðri vaxandi átökum peninga og trúar.

Ég hrópaði ávítandi á hann: „Jitendra, ég mun ekki halda áfram með þetta próf ef þú ert með peninga meðferðis sem lokaábyrgð.“

Jitendra svaraði: „Klingurinn í myntunum er hughreystandi.“ En hann hafði ekkert annað val en að þegja þegar hún ávítaði hann harkalega.

Eldri bróðir minn sagði: „Mukanda, ég er ekki hjartalaus.“

Auðmýktartónn ómaði í rödd Ananta, kannski var samviskan að naga hann fyrir að senda tvo

peningalausa drengi til framandi borgar, eða fyrir skort á trú á mátt Guðs, þá bætti hann við:

„Ef mér tekst, af einhverri tilviljun eða náð, að standast raun Brandybans, þá mun ég biðja þig að vígja mig sem lærisvein þinn.“

Þetta loforð var óvenjulegt og ekki í samræmi við viðurkenndar hefðir og siði. Í indverskum fjölskyldum beygir elsti bróðirinn sig sjaldan fyrir þeim sem eru yngri en hann; hann kemur næst á eftir föðurnum í virðingu og hlýðni frá þeim sem eru yngri en hann. Hins vegar gafst enginn tími til að tjá sig um það sem hann hafði sagt, þar sem lestin var þegar byrjuð að ganga.

Jitendra þagði dapurlega á meðan lestin þaut áfram, færði sig loksins úr sætinu og klemmdi mig fast á sáran stað og sagði:

„Ég sé engin merki um að Guð muni sjá okkur fyrir næstu máltíð!“

Svo ég sagði: „Vertu rólegur, efasemdarmaður, því að Guð vinnur í leyndum.“

Hann svaraði: „Geturðu flýtt honum? Ég er að deyja úr hungri bara til að hugsa um hvað bíður okkar. Ég fór frá Varanasi til að njóta þess að sjá Taj Mahal, ekki til að fara inn í mína eigin gröf!“

Svo ég sagði: „Vertu hugrakkur og fagnaðu, Jitendra! Erum við ekki á leiðinni að skoða hin helgu undur Brindiban í fyrsta sinn?“ Ég fyllist löngun við þá einu hugsun að ég muni stíga fæti á landið sem blessað er af fótum Drottins Krishna.

Á þeirri stundu opnaðist hurðin að klefanum okkar og tveir menn komu inn. Næsta stoppistöð var sú síðasta.

Ókunnugi maðurinn, sem sat á móti mér, ávarpaði mig með áberandi áhuga og spurði: „Hæ krakkar, eigið þið einhverja vini í Brandenborg?“

Ég leit kalt frá honum og sagði: „Þetta kemur þér ekki við.“

Hann sagði: „Kannski hafið þið flúið fjölskyldur ykkar undir álögum Hjartaþjófsins. Ég er líka maður andlegrar þrár og ég mun sjá til þess að þið fáið mat og skjól fyrir þessum mikla hita.“

Ég svaraði: „Nei, herra, látið okkur í friði. Þið eruð örlát en þið hafið rangt fyrir ykkur að halda að við séum flóttamenn.“

Samtal okkar endaði þar. Um leið og lestin stoppaði og ég og Jitendra stigum út á perróninum, tóku tveir tilviljanakenndir vinir okkar faðm um okkur og hringdu á leigubíl.

Við stigum af baki fyrir framan stórkostlega kapellu á glæsilegum stað meðal sígrænna trjáa. Það var ljóst að velgjörðarmennirnir voru vel þekktir þar, því brosandi drengur nálgaðist okkur og leiddi okkur athugasemdalaust inn í móttökusal þar sem virðuleg og geislandi gömul kona bauð okkur velkomna.

Einn mannanna ávarpaði gestgjafann og sagði: „Móðir Gauri, prinsarnir tveir geta ekki mætt. Á síðustu stundu breyttist dagskrá þeirra og þeir senda þér einlægar þakkir og afsökunarbeiðnir. En við höfum komið með tvo aðra gesti sem ég taldi, þegar við hittumst í lestinni, vera lærisveina Krishna.“

Félagarnir tveir gengu að dyrunum og sögðu: „Við kveðjum ykkur, litlu vinir okkar tveir. Við munum hittast aftur, ef Guð lofar.“

Móðir Jouri brosti blíðlega til óvæntra gesta sinna og sagði: „Velkomin! Þið hefðuð ekki getað komið hingað á betri degi. Ég bjóst við að tveir prinsar kæmu í þetta einsetuhús. Ég er svo glöð að þið komst, annars hefði ég bráðnað af skömm ef enginn hefði smakkað og notið matarins sem ég útbjó af slíkri alúð!“

Þessi góðu orð höfðu óvænt áhrif á Jitendra, sem brast í grát. Ógæfan sem hann hafði óttast í Brindbane hafði breyst í veislu sem hæfði konungum og prinsum. Þessi skyndilega atburðarás var honum ofviða. Gestgjafinn horfði forvitnislega á hann en án athugasemda, kannski meðvituð um tilfinningalega útbrot unglingsins.

Við vorum boðin í hádegismat og móðir Jouri fór með okkur í borðstofuna, sem var ilmandi af girnilegum ilmi, og hvarf síðan inn í eldhúsið við hliðina.

Og ég hafði beðið eftir þessari stund, svo ég valdi hentugan stað á líkama Jitendra og klípaði hann á svipaðan hátt og hann hafði klípað mig í lestinni og sagði:

„Guð vinnur, og það skjótt, þér trúlitlir!“

Gestgjafinn kom aftur með viftu sem hún viftaði okkur án þess að stoppa á hefðbundnum austurlenskum hætti, á meðan við sátum á útsaumuðum teppum. Munkarnir komu með næstum þrjátíu mismunandi tegundir af mat. Þetta var enginn

venjulegur hádegisverður, heldur dýrindis veisla! Frá því að við komum til þessarar plánetu höfðum við aldrei smakkað slíka kræsingar.

Hann ávarpaði gestgjafa okkar og sagði: „Þetta eru sannarlega réttir sem höfðingjum hæfir, virðulega móðir! Ég veit ekki hvaða áríðandi málefni konunglegu gestir þínir töldu mikilvægara en að sækja þessa veislu! Þú hefur gefið okkur minningu sem við munum aldrei gleyma!“

Þar sem aðstæður Anöntu komu í veg fyrir að við gætum gefið meira upp gátum við ekki útskýrt fyrir virðulegri konu að þakklæti okkar væri tvíþætt, en hollusta okkar væri skýr. Við fórum með blessun hennar og hlýju boði um að heimsækja einsetuhúsið á ný.

Hitinn úti var óbærilega mikill, svo ég og vinur minn leituðum skjóls í skugga kadamba-trés við klausturhliðið. Þessu fylgdu særandi orð, þegar Jitendra, í annað sinn, lýsti yfir áhyggjum sínum og grunsemdum og sagði:

„Hvílík vandræði eru þið búin að koma mér í! Hádegismaturinn okkar var bara heppni! Og hvernig eigum við nú að njóta fegurðar þessarar borgar án þess að hafa einn einasta pening í höndunum? Og geturðu þá sagt mér hvernig við getum snúið aftur heim til Anöntu?“

Svo ég sagði: „Nú þegar maginn er fullur, hversu fljótt gleymir þú Guði!“

Orð mín voru ekki hörð, heldur frekar ávítandi. Hversu stutt er mannlegt minni þegar kemur að

blessunum himinsins! Það er enginn maður í þessum heimi sem hefur ekki fengið svar við bænum sínum.

Jitendra svaraði: „Ég mun aldrei gleyma heimsku minni að taka áhættu með kærulausum manni eins og þér!“

Ég sagði: „Nóg er nú komið, Jitendra, því Guðinn sem gaf okkur að éta er sami Guðinn sem annast okkur í Brindban og mun leiða okkur aftur til Agra!“

Ég var ekki fyrr búinn að tala þegar ungur maður, sem geislaði af huggun og rósemi, gekk hratt til okkar. Hann stóð undir trénu okkar, laut fyrir mér og sagði:

„Kæri vinur minn, þú og förunautur þinn hljótið að vera ókunnugir hér, svo leyfðu mér að vera gestgjafi þinn og leiðsögumaður.“

Þótt andlit indíánans fölnaði sjaldan, gulnaði andlit Jitendra þegar í stað af veikindum. Ég afþakkaði boðið kurteislega. En ungi maðurinn varð mjög æstur, á þann hátt sem við aðrar aðstæður hefði verið ansi hlægilegt. Hann svaraði:

"Þú munt örugglega ekki geta losnað við mig!"

Ég sagði: „Hvers vegna ekki?“

Hann leit upp til mín af öryggi og sagði: „Því þú ert kennari minn. Meðan ég var að hugleiða um hádegi sá ég hinn blessaða Drottin Krishna í sýn og hann sýndi mér tvær verur undir þessu tré. Önnur þeirra var andlit þitt, kennari minn, sem ég hef oft séð í hugleiðslum mínum! Hve hamingjusamur ég yrði ef þú þiggðir auðmjúka þjónustu mína!“

Þá sagði ég: „Ég er líka glaður að þú fannst mig. Hvorki Guð hefur yfirgefið okkur né maðurinn hefur yfirgefið okkur!“

Þótt ég stæði hreyfingarlaus og brosti til þessa ákafna andlits fyrir framan mig, þá fékk lotningartilfinning mig til að beygja mig í anda fyrir fætur hins guðdómlega.

Drengurinn sagði: „Vinir mínir, ég þrái að þið heiðrið heimili mitt með heimsókn!“

Ég sagði: „Þú ert örlátur ungur maður, en við getum ekki gert það því við erum gestir bróður míns í Agra.“

Hann sagði: „Leyfið mér þá að minnsta kosti að fylgja ykkur báðum til Brindiban sem minjagrip frá þessum fundi.“

Ég þáði boðið með ánægju. Ungi maðurinn – sem hét Pratap Chatterjee – bað um hestvagn og við héldum í átt að Madhana Mohana-hofinu og öðrum Krishna-hofum. Myrkur skall á meðan við vorum enn að biðja í musterinu. Að því loknu sagði Pratap:

„Má ég biðja þig um leyfi til að fá smá sælgæti?“

Hann gekk inn í búð nálægt lestarstöðinni á meðan við röltum niður breiða götuna, sem nú var iðandi af fólki og hafði kólnað tiltölulega. Vinur okkar hvarf um stund og kom aftur með mikið magn af sælgæti. Hann brosti biðjandi með bunka af seðlum og tveimur miðum sem hann hafði keypt fyrir ferð okkar til Agra og sagði: „Ég bið þig að veita mér þennan andlega heiður.“

Viðurkenning mín var ekkert annað en virðing fyrir þessari ósýnilegu hendi. Var örlæti hennar ekki – sem Ananta hæddist að – miklu meira en nauðsynlegt var?

Við leituðum að afviknu horni nálægt stöðinni og ég sagði:

„Pratap, ég mun kenna þér Kriya: aðferð Lahiri Mahasya, mesta jógí nútímans, og þessi aðferð hans mun vera andlegur leiðarvísir þinn.“

Vígslan fór fram eftir hálftíma og ég ávarpaði nýja lærisveinninn og sagði: „Kriya verður dýrmæti gimsteinninn sem mun uppfylla langanir þínar. Þessi list, sem þú sérð einfalda, felur í sér aðferð til hraðrar andlegrar framþróunar. Hin helgu indversku rit segja að holdgervingur mannlegs sjálfs þurfi milljón ára til að losna við geimblekkingu, en þetta langa náttúrulega tímabil er hægt að stytta til muna með Kriya Yoga. Rétt eins og Jagades Chandra Bose sannaði að hægt er að hraða vexti plöntu meira en venjulega, þannig er einnig hægt að hraða andlegum vexti manneskju með dulrænni þekkingu. Vertu einlægur í iðkun þinni og þú munt nálgast Guð, kennara kennaranna og leiðsögumann leiðsögumannanna.“

Pratap sagði hugsi: „Ég finn til mikillar gleði yfir að hafa fundið þennan blessaða jógalykil sem ég hef lengi leitað að. Andleg áhrif hans munu frelsa mig frá takmörkunum skynfæranna og knýja mig áfram til hærri ríkja. Að sjá Drottin Krishna í dag er mikil blessun í lífi mínu.“

Við sátum um stund í þögn og skilningi og gengum síðan hægt í átt að stöðinni. Gleði fyllti mig

þegar ég steig um borð í lestina, á meðan Jitendra grét. Kveðjustund mín til Pratap var hjartnæm, ásamt andvörpum og grátköstum frá báðum vinum mínum. Aftur var Jitendra gagntekinn af sorg, ekki fyrir sjálfan sig að þessu sinni, heldur út í sjálfan sig, og hann byrjaði að segja:

„Ó, hvað trú mín á Guð var veik! Hjarta mitt var harðnað, en nú mun ég aldrei efast um umhyggju Guðs.“

Um miðnætti gengu ævintýramennirnir tveir, sem sendir höfðu verið án eyris, inn í hús Ananta. Andlit hans var sannarlega eins og lofað var, fullt af undrun. Rúpíur rignuðu hljóðlega niður á borðið. Hann sagði í gríni: „Segðu satt, Jitendra! Hefur þessi ungi maður ekki gripið til þjóðvegaráns?“

En um leið og bróðir minn heyrði smáatriðin í sögunni varð hann alvarlegur og síðan niðurdreginn og talaði af andlegri ákefð sem ég hafði aldrei séð áður:

„Lögmálið um framboð og eftirspurn nær miklu skýrari sjóndeildarhring en ég hélt og í fyrsta skipti skil ég hvers vegna þér er alveg sama um peninga og dónalega söfnun þeirra í þessum heimi.“

Þótt það væri seint krafðist bróðir minn þess að helga það Kriya Yoga. Þannig þurfti meistari Mukanda að bera ábyrgð á tveimur „nemendum“ sem hann hafði ekki beðið um á einum degi.

Morguninn eftir borðuðum við morgunmat í ró og sátt sem hafði vantað daginn áður. Ég brosti til Jitendra og sagði:

„Þú munt ekki missa af því að sjá Taj Mahal. Við skulum skoða það áður en við förum til Serampur.“

Við kvöddum Ananta og beindum sjónum okkar að stórkostlegasta og stoltasta minnismerki Agra: Taj Mahal, þar sem hvítur marmarinn glitrar í sólarljósinu eins og draumur um fullkomna samhljóm. Umkringdur dökkum kýprustrjám, grænum engjum og kyrrlátu vatni var innréttingin skreytt flóknum útskurðum með hálfeðalsteinum. Glæsilegir kransar og mynstur fléttuðust saman og þveruðu brúna og fjólubláa marmarann, á meðan ljósið sem streymdi frá hvelfingunni baðaði grafhýsi Shah Jahan keisara og Mumtazi Mahal, drottningar ríkis hans og ástvinar hans.

Ég fannst ég hafa séð nóg og var spenntur að sjá kennarann minn, svo ég lagði strax af stað með Jitendra suður á bóginn til Bengal. Förunautur minn sagði: „Mukanda, ég hef ekki séð fjölskyldu mína í marga mánuði, ég hef breytt áætlunum mínum og gæti heimsótt kennarann þinn í Serampur síðar.“

Félagi minn – sem mátti vinsamlega lýsa sem skapstórum – skildi mig eftir í Kalkútta og ég kom með staðarlest til Cebrampur, tólf mílum norður af.

Ég fann fyrir mikilli undrun þegar ég áttaði mig á því að tuttugu og átta dagar voru liðnir frá því að ég hitti kennarann minn í Varanasi og hann hafði sagt við mig: „Þú kemur aftur eftir fjórar vikur!“ Og hér stóð ég með bankandi hjarta í forgarði einsetubústaðar hans við hina kyrrlátu Rai Ghat, að ganga í fyrsta skipti inn í einsetubústaðinn þar sem mér var ætlað að eyða meginhluta næstu tíu ára með hinum mikla spekingi Indlands, kennara mínum Swami Sri Yukteswar!

Kennarinn Paramhansa og Tagore

Úr bókinni (Heimspeki Indlands í lífi jógís)

Fyrir spekinginn Paramhansa Yogananda

„Rabindranath Tagore kenndi okkur að syngja náttúrulega og af sjálfu sér sem leið til sjálfstjáningar, rétt eins og söngfuglar.“

Þessi skýring fékk ég frá Bhola Nat, björtum 14 ára dreng í Ranchi-skólanum, eftir að ég hafði lofað ljúfan söng hans einn morguninn. Með eða án tilefnis flæddi drengurinn með laglínum eins og samræmdur straumur. Hann hafði áður stundað nám við hina frægu Santinakitan, sem Tagore þýðir „friðarhöfn“, í Bulpur.

Ég sagði við félaga minn: „Sálmar Rabindranaths hafa verið á vörum mínum frá unga aldri. Allir Bengalar, jafnvel ólæsir þorpsbúar, njóta mikilfenglegrar ljóðlistar hans.“

Og hún flutti með Bhola nokkrar vísur eftir Tagore, sem samdi þúsundir indverskra ljóða, sum þeirra voru hans eigin verk og önnur forn.

Eftir að við vorum búin að syngja sagði ég og hló: „Ég hitti Rabindranath strax eftir að hann hlaut Nóbelsverðlaunin í bókmenntum. Ég fann sterka löngun til að heimsækja hann því ég dáðist að ódiplómatískri dirfsku hans í samskiptum við gagnrýnendur sína.“

Bhola spurði ákaft út í söguna, svo ég sagði: „Málvísindamenn hafa gagnrýnt Tagore harkalega fyrir að kynna nýjan stíl í bengölskum ljóðum með því að blanda saman daglegu og klassískum orðum án tillits til þeirra málfræðilegu marka sem málvísindamenn meta mikils. Ljóð hans innihalda djúpstæð heimspekileg sannindi í aðlaðandi,

tilfinningaþrungnum orðum, án þess að halda sig við hefðbundin bókmenntaform.“

„Áhrifamikill gagnrýnandi lýsti einu sinni Rabindranath – með fyrirlitningu og fyrirlitningu – sem „dúfnaskáldinu sem seldi prenturunum kurr sitt fyrir smáaura“. En hefnd Tagore var í vændum! Allur vestræni bókmenntaheimurinn heiðraði hann með þýðingu bókar hans (Gitanjali: Söngfórnirnar) á ensku. Stór hópur fræðimanna, þar á meðal fyrrverandi gagnrýnendur hans, ferðaðist með lest til Santiniketiana til að óska honum hamingjuóskum.“

Rabindranath tók á móti gestum sínum eftir vísvitandi langa töf, hlustaði síðan á smjaðrandi lof þeirra í þögn og sinnuleysi. Að lokum beindi hann vopnum gagnrýni þeirra gegn þeim og sagði:

„Herrar mínir, ilmandi rósir virðingar og heiðurs sem þér færið mér hér eru blandaðar við fúnandi lykt fyrri fyrirlitningar yðar. Er einhver tenging milli þess að ég hlaut Nóbelsverðlaunin og þessarar skyndilegu þakklætis yðar? Ég er enn sami skáldið sem móðgaði yður þegar ég færði auðmjúk blóm mín í helgidóminum í Bengal.“

„Blöðin birtu samantekt á djarfri ávítur Tagores og ég dáðist að hreinskilni manns sem lét ekki blekkjast af smjaðri og hræsni.“

„Ég var kynntur fyrir Rabindranath í Kalkútta af ritara hans, herra CF Andrus [(1)] , sem var einfaldlega klæddur í bengalsk föt og kallaði Tagore ástúðlega englameistara sinn (Gurudeva)“

„Rabindranath tók mér hlýlega, umkringdur persónutöfrum, ríkri menningu og einlægri kurteisi. Tagore svaraði spurningu minni um heimildir bókmennta sinna með því að segja að helsta innblástur hans kæmi frá trúarlegum stórsögum okkar

og frá verkum skáldsins Vidyapati, sem lifði á fjórtándu öld.“

Innblásin af þessum minningum byrjaði ég að syngja gamalt bengalskt lag sem Tagore hafði aðlagað í nýja mynd, sem byrjaði á „Ljós, kveiktu á lampa ástar þinnar“. Bhola söng með mér gleðilegan ástarsöng þegar við röltum um skólalóðina.

Um tveimur árum eftir stofnun Ranchi-skólans fékk ég boð frá Rabindranath um að heimsækja hann í Santiniketan til að ræða hugsjónir okkar um menntun. Ég þáði það fúslega og fór að hitta hann. Þegar ég kom á vettvang sat hann við skrifborð sitt og mér fannst hann vera ímynd sannrar karlmennsku, eins og hver listamaður gæti ímyndað sér. Myndarlegt og fínlegt andlit hans geislaði af göfgi og reisn, umkringt löngu hári, síðskeggi og stórum, góðhjartuðum augum, allt skreytt englabrosi. Ljúf rödd hans, eins og flautuhljómur, heillaði hjartað. Hann var hár, sterkur og kyrrlátur, ímyndaði blíðu konu og sakleysi hamingjusams barns. Ég efast um að nokkur önnur hugsjón innblásins skálds geti fundið raunverulegri tjáningu en hjá þessum blíða og sálarfyllra upplesara.

Ég hóf strax með Tagore ítarlega samanburðarrannsókn á tveimur menntastofnunum okkar, sem báðar voru byggðar á óhefðbundnum meginreglum. Við fundum margt líkt með þeim, svo sem útivist, einfaldleika og hvatningu til sköpunar hjá ungum börnum. Rabindranath lagði þó mikla áherslu á nám í bókmenntum og ljóðlist og sjálfstjáningu í gegnum tónlist og söng, eitthvað sem ég hafði þegar tekið eftir í Bhola. Drengirnir frá Santiniketan stunduðu þagnarstundir en þeir fengu ekki sérhæfða jógaþjálfun.

Skáldið hlustaði með djúpri athygli á útskýringar á Yogoda-æfingunum sem hlaða frumur líkamans

virkni og lífsþrótti, og á jógíska einbeitingaraðferðina sem kennd er öllum lærisveinum Ranchi.

Tagore sagði mér frá fyrstu námsörðugleikum sínum og sagði við mig með hlátri: „Ég hljóp úr skólanum eftir að ég varð fimm ára.“ Ég gat strax séð hvernig viðkvæm ljóðræn næmni hans barðist við hræðilegt agaandrúmsloft skólans.

Skáldið benti mælskt á hóp nemenda sem voru að læra í gróskumiklum garðinum og sagði:

„Af þessari ástæðu stofnaði ég Santinikitian-stofnunina í skugga trjánna og dýrð himinsins. Barnið finnur að það er í sínu náttúrulega umhverfi meðal blóma og söngfugla svo að það geti tjáð innri auð sinn eigin hæfileika. Sönn þekking er ekki hægt að dæla eða troða upp úr utanaðkomandi aðilum, heldur ætti þekking að vera hjálp til að afhjúpa fjársjóði óendanlegrar visku sem eru faldir í djúpi mannlegrar sálar.“ (2)

Ég var sammála honum og bætti við: „Hugsjónarsemi barna og ást þeirra á hetjum og hetjudáð deyja úr hungri í venjulegum skólum vegna þess að þau eru takmörkuð við mat sem samanstendur af tölfræði, atburðum og sögulegum tímabilum.“

Skáldið talaði hlýlega um föður sinn, Devendranath, sem hvatti hann til að leggja af stað til Santiniketan. Hann sagði: „Faðir minn gaf mér þessa frjósömu lóð þar sem hann hafði byggt musteri og gistihús. Menntun mín hófst hér árið 1901 með aðeins tíu börnum. Átta þúsund pundin sem ég fékk með Nóbelsverðlaununum eyddi ég í viðhald skólans.“

Hinn eldri Tagore (Devendranath), almennt þekktur sem Maharishi (hinn mikli spekingur), var sannarlega merkilegur maður, eins og ævisaga hans gefur til kynna. Hann eyddi tveimur árum af æsku

sinni í hugleiðslu í klaustrum í Himalajafjöllum. Á sama hátt var faðir hans, Dwarkanath, þekktur um alla Bengal fyrir örláta almenna góðgerðarstarfsemi. Úr þessum frjósama jörð spratt fjölskylda frægra einstaklinga. Rabindranath var ekki einn um sköpunargáfu sína; ættingjar hans deildu hæfileikum hans. Frændur hans, Gogonendra og Upanendra, eru taldir meðal virtustu listamanna Indlands [3]. Bróðir Rabindranath, Dwijendra, var einnig djúpstæður heimspekingur, jafnvel elskaður af fuglum og dýrum skógarins.

Rabindranath bauð mér að gista í gistihúsi sínu. Hvílík stórkostleg sjón þetta kvöld þegar skáldið sat með hópi nemenda í garðinum! Tíminn virtist standa í stað og sjónin birtist mér eins og forn einsetubústaður, með skáldið Tagore umkringdan lærisveinum sínum, sveipað andrúmslofti gleði og helgrar ástar. Tagore var að vefa og fullkomna hvert ástúðarbönd með þráðum sáttar og samhljóms. Hvílík sjaldgæf blóm ósvikinnar andlegrar ljóðlistar blómstraði í garði Guðs og laðaði aðra að sér með náttúrufegurð sinni og ilmi!

Með ljúfri röddu sinni las Rabindranath fyrir okkur nokkur af nýsamdu, ljúfu ljóðum sínum. Flest sálma hans og frásagnir, sem samdar voru til að færa lærisveinum hans gleði og yndi, er að finna í Santiniketan. Fegurð ljóða hans, að mínu mati, liggur í tilvísuninni til Guðs í næstum hverju versi, jafnvel þótt hið heilaga nafn sé ekki nefnt sérstaklega. Til dæmis segir hann:

„Þegar ég er orðinn ölvaður af söng, gleymi ég sjálfum mér og kalla þig vin minn, ó þú sem ert meistari minn!“

Eftir hádegismat daginn eftir kvaddi ég skáldið með tregðu. Ég er himinlifandi að litli skóli hans hafi

vaxið og þróast í það sem nú er Vizva Bharati International University [(4),] þar sem nemendur frá öllum löndum finna kjörið umhverfi.

Þar sem hugurinn er laus við ótta og höfuðið er haldið hátt

Þar sem þekking er frjáls og óheft,

Heimurinn hefur ekki verið sundurleitur af þröngum, staðbundnum veggjum

Og þar sem orð spretta upp úr djúpi sannleikans,

Og erfið viðleitni eykur svið þeirra í átt að fullkomnun

Þar sem hrein uppspretta skynseminnar hefur ekki villst í eyðilegum sandströndum dauðra siða,

Og eftir því sem það þróast í sívaxandi hugsun og athöfnum,

Svo að land mitt megi vakna á himni þess frelsis, ó faðir minn [(5)]

Lykillinn að leyndarmálum velgengninnar

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni.

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!“ Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum

myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra.

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og deila ávöxtum hennar með þeim.

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldumeðlimi sína á meðan. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði fyrir vikið, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans njóti einnig góðs af árangri hans.

Á sama hátt er það ekki aðeins réttur okkar til að njóta velferðar að ná efnislegum árangri, heldur einnig siðferðileg ábyrgð okkar gagnvart öðrum hvað varðar að hjálpa þeim að bæta efnisleg kjör sín og lífsskilyrði.

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra sem eru góðhjartaðir og örlátir.

Henry Ford, til dæmis, þénaði auðæfi en trúði ekki á góðgerðarstarfsemi, sem hann taldi hvetja til iðjuleysis og leti. Í staðinn veitti hann mörgum atvinnu og lífsviðurværi. Ef Henry Ford þénaði peninga og veitti einnig öðrum velmegun, þá var hann farsæll á réttan hátt.

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni - andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu - með öðrum með því að hjálpa þeim að ná heilögum skilningi. Þess vegna eru þeir sem hafa náð slíkum stigum og náð slíkum stöðum ákafir að miðla skilningi til þeirra sem þurfa á honum að halda.

Ef þú vilt ná sannri velgengni, þá tryggir þú ekki aðeins þína eigin hamingju heldur einnig hamingju annarra.

Mismunur á velgengnistaðlum milli Austurs og Vesturs

Það eru mismunandi staðlar fyrir velgengni í Austurlöndum og Vesturlöndum. Því miður hermir Austurlönd í auknum mæli eftir verstu þáttum þess sem þau sjá í vestrænum kvikmyndum. Þó að sumar kvikmyndir bjóði upp á huggun, sýnir raunveruleikinn að velgengni er langt frá því að vera auðveld. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugleiddu þá fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér takist það, þá er sú velgengni hverful. Líkaminn verður að lokum jarðsettur. Það er nauðsynlegt að berjast við fjölmörg öfl, bæði innri og ytri, til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessi öfl vinna óþreytandi að því að ræna þig öllum þýðingarmiklum afrekum.

Vesturlöndin einbeita sér að hluta eða tímabundinni velgengni sem tengist þessu lífi. Austurlöndin einbeita sér hins vegar að fullkominni, varanlegri og varanlegri velgengni.

Þá sem hafa náð hámarki eilífrar velgengni köllum við (sigurvegarana í báðum heimum þá sem hafa náð árangri í augum dómarans)

Þetta fólk er hamingjusamt í líkama, huga og anda. Þau kunna að eiga eitthvað, en þau búa yfir miklum auðæfum: auðlegð innri friðar og andlegrar skilnings á sambandi sálarinnar og hins guðdómlega anda, og sambandi líkamans og alheimslífsins.

Í Austurlöndum er hugmyndin um þessa tegund af velgengni innprentuð í huga barnsins. Í Vesturlöndum er barninu gefinn sparibaukur og því kennt að sækjast eftir peningum til að uppfylla langanir sínar.

Það er í lagi að leggja hart að sér til að ná nægilegum efnislegum árangri, en börnum ætti einnig að kenna gildi varanlegrar velgengni. Auður sálarinnar varir að eilífu í banka eilífðarinnar og þú getur dregið hamingjuna úr þeim banka hvenær sem er.

En jafnvel andleg velgengni getur verið einhliða og ójafnvæg ef þú hefur efnislegar skyldur sem þú getur ekki uppfyllt.

Aðeins mestu jógarnir sem hafa losað sig við náttúrulögmálin geta alveg hunsað efnisleg mál.

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við kröfur lífsins á skynsamlegan hátt.

Til dæmis, ef listamaður einbeitir sér eingöngu að list og vanrækir allt annað, mun það leiða til ójafnvægis sem birtist sem kvíða og óhamingja. Hins vegar mun áhersla á list ásamt andlegum málum, vinnu, vísindum og þjónustu leiða til frábærs jafnvægis, fullkomins árangurs og sannrar hamingju.

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan hugarró.

Lífið er meira en bara að lifa af

Guð skapaði ekki þessa jörð einungis til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang. Jörðin verður að pyntingarklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynslu þína sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og hamingju.

Guð hefur gert geimblekkinguna afar öfluga

Við lifum í kaotiskum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og — Guði sé lof — misst heilsuna. Eða þú gætir haft góða heilsu og tapað peningunum þínum. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en lent í fjölmörgum vandamálum við aðra, sýnt góðvild aðeins til að mæta hatri og gremju í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt þér.

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt við veraldlega lífshætti.

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Sumar af þessum siðum og hefðum gætu verið fáránlegar, merkingarlausar og tilgangslausar.

Það er til leið til að meta og dæma þessa siði og hefðir

Í upphafi hafði hver hefð réttlætingu. Ef við komumst að þeirri niðurstöðu að réttlæting er enn sönn, þá hefur hefðin merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja hefðum í blindni. Við verðum að þekkja sannleikann og fylgja honum, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan beita honum.

Lífið ætti að vera einfaldara. Ef þú myndir greina hlutlægt einstaklingsbundnar einkenni mannlegrar hegðunar, myndirðu komast að því að sumar af siðum okkar og hefðum eru fáránlegar.

Á Vesturlöndum fylgir fólk mörgum reglum. Það eru til sérstök föt fyrir kvöldútferðir, matarboð, heimsóknir og útiverur. Ég sá meira að segja einu sinni auglýsingu fyrir sérstökum jökkum fyrir reykingamenn!

Skipulag er frábært, en of mikil fylgni við skipulag og aðferðafræði leiðir oft til eymdar

Í Austurlöndum eru hús og föt einföld. Í Vesturlöndum er lífið svo flókið að hamingjan víkur okkur vegna þess að við einbeitum okkur óhóflega að því að gera hlutina á ákveðinn hátt.

Hvers vegna að flækja lífið með því að leggja áherslu á hvernig eigi að raða húsinu og borðinu á ákveðinn hátt?

Í Austurlöndum, þegar við bjóðum fólki í heimsókn, finna allir fyrir gleði og hlakka spenntir til þessara heimsókna.

Í vestri eru gestir boðnir velkomnir, og fylgt er eftir klukkustundum af örvæntingarfullri undirbúningi til að tryggja að allt sé fullkomið. Þegar gestirnir koma bíður gestgjafinn spenntur eftir brottför þeirra!

Lífskjör, klæði og matur ættu að vera einfaldari. Að borða máltíðir á veitingastöðum er kannski ekki hagkvæmt, en það er í lagi að gera það öðru hvoru. Það er ekki rétt að eyða löngum stundum í eldhúsinu og gefa engan tíma til að njóta annarra, mikilvægari hluta.

Í ferðalögum mínum og fyrirlestrum einfaldaði ég mataræðið mitt. Ég geymdi einfaldlega mjólk, salat og ost í herberginu mínu og mér leið vel með það.

Paradís er innra með okkur, ekki í hlutunum

Í asketaþjálfun okkar á Indlandi lærðum við að stjórna löngunum okkar og rísa upp fyrir það sem okkur líkar, líkar ekki og kjósir. Við vorum þakklát fyrir allt sem við fengum. Á Vesturlöndum eru flestir óhamingjusamir þrátt fyrir að hafa svo mikið, eins og þeir eigi það alls ekki. Þrár eru óendanlegar. Að morgni, eftir rakstur og klæðaburð, er það fyrsta sem eiginmaður vill morgunmat. Um leið og hann sest við borðið óskar hann þess að konan hans hefði útbúið eitthvað annað. Hún óskar þess aftur á móti að hún hefði betri diska, skeiðar, hnífa og gaffla.

Dagarnir líða og löngunin í hitt og þetta heldur áfram þar til ekkert getur fullnægt þeim. Að lokum tekst hjónunum ekki að þóknast hvort öðru og finna enga gleði, jafnvel ekki í börnunum sínum, og missa hjúskaparhamingjuna. Vegna þess að þau finna fyrir gremju snúa þau sér gegn þeim sem eru þeim næst. Eiginkonan nöldrar, nöldrar og gagnrýnir eiginmann sinn óhóflega, á meðan hann öskrar á börnin, og börnin gera uppreisn gegn foreldrum sínum og fremja heimskuleg verk við vini sína (og þannig heldur hringrásin áfram).

Það er ekki rangt að eiga eigur; það ranga er að leyfa eigum okkar að eiga okkur. Við verðum að losa okkur við tengingu við fólk og hluti því tenging færir óhamingju.

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín

vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og gleði að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og hamingju minni.

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut, munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir tímabundna gleði sína. Hver er þá tilgangurinn með því að elta sjónhverfingu jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brjóta loforð sitt?

Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á mörgum eigum að halda sem krefjast stöðugrar athygli.

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana með afborgunum!

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa.

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín, og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem

framtíðin ber í skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft.

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér ólýsanlega og djúpa hamingju.

Ef það væri ekki fyrir andlega skilninginn og reynsluna sem ég hlaut, væri ég ömurlegasti maður jarðar. Ég hef aflað mér mikils auðs, en ég hef neitað að láta hann hneppa mig í þrældóm, né hef ég leyft honum að snerta mig eða breyta mér. Ég gef allt sem ég vinn í Guðs nafni og þeim sem þurfa á því að halda. Innri hamingja mín er mín mesta eign – fjársjóður sem jafnvel konungar gátu aðeins dreymt um.

Árangur veltur á innri árangri

Þegar þú sérð fjölda fólks sem skortir hamingju eða velgengni, skaltu ekki gera ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú getur mótað þig í hvað sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er það sem gerir þig sannarlega farsælan. Ef þig skortir eitthvað innra með þér, þá verður þú ekki hamingjusamur. En ef þig skortir eitthvað ytra en ert samt hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess vegna er ómögulegt að dæma fólk eingöngu út frá ytri aðstæðum þeirra. Meðal hins mikla mannfjölda geta verið einstaklingar sem hafa náð andlegri hæð og njóta djúps innri friðar og andlegrar hamingju.

Af þessari ástæðu færir siðferðileg og vitsmunaleg velgengni – frelsun frá kvöðum slæmra venja og óheilbrigðra langana – miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni. Í vitsmunalegri velgengni felst

sálfræðileg vellíðan sem ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér. Þú getur eytt öllum þínum tíma í að safna auðæfum, en sá auður mun ekki veita þér varanlegan frið og öryggi sem þú leitar að. Þvert á móti mun hann færa þér meiri óhamingju, því sönn hamingja og friður býr í huganum, ekki í efnislegum eignum.

Ef þú tekur þér ekki tíma til að rækta hugann, mun enginn efnislegur auður fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki pynding, heldur frekar að þjálfa meðvitund þína til að næra hugsanir og gjörðir sem leiða til hamingju.

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að uppræta þig. Þegar ég var strákur missti ég stjórn á skapi mínu í hvert skipti sem einhver dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða hrós fólks.

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur og hljóta blessun Guðs.

Ef einstaklingur þénar ekki peninga er það vegna þess að hann einbeitir sér ekki að því að þéna peninga. Á sama hátt, ef hann er óhamingjusamur er það vegna þess að hann einbeitir sér ekki að því að ná hamingju.

Múlinn sem ber gull á bakinu veit ekki verðmæti þess sem hann ber. Á sama hátt er maðurinn svo

upptekinn af því að bera lífsins byrði á herðum sér í von um að finna einhverja hamingju við enda vegarins að hann gleymir að hann ber innra með sér æðsta og varanlega andlega gleði.

(Eins og úlfaldar í eyðimörkinni, sem deyja úr þorsta á meðan vatn er borið á bakinu)

Þar sem hann leitar hamingju í „hlutum“ veit hann ekki að hann býr yfir miklum hamingjuauðlindum innra með sér.

Að veita skyldu sinni

Jóga ráðleggur ekki að vanrækja eða forðast ábyrgð lífsins. Þess í stað biður það þig um að fylla hugann af Guði þegar þú gegnir þínu hlutverki í dramatík lífsins. Ef þú þráir einangrað líf í skógum eða fjöllum, í þeirri trú að þú finnir Guð með því að yfirgefa skyldur þínar, verður þú fyrst að vera tilbúinn og fær um að sitja í hugleiðslu (kyrrlátur) allan daginn í nokkra daga í senn. Slík viðleitni er vissulega aðdáunarverð fyrir þá sem eru færir um hana. En miklu stærra er að vera í heiminum, en ekki af honum; að uppfylla þína sönnu ábyrgð í þágu annarra og hugsa samtímis um Guð.

Gera verður greinarmun á stórum og minniháttar skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún sé ekki sönn skylda. Til dæmis, ef þú sækist eftir fjárhagslegum árangri á kostnað heilsu þinnar, þá vanrækir þú líkamlega vellíðan þína. Á sama hátt, ef þú verður svo gagntekinn af trúarbrögðum að þú vanrækir

fjárhagslega ábyrgð þína, þá ert þú ekki í jafnvægi vegna þess að þú hefur leyft einni skyldu að stangast á við skyldur þínar gagnvart líkama þínum og fjölskyldu. Og ef þú vanrækir skyldu þína gagnvart Guði vegna þess að öll athygli þín beinist að fjölskyldu þinni, þá er það ekki sönn skylda.

Margir spyrja: „Ættum við fyrst að ná efnislegum árangri til að uppfylla veraldlegar skyldur okkar og leita síðan Guðs?“ eða „Ættum við fyrst að finna Guð og leita síðan velgengni?“

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja eða enda daginn án þess að hugsa um hann og hugleiða djúpt um hann. Við verðum að muna að án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki áorkað neinu. Þess vegna er okkar mesta skylda við hann. Ef við uppfyllum allar aðrar skyldur án þess að uppfylla skyldu okkar við hann, mun hann ekki vera ánægður. Það er best að framkvæma gjörðir okkar á þann hátt sem þóknast Guði.

Það er dásamlegt að hugsa sér að sameina leitina að Guði og efnislegum árangri. En nema maður hugleiði djúpt og reglulega, þannig að vitund þeirra um Guð sé fyrst og fremst staðfest, mun heimurinn yfirbuga meðvitund þeirra og þeir munu ekki finna tíma eftir fyrir andleg mál. Og ef við höfum ekki þá vissu tilfinningu að Guð sé með okkur, verða veraldlegar skyldur okkar oft uppspretta sálrænnar kvala. En þegar þú finnur að Guð er með þér á öllum tímum og hugsar til hans á meðan þú uppfyllir skyldur þínar, munt þú vera meðal hamingjusamustu manna.

Sælir eru þeir sem elska Guð, því að þeir eru í eilífri ánægju og eilífri sælu

Hefði ég ekki meðtekið kennslu leiðbeinanda míns, Swami Sri Yukteswar, sem veitti mér guðlega meðvitund, hefði ég löngu misst þolinmæðina og hefði ekki getað hjálpað fólki og byggt musteri til að leita Guðs og hugleiða hann. Þrátt fyrir allt þetta hafa sumir reynt að hindra leið mína í stað þess að vinna með mér.

Sá sem kemur fram við fólk eins og hann sé húsbóndi þeirra sem það er skylt að hlýða, mun snúast gegn honum og reyna að losna við hann með öllum ráðum og aðferðum.

En ef þú reynir að leiðbeina og ráðleggja öðrum með einlægri kærleika, munu þeir krýna þig konung hjarta síns. Og þegar þú elskar alla jafnt, munt þú geta þekkt þá sem bregðast við þeirri kærleika.

Guðdómleg ást er óviðjafnanleg

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund.

Ég sé ástkæran Guð minn í öllu í kringum mig

Ég sá hann stara á mig frá blómunum og horfa niður á mig frá tunglglugganum

Ég sé það í andliti náttúrunnar og í andlitum þeirra sem hafa göfugar sálir og góðhjarta.

Við megum ekki vanrækja hinn mesta ástkæra, uppsprettu allrar gæsku, kærleika og náðar. Við

ættum ekki heldur að leyfa að hjörtu okkar fyllist af blekkingum og smáatriðum þessa heims, heldur af guðdómlegri kærleika, sem endurlífgar hjartað, innblæs hugann og endurnýjar styrk sálarinnar. Að kærleikurinn sé óviðjafnanlegur. Þegar guðdómleg kærleikur nær tökum á veru leitarans, fagna frumur líkama hans og hann fyllist mestu gleði. Og um þessa reynslu söng einn af elskhugum Guðs:

Þegar Drottinn alheimsins gekk inn í andlegt musteri

Gleðin yfirtók hjarta mitt og ég gleymdi slögum hennar

Rétt eins og allar frumur líkama míns gleymdu verkefnum sínum

Hún var undrandi er hún hlustaði á rödd eilífs lífsins

Rödd hins mesta ástkæra sem til er, rödd Guðs, uppspretta lífsins.

Hjarta mitt, heilinn og hvert einasta frumeind í veru minni var rafmagnað.

Því hún var snert af hinni heilögu guðdómlegu nærveru

Þetta er stutt innsýn í guðlegan kærleika og áhrif hans á líf þeirra sem elska Guð.

Sorgirnar sem hatur og stríð skapa og skilja eftir í hjörtum fólks eru sönnun þess að andleg málefni, samúð, góðvild og kærleikur eru æðstu kraftar. Hatur er eyðileggjandi, en kærleikur er mesti uppbyggjandi kraftur alheimsins.

Þess vegna, kæru vinir mínir, verðum við að viðurkenna tilgangsleysi haturs og heimsku stríðs og snúa okkur til Guðs af allri veru okkar og elska hann af öllu hjarta. Því að kærleikur hans veitir velgengni sem er full af fullkominni ánægju og ánægju: velgengni sem ekki er hægt að ná á annan hátt.

Aðeins kærleikur mun byggja betri heim, færa íbúum sínum gott og veita þeim virðulegt líf. Ef þjóðir myndu aðeins hætta að þröngva sér upp á hver aðra með villandi hætti og í staðinn tileinka sér kærleika og gagnkvæman stuðning, myndum við verða vitni að alþjóðlegri velgengni, sem allir íbúar jarðar myndu njóta ávaxtanna.

Hugsaðu þér milljónirnar sem eyðast í að drepa eina manneskju í stríðum! Hvílík skömm fyrir mannkynið! Og hvað gæti endalokin orðið annað en sársauki, þjáning, eyðilegging og eyðilegging?

Eina leiðin til að binda enda á þessa mannlegu eymd er með kærleika

Svo lengi sem ein þjóð smíðar og þróar gereyðingarvopn, munu aðrar þjóðir reyna að finna upp enn flóknari og banvænni aðferðir og vopn til að vernda sig, og fólk mun lifa í stöðugum ótta. Hvers vegna rækta ekki allar þjóðir ást og skilning í stað þess að kynda undir hatri og stríði? Hin sanna lausn liggur í alheims trúarbrögðum ástar og skilnings. Ástin gerir mannkynið sigursælt.

Krafturinn á bak við hvert vald

Fyrst og fremst, ná árangri með Drottni alheimsins. Fólk er svo upptekið af vinnu sinni að það heldur að það hafi engan tíma til að hugsa um Guð. En

hvað myndi gerast við mann ef Guð dró kraft sinn til baka úr líkama hans og huga? Hjartað myndi hætta að slá og heilinn myndi missa hæfileikann til að hugsa.

Guð er guððómleg kærleikur á bak við alla mannlega kærleika, alheimshugurinn á bak við hvern huga, endanlegur vilji á bak við hvern vilja, mesti árangurinn á bak við alla jarðneska velgengni og æðsti mátturinn á bak við alla krafta.

Það er blóðið í hverri æð og andardrátturinn á bak við orðin

Ef hann tæki frá mér mátt sinn, myndi ég hætta að tala samstundis og rödd mín yrði þögnuð að eilífu.

Ef kraftur hans hefði ekki starfað í hjörtum okkar og hugum, værum við lífvana lík.

Varðveitum – megi Guð varðveita ykkur – það sem er fagurt… og munum að fyrsta skylda okkar í lífinu er gagnvart Guði

Þegar við uppfyllum þessa helgu skyldu tengjumst við uppsprettu okkar og hjörtu okkar fyllast gleði; það er mesti árangurinn og endanlegur sigur. Friður sé með þér.

Sagan af asketakonungnum

Fyrir löngu síðan, á Indlandi, lifði mikill spekingur að nafni Vyasa, höfundur Bhagavad Gita, mesta andlega rits hindúa. Með miklum andlegum kröftum sínum gat hann kallað fram háleitan anda í móðurkvið konu sinnar. Þegar fóstrið óx í henni, miðlaði faðirinn ófædda barninu leyndardómum þekkingar og kjarna viskunnar í gegnum undirmeðvitund konu sinnar.

Við fæðingu var barnið nefnt Sukdeva. Þökk sé þjálfun og umönnun vitrans föður síns reyndist hann vera einstakt barn að öllu leyti. Sjö ára gamall hafði hann lært allar bækur heimspeki og visku utanbókar og var tilbúinn að hafna heiminum í leit að fróður kennara til að öðlast meiri þekkingu.

Á Indlandi leitar sá sem þyrstir eftir sannleikanum að andlegum kennurum þar til hann finnur einhvern sem innst inni áttar sig á því að hann er leiðsögumaðurinn sem Guð hefur sent honum til að bjarga honum frá myrkri fáfræðinnar til ljóss þekkingar.

Þegar löngunin í andlega þekkingu er á frumstigi fær leitandinn andlega fræðslu öðru hvoru úr ýmsum áttum. En þegar þráin eftir Guði magnast sendir Guð honum andlegan kennara sem er djúpt rótgróinn í guðdómlegum vísindum og þjónar sem heilagt leiðarljós til að leiða leitandann aftur til andlegs heimilis – til Guðsríkis innan mannsins.

Þegar Sukdeva ákvað að hefja leit að andlegum leiðsögumanni ráðlagði faðir hans honum að fara til Janaka konungs, landstjóra héraðsins. Sukdeva tók bækur hans og hélt til konungshirðarinnar. Um leið og hann gekk inn um hallarhliðið sá hann konunginn sitja á gullnum hásæti skreyttum rúbínum og demöntum, umkringdan fylgdarliði kvenna sem veifuðu honum með pálmablaðaviftum (eins og siður var á Indlandi til forna á köldum sumri).

Konungur Gnaka (monji) sat þá á hásæti sínu og reykti austurlenska vatnspípu og barnið Sukdeva varð hissa á þessari sjón og sagði við sjálfan sig: „Skömm sé föður mínum fyrir að senda mig til þessa veraldlega konungs inn í kjarnann! Hvernig getur

maður með slíka efnishyggju og persónuleika verið kennari minn?!“

En Gnaka konungur var bæði konungur og dýrlingur. Hann lifði í heiminum en var ekki af heiminum. Þar sem hann var svo langt kominn í andlegum skilningi skynjaði hann með hugrænum hugsunum hvað fór í gegnum huga Sukdeva, sem yfirgaf hirð sína og sneri aftur þangað sem hann kom.

Konungurinn, dýrlingurinn, sendi sendiboða á eftir drengnum og bað hann að snúa aftur. Við heimkomuna hittust kennarinn og lærisveinninn augliti til auglitis, og þá sendi konungurinn aðstoðarmenn sína burt og hóf þegar í stað heillandi og djúpstæð samtal um Guð og undur hans.

Fjórar klukkustundir liðu og Sukdeva fór að fikta og fann fyrir hungri, en hann vildi ekki trufla Gnaka konung, sem var sokkinn í hafi Guðs og ölvaður af ást sinni.

Varla var liðin klukkustund þegar tveir sendiboðar komu og hrópuðu: „Yðar hátign, öll borgin brennur og logandi eldar nálgast höllina. Viljið þér vera svo vinsamlegur að hafa umsjón með slökkvistarfinu?“

Konungurinn svaraði: „Ég er í samtali við vin minn Sukdeva um miskunnsama Guð sem verndar alla sem leita hælis hjá honum og treysta á hjálp hans. Ég hef engan tíma til að gera neitt annað. Látið mig í friði og farið og hjálpið hinum að slökkva eldinn.“

Eftir aðra klukkustund sneru sömu sendiboðarnir aftur til Janaka konungs og hrópuðu: „Ó, konungur aldarinnar, við biðjum þig að fara tafarlaust. Höllin er umkringd eldi og logarnir nálgast hratt herbergi þitt.“

Konungurinn svaraði: „Engin vandamál! Ekki trufla mig, ég er enn að drekka hið guðdómlega vín með kæra vini mínum. Farðu og gerðu það sem þú getur.“

Sukdeva var undrandi yfir viðbrögðum konungsins en reyndi að halda ró sinni, óáreittur af hávaðanum í kringum sig. Stuttu síðar nálguðust tveir menn, brenndir af logunum, konunginn og hrópuðu af öllum lungum: „Ó, voldugi konungur, sjá! Logandi eldar nálgast hásæti þitt! Flýðu, yðar hátign, áður en eldurinn eyðir þér!“

Konungurinn svaraði: „Farðu, þér til öryggis finn ég mig öruggan í örmum Guðs, hins alverndandi, og ég óttast ekki eldinn og eyðileggjandi loga hans.“

Mennirnir tveir sluppu lífs af og eldurinn fór að nálgast bókahrúguna eftir Sukdeva sem var við hliðina á honum, en konungurinn hélt ró sinni og lét sér ekki annt um allt sem var að gerast.

Við þetta fékk Sukdeva ótta og missti stjórn á sér. Hann reis úr sæti sínu og byrjaði að slá á logana með höndunum og reyndi að vernda dýrmætu bækur sínar. Þá brosti Gnaka konungur og með bendingu hurfu logarnir eins og þeir hefðu aldrei verið til. Sukdeva varð undrandi yfir því sem hann sá og sökk aftur í sæti sitt, gagntekinn af undrun og ráðvillu.

Að lokum sagði konungurinn rólega: „Ó, drengur Sukdeva, þegar þú sást mig hélst þú að ég væri konungur sem var sokkinn í veraldlega hluti, en líttu á sjálfan þig! Þú yfirgafst hinn almáttuga og verndandi Guð til að vernda bækur þínar, en á meðan ég gaf ekki gaum að brennandi ríki mínu og höll, gerði Guð þetta kraftaverk til að sýna þér að þrátt fyrir

asketisma þinn í heiminum, þá ert þú tengdari bókum þínum en Guði, og tengdari ríki mínu, jafnvel þótt ég lifi í heiminum í stað einangrunar og einsetuhúss.“

Sukdeva skammaðist sín og áttaði sig um leið á því að þessi heilagi konungur var – og enginn annar – andlegur leiðsögumaður hans.

Ganakka konungur bað þá Sukdeva að gangast undir strangt próf til að kenna sér listina að lifa í heiminum án þess að falla í gildrur hans og vera bundinn af skorðum hans. Dag einn gaf konungurinn Sukdeva tvær skálar, fylltar upp að barma af olíu, og sagði við hann: „Settu skál í hvora hönd og farðu inn í öll herbergi hallarinnar með lúxushúsgögnum hennar og komdu aftur til mín eftir að þú hefur séð allt innihald hennar. En mundu að ég mun ekki taka þig sem lærisveinn minn ef þú leyfir einum dropa af olíu að falla á teppin.“

Konungurinn bað tvo af lífvörðum sínum að fylgja Sukdeva.

Þessi prófraun var vissulega erfið, en eftir tvær klukkustundir stóð Sukhdeva uppi sem sigurvegari. Hann hafði ekki leyft einum dropa af olíu að leka úr tveimur yfirfullum skálum sem hvíldu í útréttum höndum hans.

Konungurinn sagði við hann: „Sokdeeva, segðu mér frá smáatriðum hvers herbergis í höllinni.“

„Konunglega meistarinn,“ svaraði Sukdeva, „hugur minn var algerlega upptekinn af því að koma í veg fyrir að olían leki á teppin og þess vegna tók ég ekki eftir neinu öðru í höllinni.“

Konungurinn svaraði: „Þú hefur valdið mér vonbrigðum, Sukdeva! Þú hefur ekki staðist prófið mitt. Ég bað þig um að skoða allt í herbergjunum í höllinni og jafnframt að láta ekki einn einasta olíudropa leka úr skálunum tveimur. Farðu aftur og reyndu aftur og komdu til mín þegar þú ert búinn og segðu mér hvað þú hefur séð.“

Tíu klukkustundum síðar kom Sukhdeva aftur rólegur. Hann hafði ekki hellt neinni olíu og var hvorki svitinn né órólegur eins og áður. Hann gat einnig svarað spurningum konungsins um innihald hallarinnar og lýst smáatriðum í herbergjunum með einstakri nákvæmni.

Gnaka konungur var ánægður með árangur Sukdeva í prófinu og sagði mjúklega:

„Son minn, það er tenging við eigur, ekki eigurnar sjálfar, sem er uppspretta eymdarinnar.“

Ó, Súkhdeva, í þessum heimi eigum við ekkert; hlutir eru gefnir okkur til notkunar á meðan við dvöldum tímabundið á þessari jörð. Sumir hafa meira til að nota en aðrir, en munið að bæði ríkir og fátækir skilja allt eftir þegar tíminn kemur til að fara. Maður ætti ekki að lifa ójafnvægislífi, hugsa aðeins um Guð og vanrækja veraldlegar skyldur sínar, eins og að einbeita huganum að olíunni án þess að sjá innihald hallarinnar. En í annarri heimsókn þinni hélt þú athygli þinni fyrst og fremst á olíunni, en á sama tíma sást þú allt í höllinni og innbyrgðir fínustu smáatriðin. Á sama hátt verður þú að halda huganum uppteknum af Guði, ekki leyfa viskuolíu að leka úr keri hugans og á sama tíma vera virkur í að gera það sem er rétt og gera gott til að hjálpa sjálfum þér og þeim sem Guð hefur falið þér í umsjá.

Friður sé með þér

Er dauðinn upphaf eða endir?

Í gegnum árin og mánuðina framkvæmdi ég ítarlega og samfellda leit þar til ég komst að því leyndardómi lífs og dauða og hvort sálir snúi aftur til holdgunar eftir að þær yfirgefa slitna líkama sína.

Fyrir flesta virðist þetta ekkert annað en hugmynd, eða einfaldlega trú vegna skorts á sönnunargögnum. En ég tala ekki af trú einni saman; ég hef fundið vísbendingar um líf eftir dauðann og endurfæðingu. Þess vegna get ég staðfest þessa staðreynd af minni eigin reynslu.

Þótt menn líti á dauðann með hryllingi og sorg, þá líta þeir sem hafa farið á undan okkur til þessara hamingjuríku ríkja á dauðann sem dásamlega upplifun gleði, friðar og frelsis.

Hversu dásamlegt lífið eftir dauðann verður! Það verður engin þörf á að bera þennan þunga beinabúnt með öllum þeim sársauka og vandræðum sem honum fylgja. Sálir í himneska heiminum halda meðvitund sinni og fagna frelsi sínu frá öllum líkamlegum og efnislegum takmörkunum.

Við dauðann gleymir maðurinn takmörkunum líkamans og áttar sig á því hversu sannarlega frjáls hann er. Það er ótti í nokkrar sekúndur: ótti við hið óþekkta, ótti við eitthvað sem er ókunnugt mannlegri meðvitund. En þá upplifir sálin djúpa þekkingu og yfirþyrmandi gleði yfir því að vera frelsuð frá öllum takmörkunum, sérstaklega tilfinningunni um að vera til utan hins efnislega búrs.

Það er ekkert að óttast, því svo lengi sem maður er ekki dáinn, þá er hann enn á lífi, og þegar hann deyr, þá er það endirinn og þá verður ekkert eftir að óttast.

Dauðinn er algeng reynsla: breyting sem hver manneskja gengur í gegnum. Huggum okkur við þá staðreynd að dauðinn kemur öllum fyrir og að hann er hvíldartími frá byrðum og áhyggjum lífsins.

Dauðinn er ánægjuleg upplifun, en maður ætti ekki að óska þess að hann sé flótti frá hörðum lærdómi lífsins. Að flýja er mistök. Hverjar sem aðstæður manns eru á þessari jörð verður maður að horfast í augu við þær af hugrekki og hugrekki. Þegar manni tekst að takast á við áskoranir lífsins verður dauðinn vel skilinn umbun.

Dauðinn er ekki endir, heldur tímabundin frelsun sem guðdómleg lögmál réttlætisins (karma) veitir sálum þegar þær gegna hlutverki sínu vel, eða þegar sársauki tæmir krafta þeirra svo að þær þola ekki að lifa og halda áfram á braut sinni.

Fyrir þá sem þjást (og þá sem hugleiða) er dauðinn lausn frá sársaukafullum kvölum líkamans til rósemi, vöku og friðar. Fyrir aldraða er það vel skilið lífeyrir sem aflað er með ára samfelldri vinnu og baráttu. Fyrir alla er það kærkomin hvíld. En á meðan á þessari hvíld stendur vakna sofandi langanir sem ekki voru uppfylltar á jarðneskri tilveru og sálin finnur þörf til að uppfylla þær. Þegar þessar langanir verða nógu sterkar er sálin dregin aftur til jarðar og endurfæðst.

Sannleikurinn okkar, eða sálin, er ódauðlegur í eðli sínu. Við getum sofið um tíma vegna þeirrar

breytingar sem kallast dauði, en eðlislæg sjálfsmynd okkar getur aldrei glatast. Við erum til og tilvist okkar er eilíf. Bylgja kemur að ströndinni og snýr síðan aftur til sjávar án þess að missa eðli sitt; heldur sameinast hún hafinu eða snýr aftur sem önnur bylgja.

Líkaminn reis upp úr geimhafinu og mun farast, en kjarni sálarinnar sem býr í líkamanum mun aldrei hætta að vera til að eilífu. Því að tortíming þessa guðdómlega kjarna er ómöguleg.

Hvers vegna grátum við þegar ástvinir okkar deyja? Vegna þess að við syrgjum missinn. Ef ástvinir okkar hafa yfirgefið okkur til að læra í skólum sem eru betri en skólar lífsins, ættum við að fagna þeim í stað þess að syrgja þá. Sorg yfir látnum sálum heldur þeim föstum við jörðina með reipum sorgar okkar og hindrar framfarir þeirra til hærri stiga í óendanlegum sjóndeildarhring Guðs.

Dauðinn kemur til þeirra sem vinna hörðum höndum og kostgæfni í lífinu sem stöðuhækkun og stöðuhækkun. Og þeim sem mistakast kemur hann einnig til að gefa þeim nýtt tækifæri í nýju umhverfi til að reyna aftur og ná árangri.

Þeir sem eru óupplýstir sjá dauðann sem þykkan vegg sem hylur vini þeirra og ástvini að eilífu á bak við sig. En þeir sem eru lausir við tengsl og eigingjarnar langanir, sem elska aðra sem mannlegar birtingarmyndir Guðs, skilja að í dauðanum snúa ástvinir þeirra aftur til Guðs til að anda að sér í víðáttumiklu víðáttu hans, andvara frelsis og hreinnar hamingju.

Við ættum að senda kærleiksríkar hugsanir til þeirra sem eru látnir og biðja Guð að veita þeim frið

og huggun í nýjum heimi. Þetta er hægt að gera með því að einbeita okkur að punktinum milli augabrúnanna og senda andleg skilaboð til ástvina okkar í lífinu eftir dauðann. Við ættum einnig að senda þeim hugsanir um hvatningu og kærleika. Ef skilaboð okkar eru stöðug munu þau örugglega finna fyrir þeim og endurgjalda tilfinningar okkar. Því þau hugsa aftur á móti til okkar og þrá okkur, rétt eins og þau fagna alltaf þegar við minnumst þeirra og sendum þeim skilaboð um kærleika og þrá.

Og sá dagur mun koma þegar Guð sameinar þá sem elska hver annan, og þá munum við vita að þetta mannlega líf er ekki allt sem til er, heldur aðeins hlekkur í keðju eilífs og órofinna sambands við vini okkar og ástvini í þessu lífi og því næsta.

Friður sé með þér

sanngjörn niðurstaða

Hugurinn skapar og nýsköpar allt, þess vegna verður að stýra honum rétt svo að hann skapi ekki

Aðeins góðar hugmyndir og hlutir. Ef þú heldur fast í hugmynd, af vilja og ákveðni, þá mun hún

Það mun taka á sig sýnilega og áþreifanlega mynd þegar einstaklingur er fær um að nota vilja sinn í ákveðnum tilgangi.

Hann er alltaf gagnlegur og uppbyggilegur og verður meistari örlaga sinna

Það eru þrjár mikilvægar leiðir til að hlaða viljastyrkinn og gera hann sterkan og áhrifaríkan:

Að velja einfalt starf eða starfsgrein sem áður var ómögulegt að stunda og ná tökum á, og ákveðnina í að

Árangur í því starfi eða starfsgrein

Fyrst skaltu ganga úr skugga um að það sem valið hefur verið sé framkvæmanlegt og síðan ekki gefast upp þótt mistök muni gerast.

Og mistök

Að einbeita sér að einu markmiði og nýta alla tiltæka orku og tækifæri til að ná því

Það er markmiðið

Það er mjög mikilvægt að tryggja alltaf, djúpt í kyrrlátu sjálfi, að það sem maður þráir og stefnir að

Beiðni hans er í hans besta hagsmunum og í samræmi við vilja Guðs. Þá getur hann notað allt vald sitt.

Vilji hans til að ná markmiði sínu, en um leið einbeitir hann sér að Guði, uppsprettu alls máttar

Og afrek

Ótti veikir lífsorkuna

Mannshugurinn er gríðarstór geymsla orku eða lífsnauðsynlegrar virkni. Þessi virkni er

Stöðug notkun þess í vöðvahreyfingum og starfsemi hjartans, lungna og þindar

Frumuefnaskipti og efnahvörf í blóði og í starfsemi skynfæranna

(Taugar) Að auki er mikið magn af lífsorku notað í

Hugsun, tilfinningar og vilji

Ótti veikir lífsnauðsynlega virkni. Hann er einn af hörðustu óvinum virka viljans. Óttinn byggist á...

Með því að kreista og hindra lífsstarfsemina sem venjulega rennur reglulega í átt að taugunum, virðist það eins og ...

Það hefur lamast, þannig að líkaminn verður sljór og lífsþróttur hans minnkar verulega og verulega.

Ótti hjálpar þér ekki að losna við orsök óttans. Hann veikir viljann og örvar heilann of mikið.

Að senda hindrandi merki til líffæra líkamans. Ótti grípur hjartað og hindrar ferlið.

Melting veldur mörgum líkamlegum truflunum þegar meðvitundin helst einbeitt að Guði.

Við munum ekkert óttast og við munum geta sigrast á öllum hindrunum og hindrunum með hugrekki og trú.

Ósk er löngun sem skortir orku. Ásetningur er sú ákvörðun að gera eitthvað: að uppfylla ósk eða

Þrá og vilja má hins vegar tjá með því að segja: „Ég vinn óþreytandi þar til ég næ því sem ég vil“

„Ég vil það“ Þegar einstaklingur þjálfar vilja sinn getur hann leyst úr læðingi krafta lífsnauðsynlegrar virkni.

Og að leiðbeina því, ekki bara að óska sér einhvers án þess að gera það sem nauðsynlegt er

Til að fá þann hlut

Nýjar tilraunir eftir mistök skila raunverulegum vexti

Jafnvel mistök ættu að vera hvati fyrir viljastyrk og líkamlegan og andlegan vöxt.

Fyrir hvaða verkefni sem er er gagnlegt að greina alla viðeigandi þætti, aðstæður og aðstæður til að útrýma þeim

Að útiloka alveg möguleikann á að endurtaka sömu mistök í framtíðinni. Að gera mistök óvirk er viðeigandi aðferð.

Og frjósamasta tímabilið til að sá fræjum velgengninnar

Högg og hnefahögg vegna aðstæðna geta valdið marblettum og marblettum, en maður ætti að halda ró sinni

Bein og með höfuðið hátt, megum við ekki gefast upp á að reyna, heldur reyna aftur

Fyrir utan það, óháð því hversu oft okkur mistekst, verðum við að keppa þegar við hugsum það

Við höfum engan styrk til að berjast lengur, fyrr en við finnum innst inni að við höfum gert okkar besta

Við gerðum okkar besta og munum gera okkar besta þar til viðleitni okkar ber árangur

Við verðum að halda áfram í lífsins baráttu allt til enda, með því að nota máttugan viljastyrk okkar.

Að sigrast á öllum erfiðleikum lífsins

Nýjar aðgerðir eftir mistök leiða til raunverulegs vaxtar, en þær aðgerðir verða að vera samhæfðar og knúnar áfram.

Með nákvæmri athygli og virkum kraftmiklum vilja

Jafnvel þótt þú hafir mistekist hingað til, þá er óskynsamlegt að hætta að berjast og líta á mistök sem örlög.

Og örlögin segja að betra sé að deyja í baráttunni en að hætta að berjast svo lengi sem tími er til.

Hann getur áorkað meiru, því viðleitni hans mun halda áfram í nýju lífi jafnvel eftir dauða hans

Árangur og mistök eru sanngjörn afleiðing þess sem einstaklingur hefur gert í fortíðinni, auk þess sem ...

Hann er að gera það núna. Þess vegna verður að vekja hugmyndirnar um velgengni og endurhlaða þær frá fyrri holdgervingum.

Með virkni og lífsþrótti til að geta stjórnað hugsunum um mistök í núverandi lífi

Erfiðleikar og vandamál sem farsæll einstaklingur stendur frammi fyrir geta verið meiri en aðrir upplifa.

Sá sem ekki náði árangri stóð frammi fyrir því en sá fyrsti þjálfaði sig í að hafna hugmyndinni um mistök algjörlega.

Og í smáatriðum allan tímann

Hugurinn verður að færast frá gremju og örvæntingu til sigurs og sigurs, frá áhyggjum til rósemi

Frá vitsmunalegu rugli og sálfræðilegum kvíða til andlegrar einbeitingar, frá rugli og óróa

Til friðar, og frá friði til heilagrar andlegrar sælu

Þegar þú býrð yfir þessari sjálfsþekkingu, þá hefur tilgangur lífs þíns verið krýndur með velgengni og náðst.

Dýrlegt

Nauðsyn sálgreiningar

Fyrir þá sem vilja ná árangri bjóðum við upp á þessi ráð:

Annað leyndarmál velgengninnar er sálgreining. Sjálfskoðun er eins og spegill sem maður getur séð í gegnum.

Falin djúp hugans, sem annars væru leynd fyrir þér, koma í ljós. Reyndu að bera kennsl á mistökin.

Greinið á milli góðra og slæmra tilhneiginga og tilhneiginga. Notið sjálfsgreiningu til að skilja hvar þið standið núna.

Hvað vilt þú ná fram og hvaða hindranir standa í vegi þínum? Skilgreindu eðli raunverulegs starfs þíns

Þekktu tilgang þinn í lífinu. Reyndu að búa yfir öllum eiginleikum ósvikins persónuleika.

Og sú göfuga, ósnert af ástríðum og löngunum, en heldur huga sínum í sátt og samhljómi við Guð

Þú munt komast hratt, örugglega og af öryggi á leiðinni að markmiði þínu

Endanlegt markmið er að finna leiðina til Guðs. En það eru skyldur og ábyrgð.

Þessum hlutum verður að ná og uppfylla í þessum heimi Vilji ásamt frumkvæði mun hjálpa okkur

Að skilgreina þessar skuldbindingar og uppfylla þær til fulls

Kraftur skapandi frumkvæðis

Hvað er frumkvæði? Það er sköpunarhæfileiki innra með einstaklingnum: neisti frá skaparanum.

Óendanleikinn veitir hæfileikann til að skapa eitthvað sem enginn annar hefur nokkurn tímann skapað áður, rétt eins og hann veitir

Hvatning til að gera hluti á nýjan og skapandi hátt. Afrek einstaklings með anda.

Frumkvæðið gæti verið jafn snilldarlegt og ótrúlegt og stjörnuhrap. Og það virðist vera að skapa eitthvað.

Úr engu sannar það að það sem virðist ómögulegt er í raun mögulegt með því að nota

Maðurinn er mesta sköpunarkraftur andans

Frumkvæðis- og nýsköpunarandi gerir manni kleift að standa á eigin fótum, frjáls og sjálfstæður;

Eitt af einkennum velgengninnar

Guðs mynd er í öllum

Margir afsaka eigin galla en fordæma aðra miskunnarlaust. Við verðum að snúa þessu við.

Staðan er að horfa fram hjá göllum annarra (sem eru ekki skaðlegir fólki) og setja okkar eigin galla í lægra haldi.

Smásjáinn

Stundum er nauðsynlegt að greina aðra, en í slíkum tilfellum verður maður að halda hugsunum sínum fyrir sjálfan sig.

Laus við fordóma og mismunun. Sanngjörn og óhlutdræg hugsun er eins og spegill.

Hinn skýri, óhagganlegi spegill, óhaggaður af fljótfærnislegri fordæmingu og allt sem birtist í þeim spegli

Það mun birtast eins og það er í raun og veru, án skrauts eða afmyndunar

Sjáum ímynd Guðs í hverjum manni, óháð kynþætti eða trúarbrögðum, við munum smakka sætleika kærleikans.

Hið heilaga er þegar við finnum einingu okkar við mannkynið, ekki áður en við erum í gagnkvæmri þjónustu

Við gleymum litla sjálfinu (egóinu) og snertum það eina stóra sjálf sem hefur engin takmörk eða hömlur.

Til hennar: Guðdómlegi andinn sem sameinar alla menn og færir þá saman.

Hugrænar venjur stjórna lífi mannsins

Mannlegar venjur hafa máttinn til að flýta fyrir eða seinka velgengni. Það eru ekki hverfular innblástur eða...

Snjallar hugmyndir, jafnvel daglegar hugsunarvenjur, ráða stefnu lífs okkar

Hugarvenjur eru segull sem dregur að okkur ákveðnar tegundir af hlutum og fólki.

Og aðstæður Góðar hugsunarvenjur gera okkur kleift að laða að okkur hagstæð og gagnleg tækifæri, en

Slæmar vitsmunavenjur færa okkur nær þeim sem hafa veraldlega skapgerð og tilhneigingar, og aðstæðum sem eru ekki þær.

Mælt með

Hægt er að hlutleysa slæma venjur og draga úr krafti þeirra með því að forðast allt sem gæti kveikt í þeim

Eða endurlífga það, án þess að einblína stöðugt á það. Eftir það ætti hugurinn að beina að vananum.

Góðvild og að vinna stöðugt að því að þróa hana þar til hún verður óaðskiljanlegur hluti af lífi okkar er eitthvað sem við getum gert

Treystu honum og treystu á hann

Innra með okkur eru tveir andstæðir kraftar í óbilandi baráttu: kraftur sem neyðir okkur til að gera það sem við ættum ekki að gera.

Við gerum það, og aðrir benda okkur á hvað við ættum að gera, hluti sem virðast meira

Erfiðleikar Fyrsta röddin er rödd hins illa, en sú seinni er rödd hins góða eða Guðs.

Í gegnum erfiðu daglegu lexíurnar sem við lærum sjáum við greinilega að slæmar venjur næra tréð

Endalausar efnislegar langanir, á meðan góðar venjur næra óskatréð

Og háleitar andlegar vonir. Viðleitni verður að beina sífellt meira að réttri þróun.

Fyrir hið blessaða andlega tré, svo að við megum einn daginn uppskera ávexti þroskaðrar sjálfsþekkingar.

Matarlyst

Ef einstaklingur getur losað sig við alls kyns slæma venjur og ef hann getur gert allt

Það sem er gott og göfugt er kærleikur sem fæst með göfuglyndi og góðvild, ekki vegna þess að illska veldur sorg og eftirsjá

Hann mun vaxa í anda og halda áfram á veginum

Maður verður frjáls þegar hann af fúsum og frjálsum vilja hættir slæmum venjum sínum. Hann verður aðeins frjáls þegar...

Hann verður meistari, fær um að gefa tilfinningum sínum, hugsunum og vilja skipanir til að gera það sem nauðsynlegt er.

Hann gerði það, jafnvel þótt það gengi gegn vilja hans, í þeim krafti sjálfstjórnar og sjálfsstjórnar.

Fræ eilífs frelsis liggja innra með okkur

Ég hef nefnt nokkra mikilvæga þætti velgengni hingað til: jákvæða hugsun, framsækinn vilja,

Sálgreining, frumkvæði og sjálfstjórn Fjölmargar bækur leggja áherslu á eitt eða fleiri af þessum

Meira en þessir eiginleikar, en það viðurkennir ekki guðdómlegan kraft á bak við þættina.

Það er árangur. Samræmi við guðlegan vilja er mikilvægasti þátturinn í að ná árangri.

Guðlegur vilji er krafturinn sem knýr jörðina og allt sem á henni er, og alheiminn og allt sem í honum er. Það er vilji Guðs.

Það er Guð sem knýr stjörnurnar áfram um geiminn og það er vilji hans sem setur reikistjörnurnar á brautir sínar

Og hringrás fæðingar, vaxtar og hrörnunar ræður öllum lífsformum. Lofaður sé Guð og blessaður sé vilji hans. Hinir vitru og alvitrandi

Friður, miskunn og blessun Guðs sé með þér

andleg alsæla

Raunveruleg upplifun af andlegri alsælu

Guð hefur gefið okkur kraft andlegrar innblásturs: hæfileikann til að upplifa gleði nærveru hans innra með okkur. En illu öflin í tilverunni hafa fundið upp ýmsar gerðir af fölskum og blekkjandi eftirlíkingum. Tímabundin vellíðan áfengis og fíkniefna er fölsun á sönnum andlegum upplifunum. Neysla áfengis og fíkniefna leiðir oft til þess að við iðkum kynlíf sem kemur í veg fyrir að andleg innblástur náist með því að takmarka hugann með mikilli líkamlegri .meðvitund

Margir drekka áfengi til að eyða áhyggjum og eyða sársaukafullum, óþægilegum minningum. En þessi tegund gleymsku rænir mann meðfæddri andlegri visku sinni – já, hún rænir þá einmitt þeim styrk sem hjálpar þeim að sigrast .á vandamálum sínum og finna varanlega hamingju

Guð er uppspretta gleði og hamingju og hann vill að við leitum að síendurnýjandi sælu hans og finnum hana innra .með okkur sjálfum

Það er blekkjandi, sataníkst alheimsafl – Satan, Iblis, Andkristur eða Andkristur – sem reynir óþreytandi að fikta við allar þær fallegu og háleitu birtingarmyndir og hugmyndir .í þessu alheimi

Í gegnum alla sköpunina sjáum við tvöfalda krafta góðs og ills standa andstætt hvor öðrum og stangast á við: Guð skapaði kærleikann og djöfullega krafturinn skapaði hatur. Guð skapaði góðvild og örlæti og djöfullega krafturinn skapaði eigingirni og sjálfselsku. Guð skapaði frið og sátt og .djöfullega krafturinn skapaði sundrungu og átök

Með þetta í huga verður leitandinn að skilja að áfengi og fíkniefni eru afar skaðleg hamingju hans því þau skyggja á sanna andlega gleði og skaða heilafrumur, sem hefur neikvæð áhrif á greind hans og dómgreind. Jafnvel einn skammtur af áfengi eða fíkniefnum getur leitt til fíknar, sérstaklega ef tilhneiging er til þessara skaðlegu efna frá .fyrri lífum. Forðast verður illt því það er illt

Þegar þú upplifir sanna andlega alsælu muntu komast að því að engin önnur upplifun getur keppt við hana. Foreldrar ættu alltaf að leitast við að innræta andlega meðvitund í börnum sínum með því að kenna þeim hugleiðslu og meðvitaða greiningu, svo að þau falli ekki fyrir freistingunni að leika sér með elda blekkinga og falskra .ánægjna

Sönn hamingja er endalaus en ánægjan sem fylgir áfengi og fíkniefnum er hverful og skilur eftir sig aðeins .eftirsjá og skaðlegar tilfinningar

Á hverju kvöldi, í friðsælum og afslappandi svefni okkar, upplifum við frið og gleði. Þegar við sofnum djúpt, leyfir Guð okkur að lifa í háleitu, kyrrlátu meðvitundarástandi, þar sem við gleymum öllum áhyggjum og kvíða þessa heims. Í

hugleiðslu getum við upplifað þetta blessaða hugarástand,
.jafnvel á vökutíma okkar, og fundið frið á öðru stigi

Þegar guðleg gleði leggst yfir mig verður andardráttur
minn rólegur og andi minn svífur upp, upplifi sælu þúsund
svefna í einu, en samt missi ég ekki mín venjulegu
skilningarvit. Þessi alheimsupplifun er frátekin þeim sem
.kafa djúpt í að ná hæsta meðvitundarstigi

Þegar vera þín fyllist yfirþyrmandi alsælu Guðs, kyrrist
líkaminn alveg, andardrátturinn hættir að flæða, hugsanirnar
róast og jafnvel hverfa smám saman. Hugleiðandinn finnur
fyrir veruleika sálar sinnar og nálægð sinni við skaparann,
svo hann drekkur af guðlegri sælu og smakkar alsælu
.gleðinnar sem þúsund skammtar af víni geta ekki veitt

Meðalmaðurinn finnur fyrir syfju á mörkum vöku og
svefns og upplifir stutta vellíðan, en þessi tilfinning hverfur
fljótt þegar viðkomandi fellur í djúpan svefn. Svefn er ekki
algjört meðvitundarleysi því á meðan maður er vakandi veit
.maður hvort maður hefur sofið rólega eða ekki

Svefn getur verið margt – sumt létt, sumt djúpt. En
andlegar upplifanir sem einstaklingur hefur með Guði í
meðvitaðri stöðu eru meira hressandi og upplífgandi en
mesta sæla svefns eða blundar (svæfing eða svefn sem
.kemur á undan sofnun)

Handan við leyndardóma og ráðgátur svefnsins liggja
þessar helgu gleðistundir

Ég get verið í hvaða ástandi sem ég þrái. Ég er oft á milli
.svefnheimsins og meðvitundar um heiminn: í háleitu ástandi

Mannshugurinn hefur gríðarlegt og ótakmarkað umfang,
en maður er oft ómeðvitaður um það. Ég get upplifað tvö
ástand samtímis: djúpan svefn og fulla vöku. Eða ég get
.sofið, dreymt og heyrt allt gerast í kringum mig á sama tíma

Stundum sef ég eins og venjuleg manneskja. Ég get líka
sofið og fylgst með sjálfum mér með fullri meðvitund. Í
hærra ástandi sofa líkami þinn og hugur, en samt ert þú
fullkomlega meðvitaður um allt sem er að gerast. Þetta er

aðeins mögulegt með því að rækta hæfileikann til að meðvitað og af ásettu ráði fara inn í hærra meðvitundarstig og meðvitað og af ásettu ráði snúa aftur í eðlilegt .vökuástand

Það er alls engin ástæða til að óttast að yfirgefa líkamann án þess að geta snúið aftur í gegnum hugleiðslu, innri frið eða ímyndunarafl. Þessi hugmynd, sem sumir halda fram, er ástæðulaus. Tengslin við líkamann eru svo sterk að það er ekki auðvelt að losna við hana. Jafnvel þótt meðvitundin dofni er ekki hægt að yfirgefa líkamann alveg .svo lengi sem undirmeðvitundin er tengd honum

Ef þú sérð eitthvað of ákaft fyrir þér, þá verður það að ofskynjunum, án nokkurs huglægs veruleika. Munurinn á ímyndun og sjálfsþekkingu verður að vera skilinn. Meginsönnun guðlegrar sjálfsþekkingar - meðvitundar Guðs innra með þér - er að vera sannarlega og skilyrðislaust .hamingjusamur

Ef þú upplifir vaxandi og samfellda gleði í hugleiðslu, þá skaltu vita að þú ert að upplifa nærveru Guðs í sálu þinni. Hins vegar, ef hlé eða truflun verður á flæði heilagrar hamingju, þá er það merki um framandi þátt í meðvitund .þinni sem verður að útrýma til að endurheimta innri gleði

Andlegi kennarinn, sem þekkir Guð í raun og veru, hefur eina löngun: að bjóða andlega leiðsögn þeim sem hennar leita, hvetja þá til að hugsa um Guð og nálgast hann í hjarta, sál, huga og verki. Allir sem tengjast honum fá blessun Guðs fyrir tilstilli hans, því hann er einungis auðmjúkt verkfæri í .höndum Guðs almáttugs

Maður getur ekki verið með Guði einfaldlega með því að halda að maður hafi náð andlegri uppljómun. Sjálfsbæting og siðferðisleg hreinsun eru nauðsynlegar forsendur til að ná hærri stigum. Það er mikill munur á því að þekkja Guð á mögulegan hátt og að þekkja hann á raunverulegan hátt. Það er aðeins með auðmýkt, visku, einlægni, dyggðugum karakter og einlægri löngun sem maður getur sannarlega

þekkt Guð. Það eru hinir auðmjúku sem kynnast Guði og sem
.Guð viðurkennir

Þeir sem kafa djúpt í alheimsvitund þróa náttúrulega
með sér einstaka andlega hæfileika og stjórn á náttúruöflum.
Hins vegar notar enginn sem öðlast sanna guðlega
meðvitund krafta sína til að monta sig og sýna sig, án visku
.eða hygginda

Vitrir menn skilja að Guð er eini aðilinn í tilverunni og
auðmjúklega eigna þeir honum þær einstöku gjafir sem hann
.hefur veitt þeim

Er ekki allt sem til er kraftaverk? Og er maðurinn ekki,
?einfaldlega vegna tilvistar sinnar, líka kraftaverk

Ef mannverur eru ekki ánægðar með öll þau undur sem
Guð hefur skapað, hvers vegna ættu dýrlingar þá að vinna
?fleiri kraftaverk

Réttlátir heilagir Guðs gera ekkert nema Guð biðji þá um
það, og stundum af ástæðum sem eru óljósar og erfiðar að
.skilja

Ég mun útskýra með dæmi hvernig æðri meðvitund er
.frábrugðin undirmeðvitund

Æðri meðvitund er það ástand þar sem þú getur –
vakandi og sofandi og með fullri meðvitund – framkallað
hvaða tilfinningu sem er í líkamanum með vilja og án
.nokkurs utanaðkomandi áreitis

Í heimi ómeðvitaðrar ímyndunar (draumaheimsins)
geturðu drukkið bolla af heitri mjólk, en þessi reynsla er
þröngvuð upp á þig. Í hærri meðvitund geturðu upplifað það
.sama, eða hvað sem er, í gegnum meðvitaðan vilja

Nema maður geti það, ætti maður ekki að blekkja sjálfan
sig og halda að maður hafi náð hæðum æðri meðvitundar.
Leiðin kann að virðast löng, en þúsund mílna ferðalag byrjar
með einu skrefi. Og svo lengi sem maður er bjartsýnn getur
.engin hindrun komið í veg fyrir að markmiðinu verði náð

Milljónir manna eru heillaðar af undrum
undirmeðvitundarinnar sem birtast í svefni. En í hærra

ástandi geturðu séð eða vitað hvað þú þráir, ekki í gegnum ímyndunaraflið, heldur í gegnum veruleikann. Ég get setið í þessum stól og fært hugann hvert sem er og séð .nákvæmlega hvað er að gerast þar

Stundum lifa lærisveinar í undirmeðvitundinni og stundum stíga þeir upp í hærri meðvitund. Og það eru fáeinir útvaldir sem geta farið yfir hærri meðvitund og náð alheimsmeðvitund: ríki hins guðdómlega anda, sem hefur .hvorki uppruna né orsök

Í ástandi hreinnar andlegrar meðvitundar þarf leitandinn enga ímyndunarafl til að upplifa hluti. Þegar þeir sameinast alheimsmeðvitund víkkar meðvitund þeirra út og sameinast hverju atómi tilverunnar og verða meðvitaðir um allan alheiminn og allar verur. Þessi reynsla er endalaus framlenging meðvitundar. Þeir sem upplifa þessa meðvitund finna fyrir nærveru í trefjum grassins og á fjallstindum, sem .og í hverri frumu líkama síns og hverju atómi í geimnum

En alheimsvitund er líka lengra en það

Þegar einstaklingur getur fundið fyrir nærveru sinni í allri tilverunni

Gleðin veit líka hvað býr handan tilverunnar

Það sameinast hinni alhliða guðlegu meðvitund. Friður .sé með þér

Innsýn

Innsýn er leiðin sem við getum notað til að skynja heim formanna, sem er ekki skynjaður með skilningarvitunum fimm eða vitsmunum. Það er rétt að heimur formanna birtist í og í gegnum skynjunarheiminn, og það er rétt að þekking á hinum síðarnefnda þýðir að þekkja hina fyrri, en það er munur á því hvernig þau tvö eru þekkt.

Getum við sannarlega þekkt skynjunarheiminn í öllum sínum víddum með skynjun eða hugsun einni saman? Auðvitað ekki. Það eru óendanlegir sannleikar, fyrirbæri, lögmál og tengsl, bæði í náttúrunni og í okkar eigin líkama, sem eru áfram innsiglaðar bækur og falin leyndarmál fyrir mannkynið. Hvernig getum við þá mögulega skilið andlegu sviðin sem liggja handan allra hugsana og skynjunar?

Innsýn sprettur upp og starfar innan frá sálinni, en hugsun kemur utan frá. Innsýn gerir okkur kleift að standa augliti til auglitis við sannleikann, en hugsun gefur okkur óbeina mynd af honum.

Innsýn sér sannleikann sem heild vegna undarlegs og undursamlegs tengsla (milli hans og sannleikans), á meðan hugurinn vinnur að því að skipta og sundra sannleikanum.

Sérhver manneskja býr yfir innsæisgetu, rétt eins og hún býr yfir greind. Og rétt eins og hugsun er hægt að þjálfa og fínpússa, þannig er einnig hægt að rækta og þróa innsæi. Í innsæi erum við í fullkomnu samræmi við sannleikann. Heimur sælu , með einingu í fjölda) og með innri lögmálum sem stjórna andlegum heimi, og við erum einnig í samræmi við Guð

Hvernig staðfestum við tilvist okkar? Er það með skynjun? Upplýsa skynfærin okkur um tilvist okkar og afhjúpa þau uppsprettu vitundar okkar um tilvist? Auðvitað ekki. Tilfinningin um tilvist er ekki háð skynfærunum, sem geta ekki verið meðvitaðar um neitt án þess að við skiljum fyrst að við erum hluti af skynjunarferlinu sjálfu.

Segja skynjun og hugsunarferlið okkur að við séum til? Alls ekki, því gögn hugans samanstanda af skynjunaráhrifum og þau – eins og kemur í ljós – geta ekki sannað fyrir okkur að við séum til.

Hugsunin getur ekki veitt okkur vitund um tilvistina því tilvistin er innbyggð í hugsunarferlinu sjálfu. Þegar við berum okkur saman við umheiminn og reynum að rökræða eða álykta að við séum til, þá er vitundin um tilvistina til staðar í sjálfri hugsuninni og rökræðunni. Miðað við takmarkanir hugsunarinnar og ófullnægjandi skynfærin, hvernig getum við vitað að við erum til? Svarið liggur eingöngu í innsæi sálarinnar. Þessi þekking er birtingarmynd innsæis. Hún fer yfir skynsemina og skynfærin, sem eru ekki til án innsæis.

Innsýn er erfitt að skilgreina því hún er okkur öllum svo nálæg. Hvert og eitt okkar finnur fyrir henni. Vitum við ekki hvað tilvistarvitund er? Hún er svo kunnugleg að það er erfitt að skilgreina hana. Ef þú spyrðir einhvern hvernig hann veit að hann er til, gæti hann ekki svarað. Hann veit það, en hann getur ekki skilgreint það. Hann gæti reynt að útskýra það og tjá það, en orð hans geta ekki miðlað því sem hann finnur innra með sér. Innsýn býr yfir þessum eiginleika í öllum sínum myndum og birtingarmyndum.

Fjórða aðferðin, sem útskýrð er annars staðar, byggir á innsæi. Því meira sem við gefum henni gaum, því betur munum við þekkja Guð.

Með innsýn kynnist maður Guði og tenging myndast milli skynjunarheimsins og hugsjónarheimsins. Hið síðarnefnda skynjast í og í gegnum skynjunarheiminn. Þá dofna áhrif skynfæranna, truflandi hugsanir hverfa og við kynnumst Guði - uppsprettu sælu - og innra með okkur rennur upp vitund um Hið eina og allt í einu. Þetta er sú innsýn sem spámenn, mikilmenni og spekingar heimsins búa yfir.

Þriðja aðferðin, eða hugleiðandi aðferðin sem lýst var áðan, leiðir okkur einnig inn í heim innsýnarinnar þegar við iðkum hana af kostgæfni og virkni, en hún er óbein aðferð og krefst meiri tíma til að skapa í okkur það sem gerist í gegnum beina innsýn eða þekkingu.

Þess vegna getum við, með innsæi, þekkt Guð í öllum birtingarmyndum hans. Skynfæri okkar eru ófær um að opinbera hann okkur, því þau skynja aðeins ytra útlit hans. Enginn greind eða rökhugsun getur sannarlega þekkt Guð, því greindin getur ekki farið yfir upplýsingar og gögn skynfæranna. Hún getur aðeins skipulagt og túlkað skynjunaráhrif.

Þegar skynfærin bregðast við að færa okkur nær Guði, bregst einnig hugsunin því hún reiðir sig á þær. Þess vegna verðum við að leita til innri sjónar til að opinbera Guð í blessaðri mynd hans og öðrum birtingarmyndum hans.

Hins vegar eru nokkrar hindranir á þessari innsæisskynjun, svo sem veikindi, andleg veikleiki, efi, leti, efnisleg metnaður, frávikshugsanir og óstöðugleiki. Þessar hindranir eru annað hvort arfgengar eða áunnir í gegnum samskipti við aðra. Hægt er að sigrast á arfgengum tilhneigingum okkar til skaðlegra og óhollra hluta með mikilli andlegri áreynslu, rétt eins og við getum sigrast á mistökum og gremju með viljastyrk. Með réttri áreynslu og félagsskap góðs fólks - þeirra sem eru helgaðir Guði - getum við upprætt slæma venjur úr garði sálarinnar og plantað góðum í þeirra stað.

Nema við fylgjum þeim sem hafa séð, snert og skilið sannleikann í lífi sínu, þá vitum við kannski ekki hver sá sannleikur er.

Rannsóknarandi er eðlislægur öllum, og hver einstaklingur í þessum heimi er leitandi sannleikans,

sem er eilíf arfleifð hans, og hann leitar stöðugt að honum, viturlega eða heimskulega, þar til hann finnur hann og endurheimtir hann að fullu.

Það er ekki of seint, þeir sem leggja sig fram munu ná árangri, og þeir sem þrauka munu ná áfangastað!

Ósýnilegi maðurinn

Meistari Paramhansa Yogananda

Sú hugmynd að menn séu verur sem eru ósýnilegar berum augum virðist óeðlileg og órökrétt. Við erum sýnileg okkur sjálfum á hverjum degi sem efnislegar verur. En það eru margar leiðir sem við afhjúpum okkar falda, nauðsynlega eðli.

Til dæmis, ef þú lokar augunum, verður líkami þinn ósýnilegur fyrir þér. Hvernig veistu þá að þú ert til? Þú finnur fyrir þyngd líkama þíns og þú getur heyrt, lyktað, smakkað og fundið, en þú ert aðeins í raun þú sjálfur í hugsun og tilfinningu. Þú ert falinn kjarni sem margar hugsanir snúast um. Opnaðu nú augun. Spurningin er: ert þú sú mynd sem þú sérð eða innri vera sem þú fannst fyrir fyrir augnabliki með lokuð augun?

Sýnilegi maðurinn skiptir ekki miklu máli. Falinn sjálfið, eða sálin, er það sem raunverulega skiptir máli. Þegar þú sefur ert þú ómeðvitaður um sýnilega manneskjuna, en þú ert meðvitaður um sjálfan þig því þegar þú vaknar veistu hvort svefninn var friðsæll og rólegur eða ekki. Þess vegna er falinn sjálfið þitt raunverulegt. Án þessa ósýnilega sjálfs hefði sýnileg ímynd þín enga merkingu eða þýðingu.

Án hins hulda sjálfs væri líkaminn einskis virði, eins og líflaust lík eða stíft hræ

Hið hulda, innra sjálf er hið sanna. En samt, undarlega nóg, gera menn enga tilraun til að greina eðli þessa hulda sjálfs! Athygli þeirra beinist alfarið

að efnisforminu, sem þeir geta auðveldlega snert og séð. Þess vegna eyða þeir dögum sínum og nóttum í að sinna efnislegum líkama sínum og þörfum hans, án þess að stoppa til að íhuga að hið ósýnilega innra sjálf er hinn sanni veruleiki.

Innan í efnislíkamanum býr ljóslíkami með sömu líkingu. Þótt hann sé ósýnilegur mönnum, er hann himnesk eða eterísk hjúpur sálarinnar.

Fólk sem hefur misst fingur finnur fyrir því að hann sé enn til staðar. Allir sem hafa misst útlim þekkja þessa tilfinningu. Það er falin, eterísk hliðstæða eða hliðstæða við hvert líffæri í líkamanum. Að baki efnishjartaðsins liggur falið hjarta, án þess gæti sýnilegt hjartað ekki sláð. Menn búa yfir ósýnilegum líffærum eins og sjón, heyrn, heila, beinum og taugum. Þessi líffæri, sem eru vefir ljóss og virkni, mynda ósýnilegan reikistjörnulíkama mannverunnar. Reikistjörnulíkaminn eða eterískur líkami er nákvæmlega eins og sýnilegi efnislíkaminn. Munurinn er sá að björt, lífsnauðsynleg form hans er afar lúmskt.

Þegar líkaminn er fatlaður ætti maður ekki að sannfæra sjálfan sig um að sjónin sé horfin eða að maður hafi misst hönd. Ósýnileg augu og hendur eru enn til staðar. Þótt efnisarmurinn sé lamaður er ósýnilegi armurinn ekki fatlaður. Trúið aldrei að ósýnileg líffæri séu á nokkurn hátt fyrir áhrifum af veikindum efnislegra líffæra, því neikvæðar hugsanir munu koma í veg fyrir flæði meðvitaðrar lífsorku til líffæra efnislíkamans.

Rafstraumurinn rennur í gegnum vírinn. Hvort er mikilvægara: vírinn eða rafmagnið? Vírinn er einfaldlega til staðar til að leyfa rafmagni að fara í gegnum hann. Tilvist rafmagns er ekki háð vírnum. Á

sama hátt er líkaminn til staðar til að vera notaður af ósýnilegri veru, sálinni, og ekki öfugt.

Því miður er þetta falda sjálf bundið líkamanum! Annars gætum við gengið á vatni, flogið í geimnum og snúið aftur til líkamans.

Hinn eteríski líkami hins hulda sjálfs býr yfir miklu meiri skynjun en hinn efnislegi líkami. Menn hafa skapað vélar sem í sumum tilfellum eru miklu æðri efnislíkamanum, sem er takmarkaður af fjölmörgum takmörkunum. En þegar vitund þín um hinn eteríska líkama þróast munt þú komast að því að hann getur heyrt það sem eyrað heyrir ekki og séð það sem augað sér ekki. Hann getur einnig lyktað, smakkað og snert hluti sem eru langt umfram efnislegu skynfærin.

Fólk hefur alltaf áhuga á lampa líkamans án þess að það komi nokkurn tíma til hugar að leita að þeirri leyndu rafmagni sem lýsir upp þann lampa.

Sýnilegi maðurinn er samsettur úr sextán frumefnum: efnum sem hægt er að kaupa á markaði! Líkaminn er lítils virði hvað varðar frumefni hans. Það er kominn tími til að mannkynið skilji betur hina ósýnilegu manneskju. Þessi huldi maður er sá sem býr yfir hæfileikum, hugsunum og félögum, sá sem elskar og hugsar, og án hans býr líkaminn ekki yfir neinu nema efnafræðilegu frumefnunum sem hann er samsettur úr.

Kastljós hugans verður að beina inn á við, frá hinni föngnu, sýnilegu manneskju.

Líkaminn þjáist af bakverkjum og krampa og hrörnar einnig með aldrinum. Hann kveinar, kveinar og þráir stöðugt þetta eða hitt.

Sýnileg manneskja þolir ekki ofsafengið, beinbrotandi fall og stundum hrökklast hún saman við eitt sting úr litlum nál.

Ósýnilegi maðurinn er ómeiddur. Hann er frjáls og óheftur. Hann getur rekið burt öll vandamál og pirring líkamans.

Hin falda manneskja innra með okkur er okkar sanna sjálf

Sú vera sem býr á bak við atóm líkamans er sálin, sem breytist ekki, breytist ekki og er aldrei háð sveiflum eða tortímingu.

Maður gæti haldið að hann sé líkaminn, en það er hann ekki. Ís getur brætt og horfið sjónum með uppgufun. Þessu ferli er hægt að snúa við með því að þétta gufuna í vökva og frysta hana síðan aftur í fast efni.

Að lifa eingöngu í meðvitund um efnislíkamann er andlega skaðlegt því líkaminn er viðkvæmur fyrir sársauka veikinda, meiðsla, hungurs og dauða. Við megum ekki sannfæra okkur sjálf um að við séum aðeins þessi sýnilegi líkami, undirorpinn rotnun og glötun.

Ekki er hægt að drepa né skaða hina huldu mannkynssögu innra með okkur. Ættum við ekki að leggja okkur betur fram um að skilja okkar óþekkta, eilífa eðli?

Með því að auka þekkingu okkar á þessu hulda sjálfi munum við geta stjórnað hinni sýnilegu manneskju, eins og hinir miklu meistarar gera. Þeir sem finna fyrir helgum krafti þeirra og skynja nærveru hins hulda, innra sjálfs geta losað sig við líkamlega þjáningu, jafnvel þegar hin sýnilega manneskja er í neyð og hættu.

Hver er leiðin að því að ná því fullveldi?

Meiri tíma ætti að verja í ró hugleiðslu og friðar. Þetta kann að virðast óæskilegt í fyrstu, því að lifa með meðvitaðri vitund um líkamann og óhóflega samsömun við skynjanir hans gerir það erfitt að

hugsa um neitt annað en endalaus vandamál, langanir og þarfir mannsins. En ný vídd mun opnast í meðvitund mannsins þegar maður staðfestir andlega sjálfsmynd sína og sannfærir sig um að maður sé sannarlega skapaður í hreinni mynd Guðs, að líf mannsins sé ekki hægt að eyðileggja á nokkurn hátt og að hann sé hin hulda, eilífa vera.

Hin ósýnilega manneskja er mynduð í Guðs mynd, frjáls eins og guðdómlegur andi. Í hinum sýnilega manneskju liggja allar takmarkanir og vandræði heimsins. Um leið og við verðum meðvituð um líkama okkar erum við bundin af takmörkunum hans. Þess vegna kenna hinir miklu okkur að loka augunum og minna okkur á – með hugleiðslu um hið falda sjálf – að við erum ekki bundin af takmörkuðum líkamlegum getu líkamans.

Ég hef oft staðhæft með mikilli trú og sannfæringu: „Ég er ekki bundinn af efnislegum líkama mínum. Hvert sem ég vil fara, þá er ég þar samstundis.“

Þú gætir sagt: „Þetta er bara hugmynd.“ Fínt. En hvað er hugmynd? Allt sem þú sérð í kringum þig er raunveruleg hugmynd. Þú getur ekki ímyndað þér neitt án hugsunar. Hugsunin sjálf er ósýnileg, en hún gerir allt sem við sjáum raunverulegt. Þannig að ef þú getur stjórnað hugsunum þínum geturðu gert allt sýnilegt og þú getur séð allt með krafti huglægrar einbeitingar þinnar.

Þegar þú einbeitir þér djúpt og ákaft geturðu séð með huganum hvað þú ert að hugsa um, rétt eins og þú sæir það með líkamlegum augum. Ósýnilegar hugsanir geta breyst í sýnilegar upplifanir.

Ef þú lokar augunum geturðu ekki séð líkama þinn, en hann er samt raunverulegur fyrir þér. Hvers

vegna heldurðu þá að hið falda sjálf sé óraunverulegt einfaldlega vegna þess að þú getur ekki séð það?

Í hugleiðslu horfir þú inn í myrkrið á bak við lokuð augu og einbeitir þér að hinu falda sjálfi eða sál innra með þér.

Með því að iðka sjálfsaga og snúa huganum inn á við samkvæmt vísindalegum hugleiðsluaðferðum sem andlegur leiðsögumaður þinn veitir þér, munt þú smám saman vaxa andlega. Hugleiðingar þínar munu dýpka og ósýnilegt sjálf þitt - andlega ímynd Guðs innra með þér - mun verða raunverulegt fyrir þér. Í þessari sælufullu vakningu sjálfsþekkingar verður takmörkuð líkamleg meðvitund sem eitt sinn var svo raunveruleg óraunveruleg og þú lærir að þú hefur uppgötvað þitt sanna, ósigrandi sjálf og áttað þig á einingu þess við Guð.

Þú munt einnig átta þig á því hvernig ósýnilegi maðurinn er bundinn við efnislíkamann með tengjum sem eru andleg og tilfinningaleg bönd og þrár eftir ákveðnum hlutum á jarðnesku plani.

En þegar þú, í gegnum djúpa hugleiðslu, getur leyst eða slitið þessar fjötrar, munt þú frelsast og vita að þú ert ímynd Guðs. Leitaðu að hinni ósýnilegu manneskju sem er föngnuð í skógi líkamlegra og efnislegra tilfinninga.

Ef þú þekktir þennan ósýnilega manneskju aðeins einu sinni, myndir þú átta þig á því að efnislíkaminn er ytra skel hans, og að hann hefur bæði bjartan líkama og innri vitsmunalíkama, og þú myndir líka átta þig á því hvílík undarleg vera þú ert!

Einbeittu hugsunum þínum að hinu ósýnilega sjálfi. Hin sýnilega manneskja er blekking og blekking. Innra eða ósýnilega sjálfið er hið sanna. Þegar þú áttar þig á þessu munt þú vita að þú ert ekki

af holdi og blóði, heldur hið hulda sjálf sem er handan seilingar rotnunar og tortímingar.

Þú ert sál og sálin deyr ekki! Hugsaðu ekki að gröfin sé endirinn. Þegar efnislíkaminn deyr færist sálin á annað tilverustig. Ekkert eyðileggst í raun. Upprunalega form líkamans er alltaf til staðar í eterinu.

Fólki finnst að látnir ástvinir þeirra séu farnir að eilífu vegna þess að það skortir andlega einbeitingu til að sjá þá í gegnsæjum myndum sínum í himneska heiminum þar sem þeir búa. Hugleiddu alltaf þennan sannleika og endurtaktu við sjálfan þig - ef þú hefur áhuga á þessum málum - "Ég er björt hönnun Guðs, ég er eilífur og sífellt reikandi í Guðs ríki."

Þú ert sú hulda vera sem dauðinn getur ekki snert og óheppni getur ekki haft áhrif á, og þú munt vera það um alla eilífð. Hvers vegna áttar þú þig þá ekki á ódauðleika þínum núna?

Líkamleg augu okkar blekkja okkur til að halda að þessi tvöfaldi heimur sé raunverulegur. Opnaðu andlegt auga þitt og sjáðu ósýnilega mynd þína. Þegar andlegt auga þitt opnast í kyrrð innri þagnar, mun hið hulda verða sýnilegt.

Þegar þú ert að hugsa, dreyma og einbeita þér djúpt, þá ert þú sá sem er falinn sjónum þínum. Sú manneskja er hin raunverulega og hin sýnilega er aðeins skuggi hennar.

Gleymdu skugganum og mundu hið raunverulega
Vertu eitt með hinum ósýnilega
Hin hreina mynd Drottins allrar sköpunar!
Friður sé með þér

Að kynna geimvitund

Ekki er hægt að ná alheimsvitund svo lengi sem til staðar er jafnvel lítill vitsmunalegur skjálfti eða minniháttar bylgja af andlegri kvíða. Vísindalegar hugleiðsluaðferðir bæta verulega gæði andlegrar einbeitingar og auka getu manns til að stjórna hugsunum sínum, og þannig spara honum ára árangurslausa flakk í heimi undirmeðvitundarinnar. Við neitum ekki notagildi undirmeðvitundarinnar sem geymsla minninga og sem ríki svefns og drauma. Hins vegar getur þetta ríki verið hindrun fyrir hugleiðslu og það hefur sinn eigin aðdráttarafl fyrir þá sem eru viðkvæmir fyrir fantasíum og tilhneigingu til að tengjast andaheiminum með því að fara inn í ríki ímyndunaraflslegra ofskynjana sem hafa hvorki raunveruleika né andlegt gildi og eru ekki mjög frábrugðnir venjulegum draumum á nóttunni. Vísindalegar hugleiðsluaðferðir, auk persónulegrar áreynslu, lyfta huganum upp í háleitt ástand sjálfsþekkingar og sátt við Guð.

Það sem ætti að forðast er það ríki sem er fullt af ímynduðum, blekktum upplifunum sem sumir rugla saman við andlegar, en eru allt annað en andlegar. Sönn andleg upplifun og ósvikin skilningur á sannleikanum er ekki hægt að ná án þess að einbeita huganum að Guði. Hugleiðandi einbeiting er ástand algjörrar andlegrar upptöku og algjörrar kyrrðar meðvitundar. Eðli tilverunnar er hreyfing, en eðli andans er kyrrð eða hreyfingarleysi. Einbeiting er því nauðsynleg fyrir heilaga sátt. Aðferðir og listir einbeitingar og hugleiðslu sem kenndar eru í sjálfsþekkingarlexíum leiða til fullkominnar samræmingar mannlegrar meðvitundar við guðdómlega meðvitund.

Heimurinn prédikar mikið og beitir litlu í framkvæmd. Þú gætir heyrt fyrirlestur um hunang hundrað sinnum en þú munt ekki vita bragðið af honum fyrr en þú smakkar hann. Á sama hátt er aðeins hægt að meta raunverulegt gildi allrar kennslu með iðkun. Við verðum að beita kenningum spámanna og mikilla persóna og lifa eftir þeim. Þá mun sannleikur þeirra verða okkar sannleikur og við munum átta okkur á því að hægt er að sanna og sýna fram á sannleikann og að hann er alheims. Þegar við göngum í ljósi sannleikans, hver sem trú okkar eða leið er, mun Guð samþykkja verk okkar og telja okkur meðal sinna útvöldu.

Maður verður að ganga sannleikans veg af einlægni og staðfestu. Mundu, kæri leitandi, að meðal milljóna manna leita aðeins fáeinir Guðs í raun og veru. Og jafnvel meðal þessara leitenda er aðeins lítill hópur sem heldur áfram allt til enda. En sá sem heldur áfram á veginum mun kynnast Guði. Svo lengi sem hjarta þeirra er með Guði munu þeir ná markmiði sínu, sama hversu oft þeir hrasa og falla. Svo lengi sem áform þeirra eru hrein og hvatir þeirra hreinar hafa þeir ekkert að óttast né munu þeir syrgja.

Því verðum við að gera okkar ítrasta til að gera hugleiðingu um Guð að lifandi reynslu í lífi okkar. Einlægni í trú er nauðsynleg og ómissandi krafa, því að uppgerð ein eykur aðeins hroka manns og fjarlægir þá frá raunverulegum tilgangi sínum.

Ég vona að Guð almáttugur muni gegna fyrsta sætinu í lífi ykkar og að þið munið aldrei gleyma honum, ekki einu sinni í smá stund. Megi þið ekki vera ánægð með hverfular ánægjur þessa heims, heldur gerið Guð að blessuðum áfangastað ykkar og

endanlegu markmiði í lífinu. Að baki takmarkaða líkamans liggur hið óendanlega algilda. Ég tala ekki um andleg mál nema ég finni Guð með mér og að ég sé í fullkominni sátt við hann. Og þegar ég tala út frá þeirri vitund, veit ég að orð mín eru gegnsýrð af anda sannleikans og að allir einlægir leitendur munu skynja sannleikann í því sem ég segi.

Það eru þeir sem rugla saman staðreyndum og tálsýnum og halda því fram að staðreyndir séu goðsagnir og tálsýnir, og að tálsýnir séu staðreyndir og ljós sem skín í myrkrinu.

Hæfni til að einbeita sér er ómissandi á andlegri leið til framfara og andlegs vaxtar. Án andlegrar einbeitingar getur maður aldrei fundið Guð. Við verðum að læra að loka gluggum meðvitundarinnar til að koma í veg fyrir að aðrar jarðneskar raddir og truflanir komist inn.

Þegar meðvitund er kvörðuð og andlega stillt, næst upplifunartengsl og leitandinn finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Guð er alltaf og að eilífu með mannkyninu og alls staðar. Hins vegar stafar vanhæfni til að skynja nærveru hans af uppteknum hugans af mörgum hrein veraldlegum málum. Einbeitt athygli, eða hugleiðsla um Guð, er verkfærið sem gerir okkur kleift að finna fyrir nálægð hans. Í þessu skyni stunda súfítar stöðuga minningu og endurtaka nafn Guðs (eins og „Það er enginn guð nema Guð“ eða „Ó, lifandi, ó, sjálfbærni“) þar til öll vera þeirra er frásoguð í merkingunni. Meðvitund þeirra færist þá auðveldlega yfir í andlega vídd og þeir upplifa ástand andlegrar alsælu svipað og jógar upplifa í djúpri hugleiðslu. Andleg upplifun er ein, þrátt fyrir mismunandi leiðir til að ná henni.

Guð er ekki fjarri mannkyninu Það er mannkynið sem fjarlægir sig vísvitandi Guði í gegnum hugsanir sínar og gjörðir Þegar þú skynjar sanna andlega ljós í hugleiðslu, reyndu þá að grípa það og finna að þú ert innan þess: eitt með því Guð er í hjarta þess ljóss - ljós ofan á ljós Og því nær sem þú dregurst þessu blessaða ljósi, því nær dregur þú Guði

Einkennandi fyrir guðlegt ljós er að sýn þess fylgir alltaf tafarlaus og sterk tilfinning um sælu eða gleði sem gegnsýrir hvert atóm í hverri frumu í hverju vef líkamans. Þessi tilfinning um sælu er ekki tálsýn; heldur eiga sumir erfitt með að bera styrk andlegrar alsælu vegna þess að hugur og líkami eru óvanir henni. Þessi alsæla er hið endanlega markmið og blessaðir eru þeir sem smakka nektar þess, því þeir hafa drukkið af uppsprettu lifandi lífsins vatns.

Því meiri frið sem maður finnur við einbeitingu, því dýpri og árangursríkari verður hugleiðsla hans um Guð. Ef tíminn sem varið er í lestur andlegra bóka væri í staðinn helgaður hugleiðslu, þá væru framfarirnar, bæði andlegar og andlegar, miklu meiri. Alvarlegir hugleiðendur draga úr svefni sínum og helga fleiri klukkustundir hugleiðslu því hvíldin sem þeir upplifa í hugleiðslu er hundrað sinnum hressandi og örvandi en svefn.

Nema maður geti þaggað niður raddirnar í meðvitund sinni, getur hann ekki náð til Guðs. Þess vegna leituðu spámenn og dýrlingar hælis í hellum, fjöllum og skógum. Það er brýn þörf á að sökkva sér aftur og aftur niður í innri kyrrð með því að iðka einbeitingu og hugleiðslu, og þá mun mikinn friður og djúpa hamingju finnast. Eins og viskutextarnir segja:

Sá sem er laus við endurnýjaðar langanir og þrá eftir eignum, sem stjórnar hjarta sínu og huga (tilfinningum sínum og hugsunum) og leitar kyrrðar, verður alltaf að reyna að sameinast alheimsandanum.

Einnig er þörf á meiri iðkun hugleiðsluþagnar á tilbeiðslustöðum. Við ættum að tala minna og hugleiða meira. Á meðan ég var í andlegri þjálfun á Indlandi hélt kennari minn, Sri Yuktiswar, aðeins einn fyrirlestur fyrir okkur öðru hvoru. Oftast sátum við í kringum hann í þögn og djúpri einbeitingu.

Sannur andlegur leiðsögumaður býr yfir meira en bara skriflegri þekkingu. Frá honum getum við lært visku og eingyðistrú vegna þess að hann veit og veit að hann veit, vegna þess að hann þekkir sannleikann í sjálfum sér og hann hefur ekki aðeins lesið bækur.

Rýmið skiptist í tvo hluta eða þætti. Sköpunin er annar þáttur rýmisins og á hinum þættinum er Guð einn, þar sem sköpunin er alls ekki til. Það er ríki myrkursins sem er ekki myrkur og ljóssins sem er ekki lýsandi. Þar sem engin sól rís, ekkert tungl skín og enginn eldur logar, þar er eilíf, ævarandi bústaður Guðs.

Þessi tvíhyggja á einnig við um mannlega meðvitund. Mannveran hefur tvo þætti: annan sýnilegan og hinn ósýnilegan. Með opnum augum skynjar þú augljósa tilvist og sérð sjálfan þig innan hennar. Með lokuðum augum sérðu ekkert nema dimmt tómarúm. Samt sem áður er meðvitund þín mjög skynjanleg og virk. Ef þú, með djúpri íhugun, getur komist í gegnum myrkrið á bak við lokuð augu, munt þú skynja ljósið sem öll sköpunin stafaði af. Í andlegri alsælu fer meðvitundin yfir augljóst ljós og inn í ríki alheimsmeðvitundar, sem er til staðar á bak

við allar gerðir og form sköpunarinnar. Þessi meðvitund fer fram úr allri skynjun. Hvað varðar kjarna hennar, sælu hennar og ástand sem tengjast henni, er erfitt að lýsa þeim nákvæmlega þar sem þau tilheyra andlegri vídd sem fólk heimsækir sjaldan, þrátt fyrir tilvist sannleika hennar og sannleika veru hennar.

Guð hefur gefið okkur tækifæri til að upplifa, í meðvitund okkar, nákvæmlega þann hátt sem lögmál alheimsins starfa. Þetta formlausa meðvitundarástand, sem jafnvel er skynjanlegt með lokuðum augum, má bera saman við hið óendanlega ríki (myrkur án myrkurs) og (ljós án uppljósunar), þar sem Guð er til án allra þeirra forma, eiginleika og tvíhyggju sem einkenna efnislega sköpun hans. Í þessari óendanlegu eilífð handan sköpunarinnar er Guð einn til í meðvitund um algjöra sælu, sífellt nærverandi, meðvitaður og endurnýjaður. Þessi meðvitund er ólýsanleg vegna þess að hún er algjörlega einstök. Í þessu ríki eilífðarinnar, þar sem hið algilda og hið óendanlega ríkja, eru engir heimar eða verur af neinu tagi. En hinum megin við geiminn skynjar Guð allt - alla sköpunina - innra með sér.

Í heimi hins ósýnilega liggur verksmiðja alheimanna. Stjörnufræðingur einn benti á að geimurinn væri sannarlega undraverður; allt stafar frá honum og leysist upp í honum. Hvert hverfa þá atóm, efnisþættir þeirra og heilir heimar?

Alltaf þegar efni virðist freistandi og freistandi, lokaðu augunum. Horfðu í eigin barm og hugleiddu uppsprettu lífsins. Þú sérð kannski ekkert og finnur ekkert, en allt sýnilegt kemur frá þeirri ósýnilegu uppsprettu (og ljós skín í myrkrinu) (Ljós himins og

jarðar). Ef þú heldur áfram að horfa inn í myrkrið með kyrrlátri, djúpri einbeitingu, munt þú finna þetta mikla ljós. Því handan við myrkrið liggur andleg vitund og handan við myrkrið liggja önnur ríki (Í húsi föður míns eru margar setur) (og heimili lífsins eftir dauðann er betra og hversu frábært heimili fyrir hina réttlátu!).

Alheimshugurinn er til beint handan geimsins. Handan við mannlega meðvitund er meðvitund Guðs. Nóg af þessari fáfræði um nærveru hans. Við verðum að hræra og hræra í myrkrinu með íhugun og ekki hætta fyrr en við finnum hann. Þar, í hinu óendanlega algilda, eru óteljandi skynjanir, óteljandi innri sýnir og lausnir á öllum vandamálum lífsins.

Sannleikurinn sem ég hef lært að skilja með sjálfsskoðun afhjúpar lífeðlisfræðileg lögmál sem eru uppgötvuð vísindalega með öðrum hætti. Þegar ég loka augunum sé ég gegnsæja strauma lífsins flæða um líkama minn. Ekki halda að þú sért einn í þeirri kyrrð sem þú upplifir. Guð er með þér og það er engin ástæða til að halda að hann sé það ekki. Loftið er fullt af tónlist sem viðtæki nema. Þannig er það með Guði að hann er með okkur á hverri stundu tilveru okkar. En til að skynja nærveru hans verðum við að iðka djúpa hugleiðslu. Við ættum ekki að láta augnlok okkar lokast í svefni áður en við fáum jafnvel minnsta merki um að Guð sé með okkur; aðeins þá getum við sofið vært og friðsælt. Og þú, sem þráir og þráir, horfðu fast inn í myrkrið þar til þú uppgötvar undursamleg leyndardóma þess.

Einu sinni sat ég í bókasafninu mínu um fjögurleytið síðdegis þegar skyndilega hvarf andardrátturinn og útlimir mínir stirðnuðu. Ég varð

vitni að dauðaferlinu. Andardráttur og hreyfing yfirgáfu líkama minn, en ég var samt meðvitaður. Það var dásamleg upplifun. Ég sá líkama minn og alla náttúruna sem hreyfanlegar geimmyndir úr guðdómlegu ljósi. Og ég hrópaði gleðilega: „Það er enginn dauði, Guð minn! Allur þessi heimur er ekkert annað en hreyfanlegt myndasafn!“

Höfðinginn sem situr í stól sínum eða hásæti gæti sagt: „Ég er hlýðni meistarann sem beygir sig fyrir mér.“ En látum dauðann veita hlýðna meistaranum eitt af banahöggum sínum og hann mun heyra fortíðinni til.

Vinir mínir, hinn sanni konungur er sá sem elskar Guð, finnur nærveru hans í allri sköpuninni og ber umhyggju fyrir öðrum eins og hann ber umhyggju fyrir sjálfum sér. Jafnvel dauðinn mun ekki valda honum ótta eða læti, því hann sér hann sem leið inn í Guðsríki (þar sem þeir munu dvelja að eilífu).

Það eru þrjár leiðir til að víkka út meðvitund manna til alheimsmeðvitundar. Fyrsta leiðin er félagslega leiðin, þar sem við rekum eigingirni úr sálum okkar og erum fullkomlega reiðubúin að hjálpa fólki og þjóna þeim sem þurfa á því að halda. Við verðum að vera trygg og trúföst vinum okkar og finna kærleika til allra sem Guð hefur gefið okkur fjölskyldum svo að við getum víkkað út mörk meðvitundar okkar með því að sýna öðrum einlæga umhyggju og vinna fyrir þá. Við lærum kærleika og fórnir fyrir ástvini okkar í fjölskyldulífinu og þannig náum við einhverri útvíkkun í meðvitund okkar. En þetta er ekki nóg. Kærleikur sem takmarkar sig við þröngan hring verður takmarkaður og ófær um útvíkkun. Þegar hann verður ópersónulegur stækkar

hringurinn og umfang hans stækkar. Þessa tegund kærleika verður að næra og við verðum að reyna að veita öllum sama kærleika og við finnum fyrir fjölskyldu okkar og ástvinum, vinna fyrir aðra rétt eins og við vinnum fyrir okkur sjálf (Guð elskar þá sem gera gott). Þetta er félagslega leiðin til að ná alheimsmeðvitund - leið þjónustu og kærleika.

Guð elskar okkur jafnt sem eina stóra alheimsfjölskyldu og væntir þess að við elskum hvert annað. Ef við elskum finnum við hamingju; ef við elskum ekki refsum við okkur sjálfum með sársauka og þjáningum.

Hugsunarháttur heimsins verður að breytast. Við erum öll til vegna þess að okkar sanna eðli er í eðli sínu alhliða.

Ég finn gleði í að gefa öðrum og upplifi mesta hamingju í að vera vitni að hamingju þeirra. Þegar við elskum aðra og finnum fyrir þeim samkennd, finnum við að öll tilveran bregst við okkur. Spámenn og mikilmenni hafa sýnt okkur leiðina að því að ná alheimsvitund. Þannig ættum við fúslega að veita ást, þjónustu og samúð.

Sá sem hefur alhliða meðvitund er hamingjusamur einstaklingur. Hann takmarkar ekki ást sína við fáa útvalda og útilokar alla aðra frá hring sínum um ástúð og samúð. Þannig ættum við að líta á allan heiminn sem fjölskyldu okkar. Þessi meðvitund er alltaf með mér og ég finn að allir tilheyra mér. Sá sem hefur alhliða meðvitund elskar alla eins og hann elskar bræður sína, systur, foreldra og vini.

Önnur leiðin að alheimsvitund er í gegnum sjálfsaga. Maður má ekki verða fórnarlamb óhófs. Það

er í lagi að njóta hlutanna, en hjarta manns og sál ættu ekki að festast við þá. Þeir sem vilja víkka út mörk meðvitundar sinnar verða að vera frjálsir í hugsun og gjörðum, góðir, blíðir og þægilegir, sjálfsagaðir, stjórna löngunum sínum, forðast að verða þrælar skaðlegra venja og hegða sér í samræmi við heilbrigða trú sína, sem er siðferðilega og siðferðilega réttlætanleg. Það er nauðsynlegt að rækta sjálfsstjórn og fara yfir tvíhyggju hita og kulda, gleði og þunglyndis, heilsu og veikinda til að ná alheimsvitund.

Við verðum að þola allt án óróleika eða sálrænnar truflunar. Sá sem hvorki bindur sig við fjötra þessa heims né leyfir óheftum tilfinningum að rugga sér eða raska andlegum friði sínum, býr yfir ósviknum skilningi og djúpri visku. Þriðja aðferðin er sú frumspekilega. Leitaraðilinn verður að frelsa sig frá skorðum líkamans með réttri íhugun til að skyggnast inn í hærri sjóndeildarhring meðvitundarinnar og snerta víddir þeirra. Þetta næst aðeins með því að róa hvirfilbyl hugsana sem berja sálartjörnina og skapa öldur og óróa innan hennar. Þegar ósamræmi hugsananna seytlar róast yfirborð vatnsins og himininn og allt sem í honum er endurspeglast skýrt og hreint.

Ef þú setur innsiglaða vatnsflösku í vatnstank helst innihald flöskunnar aðskilið frá vatninu í kring. En ef þú fjarlægir innsiglið blandast vatnið í flöskunni við vatnið í tankinum. Á sama hátt fjarlægir venjulegt fólk Guð frá lífi sínu vegna þess að meðvitundarker þeirra er lokað af fáfræði. En þegar innsiglið er aflétt með réttri hugleiðslu upplifir leitandinn frið Guðs bæði innan og utan líkamans. Með aukinni hugleiðslu vex friður og andleg gleði endurnýjast.

Guð umlykur mannkynið á alla kanta, en þau skynja hann ekki. Þau geta ekki fundið raunverulega nærveru hans innra með sér og í kringum sig nema þau fjarlægi tappann eða huluna af fáfræði og sökkvi meðvitund sinni niður í heilaga vitund hans.

Ef maður drukknar í hafi efnislegra girnda, þá mun hann drukkna. En ef hann drukknar í hafi Guðs, þá mun hann lifa að eilífu.

Og þegar þið finnið Guð, vinir mínir, munuð þið finna fyrir sannri og varanlegri ánægju

Mannleg vinátta getur rofnað og rofnað, en Guð mun ekki yfirgefa þig

Jafnvel þótt allir yfirgefi þig og yfirgefi þig, svo lengi sem Guð er með þér, þá mun allt vera þitt.

Friður, miskunn og blessun Guðs sé með þér

Jóga og hærri skynjun

Jóga er safn vísindalegra aðferða til að sameina mannsálina við hið guðdómlega. Við erum upprunnin frá Guði og verðum að snúa aftur til hans. Við höfum virst aðskilin frá honum og verðum meðvitað að endurheimta einingu okkar við hann. Jóga kennir okkur hvernig á að sigrast á blekkingunni um aðskilnað og átta okkur á einingu okkar við Guð. Enski skáldið Milton skrifaði um mannsálina og hvernig hún getur endurheimt sælu sína. Þetta er endanlegt markmið jóga: að endurheimta týnda paradís andlegrar meðvitundar, þar sem mannkynið veit að það var .og er alltaf eitt með guðdómlega andanum

Hinir sönnu undirstöður trúarbragða ættu að vera vísindi sem allir leitendur geta beitt til að ná til hins eina Guðs. Jóga .er sú vísindi

Það er brýn þörf á vísindalegri nálgun á trúarbrögð. Ýmsar stífar kenningar hafa haldið fólki sundruðu, jafnvel þótt hús sem er sundrað gegn sjálfu sér geti ekki staðist. Þannig er eining ólíkra sértrúarsöfnuða og trúarbragða aðeins hægt að ná þegar fylgjendur og iðkendur þessara trúarbragða öðlast ósvikinn innri skilning á Guði. Aðeins þá munum við eiga sanna bræðralag meðal mannkyns undir .föðurhlutverki Guðs

Allar hinar miklu trúarbrögð heimsins tala um nauðsyn þess að finna Guð og bræðralag mannkynsins, og kenningar þeirra innihalda siðferðilegar undirstöður og siðferðislegar meginreglur. Hvað skapar þá muninn og sundrungin milli þessara trúarbragða? Það er blind ofstæki í huga fólks. Við getum ekki náð til Guðs með því að einblína á stífleika í kenningum, heldur með raunverulegri þekkingu á guðdómlegum anda. Þegar fólk skilur alheims sannindi sem mynda grundvallaratriði hinna ýmsu trúarbragða, munu allir erfiðleikar sem tengjast trúarofstæki hverfa. Allir eru fjölskylda mín og ástvinir mínir, og þess vegna tilbið ég Guð í .öllum musterum sem byggð eru honum til heiðurs

Við verðum að byrja að byggja upp alþjóðlega einingu, byggða á hugmyndinni um al-trúarlegt musteri (musteri allra trúarbragða), þar sem við virðum öll trúarbrögð sem kalla eftir tilbeiðslu Guðs og leiða fylgjendur sína til hans. Slík musteri, helguð hinum eina Guði sem öll trúarbrögð dýrka, verða að vera byggð alls staðar og ég spái því að þetta muni gerast í framtíðinni. Fólk Austurs og Vesturs verður að eilífu að rífa niður - og eyðileggja - þröngar, gervilegar hindranir innan húsa Guðs. Þegar fólk öðlast sjálfsþekkingu í gegnum jóga mun það átta sig á því að það er allt elskað og útvalið af .Guði

Þessi andlega eining er augljós hjá þeim miklu sem búa yfir sjálfsþekkingu. Blindir geta ekki leitt blinda. Aðeins

andlegur kennari sem þekkir Guð í raun og veru getur veitt öðrum guðdómlega þekkingu. Til að endurheimta guðdómleika sinn verður maður að hafa slíkan upplýstan kennara. Sá sem fylgir sönnum kennara eða andlegum leiðsögumanni verður eins og þeir, því slíkur upplýstur maður vinnur að því að lyfta lærisveininum upp á stig eigin sjálfsþekkingar. Þegar ég fann minn virta kennara ákvað ég að líkja eftir honum á allan hátt: að setja Guð einan á hásæti .hjarta míns og deila blessunum hans með öðrum

Hinir vitru segja að til að öðlast dýpstu þekkingu verði .maður að beina athygli sinni að hinu alvitra andlega auga

Í djúpri einbeitingu, jafnvel sá sem ekki er jógi, hrukkur ennið. Þessi punktur er miðpunktur fókussins og staðsetning hringlaga augans, sem er einnig gluggi að andlegri innsýn. Þetta er hin sanna „kristalkúla“ sem jóginn horfir inn í til að skilja leyndardóma alheimsins. Þeir sem ná nægilegri dýpt í einbeitingu sinni munu geta komist í gegnum þetta „þriðja“ auga og skynjað Guð. Þess vegna verða sannleikaleitendur að rækta hæfileikann til að losa meðvitund sína og skynjun í gegnum þetta þriðja auga. Iðkun jóga hjálpar lærisveininum .að opna eina augað innsæisvitundar

Innsýn, eða bein þekking, byggir ekki á neinum skynjunarupplýsingum. Þess vegna er hún oft kölluð innsæishæfni (sjötta skilningarvitið). Allir búa yfir þessum sjötta skilningarvitum, en flestir vinna ekki að því að þróa hann. Hins vegar hafa næstum allir upplifað innsæi. Kannski hafa þeir á tilfinningunni að eitthvað sé að fara að gerast, og .svo gerist það þrátt fyrir skort á skynjunarsönnunum

Það er nauðsynlegt að rækta beina, innri innsýn eða sjálfsþekkingu, því sá sem þekkir Guð í raun og veru er sjálfsöruggur. Þeir vita, og þeir vita að þeir vita. Við verðum að vera jafn viss um nærveru Guðs og við erum um bragð fíkja eða vínberja. Ég tók ekki að mér það verkefni að kynna

öðrum Guði fyrr en kennarinn minn sýndi mér leiðina að fullkominni sátt við hann, og eftir að ég hafði upplifað .nærveru hans og áttað mig á tilvist hans innra með mér

Vesturlönd hafa alltaf verið upptekin af því að byggja stórar kirkjur og dómkirkjur til tilbeiðslu, en þessar risavaxnu og stórkostlegu byggingar hjálpa sjaldan þeim sem leita Guðs að finna hann. Í Austurlöndum er áherslan lögð á að rækta menn með guðlega þekkingu. Hins vegar eru þessir upplýstu einstaklingar ekki alltaf aðgengilegir andlegum leitendum, þar sem þeir dvelja oft í afskekktum og einangruðum hreiðrum. Þess vegna eru andlegar miðstöðvar nauðsynlegar þar sem fólk getur upplifað guðlega nærveru og upplýstir kennarar geta aðstoðað þá við þetta. Hvernig getur maður öðlast guðlega þekkingu frá kennara sem þekkir ekki Guð? Kennarinn minn sannfærði mig um nauðsyn þess að þekkja Guð áður en reynt er að tala um hann við aðra, og hjarta mitt flæðir yfir af þakklæti fyrir leiðsögn hans! !Sannarlega var hann eitt með Guði

Guð verður fyrst að skynjast í efnislíkamanum og hver sem leitar að honum ætti að fínpússa hugsanir sínar daglega og leggja á altari sálar sinnar saklaus, ilmandi blóm hreinnar, heilagrar kærleika. Hver sem finnur Guð innra með sér mun einnig skynja nærveru hans í hverju musteri, kirkju, mosku, .helgidómi og samkomu sem hann kemur inn í

Jóga umbreytir fræðilegri guðfræði í hagnýta reynslu

Að elska Guð af öllu hjarta þýðir að beina huganum frá skilningarvitunum og bjóða hann Guði. Öll einbeiting tilveru manns verður að vera Guði í hugleiðslu. Sérhver sem leitar Guðs verður að læra að einbeita huga sínum. Bæn sem borin er fram á meðan hugurinn er samtímis upptekinn af öðru er óeinlæg og óásættanleg í augum Guðs. Jógakennarar segja að til að finna Guð verði maður fyrst að leita hans með öllum .huganum og með fullkominni einbeitingu hugsana

Sumir segja að Indverjar séu betur til þess fallnir en aðrir að stunda jóga og að jóga sé ekki fyrir alla. Þetta er ekki rétt. Margir eru í dag í þeirri stöðu að stunda jóga meira en Indverjar, því vísindalegar framfarir hafa veitt mannkyninu nægan frítíma. Austurlönd þurfa að nýta sér meira af háþróaðri tækni Vesturlanda til að gera lífið auðveldara og innihaldsríkara og Vesturlönd ættu að læra af Austurlöndum hagnýtar, frumspekilegar aðferðir jóga svo allir geti fundið leið sína til Guðs. Jóga er ekki trúarleg sértrúarsöfnuður heldur alhliða, hagnýt og nothæf vísindi sem við getum .notað til að finna Guð

Jóga er fyrir alla: bæði fyrir Vesturlandabúa og Austurlandabúa. Það er ekki hægt að segja að síminn sé ekki fyrir Austurlönd bara vegna þess að hann var fundinn upp í Vesturlöndum. Á sama hátt eru jógaiðkanir sem þróaðar voru í Austurlöndum ekki eingöngu fyrir Austurlönd heldur eru .þær til hagsbóta fyrir allt mannkynið

Hvort sem einstaklingur fæðist á Indlandi eða annars staðar í heiminum, þá mun hann einn daginn deyja. En einstaklingur getur glatað sér í Guði á hverjum degi, jafnvel þótt það sé aðeins í örfáa stund. Jóga veitir aðferðina og .hæfileikann til að gera það

Mannverur lifa í líkamanum eins og fangar í haldi, og þegar tíminn er liðinn þjást þær af skömminni að vera reknar út. Ást á líkamanum er ekkert annað en ást á fangelsun. Vegna þess að við höfum vanist því að búa í líkamlegu búri höfum við gleymt merkingu sannrar frelsis. Það er engin afsökun fyrir því að leita ekki frelsis. Að uppgötva sjálfan sig og skilja eilífa eðli sitt er lífsnauðsynlegt fyrir hverja .manneskju. Jóga lýsir upp leiðina

Sálin ætti að stíga upp aftur til Guðs

Áður en alheimurinn var til var alheimsvitund til. Hvað er alheims- eða geimvitund? Það er hinn algildi andi, eða hinn

óendanlegi og takmarkalausi Guð, eilíflega nærverandi, meðvitaður og síendurnýjandi sæla, falinn á bak við öll geimform, lögun og fyrirbæri. Þegar sköpunin varð til birtist geimvitund í efnisheiminum sem andleg meðvitund, hrein speglun huga og meðvitundar Guðs, nærverandi og falin í allri sköpuninni. Þegar andleg meðvitund steig niður í efnislíkama mannsins varð hún sál eða háleit meðvitund: guðleg sæla, eilíflega nærverandi, meðvituð og síendurnýjandi, til staðar einstaklingsbundið innan efnislegrar uppbyggingar. Þegar mannsálin sameinast líkamanum birtist hún sem sjálfsvitund eða egóið. Jóga kennir að sálin verði að klífa upp meðvitundarstigann til að .ná til hins guðdómlega anda

Leyndarmál hamingjunnar: að finna fyrir guðlegri nærveru

Það er fullkomlega í lagi að njóta lífsins; sönn hamingja felst í því að vera ekki bundin neinu. Njóttu ilms blómsins en reyndu að sjá Guð í því. Ég hef haldið skilningarvitunum mínum meðvituðum svo að með því að nota þau geti ég alltaf hugsað um Guð og fundið nærveru hans í hjarta mínu. „Augu mín voru sköpuð til að sjá fegurð þína alls staðar, ó Drottinn. Eyru mín voru mynduð til að heyra alhliða rödd þína.“ Það er jóga: eining við Guð. Það er engin þörf á að fara í skóginn til að finna hann. Veraldlegar venjur munu binda okkur hvar sem við erum þar til við losum okkur við þær. Jógí veit hvernig á að finna Guð í helli hjarta síns. Hvert sem hann fer ber hann með sér blessaða vitund um guðdómlega .nærveru

Mannkynið hefur ekki aðeins lækkað niður á stig skynjunarvitundar, heldur hefur það einnig orðið í þrældómi frávika í skynjun, svo sem ofáts, reiði og öfund. Mannkynið verður að losa sig við þessi óhreinindi og frávik til að finna Guð. Bæði Austurlandabúar og Vesturlandabúar verða að losna við þessa skynrænu fjötra. Venjulegt fólk gæti orðið

reiður vegna þess að það hefur ekki fengið kaffi, sannfært um að þessi skortur muni valda því höfuðverk! Fullkominn .jógi er frelsaður maður

Allir hafa möguleika á að vera jógamenn hvar sem þeir eru staddir núna. En við höfum tilhneigingu til að halda að allt sem er handan sjóndeildarhringsins í venjulegu lífi okkar .og venjum sé undarlegt og erfitt að ná

Jógaiðkun veitir frelsi. Sumir jógarar fara út í öfgar með óbeit og askese. Þeir segja að maður eigi að sofa á naglabeði án þess að vera truflaður og þeir mæla fyrir um aðrar tegundir líkamlegrar aga sem eiga sér enga stoð í íslömskum kenningum. Það er rétt að sá sem getur setið á naglabeði og samt hugsað um Guð sýnir mikinn andlegan styrk. En slík ótrúleg afrek eru óþörf; maður getur einfaldlega setið í stól .eða á þægilegu rúmi og hugleitt Guð

Jógameistari Patanjali segir að hvaða líkamsstaða sem er sem leyfir að hryggurinn haldist uppréttur henti til hugleiðslu, það er að segja jógískrar einbeitingar á Guð. Það er ekki nauðsynlegt að framkvæma beygjur til að iðka æfingar sem krefjast óvenjulegs líkamlegs þreks og sveigjanleika, eins og Hatha jóga. Guð er endanlegt markmið og tilfinningin fyrir nærveru hans er það sem við ættum að stefna að og vinna að því að ná. Bhagavad Gita segir: „Sá sem er algerlega upptekinn af Guði og djúpt sokkinn í hann “.er sá sem er í mestu jafnvægi

Indverskir jógarar hafa sýnt fram á algjört ónæmi fyrir miklum kulda og hita, eða bitum moskítóflugna og annarra pirrandi skordýra. Þessir eiginleikar eru ekki forsendur fyrir því að verða jógi, heldur náttúrulegir eiginleikar hæfs iðkanda. Reyndu að útrýma eða þola óþægilega þætti ef nauðsyn krefur, án þess að verða fyrir sálrænum vanlíðan. Ef maður getur verið hreinn er engin þörf á að vera óhreinn. Maður getur verið jafn bundinn við að búa í litlum kofa og

maður er við að búa í stórkostlegu höll. Mesti þátturinn í að ná andlegum árangri er dugnaður og þrautseigja. Vissulega er uppskeran mikil, en fáir eru tilbúnir að uppskera hana! Hinir veraldlegu leita gjafa og velvilja Guðs, en hinir vitru .leita gjafarans sjálfs

Sá sem þráir að verða jógi verður að hugleiða. Þegar jógíinn vaknar á morgnana hugsar hann ekki fyrst um mat til að næra líkama sinn, heldur býður sál sinni upp á nektar guðlegrar samfélags. Fullur af innblæstri djúprar hugleiðslu getur hann sinnt öllum daglegum skyldum sínum með gleði og eftirvæntingu. Guð skapaði þessa jörð eins og hún er af ásettu ráði. Áætlun hans er að mannkynið vinni að því að bæta heiminn. Vesturlandabúar hafa tilhneigingu til að sækjast stöðugt eftir nýjum og bættum efnislegum þægindum, en Austurlandabúar hafa tilhneigingu til að vera ánægðir með það sem þeir hafa. Það er eitthvað eftirsóknarvert í hvatvísum vesturlandabúum og meðvituðum austurlenskum anda, og við verðum að finna .milliveg á milli þeirra tveggja

Hugleiðsla skapar jógann

Til að finna Guð ætti maður að hugleiða á hverjum morgni og kvöldi, og hvenær sem það er mögulegt á daginn. Þar að auki er mikilvægt fyrir þann sem stefnir að hugleiðslu að helga hugleiðslu nokkrar klukkustundir á hverjum virkum degi. Þetta er ekki óraunhæft. Sumir stunda áhugamál sín í marga klukkutíma á hverjum degi án þess að þreytast eða leiðast. Þeir sem vilja ná meiri andlegum þroska ættu að helga Guði meiri tíma. Við verðum að láta Guð finna að við elskum hann umfram allt. Þegar maður verður fær í hugleiðslu og getur kafað djúpt í meðvitund þarf maður ekki meira en fimm klukkustunda svefn á dag. Maður getur notað sumar klukkustundir næturinnar, snemma morguns og á hátíðisdögum til sjálfsskoðunar og íhugunar á Guði. Á

þennan hátt getur hver sem er, jafnvel sá uppteknasti og önnum kafinn, orðið jógi - ef hann vill - án þess að þurfa að .vera með túrban eða láta hárið vaxa langt

Tilbeiðslustaðir eru frumurnar og hunangið er sú vissa að maðurinn er andi og eitt með Guði. Það er satt að Guð er nærverandi á öllum tilbeiðslustöðum, en það er ekki nóg að fara bara á þessa helgu staði til að sannfæra Guð um að opinbera sig. Tíðar heimsóknir á tilbeiðslustaði eru góðar, en dagleg hugleiðsla er betri og hvort tveggja ætti að gera saman því að fara á tilbeiðslustaði veitir óhjákvæmilega innblástur, en dagleg hugleiðsla leiðir til meiri andlegra framfara. Þegar hjarta leitarans logar af ákafa og þegar hann .flytur bæn eftir bæn svarar Guð kalli hans

Þessi óhagganlega hollusta er nauðsynleg til að finna hann. Til að vera jógi og jafnframt halda í við anda og kröfur tímans verður maður að hugleiða heima, aga sjálfan sig og uppfylla allar skyldur af kærleika til og þjónustu við Guð. Mín mesta þrá er að byggja musteri fyrir Guð í sálum fólks og verða vitni að geislandi brosi Guðs á andliti þeirra. Mesta afrek lífsins er að vígja Guði musteri í eigin sál. Þetta er auðvelt að ná og það er einmitt í þessum tilgangi sem sjálfsþekking kom í heiminn. Sá sem setur Guð í hásæti sálar sinnar er jógi og getur sagt með mér að jóga sé fyrir Austurlönd, Norðurlönd, Suðurlönd og Vesturlönd. Það er fyrir alla án undantekninga. Guðfræðilegar leiðir eru aukaleiðir, en jógaleiðin er þjóðvegurinn sem liggur að höll guðlegrar sælu, sem maður, þegar honum er náð, aldrei .yfirgefur

Friður sé með þér

andleg fræ

Kenn mér, Drottinn, að vera hugrakkur og hugrakkur, með ákveðni og þrautseigju, en jafnframt að gæta varúðar og vera á varðbergi.

Guð er í hjarta mínu og í kringum mig, verndar mig og vakir yfir mér. Þess vegna mun ég reka burt myrkur óttans sem hylur leiðarljós hans fyrir mér og lætur mig hrasa í myrkri mistaka.

***

Við verðum eins og þeir sem við sitjum með og umgöngumst, ekki aðeins í gegnum samræður og samskipti, heldur einnig í gegnum ósýnilega segulsviðssveiflur sem þær gefa frá sér. Þegar við komum inn í segulsvið þeirra verðum við ómeðvitað fyrir áhrifum af segulmagni þeirra. Þess vegna er mjög mikilvægt fyrir þá sem þrá andlegan vöxt að umgangast þá sem hafa andlegar tilhneigingar, svo að þeir geti fengið hvatningu, viðhaldið áhuga sínum og nært þrá sína eftir Guði.

***

Þeir sem hafa upplýsta innsýn tína rósir sannleikans og vinna að því að upplýsa og fegra sálir með göfugum eiginleikum til að komast inn í paradís viskunnar.

***

Kærleikur þinn, Drottinn, nægir fyrir öllu,

***

Þótt alheimsást gægist út um litlu glugga marghliða mannlegrar ástar, þá heldur hún áfram um leið og þú heldur að þú hafir séð hana og heldur áfram þar til þú getur séð alla tilveru hennar í gegnum glugga alheimsmeðvitundar þinnar.

***

Það er betra fyrir okkur að sitja saman og ræða skoðanir okkar með opnum huga og gagnkvæmri virðingu, og muna að vitrir einstaklingar rífast ekki heldur ræða rólega og skynsamlega.

***

Maður ætti að þjálfa sjálfan sig og fjölskyldu sína í að forðast að slúðra um aðra eða tala illa um þá og einbeita sér í staðinn að sjálfsbætingu og leiðréttingu eigin mistök. Við ættum ekki að hata aðra bara vegna þess að þeir eru ólíkir okkur eða vegna þess að skoðanir þeirra eru frábrugðnar okkar, né ættum við að krefjast þess að okkar eigin skoðanir séu þær einu réttu.

***

Ó, uppspretta kærleikans, lát okkur finna að hjörtu okkar fyllast og þorsti okkar svalar af sífelldum gnægð kærleika þíns.

***

Maður ætti að læra að hlusta meira en að tala, að sitja kyrr og njóta samvista við aðra.

***

Þegar sólarljós er beint í gegnum stækkunargler á lítinn punkt myndast hiti og sá hiti getur kveikt í viði, efni, pappír og öðrum efnum.

Á sama hátt, þegar hugurinn er nákvæmlega einbeittur, getur einbeitt orka hans brennt burt illsku og rætur efa á bak við hvert mistök og látið ljós viskunnar skína með ljóma og ljóma.

Þegar hugurinn sameinast Guði, uppsprettu allrar góðleika og uppruna alls blessaðs máttar, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gífurlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa nýjar ástæður og tækifæri til velgengni á hvaða sviði sem er.

***

Þegar skeljar sársauka og ruglings falla um mig, láttu mig, ó Drottinn, finna fyrir öryggi og trausti í óvinnandi vígi verndar nærveru þinnar.

***

Ástin er sálmur hjartans sem sálin syngur til Guðs

***

Þorsti minn verður aðeins svalaður með blessaðri snertingu þinni við sál mína, sem brennur af þrá eftir þér. Stormur örvæntingarinnar hefur lægt, vindar vonleysisins hafa róast og dropar friðar þíns hafa rakað hverja einustu þræði veru minnar, fyllt hjarta mitt ánægju, og ég syng nú og kyrja blessað nafn þitt.

Ó Guð, gerðu mig að paradísarfugli sem hefur aðeins yndi af því að drekka úr græðandi uppsprettum þínum sem renna frá himni þíns allrahelgasta nærveru alls staðar.

***

Sannleikurinn kemur fyrst til meðvitundar okkar eins og þunnir, tærir döggdropar [á rósablöðum]

Sama hversu lítið og auðmjúkt hlutverk þitt kann að vera í leikritinu í lífinu, þá er mikilvægi þess jafn mikilvægt og mikilvægustu hlutverkanna hvað varðar framlag til velgengni leikritsins.

***

Leyf mér, ó Guð, að líta á lögmál dyggðarinnar ekki með ótta og kvíða, heldur með huggun og kærleika. Og lát mig muna að dyggð, sem getur verið erfitt að fylgja í fyrstu, setur að lokum kórónu hamingju og ánægju á höfuð mitt þegar lögmálum hennar er fylgt.

Og hjálpaðu mér, Drottinn, að gleyma ekki því illa sem gefur loforð um ánægju og unað í upphafi, færir í kjölfarið mikla sorg og eymd.

***

Mannleg kærleikur verður að víkka út og teygja sig í átt að guðdómlegri kærleika

Guðleg kærleikur reynir að tjá sig í mannlegum sálum í gegnum ýmsar leiðir og birtingarmyndir hjúskapar- og foreldrakærleika og kærleika vina hver til annars.

Fjölbreytt og fjölbreytt sambönd í fjölskyldum og samfélagi eru nauðsynleg hvöt til að hreinsa mannlegan kærleika frá óhreinindum og umbreyta honum í hreina andlega ást.

Staðhæfingar:

Með hverri dögun mun ég úthella öllum sem ég hitti gleðibylgjum

Ég verð andlegur sólargeisli fyrir alla sem á vegi mínum verða

Ég mun kveikja á broskertum kertum í hjörtum þeirra sem eru dapur og ömurlegir

***

Okkur var ekki ætlað að lifa í eyðimörk ófrjórra langana og eymd dvínandi vona. Hjálpaðu okkur, ó Drottinn, að brjóta fjötrana sem halda okkur og ryðja okkur braut með óhagganlegri ákveðni, gegnum óbyggðir takmarkana, til hins hamingjusama nýja lands.

***

Drottinn, lát mig finna nálægð þína og nærveru þína í djúpi tilfinninga minna og lát mig átta mig á því að ljómandi viska þín heldur uppi skilningi mínum og að líf mitt er birtingarmynd af þínu einstaka og einstaka lífi.

***

Grimmd er andlegur sjúkdómur og hver sem lætur undan grimmdum athöfnum eða tilfinningum veldur óhamingju yfir sjálfan sig og skaðar taugakerfi sitt.

***

Hjartað er miðpunktur tilfinninganna og maður ætti ekki að fikta í hjarta annarrar manneskju.

***

Guð er minn sanni auður og ég er ríkur fyrir hans tilstilli

***

Samræmd eðli í orðum:

Sjálfsagi

Að elska aðra

Góðvild við dýr

Ást á góðum eiginleikum

Ást á friði og ró

Ást hins mikla

Að sýna fátækum og þurfandi samúð og hjálpa þeim

Sjálfvirk heiðarleiki óháð afleiðingum

Að gegna skyldunni af kærleika til skyldunnar og virðingu fyrir henni

Ást á réttlæti og umbótum

Að njóta bókmenntasmekks og gera það sem þarf að gera

Sjálfsvirðing

Hógværð

Raqqa

Tryggð

Riddaramennska

þolinmæði

Umburðarlyndi

Það rekur fótspor mikilla sálna og upplýstra hugans

Heiðarleiki

Líkamleg heilsa

góðvild

Einfaldleiki og skýrleiki

Jafnvægi

Andlegar tilfinningar

Ánægja

Ást á líkamlegum hreinlæti og andlegum hreinleika

Auðmýkt og að forðast hroka

Ást á góðmennsku

Réttlæti

Að minnast góðvildar sem sýnd er þeim sem hana verðskulda

Virðing fyrir helgum hlutum

Úr bæklingnum: Sálfræðilegt kort

***

Hægt er að upplifa andlegar tilfinningar með því að þjálfa hugann til að njóta dyggða fallegra hugsana í hinu hulda ríki mannsins.

Ó Drottinn, kærleikurinn sem streymir frá hjörtum manna hefur freistað mín til að leita uppsprettu hreinnar kærleika í þér.

Í kyrrð sálar minnar legg ég mig auðmjúklega frammi fyrir alhliða nærveru þinni, vitandi að þú leiðir mig alltaf á brautum sjálfsþekkingar.

Ég mun leita þín, Guð minn, þar til ég finn þig, og þegar ég finn þig, mun ég með þakklæti þiggja allar þær blessanir og gæði sem þú gefur mér.

Í einveru hugsana minna þrái ég, ó Drottinn, að heyra rödd þína. Rek burt úr mér martraðir hörðra radda sem enn leynast í minningum mínum. Ég vil hlusta á rólega og ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar.

***

Ó Drottinn, lát regn miskunnar þinnar hellast yfir sálir okkar og skola burt drullu fáfræðinnar sem loðir við þær, svo að þær megi endurheimta hreinleika sinn og gegnsæi og skína af guðdómlegu ljósi þínu.

***

Hvort sem er í hellum í fjöllum eða á miðri annasömum götum, eða í frumskógum nútímalífsins, hvert sem við förum og hvert sem við snúum okkur, austur og vestur, norður og suður og alls staðar, láttu okkur, Drottinn, finna fyrir nálægð þinni svo að hjörtu okkar megi huggast af verndandi nærveru þinni.

***

Verum eins og blóm og rósir og dreifum krónublöðum blíðu og góðvildar þegar við erum misskilin, því með sjálfstjórn og réttri hegðun munum við átta okkur á því að við erum óaðskiljanlegur hluti af hinu almenna góðu.

***

Drekktu þig saddan af friðarvötnunum sem renna úr uppsprettum hagstæðra aðstæðna og af þeirri ákvörðun þinni að vera jákvæður og uppbyggilegur.

Leitaðu ekki hamingjunnar eingöngu í glæsilegum fötum, ljúffengum mat, lúxushúsgögnum, munaði og dekur, því þetta mun fanga hamingju þína á bak við ytra byrði. Leyfðu heldur ímyndunaraflinu að svífa yfir ríki ótakmarkaðra hugmynda.

***

Reyndar þjást allir, að einhverju leyti, af reiðivandanum, nema þeir hafi náð háþróuðu meðvitundarstigi, stigi andlegrar alsælu eða ástands rósemi.

Reiði – í hvaða formi sem hún birtist – stafar af vanhæfni til að uppfylla löngun. Í fjarveru innri gleði sem sprettur upp úr tengslum sálarinnar við guðdómlega uppsprettu sína, reynir maðurinn að uppfylla langanir sínar með skynrænum ánægjum sem eru í eðli sínu óþægilegar vegna hverfulleika síns og oft óhollra afleiðinga.

Þessar langanir valda oft gremju og síðan reiði, sem leiðir til eyðileggingar andlegrar meðvitundar.

Áhrifaríkasta leiðin til að sigrast á reiði er að takast á við rót hennar: langanir. Því fleiri langanir, því meiri verður gremjan.

Það er ómögulegt að uppfylla allar langanir því þrár eru óseðjandi og takmarkalausar. Því meira sem við leggjum okkur fram um að uppfylla löngun, því sterkari verðum við henni og því sterkari sem tengsl okkar eru, því meiri verður sársaukinn yfir því að vera svipt öllu sem myndi seðja þrá okkar og uppfylla langanir okkar.

***

Árangur, þægilegt líf, lækning ólæknandi sjúkdóma og stjórn á venjum, allt þetta er hægt að ná og ná.

Ef þú hefur reynt allar aðferðir og efnislegar tilraunir og komist að því að þær eru gagnslausar, opnaðu þá innri dyrnar og andlegur kraftur mun flæða inn og reka burt allan veikleika, mistök og gremju.

Ef þú leitar hjálpar Guðs í hugleiðslu og djúpri, kyrrlátri einbeitingu, munt þú uppgötva óþrjótandi forða andlegs styrks.

Guð er óhlutdrægur og svarar öllum sem leita hjálpar hans í einlægni

Þegar ég fann Guð innra með mér, fann ég hann alls staðar

Ég hef þráð hann óendanlega mikið allt frá því ég var barn og einu sinni, þegar ég var ungur drengur, skrifaði ég honum bréf. Já, ég skrifaði bréf til Guðs og nefndi það svona:

„Til Guðs á himnum“ og ég setti það í póstkassann

Þegar við skrifum einhverjum búumst við við svari. Þegar ég fékk ekki svar felldi ég tár í ómældri tíð. En svarið barst mér að lokum, ekki með orðum prentuð á pappír, heldur í undursamlegri, ljómandi sýn.

Allir geta fengið svar frá Guði ef tilraunin er alvarleg og viðleitnin er stöðug.

Ef þú beinir spurningum þínum til Guðs, vefur þær inn í djúpar tilfinningar og sendir þær með íhugunarpósti, þá munt þú fá svarið heiðarlega og örugglega.

***

Friður streymir frá sálinni; það er hið blessaða innra umhverfi þar sem hamingjan blómstrar og dafnar.

***

Menn samþykkja auðveldlega margar blekkingar um takmarkanir án þess að spyrja alvarlegar spurningar og leyfa þannig þessum hugmyndum að stjórna lífi þeirra og örlögum. Hugsuðir sætta sig ekki auðveldlega við stöðuna; heldur leitast þeir við að breyta henni og það er einmitt það sem gerir framfarir mögulegar.

***

Hugsuðir íhuga umhverfi sitt og eru undrandi á því sem þeir sjá. Þeir horfa vel og spyrja sig hvers vegna hlutir gerast eða gerast ekki á ákveðinn hátt.

***

Auk þess að borða, sofa og vinna er gert ráð fyrir að einstaklingur fái eitthvað verðmætt út úr þessu lífi.

***

Eigingirni verður að útrýma og það er hægt að ná með því að temja sér óeigingirni. Við verðum að annast aðra og besta leiðin til að kenna það er með góðu fordæmi.

Það er erfitt að njóta velmegunar og þægilegs lífs á tímum eigingirni og græðgi. Þegar við getum sagt: „Blessun Guðs er fyrir mig og þig líka," verður þessi heimur betri staður.

***

Þegar við göngum um götur borgarinnar finnum við okkur umkringd veggjum, en þegar við stígum um borð í flugvél hverfa allar hindranir og við sjáum óskipta víðáttu. Á sama hátt, þegar við göngum um borg einangrunar og þröngsýni, finnum við fyrir takmörkunum og stífum kreddufestum hugmyndum. En þegar við stígum um borð í flugvél opins og víðáttumikils sjóndeildarhrings, sjáum við ótakmarkað rými mannlegs bræðralags og kærleika.

***

Sá sem rennur niður brattar slóðir illskunnar finnur enga mótspyrnu, en um leið og hann reynir að standa gegn skaðlegum venjum og röngum tilhneigingum með því að tileinka sér andleg lögmál sjálfstjórnar, kemst hann að því að ótal freistingar hafa vaknað til að berjast gegn viðleitni hans og hindra göfug viðleitni hans.

***

Stundum eru hugsanir áhrifaríkari en orð. Mannshugurinn er öflugasti sendandi og móttakandi allra. Ef þú sendir stöðugt út jákvæðar hugsanir, gegnsýrðar af kærleika, munu þær hugsanir hafa jákvæð áhrif á aðra. Á sama hátt, ef þú sendir út hugsanir sem eru hlaðnar öfund eða hatri, munu aðrir taka við þeim og bregðast við með svipuðum hugsunum.

Ég bið Guð að styðja viðleitni þína með styrk sínum og blessun. Ef bænin er einlæg og ásetningurinn hreinn, mun sú breyting sem þú óskar eftir eiga sér stað með hjálp Guðs.

***

Ómurinn frá liðnu ári, með sorgum sínum og hlátri, hefur dofnað og nú syngur ómur nýárssöngsins hvetjandi, boðar von og **hvíslar** :

„Endurmótaðu líf þitt fullkomlega. Yfirgefðu illgresi gamalla ótta. Og úr yfirgefnu fortíðargarði skaltu safna og geyma aðeins fræ gleði, afreka, vona, góðra hugsana og verka og göfugra, háleitra langana.“

Í döggvökvaðri jarðvegi hvers nýs dags, sáðu þessum voldugu fræjum, vökvaðu þau og annast þau þar til þau vaxa og fylla líf þitt með þeim sjaldgæfu ávinningi sem fylgir blómgun.

Nýja árið hvíslar:

„Vekjið andann, sem er bundinn venjum, og hvetjið hann til að takast á við ný, gagnleg verkefni. Hættu aldrei að reyna og hvíldu þig aldrei fyrr en þú öðlast eilíft frelsi og sigrast á karma (sífellt eltandi afleiðingum fyrri gjörða)“

Með endurnærðum huga og ölvuðum af síendurnýjandi gleði, skulum við fagna saman og ganga hönd í hönd að himnesku húsi þaðan sem við munum aldrei fara aftur.

***

Reiði og minni fílsins

Þeir sem þrá innri frið verða að skilja hvernig reiði myndast og hefur oft alvarlegar afleiðingar.

Vegna þess að reiði hefur misst innra jafnvægi hafa margir, gegn vilja sínum, breyst í glæpamenn og blóðþyrsta morðingja.

Að hindra langanir blindar hugann. Þegar þoka langana grípur hugann missir hann vitið og hegðar sér á þann hátt sem ekki sæmir göfugum manni.

Tap á skynsemi ruglar meðfædda greindarhæfni sem er drifkrafturinn á bak við allar skynsamlegar athafnir og góðar fyrirætlanir.

Þegar stýri í geðrænum bíl bilar, þá lendir viðkomandi óhjákvæmilega í slysi og getur lent í djúpum sársauka og eymdum.

Til dæmis: Eiginmaðurinn ekur glaður og á leiðinni í garðinn biður konan hans hann um að breyta um stefnu til að fara heim til foreldra sinna í stað garðsins og þá breytist hamingja hans í reiði.

Ég valdi þetta dæmi vegna þess að það er algengt. Í venjulegum tilfellum er niðurstaðan annað hvort sú að eiginmaðurinn hafnar beiðni konu sinnar eða samþykkir með gremju og óánægju, og þetta er það sem almennt gerist. Í báðum tilfellum tekur reiði völdin, andrúmsloftið verður spennt og friðurinn raskast.

Í sumum tilfellum getur reiði orðið að harmleik fyrir þá sem eru skapofstækisfullir. Reiði getur haft áhrif á minnið, eða ökumaðurinn gæti gleymt að aka varlega og gaumgæfilega, eða vanrækt að fylgja umferðarljósum, sem leiðir til árekstrar eða, Guði sé lof, dauða.

Að lokum, reiði læsir stýri viljans í lífsins vagni og kemur í veg fyrir að hann nái efnislegum og andlegum markmiðum sínum.

Minni fílans:

Sú hæfni sem kallast „minni“ er gjöf frá Guði til mannkynsins og hvílík blessun það er! Dýrum er einnig veitt minni; án þess gætu þau ekki þekkt unga sína. Sum dýr hafa frábært minni, eins og eftirfarandi saga um fíl sýnir fram á.

Meðan risavaxinn fíll var að flytja timbur, eins og margir þjálfaðir fílar gera í Austurlöndum, nálgaðist drengur hann, stakk hann með nál í ranann og hljóp í burtu.

Ár leið eftir þennan atburð og sami fíllinn rakst á sama drenginn á veginum. Þetta var tiltölulega heppilegt augnablik fyrir fílinn að hefna sín. Því vafði hann rananum

sínum um drenginn og kastaði honum af hörku yfir á hina hliðina á veginum. Þannig hafa dýr minni.

***

Þegar hjartað er fullt af kærleika Guðs og augun eru upplýst af ljósi hans, verður segulkraftur manns andlegur að eðlisfari. Það er mikill munur á andlegri segulkrafti, með sínum háleitu áhrifum, og dýrslegri segulkrafti, knúinn áfram af ástríðum og eðlishvötum. Andleg segulkraftur byggist á óeigingirni og hagsmunum annarra, en dýrsleg segulkraftur er knúinn áfram af eigingirni og misnotkun annarra.

***

Maður getur gefið sjálfum sér jákvæðar hugmyndir sem hafa jákvæð áhrif á undirmeðvitundina, sem aftur hefur áhrif á meðvitundina. Neikvæðar hugmyndir, hvort sem þær eru frá sjálfum sér eða öðrum, eru skaðlegar heilanum og ætti að forðast þær.

Maðurinn gefur okkur ráð sín og lætur okkur síðan uppskera ávexti gjörða okkar [sem gætu verið afleiðing rangra ráða hans]

Leið Guðs leiðir alltaf til hamingju og gæsku

***

Með gegnsæi djúprar íhugunar mun ég gefa upp hið guðdómlega ljós sem stöðugt streymir inn í djúp mitt og ég mun lyfta ást minni og löngun til hins almáttuga.

Ég finn nærveru þína, Drottinn, í djúpustu rýmum veru minnar og ég sé þig blómstra í garði ástar minnar. Umvef mig kærleika þínum og lát mig njóta blessaðs ilms þíns.

Ó Drottinn, gef mér frið svo að sál mín finni hvíld og sjái geisla vonarinnar á bak við ský afskiptaleysisins. Megi ljós vissunnar skína í hjarta mínu svo ég geti fundið ró og andlega huggun.

***

Lát dýrð þína skína, Drottinn, og lát fáfræði hverfa af ströndum jarðar að eilífu, svo og deilur og öfund. Rekið burt myrkur fáfræðinnar með ljósi visku þinnar. Umbreytið

veikleika í styrk og brothættni í ákveðni og skírið huga og anda með græðandi ljósi ykkar.

***

Eins og sólarljósið er öllum veitt, þá eru til þeir sem kjósa að lifa í myrkri, þannig flæðir ljós guðlegrar visku alls staðar, en samt eru sumir sem horfa á heiminn bak við glugga drungalegra hugsana sinna, flekkaða af fáfræði.

***

Drottinn, frelsa okkur frá fáfræði og áhrifum hennar, og frá ótta og áhyggjum, og lát flóð visku þinnar sópa burt öllu rusli og rústum úr lífi okkar.

***

Sá sem veit hvernig á að vera hamingjusamur í núinu hefur fundið leið sína til Guðs.

***

Ég er skipstjórinn á skipi mínu góðra hugsana, góðvilja og ávaxtaríkra, gagnlegra athafna. Ég mun stýra skipi lífs míns, alltaf festa augun á björtu plánetunni friðar á himni djúprar hugleiðingar minnar um Guð.

***

Nema við veljum að vera hamingjusöm, þá getur enginn gert okkur hamingjusöm, og við ættum ekki að kenna neinum um það. Og ef við veljum að vera hamingjusöm, þá getur enginn tekið þá hamingju frá okkur.

***

Faraldrar, hörmungar og ofbeldisfullar náttúrubreytingar sem valda eyðileggingu, tortímingu og útbreiddum skaða eru ekki „guðlegar tilskipanir“. Þessar hamfarir stafa af hugsunum og gjörðum manna. Hvar sem viðkvæmt jafnvægi góðs og ills í heiminum raskast af uppsöfnun skaðlegra bylgna og titrings af völdum illra ásetninga og rangra verka manna, fylgir ringulreið og útbreidd eyðilegging. Heimurinn mun halda áfram að þjást af stríðum, hamförum og harmleikjum þar til mannkynið leiðréttir gallaða hugsun sína og hegðun. Stríð eiga sér ekki stað sem guðleg tilskipun,

heldur frekar vegna útbreiddrar efnislegrar eigingirni. Ef fólk losnaði við einstaklingsbundna, iðnaðarlega, stjórnmálalega, andlega og þjóðlega eigingirni, myndu stríð hætta að vera til.

Þegar efnisandinn herjar á meðvitund manna og ræður ríkjum í hugsuninni, gefur hann frá sér gegnsæja neikvæða geislun. Samanlagður kraftur þessara neikvæðu titringa skaðar rafvægi náttúrunnar verulega og veldur jarðskjálftum, flóðum og öðrum hamförum.

Guð ber ekki ábyrgð á því Mannlegar hugmyndir verða að vera stjórnaðar áður en hægt verður að stjórna náttúrunni

***

Ég mun reyna að gera aðeins göfug og sómasamleg verk af kærleika til Guðs og til að þóknast honum.

***

Huginn verður að vera plægður með plógi réttrar skynjunar því jarðvegur hans er þurr og harður. Jarðveginn verður að vera rakur með reiðubúinu og viðtöku og fræ trúarinnar verða að vera sáð í plógförin og síðan vökvað með vilja sem er í samræmi við guðdómlegan vilja.

***

Sá sem býr yfir náttúrulegri ró heldur ró sinni og friði undir öllum kringumstæðum. Hann leyfir ekki tilfinningum og ástríðum að stjórna sér og leiða sig til að taka slæmar ákvarðanir.

***

Þú ert ljóminn í stjörnunum, orkan í atómunum, góðvildin í hjörtunum, fegurðin í sannleikanum og mikilleikinn í heiðarleikanum.

Blessa oss, Drottinn, svo að við megum birta náð þína yfir okkur í heilsu okkar, vitsmunalegum metnaði og andlegu lífi. Hjálpaðu okkur að fylla okkur af æðsta mætti þínum, óendanlegri visku þinni og takmarkalausri áreiðanleika þínum og lát okkur viðurkenna að þú ert uppspretta heilsunnar, úthaf lífsins og uppspretta alls skilnings og þekkingar.

***

Ó, guðdómleg ást, þú ert leyndardómurinn sem streymir frá hellum hjartnanna og rödd þögullar tilfinningar.

Þú ert ósýnilegur töframaður sálanna, sá glitrandi sem kemur úr djúpi vináttunnar.

Þú ert blessaður engill sem hvíslar sætustu orðum til sálna

Þú ert þögult tungumál elskenda og ósýnilega blekið sem þeir nota til að skrifa skilaboð á síður hjartna sinna.

Þú ert uppspretta allra göfugra tilfinninga og hjarta þitt dregur púls sinn frá geimhjarta

Ástin er þögul samræða milli tveggja hjartna og hún er hæsta kallið til allra lifandi og lífvana vera að snúa aftur til húss alheimseiningarinnar.

Ástin er púls lífsins

Það vex í garði andlegs blómgunar og blundar á bak við myrkur ytri tengsla.

Þetta er elsta og sætasta nektarinn sem til er, geymdur í flöskum úr hjörtum.

Kærleikurinn er ljósið sem brýtur niður myrkurmúrana milli einstaklinga, fjölskyldna og þjóða.

Ástin er blóm vináttunnar, blómstrar og vex á akri ungra sem aldna

Ástin er hliðið til himins og söngur góðra sálna

***

Þeir sem vilja endurnýja líf sitt ættu fyrst að bera kennsl á þá jákvæðu hluti sem þeir vilja koma með inn í líf sitt og setja síðan upp daglegt nám sem þeir fylgja og þeir munu finna fyrir mikilli hamingju vegna þess að halda sig við ákvarðanir sínar.

Að fylgja ekki áætlun um sjálfsbætingu veikir viljann og setur hindranir í vegi fyrir framförum

Þeir sem samræma sig við náttúrulega lífsreglu munu ná árangri. Engin lög koma í veg fyrir að einstaklingur breytist til batnaðar og nái göfugum metnaði sínum. Engar hindranir

geta komið í veg fyrir að einstaklingur nái háleitum markmiðum sínum nema viðkomandi viðurkenni þessar hindranir óbeint og sannfæri sig um að hann geti ekki sigrast á þeim.

***

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu.

***

Sönn ást – ást hjartans og sálarinnar – er birtingarmynd guðlegrar ástar. Guðleg ást leitast við að opinbera sig í gegnum hjörtu og sálir mannkynsins. Guð kennir mannkyninu guðlegan ást í gegnum fullkomna miðil mannlegrar ástar.

***

Þegar þú hittir einhvern og hann segir: „Hvernig hefurðu það? Ég er svo glöð að sjá þig," þótt innst inni sé viðkomandi algjörlega óþægilegur í kringum þig, þá finnurðu strax fyrir innri tilfinningum hans og vilt ekki tala við hann eða vera hjá honum. Ég kýs heiðarleika fremur en uppgerð og hræsni.

Orð manns skipta öllu máli og viðkomandi verður að vera eðlilegur og heiðarlegur, virða orð sín og standa við loforð sín og skuldbindingar gagnvart öðrum.

***

Guð er uppspretta andlegs styrks, visku og gnægðar. Biddu hann að leiða þig á rétta braut til að ná þeim árangri sem þú sækist eftir. Fyrst skaltu ganga úr skugga um að ásetningur þinn sé traustur og þá munt þú öðlast styrk til að ná markmiði þínu.

***

Kærleikurinn er andlega vopnið sem lýkur öllum stríðum

***

Einlægni er miklu sterkari en lygi og rógburður. Ef þú getur varið þig í virkinu í einlægni, þá verður þú heiðraður meistari í þínu eigin ríki.

Sannleikurinn mun sigra, jafnvel þótt aðrir hafi gert þér rangt til

Gefðu visku þeim sem leita hennar, svo lengi sem þeir þrá uppljómun, og gerðu þitt besta til að rísa og klífa stigann sjálfsþekkingar.

Guði hef ég helgað og helgað rödd mína, hendur mínar, fætur mína, hjarta mitt, líkama minn, tilfinningar mínar, vilja minn og allt

***

Sársauki takmarkast ekki við líkamann; það er líka til hugrænn og andlegur sársauki.

Það er ómögulegt að hugsa um Guð þegar hugurinn er fullur af öfund, ótta og grunsemd um illt, eða þegar maður er í stríði við sjálfan sig.

Við þjáumst af sorg og þunglyndi, öðrum óheilbrigðum skapgerðum og sálfræðilegum ástöndum, og kvíða, sem að mestu leyti er ástæðulaus ótti. Á andlegu plani þjáumst við af fáfræði um ódauðlega eðli sálna okkar.

***

Þeir sem eru í sátt við Guð sjá stórkostlega fegurð og finna fyrir einstakri sætleika sem ekki er hægt að upplifa á annan hátt.

Þegar sál mín kallaði til þín, brutust ský þagnar þinnar fram, ó Guð, og regn miskunnar þinnar steyptist niður í straumum þar til það varð að yfirgnæfandi flóði náðar þinnar. Blessuð fljót þín fyllti bakka veru minnar og sál mín steypti sér í vatn eilífðarinnar og loftbóla litla lífs míns leystist upp í hafi alheims tilveru þinnar.

• Leiðbeinandi minn kenndi mér að nota meitla viskunnar til að gera mig að musteri sem verðugt er guðlegrar nærveru

Ef þú vilt ná göfugu markmiði, byrjaðu þá á að hanna hugarlíkan fyrir það. Þú getur nú komið hvaða stefnu sem er í meðvitund þinni ef þú gróðursetur sterka hugmynd í huga

þínum; þá mun öll vera þín samræmast þeirri hugmynd og gjörðir þínar munu vera í samræmi við hana.

• Kærleikur og umburðarlyndi eru nauðsynleg fyrir sátt og samlyndi. Kærleikurinn sameinar og nærir allt sem er gagnlegt og getur vaxið, en hatur sundrar og eyðileggur allt sem hægt er að gera við.

***

Ótti er mesti óvinur velgengni því hann útilokar löngunina til að reyna, án hennar getur maður ekki náð árangri.

Hugrænn sljóleiki, skortur á fyrirhöfn og skortur á þrautseigju eru allt hindranir á leiðinni að árangri. Markmiðið ætti ekki að vera árangurinn sjálfur, heldur réttlátt líf sem leiðir til árangurs. Óhófleg ákefð í velgengni getur verið hindrun. Sköpunarstarf, stutt af viljastyrk og staðföstum löngun til að ná markmiðinu, er nauðsynlegt til að ná árangri.

***

Sérhver hugsun sem við höfum skapar ákveðna titring. Þegar þú hugsar um Guð af allri veru þinni, huga og útlimum - og hvíslar „Ó, Drottinn“ ítrekað innra með þér, þá skapar þú öflugan titring sem færir guðdómlega nærveru inn í líf þitt.

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að Guð er okkar eilífi ástvinur og stöðugur vinur, og að kærleikur hans til okkar er meiri en nokkur önnur kærleikur, finnum við nálægð hans og snertum nærveru hans, þannig að hjörtu okkar eru hugguð og við finnum fyrir æðsta andlega friði.

Þegar þú hugleiðir Guð og finnur fyrir vaxandi gleðititringi í hjarta þínu og um allan líkama þinn, og gleðiglætir koma til þín öðru hvoru, þá skaltu vita að Guð hefur svarað þrám hjarta þíns og að sælutilfinningarnar sem þú upplifir eru sönnun þess svars.

***

Þegar hugurinn kemst í æðra meðvitundarstig og snertir óendanlega heildarnærveru, veit hann að hann er í sambandi

við Guð og að upplifunin er ljúf, en það er ómögulegt að lýsa með orðum ástandi þeirrar tengingar sem er ólýsanleg.

***

Ég notaði ekki segulmagn mitt til að leita að efnislegum hlutum, heldur notaði ég það til að laða að mér guðdómlega nærveru sem er eilíf og ódauðleg.

***

Veit mér, ó Drottinn, dýpstu þrár hjarta míns og lát mig heyra blessaða rödd þína í djúpi sálar minnar. Ég mun aldrei gleyma þér, ástkæri Guð minn, né mun ég ganga lífsins vegu án þín. Vertu minn eilífi gestur og dvel í helgidómi friðar míns og andlegrar gleði. Lát hjarta mitt slá af kærleika þínum og lát hugsanir mínar vinna í sátt, svo að ég geti veitt öðrum frið þinn og kærleika. Og lát ilm kærleika þíns streyma frá rós hjarta míns, draga sálir sem leita friðar og leiða þær til þín.

***

Fjallamyndirnar sem málaðar eru á bláa tjaldið, ótrúleg virkni mannslíkamans, fallega mótuð blóm, göfugleiki góðra sálna, háleitni háleitra hugsana og dýpt kærleikans minna okkur öll á undursamlegan og einstaklega fallegan skapara.

***

Ég mun gera mitt besta og gera allt sem ég get til að gera sjálfan mig og aðra ríka í Guði. Fyrst og fremst mun ég byggja viskuhús í sígrænum friðargörðum, skreyttum blómum einstakra andlegra dyggða.

***

Það skiptir ekki máli hvort ég er lítil alda eða stór, svo lengi sem lífsins mikla hafið styður mig.

Ég mun sökkva mér djúpt í hugsanir mínar þar til ég finn leyndardóm leyndardómanna, og ég mun beina ljósi innsýnarinnar - eins og kyndli - svo að hið heilaga andlit megi birtast mér.

***

Megi ljós þitt skína innra með mér, í kringum mig og alls staðar

***

Ástin er falinn eldur sem, að guðlegri skipun, bræðir burt hrjúfleika alheimsins og umbreytir honum í ósýnilega eilífa ást.

***

Eins og sólin sendir frá sér ljós og hlýju, svo mun ég dreifa vonargeislum í sálir fátækra og útlægra og innræta nýjan eldmóð í hjörtum þeirra sem telja sig vonlausa.

***

Drottinn, lát mig ekki brenna sjálfan mig og aðra með brennandi eldi öfundar, heldur lát mig með sannfæringu og ánægju þiggja þá góðvild og kærleika sem ég verðskulda frá ástvinum mínum.

***

Ég er öruggur og öruggur á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins áhyggjur af deginum í dag, og ég mun ekki óttast neitt nema sjálfan mig þegar ég reyni að blekkja samvisku mína.

***

Í dag mun ég kveikja eld í rótum áhyggna og ótta og kveikja eld hamingjunnar til að lýsa upp musteri sálarinnar í mér.

***

Enginn getur reitt mig til reiði með dónalegu orðbragði eða kærulausri hegðun, og enginn getur haft áhrif á mig með smjaðri, hrósi og hrósum til að láta mig halda að ég sé meiri og mikilvægari en ég sjálfur.

***

Ó Drottinn, gerðu hjarta mitt nógu rúmgott til að rúma blessaða nærveru þína og lát það slá af ást þinni að eilífu.

***

Ef þú notar viljastyrk þinn rétt mun hann skapa nýja karma fyrir þig, en flestir vilja ekki breytast og vilja ekki leggja á sig erfiðleika, svo þeir hrynja í ljósi erfiðleika og eru ófærir um að takast á við áskoranir.

***

Drottinn, hjálpaðu mér að greina á milli varanlegrar hamingju sálarinnar og hverfulrar nautna. Leyfðu mér ekki að drukkna í nautnum hverfulra skilningarvitanna og hjálpaðu mér að betrumbæta skilningarvitin mín svo þau geri mig alltaf hamingjusama.

***

Ég aðskildi geisla hugans frá þröngum, takmörkuðum heimi skynfæranna og sleppti þeim út í sjóndeildarhring andans, þannig að skynjun mín jókst og vitund mín breiddist út í allar áttir.

***

Maður ætti ekki að finna fyrir hjálparleysi eða föstum tilfinningum ef maður hefur óæskilegar venjur sem maður vill brjóta. Nú er tækifærið til að sigrast á þessum venjum með því að rækta fyrri ákveðni og iðka reglulega, rétta hugleiðslu.

***

Ó, meistari sálna og hjartna, geislar hamingjunnar sem breiðast út á himni innri róar minnar boða nálgun blessaðrar birtingar þinnar

***

Ó Drottinn, ég brosi brosi hinna öruggu og fullvissuðu, því hvort sem ég fljóti á yfirborði þessa lífs eða drukkna undir öldum dauðans, þá er ég í hjarta eilífs lífs þíns, sem veitir mér öryggi og vernd, og sterk, blessuð hönd þín styður mig.

***

Veikindi, elli og dauði eru erfiðleikar og hindranir sem líkaminn stendur frammi fyrir. Sálfræðilegir sjúkdómar ráðast hins vegar inn í hugann með sorg, ótta, reiði, bældum löngunum, gremju, hatri, tilfinningalegum áráttum, hita og

taugaóstyrk og eins konar sálfræðilegu krabbameini sem lamar andlega hæfileika. Hættulegasti sjúkdómurinn er þó sjúkdómur sálarinnar, sem birtist sem fáfræði, sem allir aðrir sjúkdómar spretta upp úr og breiðast út.

***

Uppspretta hins háleita hugsjóna sem nærir ástartilfinningar okkar og fágaðar tilfinningar ætti ekki að fá að þorna upp.

***

Allt sem er aðlaðandi á ytra borði sækir aðdráttarafl sitt frá innra sjálfinu og ekkert skaðar hreinan spegil sálarinnar eins og sálfræðilegar brenglanir eins og reiði, illska, öfund og hatur. Sá sem reynir að losa sig við þessi efnasambönd, sem eru framandi eðli andans, mun láta ljós innri fegurðar geisla innan frá.

***

Meðvitund verður að lyftast frá takmörkuðum efnislegum sviðum til ótakmarkaðra sjóndeildarhringja kyrrðar innan sálarinnar.

***

Ó, andi hreinleika og sakleysis, frelsa mig frá óseðjandi skynrænum löngunum, svo að allar ágirndir megi breytast í ösku í loga viskunnar, og að ég megi þrjóskulega og ákveðið halda aftur af hverri hvöt skilningarvitanna og að ég megi aðlagast vilja þínum, spila einfalda laglínu mína í sátt, uppfylla mínar litlu skyldur og syngja minn auðmjúka söng.

Drottinn, hjálpaðu mér að nota skilningarvit mín eingöngu á heilbrigðan og rökréttan hátt og að betrumbæta þau svo þau stuðli að sannri hamingju minni.

***

Stálið viskunnar sem við öflum í gegnum brennandi elda reynslunnar er dásamlegt. Lífið hreinsar okkur með því að umbreyta grunnmálmum okkar í dýrmæt frumefni svo að við getum lifað í þessu lífi sem sálir eins hreinar og gimsteinar, eins harðar og stál og á sama tíma sveigjanlegar og

sveigjanlegar án þess að brotna undan þrýstingi erfiðleika og rauna.

***

Það er falinn kraftur sem vinnur að því að hrinda í framkvæmd siðferðilegri og andlegri áætlun til að koma á reglu og sátt mitt í því sem virðist vera ósamhljómur og ringulreið í sköpunarverkinu.

***

Ó, guðdómlegi ástvinur minn, þú ert eilíf, síendurnýjandi gleði, þú ert sæla sálarinnar og þú ert hamingjan sem ég þrái.

***

Bæn til Guðs ætti að berast með brennandi þrá og algjöru trausti, og hún verður svarað hljóðlega og rólega - falið svar sem veitir huggun og veldur skjótum breytingum í lífi manns.

***

Í fyrsta lagi verðum við að upplifa gleði samfélagsins við Guð svo að við getum borið hana saman við minni jarðneskar ánægjur. Þá verða langanir af æðri eðli. Löngun er endalaus; um leið og ein löngun er uppfyllt tekur önnur við, og svo framvegis. En þegar þú finnur Guð, eru allar langanir þínar uppfylltar.

***

Örlátt og góðhjartað fólk sem þiggur rausnarlegar gjafir þínar og deilir þeim með öðrum víkkar skilning sinn og nálgast blessaða nærveru þína. Þegar við þiggjum óteljandi gjafir og blessanir frá þér á hverjum degi, skulum við snúa okkur til þín í lofgjörð og þakklæti, ó gjafari allra gjafa og blessana.

***

Meðan þú ert með mér, Drottinn, mun ekkert illt henda mig því þú munt snúa baki við mér og vernda mig fyrir illu.

***

Bænavagn minn færist í átt að þér. Hann hefur verið hindraður hér og þar af sandstormum örvæntingar. En þegar ég sé úr fjarlægð vin hljóðrar hvatningar þinnar, þá endurnærist ég og kraftur minn endurnýjast, svo ég tvöfalda viðleitni mína til að ná til þín, þrái að dýfa þyrstum vörum mínum í uppsprettu gleði þinnar og drekka þar til ég svalna.

***

Ó Drottinn, lát mig aðeins sjá gæsku og hreinleika og tala aðeins innblásin orð. Lát mig anda að mér ilmandi ástar þinnar, með himneskum ilmi, og borða einfaldan og hollan mat og anda að mér ljúfum ilmum sem minna mig á þig. Lát mig finna blessaða snertingu þína.

***

Í garði andlegrar vakningar safnaði ég dropum iðrunar minnar og í þeim tárum sem þér eru kær hreinsaðist hjarta mitt fullkomlega.

***

Augun mín, ó Guð, eru heilluð af síbreytilegum landslagi lífsins og litríku landslagi náttúrunnar, með fjölbreyttum og marglitum blómum og skýjum sem svífa hljóðlega yfir sjóndeildarhringinn. Opnaðu augu sálar minnar svo að ég megi sjá þinn yfirburða fegurð í öllu því sem er gott og fallegt og lát mig ekkert sjá í tilverunni nema þig.

***

Leyfðu mér að vefa mjúkt teppi sjálfsþekkingar sem allir ástvinir þínir geta gengið á leið sinni til eilífrar vakningar.

***

Guð man eftir okkur jafnvel þegar við munum ekki eftir honum. Ef hann gleymdi sköpunarverkinu eitt andartak, myndi allt hverfa úr tilverunni. Hver annar en Guð heldur uppi þessari jörð þar sem hún svífur um geiminn? Hver annar lætur tré vaxa og blóm blómstra? Já, það er Guð sem heldur hjörtum okkar sláandi. Hann er sá sem meltir matinn okkar og endurnýjar frumurnar í líkama okkar á hverjum degi.

Samt sem áður, hversu fáir muna eftir honum og veita honum þá þakklæti sem hann á skilið!

***

Drottinn, lítum á dyggð með kærleika og gerum okkur grein fyrir því að hlýðni við sköpunarlögmál þín mun krýna okkur með kórónu miskunnar þinnar.

***

Viðurkennum, Drottinn, að þú ert uppspretta heilsunnar, úthaf lífsins og uppspretta alls skilnings og þekkingar. Frelsaðu okkur frá fáfræði og áhrifum hennar, frá ótta og áhyggjum, og láttu flóð visku þinnar sópa burt allri eyðileggingu og eyðileggingu úr lífi okkar.

***

Ég hlustaði oft í hugleiðslu á ljúfustu lög þeirra sem þér voru næst, á dásamlegar og stórkostlegar andlegar sinfóníur, á heila söngva úr meyríkum kór um tilfinningar hjartans og á hjartnæmar sálma sem túlka gamla þrá mína eftir þér og vaxandi þrá eftir að hitta þig.

***

Njóttu stórkostlegrar hugmyndasýnar í ósýnilegum og huldum heimi fegurðar sálna þinna

Milli Alexanders og jógans

Óhagganlegur vilji: Sagan um uppgötvun norðurslóða

Hver var fyrsti maðurinn sem fékk tár í augun (og kannski líka gleði og kulda) við sjónina af norðurslóðum í fyrsta skipti í sögunni?

Hvernig og hvenær gerðist þetta? Það er það sem við munum reyna að komast að í eftirfarandi línum.

Í aldaraðir hafa menn reynt að komast til þessa kalda heimshluta og sagan hefur aldrei þekkt djarfari ævintýri en þessar tilraunir, sem oft kostuðu þá lífið.

Smáatriðin um norðurárásir þeirra segja frá hetjudáðum og einnig harmleikjum.

Fyrir hundruðum, kannski þúsundum ára, trúðu íbúar svæðanna við Miðjarðarhafið að heimurinn væri eins og sléttur diskur umkringdur mikilli á sem þeir kölluðu Okeanos.

Þau vissu ekki mikið um fjarlægu svæðin, en þau nutu þess að dreyma og hugsa um fjarlæga staði, eins og þá handan Alpanna og Balkanskagans.

Frá þessum svæðum var tin unnið til að búa til brons og raf var grafið í skartgripi og skraut. Hins vegar skorti áreiðanlegar upplýsingar um norðrið, svo skáld tóku sér það að færa að sér heillandi sögur um það sem lá handan fjallanna.

Hinn goðsagnakenndi og ódauðlegi skáld okkar, Hómer, segir okkur frá Kimmeríum í þokukennda norðri og frá risunum sem búa þar, þar sem dagarnir eru svo stuttir að fjárhirðir sem kemur aftur að kvöldi hittir annan fjárhirði sem fer út að beita að morgni. Aðrar sögur benda til þess að fólk hafi vitað eitthvað um Norðurpólinn, en flestar hugmyndir þeirra um hann voru ónákvæmar, oft jafnvel rangar.

Með tímanum reyndu menn að komast til pólanna. Árið 500 f.Kr. fór maður að nafni Hamilcius frá Karþagó í mikla norðurferð, kom til Írlands og skráði ferð sína. Þetta var fyrsta áreiðanlega frásögnin. Síðari tilraunir fylgdu í kjölfarið og Skandinavar sigldu yfir ískalda hafið og uppgötvuðu Ísland. Þaðan héldu þeir áfram leit sinni að meira landi og fjársjóðum.

Það eru tugir sem hafa reynt og mistekist. Við munum hunsa smáatriðin í tilraunum þeirra og halda

áfram að skoða þann sem fyrst uppgötvaði Norðurpólinn.

Robert Edwin Peary fæddist í Pennsylvaníu árið 1856. Hann nam verkfræði og gekk síðan til liðs við bandaríska sjóherinn. Hann fann sterka löngun til að kanna heimskautasvæðin. Hann var meðvitaður um allar hættur og áföll sem landkönnuðir á undan honum höfðu staðið frammi fyrir, en hann var staðráðinn í að halda áfram og vissi innst inni að hann myndi ekki hvika frá ákvörðun sinni.

Landkönnuður okkar, Peary, reyndi að komast að öllu sem hann gat um norðurslóðir, aðstæður þar og smáatriði í kringum þær.

Árið 1886 ferðaðist hann til Norður-Grænlands og fimm árum síðar fór hann í annan leiðangur, rannsakaði íbúana, fór yfir jöklana og sannaði að Grænland hefði norðurströnd og staðfesti þannig stöðu sína sem stærstu eyja heims. Tveimur árum síðar sneri hann aftur til Grænlands. Árið 1898 lagði hann upp í fjögurra ára leiðangur.

Nú fannst Perry tilbúinn að fara út í hið óþekkta. Hann lagði upp í hættulega ferð sína árið 1902 en neyddist til að snúa aftur vegna ófyrirséðra aðstæðna. Árið 1905 reyndi hann aftur og náði að þessu sinni nyrstu breiddargráðu. Að lokum, árið 1908, sigldi hann með gufuskipinu Roosevelt og áttunda ferð hans var loksins krýnd með velgengni. Hann og félagar hans stigu á land, fóru í hundasleða og lögðu af stað til pólinns. Á ýmsum tímum drógu sumir félaga hans sig aftur úr til að setja upp búðir og safna vistir fyrir heimferðina, sem og aðstoða þá.

Hann hélt áfram ferð sinni í fylgd með svörtum þjóni og fjórum eskimóum, með nægar vistir fyrir fjörutíu daga.

Perry kvaddi þá sem hann skildi eftir á síðustu stöðinni og gekk í átt að pólnum, komst þangað 6. apríl 1909 og stóð loksins á toppi veraldar.

Áður en Peary komst á Norðurpólinn sendi bandaríski geimfarinn Frederick Cook símskeyti frá Hjaltlandseyjum þar sem hann fullyrti að hafa komist á Norðurpólinn ári áður. Þegar vísindamenn rannsökuðu fullyrðingar Cooks komust þeir að því að þær voru rangar og að hann hefði ekki komist á Norðurpólinn. Engu að síður viðurkenndu þeir sumar af uppgötvunum hans á svæðinu.

Perry bjó yfir ótrúlegum viljastyrk og neyddi sig til að ganga stöðugt þrátt fyrir óbærilegan sársauka í fótum, sem hann missti eftir að hafa misst tærnar árið 1898 vegna frostbita sem krafðist aflimunar. Þessi fötlun kom honum þó ekki í veg fyrir að ganga (ásamt tryggum og verðmætum félaga sínum, svarta manninum Matthew Henson) 1.400 kílómetra (gangandi yfir ísinn við afar erfiðar aðstæður!) umhverfis norðurodda Grænlands til að búa til nákvæmt kort af svæðinu. Hvílíkt hetjuverk!

Perry er enn talinn einn hugrakkasti og ákveðnasti maðurinn í að ná markmiðum sínum.

Í þessu samhengi segir Imam Ali (megi Guð vera honum ánægður):

„Þannig að þú skalt vera duglegur og vinnusamur, viðbúinn og reiðubúinn og auka vistir þínar.“

Friður sé með þér

Milli Alexanders og jógans

Það eru til heillandi sögur sem grískir sagnfræðingar og aðrir sem fylgdu Alexander í herferð hans til Indlands hafa vandlega skráð. Dr. McCrendle þýddi þessar frásagnir til að varpa ljósi á forn-Indland. Einn af áberandi þáttum misheppnaðrar landvinninga Alexanders var mikill áhugi hans á indverskri heimspeki og á samfélagi jóga og guðhræddra manna sem hann hitti öðru hvoru og sem hann þráði einlæglega að umgangast. Þegar gríski stríðsmaðurinn kom til Taxila í Norður-Indlandi sendi hann Onascritus, lærisveinn gríska skólans hjá Díógenesi, til að færa sér indverska einsetumeistarann Dandamus, sem þá bjó í Taxila.

Oniskertius sagði við Dundamus eftir að hann fann felustað sinn í hjarta skógarins:

„Heilsa og friður, ó kennari brahmananna! Alexander, sonur hins mikla guðs Seifs og meistari allrar sköpunar, biður þig að fara til sín. Ef þú gerir það mun hann veita þér rausnarleg laun, en ef þú neitar mun hann höggva höfuðið af þér.“

Jógíinn tók rólega við þessari skylduboðun, lyfti varla höfðinu af laufrúminu sínu og svaraði:

„Og ég er líka sonur guðsins Seifs, ef Alexander er það, þá bið ég ekki um neitt af því sem Alexander hefur, því ég er ánægður með það sem ég hef, meðan ég sé hann ferðast marklaust með mönnum sínum yfir vatn og land, og enginn endi er á flakki hans nokkurn tímann.“

„Farðu og segðu Alexander að Guð einn sé meistarinn sem verðskuldi alla tilbeiðslu og lotningu.

Hann er æðsti konungurinn sem aldrei skipar hræðilegu illsku því hann er skapari ljóss, friðar, lífs og vatns, og skapari mannslíkamans og sálna mannsins. Til hans snúa allir menn aftur þegar dauðinn frelsar þá, svo að þeir séu ekki lengur undirorpnir illsku sjúkdóma.“

Vitri maðurinn hélt áfram ræðu sinni með lágum kaldhæðni:

„Alexander er ekki guð því hann mun örugglega smakka dauðann. Og hvernig getur einhver eins og hann verið meistari tilverunnar þegar hann hefur ekki enn stigið upp á hásæti innra alheimsins, né farið lifandi niður í undirdjúpið, né þekkir sólarleiðina yfir víðáttumiklum svæðum jarðarinnar, og þar að auki hafa nágrannaþjóðirnar ekki heyrt um hann?!“

Eftir þessa ávítur, sem er talin hörðusta árásin á eyru (Drottins heimsins), bætti dýrlingurinn við kaldhæðnislega: „Ef núverandi nýlendur Alexanders duga ekki til að seðja græðgi hans, láttu hann þá fara yfir Gangesfljótið og hann mun finna víðfeðmt land sem getur hýst alla menn hans.“

„Það sem Alexander býður mér og gjafirnar sem hann lofar eru mér einskis virði. Það sem ég met sannarlega mikils og tel gagnlegt eða verðmætt eru þessi tré sem ég byggi bústað minn úr, þessar blómstrandi plöntur sem sjá mér fyrir daglegri næringu og vatnið sem svalar þorsta mínum. Allar aðrar eigur, sem safnað er af mikilli vandvirkni, eru byrði fyrir eigendur sína og skilja þá eftir með ekkert nema sorg og eftirsjá, hlutskipti óupplýstra fólks. Hvað mig varðar, þá ligg ég friðsamlega meðal laufblaða og grasa skógarins, og þar sem ég hef ekkert til að halda mér vakandi, sef ég vært og njót

sæts og friðsæls blundi. Ef ég ætti eitthvað sem krefst varðveislu og árvekni, myndi það trufla hvíld mína og svipta mig ánægjunni af svefni. Jörðin veitir mér allt sem ég þarf, rétt eins og móðir gefur ungbarni sínu mjólk. Ég reika hvert sem ég vil og ég hef engar áhyggjur sem trufla mig eða spilla lífi mínu.“

Jafnvel þótt Alexander myndi höggva af mér höfuðið, gæti hann ekki eyðilagt anda minn. Höfuð mitt, sem mun þagna eftir dauðann, og líkami minn, sem mun verða eins og tötralegur klæði, munu vera áfram á jörðinni sem þau voru gerð úr.

Hvað mig varðar, sem andi, mun ég þá stíga upp til Guðs, sem klæddi okkur í líkama og setti okkur á þessa jörð svo að við gætum sannað fyrir honum - meðan við erum hér - hvort við munum lúta vilja hans og lifa í hlýðni við hann. Og þegar við stöndum frammi fyrir honum mun hann krefjast reiknings fyrir verk okkar. Hann er réttlátur dómarinn sem fordæmir allt illt, synd og afbrot, þar sem óp hinna kúguðu verða refsing fyrir kúgarann.

Látum Alexander nota þessa ógn til að hræða þá sem girnast auð eða óttast dauðann. Vopn Alexanders er veikt gegn jógunum.

Við elskum hvorki peninga né óttumst dauðann. Farðu og segðu honum að Dundamus þurfi ekki á neinu sem þú átt að halda og þess vegna neitar hann að koma til þín. En ef þú þarft á Dundamus að halda, þá komdu sjálfur til hans.“ Alexander tók með djúpri athygli svari jógans á tungu Onesicritusar og fann vaxandi löngun til að sjá Dundamus, sem – þrátt fyrir nekt sína og elli – fann í honum sigurvegara borga og undirokun landa meira en jafningi hans.

Dagbók : Ævisaga

Eftir Paramhansa Yogananda

Nokkrar andlegar innsýnir

Fyrir vitur kennarann Paramhansa Yogananda

Guð hefur gefið okkur frelsi til að velja og sett okkur samvisku til að greina á milli góðs og ills og á milli þess sem er gagnlegt og þess sem er skaðlegt

Þegar við finnum fyrir andlegum krafti virkum í tilveru okkar, finnum við að við erum að færast áfram og ná árangri, þannig eykst traust okkar á Guði og sjálfum okkur og skriðþungi erfiðleika minnkar svo við getum tekist á við þá á uppbyggilegan hátt með sjálfstrausti, huggun og jafnvægi.

Sannur eðli okkar er andinn, en kjarni hans er friður, ró, rósemi og kyrrð. Þessir blessuðu þættir eru innra með okkur og eru óaðskiljanlegur hluti af andlegri veru okkar.

Fólk talar oft um þrýstinginn sem það finnur fyrir og sálræna streitu sem það upplifir undir þunga margra krafna, en við megum ekki leyfa okkur að verða fórnarlömb nokkurs konar erfiðleika og við ættum alltaf að muna að Guð hefur gefið okkur nægan styrk til að takast á við allar þær áskoranir sem við stöndum frammi fyrir.

Hafðu Guð í hjörtum þínum á lífsins vegum

Haltu fótunum á jörðinni og höfðinu yfir skýjum fáfræðinnar í sjóndeildarhring sólar eilífrar visku.

Þegar við missum hæfileikann til að njóta lífsins og taka þátt í heilbrigðum afþreyingum verðum við alvarlegri og taugaóstyrkari en við ættum að vera. Jafnvel þótt andrúmsloftið virðist drungalegt og drungalegt verðum við að halda í trúna á að sólin muni rísa aftur og að þeir sem eru á réttri leið muni

komast á áfangastað, sama hversu löng fjarlægðin virðist og hversu langt á áfangastaðinn er.

Í auðmýkt felst sannur andlegur styrkur, mikil hollusta, dýpt kærleika og mikilfengleiki ánægju og undirgefni.

Sá sem hefur sterkan vilja er í sátt við Guð og bíður ekki eftir að reikistjörnurnar og stjörnurnar sendi honum bros sín. Þess í stað heldur hann áfram ferð sinni eins og stingandi loftsteinn, óáreittur nema af leiðarstjörnu Guðs, sem er sól sólanna og Drottinn lögmálsins og sálnanna.

Maður ætti ekki að dvelja við tap og mistök, heldur reyna aftur og aftur, sama hversu margar misheppnaðar tilraunir kunna að vera og hversu bitrar þær kunna að vera.

Hversu há þú ert, ó vinátta, og hve frjósöm og heilög er jarðvegur þinn! Ástin er næring þín og tryggð drykkurinn þinn.

Við komum í þennan heim til að þroska okkur sjálf og kanna andlega möguleika okkar, ekki til að sökkva okkur niður í dimma haf blekkinga sem fela í sér óteljandi hættur.

Ljúfasta ánægjan í tilverunni er sú tilfinning að við séum örugg og örugg í návist Guðs.

Tími mistaka er besti og kjörnasti tíminn til að sá fræjum velgengni. Mistaka verður að uppræta frá rótum og rækta lífsins akra af kostgæfni og ákveðni og sá fræjum góðvildar til að uppskera ríkulega, ef Guð lofar.

Fáir greina aðstæður sínar og ákveða hvort þeir séu að færast áfram eða aftur á bak. Sem mannverur gæddar skynjun, visku og skilningi er það okkar mesta skylda að nota visku okkar og skynjun á réttan hátt.

Enginn **sannur andlegur maður getur verið án efnislegrar velgengni og efnislegar áhyggjur engans eru svo yfirþyrmandi að þær koma í veg fyrir að hann hugsi um Guð og helgi nauðsynlegan tíma hugleiðingu, þjónustu og andlegum skyldum.**

Maður verður að lifa með öllum hugsunum sínum, tilfinningum og innsýn og vera vakandi og gaumgæfur fyrir öllu sem er að gerast í kringum hann, rétt eins og hæfur ljósmyndari sem bíður eftir bestu tækifærunum til að taka dásamlegustu myndirnar af fallegustu landslagi.

Sérhver manneskja býr yfir ónotuðum möguleikum. Hún hefur allan þann styrk sem hún þarfnast. Hugurinn sjálfur er æðsti máttur og verður að losna við úreltar, takmarkandi venjur og hugmyndir.

Munum að svo lengi sem „sjálfsvitundin“ er ríkjandi, þá er tilhneiging til að fjarlægja okkur frá Guði og gera ráð fyrir að við höfum nægan styrk og visku til að standa á eigin fótum án stuðnings og leysa vandamál okkar upp á eigin spýtur.

Við óttumst að ef við hlýðum vilja Guðs munum við ekki finna hamingju í því sem Guð sendir okkur, og það er merki um veika trú. En fyrr eða síðar verðum við neydd til að snúa okkur til Guðs. Og hver einstaklingur mun uppgötva þennan sannleika í lífi sínu, ef hann hefur ekki þegar gert það.

Við verðum að leita til Guðs af fullkomnu trausti og tala við hann opinskátt og innilegt á einfaldasta tungumáli – tungumáli hjartans – og biðja hann að hjálpa okkur að leita hans og treysta á hann til að róa hjörtu okkar og frelsa okkur frá neyð og gremju og frá öllu sem kann að standa í vegi okkar og reyna að snúa okkur frá andlegum tilgangi okkar.

Leyfðu þér ekki að verða fórnarlamb heimsins og gildra hans. Þú verður að taka stjórn á lífi þínu, vekja innri styrk þinn og stýra skipi lífs þíns í örugga höfn.

Þegar hugur hristir af sér ryk fáfræðinnar og brýtur fjötrana sem binda krafta hans, verða þeir færari um sköpun og jákvæð samskipti við lífið.

Ef einstaklingur á ekki í erfiðleikum við einhvern sem er sterkari en hann sjálfur, þá verður hann ekki sterkur. Á sama hátt, þegar þú mætir erfiðleikum þínum með hugrekki og andlegum styrk, verður þú sterkari og seigari.

Haldið ekki að þið séuð veik og ófær um að takast á við aðstæður lífsins, sama hversu erfiðar eða hörðu þær kunna að vera. Guð hefur gefið ykkur styrk til að sigrast á hverri daglegri áskorun. Munið að sama hversu miklar erfiðleikar ykkar eru, þá hafið þið nægan styrk til að takast á við þá. Guð er með ykkur og mun styðja ykkur svo lengi sem þið trúið á hann og haldið áfram með hugrekki hinna hugrökku í lífsins baráttu.

Tíminn er kominn til að mannkynið skilgreini afstöðu sína og ákveði hvaða leið það verður að fara: annað hvort í átt að ringulreið og eyðileggingu eða í átt að æðri alheimshugsjónum sem Abrahamstrúarbrögðin berjast fyrir til að hlífa sálum og heiminum við þjáningum og hörmungum. Ef mannkynið gegnir hlutverki sínu eins og það á að gera og lætur meginreglur góðvildar, kærleika og dyggðugrar siðferðis leiða það, þá mun myrkrið örugglega hverfa og myrkrið hverfa.

Þú býrð yfir stórkostlegum kröftum og dýrmætum hæfileikum sem liggja í dvala djúpt í veru þinni, en samt notar þú þá ekki. Stefnir að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og friður.

Þegar einhver segir mér að hann geti ekki gert þetta eða hitt starf, þá trúi ég honum ekki, því hann getur gert hvað sem hann ætlar sér ef hann undirbýr sig undir það.

Ég sá þig yrkja jarðveg sálar minnar með plógi rauna og þrenginga, dreifa fræjum visku þinnar í plógförum hennar. Ég hélt áfram að vökva þessi fræ og þegar sól miskunnar þinnar skein á þau, uxu þau og dafnuðu og báru blessaða uppskeru ánægju og fullnægju.

Silkiormurinn spinnur þræði um sig inni í púpunni. Áður en hann kemur út úr púpunni sem fiðrildi, endar hann oft dauður í silkifangelsinu sem hann skapaði. Þetta á einnig við um menn. Áður en vængir greiningarinnar vaxa, vefa þeir um sig þræði ótta, kvíða og fáfræði þar til veikindi dynja yfir og brottfararstundin rennur upp, og þannig kemur endirinn.

Við finnum okkur oft föst í fangelsi sem við sjálf skapaðum. Hvað veldur allri þessari þjáningu? Okkar eigin hugsanir og gallaðar lífshættir, vegna þess að við hegðum okkur áður en við hugsum. Við verðum að losa okkur við hugsanir um reiði og eigingirni og frá lífi sem er óagað og í ósamræmi við æðri vonir okkar. Allir þeir sem hafa andlega metnað verða alltaf að halda orku sinni flæðandi og anda sínum sterkum með jákvæðri hugsun, bjartsýni og afkastamiklu starfi.

Að vera ekki hræddur þýðir að hafa trú á Guð og vernd hans, og hafa trú á réttlæti hans, visku, miskunn, kærleika og alnærveru.

Það er engin vernd eða öryggi utan Guðs. Við verðum að snúa okkur algjörlega til hans ef við þráum öryggi og hugarró.

Þeir sem hugsa aðeins um eigið öryggi og þægindi, gleyma eða hunsa þarfir annarra, eru í raun

að sækjast eftir fátæktinni sem verður hlutskipti þeirra einn daginn.

Þeir sem halda fast í auð sinn í stað þess að nota hann til góðra verka færa sér ekki sjálfum velmegun í lífinu eftir dauðann; heldur fæðast þeir fátækir, knúnir áfram af löngunum og þrám hinna ríku. En þeir sem deila gnægð sinni með öðrum laða að sér velmegun og gnægð hvert sem þeir fara.

Þegar þú gefur þeim sem það verðskulda fúslega, munt þú komast að því að Guð er alltaf með þér og mun aldrei yfirgefa þig, og þú munt ekki þurfa neitt með hjálp hans og umhyggju. Treystu því á Guð og hjálp hans mun koma til þín og umhyggja hans mun umlykja þig.

Ó, ástkæri, guðdómlega huldi, þú ert uppspretta kærleikans sem streymir frá hjarta vináttunnar, og þú ert hlýir geislar sem opna knappa tilfinninganna í ferskar rósir tryggðar og blíðar ljóðrænar hugsanir.

Við erum öll mannlegir sendar og móttakendur: þú tekur á móti hugsunum annarra í gegnum hjartað, sem er miðstöð tilfinninganna, og þú sendir þínar eigin hugsanir í gegnum andlega augað (í enninu á milli augabrúnanna), sem er miðstöð fókuss og vilja. Loftnet þitt er í heilanum, miðstöð æðri, innsæisvitundar og skynjunar.

Segjum sem svo að þú sért fjarri heimilinu og viljir vita hvað er að gerast þar. Ef skynfærin eru mjög róleg og hugurinn rólegur, þá munt þú geta skynjað tilfinningar og hugsanir fjölskyldunnar heima.

Þegar þú hefur góða einbeitingarhæfni geta hugsanir þínar náð hvert sem er og skynfærin hlaðast af lífsorku.

Allt í alheiminum er samsett úr orku eða titringi. Titringur máls er öflugri birtingarmynd eða tjáning en titringur hugsana. Hugsanir allra manna sveiflast um

eterinn. Vegna þess að hugsanir hafa hátt titringsstig hafa þær ekki enn verið opinberaðar. Sem betur fer þekkjum við ekki hugsanir allra!

Með því að ýta á eða snúa útvarpshnappunum (og með öðrum hætti nú til dags) geturðu heyrt mismunandi laglínur og hljóð. Ef ekki væri fyrir meðfædda meðvitund í lögum etersins sem útvarpsbylgjur ferðast um til móttakarans, myndirðu heyra öll útsendingarhljóðin í einu.

Guð skapaði eterinn og innblés mannshugann til að finna leiðir til að senda og taka á móti titringi í gegnum þennan miðil. Útvarpsbylgjur reiða sig á eterinn til útbreiðslu sinnar og rafmagn til sendingar og móttöku. Þessar titrandi útvarpsbylgjur eru hugmyndir sem sendar eru um geiminn til hvaða ómsveifluviðtækis sem er.

Þegar þú ert nálægt ástvini skynjar þú hugsanir þeirra, en þú gætir ekki getað skynjað hugsanir einhvers langt í burtu nema þú búir yfir mjög þróaðri skynjun. Þeir sem iðka reglulega einbeitingu og hugleiðslu upplifa djúpa ró og hugsanir þeirra verða fágaðri vegna þessarar iðkunar, sem gerir þeim kleift að skynja hugsanir og áform annarra jafnvel úr fjarlægð!

Gestur spurði: „Er viska hinna heilögu ekki afleiðing af því að hafa hlotið sérstaka náð frá Guði?“

Kennarinn #Paramhansa svaraði:

„Nei, sú staðreynd að sumir búa yfir minni heilögum þekkingu en aðrir þýðir ekki að Guð takmarki eða takmarkar flæði náðar sinnar til mannkynsins. Heldur er það vegna þess að flestir hindra flæði sískínandi ljóss hans og koma í veg fyrir að það skíni í sálir þeirra.“

Einn lærisveinanna sagði: „Ég fer upp í fjöllin til að vera einn með Guði.“

Kennarinn Paramahansa svaraði:

„Þú munt ekki ná andlegum framförum ef þú gerir þetta. Hugur þinn er nú ófær um að einbeita sér djúpt að andanum. Hugsanir þínar munu oftast sveima um minningar um fólk og veraldlega ánægju, jafnvel þótt þú einangrar þig í víggirtum helli. Heiðarleg og trúfast framkvæmd lífsskyldna þinna með daglegri hugleiðslu er besta leiðin.“

Andlegir blikkar

Er sameiginlegur og almennur tilgangur á bak við gjörðir íbúa þessa heims?

Er sameiginleg nauðsyn sem knýr okkur öll til aðgerða?

Einföld greining á hvötum og markmiðum manna sýnir að það eru þúsund og eitt markmið, sum bein og sum óbein, en endanlegt markmið er samt sem áður að ná algjörri sælu eða hamingju.

Aðalmarkmið mannkynsins er að forðast sársauka og löngun og öðlast varanlega hamingju. Hvort við getum útrýmt sársauka og löngun til frambúðar og náð varanlegri hamingju er annað mál. En veruleikinn sýnir að við leggjum okkur fram um að flýja þjáningar og sársauka og öðlast ánægju eða hamingju.

Hvers vegna vinnur maður sem byrjandi í handverki?

Vegna þess að hann vill verða sérfræðingur á einu af starfssviðunum

Hvers vegna þarf hann að vinna þetta starf?

Vegna þess að það gerir honum kleift að vinna sér inn peninga?

Og hvers vegna ætti hann að vinna sér inn peninga?

Vegna þess að hann mun geta uppfyllt persónulegar og fjölskylduþarfir sínar með því að afla sér þeirra.

Og hvers vegna ætti að uppfylla þessar þarfir?

Vegna þess að slík rannsókn hjálpar til við að útrýma sársauka og öðlast hamingju

Þess vegna sjáum við að það að uppfylla þörf, losna við sársauka, hvort sem hann er líkamlegur eða sálrænn, hversu vægur eða alvarlegur sem hann er, og ná hamingju er okkar endanlega markmið.

Það er engin þörf á að spyrja frekar um ástæðuna fyrir því að öðlast hamingju, því það er ekkert svar við því, og það er okkar endanlega markmið.

Svo hver sem eðli vinnu okkar eða metnaðar er – að stofna fyrirtæki, græða peninga, sækjast eftir vináttu, skrifa bækur, afla þekkingar, stjórna konungsríkjum, gefa milljónir, uppgötva lönd, sækjast eftir frægð, hjálpa þurfandi eða þrá að verða elskhugi góðmennsku mannkynsins – ef við skoðum okkar sanna tilgang og höfum hann í huga, verður leit að Guði rökréttur og raunhæfur veruleiki, því Guð er sú sæla sem við stefnum að því að ná og sálir okkar þrá.

* * *

Ef einhver hylur andlit sitt með grímu, gætirðu samt vitað að manneskja var þar. Á sama hátt er náttúran eins og stórt slæða, þrútin af guðlegri nærveru. Guð er nærverandi á bak við slæður og grímur náttúrunnar, en mannkynið varpar fljótfærnislegu, yfirborðslegu augnaráði og skynjar ekki nærveru verunnar sem er falin á bak við tjöld náttúrunnar.

Án guðlegrar hjálpar er maðurinn dæmdur til að mistakast því styrkurinn og viskan til að vinna lífsins bardaga kemur frá óendanlegri uppsprettu.

Þegar ég sit í hljóðri, kyrrlátri og athyglisfullri hugleiðslu, finn ég gleðiskjálfta innra með mér og ég heyri Guð hvísla: „Ég er hér“.

Hugurinn sem Guð hefur gefið okkur er hliðið að himninum: ytra hliðið að ríki hans, en menn nota það ekki eins og þeir ættu að gera.

Við þurfum ekki að bíða þangað til við yfirgefum jörðina til að nota hugann til að leita Guðs; tíminn er núna og staðurinn er hér. Þeir sem nota ekki hugann til að leita að leyndarmálum lífsins og leyndardómum tilverunnar á þessari jörð munu aldrei finna þá neins staðar annars staðar.

* * *

Sérhver manneskja er birtingarmynd óendanlegs máttar Guðs og verður að sýna einhvern þátt þess máttar í öllu sem hún afrekar.

Þeir sem leitast við að eiga meðvitað samskipti við Guð, sem er fyrsta orsök eða fyrsti hreyfingaraðili tilverunnar, eru næst því að leysa ráðgátu lífsins.

Þegar þú vilt skapa eitthvað, treystu ekki eingöngu á utanaðkomandi heimildir, heldur kafaðu fyrst ofan í sjálfan þig og leitaðu að óendanlega uppsprettu. Allar hagnýtar aðferðir til að ná árangri, allar uppfinningar sem mannkynið nýtast, fágaðar tónlistarlegar titringar og helgir textar eru skráðir í skjalasafni Guðs.

Þeir sem hunsa Guð skera á eigin líflínu

Mannlegur vilji er gríðarlegur orkugjafi og með því að nota viljastyrk og löngun til að fá aðgang að sönnum orkugjöfum getur einstaklingur fljótt tengst óendanlegum dreifingaraðila innri krafta.

Þeir sem vilja ekki sinna daglegum störfum sínum finna fyrir orkuleysi, en duglegir verkamenn sem vinna af eldmóði og eldmóði hleður líkama sinn og huga með geimstraumi.

* * *

Það er skylda mannsins að stefna að göfugum markmiðum. Að hafa áhyggjur af ómerkilegum og gagnslausum hlutum er tilgangslaus sóun á andlegri orku.

Illgresið verður að rífa upp með rótum úr garði hugans og prýða það blómum guðdómlegrar ástar svo að það geti laðað að sér hinn fagra Guð sem elskar fegurð.

garður **blómstri í jarðvegi viskunnar verður þú að einfalda lífið og fjarlægja flækjur. Með því að framkvæma allt með einbeittri og ótruflun geturðu greint athafnir þínar, valið það sem er mikilvægt og nauðsynlegt og hent því sem er yfirborðskennt og óþarfi. Þegar verkefni er lokið geturðu dregið hugann frá því og notað hann til að stunda aðrar skapandi markmið.**

* * *

Fólk hugsar oft um eitthvað annað á meðan það er að gera eitthvað og veit ekki rétta leiðina til að einbeita sér að því sem það er að gera.

Við verðum að læra að hugsa um eitt í einu með öllum okkar andlegu hæfileikum. Öll athygli okkar verður að beinast að því eina.

Maður ætti ekki að vera sinnulaus, skortur á áhuga og tilfinningum. Að afreka hluti af leti og kæruleysi leiðir til lífsþróttartaps og þar af leiðandi til mistaka og óhamingju. Maður ætti ekki að vera bara sjálfviðhaldandi sálfræðileg vél. Eins og dýr sem starfar eftir eðlishvöt

Það er alvarleg mistök fyrir mann að vekja ekki sjálfan sig og virkja andlega hæfileika sína. Guð hefur gefið okkur þessa hæfileika og vill að við notum þá skynsamlega og séum fullkomlega meðvituð um allt sem við gerum.

Við verðum líka að hugsa vandlega áður en við tökumst á við nokkuð og nota hugann á þann hátt að hann hjálpi okkur að vaxa og átta okkur á einingu okkar við almáttugan skapara. Allt sem við gerum ætti að byggjast á skynsamlegri rökhugsun og skynsamlegri skipulagningu.

*** * ***

Til er myndlíking fyrir hestvagn sem ekið er af ökumanni sem heldur í taumunum. Þessi myndlíking táknar sálina sem ríður í hinum efnislega vagni sem dreginn er af hestum skynfæranna. Hugsunin heldur í taumana og meðvitaður vilji stýrir. Eigandi vagnsins er af öllu mikilvægi, síðan ökumaðurinn og taumarnir sem nauðsynlegir eru til að stjórna hestunum, síðan hestarnir sjálfir og að lokum vagninn. Á sama hátt er sálin af öllu mikilvægi, síðan meðvitaður vilji, síðan hugsunin sem stjórnar taumunum, síðan hestarnir og að lokum líkaminn.

Veraldleg hugsun, sem leiðir veikan líkama í lífinu, leyfir óstýrilátum hvötum sínum að ráða ríkjum í stað þess að styrkja líkamlega uppbyggingu sína og fínpússa skilningarvitin með því að nota sjálfstjórn og beina þeim með meðfæddri greindargreind að andlegum tilgangi sínum sem allt þetta er til fyrir.

Þegar hann gengur eftir hrjúfum og þyrnum stígum skynfæranna, eyðileggur hann vagni lífs síns og týnist.

Sá sem leitar sjálfsþekkingar er vel meðvitaður um að mikilvægasta tilgangur lífsins er einlæg leit að andlegri hamingju sem er falin djúpt í sálinni, og lærir jafnframt að þróa leynda andlega eða sálfræðilega krafta sína og betrumbæta skilningarvit sín til að halda áfram að ganga leiðir framfara í átt að markmiðinu, og reyna að forðast að falla í gryfjur líkamlegra og sálfræðilegra sársauka.

Með öðrum orðum, lærisveinninn skilur réttu leiðina til að ná andlegum vexti á öllum sviðum og á öllum stigum.

Hvað varðar hinn heimsklega blekkta einstakling, þá er eina áhyggjuefni hans að fullnægja líkamlegum löngunum sínum og þóknast geðþótta sínum, án þess að taka tillit til skyldu sinnar til að þroska andlega og andlega hæfileika sína.

* * *

Taugasjúkdómar eru meðhöndlanlegir. Þeir sem þjást af þessum sjúkdómum verða að greina ástand sitt og losna við skaðlegar tilfinningar og neikvæðar hugsanir sem smám saman eyðileggja þá.

Hlutlæg greining á persónulegum vandamálum og að viðhalda ró í öllum aðstæðum er lykillinn að því að lækna langvinna taugakvilla. Þeir sem þjást af taugaveiklun verða að skilja ástand sitt og gera sér grein fyrir því að það að dvelja við neikvæðar hugsanir er rót vandans að **þeim skortir ójafnvægi og vanhæfni til að takast á við lífið.**

Rólegur og afslappaður líkami róar taugarnar og veitir sálræna ró

-

Athugið: Þetta þýðir ekki að þú ættir ekki að ráðfæra þig við sérfræðinga á þessu sviði, þess vegna þessi skýring

* * *

Á mismunandi tímum og stöðum hefur maðurinn, fyrir tilstilli skynseminnar, öðlast margar hugmyndir um lífið og sálina.

Til dæmis, þegar meðlimur frumstæðrar ættbálks fær höfuðverk, heldur fjölskylda hans að sálin hafi sloppið úr líkama hans, svo þau kalla á galdramanninn og lækninn til að skila henni sálinni. Læknirinn fer í skóginn í leit að sálinni, finnur hana og tekur hana

með sér í kassa og setur hana aftur í höfuð sjúklingsins, og höfuðverkurinn hverfur samkvæmt ríkjandi trú.

Í annarri menningu er „hnerri“ á veikum einstaklingi framkvæmdur með því að setja króka (sveigða járnkúlur með hvössum oddi) í líkama hans svo að sál hans sleppi ekki út þegar hann hnerrar, heldur festist í krókunum!

Rétt eins og sumir hafa komist að röngum niðurstöðum um mannlega sálfræði vegna gallaðra hugsunarhátta, hafa aðrir – með raunverulegri skynjun – náð öðrum, ríkari og traustari skilningi.

Við vitum að sálin er ekki það sama og andardrátturinn því sumir hafa legið í dái í langan tíma án þess að anda, og þannig sannað að sálin getur ekki verið bundin við andardráttinn. Sálin er æðri andardráttinum og æðri en nokkurt annað líkamlegt ástand.

Hvort sem einstaklingur trúir því að hann sé andi eða ekki, þá krefst alheimslögmálið þess samt að hann opinberi andlegt eðli sitt.

Óháð vinnu- eða lífsaðstæðum einstaklings, þá þróast og eykst vitund hans þegar hann notar greind sína á skapandi og afkastamikinn hátt. Sérhver uppbyggileg aðgerð stuðlar að þroska mannsins og víkkar skilning mannsins.

*** * ***

Ég elska að lesa, en ég næ varla að lesa tvær blaðsíður áður en ég þarf að sinna einhverju öðru, og þess vegna hef ég skipt út lestri fyrir hugleiðslu.

Þegar ég kafna djúpt í sál mína birtast geislandi ljós og mesta gleðin rennur upp, gleði sem fylgir mér allan daginn. Þetta er það sem ég hef upplifað í lífi mínu og það sem allir þeir sem eiga samskipti við

hinn blessaða Drottin í hvísli sálarinnar og löngun hjartans upplifa.

Tíminn er of dýrmætur til að sóa. Guð vill að við séum í jafnvægi. Sá sem leyfir lífi sínu að verða úr jafnvægi verður refsað með alheimslögum.

Ef þú lifir einföldu lífi, hreyfir þig daglega, lest verðmætar og gagnlegar bækur og temir þér þann vana að hugleiða Guð daglega, þá munu skilningarvit þín slá af hamingju, lífsstraumar munu flæða um blóð þitt og frumur líkamans munu fyllast léttleika og orku sem þú hefur aldrei upplifað áður. Þú munt öðlast alla þá þekkingu sem þú þráir frá andanum innra með þér.

Svona hefur líf mitt alltaf verið. Ég hef ekki lesið tuttugu bækur í tuttugu ár. Ég er ekki stoltur af því og ef ég hefði ekki öðlast guðlega andlega meðvitund í gegnum hugleiðslu, þá væri ég algjörlega fáfróður.

Þegar ég lít í bók, þá sé ég að Guð hefur þegar opinberað mér staðreyndirnar sem hún inniheldur.

Allar háleitar hugmyndir og sannindi koma frá Guði, hinum alvitra, og ef þú hugleiðir hann, munt þú meðtaka visku hans beint.

Þess vegna er betra að lesa góðar bækur en að sóa tíma í árangurslausar athafnir, og betra en að lesa er að hugleiða og öðlast vitund um hinn algjöra sannleika, sem er Guð.

* * *

Það er margt fólk sem les stöðugt en getur ekki boðið þér neitt verðmætt. Besta leiðin til að lesa bók er að hugleiða innihald hennar og sjá hvernig það gæti átt við í þínu eigin lífi.

Það er líka mikilvægt að sýna góða dómgreind til að taka ekki blindandi við öllu sem þú lest. Það sem þú lest ætti að fullnægja huga þínum og rökfræði. Til að vera sannarlega lestrarverðar ættu bækur að örva

hugsun þína og þá munt þú finna fyrir því að hugurinn þroskast og stækkar.

Þeir sem hvorki lesa né ígrunda, heldur lifa yfirborðslegu lífi án tilgangs eða merkingar, þróa ekki djúpan skilning né öðlast ákveðna þekkingu.

Samhljómur gerir okkur samhæf og í sátt við guðdómlegan kraft sem innblæs hugsun okkar og skín á huga okkar með ljósum æðri innblásturs.

Hugleiðsla er leiðin til að ná til æðra sjálfsins

Menn gera sjálfum sér rangt ef þeir lesa ekki, en hugleiðsla er jafnvel betri en lestur {Fyrir fólk sem hugleiðir}

*** * ***

Jafnvægi er nauðsynlegt á öllum sviðum lífsins. Það er ráðlegt að hafa gagnlegt lesefni við höndina og lesa það í frítíma sínum. Mikilvægustu þessara gagna eru andlegar bækur, síðan vísindarit, einhver saga, heimspeki, alvarlegar bókmenntir, ævisögur mikilmenna, ferðasögur og hvaðeina annað sem getur víkkað sjóndeildarhringinn og veitt djúpa innblástur.

Bækur geta verið tryggir vinir og ef úrvalið er vandasamt muntu njóta góðs af þeim.

Það kann að virðast erfitt í fyrstu að skilja kjarna andlegra kenninga og hugmynda mikilla hugsuða, en eftir smá tíma munt þú hugleiða rit þeirra og takast á við hugsanir þeirra. Þú munt finna að þú hefur fengið eitthvað verðmætt, því allir þessir vitru einstaklingar drógu visku sína og þekkingu úr óendanlegum fjársjóði visku Guðs - hugmyndum sem þú hefðir kannski aldrei getað hugsað þér á ævinni.

*** * ***

Blóm og rósir eru falleg og lífleg, en á bak við þau liggur garður ómælanlega meiri fegurðar og dýrðar. Þó að þessi garður sé algerlega gegnsær og erfitt að skynja í fyrstu, ef þú getur komist inn í andlega

víddina í gegnum hlið andlega augans, munt þú geta kannað þetta himneska ríki og notið undurs þess.

Ég dvel í því blíða ríki þar sem einstakir eiginleikar og blíðar, fínlegar hugsanir eru sætari og ilmríkari en nokkur jarðnesk blóm eða rós. Þar sippar býfluga huga míns stöðugt nektar guðlegrar nærveru.

Þegar við beinum athygli okkar inn á við og lifum meira og meira í þeim hulda heimi **innra með okkur, uppgötvum við að andlegir eiginleikar okkar taka á sig sérstaka mynd sem virkar eins og gluggar þar sem við skynjum sætleika Guðs sem fer fram úr lýsingum og ímyndunarafli.**

*** * ***

Hver sem heyrir eða les þessi orð veit að ég segi sannleikann.

Ef ég myndi sýna fram á alla þá krafta sem Guð hefur gefið mér, myndi fólk flykkjast að mér, ekki af kærleika til Guðs, heldur vegna kraftaverka. En ég þrái ekki þessa tegund af yfirborðskenndri lærisveinsstarfsemi. Þeir ættu ekki að vera dregnir að af krafti, heldur af kærleika Guðs, og það er tilgangur minn í lífinu.

Ef ég hefði ekki kynnst Guði, hefði ég ekki talað svona. Og allir geta kynnst honum ef þeir vilja.

Ég reyni ekki að vinna fólk á sitt band með því að höfða til tilfinninga þeirra, heldur tala ég til huga þeirra og fjalla um rökfræði þeirra og dómgreind. Blind trú er gagnslaus. Maður verður að virkja skilningshæfileikana sem Guð hefur gefið honum og ekki taka hlutina á yfirborðinu, heldur skilja orsakir, afleiðingar og rökfræði á bak við andlegar stefnur sínar og iðkanir.

Ef ég hefði þúsund munna, myndi ég tala við þá alla um Guð og mikilvægi þess að snúa sér til hans og kynnast honum.

*** * ***

Guð biður manninn ekki um að vera dapur, dapur, einmana eða grettur. Þetta er ekki rétt skilningur á Guði, né heldur rétta leiðin til að öðlast velþóknun hans. Því meiri frið sem maður upplifir, því meira getur maður fundið fyrir guðlegri nærveru. Því meiri hamingja sem maður verður, því meira kemst maður í sátt við Guð. Þeir sem þekkja Guð eru hamingjusamir vegna þess að Guð er uppspretta mestu gleðinnar.

Fólk reynir að finna hamingju í áfengi, kynlífi og peningum, en síður sögunnar eru fullar af sögum um brostnar vonir þeirra og óuppfylltar drauma. Tíminn sem ég hef eytt í hugleiðslu hefur gert líf mitt ótrúlega ávaxtaríkt.

Guðleg leiðsögn og viska býr í andlegri alsælu

Þegar einstaklingur er í sátt við Guð, jafnvel þótt hann geri mistök óviljandi, þá veit hann hvernig á að leiðrétta mistökin, og ef hann tjáir ranga skoðun, mun Guð leiðrétta hana og leiðrétta hana af kærleika til lærisveins síns.

*** * ***

Jafnvægi verður að finna milli andlegrar þekkingar og náttúruvísinda. Án þessa jafnvægis munu einstaklingar og þjóðir hrasa í eymd og eyðileggingu. Ef leiðtogar nútímaheimsins væru andlega upplýstir og ynnu saman gætu þeir útrýmt stríði og fátækt af jörðinni innan fárra ára.

Andleg meðvitund þýðir meðvitund einstaklingsins um guðlega nærveru innra með sér og í öllum öðrum lifandi verum.

Sú vitund ein getur bjargað heiminum, og án hennar sé ég enga von um frið. Byrjum á sjálfri sér, því **tíminn er of dýrmætur til að sóa honum.**

Skyldan krefst þess að við gerum okkar hluta til að koma Guðsríki á jörðina

Margir hika við að leita Guðs af ótta við að lífið verði dapurlegt og sorglegt, án fegurðar og gleði. En hið gagnstæða er satt! Sú hreina hamingja sem þeir sem þekkja Guð í raun og veru finna í fullkomnu samræmi við hann er ólýsanleg.

Ég er í andlegri gleði dag og nótt. Sú gleði er Guð, og að þekkja hann þýðir að hylja allar sorgir og grafa þær án eftirsjár.

* * *

Meðan á tímabundinni dvöl sinni hér stendur leggur maðurinn mikla áherslu á þetta sjónarspil. En hann má ekki sökkva sér of mikið niður í það og endalausa atburði þess, því ef hann gerir það mun hann fjarlægja sig frá Guði, sem reynir stöðugt, á allan hátt og með öllum ráðum, að draga okkur til sín af mikilli umhyggju sinni fyrir okkur og gífurlegri ást sinni til okkar.

Það setur fram fyrir okkur öll þau kraftaverk sem við viljum sjá: undur vaxandi hluta og óendanlega nákvæma skipulag náttúrunnar.

Það er á bak við blómin og rósirnar, og hver sem leitar þess í einlægni mun óhjákvæmilega finna það

Náttúruvísindamenn komust ekki að uppgötvunum sínum með blindri bæn, heldur með því að fylgja lögmálum raunvísinda. Á sama hátt mun hver sem beitir lögmálum andlegrar vísinda af einlægni og einlægni sjálfkrafa finna Guð við hlið sér.

Það er kominn tími til að maðurinn opni andleg augu sín og geri sér grein fyrir því að það að finna Guð krefst brennandi og þrálátrar löngunar og vandlegrar hlýðni við lög Guðs.

* * *

Guð bankar hljóðlega á dyr hjartna okkar og kallar okkur aftur til sín, en flestir eru ófúsir til að snúa aftur. En þegar heimurinn myrknar fyrir augum þeirra

og þeir flækjast í vandamálum eða verða fórnarlömb veikinda, flýta þeir sér að biðja til hans og leita hjálpar hans.

Þeir sem styrkja bönd sín í sátt og samlyndi við Guð á tímum hamingju og velmegunar munu finna Guð við hlið sér þegar þeir þurfa á honum að halda. En þeir sem fresta því að rækta þetta samband dæma sig til að horfast í augu við erfiðleika sína og berjast einir við raunir sínar þar til þeir geta – með visku og fullkominni undirgefni – snúið sér að eilífum vini sínum og bankað á náðardyr hans.

Af hinum mikla mannfjölda mannkyns eru mjög fáir sem leita Guðs í raun og veru. Hvar eru þeir sem héldu að þessi jörð tilheyrði þeim fyrir tveimur hundruð árum? Þeir eru allir farnir, og kannski aðeins fáir, þeir sem sneru sér til Guðs og kynntust sjálfum sér, skildu nokkurn tímann raunverulegan veruleika lífsins. Samt telur hver kynslóð á eftir sér þetta líf vera raunverulegt!

*** * ***

Áður en nokkur önnur manneskja var með okkur, hver var með okkur? Guð Og þegar við yfirgefum þessa jörð, hver verður með okkur? Guð og enginn annar En það verður erfitt að þekkja hann þá nema við leggjum okkur fram um að þekkja hann núna Ef þú leitar Guðs af einlægni og djúpt, munt þú finna hann og vissu þín um að hann sé alltaf með þér mun styrkjast Áhyggjur og blekkingar munu yfirgefa þig og þú munt aldrei láta blekkjast aftur.

Allt sem til er er freisting til að lokka mannkynið frá Guði. En Guð er miklu meira aðlaðandi en nokkur jarðnesk freisting. Ef þú fengir að sjá hann í einni svipmynd, myndir þú átta þig á þessum sannleika og geta fundið hann í gegnum bæn, andlega íhugun og óhagganlega ákvörðun.

* * *

Musterið sem Guð elskar mest er musteri kyrrðar og innri friðar fyrir fylgjendur hans, þar sem þeir ganga inn til að hugleiða og spjalla, og yfirgefa heiminn og endalausar áhyggjur hans.

Við megum ekki láta þessa síbreytilega göngu mannkynsins blinda okkur. Þegar tímans vagn heldur áfram ferð sinni munt þú loksins átta þig á því að þú ert óaðskiljanlegur hluti af hinni stærri veru. Þegar einstaklingur stofnar musteri fegurðar og andlegs friðar innra með sér mun hann geta skynjað nærveru Guðs og fundið fyrir nálægð hans. Annars eru blekkingar heimsins margar, sífellt nærverandi og áhyggjur hans fylla hjörtu okkar.

Sérhvert okkar verður fyrr eða síðar tekið af þessari jörð og því verðum við nú að skilja tilgang lífsins. Megintilgangur mannlegrar reynslu í þessum heimi er að hvetja okkur til að leita að tilgangi lífsins. Gerðu það að markmiði þínu að þekkja Guð og vitaðu að alvarleg og einlæg leit að leyndardómi lífsins mun spara þér marga erfiðleika og bjarga þér frá ýmsum ótta.

Ótti við dauða, mistök, vandræði eða sorg vekur upp mikla ótta hjá manni. Þegar einstaklingur er ófær um að hjálpa sér sjálfum og fjölskylda hans og vinir geta ekki boðið neina aðstoð, yfirgnæfir örvæntingin hann og heimurinn virðist honum dimmur. En það er engin þörf á að ná því ástandi. Ef þeir hugsa til Guðs alla ævi og viðhalda tengslum við hann, munu þeir finna hann nálægt sér á erfiðum tímum.

* * *

Ef flestir finna einhvern óaðlaðandi ættu þeir að skoða sjálfa sig. Það gætu verið ákveðnir persónueinkenni sem eru fráhrindandi. Kannski tala þeir of mikið, eru tilhneigðir til að skipta sér af málum

annarra eða hafa tilhneigingu til að segja öðrum hvað er að þeim og hvernig þeir ættu að lifa lífi sínu, án þess að samþykkja neinar tillögur um sjálfsbætingu. Þetta eru aðeins fáein dæmi um sálfræðileg einkenni sem geta gert okkur óaðlaðandi í augum annarra.

Að trúa á Guð og að hafa trú á Guð eru tveir ólíkir hlutir. Trú er einskis virði nema við upplifum hana og lifum eftir henni. Trú sem umbreytist í reynslu verður að trú og óhagganlegri trú er ekki hægt að hrekja eða mótmæla vegna þess að hún er innsæi og óhagganleg sannfæring um sannleikann. Hún er mikill kraftur og árangur hennar er tafarlaus og ótrúlegur. Trú virkar af algerri nákvæmni og skilur ekki eftir pláss fyrir mistök.

* * *

Í augum mannsins býr öll saga lífs hans og hún verður ekki falin þeim sem kunna að lesa hana. Það eru andleg augu og veraldleg augu, sviksamleg, lævís augu og girndarfull augu. Allt sem maður gerir er skráð í augum hans og ef ég ætti að greina það sem ég sé í þeim, myndi fólk undrast innsýn mína.

Við verðum að forðast gjörðir sem menga hugann og spilla sálinni. Rangar gjörðir skapa neikvæðar eða illar hugrænar sveiflur sem endurspeglast í útliti og persónuleika einstaklingsins. Í staðinn ættum við að taka þátt í gjörðum og hugsa hugsanir sem næra þá jákvæðu eiginleika sem við þráum. Þeir sem íhuga þennan sannleika munu komast að því að líf þeirra verður dásamlega fallegt.

* * *

Sannir vinir misskilja okkur sjaldan. Þú getur talað opinskátt við vin án þess að vera misskilinn, en vinátta getur ekki vaxið og dafnað svo lengi sem einhver vísbending eða krafa kemur frá einum til annars.

Vinátta getur aðeins byggst á grunni sjálfstæðis og andlegs jafnréttis. Þess vegna ættu samskipti vina að byggjast á þessari meginreglu og í ljósi þessa sannleika. Ef þú kemur illa fram við einhvern munt þú aldrei upplifa sætleika vináttu þeirra.

Það eru margir sem ganga lífsins vegi án vina, ég get ekki ímyndað mér hvernig þeim tekst að halda áfram!

Sannir vinir misskilja okkur sjaldan, og ef þeir gera það, þá er það aðeins í stuttan tíma. Ef einhver bregst trausti þínu og tryggð, haltu þá áfram að sýna þeim ást og skilning eins og ekkert hafi í skorist, rétt eins og þú vilt fá traust og tryggð í staðinn.

En ef viðkomandi heldur áfram að sýna þér fyrirlitningu og hatri og heldur áfram að slá útrétta vináttuhönd til hans, þá er betra að draga höndina til baka um stund.

*** * ***

Sérhvert okkar verður tekið af þessari jörð fyrr eða síðar og því verðum við að átta okkur á tilgangi lífsins núna.

Endanlegt markmið mannlegrar reynslu hér er að örva og hvetja til leit að merkingu og tilgangi lífsins. Þessari mannlegu ferð ætti ekki að gefa óhóflega mikla áherslu. Þegar tímakarlöngurnar halda áfram göngu sinni munum við að lokum átta okkur á því að við erum hluti af stærri tilveru og því verðum við að gera þekkinguna á Guði að okkar endanlega markmiði.

Ótti við dauða, mistök, vandræði eða sársaukafullar sorgir vekur mikla ótta hjá manni.

Þegar einstaklingur er ófær um að hjálpa sér sjálfum og þegar fjölskylda hans getur ekki boðið fram aðstoð, er sálfræðilegt ástand hans óöfundsvert.

En Guð mun ekki yfirgefa þá sem trúa á hann og treysta á getu hans til að hjálpa þeim.

Áður en nokkur manneskja var með okkur, var Guð með okkur Og þegar við yfirgefum þessa jörð, mun Guð vera með okkur

En við getum ekki þekkt Guð nema við leggjum okkur fram núna og leggjum okkur einlæglega fram um að eiga samskipti við hann og nálgast hann.

*** * ***

Á mínum yngri árum þjáðist ég af mikilli næmni og þar af leiðandi var það ég sem þjáðist mest.

Þetta var sjálfspíningarferli. Þar sem ég var svo viðkvæm fannst mér aðrir njóta þess að pirra mig og ræna mig hugarrónum.

Láttu engan taka frá þér friðinn

Gremja mín stafaði ekki eingöngu af kaldhæðni og háði annarra; hún stafaði einnig af næmni minni fyrir athugasemdum þeirra. Ég uppgötvaði að því meira sem ég rökræddi við gagnrýnendur mína, því meira nutu þeir þess.

Að lokum ákvað ég að enginn gæti spillt innri friði mínum og sagði við sjálfan mig: „Leyfið þeim að gagnrýna eins mikið og þeir vilja, en ég mun ekki lengur hlusta á gagnrýni þeirra.“

Og það var einmitt það sem gerðist. Ég hunsaði ósanngjarnar og særandi athugasemdir þeirra algjörlega, eins og þær væru ekki til. Smám saman misstu þau löngunina til að hæðast að mér og urðu vinir mínir; sumir fylgdu jafnvel í fótspor mín.

Það er tilgangslaust að reyna að biðja aðra um góðvild og virðingu; heldur verðum við að vera þess verðug sjálf.

Ef við erum einlæg við aðra, sýnum þeim virðingu og endurgjaldum góðvild þeirra og ástúð, þá munu þeir alltaf koma fram við okkur af virðingu.

Við ættum ekki að lama velvild annarra gagnvart okkur með mikilli næmni okkar þegar þeir gagnrýna okkur á uppbyggilegan hátt, heldur ættum við að vinna með öllum sem reyna að hjálpa okkur.

* * *

Þessi heimur mun alltaf upplifa vandamál og ólgu. Í stað þess að láta undan ótta og kvíða ætti maðurinn að leita til Guðs og öðlast frið, öryggi og öryggi, ekki aðeins fyrir sjálfan sig heldur einnig fyrir ástvini sína sem Guð hefur falið honum í umsjá.

Við ættum ekki að vera of föst í draumum þessa hverfula lífs, heldur vera í náinni sátt við Guð

Fyrir utan Guð er ekkert öryggi neins staðar. Við verðum að viðurkenna tengsl okkar við Guð svo að við getum losað okkur við blekkingar **í eitt skipti fyrir öll.**

Með því að hugleiða Guð finnum við gleðilega nærveru hans og losnum við martraðir lífsins.

* * *

Æfing til að slaka á líkamanum og róa hugann:

Spennið líkamsvöðvana hóflega með viljastyrk. Með viljastyrk skal beina lífskraftinum (meðan á vöðvaspennu stendur) að því að fylla líkamann eða einhvern líkamshluta með virkni.

Ég finn orkuna titra, púlsa, hleða líkamann og endurlífga hann af lífsþrótti.

Slakaðu á og finndu fyrir lífs- og orkubylgju sem streymir um frumur og vefi líkamans.

Ég finn að þú ert ekki líkaminn, heldur lífið sem heldur líkamanum uppi

Finndu friðinn, frelsið og aukna ró sem fylgir því að iðka þessa æfingu

* * *

Ef þú lætur guðlega meðvitund leiða þig, jafnvel þótt framtíðin virðist dökk, munu hlutirnir samt batna

og þú munt ekki mistakast svo lengi sem þú gengur í ljósi Guðs og lætur leiðsögn hans leiða þig.

Við verðum að losna við þá hugmynd að Guð, með öllum sínum undursamlegu mætti, sé langt í burtu á himnum og að við séum veik og grafin undir hrúgum erfiðleika og vandamála á þessari jörð.

Munum að við erum ekki ein, að á bak við mannlegan vilja okkar býr hinn mikli guðlegi vilji og að hver sem leitar hjálpar af einlægni og trúfesti mun örugglega hljóta hana.

*** * ***

Allt í alheiminum er samtengdur og nátengdur öðrum

Með réttri notkun mannlegrar hugsunar sem Guð hefur gefið okkur, gerum við okkur grein fyrir því að allt líf er tengt hinum æðsta huga.

Við gætum stundum haldið að við séum leikfang í höndum örlaganna, en þegar við sleppum meðvitund okkar út fyrir takmarkaðar, tálsýnar form og prófum umfang vitundar okkar og skilnings, verðum við meðvituð um að innra með okkur er neisti af guðdómlegum krafti sem skapar og viðheldur öllu lífi og að hann bíður eftir að vera vakinn.

*** * ***

Minnimáttarkennd sprettur af falinni meðvitund um raunverulegan eða skynjaðan veikleika.

Í tilraun til að bæta upp fyrir þennan veikleika gætu sumir gripið til þess ráðs að bera skjöld falsks stolts og blása sér upp með hégómagirnd.

Þeir sem ekki vita raunverulega ástæðuna fyrir þessu óeðlilega sálfræðilega ástandi gætu sagt að viðkomandi sé með yfirburðaþrengsli.

Báðar þessar fléttur gefa til kynna innri ósamræmi og eru skaðlegar fyrir sjálfsvöxt. Þær eru sprottnar af ímyndunarafli og vanvirðingu fyrir

veruleikanum og hafa engin tengsl við eðli hinnar máttugu sálar.

Sjálfstraust verður að byggjast á raunverulegum árangri og þeirri vitneskju að upplýstar sálir skortir ekkert því þær eru ríkar í Guði.

*** * * ***

Taugakerfið hefur tvö hlutverk:

Taugakerfið gerir okkur kleift að hafa samskipti við heiminn. Fornir jógarar uppgötvuðu að taugakerfið þjónar einnig til að tengja menn við Guð.

Lífsorkan í mannslíkamanum streymir venjulega út á við, frá heila og mænu í gegnum taugarnar til skynfæranna og ytri skynjunarupplifunar þeirra.

Þegar þessi lífskraftur er stjórnaður – með hugleiðslu – snýr hann við flæði sínu inn á við í stað þess að út á við og dregur meðvitundina með sér að gagnsæjum ásum eða miðstöðvum þar sem andleg skynjun og þekking á Guði býr.

Taugaóstyrkur – sem er óhófleg örvun tauganna – takmarkar líkamlega meðvitund, en ró dregur að sér guðlega meðvitund.

Þegar þú hugleiðir og lokar fyrir ytri taugaorku og róar þig, þá dregur lífsorkan sig frá skynfærunum að miðstöðvum andlegrar meðvitundar og tenging myndast þá milli taugakerfisins og æðri meðvitundar, þannig að þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru og verður í landi ljóssins handan við svæði svefns og meðvitundarleysis.

*** * * ***

Margir hafa áhuga á ferskleika æskunnar, því á einn eða annan hátt eru allir að leita að „lind eilífrar æsku“, en hvað er æska?

Ekki eru allir ungir einstaklingar endilega ungir, því sumir eru reyndar nokkuð gamlir og virðast mun brothættari en þeir eru í raun og veru. Hins vegar eru

til aldraðir sem halda æsku sinni þrátt fyrir háan aldur. Þeir halda hugsunum sínum skörpum, lífskrafturinn streymir frá orkumiklum anda sínum til líkama og andlits og blóðið slær af gleði tilverunnar.

Þvert á móti, það eru til neikvætt, skaplynt, þunglynt, gagnrýnt og kjarklaust fólk, eins og það sé látið – megi líf ykkar verða langt.

Það er engin afsökun fyrir villandi sálfræðilegum ástöndum. Við ættum alltaf að vera jákvæð, bjartsýn, full af lífi og orku, þakklát fyrir blessun Guðs og sökkt í öldu andlegrar æsku **sem streymir frá djúpum tilveru okkar.**

*** * ***

Bræður mínir og systur í þessum heimi, munið að Guð er einn og að við erum öll meðlimir einnar alheimsfjölskyldu. Þess vegna verðum við að tileinka okkur uppbyggilegar leiðir til að hjálpa hvert öðru — efnislega, siðferðilega, fjárhagslega og andlega — svo að við getum orðið fyrirmyndarborgarar þessarar jarðar.

Ef hver einstaklingur í samfélagi með 1.000 manns myndi grípa til sviksemi, blekkinga og berjast til að auðgast á kostnað annarra, þá myndi hver einstaklingur eiga 999 óvini. Hins vegar, ef hver einstaklingur reyndi að vinna með öðrum frekar en gegn þeim, þá myndi hver einstaklingur eiga 999 vini.

Á sama hátt, ef öll lönd hjálpuðu hvert öðru af kærleika, þá væri friður á jörðinni og þá væru mörg tækifæri til að mæta þörfum allra og auka velferð þeirra.

*** * ***

Þeir sem hafa náð andlegri uppljómun eru meðlimir í hugsjónum bæði karlmennsku og kvenleika. Þegar einstaklingur nær fullkomnu jafnvægi milli vitsmuna og tilfinninga hefur hann lært

einn mikilvægasta lærdóminn sem hann kom til þessarar jarðar til að læra. Maður verður að gera sér grein fyrir því að eðli hans er andlegt, ekki líkamlegt.

Þegar karl og kona líta hvort á annað eingöngu sem leið til að fullnægja löngunum sínum, eiga þau á hættu að spilla sátt og missa sannar hamingju. Karlmaður verður að láta konu finna að hún er ekki með honum eingöngu til að fullnægja löngunum hans, heldur sem maka og félaga sem hann metur mikils, virðir og telur vera tjáningu á fallegustu og djúpstæðustu merkingu lífsins. Kona ætti einnig að líta á karlmann á sama hátt.

Þegar hjón elska hvort annað af hreinni og einlægri ást, upplifa þau fullkomna samhæfni á líkamlegu, andlegu og andlegu stigi.

Þegar þau tjá ást sína á fágaðan hátt, verður árangurinn farsæll hjónaband og endurnýjuð hamingja.

* * *

Þegar einstaklingur er óhamingjusamur í lífinu er hann mjög meðvitaður um það innst inni. Það er aðeins ein bein leið til hamingju og það er í gegnum tengsl við Guð.

Guð mun aldrei yfirgefa þá sem treysta á hann, né mun hann nokkurn tímann bregðast þeim sem elska hann

Þeir sem hafa andlega innsýn geta lýst veginum og bent á hindranir og gryfjur, en alvarlegir leitendur verða að leggja sig fram og fara vegalengdina sjálfir. Andleg sátt við þá sem hafa ósvikna tengingu við Guð býður upp á andlegan ávinning þeim sem vilja ganga veginn og ná tilætluðu markmiði.

* * *

Hugarró

Þegar brennandi áhyggjur missa hitann sinn

Kyrrð rís, færir frið og ró
Það er hvíti mastrið á lífsins bát
Það er fullt af gola varanlegrar hamingju, laust við spennu
Svo ýtir hún bátnum varlega yfir yfirborð Al-Rida-vatns.

Kyrrð er blíð straumur ánægju til friðarhafsins, ósnert af öldum áhyggna. Hún er regnhlíf sálarinnar, sem teygir sig yfir huga og hjarta mannsins til að vernda gleði lífsins, bæði smáa og stóra, frá rigningu ótta og kvíða.

Það er himneski tónninn sem streymir frá lífsins lýru, það er hið helga salt á borði lífsins, úðinn sem streymir frá fossum afreka og hin dásamlega, kyrrláta stemning sem stjórnar ríki sálarinnar í sátt og samhljómi.

Kyrrð er ekki bara einangruð athvarf
Og enginn flótti frá hávaðanum og lætinu
Það kemur heldur þangað sem hjörtu fagna því
Og hún dvelur þar sem sálir finna huggun í henni
Óháð tíma og stað
Það er viðkvæmt, brothætt blóm
Það þolir ekki harkalegar snertingar
Þess í stað lifir það, blómstrar og dafnar.
Ef það er vökvað með fersku, hreinu vatni
Kyrrð er kyrrlátt stöðuvatn tilfinninga
Laus við hrukkur sorgarinnar
Hún sem fellur tár af ótta
Fyrir minnsta vott af kvíða og vanlíðan
Þegar blaðsíða friðsælu sálarinnar er þakin
Lag af hreinum, skærhvítum snjó:
Snjórinn sem veitir kyrrð og hugarró
Óttastormar og áhyggjur munu ekki sigra
Truflandi frið og ró
Undir þessu harða, glansandi lagi

Fyrir þennan blessaða, geislandi ljóma
*** * ***
Vinátta er hreinasta form guðlegrar ástar
Því það fæðist af frjálsu vali hjartans
Það er ekki þröngvað upp á okkur af fjölskyldueðlishvötum
Fullkomnir vinir skilja aldrei leiðir
Ekkert getur rofið bróðurást þeirra
Fjársjóður vináttunnar er dýrmætasta eignin
Því sönn vinátta er fléttuð saman við sálina
Handan við mörk þessa heims
Allir vinirnir sem við deilum ástúðarböndum með
Við munum hitta þau aftur í himneska húsinu
Því sönn ást deyr aldrei
*** * ***

Margir koma á andlega veginn, en þeir sem halda út allt til enda munu upplifa andlega sælu og njóta sannrar friðar.

Einlægir lærisveinar – sem gera sér grein fyrir því að dimmar, drullugar leiðir heimsins leiða til vonbrigða og gremju – snúa sér til Guðs og leita hans af allri einlægni og þeir efast ekki um getu hans til að bjarga þeim og hugga þá.

Hvort sem leitarinn fær áþreifanlegt svar frá Guði eða ekki, þá missir hann ekki traust sitt á honum, heldur heldur áfram að biðja til hans í djúpi sálar sinnar, viss um að hann heyri bænina og að hann muni svara kalli hjartans á viðeigandi tíma.

*** * ***

Vísindin hafa sannað að hver einasta efnisörð er óslítandi og hver einasta orkubylgja er óslítandi.

Þetta á einnig við um manneskjuna sjálfa eða ódauðlega andlega veru hennar.

Efni er breytingum háð og mannssálin upplifir breytilegar upplifanir

Síðasta breytingin kallast dauði, en dauði eða formbreyting breytir ekki eða eyðileggur andlega kjarnann

*** * ***

Ó Drottinn alheimsins og ástkæri hjartna, megi umhyggja þín fylgja okkur. Látum okkur viðurkenna að þú ert hinn eini guðdómlegi konungur, settur á hásæti vona okkar.

Handan við hlið lífs og dauða, þú, ó Drottinn, ert eina og æðsta markmiðið

Þú ert raunveruleikinn og ekkert er til án þín

Blessuð séum við svo að við megum sjá gott, heyra gott og hugsa innblásandi og gagnlegar hugsanir.

Hinir auðmjúku eru hinir stóru í heiminum

Leitarinn verður að leita Guðs sjálfs, því enginn getur gefið honum þá þekkingu; heldur verður hann að vinna að því að hljóta hið endanlega verðlaun.

Þegar leitandi tekur staðfasta ákvörðun um að finna Guð og sameinar þá ákvörðun alvarlegri íhugun, mun hann finna hann.

Um leið og þú snertir guðdómlega nærveru, ferðu yfir lögmál orsaka og afleiðinga

Hamingjan sem maðurinn ímyndar sér og leitar að er að finna í Guði, og þeir sem eru í sambandi við hann eru hinir sannarlega hamingjusömu.

Blessaðu okkur, Drottinn, svo að við megum setja þig í fyrsta sæti í lífi okkar og svo að við leyfum ekki freistingum heimsins að keppa við kærleika þinn í hjörtum okkar.

Opnum hjörtu okkar fyrir guðdómlegri kærleika svo að hún megi koma inn í líf okkar, fylla það ljósi og prýða það hamingjurósum.

Sérhvert gott verk sem við gerum er fjárfesting sem við leggjum okkur fram um að eilífu

Að baki takmarkaðri meðvitund mannsins býr óendanlegur máttur Guðs

Einfalt líf gefur frelsi

Þegar hugsanir eru róaðar verður mögulegt að hlusta á guðdómlega dagskrá í gegnum útvarp löngunar. Og þegar við höfum einlægni laðum við einlægt fólk til okkar og í gegnum það upplifum við gæsku og kærleika Guðs.

*** * ***

Sama hversu gamall þú ert, ef þú segir „ég get“ þá ertu ungur

Hugurinn sem Guð hefur gefið okkur er máttugt verkfæri og hann vill að við notum hann til að gera gott.

Því meira sem ég hugleiði Guð innra með mér, því skýrar birtist nærvera hans mér í heiminum í kringum mig.

*** * ***

Blessa þú oss, Drottinn, og lát oss elska þig með mikilli ást.

Svo að við megum njóta nærveru þinnar og vera heilluð af þér

Á hverjum degi lífs okkar

Svo að heimurinn og freistingar hans geti ekki eignast hjörtu okkar

Eða trufla okkur og koma í veg fyrir að við hugsum um þig

Blessaðu okkur svo að við megum lifa hvern dag í ljósi þínu og friði

Við þráum þig og bíðum spennt eftir að þú hafir samband

Í stað þess að vera ákafur í veraldlega hluti sem eru óvaranlegir

Beindu lífsstefnu okkar að þér

Svo að þegar slæmar venjur reyna á sig

Að eigna okkur og binda meðvitund okkar við skorður þessa heims

Hugmyndir okkar fljúga til þín á miklum hraða

Heimurinn, Drottinn, skapar kvíða innra með okkur

Á meðan þú hugleiðir

Það færir sálum okkar öryggi og hugarró

Þú ert líf okkar

Og þú ert ástkær okkar

Og sætleikinn í nærveru okkar

Með djúpri hollustu beygjum við okkur fyrir þér

Ó, Drottinn hjartna vorra

Við biðjum þig að fylla líf okkar með kærleika þínum

Og til að sýna okkur þig

Og til allra fylgjenda þinna og unnenda

Búdda og ástvinur hans: Meistari #Paramhansa

Fleiri fyrirlestrar kennarans

Paramhansa Yogananda

Á eftirfarandi hlekk:

www.swaidayoga.com

Á Indlandi er Búdda talinn vera guðleg holdgun. Hann lifði um fimm hundruð árum fyrir Jesú Krist og var sonur indversks konungs.

Faðir Gautama (sem síðar varð þekktur sem Búdda, sem þýðir „hinn upplýsti“) umvafði höfðingjason sinn frá fæðingu alls kyns lúxus og fegurð og baðaði hann í óendanlegri lúxus. Brúðkaup Gautama var sagt hafa verið svo stórkostlegt og öfgafullt að hin fornu konungsríki höfðu aldrei orðið vitni að slíku.

Á þennan hátt óx Gautama upp og náði fullorðinsaldri, í þeirri trú að heimurinn í kringum hann væri staður sífelldra gleðistunda og endalausra hamingjuatburða.

En Gautama prins var ákafur að uppgötva heiminn handan hallarhliðanna og gróskumikla garðanna. Dag einn fór hann út í dulargervi með vagnstjóra sínum til að sjá heiminn með eigin augum.

Myndarlegi ungi maðurinn varð mjög hneykslaður og djúpt snortinn þegar hann sá í fyrsta skipti á ævinni gamlan, brothættan gamlan mann og aðra manneskju sem dró andann síðasta sinn, sem og lífvana lík.

Hann leit á heilbrigðan, líflegan líkama sinn og spurði flugmanninn hvort líkami hans myndi einn daginn líka eldast, rotna og missa lífsneistann sinn. Flugmaðurinn svaraði treglega:

„Ó, prins, allir mannlegir líkamar eru viðkvæmir fyrir sjúkdómum, veikleika og öldrun og örlög þeirra eru því dauðinn.“

Þegar ungi prinsinn heyrði þetta fór hann að íhuga alvarlega blekkingar jarðlífsins. Eina nóttina, meðan kona hans og eini sonur sváfu, kastaði Gautama síðasta augnaráði á þau og með tárvotum augum yfirgaf hann höllina í leit að sannleikanum sem myndi að eilífu frelsa mannkynið frá sorg og sársauka og veita þeim sanna skilning á leyndardómi lífs og dauða.

Prinsinn iðkaði margar tegundir af asketisma og sjálfsafneitun. Sagt er að hann hafi eytt sjö árum í föstu og öðrum andlegum iðkunum. Að lokum, meðan

hann var að hugleiða undir banyantré (fíkjutré) í Bodh Gaya-héraði á Indlandi, öðlaðist hann fullkomna uppljómun.

Hann hélt síðan áfram að borða eðlilega til að næra líkama sinn og dreifði um alla Indland meginreglum um samúð og jafnan kærleika til allra lifandi vera - manna, fugla og dýra. Hann ráðlagði einnig gegn því að vera bundinn við veraldlega hluti í von um að ná nirvana, eða því ástandi aðskilnaðar sem frelsar sálina frá endurfæðingu.

Síðar dreifðu fylgjendur hans kenningum hans um Indland, Japan, Kína og aðra heimshluta.

Nirvana-ástandið, eða fjarvera tvíhyggju, er oft misskilið sem tortíming sjálfsins. En það sem Búdda átti við var tortíming takmarkaðrar persónuleikans eða falskrar sjálfs. Þessum þrönga persónuleika verður að tortíma svo að ódauðleg sál geti öðlast frelsun frá hringrás endurkomu til mannslíkamans.

Búddískri kenningu um tortímingu, sem taldi hana vera markmið lífsins, var síðar skipt út á Indlandi fyrir Swami-kenningu Shankara, stofnanda Swami-reglunnar á Indlandi, sem kenndi að markmið lífsins væri að ná sæluríkri meðvitaðri einingu við alheimsanda án þess að tortíma sjálfsvitundinni.

Meistari Búdda og lærisveinar hans voru einlífir. Þegar þeir voru á ferðalagi um Indland gerðist undarlegur atburður Búdda sem ruglaði lærisveina hans í ríminu og fékk suma þeirra til að efast um hegðun kennara síns.

Þegar hinn mikli Búdda hvíldi sig hjá þeim í skugga trés, nálgaðist þau kona og laðaðist

ómótstæðilega að líkama og andliti Búdda, sem skein frá sér óvenjulegum ljóma. Hún varð samstundis ástfangin af honum. Yfirþyrmandi ástríðu hljóp hún til hans með opnum örmum til að faðma hann og kyssa og hrópaði: „Ó, gleði og ljós lífsins, hjarta mitt slær af ást til þín!“

Lærisveinarnir urðu undrandi þegar þeir heyrðu meistara sinn svara freistarkonunni með því að segja: „Elsku mín, ég elska þig líka. En snertu mig ekki núna, því tíminn er ekki enn kominn.“

Hún svaraði: „Þú segir „ástin mín“ og samt bannarðu mér að snerta þig!“

Hinn mikli Búdda svaraði: „Vertu viss, ástin mín, að ég mun snerta þig síðar, en ekki núna, og ég mun sanna hversu mikið ég elska þig.“

Hann fann að hún var ekki sannfærð um orð hans og bætti við: „Treystu orðum mínum, ástkæra mín, og efast aldrei um þau. Seinna, þegar elskendur þínir, sem nú eru ástfangnir af þér, hafa yfirgefið þig, mun ég koma til þín.“

Nemendur hans voru ráðvilltir að heyra þessar rómantísku sögur frá meistara sínum og sumir þeirra héldu að kennarinn hefði fallið í gildru freistarans.

Árum eftir þennan atburð, þegar Búdda var að hugleiða með lærisveinum sínum, hrópaði hann skyndilega: „Ég verð að fara, því að lokkandi ástvinur minn kallar á mig. Hún þarfnast mín núna og ég verð að standa við loforðið sem ég gaf henni.“

Um leið og hann hafði mælt þessi orð, stóð hann upp og hljóp burt, og lærisveinarnir hlupu á eftir

honum í örvæntingarfullri tilraun til að bjarga honum frá freistingu tælandi konunnar.

Loksins komu hinn mikli kennari og lærisveinar hans að sama trénu og hann hafði hitt freistarann árum áður. Hvað sáu þau undir því tré?

Þau sáu sömu konuna liggja á jörðinni, fallega líkama hennar þakinn bólusótt og fullan af illa lyktandi, græðandi bólum.

Lærisveinarnir skjálfuðu og færðu sig þegar frá henni, en Búdda, með sínu blíða hjarta og djúpa ást, settist við hlið hennar, lyfti rotnandi líkama hennar, lagði hann í kjöltu sér og hvíslaði í eyra hennar:

„Elskan mín, ég er kominn til að sanna hversu mikið ég elska þig og til að uppfylla loforð mitt um að ég muni snerta þig hef ég beðið lengi eftir að sanna fyrir þér einlæga ást mína ég elska þig þegar allir aðrir hætta að elska þig og ég snerti þig þegar vinir þínir – dýrðardagarnir – vilja ekki snerta þig.“

Þegar hann mælti þessi orð læknaði hann hana þegar í stað af ömurlegu ástandi hennar og bað hana að ganga til liðs við fjölskyldu lærisveina sinna, og hún svaraði beiðninni með óbilandi ákveðni og ómældri gleði!

Friður sé með þér

Staðhæfingar Til almennrar lækninga

Á hásæti hverrar tilfinningar, hverrar hugsanar og vilja,

Drottinn, þú situr og vakir yfir veru minni

Þú ert hugsun, vilji og tilfinning

Þú leiðir, þú stýrir hverri hugsun, vilja og tilfinningu

Svo að þú getir farið eftir leiðsögn þinni

Og fylgdu leiðbeiningum þínum

Og verðu fyrirmynd þín

Í musteri meðvitundarinnar er ljós

Ljós þitt er hinn mikli læknir

Það sem augu mín hafa séð áður, sé ég nú

Musterið mitt er nú upplýst, þar er ekkert myrkur!

Ég sofnaði og dreymdi um eyðileggingu musterisins

Með öxum ótta og fáfræði og eldum kvíða

Þú vaktir mig bara til að sjá bygginguna óskemmda, ekki í rústum!

Ég vil tilbiðja þig, ég vil sjá þig

Í veru minni, í stjörnunum

Í frumum líkamans starfa þær reglulega

Það leiðréttir og lagar alla galla í líkamanum

Ó, hve ég þrái að tilbiðja þig

Ég sé þig í líkama mínum, í kringum mig og í allri tilverunni

Þú ert algildur

Ást mín til þín, Drottinn, er óendanleg!

Vilji þinn, Drottinn, er að verki í mér

Vilji minn er neisti af ljósi þínu

Innra með mér skín ljósið og myrkrið ýtir sér frá

Ég mun ætla mér og vilja

Ég mun vinna og byggja

Láttu ekki egóið mitt leiða mig

Heldur er það þú sem stýrir

Og þú ert sá sem ég hlusta á

Ég mun ná því með viljastyrk

Óþreytandi virkur

Styrk því ákvörðun mína, Drottinn

Með þínum mikla vilja

Látum okkur, Drottinn, verða

Eins og saklaus lítil börn

Eins og þeir sem njóta himnaríkis

Ást þín innra með okkur er fullkomnun

Og eins og þú ert fullkomnun

Þannig erum við heilbrigð, bæði líkamlega og andlega

Þú ert alls staðar nálægur og fullkomnun býr í návist þinni.

Ljós þitt skín í líkamanum

Frumur þess eru heilbrigðar og draga úr ljósi þínu

Leyfðu mér að átta mig á því að þú lifir í huga mínum

Með sál minni og veru

Með hverju einasta atómi líkama míns

Leyfðu mér að átta mig!

Ó líf lífs míns, þú ert fullkominn, þú ert alhliða.

Þú ert í hjarta mínu og þú ert í huga mínum

Með augum mínum, andliti mínu og líkama mínum

Þú ert sá sem færir fætur mína svo að ég megi ganga

Þau eru bæði hljóð

Styrkur þinn er stuðningur þinn; virkni þín er styrkur þinn

Ég mun ekki falla því þú styður mig

Ég dett ekki vegna þess að

Ég treysti á styrk þinn!

Þú ert í hálsinum á mér

Þú ert í móðurkviði mínum og í himnum mínum

Sérhvert líffæri glóar af ljósi

Í hryggnum mínum blikkar þú, þú skín

Hann er öflugur, fullkomlega heilbrigður

Þú flæðir um taugarnar mínar, hrein orka

Hún er fullkomlega í lagi

Í æðum mínum í slagæðum mínum rennur það

Þú ert eldur sem eyðir öllum óhreinindum

Það hreinsar líkamann af öllum sjúkdómum

Eins og þú ert ástvinur minn, svo er ég ástvinur þinn

Ég finn nærveru þína í huga mínum

Það púlsar með lífsins straumi

Lát ímyndunaraflið mitt svífa út fyrir öll mörk

Leyfðu því að fljúga um öll svæði án hindrana eða takmarkana

Ef ég hugsa um veikindi gæti ég sjálf orðið veikur

Þegar ég hugsa um heilsu, finn ég fyrir lækningu

Hver stund, hver klukkustund, hvern dag

Ég finn mig sterkan, ég finn mig heilbrigðan

Ég finn fyrir hamingju, orku og gleði

Ég dreymdi að ég væri veikur

Ég vaknaði og hló þegar ég fann

Tárin mín streyma fram í augnlokunum mínum

Þetta eru gleðitár, ekki sorgartár

Ég er mjög heilbrigður og hraustur

Þrátt fyrir drauma um veikindi

Ó, Guð, lát mig finna gleði þína

Og ég elska þig og nærveru þína

Hvort ég er hlýðinn eða þrjóskur

Ég mun vera ástvinur þinn, Drottinn minn, að eilífu

Láttu mig finna að ég er alltaf heilbrigður

Og ég er hamingjusöm í lífi mínu

Leyfðu mér að fylla hamingju þína

Lát mig skilja, ó, þú sem alvitrar,

Fyrir þinn vitra vilja!

Sjálfsgreining: Lykillinn að hamingjusömu lífi

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Yfirgefum takmörk egósins og reikum um víðáttumiklar, óendanlegar engjar andlegrar framfara. Eins og hjólhýsi tímans, sífellt á ferð eftir lífsins slóðum, svo verður hjólhýsi sálarinnar að ferðast eftir slóðum hins fullkomna útþenslu að þröskuldi hins guðdómlega anda.

Frumkvæði til að uppfylla mikilvægustu skyldur lífsins er oft grafið undir rústum og rústum mannlegra venja. Maður verður að losa sig við kæfandi áhrif þessara venja og byrja að sá fræjum þeirrar velgengni sem maður þráir í jarðveg lífs síns. Lífið öðlast gildi og þýðingu þegar við afrekum hið nauðsynlegasta og grundvallarverkefni: að uppgötva sanna merkingu og gildi tilveru okkar.

Mannverur verða að skilja að þessar kraftmiklu geimmyndir af lífinu eru ekki kynntar án ástæðu. Á hverjum degi sjáum við nýjar senur og hver dagur færir okkur nýjar lexíur sem við verðum að læra með því að einbeita okkur að hinum endanlega tilgangi mannlegrar tilveru: að þekkja hina æðstu veru sem er falin á bak við hulu lífsins.

Milljónir manna taka aldrei þátt í sjálfsgreiningu. Sálfræðilega má líkja þeim við sjálfvirkar afurðir umhverfis síns. Þeir eyða lífi sínu uppteknum af morgunmat, hádegismat, kvöldmat, vinnu, svefni og í að fara hingað og þangað í leit að skemmtun og afþreyingu. Þeir vita ekki hvað þeir eru að leita að, hvers vegna þeir eru að leita að því eða hvers vegna þeir hafa ekki fundið fullkomna hamingju og varanlega ánægju. Án sjálfsgreiningar eru menn áfram sjálfvirkir einstaklingar, stjórnaðir af aðstæðum umhverfis síns. Rétt sjálfsgreining er áhrifaríkasta leiðin til að ná árangri og þróa möguleika sína.

Sjálfsgreining verður að fara fram af heiðarleika og ráðvendni. Besta leiðin til að gera þetta er að skrifa niður hugsanir sínar og vonir daglega, sem gerir þeim kleift að horfast í augu við sitt sanna sjálf án þess að fegra sig eða láta blekkjast. Flestir breytast ekki til batnaðar vegna þess að þeir sjá ekki sína eigin galla.

Sérhver einstaklingur er afurð umhverfis síns og erfða. Sá sem fæddist í tilteknu landi mun sýna sérkenni þess lands. Sá sem fæddist í Kína eða vestrænu landi mun líklega sýna eiginleika og eiginleika sem tengjast þessum löndum. Umhverfið sem einstaklingur býr í er afleiðing af erfðaþáttum: kostum og löngunum sem hann öðlaðist í fyrri lífum.

Einkenni sem hann öðlaðist frá fyrri jarðvistum leiða til fæðingar einstaklingsins inn í fjölskylduna eða umhverfið sem hann er í.

Þegar við lesum um frægar fjölskyldur tökum við oft eftir því að börn mikilmenna eru ekki endilega á sama vitsmunalegu stigi og foreldrar þeirra. Þessi líffræðilegi og erfðafræðilegi galli hjá mönnum vekur upp grunsemdir og spurningar: Hvers vegna finnum við ekki sömu niðurstöður í mannlífinu og við sjáum í plöntu- og dýraríkinu, þar sem góð kyn gefa yfirleitt af sér góð kyn? Við verðum að kafa djúpt í innri virkni mannlífsins í leit að svarinu.

Það er ekki óalgengt að finna barn í fjölskyldu sem sérhæfir sig í bókmenntum og vísindum sem hefur alls engan áhuga á bókmenntum. Það er rétt að það fæddist og ólst upp í bókmenntaumhverfi meðal bókmenntaunnenda, en það deilir ekki sömu tilhneigingum. Hvers vegna og hvernig koma slíkar þversagnir upp? Umhverfi og erfðir bjóða ekki upp á rökrétta skýringu á þessu fyrirbæri. En á bak við alla þessa þætti liggur sannleikurinn um endurfæðingu. Við fæðumst inn í ákveðna fjölskyldu vegna líktar eiginleika. En hver fjölskyldumeðlimur er sjálfstæður einstaklingur, með eiginleika sem hann hefur fengið frá fyrri lífi. Af þessari ástæðu, þrátt fyrir einhvern líffræðilegan og erfðafræðilegan líkt milli fjölskyldumeðlima, er hver einstaklingur frábrugðinn öðrum í persónuleika og eðli.

Maður velur að fæðast inn í ákveðna fjölskyldu og ákveðið félagslegt eða þjóðlegt umhverfi af ákveðnum ástæðum sem ákvarðast af fyrri gjörðum hans. Frá þessu sjónarhorni er einstaklingurinn arkitekt eigin örlaga og skipuleggjandi. Hægt er að spá fyrir um, að

vissu marki, hvað hann muni verða í framtíðarlífi sínu með því að greina langanir sínar og helstu venjur í þessu lífi.

Þetta er þar sem mikilvægi sjálfsgreiningar fyrir andlegan vöxt liggur. Sumir eru háðir því að lesa sorglegar skáldsögur, telja þær vera uppáhaldstegund sína og telja sig halda áfram að njóta þeirra það sem eftir er ævinnar. En ef þeir myndu greina sjálfa sig myndu þeir komast að því að þeir verða oft þunglyndir og pirraðir af því að lesa stöðugt þessa tegund bókmennta. Vegna þessa þunglyndis gætu þeir viljað brjóta þennan vana og í staðinn temja sér að lesa andlegar bækur sem hvetja þá til hugsana og næra tilfinningar þeirra með heilbrigðum og háleitum hugmyndum. Ef þeir gera þessa breytingu munu þeir komast að því að líf þeirra hefur tekið frábæra nýja stefnu þökk sé meðvitaðri greindargáfu og sterkri ákveðni.

Það er rétt að við getum breytt okkur mjög hratt ef við viljum, en að breyta mynstrum og venjum ára krefst raunverulegrar fyrirhafnar og sterks vilja.

Til að útrýma djúpstæðri venju verður að virkja alla ákveðni í gagnstæða átt þar til slæmur venja er óvirkur og kraftur hennar ógildur. Flestir skortir nauðsynlega þolinmæði og þrautseigju til þess. Hins vegar verður maður að gera sér grein fyrir því að það sem maður hefur skapað eða gert er hægt að eyða eða ógilda.

Þegar þú greinir sjálfan þig, hafðu sterka löngun til að útrýma veikleikum þínum og verða sú manneskja sem þú átt að vera. Ekki vera niðurdreginn eða pirraður þegar þú uppgötvar galla sem heiðarleg sjálfsgreining dregur fram; líttu í staðinn á það sem

tækifæri til að bera kennsl á það sem þarf að taka á í persónuleika þínum.

Kenning hefur komið fram sem fullyrðir að hugsun sé afurð innkirtla. Þessi hugmynd er ástæðulaus. Hold og bein geta ekki framleitt hugsun. Hugurinn er aðalarkitekt allra hluta, bæði almennra og sértækra. Rétt eins og vatn verður að ís með kælingu, tekur hugsun á sig efnislega mynd með þéttingu. Allt í alheiminum er hugsað í efnislegum myndum. Jafnvel innkirtlalíffærið er efnisleg birtingarmynd af smækkaðri hugsun.

Líkamlegt og andlegt ástand einstaklings eru nátengd. Til dæmis hefur komið í ljós að einstaklingar með lifrarsjúkdóm verða oft pirraðir og skapsveikir. Þegar einhver þjáist af mikilli gallseytingu eða lifrarskemmdum gæti viðkomandi ekki fundið fyrir löngun til að brosa eða vera glaður við alla sem hann hittir. Í staðinn gæti viðkomandi fundið fyrir reiði og pirringi. Hugsanir og tilfinningar eru undir áhrifum líkamlegs ástands.

Þegar líffæri skemmast hefur það neikvæð áhrif á andlegan styrk, sem aftur veikir. Þeir sem borða mikið kjöt eru oft viðkvæmir fyrir reiði og pirringi. Ef einstaklingur neytti aðeins þrúgusafa í viku myndi hann finna fyrir endurnæringu og sátt við alla.

Ofát og neysla á óhentugum matvælum skapar og heldur í sér mikið magn af eiturefnum í líkamanum, sem án efa hafa neikvæð áhrif á hugann, gera hann sljóan, sljóan og auðveldlega pirraðan. Hléfbundin fasta á vínberja- eða appelsínusafa hjálpar til við að hreinsa líkamann, sem aftur hjálpar til við að endurlífga heilann og gefa honum orku. Ennfremur hefur verið sýnt fram á að lækningafasta einn dag í

viku, og stundum í þrjá daga í senn (með því að drekka vatn og safa á meðan á föstu stendur), hjálpar til við að hreinsa líkamann af uppsöfnuðum eiturefnum og úrgangi. Fasta í meira en þrjá daga í senn ætti að vera undir eftirliti læknis eða föstusérfræðings.

Ég hitti einu sinni sjötugan mann sem var í léttum fötum, engum frakka og engum sokkum, jafnvel þótt það væri mjög kalt. Hann fullvissaði mig um að honum fyndist alls ekki kalt! Hann hafði vant líkama sinn við kuldann. Hugurinn hefur meiri áhrif á líkamann en líkaminn hefur áhrif á hugann, jafnvel þótt efnaþættir líkamans hafi stöðug áhrif á hugann.

(Athugið: Alvarlegar rannsóknir á áhrifum matar og næringar á geðheilsu höfðu verið í gangi í mörg ár áður en Paramhansa gerði þessa athugun. Fólk sem ólst upp í fátækt og var svipt réttri næringu sýndi vissulega skerta andlega þroska og hægari viðbrögð. Að auki hefur vísindin sýnt fram á að sumar tegundir geðveiki [sem eru enn taldar ólæknandi] hafa batnað verulega með einföldum vítamínum. Einnig má rekja orsakir sumra tegunda þunglyndis, kvíða og annarra tilfinninga til ójafnvægis í efnasamsetningu líkamans.)

Þótt hugurinn hafi mikil áhrif á líkamann er óskynsamlegt að vanrækja hann. Maður ætti að forgangsraða hollum mat fram yfir óhollan mat. Ef aðstæður krefjast þess að þú búir með fólki sem gerir þig pirraðan er ráðlegt að breyta umhverfi þínu af og til. En enn betra en allt þetta er að breyta sálfræðilegu ástandi þínu svo að þú látir ekki trufla þig af gjörðum annarra. Breyttu sjálfum þér og þú munt geta lifað í friði og hamingju hvar sem er.

Heimurinn í heild sinni er eins og geðsjúkrahús. Sumir þjást af öfund og afbrýðisemi, aðrir af reiði, hatri og girnd. Þeir eru fórnarlömb venja sinna og tilfinninga. En þú getur skapað frið í umhverfi þínu. Greindu sjálfan þig. Tilfinningar hafa greinilegar afleiðingar í huga og líkama. Öfund og ótti láta andlitið virðast fölt, en ástin lætur það geisla. Þegar þú getur verið rólegur verður þú alltaf hamingjusamur.

Hvaða sjálfsmynd sem einstaklingur leitast við að rækta, verður hann að leggja sig fram um að greina sitt sanna eðli og þróa með sér bestu eiginleika þess. Einstaklingur gæti haft siðferðilega, siðferðilega, þjóðrækinn, listræna eða frumkvöðlalega sjálfsmynd, og svo framvegis. Ef markmið hans er að samræmast hæstu siðferðishugsjónum, verður hann að lifa af heiðarleika og hafa velvild og góðvilja gagnvart öllum. Þetta er kjarni dyggðugrar hegðunar. Það er stolt sem knýr þá sem réttlæta sig til að gagnrýna og fordæma þá veiku í kringum sig. En þeir sem eru göfuglyndir og hafa skilningsríkar sálir finna til með öðrum og fordæma þá ekki fyrir mistök sem stafa af fáfræði og rangri mati.

Þeir sem eru efnishyggjumenn þjást oft að óþörfu. Slíkt fólk verður að læra sjálfstjórn, annars eru þau eins og hreyfanlegir hlutar efnisheimsins, skyldug til að reykja ákveðinn fjölda sígaretta á dag og borða ákveðinn mat. Þau fá höfuðverk ef þau missa af kaffi eða hádegismat og geta aðeins sofið á dýnu með ákveðnum eiginleikum. Þótt þægindi séu í lagi ætti maður ekki að leyfa þeim að þræla sig. Jafnvægi er nauðsynlegt og nema maður jafnvægi andlegt, líkamlegt og andlegt eðli sitt mun maður ekki þekkja hamingju. Það er óskynsamlegt að leyfa efnislegu eðli

að ráða visku sinni og dómgreind. Síðasta orðið og endanleg ákvörðun ætti alltaf að vera í höndum samvisku og innsæis.

Einfalt líf og háleitar hugsanir ættu að vera markmið mannkynsins. Við verðum að bera alla þætti hamingjunnar innra með okkur. Þetta er mögulegt með hugleiðslu og með því að samræma meðvitund okkar við síendurnýjandi andlega gleði. Guð er alheims sæla og í sátt við hann finnum við gleði hans og bragða sætleika hans. Við megum aldrei veðsetja hamingju okkar undir nein utanaðkomandi áhrif. Óháð umhverfi sem við búum eða störfum í verðum við að vernda innri frið okkar fyrir áhrifum þess. Greinið sjálfan ykkur og verðið það sem þið ættuð að vera og það sem þið viljið vera. Fólk lærir sjaldan sanna sjálfstjórn; í staðinn gera þau hluti sem eru skaðlegir fyrir eigin vellíðan og trúa samt að þau séu hamingjusöm! En hamingja þeirra er tálsýn. Sannur lykill að hamingju og velgengni liggur í því að gera það sem þú vilt gera vegna þess að það er skylda þín og forðast að gera skaðlega hluti vegna þess að það er betra að forðast þá.

Þú ættir ekki að halda huganum uppteknum af fjölmörgum áhyggjum og áhugamálum. Metið þau til að ákvarða hvort þau séu í raun mikilvæg. Tíminn er dýrmætur og ætti ekki að sóa honum. Að lesa eina gagnlega bók getur bætt vellíðan þína miklu meira en að horfa á kvikmyndir. Ég segi oft: „Ef þú lest í eina klukkustund, skrifaðu í tvær. Ef þú skrifar í tvær klukkustundir, hugsaðu í þrjár. Ef þú hugsar í þrjár klukkustundir, hugleiddu allan tímann.“

Hvert sem ég fer, viðheld ég alltaf andlegum friði mínum og ró. Áttavitanálin bendir alltaf norður. Á

sama hátt ætti hugurinn alltaf að beinast að pól andlegrar gleði; þá mun enginn geta raskað friði þínum eða jafnvægi.

Maður ætti að leitast við að vera betri á hverjum degi en sá síðasti, annars gæti hann verið að versna hvað varðar heilsu, innri frið og hamingju. Af hverju? Vegna þess að hann leggur ekki næga áherslu á að stjórna hugsunum sínum og gjörðum. Manneskjur skapa sínar venjur og geta breytt þeim. Ef þú ert tilhneigður til neikvæðrar hugsunar skaltu umkringja þig góðu fólki, lesa góðar bækur og hugleiða. Að skipta um félaga, ef nauðsyn krefur, getur haft jákvæð áhrif á líf þitt.

Þegar þú ákveður að breyta til batnaðar skaltu muna að góður félagsskapur og jákvæð áhrif eru lykilatriði og ómissandi til að ná markmiðum þínum. Áhrif umhverfisins - góðs eða slæms - eru sterkari en viljastyrkur, svo hafðu þetta í huga þegar þú átt samskipti við aðra.

Sjálfsgreining er einnig nauðsynleg fyrir sjálfsbætingu. Ef þú getur greint sjálfan þig djarflega og óhræddur, munt þú geta staðist greiningu annarra og gagnrýni þeirra mun ekki hafa áhrif á þig.

Þeir sem dvelja við galla annarra eru rándýr. Heimurinn er fullur af illsku, svo maður ætti hvorki að tala illt, hugsa illt né gera illt. Þess í stað ætti maður að vera eins og rós, dreifa ilmi góðvildar, hreinna ásetninga og bróðurkærleika. Láttu fólk finna að þú ert sannur vinur - byggingarmeistari, ekki niðurrifsmaður. Ef þú vilt vera betri en þú ert, greindu sjálfan þig og ræktaðu göfugar eiginleika innra með þér. Góðviljuð sál talar mælskari um eiganda sinn en orð, því hún gefur frá sér einstaka titring sem aðrir

skynja og skilja án villu. Hugsaðu um ljós og myrkrið mun hverfa. Nemaðu, hugleiddu og gerðu það sem þú getur til að hjálpa öðrum og lyfta byrði áhyggna, sársauka, ótta og óréttlætis af herðum þeirra.

Margir reika marklaust um lífið, án skýrs markmiðs. Skilgreina tilgang sinn og vinna að því að ná honum. Taka sér tíma til sjálfsskoðunar og einkabæna. Það er margt innblásandi sem bíður eftir að verða uppgötvað, en samt sóum við oft tíma okkar og orku í ómerkileg mál. Hamingjan kemur ekki nema við einbeittum okkur að visku mikilla persóna og látum ljós þeirra leiða okkur. Hugmyndir þeirra er að finna í öðrum andlegum bókum og ritum til að hjálpa okkur og leiðbeina.

Það er í lagi að njóta lífsins gleði, en ekkert kemur í staðinn fyrir innra líf og sjálfsskoðun, því hamingjan er háð íhugun og því að kynnast miklum hugum í gegnum hugmyndir þeirra sem varðveittar eru í bókum, rétt eins og hún er háð því að umkringja sig góðu og göfugu fólki.

Einvera er ánægjuleg þeim sem elska hugleiðslu, en það þýðir ekki að fjarlægja sig frá fólki eða einangra sig. Þegar þú vilt hittast, gerðu það af öllu hjarta, með allri þinni ást og vináttu, svo að vinir þínir finni huggun í návist þinni og hlakka alltaf til að sjá þig og njóta góðs félagsskapar.

Friður sé með þér
Virk áhætta

Paramhansa Yogananda

Ég gekk inn í einsetuhúsið og afhenti kennara mínum, Sirri Yuktsuwar, stolt körfu með grænmeti og sagði:

„Þetta er gjöf handa þér, herra minn! Þessi sex stóru blómkál gróðursetti ég með mínum eigin höndum og annaðist þau á vaxtarskeiðinu með blíðu móður gagnvart ungbarninu sínu.“

Sri Yuktiswar svaraði með þakklátu brosi: „Takk fyrir, vinsamlegast geymið það í herberginu ykkar; ég þarf það á morgun fyrir sérstakan kvöldverð.“

Ég var nýkominn til Puri til að eyða sumarfríinu í strandsléttubústað kennarans míns. Þessi tveggja hæða, skemmtilega athvarfsstaður gnæfir yfir Bengalflóa og var byggður af kennaranum með hjálp lærisveina sinna.

Ég vaknaði snemma næsta morgun, endurnærður af saltgola sjávarins og kyrrlátum sjarma einsetuhússins. Ég heyrði kennarann kalla á mig með ljúfri röddu sinni, svo ég leit á blómkálið, sem var fullt af ást og hlýju, og raðaði því síðan vandlega undir rúmið mitt.

Kennarinn sagði: „Förum á ströndina.“ Hann gekk á undan og ég fylgdi honum með hópi ungra nemenda. Kennarinn horfði ávítandi á okkur og sagði:

„Vinsamlegast gangið í tveimur röðum og haldið skrefunum ykkar samstilltum.“

Síðan yfirheyrði hann okkur á meðan við hlýddum honum og byrjaði að segja eitthvað á þessa leið:

Ó, drengir, verið sterkir og gangið í skipulegum röðum!

Ég var hrifinn af því hversu mjúklega kennarinn gat fylgst með glæsilegum skrefum ungu nemendanna sinna.

Kennarinn horfði í augun á mér og sagði: „Hættu! Hefurðu lokað bakdyrunum að einsetuhúsinu?“

Ég svaraði: „Ég held það, herra.“

Seri Yuktsuwar þagði í nokkrar mínútur, dauft, næstum bæld bros lék um varir hans, en loksins sagði hann:

„Nei, ég gleymdi því að heilög hugleiðsla ætti ekki að vera afsökun til að vanrækja líkamlegar máltíðir.“

Ég hélt að hann væri að grínast, en hann bætti við: „Blómkálsblóm þín sex verða brátt fimm.“

Við snerum aftur eins og kennarinn hafði sagt, og þegar við nálguðumst helgisiðsstaðinn sagði hann:

„Bíddu andartak. Horfðu, Mukunda (Paramhansa), til vinstri handar yfir garðinn í átt að veginum. Einhver mun brátt koma þangað og verða orsök refsingar þinnar.“

Ég faldi gremju mína yfir þessum óljósu athugasemdum. Skyndilega sá ég þorpsbúa á veginum dansa undarlega og gefa merkingarlausar látbragði með höndunum. Ég varð næstum orðlaus af forvitni og starði stíft á þessa fáránlegu sjón. Um leið og maðurinn var að fara að hverfa sjónum okkar sagði Sri Yuktswar: „Nú kemur hann aftur.“

Þorpsbúinn breytti strax um stefnu og hélt aftast í einsetuhúsið. Eftir að hafa farið yfir sandstíg gekk hann inn í bygginguna um bakdyrnar, sem ég hafði

ekki læst, rétt eins og kennarinn minn hafði sagt. Stuttu síðar kom hann fram með eitt af mínum dýrmætu blómkálum, stolt hans augljóst þegar hann gekk með reisn og virðingu.

Þessi kómíska atriði, þar sem ég birtist sem fórnarlambið, kom mér ekki í veg fyrir að elta þjófinn, sem ég elti með trylltum hraða. Ég var varla kominn hálfa leið þegar Sri Yuktiswar kallaði á mig, skjálfandi af hlátri frá toppi til táar, og bað mig að snúa aftur. Milli gleðikasta útskýrði hann:

„Þessi vesalings náungi langaði í blómkál svo ég hélt að það myndi ekki skaða fyrir hann að fá sér eitt af blómkálunum þínum sem þú hefur ekki hugsað þér að annast rétt!“

Ég hljóp inn í herbergið mitt og uppgötvaði að þjófurinn var grænmetisáhugamaður, því hann hafði hvorki snert gullhringina mína, úrið né peningana mína, sem voru allir dreifðir á teppið. Í staðinn hafði hann laumast undir rúmið að földu blómkálskörfunni og uppfyllt þar með hjartans þrá.

Um kvöldið bað ég Sri Yuktwar að útskýra fyrir mér þetta atvik, sem var ekki án nokkurra undarlegra einkenna. Kennarinn hristi hægt höfuðið og sagði:

„Þú munt skilja að einn daginn mun vísindin brátt uppgötva fjölda óþekktra lögmála.“

Fáeinum árum síðar, þegar undur útvarpsins birtust skyndilega fyrir heimi í lotningu, var spádómur kennarans minnst. Gömlu hugmyndirnar um rúm og tíma hurfu að eilífu, því nú er ekkert heimili, hversu lítið sem það er, sem ekki er náð til með fjölmörgum alþjóðlegum útvarps- (og gervihnatta-) rásum. Jafnvel

hinir óljósustu hugir hafa opnast og stækkað frammi fyrir óyggjandi sönnun á einu af skilgreinandi einkennum mannkynsins: heild tilverunnar.

Hægt er að skilja gamansöguna um blómkálið með því að bera hana saman við útvarp. Kennarinn minn var fullkominn sendandi og móttakandi. Hugsanir eru ekkert annað en fínlegir, himneskir titringar. Rétt eins og næmt útvarp nemur ákveðna dagskrá úr þúsundum sem eru útvarpaðar alls staðar, þannig var Sri Yuktiswar móttækilegur fyrir einni hugsun - hugsuninni um fíflið sem er heltekið af blómkáli - úr ótal mannlegum hugsunum sem útvarpaðar eru í þessum heimi. Þegar við gengum að ströndinni skynjaði kennarinn löngun hins einfalda þorpsbúa og brást strax við til að uppfylla hana. Heilagt auga kennara míns sá manninn dansa áður en nemendurnir gerðu það. Að gleyma að læsa hurðinni að einsetuhúsinu gaf kennaranum þægilega afsökun til að svipta mig einni af mínum ástkæru plöntum. Þannig gegndi Sri Yuktiswar, sem hafði gegnt hlutverki móttakanda, einnig hlutverki sendanda. Í þessu hlutverki gat kennarinn leiðbeint þorpsbúanum til að snúa við og fara í ákveðið herbergi til að ná í eitt blómkál.

Innsýn er leiðarvísir sálarinnar og birtist í raun í manneskjunni á kyrrðarstundum. Næstum allir hafa upplifað óútskýranlega innri innsæi eða getað miðlað hugsunum sínum á áhrifaríkan hátt til annarrar manneskju.

Mannshugur, laus við truflanir kvíða, hefur getu til að framkvæma allar flóknu aðgerðir útvarps: senda og taka á móti hugsunum og sía út óæskilegar hugsanir. Rétt eins og sendigeta útvarpsstöðvar fer

eftir magni rafmagns sem hún notar, fer virkni mannshugans, líkt og útvarps, eftir viljastyrk hvers einstaklings.

Allar hugsanir eru að eilífu á flakki í alheiminum. Með djúpri einbeitingu getur upplýstur kennari fangað og lesið hugsanir hvers einstaklings, lifandi eða látinna. Hugsanir eru af alheimslegum, ekki einstaklingsbundnum, uppruna. Sannleikur er ekki hægt að skapa heldur uppgötva. Falskar hugsanir - litlar sem stórar - stafa af ófullnægjandi getu til greiningar. Markmið jóga er að kyrrsetja hugann svo hann geti heyrt óskeikul leiðsögn innri raddarinnar, án röskunar eða ruglings.

Útvarp og sjónvarp færðu raddir og myndir fjarlægra annarra samtímis inn á heimili milljóna manna. Þetta var fyrsta vísindalega vísbendingin um að mannkynið sé alheimsandi. Þó að blind huglægni reyni með öllum ráðum að ráða yfir og ná tökum á kjarna mannkynsins, þá er hún ekki líkami sem er takmarkaður við ákveðinn punkt í geimnum, heldur andi alheims tilvistar.

Í þessu sambandi skrifaði Charles Robert Richet, Nóbelsverðlaunahafi í lífeðlisfræði, eftirfarandi:

„Það er sannarlega undarlegt og merkilegt að ólíkleg náttúrufyrirbæri eigi sér stað enn þegar þau verða staðfest, munu þau ekki undra okkur meira en vísindin gerðu á síðustu öld. Talið er að fyrirbærin sem við nú viðurkennum fúslega hætti að undra okkur vegna þess að þau eru orðin skiljanleg. En svo er ekki. Ef þau undra okkur ekki lengur, þá er það ekki vegna þess að við skiljum þau, heldur vegna þess að þau eru orðin kunnugleg. Ef við ætlum að undrast allt sem er óskiljanlegt, þá ættum við að undrast allt: stein sem

kastast upp í loftið, eiklu sem vex í stóra eik, kvikasilfur sem þenst út þegar það hitnar og járn sem segull dregur að sér.“

„Vísindi í dag eru ekki lengur flókin. Þær ótrúlegu og óvæntu staðreyndir sem afkomendur okkar munu álykta eru nú nálægt okkur og stara á okkur, svo að segja, jafnvel þótt við sjáum þær ekki. En það er ekki nóg að segja að við sjáum þær ekki: við viljum ekki sjá þær, því um leið og óvænt og ókunnug staðreynd birtist reynum við að setja hana inn í almennt ramma viðurkenndrar þekkingar og við reiðumst ef einhver þorir að gera tilraunir eftir það!“

Heimild: Dagbók Yogi: Ævisaga

Ég sá þig fela

Ég horfði á blóm og baðst fyrir, og þegar í stað sá ég þig, ó guðdómlegi andi, falinn í því. Það geislaði af ilm nærveru þinnar, krónublöð þess voru lituð af rósrauðum sakleysi þínu og hjarta þess skein af gulli visku þinnar.

Og ég sá alhliða kraft þinn styðja mjóan stilk hans og gróskumikil græn lauf. Hvað varðar leyndardóma lífsins og eilífðarinnar, þá sá ég þá sofa í frjókornarykinu, og óendanleg snerting þín innblés býfluguna og kveikti í brjósti hennar, svo hún byrjaði að sippa sætleika þínum.

Veit mér þekkingu á undrum sköpunar þinnar og opinbera mér óendanlega leyndardóma þína, falna jafnvel í minnstu illgresi sem vex við veginn.

Hvísl frá eilífðinni

Að temja eðli sitt eða sigrast á skaðlegum eiginleikum

Það er ekki auðvelt að skilgreina skapgerð, en við vitum hvað hún er. Þegar maður er í æsingi og reiði er hegðun manns ekki eðlileg og maður er ekki sá sem maður ætti að vera. Þar af leiðandi finnur maður fyrir vanlíðan og einangrun. Og hvað gæti verið heimskulegra en að einhver valdi sjálfum sér óhamingju með gjörðum sínum og viðbrögðum?

Engum líkar eymd. Ætti maður ekki að greina sjálfan sig næst þegar maður er í dapurlegu skapi? Ef maður gerir það, þá sér maður að maður er sjálfviljugur að gera sig vansælan. Þegar maður er í svona dapurlegu ástandi, þá finna aðrir í kringum mann fyrir vanlíðan sinni og forðast félagsskap hans.

Hvert sem maður fer talar maður mikið án orða, því almennt skap endurspeglast í augum manns og hver sem horfir á mann skynjar neikvæðnina sem frá honum stafar. Þegar aðrir sjá dökku, illgjarnu tilfinningarnar endurspeglast í augum manns, hræðast þeir og kjósa að fjarlægja sig frá þessum órólegu titringi. Reiði verður fyrst að vera útrýmt úr spegli hugans áður en hægt er að afmá speglun hennar í augum manns.

Í þessum heimi býr maðurinn í glerhúsi, berskjaldaður fyrir öðrum, ófær um að þykjast eða þykjast. Þess vegna verður hann að lifa náttúrulegu lífi. Hvers vegna ekki að hegða sér á þann hátt sem aflar honum virðingar og aðdáunar? Hvers vegna ekki að sjá göfugleikann í augum hans og gleðina í andliti hans? Allir góðir eiginleikar og dyggðir mannsins eru faldir innan í honum, undir lagi af drunga og eymd.

Aðrir taka ekki aðeins eftir hegðun hans, heldur fylgist hann einnig með hegðun þeirra. Þar sem hann hefur tilhneigingu til að bera sig saman við aðra vegna þess að hann fylgist stöðugt með þeim sem eru í kringum sig, verður hann fórnarlamb sálfræðilegrar

óhamingju. Eða hann gæti orðið vansæll og áhyggjufullur vegna viðvarandi erfiðleika sem hann stendur frammi fyrir í þessum heimi. Skapgerð er oft afleiðing af umhverfisáhrifum. Öllum okkar verður fyrir áhrifum af heiminum í kringum okkur á mismunandi vegu. En við ættum ekki að leyfa okkur að láta undan þunglyndi vegna ytri aðstæðna. Og hvers vegna ættum við að bera byrðarnar af truflandi áhrifum umhverfis okkar?

Sumir grípa til þess að sýna neikvæðar tilfinningar til að forðast að takast á við vandamál eða aðstæður. Hins vegar er þessi neikvæða hegðun hvorki flótti né tilfinningalegt öryggisnet. Það er eðlilegt að láta undan sorg og depurð af og til, en þessar tilfinningar ættu ekki að fá að stjórna þér.

Sérhver persónueinkenni hefur sína undirliggjandi orsök. Til að útrýma einkennum verður að taka á orsökum þeirra. Það er nauðsynlegt að staldra við og hugleiða daglega, skoða hugsanir sínar og hvatir til að skilja persónuleika þinn og læra rétta leiðina til að takast á við og leiðrétta hann ef hann er skaðlegur. Þú gætir lent í sinnuleysi, ófús til að íhuga tillögur frá öðrum. Í þessari stöðu er mikilvægt að leggja meðvitaða áherslu á að rækta jákvæða og grípandi reynslu. Varastu sinnuleysi, sem hindrar framfarir og lamar viljastyrk.

Eða einstaklingur gæti verið niðurdreginn og kjarklaus vegna veikinda og trúað því að hann sé ófær um að endurheimta heilsu sína. Í þessu tilfelli ætti að beita meginreglum heilbrigðs lífsstíls til að skapa heilbrigt og afkastamikið líf byggt á siðferðilegum og siðferðilegum grunni. Ennfremur ætti maður að leita til Guðs almáttugs í bæn til að rækta meiri trú á lækningarmátt hans.

Ef einstaklingur hefur sannfært sjálfan sig um að hann sé misheppnaður og geti ekki náð neinu, þá ætti að greina vandamálið og gera ljóst hvort hann hafi gert allt sem þarf til að ná árangri.

Guð stjórnar öllum alheiminum, allt niður í minnstu smáatriði, og mannkynið er skapað í hans mynd. Þess vegna getum við ekki afsakað eða réttlætt mistök. Óttist ekki vinnu, sama hversu erfið hún er, því vinna „styrkir" líkamann og skaðar engan. Hins vegar verður maður að læra að vinna og hugsa rólega. Þegar maður er bæði orkumikill og rólegur getur maður áorkað því sem maður vill, því hugurinn er skýr.

Auk þess að leggja ekki á sig nauðsynlega vinnu til að ná árangri eru flestir einnig andlega óvirkir. Þeir eyða miklum tíma í að hugsa ekki. Sumir líta á þetta sem hvíld og slökun. En í sannri slökun er hugurinn bæði virkur og rólegur. Á þessum kyrrlátu stundum gæti maður hugsað um Guð, fallegt útsýni eða ánægjulega upplifun. Jákvæð, róleg andleg vinna er hressandi og örvandi. Samt sem áður rugla margir saman skapandi vinnu og streitu og vinna í spenntu og taugaóstyrku ástandi.

Skapandi hugsun er besta mótefnið við óheilbrigðu skapi. Þessi skapgerð ná tökum á meðvitundinni þegar einstaklingur er í neikvæðu eða órólegu ástandi. Þegar hugurinn er laus við jákvæðar hugsanir verður eigandi hans þunglyndur og þjakaður áhyggjum. Og með þunglyndi og áhyggjum kemur djöfullinn, sem sest að í hugsunum viðkomandi og hefur algjört vald yfir gestgjafanum!

Þess vegna, vinur minn, vinndu að því að þróa skapandi hugmyndir. Þegar þú ert ekki að vinna líkamlega skaltu gera eitthvað skapandi í huganum.

Haltu því uppteknu svo að það verði enginn tími til að dvelja við streitu og kvíða.

Skapandi hugsun er ótrúleg og dásamleg, eins og að lifa í öðrum heimi. Allir ættu að rækta þennan hæfileika. Ég hugsa sjaldan í gegnum eitt einasta orð í fyrirlestrum mínum – og þetta er eitt af þeim – áður en ég flyt þá. En um leið og ég kafa djúpt í efnið byrjar sálin mín að tala við mig um undursamlega hluti. Þegar þú hugsar skapandi finnurðu ekki fyrir líkamanum eða órólegum tilfinningum, því á þeim stundum ertu í sátt við guðdómlegan anda.

Greind okkar mótast af ímynd hinnar guðdómlegu, skapandi greindar sem gerir allt mögulegt. Ef við lifum ekki í þeirri meðvitund verðum við að safni flókinna eiginleika. Með jákvæðri, skapandi hugsun sigrumst við á þessum eiginleikum. Ennfremur, með skapandi hugsun finnum við svör og lausnir á öllum okkar eigin spurningum og spurningum og vandamálum annarra.

Slæmt skap er eins og krabbamein, sem nagar innri frið. Þetta er einmitt ástæðan fyrir því að þeir sem eru skaphörðir geta ekki flúið erfiðleika sína og vandræði.

Sama hversu erfiðar aðstæður einstaklings eru, ætti hann ekki að láta undan örvæntingu. Hann getur sigrað í hugsunum sínum. Þegar einstaklingur með óstöðugt skap bregst, kastar hann upp höndunum og játar sigur. En sá sem heldur huganum óbreyttum er sannur sigurvegari í lífsins baráttu, jafnvel þótt heimurinn í kringum hann geisi eins og eldfjall.

Langar einstaklingur að vera fangelsaður eða frjáls? Þegar hann setur of miklar skorður á sig með skapgerð sinni verður hann ófær um að halda áfram að takast á við áskoranir lífsins. Þegar hann leyfir neikvæðu skapi að skyggja á hugann veikist vilji hans

og einbeitni hans bilar. Skapgerðartilhneigingar hula heilann í þoku ruglings og ráðvillu, skerða heilbrigða dómgreind og gera allar tilraunir til einskis.

Hægt er að sigrast á skapi sínu, hversu hart og óþægilegt sem það kann að virðast. Í fyrsta lagi verður viðkomandi að ákveða að vera ekki lengur dapur og pirraður. Og ef skapsveiflur eiga sér stað þrátt fyrir ákveðni ætti viðkomandi að greina þær til að skilja hvernig þær læddust inn og gera eitthvað uppbyggilegt í málinu.

Ennfremur ætti ekkert að gera af gáleysi, heldur með nákvæmri og djúpri hugsun. Við verðum að taka þátt í skapandi athöfnum því Guð hefur gefið okkur ótakmarkaða möguleika. Hvaða réttlæting er fyrir því að gefast upp fyrir sálfræðilegum mistökum með því að láta undan lamandi og óheilbrigðum hugsunum? Maður verður að losa sig við skaðleg sálfræðileg ástand sem virkar eins og bremsur á hjól sannrar framfara. Nema hjólin séu laus við bremsurnar eru hreyfing og framfarir ómögulegar. Minntu sjálfan þig á hverjum morgni að Guð er með þér og hverjir sem erfiðleikar þínir eru, þá hefur þú máttinn til að sigrast á þeim. Þú ert réttmætur erfingi krafta hins æðsta anda og því ert þú sterkari en aðstæður og meiri en atburðir.

Glöggur og greindur drengur nýtur þess ekki að takast á við auðveld vandamál; hann nýtur þeirra erfiðu. En margir hræðast áskoranir lífsins. Ég hef aldrei verið hræddur við þær, því ég hef alltaf beðið: „Guð minn, auk styrk þinn innra með mér. Haltu mér í jákvæðu hugarfari svo að ég geti, með hjálp þinni, alltaf sigrast á erfiðleikum mínum.“

Hugsaðu uppbyggilega um vandamál þar til þú getur ekki hugsað lengra. Þegar ég er að fást við vandamál, þá fer ég mitt besta til að fara yfir öll

möguleg skref til að leysa það, þar til ég get sagt heiðarlega og einlæglega: „Ég hef gert mitt besta og þetta er allt sem ég get gert.“ Þá gleymi ég vandamálinu.

Sá sem veltir fyrir sér vandamálum verður pirraður og auðveldlega uppsettur. Forðastu þetta. Þegar vandamál kemur upp, í stað þess að einbeita þér að því, hugsaðu um allar mögulegar leiðir til að leysa það. Ef þú finnur þig ófær um að hugsa skýrt, berðu áhyggjur þínar saman við svipuð vandamál sem aðrir standa frammi fyrir og lærðu af reynslu þeirra til að bera kennsl á leiðir til mistaka og leiðir til árangurs. Veldu þau skref sem virðast rökréttust og raunhæfust og skuldbindðu þig til að framkvæma þau. Allt bókasafn alheimsins er geymt innra með þér. Allt sem þú vilt vita er þegar til staðar. Til að afhjúpa þetta þarftu einfaldlega að hugsa skapandi og nýstárlega.

Harðlyndi dregur úr skilningi og herðir tilfinningar, sem gerir það ómögulegt fyrir mann að komast af við aðra. Heimilislífið ætti að vera griðastaður, en harðlyndi breytir því í hörmulegt helvíti. Eiginmaður kemur heim og finnur konu sína í depurð, sem gerir það ómögulegt að eiga samskipti við hana. Eða hann gæti komið heim í vondu skapi, sem gerir það ómögulegt að rökræða við hann. Margir erfiðleikar dynja yfir fólki vegna harðlynds skaps. Þegar fjölskyldumeðlimur er reiður eða áhugalaus hefur skap hans strax áhrif á þig. Eða kannski heimsækir þú einhvern fullan af gleði, aðeins til að finna viðkomandi rifrildislegan og særandi, sem breytir strax hamingju þinni í tár og fær þig til að vilja hefna þín. Láttu ekki skap annarra skaða þig.

Það er auðvelt að hefna sín, en að sýna ást er besta leiðin til að róa reiði annarra og koma í veg fyrir

skaða þeirra. Að ástin verði að vera hrein, því þegar hún sprettur frá hjartanu hefur hún töfrandi áhrif.

Við megum ekki dvelja við afleiðingarnar, jafnvel þótt ást okkar sé mætt afskiptaleysi, ástin er sterkari en hatur og áhrif hennar eru öflug og ótrúleg.

Veistu að í sál þinni býr stórkostlegur garður? Undursamlegur garður hugsana, ilmandi af kærleika, góðvild, skilningi og friði – garður sem fegurð og yndi ber fram úr öllum jarðneskum blómum og ilmandi jurtum. Þú býrð til ilmandi blóm í hvert skipti sem einhver misskilur þig í reiðikasti og þú býður stöðugt upp á kærleika. Er ilmur þessarar kærleika og skilnings ekki varanlegri og hreinni en nokkur náttúruleg rós? Mundu því alltaf að hugur þinn er garður og haltu honum fallegum og ilmandi af hreinum, helgum hugsunum. Leyfðu honum ekki að verða að drullu mýri sem iðar af viðurstyggilegum eiginleikum haturs. Ef þú ræktar blóm friðar og kærleika, gegnsýrð af himneskum ilmi, mun býfluga andlegrar meðvitundar laðast að garðinum þínum. Rétt eins og býflugan leitar aðeins blóma sem geisla af sætasta hunangi, þá mun Guð heimsækja þig þegar líf þitt er fullt af sætum, rósrauðum hugsunum. Ákveðið að leyfa ekki skaðlegu, rotnandi illgresi illsku og reiði að vaxa í garði góðra andlegra eiginleika þinna. Því meira sem þú ræktar helga eiginleika sem eru eins og blómstrandi blóm, því meira mun Guð opinbera heilaga nærveru sína í þér.

Austurlenskar viskutextar segja að sá sem er rólegur og yfirvegaður gagnvart bæði vini og óvini, óháður tvíhyggju hlýju og kulda, ánægju og sársauka, sé Guði mjög kær. Með því að bjóða stöðugt kærleika þeim sem eru harðir og grimmir í eðli sínu, frið þeim sem eru hrjáðir af ótta og þjáðir af áhyggjum, sætleika þeim sem eru biturir í skapi, gleði þeim sem

eru þjáðir af eymd og ömurleika, og með því að setja fyrirmynd þeim sem villast af leið villu og syndar, sigrast maður á neikvæðum eiginleikum með því að halda huganum uppteknum af gagnlegum og skapandi iðkunum.

Ég segi oft: „Ef þú lest í eina klukkustund, skrifaðu í tvær klukkustundir; ef þú skrifar í tvær klukkustundir, hugsaðu í þrjár klukkustundir; ef þú hugsar í þrjár klukkustundir, hugleiddu allan tímann.“

Guð er uppspretta allrar hamingju og það er mögulegt að ná til hans í daglegu lífi okkar. En maðurinn leggur sig oft fram við hluti sem leiða til óhamingju. Hugleiðsla er besta leiðin til að losna við slæmar venjur og lifa í undursamlegum heimi – heimi eins og þeim sem hinn mikli spekingur áttaði sig á þegar hann sagði: „Ó, Drottinn, ég var að syngja þitt blessaða nafn og ég týndi mér í þér. Þegar ég komst aftur til þessarar meðvitundar komst ég að því að ég hafði yfirgefið gamla líkama minn til að finna mig í nýjum líkama sem þú gafst mér!“

Það er svipuð saga á Indlandi um annan dýrling. Ungur maður var nýlátinn og lík hans var verið að flytja á bálköst. Þegar syrgjendurnir voru að fara að kveikja í bálinu birtist skyndilega gamall maður, hlaupandi og hrópandi: „Hættið! Ekki kveikja í bálinu! Ég mun nota þetta lík!“ Um leið og hann mælti þessi orð féll líkami gamla mannsins dauður til jarðar, en ungi maðurinn reis upp úr kveikiviðarhaugnum og hraðaði sér í átt að skóginum. Gamli maðurinn var mikill dýrlingur og vildi ekki trufla tilbeiðslu sína með því að snúa aftur til lífsins í líflausum líkama nýfædds barns, svo hann ákvað að nota líkama unga mannsins til að halda áfram andlegum iðkunum sínum.

Það er margt ótrúlegt við lífið og dauðann sem bíður eftir að verða uppgötvað. Hugleiðsla er leiðin.

Við verðum að lifa í sátt við guðdómlega eðli okkar og í samræmi við Guð. Dauðinn hræðir mannkynið vegna þess að hann hefur haldið Guði frá lífi okkar.

Allt sem veldur sársauka fyllir okkur hryllingi og ótta vegna þess að við elskum heiminn án þess að skilja merkingu hans og tilgang. En þegar við sjáum Guð í öllu hverfur óttinn. Við fæðumst alltaf bæði í lífinu og dauðanum. Í raun er dauðinn rangnefni vegna þess að það er ekkert til sem heitir dauði. Þegar lífið þreytist leggjum við af okkur þykka holdlegan skikkju og snúum aftur til hins blíða, himneska heims.

Dauðinn þýðir endi. Vagn með brotnum hlutum er dauður vagn því hann hefur náð endalokum sínum. En ódauðleg sál getur ekki farist. Á hverju kvöldi, meðan við sofum, býr sálin í eterlíkamanum, ómeðvituð um efnislíkamann. Ef tap á líkamlegri meðvitund þýddi dauða, myndi sálin deyja þegar við sofum. En við deyjum ekki þegar við sofum, né missum við meðvitund alveg, því þegar við vöknum munum við hvort svefninn okkar var friðsæll eða óþægilegur. Á sama hátt deyjum við ekki eftir dauðann.

Þeir sem leyfa huga sínum að stífna eru sannarlega dauðir. Til að leysa ráðgátu lífsins verður þú að endurfæðast á hverjum degi. Þetta þýðir að leitast daglega við að bæta sjálfan þig á einhvern hátt. Umfram allt verðum við að biðja Guð að veita okkur visku, því með viskunni kemur allt.

Skilningur, skapandi hugsun og uppbyggilegar, gagnlegar aðgerðir verður að rækta til að bæta okkur sjálf og gagnast öðrum. Allir sem stefna að því að komast inn í Guðsríki verða að hjálpa öðrum daglega eftir bestu getu. Með því að fylgja þessari leið mun maður upplifa lifandi gleði sem útilokar óæskilega eiginleika. Þessi gleði er einnig óbrigðul vísbending

um andlega, líkamlega og andlega framfarir. Hærri stig verða án efa náð, því þetta er leiðin sem liggur að Guðsríki.

Gera þarf allt sem í okkar valdi stendur til að sigrast á skaplyndi, því um leið og maður finnur fyrir þunglyndi og pirringi sáir maður fræjum villu í jarðveginn.

Að láta undan illgjörnum venjum er hægfara dauði. En að leitast við að vera glaður og bjartsýnn á hverjum degi, þrátt fyrir allar erfiðar og kvalafullar raunir, táknar dýrlega endurfæðingu. Nema þessi mannlega endurfæðing umbreytist í háleita andlega endurfæðingu er ómögulegt fyrir mann að endurnýjast; hann mun standa kyrr.

Skapgerð er smitandi og á tímum áhyggna og þunglyndis getur hún haft neikvæð áhrif á stóran hluta þjóðarinnar. Maður ætti ekki að taka óheppilega atburði lífsins of alvarlega. Það er betra að hlæja aðeins en að syrgja og harma allar óheppni sem kann að koma á vegi manns.

Það er dásamlegt að vera bjartsýnn og reyna alltaf að brosa

Þegar einstaklingur sýnir hugrekki, gleði eða einhvern af þessum jákvæðu eiginleikum, endurfæðist hann, sem þýðir að meðvitund hans endurnýjast með því að sýna fram á sanna andlega eðli sitt.

Og það er hin nýja andlega fæðing sem gerir okkur hæf til að sjá og ganga inn í himnaríki.

Friður sé með þér

Vinátta: Grunnur og þolgæði

Vinátta er æðsta tjáning mannsins á löngun Guðs til að .sýna kærleika sinn til mannkynsins

Guð veitir nýfæddu barni samúð og blíðu fyrir milligöngu föður og móður. Tilfinningar þeirra gagnvart ungbarninu eru

meðfæddar og eðlislægar, því Guð hefur ákveðið að foreldrar okkar geti ekki annað en elskað okkur. Vinátta kemur því til okkar sem hrein tjáning á skilyrðislausri kærleika Guðs til .okkar

Tveir ókunnugir hittast og með tafarlausri og innilegri löngun vilja þeir hjálpa hvor öðrum. Hefur þú einhvern tíma greint þetta fyrirbæri? Þessi sjálfsprottna, gagnkvæma löngun eftir félagsskap stafar beint af hinu helga lögmáli aðdráttarafls. Gagnkvæm og styrkt vinátta milli tveggja sálna frá fyrri lífum skapar smám saman andlegt samband sem dregur þær ómótstæðilega saman í þessu lífi - hvar sem .þær kunna að vera

Nema þessi hvöt sé menguð af eigingirni og aðdráttarafli að hinu kyninu, þá er hún hrein og ómenguð. En .því miður er hún oft spillt af óhreinum hugsunum

Vinátta blómstrar og dafnar eins og döggvætt blóm á tré tilfinninga okkar og er óhreinuð af spilltum og hatursfullum .löngunum og eigingjarnri, einokunarhegðun

Ef þú berð aðra tegund af áburði á rætur trésins verður ávöxturinn rýr og vaxtarhoraður. Á sama hátt, þegar einhver nærir vináttutréð með eigingjörnum tilfinningum, þá skekkja óverðugir hvatir þeirra og spilla ávöxtum þeirrar vináttu. Að hafa áhuga á einhverjum einfaldlega vegna þess að viðkomandi er ríkur eða áhrifamikill og getur gert eitthvað fyrir okkur getur ekki kallast vinátta. Á sama hátt er það ekki vinátta að laðast að einhverjum vegna fallegs andlits þeirra. Þegar það andlit missir unglegan, heillandi sjarma sinn, mun .„vináttan“ gufa upp og heyra fortíðinni til

Það er satt að vinátta er erfitt að finna alls staðar. Sumt fólk sér maður á hverjum degi og þekkir aldrei almennilega. Önnur finnst manni maður þekkja náið þótt maður hafi aldrei hitt þau. Maður verður að læra og rækta þessa nákvæmu .innri innsæi

Hafðu augun opin hvar sem þú ert, og ef þú finnur fyrir einlægri tilfinningalegri aðdráttarafli gagnvart einhverjum,

ættirðu að styrkja vináttuna við viðkomandi því viðkomandi .var vinur þinn frá fyrra lífi

Það eru margir vinir sem við höfum þekkt úr fyrri lífum, en þessi vináttubönd þroskuðust ekki eða náðu ekki fullum möguleikum. Það er betra að byggja á núverandi grunni frekar en að grafa í sandinn af fljótandi kunningjum. Það er auðvelt að halda að maður eigi marga vini þangað til þeir valda manni sársauka eða skaða og skilja mann eftir með .biturum vonbrigðum

Eigðu umgengni við fólk sem einkennist af greind sinni) (og veldu vin þinn úr hópi þeirra sem hafa gott siðferði

Margir gera þau mistök að velja sér vini vegna þess að þeir láta blekkjast af yfirborðslegu útliti. Eina leiðin til að greina á milli sanna vina er að hugleiða og biðja Guð að sameina þig þeim. Þú verður að leitast við að finna félaga á hreinan og heilaga hátt. Þetta þýðir að hreinsa meðvitund þína af öllum hugsunum um líkamlega fegurð eða annað útlit sem þú telur nauðsynlega þætti sem ákvarða tilfinningar þínar gagnvart öðrum. Ef þú gerir þetta, einn daginn, fyrir náð Guðs, munt þú geta fundið einlæga vini í kringum þig hvar sem þú ert, og Guð mun einnig sameina þig, jafnvel þótt það sé aðeins andlega, við vini langt í burtu, því hreinar tilfinningar eru ekki háðar lögmálum efnisins og eru ekki bundnar af tíma og rúmi. Þú munt finna kærleika Guðs í gegnum þá auðmjúku mannlegu leiðir sem standast hann ekki heldur leyfa kærleika hans að flæða í gegnum sig, hreinar og skýrar. Frá þeim sem eru hreinir í hjarta koma .blessanir heilagrar vináttu til þín og lýsa þér

Það er ómögulegt að laða að sér sanna vini nema persónuleiki manns sé hreinsaður af eigingirni og óæskilegum eiginleikum. Mesta list vináttu og félagsskapar er að hegða sér af göfuglyndi og virðingu. Það þýðir að vera andlegur, hreinn í hvötum og ásetningi, óeigingjörn, laus við blekkingar og ranghugmyndir og hefja byggingu hina miklu .byggingu vináttu á þeim grunni sem lagður var fyrir löngu

Í þínu lífi, ekkert í öllu lífinu er
Augun mín gleðjast yfir vini sem er sammála
Og hver vinur sem ekki elskar Guð
Ég er ekki viss um ástúð hans

Vinátta og ástúð ættu að vera til staðar í öllum mannlegum samskiptum: milli foreldra og barna, milli eiginmanna og eiginkvenna, milli karla og karla, milli kvenna og kvenna og milli karla og kvenna sem bræðra og systra. Hún er hrein og laus við hömlur og skilyrði. Þegar þú finnur löngun til að vera með öðrum, þá finnur þú fyrir nærveru .Guðs

Vinátta er guðleg hvatning. Guð annast ekki aðeins mannleg börn sín í gegnum foreldra og fáa ættingja; hann veitir okkur einnig vini til að gefa okkur tækifæri til að tjá .hreina og einlæga ást frá djúpi hjartans

Því færri mannlegir gallar og því fleiri dyggðugir eiginleikar sem einstaklingur býr yfir, því fleiri vini mun hann eiga. Spámenn og mikilmenni voru vinir allra og til að vera eins og þeir verðum við að hreinsa ást okkar af bletti .eigingirni

Þegar við getum sannfært aðra um ást okkar
Og þegar við verðum viss í gegnum tímans raunir og aðrar prófanir
Einhver elskar okkur sannarlega af öllu hjarta
Og við finnum það sama gagnvart þeirri manneskju
Ekki til eiginhagsmuna, heldur einfaldlega til að finna púls vináttunnar
.Við sjáum spegilmynd Guðs og finnum nærveru Guðs
Og við heyrum rödd Guðs í þeirri blessuðu vináttu

Við megum ekki leyfa ástúð okkar að takmarkast við eina manneskju, heldur ættum við að styrkja undirstöður .þessarar helgu ástúðar hjá öðrum sem hafa göfug hugsjónir

Ef þú reynir – megi Guð vernda þig – að byggja upp vináttu við einhvern sem hefur illar áætlanir, munt þú verða fyrir vonbrigðum. Vinndu fyrst með góðu fólki og haltu síðan

áfram að breiða út vináttu til annarra þar til þú finnur fyrir “.ástúð til allra og getur sagt: „Ég er vinur allra

Hinir miklu spámenn fundu kærleika til annarra, svo þeir fyrirgáfu fallega og hvöttu fólk til að fyrirgefa móðganir og .forðast að hefna sín á sama hátt

Sönn vinátta er heilög ást því hún er einlæg, hrein, .ósvikin og varanleg

Einn andlegur heimspekingur lýsti vináttu fallega þegar :hann sagði

Hágæðasti sáttmálinn sem við getum gert við vini„ okkar er að segja: Lát sannleikann vera á milli okkar að eilífu. Hversu fallegt það er að segja um þann og þann: Það er ekki nauðsynlegt fyrir mig að hitta hann, tala við hann eða skrifa honum til að sanna vináttu mína við hann og við þurfum ekki að senda gjafir til að staðfesta vináttu okkar og minnast hvort annars því ég treysti honum og reiði mig á hann eins og ég reiði mig á sjálfan mig hvar sem hann er og hvernig “.sem hann er

Við getum talað frjálslega og opinskátt við vini okkar án þess að þeir misskilji okkur. En vinátta getur ekki vaxið og dafnað svo lengi sem einhver vísbending, yfirlýsing eða krafa .kemur frá einum til annars

Vinátta getur aðeins byggst á grunni frelsis og andlegs jafnréttis. Þess vegna verðum við að koma fram við alla samkvæmt þessu blessaða ljósi og viðurkenna að hver manneskja er sköpuð í Guðs mynd. Ef þú kemur illa fram við .einhvern munt þú aldrei upplifa sætleika vináttu þeirra

Það eru margir sem ganga lífsins vegi án vina. Ég get ekki ímyndað mér hvernig þeir geta haldið áfram á sinni .vegferð

Sannir vinir misskilja okkur sjaldan og ef þeir gera það, þá er það aðeins í stuttan tíma. Ef einhver bregst trausti þínu og tryggð, haltu þá áfram að sýna þeim ást og skilning eins og ekkert hafi í skorist, rétt eins og þú vonast til að fá .skilning og ást frá öðrum

En ef viðkomandi heldur áfram að hegða sér á þann hátt sem gefur til kynna fyrirlitningu og hatur gagnvart þér, og heldur áfram að slá á vináttuhöndina sem honum er rétt, þá er betra að draga höndina til baka þar til hann leiðréttir .hegðun sína og verður verðugur vináttunnar

Vinátta ætti að byrja heima. Ef þú finnur einhvern í fjölskyldunni sem passar sérstaklega vel við þig, reyndu þá fyrst að rækta það samband. Ef þú laðast síðan að einhverjum í kunningjahópnum sem hefur svipað gildi, .reyndu þá að styrkja það vináttubönd

Allar eigingjarnar langanir og lostafullar tilfinningar meðal vina verða að vera útrýmt. Vinaleg sambönd við gott fólk ættu að styrkjast. Því meira sem þú hugleiðir, því betur munt þú þekkja vini úr fortíðinni. Hugleiðing vekur upp sofandi minningar um vini sem þú þekktir og elskaðir í .fjarlægri fortíð

Það eru margir sem ég sá fyrst í andlegri sýn og hitti síðan síðar

Vinátta er mikill kraftur í alheiminum. Þegar löngun þín í vináttu er sterk, og jafnvel þótt það sé ókunnugur einstaklingur sem er andlega í takt við þig, jafnvel á Suðurpólnum, mun segulmagn vináttunnar einhvern veginn .færa ykkur nær hvort öðru

Eigingirni ein og sér hefur máttinn til að eyðileggja segul .einingar innra með okkur

Sá sem hugsar aðeins um sjálfan sig grafar undan .undirstöðum vináttunnar og raskar helgum gildum hennar

Þetta fólk er ófært um að eignast vini vegna þess að það getur ekki víkkað sjóndeildarhringinn og notið blessana lífsins. Guð hefur blessað þig með fjölskyldu, vinur minn, svo að þú getir fyrst lært að elska aðra og síðan sýnt öllum sama .kærleika

Ástvinir okkar eru teknir frá okkur vegna dauða og annarra aðstæðna, svo að við megum ekki aðeins læra að elska fólk í mannlegum samskiptum, heldur að elska ástina

sjálfa - þá ást sem er Guð, nærverandi á bak við allar mannlegar grímur. Og með guðdómlegum kærleika munum við geta elskað alla sem mismunandi birtingarmyndir .Drottins alheimsins

Vinátta þýðir að fjárfesta ást okkar án eiginhagsmuna. Í hjónabandi er kynferðisleg skylda og í fjölskyldulífi eru arfgengar eðlishvötir. En í vináttu er engin skylda eða nauðung, ekkert pláss fyrir nauðung eða þvingun af neinu tagi. Þess í stað er það sjálfsprottin ást sem sprettur frá hjartanu og er ekki bundin af skilyrðum nema tryggð, án hennar getur engin vinátta staðist. Þetta skilyrði er á ábyrgð !beggja vina, því það þarf tvo til að dansa tangó

Kærleikur okkar skal sýnd öllum. Biðjum þess að við megum hitta vini okkar frá fortíðinni og styrkja vináttu okkar við þá, svo að við megum loksins skilja og verðug vináttu .Guðs

Nema við elskum börn Guðs af ástúð og samlyndi, .munum við ekki geta fundið kærleika Drottins mannkynsins

!Ég þekki engan ókunnuga og hvílík hamingja og gleði

Jafnvel sá sem telur sig óvin minn getur ekki fengið mig til að finnast ég hata hann

Þegar sú vakning kemur, finnur þú fyrir ást allra

Kærleikurinn sem þú finnur til sköpunar Guðs deyr aldrei að eilífu heldur vex og eykst þar til þú finnur í kærleika vina þinna guðdómlegan kærleika sem streymir frá hjarta Guðs á .himnum

Friður sé með ykkur, kæru vinir okkar

Minnisþróun

Menn eru einstakar verur þökk sé minnishæfileikum sínum, sem aðgreina þá frá öllum öðrum verum. Sérhver sál þráir að leita guðlegs uppruna síns sjálfkrafa með ómeðvitaðri minningu um helga uppsprettu sína. Þetta skýrir stigvaxandi þróun

alls í alheiminum. Í samræmi við guðdómlega áætlun hefur hver sál, þegar hún öðlast mannslíkama - þar á meðal þróað heila og taugakerfi - loksins leiðir til að muna meðvitað eðlislæga einingu sína við hið guðdómlega.

Minni er hæfileikinn til að rifja upp upplifanir okkar í huganum; án þess myndum við gleyma skilningi okkar á lífinu og þyrftum að byrja upp á nýtt á hverjum degi, rétt eins og ung börn. Sá sem hefur misst vitið og þar af leiðandi minnið hegðar sér eins og barn.

Það er ekkert gildi eða mikilvægi í því að taka próf ef við getum ekki munað þau og endurupplifað. Við lærum með því að skoða hugsanir okkar, tilfinningar og hvatir og með því að greina fyrri gjörðir okkar. Virði og mikilvægi einstaklings liggur í góðu minni.

„Sami“ man til dæmis eftir því að hann sé Sami á hverjum morgni þegar hann vaknar og með því að muna tengir hann lífsreynslu sína við nafnið Sami.

Þegar við viljum rifja upp fyrri reynslu, eða þegar við þurfum á henni að halda aftur, getum við endurheimt hana í gegnum undirmeðvitund okkar. Með því að muna hvað við gerðum eða hvað gerðist áður getum við lokið hvaða verkefni sem er sem krefst færni sem við höfum lært eða æft áður. Við getum einnig greint á milli þess sem við ættum að gera og þess sem við ættum að forðast, allt eftir aðstæðum.

Undirmeðvitundin er stöðugt vakandi, skráir allar upplifanir mannsins á daginn og heldur áfram störfum sínum jafnvel meðan á svefni stendur, vakandi yfir líkamanum eins og næturvörður. Þegar maður vaknar veit maður alltaf hvort svefninn var friðsæll og rólegur eða ekki. Minniskraftur

undirmeðvitundarinnar er einn af hæfileikum hinnar stöðugt vakandi og blessuðu guðlegu meðvitundar.

Fræ þessarar vitundar er sáð í hverri sál, því sálin skilur, í eðli sínu, að hún lifir að eilífu í Guði. Minningin er fræ eilífðarinnar; ef við nærum hana og þróum hana getum við munað alla atburði þessa lífs og fyrri lífa okkar líka.

Sem manneskjur getum við munað eftir öllum þeim raunum sem við höfum staðið frammi fyrir í þessu lífi. Hvers vegna getum við þá ekki munað eftir öllum þeim andlegu raunum sem sálir okkar hafa staðið frammi fyrir?

Minningin hefur tvenns konar eðli: mannlegt minni, sem minnir á allar upplifanir þessa lífs, og heilagt minni, sem minnir á upplifanir sálarinnar í gegnum allar jarðvistir hennar. Flestir þekkja aðeins mannlegt minni.

En hvers vegna liggur heilagt minni okkar í dvala og stöðnun, týnt í djúpum dvala?

Sumir hafa getu til að muna fjölbreyttar upplifanir: mannlegar og andlegar. Aðrir geta ekki einu sinni munað nýjustu upplifanir sínar skýrt.

Minni hefur stig og gráður í samræmi við skilningsgetu hugans. Menntun, einbeiting, íhugun og allar eftirminnilegar upplifanir eru nauðsynlegar til að þróa gott minni. Án þess að þróa minni getur einstaklingur ekki öðlast ríkan og alhliða skilning. Ef einhver tekur próf og gleymir því síðan missir hann gildi og mikilvægi prófsins.

Með því að bæta gæði minnis okkar getum við styrkt það þannig að við getum munað allt, þar á meðal himneskan uppruna okkar. Og með því að vekja upp heilagt minni okkar – svo að við getum rifjað upp allar upplifanir fyrri jarðvista okkar, sem og

ódauðlega andlega eðli okkar – öðlumst við ódauðleika.

Rétt líkamsstaða og viðeigandi líkamsæfingar eru gagnlegar fyrir minnisstyrk. Á þessum tímum, þar sem handavinna hefur verið skipt út fyrir vélar í ýmsum störfum og þáttum lífsins, hefur fólk orðið kyrrsetukennt og þarfnast sárlega reglulegrar hreyfingar. Þess vegna hafa sjálfvirkar æfingaaðferðir verið þróaðar til notkunar í heimilum og byggingum.

Þegar þú æfir er mikilvægt að einbeita sér að lífsorkunni til að njóta sem mests ávinnings. Það er ekki nóg að teygja og spenna bara vöðvana; þú verður að vekja og beina lífsorkunni sem veitir líkamanum styrk og lífsþrótt.

Það eru ákveðnar fæðutegundir sem eru gagnlegar fyrir heilann, aðrar fyrir vöðva og taugar og enn aðrar fyrir líkamlegan þroska og viðhald ýmissa líffæra og líkamshluta. Til að bæta minnið ætti maður að neyta fæðu sem eykur heilastarfsemi. Til dæmis getur það bætt minnið að borða malaðar valhnetur og möndlur blandaðar með nokkrum dropum af límónu- eða appelsínusafa fyrir svefn.

Jógarar segja einnig að mjólk og ostur séu heilaörvandi matvæli. Þeir leggja til að á tímum þreytu og kvíða ætti maður að drekka blöndu af safa úr einni eða tveimur límónum í glasi af vatni, þvo höfuðið með köldu vatni og hella því yfir gagnaugurnar, á milli augabrúnanna, á nasirnar og í eyrun. Fyrir vikið slaka taugarnar á, hugurinn róast og gott minni vaknar.

Forðast skal óhóflega neyslu á feitum matvælum, þar sem það getur valdið því að fituútfellingar myndast og klumpast saman í æðum á yfirborði heilans.

Indverskir andlegir iðkendur segja að svínakjöt og nautakjöt séu skaðleg heilsu manna. Þessar tvær tegundir kjöts innihalda mikið magn af þvagsýru. Þar að auki er sagt að bæði svínakjöt og nautakjöt hafi lélegt minni. Þeir fullyrða að neysla kjöts af þeim geti í raun aukið líkamlega og andlega getu manns.

Hægt er að bæta minnið með æfingu. Það er rangt að segja að maður sem er líkamlega veikburða frá fæðingu geti aldrei orðið sterkur. Það eru alltaf möguleikar og möguleikar til að ná miklum árangri á öllum sviðum lífsins.

Við verðum að vita hvernig á að finna rétta leiðina og rétta leiðina

Sumir læknar segja að einstaklingur með arfgenga geðröskun muni vera það alla ævi. Hins vegar hefur verið sýnt fram á að hægt er að vinna bug á mörgum geðröskunum með einbeitingaræfingum. Rannsóknir á þessu sviði hafa verið takmarkaðar á Vesturlöndum og því eru margir sálfræðingar ekki vel að sér í aðferðum djúprar einbeitingar sem hinir miklu indversku jógíar kenndu fyrir öldum síðan.

Réttar aðferðir til að þróa einbeitingu eru flestum óþekktar. Andlegir hæfileikar eru þegar til staðar en vanþróaðir. Vanræksla á að þroska andlega getu sína og móttækileika leiðir til alvarlegra vandamála. Eins og líkaminn þarf heilinn viðeigandi hreyfingu fyrir heilsu, virkni og lífsþrótt.

Þess vegna krefst það líkamsræktar, hollrar fæðu og jákvæðrar hugsunar að þróa gott minni.

Reyndu að rifja upp ákveðna hluti og sjá fyrir þér hlutina í huganum. Horfðu á eitthvað, sjónarspil eða fallegt útsýni og reyndu síðan að endurskapa þá mynd í huganum. Að reyna að muna laglínur í lögum og sálmum og syngja þau í huganum hjálpar einnig til við að þróa minnið.

Allt sem gert er með djúpri og athygli mun bæta minnið.

Ljóðlist og tónlist búa yfir einstökum tilfinningalegum eiginleikum. Við öll minnumst auðveldlega djúpustu sorga og mestu gleði lífs okkar. Af hverju? Vegna þess að tilfinningin á bak við þessar upplifanir var sterk. Allt sem skynjað er á sterkan hátt styrkir minnið. Ennfremur eru ljóðasmíði og hugrænar æfingar eins og samlagning og frádráttur einnig frábærar aðferðir til að þróa minni og andlega einbeitingu.

Til að auka minnisgetu verður allt að gera með djúpri hugsun. Flestir sinna verkefnum sínum með reikandi huga, sem leiðir til mikils bils á milli gjörða þeirra og hugsana. Þess vegna muna þeir ekkert mjög vel. Ef einstaklingur vill muna eitthvað verður hann að gera það með fullri meðvitund og meðvitund.

Þeir sem elska Guð koma ekki í veg fyrir að hugsa um skyldur sínar á meðan þeir inna þær af hendi. Hins vegar ætti maður aðeins að hugsa um Guð í hugleiðslu. Það skal tekið fram að minni styrkist og skilningsgeta þess eykst með hugleiðslu.

Hvað er hugleiðsla? Það er sameining við alheimsanda, að yfirstíga allar takmarkanir mannsins og leitast við að muna að maðurinn er andi, ekki líkami. Þegar hugleiðandinn byrjar meðvitaða andlega viðleitni til að tengjast ódauðlegri sál í stað líkamans sem hann býr í aðeins eitt líf, mun hann minnast margra fyrri lífsreynslna sinna og mun að lokum muna að hann stafaði af hjarta Guðs.

Í Guði býr minning alls mannlegs lífs og lífs hvers einstaklings. Þegar maður er í sátt við andlegt sjálf sitt, munu liðnar tímar og gleymdir kraftar ódauðlegs guðdómlegs sjálfs koma aftur fram í meðvitund

manns. Hugleiðsla þýðir að muna að maður er ekki dauðlegur líkami heldur ódauðleg sál: eitt með Guði.

Á daginn höfum við tilhneigingu til að hugsa um okkur sjálf sem takmarkaðar manneskjur, en á nóttunni, í djúpum, draumlausum svefni, gleymum við mannlegu ástandi okkar.

Með hugleiðslu getum við, með eigin fyrirhöfn, sloppið, jafnvel þótt það sé aðeins tímabundið, við jarðneskar tengingar. Við getum losað okkur við líkamlega meðvitund og munað að við erum guðdómlegir andar. Þeir sem halda áfram í þessari iðkun verða meistarar sjálfra sín og sannir leiðsögumenn.

Guð gaf okkur minni svo að við getum skapað og munað allt sem er gott og göfugt. Misnotkun minnis veldur mannkyninu miklum skaða.

Sá sem ber með sér gremju og hatur gagnvart öðrum vegna fyrri særinda misnotar minnið. Hins vegar er ekkert athugavert við að rifja upp óhamingjusamar upplifanir til að læra af þeim. Á þennan hátt greinir einstaklingur fyrri gjörðir sínar og forðast að endurtaka sömu mistök sem leiddu til beiskra og sársaukafullra afleiðinga.

Ekki ætti að endurskoða falskar hugsanir, því þær munu þá dvelja lengur í huganum. Guð gaf okkur minninguna svo að við getum haldið lífslexíunum og jákvæðum reynslum lifandi. Fölskum hugsunum fortíðar ætti að útrýma með því að forðast að rifja þær upp. Ef þær þröngva sér inn í hugann verðum við að neita að hýsa þær eða taka á móti þeim.

Við ítrekum: að dvelja við og rifja upp slæmar upplifanir er misnotkun á minningunni sem Guð hefur gefið okkur. Þess í stað ætti maður að ákveða að nota minninguna eingöngu fyrir jákvæðar hugsanir og

göfugar upplifanir og að útrýma öllum óþægilegum og hatursfullum minningum úr huga sínum.

Við verðum að sjá, heyra, smakka, snerta, finna og þrá allt sem er gott, heilnæmt, heilbrigt og gagnlegt. Og við verðum að varðveita hamingjusamar upplifanir og raunir í hvelfingu minninga okkar.

Sá sem finnur fyrir góðum tilfinningum, hugsar göfuglega og sér aðeins gott í náttúrunni mun aðeins muna það góða.

Okkur hefur verið gefið minni sem heilaga gjöf svo að við getum æft okkur í að muna góða hluti þar til við loksins getum munað það besta: Guð.

Þegar við fylgjumst með gæsku og réttlæti í öllu, munum við einn daginn uppgötva að hinn huldi guðlegi kraftur mun sundra og dreifa öllum litlu opnunum hugsana, tilfinninga og tilfinninga sem við aðeins sáum í gegnum leiftur af guðlegri fegurð og sátt í sköpunarverkinu, og í gegnum glugga andlegrar meðvitundar munum við sjá algjöra gæsku og algjöra fullkomnun.

Við biðjum Guð að hjálpa okkur að vekja og endurvekja hinn eilífa loga heilagrar minningar þar til hann brennir burt myrkur gleymskunnar og vanrækslunnar, svo að við megum muna að við vorum og erum enn eitt með anda Guðs og alheimskærleika hans.

Ef þú manst eftir Guði að morgni
Um hádegi og á kvöldin
Þú munt finna fyrir orku og gleði
Svífðu eins og örn á himninum
Þú munt eyða tímanum þínum í þægindum
Og það berst eins og ilmur um loftið

Traust þitt á skaparann er beittasta vopnið

Vopnaðu þig vissu og von

Ef þú leitar Guðs, uppsprettu réttlætisins

Hún verður rík, nei, hún verður ríkust af hinum ríku

Sannað staðreynd

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Ekki vísa orðum mínum frá með efasemdum áður en þið prófið aðferðina sjálf. Þið gætuð verið þreytt á að heyra fjölmargar kenningar sem hafa engin áhrif á líf ykkar. Það sem ég er að segja er ekki kenning, heldur sannað staðreynd, og ég mun reyna að gefa ykkur hugmynd um hvað er í raun hægt að prófa.

Ég var svo lánsamur að læra þennan vísindalega sannleika frá einum af miklum spekingum Indlands fyrir mörgum árum. Þú gætir velt því fyrir þér hvers vegna ég hvet þig og vek athygli þína á þessum staðreyndum. Hef ég einhverjar eigingjarnar hvatir? Svar mitt er alls ekki. Allt sem ég vil er að kynna þér þennan sannleika í von um að fá í staðinn hreina gleði fyrir að hjálpa þér að finna hamingju þína í að iðka hann og upplifa sælu hans.

Nú verð ég að styðjast við nokkra þætti lífeðlisfræðinnar til að öðlast að minnsta kosti almennan skilning á ferlinu. Ég mun vísa til virkni aðalmiðstöðvanna eða ásanna og rafstraumsins sem rennur frá heilanum - í gegnum þessar stöðvar - til ytri og innri skynfæranna og heldur þeim lifandi og kraftmiklum.

Það eru sex meginstöðvar þar sem lífsstraumurinn, eða lífsrafmagnið, berst til alls taugakerfisins. Þessar stöðvar eru:

1 Medulla Center

2 Leghálsmiðstöð

3. Bakmiðstöð

4 Lendarmiðstöð

5 Spjaldhryggsmiðstöð

6. rófubeinsmiðstöð

Heilinn er æðsti dreifingaraðili raforku (æðri miðstöðin) og allar miðstöðvar eru tengdar hver annarri og starfa undir áhrifum æðstu miðstöðvarinnar (heilafrumna). Heilafrumur senda lífsstrauminn (eða rafmagn) í gegnum þessar miðstöðvar eða hryggjarsíma, sem síðan afhenda rafhleðslu sína í fráfærandi og sendandi taugarnar sem taka við hlutverki skynjunar og snertingar og sjónar, o.s.frv.

Þessi rafstraumur sem heilinn gefur frá sér er lífæð líkamans (þar með talið innri og ytri líffæra hans). Í gegnum þennan rafstraum berast skynjunarupplýsingar til heilans, sem hrærir af stað úrvinnslu hugsana.

Ef sálin vill stöðva flæði truflandi tilkynninga um líkamlegar tilfinningar (sem stuðla að myndun samtengdra hugsunarhringja), verður hún að stjórna rafstraumnum og snúa við flæði hans frá öllu taugakerfinu til sjö aðalstöðvanna (þar á meðal heilans), þannig að hún geti á þennan hátt veitt ytri og innri líffærum fulla hvíld.

Í svefni rofnar raftengingin milli heilans og skynfæranna að hluta, sem kemur í veg fyrir að eðlilegar skynjanir eins og heyrn og snerting nái til heilans. Þar sem þessi truflun er ófullkomin getur hvert nægilega sterkt utanaðkomandi áreiti endurheimt þessa raftengingu, sem gerir áreitinu kleift að ná til heilans og vekja viðkomandi. Hins vegar, í svefni, rennur stöðugur rafstraumur til innri líffæra - hjartans, lungnanna og annarra - sem heldur þeim lifandi og starfandi.

Þar sem rafvirkni líkamans er ekki fullkomlega stjórnað meðan á svefni stendur geta líkamlegar tilfinningar eins og óþægindi, veikindi og sterk utanaðkomandi áreiti truflað svefnandann. Hins vegar, með því að nota vísindalega trausta aðferð, getum við samtímis og að fullu stjórnað bæði innri og ytri líkamsstarfsemi - þetta er hámark æfingarinnar. En að ná fullkominni stjórn getur þurft margra ára hollustu æfingu.

Rétt eins og ytri líffærin endurnærast eftir svefn, sem er hvíld fyrir líkamann, þá endurnærast einnig innri líffærin til muna vegna þess að þessi vísindalega aðferð er notuð, og styrkur þeirra eykst, sem hjálpar til við að lengja lífið.

Rétt eins og við óttumst ekki svefn, svo að skynfæri okkar haldist sofandi og ófær um að starfa, ættum við heldur ekki að hika við að iðka meðvitaðan dauða, það er að segja að veita innri líffærum okkar hvíld. Þá verður dauðinn undir okkar stjórn, þannig að þegar við uppgötvum að þetta efnislega hús er orðið niðurnítt og óbyggilegt, getum við yfirgefið það fúslega og með fullri meðvitund um að „síðasti óvinurinn sem sigrast er dauðinn“.

Við getum útskýrt þessa aðferð með eftirfarandi dæmi:

Ef aðalsímastöðin í borg er tengd við mismunandi hluta borgarinnar geta þeir sem hringja í þá hluta borgarinnar tengst stöðugt við miðstöðvarstöðina með rafstraumnum sem fer um vírana, óháð stjórnun eða eftirliti stöðvarinnar. Hins vegar, ef aðalsímastöðin vill aftengja ýmsar stöðvar, getur hún slökkt á aðalrafmagnsrofanum og þannig stöðvað rafmagnsflæði til hinna ýmsu hluta borgarinnar.

Á sama hátt veitir vísindalega aðferðin okkur nauðsynlegt ferli til að draga lífsstrauminn – sem er dreifður um líkama okkar – til miðlægra svæða okkar, þ.e. hryggsins og heilans. Aðferðin virkar með því að segulmagna hrygginn og heilann, sem innihalda sjö helstu orkustöðvarnar. Þar af leiðandi er lífsorkan, sem er dreifð um líkamann, dregin og send um hrygginn til heilans. Þegar við náum heilanum skynjum við hann og upplifum hann sem ljós. Í þessu ástandi er andlega sjálfið fært um að losna við líkamlegar og andlegar truflanir.

Andlega sjálfið er truflað af símtölum sem berast — gegn vilja sínum — frá tveimur flokkum „fólks“: hástétt (hugsanir) og lágstétt (líkamlegar tilfinningar). Til að slíta tengslum við þessa tvo flokka verður það að draga rafmagnið sem flæðir um símalínurnar að miðlæga rafhlöðunni með því að slökkva á rafmagnsrofanum (þ.e. með því að iðka hugleiðslu) svo það geti notið friðar og frelsis.

Athygli er aðal orkuleiðandi og dreifingaraðili, ábyrgur fyrir því að flytja nauðsynlegan rafstraum frá heilanum til skyn- og hreyfitauganna. Til dæmis, þegar við rekum burt pirrandi flugu, notum við kraft

athyglinnar til að senda rafstraum til hreyfitauganna, sem leiðir til þeirrar handahreyfingar sem við óskum eftir. Ég nefni þetta til að gefa hugmynd um kraft athyglinnar, sem gerir það að verkum að rafstraumurinn í líkamanum er stjórnaður og beinn til fyrrnefndra miðstöðva.

Hér langar mig að lýsa þeim ástöndum sem fylgja algjörri stjórn á lífrafstraumnum. Í upphafi upplifir einstaklingurinn mjög aðlaðandi tilfinningu vegna segulmagnunar hryggsins. Hins vegar mun samfelld og langvarandi æfing leiða til meðvitaðrar sælu sem ógildir örvun í líkamlegri meðvitund.

Við höfum lýst þessu sæluástandi sem okkar endanlega markmiði og alheimsnauðsyn, því í því upplifum við sanna meðvitund um Guð eða sælu og finnum fyrir útvíkkun meðvitundar okkar. Því meira sem við upplifum þetta ástand, því meira minnkar og leysist einstaklingshyggja okkar (smáa sjálfið okkar eða egóið) upp og því hraðar nálgumst við alheimsmeðvitund og tengjumst Guði náið og beint.

Trúarbrögð eru í raun ekkert annað en tortíming okkar einstöku sjálfs innan alheimsvitundar okkar. Þess vegna, í þessu sæluástandi, göngum við upp trúarstigann, yfirgefum kæfandi andrúmsloft skynfæranna og óróa hugsana og göngum inn í ríki guðlegrar sælu.

Með þessari aðferð gerum við okkur grein fyrir alheims sannleika, og þegar þetta blessaða ástand verður raunverulegt - með stöðugri iðkun - finnum við okkur stöðugt í návist hins blessaða Drottins innra með okkur, og við sinnum skyldum okkar á betri hátt án þess að horfa á ávexti verksins, þannig að við hugsum meira um skyldurnar en um sjálf okkur

(egóið) og þær tilfinningar um ánægju og sársauka sem það egó framleiðir.

Í kenningum allra trúarbragða – kristni, íslams og hindúisma – er grundvallarsannleikur: nema einstaklingur viðurkenni eðli sitt sem anda – uppsprettu sælu – mun hann vera bundinn af takmörkuðum hugsunarhætti og háður óbugandi og miskunnarlausum náttúrulögmálum. Að þekkja sanna eðli sitt færir eilíft frelsi. Við getum ekki þekkt Guð nema með því að þekkja sjálf okkur, því kjarni eðlis okkar er svipaður og hans. Mannverur voru skapaðar í mynd Guðs. Með kostgæfni og einlægri iðkun sannrar vísindalegrar hugleiðslu munt þú kynnast sjálfum þér – það er að segja, þú munt átta þig á því að þú ert blessaður andi – og þú munt kynnast Guði.

Andlegar hugleiðsluaðferðir ná yfir allar nauðsynlegar leiðir til að þekkja Guð. Þær einblína ekki á mismunandi trúarbrögð og skoðanir því sumir þessara mismuna skapa rugling í hugsun fólks.

Yfirburðir vísindalegrar hugleiðslu umfram aðrar aðferðir liggja í nánu sambandi hennar og beinni virkni við einmitt það sem bindur okkur við okkar takmörkuðu sjálf: lífsorkuna. Í stað þess að beina þessari orku, það er að segja, beina henni inn á við og samþætta hana við vaxandi og útvíkkandi krafta andans, streymir hún út á við, heldur líkama og huga í stöðugri hreyfingu og veldur truflunum á andlega sjálfinu í formi líkamlegra tilfinninga og hverfulra hugsana.

Þar sem lífsorka streymir út á við, skekkja tilfinningar og hugsanir myndina af hreinni, kyrrlátri sál. Þessi aðferð kennir okkur hvernig á að beina lífsorkunni inn á við. Þess vegna er þetta bein og

tafarlaus aðferð sem leiðir okkur beint að meðvitund sálarinnar: að blessaðri meðvitund Guðs, án þess að þörf sé á neinum öðrum miðli.

Þessi aðferð er að stilla og stýra flæði lífsorkunnar með því að stilla og stjórna einni af þekktum birtingarmyndum sem tengjast beint lífsorkunni sjálfri.

Það er vert að taka fram að allar trúarleiðir í heiminum mæla með því að nota beina eða óbeina aðferð, hvort sem hún er beinlínis eða beinlínis, til að stjórna flæði lífsorkunnar og snúa við stefnu hennar þannig að við förum yfir líkama og huga og kynnumst sálinni með því að þekkja kjarna eðlis hennar og eðli kjarna hennar.

Tilvist lífs í manneskju er lifun, en fjarvera þess er tortíming. Þess vegna er sú aðferð sem leiðir mann til að stjórna lífinu beint besta aðferðin.

Vitrir menn ólíkra kynslóða og landa hafa mælt með aðferðum sem henta hugum og aðstæðum fólksins sem þeir bjuggu meðal. Sumir lögðu áherslu á bæn, aðrir tilfinningar, sumir gjörðir, sumir á kærleika og aðrir á rökhugsun eða hugsun og íhugun. En hvatir þeirra voru þær sömu.

Þau staðfestu öll nauðsyn þess að fara út fyrir líkamlega meðvitund með því að snúa við flæði lífsorkunnar þannig að hún flæði inn á við. Þau fullyrtu einnig nauðsyn sjálfsþekkingar og uppkomu hennar handan slæða, rétt eins og ímynd sólarinnar birtist skýrt og greinilega í kyrrlátu, rólegu vatni. Þau lögðu öll áherslu á gildi og árangur hugleiðsluaðferðarinnar, án þess að þörf væri á öðrum millilið.

Einnig skal tekið fram að þessi aðferð hindrar ekki þróun andlegrar eða líkamlegrar styrkleika, rétt eins og hún stendur ekki í vegi fyrir gagnlegum félagslegum athöfnum sem beinast að viðkvæmustu og fáguðustu tilfinningum og göfugustu hvötum sem helga sig þjónustu við mannkynið.

Reyndar mælum við með og mælum með heildrænni þróun einstaklingsins, því þessi þróun auðveldar óhjákvæmilega iðkun þessarar leiðar frekar en að hindra hana. Eina skilyrðið er að skilja og iðka leiðina af kostgæfni, og allar aðgerðir og vonir verða þá í þágu leitarans.

Lykilatriðið í þessari aðferð er rétt skilningur á lífsorkunni sem heldur mannslíkamanum við og heldur honum líflegum og orkumiklum.

Stuttar staðfestingar á lækningu

Ó Drottinn, blessað ljós þitt skín frá spámönnum, dýrlingum og spekingum allra trúarbragða, og einnig frá mér. Þetta heilaga ljós er til staðar í hverri frumu og vef líkama míns, og fyrir náð þína er ég heilbrigður og hraustur.

O meðvituð geimvirkni

Þú ert lifandi innra með mér!

Fast, fljótandi og loftkennt fæða umbreytist með krafti Guðs í lifandi orku.

Til að styðja líkama minn

Ó Drottinn, frumur líkama míns eru úr ljósi

Það er í eðli þínu, því þú ert andi fullkomnunarinnar

Hún er þá örugg, því þú ert uppspretta lækninga

Kjarni þess er andi, og þú ert andinn í hinu víðáttumikla alheimi

Og það er eilíft vegna þess að þú ert uppruni tilverunnar

Því þú ert merking eilífðarinnar

Ég finn fyrir endurnýjun, styrk og orku

Virkni þín er full af lífi

Og líkami minn flæðir í gegnum það

Lækningarmáttur andans

Ég var skapaður sem ljós

Frá hreinni kjarna Guðs

Mér líður alltaf vel

Því það er innra með mér

Styrkur hans er þar

Í hverjum hluta líkamans

Maginn er sterkur vegna þess að hann inniheldur ljós Hans

Læknir allra kvilla!

Ég veit með vissu að allir sjúkdómar, í sínum ýmsu myndum, eru af völdum

Varðandi vanrækslu á heilbrigðisreglum mun ég útrýma sjúkdómnum með hollum mat.

Rétt hreyfing, heilbrigð hugsun og góðir fyrirætlanir

Ó Drottinn, ljós þitt er til staðar í hverju atómi líkama míns

Í hverri einustu frumu minni

Í hverri blóðfrumu,

Og hver einasta taug í líkama mínum

Í heilanum mínum og vefjum

Þess vegna er ég við góða heilsu og vellíðan

Því þú býrð í mér og ert lækningarkrafturinn

Ljós Guðs og vellíðan gegnsýra myrku krókana líkamlegra kvilla minna.

Læknandi ljós hans skín í hverja frumu líkama míns

Það er því hljóð vegna þess að það inniheldur ljós hans

Á sama hátt, fullkomnun hans

Sérstök áhersla á kraft hugsunarinnar

Ég held og ég veit að starfsemi mín er að byrja

Frá heilanum til líkamans

Ljósgeislinn streymir fram

Frá rótum vefja minna

Og það rennur frá heilanum mínum

Til frumna og tauga

Og í málsgreinunum byrjar hann

Flæði lækningarkraftsins

Frá hryggnum

Sem froða eða úði

Til að næra frumur líkamans

Hrein vellíðan!

Ó Drottinn, ég tilbið þig

Í öllu góðu

Og ég sé réttlæti þitt

Í hverri björtu hugmynd

Algjör máttur þinn, lækningin við öllum kvillum

Það er til staðar innra með mér, svo ég finn ekki fyrir þreytu.

Megi græðandi ljós þitt skína

Úr myrkri djúprar fáfræði

Hvar sem er ljós, þar er fullkomnun og hreinleiki

Í tilfinningu, vilja og hugsun

Beindu þá tilfinningum mínum, ásamt vilja mínum og hugsunum

Svo að ég geti fylgt leiðsögn með visku og heilbrigðri dómgreind

Á hverjum degi mun ég leita gleði sálarinnar innra með mér

Ekki í gegnum ánægju

Guð vakir yfir hugsunum mínum og leiðir þær

Heimur öryggis og friðarhorfa

Ég mun hreinsa hugann af öllum ótta

Vitandi að Guð styður mig og leiðbeinir mér

Hann gerir mér veginn auðveldan

Og hann gerir hlutina auðvelda fyrir mig

Í öllum aðstæðum og á öllum sviðum

Algjört traust mitt á Guði er lækningin

Og ég hef gagn og lækningu af því

Friður sé með þér

Viska og andleg innsýn

Maður verður að vera sinn eigin herra og hegða sér í samræmi við það, ekki knúinn áfram af rútínu og geðþótta .heldur af frjálsum vilja og visku

Það er réttur og hæfileiki mannsins að skapa sína eigin paradís og njóta hennar því hann býr yfir öllum þeim möguleikum sem þarf til að ná þessu, því Guð hefur gefið honum hæfileikann til að beina huga sínum að honum og .kynnast honum

Það besta í lífinu er að lifa í vígi hreinnar og friðsællar .samvisku þinnar

Með því að einbeita sér að Guði og biðja frá hjartanu
.getur maður upplifað blessaða nærveru hans
* * *

:áhersla
Ljós Guðs fyllir mig og skín í gegnum mig, útrýmir öllum
veikindum og veitir mér heilsu og vellíðan. Guðlegt ljós hans
skín í hverja frumu líkama míns og þess vegna er líkami
.minn heilbrigður og mér líður vel
* * *

Þann dag þegar þú minnist himnesks uppruna þíns, mun
meðvitund þín endurfæðast í hinu mikla guðdómlega húsi
.Andans

Það virðist sem hugur og vilji mannsins séu grafnir undir
jarðvegi fáfræðinnar. Nema gull viskunnar sé dregið upp [úr
námum sálarinnar], brætt og mótað í beitt sálfræðileg
verkfæri, er ómögulegt að höggva niður og útrýma
.illskuplöntunni sem vex í garði mannlegrar meðvitundar

Tignarleg og stórkostleg fjöll, undursamleg virkni
mannslíkamans, ferskar og líflegar rósir og blóm, grænt
grasteppi, mikilfengleiki göfugra sálna og háleitni fágaðra
.hugsana
Og dýpt kærleikans, allt þetta minnir okkur á Guð, sem
.er uppspretta alls göfugleika, mikilleika og fegurðar
* * *

Að einbeita sér að hugsuninni er lykillinn að því að vekja
og virkja leyndan kraft í manneskjunni. Einbeiting þýðir að
einbeita hugsuninni að einum punkti. Helsta orsök margra
mistaka er skortur á einbeitingu. Athygli má líkja við
vasaljós; þegar geislinn dreifist yfir stórt svæði veikist
styrkleiki hans. En geislinn verður sterkur og skýr þegar
hann er einbeittur að ákveðnum punkti. Þeir sem eru með

einstakan hug eru mjög einbeittir og geta einbeitt allri .andlegri orku sinni að einu í einu

* * *

Sönn ást – ást hjartans og sálarinnar – er guðleg ást. Þessi guðlegi ást leitast við að birtast í gegnum hjörtu og .sálir mannkynsins

Það eru öldur svo langt í burtu á yfirborði hafsins að þær brotna aldrei á ströndinni og það eru hugsanir í helgidómi .þagnarinnar of djúpstæðar til að hjartað geti tjáð þær

Skilningur er jafnvægið milli rólegs hugar og hreinnar samvisku

Listin að vinna rétt felst í því að geta unnið hægt eða .hratt án þess að missa innri friðinn

Við getum ekki lært eitthvað sem við vitum ekki nema við höfum eitthvað annað til að bera það saman við. Þannig kennir Guð mannkyninu guðdómlegan kærleika í gegnum .fullkomna miðil mannlegs kærleika

Beindu alltaf áttavitanum að segulmögnuðum norðri .andlegrar gleði og þá mun enginn geta raskað jafnvægi þínu

Styrktu trú þína á Guð og treystu því að sá sem skapaði þig muni sjá fyrir þér og vernda þig

Sá sem gengur uppréttur elskar Guð og er elskaður af Guði, hvort sem hann starfar í náttúrulegum frumskógi eða

frumskógi nútíma siðmenningar, því vandamál, erfiðleikar, raunir og þrengingar eru til staðar í báðum. Hið fyrra inniheldur grimmileg dýr, en hið síðara ber með sér ótta sem er ekki síður grimmur, sem birtist í harðneskjulegri baráttu gegn taumlausum löngunum og ofsafengnum ástríðum. Aðeins þegar einstaklingur leggur ástríður sínar undir vilja .sinn, finnur hann sannar hamingju

Stundum gætirðu haft á tilfinningunni að vinur sé að koma í heimsókn, jafnvel þótt ekkert sé um að hann sé í heimsókn. Þeir hafa ekki sagt þér að þeir séu að koma, en samt hefurðu sterka tilfinningu um að þú munir sjá þá, og svo, þegar kvöldar, banka þeir upp á hjá þér! Eða stundum finnst þér allan daginn að eitthvað gott eða slæmt sé í vændum, og þegar það gerist kemurðu á óvart að uppgötva að innsæið þitt var rétt. Þetta eru nokkur dæmi um innsæi (innri skynjun) og hvernig það virkar óháð sönnunargögnum .og vísbendingum

Guð hefur gefið okkur sál, huga og líkama og við verðum að rækta þessar gjafir á samræmdan og jafnvægilegan hátt. Við megum ekki leyfa okkur að verða þrælar umhverfis okkar eða fangar vana. Andlega þroskaðir foreldrar geta hjálpað heiminum með því að ala upp börn með andlega tilhneigingu og með því að lifa hófsömum lífsstíl sem einkennist af íhugun .og sjálfsaga

Sérhver göfug hugsun sem hrærist innra með þér dregur þig nær Guði. Þessar hugsanir eru eins og á sem rennur í .hafið hins guðdómlega anda

Hver dagur ætti að vera dagur þakklætis og þakklætis
fyrir blessanir lífsins frá sólskini, vatni og góðu grænmeti og
.ávöxtum, sem eru óbeinar gjafir frá Mesta Gefandanum

Hrein ást, guðleg ást, fjarlægir hindranirnar milli
mannsins og skapara síns

Vinátta spillist og ástin milli fólks dofnar vegna eitraðra
þátta eins og eignarhald, eigingirni, vélrænna
fjölskyldutengsla, kynferðislegrar áráttu, efnislegra tengsla,
tilfinningalegra útbrota og nytjaskipta, því að fljótandi bönd
fylgja skyndilegt hatur sem leiðir til dauða mannlegrar ástar.
En í hjarta hverrar manneskju býr eilíf, guðleg ást sem getur
.legið í dvala um tíma, en hún deyr aldrei í raun

Í jarðvegi hjartans þíns vaxa fræ kærleikans. Nærið
.þessi fræ og vökvið þau með samúð og alhliða kærleika

Guð er kærleikur og kærleikur sameinar okkur Guði. Ef
við viljum elska Guð megum við ekki einangra eða takmarka
kærleika okkar, heldur tengja hann við guðdómlega
.kærleika

Allur máttur og allt í alheiminum er afurð guðdómlegs
hugar, rétt eins og það sem þú sérð í draumi er skapað af
.huga þínum

Eina leiðin til að forðast ranglæti er að þróa með sér
góða dómgreind til að viðurkenna ranglæti og ákveða að
.fremja það ekki

Ein ranglætisbarátta gegn öðru leiðir ekki til réttlætis. Fáfræði er sannur óvinur mannkynsins og verður að útrýma .henni úr þessum heimi

Við höfum allt sem við þurfum í þessum heimi til að innleiða öld velmegunar, hamingju og fullkomins réttlætis. Eina hindrunin er eigingirni mannsins, sem gerir þetta ómögulegt. Hræðileg og óréttlætanleg þjáning er af völdum græðgi og eiginhagsmuna mannsins, án tillits til annarra. Peningar sem hægt væri að nota til að fæða og klæða þurfandi eru í staðinn notaðir til eyðileggingar og .eyðileggingar

Rót vandans í heiminum er þessi eigingirni sem sprettur af fáfræði. Allir halda að þeir séu að gera rétt, en þegar þeir sækjast aðeins eftir eigin markmiðum, setja þeir af stað karmalögmál orsaka og afleiðinga, sem óhjákvæmilega mun .eyðileggja þeirra eigin hamingju og hamingju annarra

Því meira sem ég verð vitni að hörmungum heimsins sem mannleg fáfræði veldur, því meira geri ég mér grein fyrir því að hamingjan er hverful, jafnvel þótt göturnar væru lagðar gulli. Sönn hamingja felst í því að gera aðra hamingjusama. Ef allir gerðu þetta, þá væru allir .hamingjusamir og allir myndu fá sinn hlut af gnægð jarðar

Guðleg vitund um himneska gleði sína og óendanlega unað er eins og töfrasproti sem umbreytir samstundis ódýrum málmi hins venjulega efnislega lífs í geislandi gull .varanlegrar andlegrar hamingju

Vinátta er alheims andleg aðdráttarafl sem sameinar .sálir með bandi guðdómlegs kærleika

* * *

regnhlíf sálarinnar eða ró sálarinnar
Þegar brennandi áhyggjur missa hitann sinn
Kyrrð rís, færir frið og ró
Það er hvíti mastrið á lífsins bát
Það er fullt af gola varanlegrar hamingju, laust við spennu
.Svo ýtir hún bátnum varlega yfir yfirborð Al-Rida-vatns
Kyrrð er fljót ánægjunnar
Rennur hægt í átt að sjónum kyrrðarinnar
Einangruð frá öldum áhyggna
Það er regnhlíf sálarinnar
Að breiðast út fyrir hugann og hjarta mannsins
Að vernda gleði lífs síns, bæði smáa og stóra
Úr rigningu ótta og kvíða
Það er himneskur tónn
Útgeislar úr lífsins lýru
Það er hið heilaga salt
Við lífsins borð
Og úðinn sem flýgur frá fossum afreka
Það er dásamleg, róleg stemning
Sem stjórnar ríki sálarinnar
Í sátt og samhljómi
Kyrrð er ekki bara einangruð athvarf
Og enginn flótti frá hávaðanum og lætinu
Það kemur heldur þangað sem hjörtu fagna því
Og hún dvelur þar sem sálir finna huggun í henni
Óháð tíma og stað
Það er viðkvæmt, brothætt blóm
Það þolir ekki harkalegar snertingar
.Þess í stað lifir það, blómstrar og dafnar
Ef það er vökvað með fersku, hreinu vatni
Kyrrð er kyrrlátt stöðuvatn tilfinninga
Laus við hrukkur sorgarinnar

Hún sem fellur tár af ótta
Fyrir minnsta vott af kvíða og vanlíðan
Þegar blaðsíða friðsælu sálarinnar er þakin
:Lag af hreinum, skærhvítum snjó
Snjórinn sem veitir kyrrð og hugarró
Óttastormar og áhyggjur munu ekki sigra
Truflandi frið og ró
Undir þessu harða, glansandi lagi
Fyrir þennan blessaða, geislandi ljóma
* * *

Kastali guðdómlegrar ástar
Þegar skeljar hatursins rigna niður í kringum þig
Leitaðu skjóls í vígi ástarinnar
Og ef sprengjuárásirnar vegna misskilnings halda áfram
Vertu víggirtur í hellum ástarinnar
Undir herbergjum samúðar og samúðar
Og ef eitraðar gufur blekkingarinnar reyna
Að kæfa líf visku þinnar
Settu grímu af hreinni ást um þig
Virki guðdómlegs kærleika er öruggt skjól
Frá árásum herja þráhyggju og freistinga
Grafa skurð tryggðar og staðfestu
Fyllið það með vatni kærleikans
Svo að eigingirni geti ekki synt yfir það
Að eyðileggja visku sálarinnar
* * *

Þeir sem stunda hugleiðslu upplifa dásamlega innri frið.
Það sem við lærum í hugleiðslu ætti að heimfæra upp á dagleg störf okkar og samræður og við ættum ekki að leyfa .neinum að stela friði okkar eða raska ró okkar

Óhlutdræg hugsun er eins og skýr, fægður spegill, .stöðugur og óhagganlegur af fljótfærnisdómum

Guðdómleg ást er garður himneskra rósa og basil, og geislandi, ferskra hugsana. Hún er uppspretta allrar hreinnar .ástar sem slær í einlægum hjörtum

Vertu eins einfaldur og þú getur og þú munt verða hissa .á því hversu hamingjusamt og óflókið líf þitt verður

Sönn fjölskylduhamingja byggist á skilningi og góðum orðum

Með djúpri hugleiðslu mun nýr dögun vakningar brjótast fram. Þokan af þögn og leyndardómi sem hvílir yfir öllu mun hverfa og dvína fyrir ljósi andlegrar vakningar og vaxandi þrá .eftir Guði

Í samskiptum okkar við aðra er mjög mikilvægt að viðurkenna þá sérstöku eiginleika og göfugu eiginleika sem þeir hafa eimað úr reynslu sinni og mótað af tilveru sinni, og .að meta þá eiginleika

Ef við skoðum fólk með opnum huga munum við geta skilið það og tekist á við það á þægilegan hátt og við munum geta strax vitað hvers eðlis viðkomandi er sem við erum að .eiga við

Ekki tala við heimspeking um hestaveðreiðar né deila við vísindamann um heimilishald. Finndu út hvað vekur áhuga viðkomandi og vekur athygli hans og talaðu við hann .um það, ekki endilega um hluti sem vekja áhuga þinn

Ef við viljum skilja aðra verðum við að forðast að gagnrýna þá og fordæma. Þess í stað ættum við að líta í spegil okkar eigin skilnings til að sjá hvað þarfnast lagfæringar og úrbóta. Þessi innri spegill er mjög ólíkur þeim

sem við kunnum að meta á hverjum morgni. Á hverjum degi lít ég í þennan innri spegil og ef ég finn eitthvað sem mér mislíkar, þá ávíta ég sjálfan mig og reyni að leiðrétta það. Á þennan hátt sér maður sína sanna spegilmynd í spegli sálarinnar og þróast dag frá degi á leiðinni að hamingju og .innri friði

* * *

Ó Drottinn, þú ert mér nær en minn eigin hjartsláttur, og ég finn nærveru þína á barmi meðvitundar minnar

Þegar einstaklingur einbeitir sér of lengi að öldunum í hafinu vanrækir hann að einbeita sér að hafinu sjálfu. Á sama hátt, þegar einstaklingur einbeitir sér að litlu öldunni í lífi sínu og festist algjörlega við hana, gleymir hann stærra hafi sálarinnar, þar sem líf hans er aðeins öldulaga á .víðáttumiklu hjarta hans

Rétt eins og rafmagnslampar sem staðsettir eru á mismunandi stöðum eru kveiktir af einum rafal, þannig eru lampar manna kveiktir af einum alheimsrafalli sem dælir .greind í hugi og hleður líkama með lifandi orku

Sérhver vatnsdropi leggur sitt af mörkum til tilvistar hafsins. Og þótt líf einstaklings virðist vera lítill dropi í hafi mannkynsins, þá geta áhrif þess lífs verið afar mikilvæg og .ekki ber að vanmeta þau

öldur hafsins
Hvirfilvindar í sólkerfinu
og straumar geimkrafta
og reikistjörnur á svífandi braut í geimnum
Eins og ísjakar í miðjum sjónum
Þau dansa öll við brjóst eilífrar hreyfingar
Móðir full af blíðu og ástúð er tákn um guðlega samúð

Guð sýnir blíðu sína í blómum

Skapaðu innra með þér musteri fegurðar og friðar þar .sem þú getur fundið Guð í helgidómi sálar þinnar

Í öllum okkar samhljómandi samskiptum verðum við að muna að kærleikur Guðs býr að baki hverju góðhjarta sem .slær af kærleika og sátt

* * *

Lífið liggur í dvala í hrjúfri jörðinni, dreymir um fegurð í blómum, vaknar kraftmikið í dýrum og í mannlegri .meðvitund áttar sig á ótakmörkuðum möguleikum sínum

Enginn vafi getur vaknað um tilvist Guðs og nálægð þegar leitandi sér að allur alheimurinn er birtingarmynd guðlegrar sköpunar. Allt kemur upp úr hinu ósýnilega, dvelur á þessari jörð í stuttan tíma og snýr síðan aftur til ósýnilegs .ástands við lok jarðnesks lífs síns

Í hverju atómi þessa ótrúlega alheims skapar Guð stöðugt undur og kraftaverk

Sigurinn mun alltaf tilheyra sannleikanum og dyggðinni .að lokum, sama hversu langan tíma það tekur

Láttu ekki þjáningu og missi veikja ákveðni þína og draga úr skapi þínu. Dag einn munt þú ganga inn í andaheiminn og upplifa gleði sem er ólýsanleg og allar væntingar um. Í gegnum sársauka verðum við að læra að sýna öðrum samúð, skilja tilfinningar þeirra og gera okkar .besta til að hjálpa þeim

Allt í efnisheiminum sýnir hreyfingu, breytingar og .óstöðugleika, en eðli Guðs er rósemi, kyrrð og kyrrð

Djúp einlægni er nauðsynleg krafa á andlegri leið, því í hreinleika hjartans og skýrleika ásetningsins fæðist dögun .sálarinnar

Í lífsins görðum færi ég gleðilega frá tré til trés og að lokum lendi ég, ó Drottinn, á útréttri hendi þinni sem tekur á .móti mér

* * *

:Sjálfsþróun

Maður ætti að skipuleggja líf sitt og lesa bestu bækurnar sem mannlegir hugir hafa framleitt í stað þess að sóa tíma sínum í handahófskennda, tilgangslausa lestur, og finna vinnu sem hentar honum í lífinu og leitast við að vinna .vinnuna sína á skilvirkan og árangursríkan hátt

Margir leggja mikið á sig á fjölmörgum sviðum með litlum árangri. Þeir sem vilja þroskast geta ekki skilið allt um .margt, en þeir geta vitað lítið um allt og vitað allt um eitt

Þekking er eins og víðáttumikið haf og andleg viska óendanleg. Þótt jörðin sé agnarsmátt í alheiminum er hún .gríðarstór í okkar augum

Engu að síður, þökk sé framförum mannkynsins, er heimurinn okkar að minnka vegna nútíma samgöngumáta og [samskipta] og brátt munum við byrja að hugsa um að !ferðast til annarra reikistjarna

Maður verður að viðhalda jafnvægi. Þeir sem vanrækja efnislegt líf með því að einblína eingöngu á andlega þáttinn .eru refsað með því að missa andlegt jafnvægi sitt

Efnislegar skyldur eru af mikilli þýðingu og tengjast félagslegum, þjóðlegum og alþjóðlegum skuldbindingum. Hugræn skylda er æðri efnislegri skyldu og andlegar og siðferðilegar skyldur ættu að vera forgangsraðaðar. Hugurinn verður að vera laus við smávægilegar venjur sem .gera mann of upptekinn af efnislegum málum

Leysið úr læðingi uppsprettur snilligáfu ykkar og leyndra krafta og brosið bros innri ánægju sem enginn getur tekið frá .ykkur

Þessi heimur er knúinn áfram af tveimur kröftum: góðum kröftum og illum kröftum. Sá sem tekur góðan kröftuga leiðsögumann sinn og leiðbeinanda mun eiga góða daga og hamingjuríkt líf, og sá sem leyfir illu að stýra stefnu sinni og stjórna hvötum sínum mun þjáningar og eymd verða .að örlögum sínum

Lykilorðið fyrir flesta er „ég“, en andlegir einstaklingar hugsa um aðra eins og þeir hugsa um sjálfa sig

Þeir sem hugsa aðeins um sjálfa sig valda yfir sig fjandskap og óvild annarra, en þeir sem hugsa um aðra og finna tilfinningar þeirra komast að því að aðrir hafa .tilhneigingu til að hugsa líka um þá og finna til með þeim

Það er móðgun við sjálfan sig að fæðast, lifa og deyja án þess að vita ástæðuna fyrir því að vera fæddur í þennan .heim sem manneskja í fyrsta lagi

Að gleyma skapara sínum þýðir að átta sig ekki á tilgangi tilverunnar, en að hugsa um hann og einlæglega vilja finna nærveru hans færir marga andlega ávinninga og .blessanir með tímanum

Að afla sér efnislegra eigna og auðs er engin trygging gegn þunglyndi og sorg. Sá dagur mun koma þegar einstaklingur finnur fyrir hjálparleysi og máttleysi, eins og leikfang í höndum örlaganna; þá mun hann átta sig á því að .Guð einn er stoð hans, vernd hans og öruggt athvarf

Í hvert skipti sem þú finnur fyrir undursamlegri sjón eða undarlegri veru, lokaðu augunum, snúðu þér inn á við og .hugleiddu guðdómlega uppsprettu hennar

Maðurinn sér aðeins þéttu afurðirnar sem koma út úr hinni guðdómlegu verksmiðju sem er falin á bak við sköpunina, og ef hann gæti farið inn í verksmiðjuna sjálfa, myndi hann sjá á hvaða undraverðan hátt allt í þessum .heimi verður til

* * *

Ég sótti um hjá þér

Á hverjum morgni býð ég þér, óendanlega skapara, líkama minn, huga og alla hæfileika sem ég býð upp á, til að nota á hvaða hátt sem þú velur, svo að þú getir tjáð þig í .gegnum mig

Þöglar laglínur mínar um þrá eftir þér munu syngja í takt við hjartslátt minn

Ég geri mér grein fyrir því að öll vinna er þín vinna og að ekkert verk er erfitt eða lítilfjörlegt svo lengi sem það er .boðið þér með vinalegri þjónustu

Í andlegum skilningi bið ég um að þekkja nærveru þína. Þú ert uppruni og kjarni allra vera. Leyfðu mér að sjá þig í hverju frumeindi veru minnar og finna þig í hverri hugsun .sem ég hef

Ó Drottinn, beindu gleðistraumum okkar svo að þeir .týnist ekki í sandi skammtíma nautna

Megi litlu lækirnir í samúð okkar ekki þorna upp í eyðimörkum eigingirni

Láttu einangraðar, einangraðar rásir tilfinninga okkar blandast við óendanlegt vatn ástar þinnar

Megi þröng ár lífs okkar víkkast af ríkulegum regni blessunar þinnar, svo að þær megi fara yfir víðáttumiklar, rúmgóðar sléttur auðmýktar, sjálfsfórnunar og tillitssemi við tilfinningar annarra, svo að þær megi loksins ganga, í allri .hreinleika, inn í hið mikla haf þitt

Guðleg meðvitund, með himneskri sælu sinni, er töfrandi gullgerðarlist sem umbreytir samstundis þéttu blýi óþægilegs jarðnesks lífs í geislandi gull síendurnýjandi .hamingju

Þegar leðjan af órólegum hugsunum fer að setjast, byrjar kraftur Guðs að endurspeglast í tærum, hreinum .vötnum meðvitundarinnar

* * *

:Hin eilífa rödd ávarpaði mig lágt og mjúklega og sagði

Ég hef hvíslað í eyra þitt alla þína„ blundartíð: ‚Vaknaðu!‘ Og nú hefur þú sofnað. Ég segi þér: Vektu bræður þína, vinn með mér, svo að allir megi heyra “.orð mitt

:Svo lofaði ég og sagði

Ég mun gera mitt ítrasta til að breiða út kall þitt og„ miðla boðskap þínum, og þegar ég yfirgefi jarðneska mynd

mína mun ég lána alls staðar nærverandi rödd þína til að :hvísla til samræmdra hjartna

Hlustið á guðdómlega sálma hans um andlega huggun, því hann kallar alltaf til ykkar

Ég mun bíða eftir öllum mínum óteljandi bræðrum og systrum; er þau ganga hægt í langri, langri göngu að hinu blessaða markmiði sjálfsþekkingar, og í gegnum (Hvísl frá :eilífð) mun ég hvísla að þeim

Vaknið, bræður mínir, og fylgjum röddu hans, sem„ kallar á okkur án afláts, og snúum saman aftur til himneskra “.heimkynna

Við verðum að hvísla nafni Guðs í hjörtum okkar á rósakrans löngunar og guðlegrar kærleika, og það er hin .sanna tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs

Að bera fram nafn Guðs með köldu hjarta og villandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður ætti hjarta .manns og hugur að vera fylltur af kærleika Guðs

* * *

Að snúa baki við freistingum heimsins og afneita veraldlegum löngunum er ekki neikvætt ástand, heldur jákvætt. Það er ekkert annað en að afsala sér óhamingju og .ekkert annað en að gefast upp á eymd

Ekki ætti að líta á asketisma sem fórnarleið. Þvert á móti er hún blessuð fjárfesting, þannig að þær smáaura upphæðir sem við eyðum í sjálfsaga munu skila milljónum andlegra dollara. Er ekki skynsamlegt að eyða gullpeningum hverfulra ?daga okkar til að kaupa ríki eilífrar sælu

Við verðum að sökkva okkur niður í þá hreinu, djúpu tilfinningu sem hrærist og hrærist innra með okkur þegar við horfum á undur sköpunar Guðs. Þetta er leiðin til að þekkja .Guð í gegnum linsu fegurðarinnar

Sá sem vinnur góðverk, jafnvel þótt það sé aðeins með eftirlíkingu, hefur tækifæri til að anda að sér hressandi og aðlaðandi ilmi góðvildarinnar, sem hvetur hann til að gera meira. En sá sem vísvitandi fremur illverk í eftirlíkingu

annarra verður óhjákvæmilega tengdur óþægilegum og .fráhrindandi lyktum illskunnar

* * *

Enginn hefur sama persónuleika og þú, enginn hefur sama andlit, enginn hefur sama anda og þú. Guð skapaði þig .einstakan og enginn er eins og þú

Maður ætti að draga kjarnann úr efninu sem hann les og hafa hagnýtan ávinning af því efni

Hægt er að framleiða friðarvöruna í verksmiðjum sem .eru reynslumiklar til notkunar í daglegu lífi

Friður er lækning við öllum sálfræðilegum kvillum. Þeir sem hafa sjálfstjórn, hvort sem er í mataræði, hegðun eða hjónabandi, og eru heiðarlegir, traustir og sparsamir, eru þeir .sem njóta sannrar friðar

Friður er að finna í sátt við lög Guðs og lög alheimsins. Þeir sem elska Guð, njóta kyrrðar, fagna góðverkum og .hugsa um hann og hugleiða, þeir finna frið

Móðir full af blíðum kvenlegum tilfinningum er tákn um guðlega miskunn

Blómgun guðlegs friðar og innri andlegra afreka er náttúrulegur ávöxtur daglegrar hugleiðslu og er hamingja .dýpri og djúpstæðari en fjársjóðir og auðlegð heimsins

Ekkert er sætara eða dásamlegra en guðleg nærvera. Þegar þú áttar þig á þessum sannleika munt þú vera hamingjusamasti hinna hamingjusömu og ríkastur hinna ríku. Efnislegur auður er aðeins hægt að nota hér á þessari jörð; hann er ekki hægt að nota í næsta heimi. En gull guðlegrar sælu, unnið úr námum hugleiðingarinnar, er blessaður og síendurnýjandi málmur, gagnlegur í báðum heimum og .ódauðlegur að eilífu

* * *

Í vakningu sálarinnar verða litirnir bjartari, hljóðið hefur sætari óm, skynjunin er fínlegri, sálin finnur fyrir víðáttu sinni í geimnum, hugurinn verður meðvitaður um titringinn sem .stafar frá öðrum og hæfni til að njóta lífsins eykst

* * *

Fólk kvartar yfir því að þurfa að gefa upp ákveðna hluti í lífinu, en í raun gefa það upp margt verðmætt, ekki síst hugarró. Stundum fórna þau sér jafnvel fyrir peninga, sem eru hverfulir og hverfulir. Auð getur verið tekinn frá manni, eða hann getur verið tekinn frá honum, þegar viðkomandi yfirgefur þennan heim og getur ekki tekið hann með sér. Sanngildi peninga felst í því að eyða þeim í gagnleg verkefni og í að færa sjálfum sér og öðrum hamingju á þann hátt sem .þóknast Guði og samvisku manns

Heimurinn er fullur af náttúrustormum og stormum manna og Guð er sterkur skjöldur og öruggt athvarf gegn .stormum, fellibyljum og illsku þessa heims

Hvar sem Guð er, þar er enginn ótti eða sorg. Hinn sanni trúaði stendur staðfastur og stoltur í lífsins baráttu og atburðarásinni, viss um að Guð er með honum, verndar hann fyrir skaða og yfirgefur hann aldrei eina einustu stund. Þannig hverfur óttinn úr hjarta hans og vissan grípur um sig, .vernd sem ekki er hægt að þröngva honum upp

* * *

:Ef þú vilt fá svar hans
Hvort sem hann svaraði eða ekki
Haltu áfram að kalla á hann
.Haltu áfram að biðja í helgidómi stöðugra bæna
,Hvort sem hann kemur eða ekki
Treystu því að hann sé að nálgast þig og nálgast þig
Með allri þrá hjartans þíns
,Hvort sem hann uppfyllir beiðni þína eða ekki
Haltu áfram að sýna honum hlýju
Jafnvel þótt hann svari ekki
,Alveg eins og þú bjóst við
Treystu því að hann muni svara lúmskt
Og í djúpustu myrkri, bænir þínar
Í miðjum dansi lífs, dauða og sársauka
Ef þú heldur áfram að kalla á hann

Án þess að þögn hans hryggi þig
Þú munt fá svar hans
* * *

Vinnum að því að byggja upp sameinaðan heim þar sem hver þjóð er gagnlegur meðlimur, leiðsögn Guðs með vökulu .mannlegu samvisku

Í hjörtum okkar getum við öll æft okkur í að losa okkur við eigingirni og hatur

Biðjum fyrir sátt meðal allra þjóða, svo að þær megi .ganga hönd í hönd um hlið nýrrar, háleitrar siðmenningar

Einlæg, hjartnæm og ljúf orð eru eins og hressandi hunangssótt fyrir þyrstar sálir. Slík orð eru nauðsynleg og .þrálát alls staðar og alltaf

Hvað varðar hörð, móðgandi og særandi orð, þá eru þau banvæn fyrir sálir annarra og skaðleg fyrir innri frið þeirra. Þau eru eins og eyðileggjandi kúla í uppbyggingu vináttu og .eldur sem brennur niður örugg og traust heimili

Maður ætti að halda hörðum orðum frá vörum sér að eilífu og vernda heimili sitt fyrir vandræðum og skyndilegum .aðskilnaði

Góð orð skapa hamingju í hjörtum vina og óvina, í samfélögum, trúarstöðum, skrifstofum, vinnustöðum og alls staðar annars staðar. Fólk finnur innri gleði þegar erfiður og dapur einstaklingur yfirgefur það og fagnar því að sjá .einlægan, mælskan, góðhjartaðan og blíðan vin

Þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert sáttur við það sem Guð gerir þér auðvelt, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru örvæntingarfullir eftir heiminum og ágjarnir eftir herfangi .hans

Guð vinnur að því að þróa listina að lifa rétt með því að opinbera sannleika sinn í gegnum blöndu af ólíkum .menningarheimum, hugarfari og þjóðernum

Engin þjóð er fullkomin í sjálfu sér og blanda af bestu eiginleikum allra þjóðernis mun veita okkur bestu innsýnina í

listina að lifa jafnvægi og vera farsæll. Það er vert að taka fram að allir mikilmenni náðu hátindi siðmenningarinnar og tileinkuðu sér hæstu hugsjónir og meginreglur mannkynsins í .lífi sínu

Musteri Guðs er innra með sálinni. Gakktu inn í kyrrð þess musteris og setstu í hugleiðingu þar sem ljós innsýnarinnar skín á altari andans. Gakktu inn í það musteri sem ósnert er af mannahöndum, þar sem engin kvíði eða ótti .er

Komdu til friðar andlegrar einveru og þú munt heyra rödd Guðs tala til þín á tungumáli þagnarinnar og þú munt átta þig á því að hið ósýnilega er orðið sýnilegt og að það .sem virðist óraunverulegt er orðið raunverulegt

Jafnvægi er fallegt og ætti að vera grunnurinn að tilfinningum okkar, hugsunum og gjörðum, og ásinn sem líf .okkar snýst um

Mikilvægar sálir viðhalda ró sinni og friði, sem hjálpar þeim að komast í gegnum raunir og þrengingar lífsins án .þess að missa geðheilsu sína eða jafnvægi

Guð er alls staðar, stjórnar heimunum og leiðbeinir vetrarbrautunum í óendanlegum sporbrautum. Og mannkynið, skapað í hans mynd, býr einnig yfir getu til að stjórna lífi sínu og samhæfa athafnir sínar án áhyggna eða .truflana

Við ættum alltaf að senda öðrum hugmyndir um kærleika, velvild og frið

Í hugleiðslubyggingu, þar sem ljós innsýnarinnar skín stöðugt á altari sálarinnar, er enginn kvíði, ekkert stress, engin spenna, engin taugaveiklun, heldur ró, rósemi, .sjálfstraust og sönn hamingja

Drottinn, hjálpaðu okkur að sigrast á eigingirni sem skapa sundrungu og sundrungu meðal fólks og koma í veg .fyrir að sálir komi saman í kærleika til góðvildar og sátt

Öll góðverk eru Guði þóknanleg svo lengi sem þau eru framkvæmd með andlegri meðvitund. Efnisleg verk eru þau

sem eru knúin áfram af hreinum eigingjörnum sjónarmiðum. Brjóta verður niður hindrunina milli efnislegs og andlegs verka. Öll verk sem framkvæmd eru af heilbrigðum hvötum eru hrein og hjálpa til við að hreinsa sálina af óhreinindum .og saurgun

Veldu félaga þína vandlega og íhugaðu. Vertu einlægur vinur þeirra en haltu alltaf fjarlægð og láttu gagnkvæma virðingu vera tengiliðinn milli þín og þeirra. Farðu ekki út .fyrir mörk kurteisi gagnvart þeim

Það er auðvelt að komast vel af við aðra, en ef þú vilt viðhalda ástúð þeirra og virðingu fyrir þér ættirðu að fara .eftir þessu ráði

* * *

Í gegnum bæn, hugleiðslu og trú fær maður andlega leiðsögn og enginn getur lifað í friði og ró án þessarar innri sáttar. Hins vegar krefst það innsæisþekkingar og djúprar skilnings að fá leiðsögn beint frá Guði, frekar en að reiða sig .á réttlætingu sem stafar af löngunum, geðþótta eða venjum

Vitaðu að allt sem þú sækist eftir að öðlast, og miklu .meira en það, bíður þín í Guði

Eitt kvöldið sagði kennarinn Paramahansa við :nemendurna

Eign skiptir mig engu máli, en vinátta er mjög dýrmæt.„ Í sönnu bræðralagi sér maður sannan glampa af vini vina “.sinna: Guð

Síðan bætti hann við: „Varastu að blekkja vin eða svíkja mann, því það er ein af stærstu syndunum samkvæmt “.lögmáli guðdómlegs réttlætis

* * *

Þróaðu meiri andlegan styrk. Ræktaðu þann styrk svo að þú getir, sama hvað gerist, staðið fastur eins og hugrakkir í .lífsins baráttu og tekist á við allar áskoranir

Ef þú elskar Guð verður þú að hafa trú og vera tilbúinn að þola og halda út þegar hörmungar, óheppni og raunir .koma

Ekki örvænta eða vera hræddur við sársaukann, heldur vinndu að því að halda huganum jákvæðum og sterkum

Þegar þú smakkar raunverulegan skammt af andlegri alsælu, munt þú komast að því að engin önnur upplifun getur .jafnast á við hana

Foreldrar ættu alltaf að leitast við að innræta andlega meðvitund hjá börnum sínum með því að kenna þeim hugleiðslu og meðvitaða greiningu svo að þau falli ekki fyrir freistingunni að leika sér með elda blekkinga og falskra .ánægjna

Þegar guðleg gleði leggst yfir mig verður andardráttur minn rólegur og andi minn svífur upp, upplifi sælu þúsund svefna í einu, en samt missi ég ekki mín venjulegu skilningarvit. Þessi alheimsupplifun er frátekin þeim sem .kafa djúpt í að ná hæsta meðvitundarstigi

* * *

:Auga hjartans

Sérhver einstaklingur sýnir, í mismunandi mæli, kraft innra augans eða innsýnarinnar. Hún kemur frá sjóndeildarhring kyrrðar og friðar og veitir nákvæma og áreiðanlega þekkingu um hluti og fólk án þess að þörf sé á ályktunarhæfum sönnunargögnum eða skynjunarsönnunum; .þetta vitum við af eigin reynslu

Sönn innsýn kemur sem róleg og einlæg tilfinning, aðgreind frá tilfinningalegum kvíða og órólegum grunsemdum. Þessi innsýn birtist sem innri rödd eða hvísl hjartans og það er mikilvægt að greina á milli ósvikinnar .innri leiðsagnar og villandi radda undirmeðvitundarinnar

Sönn innsæi (innsæi) er ekki stíf trú heldur bein skilningur á sannleikanum og skapandi hugsun er besta .mótefnið við óeðlilegu skapi

Skapgerðarhneigðir ná tökum á meðvitundinni þegar einstaklingur er í neikvæðu eða órólegu ástandi. Þegar hugurinn er laus við jákvæðar hugsanir verður eigandi hans þunglyndur og þjakaður áhyggjum. Og með þunglyndi og

áhyggjum verður djöfullinn gestur í hugsunum viðkomandi !og hefur algjört vald yfir gestgjafanum

Þess vegna, vinur minn, vinndu að því að þróa skapandi hugmyndir. Þegar þú ert ekki að vinna handavinnu skaltu gera eitthvað skapandi í huganum. Haltu því uppteknu svo að þú hafir engan tíma til að velta þér upp úr streitu og .kvíða

Vinátta fullnægir ekki sálum okkar nema hún eigi rætur sínar að rekja til sameiginlegrar kærleika til Guðs. Þrá okkar eftir skilningi og vináttu frá öðrum er í raun þrá sálarinnar .eftir einingu við uppruna sinn: Guð

Því meira sem við reynum að fullnægja þeirri löngun með ytri hlutum, því minni líkur eru á að við finnum æðri .félaga

Ef þú býrð yfir sterkum huga og ræktar óhagganlega ákveðni geturðu stjórnað örlögum þínum. Reyndu fyrst að prófa andlegan styrk þinn í litlum málum og vinndu að því að styrkja hann til að ná mörgum stórkostlegum árangri. Ég hef .upplifað þetta í lífi mínu og ég tala af sannfæringu

Eina leiðin til að forðast ranglæti er að þróa með sér góða dómgreind til að viðurkenna ranglæti og ákveða að .fremja það ekki

Ein ranglætisbarátta gegn öðru leiðir ekki til réttlætis. Fáfræði er sannur óvinur mannkynsins og verður að útrýma .henni úr þessum heimi

Við höfum allt sem við þurfum í þessum heimi til að innleiða öld velmegunar, hamingju og fullkomins réttlætis. Eina hindrunin er eigingirni mannsins, sem gerir þetta ómögulegt. Hræðileg og óréttlætanleg þjáning stafar af eigingirni mannsins og leit að eiginhagsmunum án tillits til .annarra

* * *

Úr skjalasafninu: Uppskera hatursins

Nasi og Zakir hötuðu hvort annað. Deilan á milli þeirra hófst þegar þeir voru ungir nemendur í skóla og þegar þeir uxu úr grasi jókst fjandskapurinn með þeim og þeir urðu .keppinautar í skósölunni

Einu sinni kepptust þau um hönd stúlku og þar sem Nasi var örlítið sterkari en Zakir barði hann hann illa og missti meðvitund. Þegar Zakir komst til meðvitundar fylltist hann .skömm, eftirsjá og viðbjóði yfir því sem hafði gerst

Árum síðar ákvað Zakir að flytja til borgar til að vinna og .búa

Nasi hafði gleymt því sem hafði gerst, en Zakir gat ekki eytt úr minni sínu niðurlægingunni og skömmina sem Nasi hafði valdið honum. Engu að síður hélt hann áfram að endurtaka og staðfesta fyrir sjálfum sér: „Ég mun fyrirgefa “.Nasi og ég mun ekki minnast móðgunar hans gegn mér

En eftir nokkra mánuði áttaði Zakir sig á því að meðan hann lofaði fyrirgefningu daglega, þá langaði hann innst inni að hefna sín og hann beið eftir tækifærum til að slá svipað .högg til að seðja hefndarþorsta sinn

Eftir smá stund fann Nasi undarlega togkraft sem dró hann að borginni þar sem gamli keppinautur hans, Zakir, hafði flutt. Hann efaðist ekki um að eitthvað væri í vændum. Zakir vissi þó af nærveru Nasi í borginni og fór að fylgjast .nákvæmlega með ferðum hans

Eitt kvöldið fór Nasi í göngutúr og til að „finna ilminn af fersku loftinu“, jafnvel þótt veðrið væri dimmt og .rigningasamt

Þegar hann gekk einn eftir afviknum vegi gekk hann fram hjá vöruhúsi undir berum himni, á meðan Zakir elti hann laumulega og varlega, og þegar tækifæri gafst ákvað .hann að gera upp reikninginn með vöxtum

Hann varð himinlifandi þegar hann sá að heil flís hafði fallið af einum vegg geymsluhússins, greip hana og sló fyrrverandi keppinaut sinn af krafti í höfuðið, sem kastaði

honum til jarðar, og hljóp til baka sömu leið og hann kom án .þess að Nasi vissi af nærveru hans

Klukkutímum síðar hætti rigningunni, skýin hurfu og tunglsljós birtist í gegnum gat efst á veggnum. Nasi vaknaði .og fann sig liggjandi á jörðinni, mjög máttlaus

Hann reyndi að komast að því hvað hefði gerst og þegar hann sá flís við hliðina á sér og gat í veggnum fyrir ofan hana, ályktaði hann að á meðan hann var að ganga meðfram vöruhúsinu hefði óheppni hans leitt til þess að flísin féll af .veggnum og hrundi á höfuðið á honum

Siðferði þessarar sögu er að menn hafa tilhneigingu til að gleyma þeim skaða sem þeir hafa valdið öðrum, jafnvel þótt afleiðingar gjörða þeirra séu ógleymanlegar, og afleiðingar þessara gjörða elta þá hljóðlega í myrkri fáfræðinnar. Rétt eins og kýr getur fundið kálf sinn meðal þúsunda annarra, þannig hafa afleiðingar gjörða okkar einnig mátt til að rekja okkur stöðugt uppi og staðsetja okkur, .jafnvel eftir langan tíma

Ef Nasi hefði verið vitur og reynt að leysa deiluna milli sín og keppinautar síns, Zakirs, og beðist afsökunar á honum eftir þann atburð, hefði hann kannski dregið úr reiði .andstæðingsins og þá hefði ekki farið lengra en það

En hlutirnir stóðu óbreyttir og fræ skelfilegra afleiðinga uxu og dafnuðu í móðurkviði myrkrar framtíðar og enduðu með hörmulegri fæðingu. Til að forðast óþægilegar óvæntar uppákomur verður að brenna fræ illra tilhneiginga sem leynast í jarðvegi hugans og forsjálni verður að koma á undan verkum, því alheimslögmálið kveður á um að maður uppsker ávexti verka sinna, hvort sem þau eru góð eða ill, .sæt eða beisk

Munum að hver athöfn skilur eftir sig spor sem geymast sem tilhneigingar og tilhneigingar í huganum. Nema þessu sé sinnt skynsamlega og skynsamlega munu þau leiða til hugsanlega hættulegra afleiðinga. Hins vegar, þegar fræ illra

verka brenna af eldi viskunnar, munu þau ekki geta vaxið .aftur

Kort morgundagsins, eða: Ein krafa sem er erfiðisins virði

Frá kenningum kennarans

Paramhansa Yogananda

Ef þú reikast marklaust um lífið og bíður eftir tækifærum til að ná árangri, þá munu þau tækifæri líklega ekki banka upp á og þú munt ekki finna árangur. En ef þú ert sá sem hannar þína eigin framtíð og teiknar kort af morgundeginum með eigin höndum, þá fagnaðu því að ná markmiði þínu, því þú ert mjög nálægt því að ná því markmiði sem þú stefnir á.

Til að hanna farsælt kort verður þú fyrst og fremst að skilgreina markmið þitt. Hvað þýðir velgengni fyrir þig? Hvað vilt þú fá út úr velgengni? Ef svarið er frægð, auður eða uppfylling eigingjarnra efnislegra langana, þá stefnir þú í hræðilega gremju og algjört mistök.

Þeir sem eru hvað óheppnustu eru þeir sem eru á allra vörum, þeir sem geta keypt hvað sem þeim sýnist og eignast – samkvæmt efnislegum stöðlum – allt sem sálin girnist, en samt sem áður búa þeir ekki yfir hamingjunni! Hvers vegna að halda áfram sömu blindgötu?

Frægð og gæfa geta verið ávextir raunverulegrar velgengni, en þau eru ekki kjarni velgengninnar, né mikilvægustu eiginleikarnir. Reyndar eru þau alls ekki nauðsynleg til að ná árangri.

Hver er þá tilgangurinn? Hvað ætti maður að sækjast eftir í lífinu? Það er eitt markmið sem vert er að sækjast eftir og keppa að: hamingja. Þetta krefst þess að þeir sem eru færir í leit og vita hvar þessir fjársjóðir liggja fái að finna falda fjársjóði lífsins á hverri stundu.

Og vitaðu, þú sem leitar hamingjunnar, að ef þú takmarkar athygli þína við daginn þinn

Og ef þú auðgar daginn með góðum orðum, gagnlegum verkum og góðum hugsunum

Dagurinn þinn verður tryggur vinur þinn og gullið tækifæri þitt

Vegabréf þitt og vegabréfsáritun verða inngangur þinn að efnilegri og björtu framtíð fullri af velgengni

Þess vegna er næsta skref í að skipuleggja framtíð þína að fylgjast vandlega með innihaldi hvers dags í lífi þínu og halda í það sem er gagnlegt og jákvætt. Ef þér mistekst að gera þetta, þá verður þú að staldra við og taka stöðuna.

Til að ná árangri þarf að hafa eftirfarandi mikilvæga þætti í huga, án þeirra er ekki hægt að ná árangri:

Þegar þú vaknar á morgnana, ekki hoppa strax fram úr rúminu og byrja á störfum dagsins.

Spenntu og slakaðu á öllum líkamanum nokkrum sinnum til að endurheimta orkuna smám saman. Áður en þú byrjar daglega rútínu skaltu gefa þér tíma til að staðfesta fyrir sjálfum þér að þetta verði besti dagur lífs þíns. Sannfærðu sjálfan þig um að sama hvað gerist, þá verður dagurinn þinn svona. Að byrja með

bæn og hugleiðslu mun styrkja sannfæringu þína og gefa þér þann styrk sem þú þarft.

Einfaldaðu líf þitt

Treystu ekki á uppfinningar manna til að njóta lífsins. Ef þú takmarkar þig við hverfula ánægju verðurðu pirraður, ruglaður og skapvondur. Það er engin þörf á stöðugri tengingu við sjónvarp, samkomur seint á kvöldin og veislur – þetta eru orðnir rótgrónir samfélagsvenjur. Eins og einhver sagði einu sinni – og það eru orð hans svo sönn – það er ekki vinnan sem drepur okkur, heldur hvernig við eyðum frítíma okkar! Þú munt lifa lengur og njóta lífsins betur ef þú einfaldar það og hlekkir þig ekki við samfélagið. Leitaðu að gleðinni sem finnst í litlu hlutunum.

Gerðu þitt besta til að klára verkefnið sem fyrir liggur eftir bestu getu

Ef þú ert óánægður með núverandi starf þitt, þá munu kvíði og ófyrirsjáanleg frammistaða ekki breyta neinu. Reyndu að nálgast aðstæðurnar með jákvæðu hugarfari, hver sem það kann að vera, og annað hvort mun gerast: annað hvort munt þú uppgötva að þú hefur misst af dýrmætu tækifæri, eða nýjar dyr munu skyndilega opnast upp á gátt, sem gerir þér kleift að komast inn og finna starf sem hentar betur þörfum þínum og uppfyllir vonir þínar.

Lífið er stöðugt ferli að gefa og þiggja

Vertu í jafnvægi svo að þú takir ekki meira en þú gefur, né takmarkar þig við að gefa án þess að taka.

Víkkaðu sjónarhornið þitt

Sýnið áhuga á lífi og athöfnum annarra. Horfðu lengra en til sjálfs þín – til fjölskyldu þinnar, og lengra en til fjölskyldu þinnar til vina þinna og lengra en til vina þinna til allra. Vísindin staðfesta að þú ert hluti af heild, svo gleymdu ekki stærra sjálfinu þínu.

Jafnvægi í lífi þínu

Hver dagur ætti að innihalda vinnu, hvíld, frístundir, nám og íhugun. Þú ert vera með líkama, huga og anda. Nærir þessa lífsnauðsynlegu þætti á jafnvægi og í samræmi til að öðlast heilsu, lífsþrótt og þekkingu.

Vertu fljótur til að brosa, seinn til að yggla, fús til að hjálpa, tilbúinn til að bíða og breytast og vakandi fyrir tækifærum.

Kíktu á reikninginn í lok dags

Óskaðu þér til hamingju með framfarirnar sem þú hefur náð. Hlutirnir breytast ekki á einni nóttu, svo ekki vera hrædd(ur) við að horfast í augu við mistök með þeirri ákvörðun að gera betur á morgun. Og áður en þú ferð að sofa skaltu fela Guði málefni þín, vitandi að hann mun ekki yfirgefa þig í friði heldur mun veita þér tækifæri og opna dyr svo lengi sem þú leggur þig fram og leitar hjálpar hans og leiðsagnar.

Þegar þú ert syfjulegur og áður en þú sofnar, fullvissaðu þig um að morgundagurinn verði betri en í dag, með hjálp Guðs.

Ef þú ert nákvæmur skipuleggjandi og hæfur byggingarmaður

Ef þú fylgir smáatriðunum á kortinu þínu

Það er ómögulegt að mistakast!

Áfram og friður sé með þér!

Heimild: Tímarit um sjálfsþekkingu
Djúpir skjálftar

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Ó Drottinn, þú ert hin dularfulla himneska rafmagn sem rennur í æðum okkar og knýr flókna og flókna kerfi líkama okkar, með öllu holdi þeirra, beinum, taugum og vöðvum.

Lífsorkan þín er til staðar innra með okkur, í hverjum andardrætti sem við tökum og hverjum hjartnatslætti. Við skulum viðurkenna að allur kraftur, gæska og blessanir streyma frá þér, ó uppspretta örlætisins og uppruni allrar gæsku, styrks og blessunar sem til er.

*** * ***

*** Úr dögunargarði tíni ég þér ljósblóm til að leggja sem auðmjúka fórn við fætur þér**

Megi skarpskyggn stjarna ástar minnar til þín brjótast um andrúmsloft sálar minnar, hrekja burt þoku gáleysis og myrkur sinnuleysis. Gleymdu mér ekki, ó Drottinn, jafnvel þótt ég gleymi þér.

Mundu eftir mér jafnvel þótt ég muni ekki eftir þér

*** * ***

Drottinn, blessa okkur svo að við megum lifa í gleði og bjartsýni

Njótum jarðneskra skyldna okkar og óendanlegrar fegurðar sköpunarverksins

Hjálpaðu okkur að skerpa skynfærin svo að við getum smakkað og notið hinnar stórkostlegu náttúru.

Og lát okkur krydda með blessuðum bragði þínum allar saklausar ánægjur lífsins

Við höfum losnað við neikvæða og svartsýna sýn sem óréttlætanlega drepur gleði lífsins og ánægju lífsins.

* * *

Ég hef lengi þjáðst af drungalegum sýnum veraldlegra hluta. Í stað þess að sjá þig, ó alheimsandi, sjá augu mín föl, líflaus lík efnisins.

Blessaðu mig svo að ég með visku innsýni geti séð í öllu blessaða nærveru þína.

* * *

Hreinsaðu málm okkar, ó himneskur gullgerðarmaður! Umbreyttu veikleika okkar í styrk og villuráfandi hugsanir okkar í sanna skilning á sannleikanum. Breyttu hræðilegum djöflum eigingjarnra metnaðar okkar í háleitar, vængjuðar vonir, sársaukafullri fáfræði okkar í heilaga visku og hráefnum letileysis okkar í hreinsað gull stórfenglegra andlegra afreka.

* * *

Ó Drottinn, með auðmjúkum höndum nálgast ég þig til að bjóða þér alla mína veru, gegnsýra bænir mínar ilmi guðlegrar kærleika!

Veit mér traust saklausra barna á þér og algjöra hollustu við þig

Blessa mig svo að ég geti fundið nærveru þína á bak við orð bæna minna.

Hvet mig til að finna nærveru þína í öllum tilfinningum mínum

Og svo að ég megi átta mig á því að upplýst viska þín eykur skilning minn og helgar þekkingu mína

Og vit með vissu að líf mitt er ein birtingarmynd af þínu einstaka og einstaka lífi.

* * *

Ó Drottinn, ást mín til þín verður ekki falin með töluðum orðum eða hvísluðum leyndarmálum. Því á

helgu, ótöluðu máli mun ég tjá þér yfirþyrmandi ást mína og mikla þrá eftir að hitta þig.

Rödd þín er þögn, og í kyrrð sálar minnar mun ég heyra blíða rödd þína

Láttu mig finna að þú hefur alltaf elskað mig, jafnvel þótt ég hafi aldrei gert mér grein fyrir því áður

* * *

Kenn okkur, Drottinn, að elska fuglana, dýrin, hin fíngerðu blóm og hið þögla gras sem svo oft er kramið undir kærulausum fótum okkar.

Óteljandi fjölbreytni náttúrunnar eru birtingarmynd fjölþættrar snilldar þinnar: ósvikin meistaraverk frá hendi þinni, sem er stöðugt í hreyfingu og titringi.

Látum okkur sjá í allri sköpuninni einstakt verk þitt sem er óviðjafnanlegt!

* * *

Drottinn, blessa mig svo að ég sjái ekkert nema gæsku og hreinleika

Svo að ég heyri ekkert nema innblásandi orð og sálma um guðlegan kærleika

Veit mér náð þína, ó andi ilmandi himneskum ilmi, svo að ég megi aðeins anda að mér þeim ljúfu ilmum sem minna mig á þig.

Leyfðu mér aðeins að smakka einfaldan, næringarríkan mat

Og megi allt sem ég snerti minna mig á hreina og blessaða snertingu þína

* * *

Bænakarl minn heldur af stað til þín þrátt fyrir sandstorma örvæntingar sem blása yfir hann öðru hvoru og reyna að hindra framgang hans.

Þegar ég geng áfram í hinni helgu skrúðgöngu sé ég úr fjarlægð vin þögullar hvatningar þinnar til mín, og kraftur minn endurnýjast og andi minn

endurnýjast, svo ég tvöfalda viðleitni mína til að ná til þín.

Þegar ég kem að vini góðleikans, mun ég dýfa þyrstum vörum trúarinnar í uppsprettu sælu þinnar og drekka þar til ég svalna.

***

Yfirþyrmandi öldur helgrar raddar þinnar streyma um eterinn

Eyru sem eru dauf vegna truflunar kynferðislegrar ánægju geta ekki tekið upp englaprédikanir þínar

Ó, guðdómlegi útvarpsmaður, lát verkfæri hugans, sem eru ekki í samræmi við þig núna, vera í takt við fulla einbeitingu nákvæms vísis andlegrar greiningar.

Kenn okkur að fanga himneskar laglínur og andlega tónlist sem ómar í eter sálarinnar.

* * *

Ó Drottinn, opna andlega innsýn mína svo að hún megi alltaf leiða skref mín og varðveita mig frá blindgötum eigingirni.

Þegar ég geng eftir krókum og beygjum meðvitundarinnar og krókóttum slóðum hennar, mun ég sjá og forðast dónalega þjóðvegarmenn: græðgi, eigingirni og vanvirðingu fyrir siðferðislögum.

Ó, alvitandi innra ljós, sýn mér lausnirnar á öllum lífsins vandamálum.

* * *

Ég geri mér sjálfum þetta heilaga heit:

Sól ástar minnar mun aldrei setjast af himni stöðugra hugsana minna um þig, ó Drottinn.

Ég mun ekki snúa augum mínum frá þér og horfa á neitt annað en þig

Ég mun ekki gera neitt sem minnir mig ekki á þig

Aðgerðir sem stafa af fáfræði og heimsku leiða til martraða og hræðilegra drauma.

Leyf mér aðeins að dreyma sæta drauma um göfug afrek, því þeir koma frá innblæstri þínum og leiðsögn, ó Drottinn!

*** * ***

Ó Drottinn, ef slæður efnisins hylja þig fyrir mér, hversu lengi munt þú þá vera falinn á bak við töfrandi tjöld lilja, rósa, skýja sem glóa í gulllit og kyrrlátar nætur prýddar ljósum og stjörnum?

Þótt það feli þig, þá elska ég það vegna þess að það gefur lúmskt til kynna nærveru þína.

Hins vegar þrái ég að sjá þig nákvæmlega eins og þú ert, án grímna sköpunarverksins!

*** * ***

Ó, alsjáandi, sem hvorki blunda né sofa!

Þú sérð mig frá föstu, óbreytanlegu auga sólarinnar og síbreytilegu tunglsins og með heildrænu augnaráði fylgist þú með mér frá óteljandi holum geimsins og glitrandi ljósum vakandi stjarnanna.

Með snertingu golasins strýkur þú mig og með vingjarnlegum hugsunum mínum til þín og þjóna þinna úthellir þú yfir mig blessuðu regni miskunnar þinnar.

*** * ***

Ó, rödd alheimsins, ó, rödd óendanleikans! Leyfðu mér að öðlast andlega meðvitund í gegnum helga óminn þinn

Það ómaði í gegnum mig, víkkaði skynjun mína frá líkamanum til hins óendanlega alheims.

Og hvet mig til að finna eilífan púls sköpunarinnar í gegnum þig

*** * ***

Þú hreyfir fætur mína. Þú vinnur í höndum mínum. Þú slær í hjarta mínu. Þú flæðir með andardrætti mínum. Og þú vefur hugsanir í huga mínum.

Þinn skarpskyggni vilji þýtur daglega eins og loftsteinn upp í himininn á mannlegum vilja mínum

Leyfðu mér að blanda dropa af lífi mínu í geimhaf þitt, svo að ég sjái loftbólu mína litla sjálfs fljóta á víðáttumiklu brjósti þínu

***

Munaðarlausir og særðir hafa heyrt um góðvild þína og samúð, og hér eru þeir við dyr þínar. Munt þú vísa þeim burt vonsviknum og huggunarlausum?

Ó, ef aðeins ósýnileg hönd þín gæti þerrað brennandi tárin af augum þeirra sem hafa brostin hjörtu og þjáðar sálir

Þeir sem týnast á slóðum blekkinga og blekkinga, til hverra munu þeir snúa sér og hverra munu þeir leita annars en örlátra dyra þinna?

Með dögun nærveru þinnar munu vandræði þeirra hverfa og erfiðleikar þeirra hverfa.

Drottinn, lyftu upp hulunni svo að við megum sjá þitt góðhjartaða og miskunnsama andlit

***

Ó, hin allra heilaga guðdómlega rödd, dyn á ströndum sálar minnar og brjót niður gálma efnishyggjunnar, svo að ég megi frelsast úr fangelsi líkamans.

Leyf mér að heyra í hugleiðslu blíðan hafsjómann þinn í líkama mínum, huga og anda og í ytra umhverfi mínu, og finna hann breiðast út til allra smárra sem stórra borga, og til jarðar, sólkerfisins og alls alheimsins.

Og að átta mig til fulls á víðáttumiklu tilvist minni innan hins mikla náttúrulíkama!

***

Ó, eilífi guðdómlegi logi, þú varpar litlum neistum af guðdómlegri geislun þinni í sálir og huga mannkynsins, virðist takmarkaður, smár og

sundurlaus. Samt ert þú eina, óendanlega uppspretta allra loga og ljóss sem til eru.

* * *

Ó, eilífi sigursæli! Hjálpaðu mér að rækta með mér göfuga eiginleika: hermenn rósemi og sjálfstjórnar til að vinna baráttuna gegn ógnvænlegustu óvinum: reiði, lygi og vanþakklæti.

Svo ég mun reisa yfir horn lífs míns fána réttar þíns, sem er æðstur og óyfirstíganlegur

* * *

Ó, guðdómlegi andi, lát okkur enga skyldu telja mikilvægari en hina helgu skyldu að þekkja þig. Því að sérhver verknaður, hver sem eðli hans er, er aðeins hægt að framkvæma með þeim krafti afreka sem þú hefur veitt okkur.

Þess vegna elskum við þig umfram allt, því án náðar lífs þíns og kærleika getum við ekki lifað eða elskað yfir höfuð.

* * *

Ó, eilífa Norðurstjarna! Hvert sem ég reika og snúa mér, þá beinist seguláttavita hugans að þér

Hvort sem ég er barinn af vindum skyndilegra atburða eða gegndreyptur af rigningu mótlætis og ógæfu, leiðdu samt huga minn til að snúa sér að þér varanlega.

Ást mín, eins og fugl sem blaktar vængjunum sínum í skýjum ruglingar og storma ráðvillu, mun örugglega finna leið sína til þín.

* * *

Ó, mesti guðdómlegi spilari, blæs inn í flautu allra trúarbragða laglínur undursamlegrar einingar þinnar og lát helga tónlistina bera ósvikna tóna anda þíns, ríka af frumleika og sköpunargáfu.

Leyfðu okkur að samræmast þér og sameina hjartans söngva okkar í einum sálmi sem við syngjum fyrir þér. Enginn er guð nema Guð!

* * *

Ó Drottinn, til þín ber ég þessa bæn:

Hvort sem eigur mínar eru margar eða fáar, gefðu mér viljastyrk til að eignast allt sem ég þarf dag frá degi.

* * *

Ég endurtek innilega bænir mínar á rósakransinum, perlur hans bundnar saman af þræði þráandi blessaðra nafna: Guð, alheimsandinn, Brahma, himneskur faðir, guðdómleg móðir - öll eru þín heilög nöfn.

Í geimframsetningu þinni á sviðum aldanna hefur þú tekið á þig milljónir birtingarmynda og mynda, rétt eins og þú hefur tekið á þig mörg nöfn, en eðli þitt er eitt og óbreytanlegt, sem er eilíf sæla!

* * *

Ó, Guð alheimslögmálsins, hjálpaðu mér að bera sár mín og ör, sem fædd eru af hörmungum og raunum, sem orður og agamerki sem mér eru veitt af hendi guðdómlegs réttlætis þíns, sem þekkir enga manngreinarálit.

Megi dagleg þrengsli mín virka sem mótefni gegn blekkingum og blekkingum og losa mig við falskar vonir um veraldlega hamingju.

Ég vildi óska að tárin sem ég felli vegna dónaskapar annarra myndu þvo burt falin bletti og lýti úr huga mínum.

Og megi hvert hvasst högg frá hakkunni truflunarinnar opna nýjar dýptir visku og skilnings innra með mér

Ég vildi óska að óheilagt myrkur hversdagsleikans myndi hræða mig svo að ég myndi hlaupa í leit að

sjóndeildarhring hreinleika þíns og græðandi ljóss þíns.

Lífsins stingir og skyndileg högg neyða mig til að hrópa, leita hjálpar þinnar.

Og lát uppgröftur sársaukafullra aðstæðna í jarðvegi lífs míns leiða í ljós ríkulegar, sírennandi uppsprettur huggunar þinnar.

Ég vildi óska að ljótleiki grófleika annarra myndi neyða mig til að fegra mig með mildi og góðvild, og að særandi orð félaga minna myndu minna mig á að nota aðeins sæt orð.

Ef illir hugir kasta steinum að mér, þá mun ég mæta þeim með vingjarnlegum skotum góðra ásetninga.

Eins og jasmin tréð sem dreifir ilmandi blómum sínum á höndina sem fellur öxina á stofn sinn, svo leyfið mér að dreifa rósablöðum fyrirgefningar á alla þá sem koma fram við mig með kulda og fjandskap.

Andlegar hugsanir

Fyrir spekinginn Paramhansa Yogananda

Tilfinningin um guðlega nærveru í hugleiðslu fyllir hugann friði og hleður líkamann lífsorku.

****

Í gegnum djúpa, hljóða andlega samfélag og með því að beina hugsunum og tilfinningum að Guði, finnur leitandinn vaxandi gleði, og þessi gleði er áþreifanleg sönnun fyrir samskiptum við Guð og snertingu við blessaða nærveru hans.

****

Ég sá þig yrkja jarðveg sálar minnar með plógi rauna og þrenginga, dreifa fræjum visku þinnar í plógförum hennar. Ég hélt áfram að vökva þessi fræ og þegar sól miskunnar þinnar skein á þau, uxu þau

og dafnuðu og báru blessaða uppskeru ánægju og fullnægju.

****

Þegar maður kynnist Guði finnur maður ekki lengur fyrir því að aðrir séu öðruvísi en maður sjálfur.

****

Vitrir menn viðhalda jafnvægi og ró þrátt fyrir breytilegar aðstæður og aðstæður, hversu ólíkar sem þær kunna að vera.

****

Guð er hin fullkomna alheimsverðlaun og mesti ávinningur tilverunnar

Ó Drottinn, frá þessum degi fram á mun ég gera mitt ítrasta til að kynnast þér og gera mitt besta til að nálgast þig og finna kærleika þinn án þess að vanrækja eða líta fram hjá veraldlegum skyldum mínum, og ég mun uppfylla allar skyldur mínar sem hrein fórn til þín, og þannig mun ég öðlast velþóknun þína.

****

Guð er uppspretta visku og geislandi innblásturs. Hann er blessaður ilmur sem streymir frá öllum góðum hjörtum. Hann er garðurinn himnesku rósanna og döggþrunginna blóma hugsunar. Hann er mesta ástin sem innblæs og nærir ást okkar.

****

Guð hefur opinberað sig mér í sjóndeildarhring kyrrðarinnar og ég hef smakkað sælu hans í uppsprettum tilveru minnar og ég hef heyrt rödd hans í vöknuðum samvisku minni og með fullri vitund tek ég á móti ljósi hans sem gegnsýrir mig stöðugt.

****

Hugsun er sveigjanlegasta krafturinn því hún er fíngerðasta og gegnsæjasta titringur meðvitundarinnar. Þú getur brotið hugsanir niður í

óendanlega litlar einingar en samt munt þú aldrei ná endanum.

Maður ætti ekki að takmarka sig við þröngt fangelsi eigingirni, heldur taka aðra með í afrekum sínum og hamingju og verða verkfæri í verki vilja Guðs. Þegar við hugsum um sjálf okkur, skulum við hugsa um aðra; þegar við leitum friðar, skulum við leita hans fyrir aðra líka. Þeir sem vinna að því að færa öðrum hamingju munu hljóta blessun og umbun frá Guði.

****

Leyfðu mér að hugsa um þig þangað til þú verður mín eina hugsun

****

Alheimurinn sem við sjáum er draumur innan draums. Efni er ekki bara „frosin“ orka, heldur einnig „frosin“ alheimsmeðvitund.

****

Drottinn, hjálpaðu mér og leiðbeindu skilningi mínum og styrk svo að ég geti fært ljós þitt til myrkra hugsunar, svo að þau megi upplýsa og skína af geislum visku þinnar. Og fyrir kraft samúðarfullrar fyrirgefningar, leyfðu mér að koma til þín með öllum bræðrum og systrum sem hrasa á vegum eymdarinnar.

****

Sá sem vill þekkja Guð verður að hafa hæsta stig kærleika í hjarta sínu, eins og nískur sem elskar peninga, elskhugi sem þráir ástvin sinn og drukknandi maður sem þráir að anda að sér lofti.

****

Nautnin af efnislegum hlutum minnkar og dofnar, en guðleg gleði, sem er ólýsanleg, minnkar aldrei eða hverfur.

****

Láttu gola guðdómlegs kærleika dreifa björtum brosum þínum, svo að ljós þeirra megi reka burt og reka burt myrkrið úr hjörtum annarra.

*****

Almennt krefst ást miklu meiri sálfræðilegs styrks en hatur, en vitrir finna ást auðveldara en hatur vegna þess að þeir sjá allar verur sem hluta af æðra sjálfinu og nátengdar alheimsvitund.

*****

Friður er lækning við öllum kvillum, og fólk sem er fullt af kærleika í hjarta sínu, nýtur rósemi og gleðst yfir góðverkum þekkir bragðið af friði, sem er nauðsynlegt skilyrði og grundvallarstoð í hverju hamingjusömu lífi.

*****

Gefðu kærleika þeim sem hafa hörð hjörtu, frið þeim sem þjást af áhyggjum og þunglyndi, sætleika þeim sem þjást af biturleika, gleði þeim sem þjást af eymd og sársauka og vertu góð fyrirmynd þeim sem ganga á braut villunnar.

*****

Ekkert er betra en heiðarleiki og einlægni í samskiptum við aðra. Það er auðvelt að eignast vini án einlægni, en það er ómögulegt að halda vinum án einlægni.

*****

Það eru til háleit einbeitingarstig, og þegar hugleiðandinn nær þessum stigum upplifir hann óvenjulegt ástand andlegrar gleði og dýrðlegra sýna og hrópar:

„Það sem ég leitaði alls staðar að fann ég hjá mér og innra með mér, og ég sé ljós þess á bak við myrkurmúrana og finn nærveru þess í djúpi þagnarinnar.“

*****

Guðdómleg ást er garður himneskra rósa og geislandi, blómstrandi hugsana. Hún nærir ást okkar, innblæs tilfinningar okkar og uppfyllir hamingjusama drauma okkar.

*****

Drottinn, hvaða aðstæður sem ég stend frammi fyrir, þá geri ég mér grein fyrir því að þær tákna næsta skref í andlegum vexti mínum. Ég mun fagna öllum raunum því ég veit að ég hef hugann, skilninginn og styrkinn til að sigrast á [hindrunum og erfiðleikum sem verða á vegi mínum].

*****

Þótt náttúruvísindamenn geri sér nú grein fyrir því að efni er ekkert annað en föst orka, hafa upplýstir kennarar tekist að færast frá fræðilegri þekkingu yfir í hagnýta notkun á sviði efnisstjórnunar.

*****

Ef þú ert staðráðinn í að vera hamingjusamur í lífinu, þá mun ekkert geta tekið hamingjuna frá þér.

*****

Hrein guðleg ást fyllir sál elskhugans fegurð, vekur athygli Drottins alheimsins og dregur að sér eilífa ást hans.

*****

Ég þekki marga framúrskarandi, gáfaða kaupsýslumenn sem innst inni þrá að þekkja Guð og öðlast visku, en þeir eru engu að síður bundnir af vinnu sinni og mörgum félagslegum skuldbindingum, og með því að gera það fórna þeir mikilvægustu skyldunum – skyldu sinni við Guð, framhaldsnámi og heimilislífi – á altari peninga og minna verðmætra og mikilvægra skuldbindinga.

Sá sem skapaði okkur vill að við elskum hann með hreinni, sjálfsprottinni ást og við munum ekki þekkja

bragðið af hamingjunni nema við gefum Guði ást okkar.

***

Ég mun sigra dramb með auðmýkt, reiði með kærleika, spennu með rósemi, eigingirni með óeigingirni, illsku með góðu, fáfræði með visku og kvíða með rósemi og friði.

***

Í hjörtum okkar verður að spretta samúðarfullt hjarta sem róar sár annarra og fjarlægir sorg og sársauka úr hjörtum þeirra.

***

Kennarinn Paramahansa sagði við einn nemendanna:

„Góðar venjur þínar hjálpa þér í venjulegum og kunnuglegum aðstæðum, en þær duga kannski ekki til að stýra lífsstefnu þinni þegar vandamál koma upp og þegar þörfin fyrir meðfædda greinarmun kemur upp. Með djúpri íhugun geturðu alltaf greint á milli rétts og rangs og tekið réttar ákvarðanir í öllu, jafnvel þótt þú standir frammi fyrir óvenjulegum aðstæðum.“

***

Við getum ekki lifað án Guðs í eina sekúndu. Hann strýkur okkur í blíðum golunni, gefur okkur lífskraft frá geislum sólarinnar og sér okkur fyrir matnum sem við borðum. Hann er í hjörtum annarra í kringum okkur og hann er sá eini sem við getum talið ástvini okkar og okkar eigin.

***

Auðmýkt hefur sætan og aðlaðandi ilm sem gerir auðmjúkan einstakling elskaðan af öllum.

***

Við verðum að þjálfa okkur í að hugsa um stórkostlega hluti eins og eilífð og óendanleika

***

Guð opinberar yfirburðaverk sín í fegurð sköpunarverksins, en hann opinberar ekki að hann sé hulinn og dulinn í þessum stórkostlega fegurð.

****

Ef þú hefur sterkan hug og gróðursetur hann í jarðveg staðfastrar ákveðni, og ef trú þín er djúp, geturðu komið hugmyndum þínum í framkvæmd og náð miklum árangri á vettvangi.

****

Lífið ætti að vera einfaldara og hlutirnir tekist á við af auðveldum og þægindum. Hamingjan felst í því að hafa tíma til íhugunar og sjálfsskoðunar. Reyndu að eyða tíma ein(n) af og til og njóttu innri friðarins sem kemur frá ró og kyrrð.

****

Illskan hefur sinn mátt; ef þú fylgir slóðum hennar, mun hún yfirbuga þig. Ef þú fellur, verður þú þegar í stað að snúa aftur á slóðir guðrækni og réttlætis.

****

Taktu við, Drottinn, þrá sálar minnar og ævarandi ást sem ég hef falið þér í fjársjóði hjarta míns.

Í helgidómi rósemi minnar plantaði ég garð fyrir þig og skreytti hann með rósum ástar minnar.

Með þráandi hjarta, ákafri hugsun og þráandi sál legg ég við fætur alheims þíns alla blóm andlegrar þráar minnar og guðlegrar ástar.

****

Ég mun heilsa hverjum degi með því að hugsa um Guð og hugleiða hann

Sérhver glitrandi stjarna á himninum, sérhver hrein hugsun, sérhvert gott verk er gluggi sem ég lít í gegnum til þín, Guð minn.

Lát mig heyra rödd þína, Drottinn, í hugleiðsluhellinum mun ég finna eilífa himneska

hamingju innra með mér; þá mun friður fylla hjarta mitt og veru bæði í kyrrð og virkni.

****

Leggðu áherslu á ró og frið og sendu út hugsanir um kærleika og velvild ef þú vilt lifa í friði og sátt í þessum heimi.

****

Flestir eru kolefnisafrit af öðrum, herma eftir því sem aðrir segja og gera. Maður ætti að vera einstakur og sýna það besta í einstöku eðli sínu.

****

Ef þú hefur örvænt um að öðlast hamingju, fagnaðu þá og misstu ekki vonina, því sál þín er spegilmynd hins sífellt glaðværa Stærri Anda og í eðli sínu er hún uppspretta hamingjunnar.

Ef þú lokar augum hugans, munt þú ekki geta séð björtu sól hamingjunnar við sjóndeildarhring lífs þíns. En sama hversu fast þú lokar augnlokum hugans, mun sól hamingjunnar samt reyna að komast inn í lokuð herbergi hugans.

Opnaðu glugga kyrrðarinnar og þú munt sjá skyndilega geisla hamingju innra með þér, því geisla gleðilegs anda má skynja ef þú snýrð hugsunum þínum inn á við.

****

Hugleiðsla hreinsar geimþokuna þegar sjálfsvitund byrjar að rísa upp á hærri stig og sjóndeildarhring tilverunnar.

Sérhver uppfinningamaður er knúinn áfram af efnislegum þörfum; nauðsyn er móðir uppfinninga. Á sama hátt urðu hinir vitru – af nauðsyn – ákafir andlegir leitendur. Þeir uppgötvuðu að án innri ánægju gæti engin ytri gæfa fært varanlega hamingju.

Eitt tungl fjarlægir myrkur næturinnar. Á sama hátt fjarlægir sál sem er upplýst af ljósi og þekkingu Guðs, sál sem er rótgróin í guðdómlegum kærleika, myrkur sálna annarra hvert sem hún fer og dreifir ljósi kærleika, skilnings og friðar.

****

Til að eiga vini verðum við að sýna öðrum ósvikna ástúð. Þeir sem opna seguldyrnar að vináttu munu laða að sér sálir með svipaða titring [tilhneigingu og skapgerð].

****

Hamingjan felst í því að viðhalda sálfræðilegri skýrleika í gegnum allar jarðneskar prófanir og upplifanir af tvíþættum toga.

****

Þegar hjartað er hjá einhverjum, dregur það að sér alla eiginleika þess einstaklings. Sá sem hugsar um gott fólk, færist yfir á hann, og sá sem einbeitir sér af ástúð að því að hvetja fólk, fær innblástur, og sá sem umgengst, jafnvel í hugsun, þá sem hafa lifandi samvisku, göfugt siðferði og heiðarlega ásetningi, fær hlutdeild í göfgi þeirra og siðferði, því hugurinn laðar að sér eins og segull [og líkt laðar að líkt].

****

Þegar flóð yfirþyrmandi kærleika til Guðs yfirgnæfir hjarta þráandi sálar, fá orð ekki lýst þeirri upplifun. Þessi kærleikur er leyndarmál sálarinnar, djúpstæð tenging við Guð, eins og heilagur eldur sem eyðir myrkri sjálfsins og gerir leitandanum kleift að skynja ljós Guðs og finna nálægð hans.

****

Lítill bolli getur ekki innihaldið hafið í sér. Á sama hátt getur mannleg meðvitund, takmörkuð af líkamlegum og andlegum takmörkunum efnislegrar

skynjunar, ekki innihaldið alheimsmeðvitund, sama hversu sterk löngunin er. Hins vegar, með djúpri og stöðugri hugleiðslu, er hægt að lyfta mannlegri meðvitund og víkka skynjun hennar þannig að hún nái til alheimsmeðvitundar.

****

Einu sinni kom maður í New York að mér [strax eftir að ég lauk einum fyrirlestri mínum] og krafðist þess að hann gæti yfirgefið efnislíkama sinn og ferðast í geðlíkama sínum. Ég sagði við hann: „Ég trúi ekki að þú sért að ímynda þér að þú hafir þennan hæfileika." En hann krafðist þess að prófa mig, svo ég samþykkti og sagði: „Jæja, farðu þá niður í geðlíkama þínum og segðu mér hvað er í veitingastaðnum." Hann þagði um stund og sagði síðan: „Það er flygill í hægra horninu." Ég vissi að hann var að ímynda sér það því öndun hans og púls voru eðlileg, svo ég sagði: „Þvert á móti, ég held að ef þú ferð þangað, myndir þú finna tvær konur sitjandi við borð." Hann hæddist að tillögu minni, svo ég sagði: „Förum saman á veitingastaðinn núna." Þegar við komum fórum við að horninu sem hann nefndi, en þar var ekkert píanó; í staðinn fundum við tvær konur sitjandi við borð. Að lokum áttaði vinur okkar sig á því að hann hafði verið blekktur af eigin ranghugmyndum.

Trú á Guð og innri sátt eru mesta hjálpin og stuðningurinn fyrir mann til að bera byrðar lífsins.

****

Við verðum að hlusta á rödd Guðs sem ómar í heilbrigðum hugsunum. Góðar hugsanir eru eins og hvatningarorð frá Guði og englaöndum til að leiðbeina okkur og hjálpa. Satan reynir einnig að kúga mannkynið með hvísli sínu, sem birtist sem illar hugsanir, illgjarnar áform og óhreinar hvatir sem ekki

mega fá að hertaka hugsunarheiminn og menga meðvitundina.

****

Þegar bæn leitarmanns sprettur upp úr djúpi hjartans, verða orð hans gegnsýrð af kærleika til Guðs og aðrir finna fyrir andlegum áhrifum þess og upplifa guðdómlegan kærleika í návist hans. Hins vegar, ef leitarmanninum skortir styrk, geta þeir sem eru í kringum hann stolið þeim kærleika frá honum. Þetta gerist þegar þeir byrja að lofa og dást að andlegri reisn sinni. Ef þeir verða gagnteknir af þeirri tilfinningu að þeir séu frábærir vegna þess að þeir geta innblásið aðra, þá læðist veikleiki að þeim, stolt tekur tökum á hjarta þeirra og þeir missa kærleika sinn til Guðs fyrir vikið.

****

Mannlegur hugur styrkist með því að berjast við veikindi og sigrast á erfiðleikum. Það sem veikir hugann er óvinur og það sem styrkir hann er griðastaður friðar. Taktu á atburðum lífsins með hugrekki og styrk. Guð hefur sýnt mér að þetta líf er draumur eins og geimur. Þegar andleg meðvitund okkar vaknar, minnumst við lífsins upplifana sem hverfuls draums um gleði og sorg og við gerum okkur grein fyrir því að við erum ódauðleg í Guði.

****

Vitri maðurinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum sínum:

Útvíkkaðu mörk kærleikaríkis þíns til að ná smám saman til fjölskyldu þinnar, nágranna þinna, samfélags þíns, lands þíns, allra landa og allra lifandi vera. Vertu alheimsvinur sem hefur hjarta sem flæðir yfir af samúð og góðvild gagnvart sköpunum Guðs og dreifðu kærleika alls staðar.

****

Sá sem rannsakar hjörtun vill ekkert frá okkur nema hjörtu okkar.

Leita ætti Guðs ekki til persónulegs ávinnings, heldur af þrá eftir honum, löngun til hans og bæn til hans með hreinni, óhagganlegri og einbeittri ást.

Þegar kærleikur einstaklings til Guðs jafngildir tengslum hans við jarðneska líkama sinn, þá mun Guð koma til hans.

Sá sem ekki veiðir perlu í einni eða tveimur köfunum ætti ekki að kenna sjónum um, heldur frekar köfunaraðferð sinni og skorti á dýpi.

Sá sem kafa djúpt í meðvitundarhafið mun finna perlu guðlegrar nærveru.

***

Friður er himneskur drykkur sem hellt er úr könnum kyrrðarinnar

Að baki gráum skýjum tímabundinna vonbrigða og gremju skína geislar afreka ætíð skært.

***

Hamingja, velgengni og hugarró koma frá því að leggja sig fram um að samræma, með hugleiðslu og bæn, vilja Guðs, sem er krafturinn sem vefur lífsins vefnað í sátt við krafta alheimsins.

***

Hvatningin í lífinu ætti að vera að gera góðverk og dreifa ást og friði

***

Eðli þitt er tímalaust, svo ekki byrða þig með efnislegum skorðum og veraldlegum takmörkunum. Breyttu hverri eftirsjá yfir glötuðum tækifærum í bjartsýni fyrir nýjum afrekum sem munu færa þér ánægju og gleði.

***

Einfaldaðu líf þitt svo þú hafir nægan tíma til að njóta litlu gleðinnar í lífinu.

****

Í hverju atómi þessa ótrúlega og undursamlega alheims vinnur Guð kraftaverk án afláts.

****

Guð er ljósið sem stöðugt rekur burt myrkur fáfræðinnar. Hann er lífsins fljót sem nærir jarðveg sálna okkar.

****

Samræmd hugsun skapar sátt og samræmi í þessum heimi sem virðist vera fullur af alls kyns ósamhljómi og sundrungu

****

Hvötin til að framkvæma göfug og falleg verk innan okkar getu er sköpunarkrafturinn á bak við hvert verðugt afrek. Við stefnum að fullkomnun vegna þess að sálir okkar þrá að tengjast aftur andlega eðli sínu og einingu við guðdómlega uppsprettu sína.

****

Við erum hér í dag og á morgun förum við, aðeins skuggar í geimdraumi. En á bak við óraunveruleika þessara hverfulu mynda liggur eilífur sannleikur sálarinnar.

****

Vitrir menn vilja ekki að þú bjóðir þeim hlýðni, en ef þú býður þig fram til að þiggja leiðsögn þeirra, munu þeir örugglega segja þér sannleikann og hvað er þér fyrir bestu, með fullkominni heiðarleika og óhlutdrægni.

****

Vertu lifandi tré sem vex og sendir frá sér nýja stofna og greinar. Þeir sem hafa sterk hjörtu segja:

„Það eru sólargeislar í lífi okkar og við höfum tækifæri til að vinna og leysa úr læðingi vonir og greinar afreka.“

****

Ekkert er betra en heiðarleiki og einlægni í samskiptum við aðra

****

Gerðu þitt besta, hvíldu þig svo og slakaðu á og láttu hlutina ganga sinn gang í stað þess að reyna að breyta þeim með valdi.

****

Meistari Paramahansa sagði og hvatti einn lærisveina sína:

Ef bænir þínar ná til Guðs, þá skiptir það ekki máli hvort syndir þínar eru dýpri en myrkurhafið og hærra en Himalajafjöllin; Guð mun fyrirgefa þeim og afmá þær eins og þær hefðu aldrei gerst, svo framarlega sem þú ert staðráðinn í að endurtaka þær ekki. Þú gætir sokkið um tíma undir myrkurslag, en þú ert neisti af guðdómlegum eldi - logi frá eilífum, eilífum kyndli sem aldrei dofnar eða deyr. Þú getur hulið logann, en þú getur ekki slökkt hann.

****

Að nota vilja sinn stöðugt, rólega og af krafti mun koma geimkraftunum af stað og leiða til viðbragða frá Drottni alheimsins.

****

Margir telja ekki nauðsynlegt að greina eðli ástarinnar. Þeir skilgreina hana sem tilfinningu sem þeir bera til ættingja sinna, vina og annarra sem þeir finna sterka aðdráttarafl til. En ástin er svo miklu meira en það. Eina leiðin sem ég get lýst sannri ást fyrir þér er með því að lýsa áhrifum hennar á sálina. Að finna fyrir jafnvel litlum neista af guðlegri ást fyllir mann svo yfirþyrmandi gleði að það er erfitt að halda henni inni. Sú ánægja sem ástin veitir liggur ekki í sjálfri ástartilfinningunni, heldur í þeirri gleði sem hún veitir. Sönn ást veitir okkur ólýsanlega hamingju.

****

Lífsorku líkamans verður að viðhalda með hollu mataræði, bjartsýni og brosi. Þeir sem finna gleði innra með sér uppgötva að líkami þeirra er hlaðinn rafstraumi sem á uppruna sinn í lífsorku, nátengdur guðlegum vilja og alheimshuganum. Bros eru afar heilsufarsleg. Þau laða að sér jákvæða titringa, opna sjóndeildarhring bjartsýni og færa innri frið og sálræna vellíðan.

****

Allur heimurinn hefur gleymt hinni sönnu merkingu orðsins „ást“ og því miður hefur það verið misskilið og misnotað. Rétt eins og olía finnst í öllum hlutum ólífunnar, þannig gegnsýrir ástin alla sköpunina. En að skilgreina ást er ótrúlega erfitt, líkt og að reyna að lýsa bragði og ilm appelsínu. Maður verður að smakka appelsínu sjálfur til að skilja bragðið af henni til fulls, og það sama á við um ástina.

Allir hafa upplifað ást í einhverri mynd í hjarta sínu og hafa því einhvern skilning á eðli hennar, en vita ekki hvernig á að rækta hana, hreinsa hana og þróa hana í guðdómlegan kærleika. Neisti af guðdómlegum kærleika er til staðar í flestum hjörtum frá unga aldri, en hann glatast oft vegna þess að fólk veit ekki hvernig á að næra hann og þróa hann.

****

Lífið er skóli reynslu og allt bendir í eina átt: Guð

****

Breytingar á lífssviðinu skyggja á raunveruleikann. Að baki hreyfanlegum myndum af óraunverulegum, sýnilegum hlutum leynist hið sanna alheimslíf.

****

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi

þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana og gjörða.

Prófraunir og þrengingar eru ekki til þess að brjóta niður mann og lama vilja hans, heldur til að fá hann til að meta Guð eins og hann á að vera metinn og virða lögmál hans sem gera hann kleift að öðlast sanna hamingju.

****

Kennarinn Paramahansa sagði við hóp lærisveina:

Æfðu þig í listinni að lifa í þessum heimi án þess að glata innri friði þínum og gakktu jafnvægisveginn til að ná til hins ótrúlega og undursamlega garðs sjálfsþekkingar.

****

Í auðmýkt finnum við draumadal, skreyttan ilmandi, blómstrandi blómum sjálfsþekkingar.

****

Fegurð Guðs er óendanleg. Það er gott að njóta rósa og blóma, en meira en að njóta fegurðar þeirra er að sjá andlit Guðs á bak við hreinleika þeirra og yndisleika. Sú ánægja sem tónlistin veitir, ástin á tónlistinni sjálfri, er ekki sambærileg við skapandi rödd Guðs sem streymir í gegnum laglínur hennar.

****

Friðselskandi sálir safna viskuvatninu sem streymir frá mannlegum og guðlegum uppsprettum

Drottinn, ég veit að þú hlustar á hljóð orð sálar minnar og bænir hjartans míns til þín.

****

Við skulum alltaf leitast við að fegra líf okkar á allan hátt með því að faðma kærleika, heiðarleika og

einlægni og með því að horfa daglega í spegil sjálfsskoðunar og kanna djúp sálarinnar.

****

Vanþekking [á pirrandi venjum] er eins og kláði eða klór. Því meira sem þú lætur undan löngun húðarinnar til að klóra til að losna við pirrandi tilfinninguna, því meira eykst löngunin til að klóra, og því meira sem þú hunsar þá tilfinningu og lætur ekki undan henni, því minna truflar það þig.

****

Maður má ekki brjóta á réttindum annarra né svipta þá landi þeirra, friði, ást, reisn eða neinum efnislegum eða óefnislegum eignum. Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illgjarnra lönguna verður að uppræta úr huganum.

****

Með upprisu andlegrar löngunar velur maðurinn meitla viskunnar til að móta líf sitt fallega.

****

Þegar við horfum á allt það fallega í náttúrunni upplifum við innra með okkur blíðu og samúð

****

Sérhvert mikilvægt skref í lífinu á skilið að vera ígrundað og ítarlega og skoðað í ljósi daglegrar reynslu við mismunandi aðstæður.

****

Þeir sem eru sjálfbjarga eru þeir sem lifa réttlátu lífi. Hamingja kemur aðeins frá hreinni hugsun og réttlátum verkum. Ef þú ert hamingjusamur núna, munt þú vera hamingjusamur í framtíðinni, bæði hér og í næsta heimi. Við verðum að safna gæfu með því að tína ávexti viskunnar á meðan sól tækifæranna

skín. Með öðrum orðum, við verðum að grípa tækifærin áður en það er of seint.

****

Gakktu lífsins vegi með staðfestu og rósemi, vitandi að óendanleg sköpunarkraftur er með þér, fylgir þér og styður þig.

****

Allir þurfa á einveru og hvíld að halda til að takast á við vaxandi álag lífsins og einstaklingar ættu að virða sjálfstæði hvers annars.

Að baki hverjum skugga lífsins býr hið stærra ljós Guðs

****

Haltu fast í stjórn trúarinnar og óttast ekki óhagstæðar ytri aðstæður sem hrjá skip lífs þíns. Treystu því að „ómöguleikarnir“ sem þú vonast til að ná, munt þú ná með hjálp Guðs, fyrir styrk trúarinnar sem stenst allar áskoranir.

****

Þegar þú getur náð sjálfssátt, þá geturðu verið í sátt við alla aðra

****

Þessi heimur er ekki heimili okkar; heimili okkar er hinum megin, í alheimsvitund Guðs.

****

Er eitthvað meira spennandi en að lifa farsælu lífi fullt af sátt, kærleika og gjafmildi?

****

Andaðu að þér fersku lofti lífsnauðsynlegra hugmynda annarra og njóttu góðs af björtum og jákvæðum sjónarmiðum þeirra.

****

Hjarta mitt flæðir yfir af gleði þegar ég sé handfylli af einlægum trúuðum sem þrá kærleika Guðs. Við komum í þennan heim eingöngu til að

uppskera ávexti þess að elska Guð og þjóna honum trúfastlega og auðmjúklega.

***

Lifðu aðeins í núinu, ekki í framtíðinni. Gerðu þitt besta í dag og horfðu ekki til morgundagsins.

***

Í helli innri þagnar finnur þú uppsprettu viskunnar

***

Á enninu, á milli augabrúnanna, liggur hliðið að himninum. Þessi miðstöð í heilanum [staðsetning andlega augans eða andlegrar meðvitundar] er ás viljans. Þegar þú einbeitir hugarkrafti þínum að þessari miðstöð og hvetur varlega til vilja þíns, þá mun það sem þú þráir nást. (Við sjáum oft að einstaklingur sem reynir að muna eitthvað snertir þennan punkt á enninu ómeðvitað.)

Þess vegna má maður ekki nota vilja sinn í illum tilgangi. Að óska öðrum vísvitandi tjóni er gróf misnotkun á þeim krafti sem Guð hefur gefið okkur. Ef þú finnur að vilji þinn leiðir þig afvega, hættu þá, því að halda áfram í þá átt er ekki aðeins sóun á andlegri orku, heldur mun það einnig valda því að þú missir þennan kraft og gerir þig ófæran um að nota hann jafnvel til góðs.

Við mennirnir erum gæddir sjálfstjórnarhæfileikum. Þó að við séum ekki alveg frjáls höfum við lykilinn að frelsinu. Samt sem áður lifa margir tilviljunarkennt og nota ekki guðsgefna greind sína og frjálsa vilja til að ná sjálfsstjórn.

***

Tígrisdýrið er stjórnað af eðlishvötinni til að drepa og hefur ekkert val í málinu. En mennirnir búa yfir frjálsum vilja og greind, sem gerir þeim kleift að bæta aðstæður sínar stöðugt og hækka staðla sína í stað þess að vera fangar skaðlegra eðlishvöta og venja.

***

Einu sinni var ég að ferðast með lest og veðrið var mjög heitt og loftið var eins og það kæmi úr ofni. Allir í kringum mig þjáðust af miklum hita, en ég brosti innra með mér því hugurinn minn var fjarlægur hugmyndinni um hitann, þar sem ég hafði sannfært sjálfan mig um að sama rafmagnið sem býr til hita í ofninum býr til ís í ísskápnum og á þeirri stundu fannst mér eins og íslag af ís hefði hulið líkama minn.

***

Þegar ég sendi öðrum kærleiksbylgjur og góðar óskir, þá opna ég dyr fyrir guðdómlegan kærleika til mín.

***

Reyndu að losna við pirrandi hluti í lífi þínu, eða þoldu þá ef nauðsyn krefur, án þess að leyfa þeim að angra þig sálrænt.

Ef einstaklingur getur verið hreinn, þá er engin þörf á að vera óhreinn

Maður getur verið jafn hrifinn af því að búa í sumarhúsi og maður er af því að búa í höll.

Mikilvægasti þátturinn í að ná andlegum árangri er að leggja sig fram

***

Hinir veraldlegu leita gjafa Guðs, en hinir vitru leita gjafarans sjálfs.

***

Á nóttunni dreg ég mig algjörlega í hlé frá kröfum heimsins og losna algjörlega við hann. Einn með vilja mínum stýri ég hugsunum mínum og beini þeim eftir æskilegum brautum þar til ég kemst að réttri ákvörðun og hvernig ég á að framkvæma hana. Síðan hvet ég vilja minn til að grípa til viðeigandi aðgerða og með hjálp Guðs næ ég árangri. Á þennan hátt hef ég notað vilja minn á áhrifaríkan hátt oft, en það er

aðeins mögulegt með stöðugri og stöðugri notkun hans.

****

Myndin af fjöllunum máluð á bláum sjóndeildarhring, undursamlegur gangur mannslíkamans, rósirnar og græna silkiteppið, göfugleiki sálanna, háleitni hugans og dýpt ástarinnar, allt þetta minnir okkur á hinn fagra Guð og uppsprettu allrar göfugleika og tignar.

Nema einstaklingur vinni að því að þroska eðli sitt á jafnvægi — andlega, efnislega og andlega — mun hann ekki upplifa sanna hamingju. Andleg innsæi hvetur okkur til visku og það er óskynsamlegt að leyfa egóinu að ráða yfir visku, heilbrigðri dómgreind og greindargæðum; heldur ætti lokaákvörðunin að hvíla á innsæi og samvisku.

****

Ef þú fyllir hjarta þitt af kærleika og þrá eftir hugmynd um Guð og geymir hana djúpt innra með þér, þá mun Drottinn alheimsins koma til þín og taka við þeirri hugmynd frá þér vegna þess að guðleg þrá snertir hjarta Guðs.

****

Þegar þú ert öruggur í Guði geturðu notið alls án þess að vera bundinn við þig. Þess vegna er afar mikilvægt að leggja sig fram um að þekkja Guð, annars gæti lífið valdið þér vonbrigðum og eyðilagt vonir þínar á hræðilegan hátt.

****

Tíminn okkar mun líða og það sem við sjáum núna mun hverfa einn daginn. Breytingar eru góðar svo lengi sem þú leyfir þeim ekki að skaða þig, og þegar þær særa þjóna þær sem viðvörun um að sleppa löngunum sem munu valda þér þjáningum ef þú getur ekki uppfyllt þær.

****

Allt í alheiminum er samtengdur og nátengdur hvert öðru. Með réttri notkun mannlegrar hugsunar sem Guð hefur gefið okkur, gerum við okkur grein fyrir því að allt líf er tengt hinum æðsta huga.

****

Öll hin efnislega sköpun sem gleður mannshugann gefur aðeins spennandi vísbendingar um hin ótrúlegu undur alheimsins.

****

Ekkert verkefni ætti að framkvæma með rugluðum og órólegum huga, eins og fjöður í vindi. Þess í stað verður að sinna öllum skyldum með innri og ytri friði, með ró og sjálfstjórn, með greind og mikilli einbeitingu.

****

Ef þú helgar þér tíma á hverjum degi til djúprar hugleiðslu um Guð og bænar til hans, munt þú hljóta mikla huggun og sanna hamingju í staðinn.

****

Hver dagur ætti að vera þakkargjörðardagur fyrir gjafir lífsins: sólskin, vatn, ljúffenga ávexti og grænmeti, sem eru óbeinar gjafir frá mesta gjafaranum: Guði.

****

Ég er konungur yfir sjálfum mér, ekki konungur eigna. Ég á ekkert, en samt stjórna ég friðarríki mínu og er krýndur á hásæti eilífrar ánægju.

****

Þegar þú ert rólegur finnur þú heim hamingjunnar streyma innra með þér

****

Mannleg ást er merkingarlaus nema hún eigi rætur sínar að rekja til skilyrðislausrar ástar Guðs. Ungur maður og kona geta orðið ástfangin, en eftir

smá tíma koma sundrung og hatur í staðinn. Mannleg ást er ófullkomin, en guðleg ást er fullkomin og eilíf.

****

Eina leiðin til að upplifa guðlegan kærleika er að gera allt til að þóknast Guði og þú munt komast að því að Guð kemur til þín á óvæntan hátt og gleði hans mun gagntaka þig og ljós hans mun skína á þig.

Löngun mín er að reisa musteri fyrir Guð í sálum fólks og sjá blessað bros hans skína á andliti þeirra. Mesta afrek lífsins er fyrir mann að vígja Guði musteri í sál sinni og það er auðvelt að ná.

****

Margir koma til mín til að ræða áhyggjur sínar og ég bið þá að róa sig niður, hugleiða og ekki íhuga aðrar lausnir fyrr en þeir finna frið og andlega ró. Þegar hugurinn er rólegur og trúin á Guð sterk, munu lausnir á vandamálum óhjákvæmilega koma fram. Að hunsa vandamál tryggir ekki að þau hverfi, né heldur skila áhyggjur af þeim jákvæðum árangri. Hugleiddu þar til þú finnur fyrir ró, hugsaðu síðan um vandamálið þitt og biddu innilega til Guðs um hjálp. Einbeittu þér að vandamálinu og þú munt finna lausn án áhyggna eða mikillar fyrirhafnar.

****

Ó Drottinn, spilaðu ódauðlegar sönglög þín á flautu lífs míns, svo að ég megi blessast af titringi heilagra laga þinna.

****

Það er mjög mikilvægt að stjórna tilfinningum til að fá hamingju og hugarró. Þá mun enginn geta pirrað þig eða vakið öfund í þér, og þú munt vera staðfastur og stoltur innst inni, og enginn mun geta ögrað þér eða raskað friði þínum.

****

Auðmýkt er öruggasta leiðin til að taka á móti regni guðlegrar miskunnar

****

Stundum halda menn að Guð sé fjarri þeim, á fjarlægum stað í alheiminum, og þess vegna ákalla þeir hann ekki. En hann er nær en nálægur og kærari en ástvinur þeirra sem hugsa til hans og telja hann vera nálægt sér.

andleg

Sálin verður að vekjast

Úr dvala veikleikans og fjötrum gremjunnar

Og útgeislun þess inn í ríki visku, ljóss og friðar

Það eru nokkrar leiðir til að gera þetta

Meðal þeirra er sjálfstjórn

Rétt næring

Hugrekki og staðfesta við meginreglur

Stöðugt sálfræðilegt ástand

Og hugrekki í að takast á við áskoranir

Og til að létta meðvitund frá skynjunartruflunum

Að einbeita sér vitsmunalega að því jákvæða

Hann neitaði að láta undan í lífsins baráttu

Því að viðurkenna ósigur veikir þrautseigju

Að virkja ótakmarkaða andlega krafta

Sem skaparinn gaf mannkyninu

Og hugleiða Guð þar til maður snertir nærveru hans

Nákvæmustu vísbendingarnar um tilvist Guðs

Það er gleðin sem vex við hugleiðingu um það

Þegar hugurinn er frjáls

Frá fordómum, hlutdrægni og óréttlæti

Og þegar þröngsýnin hverfur

Þegar við sýnum öðrum samúð

Við finnum að tilbeiðsluhús, í öllum sínum fjölbreytileika

Þau eru hús Guðs

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að lífið er barátta
og skylda sem við verðum að uppfylla

Og á sama tíma, hverful draumur

Þegar við hugsum til Guðs með kærleika

Við vinnum að því að gleðja aðra

Með góðum orðum og óeigingjarnri þjónustu

Þá munum við átta okkur á því að Guð er með okkur

Og við erum í nánu sambandi við hann

Alheimsrútína: Milli valds og greindar
Sumir gera sér ekki grein fyrir því
Það er munur á styrk og greind
Rafmagn er kraftur
En nema það sé sett í lampa
Það mun ekki gefa frá sér það ljós sem við getum notað
Það er greind sem setur rafmagn í ljósaperuna
Ekki geta öll náttúruöflin
Að starfa fullnægjandi sjálfstætt
Án upplýsingaöflunar til að leiðbeina þeim og samhæfa
Þannig sjáum við að verksmiðja alheimsgreindarinnar
Það virkar á samræmdan hátt
Gufa hefur kraftinn til að hreyfa hluti
Eldur breytir vatni í gufu
Þetta eru bara tveir kraftar
Frá náttúruöflunum
En í sínu náttúrulega, ótemda ástandi
Þau skila engu marktæku gagni
En þegar þau eru notuð skynsamlega
Og leiðbeina þeim rétt
Þau veita mannkyninu mikla þjónustu
Af þessu ályktum við
að jörðin og allur alheimurinn
Þau gangast undir stranga rútínu
Sem gerir mannlegt líf mögulegt
Þessi geimferða rútína
“Eða „taktur himintunglanna
Það er afrakstur æðsta guðdómlegs hugar
Alheimurinn væri ekki til án hans
Og takmarkaður mannlegur hugur hefur engan mátt
Að vera meðvitaður um leyndarmál þess og dularfullar hugmyndir
Ákall
Ó, guðdómlegt ljós
!Gegndræpandi atóm efnisins

Þú ert falinn og ósýnilegur
Skynfærin geta ekki skynjað þig
Hvort sem er í sólarljósi
hlýtt gullinbrúnt
Eða í köldum silfurreipum tunglsins
Himneskar lampar afhjúpa náttúruna
En það sýnir þér ekki
Sýnilegi heimur efnisins
Vegna sterkra ljósa
Það er bara myrkur í augum mínum
Þjálfa innsæi mitt til að skynja falda dýrð þína
Birtist í allri sköpun
Í heilasvæðinu
Mannsheilinn, þar á meðal
Frá landslagi og fellingum
Það inniheldur slagæðarásir
Og dökkar ár af blóðæðum
Þetta er smækkuð útgáfa af stóru landi
?Er þetta ofmetið svæði
?Er enginn guðlegur íbúi þar
?Getur ljóð verið til án skálds
?Eða úr án framleiðanda
?Eða rós án hönnuðar
Nei alls ekki
Á sama hátt, heilasvæðið
Falinn fegurð
Það var búið til með því að
Ótrúleg og óvenjuleg greind
Ég velti því fyrir mér hver býr í þessum stórkostlega sal
Með veggjum sínum úr
viðloðandi beinvefur
Og ótrúleg innihaldsefni þess
?Sem er óviðunandi eftirlíking
Vegna þess að undir höfuðkúpunni liggur svæði
Það iðar af milljörðum frumna

Líflegur og greindur
Og upptekinn allan sólarhringinn
Með afar erfiðum og flóknum athöfnum
örsmáar heilaagnir
Það virkar stanslaust
Með mismunandi virkni
Undirbúningur veislna
Smásjárskoðanir
Að taka á móti gestum sem koma
Í gegnum dyr skynfæranna
Það er eitthvað svipað og að kaupa og selja
Áframhaldandi rekstur
Frá frásogi og frárennsli
Og eins og litlir bátar
Blóðfrumur hreyfast
Í miðjum slagæðarásunum
Hlaðið með nauðsynlegum vistir
Ýmsar gerðir og afbrigði
Innblásin af skapara góðvildarinnar
Dramb veldur andlegri blindu
Vegna þess að það rekur út úr sálinni
Sýn á víðáttumikið svæði
Sá sem býr í stórum sálum
Frábært fólk gerir sér grein fyrir því
Kraftar þeirra eru lánaðir
Frá Guði almáttugum
Sá sem elskar hina auðmjúku
Og hann eykur þá í þekkingu, leiðsögn og styrk
Hvort viðkomandi
farsæll kaupsýslumaður
Eða klár stjórnmálamaður
Eða harðstjóra
eða mikill umbótamaður
Kraftur hans er ekkert
Í samanburði við óendanlegan mátt Guðs

Auðmýkt er opin dyr
Þaðan streymir gnægð miskunnar
Ást og fullvissa
Til góðhjartaðra sálna
Elskandi góðs
Og móttækileg fyrir ljósunum
Og blessun frá himni
Eins og myrkrið getur ekki varað
Hvar sem ljósið skín
Svona ætti myrkrið sem fylgir veikindum að hverfa
Þegar ljós Guðs skín í frumur líkamans
Fáir eru þeir sem gera sér grein fyrir þessari staðreynd
Þegar fólk finnur sterka löngun til að læknast
Þeir biðja með kvíðnum hjörtum
Eða með tilfinningu um örvæntingu
Að halda að Guð muni ekki hlusta á bænir þeirra
Eða þeir biðja en bíða ekki
Svo að þeir viti hvort bænir þeirra hafi náð til Guðs
Alveg eins og það er ómögulegt að hlusta
Við tónlistina sem útvarpað er á loftbylgjunum
Að nota gallaðan móttakara
Þannig er ekki hægt að greina titring
Heilsa, styrkur og viska sem koma frá Guði
Með geðræna vanvirkni vegna ótta og áhyggna
Allar tegundir kvíða, efa og óvissu
Leyfðu okkur að minnast þín og þakka þér, Drottinn
Í fátækt og velmegun
Í veikindum og bata
Í myrkri og ljósi
Í öllum kringumstæðum
Minnumst með þakklæti góðra daga
Sem þú hefur gefið okkur
Hjálpið okkur að opna augu trúarinnar
Láttu okkur sjá blessað ljós þitt
Læknir allra sjúkdóma og kvillna

Þau munu upplifa innri gleði á ný

Hreyfingarlögmálið byggist á lögmálinu um orsakanir og .afleiðingar, eða aðgerð og viðbrögð

Sá sem fæddist góður í þessu lífi var það í fyrri holdgun {vegna þess sem hendur hans hafa framleitt} Og ef hann leggur sig fram um að gera gott, mun vog góðs halla meira og meira í hans hag - „Sá sem hefur, mun gefið verða og “.hann mun hafa gnægð

Þeir sem búa aðeins yfir fáum góðum eiginleikum geta jafnvel misst þann litla, því „það sem ekki er, verður tekið frá þeim“ vegna þeirra öflugu illra tilhneiginga sem ráðast á þá .og yfirbuga þá

Sá sem hefur tilhneigingu til ills hlýtur að hafa haft þessa illsku tilhneigingu í fyrra lífi, og þessar illsku tilhneigingar geta magnað þær upp og stjórnað þeim. Þeir sem hafa tilhneigingar til illra verka voru þannig áður, og ef hið góða vegur þyngra en hið illa, þá munu dyggðugir eiginleikarnir reka út tilhneigingar til illra verka úr sálum .þeirra

Þetta er náttúruleg virkni orsaka og afleiðinga (karma). Hins vegar ætti maður ekki að finna fyrir hjálparleysi og föstum gildru ef maður hefur óæskilegar venjur sem maður vill losna við. Nú er rétti tíminn til að sigrast á þessum .venjum með því að rækta fyrri ákveðni og heilbrigða hugsun

Maður getur losað sig við klóm slæmra venja og skapað góðar venjur í hugsun og verki, sem munu skila þeim árangri .sem óskað er eftir

Sama hversu djúpt rótgrónir slæmir venjur kunna að vera í einstaklingi, þá verður viðkomandi að muna að hann sjálfur skapaði þessar venjur með endurtekningu ákveðinna hugsana og athafna og að hann getur skipt þessum slæmu venjum út fyrir góðar með jákvæðri og uppbyggilegri .hugsun

Góðar og illar hugsanir eru andstæð ástand í meðvitund mannsins. Það er eðlilegt að það sé betra að dreyma

skemmtilega drauma en að þjást af hræðilegum martraðir. Meðvitundin er sveigjanleg og næm; hún getur tekið á sig það ástand sem hún þráir eða dreymt drauma sem höfða til .hennar

En vandamálið með fólk er að það leyfir meðvitundarheimi sínu – af frjálsum vilja og vali – að vera stjórnað af frávikshneigðum og röngum stefnum sem spretta af fyrri venjum. Þannig er greiningargeta þeirra enn á flótta og rekin, eins og frumspekileg verndarvæng sem er fest á .bak við virki greiningar og skynjunar

Þegar þeir sem eru ölvaðir af skaðlegum venjum upplifa beiskan sársauka óeðlilegs lífs, munu þeir snúa sér að ljósi skilnings og réttláts lífs í leit að hjálpræði, sama hversu .djúpstætt og rótgróin slæmu venjurnar þeirra kunna að vera

Ef þau vinna síðan að því að þróa og hlúa að góðum venjum með því að tileinka sér samræmda lífshætti, munu þau enduruppgötva innri gleði og njóta friðar sem eðlilegs .árangurs af sjálfstjórn og því að rækta góða venjur

Sönn vinátta
Jákvæð skipti þýðir
tilfinningaleg þátttaka
Það þýðir að láta vinum líða betur
Á neyðartímum
Og samúð með þeim
Í sorgum sínum og þjáningum
Og ráðleggja þeim
Við erfiðar aðstæður
og fjárhagsaðstoð
Á tímum raunverulegrar neyðar
Þegar einstaklingur er heiðarlegur við sjálfan sig
og tryggur vinur annarra
Hann verður gjaldgengur
Að smakka nektar guðlegrar vináttu
Þegar aðrir finna fyrir ást okkar

Sú ást mun stækka og verða alhliða ást
Það flæðir í hverju hjarta
Í sátt við blessaðan lífspuls
Vanræksla að tjá vingjarnlegar tilfinningar
Þetta þýðir að hunsa lögmál sjálfsþenslu
Þar sem skynjun sálarinnar víkkar út
Að snerta guðdómlega nærveru
Þegar við byggjum upp traust
Í hjörtum annarra sem samþykkja
Og við getum víkkað mörk ástar okkar
Að ná til stærri hluta þjóðarinnar
Þá munum við geta víkkað út vitund okkar
Og ræsing þess að þröskuldi alheimsvitundar
Tveir hlutir sem allir þrá án undantekninga

Menn eru ólíkir hver öðrum að ytra mati hvað varðar sálfræðilega og tilfinningalega gerð, hlutverk í lífinu, vinnu og langanir sem hrærast innra með þeim. En undir öllum þessum mun leynist tveir hlutir sem allir menn – án .undantekninga – þrá og jafnvel finna þörf fyrir

Þetta tvennt er frelsi frá öllum þjáningum og skorti og að ná varanlegri hamingju skilyrðislaust; eða algjör ánægja sem .felur í sér frið, kærleika, visku og gleði

Fólk mun ekki finna frið fyrr en það öðlast þá ánægju sem hjörtu þess þrá og sem það stefnir að með öllum ráðum .og aðferðum. Þetta er lykilatriði í að skilja mannlegt ástand

Því miður leitar fólk ánægju á röngum stöðum og finnur .hana ekki

Þeir leita þess í heiminum og veraldlegum hlutum í eignum og ytri aðstæðum, og í samskiptum sem ekki .byggjast á heilbrigðum skilningi og traustum grunni

Þar af leiðandi er ómögulegt fyrir mann að öðlast hreina hamingju úr neinum kringumstæðum eða frá neinum .einstaklingi í þessum heimi, miðað við eðli sköpunarinnar

Sköpunin byggist á meginreglunni um tvíhyggju. Til dæmis er ekki hægt að hafa mynd í aðeins einum lit; þú þarft

andstæðu eða mismun. Á sama hátt er ómögulegt að .tvíhyggjur séu fjarverandi í þessum heimi

Miðað við mannlegar langanir þráir hvert og eitt okkar aðeins góða hluti – ánægjulega, fallega og jákvæða hluti – án þess að þurfa að takast á við sóun, pirring og aðra .óþægilega hluti. En það er ómögulegt

Í þessum heimi tvíhyggjunnar er engin ánægja án sársauka, ekkert ljós án myrkurs, ekkert gott án ills, ekkert líf án dauða. Önnur hlið myntarinnar er ekki hægt að ná án hinnar. Það sem við þráum innst inni er ekki að finna í neinu .sem heimurinn hefur upp á að bjóða

Valið er einstaklingsins. Munu þeir halda áfram að leita að því sem þeir eru að leita að á röngum stað og upplifa ?gremju eftir gremju

Fólk leitar af öllum mætti og löngun en finnur ekki það sem það leitar að, sem leiðir til gremju og örvæntingar. Þar að auki leiðir það til vaxandi gremju sem síðan breytist í mikla reiði og að lokum ofbeldisverk. Þess vegna leiðir röng .leit ekki til þeirrar hamingju sem það sækist eftir

Hinn æðsti skapari þráir fyrir okkur algjöra og fullkomna hamingju sem aðeins er að finna í djúpi sálarinnar. Þess vegna skapaði Guð þennan alheim á þann hátt að ekkert í honum fullnægir mannshjarta og uppfyllir þrár þess nema þegar það snýr sér að uppsprettu hamingju, sælu og ánægju, .sem er einnig uppspretta þess

Sannarlega er himnaríki innra með mönnum

Jafnvægi á voginni

Jafnvægi er hugsjón sem sameinar sjónarmið

Efnisleg, sálfræðileg, tilfinningaleg og andleg

Í samræmdri einingu er það hagnýtt að eðlisfari

Það örvar skapandi hugsun og hvetur til afkastamikils vinnu

Hvert og eitt okkar vill hafa heilbrigðan líkama

Heilbrigður og laus við allar hindranir og veikleika

Við viljum líka að hugur okkar sé vakandi

Og að tilfinningar okkar og tilfinningar vinni með okkur, ekki á móti okkur
Við viljum að það stuðli að því að bæta samskipti okkar við þá sem eru í kringum okkur
Samræmd og ánægjuleg, alveg eins og við viljum vera
Í sambandi við andlega hlið tilveru okkar
Tímarnir geta verið erfiðir
Það eru margir þrýstir
Spennan er að aukast
Til að ná jafnvægi við slíkar aðstæður
Það þarf að fjárfesta orku, tíma og athygli
Jafnvægi næst ekki með óskhyggju
Þess í stað verður það að nást með raunverulegri .skipulagningu og alvarlegri vinnu
Það eru margir þættir í lífi okkar sem þurfa jafnvægi
Margir þeirra virðast ósamrýmanlegir hver við annan
Til dæmis ábyrgð gagnvart fjölskyldunni
Að afla sér tekna og viðhalda heilsu
Og að fylgja bókmenntalegum og siðferðislegum meginreglum
Og að takast á við gríðarlegt magn nauðsynlegra upplýsinga
Skylda gagnvart samfélaginu
Auk fjölmargra annarra skuldbindinga sem krefjast tíma okkar og orku
Tíminn er naumur fyrir okkur öll
En við þurfum að einfalda líf okkar til að draga úr .vandamálum okkar
Hversu mikill dýrmætur tími fer til spillis í leit að ?efnislegum hlutum
Við teljum það besta vegna þess að það er nýtt og ómissandi
En þessi árátta hefur verð, sem Búdda lýsti með því að segja
“Sá sem vill eiga kýr verður að annast þær„

Ef við greinum líf okkar, munum við komast að því að
.“okkur þykir vænt um margar „dúkkur
Sem fjölmiðlar og auglýsingar sannfærðu okkur um
Það er nauðsynlegt fyrir vellíðan okkar og hamingju
Það er kaldhæðnislegt að svokallaðar tímasparandi
nýjungar
Nútímamaðurinn hefur verið rændur
Það sem hann hafði gaman af í frítíma sínum
Til að vega og meta átök í lífi okkar
Við þurfum stöðugan viðmiðunarpunkt
Það breytist ekki með tíma, stað eða aðstæðum
Því flóknara sem lífið verður, því meiri þörf er á skilningi
Að eini grunnurinn sem hægt er að halda og treysta á
Hann er Guð almáttugur, sá sem liggur að baki lífsins í
öllum fyrirbærum þess og birtingarmyndum
Það er björgunarbáturinn mitt í ólgusælu, ólgusjó lífsins
Öruggt skjól frá höggum lífsins og sársaukafullum
áföllum
***
Fólk treystir sjálfu sér
Meira en traust þeirra á Guði
Þótt þeir viti með vissu
Þeir að lokum
Þau geta ekki andað
Eða ganga eða hreyfing
Án drifkrafts Guðs og beins krafts
Geymt í heila, hjarta og líkamsfrumum
Vegna þess að þau voru vön að reiða sig á mat
loft og sólarljós
Þeir hafa farið að trúa því að þessir ytri þættir
Hún styður þau og gefur þeim líf
En það er blekking að hugsa svona
Vegna þess að maðurinn er beint háður einum krafti
Sá máttur er Guð
Því að Guð er hinn hæsti og mesti

Og það hæsta sem til er
Fólk var gripið af ótta við hann
Þótt það sé andi kærleika, blíðu, miskunnar og friðar
Ég vil ekki innræta í hugum fólks helvítis, brennandi eld
Því Guð er sá ástvinur sem er hjarta og sál næst
Hann er sá fallegi sem fegurð hans er ekki hægt að bera saman við neitt annað
Ef við hugsum um þetta á þennan hátt
Við munum finna fyrir nálægð við hann og hann fyrir okkur
Og ef við leggjum okkur fram um það af einlægni
Hann mun opna faðm sinn fyrir okkur með miskunn og samúð
Og ef við biðjum um það af öllu hjarta
Við fundum fyrir vaxandi löngun eftir honum
Hann mun koma til okkar
Algjörlega
-
Á ótal vegu
Rökfræðin sýnir okkur
Guð er orsök og ástæða þessarar tilveru
En raunveruleg sönnun fyrir tilvist Guðs
Ónátanleg
Aðeins með rökréttri frádráttarleiðslu
Ef við viljum finna Guð
- Sem er eini tilgangur tilveru okkar -
Við verðum að fara lengra en
Eðlilegt hugsunarferli
Því Guð er utan skilnings skilningarvitanna
Ekki er hægt að skilja kjarna þess
Ég er alltaf og eilíflega upptekinn af hugsunum mínum
Með efnislegum löngunum
Þar sem hann er hrærður um af öldum ánægju og sársauka
Hann er kvalinn af ólgusömum tilfinningum

Ef við viljum ná háleitu ástandi
Frá hærri meðvitund og skynjun
Það er nauðsynlegt að draga hugsunina til baka
Frá æðislegri, ofsafenginni virkni hans
Með því að einbeita huganum og hugleiða Guð
Þegar hugsanastorminn hefur lægt
Svo að sæt og blessuð ró megi falla yfir sálina
Lærisveinninn finnur þá ró og vissu
Utan við venjulega reynslu
Þegar innsýn hans opnast og andlegir hæfileikar hans vakna
Hann skynjar það beint
Án skynfæranna
Hin blessaða guðdómlega nærvera
Við sjáum oft ekki það sem er okkur næst
Við förum fram hjá dýrmætum fjársjóðum án þess að stoppa
Og við höldum áfram leit okkar að ímyndunarafli
Eða við reynum að ná regnbogum
Við leitum öryggis í myrkrinu
Þótt sálir okkar þrái sannarlega ljós
Við drekkum drauma sem slökkva ekki þorsta okkar
Þótt sálir okkar þrái hinn endanlega sannleika
Við erum að elta speglun sem er ekki einu sinni til
Í tilraun til að finna hvíld í skugga þess
Frá lífsins hita og brennandi sumri þess
Þegar við þráum sannarlega
Vinsæl friðar og sáttar
leyndarmál í sálum okkar
Ósamrýmanleg fjölbreytni
Sá sem heimurinn er fullur af
Það sem freistar okkur og lokkar okkur
Að beina athygli okkar að efnislegum hlutum
Það er bara fölur skuggi
Fyrir sjaldgæfa fjársjóði sem liggja

Í neðanjarðarnámunum
Við verðum að vinna að því að róa kvíðafullan hug
Alltaf að eltast við veraldlegan gæðaflokk
Og stefnir inn á við
Við verðum að samræma hugsanir okkar og langanir
Með nægilegum lækningarupplýsingum
Finnst djúpt í sjálfinu
Þá munum við sjá sátt
Í lífi okkar og í náttúrunni
Ef við samræmum vonir okkar og væntingar
Með meðfæddri sátt innra með okkur
Við munum sigla örugglega á lífsins hafi
Án ótta við drukknun
Vegna þess að sjálfssamhljómur okkar
Það verður björgunarvesti
Og með vængjum trausts á Guði
Við munum svífa hátt í friðarlofti
Sumir gætu velt því fyrir sér
Svo lengi sem við höfum valfrelsi„
Hvers vegna stangast niðurstöðurnar þá á við væntingar
?okkar
:Svarið er eftirfarandi
Maðurinn hefur veikt vilja sinn
Hann missti þekkingu á andlegum krafti
til staðar í meðvitund hans
En ef hann vinnur að því að styrkja vilja sinn
Með því að iðka sjálfstjórn
Og hugleiðir hið guðdómlega ljós í sér
Vilji hans er frjáls
Og þegar vilji hans er frjáls
Hann verður herra eigin örlaga
En ef hann kemst að því að hann er á lífi
Á þann hátt sem samviska hans samþykkir ekki
Hann verður ekki frelsaður og getur ekki stigið upp
Á stiga framfara

Við verðum að eyða tíma
Að gera þá hluti
Sem stuðlar að hamingju okkar
Og það færir okkur gagn og gott
Enginn getur stöðvað göngu okkar
Svo lengi sem ásetningur okkar er óhagganlegur
Áframhaldandi
Maðurinn takmarkar sig
Inni í þröngum klefa
Frá takmörkuðu sjóndeildarhringnum
litlar hugmyndir
skapsveiflur
óhollar venjur
Þess vegna þarf hann að þjálfa sig
Að vera sveigjanlegri, opnari og umburðarlyndari
Við verðum að vinna að því að halda ástríðum okkar í skefjum
Og þjálfa vilja okkar í rétta átt
Með því að gera það besta í lífinu
Og að við ættum að hugsa meira um Guð
Við dreifum anda kærleika, friðar og bræðralags
Í hverju horni þessa heims
Þeir sem eru með snjalla hugsun

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Þar sem við komum inn í þennan heim frá óþekktum uppruna er eðlilegt fyrir okkur að velta fyrir okkur uppruna og tilgangi lífsins. Við heyrum og lesum um skapara þessa heims en vitum ekki hvernig við eigum að ná til hans. Allt sem við vitum er að allur alheimurinn kunngjörir tilvist guðlegrar greindar hans. Rétt eins og litlu, nákvæmu íhlutirnir í úri fá okkur til að dást að úrsmiðnum og rétt eins og stóru,

flóknu vélarnar í verksmiðjunni vekja aðdáun á uppfinningamanni sínum, þá dáumst við einnig að þeirri greind sem felst á bak við þær þegar við sjáum undur náttúrunnar og spyrjum:

"Hver gaf blóminu þessa litríku, sólarsniðnu lögun?"

Hvaðan kom ilmur þess og fegurð?

Og hvernig voru krónublöð þess mynduð með svo mikilli nákvæmni og lituð svona dásamlegum, gleðilegum litum?

Á nóttunni hvetja stjörnurnar og tunglið, sem dreifa silfurlituðu ljósi í kringum okkur, okkur til að hugleiða meðvitundina sem leiðbeinir þessum himintunglum í geimnum.

Mjúkt ljós fullt tungls er ófullnægjandi fyrir dagleg störf, og því hvetur vitur og þolinmóður hugur okkur til að hvílast á nóttunni. Þá rís sólin og bjart ljós hennar gerir okkur kleift að sjá heiminn í kringum okkur með skýrleika og ró, sem gerir okkur kleift að takast á við þau verkefni sem okkur bjóða.

Það eru tvær leiðir til að uppfylla þarfir okkar: sú líkamlega og sú andlega. Þegar heilsa okkar hrakar, til dæmis, getum við leitað til læknis til að fá meðferð. En það kemur að því að hvorki læknir né nokkur annar getur hjálpað, og við snúum okkur að seinni leiðinni: að andlegum krafti sem skapaði líkama okkar, huga og sál. Líkamlegur kraftur er takmarkaður, og þegar hann bregst, snúum við okkur að ótakmörkuðum guðdómlegum krafti. Þetta á einnig við um fjárhagslegar þarfir okkar. Þegar við gerum

okkar besta og fáum samt ekki nóg, snúum við okkur að þeim krafti.

Allir halda að vandamálin séu verst. Sumir finna fyrir meiri þrýstingi en aðrir vegna þess að mótspyrna þeirra er veik. Vegna mismunandi andlegrar styrkleika fólks eyðir það mismunandi mikilli orku. Ef einstaklingur stendur frammi fyrir afar erfiðu vandamáli og hugur hans er veikur, mun hann ekki geta sigrast á því. Þeir sem eru með sterka hugsun geta sigrast á erfiðleikum sínum með því að brjóta niður hindranir og hrista undirstöður þeirra. Jafnvel sterkustu einstaklingarnir hafa stundum staðið frammi fyrir mistökum. Þegar við stöndum frammi fyrir fjölmörgum og yfirþyrmandi efnislegum, vitsmunalegum og andlegum erfiðleikum, gerum við okkur grein fyrir því hversu takmarkaður kraftur lífsins er í þessum efnislega heimi.

Við ættum ekki eingöngu að einbeita okkur að því að ná góðri heilsu og fjárhagslegu öryggi, heldur einnig að leita að tilgangi lífsins. Hver er tilgangur lífsins? Þegar erfiðleikar yfirbuga okkur snúum við okkur fyrst að umhverfi okkar og reynum allar efnislegar aðlaganir sem við teljum að muni veita léttir. En þegar við lendum í blindgötu og segjum: „Allar tilraunir mínar hafa mistekist; hvað meira get ég gert?“ byrjum við að íhuga alvarlega að finna árangursríka lausn á vandamáli okkar. Og þegar hugsun okkar verður nægilega djúp, finnum við svarið innra með okkur sjálfum. Þetta er í sjálfu sér eins konar bænheyrsla.

Bæn: Andleg þörf

Bæn er andleg þörf. Guð skapaði okkur ekki sem betlara, því hann skapaði okkur í sinni mynd. Heilög

ritning lýsir þessu yfir. Betlari sem fer í hús ríks manns og biður um ölmusu fær hlut betlarans. En sonur getur fengið hvað sem er frá ríka föður sínum. Þess vegna ættum við ekki að hegða okkur eins og betlarar.

Sumir virðast hafa allt og fæðast inn í munað og þægindi, á meðan aðrir virðast laða að sér vandræði og mistök. Hvar er ímynd Guðs í þeim? Kraftur guðdómlegs anda býr í hverju og einu okkar. En hvernig getum við ræktað þann kraft? Kannski hefur þú fundið fyrir kjarkleysi í fortíðinni vegna þess að bænir þínar virtust ekki vera svarað, en missið ekki vonina og trúna. Til að vita hvort bænir þínar eru árangursríkar eða ekki, verður þú að hafa grundvallartrú á kraft bænarinnar djúpt innra með þér.

Kannski eru bænir sumra ósvaraðar vegna þess að þeir kjósa að biðja. Á sama hátt verður maður að vita hvað maður á að biðja Guð um. Þú getur beðið af öllu hjarta og öllum mætti um að eignast jörðina og allt sem á henni er, en bænir þínar verða ekki samþykktar vegna þess að allar bænir sem tengjast efnislegu lífi eru í eðli sínu takmarkaðar og ættu reyndar að vera takmarkaðar. En það er rétt leið til að biðja. Það er sagt að köttur hafi níu líf. En erfiðleikar hafa níutíu og níu líf! Þú verður að finna áhrifaríka leið til að losna við „erfileikaköttinn“. Leyndarmál áhrifaríkrar bænar felst í því að breyta stöðu sinni úr því að vera betlari yfir í að vera einhver með rétt. Þegar þú biður Guð um eitthvað af þeim andlega toga mun bæn þín hafa bæði kraft og visku.

Fræ velgengninnar liggja í viljastyrk

Flestir verða afar taugaóstyrkir og kvíðnir þegar þeir reyna að áorka einhverju sem skiptir þá miklu máli. Að bregðast við af áhyggjum og taugaveiklun laðar ekki að sér guðlegan kraft, en róleg og stöðug notkun viljastyrks hristir krafta alheimsins og færir viðbrögð frá hinu óendanlega algilda. Fræ velgengni fyrir allt sem þú ætlar að áorka liggja í vilja þínum. Vilji sem er brotinn og kraminn af erfiðleikum lamas tímabundið. En sá ákveðni og ákveðni sem segir: „Líkami minn kann að vera rifinn í sundur, en höfuð viljastyrks míns mun haldast hátt og knúið áfram af einbeitni,“ sýnir fram á hæsta stig viljastyrks.

Vilji og rétt stefna hans eru það sem lyftir og hækkar stöðu manns. Þegar einstaklingur hættir að nota viljastyrk verður hann venjulegur einstaklingur, árangurslaus í atburðarásinni. Margir segja að við ættum ekki að nota viljastyrk okkar til að breyta aðstæðum, af ótta við að hindra áætlun Guðs. En hvers vegna gaf Guð okkur viljastyrk ef hann vildi ekki að við notuðum hann? Ég hitti einu sinni stífan mann sem sagðist ekki trúa á að nota viljastyrk vegna þess að hann nærir sjálfsvirðingu. Ég svaraði: „Þú ert að nota viljastyrk þinn núna, og nokkuð kröftuglega, til að standast mig. Þú notar hann til að tala, standa, ganga, borða, fara í bíó og jafnvel sofa. Þú vilt allt sem þú gerir. Án viljastyrks verður þú vélmenni.“ Það er skylda mannsins að samræma vilja sinn, sem stjórnast af löngunum, við vilja Guðs. Þess vegna, þegar rétt bæn er borin fram stöðugt, verður hún að viljastyrk í sjálfu sér.

Þú verður að trúa á möguleikann á að öðlast það sem þú biður um. Ef þú biður um að eignast hús og hugurinn segir á sama tíma: „Hvernig hefurðu efni á húsi, þú fífl?“ þá veikir þú vilja þinn með slíkri

hugsun. Þegar þú rekur orðasambandið „ég get ekki“ úr huga þínum öðlast þú æðri mátt. Auðvitað detta hús ekki af himnum ofan og til að eignast hús verður þú að nota viljastyrk og grípa til uppbyggilegra aðgerða til að ná markmiði þínu. Þegar þú þraukar og neitar að viðurkenna mistök munt þú geta sýnt það sem þú stefnir að. Og þegar þú notar þennan viljastyrk stöðugt í gegnum hugsanir þínar og gjörðir munu langanir þínar uppfyllast og allt sem þú þráir og þráir mun koma til þín. Þegar þú heldur áfram að keppa af ákveðni og þrautseigju mun tilætluð niðurstaða birtast á einhvern hátt, jafnvel þótt það sem þú þráir sé í raun ekki til í þessum heimi. Í slíkum viljastyrk liggur guðdómlega svarið, því góður vilji kemur frá Guði. Þrautseigur vilji er guðdómlegur vilji.

Brenndu fræ neikvæðra hugsana

Veikur vilji er veikburða mannlegur vilji. Þegar raunir og mistök ná í hann og rífa hann í sundur, missir hann tengsl sín við hina óendanlegu myndara. En á bak við mannlegan vilja liggur guðdómlegur vilji, sem hvorki þekkir kjarkleysi né ósigur. Jafnvel dauðinn, í öllum sínum mætti, getur ekki brotið né hindrað guðdómlegan vilja. Guð mun örugglega svara þeirri bæn sem knúin er áfram af óhagganlegri ákveðni og þrautseigju.

Flestir eru latir og sljóir, annað hvort líkamlega, andlega eða hvort tveggja. Þeir þrá hugleiðslu en hugsa aðeins um svefn. Um leið og syfja yfirbugar þá falla þeir í djúpan blunda og þar með er bæninni lokið! Í þessu ástandi er viljastyrkurinn grafinn. Heili meðalmannsins er fullur af fræjum „ég get það ekki“. Þeir fæðast í fjölskyldu með ákveðna eiginleika og venjur og verða fyrir áhrifum af þeim og sannfærast

um að þeir séu ófærir um þetta eða að. Þessi skaðlegu fræ verða að brenna burt og áhrif þeirra útrýma úr meðvitundinni. Þú hefur kraftinn til að ná öllu sem þú þráir. Sá kraftur er kjarninn í vilja þínum.

Þeir sem vilja rækta viljastyrk þurfa góðan félagsskap. Ef þú stefnir að því að verða mikill stærðfræðingur og bekkjarfélagar þínir hafa ekki gaman af stærðfræði, mun áhugi þinn án efa dvína. En þegar þú umgengst afreksmenn í stærðfræði mun viljastyrkur þinn styrkjast og þú munt geta sagt: „Ef aðrir geta náð árangri, þá get ég það líka.“

Ekki flýta þér í stóra hluti bara til að byggja upp viljastyrkinn. Til að ná árangri verður þú fyrst að prófa viljastyrkinn með litlum hlutum sem þú hélst að þú gætir ekki gert. Ef þú leggur þig fram mun árangurinn fylgja í kjölfarið.

Ég man enn öll markmiðin sem vinir mínir og aðrir sögðu mér að ég myndi aldrei ná, en samt náði ég þeim. Þetta velviljaða fólk getur valdið miklu tjóni með skoðunum sínum. Megi Guð vernda okkur fyrir þeim og ráðleggingum sínum. Félagsskapur hefur mest áhrif á viljastyrk. Að fara á dansleiki með áfengi og háværri tónlist, í stað þess að hugleiða í helgidómi þagnarinnar, mengar hugann með ryki veraldlegra titringa sem er svo þykkt að erfitt er að hrista þau af sér. Vilji einstaklings styrkist eða veikist óhjákvæmilega af áhrifum félaga sinna. Að þróa viljastyrk með eigin viðleitni einni saman er afar erfitt. Þú þarft gott fordæmi til að líkja eftir. Ef þú vilt verða listmálari, lifðu umkringdur góðum málverkum og umgengst listmálara. Ef þú vilt verða andleg manneskja, umgengstu andlegt fólk með göfugan karakter.

Það er verulegur munur á trú og reynslu. Trú kemur frá hlutum sem þú hefur heyrt eða lesið um og samþykkt sem grundvallarsannindi. Reynsla, hins vegar, er það sem þú hefur persónulega orðið vitni að og skilið í raun. Vissu þeirra sem hafa upplifað Guð er óhagganleg. Ef þú hefur aldrei smakkað appelsínu geturðu blekkt þig um eiginleika hennar. En ef þú hefur borðað appelsínu áður geturðu ekki blekkt þig, því þú hefur smakkað ávöxtinn og þekkir hann vel.

Leitaðu félagsskapar þeirra sem styrkja trú þína

Hugmyndir um Guð, velgengni, lækningu og svo framvegis, allt býr í huga þínum eins og sálfræðilegar hylki. Prófaðu þær. Til að prófa hugmyndir þínar verður þú að nota viljastyrk þinn til að koma þeim til lífs. Til að rækta nauðsynlegan viljastyrk verður þú að umgangast fólk með sterkan vilja. Ef þú þráir lækningu fyrir vilja Guðs skaltu leita félagsskapar þeirra sem styrkja trú þína og knýja vilja þinn áfram.

Ég ferðaðist um Indland þvert og endilangt í leit að sannri þekkingaraðilum Guðs, en þeir voru sjaldgæfir. Allir kennarar sem ég hitti deildu persónulegri trú sinni. En í andlegum málum var ég staðráðinn í að láta ekki nægja aðeins orð um Guð, ég vildi upplifa hann og sannarlega finna nærveru hans. Það sem mér var sagt var merkingarlaust nema ég skildi það af eigin reynslu.

Einu sinni var ég að tala við vin minn um dýrlinga á Indlandi. Vinur minn var verðbréfasali og hann deildi ekki áhuga mínum. Í staðinn sagði hann: „Allir þeir sem þú kallar dýrlinga eru í raun svindlarar sem þekkja ekki Guð.“ Ég deildi ekki við hann heldur skipti um umræðuefni og við byrjuðum að tala um verðbréfamiðlarastarfið. Eftir að hann hafði sagt mér

margt um það sagði ég blíðlega: „Veistu að það er enginn einn áreiðanlegur verðbréfasali í Kalkútta og að þeir eru allir lygarar?“ Hann varð æfur og svaraði reiður: „Og hvað veistu um verðbréfasali?“ Ég svaraði: „Það er nákvæmlega það sem ég átti við. Og hvað veistu um dýrlinga?“ Hann var orðlaus. Ég hélt áfram rólega og vingjarnlega: „Ég veit ekkert um verðbréfamiðlun og þú veist ekkert um dýrlinga.“

Trúariðkun hefur náð þeim punkti að margir geta ekki lengur þýtt andlegar hugmyndir sínar yfir í lífsreynslu. Ég tala hér af eigin reynslu. Ég vil ekki aðeins tala um það sem ég veit vitsmunalega. Flestir lesa nokkrar bækur um sannleika og verða sjálfbjarga án þess að leggja sig fram um að skilja sannleikann á bak við orðin. Innfelldar yfirlýsingar og innantómar yfirlýsingar um andlegan sannleika eru okkur ekki til neins gagns og skilja ekki eftir nein jákvæð áhrif. Við verðum að greina á milli prédikana einstaklings og lífssögu hans. Sá sem vill kenna öðrum verður fyrst að sýna fram á að hann hafi í raun upplifað það sem hann er að læra og skilið það sem hann er að segja með reynslu.

(Og ég fann að maðurinn er ekkert annað en afrakstur eigin erfiðis)

Sá sem leggur meira á sig á skilið heiður

Með miklum metnaði rís hann til hæðanna

Sá sem hafði hæstu vonirnar var sýnilegastur

Þeir sem vilja framfarir fresta ekki

Og sá sem vildi seinka kom ekki fram

Friður sé með þér

Frumkvæði og sköpunargleði

Þegar við horfum á óteljandi og endalausar senur þessa heims, á fjölda mannkyns sem þýtur á hausinn í gegnum lífsins stig, fyllumst við undrunar og spyrjum okkur sjálf um leyndardóminn á bak við þetta undarlega fyrirbæri. Hvert er endanlegt markmið ferðar okkar? Og hver er besta leiðin til að ná því?

Flestir okkar reika marklaust, án tilgangs eða stefnu, eins og farartæki sem þjóta í átt að tóminu. Þegar við röltum kæruleysislega og gáleysislega um lífsins slóðir, skiljum við ekki tilgang ferðar okkar. Við tökum sjaldan eftir því hvort við erum að ganga krókóttar vegi sem liggja hvergi eða beina leið sem liggur beint að áfangastað okkar. Og hvernig getum við fundið tilgang okkar ef við höfum aldrei einu sinni hugleitt hann?

Flestir – þrátt fyrir að vita ekki tilgang lífsins – hafa nægilegt frumkvæði til að skilgreina og elta markmið sín og til að takast á við umhverfi sitt og aðstæður á skynsamlegan hátt. Og hvað er frumkvæði? Það er sköpunarhæfileiki, neisti hins óendanlega skapara sem býr innra með hverju og einu okkar.

Hugur flestra er eins og eins hestafla vél! Þrátt fyrir gríðarlegan möguleika sem hver mannshugi býr yfir, nýta mjög fáir þennan ónotaða kraft. Áhugamál fólks eru yfirleitt takmörkuð við nauðsynjar lífsins eins og að borða, vinna, skemmta sér, sofa og þess háttar.

Sálfræðingar segja að einn lykilmunur sé á mönnum og dýrum: af öllum verum eru mennirnir þeir

einu sem hlæja (kannski fyrir utan apa og öskrandi hýenur). Hlátur er gagnlegur og ef maður notar ekki þessa gjöf missir maður af einum mikilvægasta þætti mannlegrar þroska. Við ættum ekki að vera eins og þeir sem horfa á lífið með stífri, alvarlegri afstöðu, hvorki hlæja né brosa og þar af leiðandi aldrei njóta lífsins til fulls.

Auk einstakrar hæfileika mannsins til að hlæja, búa menn yfir öðrum óvenjulegum hæfileika: einum þeim mesta, hæfileikanum til sköpunar eða nýsköpunar. Hvað er þessi dularfulla, ráðgátulega hæfileiki? Vesturlöndin eru land hagnýtrar, iðnaðarlegrar og hagnýtrar vísindalegrar nýsköpunar. Austurlöndin eru land uppljómunar og andlegrar sköpunar. Þess vegna er andi frumkvæðis hæfileikinn til sköpunar - að gera eitthvað sem enginn hefur gert áður, á nýstárlegan hátt.

Sköpunarandinn er sköpunarhæfileikinn sem kemur frá skaparanum

Hvað hafa menn gert við þessa helgu gjöf? Hversu margir reyna í raun að nýta sköpunargáfu sína? Vikur, mánuðir og ár eru liðnir og halda áfram að líða, og þær eru óbreyttar, aðeins breyttar með aldri. Skapandi einstaklingurinn skín eins og bjartur loftsteinn sem þýtur um geiminn, býr til eitthvað úr engu og gerir hið ómögulega mögulegt með sköpunarkrafti æðri anda.

Það eru þrír flokkar skapara:

Það eru til flokkar einstakir, framúrskarandi og óvenjulegir; meðalflokkar; og venjulegir flokkar. Og svo eru til hundruðir og þúsundir sem gætu talist ekkert.

Spyrðu sjálfan þig þessarar spurningar: „Hef ég einhvern tíma reynt að gera eitthvað sem enginn annar hefur gert áður?“

Það er upphafspunkturinn til að virkja frumkvæðisanda og leysa úr læðingi leyndan sköpunargáfu.

Verið ekki eins og þeir sem telja sig ófæra um að hegða sér öðruvísi en venjulega og kunnuglega. Þeir eru eins og svefngenglar. Ábendingarnar sem þeir fá frá undirmeðvitund sinni hafa sannfært þá um að þeir séu allir af sama tagi.

Það er kominn tími til að mannkynið veki sig upp úr fáfræði og undrun og staðfesti fyrir sjálfum sér að það búi yfir mestu gjöfum mannsins: sköpunargleði.

Sérhver manneskja býr yfir neista af óvenjulegum möguleikum sem gerir henni kleift að skapa eitthvað sem er fordæmalaust. Því miður eru menn oft undir segulmögnun umhverfis síns og gera enga tilraun til að losna undan öflugu aðdráttarafli þess. Ef einhver segir: „Það er enginn tilgangur að reyna, það er þegar búið að gera það,“ leyfa þeir sér að verða fórnarlamb veraldlegrar meðvitundar sem er laus við viljastyrk og dregur úr metnaði. Þess vegna mistekst svo mörgum í lífinu.

Þetta á einnig við um andlega þáttinn. Margir eru óbreyttir alla ævi. Þrátt fyrir óánægju sína vegna þröngsýni og takmarkaðrar reynslu óttast þeir að hugsa öðruvísi en þeir voru alin upp. Maður verður að aðlagast raunum lífsins í samræmi við samvisku sína og hvatningu hjartans og ekki starfa í blindni án greindar.

Virðulegi kennari minn, Sri Yuktswarji, sagði mér:

„Ef þú trúir sannarlega á Guð og þráir eitthvað, þá mun Guð veita þér það, jafnvel þótt það sé ekki til í alheiminum.“

Ég hafði óbilandi trú á Guð og minn eigin vilja og ég fann alltaf að ný tækifæri voru að skapast fyrir mig til að fá það sem ég vildi

Sköpunarmöguleikarnir innan mannkynsins eru enn óvirkir, óþróaðir og ónotaðir. Þessi kraftur er meðfæddur og eðlislægur, til staðar í hverjum manni án undantekninga, en samt tekst fólki ekki að beisla hann. Hvernig er þá hægt að vekja þennan skapandi anda?

Ef þú hefur ekki enn þróað með þér skapandi hugsunarhæfileika til að ryðja þína eigin leið geturðu reynt að bæta eitthvað sem einhver annar hefur gert áður. Algengasta aðferðin er að bæta nýjungar annarra.

Önnur eða miðgerð skapandi anda birtist í þeim sem semja eða finna upp nýja hluti, en án nokkurrar verulegrar mikilvægis.

Óvenjulegur eiginleiki sköpunaranda er það sem gerir eiganda hans kleift að standa frammi fyrir heiminum í geislandi ljóma, eins og hinir miklu persónur sem komu með nýja og gagnlega hluti fyrir heiminn, hluti sem enginn hafði gert áður. Þessir einstöku snillingar höfðu óbugandi sköpunaranda, studdir af óhagganlegum vilja til að ná markmiðum sínum. Hafði Guð velþóknun á þessum miklu persónum og veitt þeim slíka einstaka mikilleika? Valdi guðlegur vilji þá til að ná slíkri dýrð umfram alla

aðra? Auðvitað ekki. Þeir notuðu einfaldlega sköpunargáfur sínar til að sýna fram á þá mikilleika og dýrð sem er arfleifð hverrar manneskju, því þeir eru skapaðir í mynd Guðs, uppsprettu allrar sköpunar og nýsköpunar.

Þeir sem sækjast eftir sjálfsdýrkun eru ekki sannarlega miklir. Uppblásnir af stolti, hégómagirnd og sjálfsvirðingu fá þeir engan stuðning frá Guði. Þeir sem elska að gefa, sem hvetja aðra til að leysa úr læðingi möguleika sína, þróa hæfileika sína og rækta sjálfstraust eru hinir sannarlega miklir.

Flestir þeirra sem urðu mikilmenni voru ómeðvitað leiddir: þeir höfðu snert af mikilmennsku sem þjónaði sem grunnurinn að því að byggja upp líf sitt, urðu einstakir og skáru sig fram úr á sínu sviði.

Ef þú býrð yfir eiginleikum mikilleika þýðir það að þú hefur ómeðvitað verið leiddur af kröftum hugans, sem gerðu þér kleift að þróa sköpunarkraft þinn með því að opna dulda rásir í sál þinni og tengja þá við heildarmeðvitundina, uppsprettu allrar frumleika og sköpunar.

Einnig er hægt að skapa mikilleika, sem þýðir að hægt er að rækta hann með því að þróa hæfileika sína og flýta fyrir vexti. Það er leið fyrir mann að verða mikill með því að öðlast þennan einstaka, undraverða kraft. Með því að hegða sér skynsamlega og með réttri þjálfun getur maður nært sköpunargáfuna og leyst úr læðingi möguleika hennar. Þeir sem hafa lagt mikið á sig í langan tíma eru þeir sem nú njóta þess að vonir sínar og draumar rætast. Sofandi kraftar innra með sér verða að vera grafnir upp og unnið verður hörðum höndum að því að sigrast á því sem virðist erfitt og óyfirstíganlegt.

Metnaðarfullur einstaklingur verður að vera tilbúinn að þola harðar skoðanir heimsins og meiðandi gagnrýni til að ná árangri á hvaða sviði sem er, hvort sem það er efnislegt eða vitsmunalegt. Einnig verður maður að vera á varðbergi gagnvart letjandi skoðunum þeirra sem hafa takmarkaða sjón ef maður stefnir að því að vera frumlegur, skapandi og nýstárlegur, og ef maður þráir að hugsa og tala öðruvísi, jafnvel örlítið. Áhugi manns verður að vera óhagganlegur og aldrei leyfa leiðindum eða sinnuleysi að ná tökum á sér.

Þeir sem eru með frábæran sköpunargáfu kyngja öllum erfiðleikum, vandamálum og hindrunum og trúa innst inni að þeir hafi rétt fyrir sér

Með óhagganlegri einlægni og staðfestu sem stendur gegn hik og fráhvarfi, haltu áfram með blessun Guðs, vitandi að óendanlegur sköpunarkraftur mun taka í hönd þína og styðja þig á leiðinni.

Í fyrsta lagi verður maður meðvitað að snerta óendanlega kraftinn. Þessi blessaði kraftur er uppspretta allrar sköpunar og nýsköpunar. Þegar þetta gerist fyllast bæði meðvitundin og undirmeðvitundin krafti og vilja.

Í mörg ár óttaðist ég að missa sköpunarandann sem ég hafði ræktað innra með mér við erfiðar aðstæður og raunir. En nú geri ég mér grein fyrir því að hið endanlega, óendanlega lögmál býr í sálu minni. Þetta heilaga lögmál er grundvöllur allra vísinda, lista og þekkingar. Og ef ég fæ stuðning frá þeim guðdómlega stuðningi er mér ómögulegt að mistakast.

Þegar þú þráir að skapa eitthvað ótrúlegt og dásamlegt, setstu þá kyrr og hugleiddu djúpt þar til þú finnur fyrir þeim óendanlega sköpunarkrafti sem býr innra með þér. Prófaðu að gera eitthvað nýtt. En vertu alltaf viss um að viðleitni þín sé studd af mesta sköpunarkrafti sem til er, að þessi blessaði þáttur standi að baki öllu sem þú gerir og að hann muni uppfylla vonir þínar og krýna viðleitni þína með velgengni.

Guð almáttugur vill að við látum óendanlegt sköpunarkraft guðdómlegs anda leiða okkur. Fólk hefur lokað fyrir uppsprettu sköpunarkraftsins í sálum sínum með sinnuleysi og leti og það verður að fjarlægja allar hindranir og rusl sem koma í veg fyrir að hið heilaga vatn flæði frjálslega í allar áttir. Það verður að búa yfir óhagganlegri einbeitni og virkum vilja til að gera gott og þá munu draumar rætast og göfugar vonir verða að veruleika.

Flestir láta sér nægja að rifja aðeins upp hugmyndir annarra og koma sjaldan með eina einustu frumlega hugmynd. Það er gott að njóta góðra hugmynda annarra, en það er skylda hvers og eins að bæta einhverju nýju, hvort sem það er vitsmunalegu eða efnislegu, við arfleifð heimsins og auðga fjársjóð mannlegrar þekkingar. Hver einstaklingur býr yfir einstökum eiginleikum og djúpstæðum hæfileikum sem bíða þess að vera uppgötvaðir og virkjaðir.

Í fyrstu hikaði ég við að gerast kennari. Skuldbindingin er alvarleg og ábyrgðin gríðarleg. Kennari verður að vera höggdeyfir því um leið og hann verður órólegur og ruglaður getur hann ekki hjálpað þeim sem leita aðstoðar hans.

Sannur kennari verður að elska og þjóna öllum, skilja mannkynið og þekkja Guð. Þegar leiðbeinandi minn, Seri Yokstuargi, sagði mér að hlutverk mitt í þessu lífi væri að vera andlegur kennari, sneri ég mér til Guðs, setti traust mitt á hann og bað um hjálp hans og leiðsögn.

Þegar ég byrjaði að halda fyrirlestra setti ég mér það markmið að fyrirlestrar mínir yrðu ekki byggðir á bókum og fræðilegri þekkingu, heldur á innri innblæstri og persónulegri reynslu, vitandi fullvel að sköpunarkrafturinn, sem aldrei þornar upp og aldrei rennur, býr að baki hugsunum mínum og orðum.

Þessi kraftur hefur einnig verið notaður á mörgum sviðum til að hjálpa öðrum í starfi sínu og á ýmsa aðra vegu.

Ég sagði ekki: „Drottinn, gerðu það fyrir mig“

Ég sagði heldur: „Ó, Drottinn, ég vil gera þetta, en aðeins með leiðsögn þinni og blessun bið ég þig að veita mér innblástur og taka í höndina á mér.“

Þú getur gert smáa hluti á einstaklega einstakan hátt. Þú getur verið bestur á þínu sviði. Við ættum ekki alltaf að fylgja troðnum slóðum; við ættum að skapa nýjar fyrir okkur sjálf og aðra. Maður getur gert eitthvað sem enginn annar hefur gert áður – eitthvað sem heillar hugann og gleður heiminn.

Þú getur sannað að skapandi guðdómlegi andi býr innra með þér og starfar í gegnum þig. Fortíðin er liðin og er nú saga. Jafnvel þótt mistök þín væru eins djúp og hafið, þá er kjarni sálarinnar of sterkur til að gleypa þau. En þessi sannleikur er merkingarlaus ef einstaklingur heldur áfram í gölluðum hugsunarhætti

sínum og villuráfandi gjörðum án þess að gera alvarlega tilraun til að leiðrétta stefnu sína og umbæta sjálfan sig.

En við hvetjum einlæga og alvarlega metnaðarfulla einstaklinga til að hafa óbilandi ákveðni og ákveðni til að halda áfram á þeirri braut án þess að leyfa mistökum fyrri tíma að hindra framfarir eða takmörkuðum hugmyndum að fjötra viljann.

Lífið getur orðið dapurlegt og andrúmsloftið drungalegt; erfiðleikar geta komið upp og tækifæri geta horfið óáreittir. En varast að viðurkenna mistök eða segja við sjálfan þig: „Þetta er allt búið fyrir mig, Guð hefur yfirgefið mig.“ Því ef þú gerir það munt þú tortíma sjálfum þér og enginn mun geta hjálpað þér þá.

Fjölskylda þín gæti hafnað þér, gæfan gæti yfirgefið þig, vinir gætu yfirgefið þig og kraftar mannkynsins og náttúrunnar gætu lagt á ráðin gegn þér. En svo lengi sem þú hefur trú á Guð og sterkan vilja geturðu hrakið árásir örlaganna og staðist erfiðleika eins og traustan klettur sem öldurnar brotna á móti og gengið stöðugt og með höfuðið hátt, eins og göfugum körlum og konum sæmir.

Jafnvel þótt þú sigri hundrað sinnum, reyndu aftur og einsettu þér að sigrast á erfiðleikunum og vinna dýrðarkórónu. Vonbrigði eru ekki varanleg og gremja er tímabundin prófraun. Guð vill að þú sért sigursæll og ósigrandi og að allur krafturinn í þér komi fram svo að þú getir uppfyllt göfugt hlutverk þitt á lífssviðinu. Vertu bjartsýnn og þú munt finna gott og mundu: „Sannarlega, með erfiðleikum kemur vellíðan.“

Trúið á Guð og vonið eftir blessun hans

Því eftir dimmustu nóttina kemur dögun og ljómi

En hvernig finnur þú hlutverkið sem hentar þér í lífinu? Ef allir vildu vera konungar og forsetar, hverjir væru þá þjónar og þjónar? Hlutverk konungsins og hlutverk þjónsins eru jafn mikilvæg í leikritinu svo lengi sem leikararnir gegna hlutverkum sínum með góðum árangri.

Og af þessari ástæðu komum við inn í þennan heim með einstakan mun, langanir og tilhneigingu til ýmissa iðju og áhugamála. Guð ætlaði þessum heimi að vera alheimssvið til skemmtunar fyrir okkur meðan við erum fjarri himneskum heimkynnum okkar. En við gleymum áætlun hins guðdómlega stjórnanda og skipulags þessa sviðs og viljum gegna hlutverkum okkar í samræmi við það sem við teljum viðeigandi, ekki eins og Guð vill. Þess vegna fylgir þetta ringulreið, með óreiðu og ólgu sem breiðast út um allan heim.

Fólk mistekst á sviði lífsins vegna þess að það reynir að leika önnur hlutverk en þau sem upphaflega voru ætluð því. Stundum vekur trúður meiri athygli og aðdáun en konungur. Svo sama hversu ómerkilegt hlutverk þitt kann að virðast, leiktu það eftir bestu getu og með góðri samvisku, og í augum Guðs munt þú vera meðal þeirra sem ná árangri.

Guð ætlar okkur gott. Ef hlutverkin sem við leikum eru dapurleg eða sorgleg, ættum við ekki að gera uppreisn gegn lífinu heldur styrkja trú okkar á Guð. (Og í þessu sambandi sagði spámaðurinn, friður sé með honum :)

„Guð sendir ekki sjúkdóm án þess að hann sendi einnig lækningu við honum. Mætið þjáningum með bæn.“

(Ó, sál, örvæntið ekki vegna mikilla erfiðleika)

Og ég er viss um léttir frá skaparanum, Guði allrar sköpunar.

Hversu margar erfiðleikar hafa komið og farið, og svo liðið hjá?

Eftir áhrif þess á peninga og líf)

Andlegar sinfóníur
Orð, ljóð, ráð og staðfestingar
Meistari

Við verðum að læra óeigingirni, því að finna hamingju með því að gleðja aðra er raunverulegt markmið allra sem elska Guð og trúa á hann

Að veita öðrum hamingju er dásamlegt og mjög mikilvægt til að ná okkar eigin hamingju, og það er í sjálfu .sér gefandi athöfn

Sumir hugsa bara um sjálfa sig og segja: „Það eina sem skiptir mig máli er að vera hamingjusamur.“ En því miður eru .það slíkir einstaklingar sem aldrei finna hamingjuna

Það er ekki ráðlegt að leita persónulegrar hamingju án .þess að hugsa um hamingju og velferð annarra

Sá sem stelur lífsviðurværi annarra af gáleysi getur orðið ríkur, en hann verður ekki hamingjusamur, því gremja .annarra gagnvart honum verður banvænni en banvænt eitur

:Guðleg lög kveða á um eftirfarandi

Þegar einhver reynir að lifa þægilegu lífi á kostnað annarra, munu hinir reyna að gera líf hans/hennar leitt. En ef viðkomandi reynir að gera aðra hamingjusama, jafnvel á kostnað sinna eigin, munu aðrir hugsa um velferð hans/hennar og hamingju. Þegar við hugsum um okkar eigin þarfir ættum við líka að hugsa um þarfir annarra. Og þegar við sýnum þeim umhyggju, munum við óska þeim alls hins .besta og hamingju

Sá sem er óeigingjörn lifir í sátt við fjölskyldu sína og heiminn í kringum sig. Sá sem er eigingjarn lendir hins vegar .stöðugt í vandamálum, hrasar og missir hugarró

Þegar þú áttar þig á því að Guð er friður innra með þér, munt þú átta þig á því að hann er friður og sátt í öllu góðu í sköpuninni, og þú munt sjá hann í fegurð náttúrunnar, finna nálægð hans í einlægri vináttu og skynja blessun hans í göfugum vonum og heiðarlegum tilgangi, lausum við eigingjörn markmið. Þú munt finna nærveru hans á bak við .slæður þagnarinnar og í öllu dásamlegu

Bankið á dyrnar og hulunni mun lyftast upp og þið munuð sjá hið dýrlegasta andlit í allri sinni dýrð og .stórkostleika

Ef þú elskar Guð, munt þú finna kærleika hans og ekkert .annað mun geta blekkt þig

Þú laðast að efnislegum upplifunum vegna þess að þú hefur ekki smakkað andlega hamingju, og þegar þú smakkar hana munt þú þekkja muninn

Vertu frjáls til að velja. Láttu ekkert takmarka þig og .leyfðu engum að stjórna þér eða trufla hamingju þína

Sjálfið þitt er aðskilinn hluti af heild alheimsins og þú verður að finna þessa fullkomnu heild til að upplifa sælurika .meðvitund og njóta unaðar guðdómlegs kærleika

Flestir eiga erfitt með að skapa nauðsynlegt jafnvægi milli hagnýts og andlegs lífs síns

Andlegur maður þarfnast peninga en veraldlegur maður .getur ekki lifað hamingjusömum án Guðs

Andlegi maðurinn vinnur og ósagðar orð hans segja: Guð gefur mér styrk og veitir mér ákveðni, svo hann eykst í styrk .og Guð blessar viðleitni hans

Veraldarmaðurinn vinnur líka, en hann segir: „Ég gjöri allt þetta sjálfur, og enginn hefur náð yfir mér.“ Þess vegna .veldur hann óvæntum afleiðingum og lendir í hættum

Öll verkleg störf, hvort sem þau eru í efnislegum eða andlegum tilgangi, verða að byggjast á heilbrigðum .meginreglum og vera háð stjórn samvisku og skynsemi

Snúðu þér til Guðs, mundu eftir honum og gerðu hann að miðju lífs þíns. Ákallaðu hann og biðjið þar til hann leiðir þig og sýnir þér hvernig lögmál hans virka. Mundu að það að hugleiða Guð og finna fyrir nærveru hans er betra en milljón greininga og útskýringa. Segðu honum að þú getir ekki leyst vandamál þín einn, jafnvel þótt þú hugsir um trilljón hugmynda, en að lausnir séu mögulegar ef þú leggur þær í hendur hans. Biddu fyrst um leiðsögn og íhugaðu það síðan frá mörgum sjónarhornum til að finna viðeigandi lausn. Guð hjálpar þeim sem hjálpa sér sjálfum. Þegar hugur þinn verður rólegur og fylltur trú eftir að hafa beðið til Guðs í hugleiðslu, munt þú geta séð réttu lausnina á vandamáli þínu með hjálp .og leiðsögn Guðs

Þegar trú manns á andlegan sannleika og möguleika umbreytist í raunverulega þekkingu, verður sá einstaklingur farsælli og fróðari en allir fræðimenn jarðar. Mikilmenni sem hafa kynnst Guði ruglast ekki eða hrjást af efasemdum .vegna þess að þau upplifa Sannleikann, sem er Guð

Ó Drottinn, þegar ég var blindur fann ég engar dyr sem leiddu til þín. Þú hefur læknað augu mín og nú uppgötva ég dyr sem standa opnar alls staðar - í hjörtum blóma, í röddum vina og í minningum um göfugar og ástkærar raunir. Sérhver andardráttur bænar minnar opnar nýja leið að musteri .alhliða nærveru þinnar

Meðvitund mín er ekki lengur bundin við litla efnislega flösku innsiglaða með tappa fáfræðinnar. Ég geng ekki

lengur um miðja geimhaf þitt án þess að snerta sjávarvötnin. Ég dvel ekki lengur í þér, ó Drottinn, án þess að þekkja þig eða skynja nærveru þína. Öll vera mín er nú sökkt í algjöra .nærveru þína

Ef þú leggur allar gjörðir þínar í spor Guðs og fylgir lögmálum dyggðarinnar, munt þú ekki bregðast eða villast. Mundu að guðlegur kærleikur hjálpar til við að fyrirgefa margar syndir. Ef þú finnur sannarlega kærleika til Guðs – ekki bara tilfinningar, heldur ósvikinn kærleika – munt þú .verða frelsaður

Við megum ekki biðja til Guðs með þurr hjörtu og villandi hugsanir, því volgar bænir eru ekki nægjanlegar til að vekja upp guðlegt svar. Það svar næst með áköfum, .hjartnæmum bænum sem kemur frá djúpum hjartans

Nema einstaklingur leiði Guð inn í líf sitt og skapi virkt jafnvægi, munu vandamál koma upp, sama hvernig lífsstíll .hans er

Ó Drottinn, þegar ég stenst prófraunir og raunir lífsins, mun ég átta mig á því að ég er paradísarfugl sem lofar og syngur um óendanlegar undur þínar og að andleg vera mín .gegnsýrir hvert frumefni tilverunnar

Ég hef vakið og stækkað litlu ást mína til að blandast við .anda alheimsástar þar sem allt sem til er lifir og hrærist

Með því að hjálpa öðrum að ná árangri, öðlast ég vöxt og velgengni fyrir sjálfan mig, og í velgengni og velferð .annarra finn ég hamingju mína

Vísindamenn héldu eitt sinn að vatn væri eitt frumefni, en tilraunir sönnuðu að tvö ósýnileg frumefni, vetni og súrefni, sameinast og mynda efnasambandið vatn. Á sama hátt eru til ótrúleg sannindi sem hægt er að skilja með andlegri reynslu. Þegar við sitjum kyrr í hugleiðslu og hugsanir okkar snúast inn á við, upplifum við beint guðdómlega nærveru, og það er dásamlegt því .niðurstöðurnar eru ekki ytri heldur innri

Eins og geislar sólarinnar breiðast út, mun ég dreifa vonargeislum í hjörtum hinna fátæku og yfirgefna og kveikja á lampum ákveðni og sjálfstrausts í hjörtum þeirra sem .halda að þeir séu misheppnaðir

Í kyrrð næturinnar og djúpi þagnarinnar, í lundum meðvitundarinnar og fjarri skilningarvitunum, hafðu samband við hinn guðdómlega ástkæra með djúpri þrá. Hugsaðu stöðugt til hans og talaðu við hann á tungumáli hjartans og sálarinnar. Og þegar þú gefur hjarta þitt honum í hendur, munu allar slæður sem hylja hann fyrir þér rifnar burt og ótti og blekkingar hverfa og aðeins ljós hans og .mesta gleði hans eftir

Margir trúa því að Guðsríki sé í einhverjum krók geimsins, fjarri mengaðri gufu jarðarinnar, hlaðin titringi syndar og afbrota. Þeir gleyma því að víðáttumiklir andaheimar eru mjög nálægt. Þegar þeir sem hafa þróast andlega loka augunum hverfur hin víddarmikla jörð og áþreifanlegt, skynjanlegt efni hennar, á meðan víddir eilífðarinnar birtast í óendanlegum sýnum fyrir innri sjón .þeirra

Tímanum sem tæknin sparar ætti að fjárfesta í að læra lífið dýpra. Hagnýt starfsemi og peningar eru leiðir til að ná vellíðan, en maður ætti ekki að láta blekkjast af efnislegum .eignum eða leyfa blindri græðgi að svipta sig gleði lífsins

Ég notaði viljann og hakkuna sem ákveðnin gröfaði í jarðveg meðvitundarinnar og uppgötvaði uppsprettu lífsorkunnar. Ég áttaði mig á því að ég er eitt með geimorkunni. Ég er ekki líkaminn, heldur himnesk hleðsla .rafmagns sem gegnsýrir líkamann

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef dýrmætt tækifæri til að uppgötva fjársjóði sálarinnar sem eru faldir í djúpi meðvitundarhafsins. Ég mun skipta út jarðneskum tengslum fyrir andlegar stefnur og ég mun örva vilja minn og orku til að ná tilgangi lífsins, fullviss um að þú munir alltaf .hjálpa mér og hvetja mig til að gera það sem er rétt

Við megum ekki leyfa þessum heimi að stjórna okkur eða ráðskast með okkur, og við megum ekki gleyma að ekkert er raunverulegt og varanlegt nema Guð, og að sönn .hamingja felst í okkar eigin reynslu með honum

Í helgidómi hugleiðslunnar kveiki ég á tveimur kertum: .kerti dögunar og kerti vöku minnar

Dásamlegir kransar hlýrrar þrár minnar umlykja fætur algjörrar nærveru þinnar

Ilmur þinn, sem streymir frá ástarblómunum í potti .hjarta míns, gegnsýrir hvert horn lífs míns

Skuggar ótta minna og blekkinga eru horfnir einfaldlega vegna ljóma ljóss þíns, ó Guð, sem hefur vakið mig að eilífu .úr draumum jarðneskrar tilveru

Með stöðugri árvekni og með daufum augum mun ég án afláts stara á óendanlega andlit þitt, íhuga andlitsdrætti þess !og sætu svipbrigðin sem aldrei endurtaka sig

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa sjálfan mig að eilífu með því að endurheimta andlegan kjarna minn. Og þegar stormar geisa í kringum mig og raunir mæta mér, mun ég sigla bátnum mínum yfir lífsins á að .guðdómlegu ströndinni

Þegar erfiðleikar og hörmungar koma upp, mun ég styrkja ákveðni mína og skerpa vilja minn til að sigrast á þeim. Og svo lengi sem ég kem fram við aðra vinsamlega, .mun Guð veita mér styrk, visku og heilbrigða dómgreind

Að þekkja Guð er fyrsta og mikilvægasta þörfin í lífinu því hún færir sálinni frið og hjartanu ró. Guð er græðandi smyrsl við öllum sársauka okkar og vandræðum, lausnin á öllum vandamálum okkar og uppfylling allra þarfa okkar. Það sem hjörtu okkar þrá - ást, frægð, visku og gnægð - allt þetta .finnum við í Guði, uppsprettu allrar gæsku og blessunar

Allar upplifanir eru mældar út frá hæfni til að samþykkja og skilja, þannig að ég mun hraða þróun minni með því að .auka meðvitað allar upplifanir mínar með krafti einbeitingar

Ég finn þig í djúpi hugsana minna, ég skynja nærveru þína í djúpustu tilfinningum mínum og ég sé þig blómstra í .garði ástar minnar

Fyll mig ilmi nærveru þinnar, svo að ég megi njóta blessaðs ilms þíns

Komdu til mín handan himins, frá stjörnunum, hugsunum og tilfinningunum. Sýndu mér þitt heilaga andlit og lát mig skynja nærveru þína í sálu minni, í kringum mig .og alls staðar

Ég hef leitað þín í gegnum aldir og tímabil, á slóðum langana og metnaðar, og nú geri ég mér grein fyrir því að þú .býrð í sál minni og vekur upp helgustu tilfinningar mínar

Feldu þig ekki lengur fyrir mér á bak við blóm tilfinninga, .hugsana og púls sálarinnar

Skreytið sál mína með gimsteinum visku ykkar og blæs inn í mig gola sælu ykkar og fjarlægið frá mér myrkrið sem .hefur hulið ykkur fyrir sjón minni og innsýn

Ó, þú sem ert handan stjarnanna og bláa himinsins, og handan laga andrúmsloftsins og allra vera og tilvera, taktu við hvísli ástar minnar og sökkvu veru minni niður í ást þína, .ljós þitt og frið þinn

Lífsstefnan er eftirfarandi: Öðru megin er dimmur dalur .fáfræðinnar og hinu megin er eilíft ljós viskunnar

Það sem hindrar andlegan vöxt er eigingirni, hroki, græðgi, reiði og svo framvegis. Þessir dökku eiginleikar leiða .eða ýta manni út í dýpri fáfræði en hann býr nú þegar yfir

Hins vegar leiðir samræmi við guðdómlegan vilja til frelsunar og veitir hamingjuna sem maðurinn leitar utan .sjálfs sín, jafnvel þótt hún sé til staðar innra með honum

Sól hagstæðra tækifæra kann ekki að skína á vegi mínum, og vegurinn kann að vera auðn, drungalegur og fullur af raunum og þrengingum, en samt mun ég gera mitt ítrasta til að takast á við áskoranirnar og komast út úr myrkrinu sem fylgir erfiðleikunum, vitandi í hjarta mínu að

hið guðdómlega ljós mun leiða mig og skína skært á vegi .mínum
Allur minn styrkur er fenginn að láni frá þér, Drottinn, og líf mitt hefur ekkert gildi né tilvist án visku þinnar og máttar. !Hve mikill þú ert og hve lítill ég er
Við höfum ekki alltaf ástæðu til að vera stolt af okkur sjálfum sem manneskjur, en samt ættum við ekki að láta mistök okkar draga úr okkur kjarkinn. Við ættum alltaf að líta á björtu hliðarnar á raunum okkar, læra af mistökum okkar .og snúa okkur til Guðs, sama hvað gerist
Þar sem Guð er eina fullkomnunin sem til er, mun ég reyna að rannsaka visku í fáfræði, finna vellíðan mitt í .veikleika og finna ró mitt í ruglingi
Guð er í sálu minni og umhverfis mig, verndar mig og vakir yfir mér, svo ég mun reka burt skýin af ótta sem .skyggja á ljóma leiðarljóss hans á sjóndeildarhring lífs míns
Drottinn, leyf mér ekki að gagnrýna vini mína harkalega. En ef þeir leita ráða minna til að bæta sig, leyf mér þá að koma með auðmjúkar tillögur byggðar á leiðsögn þinni og innblæstri. Með mildi og kærleika, lausum við nauðung og þvingun, hjálpaðu mér að leiða þá sem hrasa til þín. Leiðbeindu skilningi mínum og styrk svo ég geti umbreytt myrkri eðli í upplýsta lærisveina sem endurspegla ljós visku .þinnar
Í dag mun ég sá fræjum visku, heilsu, farsældar og hamingju í garði lífs míns og ég mun þakka Guði þegar ósk .hjartans míns rætist
Ég mun hreinsa hugann með því að hugsa um að Guð .stýri öllum mínum athöfnum
Í dag mun ég vinna að því að sýna fram á frið og jafnvægi í lífi mínu með hugsunum mínum, orðum og gjörðum, og ég mun einbeita öllum kröftum mínum og vilja .að því að ná sátt við guðdómlegan vilja
Ó, þú sem ríkir á hásæti hjartna okkar, sameinaður í kærleika þínum, taktu við löngunum okkar og þrá sálna

okkar. Blessa okkur öll, fjarlægðu hindranirnar af vegi okkar .og rek út myrkur fáfræðinnar innan okkar

Megi leiðarljós þitt skína á vegum okkar, vekja huga okkar og gleðja okkur með nálægð þinni og láta okkur finna .að þú ert alltaf með okkur

Vertu heiðarlegur við sjálfan þig. Heimurinn er ekki heiðarlegur við þig vegna þess að hann elskar hræsni. Þegar þú ert heiðarlegur við sjálfan þig finnur þú leiðina að innri .friði

Lifðu aðeins í núinu, ekki í framtíðinni. Gerðu þitt besta í .dag og hafðu ekki áhyggjur af morgundeginum

Drottinn, öll efnisleg markmið sem maðurinn leitast við að ná veita honum aðeins hluta af gleði, jafnvel þótt þau séu öll krýnd með velgengni. En með því að finna þig, Drottinn, mun ég finna uppsprettu fullkominnar og varanlegrar .hamingju

Efnislegir hlutir sem veita ánægju eru utan hugsunar; þeir, ásamt ánægjunni sem þeir bjóða upp á, finna aðgang .að hugsuninni í gegnum blekkingar og ímyndunarafl

Hvað varðar hreina gleði, sem er kjarni sálar okkar, þá er hægt að öðlast hana með samstilltri hugsun og hún er .okkur nálægt og innan seilingar

Þegar ytri orsakir skynjunargleði hverfa, hverfur tímabundin hamingja sem af þeim stafar með þeim, en innri gleði sálarinnar hverfur ekki ef maðurinn veit hvernig á að samræma sig við hana, eða ef maðurinn takmarkar ekki vísvitandi hugsanir sínar við óstöðuga efnislega hluti og .verður þannig óhamingjusamur

Gleði sálarinnar, sem er sæla Guðs, er síendurnýjandi og .eilíf

Í dag mun ég biðja um frið og hamingju innra með mér, og ég mun varðveita vígi visku minnar með vilja, friði og kærleika, og ég mun þakka Guði og lyfta upp til hans .þakklæti sálar minnar og endurnýjaðar þrár hjartans míns

Það sem ég tapa í heiminum verður ekki tap fyrir sál mína

Ég mun alltaf horfa með trausti og trú til hinnar guðlegu .leiðsagnarstjörnu sem aldrei sest á himni lífs míns

Ó Drottinn, blessaðu hugsanir okkar svo að þær megi minna okkur á sælu þína, blessaðu tilfinningar okkar svo að þær megi skynja kærleika þinn, blessaðu langanir okkar svo að þær megi þrá það sem þóknast þér, blessaðu metnað okkar svo að hann megi hvetja okkur til að elta allt sem er gott og göfugt, og lát okkur átta okkur á því að þú ert hin .fullkomna hamingja sem hjörtu okkar þrá og sálir okkar leita

Ég veit að hugsanir mínar munu annað hvort leiða til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvor hugmyndin er sterkust í huga mínum. Þess vegna mun ég gera mitt besta til að muna að Guð er með mér, hjálpar mér og hvetur mig til .að hugsa skýrt

Ó Drottinn, í spegli kyrrðarinnar sé ég á hverjum degi friðarandlit, þitt andlit og á hverjum degi mun ég vinna að .því að vekja kærleika þinn og frið í sumum hjörtum

Ó, alheimsmóðir, ég mun tína stjörnurnar úr görðum næturinnar og færa þér þær sem kærleiksgjöf. Alltaf þegar ég horfi á geislandi andlit þitt í fullu tungli, þá fjarlægja blíð .bros þín áhyggjur mínar og þvo burt sorgir mínar

:til að vera viss

Ég mun útrýma fáfræði og losna við gölluð hugtök og ég mun rísa úr kjallara þröngs sjóndeildarhrings og takmarkaðra .sjónarhorna til frelsis kærleikans og mannlegrar samúðar

Nærvera Guðs er hvað augljósust hjá þeim sem eru góðhjartaðir og hafa andlegar tilhneigingar og elska hann og gleyma honum aldrei. Þegar stormar geisa og öldur erfiðleika steðja að geta þeir stýrt lífsbát sínum að öruggum ströndum .guðlegrar verndar

Ég bý yfir krafti sköpunaranda og er í sambandi við alheimshugann og ég veit að Guð leiðbeinir mér og hjálpar .mér að leysa öll mál og vandamál

Ó, ástkæri Guð minn, með opnum augum og með auga hugans mun ég sjá þig og ég mun tilbiðja þig af allri þrá og hollustu og ég mun hugsa til þín þegar ég gegni skyldum mínum og ég mun ákalla þig með máli hjartans og hvísli .sálarinnar

Það getur verið í eðli einstaklings að óttast veikindi eða trúa því að hann muni aldrei ná sér. Í þessu tilfelli ætti viðkomandi að tileinka sér heilbrigða lífsstílsvenjur sem leiða til líkamlegrar og siðferðilegrar vellíðunar og einnig biðja um aukna trú á lækningarmátt Guðs. Ef viðkomandi telur sig vera misheppnaðan og geti ekki náð árangri á neinu sviði ætti hann að tryggja að hann leggi sig fram um að ná þeim .árangri sem hann stefnir að

Að eiga samskipti við þá sem elska Guð nærir löngun .okkar, róar hjörtu okkar og eykur meðvitund okkar

Sjálfsákvörðun

Í dag mun ég hugsa um Guð sem gaf mér lífið, því að einblína á efnislega hluti en hunsa Guð algjörlega mun .aðeins leiða til efnislegrar eymdar og andlegrar óhamingju

:til að vera viss

Í dag mun ég hjálpa mér sjálfum svo ég geti nýtt mér sem best þá krafta sem Guð hefur gefið mér og ég mun biðja Guð að hjálpa mér, blessa viðleitni mína og veita þeim .árangur

Þegar vilji mannsins lætur villu leiða hann blekkir okkur og afvegaleiðir; en þegar viska leiðir hann samstillir hann okkur við guðdómlegan vilja. Oft stangast vilji mannsins á við guðdómlegan tilgang og veldur því að við glötum andlegri leiðsögn sem hjálpar okkur að forðast að falla í .hyldýpi þjáninga og gryfjur eymdar

Ég mun nota alla hæfileika mína eða hæfileika til að .gera allt sem þóknast Guði og þjónar mannkyninu

Ófullkomin þekking er hættuleg, því hún getur leitt til þess að leitarinn verði hrokafullur og sjálfbjarga, sem stöðvar alvarlega leit og djúpa kafað í sálina. Aðeins þeir sem eru

lausir við sjálfsvirðingu auka náð og andleg mál þar til þeir ná nálægð við Guð. Vissulega eru einlægir tilbiðjendur lausir .við hégóma og fjarri dramb og yfirlæti

Þegar einstaklingur þekkir sjálfan sig og snertir andlegan kjarna sinn, finnur hann innri gleði sem fylgir honum í allri .lífsreynslu og undir öllum kringumstæðum

Í dag mun ég vekja frumkvæðisanda minn og virkja hæfileikann til að ná árangri, vitandi að uppspretta allra sköpunarkrafta og uppspretta allrar þekkingar er alltaf hjá .mér

Ég geri mér grein fyrir því að máttur Guðs er ótakmarkaður og að hann hefur gefið mér styrk til að sigrast á erfiðleikum lífsins sem ég stend frammi fyrir og komast í .gegnum allar hindranir sem standa í vegi mínum

Það er kominn tími til að við snúum hjörtum okkar og hugum til Guðs svo að við megum að lokum ná til himnesks heimilis okkar þar sem við finnum hvíld frá áhyggjum og .frelsi frá sársauka

Við teygjum okkur út til að þiggja gjafir Guðs um líf, sólskin, mat og allar aðrar blessanir hans, en þrátt fyrir ríkulegar náðir hans sem hann veitir okkur, hversu fáir muna !eftir honum

Ó, Guð alheimslögmálsins, lát mig bera ör mín, fædd af hörmungum, sem verðug merki frá blessuðum höndum .réttlætis þíns

Megi dagleg þrengsli mín virka sem mótefni gegn blekkingum og losa mig við væntingar um varanlega .veraldlega hamingju

Ég vildi óska að tárin sem ég felli vegna grimmdar annarra myndu þvo burt sum af þeim földu óhreinindum úr .huga mínum

Ég vildi óska að hvert hvasst högg frá hakkara óróans myndi opna ný dýpt innra með mér

Guðleg þrá ætti að vera eins og djúpsjávarkönnunartæki sem steypir sér niður í hafið af andlegum skynjunum. Þeir

sem hafa opnast innri sýn sína með hugleiðingu finna fyrir .nærveru Guðs í hjörtum sínum

Drottinn, hjálpaðu mér að umbreyta meðvitund minni frá takmörkunum og veikum hugsunum til þeirrar vissu að þú ert alltaf með mér, styður mig og innblæsir mig með .fallegum hugsunum og stórfenglegum skynjunum

Drottinn, hjálpaðu mér að umbreyta meðvitund minni frá takmörkunum og veikum hugsunum til þeirrar vissu að þú ert alltaf með mér, styður mig og innblæsir mig með .fallegum hugsunum og stórfenglegum skynjunum

Leyfðu mér að minnast þín, Drottinn - jafnt - í erfiðleikum og vellíðan, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku

Ég mun halda minningunni um ást mína til Guðs og þrá mína eftir honum að eilífu logandi, svo að í þeim ljóma megi .ég skyggnast á hans einstaklega fallega andlit

Þegar brosið á andlitinu er í fullkomnu samræmi við .brosið í hjartanu, þá skín bros sálarinnar

Ó, ástkæri Guð minn, ég mun tilbiðja þig að morgni vöku, að síðdegis athafna, í rökkri ellinnar og að nóttu til .hinstu kveðju

Með snertingu innri skilningarvitanna mun ég í dag stilla andlega útvarpið mitt á tíðni geimútsendinga til að losna við .hávaða kvíðans og hlusta á sálm guðdómlegs kærleika

Jafnvel hinir trúuðustu halda stundum að Guð svari ekki bænum þeirra, en hann svarar í hljóði og samkvæmt andlegum lögmálum. Bæn verður að vera einlæg, ásetningur .hreinn og markviss til að fá blessað svar

Drottinn, leyf mér að bjóða sárum hjörtum friðarbalsam, svo að þau megi finna sæta huggun í þér. Gerðu mig að skyndilegum sólargeisla fyrir allar hryggar sálir, lífgefandi regni fyrir þurrar hugir og gjöf góðvildar til þeirra sem eru illa .meðhöndlaðir

Farsæl byrjun í átt að hamingju krefst réttrar lífsstefnu, heilbrigðrar hugsunar, andlegrar stefnumörkunar og djúprar .trúar á Guð

Líf án andlegrar gleði er dauft líf, án ljóma, og byrðar .þess eru þreytandi og þungar

Forðastu hávaða og ys og þys heimsins hvenær sem þú getur og leitaðu að kyrrlátum stöðum þar sem þú getur verið .einn og hugsað um Guð

Hvar sem myrkur misskilnings og sundrunga dvelur, þar .mun ég dreifa ljósi ástar minnar og friðar

Þessi heimur er undarlegur, þar sem allt í honum er háð breytingum og umbreytingum, og þess vegna ætti maður .ekki að leggja hamingjubát sinn að ströndum þessa heims

Við lifum í ótrúlegum heimi. Þeir sem hafa það eina markmið í lífinu að borða, drekka, njóta sín og sofa hafa .enga raunverulega hugmynd um undur mannlífsins

Ó Drottinn, beindu gleðistraumum okkar svo að þeir .týnist ekki í sandi skammtíma nautna

Leyfum ekki samúðarstrauma okkar að þorna og gufa .upp í hrjóstrugum eyðimörkum eigingirni

Láttu rásir tilfinninga okkar blandast við óendanlegt vatn ástar þinnar

Megi ár lífs okkar víkka og vatnsborð þeirra hækka með ríkulegum regni blessunar þinnar, og megi þær fara yfir víðáttumiklar sléttur samkenndar, fórnar og tillitssemi við tilfinningar annarra, svo að þær megi loksins runnið - hreinar .og tærar - út í blessaða hafið þitt

Sá sem biður um velgengni og segir um leið við sjálfan sig: „Ég held ekki að mér muni takast það,“ mun ekki ná .árangri

Bæn verður að bera fram með brennandi trú og auðmjúku hjarta svo að guðleg ljós megi skína og himnesk .blessun megi koma niður

Rétt eins og það er ómögulegt að tala í gegnum bilaðan síma, þá er ómögulegt fyrir manneskju að útvarpa bænir

sínar á áhrifaríkan hátt í gegnum hugrænt tæki sem hefur
verið gert óvirkt af hamri kvíða, áhyggna, óánægju og
.tengingar við hverfula hluti

Með djúpri ró og kyrrlátri sátt við fágaða, uppbyggilega
titringa er hægt að gera við og stilla hugræna tækið þannig
að andlegur móttökukraftur þess margfaldist og þannig
verður mögulegt að senda hjartnæm skilaboð til Guðs á
skilvirkan og árangursríkan hátt og fá blessað svar frá hinum
.Alheyrandi, hinum Móttækilega

Syndu og fljótaðu í óendanlegu hafi friðar og hamingju
handan drauma innra með þér

Ó, æðsti skapari

Skínandi stjörnurnar á himninum, fjöllin og sólarofninn
sem logar af loga eru nokkrar af birtingarmyndum og
.birtingarmyndum algerrar nærveru þinnar

Það er auðvelt að finna Guð með stöðugri íhugun um
hann, einlægri löngun til að þekkja hann og innilegri bæn til
hans. Hann er mesti fjársjóðurinn sem vert er að leita að og
.kanna í djúpum sálarinnar

Þegar eldspýtna brennandi löngunar er slegin á vegg
þráandi sálarinnar, fæðist logi guðdómlegs kærleika í hjarta
.leitarans

Ó Drottinn, fagur hlutir eru fagurir vegna þess að þeir
hafa fengið fegurð að láni frá fegurð þinni, sem er
ómælanlega fallegri en allur sýnilegur fegurð, hvort sem er í
.náttúrunni eða meðal manna

Það er dásamlegt að elska Guð og þjóna hans. Þegar við
finnum hann finnum við kærleika hans í öllum. Enginn máttur
.er meiri en máttur kærleikans í alheiminum

Þegar tveir eða fleiri einstaklingar verða ævilangir vinir
.er það tjáning á hreinni ást eða vináttu sálarinnar

Drottinn, gef mér gleðina af því að vera nálægt þér svo
að ég geti deilt þeirri mestu gleði með öllum, og lát mig sjá
ljós þitt, sem sjónin læknar hjartað og fjarlægir skugga
.áhyggna

Lát ástkæra fuglinn minn sleppa úr búri sjálfskipaðra takmarkana og svífa um ríki frelsisins, syngjandi sálmsönginn, sem ómar öllum kærleiksríkum hjörtum og .samstilltum hugum

Megi andlegir andlegir skynjunargolar okkar bera með sér ilm bæna okkar og ilm vaxandi þráar okkar eftir þér, ó .Drottinn

Þegar ég vildi eitthvað, varð ég glöð þegar ég fékk það, og ég varð aftur glöð þegar ég gaf það einhverjum öðrum

Guð svarar ekki volgum bænum, en hann kemur vissulega til þeirra sem sárbæna hann innilega og einlæglega og ákalla hann með hjörtum sem eru barmafullar .af trú

Jákvæðu reglurnar sem fylgja skal eru góðvild, einlægni, heiðarleiki, kærleikur til annarra, að skoða ásetning sinn og .sjálfstjórn

Ó Drottinn, opna blómknappa hjartna okkar og lát ilm kærleikans sem geymdur er í hjörtum okkar svífa á vængjum .þrárinnar til að hitta þig

Send, Drottinn, geisla sólar visku þinnar til að leiða mig á gleðidögum mínum og ljós tungls miskunnar þinnar .hvenær sem ég geng gegnum myrkar nætur sorgarinnar

Ilmandi, blómstrandi hugmyndir vaxa og þróast úr fræjum hjartnæmra bæna og eru vökvaðar með dögg .hressandi hugleiðslutilfinninga

Þegar við gleymum litla sjálfinu með því að skiptast á vinalegum þjónustum, mun meðvitund okkar stækka og við .munum sjá hið eina mikla sjálf vinna í gegnum okkur

Sönn vinátta er ljósið sem við getum notað til að hjálpa .hvert öðru á lífsins vegum

Ég sé mikla grimmd, hörku og vanvirðingu fyrir tilfinningum í þessum heimi og ég finn enga réttlætingu fyrir því að bæta við þessa hegðun. Ef ég gerði það myndi ég .skaða sjálfan mig

Sigldu hugleiðandi bátnum þínum yfir ólgusjó
.hugrænnar ruglings og skynjunartruflana

Sorg margfaldar sorg og áhrifaríkasta lækningin við sorg
er að snerta guðdómlega nærveru sem huggar sálina og
.gleður hugann

Ó, guðlegi læknir, rek burt sjúkdóma úr líkama okkar,
víkka sjóndeildarhring hugans og frelsa hann frá veikleika og
brothættni, og rek myrkrið úr sálum okkar með geislandi ljósi
.nærveru þinnar

Leiðin til Guðs er malbikuð sannleiksgildi, einlægni,
staðfestu, þrautseigju, einbeitingu, kærleika, þrá, ákveðni og
.trú

Þegar aðferðir manna reynast ófullnægjandi og
árangurslausar verðum við að leita til Guðs almáttugs og
biðja hann um hjálp

Ég ber einn ábyrgð á gjörðum mínum og hegðun því
enginn annar verður yfirheyrður eða dreginn til ábyrgðar
fyrir þær

Þegar sól guðlegrar náðar skín á sjóndeildarhring lífs
.okkar, þá verða blessanir ríkulegar og takmarkanir hverfa

Úr brunni þagnarinnar mun ég draga fram hreint, tært
.vatn guðlegrar visku til að svala andlegum þorsta mínum

Ég aftengdi víra hugans frá þröngum, litlum hluta
skynfæranna og tengdi þá við heim óendanlegrar andlegrar
skynjunar og ég áttaði mig á því að ég lifi í ljósi Guðs sem
hefur umlukið mig og gegnsýrt hvert frumefni veru minnar
.og sál mín hefur fyllst kærleika og friði Guðs

Í spegli andlegrar róar mun ég sjá andlit Guðs

Ó Drottinn, opinbera mér leyndardóm tilvistar minnar og
hjálpa mér að finna stöðuga nærveru þína innra með mér og
,í kringum mig

Frá deginum í dag mun ég leitast við að kynnast Guði án
þess að vanrækja veraldlegar skyldur mínar, sem ég gegni
.nú þegar til að þóknast honum

Á hverjum degi vökvaði ég fræin sem Guð hafði sáð í jarðveg sálar minnar, og þegar sól miskunnar hans skein á þau, spruttu fræin, uxu og báru blessaða uppskeru ánægju .og fullnægju

Einu sinni var einn af mönnum Guðs að baða sig í ánni þegar annar maður kom og byrjaði að þvo hest sinn nálægt þessum réttláta manni og skvetti honum af ásettu ráði vatni af gáleysi. Lærisveinar dýrlingsins urðu æstir og vildu slá árásarmanninn og reka hann burt, en kennarinn þeirra sagði .þeim að gera það ekki heldur láta hann í friði

Skyndilega sparkaði hesturinn í eiganda sínum, braut hann nokkrar tennur og sló þær úr. Góði maðurinn nálgaðist hann ástúðlega og byrjaði að annast hann og lækna hann. Það voru ströng náttúrulögmál, ekki dýrlingurinn, sem .refsaði syndaranum

Guð og alheimslög hans vinna óþreytandi og stöðugt að því að fjarlægja óréttlæti frá öllum þeim sem treysta á Guð, leita hjálpar hans og aðstoða og hvetja hver annan á lífsins .vegum

Ég geri mér grein fyrir því að vinna mín í þessum heimi leiðir til sjálfsþroska svo lengi sem ég leitast við að kanna .alla möguleika sem í boði eru og njóta góðs af þeim

Friður er merki um andlega starfsemi. Þess vegna mun ég mæla andlega starfsemi mína út frá þeim friði sem ég .finn innra með mér

Drottinn, lát mig átta mig á því að viska þín heldur uppi .skilningi mínum og að alnærvera þín gegnsýrir líf mitt

:til að vera viss

Með því að viðhalda heilsu minni og lífsþrótti og með því að fylgja siðferðisgildum hjálpa ég mannkyninu með lífsstíl mínum

Þegar ég var blindur fann ég engar dyr sem leiddu til þín, en nú þegar þú hefur opnað augu mín finn ég dyr alls staðar

Með dögun geislandi birtingar þinnar munu rósir þrá minnar blómstra í garði hjartans míns, og ég mun flétta krans úr þessum rósum og setja hann á blessaðan þröskuld .þinn

Ó Drottinn, þegar geislar kærleika þíns skína inn í andlegt rými mitt, hverfur þoka fáfræðinnar og ský .óvissunnar hverfa

Ó, ljósbrunnur, þú ert falinn á bak við veggi geimgeisla. Opnaðu glugga sjónar minnar svo ég geti séð þig birtast alls .staðar

Ég mun biðja um öryggi og tryggð fyrst og fremst og alltaf með því að hugsa stöðugt að ég sé alltaf undir guðlegri vernd

Elsku Guð minn, ef ég villist af réttri leið, taktu í hönd mína og leiðdu mig aftur á hana. Ef mér mistekst, hjálpaðu mér að ná árangri og umfram allt, ef ég er fáfróður, hjálpaðu .mér að öðlast visku

Að taka staðfasta ákvörðun um að vera hamingjusamur mun hjálpa þér. Ekki bíða eftir að aðstæður breytist og ímynda þér að vandamálin þín liggi þar. Og ekki láta óhamingju verða venjubundinn hluta af lífi þínu, svo að það hafi ekki neikvæð áhrif á þig og þá sem eru í kringum þig. Ef þú ert hamingjusamur er það blessun fyrir þig og aðra; ef þú býrð yfir hamingju, þá býrð þú yfir öllu og hamingja þín þýðir .að þú ert í sátt við Guð

Það sem við gerðum í gær mótaði eðli nútímans okkar, og gjörðir nútímans munu ákvarða hvernig morgundagurinn verður

Fáfræði verður fyrst að útrýma innan okkar, og nærvera hennar mun síðan hverfa utan frá okkur

Allar hverfular ánægjur og tímabundnar metnaðarfullar væntingar nota ég sem knippi af prikum til að kveikja eilífan .loga guðlegrar þekkingar

Guð mun opinbera sig mér ef hugsanir mínar um hann .eru sterkari en ágengar hugsanir og allar andlegar truflanir

Ég mun fylla hjarta mitt með hvíslandi öldum sálarinnar og hella hressandi, geislandi vatni löngunar í bikara þyrstra .sálna

Bylgjan verður að finna fyrir snertingu hins víðáttumikla hafs sem ber hana uppi. Ég finn fyrir hinu umlykjandi haf .andans sem meðvitund mín svífur í óendanlegu dýpi hans

Ég mun leggja mig fram um að komast að sannleikanum sem er falinn á bak við grímurnar sem hylja hann, þá verð ég .ekki undir miskunn ytri afla kominn

Ég trúi því að hjálpin komi þegar hennar er mest þörf, því að guðleg lögmál virka á áhrifaríkan hátt

Hver er tilgangur lífsins ef það er laust við erfiðleika sem við stöndum frammi fyrir og áskoranir sem við stöndum ?frammi fyrir

Á augnabliki, litað af sorg og hulið örvæntingu, heyrði ég :rödd þína hvísla

Verndandi sól mín skín jafnt á björtustu og dimmustu stundum lífs þíns. Trúðu, brostu og láttu græðandi ljós mitt .skína í gegnum gegnsæi brosa þinna

Ó Drottinn, sameina hjörtu okkar í musteri guðdómlegs kærleika þar sem æðsta nærvera þín skín í allri sinni dýrð og .ljóma

Látum okkur átta okkur á því að þú ert eina markmiðið sem við stefnum að. Gleymdu okkur ekki, jafnvel þótt við gleymum þér, og mundu okkur, jafnvel þótt við munum ekki .eftir þér

Þrá okkar eftir þér kann að koma og fara, skína og dofna, en þú ert trúr sáttmálanum að eilífu, þú góði og .kærleiksríki

Taktu á móti þrá sálna okkar og ást hjartna okkar, ó Drottinn

Ég kastaði ástarneti mínu í meðvitundarhafið og fékk dýrmætan afla

Ég bið þig, Drottinn, að ljós sálar minnar blandist þínu stærra ljósi og að hjarta mitt slái af guðdómlegri kærleika

þínum, svo að ég megi dreifa ljósi þínu og kærleika í öllum .sáttum sálum

Í dag mun ég helga tíma með Guði, hunsa tilgangslausar .hugsanir og hafna fölskum blekkingum

Gleðigeislarnir sem fylla himin kyrrðar minnar boða komu þína, hvort sem þú opinberar þig núna eða síðar, þá er ég viss um að ég mun hitta þig einn daginn, þig sem hjarta .mitt elskar og sál mín þráir

Það eru til tvenns konar umhverfi: innra umhverfi og ytra umhverfi. Ég mun vernda mig fyrir neikvæðum áhrifum .og leitast við að ná sannleika og réttlæti

Ég geri mér grein fyrir því að það er meira gott en illt í þessum heimi vegna þess að Guð er mesti máttur tilverunnar

:hönnun

Á hverjum degi mun ég vera virkur bæði á andlegu og líkamlegu stigi, því andleg stöðnun og líkamleg óvirkni eru .bæði skaðleg andlegum framförum

Ó, ástkæri Guð minn, opna fyrir mér það auga sem sér ekkert í tilverunni nema þig og skynjar ekkert í allri fegurð .nema þína dýrlegustu fegurð

Við vorum blekkt af hinum flótta veiðimanni jarðneskrar tilveru, þar sem við fljótum í grunnu, grunnu vatni falsks .öryggis og öryggis, net banvænnar fáfræði lokaði okkur

Ó, almiskunnsami, frelsa okkur úr hættulegu vef veraldlegra langana og metnaðar og hjálpa okkur að kafa djúpt í kyrrláta samfélagsgerð svo að við megum frelsast að .eilífu úr netum blekkinga og gildra blekkinga

Ég finn fyrir því að ég er umkringdur ljósi Guðs, þar sem .ríkir ró, friður og andleg gleði

Ég mun þvo burt drullu fáfræðinnar svo að hreint ljós andans megi skína í gegnum mig

Einhver gæti verið að mistakast efnislega, siðferðilega og andlega, en ef viðkomandi tvöfaldar viðleitni sína og staðfestir að guðlegt ljós skín á hann, mun hann finna fyrir

nálægð Guðs og aðstæður hans munu batna. Guð svarar einlægum bænum og jákvæðri hugsun, og þetta er áhrifarík .leið til að yfirstíga hindranir í átt að árangri

Áður en einstaklingur framkvæmir aðgerðir hefur hann frjálsan vilja, en eftir að verknaðurinn hefur gerst koma afleiðingarnar, hvort sem honum líkar betur eða verr; þetta er lögmál karma. Þess vegna er skynsamlegt að hugsa áður .en hann framkvæmir aðgerðir

Þeir sem þrá frið og njóta guðdómlegs sætleika verða að greiða verðið, og það verð er að helga nauðsynlegan tíma til að rækta ró og skapa frið. Áhrifaríkasta leiðin til að sigrast á .streitu er að samræma innri frið, gleði og ró

Drottinn, hendur mínar vinna fyrir þig. Þú hefur úthlutað mér hlutverki í þessum heimi og allt sem ég geri geri ég þér .til heiðurs

Þegar við gefum líf okkar Guði, uppgötvum við að lífið umbreytist í fallega sinfóníu. Og ef við reynum að finna fyrir nærveru Guðs þegar við sinnum öllum verkefnum okkar, munum við uppgötva að hann velur okkur sérstök verkefni á .hverjum degi og hjálpar okkur að klára þau

Í því að sýna fram á verðleika andans liggur eina leiðin til að lifa í friði innra með okkur, krafturinn til að breyta .heimili í paradís

Ég mun sigra dramb með auðmýkt, hatur með kærleika, spennu með rósemi, eigingirni með óeigingirni, illsku með góðu, fáfræði með þekkingu og kvíða með friði þess að .hugsa um og hugleiða Guð

Allar gjörðir okkar ættu að vera leiddar af innri rödd .andlegrar meðvitundar

Það er betra að einfalda líf okkar. Ég hef séð upplýst fólk, sparsamt í mat, lifandi við vandvirkar aðstæður, en samt með líkama fullan af virkni og lífsþrótti, vegna þess að það hefur þjálfað hugann til að reiða sig ekki eingöngu á ytri .uppsprettur heilsu og ánægju

Fljúgðu flugvél kyrrðarinnar yfir hæstu tinda viskunnar og reikaðu um land eilífrar fegurðar og endurnýjaðrar hamingju

Varðveit mig frá illu, Drottinn, og blessa mig, svo að ég heyri ekki illt, sjái ekki illt, mæli ekki illt, anda ekki illu, snerti .ekki illt, ber ekki illt að mér og hugsi ekki illt

Vertu með okkur á hverjum degi, Drottinn, svo að við megum sinna skyldum okkar með ánægðum sálum og .hjörtum ilmandi af heilögu nærveru þinni

Við leitum til andlegra kenninga vegna þess að við viljum losna við þjáningar okkar. Veraldlegar aðferðir og nálganir eru ekki lausnin. Guð er lausnin. Það er kominn tími til að mannkynið vakni og reki burt myrkur fáfræðinnar með ljósi viskunnar. Það besta í lífinu er að lifa í helgidómi .hreinnar samvisku

Næstum allir finna að þeir eru ekki að taka andlegum framförum, það er að segja að þeir séu ekki að breytast eða bæta sig þrátt fyrir viðleitni sína. Margir þættir geta hindrað framfarir okkar og það er skylda okkar að líta á lífið hlutlægt, gagnrýnið og greinandi til að bera kennsl á þessa þætti og .læra hvernig á að takast á við þá og sigrast á þeim

Sá sem veitir öðrum sálræna og efnislega aðstoð og hjarta hans er fullt af góðvild og samúð mun komast að því .að það sem hann gefur kemur honum til baka

?Óskatréð Hvað hefur áunnist

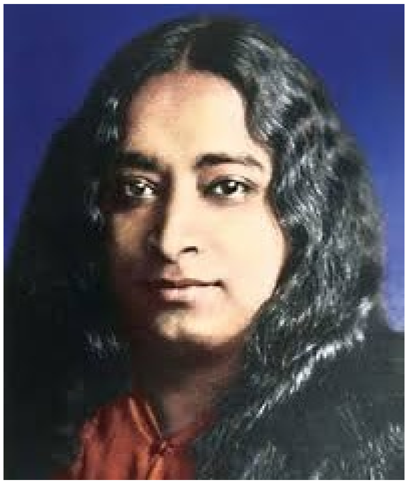

Fyrir löngu síðan bjó guðhræddur einsetumaður í ákveðnu landi og eyddi mörgum árum í að ferðast milli fjalla .í leit að sjaldgæfu tré sem kallaðist Óskatréð

Sagan segir að þessi undursamlegu tré hafi verið gróðursett af nýmfum Paradísar og aðeins asketar finnist þau sem umbun fyrir stranga iðkun þeirra við strangar andlegar aga. Sagt er að þessi tré hafi máttinn til að uppfylla óskir og .langanir allra sem sitja undir greinum þeirra

Þessi einsetumaður fannst innst inni að hann hefði átt skilið að finna þetta tré þökk sé óþreytandi viðleitni sinni, sjálfviljugri umfjöllun sinni um erfiðleika og þeirri ströngu aga sem hann hafði sett sér. En þrátt fyrir allar þessar athafnir og æfingar voru lexíur sem hann átti enn eftir að læra. Þótt hann þráði uppljómun, þá bar hann einnig aðrar, minna .mikilvægar langanir

Meðal þessara þráa var þráin að finna Óskatréð. Ójöfnu fjallstígarnir höfðu slitið niður berfætta fætur hans í óþreytandi leit hans að því sem hjarta hans þráði og uppfyllingu dýpstu þráa hans. Innri tilfinningar hans fullvissuðu hann stöðugt um að ósk hans yrði uppfyllt og að tréð biði hans sem náttúruleg umbun fyrir andlega viðleitni .hans, sem fór fram úr getu og þreki venjulegs manns

Vinur okkar hafði rétt fyrir sér. Í einum dalnum í háfjöllum fann hann tré með breiðum laufblöðum og vissi strax með innsæi sínu að það var fjársjóðurinn sem hann .hafði alltaf leitað að og þráð að finna

Ákaft og tafarlaust nálgaðist hann greinar trésins sem hann fagnaði og settist undir. Til að upplifa einstaka krafta þessa einstaka trés lokaði hann augunum og sagði við sjálfan sig: „Ef þetta er sannarlega óskatré, þá látum það “!verða mér sterkt virki

Ekki fyrr en þessi hugsun hafði dottið honum í hug birtist stórkostleg höll við hliðina á trénu, umkringd gróskumiklum görðum fullum af ferskum rósum, ilmandi basil og turnháum .trjám

Hann fagnaði þessu kraftaverki og varð gagntekinn af himneskri gleði yfir því að hafa fengið sína kærustu ósk uppfyllta, því hann hafði loksins fundið tréð sem hann hafði alltaf leitað að. Hann beið ekki lengi áður en hann lýsti næstu ósk sinni og sagði: „Ég vil sjá í kringum mig kór meyja sem bera mér fram fínasta og ljúffengasta mat á gullfötum og bera mér fram drykki sem eru ljúffengari en silfurkönnur í “.bikurum sem skína eins og glóandi gull

Á augabragði rættist ósk hans, því fyrir framan sig stóð borð hlaðið alls kyns ljúffengum réttum á gulldiskum, og fagrar meyjar buðu honum upp á fjölbreyttan mat og drykk .sem sæmilega höfðingjum og höfðingjum

Þegar hann áttaði sig á því að nýja kastalinn, garðarnir og ávaxtargarðarnir í kring þurftu öryggis og verndar, bað hann tréð að mynda öflugan her til að vernda hann og nýju fjársjóðina hans. Strax birtist stór her og setti upp herbúðir nálægt kastalanum, á meðan fullbúnir verðir stóðu við .hallarhliðið til að veita nauðsynlega vernd

Eftir að hafa notið hinnar ríkulegu og yfirþyrmandi veislu hóf hann að skoða nýju höll sína. Hann gekk upp gljáðan marmarastigann og gekk um gimsteinaskreyttu herbergin, .sem voru stórkostleg og ljómandi

Að lokum varð heppni einsetumaðurinn okkar þreyttur á göngunni og leitaði friðar og hvíldar í einu af herbergjunum á jarðhæðinni. Lágu gluggarnir í því herbergi voru í skugga .löngu greinanna á dýrðlegu óskatrénu

Þegar hann lagðist niður á rúm við gluggann tók hann eftir því að þykkar greinar óskatrésins skyggðu á ljósið og hann fann til einmanaleika, ótti læddist inn í hjarta hans. Þögnin var aðeins rofin af fáeinum hljóðum og hann velti fyrir sér hvort þau kæmu úr garðinum eða frá villidýrum .skógarins sem ráfuðu frjálslega handan hallarmúranna

Þegar kvíði hans jókst, kom sterk hugsun að honum og hann sagði við sjálfan sig: „Það er satt að það er öflugur her hér til að vernda mig, en ég sé engan hermann standa

nálægt þessum glugga og glugginn er ekki varinn af járnneti. Hvað ef tígrisdýr úr skóginum tekst að komast inn um gluggann? Í því tilfelli mun það gleypa mig og það verður “.endirinn fyrir mig

Ekki fyrr en þessi hugsun um ótta hafði dottið honum í hug stökk grimmur tígrisdýr út um gluggann, greip skelfingu .lostinn einsetumann og lagði af stað (til að gleypa hann)

Því miður gerði einsetumaðurinn sér ekki grein fyrir því að óskatréð gerði ekki greinarmun á góðum og slæmum hugsunum. Tilgangur þess var að uppfylla hugsanir sem kviknuðu í hjörtum þeirra sem báru þær. Vissulega var óskatréð ímynd einsetumannsins öflugrar hugsunar og það .var síðasta ósk hans

Sérhver einstaklingur býr undir töfrandi óskatrénu sem .uppfyllir allar óskir þeirra. Það tré er viljastyrkur

Sá sem ekki hefur enn náð tökum á óskum sínum, löngunum og hugsunum ætti að þakka Drottni sínum, því óagaðar hugsanir hans rætast ekki strax, annars myndu þessar villtu langanir valda sjálfvirkri birtingarmynd óheppinna tígrisdýra sem myndu ráðast á eiganda sinn og .aðra

Siðferði sögunnar er mikilvægi þess að einbeita hugsunum sínum að jákvæðum og góðum hlutum á meðan maður situr undir greinum óskatrésins, sem er ekkert annað .en vilji og máttug hugsun mannsins

Að einbeita hugsunum sínum að ótta, mistökum, veikindum og fáfræði getur valdið því að skrímsli komi fram úr ósýnilegum heimi hugsunarinnar, skapar endalaus vandamál og kemur manni á óvart með því sem maður þráir .ekki

Brot úr visku Baramhaníanna

Frábært fólk eru fyrirmyndir
Þótt líkami þeirra væri takmarkaður

En þau gerðu sér grein fyrir því að þau voru hluti af óendanlegu hafinu
Og að öll einstök form
Þau eru öldur á brjósti geimhafsins
Í þessum heimi takmörkum við okkur sjálf og hömlum okkur
Innan marka lítillar fjölskyldu
En þegar við elskum náunga okkar, þá vöxum við upp
Þegar við elskum landið okkar, verðum við stærri
Þegar við elskum allar þjóðir og fólk, verðum við miklu meiri
Og þegar meðvitund okkar verður djúpt sokkin í Guð í lífinu eftir dauðann
Eða í þessum heimi í gegnum djúpa íhugun
Jafnvel þótt við séum í efnislegum líkama
Við skiljum í raun raunveruleikann
Hafið er öldurnar
Og að öldurnar komu upp úr hafinu
Úr safninu okkar: Bréf
Kæru vinir, skjalasafn okkar inniheldur
Byggt á brotum úr þúsundum bréfa sem lesendur sendu
Þau frá mismunandi löndum lýstu reynslu sinni
Með kenningum meistara Paramhansa Yogananda
Hér hef ég þýtt sýnishorn af þessum bréfum
Vegna þess að það passar við margar af athugasemdum þínum og skilaboðum
Þetta er sönnun þess að reynsla mannsins er ein
Og að opin hjörtu og samhljóða hugsanir
Þau hittast, hvar sem þau eru stödd
Með kærleika, góðvild og friði
Ef þú vilt fá fleiri svona skilaboð
Ég myndi með ánægju bjóða upp á meira
Með einlægri hlýju og bestu óskum
Mahmoud Abbas Masoud
Lestu nú nokkur af skilaboðunum

Þessar kenningar hjálpuðu mér að kanna upp á nýtt
Óendanlega friðurinn sem býr í öllum hjörtum okkar
Það gaf mér dýpri trú á framtíðina
Og ég jók kærleika minn til Guðs og þeirra sem þekkja hann
Það inniheldur sannarlega ljós og blessun
* * *
Ég finn fyrir mikilli þakklætistilfinningu til Guðs
Hver leiddi mig að þessum andlegu kenningum
Ég er gagntekinn af þakklæti og virðingu
Fyrir hjálpina sem ég fékk, þökk sé Guði
Og fyrirlestrar hins vitra Paramahansa
Mér finnst líka eins og ég hafi lagt af stað í frábært ævintýri
Að uppgötva falda fjársjóði sálarinnar í námum lífs míns
* * *
Í kenningum meistara Paramahansa
Ég fann stöðugt rennandi uppsprettu friðar, styrks og lífskrafts
Það er erfitt að telja upp alla þá kosti sem fylgja því
Inn í daglegt líf mitt frá háleitum hugsunum hans
* * *
Ég les þessa fyrirlestra aftur og aftur
Í hvert skipti sem ég uppgötva nýja hluti, eins og
Ég hef aldrei lesið það áður
Fyrir mér er þetta ört vaxandi og ríkuleg orkulind
Frá guðlegri þekkingu, innblæstri og kærleika
* * *
Því meira sem ég les þessar kenningar með einbeitingu og íhugun
Alltaf þegar ég finn fyrir marktækum framförum í lífi mínu
Á efnislegu, sálfræðilegu og andlegu stigi
Það hefur segulmagnaða eiginleika
Að laða að sér gæsku og allt gott

* * *
Þegar ég les þessi fyrirlestra
Ég fór að finna fyrir því að ég væri á uppleið
Ég klíf vitsmunalegar og andlegar hæðir
Ég var ekki meðvitaður um það áður
Ég finn líka að þetta hefur bætt líf mitt margt
Og gerði það ríkara og fjölbreyttara
Áður fyrr var ég hálf vakandi
Og nú finn ég fyrir aukinni meðvitund
Og næmi í tilfinningum
Ósk mín er að hjálpa til við að dreifa þessum hugmyndum
Svo að aðrir geti notið góðs af því eins og ég hef notið góðs af því
* * *
.“ Ég er nýbúinn að lesa „Hvísl frá eilífðinni
Til kennarans Paramhansa, og ég finn gnægð friðar
Guðleg ást fyllir alla mína veru
-
Samanburður á auðmýkt og hroka
Auðmýkt er frjósamur dalur meðvitundar
Þar sem guðdómlegt regn hellist ríkulega niður og safnast saman
Og það er líka ómögulegt fyrir regn að safnast saman á fjallstindi
Þannig geta vötn þekkingar ekki safnast saman á höfuð .hrokafulls drambs
Hroki lokar dyrum að viðurkenningu og opinskáu umhverfi, þar sem þekking kemst inn
Auðmýkt opnar dyrnar á víðum vettvangi
Hann kallar eftir visku til að koma og staðfesta
Hroki er sýnilegur ljótleiki skrifaður á andlit hrokafulls manns
Fólk hræðist hann og heldur sig frá honum

Auðmýkt er ljúfur ilmur sem gerir eiganda sinn
.ástfanginn og eftirsóknarverðan af öllum
Hroki stafar af minnimáttarkennd
Sem birtist sem það sem kallað er yfirburðaþrengsli
Þótt auðmýkt sé fædd af visku
eða sjálfsþekking
Hroki hafnar leit að sannleikanum
Hvað varðar auðmýkt, þá er hún mild og tekur vel á
.móti sannleikanum
Hann biður hann að ganga inn í hið allra helgasta í sálu
sinni
Hroki sýnir vanmátt sinn í gegnum misheppnaðar
.tilraunir sínar
Að gera lítið úr öðrum og láta þá líta smáa út
Auðmýkt er hins vegar frábært merki um skilningsrík
.hjörtu
Skínandi dæmi um mikilmennsku og göfugmennsku
Hégómi er gegnsær skikkja sem hégómagirndinn ber
Auðmýkt er klæði reisns og hógværðar
Hroki rekur vini og sannleika úr lífi sínu
Auðmýkt laðar að sér vini og skilning
Hrokafullur maður er eins og tóm blikkdós sem gefur frá
sér hljóð þegar bankað er á hana
Hinn auðmjúki maður er eins og ílát fyllt af blessuðum
drykk viskunnar
Auðmýkt er aðlaðandi; hún dreifir hamingju í kringum
.sig
Það laðar að sér einlæga vini og góðar sálir
Hinn auðmjúki maður færir gæsku og blessun inn í líf sitt
Með auðmýkt sinni, eins og fersk, ilmandi rós
Megi Guð fylla líf þitt hamingju og gleði
Metnaður og vanræksla
Metnaðurinn til að verða milljónamæringur
Ást á auð og græðgi eftir smjaðri
Það er falskur staðall um sanna hamingju

?Og hver vill verða milljónamæringur á þennan hátt
Hann meiðir sig ekki bara
Það skaðar líka aðra
Því það leiðir þá niður slóðir sem leiða til eymdar og ömurleika
Til dæmis, einfaldur starfsmaður á hóteli
Sá sem sér milljónamæring í dýrum fötum
Hann stígur út úr lúxusbíl með stolti og hroka
Það er ekið af einkabílstjóra
Hann öfundar hann fyrir augljósar blessanir hans
Hann reynir að líkja eftir lífsstíl sínum
Hann grípur til þess ráðs að taka lán og kaupa bíl, kannski notaðan
Það krefst dýrs viðhalds
Og hann kaupir sér aðra lúxusvörur
Sem hann trúir ranglega
Það mun gefa honum ákveðið útlit
Frá tómum glæsibrag og tálsýnum auðæfum
Hann er fátæk sál sem spilar fjárhættuspil með fátækum fjármunum sínum
Hann setur sig í vandræði sem hann hefði auðveldlega getað forðast
Fáir eru þeir sem átta sig á
Sá sem fórnar heilsu sinni og hamingju
Á altari ótta og erfiðisvinnu
Taugaáfall og hjartavandamál
Til þess að verða milljónamæringur
.Hann leiðir í raun afvega hina einföldu og óvitru
Að ganga á hálum slóðum
Þar sem lífið er mælt með blekkjandi útliti
Að þykjast vera hamingjusamur
Hvað varðar falska staðalinn sem
Auður er æðsta markmið lífsins, ekkert annað markmið er fyrir utan hann
Þetta fær fólk til að grípa til blekkinga og sviksemi

Að blekkja einföldu mennina og ræna þá lífsviðurværi sínu
Óhóflegir lífsstílsvenjur
Óháð því hvernig peningarnir eru aflað
Að hafa ánægju af hrósi og smjaðri er merki um barnaskap
Vegna ógeðfellds hroka og viðbjóðslegs framhjáhalds
.Allt þetta knýr auðsækjendur til meiri græðgi
Og að finna upp á óheiðarlegum aðferðum
Eða grípa til fjárkúgunar og siðlausra starfshátta
Að eignast meiri lúxus
Sem líkist marinuðu reyrsveppi
Sem særir höndina sem heldur á því
Og ekki reiða þig á það
lúxuslíf
Löngunin til að eignast peninga með hvaða hætti sem er
Og kvíða við að búa í hóflegu húsi
Og óttinn við að missa fjárhagsstöðu
Í augum fjölskyldunnar og samfélagsins
Auk eigingirni
Þetta eru allt boðberar ranglætis
Óreiknuð ævintýri
Tap á samkennd með þeim sem þurfa á því að halda
Ef allir lifðu einföldu lífi og klæddu sig einföldu
Tískunni fyrir lúxuslífi er lokið
Sem leiðir oftast
Of mikil eymd og gremja
Og fólk reyndi að rækta andlega eiginleika
Og göfuga edikið í staðinn
Sjálfselska verður að útrýma
Hann lifði einföldu lífi og hugsaði fágað
Staðall og prófunarviðmið
Engin viðskipti eða samvinna er nauðsynleg
Með þeim sem eiga safnaðan auð
Þeir sem finna ekki það sem aðrir finna

Hjörtu þeirra mýkjast ekki gagnvart vesalings bræðrum sínum
Jafnvel þótt þeir sæju þá í tötrum og sveltandi
Auður í sjálfu sér er ekki synd
Það gæti frekar verið blessun í höndum góðra og örlátra .manna
Þeir sem Guð hefur auðgað af mikilli náð sinni
Þeir sem njóta þess að hjálpa öðrum
Og lyftu martröð fátæktar og óréttlætis af herðum sér
Orð hafa gríðarlegt vald til að byggja upp eða eyðileggja
Til samúðarkveðja og huggunar
Eða til að kremja anda og sundra tilfinningum
Það eru orð sem skapa rugling og rugling
Orð sem eyða áhyggjum og róa hjörtu
Það veitir sjálfstraust og þægindi
Orð sem kveikja hörð stríð
Orð til að milda andrúmsloftið
Og það léttir á óheppni og byrðum
Guð hefur gefið manninum margar gjafir
Þetta felur í sér hæfni til að tjá sig
Í töluðu, rituðu og heyrðu orði
Til að tryggja innihaldsrík og náin samskipti milli fólks
Mannkynið er ein fjölskylda
Óháð því að það virðist vera ólíkt í sjónarmiðum
Látum orð vera verkfæri til að færa fólk nær, ekki til að hræða
Til að innræta fullvissu, ekki til að valda ótta og óánægju
Að skapa sátt, ekki að sá sundrungu
Að fjarlægja hindranir og hömlur
Nei við að fylla stígana af þyrnum og hindrunum
Sagan af notandanum sem kenndi konunginum
Fyrir löngu síðan sagði konungur einum þegnum sínum
að nema hann svaraði ákveðinni spurningu, þá biði gálginn .hans
“ ?Maðurinn svaraði: „Hvað er spurningin, yðar hátign

Konungurinn spurði: „Segðu mér, hvar er guðdómleg
“ ?meðvitund staðsett

Maðurinn bað konunginn um tveggja vikna frest til að
.koma með svarið og konungurinn varð við beiðni hans

Hann sneri síðan aftur niðurdreginn á vinnustað sinn og
sagði vinnuveitanda sínum að ef hann svaraði ekki spurningu
konungsins innan tveggja vikna myndi hann gjalda fyrir það
.með lífi sínu

Notandinn, sem var þekktur fyrir djörfung og greind,
sagði við hann

Leyfðu mér að fara fyrir þína hönd og ég mun svara „
“ spurningunni sjálfur

Notandinn fór til konungsins og sagði við hann

Fyrst af öllu, leyfðu mér að sitja í hásæti þínu, því á „
meðan ég segi þér eitthvað sem þú veist ekki, þá er ég
“. meistari þinn

Konungurinn færði notandanum hásæti sitt og sagði

“ ?Segðu mér, hvar er guðleg meðvitund staðsett „

“ Notandinn sem sat á hásætinu svaraði: „Færðu mér kú

Kýrin var færð inn og notandinn spurði: „Hvar er
“ ?mjólkin

“ Konungurinn svaraði: „Í júgrinu

Notandinn svaraði: „Það er ekki raunin, mjólk er ekki
bara í júgrinu heldur í öllum hlutum líkama kúarinnar, því
“. mjólk er kjarni kúarinnar

Þá bað notandinn um skál af mjólk, og þegar honum var
“ ?færð skálin spurði hann konunginn: „Hvar er smjörið

“ Konungurinn svaraði: „Ég sé ekkert smjör

Notandinn sagði: „Smjörið er þarna, en það er dreift um
alla mjólkina. Hrærið mjólkina og smjörið mun aðskiljast og
“.fljóta upp á yfirborðið

Rétt eins og mjólk er til staðar í öllum hlutum líkama
kúarinnar og smjör er dreift um allar mjólkursameindir,
þannig er guðleg meðvitund til staðar í hverju atómi
.tilverunnar

Þannig bjargaði viska notandans lífi vinnuveitanda hans,
.þar sem konungurinn fékk rétta svarið við spurningu hans

Guðleg meðvitund er ekki eingöngu til staðar hjá upplýstum; hún er til staðar í sálum og hjörtum allra. Hver sem kafa djúpt í hugleiðslu mun opna dyr hjarta síns, finna fyrir nærveru guðlegrar meðvitundar og lesa lífsins bók. Án þessarar raunverulegu tilfinningar mun spurningunni standa .ósvarað

Vitrir menn segja
Til þess að einstaklingur geti verið gagnlegur í lífinu
Hann verður að losa sig við allar illar áætlanir
særandi tilfinningar og löngun til hefnda
Jafnvel réttlætanleg óánægja
Ástin má ekki vera afsett
Ástin ætti að sigra tilfinningar
Það myndar grunninn að samskiptum milli fólks
Það eru hlutir og áhugamál í lífinu sem eru ómælanlega betri
Frá því að kynda undir hatri og gremju
Að skipuleggja að skaða og fella aðra
Og rigna niður eldum helvítis
Jafnvel þeir sem haga sér á ákveðinn hátt
Það er ekki við hæfi göfuglyndis mannlegrar stöðu
Ef mannkynið myndi bara hætta að kynda undir og magna upp illsku
Í staðinn notar hann auga ánægjunnar
Sem hinn almáttugi skapari gaf honum
Að einbeita sér að því að gera gott fyrir sjálfan sig og aðra
Vegna þess að takmarka hugsanir og tilfinningar við hatur
Að gera góðverkfæri óvirk
Sem Guð hefur gefið mannkyninu svo að það megi nota það
Á stuttri ferð sinni til þessa lands

Misráðin einbeiting leiðir til harðnandi hjarta
Og til að vekja upp illar grunsemdir og fjandsamlegar tilfinningar
.Ef það festist í hjartanu er erfitt að losna við það
Þetta er ömurleg staða þar sem svartsýnin hefur orðið .að gulnun
Allt sem er fallegt verður ljótt, og allt sem er dásamlegt verður ljótt
Jafnvel heilbrigðistæki verða að framleiðslutækjum
Eiturefni og hinn örlagaríki sjúkdómur
Það er helvíti
Guð varðveiti okkur og ykkur frá því
Og um illsku hans og illsku hans
Friður sé með þér
Megi þú alltaf vera umkringdur kærleika

Sól alheimsvitundar

Þessi grein birtist í fyrsta tölublaði tímaritsins East and West árið 1925. Þetta tímarit, sem síðar varð þekkt sem Self-Knowledge tímarit, var stofnað í einum tilgangi: að færa fólk nær hvort öðru og sýna það besta af þeim einstöku eiginleikum og einkennum sem þjóðir búa yfir, sem hafa stuðlað og halda áfram að stuðla að því að byggja upp hina .miklu mannlegu byggingu á þessari plánetu Jörð

Hinn mikli kennari vann í mörg ár að því að efla anda kærleika og bræðralags meðal fólks, hvatti til skiptis á reynslu og þekkingu til að gera lífið dásamlegra, fallegra og innihaldsríkara. Í þessu sambandi sagði hann: „Þörf okkar eftir þekkingu ætti að fá okkur til að gleyma smávægilegum ágreiningi okkar og hvetja okkur til að taka fúslega við sannleika annarra. Látum Austurlönd og Vesturlönd búa sig undir að skiptast á því besta sem þjóðir þeirra búa yfir, því allir eru bræður og systur og við erum öll börn hins eina “.alheimsföður

Ég sat á litlum hæð með lokuð augun og horfði á kolsvarta myrkrið sem umlukti mig. Í fyrstu sá ég ekkert nema myrkur, en samt var ég að leita að einhverju óþekktu .en kunnuglegu og þekktu á sama tíma

Ég opnaði augun og horfði á stórkostlegan, gleðilegan heim, skreyttan endalausri tunglsljósi og glitrandi stjörnum í víðáttum geimsins, brosandi akra og hæðir með smaragðsgrænum grasum mjúkum eins og flaueli, glitrandi fjallgarða, öldur sem brotna á ólgusjó og borgir sem státa af óteljandi afrekum og uppfinningum mannkynsins. Samt sem áður virtist allt sem ég sá ávíta mig fyrir að sóa tíma mínum í hugleiðingar, ásaka mig um að vera draumóramaður, týndur .í heimi fantasíu

Heimurinn sagði við mig: „Hvers vegna lokar þú augunum og snýr fegurð minni frá sjónum þínum og býrð í “?tómleika og myrkri tómleika

Ég hvíslaði til baka: „Ó, djarfi innbrotsþjófur, væri það ekki fyrir innri fegurð, þá hefði fegurð þín hvorki ljóma né “!geisla

Um leið og þessi hugsun rann upp í hugann fann ég falinn kall frá djúpum krók sálar minnar, skilningarvit mín .titruðu og frumur líkama míns lifnuðu við

Ég lokaði augunum aftur og sá haf af myrkri. Ég horfði fast inn í hjarta hins kolsvarta dimma, leitandi að ljósglætu – ljósi sem ég vissi að var til, sem ég þurfti aðeins að leita að þar til ég fann. Skyndilega sá ég daufa, næstum bjarta hugsun koma fram úr einu horni þessa djúpa, leynda herbergis. Ég beindi athygli minni að þessari daufu hugmynd og hún skein skærar og skærar þar til hún opinberaði falda .dýrð sína

Og ég uppgötvaði að ég gat séð þar án augna og séð hverja hugsun skína eins og elding sem blikkar og hverfur svo, eða skína eins og hópur af gnægð af blikkandi loftsteinum sem gefa frá sér ljósgeisla sem birtist skyndilega og hverfur svo á himni hugans. Ég gat talið hverja einustu

leiftur, hvern neista og áttað mig á tíma- og orkugildi hvers !og eins. Hvílík dýrðleg frumspekileg sýn

Og ég gat líka heyrt án eyrna minna, og ég hlustaði svo skýrt á daufa en þrumuþunga rödd hugsana minna. Já, ég hlustaði á lága hvísl samviskunnar og þögla rödd viskunnar. Ég heyrði allt sem þessar raddir sögðu svo skýrt, eins og ég hefði aldrei heyrt það áður. Og í fyrsta skipti fann ég nærveru þessara ósýnilegu, innri ættingja. Ég skynjaði samúð þeirra og sinnuleysi gagnvart mér. Þessir ættingjar sem höfðu lifað fyrir löngu síðan í djúpi tilveru minnar, í dimmum herbergjum, að skipuleggja, samhæfa og móta örlög mín. Samt voru þeir huldir, auðmjúkir og huldir, eins og .þeir hefðu enga nærveru eða tilvist

Hvílíkt starf þið vinnuð, leyniættingjar og vinir! Hví ?komið þið ekki svona skýrt og opinskátt fram

Ertu hræddur við gróf og hrjúf augnaráð mannlegrar hugsunar? Eða kannski óttast þú að birtast í fölum rökkri hugarfari sem eru ófærir um fágaða og fínlega hugsun! Eða kannski ertu hræddur við að kafna af ofsafengnum titringi !þétts efnis

En hvað þú ert snjall í að laumast út úr dimmum herbergjum til að byggja skýjakljúfa, voldugar brýr og alls kyns efnisleg afrek, og koma svo aftur án þess að nokkur !taki eftir þér eða fagni þér

Lestin sem þýtur gegnum myrkrið í nóttinni, öskrandi flugvélar, voldugu skipin sem fljóta eins og þorp á yfirborði hafsins, meistaraverk listaverkanna, musteri Aþenu meyjarinnar, Meyjarhofið og Taj Mahal, allt eru þetta kraftaverk manna og minna mig á þig og krafta þína !innblásna af voldugum hugsunum

En þegar ég sé vatnið með glitrandi vatni sínu kalla á mig að slökkva þorsta minn, og dökku skýin sem sleppa frá sér ár og fossa af regni til að næra akrana og trén sem eru hlaðin sætum, ljúffengum ávöxtum; og þegar ég sé ljós fullt tungls kvikna í myrkrinu og virða fyrir mér hringrás

árstíðanna, og jörðina hulda þykku grasteppi, og rauðu skýin mótuð í form af geislum sjóndeildarhringsins, þá sjá ég allar þessar dásamlegu, óviðjafnanlegu myndir, og ég hugleiði þá !alheimshönd sem starfar með mætti og visku alls staðar

Og ég hugsa undrandi um þessa geimrödd sem skipar sólinni, tunglinu, reikistjörnunum, jörðinni, náttúrunni, árstíðunum, öllum blindum kröftum, höfunum með sjávarföllum sínum, manninum, lífi og dauða, og þau heyra .rödd hennar og hlýða henni

Er til falinn horn, án takmarkana eða enda, þar sem upplýstar hugmyndir leynast og starfa í alheiminum án þess ?að nokkur taki eftir þeim

Ég leit í gegnum glugga minninganna og minntist upphafs bernsku minnar, þegar sól meðvitundar minnar reis á himni lífs míns. Og þegar hún reis hægt og rólega úr myrkri undirmeðvitundarinnar, lýsti hún aðeins upp lítinn hluta af sjóndeildarhring hugans, svo ég sá ekkert nema móður mína, .leikföngin mín og nokkra sælgætisbita í mismunandi litum

Seinna, þegar vitund mín varð bjartari, sá ég stærri hluta af huglægu sjóndeildarhring mínum; hann varð upplýstur og ég sá margt sem ég hafði aldrei séð áður. Ég sá vini mína, ættingja mína, nágranna mína, land mitt – allt .birtist og varð hluti af sjónsviði mínu

Á himni hugans skein sól meðvitundar minnar með stöðugu og öflugu ljósi, sem lýsti upp allt sem áður var hulið. Ég sá allt fólk, allar þjóðir, allar verur, náttúruna, reikistjörnur, stjörnur og allar geislandi rafeindir. Ég sá !jafnvel alheiminn og óendanlega geiminn

Og ég vissi ekki áður að ég myndi uppgötva í myrkri !huga míns sól alheimsmeðvitundarinnar

Að stjórna illum tilhneigingum

Sá sem neytir áfengis í of miklu magni verður háður og þessi fíkn leiðir til skaðlegrar og lúmskrar vana. Ef viðkomandi reynir ekki að hætta að drekka

getur viðkomandi orðið alkóhólisti og þjáðst af stjórnlausri löngun í áfengi. Þessir óheppnu einstaklingar eyða oft peningum sínum í áfengi. Þeir borða lítið og virðast nærast eitthvað úr ávanabindandi drykknum sjálfum. Þegar þessi skaðlega vani festist í sessi missa þeir ábyrgðartilfinningu sína á eigin heilsu og stöðu sinni á heimilum sínum, í samfélaginu og í heiminum.

Lýsingin á ölvuðum alkóhólistum hér að ofan er einungis dæmi um það sem ég kalla „andlega alkóhólista“. Þessa andlegu eða andlegu alkóhólista má flokka eftir sérstökum sálfræðilegum sjúkdómum þeirra, sem geta verið langvinnir og ólæknandi, svo sem reiði, ótta, óheft kynhvöt, ánægju af því að skaða aðra, fjárhættuspil, þjófnað, öfund, hatur, græðgi, skapsveiflur, sviksemi, heimsku og geðveiki.

Þegar einstaklingur sýnir óeðlileg reiðiköst, ótta, öfund eða einhvern af fyrrnefndum einkennum frá unga aldri, þá er það vísbending um að viðkomandi hafi tileinkað sér þessa óeðlilegu sálfræðilegu venjur í fyrra lífi. Foreldrar sem taka eftir einhverjum af þessum skaðlegu sálfræðilegu tilhneigingum hjá börnum sínum, jafnvel á unga aldri, ættu að taka málið alvarlega og grípa til aðgerða til að koma í veg fyrir að barnið þrói með sér sálfræðilega fíkn, helst með því að setja það í annað umhverfi undir umsjá andlegra leiðbeinenda.

Með góðum félagsskap og stuðningsríku umhverfi í nokkur ár getur geðsjúkur alkóhólisti losnað úr köfnunarkenndum áunnum lesti sínum. Meðan geðsjúkur alkóhólisti fær viðeigandi læknishjálp í stuðningsríku umhverfi verður að upplýsa hann um hörmulegar afleiðingar ámælisverðra venja sinna og hvetja hann til að hugleiða þær og leggja sig fram um að forðast að sýna þessa andstyggilegu og skaðlegu

hegðun undir öllum kringumstæðum. Sérhvert tilvik þar sem einstaklingur iðkar geðsjúkan vana sem hann hefur áunnið sér í fyrri lífsreynslu styrkir hann og festir hann í meðvitundinni þar til einstaklingurinn verður þræll hans í öllum skilningi orðsins.

Reiður, girndarfullur eða græðgisfullur einstaklingur gleymir hlutverki sínu og hunsar tengsl sín við samfélagið og fremur alvarleg mistök sem eyðileggja eigið líf þeirra og líf annarra. Margir þessara geðsjúku einstaklinga telja að með því að tjá sálfræðilegar venjur sínar séu þeir að fá útrás og finna einhverja létti. Hins vegar er það venja að láta undan skaðlegum hvötum með skelfilegum afleiðingum, því með því að sýna slíka viðbjóðslega hegðun ítrekað verður einstaklingur sálrænt háður og gerir sig að hlægilegum augum annarra, alls staðar og alltaf.

Ef börn verða fyrir eitruðu umhverfi á meðan hugur þeirra er enn að þroskast og sveigjanlegur, munu þau þróa með sér slæma venjur sem, ef ekki er tekið á þeim, geta leitt til alvarlegra geðsjúkdóma. Foreldrar sem taka eftir skyndilegri breytingu hjá barni sínu - eins og að barn sem áður var rólegt verður stöðugt óánægt - verða að fylgjast vel með, bera kennsl á og taka á orsökum gremju og örvæntingar þeirra og finna nýjar, uppbyggilegar leiðir fyrir þau til að beina orku sinni á gagnlegan og árangursríkan hátt.

Þeir sem sýna einhver af ofangreindum einkennum eru andlega alkóhólistar. Þeir rísa gáleysislega og ábyrgðarlaust í straumum slæmra venja og eyðileggja hamingju sína með hjálparvana, sjálfviljugri uppgjöf sinni fyrir straumum ástríðna sinna og með því að sýna fram á verstu eiginleika sína.

Það er tilgangslaust að ávíta, áminna eða kenna geðveikum alkóhólista um ofbeldisfulla tilhneigingu sína. Geðástand þeirra er afleiðing af endurteknum slæmum venjum þeirra. Þá ætti að meðhöndla eins og geðveika sjúklinga sem þjást af ólæknandi geðrænum kvillum.

Að skipta um félaga er áhrifaríkasta meðferðin við hvers kyns bráðri geðölvun, því vilji hins geðölvaða er bundinn venjum og því hefur hann enga mótstöðu gegn illu. Viðeigandi meðferð er að flytja viðkomandi beint í umhverfi sem virkar sem mótefni við eitrað andlegt ástand hans. Pirraður einstaklingur ætti að vera staðsettur - ef mögulegt er - með einum eða fleiri einstaklingum sem verða ekki reiður, jafnvel við ögrandi og pirraðar aðstæður. Gistargjarn einstaklingur ætti að vera umkringdur sjálfstjórnandi fólki. Atvinnuþjófur þarf félagsskap heiðarlegs fólks. Hægt er að hjálpa feimnum og hræddum einstaklingi með því að hvetja hann til að umgangast hugrökka einstaklinga og lesa ævisögur hetja. Þeir sem eru skapstirðir og súrir ættu að umgangast þá sem eru glaðir og náttúrulega geðfelldir.

Geðveikur alkóhólisti verður að muna að hægðatregða eða léleg þarmastarfsemi, ásamt neyslu á kjöti, sérstaklega nautakjöti og svínakjöti, mun auka geðsjúkdóminn og festa hann enn frekar í heilanum. Að fella mikið af ávöxtum og grænmeti inn í daglegt mataræði, stunda einn dag ávaxtasafaföstu í viku og stundum fella inn lengri föstur, mun hjálpa til við að breyta heilasvæðum þar sem skaðlegar venjur eru einbeittar.

Óhófleg kynlífsreynsla skaðar taugakerfið og heilafrumur og kyndir undir reiði hjá geðsjúkum alkóhólistum. Þar að auki veikir óhófleg kynlífsánægja viljastyrk. Þess vegna verða allir geðsjúkir

alkóhólistar að læra að stjórna kynhvötum sínum til að geta iðkað hófsemi í hjónabandi sínu, eins og náttúran segir til um.

Við sjáum oft að fyrirvinna fjölskyldunnar eða þeir sem sjá um framfærslu hennar – hvort sem það er faðir eða sonur, og í sumum samfélögum móðir eða dóttir – sýna tilhneigingu til áfengissýki vegna þess að þeir telja að staða þeirra gefi þeim rétt til að stjórna og þröngva vilja sínum upp. Þessir smáræðislegu einræðisherrar ættu ekki að láta reiði sína lausa á fjölskyldumeðlimi sem þurfa á þeim að halda og eru háðir þeim, því ef þeir gera það munu þeir missa virðingu og virðingu ástvina sinna.

Þegar fjölskyldustjórnandi telur sig geta gert það sem honum sýnist heima, byrjar hann að sýna óþægilega eiginleika sína og óásættanlega eiginleika, jafnvel utan fjölskyldunnar. Að lokum venst hann þessari skammarlegu hegðun og hegðar sér í samræmi við það, hvar og hvenær sem er. Nema þessir stjórnendur stjórni löngun sinni til að ráða yfir ástvinum sínum, verða þeir smám saman andlega óstöðugir, hegða sér án tilfinningalegs þroska og valda miklum vandræðum fyrir þá sem eru þeim nánir, þá sem stundum eiga samskipti við þá og sjálfa sig.

Allir sem telja sig vera geðveika ættu að leita sér meðferðar. Að minnsta kosti ættu þeir að hætta að reyna að smita aðra. Ímyndaðu þér að þú sitjir rólegur heima, kannski að lesa bók við arineldinn, þegar skyndilega kemur illa lyktandi skúnkur inn í húsið þitt! Að sjálfsögðu verður uppnám og þú og þeir sem eru í kringum þig munuð án efa reyna að reka skúnkinn burt og bleyta ykkur í óþægilegu efnunum. Fyrir vikið munu bæði heimilið og skúnkinn skaðast.

Á sama hátt er það ekki rétt fyrir skunk manna að fara inn í umhverfi sem vill ekki nærveru hans, því

hann gæti valdið öllum í kringum sig pirringi og að lokum verið meðhöndlaður grimmilega.

Munið, vinir mínir, að mannlegur skúnkur, sem ber illgjarnan andlegan skjálfta sem endurspeglast í andliti hans og sést í augum hans, veldur miklum skaða í rólegu, friðsælu og kyrrlátu umhverfi. Þessi manneskja er óvelkomin hvar sem er.

Að leyna geðrænu ástandi sínu er betra en að láta undan áhrifum þess meðal fólks. Skammarleg eftirlátssemi, eða að gefa löngunum sínum og ástríðum lausan tauminn, er frjósamur jarðvegur þar sem hvatir fyrir og eftir fæðingu vaxa og dafna. Þess vegna verður hver sem þjáist af þessum kvillum að vera sérstaklega varkár gagnvart því að búa í umhverfi sem nærir meðfædda sálfræðilega fræ slæmra venja eða árásargjarnra tilhneiginga.

Auðvitað, þegar þú hittir einhvern sem kemur fram við þig með uppgerðu smjaðri og ávarpar þig með gervibrosi, „Lengi síðan við höfum sést!“ á meðan hann segir við sjálfan sig, „Megi Guð bölva þeirri stund sem leiddi okkur saman,“ þá finnur þú fyrir tilfinningum hans, þú finnur fyrir andúð á honum og þú finnur fyrir óbeit á fölsku smjaðri hans.

Persónulega vil ég vita hvar ég stend gagnvart fólki. Ég kýs heiðarleika, hversu særandi eða harkalegt sem það er, fremur en falskar yfirlýsingar. Enginn vill að hræsnin sé beint að sér undan rósrauðum brosum eða á bak við sæt, smjaðrandi orð.

Þrátt fyrir allt þetta er betra fyrir geðsjúkan alkóhólista að vera vingjarnlegur við aðra, jafnvel þótt það sé bara til sýnis og uppgerðar, frekar en að smita þá af eitri ógnvænlegs persónuleika síns.

Dagleg sjálfstjórnariðkun, jafnvel í smávægilegum málum, mun hjálpa geðsjúkum alkóhólista að smám

saman losna við hræðilega eftirlæti sitt í slæmum venjum.

Friður sé með þér

Einbeitingarkraftur

Til þess að leitandi geti orðið móttækilegur verður hann að sitja kyrr og einbeita hugsunum sínum að löngun sem er þess virði að einbeita sér að þar til hugur hans og hugsanir eru algerlega uppteknar af þeirri hugmynd. Þegar mannlegur vilji er í samræmi við alvitrandi og almáttugan guðdómlegan vilja er hægt að nota hann með góðum árangri til að ná tilætluðu markmiði. Maður getur ekki einfaldlega setið og beðið eftir að velgengni falli í fangið á þeim. Þegar þú setur stefnuna og ákveður að halda áfram verður þú að virkja vilja þinn og leggja þig fram og þú munt komast að því að allir þættir velgengninnar munu koma til þín þaðan sem þú býst síst við. Í vilja þínum, hlaðinn guðdómlegum straumi, liggur svarið við bænum þínum. Þegar þú notar þann vilja opnar þú gluggann þar sem þú færð svarið við bænum þínum. Þetta er mín eigin reynsla. Í fortíðinni reyndi ég að gera ákveðna hluti einfaldlega til að prófa vilja minn, en nú geri ég það ekki vegna þess að ég veit nú þegar útkomuna: allt sem ég þrá rætist.

Fyrir mörgum árum sá ég einn af lærisveinum mínum villast af leið. Ég sá fyrir óhjákvæmilegar og sársaukafullar afleiðingar gjörða sinna og reyndi með öllum rökréttum ráðum að sannfæra hann um að snúa við af leið sinni. En ég komst að því að ég gat ekki hjálpað honum, því hann var staðráðinn í að halda áfram á illskuleiðinni. Að lokum sagði ég við sjálfan mig: „Þar sem hann vill gera þetta, þá læt ég hann í friði.“ En ást mín og umhyggja fyrir honum sneri fljótt

aftur og ég settist undir banjantré og ímyndaði mér hann. Með brennandi eldmóði sendi ég honum stöðugt eftirfarandi skilaboð í huganum: „Ég sárbið þig að snúa aftur.“ Um kvöldið vaknaði sterk, innsæisfull tilfinning í mér, bæði í líkama og huga, um að hann væri sannarlega að snúa aftur. Skyndilega birtist „glataði sonurinn“, kominn heim. Hann heilsaði mér með hneigð og sagði: „Allan daginn, hvert sem ég fór og hvað sem ég gerði, sá ég andlit þitt. Hvað þýðir þetta?“ Ég sagði: „Guð kallaði á þig í gegnum mig. Þetta var hans kall, ekki mitt. Löngun mín var ekki eigingjörn, en ég var staðráðin í að yfirgefa ekki þennan stað fyrr en þú kæmir aftur.“ Þessi tegund af ákveðni getur valdið miklum breytingum í heiminum. Þetta er sannarlega ótrúlegur og undursamlegur kraftur!

Þess vegna hefur djúp bæn öflug og djúpstæð áhrif. Besti tíminn til bænar er á nóttunni þegar truflanir eru í lágmarki. Ef þú finnur það nauðsynlegt að sofa aðeins á kvöldin, gerðu það til að halda huganum vakandi og einbeittum á meðan á næturbænum stendur og til að vera með Guði. Þetta kann að virðast erfitt í fyrstu, en það verður auðveldara með áframhaldandi áreynslu og þú munt undrast þá frábæru árangur sem þú munt ná. Þegar þú býrð yfir einstökum, kraftmiklum vilja byrjar Guð að svara. Og þegar hið óendanlega algilda brýtur þögn sína munt þú yfirbugast af gleði. En svo lengi sem einstaklingur ber með sér eina eigingjarna löngun til að sanna kraft bæna sinna fyrir öðrum, eða ef hann breytir þeim í vöru til að hagnast á, mun hann missa þann kraft og Guð mun ekki lengur svara honum, því hann mun hafa reist hindrun milli sín og Guðs og fjarlægt sig honum. Guð mun aðeins koma til

leitarans þegar hann er einlægur og sannur og þegar hann elskar hann fyrir hans sakir. Þegar einstaklingur er sjálfsupptekinn og grípur til stolts og monta, veit Guð að hann vill ekki þá heldur leitast við að vegsama sinn eigin stolt og hann mun ekki þiggja boð þeirra.

Hver mun halda áfram af einbeitni og þrautseigju þar til Guð svarar?

Guð er kjarni kærleikans og uppspretta ástúðar. Ef þú veist hvernig á að hugleiða með það í huga að tengjast honum, mun hann svara kærleiksríkum beiðnum þínum. Það er engin þörf á að biðja um að ná til hans. En hver mun verja nauðsynlegum tíma? Og hver mun halda áfram þar til þeir verða að logandi eldi andlegrar einbeitingar til að taka á móti svari hans?

Ef þú átt skuldir sem þú getur ekki greitt, eða ef þú þráir vinnu, hugleiddu þá fyrst. Í kyrrðinni sem fylgir djúpri hugleiðslu, einbeittu huganum með óhagganlegri einbeitni að þörfum þínum, en fylgstu ekki stöðugt með útkomunni. Ef þú sáir fræi í jarðveginn og heldur áfram að grafa það upp til að sjá hvort það sé að vaxa, mun það aldrei spíra. Á sama hátt, ef þú leitar - í hvert skipti sem þú biður - að merki um að Guð hafi veitt ósk þína, munt þú ekki fá það sem þú vilt. Haltu áfram að biðja án truflana og láttu Guð sjá um restina. Hlutverk þitt er að vekja athygli Guðs á þörf þinni og leggja þitt af mörkum til að hjálpa honum að uppfylla von þína. Í tilviki alvarlegra sjúkdóma, til dæmis, gerðu allt sem þú getur til að stuðla að lækningu. En vittu með vissu að endanleg lækning er í höndum Guðs. Láttu þessa hugsun fylgja þér í hugleiðslu þinni á hverju kvöldi. Biðjið af mikilli einbeitni og algjöru trausti, og einn

daginn munt þú komast að því að veikindin eru skyndilega horfin.

Hugurinn tekur fyrst við tillögum, síðan hleður Guð hugann krafti sínum. Að lokum losar heilinn lífskraft til að koma á lækningu. Þú veist ekki umfang hins guðdómlega krafts sem er geymdur í huga þínum. Hann stjórnar öllum líkamsstarfsemi. Þú getur meðhöndlað hvaða líkamlegt ástand sem er með þessum krafti hugans. Það er nauðsynlegt að vita fyrst rétta aðferð hugleiðslu og þá munt þú geta notað kraft einbeitingar, sem guðlegur kraftur hefur styrkt, til að lækna líkamann eða takast á við hvaða annan kvill sem er.

Reyndu að gera eitthvað erfitt á hverjum degi. Haltu áfram að reyna, jafnvel þótt þér mistakist fimm sinnum. Þegar þér tekst það skaltu nota einbeitta viljastyrk þinn til að áorka einhverju öðru. Á þennan hátt munt þú geta áorkað miklum hlutum hraðar. Viljistyrkur er lifandi birtingarmynd myndar Guðs innra með þér. Í viljastyrk býr óendanlegur kraftur: sami kraftur og stjórnar öllum náttúruöflum. Og þar sem þú ert skapaður í mynd Guðs er sá kraftur í þínum höndum til að ná því sem þú þráir: þú getur skapað velmegun og gnægð og umbreytt hatri í ást. Biddu Guð um að hjálpa þér að stjórna bæði líkama og huga, og þá munt þú fá svar Guðs. Ég sé stöðugt að æðstu þrár mínar hafa þegar verið uppfylltar.

Mesta þörf okkar er fyrir Guð

Á enninu, á milli augabrúnanna, liggur hliðið að himninum. Þessi heilastöð er aðsetur viljans. Þegar þú einbeitir huganum að þessari stöð og vilt rólega, mun hvað sem þú þráir uppfyllast. Þess vegna mátt þú aldrei nota vilja þinn í illum tilgangi. Að þrá að skaða

annan mann eða óska viðkomandi ills er hræðileg misnotkun á þeim krafti sem Guð hefur veitt þér. Ef þú finnur að vilji þinn leiðir þig afvega, verður þú að hætta strax. Því að halda áfram í þá átt er ekki aðeins sóun á heilagri orku, heldur mun það einnig valda því að þú missir þann kraft og þú munt ekki lengur geta notað hann, jafnvel í góðum tilgangi.

Fyrst og fremst verða bænir að vera rökréttar og réttmætar. Við ættum ekki að biðja Guð um hluti sem eru ómögulegir eða óraunhæfir innan náttúrulegs lífsstíls. Við ættum aðeins að biðja um okkar brýnustu þarfir. Einnig verður að gera greinarmun á „brýnustu þörfum“ og „ónauðsynlegum þörfum“. Besta leiðin til að lækna sig af „ónauðsynlegum þörfum“ er að skoða og grandskoða þessar þarfir í ljósi rökfræði og skynsemi. Að dreyma um stórkostlegar byggingar var eitt af áhugamálum mínum áður fyrr, en sú löngun hefur nú dofnað. Ég á nú þegar margar slíkar byggingar, með öllum þeim vandræðum sem því fylgja hvað varðar viðgerðir og viðhald. Eignarhald er þung ábyrgð. Þrá eftir að eiga dauðhreinsaða hluti verður að afsala sér og maður verður að einbeita sér eingöngu að raunverulegum þörfum.

Mesta þörf mannsins er Guð. Þegar hann kynnist honum mun hann ekki aðeins veita honum „nauðsynlegar þarfir“ hans, heldur einnig „ónauðsynlegar þarfir“ hans! Hann mun uppfylla allar þrár hjartans hans, rétt eins og hann mun uppfylla kærustu vonir hans og drauma.

Sem drengur á Indlandi langaði mig sterklega til að eiga smáhest, en mamma leyfði mér það ekki. Árum síðar, þegar ég stofnaði skóla drengjanna minna í Ranchi, kom ég með hryssu handa okkur til að nota.

Einn morguninn komst ég að því að hún hafði fætt folald, rétt eins og ég hafði óskað mér í bernsku! Slíkar raunir hafa komið fyrir mig oft. Fyrir löngu síðan, á ferðalagi til Kasmír, sá ég þessa byggingu (höfuðstöðvar sjálfsþekkingar) í sýn. Árum síðar sá ég þennan stað og þekkti hann strax sem sömu byggingu og ég hafði séð í sýninni, og áttaði mig á því að Guð ætlaði mér að þetta væri mitt.

Þegar þú biður djúpt og stöðugt, munt þú finna mikla gleði fylla hjarta þitt og vera

Vertu ekki ánægður eða sannfærður fyrr en þú finnur þessa gleði, því þegar þú finnur þessa yfirþyrmandi gleði í hjarta þínu, munt þú vita að bæn þín hefur náð til Guðs og að þú ert í huga hans og Drottinn þinn mun gefa þér og þú munt vera ánægður.

Megi Guð veita þér velgengni, friður sé með þér

Fjórar nauðsynlegar aðferðir

Tengingin milli andlegs sjálfs og líkama og huga er rót vandans að öllum sársauka okkar, takmörkunum, hömlum, göllum og annmörkum. Vegna þessarar tengingar upplifum við jafn mikla spennu og sársauka og ánægju, í slíkum mæli að við getum ekki upplifað guðlega sælu eða meðvitund.

Trúarbrögð fela í sér í eðli sínu stöðuga forðun sársauka og .að ná fram hreinni sælu eða Guði

Rétt eins og ekki sést greinilega hið sanna ímynd sólarinnar á yfirborði ólgusjós, þannig er ekki heldur hægt að skilja eða meðtaka hið sanna, sæla eðli andlegrar sálar (speglun alls andans) með öldum óróa og kvíða sem spretta upp af samsömun sálarinnar við sveiflukennd og breytileg ástand líkama og huga. Og rétt eins og ólgusjóssjós skekkir hið sanna ímynd sólarinnar, þannig skekkir órólegur hugur eilífa sælu eðli innri sálarinnar með þessari samsömun eða .tengslum

Tilgangur þessa kafla er að kanna auðveldustu, réttustu og áhrifaríkustu leiðirnar sem allir geta iðkað, sem myndu frelsa hið eilífa sælufulla andlega sjálf frá sársaukafullum tengslum við huga og líkama, og þannig varanlega hlífa því við sársauka og þjáningu og lyfta því upp í þá andlegu sælu .sem er kjarni trúarbragða

:Austurlenskar viskubækur segja

Ef þú gætir risið upp yfir líkamann og áttað þig á því að„ þú ert sál, myndir þú öðlast eilífa sælu og vera laus við allan “.sársauka

Það eru fjórar grundvallar, alhliða trúarlegar leiðir þar sem dagleg iðkun hjálpar til við að frelsa andlega sjálfið frá takmörkunum líkama og huga. Þessar fjórar leiðir ná yfir allar sanngjarnar trúarlegar iðkanir sem spámenn, dýrlingar og .upplýstir spekingar hafa kennt eða mælt með

Trúarlegar venjur eru þær sem spámennirnir hafa komið á fót og kennt í formi ýmissa kenninga. Þeir sem hafa takmarkaða innsýn skilja ekki raunverulega þýðingu þessara kenninga, viðurkenna yfirborðskennda merkingu þeirra og fara smám saman niður á stig helgisiða, athafna, forms, siða, hefða og stífra iðkunar. Þetta er uppspretta ofstækis .gagnvart flokkum og sértrúarsöfnuðum

Við verðum að gera okkur grein fyrir því að við erum ekki sköpuð fyrir reglur og lög, heldur eru þau til fyrir okkur.

Þau breytast þegar við breyst og þróumst þegar við þróumst, og það er skylda okkar að fylgja kjarna reglunnar, ekki ytra .útliti hennar, af fáfræði og ofstæki

Siðir og tilbeiðsluform eru mismunandi eftir hugsunarháskólum, en hreinn kjarni hinna ýmsu hugsunarháskóla spámannanna er einn í kjarna sínum, en !flestir skilja það ekki

Miklir hugsuðir reyna að bera kennsl á hinn endanlega sannleika með því að nota hugræna hæfileika sína, en þeim mistekst í viðleitni sinni vegna þess að ekki er hægt að skilja hinn endanlega sannleika með hugrænni þekkingu einni .saman

Þekking er frábrugðin einföldum skilningi. Það er óraunhæft að skilja sætleika hunangs á rökréttan hátt ef maður hefur aldrei smakkað hann. Á sama hátt sprettur trúarleg þekking úr djúpum mannlegrar reynslu. Þetta er oft það sem við gerum þegar við reynum að skilja Guð, trúarkenningar og siðferði; við leitum sjaldan að því að vita .þetta í gegnum innri, andlega reynslu

Það er óheppilegt að þeir sem búa yfir vitsmunalegum hæfileikum sem geta notað hugann til að afhjúpa sannleika náttúruvísinda og annarra þekkingarsviða trúi oft að þeir geti skilið hæstu trúarlegu og siðferðilegu sannindi með skynjun einni saman. Því miður, í stað þess að vera uppspretta hjálpar, virka hugur þeirra og vitsmunaleg hæfileiki oft sem .hindranir og hindra skilning þeirra á kjarna sannleikans

Við skulum nú skoða fjórar trúarlegar leiðir sem :einkenna andlegan vöxt

Í fyrsta lagi: Andlega aðferðin – algeng, náttúruleg aðferð, en óhagkvæm hvað varðar afar hraða skynjun. Andleg þróun og vöxtur eru eðlileg og sameiginleg öllum meðvituðum verum. Sjálfsvitund okkar er það sem greinir okkur frá lægri dýrum, sem búa yfir mismunandi stigi .meðvitundar en ekki sjálfsvitund

Í stigum og ferlum þroska og þróunar sjáum við að þessi meðvitund verður smám saman að sjálfsvitund. Úr meðvitund dýrsins kemur fram sjálfsvitundin, og smám saman reynir meðvitundin að frelsa sig og þekkja sjálfa sig í gegnum sjálfa sig. Þannig breytist hún í sjálfsvitund; þessi umbreyting er vegna náttúrulegrar þróunar. Mannleg sál, tengd fjölmörgum líkamlegum og andlegum ástöndum, reynir smám saman og eðlilega að snúa aftur til síns sanna .sjálfs í gegnum sjálfa sig

Að þróa meðvitaða hugsun er ein leið sem andlegt sjálf lyftir sér upp og frelsar sig frá líkamlegum og andlegum takmörkunum. Viðleitni andlega sjálfsins til að snúa aftur til síns sanna sjálfs með því að þróa hugsun og íhugun er .eðlileg. Þetta er gangur heimsins

Alheimsandinn birtist á mismunandi vaxtarstigum: frá því lægsta til þess hæsta. Í steini og jarðvegi er engin meðvitund eða líf eins og við skynjum það, en í trjám er gróðurvöxtur, það er að segja nálgun á lífið. Hins vegar er ekkert frjálst, óhindrað líf eða meðvitað hugsunarferli yfirhöfuð. Í dýrum er líf og vitund um lífið. Í mannkyninu - hámarkinu - er líf með vitund um það, auk sjálfsvitundar innan sálarinnar. Þess vegna er það eðlilegt fyrir mannkynið að þroskast með hugsun, greiningu og íhugun, með ítarlegri bóknámi og með rannsóknum, könnun, athugun, tilraunum og tilraun til að komast að uppruna orsaka og afleiðinga í .náttúrunni

Því dýpri sem einstaklingur hugsar, því meira notar hann þá aðferð sem hann notaði til að ná núverandi stigi sínu í ferli alheimsuppstigningar, og því nær kemst hann æðsta .andanum

Þar sem við upphefjum okkur með huganum yfir líkamann og þarfir hans, mun rétt og meðvituð beiting þessarar andlegu aðferðar skila sértækum og ákveðnum árangri. Að þjálfa hugann með ítarlegu og nákvæmu námi til að afla sér þekkingar á tilteknu sviði hjálpar til við að bæta

sjálfsvitund að einhverju leyti, en hún er ekki - hvað varðar mikilvægi - eins mikilvæg og hugsunarferlið sem miðar að .því að fara út fyrir líkamann og skynja sannleikann

Á Indlandi er hæsta form hugrænnar aðferðar kölluð Jnana Yoga, sem þýðir að öðlast sannan visku með minningu og greiningu; eins og þegar einstaklingur minnir sig stöðugt á: „Ég er ekki líkaminn og hverfular myndir jarðneskrar “.tilveru geta ekki haft áhrif á mig, ég er andi

Ókostur þessarar aðferðar er þó sá að hún er hægfara sjálfsvitundarferli og getur tekið töluverðan tíma. Þótt andlega sjálfið byrji að öðlast sjálfsvitund er það upptekið af röð hverfulra, ótengdra hugsunarhátta. Ró sálarinnar, hins vegar, fer yfir skynsemina og rís upp fyrir líkamlegar tilfinningar, jafnvel þótt hún – þegar hún verður að veruleika .– gegnsýri og yfirgnæfi þessar tilfinningar

Í öðru lagi: Andaktsaðferðin - sem felur í sér að reyna að einbeita huganum að einni hugmynd í stað þess að einbeita honum að fjölbreyttum hugmyndum og mismunandi hlutum (eins og í andlegu aðferðinni)

Andaktsaðferðin nær yfir allar tegundir tilbeiðslu, svo sem bæn (sem verður að vera laus við allar veraldlegar hugsanir). Í þessari aðferð verður andlega sjálfið að einbeita huga sínum djúpt og lotningarfullt að því sem það kýs að einbeita sér að: hvort sem það er að tilteknu hugtaki um .guðdómleika eða að algjörri, alhliða tilvist

Lykilatriðið er að sá sem leitar biðji einbeiti sér að einni hugleiðingu af miklum eldmóði og áhuga. Í gegnum þetta ferli losnar andlega sjálfið smám saman við fjölmargar andlegar truflanir og fær tíma og tækifæri sem nauðsynleg eru til sjálfsskoðunar á kjarna sínum. Þegar við biðjum af fullkomnu einlægni frá djúpi hjartans gleymum við öllum líkamlegum tilfinningum og leggjum til hliðar allar ágengar .hugsanir sem reyna að fanga athygli okkar og fylla hugann

Því dýpri sem bænir okkar eru, því meiri verður ánægjan okkar. Þetta verður mælikvarðinn sem við notum til að meta

nálægð okkar við Guð, sem er æðsta sælan. Með því að leggja líkamlegar langanir til hliðar og stjórna truflandi, ósamræmishugsunum verður yfirburðir þessarar aðferðar ljósir fram yfir þá fyrri.

Þessi aðferð hefur þó galla og erfiðleika sem stafa af langri og samfelldri tengingu andlega sjálfsins við líkamann og þrældómi þess við hann, og hún reynir til einskis að fjarlægja hugann frá ríki líkamlegra og andlegra skynjana.

Þrátt fyrir einlæga löngun einstaklings til að biðja eða sökkva sér niður í einhvers konar tilbeiðslu, er hugur hans viðkvæmur fyrir árásum óheftra líkamlegra tilfinninga og hverfulra hugsana sem minningin birtir og rifjar upp. Í bæn erum við oft of upptekin af því að skapa réttar aðstæður fyrir bæn eða bíðum óþreyjufull eftir að líkamlegir óþægindi hverfa.

Þrátt fyrir allar meðvitaðar tilraunir okkar ráða óheilbrigðir venjur, sem eru orðnar okkur sjálfar að eðlisfari, yfir löngunum sálarinnar og takmarka hæfileika hennar. Þrátt fyrir einlæga þrá okkar er hugurinn enn órólegur og ruglaður, svo mikið að orðtakið „þar sem hugur þinn er, þar er og hjarta þitt“ á við. Við erum beðin um að biðja til Guðs af öllu hjarta, en við biðjum venjulega með hjörtum okkar í ólgusjó af stormum hugsana og skynjunar.

Í þriðja lagi: Hugleiðsluaðferðin – Þessi aðferð og sú sem fylgir henni eru eingöngu hagnýtar og fela í sér hagnýta þjálfun. Þær eru mæltar með af miklum spekingum sem hafa kynnst sannleikanum í lífi sínu. Ég lærði sjálfur þessar tvær aðferðir frá einum af þessum miklu andlegu meisturum.

Með því að iðka hugleiðslu þar til hún verður að rótgróinni venju getum við framkallað meðvitaðan svefn. Þetta rólega og þægilega ástand upplifum við oft þegar við erum í djúpum svefni og nálgumst meðvitundarleysi, eða þegar við vöknum úr honum og nálgumst meðvitundarástand.

Í þessu meðvitaða svefnástandi erum við laus við allar ytri hugsanir og líkamlegar tilfinningar og sálin getur hugsað um sjálfa sig og nálgast hamingjuástandið öðru hvoru, í .samræmi við dýpt hugleiðslunnar og hraða iðkunarinnar

Í þessu ástandi erum við ómeðvituð um og laus við líkamlegar og andlegar truflanir sem herja hugann. Í gegnum þetta hugleiðsluferli eru ytri og skynfæri stjórnuð með því að .róa viljastýrðar taugar, eins og í svefni

Þetta hugleiðsluástand er fyrsta, en ekki síðasta, stig raunverulegrar hugleiðslu. Í (meðvitaðri svefni) lærum við aðeins að stjórna ytri skilningarvitunum. Eini munurinn er sá að í venjulegum svefni eru skilningarvitin stjórnuð sjálfkrafa, en í hugleiðslu eru þau stjórnuð með meðvitaðri áreynslu. Hins vegar, á þessu upphafsstigi hugleiðslunnar, er andlega sjálfið viðkvæmt fyrir truflunum frá ósjálfráðum innri líkamsstarfsemi eins og lungum, hjarta og öðrum líffærum .sem við teljum ranglega að séu utan okkar stjórn

Þess vegna ættum við að leita að betri leið en þessari, því nema andlega sjálfið geti gert líkamlegar tilfinningar óvirkar með vilja sínum, sem og innri tilfinningar sem leyfa hugsunum að koma upp, þá er það viðkvæmt fyrir þessum truflunum án vonar um að stjórna þeim og bæla þær niður, .eða fá tækifæri til að þekkja sjálft sig

Í fjórða lagi: Vísindaleg aðferð jóga – Páll postuli sagði: „Ég dey á hverjum degi.“ Með þessu átti hann við að hann vissi hvernig á að stjórna innri líffærum sínum og frelsa andlegt sjálf sitt með viljastyrk frá bæði líkama og huga. Venjulegt, óþjálfað fólk upplifir svipað ástand nær dauða, .þegar andlega sjálfið er frelsað frá hrörnandi líkama

Með réttri þjálfun og iðkun hagnýtrar og reglulegrar aðferðar getur iðkandinn fundið fyrir aðskilnaði andlegs sjálfs .frá líkamanum án þess að upplifa endanlegan dauða

Hér mun ég kynna almenna yfirsýn yfir aðferðina og þá traustu vísindalegu kenningu sem hún byggir á. Það sem ég býð upp á er byggt á minni persónulegu reynslu og má segja

að sé alhliða. Ég get einnig sagt og staðfest að sælan, sem er okkar endanlega markmið - eins og ég hef útskýrt - birtist mjög í iðkun þessarar aðferðar. Vissulega er iðkunin sjálf afar ánægjuleg. Ég get staðfest að hún er ómælanlega ánægjulegri en mesta skynjunargleðin sem hægt er að ná með skilningarvitunum fimm eða hugsuninni. Ég vil ekki leggja fram neinar sannanir fyrir gildi þessarar aðferðar, annað en það sem sá sem iðkar hana mun upplifa. Því þolinmóðari og reglulegar sem leitandinn iðkar hana, því .fastar mun hann finna sig festan í meðvitund sælu

Þar sem slæmar venjur eru svo þrjóskar og djúpt rótgrónar vaknar líkamleg meðvitund öðru hvoru og ræðst á þetta ástand róar með öllum sínum skynjunarminningum. Hins vegar, með reglulegri og langvarandi iðkun, getum við fullvissað iðkandann um að sá tími muni koma þegar hann mun finna sig í ástandi háleitrar andlegrar sælu. En við megum ekki reyna að ímynda okkur árangurinn sem aðferðin mun skila og hætta síðan við iðkunina eftir stutta reynslu. Sannur árangur og örugg framþróun krefst þess að .eftirfarandi nauðsynleg atriði séu fylgt

Í fyrsta lagi: Gefðu gaum að því efni sem þú vilt læra

Í öðru lagi: Einlæg löngun til að læra með brennandi rannsóknaranda

Í þriðja lagi: Þrautseigja þar til markmiðinu er náð

Ef við förum hálfa leið og vanrækjum aðferðina eftir einfalda æfingu, munum við ekki fá þá niðurstöðu sem við búumst við

Það er sannarlega óheppilegt að fólk eyði mestum tíma sínum í að afla sér efnislegra nauðsynja eða taka þátt í fræðilegum umræðum og vitsmunalegum rökræðum, en reyni sjaldan að uppgötva og upplifa sjálft andlega sannleika sem auðga og styrkja lífið og gefa því í raun merkingu. Hugur þeirra er upptekinn af ómerkilegum málum, ómerkilegum áhyggjum og brennandi löngunum, frekar en að beina rétt að .þessu markmiði

Í mörg ár hef ég iðkað áðurnefnda aðferð og í hvert skipti sem ég iðka hana finn ég fyrir mikilli gleði eða stöðugri .sælu sem skriðþunginn minnkar ekki og flæðið stöðvast ekki

Við verðum að hafa í huga að andlega sálin hefur verið fönguð af líkamanum í margar aldir og langan tíma og hún getur ekki losnað á einum degi. Stuttar, slitróttar iðkanir geta ekki veitt iðkandanum þessa stórkostlegu andlegu sælu eða tryggt stjórn á innri líffærum sínum. Þetta krefst alvarlegrar .og meðvitaðrar iðkunar í langan tíma

Hins vegar er vandleg beiting þessara aðferða fær um að framkalla tilfinningu fyrir hreinni sælu. Því nær sem maður kemst þessari sælu, því meira iðkar maður hana. Þetta ástand er ekki skapað eða fundið upp af neinum manni; það er til staðar náttúrulega og við þurfum aðeins að .uppgötva það innra með okkur sjálfum

Friður sé með þér

Viljastyrkur og áhrif umhverfisins

Vandamál og pirringur stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundarinnar, spíruðu í plöntu og báru ávöxt sem endurspegla sömu hugsanir og gjörðir og hann framdi.

Prófraunir og þrengingar eru ekki til þess að brjóta niður mann og lama vilja hans, heldur til að fá hann til að meta Guð eins og hann á sannarlega skilið og virða lög hans sem gera honum kleift að öðlast sanna hamingju.

Guð sendir ekki svona erfiðar raunir vegna þess að þær eru fyrst og fremst af mannavöldum. Það er undir mannkyninu komið að vekja meðvitund sína af dvala fáfræðinnar og rísa úr myrkri fáfræðinnar til ljóss þekkingar.

Í ríki andlegrar þekkingar

Kennarinn sagði við lærisveinn sem leitaði leiðsagnar hans á andlegri leið:

Þráðu ekki viðurkenningu annarra á þér og andlegum afrekum þínum, heldur leitaðu aðeins Guðs.

Þegar þú áttar þig á því að friður er innra með þér, munt þú átta þig á því að friður og sátt eru í öllu góðu í sköpuninni, og þú munt sjá það í fegurð náttúrunnar, finna nálægð hennar í einlægri vináttu og snerta blessanir hennar í göfugum vonum og heiðarlegum tilgangi sem er laus við eigingjörn markmið. Þú munt finna nærveru hennar á bak við slæður kyrrðar og í öllu dásamlegu.

Bankið á dyrnar og hulunni mun lyftast upp og þið munuð sjá hið dýrlegasta andlit í allri sinni dýrð og stórkostleika.

Ef þú elskar Guð, munt þú finna kærleika hans og ekkert annað mun geta blekkt þig. Efnislegar upplifanir höfða til þín vegna þess að þú hefur ekki smakkað andlega hamingju. Þegar þú gerir það, munt þú þekkja muninn.

Vertu frjáls til að velja. Láttu ekkert takmarka þig og leyfðu engum að stjórna þér eða trufla hamingju þína.

Sjálfið þitt er aðskilinn hluti af heild alheimsins og þú verður að finna þessa fullkomnu heild til að upplifa sælurika meðvitund og njóta unaðar guðdómlegs kærleika.

Að draga ástina fram úr dýflissum haturs og gremju

Við biðjum þig, Drottinn, að láta ljós þitt skína á sálir okkar

Og baðaðu ástvini þína og þá sem leita hjálpar þinnar með ríkulegum blessunum þínum

Og megi hann halda stríðs-, ofbeldis- og dauðadraugum frá okkur

Og hvetja okkur til að gera frið að markmiði okkar

Og ástin er okkar forsenda

Markmið okkar er að losna við takmarkandi hömlur

*** * ***

Ef einstaklingur leitast aðeins við að safna peningum og uppfylla líkamlegar langanir

Ávinningurinn sem hann græðir er lítill og óverulegur

Því sá dagur mun koma þegar hann mun yfirgefa allan veraldlegan ávinning

En ef hann verður ríkur fyrir tilstilli Guðs

Hann verður ríkari en allir konungar og auðmenn jarðarinnar

Þessir blessuðu fjársjóðir eru í eigu þeirra sem elska Guð.

Þeir sem eru ekki ánægðir með neitt annað en auðlegð sálarinnar

Þegar þau vinna að því að þróa andlegar tilhneigingar sínar

Og til að næra þrá þeirra eftir uppsprettu lífs síns

Og upprisa ástarinnar úr djúpi haturs og illsku

Þeir lyfta meðvitund sinni upp fyrir þröngsýn veraldleg sjónarmið

Til sjóndeildarhringa frelsis, friðar, ljóss og gleði

Þau átta sig á óendanlegri víðáttu sinni

Þau upplifa endurnýjaða skynjun og þekkingu

Og þegar þau sá fræjum góðra hugsana og verka

Í rýmum meðvitundar þeirra

Innsýn þeirra opnast

Og hugrænir hæfileikar þeirra eru virkjaðir

Philamson, þeirra sanna kjarni

Þeir finna Guðsríki innra með sér

Við biðjum almáttugan Guð að leiða okkur svo að við getum endurnýjað okkur sjálf

Og við færum andlega veru okkar út úr dýflissum myrkursins

Til rýma frelsis, kyrrðar og ljósa þekkingar

Ferskir ávextir og grænmeti eru mikilvæg næringarefni

Úr fyrirlestri um næringarfræði

Afhent í Encinitas, Kaliforníu - júní 1940

Kjötprótein er ekki eina mikilvæga orkugjafinn

Sum steinefnasölt sem finnast í ósoðnu grænmeti og ávöxtum eru einnig mikilvægar uppsprettur

Þó að stór hluti af kjöti veiti umtalsverða orku, þá hættir kjöt að veita orku ef það er ríkjandi í mataræðinu í langan tíma. Ennfremur getur óhófleg próteinneysla leitt til próteineitrunar, sem getur valdið þreytu og veikindum. Í stuttu máli er of mikið prótein jafn skaðlegt og of lítið.

Ef þú vilt losna við þreytu er ein lausn fólgin í réttri næringu. Kjöt getur veitt tímabundna orku en það flytur mörg eiturefni inn í líkamann. Að borða meira af hráum, óelduðum mat dregur úr þreytu og gefur þér orku.

Safar veita verulega orku, en heilir ávextir og grænmeti bjóða upp á mun meira næringargildi. Hins vegar vilja sumir einfaldlega ekki eyða tíma í að neyta þeirra í þessu formi.

Meltingarkerfið dregur út efni og dreifir þeim til viðeigandi frumugerða um allan líkamann.

Líkaminn er gerður úr mörgum efnasamböndum og fæðan þarf að bæta upp skortinn á þessum frumefnum daglega.

Daglegur matur ætti að innihalda nægilegt magn af próteini, vítamínum, steinefnum, sumum fitum og olíum og viðeigandi magn af náttúrulegum kolvetnum,

en lágmarka neyslu á unnum sterkju og unnum sykri eins og mögulegt er.

Mikil orkugjafi er blanda af appelsínusafa og möluðum möndlum, þar sem möndlur meltast betur þegar þær eru blandaðar saman við appelsínusafa.

Það er líka mikilvægt að drekka nóg af vökva. Ef gæðavatn er ekki tiltækt eru ferskur ávaxtasafi, kókosvatn og vatnsmelóna frábær fæðubótarefni og að hluta til í staðinn fyrir hreint vatn.

Í framtíðinni mun fólk neyta ávaxtasafa og grænmetissafa oftar vegna heilsufarslegs ávinnings sem þessir safar veita.

Bæði minnimáttarkennd og yfirburðakennd eru slæm

Minnimáttarkennd er alveg jafn slæm og yfirburðarkennd því sá sem finnst hann vera minnimáttarkenndur getur ekki sýnt fram á yfirburðina sem býr innra með honum.

Maðurinn, sem er andlegur að eðlisfari, er gæddur helgum neista og það er rangt og villandi að halda að hann sé lítilmótlegur eða að halda að hann sé yfir alla og að hegða sér eins og einhver sem hefur enga reisn eða uppruna.

Þegar maður sýnir stolt, skyggir þykkur skuggi stoltsins á ljós Guðs í sálinni.

Þess vegna ætti að forðast báða hnúta saman því báðir eru hindranir fyrir andlegum framförum.

Við skulum finna að Guð er með okkur, hvetur okkur og leiðbeinir, og að hann er mesta ástin í lífi okkar.

Þeir sem þekkja Guð finna að þeir eru þjónar allra og halda ekki að þeir séu betri en aðrir.

Minnimáttarkennd tengist þeim sem hafa veikar hugmyndir og veika undirmeðvitund, en

yfirburðarkenndin sprettur af hatursfullu stolti og fölskum hroka.

Báðir þessir hnútar eru skaðlegir fyrir andlegan vöxt og byggjast á blekkingum og vanvirðingu fyrir sannleikanum, frekar en á heilbrigðum skilningi og réttri dómgreind.

Sjálfstraust verður að rækta með því að sigrast á arfgengum mannlegum veikleikum. Þeir sem þrá það ættu að leitast við að upplifa sætleika þess í gegnum áþreifanlega afrek í lífi sínu og þannig losa sig við flókin minnimáttarkennd og hroka, með hjálp Guðs.

Leyndarmálið og uppspretta lífskraftsins

Líkaminn þarf nokkrar klukkustundir til að breyta fæðu í orku en allt sem örvar og virkjar viljann framleiðir orku samstundis.

Viljastyrkur sækir orku úr frumum líkamans og úr orkuforða heilans þar sem orka sem unnin er úr mat er geymd.

Viljinn dregur einnig nýja virkni frá geimuppsprettu inn í líkamann í gegnum mænuna.

Þess vegna liggur leyndarmál lífsþróttar í því að varðveita orkuna sem einstaklingurinn býr yfir og færa nýja orku inn í líkamann með viljastyrk.

Hvernig er það gert?

Í fyrsta lagi verður maður að gera eitthvað af fúsum og frjálsum vilja. Ef eitthvað er þess virði að gera, þá ætti það að vera gert af fúsum og frjálsum vilja.

Þegar þú vinnur af fúsum og frjálsum vilja hefur þú meiri orku því þú ert ekki aðeins að draga orku úr taugunum í heilanum heldur einnig að laða að þér mikinn flæði geimorku inn í líkamann.

Kona sem útbýr dýrindis máltíð fyrir ástvin sinn er full af hamingju og lífsþrótti, en ef hún er neydd til að

elda gegn vilja sínum, verður hún þreytt strax í upphafi.

Þess vegna færir viljastyrkur orku

stutt saga:

Einu sinni var ég að tala við vin minn um dýrlinga. Vinur minn var verðbréfasali og hann deildi ekki áhuga mínum. Í staðinn sagði hann: „Allir þeir sem þú kallar dýrlinga eru í raun svindlarar sem þekkja ekki Guð.“ Ég deildi ekki við hann heldur skipti um umræðuefni og við byrjuðum að tala um verðbréfamiðlarastarfið. Eftir að hann hafði sagt mér margt um það sagði ég blíðlega: „Veistu að það er enginn traustur verðbréfasali sem allir eru lygarar?“ Hann varð æfur og svaraði reiður: „Og hvað veistu um verðbréfasali?“ Ég svaraði: „Það er nákvæmlega það sem ég átti við. Og hvað veistu um dýrlinga?“ Hann var orðlaus. Ég hélt áfram rólega og vingjarnlega: „Ég veit ekkert um verðbréfamiðlun og þú veist ekkert um dýrlinga.“

Orkuenglar

Guð skapaði okkur sem orkuengla

Og við settum í efnislega líkama

Við einbeitum okkur allri að brothættum líkömum

Og við gleymdum andlegu sálinni sem er hlaðin orku alheimslífsins

Nú verðum við að leggja okkur virkilega fram um að einbeita okkur

Að endurheimta algjöra meðvitund

Rót velgengninnar liggur í vaxandi andlegri innsýn

Með því verðum við meðvituð um óefnislega eðli okkar

Og að ímynd Guðs býr í okkur

Fyrsta blómið í garði andlegrar iðkunar er blóm trúar og vonar

Ávöxturinn er hins vegar raunveruleg þekking sem aflað er með sjálfsprófunum.

Vertu bjartsýnn og vittu að góðir hlutir og blessanir lífsins bíða þín

Svo lengi sem þú vinnur af einlægni og hollustu

Að endurheimta glataða guðdómlega arfleifð

Sannarlega andleg manneskja er jafnvægisrík manneskja

Einhver sem er ánægður, nýtur góðrar heilsu og hefur vaxandi innsæi

Hann býr yfir auðlegð sálarinnar og fjársjóðum viskunnar

Hann er sannfærður um að guðleg hjálp sé að koma

Sama hversu erfitt lífið kann að virðast og hversu erfiðar aðstæðurnar eru

Guðs andlit birtist okkur í fegurð náttúrunnar

Og rödd hans talar til okkar með fíngerðum, fáguðum laglínum

Og frá sætum, blíðum röddum elskenda

Og í gegnum hljómandi rödd skyldunnar

Hvatningin sem knýr okkur áfram til góðs og friðar

Hamingja og þekking eru rödd Guðs

Sem kallar okkur aftur til hins blessaða húss

Hús róar og hugarróar

Og njóta ljúfrar nærveru hans

Og óviðjafnanleg, yfirburða fegurð hennar

Heimurinn er ótrúlega blekkjandi og við verðum að nálgast hann sem slíkan. Ef við sigrast ekki fyrst á blekkingum hans og sjónhverfingum munum við ekki geta hjálpað neinum öðrum.

Við verðum að muna að í einveru einbeittrar hugsunar býr verksmiðja allra mikilla afreka. Og í þessari undursamlegu verksmiðju verðum við stöðugt

að vefa mynstur vilja okkar til að sigrast á eða takast á við allar erfiðar aðstæður á áhrifaríkan hátt.

Viljann verður stöðugt að vera þjálfaður og beittur

Maðurinn hefur mörg tækifæri til að vinna í þessari jarðnesku verksmiðju svo lengi sem hann sóar ekki tíma sínum og sóar orku sinni til einskis.

Á nóttunni dreg ég mig í hlé frá veraldlegum kröfum um að vera með sjálfum mér

Langt, langt í burtu frá heiminum

Einn með vilja mínum í andlegri einveru minni

Hvert ég beini hugsunum mínum í þá átt sem ég vil

Ég tók ákvörðunina djúpt inni

Þegar ég hvet vilja minn til að taka þátt í heilbrigðum og gagnlegum athöfnum, þá skapar það mér velgengni. Á þennan hátt hef ég notað vilja minn á áhrifaríkan hátt oft. Hins vegar næst þetta aðeins með stöðugri notkun viljans.

Það verður dásamleg tilfinning þegar þú getur sagt og staðfest: „Vilji minn, hlaðinn guðlegum vilja, mun ná því sem ég þrái!“

Ef maður verður sinnulaus og felur allt Guðs vilja án þess að nota sinn eigin vilja, þá mun hann ekki fá þá niðurstöðu sem hann sækist eftir.

Guðlegur kraftur vill hjálpa þér af eigin frumkvæði

Við verðum að útrýma þeirri hugsun úr huga okkar að Guð, með mætti sínum og yfirnáttúrulegum kröftum, sé fjarri okkur og falinn í himninum, og við megum ekki gleyma að guðlegur vilji býr að baki mannlegum vilja okkar, en sá voldugi kraftur, eins og haf sem flæðir yfir af sjávarföllum sínum og útvíkkun, mun ekki koma nema hugurinn sé opinn og hjartað móttækilegt.

Beiðni

Ó, alheimsmóðir
Að vera eini loginn í hjörtum okkar
Og til að útrýma myrkri sálna okkar
Og í tárum okkar af ást til þín
Þvoið burt ást okkar á veraldlegum hlutum
Og við erum ánægð að vera sammála þér
Útrýmdu sorg okkar og sorgum í eitt skipti fyrir öll
Breytum litlu hjörtum okkar í stórt hjarta
Það rúmar alla nærveru þína
Og í spegli guðdómlegs eðlis þíns
Við skulum sjá okkur sjálf sem fullkomin og hrein
Megi eldur ástar okkar til þín rísa hátt
Yfir loga jarðneskra langana
Milljónir freistinga dulbúa sig sem þú
Og það blekkir okkur stöðugt
***   * ***
Komdu, ó hrein og fullkomin guðleg gleði!
Gangið inn í musteri þráar okkar eftir þér
Látum jörðina vera friðsæla
Í fjöllum okkar, í myrkum nætur fáfræðinnar
Megi hann leiða okkur og leiða okkur heilu og höldnu heim
Til þíns örugga og trausta skjóls!

Hvísl frá eilífðinni
Fyrsta fjórðungur Khayyams
Þýtt af Edward Fitzgerald og útskýrt af meistara Paramahansa

Frægð Omar Khayyams á Vesturlöndum byggir á þýðingu Fitzgeralds á fjórðungum sínum frá miðri nítjándu öld, sem er talin besta þýðingin á ensku sem gerð hefur verið.

Kennarinn Paramhansa taldi Omar Khayyam vera einn af hinum miklu dulspekingum og með mikla

sjálfsþekkingu, að hann notaði táknfræði til að tjá andlega og reynslulega reynslu sína, að hann væri gróflega misskilinn og að rannsakendur hefðu ekki kafað nógu djúpt til að skilja andlega heimspeki hans sem hann setti fram í ferhyrningunum.

Vaknaðu! fyrir morguninn í skál næturinnar

Hefur kastað steininum sem sendir stjörnurnar á flótta

Og sjá, veiðimaðurinn frá Austurlöndum hefur fangað

Turn soldánsins í ljóssnúru

Arabísk þýðing:

Vaknaðu, því morgunninn kastaði steini í næturkerið

Að dreifa stjörnunum alveg

Og hér er veiðimaðurinn frá Austurlöndum

Hann náði tökum á turn soldánsins

Með ljósasnúru

Útskýring og túlkun:

Útskýring á merkingum:

Morgunn: Það er dögun vakningar frá blekkingu jarðneskri tilveru.

Næturkerið: myrkur fáfræðinnar sem fangar ódauðlega sál í þröngri, takmörkuðu meðvitund mannsins

Steinn: Andleg fágun

Stjörnur: Lokkandi glitrandi efnislegra langana

Veiðimaður Austurlanda: Hin volduga austurlenska viska sem eyðileggur leifar blekkinga

Ljóssnúr: ljómi blessaðrar visku, sem eyðileggur þrúgandi myrkrið sem fangar og fjötrar sálina.

Túlkun:

Innri kyrrðin hvíslar:

„Vaknið! Yfirgefið blund fáfræðinnar, því að dögun viskunnar er brostin. Kastið dimma íláti hins

óþekkta með steini andlegrar fágunar til að brjóta það og dreifa daufum, skínandi stjörnum daufra efnislegra langana.“

„Sjáið ljós austurlenskrar visku, veiðimann og tortímanda blekkinga, því það hefur gripið turn andans með ljóssnöru og rekið burt takmarkandi efnislegt myrkur hans, algerlega rekið það burt.“

„Ó, íbúar borgarinnar blekkinganna, yfirgefið svefninn! Því að sólargeisli andlegs boðskapar innri visku hefur birst.“

Lærðu hvernig á að nota hinn trausta stein andlegrar fágunar til að brjóta myrka ílát fáfræðinnar og reka út löngunina í tímabundna efnislega ánægju úr því.

„Taktu lærdóm af veiðimanni viskunnar, sem stöðugt leitar að sálum sem þrá ljós og leita að sannleika, til að umlykja þær dýrðlegri ljóma, ljóma eilífs frelsis.“

Endurkoma glataða sonarins

Einu sinni, fyrir mörgum árum, sá ég einn af nemendum mínum ganga í hina áttina

Ég gerði mér grein fyrir óhjákvæmilegum afleiðingum gjörða sinna og reyndi að fá hann til að hætta við, með öllum rökréttum ráðum, en ég komst að því að ég gat ekki hjálpað honum.

Því hann hafði ætlað sér að halda áfram á illskubrautinni

Að lokum sagði ég við sjálfan mig:

„Þar sem hann vill það, þá læt ég hann í friði“

En ást mín og umhyggja fyrir honum kom fljótt aftur, svo ég settist undir fíkjutré og fór að ímynda mér hann.

Með brennandi áhuga sendi ég honum stöðugt eftirfarandi vitsmunalega skilaboð:

„Guð hefur beðið mig um að biðja þig um að skipta um skoðun varðandi það sem þú ætlar að gera“

Um kvöldið fann ég sterka innsæistilfinningu í líkama og huga sem hvatti mig til að trúa því að hann væri í raun að koma aftur.

Skyndilega birtist „glataði sonurinn“, eftir að hafa komið heim. Hann heilsaði þeim með hneigð og sagði:

„Allan daginn, hvert sem ég fór og hvað sem ég gerði, sá ég andlit þitt. Hvað þýðir það?“

Ég svaraði: „Guð kallaði á þig í gegnum mig. Þetta var hans kall, ekki mitt.“

Löngun mín var ekki knúin áfram af eigingirni, heldur var ég staðráðinn í að fara ekki

Þessi staður verður opinn þar til þú kemur aftur

Þessi tegund hönnunar getur valdið gríðarlegum breytingum. Það er sannarlega ótrúlegur kraftur!

Þegar þú setur stefnuna þína og ákveður að halda áfram á þinni braut, verður þú að virkja vilja þinn og leggja þig fram, og þá munt þú komast að því að allir þættir velgengninnar munu koma til þín frá því sem þú veist og því sem þú veist ekki.

Í vilja þínum, hlaðinn guðlegri orku, býr svarið við bænum þínum

Þegar þú notar þann vilja opnar þú gluggann þar sem þú færð svar við bænum þínum.

Þetta er mín eigin reynsla. Áður fyrr reyndi ég að gera ýmislegt bara til að prófa vilja minn, en nú geri ég það ekki því ég veit árangurinn fyrirfram: allt sem ég vil fæst þökk sé almáttugum Guði.

Úr bókinni „Hið fullkomna markmið mannsins“

Gerum Guð að hirði sálna okkar

Og hið guðdómlega ljós er skátinn

Á myrkum lífsins slóðum

Hann er leiðarljósið í ruglingslegum nóttum

Og sól vissunnar á vökustundum
Og leiðarstjarnan í myrku hafi jarðneskrar tilveru
Við skulum biðja um hjálp hans og leita innblásturs hans
Því heimurinn mun halda áfram upp- og niðursveiflum sínum
Atburðir þess eru ólgusjó eins og öldur
Hvaðan munum við fá leiðsögn?
Það er ekki í óstöðugum, hlutdrægum venjum okkar.
Né frá umhverfi okkar sem er undir áhrifum
Hvorki frá löndum okkar né heiminum okkar
Þess í stað er það rödd leiðandi sannleikans
Útstrálar úr djúpum sálarinnar
Á hverri stundu hugsa ég um Guð einan
Ég gaf honum sál mína
Ég treysti honum fyrir hjarta mínu
Ég beindi ást minni og þrá til hans
Við ættum ekki að treysta neinu meira en Guði
Og að við ættum að treysta þeim sem munu opinbera ljós hans
Það ljós er leiðarvísir minn
Það er viska mín og ást mín
Ósigrandi krafturinn
Og sannleikurinn sem ekki er hægt að yfirstíga
Nú og að eilífu

Það er fólk sem er svo öfgafullt í hugsun sinni að það trúir því að til þess að ná árangri í lífinu þurfi það að vinna eins og vél án þess að stoppa.

Hins vegar er til fólk sem er ekki síður öfgafullt en þau, því um leið og það fær áhuga á andlegum málum missir það löngunina í allt annað, og það er röng afstaða.

Þeir trúa til dæmis að það sé engin þörf á að gera neitt sem krefst mikillar einbeitingar og líkamlegrar

áreynslu og þeir ráðleggja askesi og að afneita öllum efnislegum hlutum. En þetta viðhorf hylur vitsmunalega stöðnun.

Undir skikkju falskrar andlegrar iðkunar

Ég hef komist að því að frábærir kennarar hafa mikinn áhuga á heiminum en eru ekki tengdir honum á nokkurn hátt. Þegar kennaranum mínum var gefið eitthvað fallegt, þá hugsaði hann vel um það og verndaði það, en ef það brotnaði eða skemmist, þá hló hann og sagði: „Áhugi minn á því hætti vegna þess að það tók of mikla athygli mína.“ Hann var fjarlægur vegna þess að hann var ótengdur.

Ég er á sama hátt þakklátur fyrir það sem Guð gefur mér, en ég sakna þess ekki ef ég týni því.

Einu sinni gaf einhver mér fallegan frakka með húfu, og það var dýrt sett sem ég var fús til að hugsa vel um og vernda það gegn því að rifna og óhreinkast þangað til ég varð leiður á því og sagði: „Ó, guð minn góður, ég þarf ekki á þessum vandræðum að halda!“

Dag einn fór ég í sal í Los Angeles til að halda fyrirlestur og um leið og ég kom þangað og byrjaði að taka af mér frakkann heyrði ég guðdómlega rödd segja: „Taktu með þér allt sem er í vösum frakkansins.“ Svo ég gerði það.

Eftir fyrirlesturinn fór ég aftur í fatageymsluna og komst að því að frakkinn – megi Guð vernda þig – var horfinn.

Ég varð mjög uppröðuð yfir því, svo einhver sagði: „Vertu ekki uppröðuð, við kaupum þér annan frakka.“ Ég sagði: „Ég er ekki uppröðuð vegna þess að ég týndi frakkanum, heldur vegna þess að sá sem tók frakkann tók ekki líka hattinn sem passar fullkomlega við frakkann.“

Við megum ekki leyfa tilfinningum okkar að stjórna okkur. Hvernig getur maður verið

hamingjusamur ef það eina sem honum er annt um eru fötin sín og aðrar eigur?

Þetta þýðir ekki að vera ekki í hreinum og snyrtilegum fötum eða þrífa og taka til í húsinu, heldur að vera ekki of tengdur eða heltekinn af þessum málum.

Einu sinni var mér boðið í matarboð og allt var mjög glæsilegt og vel skipulagt. Ég naut kvöldverðarins í botn, en gestgjafarnir voru afar taugaóstyrkir, hræddir um að allt myndi ekki ganga eins og til stóð, og þar af leiðandi spilltu þeir andrúmsloftinu með kvíða sínum.

Þeir sem eru ofurviðkvæmir finna oft fyrir kvíða og óþægindum annarra. Hvers vegna óttinn og kvíðinn? Við ættum að gera okkar besta, hvíla okkur síðan og leyfa öðrum að hvíla okkur. Við ættum að leyfa hlutunum að ganga sinn gang án þess að þvinga þá fram, og þá munu þeir sem eru í kringum okkur finna líka frið.

Uppskera Parmenída

Að baki mannlegum vilja liggur guðlegur vilji og tilgangur ótakmarkaðs flæðis geimorku.

Það er til að sýna fram á allt sem er gott og gagnlegt í lífinu

Þess vegna mun hver sem er staðfastur og samkvæmur æðri vilja hljóta velgengni með hjálp Guðs.

Viljastyrkur er orka og löngun sem beinist að því að ná ákveðnu markmiði

Ekkert er hægt að gera án viljastyrks; reyndar er ekki einu sinni hægt að skapa einfalda hreyfingu í daglegu lífi án þess að nota viljastyrk.

Flestir gera ónauðsynlega hluti og einbeita sér ekki að uppbyggilegum hætti.

Ósk er ólík vilja, þó að ósk geti virkað sem hvati fyrir vilja.

Til að þróa viljastyrk verður maður fyrst og fremst að hafa ákveðni og nota skynjun, dómgreind og visku.

Þessu fylgir þjálfun og meðvituð notkun viljans til að ná tilætluðu markmiði

Ferðalagið og viðleitnin verða að halda áfram þar til markmiðinu er náð

Þegar maður ákveður að ná göfugu markmiði verður óviðeigandi að hætta að reyna

Eða hann gæti látið undan erfiðum aðstæðum

Þegar meðvitund er í samræmi við æðri vilja og hugsun og viljinn einbeitir sér að tiltekinni hugmynd án truflana, þá verður viljastyrkurinn mettaður af óendanlega og óþrjótandi geimvirkni.

Mannlegur vilji, stjórnaður af fáfræði og löngunum, veldur eiganda sínum sársauka og vandræðum

Til að upplifa sanna hamingju verða góðar langanir að sigrast á slæmum og viljinn verður að beina í rétta átt að uppsprettu sannleikans og uppruna alls góðs í tilverunni.

Hvers vegna ætti maður að forðast að bera falskt vitni? Því lygi ýtir undir hræsni og sviksemi.

Svik eru ein af stærstu syndunum í augum Guðs. Að bera rangar sakir á einhvern til eiginhagsmuna eða hefndarþráar er meinsæri. Ef allir fylgdu þessari iðju myndi ringulreið og stjórnleysi ríkja meðal fólks.

Að hlusta á falskan vitnisburð gegn öðrum einstaklingi er staðfesting á falska vitninu og þátttaka í skammarlegri hegðun hans, og sú hlustun og staðfesting mun óhjákvæmilega breytast í innri tilfinningalega átök sem rífur sundur frið sálarinnar og raskar ró lífsins.

Jafnvel þótt það sé réttlætanlegt tímabundið, mun aðgerðin að lokum koma mjög illa til baka og skapa vanlíðan og sálrænan sársauka sem truflar meðvitundina og slær samviskuna.

Öfund hefur einnig skaðlegar og alvarlegar afleiðingar, þar sem hún veldur öfundsjúkum einstaklingi persónulegum þjáningum vegna þess að hugsanir og tilfinningar sem viðkomandi sleppir munu koma aftur til hans.

Sá sem gefur ást og óeigingirni mun fá á móti væntumþykju og óeigingirni, en sá sem sendir frá sér hugsanir um græðgi, eigingirni og öfund mun leiða þetta yfir sig í jöfnum mæli.

Hvers vegna ætti maður ekki að stela?

Hvernig væri heimurinn ef allir lifðu á því að stela, ræna og fjárkúga? Í því tilfelli yrðu hin hræðilegustu og grimmustu glæpir framdir. Það yrðu hörð átök til að vernda eignir og endurheimta stolnar vörur.

Þjófnaður er athöfn sem brýtur gegn samfélagslegum viðmiðum og sviptir aðra réttindum sínum, og því er hún gegn lögmálum tilverunnar, og samfélög hafa ekki viðeigandi aðstöðu og árangursríkar aðferðir til að takast á við gerendurna.

Þegar þjófar eru fangelsaðir geta gamlir venjur þeirra orðið enn rótgrónari og þeir geta einnig tileinkað sér nýjar slæmar venjur í samskiptum við aðra glæpamenn. Ef þetta gerist verða þeir mun verr staddir við lausn en þeir voru áður en þeir fóru í fangelsi.

Við biðjum þig, Drottinn, að blessa okkur svo að við heyrum ekki illt, sjáum ekki illt, tölum ekki illt eða öndum illt.

Við hvorki snertum illt, né skynjum illt, né hugsum illt, né dreymum illt

Kraftarnir sem við notum dagsdaglega:

Skynjunarskynjun okkar
- og tilfinningar okkar
- og greind okkar

Allt þetta er lánað frá Guði og við getum ekki lifað eina sekúndu án hans

Hins vegar, þótt við notum gjafir hans, hugsum við ekki um hann eins og við ættum, né gefum við honum þá athygli sem hann á skilið.

Þess í stað sækjumst við eftir skynrænum ánægjum og veraldlegum metnaði í fullkomnu samræmi við og algjörri tengingu við efnisheiminn.

Þetta er rót vandans að öllum okkar sársauka og þjáningum

Guð skapaði okkur í sinni mynd og því getum við ekki þekkt bragð sannrar hamingju nema við uppgötvum nærveru hans innra með okkur og bragðið á sælu hans í sálum okkar.

Við getum ekki heldur haft þann blessaða kraft sem nauðsynlegur er til að öðlast, með vilja, það sem við þurfum daglega.

Nema við gerum okkur grein fyrir því að Guð er uppspretta þessa styrks, verðum við að reiða okkur á hann og snúa okkur til hans.

Með þakklæti í hjörtum fyrir allar þær blessanir sem hann úthellir yfir okkur í stöðugum straumi

Ef þú ert þakklátur, mun ég vissulega auka velvild þína.

Þegar hjörtu okkar flæða yfir af þakklæti til hins örlátasta gjafara, verða þau að helgum musteri fyrir dýrlega nærveru hans, og það er mesta afrek sem hægt er að ná, því tilgangur lífsins er að maðurinn sé í sátt við skapara sinn, að nálgast hann og að þekkja hann.

{Leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis, og allt þetta mun yður að auki veitast}

Með því að hafa Guð stöðugt í huga og hugsa hlýlega til hans munum við átta okkur á því að hann er okkar ástkæri, að við erum hans útvaldir og að við eigum hlutdeild í rausnarsemi hans.

Ríki sælu, kærleika, ljóss og góðleika

Þegar við hugleiðum ríkulegar blessanir Guðs, þar sem sú mesta er möguleikinn á að nýta sér frelsi til að fylgja réttri leið sem leiðir til samræmis við æðri markmið og öðlast andlega hamingju, þá fyllist hver dagur endurnýjaðri innri gleði og við finnum blessaðan straum flæða inn í líf okkar, þannig að þakklæti fyllir hjörtu okkar og lífið hefur bragð og merkingu.

Sá sem, með íhugun, getur séð hið guðdómlega lögmál sem starfar á dularfullan hátt, hættir aldrei að lofa, þakka og auðmýkja sig frammi fyrir honum sem allur kærleikur, lof og þakklæti eru honum skylt.

Munum eftir Guði, uppsprettu alls góðs í tilverunni, og blandum minningum okkar saman við einlægan kærleika sem streymir frá djúpum hjartna okkar.

Til Guðs, frá hverjum lífið streymir, geislar kærleikurinn og blessun streymir án afláts.

Minnumst með hlýju allra þeirra sem kveiktu á kerti fyrir mannkynið, sáðu góðum fræjum í jarðveg heimsins, dreifðu upplýstum hugmyndum eða hvöttu til góðra verka og göfugrar hegðunar.

Opnum hjörtu okkar fyrir kærleika, gerum hugi okkar móttækilegan fyrir upplýsandi innblæstri og biðjum Guð um hjálp og leiðsögn.

Í því sem við hugsum um og gerum

Ótti eitrar hjartað

Mannshugurinn er gríðarstór geymsla orku eða lífsnauðsynlegrar virkni.

Þessi virkni er stöðugt notuð í vöðvahreyfingum, starfsemi hjartans, lungna og þindar, frumuefnaskiptum, efnahvörfum blóðs og í starfsemi hreyfifæranna (tauga).

Að auki fer mikil lífsorka í hugsun, tilfinningar og vilja.

Ótti veikir lífsnauðsynlega virkni og er einn af hörðustu óvinum virks vilja.

Ótti kreppir að og hindrar lífsstarfsemina sem venjulega rennur reglulega að taugunum, þannig að þær virðast vera lamaðar og líkaminn verður sljór og lífsþróttur hans minnkar greinilega og verulega (ótti er taugablokkari!).

Ótti hjálpar ekki til við að útrýma orsök óttans. Hann veikir viljann og hvetur heilann til að senda hindrunarmerki til líffæra líkamans. Ótti eitrar hjartað, raskar meltingunni og veldur fjölmörgum líkamlegum kvillum.

Þegar meðvitundin helst einbeitt að Guði, munt þú ekkert óttast og geta sigrast á öllum hindrunum og hindrunum.

Með hugrekki og trú er „ósk“ löngun sem skortir orku, en „ætlun“ er sú ásetning að gera eitthvað: að uppfylla ósk eða löngun. En „vilji“ má tjá með því að segja: „Ég vinn óþreytandi þar til ég næ því sem ég vil“.

Þegar þú þjálfar viljastyrk þinn geturðu leyst úr læðingi og stýrt lífskrafti þínum, frekar en að óska þér einhvers án þess að gera það sem þarf til að öðlast það.

Við megum ekki missa vonina, heldur gera okkur grein fyrir því að Guð gefur okkur tækifæri eftir tækifæri til að bæta aðstæður okkar, lyfta hugmyndum okkar og skapa nýja og gagnlega hluti fyrir okkur sjálf og aðra í lífinu.

Ef við erum ekki ánægð með lífsstíl okkar, ættum við að kanna nýjar leiðir og aðferðir sem veita okkur ákveðna ánægju og sálræna þægindi.

Við ættum að hugsa um að gera eitthvað sem mun bæta aðstæður okkar og gera líf okkar innihaldsríkt og þess virði, og síðan framkvæma það.

Það sem brýn þörf er á er breyting á meðvitund eða breyting á stefnu hennar.

Við verðum að ákveða að leyfa ekki vandamálum að hafa áhrif á okkur og koma okkur úr jafnvægi og að láta ekki áhyggjur spilla lífi okkar, taka yfir tilfinningar okkar og spilla andrúmsloftinu.

Og að við verðum ekki fórnarlömb skaðlegra venja og skaðlegra eiginleika, og að við verðum frjáls og óheft eins og fuglar á himni.

Það er engin þörf á að fólk standi kyrrt og breytist. Slæður blekkingarinnar verða að vera sviptar kjarna sálarinnar svo að hún geti skínið með hreinleika sínum og styrk og opinberað göfuga dýrð sem Guð hefur veitt mannkyninu.

Guð blessar góða viðleitni, lögmæta metnað og ákveðni til að ná árangri.

Að baki lífi okkar liggur kraftur hins æðsta anda og að baki vilja okkar liggur alheimshaf hins guðdómlega vilja

Við erum óaðskiljanlegur hluti af þessu óendanlega hafi. Þegar við náum því og syndum í því, víkkar meðvitund okkar út og við finnum fyrir víðáttu okkar.

Að hugsa um það færir okkur nær því, og að íhuga það leiðir okkur að því.

Stöðug viðleitni til að samræma hana veitir okkur þekkingu, ákveðni og orku

Daglegur undirbúningur meðvitundar færir guðlegan kærleika og himneskar blessanir

Það rennur til okkar án truflana og veitir okkur rausnarlegan hlut af fjársjóðum hafsins.

Það er guðleg meðvitund sem leynist í hverjum manni, meðvitund sem bíður eftir tækifæri til að tjá sig.

Og að komast út úr þröngum og takmarkandi kjallara egósins

Rétt eins og maður vaknar af óþægilegri martröð og áttar sig á því að það sem hann sá var ekkert annað en draumur, þá hvetur guðleg meðvitund mann til að vakna af martröð svefns og ruglings til nýrrar vitundar og traustsskilnings á merkingu og tilgangi lífsins.

Ef við viljum upplifa dögun andlegrar vakningar og verða vitni að ljósum vissunnar, verðum við að hlusta á innri röddina.

Við bregðumst við hvatningu þess. Við verðum að fjarlægja af veginum steina blekkingarinnar og kletta fáfræðinnar sem hindra framfarir sálarinnar og hindra för hennar.

Og við skulum knýja með hendi löngunarinnar á dyr vakningarinnar úr dvala sinnuleysisins, svo að við megum anda að okkur sælugolu og færa himneska rafmagn í hverja hugsun okkar og hverja tilfinningu okkar.

Og hvert og eitt af verkum okkar

Við biðjum Guð almáttugan að opna glugga vitundar í meðvitund okkar, fylla okkur ljósi viskunnar, umlykja okkur kærleika sínum og umlykja okkur eilífri samúð sinni.

Meðal þeirra sem komu til mín voru einstaklingar sem ég sagði frá upphafi, hreinskilnislega, að hvatir þeirra væru ekki traustar og ég bað þá að breyta þeim hvötum.

Nokkrum þeirra líkaði ekki það sem ég sagði, en aðrir brugðust við og breyttu til batnaðar.

Hræsni leiðir ekki til góðs árangurs og jafnvel þeir vitrustu geta ekki falið það sem augu þeirra sýna.

Öll saga manns er skrifuð í augum hans

Ef þú vilt vita sannan eðli einhvers, biddu Guð að opinbera þér sannan persónuleika viðkomandi.

Þar sem þú vilt ekki láta blekkjast, munt þú finna djúpt í hjarta þínu hið sanna eðli þess og innsæi þitt mun ekki hafa rangt fyrir sér.

Þegar við tölum við félaga okkar ættum við að horfa beint í augu hans og tala af öryggi, vissu og sannleika.

Þegar við heilsum einhverjum ættum við að miðla til þeirra segulmagni kærleika okkar og einlægni og reyna að hjálpa þeim eins mikið og við getum.

Sá sem leitar þekkingar verður að vera jákvæður og vinna að því að þróa andlega segulmagn sitt; þá mun Guð gefa honum kraft til að hjálpa öðrum og senda þeim blessaða titringa.

Ég kann að ferðast lengra en fjarlægustu reikistjörnur og stjörnur, en ég mun alltaf vera þinn. Fylgjendur þínir kunna að koma og fara, en ég mun fylgja þér og vera þinn að eilífu. Ég kann að vera kastað um af öldum ótal jarðvista og finna fyrir einmanaleika og einmanaleika, en samt mun ég alltaf vera þinn.

Heimurinn, upptekinn af leikjum þínum, kann að gleyma þér, en ég mun alltaf minnast þín. Rödd mín kann að dofna og ég kann að mistakast.

En með orðum sálar minnar mun ég hvísla: „Ég mun alltaf vera þinn“

Prófraunir, veikindi og dauði geta rifið mig í sundur og brennt líkama minn, en svo lengi sem vonarglæta er í minningunni minni

Horfðu í deyjandi augu mín því í gegnum þau mun ég segja þér: „Ég mun elska þig að eilífu og ég mun alltaf vera þér trúr!“

Ég segi ykkur sannlega: Ég fékk ekki svör við öllum spurningum mínum frá mönnum, heldur frá Guði, uppsprettu allrar örlætis.

Og uppspretta allrar þekkingar í alheiminum

Hann er mín eina innblástur í lífinu, og þegar ég tala, bið ég hann að hlaða orð mín með krafti sínum, sannleika sínum, kærleika sínum og ljósi sínu. Ég finn gleðibylgjur umlykja mig vegna þess að mesta kærleikur hans streymir inn í sálina eins og blíður gola á heitum dögum, og útstreymi hennar heldur áfram kröftuglega dag og nótt, viku eftir viku, ár eftir ár, svo þú veist ekki hvar endirinn er.

Menn halda að þeir þurfi ást og auð frá mönnum, en á bak við hverja ást og hverja auðæfi

Guðdómleg ást sem breytist ekki og andlegur auður sem ekki er hægt að mæla með jarðneskum auðæfum. Sá sem gerir sér grein fyrir því að Guð er uppspretta allrar ástar, sælu og náðar mun finna hana og vera afar ánægður með hana.

Fleiri kenningar og hugleiðingar meistara Paramhansa Yogananda

Einlægni er hornsteinninn á andlegri leið

Það er heldur sú stólpi sem tengsl sálarinnar við skapara .sinn byggjast á

Þetta þýðir að snúa sér til Guðs af fullkomnu trausti

Við tölum við hann opinskátt og af einlægni

Á einfaldasta tungumáli, tungumáli hjartans

Við biðjum hann að hjálpa okkur

Svo að við megum leitast við að ná til hans og treysta á hann

Til að róa hjörtu okkar

Og það frelsar okkur frá kvíða og gremju

Og frá öllu sem kann að standa í vegi okkar
Hann reynir að snúa okkur frá andlegum tilgangi okkar
Að lokum
Markmiðið er eitt með öllum prófunum okkar og tilraunum
Það hvetur okkur til að gera okkar besta
Við felum Guði málefni
Og hversu heppinn er sá sem býr yfir þessum skilningi
Án þess lifum við í átökum og deilum
Án þess að vita ástæðuna
En á andlegri leið
Við vitum að erfiðleikarnir sem við stöndum frammi fyrir
Tilgangur þess er að gera okkur auðmjúk frammi fyrir Guði
Við tæmum hugsanir okkar og tilfinningar
Frá fölskum stolti og tálsýnilegri mikilmennsku
Svo að Guð megi fylla okkur með ljósi sínu, visku og kærleika
Í þeirri sjálfsuppgjöf við Guð
Sæta tengingin liggur í því
Munum að svo lengi sem „sjálfsvitundin“ er ríkjandi
Það er tilhneiging til að fjarlægja sig frá Guði
Að trúa því að við höfum nægan styrk og visku
Svo að við getum staðið á eigin fótum án stuðnings
Við leysum vandamálin okkar sjálf
Við óttumst að ef við hlýðum vilja Guðs
Að við munum ekki vera ánægð með það sem Guð sendir okkur
Þetta er sönnun þess að trúin á Guð er ekki mikil
En fyrr eða síðar
Við verðum að snúa okkur til Guðs
Sérhver einstaklingur mun uppgötva þennan sannleika í lífi sínu
Nema hann hafi þegar uppgötvað það
Þetta er ekki niðurdrepandi eða neikvæð hugmynd

Sætasta ánægjan sem til er er
Tilfinningin um að við séum í návist hans
Öruggur og tryggur fyrir óvæntum uppákomum lífsins og áföllum tímans
Það er eðli auðmýktar og einkenni auðmjúkra
Og þar liggur sannur andlegur styrkur
Og mikilleiki einlægninnar
Og dýpt ástarinnar
Og fegurð ánægju og undirgefni
{Ekki minn, Drottinn, heldur verði þinn vilji}
(Við setjum traust okkar á Guð)
Til að snerta andlega eðli okkar
Við verðum að leitast við að sýna fram á hærri meðvitund í lífi okkar
Þegar erfiðleikar dynja yfir verðum við að minna okkur á það
Að við séum ekki veik og að við höfum viðeigandi verkfæri til að takast á við það
Við megum ekki leyfa ábyrgð og vandamálum að raska .friði okkar
Það tekur frá okkur friðinn
Við komum í þennan heim til að þroskast
Að kanna andlega möguleika okkar
Að sökkva sér ekki niður í dimma haf blekkinganna
Sem felur í sér óteljandi áhættur
Ef við viljum kynnast andlegu sjálfi okkar
Við verðum að vera heiðarleg við Guð og við sjálf okkur
Og einlæg í samskiptum okkar við fólk
Og að það sé sterkasta löngunin í lífi okkar
Þetta snýst um að viðurkenna guðlega uppsprettu okkar
Frá honum erum við komin og til hans verðum við að snúa aftur
Sama hversu lengi fjarvera okkar í heimi einangrunar er
Jafnvel þótt andrúmsloftið virðist drungalegt og dapurlegt

Við verðum að halda trú okkar
Að sólin muni rísa aftur
Og að gott í lífinu vegi þyngra en illt
Ástin er sterkari en hatrið
Og þeir sem eru á réttri leið
Þau munu koma sama hversu löng fjarlægðin virðist og hversu langt á áfangastaðinn er
Og ef áhyggjurnar aukast
Það verður að útrýma því með því að elska Guð og eiga samskipti við hann
Með einlægri, hjartnæmri bæn
Og biðja hann um að styrkja ákveðni okkar
Það hjálpar okkur að leiðrétta lífsstefnu okkar
Bæninni verður svarað með uppörvandi blikum
Skýin munu hverfa og sjóndeildarhringurinn verður aftur bjartur
Að takast á við álag lífsins
Einn af kostunum við ítarlega rannsókn á Guði
Það er hæfileikinn til að slaka á
Þar sem spennan minnkar, kvíði minnkar og áhyggjur dvína
Þegar við missum hæfileikann til að njóta lífsins
Að taka þátt í heilbrigðum afþreyingarstarfsemi
Við erum alvarlegri og taugaóstyrkari en við ættum að vera
Sálin, í sinni hreinu eðli, finnur ekki fyrir spennu eða taugaveiklun
.Það er frekar „ egóið “ sem upplifir þessi ástand
Við ættum ekki að taka hlutina of alvarlega
Þannig að styrkleiki „egósins“ minnkar og tök þess losna
Fólk talar oft um þrýstinginn sem það finnur fyrir
Og sálfræðilega streitu sem þau upplifa undir þunga hinna mörgu krafna
En við megum ekki leyfa okkur að verða fórnarlömb
Fyrir alls kyns erfiðleika

Við skulum alltaf muna að Guð hefur gefið okkur styrk
Nóg til að takast á við allar þær áskoranir sem við stöndum frammi fyrir
Það er ómögulegt fyrir sálina að finna fyrir þreytu og vanlíðan
Líkaminn gæti fundið fyrir þreytu
En þegar við reiknum líkamlegan veikleika með okkur sjálfum
Við erum föst innan hins litla sjálfsmarkmiðs
Þegar við stöndum frammi fyrir hindrunum
Við verðum að leita guðlegrar hjálpar
Að fullvissa okkur um að við séum fær um – með hjálp .Guðs – að sigrast á því
Og að það komi sem hvati til að vekja upp sofandi krafta okkar, sem, þegar þeir eru vaknir, eru færir um að
Með því að takast á við erfiðleika og vandamál af öllum toga
Og að okkar sanna eðli er andinn
Sem kjarni er friður, ró, ró og kyrrð
Og að þessir blessuðu frumefni eru innra með okkur
Það er óaðskiljanlegur hluti af andlegri veru okkar
Maðurinn er andi og andi hans er ekki hægt að sigra
Vegna þess að það er ómerkilegt eðlis
Þegar við höfum þessa meðvitund
Við finnum fyrir þessum krafti sem eru virkir innra með okkur
Við finnum að við erum að færast áfram og ná árangri
Traust okkar á Guð og sjálf okkur styrkist
Styrkur erfiðleikanna minnkar
Svo að við getum tekist á við það
Uppbyggileg nálgun byggð á sjálfstrausti, þægindum og jafnvægi
Með hverri reynslu sem birtist á himni lífs okkar
Á þessari jarðnesku ferð okkar

Við verðum að vita hvernig við getum víkkað
sjóndeildarhringinn og vitund okkar
Og hvernig getum við verið skilningsríkari gagnvart
þeim aðstæðum sem umlykja okkur eða sem við göngum í
?gegnum
Þá munum við geta lifað í betri sátt og samlyndi
Og til að takast á við fólk og líf á sléttari og öruggari hátt
Þegar við skoðum siðmenningar heimsins nánar
Við könnum leyndardóma fornra siðmenningar
;Stór mynd kemur fram, með flæktum línum
Mismunandi eftir árstíðum, nákvæmur í smáatriðum
Við sjáum að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og
félagslegur í eðli sínu á sama tíma
Sérhver manneskja hefur löngun til bæði einstaklingslífs
.og félagslífs
Hann hefur einstaklingshyggju og löngun til að tilheyra
.hópum og ættbálkum
Jafnvel í fornöld
Það eru vísbendingar um að frumbyggjar
Hann hafði hugmyndina um samstöðu innan hópa
Í daglegu lífi finnum við fyrir óhóflegum samskiptum við
aðra
Það færir ekki mikla hamingju
Óhófleg einangrun færir heldur ekki hamingju
Guð vill að við iðkum hófsemi
Og til að skapa jafnvægi milli einstaklingslífs okkar og
félagslífs okkar
Einstaklingsbundnar og sameiginlegar meginreglur í
mannverum koma frá æðri uppsprettu
Guð er hinn eini, eilífa athvarfið
Handan stjarnanna, alheimsins og mannlegrar hugsunar
Handan við tilfinningar og drauma
Það fer fram úr öllum skynjunarskynjunum
Hann er einn, einstakur, vera í sjálfum sér
Fullkomið í eðli sínu og eiginleikum

Þar sem engin sól skín
Enginn tungl rís
Enginn eldur skín
Það er hins vegar guðdómlegt ljós hans, sem er
.óviðjafnanlegt
Þar, handan myrkranna, er ekkert myrkur
Og hljóðlausa þögnin
Og ekkert annað en hið skapaða
Þar er eilífi kjarninn
Hver er uppruni tilverunnar
Og uppspretta allra krafta og vera
Bæði hið sýnilega og hið ósýnilega
Guð skapaði þennan alheim þannig að
Það starfar samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögum
Ef við brjótum einhver alheimslögmál, refsum við okkur
sjálfum
Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein
sín
Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið
Án þess að þola afleiðingarnar
Í þessum heimi
Menn geta hegðað sér frjálslega
En aðeins innan takmarkaðs sviðs
Og ef hann brýtur gegn guðlegum lögum
Hann mun refsa sjálfum sér eða tortíma sjálfum sér
Guð hefur sett þessi óbreytanlegu lögmál
Hann vildi að þetta myndi vinna okkur í hag
Því án þess getum við ekki fundið leið okkar í þessu lífi
Guð gaf okkur líka valfrelsi og setti samvisku okkar í
brjóst
Að greina á milli góðs og ills, gagnlegs og skaðlegs
Þegar fólk velur illskuleiðirnar
Þeir brjóta gegn alheimslögum Guðs
Þau eru að setja af stað geimkrafta
Óhjákvæmilegar afleiðingar hafa í för með sér

Vegna brots á þeim lögum
Með því refsa þeir sjálfum sér
Sannarlega gerir Allah ekki fólkinu rangt, heldur gerir}
{fólkið sjálfu sér rangt
En þeir sem fylgja lögum þess
Og þeir fara eftir tillögum hans
Þau lifa í friði
Og í gegnum þau opnast auga innsæisins
Þau ganga með öruggum, ákveðnum skrefum
Þeim finnst þeir vera að ganga örugglega
Á lífsins slóðum
Hugsun er gríðarlegur kraftur í lífi þínu
Ef þú vissir hvernig á að rækta þann styrk
Og nota það rétt
Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugsun þína
Vertu varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur
.neikvæðar hugmyndir
Og svartsýni, svo að veikar hugmyndir þeirra leki ekki
inn í huga þinn
Nema hugurinn hafi náð ákveðnu styrkleikastigi
Svo að hugmyndir annarra geti ekki veikt hann
Þvert á móti
Hann er fær um að styrkja hugmyndir annarra
Og til að efla sjálfstraust þeirra
Þeir sem mistakast ættu að umgangast þá sem ná
árangri
Hinir veiku ættu að umgangast þá sem eru sterkari en
þeir
Hvað varðar þá sem skortir sjálfstjórn
Þeim ætti að fylgja einstaklingum með góðan karakter
.og sjálfsaga
Sá sem er ofát ætti að borða
Með einhverjum sem getur betur stjórnað matarlyst
sinni
:Þá mun hann geta sagt

“Ég get líka stjórnað matarlyst minni„
Þegar þú tekur ákvörðun og lofar sjálfum þér að standa við hana
Láttu ekki ákveðni þína hníga ef eitthvað gerist sem stangast á við ákvörðun þína
Haltu áfram að hafa trú á sjálfri þér og trúðu því að þú hafir alla þá styrkleika sem þú þarft
Að ná því sem þú stefnir að, sama hversu ólíklegt það kann að virðast
“Ef þú segir út á við „ég er tilbúinn fyrir hana
“Og þú sagðir við sjálfan þig: „Ég get það ekki
Með því að gera það minnkar þú kraft hugsunarinnar
Það veikir viljastyrkinn
Þú þarft vilja sem er sterkari en þinn eigin
Að veita henni orku og innblástur með ákveðni og einbeitni
:Ráð mitt er
Þróa viljastyrk
Hugsaðu jákvætt
Þú munt uppgötva að líkamlegir, andlegir og andlegir kraftar þínir
Að vinna saman að því að hanna og móta alla þætti lífs þíns
Á hvaða hátt sem þú vilt
Maurinn finnur líkama sinn
Skarp augu hennar sjá takmarkað svið í kringum sig
Maður þekkir líkama sinn, umhverfi sitt og fjölskyldu sína
Og eitthvað annað sem hann þekkir
Hvað varðar alheimsmanninn
Hann gerir sér grein fyrir því að líkami hans er hluti af mannkyninu
Hugsun hans nær yfir alheiminn í efnislegum og andlegum víddum hans

Hann gerir sér grein fyrir því að öll tilveran býr í huga hans
Ef einstaklingur getur umbreytt meðvitund sinni í andlega alsælu
Alheimurinn mun hverfa úr huga hans
Vegna þess að það eru hugsanir mannsins sem gefa .alheiminum yfirbragð raunveruleikans
Án hugsunar hefði alheimurinn engan veruleika
Mannkynið hefur vanist því að vera annað hvort vakandi .og upptekið af vandamálum lífsins
Eða hann gæti látið undan svefni og gleymt heiminum
En mannkynið býr yfir gríðarlegum möguleikum sem það hefur enn ekki virkjað
Og ef þú lærir um andlega alsælu
Hvernig á að losna við líkamsvitund og ósjálfráða svefnvitund
Hann mun vakna í æðsta, blessaða meðvitundinni
Þegar einstaklingur getur haldið sér vakandi
Eða úr tafarlausum svefni með vilja
Hann mun geta náð háu meðvitundarstigi
Það eru engin takmörk fyrir ánægju þess
Hann mun upplifa sælu meðvitaðs, sjálfviljugs svefns
Hvenær sem er, hvar sem er
Ódauðleikafiðrildið sagði
Mitt stærra sjálf
Býr í hverju hjarta
Í öllum löndum
og sterkur vilji minn
Það púlsar í hverju horni
Og það vekur sofandi
Með endalausum eterískum tillögum
Hvað varðar mitt minna sjálf
Fangelsaður í tímasettum líkama
Fiðrildið er enn í jarðneskri púpu sinni
jarðvegslím

Dyrunum er læst
Bundin af þúsund járnreipum
Ó, föngin sál mín
Ó, þú sem baðar þig í sólarljósinu
Og þú andar að þér lífsgelixírinn
Og þú drekkur hreint vatn
?Dreymir þig um að eignast allt það góða sem til er
Og stærðin þín er lítil
?!Og hjartað þitt er veikt
!Vaknaðu úr dvala þínum
Stækka
Teygðu þig út
Endurnýjaðu þig
Sameinast æðra sjálfi þínu
Og þú munt verða
Eilíft fiðrildi
Þolir takmörkunum og takmörkunum
Sjálfsuppgötvun
Aðlöguð þýðing eftir: Mahmoud Abbas Masoud
Hljóð- og sjónræn skýrleiki
Það er ekki augað sem sér
.Það er frekar hugurinn og orkan sem móta hlutina
Maður getur þróað með sér hlustandi eyra og sjáandi auga
Í raun og veru er heimurinn allt annar en það sem maður sér
Hljóðin sem hann heyrir eru þau sem falla innan þess sviðs
Titringurinn sem það getur greint
.Skynjun er einnig kölluð innsæisheyrn
Eða að heyra í gegnum innsýn
Vegna þess að eðlilegt eyra getur ekki tekið upp
Óheyranleg hljóð
Sjón og heyrn eru til staðar í sálinni

Það er mögulegt að vekja upp leynda krafta í öllum
.skilningarvitunum
Með því að þjálfa hugann og þróa hugræna hæfileika
hans
Krafturinn í augum okkar er svipaður og í
röntgengeislum
Hins vegar getum við ekki séð hluti sem röntgengeislar
.komast í gegnum
Vegna þess að við höfum ekki enn þróað sátt við það
titringsstig
Aukin skilningarvit okkar eru skert af takmörkunum
.hugrænna hæfileika
Skynjun á sér stað þegar lífsorkan samræmist
ákveðnum þáttum
Gagnsæ titringur, rétt eins og röntgengeislar komast í
gegnum veggi
Mannlegt auga hefur sömu getu og þá tegund sjónar
"Þetta kallast „sjónræn skýrleiki
Það er hægt að prófa styrk sjónrænnar skýrleika
Þegar sjónræn hæfni augans tvöfaldast
Eða hækka titringsstig lífsorkunnar sem gegnsýrir allt
.Raunveruleg skyggnleiki skaðar ekki andlegan þroska
Þvert á móti hjálpar það til við að flytja eða umbreyta
meðvitund
Frá líkamlegu stigi til andlegs stigs
En myndirnar sem koma upp úr undirmeðvitundinni
Það stafar af blekkingu og ímyndun og verður að forðast
það
Leitarinn verður að standast draumaprófin til að ná
andlegri vakningu
Þar sem hann er fullkomlega meðvitaður um að hann er
í nánu samræmi við háttsetta
Hann er nærverandi og finnur fyrir útstreymi af
.hressandi gleði sem gegnsýrir huga hans, sál og líkama
Allt málið er mikil virkni í annarri titringsröð

Guðsríki er innra með manninum
En hann verður að sýna það fram á með uppbyggilegu starfi og viðeigandi íhugun
Við megum ekki leyfa neinu að hindra framfarir okkar
Sjálfið verður að birtast með því að hreinsa hugann, .bæta siðferði og djúpa íhugun
Guð hlustar alltaf á kall sálarinnar
En viðbrögð hans eru svo lúmsk og gagnsæ að það er .stundum erfitt að greina þau
?Hver heldur leitinni áfram
Hann heldur áfram andlegum eldmóði sínum
Guð verður fundinn
Hlutur hans verður ríflegur
Heill hans er mikill í þessum heimi og hinum

Vinsamlegast heimsækið vefsíðu Suida Yoga og .Facebook-síðu meistara Paramhansa Yogananda
/ http://wwwswaidayogacom
https://wwwfacebookcom/masteryogananda?ref=hl
Ferðamaður í þínu landi
Þú ert uppspretta gleði og ánægju
Þú ert kjarni ástarinnar og gimsteinar viskunnar dreifðir .um eilífðarsviðin
Þú ert frelsi og frelsun frá öllum blekkingum
Þú ert hin algjöra eining sem ekki er undirorpin sundrungu
Þú ert alheimsvitundin
Þú ert upphafið og endirinn
Og hið endanlega markmið, sem ekkert annað markmið er umfram
Ég er ferðamaður í landi þínu og ferðamaður á vegum þínum
Taktu í hönd mína og leiðbeindu skrefum mínum á næstu slóðir sem liggja til þín
Ég er himinlifandi að kynnast þér

Blessaðir ávaxtargarðar þínir, hlaðnir ljúffengum
ávöxtum, kalla á mig
Að heimsækja það og njóta ríkulegs ávaxta þess
Hve sætir eru ávextir þekkingarinnar og hve dásamlegur
!er dularfullur nektar hennar
Ég vildi óska að ég gæti alltaf þráð nærandi, hressandi
ávöxt sálarinnar
Og ég drekk af friðarvötnum sem flæða yfir úr ám
heilagrar ástar
Gef mér hreinleika hjartans og ró sálarinnar
Þvoið veru mína með geislandi vatni ykkar, hreinsið
.hana af öllum óhreinindum og skít
Ég þrái að finna nærveru þína og sjá fallega andlit þitt
Ég hef alltaf ímyndað mér hans einstaka fegurð og sál
.mín hefur þráð að sjá hann
Fylltu veru mína þakklæti og þakklæti fyrir örláta hönd
.þína og ríkulega velvild
Megi hjarta mitt slá af ást til þín svo lengi sem stjarna
glitrar og hjarta slær
Blessaðu hugsanir mínar svo að þær snúi sér sjálfkrafa
að þér, svo að þær megi blessast af fegurð þess að sjá þig
.og sjá fegurð þína
Gefðu mér hæfileikann til að fanga öldóttar laglínur
þínar í víðáttu etersins
Ég er ölvaður af himneskum laglínum þess sem
englarnir þrá að heyra
Ó, hve ég vildi óska að ég gæti fundið blessaðan anda
.þinn í hverju einasta frumefni veru minnar
Og næra skilningarvit mín með guðdómlegri næringu
þinni, sem er brauð tilverunnar
Í því er lífsbjargandi og eilífðarlind
Ó, hvað ég vildi óska að ég gæti andað að mér sætum
andvargi nærveru þinnar
Í ósum löngunar og ástríðu
Og ég sá ljós ástar þinnar skína skært

Í himni sálar minnar, sem þráir þig
Þegar andardrátturinn róast finnur sálin frið
Meðvitundarstig er að aukast
Þetta er hægt að ná með hugleiðslu
Og reyna að viðhalda róandi áhrifunum
Fyrir hugsunarbylgjur og innri frið
Að hugleiða Guð og vera bjartsýnn á góða hluti
Þau eru nægjanleg til að halda sálinni fullri af krafti hins
.guðdómlega anda
Orð án andlegs krafts
Það er eins og strá án korns
Þess vegna, þegar við lesum, verðum við að íhuga anda
.merkinganna
Og að einbeita sér að því sem það gefur til kynna
Að ná til uppsprettu hugmynda á bak við merkingar
Guð er hin hreina uppspretta alls þess sem er dásamlegt
og gagnlegt
Hann er Drottinn friðarins, sem ríkir á hásæti friðsælra
hugsana
.Hann leiðir verk hreins og heiðarlegs manns
Og hann nær lögmætum vonum sínum
Opnum dyrnar að andlegum friði
Látið engla þagnarinnar koma blíðlega inn
Að uppbyggingu viðskipta okkar og starfsemi
Við skulum sinna skyldum okkar með rósemi
Fyllt af anda friðar og hugarróar
Og á bak við hjartnatslög okkar munum við finna púls
guðdómlegs friðar
Við skulum kafa dýpra í hugtökin tilraunir og prófanir
Hvort sem það er í gegnum hugmyndir sem við lesum í
gagnlegum bókum
Eða vandamál sem við þurfum að takast á við
Eða heimspeki, skoðanir og trú
Eða andleg hamingja
Förum inn í helgidóm djúpustu hugsana okkar

Og við njótum flæðandi friðarins
Frá uppsprettum friðarins
Athugið: Fjölmörg dæmi eru til sem sýna fram á náið* samband öndunarhraða manna og breytinga á meðvitundarástandi. Einstaklingur sem er upptekinn af flóknum andlegum samræðum eða reynir nákvæma og erfiða líkamlega áreynslu mun sjálfkrafa anda mjög hægt. Einbeiting er háð hægum öndunarhraða, en hröð eða óregluleg öndun fylgir skaðlegum tilfinningalegum ástöndum eins og ótta, óheftri kynhvöt og reiði. Api andar 32 sinnum á mínútu samanborið við aðeins 18 sinnum á mínútu hjá manni. Fílar, skjaldbökur, snákar og önnur dýr sem eru þekkt fyrir langlífi sitt hafa marktækt hægari öndunarhraða en menn. Til dæmis andar risavaxin skjaldbaka sem lifir í þrjú .hundruð ár aðeins fjórum sinnum á mínútu
Úr bókinni: Heimspeki Indlands í lífi jógís
Eftir Paramhansa Yogananda: Sjálfsævisaga jóga
Þar sem það er ómögulegt að ná neinum efnislegum árangri
Eða að ná einhverjum framförum á einhverju sviði
Án andlegs frelsis
Eða leiðsögn og viska frá Guði
Vér skulum reisa upp, fyrst og síðast og alltaf
Vers til þakklætis og þakklætis til Guðs
Til að fullkomna verk okkar
Og að klára það eftir bestu getu
Og svo að við megum finna gleðina af afrekum
Með endurnýjaðri orku og eldmóði
Með allri minni þakklæti og virðingu
Til uppsprettu alls góðs
Á óteljandi blessunum hans
Sem yfirgnæfir okkur alla daga lífs okkar
Við lítum oft á þessar blessanir sem rétt okkar
Þótt milljónir manna í þessum heimi séu sviptar því
Í hvert skipti sem við þökkum Guði fyrir blessun hans

Því meiri gæsku og blessun sem við fáum
.Ef þú ert þakklátur, mun ég vissulega auka velvild þína
{Gef oss í dag vort daglegt brauð}
Munum að sá sem tekur allt í lífinu
Hins vegar er það staðreynd að það er hann sem missir
.af skotmarkinu
Innileg þakklæti færir innri frið
Það færir gleði og hugarró
Við finnum fyrir nálægð Guðs við okkur
Umhyggja hans fyrir okkur og samúð hans með okkur
Ef við lifum svona
Og við fórum þessa leið
Við munum ná háleitu ástandi
Frá björtum, jákvæðum hugsunarhætti
Og tilfinningin að vera nálægt Guði
Það er frábært mál
Það inniheldur frið, gleði og endurnæringu
Þegar sálin finnur þessa andlegu tengingu
Gleðistraumar streyma til hennar
Útgeislar frá guðlegri nærveru
Guð verður þá áberandi sannleikurinn í tilveru okkar
Við verðum hæfari til að takast á við aðstæður og nýjar
framfarir
Í því tilfelli verður ástin að veruleika
Hatur er hrein blekking
Því Guð er kærleikur
Það er engin nauðsynleg tilvist
Nema hann einn í þessari tilveru
Draumar og blekkingar
Undir teppi jarðneskra vona lá ég lengi
Ég dreymdi að ég sat á stórkostlegum, lúxus hásæti
,Andlit mitt var skreytt brosum
En gleðistundirnar og hláturinn voru ekki langar
Í staðinn visnuðu þeir og dreifðust hver á fætur öðrum
Þá sá ég mig vafinn í tötralega tötra

Og teygði sig út á hörðum klettum fátæktar
Í klóm mikilla erfiðleika og eymdar
Ég grét sárt
En tárin mín runnu
Og enginn til að líta eða hugga
Heimurinn gekk á undan mér og horfði á mig með hæðnislegri þögn
!Hjarta mitt hrópaði, leitaði hjálpar þinnar, ó Guð
Og þegar óendanlegar bænir mínar náðu djúpi þínu
Hún vakti mig loksins
Og með yfirþyrmandi gleði fann ég mig öruggan og öruggan í návist þinni
Burt frá klóm ruglingslegra og flókinna tvíhyggju
Ó, Drottinn, ég vildi að þú vekir allt mannkynið
!Úr heimi brosandi drauma um auð og grátandi fátækt
Frelsa þá, ó draumasmiður, frá hræðilegum martröðum dauðans
Og endurnýja með þeim vitundina um eilífðina
Og blessa þau svo að þau megi átta sig – í gegnum – varanlegan frið
Hryllingur jarðneskrar blekkingar
!Þetta eru ekkert annað en draumar og blekkingar

Æðstu innblástur

Ó, guðdómlegi skapari

Ó Drottinn alheimsins

Ó, þú sem stjórnar og setur reikistjörnurnar, stjörnurnar og vetrarbrautirnar í gang

Réttlátt regla þín kveður á um að veita borgurum þínum frjálsan vilja og valfrelsi, sem mun hjálpa þeim að þroskast og nálgast helgar meginreglur þínar og hugsjónir.

Þú hefur veitt okkur eilíft frelsi og sáð í okkur fræjum alheimsvitundar. En því miður höfum við fjötrað alheimsvitund okkar á bak við rimla eigingirni, haturs, þröngsýni og blindrar ofstækis.

Drottinn, hjálpaðu okkur að bræða – með hlýjum kærleika okkar og bróðurlegum skilningi – allar gervilegar, ískaldar hindranir og hindranir sem eru milli okkar og annarra

Hjálpaðu okkur að nota vöku samvisku og heilbrigða dómgreind í sjálfstjórn og ganga réttsýn á lífsins vegum.

Og blessa okkur til að margfalda andlegan auð okkar og samúð með því að víkka hring þjóðarkærleika okkar til að ná til allra íbúa jarðarinnar, óháð litarhætti, stétt, kyni og trú.

Ó Drottinn alheimsins, virðum og hlúum að sjálfstæði allra manna sem fæðast frjálsir.

Og blessa oss svo að við megum byggja upp sameinaðan heim og kjósa þig sem andlegan leiðtoga okkar til lífstíðar.

Úr djúpum sálarinnar

Ó, Drottinn, lát glóð langana minna glóa

Þín heilaga nærvera er alltaf nærverandi

Ég hef reist musteri fyrir þrár mínar

Í hverri einustu hugmynd minni

Viltu vinsamlegast heimsækja mig?

Og þú sast á hásæti ástar minnar til þín?!

Megi hugsanir mínar fylgja viturlegum leiðsögn þinni

Megi þú vera mesta gleðin í lífi mínu

Frá hliði hugsunar um Guð og íhugunar á honum

Ég mun ganga inn í Musterið sjálfbærs friðar

Í dag mun ég kveikja á bunka af prikum til að tákna áhyggjur og ótta.

Að lýsa upp musteri Guðs í sál minni

Ég mun leita Guðs í einveru sálar minnar

Og ég mun biðja innilega þar til hjarta mitt slær af kærleika til hans

Og ég finn svar hans við bænum mínum

Ó, ef aðeins neisti lífs míns gæti blandast við sól Guðs
Og það bliknar í öllum augum sem elska góðvild
Ég mun strá heiminum sundurrifnum af stríðum
Með hugsunum um frið og kærleika
Ég mun ganga inn í hið guðdómlega helgidóm
Og ég snerti geimvitund
Í gegnum gleði hugleiðslu og guðdómlegan kærleika
Guðleg vernd umlykur mig alltaf og að eilífu
Og ljós Guðs fylgir mér og fjarlægir myrkrið í kringum mig
Svo lengi sem ég geng í leiðarljósi hans, mun ég ekki hrasa
Ég mun ekki villast af réttri leið
Lifandi tilfinningar
Ó, andi tilverunnar og meistari alheimanna
Þú ert á bak við sjónsvið mitt, þar sem ég sé augljósa fegurð þína
Og á bak við eyrað, sem ég nota til að hlusta á blöndu jarðneskra hljóða
Þú ert á bak við snertingu mína, sem ég nota til að finna fyrir hlutum í jarðneskum heimi þínum
Og handan við slæðu náttúrunnar sem hylur fallega andlit þitt
Ég sé þig í hlýju augnaráði blómanna
Og ég finn bragðið af næringarríkum mat hjá þér
Ég skynja guðdómlegan kjarna þinn og eilífa sætleika þinn
Í öllu því góða og undri sem til er
Ég bið til þín, Drottinn, og þú ert á bak við skjálfandi rödd mína
Og á bak við hugann, sem ég bið með
Þú ert handan djúpustu tilfinninga minna

Handan við helgar hugsanir mínar og vonir og þrá mína eftir þér

Þú ert handan spegilmynda minna og handan blíðrar ástar minnar!

Ó, ef þú aðeins myndir koma fram handan við slæður mannlegra tilfinninga

Og stórkostlegt náttúrufegurð

Opnaðu andleg augu mín svo að ég geti séð þig nákvæmlega eins og þú ert!

Lífið án Guðs er ófullkomið

Þegar við tengjumst Guði mun innsæi okkar hvetja okkur og leiðbeina okkur í öllu sem við gerum.

Við verðum meðvitað að búa yfir þeim blessaða krafti sem er innra með okkur; við þurfum einfaldlega að afhjúpa hann.

Þú munt komast að því að þessi kraftur er að verki í öllu til að bæta aðstæður þínar og gera hlutina auðveldari fyrir þig. Þegar þú tengist þessum krafti mun vellíðan þín óma af geimorku og hugsanir þínar verða fágaðri, einbeittari, skarpari og skarpari. Þú munt átta þig á því að sálir þínar eru ílát fyrir lifandi sannleika Guðs og óþrjótandi visku hans.

Guð er uppspretta heilsu, velmegunar, visku og eilífrar gleði. Þegar við tengjumst honum verður líf okkar fullkomið og innihaldsríkt.

Lífið án Guðs er ófullkomið. Við verðum að hugsa um þann æðsta kraft sem gefur okkur líf, orku og visku.

Við verðum að biðja þess að þessi sannleikur flæði inn í huga okkar, þessi styrkur inn í líkama okkar og þessi óendanlega gleði inn í sálir okkar.

Að baki myrkri lokaðra augna leynast undursamlegir kraftar alheimsins og allar góðar sálir og göfugir andar

Og óendanleg víðátta sálarinnar

Ef þú hugleiðir, munt þú átta þig á hinum algjöra sannleika og þú munt sjá undursamleg verk hans í lífi þínu og í öllu því sem er dásamlegt og dýrlegt í sköpuninni.

Á slóðum þráarinnar
Guð kallar á mig
Í gegnum opnar sálir
Og góðhjarta sem banka af ást
Og það er fullt af trú
Sérhvert gott verk sem lærisveinninn vinnur
Meðvitund hans er skrefi nær
Frá þröskuldi alheimsvitundar
Leyfðu mér að fara inn, Drottinn minn
Að sjá guðdómlega fegurð þína
Og ég er blessuð að sjá geislandi ljós þín
Ef líf mitt er stýrt af guðdómlegri visku þinni
Þess vegna er viðleitni mín víst að hún muni bera árangur
Ég mun ekki villast
Blessa mig, Drottinn, svo að sýn mín verði skýr
Sálin mín er hreinsuð
Þá sá hann sól vissunnar
Og ég nýt þess að vita sannleikann
Í dag mun ég gleyma erfiðleikum mínum úr fortíðinni
Ég mun horfast í augu við nútíðina og framtíðina
Með dirfsku og trausti, með hjálp hins almáttuga
Ég mun hlaða líkama minn með geimorku
Og ég þvoi veru mína með græðandi ljósi guðlegrar meðvitundar
Eins og geimþoka
Friður fyllir meðvitund mína
Og hann fann óendanlega nærveru Guðs
Ó Drottinn, upplýstu innsýn mína
Fyllið huglæga ílátið mitt

Með skilningi og þekkingu
Megi ljós kærleika þíns skína
Á lífsleiðum mínum
Í Bláu eyjaklasanum

Af svölunum mínum horfði ég vestur á bóginn og svif á vængjum ímyndunaraflsins að ströndum fjarlægs sjóndeildarhringsins. Til hægri og vinstri sá ég tvo fjallgarða sem brátt breyttust í dularfullan fjólubláan lit.

Þegar ég leit aftur hafði ósýnileg hönd hulið þau djúpbláum slæðu. Að baki mér lá borgin Guadalajara, baðuð í rökkrinu. Austurhimininn var nú litaður mjúkbleikum. Horfandi fram fyrir mig sáu augu mín töfrandi borg blárra eyja sem fljóta í gullnum stöðuvatni.

Í þessum eyjaklasa töfrandi bláu eyja reis risavaxin hæð úr bláum kalksteini, umkringd gráhvítum eldgosskýjum sem spúðu frá sér goshverum úr eldrauðum, gullnum hrauni, sem fossuðu niður eins og regnbogi í átt að kyrrlátu vatninu. Sterkir, gullnir logar huldu bláu eyjarnar logandi ljósgeislum.

Blái tindurinn og eldheitur kóróna hans spegluðust eins og tvíburar á yfirborði þessa kyrrláta gullna vatnsins. Og lengst til hægri glitraði lítið, friðsælt vatn, staðsett við brjóst einnar af bláu eyjunum eins og fullt tungl sem synti um miðja skýjaöldur.

Ég reikaði lengi um borg sólsetursins og skýja sem líktust skopstælingum, flaut á yfirborði vatnsins með fíngerðu gullnu ljósi þess. Og hversu stórkostlegt var þetta gullna vatn, þakið rauðum ísþyrpingum dreifðum í allar áttir að mörkum eilífðarinnar.

Ég hélt að ljósverur væru góðar sálir á þessari jörð og eftir að hafa staðist allar lífsins prófanir,

máttu þær skemmta sér og láta drauma sína rætast eins og þær vildu.

Á hverjum degi við sólsetur styrktu þessar verur himneska drauma sína í eterískum borgum umkringdum höfum og vötnum úr gulli.

Þar og á bak við klóm sorgarinnar og handan við gildrur þessa jarðneska heims með öllum sínum hörmungum og sársauka

Þar, handan við pirringinn, önduðu þessar verur rauðum ljósum, drukku appelsínugula geisla, færðu sig burt, nálguðust, ráfuðu um og syntu um meðal marglitra ljósa.

Hér myndu þessar verur þegar í stað láta drauma sína rætast og uppfylla fantasíur sínar eins og þær vildu, en síðan leysast upp og hverfa að vild sinni.

Hér naut hún fjársjóða hamingju og fullnægju og uppfyllti rausnarlega drauma allra sem heimsóttu hana í undursamlegum, töfrandi heimi sínum.

Hér var hún ekki skyldug til að bíða og óska eins og menn til að draumar hennar rættust og óskir hennar rættust, heldur dreymdi hún eins og hún vildi og náði öllum þessum draumum og óskum að eigin vilja.

Sú sólsetursborg í Draumaeyjunum var einn af draumum mínum sem dvaldi í fellingum undirmeðvitundarinnar, og í dag hefur hann ræst á allan hátt!

Sannarlega hef ég séð falda fjársjóði og fjársjóði sálar minnar, og ljós þeirra hefur yfirbugað mig og ljómi þeirra hefur blindað mig!

Paramehansiat: Litróf guðlegrar alsælu

Auðmýkt, Drottinn, er öruggasta leiðin

Að taka á móti regni guðlegrar miskunnar þinnar

Ég mun treysta á guðdómlegan réttlæti þitt og meginreglur sannleikans

Að átta sig á því að þú ert að svara kalli kærleikans og löngunum hjartans

Í nánu samstarfi við heildarvilja þinn

Og með algjörri trú minni á þig

Ég mun þiggja hjálp þína og finna mig nálægt þér

Í dag mun ég gegna skyldu minni gagnvart þér

Rétt eins og ég uppfylli skyldur mínar gagnvart heiminum

Ó, mesti ástvinur

Þú ert himneskt bergmál sem ómar í helgidómum hjartnanna

Og þú ert rödd tilfinninga sem eyru ná ekki til

Að vera blessaður með ást þinni er ómælanlega stærra

Frá öllum veraldlegum sjónarmiðum

Og öll jarðnesk dýrð

Með algjörri trú minni á þig

Ég sé skugga sjúkdómsins hverfa og hverfa án þess að snúa aftur

Ég mun sjá þig, Drottinn, frá gluggum náttúrunnar og dyrum friðarins

Hristið okkur með blessunum ykkar

Og sökkva okkur niður í öldur geimorku þinnar

Haldið eigingirni frá okkur

Sem kemur í veg fyrir að sálir komist nær

Og fundur þeirra var byggður á ást á gæsku og ljósi

Leyfðu mér að vökva blómin í bænum mínum

Með vötnum hugsana um þig og hugleiðinga um þig, ó Guð minn

Svo að ný, blómstrandi blóm geti sprottið

Frá innblæstri, friði og hamingju

Eina leiðin til að forðast ranglæti er að þróa með sér góða dómgreind til að viðurkenna ranglæti og ákveða að fremja það ekki.

Að berjast gegn einu ranglæti leiðir ekki til réttlætis. Fáfræði er sannur óvinur mannkynsins og verður að útrýma henni úr þessum heimi. Við höfum allt sem við þurfum í þessum heimi til að hefja öld velmegunar, hamingju og fullkomins réttlætis.

Eina hindrunin er eigingirni mannsins, sem gerir þetta ómögulegt. Hræðileg og óréttmæt þjáning stafar af eigingirni mannsins og leit að eiginhagsmunum án tillits til annarra.

Peningar sem hægt væri að nota til að fæða og klæða þurfandi eru í staðinn notaðir til eyðileggingar og eyðileggingar. Þessi eigingirni, sem sprottin er af fáfræði, er rót vandans í heiminum.

Allir halda að þeir séu að gera rétt, en þegar þeir sækjast eingöngu eftir eigin markmiðum, setja þeir af stað karmalögmál orsaka og afleiðinga, sem óhjákvæmilega mun eyðileggja þeirra eigin hamingju og hamingju annarra.

Því meira sem ég verð vitni að hörmungum heimsins sem orsakast af fáfræði manna, því meira geri ég mér grein fyrir því að hamingjan varir ekki, jafnvel þótt göturnar séu lagðar gulli.

Hamingjan felst í því að gleðja aðra, og ef allir gerðu það, þá væru allir hamingjusamir

Og allir myndu fá sinn hlut af gnægð jarðar

Þar sem við komum inn í þennan heim frá því sem við vitum ekki, er eðlilegt fyrir okkur að velta fyrir okkur uppruna og tilgangi lífsins.

Við heyrum og lesum um skapara þessa heims, en við vitum ekki hvernig við eigum að ná til hans. Allt sem við vitum er að allur alheimurinn boðar tilvist guðdómlegs hugar hans.

Rétt eins og litlu og nákvæmu hlutar og tæki lítils úrs fá okkur til að dást að úrsmiðnum, og rétt eins og stóru og flóknu vélar verksmiðju vekja undrun okkar

og vekja hrifningu varðandi uppfinningamann sinn, þá erum við, þegar við sjáum náttúruundur, undrandi á þeirri gáfu sem felst á bak við þau og spyrjum: „Hver gaf blóminu líflega lögun sem snýr að sólinni? Hvaðan kom ilmur þess og fegurð? Og hvernig voru krónublöð þess mynduð með svo mikilli nákvæmni og lituð með svona dásamlegum, gleðilegum litum?“

Á nóttunni dreifa stjörnurnar og tunglið silfurlituðu ljósi sínu í kringum okkur og hvetja okkur til að hugleiða þá meðvitund sem leiðbeinir þessum himintunglum í víðáttum geimsins. Milt ljós tunglsins er ófullnægjandi fyrir dagleg störf, og því leggur vitur og mildur hugur til hvíldar á nóttunni. Þá rís sólin, bjart ljós hennar gerir okkur kleift að sjá heiminn í kringum okkur með skýrleika og ró, og við tökum að okkur að uppfylla þarfir okkar.

Það eru tvær leiðir til að uppfylla þarfir okkar: líkamlega leiðin og andlega leiðin. Þegar heilsa okkar hrakar getum við til dæmis leitað til læknis til að fá meðferð. En það kemur að því að hvorki læknir né nokkur annar getur hjálpað og við snúum okkur að seinni leiðinni; að andlegum krafti sem skapaði líkama okkar, huga og anda.

Efnislegur máttur er takmarkaður og þegar okkur mistekst snúum við okkur að ótakmörkuðum krafti Guðs. Þetta á einnig við um fjárhagslegar þarfir okkar. Þegar við gerum okkar besta og fáum samt ekki nóg, snúum við okkur að þeim krafti.

Allir halda að vandamálin séu verst. Sumir finna fyrir meiri þrýstingi en aðrir vegna þess að seigla þeirra er veik. Vegna mismunandi andlegs styrks fólks nota þeir mismunandi mikla orku. Ef einhver stendur frammi fyrir yfirþyrmandi erfiðleikum og hugur þeirra er veikur, mun viðkomandi ekki geta sigrast á þeim. Þeir sem eru með sterkan hug geta sigrast á

erfiðleikum sínum með því að brjóta niður hindranir og hrista undirstöður þeirra. Jafnvel sterkustu einstaklingarnir standa stundum frammi fyrir mistökum. Þegar við lendum í yfirþyrmandi líkamlegum, vitsmunalegum og andlegum erfiðleikum og erfiðleikum, gerum við okkur grein fyrir því hversu takmörkuð lífsorkan er í þessum efnislega heimi.

Við ættum ekki aðeins að einbeita okkur að því að öðlast góða heilsu og efnislegt öryggi, heldur einnig að leita að tilgangi lífsins.

Hver er tilgangur lífsins? Þegar erfiðleikar yfirbuga okkur snúum við okkur fyrst að umhverfi okkar og reynum allar mögulegar efnislegar aðlaganir sem við teljum að muni veita léttir. En þegar við lendum í blindgötu og segjum: „Allar tilraunir mínar hafa mistekist, hvað meira get ég gert?“ byrjum við að íhuga alvarlega að finna árangursríka lausn á vandamáli okkar. Og þegar hugsun okkar verður nægilega djúp, finnum við svarið innra með okkur sjálfum. Þetta er tegund af bænheyrslu.

Í kyrrð sálar minnar
Leyfðu mér að hitta þig, Drottinn!
Eigðu mig, og lát mig finna eilífa nærveru þína
Innra með mér og í kringum mig
Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra rödd þína
Haltu háværum jarðhljóðum frá mér
Falinn í minningunni minni
Mig langar að hlusta á rólega, róandi rödd þína
Og söngvarinn er alltaf í ró sálar minnar
Guð minn, þar sem þú ert alheims
Þú verður að vera viðstaddur
Djúpt í veru minni og samvisku
Hjálpaðu mér að sýna jafnvel lítinn hluta
Úr földum fjársjóðum í andlegri námunni minni!

Ó, geislandi ljós
Hjartað mitt er vakandi
Geðheilsa mín
Fyllið andlegt musteri mitt með dýrð ykkar
Ó, eilífa Norðurstjarna!
Hvert sem ég reikaði og hvernig sem ég sneri mér
Seguláttavita mín heldur áfram að benda á þig
Hvort sem þú ert sleginn af óheppnivindum
Eða rennandi blautir af rigningu erfiðleika og hörmunga
Hugur minn var þó stýrður,
Að snúa sér alltaf að þér
Elskulegur fuglinn minn, slær vængjunum
Mitt í skýjum ruglingsins
og stormar ruglingsins
Hann mun örugglega finna leið sína til þín
Í fornöld
Í hjarta etersins
Þegar við urðum til sem andar
Við vorum öll að sofna
Undir teppi guðlegrar ástar
Og þegar Guð vakti okkur
Við ókum frá honum
Eins og í sögunni um glataða soninn
Við höfum gleymt guðdómlegu skyldleikasambandi okkar á milli
Við urðum ókunnug hvort öðru
Og þar sem við höfum yfirgefið himneskt heimili okkar
Við erum orðin í þessum heimi
Ferðalangar sem ferðast um heimshorna
Við göngum örlaganna slóðir
Við höfum farið of langt
Við erum flutt langt frá upprunalegu heimili okkar
Hins vegar öðru hvoru

Sumir staðir, upplifanir og andlit vekja okkur

Grafnar minningar og djúpar innri tilfinningar

Hún hvíslar að okkur

Okkur líður eins og við séum að upplifa þetta allt upp á nýtt

Hlutir sem við vissum nú þegar

Við hittumst og tengjumst ástvinum

Við vorum nálægt þeim

Í fjarlægri fortíð

Ó, skapari alheimanna

Ljós þitt skín í hinum miklu

Megi guðleg þekking þeirra hvetja okkur til skilnings

Leyfðu okkur að átta okkur á því að þú ert hið fullkomna markmið

Það sem við stefnum að því að ná fram

Mesta metnaðurinn

Sem við stefnum að því að ná

Hressaðu okkur með ilmandi andvari nærveru þinnar

Fylltu okkur þrá eftir dýrðlegri nærveru þinni

Megi guðleg viska þín næra tilveru okkar

Láttu okkur finna þitt heilaga ljós

Það gegnsýrir alla þætti lífs okkar

Og það styrkir ákveðni okkar

Og fjarlægir myrkur okkar

Og megi friður umvefja okkur

og bjartsýni

Og löngunin til að gera góðverk

Milli prinsins og upplýsta einsetumannsins

Einu sinni fór harðstjóri prins í veiðiferð með þjónum sínum og fylgdarmönnum, fullbúnir og vopnaðir. Þeir héldu djúpt inn í skóginn, blésu í lúðra og börðu trommur.

Eftir að hafa veiðt fugla, dádýr og grimmileg tígrisdýr, áttaði prinsinn og fylgdarlið hans sig á því að þau höfðu villst af leið.

Þau höfðu gnægð matar en ekkert vatn. Þrátt fyrir óþreytandi leit sína að vatni í skóginum fundu þau ekkert. Þau höfðu ekkert skjól fyrir árásum grimmra dýra næturinnar, þegar myrkrið skall á.

Sólin hvarf sjónum og prinsinn, sem leiddi vagninn, kom að gömlum, niðurníddum kofa. Eftir að hann hafði stigið af baki, ýtti hann upp ólæstum dyrum og gekk inn í kofann. Allt inni var dimmt nema ljósglæta í einu horninu og hann hugsaði örvæntingarfullur: „Jafnvel kofinn er mannlaus.“

En knúinn áfram af von kallaði hann: „Friður, er einhver hér?“

Honum til mikillar undrunar heyrði hann rólega rödd svara honum rólega og segja: „Já, ég er hér. Ertu að leita að vatni?“

Prinsinn starði um stund út í myrkrið þar til hann sá glitta í draug manns og varð undrandi að maðurinn vissi hugsanir hans jafnvel áður en hann hafði hitt hann eða þekkt hann.

Prinsinn spurði gestgjafa sinn: „Hver ert þú?“ Gestgjafinn svaraði: „Fátækur asketi sem er guði hollur.“

Einsetumaðurinn kveikti á lampa og prinsinn kallaði á fylgdarlið sitt og þau urðu mjög glöð að finna vatn og ávexti í þessum afskekkta skógi.

Prinsinn spurði einsetumanninn: „Ertu ekki hræddur við tígrisdýr og snáka?“

Einsetumaðurinn svaraði: „Auðvitað ekki, tígrisdýr eru kettlingarnir mínir og snákar eru friðsamir fyrir mig. Við erum vinir sem baða okkur alltaf í sól kærleika Guðs sem skín á allt í þessari tilveru.“

Þegar prinsinn virti einsetumanninn betur fyrir sér, greip hann skelfingu þegar hann sá par af kóbrar dingla um háls hans. Þegar hann kom nær til að staðfesta það sem hann hafði séð, hvæstu og kipptust snákarnir, hristu höfuð sín, því þeir fundu fyrir skjálfta óttans og hefndarþránni sem leyndist í hjarta prinsins.

Ennfremur, á þeirri stundu gekk einn af skógartígrunum inn í skálann og lagðist kyrrlátur við fætur einsetumannsins. Eftir að guðsmaðurinn hafði huggað hann og klappað honum á höfuðið, fór tígrisdýrið hljóðlega og stefndi inn í miðju skógarins.

Hinn hrokafulli prins hugsaði með sér: „Þessi gamli maður hlýtur að vera réttlátur og góðhjartaður, því hann verndaði okkur fyrir villidýrum og banvænum þorsta. Sem laun fyrir verk sitt mun ég gera hann ríkan.“ Síðan ávarpaði hann einsetumanninn og sagði:

„Ó, Sheikh, andlit þitt skín af góðvild og einlægni, og ég þakka þér fyrir allt sem þú hefur gert fyrir mig og fylgdarlið mitt. Þess vegna vil ég treysta þér fyrir leyndarmáli sem gerir þig ríkan og auðugan. Þetta leyndarmál afhjúpa ég í fyrsta skipti, og aðeins fyrir þér.“

Ekki fyrr en hann hafði mælt þessi orð tók prinsinn stein undan skikkju sinni og hélt áfram að tala og sagði:

„Ég vil treysta þér fyrir þessum fjölskyldufjársjóði. Það er steinninn heimspekingsins og kannski verður þú ríkur af því að nota hann. Þessi steinn býr til gull og einn af miklu gullgerðarmönnum gaf föður mínum hann. Hann hefur þann hæfileika að breyta öllu sem hann snertir í hreint gull. Þú getur notað þennan stein í heilt ár og breytt steinum í gull, síðan selt þá til að kaupa þér höll úr gulli. Ég mun

koma aftur til þín eftir ár til að heimsækja þig og sækja steininn minn, sem ég tel dýrmætari en líf mitt.“

Einsetumaðurinn vildi ekki taka þá ábyrgð, en eftir ítrekaða hvatningu prinsins samþykkti hann að geyma stein heimspekingsins. Prinsinn sá einsetumanninn leggja steininn kæruleysislega undir beltið sitt (þar sem fólk geymdi peningana sína af ótta við vasaþjófa!), og síðan hélt prinsinn áfram ferð sinni.

Ári síðar sneri prinsinn aftur með fylgdarliði sínu og bjóst við að sjá stórkostlegt höll í stað hniginnar kofa. En hann varð fyrir vonbrigðum þegar hann sá að kofinn stóð enn og var í verra ástandi en áður. Hann steig því af baki og ýtti upp hurðinni og kallaði hástöfum: „Ert þú enn á lífi, einsetumaður?“

Einsetumaðurinn svaraði með sterkri og djúpri röddu: „Já, lof sé Guði, ó prins, velkominn í auðmjúkt heimili mitt.“

Strax og án nokkurrar formála hrópaði prinsinn: „Hvað er að þér, maður? Hvað gerðir þú við viskusteininn sem ég skildi eftir hjá þér? Hvers vegna notaðirðu hann ekki til að verða ríkur?“

Einsetumaðurinn hugsaði sig um andartak og svaraði síðan: „Hvaða viskusteinn er þetta sem þú ert að tala um, og hvað átt þú við með því að segja að ég eigi að verða ríkur? Í raun vil ég ekki vera ríkari en ég er.“

Panik greip prinsinn, hann hélt að gamli einsetumaðurinn hefði týnt steininum sínum vegna sinnuleysis gagnvart honum, og hann sagði með bænarróm: „Ég á við ómetanlega heimspekingasteininn sem þú settir undir beltið fyrir ári síðan? [Eddie, með beltið þitt], segðu mér hvað þú gerðir við hann?“

Einsetumaðurinn svaraði: „Það er rétt, það er núna sem ég man eftir dýrmæta steininum þínum. Dag einn var ég djúpt sokkinn í hugsanir um Guð þegar ég fór að baða mig í ánni og ég held að steinninn hafi runnið úr fötunum mínum og vatnið hafi gleypt hann. Vertu óhultur.“

Prinsinn hrópaði hástöfum: „Ó, óbætanlegur missir minn! Ég hef misst allt!“ og féll næstum í yfirlið af undrun. Einsetumaðurinn skvetti köldu vatni í andlit hans og lífgaði hann við, á meðan fylgismenn prinsins nálguðust sjeikinn, augu þeirra logandi af illsku, og reyndu að meiða hann. En einsetumaðurinn hló og sagði: „Ó, yðar hátign, þú sem ert svona háttsettur, ég vissi ekki að þú myndir gera svona mikið úr steini. Komdu með mér að ánni og ég mun leita að steininum þínum og reyna að finna hann.“

Prinsinn svaraði: „Ertu búinn að missa vitið? Viltu leita núna að steini sem féll af þér og straumurinn sópaði burt fyrir ári síðan?“

En einsetumaðurinn gaf orðum hans engan gaum og hrópaði á hann og sagði: „Litli prins, það er engin þörf á öllu þessu veseni. Bíddu þangað til við leitum að steininum í ánni. Komdu með mér, öll sömul.“

Eins og undir álögum brugðust prinsinn og fylgdarlið hans við gagnsæjum segulkrafti einsetumannsins og fylgdu honum hljóðlega að ánni. Þar bað einsetumanninn prinsinn að taka vasaklút sinn úr vasanum, halda á honum í fjórum hornum hans og dýfa honum í ána og báðu þannig:

„Ó, prins prinsanna, konungur konunganna og smiður allra heimspekingasteina, skilaðu mér steininum mínum.“

Ekki fyrr en prinsinn hafði gert það og lyft vasaklútnum sínum upp úr vatninu varð hann undrandi að sjá með vantrúuðum augum sínum meira

en tuttugu heimspekingasteina, eins að eiginleikum og sá upprunalegi sem hann hafði týnt. Þegar hann prófaði hvern og einn komst hann að því að hver og einn gat breytt venjulegum strandsteinum í gull. Prinsinn batt síðan steinana í vasaklútinn og kastaði bögglinum í ána.

Einsetumaðurinn og fylgdarlið hans hrópuðu á hann: „Hvers vegna gerðir þú þetta?" En prinsinn leit á guðsmanninn, laut honum virðingarfullt og sagði:

„Ég vil, herra minn, fá það sem þú hefur, sá sem telur steina sem búa til gull vera verðlausa smásteina."

Og þannig yfirgaf prinsinn jarðneska ríki sitt til að læra af vitrum gamla manninum hvernig öðlast ætti andaríki , sem er ekki takmarkað af geimnum og er ekki háð tortímingu.

Siðferði sögunnar er að jarðneskur auður, hversu verðmætur sem hann kann að virðast, er hverfulur og verður að skilja eftir í þessum lítilmótlega heimi þegar líkaminn verður að köldu, líflausu líki.

Í stað þess að nota stein heimspekingsins, sem hér táknar hæfileikann til að safna aðeins hverfulum auðæfum, ættum við að vera eins og asketi sem hefur helgað tíma sinn og hæfileika því að öðlast guðlegan auð sem er óþrjótandi og ódauðlegur.

Sá sem kynnist Guði mun eignast auðæfi sem ekki má dreyma um og ef nauðsyn krefur mun hann gefa upp efnislegar eigur eins og þær væru steinar í von um að öðlast andlegan auð og njóta sannrar auðæfa.

Í samskiptum okkar við aðra
Það er mjög mikilvægt að viðurkenna og meta
Sérkennilegir eiginleikar og göfugir eiginleikar
Sem þeir eimuðu úr reynslu sinni
Og þau mótuðu það út frá eigin veru
Ef við skoðum fólk með opnum huga

Við munum geta skilið þau og tekist á við þau á þægilegan hátt
Við munum einnig geta strax
Að þekkja eðli þeirrar manneskju sem við erum að eiga við
Ekki tala við heimspeking um hestaveðreiðar
Ekki rífast við vísindamann um skipulag heimilisins
Ég veit hvað vekur áhuga viðkomandi og hvað vekur athygli hans
Og hann sagði honum frá því efni
Ekki endilega um hluti sem vekja áhuga þinn
Ef við viljum skilja aðra
Við ættum að forðast að gagnrýna þá og fordæma þá.
Í staðinn ættum við að líta í spegil okkar eigin dómgreindar
Til að komast að því hvað þarf að laga og bæta?
Þessi sálfræðilegi spegill er mjög ólíkur
Um kunnuglega spegilinn sem við horfum í á hverjum morgni
Á hverjum degi lít ég í sjálfsspegilinn minn
Ef ég finn eitthvað sem mér líkar ekki
Ég kenni sjálfum mér um og vinn hörðum höndum að því að leiðrétta það
Þannig sér einstaklingur ímynd sína
Endurspeglast í sinni réttu mynd í spegli sálar sinnar
Og það þróast dag frá degi
Á leiðinni að hamingju og hugarró
Megi Guð blessa þig
Friður sé með þér

Net löngunar
Hér er ég, að kasta neti löngunar minnar

Í víðáttumiklu hafi hugsana minna
Þú hefur oft sloppið við mig, ó dýrmæta guðdómlega bráð!
Hins vegar held ég áfram að kafa djúpt í friðinn
Og án afláts kasta ég netum ástar minnar til þín, hverju á fætur öðru.
Ég verð einn daginn að fanga þig í neti endalausrar þrár minnar eftir þér
Ég kasta þessu neti ástar minnar alls staðar
Yfir ólgusjó lífsins
Og um glitrandi stjörnurnar
Og í djúpi góðra sálna
Ég veit bara að ég er veiðimaður
Og ég mun halda áfram að reyna að ná þér
Ó, kærasta ósk og mesti fjársjóður sem til er!

Ég bið Hann að rífa niður slæður fáfræðinnar og útrýma myrkri blekkingarinnar, og að vera mesta metnaðarþráin í lífi þínu og sterkasta þráin á hásæti langana þinna, og að hjálpa þér að umbreyta sinnuleysi og frestun í andlega athöfn sem pulsar af gleði, endurnýjun og eldmóði. Ég bið Hann að gefa þér að drekka af víni guðdómlegs kærleika þar til þú ert orðinn ölvaður, og að heimsækja þig með heilagri heimsókn þar sem huggun er í boði, og að þvo hjarta þitt með vatni kærleika og þakklætis, og að kveikja í veru þinni lampa vissunnar, og að bræða drauma þína í veruleika hans blessaða hafs, og að þú finnir í Honum ánægju og fullnægju, svo að ró megi búa í sálu þinni og blessanir himinsins megi koma yfir þig.

Kyrrð þýðir að róa hugsanir
Að róa líkamann og stjórna þörfum hans
Sá sem það getur mun upplifa hressandi ró
Hann mun finna fyrir stórkostlegum öldum og áhrifum frá fáguðum heimum
Og hver sem kafa dýpra í kyrrðina, þá

Hann mun uppgötva Guðsríki innra með sér
Svo lengi sem maður gengur á veginum
Hver stund hans er mjög dýrmæt
Við erum hér á þessu landi (gönguhúsinu) í stuttan tíma.
Allt er hverfult, en tilfinningin fyrir Guði er varanleg
Ekkert getur útrýmt því úr hjarta og sál
Við megum ekki leyfa freistingum þessa heims að hafa áhrif á okkur
Með því að snúa okkur frá okkar stærsta tilgangi og æðsta markmiði: Guði
Það er mögulegt að kynnast Guði
Við verðum að finna meistara alheimsins
Frá hvers ljósi stjörnurnar glitra
Og með krafti hans slá hjörtu
Við verðum að leita hans í Þagnarhofinu
Þegar við áköllum Guð með þrá og löngun
Og þegar við hugsum til hans með brennandi þrá
Við munum finna hann
Ég er ekki að tala um óþekktan guð
Þetta snýst frekar um Drottin sem ég hef kynnst
Og það er satt fyrir mig
Það er raunverulegra en allir efnislegir hlutir
Það er hið guðdómlega haf sem heldur uppi og viðheldur öldum mannlífs okkar.
Við getum verið án alls
Nema Guð
{Svo upphafinn er Guð, alvaldur, sannleikurinn}
(Sælir eru hjartahreinir, því að þeir munu Guð sjá)
Það er eðlilegt fyrir mann að finna þörfina fyrir að elska og vera elskaður. En þessi þrá hjartans er í raun uppspretta þessarar ástar, sem er Guð.
Mannleg ást byggist á mörgum væntingum, útreikningum og huglægum sjónarmiðum, þess vegna

er engin trygging fyrir varanleika hennar þar sem hún er bundin skilyrðum.

Guðleg ást er hins vegar skilyrðislaus, stöðug og varanleg. Ef hún snertir hjarta þitt, munt þú finna hana alltaf hjá þér.

Í öllum kringumstæðum munt þú finna það sem uppsprettu verndar og huggunar, jafnvel mitt í erfiðleikum og eymd.

Í miðjum þjáningum og erfiðum raunum

Allir kunna að yfirgefa þig, en þessi helga ást mun ekki yfirgefa þig, mun ekki valda þér vonbrigðum og mun ekki skilja þig eftir að fórnarlömb áhyggna og blekkinga, því hún er verndandi kraftur og leiðarljós frá himni mitt í óvæntum beygjum lífsins.

Þegar mannleg ást er hlaðin guðlegri ást verður hún hrein og tær. En ef þú aðskilur strauminn, sem er mannleg ást, frá uppsprettunni, sem er guðleg ást, hættir hún að renna og týnist í sandi heimsins.

Svo lengi sem mannlegur kærleikur er tengdur guðdómlegum kærleika, mýkir hann hjartað, hressir samviskuna og vökvar alda sálarinnar með lífsins vatni.

Ást: Örvandi viljastyrkur

Allt sem ég geri, geri ég með allri ástinni í hjarta mínu

Ef þú prófar þetta, munt þú komast að því að þú ert alls ekki þreytt(ur)

Vegna þess að ástin er mesti örvandi viljans, og vilji undir áhrifum ástar býr yfir óvenjulegum krafti til að gera hluti sem sumum kann að virðast ómögulegir.

Á leiðum andlegrar vitundar

Aðdráttarafl og hitt kynið

Persónulegt útlit ætti að vera hreint, snyrtilegt og snyrtilegt

Það er ekki rangt fyrir mann að líta aðlaðandi út

Svo lengi sem aðdráttarafl er háð góðum smekk
En það er rangt af einstaklingi að nýta sér kynferðislega aðdráttarafl vísvitandi.
Að laða að hið gagnstæða kyn
Aðdráttarafl karls og konu ætti að koma frá sálinni.
Þeir sem hafa sjálfstjórn
Þau státa sig ekki af því að vera kyntákn
Þau eiga betri möguleika á að fá rétta lífsförunautinn
Í farsælum hjónabandssamböndum
Ástin kemur fyrst, ekki kynlíf
Þetta ætti að vera hugsjónin og staðallinn
Í sumum löndum eru kossar eða náin samskipti ekki fyrir hendi
Milli ungra karla og kvenna fyrir hjónaband
Þegar tveir einstaklingar finna fyrir skilyrðislausri aðdráttarafli
gagnvart hvor öðrum
Þau væru tilbúin að fórna hvert öðru
Sönn ást er ósvikin
Þá fyrst verða þau gjaldgeng til náins sambands innan hjónabands.
Eignarhald er gagnslaust
Þegar annar makinn reynir að stjórna hinum
Þetta er sönnun þess að ást er ekki til staðar
En þegar þau tjá ást sína
Með einlægum og vingjarnlegum áhuga
Og vandlega íhugun tilfinninga
Og einlæga löngun til að gleðja aðra
Ástin öðlast háleita eiginleika
Og í slíku sambandi
Við fáum innsýn í guðdómlegan kærleika
Líf án skilnings er andlegt og efnislegt sjálfsmorð
Sælir eru þeir sem hafa skilning

Það er mesta þörfin á andlegri leið
Og á lífsins slóðum
Skilningur er vasaljós
Það lýsir upp veg mannsins og færir honum velgengni
Áður en maður nær endanlegu markmiði lífsins
Hann verður að búa yfir þessum nauðsynlega og mikilvæga hæfileika
Þess vegna má maður ekki láta misskilning blinda sig
Vegna þess að það er andlegt og líkamlegt sjálfsmorð
Skilningur ætti að vera leiðarljós í öllum aðstæðum
Sama hversu erfiðar upplifanir við göngum í gegnum
Við verðum að hafa rétta skilninginn
Guð veldur okkur ekki skaða eða sársauka
Við erum þau sem hjálpum okkur sjálfum eða skaðum okkur sjálf
Í gegnum skilning okkar og skilning
Eða misskilningur okkar og skilningsleysi
Við verðum að biðja til Guðs til að öðlast skilning
Óháð þeirri reynslu sem okkur er kynnt
Eða aðstæðurnar sem við erum að ganga í gegnum
Aðeins skilningur mun vernda mannkynið
Þegar upplifanir mínar verða sterkari og alvarlegri
Fyrsta tilraun mín er að finna skilning innra með mér
Ég hvorki kenni aðstæðum um né reyni að leiðrétta aðra
En ég fer fyrst inn
Ég er að reyna að hreinsa andlega virki mitt
Og fjarlægja allt sem gæti hindrað þetta innra ljós

Eða það kemur í veg fyrir að kraftar sálarinnar birtist

Eða það kemur í veg fyrir að hún tjái sig

Það er leiðin til að lifa farsælu lífi

Að flýja vandamál gæti virst auðveldasta lausnin

En maður öðlast styrk þegar hann berst við sterkan andstæðing

Þeir sem eiga enga erfiðleika vaxa ekki og ákveðni þeirra styrkist ekki

Óttinn dofnar þegar við höfum skilning

Skilningur veitir öryggi og vernd

Ég hef upplifað svo margt í lífinu

Og erfiðustu upplifanirnar af þeim voru með fólki

Þau misreiknuðu mig

Ég hef séð fólk sem ég hef elskað

Fólk sem ég gaf hjarta mitt

Þau misskilja mig og snúast gegn mér

En það olli ekki biturð í mér

Því beiskja skyggir á skilning

Ég mun ekki leyfa mér að meiða mig

Vegna þess að aðrir misskildu mig

Í staðinn reyni ég

Hjálpið þeim ef þau eru móttækileg

Sendu þeim góðar fyrirætlanir

Og góðar óskir

Þegar þú situr rólegur

Hugur þinn verður laus við allan þrýsting

Vertu einn með hugsunum þínum og komdu þér burt frá heiminum og kröfum hans.

Notaðu hugann uppbyggilega á hverri stundu

Miklir hlutir verða fyrst til í huganum

Þess vegna held ég huganum virkum allan tímann

Um leið og tækifæri gefst

Ég virkja sköpunarkraft hans strax og árangurinn kemur

Reyndu að gera eitthvað skapandi á hverjum degi
Til að bæta aðstæður þínar og stjórna örlögum þínum
Í stað þess að láta hann stjórna þér
Hægt er að bæta heilsuna
Eða að tileinka sér góðar venjur
Eða að ná efnislegum og andlegum árangri
Með því að einbeita sér vandlega að hverju og einu
Einu sinni
Allt sem ég vildi ná fram í þessu lífi
Mér tókst að ná því
Efni er afurð hugans
Þess vegna eru engar sálfræðilegar takmarkanir fyrir hugann
Ef þú getur stjórnað huganum þínum
Allur heimurinn mun dragast að þér
Ég fékk allt sem ég vildi
Það var og er enn mín mesta ósk
Andleg hamingja er í Guði
Ósk mín var uppfyllt og ég er ólýsanlega hamingjusöm
Maður ætti ekki að finna fyrir því að vera misheppnaður, vonlaus eða vansæll
Hann getur stjórnað örlögum sínum með því að stjórna hugsunum sínum
Gerðu það sem þú ætlar þér að gera, bæði gagnlegt og gott
Hann hafði innri hönnun sem var afgerandi í að stuðla að jákvæðum breytingum
Þú munt geta breytt örlögum þínum
Og bæta aðstæður þínar í lífinu
Með hjálp hans, megi hann upphafinn verða
Ég kem eins og vindur úr paradís

Lærisveinninn verður að greina sjálfan sig á hverjum degi
Til að komast að því hvort hann sé að ná þeim framförum sem hann stefnir að
Þegar við lærum að greina okkur sjálf án fordóma
Við munum geta þekkt okkur sjálf og aðra
Sá sem lifir í þessum heimi með skilningi og yfirgefur hann með meðvitund
Hann mun finna ódauðleika
Ég legg mig fram um að byggja upp líf lærisveina minna
Og beina hugsunum sínum að uppsprettu hamingjunnar og uppsprettu ljóssins
Þess vegna einbeiti ég mér fyrst að andlega þættinum
Án þess að vanrækja efnislega þætti lífsins
Og ég þrái að þeir sem vilja þekkja Guð í hjarta og sálu
Því Guð er ekki hægt að þekkja með huglægum rökræðum
Eða með því að hlusta á háværar, tilfinningaþrungar prédikanir
Sem skapar innri óróa í sálinni
Það sem ég ber í sál minni er mér afar heilagt
Ég get ekki talað af handahófi
Ég er bara að tala um það sem ég hef prófað og staðfest
Í gegnum sjálfsþekkingu og lífsreynslu
Þess vegna eru þessar kenningar sannar fyrir mig
Ég er ekki að reyna að prédika, heldur að kynna þessar staðreyndir
Sem ég safnaði úr garði persónulegrar reynslu minnar
Ég kem eins og vindur úr paradís
Berandi ilm sannleikans

Úr eilífðargörðunum

Ég bið ekki um neitt fyrir sjálfan mig

Eina ósk mín er að gefa þér

Sá himneski ilmur

Og eftir það yfirgefi ég strendur jarðarinnar

Að snúa aftur til hjartans í alheiminum

Og það sem ég gef ykkur vil ég að þið upplifið sjálf

Í gegnum þína eigin sátt við Guð

Það er mín eina ósk

Lyklar að gnægð

Sá sem vill samræma hugsanir sínar við guðdómlega gnægð

Hann verður að uppræta allt illgresi skorts og fátæktar úr jarðvegi hugans.

Alheimshugurinn er fullkominn og þekkir hvorki þörf né næmni

Og hver sem vill samræmast þeirri geimgeymslu

Hann verður að skapa vitund um gnægð og velmegun

Jafnvel þótt hann viti ekki hvaðan næsta máltíð kemur

Við ættum að hugsa um guðlega gnægð sem hressandi og ríkulegt regn.

Það lendir jafnt á öllum

Ef einhver lyftir bolla, þá fyllist bollinn hans

Og ef þú setur stóran pott (eða ílát) undir regnvatnið

Það fær fyllingu sína sem hreint og blessað regn

Hvaða ílát notum við til að hljóta gnægð himinsins?

Ílátið sem þú vilt fylla gæti verið með galla og göt.

Þess vegna verður að undirbúa það og gera það hentugt til að taka á móti hinum blessaða straumi.

Þetta á einnig við um menn

Ef skynsemin sem lyftir honum upp að fjársjóði himinsins þjáist af óhreinindum

Það verður að gera við það og gera það móttækilegt svo að það geti tekið á móti hinum ríkulegu blessunum.

Þá vitund þarf að laga og leiðrétta

Með því að frelsa hann frá öllum ótta og efasemdum

Öfund og hatur og hreinsaðu það með hreinsandi vatni

Vatn friðar, rósemi, einlægni og guðlegrar ástar

Allur heimurinn stígur til hliðar til að rýma fyrir

Fyrir þann sem veit hvert áfangastaðurinn er

Hann leggur af stað í átt að því með ákveðni leitarmanns

Lyklar að gnægð

Innri menning Austurs og Vesturs

Ef þú hefur sterkan hug

Og hún innprentaði í honum fasta ákvörðun

Þú getur stjórnað örlögum þínum

Reyndu fyrst að prófa andlegan styrk þinn í smáatriðum

Vinnið að því að styrkja það svo það geti áorkað mörgu góðu fyrir ykkur.

Ég hef upplifað þetta í mínu lífi og ég tala af sannfæringu

Krafturinn til að ná árangri liggur í huganum

Þú munt átta þig á þessu ef þú heldur fast við sannfæringu þína

Frammi fyrir efasemdum heimsins og kjarkleysi þeirra sem kjarkleysið

Veldu ákveðið áhugamál eða verkefni sem öðrum myndi ekki detta í hug

Að þú getir gert það með góðum árangri

Haltu áfram þar til þú nærð því
Byrjaðu með hóflegum markmiðum
Hugrænir kraftar þínir munu smám saman vaxa
Þangað til þú nærð markmiði þínu
Heimurinn og fjölskylda þín flokka þig á ákveðinn hátt.
En vinnið vitsmunalega og þrautseigja
Um árangursríkar breytingar
Það eru engin takmörk fyrir krafti hugans
Einbeittu þér að þessari hugmynd
Fylltu hugann af drifkrafti til að ná árangri
Og ákveðnin í að vinna jákvætt verk
Að því að ná markmiðum þínum
Haltu áfram að ýta hugsun þinni í átt að hærri árangri
Andlegur auður var náður
Og allt verður auður og velmegun
Í þinni skipun og í þinni þjónustu
Líf mitt ber vitni um það
Hverjir eru hinir raunverulega hamingjusömu einstaklingar?
Menn verða að læra óeigingirni
Að finna hamingju með því að gleðja aðra
Það er satt og göfugt markmið fyrir þá sem elska Guð.
Að veita öðrum hamingju er nauðsynlegt fyrir okkar eigin persónulegu hamingju
Þetta er prófraun full af sjálfsánægju
Sumir hugsa bara um fjölskylduna sína og láta aðra ekki í friði
Aðrir hugsa bara um sjálfa sig og engan annan
En þetta eru þeir sem finna ekki hamingjuna
Það er ekki rétt að leitast eftir persónulegri hamingju
Og hunsa hamingju annarra

Einhver sem tekur peninga annarra fyrir sjálfan sig án þess að hafa samviskubit.

Hann kann að verða ríkur, en hann verður vissulega ekki ánægður með líf sitt

Vegna þess að hugsanir þeirra um gremju og óánægju munu umlykja hann og ræna hann hugarró.

Þegar einstaklingur reynir að gera sjálfan sig hamingjusaman á kostnað annarra

Allir munu reyna að gera hann óhamingjusaman

En ef hann reynir að gleðja aðra

Jafnvel á kostnað eigin þæginda

Allir munu minnast hans með hlýju og óska honum velgengni

Þegar við hugsum um okkar eigin þarfir

Við verðum líka að taka tillit til þarfa annarra

Þegar við hugsum um málefni þeirra viljum við hjálpa þeim og gleðja þau.

Sá sem er óeigingjörn lifir í sátt og sátt við sjálfan sig

Með fjölskyldu sinni og heiminum í kringum sig

Þótt eigingjarn einstaklingur lendi alltaf í vandræðum

Hann missir hugarró sína

Sagan af óþekka drengnum sem gekkst undir andlega umbreytingu

Þegar ég var að stýra skólanum mínum í Ranchi á Indlandi var komið með dreng sem var eldri en meðalaldur nemendanna. Ég sagði foreldrum hans, sem komu með hann, að ég tæki við drengjum yngri en tólf ára, en ég myndi taka við honum ef hann væri góður.

Ég talaði við drenginn af einlægni og sagði við hann:

„Þú reykir, en foreldrar þínir vilja ekki að þú reykir. Þér hefur tekist að brjóta vilja foreldra þinna,

en þér hefur ekki tekist að losna við óhamingju þína, og óhamingja þín mun aukast ef þú heldur áfram með þennan skaðlega vana.“

Orð mín hittu mark sitt og hann byrjaði að gráta og sagði: „Þau eru alltaf að lemja mig.“

Svo ég sagði við hann: „Hugsaðu um hvað þú hefur gert við sjálfan þig! Engu að síður mun ég taka þig sem lærisvein með einu skilyrði: að ég verði vinur þinn, ekki uppljóstrari gegn þér. Svo lengi sem þú ert heiðarlegur í að leiðrétta mistök þín, mun ég hjálpa þér, en ef þú lýgur að mér, mun ég ekkert gera fyrir þig því lygar eyðileggja vináttu. Þú getur falið sannleikann, en varast að ljúga.“

Ég tók hann við sem nemanda og sagði við hann: „Í hvert skipti sem þig langar til að reykja, þá skal ég færa þér sígarettur.“

Hann kom til mín einu sinni og sagði: Ég finn fyrir sterkri löngun til að reykja (þrá sem drepur mig).

Ég rétti honum peningana og hann trúði ekki sínum eigin augum. Hann sagði: „Geymdu peningana,“ og reyndar skipti hann um skoðun.

Ég hvatti hann blíðlega til að fara og kaupa tóbak, en hann gerði það ekki. Í staðinn sagði hann:

„Þú trúir mér kannski ekki, en ég hef alveg misst löngunina til að reykja.“

Fyrir vikið, og með frekari menntun og þroska, varð hann góðlyndur og andleg málefni hans komu mjög skýrt fram.

Loksins tókst mér að vekja andlega meðvitund hans

Merki andlegrar meðvitundar má sjá og finna í gegnum sjálfsátakið við að ganga gegn straumi gamalla, villtra venja í átt að sannri og varanlegri hamingju.

Þú gætir lesið eða heyrt um einhvern sem eltir eitthvað og heldur áfram að reyna allt til enda, en fáir eru þeir sem leggja sig fram um að gera það.

Hins vegar getur maður lagt sig fram þar til aðstæður hans breytast til batnaðar, jafnvel þótt mistök hans séu djúp eins og hafið.

Einn gekk ég yfir hafsströndina

Og ég sá öldurnar brotna og öskra í miklum hávaða

Að tjá stormasamt líf þitt í ógnaröldum

Hin ógnvekjandi, ofbeldisfulla útþensla

Það fékk mig til að skjálfa og fjarlægjast hræðilega náttúrufegurð.

Þegar ég leit í kringum mig sá ég skuggalegt tré veifa vingjarnlegum örmum til mín

Hughreystandi með góðhjartaðri, glæsilegri svipbrigðum

Lauf þess sveifluðust í takt við vindinn

Mér barst blíð skilaboð sem ég vissi að væru frá þér.

Ég beindi augum mínum að óendanlegum himni

Og í myrku hjarta sínu reyndi ég eins og barn að stela augnaráði á þig

Ég leitaði til einskis að líkama þínum falinn á bak við skýjahauga

Og froðuúðinn og grænu laufblöðin, því það er of milt fyrir augun mín að sjá

Rödd þín er of hrein til að eyru mín heyri hana

Hins vegar vissi ég að þú varst mjög nálægt

En þú, kæra sál, varst að sleppa – eins og í feluleik –

Í hvert skipti sem ég kemst nær þér, reyni ég að ná þér

Ég leitaði þín og leitaði leiðar til þín

Með því að leyna fáfræði jafn gömlu og tíminn sjálfur

Loksins hætti ég að leita að þér í örvæntingu og vonleysi

Ó, þú sem ert laginn í að forðast ofsækjendur þína!

Ég hef týnt mér í völundarhúsi geimsins

Þar sem engin von er um að ná þér eða stara á andlit þitt

Og ég sneri mér frá þér í flýti, og ekkert svar barst frá ólgusjónum!

Bara hvísl frá góða trénu

Og þögn úr óendanlegu geimi

Frá djúpum dölum og fjallstindum

Allt þetta særði mig djúpt í sálu minni

Eins og barn sem hefur sært tilfinningar sínar, hvarf ég og hætti að leita að þér

En skyndilega og óvænt

Ósýnileg hönd rétti út höndina og fjarlægði þykka slæðuna

Hver hefur falið þig fyrir mér um aldir og aldir

Með mestu ánægju

Ég sneri mér við og sá hlæjandi haf, ekki reiðan öskur

Og hamingjusamur heimur

Og eterískar dyr opnast, þar sem draumaþokan fer í gegnum

Og við hlið mér stóð kær, ósýnileg vera

Hann hvíslaði að mér hvísli af mikilli sætleika og hreinleika:

"Velkomin, velkomin! Þið vilduð að ég kæmi, svo hér er ég!"

Hvísl frá eilífðinni

Því að þakka Guði þýðir að elska hann

Við leitumst við að komast nær honum og kynnast honum
Vegna þess að hann er örlátasti guðlegi gjafari allra gjafa og gjafa
Það þýðir að lifa í sátt og samlyndi sem kærleiksrík alþjóðleg fjölskylda
Við erum knúin áfram af hugmyndum um gagnkvæma þjónustu og vingjarnlega umhyggju fyrir öðrum
Og að átta sig á því að Guð er æðsti stjórnandi þessa heims
Og að við vinnum að því að auka vitund frá því þétta til þess lúmska
Og frá því að takmarka hugsun við þrönga, eigingjarna hagsmuni
Að víkka hring mannlegrar samúðar
Og að vinna að því að byggja upp heim sem einkennist af kærleika til góðvildar og óeigingirni
Á þennan hátt getum við sýnt Guði þakklæti okkar
Fyrir þetta líf sem hann hefur gefið okkur
Og um tækifærið sem hann gaf okkur
Að prófa sanna fegurð
Og raunverulegur friður
andleg ást
Og hrein gleði
Ef við elskum Guð af hjarta, huga og sálu
Þannig söfnum við okkur ódauðlegum andlegum fjársjóði.
Við tryggjum að við höfum allt sem við þurfum í þessu lífi
Margir hafa talað um Guð
Margir voru undrandi á meistaraverkum hans
Margir hafa lesið um hann
En þeir sem upplifðu nærveru hans
Og fáir eru þeir sem smakkuðu sætleikann

Þetta eru þeir sem þekkja hann
Þegar við þekkjum Guð, er lífið ljúft
Lífið er fullt af gleði og björtum vonum
Megi hjörtu fyllast þakklæti til Guðs
Þrátt fyrir yfirþyrmandi velvild hans
Og óteljandi blessanir hans
Sérhver manneskja getur verið sáttasemjari
Í gegnum það streymir andleg segulmagn
En eigingjarnar langanir
Og hefndarástina
og hatur
Skorturefnasambönd
Allt þetta takmarkar flæði segulmagnsins eða kraftsins.
Það er mistök að hindra eða hindra flæði þess.
Sálfræðilegt jafnvægi hjálpar til við að sýna segulmagn
Þegar maður er blíður og góður
Það sýnir segulmagn
Hugleiðsla er tilraunastofa þar sem
Við getum uppgötvað þá blessuðu krafta sem eru innra með okkur
Þegar hjartað er fullt af kærleika Guðs
Og augun fyllast af ljósi þess
Segulmagn verður andlegs eðlis
Það er mikill munur á andlegri segulmagni
Af stórkostlegum áhrifum
Segulmögnun dýra
Knúið áfram af ástríðum og eðlishvötum
Það er mikilvægt að greina á milli þessara tveggja gerða segulmagnaðrar orku
Andleg segulmagn byggist á óeigingirni og því að gagnast öðrum
Dýralegt segulmagn er knúið áfram af eigingirni og misnotkun annarra

Maður ætti ekki að vera hræddur
Nema óttinn sjálfur
Vegna þess að það er stærsti óvinur velgengni og heilsu
Það eitrar hugann
Og það færir með sér það sem maður óttast
Það eykur sársaukann
Og það eyðileggur hjartað
Það veldur skaða á taugakerfinu og heilanum
Þess vegna verður að útrýma því
Með því að trúa á Guð
Jákvæð og skapandi hugsun
Bjartsýni og von
Treystu á guðlega vernd
Og að hver sem elskar Guð
Og hann gengur í ljósi hans
Myrkrið í óttanum fær ekki yfirbugað hann
Því Guð er með honum
Sá sem hefur Guð með sér er í góðum höndum
jafnvægislíf
Það byggist á því að hafa visku
og þróa innri krafta
Með því að þróa einbeitingarhæfni
Og að hafa hugsunarfrelsi
Og hæfni til að hrinda frá sér neikvæðum áhrifum
Og ekki leyfa því að komast inn í lög meðvitundarinnar
Svo að himinn sálarinnar og ljós innsýnarinnar verði ekki skyggð
Að lifa samkvæmt siðferðilegum og siðferðilegum meginreglum
Rétt skilningur á lögmáli orsaka og afleiðinga
Og brenna fræ illra verka
Með eldi djúprar íhugunar og bænar

Og leggja grunninn að hamingjusömri andlegri framtíð

Með góðum ásetningi

Góðverk

Heilbrigð og hrein rökrétt hugsun

Bæn fyrir lærisveinana

Fyrir sjötíu árum skrifaði kennarinn Paramahansa niður þessa bæn

Í því biður hann um guðlega náð, hjálp og leiðsögn fyrir alla sem leita hans.

Á leiðum andlegrar vakningar

Drottinn, hjálpaðu mér að muna þig betur en ég man sjálfan mig

Og megir þú vera mesti konungurinn, settur í hásæti hjarta míns

Blessið alla sem til mín koma

Eina ósk mín fyrir þau er að þau megi finna blessun þína og upplifa ást þína

Þú ert líf mitt

Og þú ert ástin mín

Þú ert fjársjóður minn og hæli mitt í tilverunni

Og þér lofa ég óbilandi tryggð mína

Megi ljós kærleika þíns skína á altari löngunar minnar.

Og til að vekja ást til þín í öllum móttækilegum hjörtum

Þú hefur gefið mér vilja, ákveðni og styrk

Svo að ég geti leitt sálirnar sem þrá þig

Sálir bræðra minna og systra, þrátt fyrir ólíkan bakgrunn þeirra

Gerðu mig að gagnsæjum sáttasemjara

Megi ljós þekkingar þinnar flæða inn í hjörtu þeirra

Og það fjarlægir frá henni skugga sorgar, ótta og áhyggna

Ég sendi þér mínar dýpstu þakkir og þakklæti frá djúpu hjarta mínu

Því þú hefur blessað líf mitt með fullkominni nærveru þinni

Hjálpaðu mér að dreifa skilaboðum þínum

Boðskapur um kærleika, frið og gæsku

Ég vil ekki sjálfan mig dýrka, heldur þig dýrka.

Láttu innblástur vera á bak við orð mín og ritverk

Svo að titringur raddar minnar og orða megi miðla innblæstri þínum

Og svo að styrkur þinn megi streyma frá vilja mínum og ákveðni

Mín mesta ósk er að hljóta blessun með velþóknun þinni og að vilji þinn verði gerður

Allir vísindamennirnir sem koma til mín

Ég gef þér þau sem blómvönd góðra sálna

Dýfðu þeim náð þinni

Og fylltu þá friði þínum

Og í þessum síðasta kafla lífs míns

Ég bið þig að vera eini leiðarvísirinn í skrefum mínum

Og helgasta innblástur hugsana minna

Látið hæsta metnað minn vera

Að beina huga og hjörtum fólks að þér

Ég bið þig að vernda lærisveinana fyrir öllu illu

Og gef þeim að drekka úr uppsprettum lifandi vatns þíns

Og hún annast þau og verndar þau

Í vöku, svefni og draumum

Og megi umhyggja þín fylgja þeim hvar sem þau eru

núna

Á hverjum tíma og stað

Úr orðum spekingsins Paramhansa Yogananda

Fólk kvartar yfir hugmyndinni um að gefa upp ákveðna hluti í lífinu

Þótt þeir séu í raun að gefa upp margt verðmætt

Það sem þeir hafa mestan áhuga á er hugarró; stundum fórna þeir jafnvel sjálfum sér

Fyrir forgengilegan og skammvinnan pening

Auð getur verið tekinn frá manni eða tekinn frá honum með því að yfirgefa heiminn.

Hann getur ekki tekið það með sér

Eina raunverulega gildi peninga er að eyða þeim í gagnlega hluti

Og að færa sjálfum sér og öðrum hamingju á þann hátt sem þóknast Guði og samvisku manns

Þeir sem hugsa bara um eigið öryggi og þægindi

Að gleyma eða hunsa þarfir annarra

Þeir eru í raun að leika sér að fátæktinni

Sem verður þeirra einn daginn

Þeir sem halda fast í auð sinn í stað þess að nota hann til góðra verka

Þeir færa sér ekki velmegun í næsta lífi

Í staðinn fæðast þeir fátækir, með langanir og þrár hinna ríku.

Eins og þeir sem deila auðæfum sínum og velgengni með öðrum

Þau laða að sér gæfu og auð hvert sem þau fara

Þegar þú gefur fúslega þeim sem það verðskulda

Þú munt uppgötva að Guð er alltaf með þér

Hann mun aldrei yfirgefa þig

Með hjálp hans og umhyggju munt þú ekki þurfa neitt

Treystu á Guð og hjálp hans mun koma til þín og umhyggja hans mun umlykja þig

Við megum ekki gleyma að líf okkar kemur beint frá Guði

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að hugur okkar, vilji okkar og athafnir okkar

Þau reiða sig öll á Guð og sækja styrk sinn frá honum

Við munum þá fá beinar leiðbeiningar frá honum

Við munum átta okkur á því að líf okkar er eitt með óendanlegu lífi hans

Heimurinn er fullur af náttúrustormum og manngerðum stormum og Guð er óyfirstíganlegur skjöldur og öruggt athvarf gegn stormum, fellibyljum og illsku þessa heims.

Hvar sem Guð er, þar er enginn ótti eða sorg. Sannur trúaður stendur staðfastur og ákveðinn í lífsins baráttu og raunum atburðanna, viss um að Guð er með honum, verndar hann fyrir skaða og yfirgefur hann aldrei augnablik. Þannig hverfur óttinn úr hjarta hans og óhagganlegur vissu um vernd festir rætur.

Að vera óhræddur þýðir að hafa trú á Guð og vernd hans, og trúa á réttlæti hans, visku, miskunn, kærleika og alnærveru.

Ótti rænir einstaklingi sálfræðilegum styrk, skyggir hugann og skerðir náttúrulegan takt hjartans. Þar að auki veldur ótti líkamlegum truflunum og getur valdið geðsjúkdómum.

Í stað þess að láta undan kvíða og sálfræðilegri innilokun ætti einstaklingur að fullvissa sig um að hann sé öruggur undir vernd Guðs, hins alsjáandi, hins alsheyrandi, öruggur í óyfirstíganlegu vígi hans og umkringdur miskunn hans og umhyggju.

Hvort sem einstaklingur er í frumskógum Afríku, á vígvelli, þjáist af veikindum eða fátækt, verður hann að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en hættan og fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum.

Það er engin áhrifaríkari leið til að vernda sjálfan sig. Auðvitað verður maður að nota rökfræði þegar maður tekst á við atburði og jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp. Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða hegða sér óskynsamlega gagnvart aðstæðum. Þess í stað, óháð því hvað gerist, verður maður að fullvissa sig um að Guð einn er fær um að hjálpa á erfiðum og erfiðum tímum ef maður snýr sér til hans af öllu hjarta, sálu og skilningarvitum.

Lífið er hulið myrkri og stundum hika fætur og hika við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum myrku slóðir lífsins. Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól ljómans á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og Norðurstjarnan fyrir þá sem ferðast um höf jarðnesks, hverfuls myrkurs.

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Eigin hugsanir manns, undir áhrifum venja, fordóma, fyrirfram mótaðra hugmynda og hlutdrægni, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita rétta leiðsögn.

Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og hlusta á rólega, friðsæla röddina sem kemur frá djúpum sálarinnar, í samræmi við sannleikann.

Munurinn á huglægri íhugun og andlegri sjálfskoðun

Ef einstaklingur forritar sig með fræðilegri þekkingu

Þetta verður flytjanlegt upptökutæki

Hann endurtekur málshætti og mælir háleit orð

Aðrir telja hann vera lærðan fræðimann

En slík þekking

Það er ekki styrkt af beinni skynjun á sannleikanum

Og engin andleg afrek geta borið saman við það
Þessi tegund menntunar eða hugsunar
„Egóið" er enn tengt skynjunarhugnum
Sem sjálft er takmarkað af líkamlegum skilningarvitum
Fræðileg þekking getur ekki aflað sér guðlegrar þekkingar
Það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum
Byggt á kenningum sem ekki er hægt að heimfæra upp í raunveruleikanum
Annars lendir hann í miðjum þéttum vitsmunafrumskógi
Ekki hægt að fara út fyrir svið kenninganna
Þetta ferli mun ekki leiða til þess að sannleikurinn komist að raun
Því sannleikurinn liggur handan við skoðanir og kenningar
Margir sem tileinka sér þessa aðferð
Þeir verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum
Ef einstaklingur notar hugræna hæfileika sína
Til að afla sér peninga og efnislegra hluta, ekkert annað
Meðvitund hans mun dragast að efnisheiminum
Það flækist í endalausum flækjum
Þess vegna segja hinir vitru
Maður ætti ekki að helga alla sína andlegu hæfileika
Sem Guð gaf honum til að leita að hverfulum hlutum
Annars týnist hann í völundarhúsi efnisins
Hann býr til takmarkanir og takmarkanir fyrir sjálfan sig sem hann þarf ekki á að halda.
Þess vegna ætti hann frekar að nota andlega hæfileika sína

Við að afla lífsnauðsynja
Og leitast við að þróa siðferðilega eiginleika sína
Til að greina á milli rétts og rangs, skaðlegs og gagnlegs
Og þegar hann þróar andlega innsýn sína
Hann mun geta fundið Guð innra með sér
Og vissu um andleg sannindi
Falið á bak við slæður þétts efnis
Þetta ástand kallast andleg sjálfskoðun
Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti
Það er venjan að hvísla hugsunum sínum til Guðs
Þú munt persónulega verða vitni að frábærri jákvæðri breytingu
Þú munt alveg elska það
Hverjar sem áhyggjur okkar kunna að vera
Guð ætti að vera í fyrsta sæti í lífi okkar
Þegar einstaklingur vill horfa á sýningu
Eða að kaupa ný föt eða nýjan bíl
Er það ekki satt að hugur hans sé alltaf upptekinn?
Hvað varðar þessi mál og hvernig á að ná þeim eða öðlast þau?
Hann mun ekki hvílast fyrr en óskir hans eru uppfylltar
Þess í stað heldur hann áfram að vinna óþreytandi að því að uppfylla þessar langanir.
Þannig ætti mannshugurinn að vera upptekinn af því að hugsa um Guð.
Og þá munu allar minni, smærri langanir umbreytast
Að sterkri löngun til að finna Guð og eiga samskipti við hann
Þegar hugurinn hvíslar til Guðs innilega, ákafa hvísl
Útstrálar úr djúpi þráandi sálar

Kallið á sálina mun snerta hið geimhjarta

Og svarið mun koma, og með því mikil gleði

Hugrænt hvísl ræktar viljastyrk

Þangað til þú hefur nægan styrk til að ná markmiðinu

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð

Þeim er gefið ótakmarkað vald

Þannig að það að hugsa bara um eitthvað nægir til að ná árangri

Vegna þess að guðleg lögmál vinna þeim í hag sem eru í samræmi við æðsta vilja

Öll framúrskarandi afrek lífs míns

Náðst með krafti hugans í sátt við Guð

Þegar guðdómlegi rafallinn er í gangi

Allt sem ég óska mér rætist, án undantekninga

Það birtist fyrst sem ósýnileg, himnesk hönnun

Síðan birtist það með ómótstæðilegum krafti á jörðinni

Leyndarmál vaxtar

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að allur sá sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og tilgang.

Þrátt fyrir hörku raunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, endingargott og fjölhæft stál.

Og stál viskunnar sem við náum út með brennandi eldi rauna er dásamlegt fyrirbæri. Því lífið hreinsar okkur með því að umbreyta grunnmálmum okkar í dýrmæt frumefni svo að við getum lifað í þessu lífi sem sálir eins hreinar og gimsteinar, eins hörð og stál og á sama tíma sveigjanlegar og sveigjanlegar án þess að vera berskjaldað fyrir broti undir þrýstingi erfiðleika og rauna.

Þegar við sjáum andlit afmynduð af reiði, ör af grimmd, þá fær sjónin okkur til að þrá að útrýma ljótleikanum úr okkar eigin sálum – sál sem er ósnert af neinu nema illum ásetningi og djúpstæðum gremjum sem skyggja á hina blessuðu guðdómlegu mynd innra með okkur, rétt eins og sót spillir spegli. Sársaukafullar gjörðir annarra ættu að vekja í okkur löngun til að bæta eigin hegðun og stjórna okkur sjálfum, svo að við getum verið herrar óstýrilátra ástríða okkar, ekki þrælar þeirra.

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast gnægð rósemi. Þetta er vegna þess að sá straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, síflæðandi og nær stöðugt til sálna í sátt við hana. Þeir munu þá geta miðlað þessum straumi hamingju til sálna sem þrá frið.

Á hverjum degi lítur maður í spegil til að sjá andlit sitt vegna þess að hann vill líta sem best út í augum annarra. Hversu miklu mikilvægara er þá fyrir viðkomandi að standa daglega með sjálfum sér og horfa í spegil innri greiningar til að uppgötva hvað býr að baki glitrandi yfirborðs? Því allt sem er aðlaðandi á ytra borði sækir aðdráttarafl sitt frá innra sjálfinu og ekkert getur mengað spegil sálarinnar. Hreinleiki er eins og sálfræðileg brenglun eins og reiði, gremju, öfund og hatur. Sá sem reynir að losa sig við þessi efnasambönd sem eru framandi fyrir eðli sálarinnar mun geisla ljósi innri fegurðar að innan og mun finna það sem sá sem hefur rólega sál finnur.

Með greiningu uppgötvum við að vandamál manna eru þreföld: það eru vandamál og kvillar sem ráðast á mannslíkamann, aðrir sem ráðast á hugann og þriðji flokkurinn sem lokar fyrir leiðir sálarinnar.

Veikindi, elli og dauði eru erfiðleikar og hindranir sem líkaminn stendur frammi fyrir. Sálfræðilegir sjúkdómar ráðast hins vegar inn í hugann með sorg, ótta, reiði, bældum löngunum, gremju, hatri, tilfinningalegum áráttum, hita og taugaóstyrk og sálfræðilegu krabbameini sem lamar andlega hæfileika. Hættulegasti sjúkdómurinn er hins vegar sjúkdómur sálarinnar, sem birtist í fáfræði, sem allir aðrir sjúkdómar spretta upp úr og breiðast út.

Alheimsmannlegur
Innblásin af kenningum meistara Paramhansa
Yfir aðskiljandi höf
Í afskekktum horni tilverunnar
Mannveran í alheiminum birtist mér
Með ríkulegri ljóma
Það líkir eftir sólarupprás og birtu
Heimili hans var í hjarta óspilltra skóga
Ég sá hann ganga um gullnu engina visku
Með lífskrafti æskunnar
Og gleði barnanna
Hann dreymir um töfrandi ljóma nýmánans
Hann ferðast á milli ótal húsa
Hann kemur fram með léttleika og lipurð
Frá hliðum alda og alda
Um stund birtist undarlega lögunin
Svo hvarf hann
Svo kom það í ljós aftur
Að berjast gegn fölvun og hverfingu
Skartgripir eins og eter óendanlegs himins
Og margir kyndlar skinu af andliti hans
Sögur af brennandi þrá eru sagðar

Og brennandi tilfinningarnar
Og ungleg fegurð
Og hrein æskuást
Neistar af geislandi trú runnu úr augum hans
Og rósrauð glitrandi vonarglæta
Og eldingar sem blinda augun
Fyrir festu og getu
Það lýsir upp horn alheimsins
Svið þess nær til fjarlægustu stjarnanna
Hvílík ólýsanleg dýrð!
Útstrálað frá úthafshjarta þínu, ó geimmaður
Ég hef lengi horft á dýrlega, bjarta mynd þína
Ég sá endalausar viðbætur og leyndarmál
Það var eins og ég hefði orðið vitni að því að mannsandinn birtist
Í allri sinni dýrð og dýrð
Austur-Vestur tímarit

Það er meira gott en illt í heiminum

Þegar efasemdir læðast að okkur ættum við að muna líf mikilmenna. Það er rétt að við erum mannverur, en Guð hefur gefið okkur óvenjulega krafta sem við notum sjaldan, svo hvers vegna að skjálfa af ótta við elli, veikindi og sorg?

Við verðum að gera það sem við getum til að annast líkamann, en við megum ekki láta undan ótta eða grafa okkur undir haugum fáfræði. Líkaminn er ekki allur maðurinn.

Gott vegur þyngra en illt í þessum heimi því Guð er æðsti mátturinn. En þegar illt dynur yfir okkur höldum við að við höfum engan mátt til að stjórna því eða komast undan því.

Illsku stormarnir munu óhjákvæmilega blása, en við getum sigrast á áhrifum þeirra og risið upp úr þeim

Okkur var ekki gefið líf til að það tortími okkur, heldur til að innræta okkur vitund um eilífðina, og við verðum að muna þennan sannleika.

Án hugsunarfrelsis getur maður ekki tjáð sig á hreinan, sjálfsprottinn og eðlilegan hátt. Mundu að þú ert í grundvallaratriðum frjáls. Viljans máttur er alltaf frjáls.

Ef þú notar viljastyrk þinn rétt mun það skapa nýja karma fyrir þig, en flestir vilja ekki breytast eða leggja sig fram, svo þeir molna niður í erfiðleikum og eru ófærir um að takast á við áskoranir.

Það er ekki frelsi að einstaklingur geri það sem hann vill því hann er bundinn af löngunum sínum og því er ekki hægt að kalla gjörðir hans frelsi.

Sönn frelsi þýðir að gera allt með vilja sem er stýrt af visku. Maður getur stjórnað afleiðingum fyrri gjörða sinna, sem óhjákvæmilega munu fylgja honum, ef hann virkjar vilja sinn og notar hann til góðra og gagnlegra verka.

Ef þú hagar málum þínum af skynsemi og viljastyrk, munu kraftar fyrri misgjörða þinna veikjast og góðir venjur þínar styrkjast.

Djúpgróin venja hneppir okkur á vissan hátt í þrældóm og því lifum við ekki í sönnu frelsi.

Við þráum stöðugt það sem okkur skortir og festumst við hluti sem eru ekki nauðsynlegir. Þegar eitthvað hefur náð tökum á okkur missum við

tímabundið frjálsan vilja okkar. Rétt eins og Austurlandabúar eru þrælar fornra siða, eru Vesturlandabúar einnig þrælar nútíma siða. Við sköpum okkar eigin örlög og verðum þrælar þeirra.

Hvers vegna fæðist eitt barn inn í vonda fjölskyldu en annað inn í góða? Hvert og eitt þeirra notaði frelsi sitt til að lifa á ákveðinn hátt í fortíðinni (í fyrra lífi) og olli þannig þessum aðstæðum yfir sig í þessu lífi.

Það er ekkert sanna frelsi án Guðs. Við verðum að hugsa stöðugt til hans. Hvað sem áhyggjur okkar og hugsanir kunna að vera, þá verður Guð að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar.

Og þegar við samstillum okkur sannarlega við hann, munum við fá hæfileikann til að áorka því sem við verðum að áorka, hvenær sem er með guðlegri hjálp hans.

Ráðleggingar fyrir lærisveinninn

Einn nemendanna spurði kennarann Paramhansa

Til að gefa honum ráð um sjálfsþróun sagði hann

Ef þú vilt vera elskaður

Byrjaðu á því að elska aðra sem þurfa ást þína að halda

Og ef þú væntir af öðrum

Að vera þér trúr og tryggur

Vertu einlægur og trúr þeim

Og ef þú vilt að aðrir breyti ekki illgjarnlega og lævíslega

Leyfðu ekki blekkingum að síast inn í hugsanir þínar

Ekki hegða þér á þann hátt að það skaði aðra

Ef þú vilt að aðrir sýni þér samúð

Byrjaðu á að sýna þeim samúð

Sérstaklega gagnvart þeim sem eru í kringum þig

Ef þú vilt að aðrir virði þig

Þú verður að sýna bæði ungum og öldnum virðingu meðal þeirra

Ef þú vilt frið frá öðrum

Þú verður að lifa lífi í sátt og samlyndi

Ef þú vilt að fólk sé trúað

Vertu lífsglaður og láttu aðra finna fyrir því

Þú ert góð fyrirmynd og þau geta treyst þér og reitt sig á þig.

Í stuttu máli, allt sem þú vilt að aðrir sýni

Einn af kostunum við góða

Sýndu það fyrst í lífi þínu

Þú munt komast að því að fólk bregst við þér á sama hátt

Ef þú getur bent á svæðin sem þarfnast

Að þróa og bæta líf þitt

Án þess að finna fyrir kjarkleysi eða þróa með sér minnimáttarkennd

Og ef þú vinnur stöðugt að því að bæta persónuleika þinn

Þá verður tíminn sem þú eyðir meira virði og gagnlegri

Hvað ef þú eyðir því í að óska þér

Að fólk bæti sig

Gott fordæmi þitt og skynsamleg nálgun

Meiri hæfni til að breyta öðrum

Frá einföldum óskum þínum, reiði þinni og orðum þínum

Kasmús er óteljandi

Þú ert uppspretta alls góðs

Og uppspretta alls valds

Blessa oss, Drottinn

Svo að við megum sýna blessun þína yfir okkur

Í heilsu okkar

og huglægar væntingar okkar

Í andlegum tjáningum okkar

Þú ert ljóminn í stjörnunum

Orka í atómum

Og góðvild í hjörtum

Fegurðin liggur í heiðarleikanum

Stórmennska felst í heiðarleika

Hjálpum okkur að endurhlaða okkur sjálf

Með þínum æðsta krafti

Með óendanlega visku þinni

Og með óendanlega áreiðanleika þínum

Við skulum viðurkenna að þú ert uppspretta heilsu

og umhverfi lífsins

Og uppspretta alls skilnings og þekkingar

Frelsið okkur frá fáfræði og afleiðingum hennar

Af ótta og áhyggjum

Megi flóð visku þinnar sópa burt

Allt hrunið og eyðileggingin í lífi okkar

Rífðu af þér slæðurnar sem hylja andlit þitt fyrir okkur

Láttu okkur sjá þig með mjög björtu ljósi

Óteljandi sólir við sjóndeildarhring lífs okkar

Leyfðu okkur að finna þig sem stöðugt endurnýjandi kraft

Hugmyndir okkar veita innblástur

Og næra sálir okkar

Líkamar okkar nærast

Og draumar okkar rætast

Amen

Flestir vita ekki af hverju

Frá nærveru þeirra á þessari jörð

Þeir trúa því að tilgangur lífsins sé

Það er uppfylling langana

Að afla sér nauðsynja lífsins

Að leita að ánægju og mannlegri ást

Og gefast upp fyrir síðasta hringjandanum að lokum

Fólk byrjar líf sitt

Forritarar með sérstakar tilhneigingar

Og langanir sem ekki voru uppfylltar í fortíðinni

Og þau reyna – með þeim litla frjálsa vilja sem þau hafa eftir –

Að herma eftir löngunum og gjörðum annars

Ef þeir blanda geði við kaupsýslumenn

Þau vilja verða eins og þau

Og ef þeir tengjast listamönnum

Listin verður þeim allt

Guð vill að við séum praktísk í þessum heimi

Hann hefur gefið okkur hungur sem krefst þess að við vinnum til að seðja það

En leit að mat og skjóli

Peningar og eignir, ekkert annað

Það þýðir að einstaklingur gleymir uppsprettu hamingju sinnar

Það er rétt að við verðum að vinna

Til að ná þörfum okkar

Og að við leggjum okkur fram um að ná lögmætum markmiðum okkar

En fyrst og fremst

Að opna hjörtu okkar fyrir Guði

Við biðjum um leiðsögn hans og samþykki í öllu sem við gerum

Þá verðum við að ná árangri í lífsins skóla

Því við munum fá leiðbeiningar okkar

Frá hinum mikla stjórnanda og ráðstöfunaraðila

Sá sem veit hvað við þurfum

Hvað er best fyrir okkur?

Þess vegna verðum við að treysta honum

Við beygjum okkur undir viturlegan vilja hans

Bréf til kennarans Paramahansa frá lærisveinum hans

Minningin um heimsókn mína til þín lifir enn í mér

Í XIV. bindi tímaritsins Inner Culture

Bréf send af höfundum sínum frá mismunandi löndum

Við vitnum í eftirfarandi úr því:

Ég vil láta þig vita að með íhugulli lestri mínum á kennslu þinni

Ég fékk andlega uppljómun

Sá sem ég hef alltaf leitað að

Kenningar þínar hafa opnað dyr hamingjunnar fyrir mér

*** * ***

Ég iðka andlegar staðfestingar þínar daglega

Ég finn að neikvæðar hugsanir minnka smám saman

Óttinn hefur horfið

Ég nýt hverrar stundar lífs míns

Þakka þér fyrir hjálpina

*** * ***

Ég fæ margar blessanir

Frá andlegum kenningum þínum

Ég hlakka spennt til að lesa hugsanir þínar

Ég geri mitt besta til að heimfæra það upp á líf mitt

Kenningar þínar eru fallegar og gagnlegar

*** * ***

Ég finn í þinni dásamlegu heimspeki

Það sem vekur aðdáun og innblástur

Mín innilegustu þakklæti fyrir allt sem þú hefur gefið mér

Frá aðstoð og sálfræðilegri huggun

*** * ***

Ég hef yfirþyrmandi tilfinningu fyrir því að fá þetta vikulega

Um nýjan lærdóm úr kennslu þinni

Ég finn gleði og fróðleik í hverjum kennslustund

*** * ***

Þakka þér frá hjartans rótum

Til að hjálpa mér að skilja mitt innra sjálf

Og til að gera mig meðvitaða um leynda krafta í mér

Og til að sýna ljós Guðs innsýn minni

Í gegnum kennsluna sem ég fékk frá þér

*** * ***

Ég man enn eftir heimsókn minni til þín

Hún hefur verið í hugsunum mínum í fjögur ár

Ég man enn eftir algjörri trú þinni á Guð

Og ást þín á mannkyninu

Það hjálpaði mér að kynnast sjálfri mér

Þegar ég hélt að ég væri einn

Ég á enga vini og engan sem hefur samúð með mér

Það gaf mér sjálfstraust og jók lífsgleðina mína

Það hvatti mig til að vera hugrökk í að takast á við aðstæður lífsins

*** * ***

Í fjörutíu ár

Ég lærði ýmsar greinar vísinda og þekkingar

En ég fékk ekkert út úr öllu þessu námi

Um eitthvað sambærilegt við það sem ég hef lært af kennslu þinni

*** * ***

Ég hef mikinn ávinning af því að lesa kenningar þínar

Ef stærri fjöldi fólks

Þeir rannsaka og framkvæma hugmyndir þínar

Heimurinn sem við lifum í væri

Betra en það er

*** * ***

Ég vil þakka þér af öllu hjarta

Fyrir þær blessanir sem hafa komið inn í líf mitt

Síðan ég byrjaði að lesa kenningar þínar af einbeitingu og athygli

Þakka þér fyrir, og megi Guð blessa þína frábæru viðleitni

Og starf þitt helgað því að þjóna mannkyninu

*** * ***

Þar sem ég bað þig að biðja fyrir velgengni minni

Aðstæður mínar hafa batnað verulega

Mín innilegustu þakklæti og von um að þið haldið áfram að biðja

*** * ***

Þegar ég fékk síðasta skilaboðin þín

Ég var enn að reika um dimman skóg efasemdanna

Og hann gat ekki séð leiðina út úr skóginum

En þökk sé Guði og sérstökum bænum þínum

Leiðin varð skýrari og trú mín á Guð styrktist

Aðstæður mínar batnuðu á allan hátt

Og vinsamlegast munið mig alltaf í bænheyrslum ykkar

*** * ***

Kenningar þínar hafa hjálpað mér mikið

Og ég hafði gríðarlegan ávinning af því

Og það var sannað fyrir mér með óyggjandi sönnunargögnum

Árangur andlegra staðhæfinga þinna og jákvæðrar hugsunar

Ég er yfirbugaður af þakklæti

Vegna heilsunnar, gleðinnar og friðarins sem ég finn

Mér finnst ég vera að taka daglegum framförum í hugleiðslu

*** * ***

Væri það ekki fyrir þínar dásamlegu og innblásandi kenningar

Líf mitt á þessu jarðneska stigi hefði verið afar takmarkað

Ég vil þakka þér fyrir sérstaka athygli þína

Sem hún hefur gefið mér síðustu þrjú árin

*** * ***

Þakka þér fyrir tímarit um andlega menningu

Þar sem ég finn blessun og næringu fyrir sálina á hverjum degi

Ég þakka Guði fyrir að hafa kynnt mig fyrir þér og kenningum þínum

*** * ***

Ég vil þakka þér fyrir mánaðarleg bréf þín

Mér fannst síðasta skilaboðin vera full af innblæstri

Svo að ég las það fyrir nemendur mína í bókmenntatíma

Þeir brugðust jákvætt við efni þess

Þetta var gleðileg stund fyrir okkur öll

Ég var mjög snortin af hugmyndunum sem þú settir fram í bréfinu

Svo mikið að ég vildi deila því með nemendum mínum

Þessi skilaboð ollu djúpri hugleiðingu

Og sjálfsskoðun inn í leyndardóma sálarinnar

Ég finn að það mun hjálpa mér að leysa vandamál

Og að takast skynsamlega og jákvætt á við lífsreynslu

*** * ***

Kenningar þínar eru ómetanlegar

Ég vil ekki missa af einum einasta kennslustund hjá þér

Úr fyrirlestrum kennarans Paramahansa
Þegar hamingja sálarinnar svífur
Falinn í djúpi sjálfsins
Þykkt lag af hverfulum skynjunargleði
Gullni ljómi sálarinnar dofnar
Og hæfileikar gegnsæju sálarinnar eru faldir
Að baki þéttleika efnisins
Þegar hugur manns er dreginn að sér
Til öfundar og öfundar
Og hann er hulinn skýjum ótta og áhyggna
Hann verður ömurlegur og aumingi
Og hann var máttlaus
En þegar hann beinir sömu athyglinni
Í átt að kærleika, friði og sátt
Hann finnur fyrir mikilli hamingju
Sálin finnur fyrir hamingju
Þegar þú snýrð baki við líkamlegum löngunum
Blandað saman við þjáningar og eymd
Til kosta gagnsærrar sálar
Fullt af fáguðum ánægjum
Ef sálin er alveg sokkin í
Með grófum ánægjum þessa heims
Hún missir áhugann á rannsóknum

Um hæstu ánægjurnar
Og ófær um að smakka gleði sálarinnar
Margir gætu mótmælt
að gefa upp efnislega ánægju
Það er næstum ómögulegt í þessum heimi
Eða meðan maður býr með fólki
Hugmyndir þeirra snúast eingöngu um efnisleg málefni
En það er ekki krafist af meðalmanninum
Að yfirgefa heiminn og fara til fjalla og skóga
Til að finna frið og ró
Heldur verður hann að vera í þessum heimi
Án þess að leyfa öflugum straumum sínum að sópa honum burt
Svo að ólgusjór heimsins yfirbugi hann ekki
Hann ætti ekki að vera neikvæður gagnvart umhverfi sínu
Á sama tíma
Hann má ekki láta efnishyggju blinda sig
Svo að hann missi ekki tengslin við andlega eðli sitt
Hann verður ófær um að njóta gleði sælu
Og að verða vitni að guðdómlegu ljósunum

Fjársjóðir sálarinnar
Frá kenningum spekingsins Paramhansa Yogananda
Þessi heimur er bara draumur
Rétt eins og það er enginn grundvallarmunur á kvikmyndaframsetningu
Milli sjávar og himins, sem eru tvær mismunandi stig ljóssveiflu
Þannig er það í þessum heimi
Sorg, gleði, sársauki, ánægja, hiti og kuldi eru draumar .þessa heims
Við erum hér í dag og á morgun munum við stíga niður eins og ský, aðeins skuggar í geimdraumnum

En á bak við þessa hverfulu, hverfulu mynd liggur eilífur andi

Sálir okkar eru óaðskiljanlegur hluti af því

Guð er hinn eini sannleikur. Við verðum alltaf að biðja .þess að freistingar muni ekki sigra

Lífið er fötlun sem hindrar okkur í að muna hann

Þegar ég bið á þennan hátt fæ ég meiri árangur en nokkurn tímann áður

Þá, jafnvel þótt eitthvað alvarlegt kæmi fyrir, gæti það ... ekki komið í veg fyrir að ég

Að hugsa um hann veitir mér öryggi og traust í heilögu .návist hans

Lífið hér virðist hrjóstrugt og kaotiskt þar til við náum öruggri strönd

Þess vegna segi ég alltaf að ég sé hér til að bera vitni .um mikilvægi og dýrð hins æðsta sannleika

Við ættum ekki að setja vonir okkar á hverful veraldleg markmið og brothætt efnisleg tengsl

Slíkar brothættar tengingar fjarlægja okkur ómeðvitað frá lokamarkmiði okkar

Rétt eins og það fjarlægir okkur frá okkar sanna sjálfi

Umhverfið skapar blekkingar hjá fólki og lætur það líta á .sig sem frábæra einstaklinga

Sá sem sannarlega er metnaðarfullur verður að rísa upp fyrir þá hverfulu og tímabundnu umhverfisvitund

Hann þekkir sannleikann innra með sér, þannig að þessi .sannleikur verður umhverfi hans

Náttúran og eina áhrifin í lífi hans

Við biðjum Guð að veita okkur leiðsögn og leiða okkur til sín

Og að finna hann áður en hann yfirgefur þennan heim

Hver sem eðli þeirra upplifana sem við göngum í .gegnum eru og sársaukinn sem við þolum

Við megum ekki missa vonina um að hjálp Guðs sé í .nánd

Og hann svarar hverri bæn sem kemur frá hjartanu,
.gegnsýrð af þrá

Hann mun ekki yfirgefa ástvini sína né skilja þá eftir
.örlögin í höndum sér

Dýrmætara en gull

Dag einn, þegar einsetumaður reikaði um fjöllin,
stoppaði hann til að drekka úr litlum læk og augu hans féllu
á þykkan gullmola sem skein undir tærum vatni lækjarins.
Hann fyllti skál sína af vatni, setti gullpeninginn í pokann
.sinn og settist síðan við vegkantinn til að hvíla sig

Á þeirri stundu birtist ungur maður á veginum,
andstuttur af þreytu. Hann gekk að einsetumanninum og
sagði við hann: „Ég hef ekki borðað í dag og ég á langa ferð
fyrir höndum. Hefur þú brauðbita til að gefa förunauta þínum
“?að borða á ferðinni

Einsetumaðurinn svaraði: „Með ánægju og heiðri, og
með ánægju, að deila með þér brauðhleifunum sem ég hef.“
Síðan benti hann á pokann og sagði við hann: „Vinsamlegast
“.taktu það sem er tiltækt

Þegar ungi maðurinn var að taka brauðið úr pokanum
féll gullsteinninn, svo einsetumaðurinn greip hann og lagði
.hann til hliðar

Meðan þau voru að borða hélt ungi maðurinn áfram að
stara á gullið, tala með aðdáun um það og óskaði
einsetumanninum til hamingju með gæfuna og öryggið,
.öryggið og hugarróina sem guli steinninn hans veitti honum

Þegar ungi maðurinn stóð upp til að halda áfram ferð
.sinni brosti einsetumaðurinn og lagði steininn í hönd hans

Ungi maðurinn varð mjög undrandi yfir þessum
skyndilega auði sem hafði fallið í hendur hans og lagði af
.stað með yfirþyrmandi gleði, án þess að gefa gaum að neinu

En þrátt fyrir þetta héldu undarlegar hugsanir áfram að
angra hann, þær angra hann og trufluðu hann, og hann gat
hvorki þaggað þær né losað sig við þær. Skyndilega breytti
hann um stefnu og sneri aftur til einsetumannsins, lagði

fjársjóð sinn fyrir framan velgjörðarmann sinn og, eftir að hafa heilsað honum með hneigð fullri af þakklæti og :virðingu, sagði hann

Ég veit mætavel hversu dýrmætur þessi steinn sem þú„ hefur gefið mér er, en ég finn að þú býrð yfir einhverju dýrmætara en þetta gull, og ég sárbæni þig við Guð að vera örlátur við mig með það sem þú berð í ríkri sál þinni sem “!gerði þér kleift að gefa mér þetta gull

Á tímum velmegunar þakka menn Guði
Fyrir ríkulegar og fjölmörgu blessanir hans
En þegar andrúmsloftið verður dimmt
Óheppnin kemur
Kvörtun og gremja mun fylgja í kjölfarið
Og flestir okkar eru að missa lifandi trú okkar
Við hann sem aldrei sefur auga sitt
Við sköpum hamfarir og erfiðar aðstæður
Okkar áhersla og miðpunktur athyglinnar
Ef við leitum að jákvæðri leið út úr þessu
Við hefðum séð vonarglætu
Við verðum að treysta á guðlega hjálp
Og að sá sem skapaði okkur muni ekki yfirgefa okkur
Þrátt fyrir erfiðar aðstæður
Lífsins barátta
Og sviðsmyndin er dapurleg
Ef við leitum leiðsagnar Guðs af fullu trausti munum við .hljóta hana
Sá sem hefur trú og traust barna mun fá hjálp
Allir þættir tilverunnar munu sameinast
Til að ná því sem hann þarfnast
Við verðum að finna innst inni að við erum séð
Og sú guðlega hjálp er ekki langt undan
Við skiljum að bjartsýni laðar að sér gæfu eins og segull
Að leggja áherslu á björtu hliðarnar á lífinu
Það gefur okkur trú á að gott sé til og sé nálægt
Og sá sigur tilheyrir ljósinu, ekki myrkri og tilviljun

Guð er hinn guðdómlegi förunautur
Hann sem bregst ekki þeim sem treysta á hann
Og þegar við hugsum um nálægð hans við okkur, vernd hans og hjálp hans við okkur
Lífið mun breytast til batnaðar
Hjartað mun flæða yfir af þakklæti og þökk
Honum í höndum hans eru fjársjóðir blessunarinnar
Og lyklarnir að Paradís
Við refsum okkur sjálfum með órökréttum gjörðum okkar
Við umbunum okkur sjálf fyrir rétta hegðun okkar
Misnotkun hugans sem Guð gaf manninum
Það leiðir til syndar, sem er orsök sársauka og þjáninga
Hvað varðar rétta notkun hugans
Þetta leiðir til dyggðar, sem aftur leiðir til hamingju
Guð hefur gefið manninum huga
og samvisku
frjáls vilji
Himnesk boðorð
Ef hann velur rétta leið, verður hann umbunaður; annars .mun hann bera afleiðingar gjörða sinna
Hann verður að gera grein fyrir hegðun sinni meðan á tímabundinni dvöl hans stóð
Á þessu landi Guðs
Maðurinn hefur misnotað þetta sjálfstæði sem Guð veitti honum
Þar af leiðandi olli hann yfir sig fáfræði og líkamlegum og andlegum sársauka
Ótímabær dauði og aðrir sjúkdómar
Hann uppsker eins og hann sáir, og lögmál orsaka og .afleiðinga gildir fyrir alla
Núverandi dagar manns eru háðir fyrri dögum hans
Framtíð hans veltur einnig á því hvernig hann lifir
Og hann eyðir núverandi dögum sínum með því
Og um gæði fræjanna sem hann sáir í jarðveg meðvitundar sinnar

Þannig er maðurinn, þótt hann sé skapaður í Guðs
,mynd
Hann býr yfir duldum guðlegum kröftum í sál sinni
Hann missir réttinn til að beita þessum völdum vegna
.mistaka sinna
Og þær takmarkanir sem hann setur sjálfum sér
Að brjóta gegn lögmálum skynseminnar
Tengsl sálarinnar við tímabundna líkamann, sem er
.undirorpinn rotnun
Og láta undan umhverfis-, erfða- eða hnattrænum
áhrifum
Það er ein af orsökum örvæntingar, gremju, eymdar og
.mistaka manna
Þess vegna verður hann að leiðrétta stefnu sína
Hann endurstillir áttavita meðvitundar sinnar
Ef hann vill vita sjálfan sig
Og hann tengist aftur við sína endanlegu uppsprettu
Hann fyllir líf sitt af gæsku, ljósi og þekkingu
Hafið getur ekki verið haldið inni í einni sprengingu
Á sama hátt getur takmörkuð meðvitund manna ekki
innihaldið alheimsmeðvitund
En þetta er mögulegt fyrir þá sem eru áhugasamir og
vinna að því að losna við takmarkanir
Og að ná þröskuldi ótakmarkaðrar heildarmeðvitundar
Og hann eykur þá af rausnarsemi sinni og Allah sér
.ómælt fyrir þeim sem hann vill
Biðjið og ykkur mun gefast
Bankaðu á og fyrir þér mun opnað verða
.Ef þú ert þakklátur, mun ég vissulega auka velvild þína
Misnotkun orða er eitt banvænasta og eyðileggjandi
vopnið
Helsta orsök taugaveiklunar er hörð og særandi málfar
Maður ætti að forðast slúður eða að taka þátt í
.hégómafullu spjalli

Forðastu rifrildi og deilur og losaðu þig við árásargjarnar .tilhneigingar

Ef eiginmaður eða eiginkona reiðist og annað þeirra ögrar hinu

Besta leiðin er að hinn aðilinn gangi

Og að sleppa því að svara fyrr en stormurinn lægir

Og ef einn þeirra mælir særandi orð

Það er best að hinn aðilinn svari ekki með svipuðum orðum

Vertu frekar rólegur þar til hugsanirnar dvína og .stemningin róast

Ef eiginkonan öskrar á eiginmann sinn og hann svarar :með háværu öskri, þá mun eiginmaðurinn þjást tvisvar

Í fyrra skiptið var það vegna stingandi orða hennar, og í .annað skiptið vegna afgerandi orða hans

Þess vegna skaðar hann fyrst og fremst sjálfan sig

Þetta gæti leitt til skilnaðar eða annarra óæskilegra afleiðinga

Einnig ætti að forðast þrjósku eða að koma fram við .aðra með yfirlætislegum hætti

Á sama tíma ætti maður ekki að taka þátt í rifrildi og slagsmálum

Frekar ætti maður að bíða þangað til ró og andleg ró eru .komin á aftur

Láttu engan stela friði þínum

Ekki raska ró annarra með munnlegum (eða skriflegum) .móðgunum

Misnotkun orða er eitt banvænasta og eyðileggjandi vopnið

Maður getur sagt slíkt í reiði eða þegar tilfinningar eru í .hávegum hafðar

Hann notar óviðeigandi orðbragð, sem hann vill í raun .ekki segja, og sér svo eftir því

Þó að hinn aðilinn muni þessi orð í tuttugu ár

(Sorg gleymist ekki auðveldlega)

Frá þessu sjónarhorni er minni slæmt fyrirbæri
Minniskrafturinn er blessun ef hann er notaður rétt
En það er skaðlegt ef það er notað sem geymsla fyrir slæma hluti
Sem voru framin gegn okkur
Til undirbúnings fyrir að ganga inn í viskuparadísina
Allt þróunarferli mannkynsins miðar að því að róa storma fáfræðinnar
Svo að öldan geti snúið aftur til sjávar og blandast honum saman á ný
Það er að segja, svo að lífskraftur mannsins geti sameinast hinu stærra andlega ríki
Vísindamenn, viðskiptamenn og samfélagsumbótarmenn reyna stöðugt, óbeint, að ryðja .brautina fyrir uppbyggingu alþjóðlegrar einingar
Allar vísindalegar, heimspekilegar og siðfræðilegar skólar leitast einlæglega við að safna sannleikanum úr viskugörðum og skreyta mannlegar sálir með öllu því sem er fágað, dásamlegt og gagnlegt til að undirbúa þær fyrir .inngöngu í eilífa paradís viskunnar
Með gullnum uppgötvunum aðstoðar vísindin manninn beint með því að sjá honum fyrir nauðsynjum og efnislegum þörfum og óbeint hjálpar þeim að leiðrétta sumar skoðanir .sínar á mörgum „kraftaverkum“ og dularfullum fyrirbærum
Vísindin segja okkur að þegar vatn breytir titringsröð sinni vegna kulda breytist það í ís sem flýtur á yfirborði vatnsins í stað þess að blandast því eða setjast á botninn .eins og önnur föst efni
Þetta fyrirbæri bendir vísindamönnum til þess að þegar Jesús Kristur gekk á yfirborði vatnsins hlýtur hann að hafa breytt titringi líkama síns með því að nota sálfræðilegar .aðferðir sem dýrlingar, spámenn og spekingar þekkja
Til að leiða mannkynið að húsi alheims einingar og hamingju verða allar efnislegar, siðferðilegar, trúarlegar,

iðnaðarlegar, félags-pólitískar og frumspekilegar athafnir að .sameina krafta sína og sameina krafta sína í þessu skyni

Það er mögulegt að koma sér saman um fasta staðla fyrir alþjóðleg lög varðandi heilsu, frið, velferð, menntun og gott siðferði og staðla fyrir andleg, sálfræðileg og hagnýt lög sem geta veitt milljörðum manna á þessari plánetu Jörð samþættan og jafnvægisvöxt sem sæmir siðmenntuðum .manni og veitt honum hamingju og hugarró

Heimsborgarinn ætti ekki að vera bundinn við lítið líf og .lítinn líkama

Hann telur sig frekar vera meðlim í stærri mannkynsfjölskyldunni, leiddur af alheimslífinu, og hann hugleiðir þann sannleika að „þú ert óaðskiljanlegur hluti af .“lífshafinu

Meðvitund er óendanleg og endalaus
Það nær jafnvel til fjarlægustu stjarnanna
Það gegnsýrir hvert einasta atóm í alheiminum
Jafnvel minnstu rafeindir
Maður verður að finna að hann er eitt með hafi alheimsvitundar
Og að fara út fyrir fjölskyldu og þjóðerni
Hann viðurkennir að hann er meðlimur í stærri .mannfjölskyldunni
Gleði milli einhæfni og fjölbreytileika
Þér líkar ekki ánægja sem er of lík og skortir fjölbreytni
Hún þráir frekar gleði sem er kraftmikil og lífleg
Það vekur athygli vegna einstakrar sérstöðu sinnar
Það heillar hugann með stórkostleika sínum
Og það fyllir hjartað af sætleika sínum
Það heldur þér ánægðum og hrifnum af einstaklega sætu eðli sínu
Hamingjan sem kemur öðru hvoru
Það vekur upp hugann en uppfyllir ekki óskir hans
Og ánægja sem er spillt af einhæfni ala á leiðindum
Og gleði sem varir aðeins stutta stund

Svo hverfur það og skilur eftir sig eftirsjá sem er
óæskileg gleði
Og gleðin sem bliknar og hverfur
Að skilja þig eftir í ruglingi og sinnuleysi er gleði sem er
hverful og sársaukafull
Hvað varðar gleðina sem breytist taktfast allan tímann
Hins vegar er kjarni þess óbreyttur
Eins og fær leikari sem skemmtir áhorfendum sínum
með mismunandi hlutverkum og hreyfingum
Þetta er það sem þú ert að leita að og vilt eiga
Þá gleði er hægt að öðlast með því að hugleiða undur
Guðs
Og með reglulegri og ítarlegri hugleiðslu
Innri uppspretta varanlegrar og endurnýjaðrar gleði
Hann einn er fær um að slökkva þorsta þinn eftir
hamingju
Andleg hamingja er eina sanna alsælan
Sem gerir þig ekki leiðan eða langar í neitt annað
– Allt sem einstaklingur gerir – gott eða slæmt
Það er stöðug og þrautseig viðleitni í leit að hamingjunni
Illskan lofar hamingju en færir eymd og eymd
Hvað varðar góðvild, þá kann hún að virðast veita
depurð
Vegna kröfu um aga og virkjun viljastyrks
En það veitir svo sannarlega varanlega gleði að lokum
Guð er gleðin sem er stöðug og endurnýjuð um alla eilífð
Og þegar þú finnur það, munt þú finna að þú hefur
.fundið það dýrmætasta sem til er
“Þú þarft ekki lengur að elta tálsýnina um „það annað
Það sem birtist þér án þess að þú getir náð því eða
fengið það
“Andleg gleði er „það annað
Og alltaf þegar þú finnur það innra með þér
Þú þarft ekki lengur að leita að hamingjunni

Og í þeirri endurnýjuðu gleði munu langanir þínar uppfyllast
Hún hefur allt sem hún þráði
Og vitið, vinir mínir, að efnislegir hlutir
Sem veitir ánægju sem er óhugsandi
Og þessir hlutir, ásamt ánægjunni sem þeir veita
Það kemur inn í hugann í gegnum hugrænar ímyndanir
Andleg gleði er hins vegar meðvitund sálarinnar
Hvers eðli er hin fullkomna hamingja
Það er staðsett mjög nálægt hugsun
Það fæðist jafnvel úr hugsun þegar hugsun er beint inn á við í hugleiðslu
Þegar ytri hlutir skemmast
Hvaða hugsun er háð til ánægju
Hamingjan sem þessir hlutir veita er einnig eyðilögð
En andleg gleði endurnýjast alltaf
.Það er til staðar í sálinni og er ónæmt fyrir eyðileggingu
Og það er ekki hægt að útrýma þeirri gleði að tjá hana
Nema maður velji vísvitandi að breyta andlegu ástandi sínu
Hann lætur undan þunglyndi með því að næra depurðina
Það annað
?“Hefurðu einhvern tíma reynt að skilja þetta „annað
Eins og speglun sem birtist þér og dansar í bakgrunni tilfinninga þinna
?Og hvað með endi allra uppfylltra langana þinna
:Greinið málið
Þú þráir eitthvað svo lengi sem þú getur ekki fengið það
En þegar það verður aðgengilegt þér, þá munt þú – fyrr eða síðar – leiðast á því
?Og þú vilt eitthvað annað, er það ekki
Jafnvel þótt lífið gæfi þér allt sem þú hefur nokkurn :tímann viljað í einu

Auður, völd og vinir, eftir smá tíma munt þú finna fyrir .óánægju
Og þú vilt eitthvað annað En eitt missir aldrei ferskleika sinn
Ljómi þess mun aldrei dofna fyrir þér, það er gleðin sjálf
Í öllu því sem þú ert að leita að
Og það leitast við að ná því og öðlast það
Beint eða óbeint
Þú ert í raun að leita að hamingju
Með því að uppfylla langanir þínar
Þú vilt ekki þá hluti sem færa þér sorg
Og þú vilt ekki þá hluti sem veita þér smá ánægju í fyrstu
En að lokum sökkvir það þér niður í djúp eftirsjár og iðrunar
Hvað sem það er sem þú ert að leita að
Þú leitar þess einlæglega með þrá, löngun, ákafa og eldmóði
Vonandi öðlast ég ánægju með eignast það
Þú ættir að vera ánægð(ur) þegar það verður þitt í raun og veru
Hvers vegna ekki að leita gleðinnar beint og sækja hana ?úr uppsprettum hennar
Hvers vegna að leita þess með ófærum líkamlegum ?leiðum
!?Að gefa þér það hreint, ómengað og án nokkurs skorts
Þegar einstaklingur biður um samúð með skammtíma efnislegum hlutum
Hamingja hans er háð skammtíma ánægju
Efnislegir hlutir og ánægjan sem fæst af því að uppfylla efnislegar langanir
Það er tímabundið og því er hamingjan sem fæst með því hverful
Það er líka tímabundið
Að borða, finna ilmvatn og hlusta á tónlist

Að sjá fallega hluti og snerta ánægjulega hluti
Allar hverfular ánægjur
.Lengd þess er tengd við lengd bragð- og lyktarskynsins
Heyrn, sjón og snerting
Eða þangað til hugurinn þreytist á því
Hann laðast að öðrum örvandi efnum
Hún vill ekki skammvinna gleði
Það skilur eftir sig sorg þegar því er fargað
Heldur þráir hún gleði sem ekki bliknar andartak og
.hverfur svo
Og ég þrái gleði sem ljómi hverfur aldrei
Hreint, varanlegt geislavirkt radíum
Sú gleði er aðeins til í Guði
Uppspretta allrar gleði og ánægju
Sólin rís einu sinni á hverjum degi
En nærvera hans er alltaf geislandi
Alheimurinn er undirorpinn hnignun, en
Það er eilíft líf sem varir
Megi gleðin alltaf endurnýjast í lífi ykkar
Þetta blessaða land sem Guð hefur gefið okkur
Hann vill að við njótum fegurðar þess
Og við varðveitum það
Við teljum það blessun sem ekki ætti að sóa eða
misnota
!Það inniheldur mörg, mörg undur og stórkostleg atriði
Tindar á tindum
Og lög ofan á lög
sléttur og steppi
Haf og ár
skógar og skóglendi
Og eyðimerkur sem teygja sig endalaust í allar áttir
Þetta er geimleikhús
Þar sem hæðirnar liggja í dvala
Og snjóþaktar klettaveggir liggja
Háu trén teygja hálsinn

Ófrjóu hálendin eru að endurheimta græna og
gróskumikla ljúfmennsku sína
Merki tímans eru innprentuð í risastóru steinana
Hver hefur hæfileikann til að gefa frá sér stórkostlegt
?útsýni
Og hvað með hið stórkostlega útsýni yfir þetta
!?guðslands, verðskulda það að vera lýst
Það fyllir hjartað gleði
Og kveikir hugann með þúsund ímyndunum
!Að tjá það sem erfitt er að lýsa
Að hugleiða fegurð jarðarinnar styrkir trú hugleiðandans
Það fer yfir náttúrulögmálin að þröskuldi æðstu
meðvitundar
Þar sem sköpunargáfan aldrei endar
Og það stoppar ekki við takmörk
Það er óþrjótandi
:Einu sinni sagði barn
Ég veit ekki hvað það þýðir fyrir mann að finnast maður„
“vera ekkert
Þetta er það sem maður skynjar þegar maður hugleiðir
undur Guðs
Sem er óviðjafnanlegt, í mismunandi hlutum þessa
heims
Samt heldur maðurinn að hann sé allt
Alif og Ya
Upphafið og endirinn
Og hæð sem hefur engan hærri tind
Þar eru ótrúlegar hæðir
Og dýpt sem vekur lotningu í sálinni
Og víðátta þar sem veran leysist upp
Og eins ríkulegt og dagsbirtan
Og ljós sem hvetja mann til að horfa upp á við
Ef mannkynið hefði aðeins heildstæða sýn
Þú sérð í allar áttir

Að átta sig á undrum sköpunarkraftsins sem umlykja hann
Dreifast eins og dreifðar perlur
Í víðáttumiklu landi Guðs eru til menn sem hugleiða
Sannarlega vekur allt sem skaparinn hefur skapað .undrun
Það er innblásandi
Austurlenskir fjársjóðir - Austur-Vestur tímarit
Við biðjum hann, hinn hæsta
Að dreifa neistum þekkingar
myrkur blekkinganna
Og til að fylla hjörtu og huga
Með gnægð blessana og innsýna
Og að dýrðlegustu nærvera hans megi birtast í sálum
Og hann veitir henni vissu
Það er öruggt skjól
Og það fjarlægir ruglingsskýin af himni sálarinnar
Og það heldur okkur frá örvæntingartilfinningum
Og það vekur okkur trú á að hamingjudagurinn muni brjótast fram
Og sálir munu fagna
Og að fuglar friðar og gleði
Hún mun syngja í lífsins lundum
Ástin mun sigra hatrið
Og björt von mun ryðja burt drunga örvæntingarinnar
Og að góðmennskuferðin muni halda áfram
Fáni sannleikans mun alltaf blakta hátt
Fyrir ofan minnisvarða vináttu
Og göfugar mannlegar tilfinningar
Ó læknir hjartna, frá þér kemur lækning
Sálirnar voru hrjáðar af sjúkdómum
Snerting frá þér fjarlægir eitur og sjúkdóma
Megi dauði og hörmungar forðast verða
Nafn þitt er töframaður gegn illu og skaða
Og bæn sem himnarnir hlusta á

Undirbúningur og
Rétt uppeldi: hagnýtar aðferðir og starfshættir
Réttar uppeldisaðferðir fela í sér að þróa innsýn
Og reyna að fá aðgang að forðabúri innsæisþekkingar
Hið dulda í sálinni og tengsl mannlegrar meðvitundar við það
Eitt líf er ekki nóg
Að vita öll andleg og efnisleg mál
Að nota hefðbundnar þekkingaraðferðir
Að treysta eingöngu á skynfærin
Að iðka núvitund og hugleiðslu
Þau hjálpa til við að þróa og efla innsæishæfileika
Með beinni, ákveðinni skynjun
Þróun innsæis ætti að hefjast snemma á barnsaldri ef mögulegt er
Ef það er ekki mögulegt er hægt að hefja það hvenær sem er
Að auki
Börnum og ungmennum verður að vera veitt eins mikil hjálp og mögulegt er
.Með því að kenna þeim góðar uppeldisaðferðir, þ.m.t
Að beina hugsunum sínum að hugsjónum
Og næra tilfinningar þeirra með göfugum tilfinningum
Og kenna þeim að virða skyldur sínar
Og að koma fram af heiðarleika, reisn og ráðvendni við sjálfan sig og aðra
:Meðal mikilvægra þátta sjálfsaga eru
Að ganga og sitja með beinn hrygg
Til að auðvelda óhindrað flæði lífsnauðsynlegrar starfsemi í líkamanum
Lærðu og notaðu andlega einbeitingu til að þróa sjálfsvisku
Að æfa skapandi hugsun
Að sinna skyldum af einlægri löngun
Aðgreining á milli rökrétts og órökrétts

Sannleikur og blekking
Og víkkar út umfang ástarinnar
Frá sjálfselsku til fjölskylduástar
Frá ást til fjölskyldunnar til ást til samfélagsins
Frá ást til samfélagsins til ástar til heimalandsins
Frá ást á landinu til ástar á heiminum
Frá kærleika til heimsins til kærleika til Guðs
Og með andlegum vexti þeirra
Þeir munu geta dreift gæsku og sannleika alls staðar
Og ljós góðleikans sem skín í þeim mun hverfa
Myrkur illskunnar umlykur þá
Með hjálp hans, megi hann upphafinn verða
Andleg tengsl við ástvini sem hafa yfirgefið þennan heim
Ef þú vilt senda ástvinum þínum sem hafa kvatt þennan heim hugsanir þínar
Sittu rólega í herberginu þínu og hugleiddu Guð
Og þegar þú finnur frið í sálu þinni
Einbeittu þér djúpt að miðju andlegrar meðvitundar fremst
Hver er miðja viljans á punktinum milli augabrúnanna
Sendu kærleikskveðjur til þeirra ástvina sem eru farnir
Ímyndaðu þér í þeirri miðju þann einstakling sem þú vilt .eiga samskipti við
Og sendi sál hans titring af kærleika, góðum óskum og hvatningu
Ef þú gerir það stöðugt
Og þú hefur ekki misst áhugann á þessum kæra einstaklingi
Hann mun örugglega fá titring frá hugsunum þínum
Þeir sem eru aðskildir frá ástvinum sínum á þessari jörð gleyma þeim ekki
Eins og ástvinir þeirra gleyma þeim aldrei
Og meðvitund þeirra helst, varðveitir minningu ástvina sinna

Þeir sem yfirgáfu þau á þessari jörð
Og þegar þú vilt fá svar frá þessum ástvinum
Einbeittu þér að hjartanu og þegar fókusinn nær nægilegri dýpt
Þau gætu fyrst birst þér í draumum, og þetta er mögulegt fyrir þau
Stundum gætirðu dreymt sama drauminn aftur og aftur
Ekki eru allir draumar merkingarlausir
Ef hugsanir þínar eru rólegar og í samræmi
Þú munt vita að einhver er að reyna að eiga samskipti við þig í gegnum draum
Með andlegum framförum geta ástvinir þínir birst þér í .sýnum meðan á hugleiðslu stendur
Þegar einstaklingur nær háu stigi andlegrar framþróunar
Hann mun geta séð þessar látnu sálir fyrir framan sig
Það eru mörg dæmi um slík mál
En raunveruleg andleg framþróun verður fyrst að eiga sér stað
Sá sem hugleiðir Guð djúpt
Guð mun sýna honum allt þetta
Í stað þess að syrgja, gráta og finna fyrir missi eftir andlát ástvina
Við verðum að senda þeim kærleika sem þau munu finna fyrir
Þau endurgjalda sömu tilfinningu
En við megum ekki draga anda hinna látnu til okkar
Í gegnum órökréttar tilfinningar okkar
Eigingjörn tengsl og djúp sorg
Það er nóg að segja við þann sem er að fara: „Ég elska “þig
Sendu kærleiksríkar hugsanir og góðar óskir til þeirra sem eru aðskilin
Alltaf þegar mér finnst ég vilja gera það
En að minnsta kosti einu sinni á ári - á ákveðnum afmælisdegi

:Segðu þeim, vitsmunalega
Guð mun sameina okkur á ný
Við munum halda áfram að rækta ástina okkar og
.styrkja ástúðarböndin milli okkar
Ef þú sendir þeim vingjarnlegar hugsanir þínar núna,
.haltu þá áfram að gera það
Þú munt örugglega hitta þau einn daginn, ef Guð lofar
Þú munt átta þig á því að þetta jarðneska líf er ekki allt
sem til er
Það er bara einn hlekkur í keðju eilífs sambands þíns
Með látnum ástvinum þínum
Megi Guð miskunna þeim og úthella yfir þau ljósi sínu og
gleði
Athugið: Þessi aðferð hefur alls ekkert að gera með
miðilsfundi, sem við mælum ekki með, þess vegna þessi
.skýring
Að losna við þreytu
Athugið: Þessar upplýsingar og ráðleggingar koma ekki í
stað læknisráðgjafar, þess vegna þessi skýring
Smjör og mjólk ættu að vera hluti af mataræðinu
Mjólk ætti að neyta sérstaklega frá máltíðum
Það er best að drekka það ekki með mat
Mjólk hefur gagnlega hægðalosandi eiginleika
En mjólk veldur slímmyndun
Sem hentar ekki þeim sem þjást af vandamálum með
skútabólur
Eða af rennandi nefi og kvefi
Þetta á einnig við um appelsínusafa
Fyrir þá sem þjást af þessum kvillum
Margir sem þjáðust af því fundu létti – fyrir tilstilli
– ráðlegginga minna
Mikilvæg framför með því að fjarlægja appelsínusafa úr
mataræði þeirra
(Á meðan þau þjáðust af þessu ástandi)

Þótt sítrónusafi hafi framúrskarandi sótthreinsandi eiginleika
En það gerir líka skútabólgu verri
Ekkert er meira seðjandi (hungurseðjandi) en brauð úr
Búið til úr nýmöluðu heilhveiti
Hins vegar ættu þeir sem eru með slím að forðast .sterkju
Heilhveitibrauð má borða eftir að það hefur verið vel ristað
Hægðatregða er önnur orsök þreytu og tengist .uppsöfnun eiturefna í líkamanum
Það hefur áhrif á orkunýtingu úr matvælum
Ef þú ert með hægðatregðu skaltu nota náttúrulegt .hægðalyf ef mögulegt er
Ef þú heldur líkamanum lausum við eiturefni (úrgang) .munt þú ekki finna fyrir þreytu
Það eru eiturefnin sem safnast fyrir í líkamanum sem .valda þreytu hjá manni
Fíkniefni og fíkniefni valda einnig veikleikatilfinningu
Ópíum, til dæmis, rænir notendur sína frumkvæði sínu
Þau vilja ekkert annað gera en að babbla, sofa og .dreyma
Ein áhrifaríkasta leiðin til að losna við þreytutilfinningu
Það er til að viðhalda kynlífsþrótti eins mikið og mögulegt er
Vegna þess að óhófleg iðkun þess er sóun á skapandi orku
Þetta veldur verulegu tapi þeirra, bæði líkamlega og .andlega
:Lærisveinninn spurði leiðsögumann sinn
Hver er túlkun þín á andlegri veru og þekkingu á henni, ?herra
:Leiðsögumaðurinn svaraði
Andleg vera er meðvituð þekking á andlegum skynjunum og kröftum

Alveg eins og sjávardýr líða þegar þau eru á kafi í vatni
Og fuglar himinsins eru umkringdir geimnum
.Það er útdráttur lífsorku úr eter sálarinnar
Og vellíðunar- og lífsþróttartilfinning flæðir um líkamann
Það endurlífgar frumurnar með lífselixír og endurnýjar
.þær að fullu
:Þá spurði lærisveinninn
?Og hver er leiðin til að fá það próf
:Leiðsögumaðurinn svaraði
Með því að staðfesta sjálfan þig að þú sért andlegur að
eðlisfari
Og að efnisleg vera, þrátt fyrir hlutfallslegan veruleika
sinn
Hins vegar er það ytra skel sálarinnar
Og að lífsins vatn, sem er uppspretta sælu
Það rennur í gegnum taugarnar þínar og veldur því að
.þú finnur fyrir vellíðan, orku og árvekni
:Lærisveinninn heldur áfram og segir
?Hvaða hindranir eru á leiðinni að því að ná því ástandi
:Leiðarvísirinn útskýrir
Þessar hindranir liggja í ósamræmi í hugsunum og
bitrum tilfinningum
Og neikvæð áhrif sem virka sem skaðleg sníkjudýr
Um andaplöntuna
Þess vegna verður meðvitundarsviðið að vera hreinsað
.og hreinsað af öllum óhreinindum
Og að uppræta þyrna efans úr jarðvegi þess og frjóvga
það með lifandi trú
Djúp þrá, hreinleiki ásetnings og góður vilji
Það eru til eitraðar, óefnislegar plöntur sem ætti að
útrýma
Eins og hatur, illska, öfund, afbrýðisemi, ótti og aðrar
tilfinningar
Eyðileggjandinn og sáir fræjum kærleika, trausts,
skilnings, göfugmennsku og heiðarleika í hans stað

:Þá spyr lærisveinninn
?Hver er besta leiðin til að takast á við vandamál lífsins
:Leiðsögumaðurinn svarar
Sérhver lás hefur lykil og hvert vandamál hefur lausn
Og hver sem býr yfir greind, dómgreind, hugrekki og þolinmæði
Að treysta á guðlega hjálp mun leiða til lausnar á hvaða .vandamáli sem er
Og gleymdu ekki að öll erfið vandamál sem þú lendir í .eru prófraun á styrk þínum
Og til að lyfta andanum og með hverju vandamáli sem þú sigrast á tekurðu skref fram á við
Á lífsins stiga bíða þín miklir afrek
Hann tókst á við erfiðar aðstæður á þessum forsendum
Þú munt uppgötva að þú öðlast skilning, styrk og gleði
Með því að sigrast á hindrunum og klára ný stig á leiðinni
Og vit, megi Guð auka þekkingu þína, að allt sem þú þarft er innra með þér
Ef þú biður um guðlega hjálp með auðmýkt og einlægni, .þá munt þú hljóta hana
Dyr góðleikans og fjársjóðir ljóssins munu opnast fyrir þér
Austurlenskar fjársjóðir – hugleiðingar og leiðsögn
Innri menning Austurs og Vesturs
Uppspretta friðar og ljóss
Kennarinn sagði, þegar hann talaði um tilfinninguna fyrir :guðlegri nærveru
Ef maður lifir í fáfræði Guðs
Án þess að snerta nærveru hans
Líf hans verður hættulegt
Og viðkvæm fyrir óleysanlegum vandamálum og kreppum
Þangað til sársauki fæðir löngun og ákveðni

Að uppgötva leyndardóm leyndarmálanna og uppsprettu rósemi og ljóss
Með því að uppgötva stærsta leyndarmálið
.Hann þekkir merkingu frelsis, hamingju og fegurðar
Maður verður að breyta fókus lífs síns og miðju .meðvitundar sinnar
Frá efni til anda
Og frá „sjálfinu“ með takmörkunum sínum
Að óendanlega tilfinningalegu víddinni
Hann mun þá átta sig á því að hann var og er enn
Í hlýjum, kærleiksríkum faðmi eilífðarinnar
.Hann þarf einnig að vinna að því að flýta fyrir skilningi
Með því að kafa dýpra í hugsunina
Og tvöfalda átakið
Og þegar guðleg nærvera snertir
Hann mun sigrast á öllum hindrunum og hindrunum
Sem hindrar leið hans og kemur í veg fyrir að hann komist áfram
Það verður enginn maður eftir dauðann
Nær Guði en hann er núna
Umfang vitundar hans um það eftir dauðann
Það fer eftir því hversu mikið hann veit um þetta núna
!Engin þörf á að fresta eða fresta
Að hugsa um Guð er uppspretta allrar hamingju, kærleika og gæsku
Það færir okkur í beint samband við þessi blessuðu frumefni
Og hann úthellir yfir okkur blessunum hins miskunnsamasta
Við verðum að fella andlega þáttinn inn í starf okkar
Og að vinna það verk sem veitir öðrum bestu þjónustuna
Sá sem hefur það að markmiði að þjóna frekar en að græða peninga

Hann mun uppgötva að allt líf hans hefur breyst til batnaðar
Hann verður ekki skilinn eftir einn, heldur mun hjálp .koma til hans þaðan sem hann síst býst við
Flestir ná ekki því jafnvægi sem þarf
Milli hagnýts lífs þeirra og andlegs lífs
Andlegi maðurinn þarfnast peninga
Veraldarmaður getur ekki lifað hamingjusöm án Guðs
:Andlegi maðurinn vinnur og gjörðir hans segja mikið
“Guð gefur mér styrk og gefur mér ákveðni„
.Hann styrkist og Guð blessi viðleitni hans
:Veraldarmaðurinn vinnur líka, en hann segir
Ég er sá sem geri allt þetta sjálfur og enginn á mér„ “.neitt hrós skilið
Þetta hefur óvæntar afleiðingar fyrir hann
Það er staðsett í Mahadhir
Allar verklegar athafnir
Hvort sem er í efnislegum eða andlegum tilgangi
Það verður að byggjast á traustum meginreglum
Það er háð stjórn samvisku og skynsemi
Jafnvægi er nauðsynlegt í öllu sem við gerum
Vegna þess að fjarvera þess þýðir eymd, hjartasorg og .höfuðverk
Ef einhver býður hópi fátækra
Án þess að hafa nægan pening til að kaupa nauðsynlegar vörur fyrir veisluna
Þetta þýðir skort á mismunun
Og vanhæfni til að skipuleggja rétt
Við verðum að skilja eðli þess almenna kerfis sem stýrir .gjörðum okkar
Það er rangt að nýta sér andleg málefni til að efla .persónuleg hagsmuni
Þótt það sé ráðlegt að nota vísindalegar aðferðir
Að dreifa og efla traustar andlegar kenningar
Það er til alheimslögmál til að ná hamingju

Þessi lögmál er stöðugt og óbreytanlegt
Það virkar alltaf og skilar tryggðum árangri
og fylgja eða virða þessi lög
Það þýðir örugglega að vera hamingjusamur
Í skilgreiningu sinni á hamingju sagði meistari
:Paramahansa
Sönn hamingja byggist fyrst og fremst á sálfræðilegu
ástandi einstaklingsins
Ánægja, ánægja, friður og ró eru merki um hamingju
Maður ætti að leitast við að hafa góða heilsu
Virkur hugur
og nauðsynjar lífsins
Viðeigandi verk
Og skarpskyggn dómgreind
Og rétt skilningur
Hann má ekki leyfa sér
Með því að gefa eftir í röngum aðstæðum eða umhverfi
Menn vefa oft púpur sem binda þá saman
Og hann elskar þig með reipum sem binda hann
Hann verður að skilja ástæðurnar fyrir þessum
takmörkunum
Kannski mun það útrýma hægfara sýkingunni
Frá huga hans og frá líkama hans
Þetta myndi leiða til sálfræðilegrar endurnýjunar
Það ryður brautina fyrir hamingju og tilkomu andlegrar
.vitundar við sjóndeildarhring lífs hans
Og til að vekja upp lífskraftinn í honum
Vitund verður að vekja úr djúpi fáfræðinnar
Á hæðir skilnings og þekkingar
Þrátt fyrir trú á eigin andlega hæfileika
En hið illa umhverfi hefur gegnsæ áhrif
Getur grafið undan eigin vörnum
Og svipta hann hamingjunni sem hann leitar að
Þess vegna verður hann að gera allt sem í hans valdi
stendur

Að skapa heilbrigt og hentugt umhverfi fyrir hamingju
Og að leita varanlegrar andlegrar gleði
Í stað hverfulrar kynferðislegrar ánægju
Ef hann vill losna við neikvæðan vana sem rænir hann hamingjunni
Hann verður að forðast allt sem gæti
Að vekja upp eða vara við þeirri venju
.Síðan tileinkar hann sér góðan vana í staðinn
Hann tekur að sér þetta með mikilli sálfræðilegri áreynslu
Þangað til það verður óaðskiljanlegur hluti af lífi hans
Þegar það er komið á fót og orðið sterkt
Slæmur vani mun veikjast
Og hún slakar á takinu
Hann mun finna hamingju sem hann hefur aldrei áður þekkt

Ljós og vissur

Kennsla meistara Paramhansa Yogananda

Lífið í kjarna sínum, þáttum og markmiðum

Þetta er erfið þraut að skilja, en ekki ómöguleg að leysa

Með framsækinni hugsun okkar leysum við sumar af ráðgátum hennar á hverjum degi

Tæki byggð á nákvæmum vísindalegum meginreglum á þessum tíma

Það vekur svo sannarlega aðdáun

Uppgötvanir vísindanna gefa okkur skýrari sýn

Um leiðir til að bæta lífskjör

En þrátt fyrir allan þann búnað, uppfinningar og aðferðir sem við höfum

Það virðist sem við séum enn eins og brúður í höndum örlaganna

Og að leiðin framundan sé enn löng

Áður en við losnumst undan stjórn náttúrunnar

Að lifa í náð náttúrunnar er vissulega ekki frelsi

Áhugasamir hugir okkar eru yfirbugaðir og fjötraðir af hjálparleysi
Þegar okkur líður eins og við höfum orðið fyrir flóðum, fellibyljum eða jarðskjálftum
Eða þegar atburðir hrifsa okkur burt – án nokkurrar rökréttrar ástæðu
Ástvinir okkar sem eru okkur kærir
Þá gerum við okkur grein fyrir því að við höfum ekki unnið marga sigra
Við gátum ekki sigrast á erfiðum aðstæðum
Þrátt fyrir allar okkar tilraunir til að gera lífið eins og við viljum að það sé
Ákveðin skilyrði munu alltaf koma upp á þessu jarðneska sviði
Og atburðir sem eru undir stjórn öflugs hugarfars sem við vitum mjög lítið um
Það starfar algjörlega óháð skoðunum okkar og mun
Það besta sem við getum gert er að vinna og bæta úr því
Við ræktum hveiti og búum til mjöl
En hver skapaði fyrsta fræið?
Við borðum brauð eða hrísgrjón úr hveiti
En hver gaf líkama okkar hæfileikann til að melta?
Og hvernig á að breyta mat í næringu?
Í öllum krókum lífsins
Það virðist vera ómissandi guðleg hönd
Við getum ekki stjórnað málum okkar án þess
Með allri þeirri vissu sem við höfum
Við vitum ekki hvenær hjartað hættir að starfa
Þess vegna er nauðsyn þess að treysta djarflega
Um æðsta guðdómlega vald
Og treysta á okkar æðra sjálf
Útgeislar frá þeim heildarkrafti
Sem við erum fyrirmynduð eftir

Við verðum að hafa trú lausa við hroka
Og að ganga af öryggi á lífsins vegum
Án lætis eða skjálfta
Án þröngs og innilokunar
Að takast á við ofnæmi

Að sigrast á næmi er viðkvæm list og að stjórna viðbragðshraða sínum er mikilvægt til að þróa jafnvægi og heildræna persónuleika.

Næmi stafar af misskilningi, minnimáttarkennd, uppblásnu stolti og ýktu egói.

Þegar einstaklingur telur að tilfinningar hans hafi verið særðar, festir sú hugsun rætur í huga hans og vekur upp taugar hans, sem síðan spennast og verða uppreisnargjarnar. Reiði kviknar í hjarta hans vegna særðra tilfinninga. Hins vegar hafa sumir getu til að stjórna tilfinningum sínum, þannig að ytri merki þeirra birtast ekki þrátt fyrir mikla reiði innra með þeim. Aðrir tjá reiði sína með tafarlausum viðbrögðum, sem sjást í augnvöðvum og svipbrigðum, og með skörpum, dulkóðuðum munnlegum viðbrögðum.

Of mikil tilfinningasemi hefur alvarlegar afleiðingar; hún flækir aðstæðurnar og skapar óæskilegan óstöðugleika sem hefur neikvæð áhrif á aðra.

Leitast verður við að iðka sjálfstjórn og ró, skapa andrúmsloft skilnings og sáttar sem stuðlar að friði í stað spennu og dreifir streitu. Þeir sem gera það verða herrar eigin örlaga og verða verðlaunaðir með þakklæti og virðingu frá þeim sem eru í kringum þá.

Ofnæmi er einkenni sem flestir eiga sameiginlegt, og þegar þessi órökrétta tilfinning blossar upp, blindar hún innsýnina og skyggir á augu viskunnar. Verra er að ofnæmir einstaklingur telur sig vera að

hugsa, finna og hegða sér fullkomlega, þegar í raun gæti hegðun hans verið alröng!

Margir telja að þeir ættu að vorkenna sjálfum sér þegar þeir eru gagnrýndir og að sjálfsvorkunn veiti þeim einhverja léttir. En eins og með fíkniefnaneytendur, því meira sem þeir taka, því sterkari verður fíknin.

Viðkvæmur einstaklingur þjáist oft að óþörfu. Oftast veit enginn orsök þjáninga sinna eða eðli kvörtunar sinnar, sem leiðir til aukinnar angist í sjálfskipaðri einangrun þeirra. Ekkert er hægt að ná með því að dvelja hljóðlega við það sem viðkomandi skynjar sem móðgun eða gagnrýni.

Best er að útrýma orsökum slíkrar ofnæmis með hlutlægri greiningu og með því að virkja sjálfstjórn.

Þessi tegund af óhollu ofnæmi hefur alvarlegar afleiðingar; hún eyðir hjartanu eins og eldur og eyðileggur friðarvefi. Þess vegna verður að takast á við hana af skynsemi, rökréttu og ákveðnu hvöt.

Frelsi frá veikleika

Besta leiðin til að losna við veikleika

Það er ekki að hugsa um það

Annars mun hugmyndin um veikleika sópa í gegnum meðvitundina og ráða ríkjum í sálinni.

Þegar við færum ljósið innra með okkur

Myrkrið mun hverfa eins og það hafi aldrei verið til

Sú hugmynd veitir mér frábæra innblástur

Þegar ljós er kynnt til sögunnar

Í helli þar sem myrkur hefur búið í þúsundir ára

Myrkrið mun hverfa samstundis

Á sama hátt hverfa veikleikar og með þeim mistök

Þegar við leyfum ljósi Guðs að komast inn í meðvitund okkar

Myrkur fáfræðinnar mun ekki geta varað

Það er sú heimspeki sem við eigum að lifa eftir

Að fresta hlutum er gagnslaust

Lífsins hjól stoppar aldrei

Og lífsins dagar líða hratt

Hver mínúta sem við eyðum í að hugsa skýrt og bregðast skynsamlega við

Þetta er farsæl og arðbær fjárfesting á sviði hamingju okkar.

Margir eyða allri sinni ævi

Að hugsa um peninga, kynlíf og frægð

Þeir einbeita sér sjaldan að því sem skiptir mestu máli

Sem færir þeim hugarró

Og auka vitund þeirra á hærra stig

Sama hversu lítilmótlegt hlutverk einstaklingurinn gegnir

Hann er talinn farsæll í augum Guðs

Ef hann vissi hvernig á að verja tíma sínum skynsamlega

Hann beinir hugsunum sínum í réttar áttir

Þegar ljós Guðs skín á manninn

Hann finnur ekki þörf á neinu

Vegna gleðinnar sem yfirgnæfir hann

Hann nær öllum draumum sínum

Og það lætur honum líða djúpt inni

Hann er ríkastur hinna ríku og hamingjusamasti hinna hamingjusömu

Í þessu lífi

Ljósgöng

Sá sem vekur andlega meðvitund

Með upplýstum hugmyndum

Góðgerðarverk

Góðar tilfinningar

Djúp hugleiðing

Hann finnur fyrir því að það yfirgefur líkamann

Tími fyrir loka brottför

Í gegnum andlegt auga

Jógarinn iðkar á meðan hann býr á jörðinni

Andleg auga Tunnel Sjón

Við skiptingarlínuna

Milli efnis og anda

Hann getur yfirgefið jörðina um leið og

Að ganga inn í þennan upplýsta göng

Og umskiptin frá þessum heimi

Til óendanlegs geims Guðs

Þar sem ljósið

Og gleði

Friður

algjört frelsi

Lampi líkamans er (andlega) augað

Ef augað þitt er eitt

Þá mun allur líkami þinn fyllast af ljósi

{ Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið vissi það ekki }

óeigingirni
Óeigingirni er að finna fyrir sorgum annarra
Og að komast nær þeim og eiga samskipti við þá
Við reynum innilega að hugga þau í sorginni
Og að við fögnum gleði þeirra
Við erum að vinna eftir bestu getu
Til að verjast ótta, þörf og kvíða frá þeim
Þeir sem vinna að því að gleðja aðra
Megi Guð veita honum innri sálræna huggun
Og ef hann tapar einhverju í leit að þeim sem hann er að reyna að hjálpa
Hann telur það ekki vera tap því hann fær eitthvað í staðinn.
Guðs velþóknun og hugarró
Hann lifir til að elska, vinna og gefa
Hann sáir fræjum góðvildar og friðar á akra mannkynsins

Hugsanir hans og tilfinningar fara út fyrir persónulegan heim hans

Meðvitund hans eykst og samkennd hans eykst

Hann telur að heimurinn sé heimili hans og mannkynið sé fjölskylda hans.

Hann skilur tilgang tilveru sinnar á þessari jörð

Hann verður að umbæta sjálfan sig áður en hann reynir að umbæta aðra

Því þeir sem bæta sig hjálpa öðrum

Að umbæta sig með fordæmi lífs síns

Aðgerðir hafa dýpri áhrif og djúpstæðari áhrif

Í huga annarra, frá orðunum

Hver býr yfir anda óeigingirni?

Það virkar ekki samkvæmt takmörkuðum útreikningum og væntingum

Hann notar hins vegar innsæi sitt og góða dómgreind.

Hann heldur áfram að hjálpa sjálfum sér og öðrum

Þakkaði Guði fyrir þann árangur sem hann náði

Og ef honum mistekst einu sinni eða oftar

Hann finnur ekki fyrir vonbrigðum, heldur verður ákveðnari

Hann tvöfaldar viðleitni sína og reynir aftur

Að kanna nýjar hugmyndir og rásir

Leiðbeint af ljósi skynseminnar

Með Guðs hjálp

Þangað til hann nær markmiði sínu

Hann nær göfugum markmiði sínu

Austur-vestur lýsingar

Frá kenningum spekingsins Paramhansa Yogananda

Undirbúningur og

Hugsun er kraftur, eins og rafmagn

sálfræðileg ástand

Það snýr aftur að hugsun og hugsunarhætti

Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt
Svo hver veit hvernig á að takast á við það?
Hann leggur það í þjónustu sína
Annars gæti það valdið honum raflosti
Og svo líka hugsað
Ef því er beint í réttar slóðir
Það veitir eiganda sínum hamingju
Annars mun það valda honum vandræðum
Hugsunin er eins og villtur hestur
Hins vegar er ekki ómögulegt að temja það
Jákvæð hugsun er ein leið til að stjórna hugsunum þínum
Heilbrigð hugsun er náinn vinur
Og veikur hugur er stöðugur óvinur
Heilbrigð hugsun leiðir til friðar og öryggis
Og veikur hugur skýtur banvænum örvum
Það endurkastast á eiganda sínum tvíþætt
Þess vegna kemur orðatiltækið að umbunin sé af sama tagi og verkið
Svo lengi sem einstaklingur sendir góðar fyrirætlanir
Hugmyndir hans munu breytast í kyndla
Lýsa upp sálarherbergin
Og reka burt myrkurhaugana
Þá finnur hann fyrir djúpum létti
Augun hans ljómuðu af ánægjubrosi!
Lífið er eins og mylla sem malar
Prófunarpillur og árangursríkar tilraunir
Að baka brauð úr því
Það er eins og krókóttur vegur
Á hliðum þess eru gróskumikil blóm
björt fiðrildi
Og tré með ljúffengum ávöxtum á greinum sínum
Hins vegar stoppum við sjaldan
Njótum útsýnisins og sætleikans

Reyndar erum við oft á tánum
Til að fá aðgang að víðtækari svæðum
Við teljum að útsýnið þar sé fallegra en það sem við höfum séð.
En þegar við smám saman færumst frá
Um blómlegar, frjósamar leiðir
Við finnum tré þar sem er myrkur
Meira en bara ferskleiki
Svo hverfa blómin
Og með því, fiðrildi og einnig ávextir
Við erum þá komin í hrjóstruga eyðimörk
Mannlífið er eins og vötn sjávarins
Sem er hreinsað og verður sætt
Aðeins þegar þú stígur upp í efri lofthjúpinn
Það er eins og morgundraumur
Það verður bjartara með aldrinum
Ástæðan er sú að þá birtast hlutirnir skýrari og greinilegri
Þetta er eins og ferðalag þar sem landslagið breytist eftir því sem farið er yfir vegalengdir.
Síðan breytist sama landslagið þegar við nálgumst það, og svo framvegis
Lífið veldur ekki vonbrigðum hjá vitrum
Vegna þess að þeir meðhöndla það af mikilli snilld og njóta þess
Án þess að leyfa því að ná stjórn á þeim og svipta þá frelsi sínu
Til dæmis njóta þeir vatns
Þeir drekka það og baða sig í því, en leyfa sér ekki að drukkna í því.
Þeim líkar vel við fötin sem þeim líkar
Án þess að fylgja óhóflega formsatriðum og formsatriðum sem eru talin yfirborðskennd
Þeim finnst gaman að borða án þess að leyfa ofáti að gleypa sig

Vegna þess að ofát eyðir orku
Og það gleypir skynjun
Og hann mun eyðileggja það gjörsamlega
Og því ætti maðurinn að njóta lífsins
En án þess að þreyta skynfærin með því að sökkva sér niður í
að komast vel af með öðrum
Samkomulag þeirra þýðir ekki allt
Eða fórna hugsjónum fyrir þeirra sakir
Vegna þess að þessi málamiðlunaraðferð er óæskileg
Það er ekki í samræmi við sannleikann
Umbótamenn og stórmenni voru ekki sammála
Með marga í kringum sig
Hins vegar héldu þeir hugsjón sinni
Vegna þess að þeir gerðu sér grein fyrir því sem þeir voru að gera
Það var alveg rétt
Meginreglan ætti ekki að vera í hættu
Og ekki grípa til dulinna hvata til að ná ákveðnu markmiði
Því það sæmir ekki reglusömu fólki
Hver getur lifað á þann hátt sem Guði þóknast?
Ekki skaða aðra, því þeir hafa ekkert að óttast
Fyrst og fremst verður maður að vera í sátt við Guð
Síðan með samvisku, og að lokum með fólki
En ef þessi aðferð fullnægir ekki öðrum
Það er nóg fyrir mann að vera í friði innra með sér
Hann finnur fyrir innri friði sem gerir hann óháðan samþykki annarra.
andleg segulmagn
Styrkur sálarinnar og löngun hennar til að snúa sér til Guðs kallast andleg segulmagn, og með þessari segulmagni laðar sálin að sér blessanir, háleita

titringa og allar góðar mannlegar upplifanir sem minna hana á gæsku og réttlæti.

Andleg segulmagn er krafturinn sem einstaklingur notar til að laða að sér og færa sér góða vini, nauðsynlega og mikilvæga hluti og innsæisþekkingu á hlutum.

Þessi kraftur er dreginn af segulmögnunar- og aðdráttarafli Guðs.

Kerti friðar
Taktu andlegan pott
Fylltu það með friði þínum
Taktu flöskuna af tilfinningum mínum
Fylltu það með miskunn þinni
Taktu tóma sálarkörfuna mína
Fylltu það með ávöxtum visku þinnar
Hellið vatni ástar þinnar í sál mína
Ég mun hella því í bikara þyrstrar sálar
Rífið niður veggi egósins
Sökkva mér niður í algjöra nærveru þína
Geisli dögunar ástarinnar
Láttu hann kíkja út úr opnum hjarta míns
Það minnir mig á sólarljós ástar þinnar
Dreifist um himininn í lífi mínu
Ljós ástar þinnar hefur skinið fram
Yfir sjálfan mig, og það var upplýst
Ljós þitt fyllti andlegt rými mitt
Þú ert lífið sem heldur líkama mínum uppi
Og hugurinn sem innblæs hugsanir mínar
Og viska sem eyðir fáfræði minni
Ég kveiki á mjóu kerti ástar minnar
Að lesa gullnu bókina
Varðveitt í mér frá örófi alda
Ást þín var og er enn
Ósýnilega friðarkertið
Sem rekur myrkrið burt og sýnir mér skilaboð þín

Bloggið er á hjartans síðum
Nýr heimur: #Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Þegar þú prófar andlega trú þína opnast heill nýr heimur. Sjálfstraust er nauðsynlegt til að þekkja Guð. Þú gætir verið djúpt trúaður og hugur þinn gæti verið sáttur við það. En nema sjálf vera þín sé sannfærð um að bænum þínum sé svarað beint, getur engin trúarleg formsatriði bjargað þér. Þó að það geti verið erfitt að fá svar Guðs er það mögulegt. Til að tryggja að þú náir sannarlega himnum verður þú að prófa kraft bæna þinna svo þú getir virkjað þær. Sem drengur ákvað ég að bænum mínum yrði svarað í hvert skipti sem ég leitaði til Guðs í bæn. Að óhagganlegur einbeitni væri leiðin. Þá mun hver einasta raun veikja einbeitni þína og lama vilja þinn, en máttur Guðs til að svara er óendanlegur. Þrautseig viðleitni og stöðug notkun viljastyrks mun leiða til svars Guðs.

Það er nauðsynlegt að læra rétta leiðina til að einbeita sér að hugsunum. Það er líka mikilvægt að hafa nægan tíma til einveru og íhugunar. Stöðug samskipti við aðra hindra andlegan vöxt. Flestir eru eins og svampar; þeir taka í sig allt frá þér og þú færð sjaldan neitt í staðinn. Auðvitað er gagnlegt að vera með öðrum sem eru andlega einlægir og sterkir. Ef hver einstaklingur er meðvitaður um styrk, einlægni og vilja hins, er hægt að deila göfugum andlegum eiginleikum á milli þeirra.

Tími ætti ekki að fara til spillis í ómerkileg mál. Margir halda uppi óafkastamiklum hlutum og ef þú spyrð einhvern þeirra hvað þeir voru að gera, svara þeir: „Ég var upptekinn allan tímann!“ En þeir muna

varla neitt eftir þeirri „vinnu“! Þar að auki veikja óhófleg afþreying og skemmtun hugann. Ef þú horfir á kvikmyndir á hverjum degi, munu þær missa aðdráttarafl sitt og þú munt leiðast. Kvikmyndir eru eins, með mismunandi hlutverkum: elskendur, ævintýri, hetjur, illmenni, o.s.frv. Við gætum notið þess að horfa á kvikmyndasögu, en lífið er sjaldan þannig. Á hinn bóginn, ef lífið væri of raunverulegt, hver myndi vilja sjá meira af atburðum lífsins eins og þeir eru þegar þeir fara að slaka á?

Lífið er ótrúlega blekkjandi og við verðum að nálgast það sem slíkt. Ef við sigrast ekki fyrst á blekkingum þess og sjónhverfingum munum við ekki geta hjálpað neinum öðrum. Í einveru einbeittrar hugsunar liggur verksmiðjan þar sem öll stórkostleg afrek eru gerð. Mundu þetta. Í þessari undursamlegu verksmiðju skaltu stöðugt vefa mynstur vilja þíns til að sigrast á hverri andstæðu hindrun. Þjálfaðu og betrumbættu vilja þinn stöðugt. Þú hefur ótal tækifæri til að vinna í þessari verksmiðju dag og nótt, svo framarlega sem þú sóar ekki tíma þínum og orku.

Á nóttunni dreg ég mig í hlé frá veraldlegum kröfum til að vera einn með sjálfum mér, fjarri heiminum, í andlegri einveru minni með vilja mínum. Þar stýri ég hugsunum mínum í þá átt sem ég þrái og tek ákvarðanir innra með mér. Síðan hvet ég vilja minn til að taka þátt í heilbrigðum og gagnlegum athöfnum sem færa mér velgengni. Á þennan hátt hef ég notað vilja minn á áhrifaríkan hátt oft. En þetta næst aðeins með stöðugri notkun viljans.

Það verður dásamleg tilfinning að geta sagt og staðfest: „Vilji minn, gegnsýrður af alheimsvilja, mun ná því sem ég þrái!“ Ef þú verður sinnulaus og

treystir öllu hinum guðdómlega vilja án þess að nota þinn eigin vilja, sem Guð hefur gefið þér, munt þú ekki ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Guðlegur máttur þráir að hjálpa þér af sjálfsdáðum. Það er engin þörf á bæn eða biðlum; heldur verður þú að nota vilja þinn til að biðja og krefjast – sem réttmætur erfingi – og hegða þér í samræmi við það. Þú verður að útrýma úr huga þínum þeirri hugsun að Guð, í mætti sínum og yfirskilvitlegum mætti, sé fjarlægur og falinn í ystu himnaríki og að þú sért einn meðal áhyggna og erfiðleika þessarar jarðar. Mundu að guðdómlegur vilji liggur að baki mannlegum vilja þínum, en sá voldugi máttur, eins og óendanlegt haf, mun ekki koma til þín nema hugur þinn sé opinn og hjarta þitt móttækilegt.

Taugaóstyrkur: orsakir þess og meðferð

Taugaveiklun er kvilli sem hægt er að sigrast á með sérstakri meðferð sem kallast ró. Ójafnvægi í sál okkar sem leiðir til taugasjúkdóma stafar af stöðugri örvun eða óhóflegri örvun skynfæranna. Að sökkva sér niður í áhyggjur, ótta, reiði, depurð, eftirsjá, öfund, sorg, hatur, gremju, kvíða og skortur á nauðsynjum fyrir eðlilegt og hamingjusamt líf - svo sem rétta næringu, viðeigandi hreyfingu, fersku lofti, sólarljósi, viðeigandi vinnu og skilgreindum tilgangi í lífinu - eru allt þættir sem stuðla að taugasjúkdómum.

Sérhver mikil eða viðvarandi andleg, tilfinningaleg eða líkamleg örvun veldur verulegri vanlíðan og raskar jafnvægi lífsorkunnar í gegnum skilningarvitin fimm og hæfileika þeirra. Ef þú tengdir 50 watta ljósaperu við 2.000 volta aflgjafa myndi peran brenna út. Á sama hátt var taugakerfið ekki hannað til að standast eyðileggjandi kraft sterkra

tilfinninga eða viðvarandi neikvæðra hugsana og tilfinninga.

Taugaóstyrkur er ekki einfalt vandamál. Hann er ógnvekjandi óvinur með alvarlegum fylgikvillum og víðtækum afleiðingum. Líkamlega er erfitt að lækna sjúkdóm sem versnar af taugaóstyrk. Andlega gerir ójafnvægi lífsorkunnar í líkamanum afar erfitt með að einbeita sér eða djúpa hugleiðslu til að ná friði og visku.

Sem betur fer er taugaveiklun meðhöndlanleg. Sá sem þjáist af þessu ástandi verður að vera tilbúinn að greina aðstæður sínar og útrýma skaðlegum tilfinningum og neikvæðum hugsunum sem smám saman gleypa hann. Sjálfsgreining á vandamálum sínum og að viðhalda ró sinni undir öllum kringumstæðum getur læknað flest tilfelli taugaveiklunar.

Þegar við áttum okkur á því að hæfileikarnir sem við þurfum – hvort sem er til að hugsa, tala, finna eða framkvæma – koma allir frá Guði og að hann er alltaf með okkur, innblæs og leiðbeinir okkur, upplifum við strax frelsi frá sálrænu álagi. Með þessari vitneskju koma blikur af heilögum gleði og stundum fyllist djúp uppljómun veru okkar og rekur þegar í stað burt hugsanir um ótta.

Máttur Guðs er eins og hafið, sem ólgar og ólgar, sópar um hjartað í hreinsunarferli og fjarlægir allar blekkingar hindranir efa, taugaóstyrks og ótta.

Menn trúa oft að þeir séu einungis efnislegir líkamar, en þetta er blekking sem hægt er að sigrast á með því að tengjast andlegri veru sinni í gegnum hugleiðslu. Þá munu þeir átta sig á því að líkaminn er ekkert annað en kúla af virkni sem flýtur á víðáttumiklu hafi alheimsins.

Sá sem þjáist af kvíða verður að skilja ástand sitt og greina þau viðvarandi hugrænu mistök sem valda skorti á sátt og samhæfni við lífið í kringum sig. Þegar kvíðinn einstaklingur viðurkennir, jafnvel bara einu sinni, að veikindi hans eru ekki dularfull heldur rökrétt afleiðing af persónulegum venjum, þá hefur hann þegar náð hálfri lækningu!

Spenna raskar jafnvægi taugakerfisins með því að senda mikla orku til eins líkamshluta og svipta aðra líkamshluta sinn venjulega skammt.

Þetta ójafnvægi í orkudreifingu til tauganna er orsök og ástæða taugaveiklunar. Rólegur einstaklingur forðast spennu vegna þess að hann er meðvitaður um að Guð stjórnar og stýrir lífinu og málefnum þess, og vitandi að (ótti sker á taugarnar) reynir hann að vera sálrænt afslappaður og þannig getur hann tekist á við aðstæður og aðstæður lífsins með ró vegna þess að taugakraftar hans eru í jafnvægi.

Meðan hann viðheldur skörpum og ótrufluðum huga frelsar hann sig frá lífsins blekkingum og rís upp yfir spennuna sem fylgir ánægjulegum upplifunum. Hvað óþægilegar raunir varðar, leitast hann við að leyfa þeim ekki að trufla hugarró sinn eða ræna sig innri ró sinni. Þetta er markmiðið sem við verðum að keppa að og leitast við að ná.

Taugakerfið veitir heilanum, hjartanu og öllum öðrum líffærum orku. Það dreifir einnig orku til skilningarvitanna fimm: sjónar, heyrnar, snertingar, bragðs og lyktar. Taugar eru miðillinn sem við notum til að eiga samskipti við heiminn í kringum okkur og eru uppspretta allra skynjunarviðbragða okkar. Þess vegna er mikilvægt að viðhalda fullkomnu jafnvægi í taugakerfinu og forðast að yfirþyrma einn hluta líkamans með óhóflegri orkubylgju á meðan önnur

svæði svipta þeim hlutdeild í þessari mikilvægu næringu. Jafnvægi í lífinu og að ná lögmætum markmiðum næst ekki með kvíða eða tilfinningalegum útbrotum, heldur með ró og djúpri trú á Guð.

Jógíar búa yfir sérstökum aðferðum til að endurlífga brunninn vef með því að senda lífsorku til hálfskemmdra tauga. Sérhver fruma og vefur í taugakerfinu er lifandi, greindur bygging. Þessi lífskraftur eða orka hefur kraftinn til að endurnýja þessa byggingu stöðugt, líkt og að hlaða tæmda rafhlöðu.

Það eru tvær gerðir af taugaveiklun: sálræn og vélræn, eða yfirborðskennd og lífræn

Sálfræðileg pirringur er algengasta gerðin, orsakað af andlegri spennu eða óróleika. Langvarandi niðurdýfing í þessu ástandi, þar á meðal að umgangast óstýriláta einstaklinga sem hvorki njóta góðs af vináttu þeirra né leggja neitt jákvætt af mörkum, og óhollar venjur varðandi næringu og lífsstíl, eru allt dæmi um óleysanleg tilfelli af pirringi.

Matur ætti að vera einfaldur, hollur og ekki neyttur í óhófi. Hreyfing ætti að vera regluleg. Of mikill svefn deyfir taugarnar, en of lítill svefn er skaðlegur. En mikilvægast er að velja félagsskap vandlega og skynsamlega. Segðu mér frá vinum einhvers og ég skal segja þér frá þeim einstaklingi. Smjaðrarar og kaldhæðnislegir einstaklingar eru ekki til neins hjálpar. Við ættum að leita uppi samfélag sjálfsbætandi fólks - fólk sem segir okkur sannleikann og hjálpar okkur að vaxa. Bestu félagarnir eru þeir sem auðmjúklega leggja til leiðir sem við getum notað og hluti sem við ættum að gera til að breyta lífi okkar til hins betra.

Hörð gagnrýni, sem borin er fram með illsku og kærleika, er eins og að berja einhvern í höfuðið með

hamri, en kærleikur er miklu öflugri og gagnlegri. Góðar tillögur sem bornar eru fram með kærleika og skilningi geta gert kraftaverk, en særandi gagnrýni skilar engu af neinu gagni.

Maður verður aðeins hæfur til að dæma aðra þegar hann hefur hreinsað eðli sitt og rekið burt myrkur fáfræði sinnar með ljósi þekkingar. Þangað til hann nær því stigi er betra fyrir hann að greina sjálfan sig og leiðrétta eigin skynjun frekar en að gagnrýna og móðga aðra.

Að umgangast viturt fólk með rólegt skap er ein fljótlegasta og áhrifaríkasta leiðin til að losna við taugaveiklun og uppgötva andlega sjálfsmynd okkar.

Taugaveiklaðir einstaklingar ættu ekki að umgangast of mikið annað taugaveiklað fólk eins og sjálfa sig.

Innri frið verður að rækta til að sigrast á taugaveiklun. Náttúrulega rólegur einstaklingur heldur ró sinni og líður vel undir öllum kringumstæðum. Hann leyfir ekki tilfinningum að stjórna sér og leiða sig til að taka slæmar ákvarðanir. Hann lætur ekki blekkjast af mjúkum, sætum orðum sem tækifærissinnar nota til að öðlast óverðskuldaðan ávinning. Vegna náttúrulegrar rósemi sinnar verða hann sjaldan fórnarlömb rangra upplýsinga og blekkinga. Hjarta hans sýnir sannan eðli þeirra sem hann á í samskiptum við og afhjúpar fyrirætlanir hans með einstakri nákvæmni. Hann eitrar ekki líkama sinn með reiði og ótta, sem hefur neikvæð áhrif á blóðrásina. Það er vel þekkt staðreynd að mjólk reiðrar móður getur haft skaðleg áhrif á barn hennar. Og það eru nægar sannanir fyrir því að sterkar tilfinningar hafi mátt til að skaða og eyðileggja líkamann.

Jafnvægi er fallegt og ætti að vera grunnurinn að tilfinningum okkar, hugsunum og gjörðum, og ásinn sem líf okkar snýst um.

Mikilvægar sálir viðhalda ró sinni og friði, sem hjálpar þeim að komast í gegnum raunir og þrengingar lífsins án þess að missa geðheilsu sína eða jafnvægi.

Guð er alls staðar, stjórnar heimunum og leiðbeinir vetrarbrautunum í óendanlegum sporbrautum. Og mannkynið, skapað í hans mynd, býr einnig yfir getu til að stjórna lífi sínu og samhæfa athafnir sínar án áhyggna eða truflana.

Við ættum alltaf að senda öðrum hugmyndir um kærleika, velvild og frið

Í hugleiðslubyggingu, þar sem ljós innsýnarinnar skín stöðugt á altari sálarinnar, er enginn kvíði, ekkert stress, engin spenna, engin taugaveiklun, heldur ró, rósemi, sjálfstraust og sönn hamingja.

Friður sé með þér

Þegar þögnin varaði við

Þegar þögnin varaði við

Þegar ég lofa að þegja

Svo að ég geti verið í sátt við ástvini mína

Ég hvíl í örmum hans, sem umlykja víðáttumikla alheiminn

Ég mun halda áfram að hlusta á lögin hans

Og ljóð um frið og sælu

Að sjá falda drauga og helgar birtingarmyndir og sýnir fyrir hina alvitru

En ég mun ekki gleyma þér

Ég mun fylgjast með þér hljóðlega og gaumgæfilega

Þú gengur fyrir ofan mig í grasinu, í gróðri jarðarinnar

Eða þú gætir séð mig blómstra á greininni, græna af vínviðarlaufum

Ég mun annast þig með blíðu ástríks hjarta og samúðarfullrar móður

Í gegnum rauða blómið, gegnsýrt af sátt

Þetta færir þér gleði, hamingju og friðartilfinningu

Ég mun faðma þig og strjúka þig með blíðum andvari

Svo að ég geti frelsað þig frá ótta og skugga áhyggna

Og ég umvef þig sólarljósi, vekur upp hlýja og innilega tilfinningu

Þegar einmanaleiki læðist að með skjálfta í kjarnanum

Þegar þú horfir á hafið, munt þú sjá mig í djúpi þess

Einn með Drottni mínum við sjóndeildarhringinn og Níl tjaldanna

Það inniheldur geislandi gen og dýrmætan lapis lazuli.

Ég mun vissulega ekki tala nema með glöggum hugsunum.

Og af djúpi hjarta míns, ef ég svo vil, mun ég ávíta eða kenna

Af ást til þín mun ég sannfæra þig, og með hjarta fullt af ástríðu

Kannski þráir þú þann sem dýrkuð er með þrá eins og þunguð kona.

Ég mun freista yðar, en með góðri freistingu

Að njóta kærleika Drottins, uppsprettu ástríðu

Gleymdu mér ef þú vilt, en gleymdu ekki hinum miskunnsama.

Ef ég eyddi nóttinni í að hugsa um þig, þá munt þú muna eftir mér

Allan tímann!

Endanlegt markmið mannkynsins

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Blóm og rósir eru falleg og lífleg, en á bak við þau liggur garður ómælanlega meiri fegurðar og dýrðar. Þó að þessi garður sé algerlega gegnsær og erfitt að skynja í fyrstu, ef þú getur komist inn í andlega víddina í gegnum hlið andlega augans, munt þú geta kannað þetta himneska ríki og notið undurs þess.

Ég dvel í því blíða ríki þar sem einstakir eiginleikar og blíðar, fínlegar hugsanir eru sætari og ilmríkari en nokkur jarðnesk blóm eða rós. Þar sippar býfluga huga míns stöðugt nektar guðlegrar nærveru.

Þegar við beinum athygli okkar inn á við og lifum meira og meira í þeim hulda heimi innra með okkur, uppgötvum við að andlegir eiginleikar okkar taka á sig sérstaka mynd sem virkar eins og gluggar þar sem við skynjum sætleika Guðs sem fer fram úr lýsingum og ímyndunarafli.

Leitin að Guði takmarkast ekki við íhugun. Sérhver góður eiginleiki og göfugur eiginleiki sem við sýnum í hugsunum okkar og gjörðum verður að falinni nærveru Guðs innra með okkur, ef meðvitund okkar er nógu djúp.

Þegar við förum í gegnum hlið andlega augans sjáum við innra með okkur verksmiðju lífsnauðsynlegrar, greindrar virkni, falin á bak við allan alheiminn. Vegna þess að við beinum ekki athygli okkar inn á við stöndum við í lotningu og undrun frammi fyrir sporum og innsiglum hins guðdómlega anda í náttúrunni. Við sjáum afurðir Guðs; heilagt nafn hans er ritað á blóm, á himnunum og í öllu, en samt þagnar hann.

Sem mannverur erum við mjög heppin því að meðal allra sköpunarvera Guðs er það aðeins maðurinn sem býr yfir þeim líkamlegu, andlegu og hæfileikum og hæfileikum sem nauðsynlegir eru til að leita hans, finna hann, þekkja hann og skilja tungumál hans ... tungumál þagnarinnar.

Það er miklu gagnlegra fyrir mann að lesa gagnlegar bækur og greinar frekar en að sóa tíma í óafkastamikil verkefni. Enn meira en lestur er að hugleiða Guð, íhuga mikilleika hans og leitast við að skilja óendanlega leyndardóma lífsins.

Tilgangur lífsins er að maðurinn þekki sjálfan sig, finni fyrir geimnum slá í hjarta sínu, flæða í æðum sínum og fylla veru sína af friði, kærleika, gleði og ró og það er mesti árangurinn!

Sem mannverur náum við mestum framförum með krafti hugsunarinnar.

Taka ætti frá tíma á hverjum degi til að þróa andlega hæfileika. Gagnleg lestur er verðmætari en að vera stöðugt að taka þátt í yfirborðskenndum og tilgangslausum athöfnum. Einnig ætti að setja upp rökrétta dagskrá til að

tryggja reglu og skipulag. Hins vegar er óhófleg tímastjórnun einkennandi fyrir stífni og ætti að forðast.

Jafnvægi er nauðsynlegt á öllum sviðum lífsins. Það er ráðlegt að hafa gagnlegt lesefni við höndina og lesa það í frítíma sínum. Mikilvægustu þessara gagna eru andlegar bækur, síðan vísindarit, einhver saga, heimspeki, alvarlegar bókmenntir, ævisögur mikilmenna, ferðasögur og hvaðeina annað sem getur víkkað sjóndeildarhringinn og veitt djúpa innblástur.

Bækur geta verið tryggir förunautar og að velja hágæða bækur mun skila enn meiri ávinningi. Í fyrstu getur virst erfitt að skilja kjarna andlegra kenninga og hugmynda mikilla hugsuða, en eftir smá tíma munt þú íhuga rit þeirra og takast á við hugsanir þeirra. Þú munt finna að þú hafir fengið eitthvað verðmætt, því allir þessir vitru einstaklingar drógu visku sína og þekkingu úr óendanlegum fjársjóði visku Guðs - hugmyndum sem þú gætir aldrei hafa hugsað um á ævinni.

Hins vegar eru margir sem lesa stöðugt en geta ekki boðið þér neitt verðmætt. Besta leiðin til að lesa bók er að hugleiða innihald hennar og sjá hvernig það gæti átt við þitt eigið líf. Með greind ættirðu ekki að sætta þig við allt sem þú lest í blindu. Það sem þú lest ætti að næra hugann og fullnægja rökfræði þinni. Til að vera sannarlega lestrarverðar ættu bækur að örva hugsun þína og þá munt þú finna fyrir því að hugurinn þroskast og stækkar.

bein þekking

Þeir sem hvorki lesa né hugleiða, heldur lifa yfirborðslegu lífi án tilgangs og merkingar, rækta engan djúpan skilning og öðlast enga örugga þekkingu. Sátt færir okkur í samræmi við guðdómlegan kraft sem innblæs hugsun okkar og lýsir upp huga okkar með ljósi æðri innblásturs. Hugleiðsla er leiðin að því að ná æðra sjálfinu.

Menn gera sjálfum sér rangt ef þeir lesa ekki, en hugleiðsla er jafnvel betri en að lesa.

Ég elska að lesa, en ég get varla lesið tvær blaðsíður áður en ég er kallaður til að sinna einhverju öðru. Þess vegna hef ég skipt út lestri fyrir hugleiðslu. Þegar ég kafaði ofan í djúp sálar minnar birtast geislandi ljós og mesta gleðin rennur upp – gleði sem fylgir mér allan daginn. Þetta er það sem ég hef upplifað í lífi mínu og það sem allir þeir sem eiga samskipti við hinn blessaða Drottin í hvísli sálarinnar og þrá hjartans upplifa.

Tíminn er of dýrmætur til að sóa honum. Guð vill að við séum í jafnvægi. Sá sem leyfir lífi sínu að verða úr jafnvægi verður refsað af alheimslögum. Ef þú lifir einföldu lífi, hreyfir þig daglega, lest gagnlegar og verðmætar bækur og temir þér að hugleiða Guð daglega, munu skynfærin þín titra af gleði, lífsstraumar munu flæða um blóð þitt og frumur líkamans munu fyllast af léttleika og orku sem þú hefur aldrei upplifað áður. Og þú munt öðlast alla þá þekkingu sem þú þráir frá andanum innra með þér.

Þetta hefur alltaf verið líf mitt. Ég hef ekki lesið tuttugu bækur í tuttugu ár. Ég er ekki stoltur af því og væri það ekki fyrir þá guðdómlegu andlegu vitund sem ég öðlaðist í gegnum hugleiðslu, þá væri ég algerlega fáfróður. Þegar ég lít á bók kemst ég að því að sannleikurinn sem hún inniheldur hefur þegar verið opinberaður mér af Guði. Allar háleitar hugmyndir og sannleikur koma frá Guði, hinum Alvitra. Ef þú hugleiðir þær munt þú öðlast visku hans beint. Þess vegna er betra að lesa góðar bækur en að sóa tíma í árangurslausar athafnir og enn betra en að lesa er hugleiðsla og að rækta vitund um hið algilda sannleika, sem er Guð.

Alheimslögmál og þróun meðvitundar

Á mismunandi tímum og stöðum hefur mannkynið aflað sér margra hugmynda um lífið og sálina í gegnum skynsemina. Til dæmis, þegar meðlimur villtrar ættbálks fær höfuðverk, telur fjölskylda hans að sál hans hafi sloppið úr líkama hans, svo þau kalla á galdramanninn/lækninn til að endurheimta sálina. Læknirinn fer í skóginn í leit að sálinni, finnur hana, tekur hana með sér í kassa og setur hana aftur í höfuð sjúklingsins, og höfuðverkurinn hverfur samkvæmt ríkjandi trú.

Í annarri menningu er „hnerri" á veikum einstaklingi framkvæmdur með því að setja króka (sveigða járnkúlur með hvössum oddi) í líkama hans svo að sál hans sleppi ekki út þegar hann hnerrar, heldur festist í krókunum!

Rétt eins og sumir hafa komist að röngum niðurstöðum um mannlega sálfræði vegna gallaðrar röksemdafærslu, hafa aðrir – með einlægum skilningi – öðlast annan, djúpstæðari og traustari skilning. Við vitum að sálin er ekki andardrátturinn því sumir einstaklingar hafa legið í dái í langan tíma án þess að anda, sem sýnir að sálin getur ekki verið bundin við andardráttinn. Sálin fer yfir andardráttinn og öll önnur líkamleg ástand.

Hvort sem einstaklingur trúir því að hann sé andi eða ekki, þá neyðir alheimslögmálið hann samt sem áður til að sýna andlegt eðli sitt. Óháð starfi eða stöðu í lífinu þróast og stækkar meðvitund hans þegar hann notar greind sína á skapandi og gagnlegan hátt. Sérhver uppbyggileg athöfn stuðlar að þroska mannsins og víkkar skilning hans.

En fólk hugsar oft um eitthvað annað á meðan það er að gera eitthvað og það veit ekki rétta leiðina til að einbeita sér að því sem það er að gera. Við verðum að læra að hugsa um eitt í einu af öllum okkar andlega styrk. Öll athygli okkar verður að vera einbeitt eingöngu að því eina. Maður ætti ekki að vera sljór, áhugalaus eða móttækilegur. Að gera hlutina

letilega og kærulaus leiðir til orkutaps og þar af leiðandi til mistaka og óhamingju.

Maður ætti ekki bara að vera sjálfviðhaldandi sálfræðileg vél, eins og dýr sem starfar eftir eðlishvöt. Það er alvarleg mistök að vekja ekki sjálfan sig og virkja andlega hæfileika sína. Guð hefur gefið okkur þessa hæfileika og vill að við notum þá skynsamlega og séum fullkomlega meðvituð um allt sem við gerum.

Við verðum líka að hugsa vandlega áður en við tökumst á við nokkuð og nota hugann á þann hátt að hann hjálpi okkur að vaxa og átta okkur á einingu okkar við almáttugan skapara. Allt sem við gerum ætti að byggjast á skynsamlegri rökhugsun og skynsamlegri skipulagningu.

Það er skylda mannkynsins að keppa að göfugum markmiðum. Að einbeita sér að ómerkilegum og tilgangslausum málum er tilgangslaus sóun á hugrænni orku. Illgresið í garði hugans verður að rífa upp með rótum og prýða það blómum guðdómlegs kærleika, svo að það geti laðað að sér hinn fagra Guð sem elskar fegurð. Ef þú vilt að þessi vitsmunalegur garður haldi áfram að blómstra og dafna í jarðvegi viskunnar, verður þú að einfalda lífið og losa það við flækjustig. Með því að framkvæma allt með athygli og einbeittri, ótruflun geturðu greint athafnir þínar, valið það sem er mikilvægt og nauðsynlegt og hent því sem er yfirborðskennt og óþarfi. Þegar verkefni er lokið er hægt að draga hugann til baka frá því og nota hann til að stunda aðrar skapandi vonir.

Mannverur verða að læra að rækta meðvitund sína um hið guðdómlega, því það er einmitt í þessum tilgangi sem þær voru skapaðar. Þær voru skapaðar samkvæmt þróunarlögmálum svo að þær gætu notað helga krafta sína til að finna Guð. Dýr búa ekki yfir þessum hæfileikum. Kennarinn Lahiri Mahasaya var að vinna að vísindagrein til

að hjálpa dýrum að þróast hraðar, en hann lifði ekki til að ljúka henni. Ég hef líka þekkingu á nokkrum aðferðum til að flýta fyrir þróun lægri lífsforma. En hvað með milljónir manna sem lifa og hegða sér eins og dýr? Þeir lifa í þessum heimi og fara síðan án þess að hafa uppfyllt tilgang sinn. Þeir geta náð þessum tilgangi núna ef þeir einbeita sér að andlegum kröftum sínum og nota þá rétt.

Eina tilgangur lífsins er að finna kærleiksríkan og góðviljaðan Guð. Við verðum að finna hann. Fólk er stöðugt og óþreytandi að leita að honum.

„Hitt hluturinn“ sem þau vonast til að muni færa þeim fullkomna og varanlega hamingju

Hvað varðar þá sem leituðu Guðs og fundu hann, þá er leitinni lokið því Guð er sú mikla veru!

Náttúran hylur guðdómlega nærveru

Hvers vegna var mannkynið freistað? Kannski til þess að það þráði þá æðstu veru, sem er meira heillandi og aðlaðandi en nokkur jarðnesk freisting. Jarðneskar gildrur og gildrur sem umlykja mannkynið á alla kanta eru ekki ætlaðar til að fanga það, heldur til að hvetja það til að leita þess sem er handan við og fá það til að spyrja: „Hver skapaði allt þetta? Hver mótaði mig? Hver er ég? Hvar ert þú, Drottinn minn? Hví ert þú falinn fyrir mér? Talaðu við mig!“

Þegar þú snýrð þér beint til Guðs með þessum spurningum, svarar hann þér. Flestir kafa ekki djúpt í bænir sínar til hans og því finna þeir hann ekki eða uppgötva hann.

Við verðum að tala við Guð frá hjartanu, í musteri sálarinnar. Þráandi lærisveinninn kallar á hann og segir:

„Guð minn, ég þoli ekki lengur að sjá aðeins fegurðina sem þú hefur skapað og lýst upp í náttúrunni, heldur vil ég

sjá andlit þitt, sem er fínlegra en öll blóm náttúrunnar og fegurra en öll andlit í heiminum. Ég vil skilja hvað býr að baki náttúrunnar.“

Ef einhver hylur andlit sitt með grímu, gætirðu samt vitað að manneskja var þar. Á sama hátt er náttúran eins og stórt slæða, þrútin af guðlegri nærveru. Guð er nærverandi á bak við slæður og grímur náttúrunnar, en mannkynið varpar fljótfærnislegu, yfirborðslegu augnaráði og skynjar ekki nærveru verunnar sem er falin á bak við tjöld náttúrunnar.

Þegar ég sit í hljóðri, kyrrlátri og athyglisfullri hugleiðslu, finn ég gleðiskjálfta innra með mér og ég heyri Guð hvísla: „Ég er hér“.

Sú hugsun sem Guð hefur gefið okkur er hliðið að himninum: ytra hlið ríkis hans. En fólk notar hana ekki eins og það ætti. Við þurfum ekki að bíða þangað til við yfirgefum þessa jörð til að nota hugsun okkar til að leita Guðs. Tíminn er núna og staðurinn er hér. Þeir sem nota ekki hugsun sína til að leita leyndardóma lífsins og tilverunnar á meðan þeir eru á þessari jörð munu aldrei finna hana annars staðar.

Að uppgötva hið guðdómlega sjálf

Það eru nokkrar leiðir til að uppgötva andann í alheiminum eða hið guðdómlega sjálf. Þögn er ein af þeim. Að virða þögn þýðir að þagga niður í öllum löngunum sem reyna að komast inn í meðvitundina að utan, sem hjálpar leitandanum að kafa djúpt í innra sjálf sitt og snerta kjarna sálar sinnar.

Önnur leið er með guðlegum kærleika, eða að tala við Guð frá hjartanu af þrá og einlægni. Að tala stuttlega og gleyma síðan er tilgangslaust og færir enga guðlega svörun. Það er erfitt að finna Guð því flestir taka andleg mál ekki alvarlega og jafnvel bænaaðferðir eru að mestu leyti

árangurslausar vegna þess að þær skortir nægilega dýpt og einlægni. Bænir verða að vera endurteknar af dýpt og ákafa þar til þær ná hærri meðvitund. Bænin þar sem sálin brennur af þrá eftir Guði er farsæl og áhrifarík bæn. Þú hlýtur að hafa beðið svona einu sinni, kannski þegar þú þráðir eitthvað sárlega eða varst í sárri þörf fyrir peninga og kveiktir í loftinu með löngun þinni. Þannig ættum við að líta til Guðs. Við verðum að tala við hann og þá munum við finna hann hlusta á okkur og svara, því hann er sá sem heyrir allt, sá sem móttækir.

Jóga er ein áhrifaríkasta leiðin til að ná til Guðs og tengjast honum. Hún felur í sér nokkrar hugleiðsluaðferðir sem eru bæði vísindalegar og árangursríkar. Hinir miklu spekingar Indlands skildu að rökfræðin kveður á um að það séu nákvæm lögmál og sérstakar leiðir til að nálgast Guð, rétt eins og það eru nákvæm lögmál sem Guð stjórnar og stýrir málefnum alheimsins eftir.

Kennarar Indlands uppgötvuðu vísindalögmál jóga með þrautseigju sinni og beitingu ógnarlegs andlegs krafts síns. Jóga mun verða ein mikilvægasta tilraunavísindin á sviði andlegra rannsókna.

Allir ættu að iðka heilaga sátt við Guð. Þetta er það sem hinir miklu menn gerðu við lærisveina sína í gegnum aldirnar. Ég er ekki hér bara til að tala um sætleika guðlegrar nærveru; aðalmarkmið mitt er að tryggja að aðrir upplifi hana. Ég sóa ekki tíma mínum. Allt sem ég geri er eingöngu fyrir Guð og honum til heiðurs. Ég er svo niðursokkinn í hugsanir hans að ég er ómeðvitaður um tímann sem líður og þreytuna í daglegum verkefnum mínum. Jafnvel þegar ég er að vinna finn ég nærveru hans.

Ég er ekki aðskilinn frá Guði, ekki einu sinni í eina sekúndu

Þetta er sú staða sem ég vildi og vann hörðum höndum að

Friður sé með þér

Í sjóndeildarhring sjálfsþekkingar

Musterið sem Guð elskar mest er musteri innri friðar og rósemi fyrir dýrkendur sína, þar sem þeir ganga inn til að hugleiða og eiga samfélag, og yfirgefa heiminn og endalausa truflun hans. Þegar einstaklingur stofnar musteri fegurðar og andlegs friðar innra með sér, mun hann geta skynjað nærveru Guðs og fundið fyrir nálægð hans. Annars eru blekkingar heimsins margar og sífellt til staðar og áhyggjur hans fylla hjartað.

Stundum finnst manni kjarklaust og það sé of seint að leita Guðs. En ritningarnar segja okkur að ef maður gerir sér grein fyrir því að þessi heimur er blekkjandi og villandi og að aðeins sálin sé eilíf og varanleg, þá muni maður ganga inn í betri heim eftir að hann yfirgefur þessa jörð í síðasta sinn, jafnvel þótt sú uppgötvun komi aðeins augnablik fyrir dauðann.

Sérhvert okkar verður tekið af þessari jörð fyrr eða síðar og því verðum við nú að skilja tilgang lífsins. Megintilgangur mannlegrar reynslu í þessum heimi er að hvetja okkur til að leita að tilgangi lífsins. Við megum ekki láta þessa síbreytilega og síbreytilega göngu mannkynsins blinda okkur. Þegar kerruvagn tímans heldur áfram ferð sinni munt þú loksins átta þig á því að þú ert óaðskiljanlegur hluti af hinum Eina, hinum Almáttka. Gerðu það að markmiði þínu að þekkja Guð og vitaðu að alvarleg og einlæg leit að leyndardómi lífsins mun spara þér marga erfiðleika og bjarga þér frá ýmsum ótta. Ótti við dauða, mistök, vandræði og

sorgir vekur mikla ótta innra með manni. Þegar einstaklingur er ófær um að hjálpa sér sjálfum og fjölskylda hans og vinir geta ekki boðið honum neitt, yfirgnæfir örvænting hann og heimurinn dimmar í augum hans. En það er engin þörf á að ná því ástandi. Ef þeir hugsa til Guðs alla ævi og viðhalda sambandi við hann, munu þeir finna hann nálægt á erfiðum tímum og erfiðum dögum.

Áður en nokkur önnur manneskja var með okkur, hver var með okkur? Guð Og þegar við yfirgefum þessa jörð, hver verður með okkur? Guð og enginn annar En það verður erfitt að þekkja hann þá ef við leggjum okkur ekki fram um að þekkja hann núna Ef þú leitar Guðs af einlægni og djúpt, munt þú finna hann og vissu þín um að hann sé alltaf með þér mun styrkjast Áhyggjur og blekkingar munu yfirgefa þig og þú munt aldrei láta blekkjast aftur.

Allt sem til er er freisting til að draga mannkynið frá Guði. En Guð er miklu meira aðlaðandi en nokkur jarðnesk freisting. Ef þú sæir hann, myndir þú skilja þennan sannleika og geta fundið hann í gegnum bæn, andlega íhugun og óhagganlega ákvörðun. Ákvörðunin um að finna hið guðdómlega verður að vera staðföst. Það er erfitt fyrir mann að þekkja Guð svo lengi sem hugsanir hans fljóta frá einu til annars eins og fjöður í vindi. Guð þráir að koma til okkar, en við hvorki vinnum með honum né leyfum honum. Mannkynið á auðvelt með að leita að hverfulum nautnum og sóa tíma í skemmtun, veislur og samkvæmi. Sannarlega, "Líf þessa heims er ekkert annað en skemmtun og skemmtun, prýði og stórmennska og keppni um auð og börn."

Ef Guð biður um eitt, þá er það mannleg kærleikur. Hann bankar hljóðlega á dyr hjartna okkar og kallar okkur aftur til sín, en flestir eru ófúsir til að snúa aftur. Þegar heimurinn myrknar fyrir augum þeirra og þeir festast í gildrum vandamála eða verða fórnarlömb veikinda, þá flýta þeir sér

að biðja til hans og leita hjálpar hans. Sá sem styrkir bönd sáttar og samræmis milli sín og Guðs á tímum hamingju og velmegunar mun finna Guð við hlið sér þegar þeir þurfa á honum að halda. En sá sem frestar því að styrkja þetta samband dæmir sig til að horfast í augu við erfiðleika sína og berjast við raunir sínar einir þar til þeir geta – með visku og fullkominni uppgjöf – snúið sér að eilífum vini sínum og bankað á náðardyr hans.

Af hinum mikla mannfjölda mannkyns eru mjög fáir sem leita Guðs í einlægni og einlægni. Hvar eru þeir sem héldu að þessi jörð tilheyrði þeim fyrir tveimur hundruð árum? Þeir eru allir farnir, og kannski aðeins fáir, þeir sem sneru sér til Guðs og kynntust sjálfum sér, skildu raunverulega veruleika lífsins. En hver kynslóð á eftir sér telur þetta líf vera raunverulegt!

En þeir voru blekktir af blekkingunni, rétt eins og þeir

(Og kynslóð eftir kynslóð hefur sagt það!)

Meðan á tímabundinni dvöl okkar hér stendur leggur mannkynið mikla áherslu á þetta sjónarspil. Við megum þó ekki sökkva okkur of mikið niður í það og endalausa atburði þess, því ef við gerum það munum við reka frá Guði, sem stöðugt leitast við, með ótal ráðum og aðferðum, að draga okkur til sín af djúpri umhyggju sinni fyrir okkur og gífurlegri ást sinni til okkar. Hann gefur okkur öll kraftaverkin sem við þráum að verða vitni að: undrum vaxandi hlutum og óendanlega nákvæmri reglu náttúrunnar. Hann er á bak við blómin og rósirnar, og hver sem leitar hans í einlægni mun án efa finna hann. Náttúruvísindamenn komust ekki að uppgötvunum sínum með blindri bæn, heldur með því að fylgja lögmálum raunvísinda. Á sama hátt mun hver sem notar andleg lögmál vísindanna í einlægni og einlægni sjálfkrafa finna Guð við hlið sér. Það er kominn tími til að mannkynið opni andleg augu sín og geri sér grein fyrir því að

það að finna Guð krefst óbilandi eldmóðs og nákvæmrar hlýðni við lögmál hans.

Mismunandi þjóðir hafa sérhæft sig í mismunandi listgreinum og vísindum. Indland hefur náð tökum á vísindalegri list að þekkja Guð, en þrátt fyrir þessa staðreynd eru margir svindlarar jafnvel á Indlandi og því er nauðsynlegt að greina á milli falsa og ósvikinna verka.

Jafnvægi verður að finna milli andlegrar þekkingar og náttúruvísinda. Án þessa jafnvægis munu einstaklingar og þjóðir hrasa í eymd og eyðileggingu. Ef leiðtogar nútímaheimsins væru andlega upplýstir og ynnu saman gætu þeir útrýmt stríði og fátækt af jörðinni innan fárra ára. Andleg vitund þýðir að viðurkenna guðlega nærveru innra með sjálfum sér og í öllum öðrum lifandi verum. Þessi vitund ein getur bjargað heiminum og án hennar sé ég enga von um frið. Látum mannkynið byrja á sjálfu sér. Tíminn er of dýrmætur til að sóa. Skylda knýr okkur til að leggja okkar af mörkum til að koma Guðsríki á jörðina.

Margir hika við að leita Guðs, óttandi að lífið verði dapurlegt og sorglegt, án fegurðar og gleði. En hið gagnstæða er satt! Sú hreina hamingja sem þeir sem þekkja Guð í raun finna í fullkomnu samræmi við hann er ólýsanleg. Ég er í andlegri gleði dag og nótt. Sú gleði er Guð, og að þekkja hann þýðir að hylja allar sorgir og grafa þær án eftirsjár.

Guð biður manninn ekki um að vera dapur, dapur, einmana eða grettur. Þetta er ekki rétt skilningur á Guði, né heldur rétta leiðin til að öðlast velþóknun hans. Því meiri frið sem maður upplifir, því meira getur maður fundið fyrir guðlegri nærveru. Því meiri hamingja sem maður verður, því meira kemst maður í sátt við Guð. Þeir sem þekkja Guð eru hamingjusamir vegna þess að Guð er uppspretta mestu gleðinnar.

Fólk reynir að finna hamingju í áfengi, kynlífi og peningum, en síður sögunnar eru fullar af sögum um brostnar vonir þeirra og óuppfylltar drauma.

Tíminn sem ég eyddi í hugleiðslu hefur gert líf mitt ótrúlega ávaxtaríkt. Þúsund flöskur af víni gátu ekki skapað þá alsælu sem ég upplifði í gegnum hugleiðslu. Í þeirri gleði felst guðleg leiðsögn og viska. Þegar einstaklingur er í sátt við Guð, jafnvel þótt hann geri óvart mistök, mun hann vita hvernig á að leiðrétta mistök sín, og ef hann tjáir ranga skoðun mun Guð leiðbeina honum og leiðrétta hann af kærleika.

Nóg að bíða! Allir sem heyra eða lesa þessi orð vita að ég tala sannleikann. Ef ég myndi sýna fram á alla þá krafta sem Guð hefur gefið mér, myndi fólk flykkjast að mér, ekki af kærleika til Guðs, heldur vegna kraftaverka. En ég þrái ekki slíkan yfirborðskenndan lærisvein. Þeir ættu ekki að laðast að af krafti, heldur af kærleika Guðs, og það er tilgangur minn í lífinu.

Ef ég hefði ekki kynnst Guði, þá myndi ég ekki tala svona. Allir geta kynnst honum ef þeir vilja. Ég reyni ekki að vinna fólk með því að höfða til tilfinninga þeirra, heldur tala ég til huga þeirra, ávarpa rökfræði þeirra og dómgreind. Blind trú er gagnslaus. Maður verður að virkja skilningshæfileikana sem Guð hefur gefið honum og ekki taka hlutina sem nafnvirði. Þess í stað verður hann að skilja orsakir, afleiðingar og rökfræði á bak við andlegar tilhneigingar sínar og iðkanir. Ef ég ætti þúsund munna, myndi ég nota þá alla til að tala um Guð og mikilvægi þess að snúa sér til hans og kynnast honum.

Maðurinn veit ekki hvað hann tapar með því að missa þekkinguna á Guði, því hann hefur aldrei þekkt hann til fulls! Og þegar hann hefur tengst honum, getur enginn jarðneskur máttur snúið honum frá. Eina löngun mín er að gefa

einlægum leitendum innsýn í Guð, því að sjá ljós hans og upplifa sælu hans er meira virði en allir fjársjóðir og dýrð heimsins. Að þekkja Guð er fremri allri jarðneskri ánægju. Og þegar maðurinn finnur fjársjóð fjársjóðanna, munu allar þrár hjarta hans uppfyllast. Sannarlega hefur Guð uppfyllt allar þrár mínar, drauma og óskir.

Ég kepp ekki við hluti núna vegna þess að þeir eru stöðugt að koma á minn veg. Þegar Guð gefur sig þér mun hann uppfylla allar langanir þínar. Þú þarft ekki að biðja um neitt þá því allt sem þú vilt verður innan seilingar. En fyrst verðum við að sanna fyrir Guði að við viljum hann meira en allar gjafir sem hann gefur okkur.

Guð kallar á okkur og vill að við snúum okkur til hans. Miklir kennarar eru brautryðjendur og ef þeir feta í fótspor þeirra, þá getum við notið góðs af þekkingu þeirra og reynslu, sem auðveldar okkur að skilgreina tilgang okkar og ná öryggi. Rétt eins og einstaklingur getur orðið mikill fræðimaður með því að læra af miklum fræðimanni, getur leitandi orðið ein af mestu andlegu verunum með því að öðlast þekkingu og visku frá kennara sem býr yfir guðlegri þekkingu.

Kolastykki hvorki tekur við né endurkastar sólarljósi, en demantur gerir það. Á sama hátt geta hugir sem harðna af efa, neikvæðni og andlegri sinnuleysi ekki tekið við guðdómlegu ljósi. Hugir eins og demantar, fullir af einlægni, trú, þrautseigju og ósvikinni ákveðni, geta hins vegar tekið við ljósi guðlegrar meðvitundar og endurspeglað heilaga visku.

Fyrir flesta er trúarbrögð einungis fjölskylduhefð, félagslegur ávinningur eða siður sem tengist siðferði og siðfræði. Þeim skortir raunverulegan skilning á kjarna og mikilvægi trúarbragða.

Þeir sem leita ekki Guðs sem nauðsyn lífsins skilja ekki merkingu trúarbragða. Hvers vegna keppast allir við peninga? Vegna þess að þeir telja þá nauðsynlega fyrir vellíðan sína og vellíðan. Þeir þurfa engan til að kenna sér þennan augljósa sannleika vegna þess að þeir vita hann fullkomlega vel. Hvers vegna skilja flestir þá ekki nauðsyn þess að þekkja Guð? Vegna þess að þeim skortir rétta greiningu. Ég sá á fyrstu árum mínum að guðfræðileg svör við ákveðnum spurningum geta ekki veitt sálinni fullkomna ánægju nema sannleikur þeirra sé prófaður með beinni þekkingu og reynslu.

Til dæmis, þegar ég missti móður mína ungur að aldri og aðrir ástvinir mínir féllu hver á fætur öðrum, fæddist hljóðlát uppreisn gegn lífinu innra með mér og enginn gat huggað mig eða útskýrt raunveruleika lífs og dauða. Að lokum ákvað ég að ég myndi finna svarið sjálfur með eigin viðleitni og ég gaf sjálfum mér eftirfarandi heit: „Ég mun ekki samþykkja neitt í blindni, heldur mun ég finna svarið frá skapara og meistara þessa alheims.“

Ég bað Guð beint um að útskýra leyndardóma lífsins sem enginn annar gat útskýrt fyrir mér

Ég velti því fyrir mér hvers vegna sumir fæðist fátækir og aðrir ríkir, sumir blindir og aðrir heilbrigðir, á meðan aðrir geta ekki leyst þessa ráðgátu sem virtist stangast á við réttlæti og miskunn Guðs. Að lokum leiddi Guð mig til upplýstra andlegra meistara sem höfðu náð guðlegri einingu og fundið fullnægjandi svör við leyndardómum lífsins í gegnum innri þekkingu sína. Þar fékk ég fullnægjandi svör við öllum spurningum mínum og sannfærandi skýringar á öllum fyrirspurnum mínum.

Það eru margir trúarofstækismenn í þessum heimi. Sumir hafa aðeins tilfinningalega skilning á trúarbrögðum og þegar tilfinningum þeirra er stjórnað verða þeir trúarlega

ofstækisfullir. En tilfinningalegur áhugi rýfur tengsl manns við Guð og skyggir á andlega innsýn hans.

Tilfinningaþrungin einstaklingar þurfa alltaf eitthvað til að vekja tilfinningar sínar og kveikja andlegar ástríður. Þegar þú talar rökrétt og skynsamlega missa þeir löngunina til að halda áfram samtalinu og finnst orð þín eintóna og leiðinleg. En að stjórna tilfinningum annarra er eins konar blekking, móðgun við greind fólks og að fela andlegan sannleika fyrir þeim.

Á sama tíma eru líka til trúarofstækismenn með vitsmunalega tilhneigingu sem njóta þess að kafa djúpt í ýmsar guðfræðilegar eða heimspekilegar rannsóknir og blekkja sjálfa sig til að trúa því að þeir búi yfir hærri stigi heilagrar þekkingar en þeir sem eru tilfinningadrifnir. En vitsmunaleg örvun er önnur tegund af „deyfingu" eða annars konar andlegum blekkingum sem veita ekki raunverulega leitandanum það sem hann vill, heldur tekst aðeins að kynda undir tilfinningum hans og hræra í tilfinningum hans.

Trúarofstækismenn skortir djúpan skilning á trúarbrögðum; þeir endurtaka oft hluti sem þeir hafa ekki skilið til fulls og sem þeir hafa ekki upplifað áhrif á líf þeirra. Ef þú spyrð þá andlegrar spurningar flýta þeir sér að vitna í málshætti eða ritningarstaði og búast við að þú hættir þar vegna þess að þeim skortir getu til rólegra, markvissra og rökréttra samræðna. Það er engin ýkja að segja að þeir séu einungis innantómir andlegir málpípur og það er tilgangslaust að eiga samskipti við þá vegna þess að þeir eru sannfærðir um að þeir viti allt frá upphafi til enda, frá A til Ö.

Trúarofstækismenn eru vissir um að nema þú trúir á einhvern hátt, þá eru örlög þín tortíming

Kennari með þekkingu kennir ekki á þennan hátt. Hann setur fram skoðun sína og styður rök sín með

sönnunargögnum. Trúarbrögð ættu að fullnægja andlegum þrám okkar og uppfylla langanir, ekki með orðum heldur með óyggjandi sönnunargögnum. Ég vildi aldrei vera svo stífur að ég gæti ekki notað hugann og virkjað innsýn mína. Þegar ég hitti kennarann minn, Sri Yukteswar, sagði hann mér:

„Margir kennarar munu biðja þig að trúa eftir að þeir hafa blindað hugann og skipað þér að fylgja rökfræði þeirra og engu öðru. En ég vil að þú haldir augum hugans opnum og auk þess mun ég opna annað auga fyrir þig, auga viskunnar.“

Sri Yuktsuwar hefur gefið mér kennslu sem ég get greint sjálfur úr. Þess vegna hef ég lagt út á þessa leið, sem enginn getur hrakið mig af eða leitt mig afvega.

Önnur öfgakennd staða er frjálslyndi frjálshyggjumaðurinn sem fylgir öllu en heldur sig ekki við neitt!

Þar sem hann telur sig vera opinn og víðsýnn segir hann: „Allar andlegar leiðir eru góðar, svo ég mun ekki vera bundinn af neinum þeirra.“ En með allri virðingu fyrir öllum andlegum leiðum og trúarbrögðum ætti maður ekki að vera andlegur fiðrildi sem hreyfist stöðugt og flýgur í allar áttir.

Forðast verður falskt frjálslyndi og blinda ofstæki og í staðinn tileinka sér visku til að ná árangri í andlegum viðleitni og finna tilgang lífsins.

Sérhver viðleitni sem maður leggur sér fram fyrir Guð mun verða veitt athygli af honum. En nema maður fylgi leið til Guðs byggða á heilbrigðum rökum, mun andleg framþróun þeirra vera hæg. Einlægir leitendur munu öðlast einhverja þekkingu, en þeir sem trúa blint og biðja vélrænt geta eytt mörgum jarðvistum áður en þeir ná til Guðs.

Leitaðu þar til þú finnur leiðina sem hentar tilfinningalegum og vitsmunalegum tilhneigingum þínum og haltu áfram á þeirri leið. Skoðaðu allt sem þú lest og lærir vandlega og taktu ekki við neinum kennara eða kennslu án þess að prófa hana.

Skartgripasmiður getur greint á milli ósvikinna og fölsaðra skartgripa. Á sama hátt getur sannur andlegur kennari greint á milli einlægra leitenda og forvitinna einstaklinga. Sumir fá andlega kennslu en fara ekki eftir henni í lífi sínu. Hins vegar felst raunverulegur ávinningur allrar andlegrar kennslu í því að tileinka sér anda hennar og beita hagnýtum þáttum hennar í daglegu lífi. Að tala um mat eða einfaldlega að sjá hann seðjar ekki hungur. Svöng manneskja verður að borða þar til hún er sadd. Eins og máltækið segir: „Sá sem borðar með tönnunum er sjálfum sér til góðs.“

Þeir sem leita andlegrar leitar verða fyrst að læra að þekkja Guð. Að einblína fyrst á peninga eða heilsu truflar markmiðið. Það er satt að allt kemur frá Guði, en þeir sem sækjast fyrst og fremst eftir öðru munu finna fyrir takmörkunum þess, jafnvel þótt þeir séu ríkastir og heilbrigðastir. Hinn afreksríki og þekkingarmikli andlegi kennari þekkir og elskar Guð og löngun þeirra til Guðs fer fram úr öllum öðrum löngunum.

Predikari reyndi að sannfæra mig um að þiggja andlega leiðsögn hans og lofaði mér fjölmörgum fylgjendum í kjölfarið. En tilboð hans höfðaði ekki til mín því eina markmið mitt er Guð, ekki að safna fylgjendum. Sannir kennarar munu alltaf reyna að innræta í þér löngun til að þekkja Guð; þeir munu aldrei leiða þig niður í blindgötu.

Grundvallarstoð trúarbragða er sátt við Guð. Tilbeiðslustaðir ættu ekki að verða skemmtistaðir, dansstaðir, kvikmyndasýningar eða tíðra samkomustaða.

Þessi afþreying truflar fólk frá Guði. Skemmtun ætti að vera utan tilbeiðslustaða, sem fólk ætti að heimsækja í einum tilgangi: að tengjast Guði. Að finna fyrir guðlegri nærveru á tilbeiðslustöðum er aðalmarkmið þess að heimsækja þessa helgu staði og helgu staði. Þetta er það sem ég hef trúað af öllu hjarta og það sem ég hef lifað eftir.

Ef ég segði þér frá undursamlegum ávexti sem ég uppgötvaði og lýsti honum nákvæmlega fyrir þér á hverjum degi í heilt ár án þess að leyfa þér nokkurn tíma að smakka hann, þá værir þú ekki nægilega sannfærður um gildi hans. Á sama hátt getur það ekki seðjað hungur sálarinnar að hlusta á prédikanir og fyrirlestra um sannleikann. Þeir sem eru ánægðir með að hlusta án þess að leitast við að þekkja Guð öðlast aðeins falska ánægju. Maður verður að finna fyrir djúpri hungri eftir Guði, leita hans af einlægni og einlægni. Tilgangur trúarlegra fyrirlestra, prédikana og fyrirlestra er að vekja vaxandi andlega þrá eftir Guði innan sálarinnar.

Öðru hvoru hitti ég einhvern sem ég finn fyrir löngun eftir Guði. En að þekkja Guð er miklu meira en það! Sá sem leitar Guðs og þekkir hann sannarlega sér stundum allan alheiminn fullan af ljósi hans – hvílík ótrúleg og undursamleg upplifun! En þetta getur ekki gerst á einni nóttu. Að þekkja Guð krefst langrar og stöðugrar iðkunar á þeim andlegu leiðum og aðferðum sem leiða til þekkingar á hinu guðdómlega.

Þrá eftir hamingju er sterkasta þrá allra. Sönn og varanleg hamingja finnst aðeins í Guði. Þegar þú uppgötvar nærveru hans fyllist þú ómældri gleði, gleði sem þú finnur hvergi eða í neinu öðru. Kennari minn, Sri Yuktiswar, sagði mér:

Þegar gleði þín í hugleiðingu og andlegri sátt yfirgnæfir allar aðrar gleðir, hefur þú fundið Guð. Ef þér gæfist allur heimurinn, myndir þú ekki vita hvernig þú ættir að takast á

við hann; þú myndir finna fyrir byrðum og stöðugri kvíða yfir öllu. Ef þú þekktir líf konunga, forseta, prinsa og veraldlegra fræga fólks, myndir þú komast að því að þeir voru eirðarlausir og pirraðir, hrærðir af öldum vandræða og barðir af áhyggjuvindum úr öllum áttum. Þeir eyddu dögunum sínum eins og brúður í höndum örlaganna. En sá sem er sameinaður ljósi heimsins er sannarlega hamingjusamur einstaklingur. Jafnvel þótt hann eigi ekkert, þá á hann allt vegna þess að hann býr yfir hamingju. Sá sem er sameinaður Guði óttast ekkert vegna þess að Guð býr í hjarta þeirra, og hjarta þar sem Guð býr er laust við ótta og áhyggjur.

Allir tilbeiðslustaðir þjóna tilgangi og þess vegna elska ég þá alla. Þegar þeir verða staðir ósvikins samfélags við Guð uppfylla þeir sitt háleita hlutverk. Þessir staðir ættu að vera eins og býflugnabú full af hunangi þekkingar Guðs og þar liggur mikilvægi þeirra og gildi. Guð elskar einlæg hjörtu sem eru honum algerlega helguð og hann mun heimsækja þessi hjörtu jafnvel þótt eigendur þeirra séu að tilbiðja úti undir berum himni. Þegar fólk kemur saman til að tilbiðja ætti það að gera það af kærleika til Guðs og löngun til að finna nærveru hans. Einlægir leitendur eru óánægðir með kreddufestu, stífleika og guðfræðilegan hroka. Það sem skiptir þá máli er áhrifarík leið til að tengjast Guði og ná til hans.

Þegar einstaklingur elskar Guð af allri sinni veru, munu allar gjörðir hans byggjast á sannleika og kærleikur hans til Guðs mun ekki leyfa honum að nýta sér eða leiða fólk afvega í eiginhagsmunum sínum.

Sama hversu djúpt myrkrið er, þá fjarlægir ljósið það þegar það kveikir. Ef við kveikjum á lampa guðdómlegs kærleika innra með okkur, mun myrkur fáfræðinnar hverfa. Vísindi andlegrar jóga hjálpa leitandanum að einbeita huga

sínum að Guði og beina kærleika hjartans að honum. Hún býður einnig upp á sannaða, vísindalega aðferð til að gera leitandanum kleift að ná þeirri helgu sátt sem nauðsynleg er til að elska Guð að fullu.

Guð hefur gefið okkur hæfileikann til að elska fjölskyldu okkar og vini, og við ættum að nota þann hæfileika til að elska hann eins og við elskum okkar kærasta fólk á þessari jörð. Maður ætti að geta sagt: „Ég elska þig, Drottinn, eins og faðir elskar son sinn, eins og elskhugi elskar ástvin sinn, eins og vinur elskar vin sinn. Ég elska þig vegna þess að þú ert uppspretta allrar ástar og alls góðs sem til er, og vegna þess að þú ert faðir minn, móðir mín, vinur minn, meistari minn, ástvinur minn og allt sem til er fyrir mér."

Þegar maður elskar Guð af öllu hjarta, finnur maður þann kærleika til hans dag og nótt.

Margir kalla þig „kærastan minn" eða „nánasta vin minn" í dag, en yfirgefa þig á morgun af einhverri ástæðu. Þetta er ekki kærleikur. Þeir sem eru fullir af Guði geta ekki skaðað neinn. Þegar þú elskar Guð skilyrðislaust fyllir hann hjarta þitt af hreinni ást sinni til allra. Þeim kærleika er ólýsanlegt á nokkurn hátt.

Maður getur ekki elskað Guð af öllu hjarta nema hann þekki sjálfan sig. Þessi sjálfsþekking á sér stundum stað ómeðvitað í djúpum svefni þegar maður er meðvitaður um eigin tilvist sem andi. En hana er einnig hægt að öðlast með hugleiðslu. Þegar maður þekkir sjálfan sig sem anda hefur hann uppgötvað nærveru Guðs innra með sér. Endurspeglun tunglsins sést ekki greinilega í gruggugu eða ókyrrðu vatni, en þegar yfirborð vatnsins er kyrrt og tært birtist tunglmyndin fullkomlega. Þetta á einnig við um hugann: þegar hugurinn er í friði sérðu greinilega tungllíkt andlit sálarinnar, því sálir eru speglun Guðs. Þegar við drögum - með hugleiðslu - ólgusjólegar hugsanir úr vatni hugans,

skynjum við okkur sjálf sem hreina speglun hins guðdómlega anda og við gerum okkur grein fyrir því að sálin og Guð eru eitt.

Jóga kennir okkur einnig að draga orku og meðvitund úr líkamanum og beina henni að uppsprettu sinni, sem er Guð. Það kennir okkur einnig að stjórna og umbreyta lífsorku frá líkamlegri meðvitund til guðlegrar meðvitundar.

Þegar einstaklingur biður til Guðs ætti hugur hans og einbeiting að vera alfarið á honum, án þess að hugsa um neitt annað á þessum stundum. Guð þekkir hugsanir okkar og við ættum að einbeita okkur að honum í hugleiðslu og bæn. Ef hugsanir okkar byrja að reika – sem er eðli þeirra – ættum við að leiða þær aftur í fókus og íhugun ítrekað. Þegar ég bið til Guðs festist hugur minn á honum. Ef þú ræktar þennan kyrrláta einbeitingarkraft munt þú komast að því að einn daginn, sama hversu upptekinn þú ert, munu dagar og nætur líða með hugann upptekinn af Guði.

Við verðum líka að elska aðra af einlægni. Meðalmaðurinn er ófær um þessa tegund af kærleika vegna þess að hann er bundinn við sitt eigið litla egó og hefur því ekki enn áttað sig á því að Guð býr innra með honum og í öllum öðrum verum. Ég elska fólk og kem fram við það jafnt vegna þess að þau eru öll andleg speglun Guðs. Ég get ekki litið á neinn sem ókunnuga fyrir mér vegna þess að ég veit að við erum öll hluti af hinum eina guðdómlega anda. Þegar þú skilur sanna merkingu trúarbragða, sem er að þekkja Guð, munt þú átta þig á því að hann er æðra sjálf þitt og að hann er til jafnt og án hlutdrægni í allri sköpun sinni. Þá munt þú geta elskað alla sem æðra sjálf þitt.

Ég leitast ekki við að laða að mér fylgjendur, því það er ekki tilgangur minn í lífinu. Það skiptir mig engu máli hvort hundruðir eða þúsundir sækja fyrirlestra mína eða hvort sætin eru auð. Í raun og veru kýs ég frekar handfylli af

einlægum trúuðum en hundruðum forvitinna en óeinlægra. Eina markmið mitt er að hjálpa fólki að þekkja sjálft sig. Þegar fólk áttar sig á því að það að þekkja Guð er heilög skylda og andleg forréttindi, munum við verða vitni að nýrri dögun á þessari jörð. Bækur, prédikanir og fyrirlestrar munu ekki lengur nægja til að fullnægja þeim sem leitar Guðs og þráir sannarlega að finna nærveru hans. En þegar þeir skilja sannleikann munu þeir þekkja lífið fyrir það sem það í raun og veru er.

Við verðum að beita þeim sannindum sem við heyrum og lesum svo að þeir verði ekki einungis hugmyndir heldur verði að traustum sannfæringum. Lestur Heilagrar ritningar ætti að vekja hjá þeim sem leitar andlegs lífs löngun til að þekkja Guð. En ekkert kemur í staðinn fyrir djúpa íhugun til að ná þessu göfuga markmiði.

Það sem raunverulega þarf er andleg reynsla. Aðeins guðleg sátt getur útrýmt djúpstæðum leiðindum sem stafa af skorti á tilgangi í lífinu. Andleg reynsla er viss veruleiki og hægt er að ná með daglegri, íhugandi íhugun. Það er mögulegt að kynnast Guði í gegnum hugleiðslu. Og þegar þú upplifir nærveru hans munu efasemdir hverfa, ský fáfræðinnar mun dvína og þú munt finna frið sem þú hefur aldrei þekkt áður, því guðlegur friður er óviðjafnanlegur.

Það er kominn tími til að fólk uppgötvi sannleikann sjálft. Það sem ég er að segja ykkur, getið þið líka uppgötvað ef þið viljið. Þessar kenningar kunna að virðast heimspekilegar fyrir suma, en þeir sem beita þeim vita gildi þeirra og uppskera ávinninginn.

Kennarinn minn var vanur að segja mér með hverri nýrri andlegri kennslu sem ég fékk frá honum: „Þú verður að vita þennan sannleika.“ Og það gerði ég!

Þegar ég fann kennarann minn og uppgötvaði þessa leið, varð ég viss af eigin reynslu að þetta er heilbrigð leið sem leiðir til þekkingar á Guði og sannleikanum, og þess vegna helgaði ég honum og mannkyninu allt mitt líf.

Friður sé með þér hvar sem þú ert í víðáttumiklum heimi Guðs.

Innsýn í andlega þekkingu

Kennarinn sagði við lærisveinn sem leitaði leiðsagnar
:hans á andlegri leið

Þráðu ekki viðurkenningu annarra á þér og andlegum
.afrekum þínum, heldur leitaðu aðeins Guðs

Þegar þú áttar þig á því að friður ríkir innra með þér,
munt þú átta þig á því að friður og sátt ríkir í öllu því góða í
.sköpuninni

Þú munt sjá hann í fegurð náttúrunnar, finna nærveru
hans í sannri vináttu og upplifa blessanir hans í göfugum
vonum og heiðarlegum ásetningi, laus við eigingjörn
markmið. Þú munt finna nærveru hans á bak við slæður
.friðar

Og í öllum dásamlegum hlutum

Bankið á dyrnar og hulunni mun lyftast upp og þið
munuð sjá hið dýrlegasta andlit í allri sinni dýrð og
.stórkostleika

Ef þú elskar Guð, munt þú finna kærleika hans og ekkert
annað mun geta blekkt þig. Efnislegar upplifanir munu
.freista þín

Vegna þess að þú hefur ekki smakkað andlega .hamingju. Þegar þú gerir það munt þú þekkja muninn

Vertu frjáls til að velja. Láttu ekkert takmarka þig og .leyfðu engum að stjórna þér eða trufla hamingju þína

Sjálfið þitt er aðskilinn hluti af heild alheimsins og þú verður að finna þessa fullkomnu heild til að upplifa sæluríka .meðvitund og njóta unaðar guðdómlegs kærleika

Að draga ástina fram úr dýflissum haturs og gremju

Við biðjum þig, Drottinn, að láta ljós þitt skína á sálir okkar

Og baðaðu ástvini þína og þá sem leita hjálpar þinnar með ríkulegum blessunum þínum

Og megi hann halda stríðs-, ofbeldis- og dauðadraugum frá okkur

Og hvetja okkur til að gera frið að markmiði okkar

Og ástin er okkar forsenda

Markmið okkar er að losna við takmarkandi hömlur

* * *

Ef einstaklingur leitast aðeins við að safna peningum og uppfylla líkamlegar langanir

Ávinningurinn sem hann græðir er lítill og óverulegur

Því sá dagur mun koma þegar hann mun yfirgefa allan veraldlegan ávinning

En ef hann verður ríkur fyrir tilstilli Guðs

Hann verður ríkari en allir konungar og auðmenn jarðarinnar

Þessir blessuðu fjársjóðir eru í eigu þeirra sem elska .Guð

Þeir sem eru ekki ánægðir með neitt annað en auðlegð sálarinnar

Þegar þau vinna að því að þróa andlegar tilhneigingar sínar

Og til að næra þrá þeirra eftir uppsprettu lífs síns

Og upprisa ástarinnar úr djúpi haturs og illsku

Þeir lyfta meðvitund sinni upp fyrir þröngsýn veraldleg sjónarmið

Til sjóndeildarhringa frelsis, friðar, ljóss og gleði

Þau átta sig á óendanlegri víðáttu sinni

Þau upplifa endurnýjaða skynjun og þekkingu

Og þegar þau sá fræjum góðra hugsana og verka

Í rýmum meðvitundar þeirra

Innsýn þeirra opnast

Og hugrænir hæfileikar þeirra eru virkjaðir

Philamson, þeirra sanna kjarni

Þeir finna Guðsríki innra með sér

Við biðjum almáttugan Guð að leiða okkur svo að við getum endurnýjað okkur sjálf

Og við færum andlega veru okkar út úr dýflissum myrkursins

Til rýma frelsis, kyrrðar og ljósa þekkingar

Ferskir ávextir og grænmeti eru mikilvæg næringarefni

Úr fyrirlestri um næringarfræði

Afhent í Encinitas, Kaliforníu - júní 1940

Kjötprótein er ekki eina mikilvæga orkugjafinn

Sum steinefnasölt sem finnast í ósoðnu grænmeti og
ávöxtum eru einnig mikilvægar uppsprettur

Þó að stór hluti af kjöti veiti umtalsverða orku, þá hættir
kjöt að veita orku ef það er ríkjandi í mataræðinu í langan
tíma. Ennfremur getur óhófleg próteinneysla leitt til
próteineitrunar, sem getur valdið þreytu og veikindum. Í
.stuttu máli er of mikið prótein jafn skaðlegt og of lítið

Ef þú vilt losna við þreytu er ein lausn fólgin í réttri
næringu. Kjöt getur veitt tímabundna orku en það flytur
mörg eiturefni inn í líkamann. Að borða meira af hráum,
.óelduðum mat dregur úr þreytu og gefur þér orku

Safar veita verulega orku, en heilir ávextir og grænmeti
bjóða upp á mun meira næringargildi. Hins vegar vilja sumir
.einfaldlega ekki eyða tíma í að neyta þeirra í þessu formi

Meltingarkerfið dregur út efni og dreifir þeim til
.viðeigandi frumugerða um allan líkamann

Líkaminn er gerður úr mörgum efnasamböndum og
fæðan þarf að bæta upp skortinn á þessum frumefnum
.daglega

Daglegur matur ætti að innihalda nægilegt magn af
próteini, vítamínum, steinefnum, sumum fitum og olíum og
viðeigandi magn af náttúrulegum kolvetnum, en lágmarka
.neyslu á unnum sterkju og unnum sykri eins og mögulegt er

Mikil orkugjafi er blanda af appelsínusafa og möluðum
möndlum, þar sem möndlur meltast betur þegar þær eru
.blandaðar saman við appelsínusafa

Það er líka mikilvægt að drekka nóg af vökva. Ef gæðavatn er ekki tiltækt eru ferskur ávaxtasafi, kókosvatn og vatnsmelóna frábær fæðubótarefni og að hluta til í .staðinn fyrir hreint vatn

Í framtíðinni mun fólk neyta ávaxtasafa og grænmetissafa oftar vegna heilsufarslegs ávinnings sem .þessir safar veita

Bæði minnimáttarkennd og yfirburðakennd eru slæm

Minnimáttarkennd er alveg jafn slæm og yfirburðarkennd því sá sem finnst hann vera minnimáttarkenndur getur ekki sýnt fram á yfirburðina sem .býr innra með honum

Maðurinn, sem er andlegur að eðlisfari, er gæddur helgum neista og það er rangt og villandi að halda að hann sé lítilmótlegur eða að halda að hann sé yfir alla og að hegða .sér eins og einhver sem hefur enga reisn eða uppruna

Þegar maður sýnir stolt, skyggir þykkur skuggi stoltsins .á ljós Guðs í sálinni

Þess vegna ætti að forðast báða hnúta saman því báðir .eru hindranir fyrir andlegum framförum

Við skulum finna að Guð er með okkur, hvetur okkur og .leiðbeinir, og að hann er mesta ástin í lífi okkar

Þeir sem þekkja Guð finna að þeir eru þjónar allra og .halda ekki að þeir séu betri en aðrir

Minnimáttarkennd tengist þeim sem hafa veikar hugmyndir og veika undirmeðvitund, en yfirburðarkenndin .sprettur af hatursfullu stolti og fölskum hroka

Báðir þessir hnútar eru skaðlegir fyrir andlegan vöxt og byggjast á blekkingum og vanvirðingu fyrir sannleikanum, .frekar en á heilbrigðum skilningi og réttri dómgreind

Sjálfstraust verður að rækta með því að sigrast á arfgengum mannlegum veikleikum. Þeir sem þrá það ættu að leitast við að upplifa sætleika þess í gegnum áþreifanlega afrek í lífi sínu og þannig losa sig við flókin .minnimáttarkennd og hroka, með hjálp Guðs

Leyndarmálið og uppspretta lífskraftsins

Líkaminn þarf nokkrar klukkustundir til að breyta fæðu í orku en allt sem örvar og virkjar viljann framleiðir orku .samstundis

Viljastyrkur sækir orku úr frumum líkamans og úr orkuforða heilans þar sem orka sem unnin er úr mat er .geymd

Viljinn dregur einnig nýja virkni frá geimuppsprettu inn í .líkamann í gegnum mænuna

Þess vegna liggur leyndarmál lífsþróttar í því að varðveita orkuna sem einstaklingurinn býr yfir og færa nýja .orku inn í líkamann með viljastyrk

?Hvernig er það gert

Í fyrsta lagi verður maður að gera eitthvað af fúsum og frjálsum vilja. Ef eitthvað er þess virði að gera, þá ætti það .að vera gert af fúsum og frjálsum vilja

Þegar þú vinnur af fúsum og frjálsum vilja hefur þú meiri orku því þú ert ekki aðeins að draga orku úr taugunum í heilanum heldur einnig að laða að þér mikinn flæði geimorku .inn í líkamann

Kona sem útbýr dýrindis máltíð fyrir ástvin sinn er full af .hamingju og lífsþrótti

En ef hún er neydd til að elda gegn vilja sínum, þá .verður hún þreytt strax í upphafi

Þess vegna færir viljastyrkur orku

:stutt saga

Einu sinni var ég að tala við vin minn um dýrlinga. Vinur minn var verðbréfasali og hann deildi ekki áhuga mínum. Í staðinn sagði hann: „Allir þeir sem þú kallar dýrlinga eru í raun svindlarar sem þekkja ekki Guð.“ Ég deildi ekki við hann heldur skipti um umræðuefni og við byrjuðum að tala um verðbréfamiðlarastarfið. Eftir að hann hafði sagt mér margt um það sagði ég blíðlega: „Veistu að það er enginn traustur verðbréfasali sem allir eru lygarar?“ Hann varð æfur og svaraði reiður: „Og hvað veistu um verðbréfasali?“ Ég svaraði: „Það er nákvæmlega það sem ég átti við. Og hvað veistu um dýrlinga?“ Hann var orðlaus. Ég hélt áfram rólega og vingjarnlega: „Ég veit ekkert um verðbréfamiðlun og þú “.veist ekkert um dýrlinga

Orkuenglar

Guð skapaði okkur sem orkuengla

Og við settum í efnislega líkama

Við einbeitum okkur allri að brothættum líkömum

Og við gleymdum andlegu sálinni sem er hlaðin orku alheimslífsins

Nú verðum við að leggja okkur virkilega fram um að einbeita okkur

Að endurheimta algjöra meðvitund

Rót velgengninnar liggur í vaxandi andlegri innsýn

Með því verðum við meðvituð um óefnislega eðli okkar

Og að ímynd Guðs býr í okkur

Fyrsta blómið í garði andlegrar iðkunar er blóm trúar og vonar

Ávöxturinn er hins vegar raunveruleg þekking sem aflað .er með sjálfsprófunum

Vertu bjartsýnn og vittu að góðir hlutir og blessanir lífsins bíða þín

Svo lengi sem þú vinnur af einlægni og hollustu

Að endurheimta glataða guðdómlega arfleifð

Sannarlega andleg manneskja er jafnvægisrík manneskja

Einhver sem er ánægður, nýtur góðrar heilsu og hefur vaxandi innsæi

Hann býr yfir auðlegð sálarinnar og fjársjóðum viskunnar

Hann er sannfærður um að guðleg hjálp sé að koma

Sama hversu erfitt lífið kann að virðast og hversu erfiðar aðstæðurnar eru

Guðs andlit birtist okkur í fegurð náttúrunnar

Og rödd hans talar til okkar með fíngerðum, fáguðum laglínum

Og frá sætum, blíðum röddum elskenda

Og í gegnum hljómandi rödd skyldunnar

Hvatningin sem knýr okkur áfram til góðs og friðar

Hamingja og þekking eru rödd Guðs

Sem kallar okkur aftur til hins blessaða húss

Hús róar og hugarróar

Og njóta ljúfrar nærveru hans

Og óviðjafnanleg, yfirburða fegurð hennar

Heimurinn er ótrúlega blekkjandi og við verðum að nálgast hann sem slíkan. Ef við sigrast ekki fyrst á blekkingum hans og sjónhverfingum munum við ekki geta .hjálpað neinum öðrum

Við verðum að muna að í einveru einbeittrar hugsunar býr verksmiðja allra mikilla afreka. Og í þessari undursamlegu verksmiðju verðum við stöðugt að vefa mynstur vilja okkar til að sigrast á eða takast á við allar .erfiðar aðstæður á áhrifaríkan hátt

Viljann verður stöðugt að vera þjálfaður og beittur

Maðurinn hefur mörg tækifæri til að vinna í þessari jarðnesku verksmiðju svo lengi sem hann sóar ekki tíma .sínum og sóar orku sinni til einskis

Á nóttunni dreg ég mig í hlé frá veraldlegum kröfum um að vera með sjálfum mér

Langt, langt í burtu frá heiminum

Einn með vilja mínum í andlegri einveru minni

Hvert ég beini hugsunum mínum í þá átt sem ég vil

Ég tók ákvörðunina djúpt inni

Þegar ég hvet vilja minn til að taka þátt í heilbrigðum og gagnlegum athöfnum, þá skapar það mér velgengni. Á

þennan hátt hef ég notað vilja minn á áhrifaríkan hátt oft. .Hins vegar næst þetta aðeins með stöðugri notkun viljans

Það verður dásamleg tilfinning þegar þú getur sagt og staðfest: „Vilji minn, hlaðinn guðlegum vilja, mun ná því sem “!ég þrái

Ef maður verður sinnulaus og felur allt Guðs vilja án þess að nota sinn eigin vilja, þá mun hann ekki fá þá .niðurstöðu sem hann sækist eftir

Guðlegur kraftur vill hjálpa þér af eigin frumkvæði

Við verðum að útrýma þeirri hugsun úr huga okkar að Guð, með mætti sínum og yfirnáttúrulegum kröftum, sé fjarri okkur og falinn í himninum, og við megum ekki gleyma að guðlegur vilji býr að baki mannlegum vilja okkar, en sá voldugi kraftur, eins og haf sem flæðir yfir af sjávarföllum sínum og útvíkkun, mun ekki koma nema hugurinn sé opinn .og hjartað móttækilegt

Beiðni

Ó, alheimsmóðir

Að vera eini loginn í hjörtum okkar

Og til að útrýma myrkri sálna okkar

Og í tárum okkar af ást til þín

Þvoið burt ást okkar á veraldlegum hlutum

Og við erum ánægð að vera sammála þér

Útrýmdu sorg okkar og sorgum í eitt skipti fyrir öll

Breytum litlu hjörtum okkar í stórt hjarta

Það rúmar alla nærveru þína

Og í spegli guðdómlegs eðlis þíns

Við skulum sjá okkur sjálf sem fullkomin og hrein

Megi eldur ástar okkar til þín rísa hátt

Yfir loga jarðneskra langana

Milljónir freistinga dulbúa sig sem þú

Og það blekkir okkur stöðugt

* * *

!Komdu, ó hrein og fullkomin guðleg gleði

Gangið inn í musteri þráar okkar eftir þér

Látum jörðina vera friðsæla

Í fjöllum okkar, í myrkum nætur fáfræðinnar

Megi hann leiða okkur og leiða okkur heilu og höldnu heim

!Til þíns örugga og trausta skjóls

Hvísl frá eilífðinni

Fyrsta fjórðungur Khayyams

Þýtt af Edward Fitzgerald og útskýrt af meistara Paramahansa

Frægð Omar Khayyams á Vesturlöndum byggir á þýðingu Fitzgeralds á fjórðungum sínum frá miðri nítjándu öld, sem er talin besta þýðingin á ensku sem gerð hefur .verið

Kennarinn Paramhansa taldi Omar Khayyam vera einn af hinum miklu dulspekingum og með mikla sjálfsþekkingu, að hann notaði táknfræði til að tjá andlega og reynslulega

reynslu sína, að hann væri gróflega misskilinn og að rannsakendur hefðu ekki kafað nógu djúpt til að skilja andlega heimspeki hans sem hann setti fram í .ferhyrningunum

Vaknaðu! fyrir morguninn í skál næturinnar

Hefur kastað steininum sem sendir stjörnurnar á flótta

Og sjá, veiðimaðurinn frá Austurlöndum hefur fangað

Turn soldánsins í ljóssnúru

:Arabísk þýðing

Vaknaðu, því morgunninn kastaði steini í næturkerið

Að dreifa stjörnunum alveg

Og hér er veiðimaðurinn frá Austurlöndum

Hann náði tökum á turn soldánsins

Með ljósasnúru

:Útskýring og túlkun

:Útskýring á merkingum

Morgunn: Það er dögun vakningar frá blekkingu .jarðneskri tilveru

Næturkerið: myrkur fáfræðinnar sem fangar ódauðlega sál í þröngri, takmörkuðu meðvitund mannsins

Steinn: Andleg fágun

Stjörnur: Lokkandi glitrandi efnislegra langana

Veiðimaður Austurlanda: Hin volduga austurlenska viska sem eyðileggur leifar blekkinga

Ljóssnúr: ljómi blessaðrar visku, sem eyðileggur .þrúgandi myrkrið sem fangar og fjötrar sálina

:Túlkun

:Innri kyrrðin hvíslar

Vaknið! Yfirgefið blund fáfræðinnar, því að dögun„ viskunnar er brostin. Kastið dimma íláti hins óþekkta með steini andlegrar fágunar til að brjóta það og dreifa daufum, “.skínandi stjörnum daufra efnislegra langana

Sjáið ljós austurlenskrar visku, veiðimann og„ tortímanda blekkinga, því það hefur gripið turn andans með ljóssnöru og rekið burt takmarkandi efnislegt myrkur hans, “.algerlega rekið það burt

Ó, íbúar borgarinnar blekkinganna, yfirgefið svefninn!„ “.Því að sólargeisli andlegs boðskapar innri visku hefur birst

Lærðu hvernig á að nota hinn trausta stein andlegrar fágunar til að brjóta myrka ílát fáfræðinnar og reka út .löngunina í tímabundna efnislega ánægju úr því

Taktu lærdóm af veiðimanni viskunnar, sem stöðugt„ leitar að sálum sem þrá ljós og leita að sannleika, til að “.umlykja þær dýrðlegri ljóma, ljóma eilífs frelsis

Endurkoma glataða sonarins

Einu sinni, fyrir mörgum árum, sá ég einn af nemendum mínum ganga í hina áttina

Ég gerði mér grein fyrir óhjákvæmilegum afleiðingum gjörða sinna og reyndi að fá hann til að hætta við, með öllum rökréttum ráðum, en ég komst að því að ég gat ekki hjálpað .honum

Því hann hafði ætlað sér að halda áfram á illskubrautinni

:Að lokum sagði ég við sjálfan mig

“Þar sem hann vill það, þá læt ég hann í friði„

En ást mín og umhyggja fyrir honum kom fljótt aftur, svo .ég settist undir fíkjutré og fór að ímynda mér hann

Með brennandi áhuga sendi ég honum stöðugt :eftirfarandi vitsmunalega skilaboð

Guð hefur beðið mig um að biðja þig um að skipta um„ “skoðun varðandi það sem þú ætlar að gera

Um kvöldið fann ég sterka innsæistilfinningu í líkama og huga sem hvatti mig til að trúa því að hann væri í raun að .koma aftur

Skyndilega birtist „glataði sonurinn“, eftir að hafa komið :heim. Hann heilsaði þeim með hneigð og sagði

Allan daginn, hvert sem ég fór og hvað sem ég gerði,„ “?sá ég andlit þitt. Hvað þýðir það

Ég svaraði: „Guð kallaði á þig í gegnum mig. Þetta var “.hans kall, ekki mitt

Löngun mín var ekki knúin áfram af eigingirni, heldur var ég staðráðinn í að fara ekki

Þessi staður verður opinn þar til þú kemur aftur

Þessi tegund hönnunar getur valdið gríðarlegum !breytingum. Það er sannarlega ótrúlegur kraftur

Þegar þú setur stefnuna þína og ákveður að halda áfram á þinni braut, verður þú að virkja vilja þinn og leggja þig fram, og þá munt þú komast að því að allir þættir velgengninnar munu koma til þín frá því sem þú veist og því .sem þú veist ekki

Í vilja þínum, hlaðinn guðlegri orku, býr svarið við bænum þínum

Þegar þú notar þann vilja opnar þú gluggann þar sem þú .færð svar við bænum þínum

Þetta er mín eigin reynsla. Áður fyrr reyndi ég að gera ýmislegt bara til að prófa vilja minn, en nú geri ég það ekki því ég veit árangurinn fyrirfram: allt sem ég vil fæst þökk sé .almáttugum Guði

“Úr bókinni „Hið fullkomna markmið mannsins

Gerum Guð að hirði sálna okkar

Og hið guðdómlega ljós er skátinn

Á myrkum lífsins slóðum

Hann er leiðarljósið í ruglingslegum nóttum

Og sól vissunnar á vökustundum

Og leiðarstjarnan í myrku hafi jarðneskrar tilveru

Við skulum biðja um hjálp hans og leita innblásturs hans

Því heimurinn mun halda áfram upp- og niðursveiflum sínum

Atburðir þess eru ólgusjó eins og öldur

?Hvaðan munum við fá leiðsögn

.Það er ekki í óstöðugum, hlutdrægum venjum okkar

Né frá umhverfi okkar sem er undir áhrifum

Hvorki frá löndum okkar né heiminum okkar

Þess í stað er það rödd leiðandi sannleikans

Útstrálar úr djúpum sálarinnar

Á hverri stundu hugsa ég um Guð einan

Ég gaf honum sál mína

Ég treysti honum fyrir hjarta mínu

Ég beindi ást minni og þrá til hans

Við ættum ekki að treysta neinu meira en Guði

Og að við ættum að treysta þeim sem munu opinbera ljós hans

Það ljós er leiðarvísir minn

Það er viska mín og ást mín

Ósigrandi krafturinn

Og sannleikurinn sem ekki er hægt að yfirstíga

Nú og að eilífu

Það er fólk sem er svo öfgafullt í hugsun sinni að það trúir því að til þess að ná árangri í lífinu þurfi það að vinna .eins og vél án þess að stoppa

Hins vegar er til fólk sem er ekki síður öfgafullt en þau, því um leið og það fær áhuga á andlegum málum missir það .löngunina í allt annað, og það er röng afstaða

Þeir trúa til dæmis að það sé engin þörf á að gera neitt sem krefst mikillar einbeitingar og líkamlegrar áreynslu og þeir ráðleggja askesi og að afneita öllum efnislegum hlutum. .En þetta viðhorf hylur vitsmunalega stöðnun

Undir skikkju falskrar andlegrar iðkunar

Ég hef komist að því að frábærir kennarar hafa mikinn áhuga á heiminum en eru ekki tengdir honum á nokkurn hátt. Þegar kennaranum mínum var gefið eitthvað fallegt, þá

hugsaði hann vel um það og verndaði það, en ef það brotnaði eða skemmist, þá hló hann og sagði: „Áhugi minn á því hætti vegna þess að það tók of mikla athygli mína.“ Hann .var fjarlægur vegna þess að hann var ótengdur

Ég er á sama hátt þakklátur fyrir það sem Guð gefur .mér, en ég sakna þess ekki ef ég týni því

Einu sinni gaf einhver mér fallegan frakka með húfu, og það var dýrt sett sem ég var fús til að hugsa vel um og vernda það gegn því að rifna og óhreinkast þangað til ég varð leiður á því og sagði: „Ó, guð minn góður, ég þarf ekki á “!þessum vandræðum að halda

Dag einn fór ég í sal í Los Angeles til að halda fyrirlestur og um leið og ég kom þangað og byrjaði að taka af mér frakkann heyrði ég guðdómlega rödd segja: „Taktu með þér .allt sem er í vösum frakkansins.“ Svo ég gerði það

Eftir fyrirlesturinn fór ég aftur í fatageymsluna og komst .að því að frakkinn – megi Guð vernda þig – var horfinn

Ég varð mjög uppröðuð yfir því, svo einhver sagði: „Vertu ekki uppröðuð, við kaupum þér annan frakka.“ Ég sagði: „Ég er ekki uppröðuð vegna þess að ég týndi frakkanum, heldur vegna þess að sá sem tók frakkann tók “.ekki líka hattinn sem passar fullkomlega við frakkann

Við megum ekki leyfa tilfinningum okkar að stjórna okkur. Hvernig getur maður verið hamingjusamur ef það eina ?sem honum er annt um eru fötin sín og aðrar eigur

Þetta þýðir ekki að vera ekki í hreinum og snyrtilegum fötum eða þrífa og taka til í húsinu, heldur að vera ekki of .tengdur eða heltekinn af þessum málum

Einu sinni var mér boðið í matarboð og allt var mjög glæsilegt og vel skipulagt. Ég naut kvöldverðarins í botn, en

gestgjafarnir voru afar taugaóstyrkir, hræddir um að allt myndi ekki ganga eins og til stóð, og þar af leiðandi spilltu .þeir andrúmsloftinu með kvíða sínum

Þeir sem eru ofurviðkvæmir finna oft fyrir kvíða og óþægindum annarra. Hvers vegna óttinn og kvíðinn? Við ættum að gera okkar besta, hvíla okkur síðan og leyfa öðrum að hvíla okkur. Við ættum að leyfa hlutunum að ganga sinn gang án þess að þvinga þá fram, og þá munu þeir sem eru í .kringum okkur finna líka frið

Uppskera Parmenída

Að baki mannlegum vilja liggur guðlegur vilji og .tilgangur ótakmarkaðs flæðis geimorku

Það er til að sýna fram á allt sem er gott og gagnlegt í lífinu

Þess vegna mun hver sem er staðfastur og samkvæmur .æðri vilja hljóta velgengni með hjálp Guðs

Viljastyrkur er orka og löngun sem beinist að því að ná ákveðnu markmiði

Ekkert er hægt að gera án viljastyrks; reyndar er ekki einu sinni hægt að skapa einfalda hreyfingu í daglegu lífi án .þess að nota viljastyrk

Flestir gera ónauðsynlega hluti og einbeita sér ekki að .uppbyggilegum hætti

Ósk er ólík vilja, þó að ósk geti virkað sem hvati fyrir .vilja

Til að þróa viljastyrk verður maður fyrst og fremst að .hafa ákveðni og nota skynjun, dómgreind og visku

Þessu fylgir þjálfun og meðvituð notkun viljans til að ná tilætluðu markmiði

Ferðalagið og viðleitnin verða að halda áfram þar til
markmiðinu er náð

Þegar maður ákveður að ná göfugu markmiði verður
óviðeigandi að hætta að reyna

Eða hann gæti látið undan erfiðum aðstæðum

Þegar meðvitund er í samræmi við æðri vilja og hugsun
og viljinn einbeitir sér að tiltekinni hugmynd án truflana, þá
verður viljastyrkurinn mettaður af óendanlega og óþrjótandi
.geimvirkni

Mannlegur vilji, stjórnaður af fáfræði og löngunum,
veldur eiganda sínum sársauka og vandræðum

Til að upplifa sanna hamingju verða góðar langanir að
sigrast á slæmum og viljinn verður að beina í rétta átt að
.uppsprettu sannleikans og uppruna alls góðs í tilverunni

Hvers vegna ætti maður að forðast að bera falskt vitni?
.Því lygi ýtir undir hræsni og sviksemi

Svik eru ein af stærstu syndunum í augum Guðs. Að
bera rangar sakir á einhvern til eiginhagsmuna eða
hefndarþráar er meinsæri. Ef allir fylgdu þessari iðju myndi
.ringulreið og stjórnleysi ríkja meðal fólks

Að hlusta á falskan vitnisburð gegn öðrum einstaklingi
er staðfesting á falska vitninu og þátttaka í skammarlegri
hegðun hans, og sú hlustun og staðfesting mun
óhjákvæmilega breytast í innri tilfinningalega átök sem rífur
.sundur frið sálarinnar og raskar ró lífsins

Jafnvel þótt það sé réttlætanlegt tímabundið, mun
aðgerðin að lokum koma mjög illa til baka og skapa vanlíðan
og sálrænan sársauka sem truflar meðvitundina og slær
.samviskuna

Öfund hefur einnig skaðlegar og alvarlegar afleiðingar, þar sem hún veldur öfundsjúkum einstaklingi persónulegum þjáningum vegna þess að hugsanir og tilfinningar sem .viðkomandi sleppir munu koma aftur til hans

Sá sem gefur ást og óeigingirni mun fá á móti væntumþykju og óeigingirni, en sá sem sendir frá sér hugsanir um græðgi, eigingirni og öfund mun leiða þetta yfir .sig í jöfnum mæli

?Hvers vegna ætti maður ekki að stela

Hvernig væri heimurinn ef allir lifðu á því að stela, ræna og fjárkúga? Í því tilfelli yrðu hin hræðilegustu og grimmustu glæpir framdir. Það yrðu hörð átök til að vernda eignir og .endurheimta stolnar vörur

Þjófnaður er athöfn sem brýtur gegn samfélagslegum viðmiðum og sviptir aðra réttindum sínum, og því er hún gegn lögmálum tilverunnar, og samfélög hafa ekki viðeigandi aðstöðu og árangursríkar aðferðir til að takast á við .gerendurna

Þegar þjófar eru fangelsaðir geta gamlir venjur þeirra orðið enn rótgrónari og þeir geta einnig tileinkað sér nýjar slæmar venjur í samskiptum við aðra glæpamenn. Ef þetta gerist verða þeir mun verr staddir við lausn en þeir voru áður .en þeir fóru í fangelsi

Við biðjum þig, Drottinn, að blessa okkur svo að við .heyrum ekki illt, sjáum ekki illt, tölum ekki illt eða öndum illt

Við hvorki snertum illt, né skynjum illt, né hugsum illt, né dreymum illt

:Kraftarnir sem við notum dagsdaglega

Skynjunarskynjun okkar

og tilfinningar okkar -

og greind okkar -

Allt þetta er lánað frá Guði og við getum ekki lifað eina sekúndu án hans

Hins vegar, þótt við notum gjafir hans, hugsum við ekki um hann eins og við ættum, né gefum við honum þá athygli .sem hann á skilið

Þess í stað sækjumst við eftir skynrænum ánægjum og veraldlegum metnaði í fullkomnu samræmi við og algjörri .tengingu við efnisheiminn

Þetta er rót vandans að öllum okkar sársauka og þjáningum

Guð skapaði okkur í sinni mynd og því getum við ekki þekkt bragð sannrar hamingju nema við uppgötvum nærveru .hans innra með okkur og bragðið á sælu hans í sálum okkar

Við getum ekki heldur haft þann blessaða kraft sem nauðsynlegur er til að öðlast, með vilja, það sem við þurfum .daglega

Nema við gerum okkur grein fyrir því að Guð er uppspretta þessa styrks, verðum við að reiða okkur á hann .og snúa okkur til hans

Með þakklæti í hjörtum fyrir allar þær blessanir sem hann úthellir yfir okkur í stöðugum straumi

.Ef þú ert þakklátur, mun ég vissulega auka velvild þína

Þegar hjörtu okkar flæða yfir af þakklæti til hins örlátasta gjafara, verða þau að helgum musteri fyrir dýrlega nærveru hans, og það er mesta afrek sem hægt er að ná, því tilgangur lífsins er að maðurinn sé í sátt við skapara sinn, að .nálgast hann og að þekkja hann

Leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis, og allt þetta mun}
{yður að auki veitast

Með því að hafa Guð stöðugt í huga og hugsa hlýlega til hans munum við átta okkur á því að hann er okkar ástkæri, að við erum hans útvaldir og að við eigum hlutdeild í .rausnarsemi hans

Ríki sælu, kærleika, ljóss og góðleika

Þegar við hugleiðum ríkulegar blessanir Guðs, þar sem sú mesta er möguleikinn á að nýta sér frelsi til að fylgja réttri leið sem leiðir til samræmis við æðri markmið og öðlast andlega hamingju, þá fyllist hver dagur endurnýjaðri innri gleði og við finnum blessaðan straum flæða inn í líf okkar, þannig að þakklæti fyllir hjörtu okkar og lífið hefur bragð og .merkingu

Sá sem, með íhugun, getur séð hið guðdómlega lögmál sem starfar á dularfullan hátt, hættir aldrei að lofa, þakka og auðmýkja sig frammi fyrir honum sem allur kærleikur, lof og .þakklæti eru honum skylt

Munum eftir Guði, uppsprettu alls góðs í tilverunni, og blandum minningum okkar saman við einlægan kærleika .sem streymir frá djúpum hjartna okkar

Til Guðs, frá hverjum lífið streymir, geislar kærleikurinn .og blessun streymir án afláts

Minnumst með hlýju allra þeirra sem kveiktu á kerti fyrir mannkynið, sáðu góðum fræjum í jarðveg heimsins, dreifðu upplýstum hugmyndum eða hvöttu til góðra verka og .göfugrar hegðunar

Opnum hjörtu okkar fyrir kærleika, gerum hugi okkar móttækilegan fyrir upplýsandi innblæstri og biðjum Guð um .hjálp og leiðsögn

Í því sem við hugsum um og gerum

Ótti eitrar hjartað

Mannshugurinn er gríðarstór geymsla orku eða .lífsnauðsynlegrar virkni

Þessi virkni er stöðugt notuð í vöðvahreyfingum, starfsemi hjartans, lungna og þindar, frumuefnaskiptum, .efnahvörfum blóðs og í starfsemi hreyfifæranna (tauga)

.Að auki fer mikil lífsorka í hugsun, tilfinningar og vilja

Ótti veikir lífsnauðsynlega virkni og er einn af hörðustu .óvinum virks vilja

Ótti kreppir að og hindrar lífsstarfsemina sem venjulega rennur reglulega að taugunum, þannig að þær virðast vera lamaðar og líkaminn verður sljór og lífsþróttur hans minnkar .greinilega og verulega (ótti er taugablokkari!)

Ótti hjálpar ekki til við að útrýma orsök óttans. Hann veikir viljann og hvetur heilann til að senda hindrunarmerki til líffæra líkamans. Ótti eitrar hjartað, raskar meltingunni og .veldur fjölmörgum líkamlegum kvillum

Þegar meðvitundin helst einbeitt að Guði, munt þú ekkert óttast og geta sigrast á öllum hindrunum og .hindrunum

Með hugrekki og trú er „ósk“ löngun sem skortir orku, en „ætlun“ er sú ásetning að gera eitthvað: að uppfylla ósk eða löngun. En „vilji“ má tjá með því að segja: „Ég vinn .“óþreytandi þar til ég næ því sem ég vil

Þegar þú þjálfar viljastyrk þinn geturðu leyst úr læðingi og stýrt lífskrafti þínum, frekar en að óska þér einhvers án .þess að gera það sem þarf til að öðlast það

Við megum ekki missa vonina, heldur gera okkur grein fyrir því að Guð gefur okkur tækifæri eftir tækifæri til að bæta aðstæður okkar, lyfta hugmyndum okkar og skapa nýja .og gagnlega hluti fyrir okkur sjálf og aðra í lífinu

Ef við erum ekki ánægð með lífsstíl okkar, ættum við að kanna nýjar leiðir og aðferðir sem veita okkur ákveðna .ánægju og sálræna þægindi

Við ættum að hugsa um að gera eitthvað sem mun bæta aðstæður okkar og gera líf okkar innihaldsríkt og þess .virði, og síðan framkvæma það

Það sem brýn þörf er á er breyting á meðvitund eða .breyting á stefnu hennar

Við verðum að ákveða að leyfa ekki vandamálum að hafa áhrif á okkur og koma okkur úr jafnvægi og að láta ekki áhyggjur spilla lífi okkar, taka yfir tilfinningar okkar og spilla .andrúmsloftinu

Og að við verðum ekki fórnarlömb skaðlegra venja og skaðlegra eiginleika, og að við verðum frjáls og óheft eins og .fuglar á himni

Það er engin þörf á að fólk standi kyrrt og breytist. Slæður blekkingarinnar verða að vera sviptar kjarna sálarinnar svo að hún geti skínið með hreinleika sínum og styrk og opinberað göfuga dýrð sem Guð hefur veitt .mannkyninu

Guð blessar góða viðleitni, lögmæta metnað og ákveðni .til að ná árangri

Að baki lífi okkar liggur kraftur hins æðsta anda og að baki vilja okkar liggur alheimshaf hins guðdómlega vilja

Við erum óaðskiljanlegur hluti af þessu óendanlega hafi. Þegar við náum því og syndum í því, víkkar meðvitund okkar .út og við finnum fyrir víðáttu okkar

Að hugsa um það færir okkur nær því, og að íhuga það .leiðir okkur að því

Stöðug viðleitni til að samræma hana veitir okkur þekkingu, ákveðni og orku

Daglegur undirbúningur meðvitundar færir guðlegan kærleika og himneskar blessanir

Það rennur til okkar án truflana og veitir okkur .rausnarlegan hlut af fjársjóðum hafsins

Það er guðleg meðvitund sem leynist í hverjum manni, .meðvitund sem bíður eftir tækifæri til að tjá sig

Og að komast út úr þröngum og takmarkandi kjallara egósins

Rétt eins og maður vaknar af óþægilegri martröð og áttar sig á því að það sem hann sá var ekkert annað en draumur, þá hvetur guðleg meðvitund mann til að vakna af martröð svefns og ruglings til nýrrar vitundar og trausts .skilnings á merkingu og tilgangi lífsins

Ef við viljum upplifa dögun andlegrar vakningar og verða vitni að ljósum vissunnar, verðum við að hlusta á innri .röddina

Við bregðumst við hvatningu þess. Við verðum að fjarlægja af veginum steina blekkingarinnar og kletta fáfræðinnar sem hindra framfarir sálarinnar og hindra för .hennar

Og við skulum knýja með hendi löngunarinnar á dyr vakningarinnar úr dvala sinnuleysisins, svo að við megum

anda að okkur sælugolu og færa himneska rafmagn í hverja .hugsun okkar og hverja tilfinningu okkar

Og hvert og eitt af verkum okkar

Við biðjum Guð almáttugan að opna glugga vitundar í meðvitund okkar, fylla okkur ljósi viskunnar, umlykja okkur .kærleika sínum og umlykja okkur eilífri samúð sinni

Meðal þeirra sem komu til mín voru einstaklingar sem ég sagði frá upphafi, hreinskilnislega, að hvatir þeirra væru .ekki traustar og ég bað þá að breyta þeim hvötum

Nokkrum þeirra líkaði ekki það sem ég sagði, en aðrir .brugðust við og breyttu til batnaðar

Hræsni leiðir ekki til góðs árangurs og jafnvel þeir .vitrustu geta ekki falið það sem augu þeirra sýna

Öll saga manns er skrifuð í augum hans

Ef þú vilt vita sannan eðli einhvers, biddu Guð að .opinbera þér sannan persónuleika viðkomandi

Þar sem þú vilt ekki láta blekkjast, munt þú finna djúpt í hjarta þínu hið sanna eðli þess og innsæi þitt mun ekki hafa .rangt fyrir sér

Þegar við tölum við félaga okkar ættum við að horfa .beint í augu hans og tala af öryggi, vissu og sannleika

Þegar við heilsum einhverjum ættum við að miðla til þeirra segulmagni kærleika okkar og einlægni og reyna að .hjálpa þeim eins mikið og við getum

Sá sem leitar þekkingar verður að vera jákvæður og vinna að því að þróa andlega segulmagn sitt; þá mun Guð gefa honum kraft til að hjálpa öðrum og senda þeim .blessaða titringa

Ég kann að ferðast lengra en fjarlægustu reikistjörnur og stjörnur, en ég mun alltaf vera þinn. Fylgjendur þínir kunna að koma og fara, en ég mun fylgja þér og vera þinn að eilífu. Ég kann að vera kastað um af öldum ótal jarðvista og finna fyrir einmanaleika og einmanaleika, en samt mun ég alltaf .vera þinn

Heimurinn, upptekinn af leikjum þínum, kann að gleyma þér, en ég mun alltaf minnast þín. Rödd mín kann að dofna .og ég kann að mistakast

En með orðum sálar minnar mun ég hvísla: „Ég mun “alltaf vera þinn

Prófraunir, veikindi og dauði geta rifið mig í sundur og brennt líkama minn, en svo lengi sem vonarglæta er í minningunni minni

Horfðu í deyjandi augu mín því í gegnum þau mun ég segja þér: „Ég mun elska þig að eilífu og ég mun alltaf vera “!þér trúr

Ég segi ykkur sannlega: Ég fékk ekki svör við öllum spurningum mínum frá mönnum, heldur frá Guði, uppsprettu .allrar örlætis

Og uppspretta allrar þekkingar í alheiminum

Hann er mín eina innblástur í lífinu, og þegar ég tala, bið ég hann að hlaða orð mín með krafti sínum, sannleika sínum, kærleika sínum og ljósi sínu. Ég finn gleðibylgjur umlykja mig vegna þess að mesta kærleikur hans streymir inn í sálina eins og blíður gola á heitum dögum, og útstreymi hennar heldur áfram kröftuglega dag og nótt, viku eftir viku, ár eftir .ár, svo þú veist ekki hvar endirinn er

Menn halda að þeir þurfi ást og auð frá mönnum, en á bak við hverja ást og hverja auðæfi

Guðdómleg ást sem breytist ekki og andlegur auður sem ekki er hægt að mæla með jarðneskum auðæfum. Sá sem gerir sér grein fyrir því að Guð er uppspretta allrar ástar, sælu og náðar mun finna hana og vera afar ánægður með .hana

Guð gefur þeim sem vona á hann og þeim sem

Hann horfir á hann, ekki á veruna

Hann léttir hann af hörmungum og erfiðleikum

Og hann heldur illu frá veginum

Í hjarta hans lifum við friðsælu lífi

Og friðsælar sálir finna það

Og þegar við þurfum á honum að halda, þá kemur hann okkur til hjálpar

Með snertingu sem veitir huggun og gleði

Og góðvildin kemur til okkar eins og úrhellisrigning

Framboð þess hættir aldrei alla ævina

Blessaður sé hinn miskunnsamasti, hversu mikill hann !er

Hann er alltaf okkar, rétt eins og við erum hans

Æðstu innblástur

Ó, guðdómlegi skapari

Ó Drottinn alheimsins

Ó, þú sem stjórnar og setur reikistjörnurnar, stjörnurnar og vetrarbrautirnar í gang

Réttlátt regla þín kveður á um að veita borgurum þínum frjálsan vilja og valfrelsi, sem mun hjálpa þeim að þroskast .og nálgast helgar meginreglur þínar og hugsjónir

Þú hefur veitt okkur eilíft frelsi og sáð í okkur fræjum alheimsvitundar. En því miður höfum við fjötrað alheimsvitund okkar á bak við rimla eigingirni, haturs, .þröngsýni og blindrar ofstækis

Drottinn, hjálpaðu okkur að bræða – með hlýjum kærleika okkar og bróðurlegum skilningi – allar gervilegar, ískaldar hindranir og hindranir sem eru milli okkar og annarra

Hjálpaðu okkur að nota vöku samvisku og heilbrigða .dómgreind í sjálfstjórn og ganga réttsýn á lífsins vegum

Og blessa okkur til að margfalda andlegan auð okkar og samúð með því að víkka hring þjóðarkærleika okkar til að ná .til allra íbúa jarðarinnar, óháð litarhætti, stétt, kyni og trú

Ó Drottinn alheimsins, virðum og hlúum að sjálfstæði .allra manna sem fæðast frjálsir

Og blessa oss svo að við megum byggja upp sameinaðan heim og kjósa þig sem andlegan leiðtoga okkar .til lífstíðar

Úr djúpum sálarinnar

Ó, Drottinn, lát glóð langana minna glóa

Þín heilaga nærvera er alltaf nærverandi

Ég hef reist musteri fyrir þrár mínar

Í hverri einustu hugmynd minni

?Viltu vinsamlegast heimsækja mig

!?Og þú sast á hásæti ástar minnar til þín

Megi hugsanir mínar fylgja viturlegum leiðsögn þinni

Megi þú vera mesta gleðin í lífi mínu

Frá hliði hugsunar um Guð og íhugunar á honum

Ég mun ganga inn í Musterið sjálfbærs friðar

Í dag mun ég kveikja á bunka af prikum til að tákna .áhyggjur og ótta

Að lýsa upp musteri Guðs í sál minni

Ég mun leita Guðs í einveru sálar minnar

Og ég mun biðja innilega þar til hjarta mitt slær af kærleika til hans

Og ég finn svar hans við bænum mínum

Ó, ef aðeins neisti lífs míns gæti blandast við sól Guðs

Og það bliknar í öllum augum sem elska góðvild

Ég mun strá heiminum sundurrifnum af stríðum

Með hugsunum um frið og kærleika

Ég mun ganga inn í hið guðdómlega helgidóm

Og ég snerti geimvitund

Í gegnum gleði hugleiðslu og guðdómlegan kærleika

Guðleg vernd umlykur mig alltaf og að eilífu

Og ljós Guðs fylgir mér og fjarlægir myrkrið í kringum mig

Svo lengi sem ég geng í leiðarljósi hans, mun ég ekki hrasa

Ég mun ekki villast af réttri leið

Lifandi tilfinningar

Ó, andi tilverunnar og meistari alheimanna

Þú ert á bak við sjónsvið mitt, þar sem ég sé augljósa fegurð þína

Og á bak við eyrað, sem ég nota til að hlusta á blöndu jarðneskra hljóða

Þú ert á bak við snertingu mína, sem ég nota til að finna fyrir hlutum í jarðneskum heimi þínum

Og handan við slæðu náttúrunnar sem hylur fallega andlit þitt

Ég sé þig í hlýju augnaráði blómanna

Og ég finn bragðið af næringarríkum mat hjá þér

Ég skynja guðdómlegan kjarna þinn og eilífa sætleika þinn

Í öllu því góða og undri sem til er

Ég bið til þín, Drottinn, og þú ert á bak við skjálfandi rödd mína

Og á bak við hugann, sem ég bið með

Þú ert handan djúpustu tilfinninga minna

Handan við helgar hugsanir mínar og vonir og þrá mína eftir þér

Þú ert handan spegilmynda minna og handan blíðrar !ástar minnar

Ó, ef þú aðeins myndir koma fram handan við slæður mannlegra tilfinninga

Og stórkostlegt náttúrufegurð

Opnaðu andleg augu mín svo að ég geti séð þig !nákvæmlega eins og þú ert

Lífið án Guðs er ófullkomið

Þegar við tengjumst Guði mun innsæi okkar hvetja okkur .og leiðbeina okkur í öllu sem við gerum

Við verðum meðvitað að búa yfir þeim blessaða krafti sem er innra með okkur; við þurfum einfaldlega að afhjúpa .hann

Þú munt komast að því að þessi kraftur er að verki í öllu til að bæta aðstæður þínar og gera hlutina auðveldari fyrir þig. Þegar þú tengist þessum krafti mun vellíðan þín óma af geimorku og hugsanir þínar verða fágaðri, einbeittari, skarpari og skarpari. Þú munt átta þig á því að sálir þínar eru .ílát fyrir lifandi sannleika Guðs og óþrjótandi visku hans

Guð er uppspretta heilsu, velmegunar, visku og eilífrar gleði. Þegar við tengjumst honum verður líf okkar fullkomið .og innihaldsríkt

Lífið án Guðs er ófullkomið. Við verðum að hugsa um .þann æðsta kraft sem gefur okkur líf, orku og visku

Við verðum að biðja þess að þessi sannleikur flæði inn í huga okkar, þessi styrkur inn í líkama okkar og þessi .óendanlega gleði inn í sálir okkar

Að baki myrkri lokaðra augna leynast undursamlegir kraftar alheimsins og allar góðar sálir og göfugir andar

Og óendanleg víðátta sálarinnar

Ef þú hugleiðir, munt þú átta þig á hinum algjöra sannleika og þú munt sjá undursamleg verk hans í lífi þínu .og í öllu því sem er dásamlegt og dýrlegt í sköpuninni

Á slóðum þráarinnar

Guð kallar á mig

Í gegnum opnar sálir

Og góðhjarta sem banka af ást

Og það er fullt af trú

Sérhvert gott verk sem lærisveinninn vinnur

Meðvitund hans er skrefi nær

Frá þröskuldi alheimsvitundar

Leyfðu mér að fara inn, Drottinn minn

Að sjá guðdómlega fegurð þína

Og ég er blessuð að sjá geislandi ljós þín

Ef líf mitt er stýrt af guðdómlegri visku þinni

Þess vegna er viðleitni mín víst að hún muni bera árangur

Ég mun ekki villast

Blessa mig, Drottinn, svo að sýn mín verði skýr

Sálin mín er hreinsuð

Þá sá hann sól vissunnar

Og ég nýt þess að vita sannleikann

Í dag mun ég gleyma erfiðleikum mínum úr fortíðinni

Ég mun horfast í augu við nútíðina og framtíðina

Með dirfsku og trausti, með hjálp hins almáttuga

Ég mun hlaða líkama minn með geimorku

Og ég þvoi veru mína með græðandi ljósi guðlegrar meðvitundar

Eins og geimþoka

Friður fyllir meðvitund mína

Og hann fann óendanlega nærveru Guðs

Ó Drottinn, upplýstu innsýn mína

Fyllið huglæga ílátið mitt

Með skilningi og þekkingu

Megi ljós kærleika þíns skína

Á lífsleiðum mínum

Í Bláu eyjaklasanum

Af svölunum mínum horfði ég vestur á bóginn og svif á vængjum ímyndunaraflsins að ströndum fjarlægs sjóndeildarhringsins. Til hægri og vinstri sá ég tvo fjallgarða .sem brátt breyttust í dularfullan fjólubláan lit

Þegar ég leit aftur hafði ósýnileg hönd hulið þau djúpbláum slæðu. Að baki mér lá borgin Guadalajara, baðuð í rökkrinu. Austurhimininn var nú litaður mjúkbleikum. Horfandi fram fyrir mig sáu augu mín töfrandi borg blárra .eyja sem fljóta í gullnum stöðuvatni

Í þessum eyjaklasa töfrandi bláu eyja reis risavaxin hæð úr bláum kalksteini, umkringd gráhvítum eldgosskýjum sem spúðu frá sér goshverum úr eldrauðum, gullnum hrauni, sem fossuðu niður eins og regnbogi í átt að kyrrlátu vatninu. .Sterkir, gullnir logar huldu bláu eyjarnar logandi ljósgeislum

Blái tindurinn og eldheitur kóróna hans spegluðust eins og tvíburar á yfirborði þessa kyrrláta gullna vatnsins. Og lengst til hægri glitraði lítið, friðsælt vatn, staðsett við brjóst

einnar af bláu eyjunum eins og fullt tungl sem synti um .miðja skýjaöldur

Ég reikaði lengi um borg sólsetursins og skýja sem líktust skopstælingum, flaut á yfirborði vatnsins með fíngerðu gullnu ljósi þess. Og hversu stórkostlegt var þetta gullna vatn, þakið rauðum ísþyrpingum dreifðum í allar áttir .að mörkum eilífðarinnar

Ég hélt að ljósverur væru góðar sálir á þessari jörð og eftir að hafa staðist allar lífsins prófanir, máttu þær skemmta .sér og láta drauma sína rætast eins og þær vildu

Á hverjum degi við sólsetur styrktu þessar verur himneska drauma sína í eterískum borgum umkringdum .höfum og vötnum úr gulli

Þar og á bak við klóm sorgarinnar og handan við gildrur þessa jarðneska heims með öllum sínum hörmungum og sársauka

Þar, handan við pirringinn, önduðu þessar verur rauðum ljósum, drukku appelsínugula geisla, færðu sig burt, .nálguðust, ráfuðu um og syntu um meðal marglitra ljósa

Hér myndu þessar verur þegar í stað láta drauma sína rætast og uppfylla fantasíur sínar eins og þær vildu, en síðan .leysast upp og hverfa að vild sinni

Hér naut hún fjársjóða hamingju og fullnægju og uppfyllti rausnarlega drauma allra sem heimsóttu hana í .undursamlegum, töfrandi heimi sínum

Hér var hún ekki skyldug til að bíða og óska eins og menn til að draumar hennar rættust og óskir hennar rættust, heldur dreymdi hún eins og hún vildi og náði öllum þessum .draumum og óskum að eigin vilja

Sú sólsetursborg í Draumaeyjunum var einn af draumum mínum sem dvaldi í fellingum undirmeðvitundarinnar, og í !dag hefur hann ræst á allan hátt

Sannarlega hef ég séð falda fjársjóði og fjársjóði sálar minnar, og ljós þeirra hefur yfirbugað mig og ljómi þeirra !hefur blindað mig

Paramehansiat: Litróf guðlegrar alsælu

Auðmýkt, Drottinn, er öruggasta leiðin

Að taka á móti regni guðlegrar miskunnar þinnar

Ég mun treysta á guðdómlegan réttlæti þitt og meginreglur sannleikans

Að átta sig á því að þú ert að svara kalli kærleikans og löngunum hjartans

Í nánu samstarfi við heildarvilja þinn

Og með algjörri trú minni á þig

Ég mun þiggja hjálp þína og finna mig nálægt þér

Í dag mun ég gegna skyldu minni gagnvart þér

Rétt eins og ég uppfylli skyldur mínar gagnvart heiminum

Ó, mesti ástvinur

Þú ert himneskt bergmál sem ómar í helgidómum hjartnanna

Og þú ert rödd tilfinninga sem eyru ná ekki til

Að vera blessaður með ást þinni er ómælanlega stærra

Frá öllum veraldlegum sjónarmiðum

Og öll jarðnesk dýrð

Með algjörri trú minni á þig

Ég sé skugga sjúkdómsins hverfa og hverfa án þess að snúa aftur

Ég mun sjá þig, Drottinn, frá gluggum náttúrunnar og dyrum friðarins

Hristið okkur með blessunum ykkar

Og sökkva okkur niður í öldur geimorku þinnar

Haldið eigingirni frá okkur

Sem kemur í veg fyrir að sálir komist nær

Og fundur þeirra var byggður á ást á gæsku og ljósi

Leyfðu mér að vökva blómin í bænum mínum

Með vötnum hugsana um þig og hugleiðinga um þig, ó Guð minn

Svo að ný, blómstrandi blóm geti sprottið

Frá innblæstri, friði og hamingju

Eina leiðin til að forðast ranglæti er að þróa með sér góða dómgreind til að viðurkenna ranglæti og ákveða að .fremja það ekki

Að berjast gegn einu ranglæti leiðir ekki til réttlætis. Fáfræði er sannur óvinur mannkynsins og verður að útrýma henni úr þessum heimi. Við höfum allt sem við þurfum í þessum heimi til að hefja öld velmegunar, hamingju og .fullkomins réttlætis

Eina hindrunin er eigingirni mannsins, sem gerir þetta
ómögulegt. Hræðileg og óréttmæt þjáning stafar af eigingirni
.mannsins og leit að eiginhagsmunum án tillits til annarra

Peningar sem hægt væri að nota til að fæða og klæða
þurfandi eru í staðinn notaðir til eyðileggingar og
eyðileggingar. Þessi eigingirni, sem sprottin er af fáfræði, er
.rót vandans í heiminum

Allir halda að þeir séu að gera rétt, en þegar þeir
sækjast eingöngu eftir eigin markmiðum, setja þeir af stað
karmalögmál orsaka og afleiðinga, sem óhjákvæmilega mun
.eyðileggja þeirra eigin hamingju og hamingju annarra

Því meira sem ég verð vitni að hörmungum heimsins
sem orsakast af fáfræði manna, því meira geri ég mér grein
fyrir því að hamingjan varir ekki, jafnvel þótt göturnar séu
.lagðar gulli

Hamingjan felst í því að gleðja aðra, og ef allir gerðu
það, þá væru allir hamingjusamir

Og allir myndu fá sinn hlut af gnægð jarðar

Þar sem við komum inn í þennan heim frá því sem við
vitum ekki, er eðlilegt fyrir okkur að velta fyrir okkur uppruna
.og tilgangi lífsins

Við heyrum og lesum um skapara þessa heims, en við
vitum ekki hvernig við eigum að ná til hans. Allt sem við
vitum er að allur alheimurinn boðar tilvist guðdómlegs hugar
.hans

Rétt eins og litlu og nákvæmu hlutar og tæki lítils úrs fá
okkur til að dást að úrsmiðnum, og rétt eins og stóru og
flóknu vélar verksmiðju vekja undrun okkar og vekja
hrifningu varðandi uppfinningamann sinn, þá erum við,
þegar við sjáum náttúruundur, undrandi á þeirri gáfu sem

felst á bak við þau og spyrjum: „Hver gaf blóminu líflega lögun sem snýr að sólinni? Hvaðan kom ilmur þess og fegurð? Og hvernig voru krónublöð þess mynduð með svo mikilli nákvæmni og lituð með svona dásamlegum, “?gleðilegum litum

Á nóttunni dreifa stjörnurnar og tunglið silfurlituðu ljósi sínu í kringum okkur og hvetja okkur til að hugleiða þá meðvitund sem leiðbeinir þessum himintunglum í víðáttum geimsins. Milt ljós tunglsins er ófullnægjandi fyrir dagleg störf, og því leggur vitur og mildur hugur til hvíldar á nóttunni. Þá rís sólin, bjart ljós hennar gerir okkur kleift að sjá heiminn í kringum okkur með skýrleika og ró, og við .tökum að okkur að uppfylla þarfir okkar

Það eru tvær leiðir til að uppfylla þarfir okkar: líkamlega leiðin og andlega leiðin. Þegar heilsa okkar hrakar getum við til dæmis leitað til læknis til að fá meðferð. En það kemur að því að hvorki læknir né nokkur annar getur hjálpað og við snúum okkur að seinni leiðinni; að andlegum krafti sem .skapaði líkama okkar, huga og anda

Efnislegur máttur er takmarkaður og þegar okkur mistekst snúum við okkur að ótakmörkuðum krafti Guðs. Þetta á einnig við um fjárhagslegar þarfir okkar. Þegar við gerum okkar besta og fáum samt ekki nóg, snúum við okkur .að þeim krafti

Allir halda að vandamálin séu verst. Sumir finna fyrir meiri þrýstingi en aðrir vegna þess að seigla þeirra er veik. Vegna mismunandi andlegs styrks fólks nota þeir mismunandi mikla orku. Ef einhver stendur frammi fyrir yfirþyrmandi erfiðleikum og hugur þeirra er veikur, mun viðkomandi ekki geta sigrast á þeim. Þeir sem eru með sterkan hug geta sigrast á erfiðleikum sínum með því að brjóta niður hindranir og hrista undirstöður þeirra. Jafnvel sterkustu einstaklingarnir standa stundum frammi fyrir

mistökum. Þegar við lendum í yfirþyrmandi líkamlegum, vitsmunalegum og andlegum erfiðleikum og erfiðleikum, gerum við okkur grein fyrir því hversu takmörkuð lífsorkan er .í þessum efnislega heimi

Við ættum ekki aðeins að einbeita okkur að því að öðlast góða heilsu og efnislegt öryggi, heldur einnig að leita að .tilgangi lífsins

Hver er tilgangur lífsins? Þegar erfiðleikar yfirbuga okkur snúum við okkur fyrst að umhverfi okkar og reynum allar mögulegar efnislegar aðlaganir sem við teljum að muni veita léttir. En þegar við lendum í blindgötu og segjum: „Allar tilraunir mínar hafa mistekist, hvað meira get ég gert?“ byrjum við að íhuga alvarlega að finna árangursríka lausn á vandamáli okkar. Og þegar hugsun okkar verður nægilega djúp, finnum við svarið innra með okkur sjálfum. Þetta er .tegund af bænheyrslu

Í kyrrð sálar minnar

!Leyfðu mér að hitta þig, Drottinn

Eigðu mig, og lát mig finna eilífa nærveru þína

Innra með mér og í kringum mig

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra rödd þína

Haltu háværum jarðhljóðum frá mér

Falinn í minningunni minni

Mig langar að hlusta á rólega, róandi rödd þína

Og söngvarinn er alltaf í ró sálar minnar

Guð minn, þar sem þú ert alheims

Þú verður að vera viðstaddur

Djúpt í veru minni og samvisku

Hjálpaðu mér að sýna jafnvel lítinn hluta

!Úr földum fjársjóðum í andlegri námunni minni

Ó, geislandi ljós

Hjartað mitt er vakandi

Geðheilsa mín

Fyllið andlegt musteri mitt með dýrð ykkar

!Ó, eilífa Norðurstjarna

Hvert sem ég reikaði og hvernig sem ég sneri mér

Seguláttavita mín heldur áfram að benda á þig

Hvort sem þú ert sleginn af óheppnivindum

Eða rennandi blautir af rigningu erfiðleika og hörmunga

,Hugur minn var þó stýrður

Að snúa sér alltaf að þér

Elskulegur fuglinn minn, slær vængjunum

Mitt í skýjum ruglingsins

og stormar ruglingsins

Hann mun örugglega finna leið sína til þín

Í fornöld

Í hjarta etersins

Þegar við urðum til sem andar

Við vorum öll að sofna

Undir teppi guðlegrar ástar

Og þegar Guð vakti okkur

Við ókum frá honum

Eins og í sögunni um glataða soninn

Við höfum gleymt guðdómlegu skyldleikasambandi okkar á milli

Við urðum ókunnug hvort öðru

Og þar sem við höfum yfirgefið himneskt heimili okkar

Við erum orðin í þessum heimi

Ferðalangar sem ferðast um heimshorna

Við göngum örlaganna slóðir

Við höfum farið of langt

Við erum flutt langt frá upprunalegu heimili okkar

Hins vegar öðru hvoru

Sumir staðir, upplifanir og andlit vekja okkur

Grafnar minningar og djúpar innri tilfinningar

Hún hvíslar að okkur

Okkur líður eins og við séum að upplifa þetta allt upp á nýtt

Hlutir sem við vissum nú þegar

Við hittumst og tengjumst ástvinum

Við vorum nálægt þeim

Í fjarlægri fortíð

Ó, skapari alheimanna

Ljós þitt skín í hinum miklu

Megi guðleg þekking þeirra hvetja okkur til skilnings

Leyfðu okkur að átta okkur á því að þú ert hið fullkomna markmið

Það sem við stefnum að því að ná fram

Mesta metnaðurinn

Sem við stefnum að því að ná

Hressaðu okkur með ilmandi andvari nærveru þinnar

Fylltu okkur þrá eftir dýrðlegri nærveru þinni

Megi guðleg viska þín næra tilveru okkar

Láttu okkur finna þitt heilaga ljós

Það gegnsýrir alla þætti lífs okkar

Og það styrkir ákveðni okkar

Og fjarlægir myrkur okkar

Og megi friður umvefja okkur

og bjartsýni

Og löngunin til að gera góðverk

Milli prinsins og upplýsta einsetumannsins

Einu sinni fór harðstjóri prins í veiðiferð með þjónum sínum og fylgdarmönnum, fullbúnir og vopnaðir. Þeir héldu .djúpt inn í skóginn, blésu í lúðra og börðu trommur

Eftir að hafa veiðt fugla, dádýr og grimmileg tígrisdýr, áttaði prinsinn og fylgdarlið hans sig á því að þau höfðu villst .af leið

Þau höfðu gnægð matar en ekkert vatn. Þrátt fyrir óþreytandi leit sína að vatni í skóginum fundu þau ekkert. Þau höfðu ekkert skjól fyrir árásum grimmra dýra .næturinnar, þegar myrkrið skall á

Sólin hvarf sjónum og prinsinn, sem leiddi vagninn, kom að gömlum, niðurníddum kofa. Eftir að hann hafði stigið af baki, ýtti hann upp ólæstum dyrum og gekk inn í kofann. Allt inni var dimmt nema ljósglæta í einu horninu og hann “.hugsaði örvæntingarfullur: „Jafnvel kofinn er mannlaus

En knúinn áfram af von kallaði hann: „Friður, er einhver “?hér

Honum til mikillar undrunar heyrði hann rólega rödd svara honum rólega og segja: „Já, ég er hér. Ertu að leita að “?vatni

Prinsinn starði um stund út í myrkrið þar til hann sá glitta í draug manns og varð undrandi að maðurinn vissi hugsanir hans jafnvel áður en hann hafði hitt hann eða þekkt .hann

Prinsinn spurði gestgjafa sinn: „Hver ert þú?“
“.Gestgjafinn svaraði: „Fátækur asketi sem er guði hollur

Einsetumaðurinn kveikti á lampa og prinsinn kallaði á fylgdarlið sitt og þau urðu mjög glöð að finna vatn og ávexti í .þessum afskekkta skógi

Prinsinn spurði einsetumanninn: „Ertu ekki hræddur við “?tígrisdýr og snáka

Einsetumaðurinn svaraði: „Auðvitað ekki, tígrisdýr eru kettlingarnir mínir og snákar eru friðsamir fyrir mig. Við erum

vinir sem baða okkur alltaf í sól kærleika Guðs sem skín á allt “.í þessari tilveru

Þegar prinsinn virti einsetumanninn betur fyrir sér, greip hann skelfingu þegar hann sá par af kóbrar dingla um háls hans. Þegar hann kom nær til að staðfesta það sem hann hafði séð, hvæstu og kipptust snákarnir, hristu höfuð sín, því þeir fundu fyrir skjálfta óttans og hefndarþránni sem leyndist .í hjarta prinsins

Ennfremur, á þeirri stundu gekk einn af skógartígrunum inn í skálann og lagðist kyrrlátur við fætur einsetumannsins. Eftir að guðsmaðurinn hafði huggað hann og klappað honum á höfuðið, fór tígrisdýrið hljóðlega og stefndi inn í miðju .skógarins

Hinn hrokafulli prins hugsaði með sér: „Þessi gamli maður hlýtur að vera réttlátur og góðhjartaður, því hann verndaði okkur fyrir villidýrum og banvænum þorsta. Sem laun fyrir verk sitt mun ég gera hann ríkan.“ Síðan ávarpaði :hann einsetumanninn og sagði

Ó, Sheikh, andlit þitt skín af góðvild og einlægni, og ég„ þakka þér fyrir allt sem þú hefur gert fyrir mig og fylgdarlið mitt. Þess vegna vil ég treysta þér fyrir leyndarmáli sem gerir þig ríkan og auðugan. Þetta leyndarmál afhjúpa ég í “.fyrsta skipti, og aðeins fyrir þér

Ekki fyrr en hann hafði mælt þessi orð tók prinsinn stein :undan skikkju sinni og hélt áfram að tala og sagði

Ég vil treysta þér fyrir þessum fjölskyldufjársjóði. Það er„ steinninn heimspekingsins og kannski verður þú ríkur af því að nota hann. Þessi steinn býr til gull og einn af miklu gullgerðarmönnum gaf föður mínum hann. Hann hefur þann hæfileika að breyta öllu sem hann snertir í hreint gull. Þú getur notað þennan stein í heilt ár og breytt steinum í gull,

síðan selt þá til að kaupa þér höll úr gulli. Ég mun koma aftur til þín eftir ár til að heimsækja þig og sækja steininn minn, “.sem ég tel dýrmætari en líf mitt

Einsetumaðurinn vildi ekki taka þá ábyrgð, en eftir ítrekaða hvatningu prinsins samþykkti hann að geyma stein heimspekingsins. Prinsinn sá einsetumanninn leggja steininn kæruleysislega undir beltið sitt (þar sem fólk geymdi peningana sína af ótta við vasaþjófa!), og síðan hélt prinsinn .áfram ferð sinni

Ári síðar sneri prinsinn aftur með fylgdarliði sínu og bjóst við að sjá stórkostlegt höll í stað hniginnar kofa. En hann varð fyrir vonbrigðum þegar hann sá að kofinn stóð enn og var í verra ástandi en áður. Hann steig því af baki og ýtti upp hurðinni og kallaði hástöfum: „Ert þú enn á lífi, “?einsetumaður

Einsetumaðurinn svaraði með sterkri og djúpri röddu: “.„Já, lof sé Guði, ó prins, velkominn í auðmjúkt heimili mitt

Strax og án nokkurrar formála hrópaði prinsinn: „Hvað er að þér, maður? Hvað gerðir þú við viskusteininn sem ég skildi eftir hjá þér? Hvers vegna notaðirðu hann ekki til að “?verða ríkur

Einsetumaðurinn hugsaði sig um andartak og svaraði síðan: „Hvaða viskusteinn er þetta sem þú ert að tala um, og hvað átt þú við með því að segja að ég eigi að verða ríkur? Í “.raun vil ég ekki vera ríkari en ég er

Panik greip prinsinn, hann hélt að gamli einsetumaðurinn hefði týnt steininum sínum vegna sinnuleysis gagnvart honum, og hann sagði með bænarróm: „Ég á við ómetanlega heimspekingasteininn sem þú settir undir beltið fyrir ári síðan? [Eddie, með beltið þitt], segðu “?mér hvað þú gerðir við hann

Einsetumaðurinn svaraði: „Það er rétt, það er núna sem ég man eftir dýrmæta steininum þínum. Dag einn var ég djúpt sokkinn í hugsanir um Guð þegar ég fór að baða mig í ánni og ég held að steinninn hafi runnið úr fötunum mínum “.og vatnið hafi gleypt hann. Vertu óhultur

Prinsinn hrópaði hástöfum: „Ó, óbætanlegur missir minn! Ég hef misst allt!“ og féll næstum í yfirlið af undrun. Einsetumaðurinn skvetti köldu vatni í andlit hans og lífgaði hann við, á meðan fylgismenn prinsins nálguðust sjeikinn, augu þeirra logandi af illsku, og reyndu að meiða hann. En einsetumaðurinn hló og sagði: „Ó, yðar hátign, þú sem ert svona háttsettur, ég vissi ekki að þú myndir gera svona mikið úr steini. Komdu með mér að ánni og ég mun leita að “.steininum þínum og reyna að finna hann

Prinsinn svaraði: „Ertu búinn að missa vitið? Viltu leita núna að steini sem féll af þér og straumurinn sópaði burt “?fyrir ári síðan

En einsetumaðurinn gaf orðum hans engan gaum og hrópaði á hann og sagði: „Litli prins, það er engin þörf á öllu þessu veseni. Bíddu þangað til við leitum að steininum í ánni. “.Komdu með mér, öll sömul

Eins og undir álögum brugðust prinsinn og fylgdarlið hans við gagnsæjum segulkrafti einsetumannsins og fylgdu honum hljóðlega að ánni. Þar bað einsetumanninn prinsinn að taka vasaklút sinn úr vasanum, halda á honum í fjórum :hornum hans og dýfa honum í ána og báðu þannig

Ó, prins prinsanna, konungur konunganna og smiður„ “.allra heimspekingasteina, skilaðu mér steininum mínum

Ekki fyrr en prinsinn hafði gert það og lyft vasaklútnum sínum upp úr vatninu varð hann undrandi að sjá með vantrúuðum augum sínum meira en tuttugu

heimspekingasteina, eins að eiginleikum og sá upprunalegi sem hann hafði týnt. Þegar hann prófaði hvern og einn komst hann að því að hver og einn gat breytt venjulegum strandsteinum í gull. Prinsinn batt síðan steinana í .vasaklútinn og kastaði bögglinum í ána

Einsetumaðurinn og fylgdarlið hans hrópuðu á hann: „Hvers vegna gerðir þú þetta?“ En prinsinn leit á :guðsmanninn, laut honum virðingarfullt og sagði

Ég vil, herra minn, fá það sem þú hefur, sá sem telur„ “.steina sem búa til gull vera verðlausa smásteina

Og þannig yfirgaf prinsinn jarðneska ríki sitt til að læra af vitrum gamla manninum hvernig öðlast ætti andaríki, sem .er ekki takmarkað af geimnum og er ekki háð tortímingu

Siðferði sögunnar er að jarðneskur auður, hversu verðmætur sem hann kann að virðast, er hverfulur og verður að skilja eftir í þessum lítilmótlega heimi þegar líkaminn .verður að köldu, líflausu líki

Í stað þess að nota stein heimspekingsins, sem hér táknar hæfileikann til að safna aðeins hverfulum auðæfum, ættum við að vera eins og asketi sem hefur helgað tíma sinn og hæfileika því að öðlast guðlegan auð sem er óþrjótandi og .ódauðlegur

Sá sem kynnist Guði mun eignast auðæfi sem ekki má dreyma um og ef nauðsyn krefur mun hann gefa upp efnislegar eigur eins og þær væru steinar í von um að öðlast .andlegan auð og njóta sannrar auðæfa

Í samskiptum okkar við aðra

Það er mjög mikilvægt að viðurkenna og meta

Sérkennilegir eiginleikar og göfugir eiginleikar

Sem þeir eimuðu úr reynslu sinni

Og þau mótuðu það út frá eigin veru

Ef við skoðum fólk með opnum huga

Við munum geta skilið þau og tekist á við þau á þægilegan hátt

Við munum einnig geta strax

Að þekkja eðli þeirrar manneskju sem við erum að eiga við

Ekki tala við heimspeking um hestaveðreiðar

Ekki rífast við vísindamann um skipulag heimilisins

Ég veit hvað vekur áhuga viðkomandi og hvað vekur athygli hans

Og hann sagði honum frá því efni

Ekki endilega um hluti sem vekja áhuga þinn

Ef við viljum skilja aðra

.Við ættum að forðast að gagnrýna þá og fordæma þá

Í staðinn ættum við að líta í spegil okkar eigin dómgreindar

?Til að komast að því hvað þarf að laga og bæta

Þessi sálfræðilegi spegill er mjög ólíkur

Um kunnuglega spegilinn sem við horfum í á hverjum morgni

Á hverjum degi lít ég í sjálfsspegilinn minn

Ef ég finn eitthvað sem mér líkar ekki

Ég kenni sjálfum mér um og vinn hörðum höndum að því að leiðrétta það

Þannig sér einstaklingur ímynd sína

Endurspeglast í sinni réttu mynd í spegli sálar sinnar

Og það þróast dag frá degi

Á leiðinni að hamingju og hugarró

Guð blessi þig og friður sé með þér

Net löngunar

Hér er ég, að kasta neti löngunar minnar

Í víðáttumiklu hafi hugsana minna

Þú hefur oft sloppið við mig, ó dýrmæta guðdómlega !bráð

Hins vegar held ég áfram að kafa djúpt í friðinn

Og án afláts kasta ég netum ástar minnar til þín, hverju .á fætur öðru

Ég verð einn daginn að fanga þig í neti endalausrar þrár minnar eftir þér

Ég kasta þessu neti ástar minnar alls staðar

Yfir ólgusjó lífsins

Og um glitrandi stjörnurnar

Og í djúpi góðra sálna

Ég veit bara að ég er veiðimaður

Og ég mun halda áfram að reyna að ná þér

!Ó, kærasta ósk og mesti fjársjóður sem til er

Ég bið Hann að rífa niður slæður fáfræðinnar og útrýma myrkri blekkingarinnar, og að vera mesta metnaðarþráin í lífi þínu og sterkasta þráin á hásæti langana þinna, og að hjálpa þér að umbreyta sinnuleysi og frestun í andlega athöfn sem pulsar af gleði, endurnýjun og eldmóði. Ég bið Hann að gefa þér að drekka af víni guðdómlegs kærleika þar til þú ert orðinn ölvaður, og að heimsækja þig með heilagri heimsókn þar sem huggun er í boði, og að þvo hjarta þitt með vatni kærleika og þakklætis, og að kveikja í veru þinni lampa vissunnar, og að bræða drauma þína í veruleika hans blessaða hafs, og að þú finnir í Honum ánægju og fullnægju, svo að ró megi búa í sálu þinni og blessanir himinsins megi .koma yfir þig

Kyrrð þýðir að róa hugsanir

Að róa líkamann og stjórna þörfum hans

Sá sem það getur mun upplifa hressandi ró

Hann mun finna fyrir stórkostlegum öldum og áhrifum frá fáguðum heimum

Og hver sem kafa dýpra í kyrrðina, þá

Hann mun uppgötva Guðsríki innra með sér

Svo lengi sem maður gengur á veginum

Hver stund hans er mjög dýrmæt

.Við erum hér á þessu landi (gönguhúsinu) í stuttan tíma

Allt er hverfult, en tilfinningin fyrir Guði er varanleg

Ekkert getur útrýmt því úr hjarta og sál

Við megum ekki leyfa freistingum þessa heims að hafa áhrif á okkur

Með því að snúa okkur frá okkar stærsta tilgangi og æðsta markmiði: Guði

Það er mögulegt að kynnast Guði

Við verðum að finna meistara alheimsins

Frá hvers ljósi stjörnurnar glitra

Og með krafti hans slá hjörtu

Við verðum að leita hans í Þagnarhofinu

Þegar við áköllum Guð með þrá og löngun

Og þegar við hugsum til hans með brennandi þrá

Við munum finna hann

Ég er ekki að tala um óþekktan guð

Þetta snýst frekar um Drottin sem ég hef kynnst

Og það er satt fyrir mig

Það er raunverulegra en allir efnislegir hlutir

Það er hið guðdómlega haf sem heldur uppi og viðheldur .öldum mannlífs okkar

Við getum verið án alls

Nema Guð

{Svo upphafinn er Guð, alvaldur, sannleikurinn}

(Sælir eru hjartahreinir, því að þeir munu Guð sjá)

Það er eðlilegt fyrir mann að finna þörfina fyrir að elska og vera elskaður. En þessi þrá hjartans er í raun uppspretta .þessarar ástar, sem er Guð

Mannleg ást byggist á mörgum væntingum, útreikningum og huglægum sjónarmiðum, þess vegna er engin trygging fyrir varanleika hennar þar sem hún er bundin .skilyrðum

Guðleg ást er hins vegar skilyrðislaus, stöðug og varanleg. Ef hún snertir hjarta þitt, munt þú finna hana alltaf .hjá þér

Í öllum kringumstæðum munt þú finna það sem uppsprettu verndar og huggunar, jafnvel mitt í erfiðleikum .og eymd

Í miðjum þjáningum og erfiðum raunum

Allir kunna að yfirgefa þig, en þessi helga ást mun ekki yfirgefa þig, mun ekki valda þér vonbrigðum og mun ekki skilja þig eftir að fórnarlömb áhyggna og blekkinga, því hún er verndandi kraftur og leiðarljós frá himni mitt í óvæntum .beygjum lífsins

Þegar mannleg ást er hlaðin guðlegri ást verður hún hrein og tær. En ef þú aðskilur strauminn, sem er mannleg ást, frá uppsprettunni, sem er guðleg ást, hættir hún að .renna og týnist í sandi heimsins

Svo lengi sem mannlegur kærleikur er tengdur guðdómlegum kærleika, mýkir hann hjartað, hressir .samviskuna og vökvar alda sálarinnar með lífsins vatni

Ást: Örvandi viljastyrkur

Allt sem ég geri, geri ég með allri ástinni í hjarta mínu

Ef þú prófar þetta, munt þú komast að því að þú ert alls ekki þreytt(ur)

Vegna þess að ástin er mesti örvandi viljans, og vilji undir áhrifum ástar býr yfir óvenjulegum krafti til að gera .hluti sem sumum kann að virðast ómögulegir

Andleg innsýn

Frá kenningum meistara Paramhansa Yogananda

Eigingirni sem leitar hamingju fyrir sjálfa sig án tillits til hamingju annarra, eða sem traðkar á og eyðileggur lögmæta hagsmuni annarra til að ná eigin eigingjörnum markmiðum, margfaldar óhamingju og veldur eymd og eymd.

Ó Drottinn, þú ert uppspretta óendanlegrar örlætis og yfirfull uppspretta blessana og gæsku. Láttu okkur einnig þekkja gleðina af því að gefa og gefum frjálslega til að mæta þörfum annarra eins og þær væru okkar eigin.

Þegar einstaklingur fordæmir ekki aðra heldur reynir að hjálpa þeim með skilningi og kærleika, þá munu lög Guðs — sem meðvituð öfl — koma fram við þann samúðarfulla einstakling á sama hátt.

Sá sem veitir öðrum andlega og efnislega aðstoð með hjarta sem er fullt af góðvild og örlæti mun komast að því að það sem hann gefur kemur til baka til hans, og þetta er lögmál verkanna sem gildir um hjörtu.

Það sem einstaklingur finnur fyrir gagnvart öðrum skapar stöðuga titring í lofthjúpnum og laðar að sér samsvarandi magn af samkennd og góðvild. Sá sem fyrirgefur þeim sem hafa gert honum rangt mun laða að sér fyrirgefningu og umburðarlyndi.

****

Að umgangast gott og greint fólk með sterka hugsun, lesa góðar bækur, kanna eigið innra sjálf, taka þátt í skapandi listum, vísindum, bókmenntum og frjósömum og gagnlegum athöfnum stuðlar allt að því að þróa og styrkja hugann og gera hann

móttækilegri fyrir æðri þekkingu. Ennfremur hleður dagleg hugleiðsla sálina guðlegri visku.

****

Það er enginn samanburður á milli hinna ríku jarðar og hinna ríku í anda, því hinir ríku í anda eru ríkustu hinna ríku í augum Guðs.

****

Hressaðu okkur með ilmandi andvari nærveru þinnar
Fylltu okkur þrá eftir dýrðlegri nærveru þinni
Megi guðleg viska þín næra tilveru okkar
Láttu okkur finna þitt heilaga ljós
Það gegnsýrir alla þætti lífs okkar
Og það styrkir ákveðni okkar
Og fjarlægir myrkur okkar
Og megi friður umvefja okkur
og bjartsýni
Það gefur okkur hvatningu til góðra verka

****

Rót vandans í heiminum er eigingirni, sem sprettur af fáfræði

Allir halda að þeir séu að gera rétt, en þegar þeir sækjast eingöngu eftir eigin markmiðum, setja þeir af stað karmalögmál orsaka og afleiðinga, sem óhjákvæmilega mun eyðileggja þeirra eigin hamingju og hamingju annarra.

Því meira sem ég verð vitni að hörmungum heimsins sem orsakast af fáfræði manna, því meira geri ég mér grein fyrir því að hamingjan varir ekki, jafnvel þótt göturnar séu lagðar gulli.

Hamingjan felst í því að gleðja aðra. Ef allir gerðu það, þá væru allir hamingjusamir og allir fengju sinn hlut af gnægð jarðar.

****

Maður verður að geta stjórnað lífi sínu með því að útrýma fræjum og rótum mistaka með því að þjálfa vilja sinn á réttri leið svo að hann geti breytt og hrist blekkingar manna.

Þessi vilji er í eðli sínu óbrjótanlegur því hann er spegilmynd af guðdómlegum vilja og hann er þegar til staðar í manninum og allt sem hann þarf að gera er að opinbera hann í djúpi sínu.

****

Þegar fylgjendur þínir biðja
Ég safna geislum heilagrar alsælu úr augum þeirra
Og ég blanda því saman við andlega ástríðu mína
Að bjóða það sem hressandi drykk fyrir þyrsta hugsanir mínar
Hún drekkur þar til hún er södd og sársauki hennar og ótti hverfa.
Fyrir þá sem leita samúðar og samúðar
Ég kynni þennan töfrandi kokteil
Í gegnsæjum bikurum einlægs hjartans og góðra ásetninga
Megi hver sá sem drekkur þennan blessaða elixír
Hann upplifir stöðuga vellíðan og gleymir vandræðum sínum og sársauka!

****

Gefðu okkur vatn skilnings
Milljónir manna voru úrvinda og þreyttar af andlegum þorsta.
Svo fóru þeir að þrýsta sér í gegnum mannfjöldann sem var yfirþyrmandi fáfræðin
Margir eru skelfdir af miklum skjálfta
Þau falla á slóðinni
Fáfræðin kremur þá með hófum sínum
Drottinn, við þráum friðarvatnið
og viskudrykkurinn

Og skilningselixírinn
Til að slökkva brennandi þorsta okkar
Því að án þess að vatn skilnings slokkni,
Við rífumst, við rífumst og við rífumst
Við drepum hvert annað
Í stað þess að reyna að finna
Í dalnum á hinum turnháu hálendi
Við skilningsvatnið
Hvers vatn svalar þorsta sálarinnar
Það segir frá tilfinningasviðum

****

Í hvert skipti sem ég sendi út öldur samúðar og velvildar til annarra, opna ég leið að kærleika Guðs.

Svo að þú getir komið til mín

Guðdómleg ást er segullinn sem laðar að sér hið mesta góða

Gakk inn, Drottinn, í helgidóm sálar minnar um glugga þráarinnar í hjarta mínu og með innilegar bænir mínar.

Ég mun brenna burt alla mína vitsmunalegu og siðferðilegu veikleika í eldi ákveðni, því nema ég losni mig við þessa veikleika, mun ég ekki geta séð hinn guðdómlega, blessaða loga.

****

Ó, Drottinn

Í dag mun ég skuldbinda mig til að klára ákveðna hluti og svo mun ég gera það sem ég ætlaði mér.

Ég mun fyrst ganga úr skugga um að ásetningur minn sé réttur, og síðan mun ég finna styrk þinn og með hjálp þinni og blessun mun ég ná því sem ég ætla mér að gera.

****

Sjúkdómur er af þremur gerðum: líkamlegur, sálfræðilegur og andlegur

Líkamleg veikindi stafa af margs konar eitrunum, smitsjúkdómum og slysum.

Geðsjúkdómur stafar af ótta, kvíða, reiði og öðrum tilfinningalegum truflunum

Andlegur sjúkdómur stafar hins vegar af vanþekkingu manns á sambandi sínu við Guð.

Fáfræði er mesti sjúkdómurinn. Þegar maður losnar við fáfræði losnar hann einnig við orsakir allra líkamlegra, sálfræðilegra og andlegra sjúkdóma.

Kennari minn, Sri Yuktsuwar, sagði oft: Viska er lækning við öllum sjúkdómum

****

Þegar geislar sólarinnar breiðast út mun ég innræta vonargeisla í hjörtu hinna fátæku og vesalings og kveikja lampa ákveðni og sjálfstrausts í hjörtum þeirra sem halda að þeir séu misheppnaðir.

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að lífið er skóli til náms og skylduframkvæmda, en um leið hverful draumur, þá munum við vita að Guð er með okkur.

Lífið verður að byggjast á þjónustu, því án þess göfuga markmiðs mun hugurinn sem Guð gaf manninum ekki ná þeim tilgangi sem hann var skapaður til.

****

Eitt kvöldið fór ég að baða mig í sjónum í tunglsljósinu. Vatnið var mjög kalt, en ég minnti sjálfan mig á að allt er úr rafmagni, að sama rafmagnið og býr til kulda býr einnig til hita og að vatnið sjálft er ekkert annað en birtingarmynd raforku.

Í miðri þessari hugsun umvafði ljós Guðs mig og kuldinn yfirgaf mig því ég neitaði að sætta mig við hann. Í staðinn staðfesti ég sannleikann um að allt er gert úr guðlegri rafmagni.

Fyrir mörgum árum var óbærilega heitt í veðri og allir voru að kafna. Í gegnum hugann færðist óþægindin yfir á mig og komu í veg fyrir að ég gæti einbeitt mér og skrifað greinar. Þá skammaði ég sjálfan mig og sagði: „Hvers vegna allt þetta?“ og bað til Guðs.

„Ó, Drottinn minn, sama rafmagnið býr til hita í ofninum og ís í ísskápnum. Veðrið er milt!“ Strax varð veðrið þægilegt fyrir mig eins og snjólag hefði umlukið líkama minn og ég fann mikinn innblástur og skrifaði án nokkurra erfiðleika.

Einu sinni var ég að ferðast þvert yfir Bandaríkin í opnum ferðabíl með hópi ungra sjálfsnámsnema [heimildir segja að einn þeirra hét Rashid]. Einn þeirra var ritari minn. Hann og ég sváfum í bílnum og deildum litlu teppi.

Nóttin var ísköld. Þegar ég sofnaði djúpum svefni togaði hann teppið af mér og þegar ég vaknaði hálfa nóttina togaði ég það ómeðvitað af honum! Þetta hélt áfram um stund. Þá sagði hugurinn minn: „Af hverju hegðarðu þér svona? Allt er í lagi. Þér er hlýtt!“

Þá kastaði ég af mér teppinu, settist upp og byrjaði að hugleiða þar til líkami minn var eins og heitt brauðhleifur. Þegar lærisveinarnir vöknuðu tveimur tímum síðar, skjálfandi af kulda, fundu þeir mig hreyfingarlausan. Ég var gagntekinn af heilagri alsælu og héldu að ég væri dáinn. Þeir vöktu mig af andlegri upphefð minni með ópum sínum, en ég brosti og sagði: „Hvers vegna allur hávaðinn, ungu menn? Höldum áfram ferð okkar.“

Þau mótmæltu og sögðu: „Ég sat í ísköldum kulda án frakka eða teppis! Samt fékk ég ekki kvef, ég var sú eina sem hélt hita!“

Athugið: Við mælum ekki með að líkaminn sé útsettur fyrir hörðum loftslagsaðstæðum.

Spekingurinn Paramahansa nefndi þessar upplifanir til að sýna fram á mannlega möguleika og meðfædda getu, en hann ráðlagði samt sem áður varúð og hófsemi við slíkar aðstæður.

****

Ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða til annað hvort ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvaða hugmynd er sterkust í lífi mínu. Þess vegna mun ég reyna að muna að þú, Drottinn, réttir fram hjálparhönd þína og ryður brautina fyrir velgengni mína.

Ég mun tileinka mér einlægni og heiðarleika í samskiptum mínum við alla og ég mun dreifa kærleiksríkum hugsunum og góðum óskum, og þá mun Guð styðja mig með styrk sínum og visku.

****

Þegar hugurinn er í sátt við Guð, uppsprettu alls góðs og uppruna allra blessaðra krafta, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni.

Þessir þættir tengjast náið mátti Guðs, sem er fær um að skapa nýjar ástæður og tækifæri til árangurs á hvaða sviði sem er.

****

Við ættum að leita uppi samfélag framsækinna einstaklinga sem segja okkur sannleikann og hjálpa okkur að bæta okkur.

Besti vinur okkar er sá sem auðmjúklega leggur til leiðir sem við getum notað og hluti sem við ættum að gera til að breyta lífi okkar til hins betra.

Hörð gagnrýni, sem borin er fram með illsku og hörðum tilfinningum, er eins og að slá mann í höfuðið með hamri, en kærleikurinn er öflugri og gagnlegri.

Góðar tillögur sem gerðar eru með kærleika og skilningi geta skapað kraftaverk, en særandi gagnrýni á aðra áorkar engu af neinu gagni.

***

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er tilgangslaust að rifja upp sorg á hverjum degi lífs okkar.

Langvarandi sorg yfir látnum ástvini hjálpar hvorki honum né okkur, né breytir hún neinu í raunveruleikanum.

Að þróa með sér minnimáttarkennd eða refsa sjálfum sér fyrir mistök eða mistök fyrri tíma er ekki gott; það gerir lífið ömurlegt og lamar andlega hæfileika.

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það truflar hugann og brennir leynda hæfileika í ofni sinnuleysisins.

***

Vilji mannsins er öflugur orkugjafi. Með því að nota viljastyrk og löngun til að fá aðgang að sönnum orkugjöfum getur einstaklingur fljótt tengst óendanlegum dreifingaraðila innri krafta.

***

Sérhvert orð, gott eða slæmt, skilur eftir sig titring sinn (þ.e. áhrif sín) í líkamanum eða heilanum, og í lífsorkunni og hugsuninni í formi tilhneiginga og langana. Þess vegna skilur titringur alls máls eftir góðar eða slæmar tilhneigingar í huganum.

Sá sem losar sig við ástæðurnar til að afbaka sannleikann, öðlast í sjálfum sér mikinn styrk svo að hann beri ekki falskt vitni og öll orð hans séu sönn.

***

Ó Drottinn, gef mér styrk til að nota rödd mína til að þjóna sannleikanum með því að tala sæt, gagnleg og hressandi orð. Spila ódauðleg lög þín á flautu lífs míns svo að ég megi blessast af titringi heilagra laga þinna.

*****

Við erum óaðskiljanlegur hluti af óendanlegu geimhafinu. Þegar við náum því og syndum í því, víkkar meðvitund okkar út og við finnum fyrir víðáttu okkar.

Að hugsa um það færir okkur nær því, að íhuga það leiðir okkur að því, og stöðug viðleitni til að samræmast því veitir okkur þekkingu, ákveðni og orku.

*****

Það sem virðist vera erfiðleiki er í raun boð um að leysa úr læðingi þá krafta sem eru geymdir í okkur, og með hverri losun sem leyndar orkur góðs í okkur verða við sterkari og vitrari.

Guð réttir hjálparhönd á huldu vegu. Hugarróinn sem kemur yfir leitandann meðan á hugleiðslu stendur er merki um nærveru hans og andleg gleði sem hugleiðandinn finnur er svar hans við löngun sinni og kærleika.

Maður þarf að hafa nægan tíma til að njóta fegurðar náttúrunnar, greina líf sitt og skoða það sem hann telur nauðsynlegt eða nauðsynlegt og getur ekki verið án, svo að hann geti notið þess sem hann hefur og eytt nauðsynlegum tíma með fjölskyldu sinni og vinum til að kynnast þeim betur og síðast en ekki síst sjálfum sér.

*****

Þeir sem þekkja Guð skilja að innri sálin býr yfir eilífri sælu og hver sem smakkar þessa sælu og er ánægður með hana býr yfir varanlegri visku.

***

Hvers vegna virðist veikindi ógnvekjandi? Vegna þess að þau valda sársauka og dauða

Sjúkdómnum verður að útrýma úr líkamanum og úr huga og sál sem er hulin fáfræði.

Sársauki takmarkast ekki við líkamann; það er einnig andleg, sálfræðileg og andleg þjáning. Við þjáumst af depurð, öðrum óheilbrigðum skapgerðum og sálfræðilegum aðstæðum og af ótta sem er að mestu leyti ímyndaður. Andlega þjáumst við af fáfræði um ódauðlega eðli sálna okkar.

Guðlegur kraftur starfar af mikilli nákvæmni, þess vegna verður maður að vera í sátt og laga sig að honum

Við verðum að leyfa geimbylgjum Guðs að flæða til okkar og í gegnum okkur

Og að færa lifandi nærveru hans inn í líf okkar og hlaða líkama okkar með blessaðri og græðandi orku hans

***

Með því að skipta út neikvæðum kostum fyrir jákvæða, hverfur ruglingur og hugarró eykst.

Þegar lærisveinn tekur staðfasta ákvörðun um að halda áfram á veginum, mun ekkert hindra hann og engin hindrun mun hindra hann.

***

Líkaminn er gerður úr trilljónum frumna og hver fruma er eins og vitsmunavera. Greindin sem býr í hverri frumu verður að vekja og þjálfa til að vita allt sem hægt er að vita, en maðurinn hefur ekki þjálfað þessar frumur og því lifir hann í þunglyndi, með hverfulum andlegum skynjunum og þjáist af skorti á þekkingu.

Athugið: Ofangreind fullyrðing var gefin upp í fyrirlestri meistara Paramahansa árið 1927. Áratugum

síðar gátu líffræðingar borið kennsl á DNA í kjarna hverrar frumu. Tilraunir hafa sannað að DNA í hverri frumu inniheldur ótrúlega nákvæmar upplýsingar og greind.

****

Einlægni og heiðarleiki eru meðal þeirra eiginleika sem ég met mikils í fari fólks

Vinátta vex með heiðarleika og blómstrar og dafnar í jarðvegi einlægni.

Sama hversu náin við erum einhverjum, verðum við að sæta það samband með virðingu og viðeigandi hegðun, þá verður vináttan yndisleg og varanleg.

Hins vegar er kunnugleiki sem leiðir til kæruleysis og vanvirðingar á tilfinningum annarra skaðlegur fyrir vináttuna.

****

Maður þarfnast sannra vina sem hafa klifrað upp lífsstigann til að hjálpa honum að stöðugt bæta sig. Hann ætti einnig að hjálpa öðrum að rísa upp og deila með þeim blessunum Guðs sem hann nýtur.

Sönn vinátta er alheims andleg aðdráttarafl sem færir sálir nær hvor annarri og bindur þær með böndum guðlegrar ástar.

Þessi ást eða vinátta getur átt sér stað milli tveggja eða fleiri einstaklinga

Þegar andleg vinátta býr í hjartanu, flýtur sálin í alheimshafinu og skilur eftir sig takmarkanir og mörk sem aðskildu hana frá sköpun Guðs.

****

Ég finn fyrir tengingu við allt mannkynið, rétt eins og einstaklingur finnur fyrir nálægð við fjölskyldu sína. Þessi tilfinning er ólýsanleg og þegar hún kemur, þá fylgir henni djúpstæður skilningur á merkingu og fegurð lífsins.

****

Það er skynsamlegt að leitast við að gera vilja Guðs í öllu sem við gerum, því það er leiðin að innri friði og hamingju. Þetta víðfeðma og takmarkalausa alheimur, með fjölbreyttum náttúruöflum sínum, er stjórnað af leiðandi vilja Guðs. Allt starfar í samræmi við guðdómlega áætlun og við erum óaðskiljanlegur hluti af þeirri alheimsáætlun.

Við verðum að gera skyldu okkar og við verðum að gegna því hlutverki sem Guð úthlutar okkur, ekki því hlutverki sem okkur þóknast.

****

Úr skjalasafninu: Höfum við hist áður?

Forðum daga, í hjarta etersins, þegar við urðum til sem andar, sváfum við öll

Undir skjóli guðlegrar kærleika Og þegar Guð vakti okkur, fórum við langt frá honum, eins og í sögunni um glataða soninn, og við gleymdum guðdómlegu bandi okkar á milli og urðum ókunnug hvert öðru.

Við höfum yfirgefið himneskt heimili okkar og erum orðin ferðalangar í þessum heimi, ferðast um heimshorn og ganga örlagaríkar leiðir.

Við höfum ferðast víða, langt frá upprunalegu heimili okkar. En samt vekja ákveðnir staðir, upplifanir og andlit öðru hvoru grafnar minningar og djúpar, innri tilfinningar sem hvísla að okkur.

Við finnum að við erum að upplifa aftur hluti sem við þekktum áður og við hittum og tölum við ástvini sem við vorum náin í fjarlægri fortíð.

****

Drottinn, blessa oss með náð guðlegrar kærleika

Lát hjörtu okkar bráðna af þrá eftir þér

Og eldar löngunar loga innra með henni

Kannski eru sálir okkar fangelsaðar í líkamlegum búrum

Hún losnar úr skorðum sínum
Og hún leggur af stað, knúin áfram af guðlegri þrá
Að ströndum eilífðar þinnar
Ó, okkar eilífa ástvinur
****
Vér biðjum þig, Drottinn minn
Megi kærleikur þinn skína á sálir okkar
Og megi ljómi dýrðar þinnar skína yfir okkur
Og megi viska þín leiða okkur á öllum stigum lífs okkar
Og megi hann þiggja ást hjartna okkar og þrá okkar
Og blessa okkur með snertingu nærveru þinnar
Og að njóta þess að vera nálægt þér
****

Þegar við byrjum að skilja mannkynið í heild sinni, gerum við okkur grein fyrir því að það er ekki bara efnisleg vera. Innra með sér eru fjölmargir kraftar sem það notar í mismunandi mæli til að aðlagast aðstæðum þessa heims og möguleikar þessara krafta eru ómælanlega meiri en meðalmaðurinn ímyndar sér.

****

Aðdráttarafl guðdómlegs kærleika virkar í gegnum hreina freistingu og blíða fortölu. Þegar hjartað skynjar kall guðdómlegs kærleika, er það gripið löngun til að víkka hring ástar sinnar sem er í fjötrum til að ná yfir tilveruna og allt sem í henni er. Þannig losnar ástin sem er í fjötrum og verður óheft utan rimla eigingirni og stífleika.

Og þannig finnur kærleikurinn sig á ný í hjarta Guðs og allt sameinast í þá blessuðu einingu.

****

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni

verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og tilgang.

Þrátt fyrir hörku tilraunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og breytir því í fallegt, endingargott og fjölhæft stál.

*****

Auðmýkt er opin dyr þar sem gnægð miskunnar, kærleika og rósemi kemur inn í góðar sálir sem elska gæsku og eru móttækilegar fyrir ljósum og blessunum himinsins.

*****

Hvort sem maður er farsæll kaupsýslumaður, kænn stjórnmálamaður, harðstjóri eða mikill umbótasinna, þá er máttur hans einskis virði í samanburði við óendanlegt vald Guðs.

*****

Hroki veldur andlegri blindu því hann rekur burt frá sálinni sýn þeirrar víðáttu sem býr í stórum sálum.

Mikilmenni gera sér grein fyrir því að styrkur þeirra er fenginn að láni frá almáttugum Guði sem elskar auðmjúka og eykur þá í þekkingu, leiðsögn og styrk.

*****

Sönn vinátta er ljósið sem hvetur okkur til að hjálpa hvert öðru svo að við getum séð hlið himinsins og farið í gegnum það inn í ríki guðdómlegs kærleika.

*****

Slæmt skap er eins og krabbamein, það nagar innri frið. Þetta skýrir hvers vegna einhver með harðlyndi getur ekki sigrast á erfiðleikum sínum og vandamálum.

Þegar einstaklingur setur sig í skaðlegar venjur verður hann ófær um að halda áfram að berjast við lífið og um leið og hann leyfir neikvæðu skapi að stjórna huga sínum lamast vilji hans.

Þessir eiginleikar hula heilann í þoku ruglings og ráðvillu og eyðileggja heilbrigða dómgreind.

Maður getur sigrað með huga sínum og vilja, sama hversu bitur og erfiðar aðstæður lífsins kunna að vera

***

Mannsálin er bundin líkamanum af keðju langana, freistinga, vandræða, áhyggna og ótta, og hún reynir að frelsa sig.

Ef þú heldur áfram að toga svo fast í þá keðju sem bindur þig við líkamlega meðvitund, þá mun guðdómleg hönd einn daginn grípa inn í og skera á keðjuna og þú munt verða frjáls.

***

Hvert er gildi lífsins án góðra, tryggra vina? Hjartað hefur segul sem laðar að sér sanna vini. Það er segull kærleika, óeigingirni og vingjarnlegrar umhyggju.

Þegar við heilsum einhverjum ættum við að miðla til þeirra segulmagni kærleika okkar og einlægni og reyna að hjálpa þeim eins mikið og við getum.

***

Það er engin þörf á að fólk standi kyrrt og breytist. Slæður blekkingarinnar verða að vera sviptar kjarna sálarinnar svo að hún geti skínið með hreinleika sínum og styrk og opinberað göfuga dýrð sem Guð hefur veitt mannkyninu.

Guð blessar góða viðleitni, lögmæta metnað og ákveðni til að ná árangri.

***

Ó, Drottinn

Sama hvaða raunir og erfiðleika ég mæti

Ég veit að þetta táknar næsta stig andlegrar þróunar minnar

Ég er mér fullkunnugt um að ég bý yfir þekkingunni og valdi
Þessir tveir hlutir sem þú gefur mér
Örugg skilningur og öruggur sigur
****
Himinninn er ástand æðsta gleði þar sem engin vandamál eða sorgir eru
Með áframhaldandi góðum viðleitni og góðverkum ná sálir loksins varanlegri og endurnýjaðri gleði.
Góðverk þýða íhugun og uppbyggilegar og gagnlegar athafnir
****
Þegar þú getur breytt fáfræði í visku
Frá veikleika og brothættni til heilsu og lífsþróttar
Gakktu af öryggi og djörfung – jafnvel þótt þú sért einn – á lífsins vegum
Og innri gleði þess að eiga lifandi og vökula samvisku
Og óhagganleg trú á réttlæti Guðs og sigur sannleikans yfir lyginni og veruleikans yfir blekkingunni.
Og þegar þú reynir á hverjum degi að losa hugsanir þínar í átt að hærri og fágaðri stigum
Hún hefur kærleiksríkt og þakklátt hjarta
Og góðar fyrirætlanir gagnvart öðrum
Vitsmunaleg næring þín er segulmagnað
Og þá mun það laða að þér allt sem er fagurt og gagnlegt
Frá hlutum, fólki og aðstæðum sem eru nauðsynlegar
Áframhaldandi ferð í átt að ströndum öryggis og öryggis
****
Að halda sig við jákvæða þögn og ró, jafnvel bara í hálftíma fyrir svefn á kvöldin og fyrir vakningu á

morgnana, mun auka tilfinninguna um sálræna vellíðan, sem hjálpar til við að takast á við allar erfiðar aðstæður daglegs lífsbaráttu. Með þessari innri tilfinningu verður mögulegt að uppfylla daglegar kröfur og þarfir.

****

Að ná hærri meðvitundarstigi flýtir fyrir andlegum framförum og hjálpar til við að kafa af meiri færni ofan í andlegt haf.

****

Maður öðlast hamingju í samræmi við gæði þeirra fræja hugsana og gjörða sem hann hefur sáð og heldur áfram að sá í jarðveg lífs síns.

****

Mannshugurinn er gríðarstór geymsla orku eða lífsnauðsynlegrar virkni.

Þessi virkni er stöðugt notuð í vöðvahreyfingum, starfsemi hjartans, lungna og þindar, frumuefnaskiptum, efnahvörfum blóðs og í starfsemi hreyfifæranna (tauga).

Að auki fer mikil lífsorka í hugsun, tilfinningar og vilja.

Ótti veikir lífsnauðsynlega virkni og er einn af hörðustu óvinum virks vilja.

****

Hræsni leiðir ekki til góðs. Sá snjallasti getur ekki falið það sem augu hans sýna, því öll saga mannsins er skráð í augum hans.

Ef þú vilt vita eðli einhvers, biddu Guð að opinbera þér sannleikann um viðkomandi, því þú vilt ekki láta blekkjast og þú munt finna í djúpi hjarta þíns sanna eðli hans og innsæi þitt mun ekki vera rangt.

****

Ósk, ásetningur og vilji:

„Ósk“ er löngun sem skortir orku og „ætlun“ er sú ásetning að gera eitthvað: að uppfylla ákveðna ósk eða löngun. Hvað varðar „vilja“ má tjá hann með því að segja: „Ég mun vinna óþreytandi þar til ég næ því sem ég vil“.

Þegar þú þjálfar vilja þinn geturðu leyst úr læðingi og stýrt lífskrafti, frekar en að óska þess sem þú þarft án þess að gera það sem þarf til að öðlast það.

***

Við megum ekki missa vonina, heldur gera okkur grein fyrir því að Guð gefur okkur tækifæri eftir tækifæri til að bæta aðstæður okkar, lyfta hugmyndum okkar og skapa nýja og gagnlega hluti fyrir okkur sjálf og aðra í lífinu.

Ef við erum óánægð með núverandi lífsstíl okkar ættum við að kanna nýjar leiðir og aðferðir sem veita okkur ánægju og hugarró. Við ættum að íhuga aðgerðir sem munu bæta aðstæður okkar og gera líf okkar innihaldsríkara og tilgangsríkara og síðan koma þeim hugmyndum í framkvæmd.

***

Drottinn, við skulum ekki telja neina skyldu mikilvægari en þá helgu skyldu að þekkja þig. Því að sérhver verk, hver sem eðli þess er, er aðeins hægt að framkvæma fyrir kraft afreksins sem þú hefur veitt okkur. Við skulum því elska þig umfram allt annað, því án náðar lífs þíns og kærleika þíns getum við ekki lifað eða elskað yfir höfuð. Við erum sprottin af Guði og sjálf kjarni hans býr í okkur í allri sinni hreinleika, dýrð og yfirgnæfandi sælu.

***

Meðvitund um sælu:

Það er enginn ágreiningur um algera tilvist sælu meðvitundar, því þegar við höfum þá meðvitund

finnum við að einstaklingsbundin eðli okkar eða lítil persónuleiki okkar hefur umbreyst og breyst, og að við höfum risið upp fyrir tvíhyggju ástar og haturs, ánægju og sársauka, og náð því stigi þar sem ástand venjulegrar takmarkaðrar meðvitundar birtist skýrt og augljóst.

Við finnum einnig fyrir innri útþenslu og breikkun, og almennri samkennd með öllu.

Í þessu ástandi dofnar hávaði heimsins, spennan hverfur og innra með okkur kemur fram tilfinning um einingu tilverunnar og skýr sýn á geimljósið birtist.

Öll óhreinindi og frávik leysast upp í tómið og okkur líður eins og við höfum flutt okkur til annars heims: til uppsprettu eilífrar sælu og endalausrar hamingju.

****

Ótti kreppir að og hindrar lífsstarfsemina sem venjulega rennur reglulega að taugunum, þannig að þær virðast vera lamaðar og líkaminn verður sljór og lífsþróttur hans minnkar greinilega og verulega (ótti er taugablokkari!).

Ótti hjálpar ekki til við að útrýma orsök óttans. Hann veikir viljann og hvetur heilann til að senda lamandi merki til líffæra líkamans. Þar að auki eitrar ótti hjartað, skerðir meltinguna og veldur fjölmörgum líkamlegum kvillum.

Þegar meðvitundin helst einbeitt að Guði, munt þú ekkert óttast og geta sigrast á öllum hindrunum og hindrunum með hugrekki og trú.

****

Krafturinn til að ná árangri liggur í huganum. Þú munt átta þig á þessum sannleika ef þú heldur fast við sannfæringu þína þrátt fyrir efasemdir heimsins og kjarkleysi þeirra sem reyna að draga þig niður. Það eru engin takmörk fyrir krafti hugans. Einbeittu þér

að þessari hugmynd og fylltu hugann af drifkrafti til að ná árangri og ákveðni til að vinna jákvætt að markmiðum þínum.

Haltu áfram að ýta huganum að hærri afrekum. Náðu andlegum auðæfum og allar aðrar tegundir auðs og velmegunar munu vera þér innan seilingar.

***

Meðvitund er óendanleg og takmarkalaus; hún nær til fjarlægustu stjarna og gegnsýrir hvert atóm í alheiminum, niður í minnstu rafeindir. Mannverur verða að finna sig eitt með þessu hafi alheimsmeðvitundar, fara yfir fjölskyldu- og þjóðarmörk til að viðurkenna sig sem meðlimi stærri mannkynsfjölskyldunnar.

***

Enginn getur haft áhrif á mann nema með því að nota eða misnota vilja sinn. Maður verður að nota frjálsa viljann sem Guð hefur gefið honum til að leita hans og þá mun hann örugglega finna hann.

Lærisveinninn ætti að muna að það er afar mikilvægt að umgangast gott fólk sem hefur jákvæð áhrif og hjálpar honum að innblása hann, styrkja vilja hans og auka hæfni hans til að greina.

***

Kennarinn Paramahansa sagði við hóp lærisveina:

Ég hef gefið þér ást mína skilyrðislaust og án fyrirvara, og ég er viss um að ég hef fengið ást þína í staðinn

***

Sumir af þeim sem ég hef þekkt á ævinni höfðu allt sem ég hélt einu sinni að ég myndi vilja, en samt fundu þeir ekki hamingjuna í að uppfylla þessar langanir.

Ég leitaði fyrst Guðs og komst að því að síendurnýjandi gleði hans uppfyllir allar þrár og fyllir

sálina gleði og ánægju, og að hann er meira aðlaðandi en nokkur spenna eða freisting sem til er.

****

Maður ætti ekki að fikta í hjarta annars manns eða klúðra tilfinningum hans, því hjartað er miðpunktur tilfinninganna og vegna þess að tilfinningaleg vandamál valda kvíða og óróa í hjartanu.

****

Maður verður að skoða sjálfan sig til að bera kennsl á sérkenni persónuleika síns

Sumir elska að skrifa, aðrir laðast að því að semja tónlist eða dansa og syngja, og sumir hafa tilhneigingu til að starfa á sviði fjármála og hagfræði, og svo framvegis.

Því miður eru til þeir sem vilja dreifa sögusögnum og slúðra, eða rífast og slást.

Maður ætti ekki að reyna að breyta góðum eiginleikum sínum, heldur ætti hann að losna við það sem hann gerir gegn vilja sínum og veldur honum óhamingju og eftirsjá.

****

Óeðlileg sálfræðileg tengsl:

Fórnarlömb þessa sjúkdóms verða einsleit í leit sinni að hamingju. Þeir trúa því að hamingjan felist í því að safna auðæfum, öðlast frægð eða búa yfir heilsu eða völdum, og fórna öllu – heilsu, góðu mannorði, hugarró, heiðri og reisn – á altari brennandi metnaðar síns. Of seint átta þeir sig á því að aðeins jafnvægislíf, líf sem virðir náttúrulögmálin og fyrirmæli Guðs og samræmir athafnir og ró, getur fært sanna hamingju og uppfyllt tilgang göfugs lífs.

Þeir sem þjást af óheilbrigðum tengslamyndunarröskunum eru gagnteknir af hugsunum um óhefta löngun, sem leiðir til

brenglaðrar og skekktrar lífssýnar. Til dæmis náði kaupsýslumaður miklum árangri og safnaði auðæfum, en áður en hann gat notið auðs síns fékk hann taugaáfall vegna yfirþyrmandi áhyggna og ótta og dó með sorg í hjarta. [Megi Guð hugga þig]

Aðrir telja að allt sé leyfilegt til að ná markmiðinu. Vegna þessa ruglings missa þeir af raunverulegu markmiði sínu og geta ekki náð minnstu ánægju, jafnvel þótt þeir eigi það sem þeir hafa þráð, því mannlegt eðli er víðfeðmt og margþætt og krefst jafnvægis í þroska á öllum stigum.

andlegt kuldi

Þessi sjúkdómur hefur annað nafn: örvænting. Maður veit aldrei hvenær hann mun slá á og finna fyrir sársaukafullum einkennum eins og vonleysi, umburðarleysi, kvíða og óþolinmæði. Verra er að hann er oft langvarandi og fórnarlömb hans fá oft auðveldlega bakslag, jafnvel þótt þau telji sig hafa náð sér.

Sálfræðilegur katarr

Þessi sjúkdómur stafar af því að dvelja við langvarandi veraldlegar áhyggjur. Þeir sem þjást af honum vanrækja yfirleitt að nota viljastyrk sinn og láta því óvirkt undan stöðugum ótta sínum í stað þess að horfast í augu við hann af hugrekki og útrýma honum frá rót.

***

Það mesta sem hjón geta óskað hvort öðru er andlegur skilningur sem eflir tilfinningalega opinskáa sýn og dregur fram göfuga eiginleika eins og skilning, tillitssemi og kærleika.

Hins vegar verður að hafa í huga að andlegur vöxtur er ekki hægt að þröngva upp á aðra.

Þegar einstaklingur finnur fyrir kærleika til annarra, mun góðvild þeirra hvetja ástvini sína í kringum sig og hafa jákvæð áhrif á þá.

****

Guð heimsækir hjörtun sem hafa verið hreinsuð af tárum þráar og upplýst af kertum kærleikans.

****

Kennarinn Paramhansa sagði við hóp nemenda:

Ekki búast við andlegum blómum á hverjum degi úr garði lífs þíns.

Treystu því að Guð, sem þú hefur falið málefni þín, muni umbuna þér og uppfylla vonir þínar á sínum tíma. Nú þegar þú hefur sáð fræi guðdómlegs kærleika í jarðveg sálna þinna, nærðu það með bæn og góðum verkum og uppprætu skaðlegt og sníkjudýralegt illgresi í kringum það: illgresi efa, leiðinda og sljóleika.

Þegar helgar skynjanir spretta upp, nærið þær og vökvið þær með vatni löngunar og trúar, og einn morguninn munuð þið gleðjast yfir að sjá hið blessaða blóm sjálfsþekkingarinnar.

****

Við megum aldrei gleyma hinum mesta ástkæra sem er falinn á bak við alla ástvini okkar og vini, og við megum ekki láta ástina á hverfulum veraldlegum hlutum ná tökum á hjörtum okkar, sem ættu að slá með eilífri, varanlegri guðlegri ást sem á sér engan jafningja og engin ást í tilveru fær hana fram úr. Því þegar guðleg ást nær tökum á hjartanu, sest ró yfir því og gleði sálarinnar fyllir það.

Ritningin ráðleggur mannkyninu að hugleiða Guð, sökkva huga sínum í hann, gefa allt honum á vald og tilbiðja hann af einlægni, án yfirlætis eða hræsni. Þekking á Guði ætti að vera endanlegt markmið lífsins. Ekki er hægt að uppfylla veraldlegar skyldur

án hjálpar þeirra krafta sem Guð hefur veitt mannkyninu.

Ekkert í lífi manns ætti að teljast mikilvægara en Guð. Ef einstaklingur ber einlæga umhyggju fyrir Guði og uppfyllir andlega skyldu sína gagnvart honum, munu aðstæður hans batna á allan hátt og hann mun finna fyrir öryggi og trausti þrátt fyrir allar aðstæður í kring.

****

Maður má ekki brjóta á réttindum annarra né taka frá þeim land þeirra, frið, kærleika, reisn eða neinar efnislegar eða siðferðilegar eignir.

Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður festir fyrst rætur í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illgjarnra lönguna verður að uppræta úr huganum.

Andleg óeigingirni er leiðin sem maður mun náttúrulega laða að sér gnægð og blessanir munu streyma til þeirra úr uppsprettum sem þeir þekkja og uppsprettum sem þeir þekkja ekki. Það er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun stöðugt á því sem aðrir hafa, jafnvel þótt þeirra eigin kistur séu yfirfullar af gulli.

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn ekki þekkt hamingju.

****

Eftir nokkurra ára hjónaband spyrja þúsundir eiginmanna og eiginkvenna sig:

"Hvert fór ástin okkar?"

Svarið fyrir þetta fólk er: Hann var gleyptur af eldi óhóflegrar eftirlátssemi og var yfirbugaður af eigingirni og vanvirðingu.

Þegar þessir dökku eiginleikar komast inn í hjartað, breytist ástin í ösku

Þegar karl og kona fara illa hvort með hvort annað, eyðileggja þau hamingjuna saman að eilífu.

Karlmaður ætti að hjálpa konu að sýna fram á góða eiginleika hennar og láta hana finna að hún er ekki með honum bara til að uppfylla langanir hans, heldur sem förunautur á veginum, sem hann ber virðingu fyrir og metur að verðleikum og sem hann telur vera tjáningu á æðstu þáttum lífsins.

Konur ættu að líta á karla á sama hátt

****

Ef þú berð rangan áburð á rætur trésins verður ávöxturinn rýr og hægfara. Á sama hátt, þegar einstaklingur nærir vináttutréð með eigingjörnum tilfinningum, þá skekkja óverðugir hvatir hans ávexti þeirrar vináttu og spilla þeim.

Að hafa áhuga á einhverjum einfaldlega vegna þess að viðkomandi er ríkur eða áhrifamikill og getur gert eitthvað fyrir okkur getur ekki kallast vinátta. Á sama hátt er það ekki heldur vinátta að laðast að einhverjum vegna fallegs andlits þeirra. Þegar það andlit missir æskulegan og heillandi sjarma sinn, mun „vináttan“ hverfa og heyra fortíðinni til.

****

Góðverk sem göfugmenni vinna til að hjálpa öðrum ættu ekki að vera gerð fyrir frægð og frægð eða til að fullnægja egóinu, heldur ættu öll verk að vera unnin af kærleika til Guðs og til að leita velþóknunar hans.

****

Þeir sem njóta þess að baktala, rægja og slúðra um aðra munu aldrei kynnast gleðinni sem fylgir því að hjálpa öðrum með uppörvandi orðum og

viturlegum ráðum. Hörð fordæming dregur úr kjark hins brotlega og vekur reiði hans.

Flestir eru meðvitaðir í hjörtum sínum um veikleika sína og sársaukafull meðfædd sár, og þau er ekki hægt að lækna með ætandi áreitni og sviðandi ávítum, heldur frekar með róandi og huggandi ástarsmyrsli.

***

Drottinn, leyfðu mér að gera það sem þú vilt að ég geri og leyfðu mér ekki að láta metnað minn eða langanir stjórna mér. Hjálpaðu mér að framkvæma þau verk sem munu gera þennan heim að betri stað á allan hátt, svo að hugsanir mínar og gjörðir megi kunngjöra dýrð þína og minna aðra á þig.

***

Svefn er blessun, því hver sem vandamál þín kunna að vera, þá losnarðu við þau þegar þú sofnar. En þú verður að læra hvernig á að losa þig meðvitað við vandamál á meðan þú ert vakandi. Ef þú hefur aldrei smakkað sykur, munt þú ekki þekkja sætleikann hans. Á sama hátt, nema þú nýtir möguleika hugans til fulls, munt þú ekki geta metið undursamlegan kraft hans.

***

Á meðan hans virðulegi dómarinn var að kveða upp lokaákvörðun sína í viðkvæmu máli sem þýddi líf eða dauða fyrir annan einstakling, var hann á sama tíma að hugsa um heimilisvandamál sem höfðu komið fyrir hann þann daginn og var í uppnámi yfir því að reglum hans heima fyrir var ekki framfylgt!

Ef slíkur dómari fellur úrskurð sem leiðir til dauða saklauss manns vegna einbeitingarskorts, þá mun hann standa sakaður og dæmdur frammi fyrir æðsta dómara, dómara allra synda: alheimslögmálinu sem

þekkir engan manngreinarálit og þar sem ekkert pláss er fyrir kæruleysi.

****

Ég man enn þegar ég upplifði óvænta upplifun; handan við ský hugleiðinganna birtist skyndilega dögun andlegrar sælu og yfirbugaði tilveru mína.

Þessi blessaða upplifun fór fram úr öllum væntingum, þar sem ég fann ólýsanlega gleði og ljós sælunnar lýsti upp öll dimmu króka meðvitundarinnar og burtrekaði skugga ruglings og spurninga.

Þetta ljós – eins og röntgengeisli – skarst í gegnum hrjúfa hluti og sýndi mér hluti sem lágu handan við venjulegan sjóndeildarhring, austur og vestur, norður og suður, fyrir framan mig og aftan mig, fyrir ofan mig og fyrir neðan mig, inni í mér og í kringum mig og alls staðar.

****

Eyðileggjandi efi hefur svipaða áhrif og lömun. Hann hindrar uppbyggilega hugsun og skerðir viljastyrk.

Það virkar sem hindrun fyrir góðverk æðri máttarvalda og lögmál alheimsins og kemur í veg fyrir að blessun Guðs nái til sálarinnar. Það færir einnig kvíða og hjálparleysi.

Hann stendur gegn velgengni og hafnar hugmyndum vegna óskynsamlegra tilfinninga og ástríðna sem stafa af fáfræði, fordómum, óréttlátri hlutdrægni eða stjórnlausum tilfinningum og ástríðum.

****

Andleg endurfæðing þýðir að losa sig úr búri fáfræðinnar og sleppa undan takmörkuðum meðvitundarþvingunum.

Mannlífið getur stundum verið mjög fallegt, en að tengjast því er eins og að setja paradísarfugl í þröngt

búr. Ef þú opnar búrhurðina gæti fuglinn hikað við að fljúga út vegna þess að hann hefur vanist því.

Þessi fallegi fugl er hræddur og vill ekki yfirgefa búrið og snúa aftur til þess ótakmarkaða frelsis sem hann kom frá, heldur kýs frekar að vera á litlu og takmörkuðu svæði sem er ekki í samræmi við eðli hans.

Þannig venst mannssálin líkamanum og verður fangi hans, ómeðvituð um að hún er hluti af óendanlegu alheiminum og að jarðnesk tilvist hennar er tímabundin og hún verður að snúa aftur til himneskra heimkynna sinna.

Og að frelsa meðfædda visku frá hömlum og takmörkunum líkamans er það sem ég kalla andlega endurfæðingu.

****

Það eru engin takmörk fyrir krafti hugans. Einbeittu þér að þessari hugmynd og fylltu hugann af drifkrafti til að ná árangri og ákveðni til að vinna jákvætt að markmiðum þínum. Haltu áfram að ýta hugsunum þínum í átt að hærri árangri. Ef þú öðlast andlegan auð, þá munu allar aðrar tegundir auðs og velmegunar vera innan seilingar.

****

Þegar einstaklingur getur ekki uppfyllt löngun með eigin krafti, leitar hann til Guðs í bæn. Þannig afhjúpar hver bæn sem borin er fram hulda löngun innra með sér. En með því að finna Guð hverfa allar langanir og allar óskir uppfyllast.

****

Maður verður að gera sitt besta og vera hlutlaus, óhlutdrægur og laus við takmarkandi tengsl.

Hann ætti einnig að veita sérstaka athygli þeim fræðum (atburðum og aðstæðum) sem lífið setur fyrir

hann því þau innihalda þá lærdóma sem hann þarf að læra.

***

Göfug alþjóðleg markmið verða að vera innleidd í þennan heim og hugsjónir verða að vera teknar upp sem lyfta mannkyninu á hátt stig, fínpússa hugsanir þess, hamla löngunum þess og skerpa göfug hæfileika þess.

Þetta er hægt að virkja með andlegum fordæmi og góðum námskrám, ekki með ofbeldi og eyðileggjandi stríðum. Stjórnmálaleg völd eru hættuleg án andlegra meginreglna til að stjórna þeim og leiðbeina þeim.

Þegar ég á við andlegar meginreglur, þá á ég ekki við tilteknar kenningar, sértrúarsöfnuði eða trúarbrögð, heldur alheimslögmál: lögmál réttlætis og dyggðar sem eiga við um alla og færa þeim gæsku, vellíðan og frið.

***

Sérhver einstaklingur býr undir tré óska sinna, sem uppfyllir allar langanir þeirra. Þetta tré er viljastyrkur. Mannlegur vilji, sem er spegilmynd af guðdómlegum vilja, býr í eðli sínu yfir kraftinum til að láta vonir og óskir manneskjunnar rætast.

En sá sem ekki kann að stjórna óskum sínum, löngunum og hugsunum ætti að þakka Drottni sínum þúsund sinnum því óagaðar hugsanir hans rætast ekki samstundis, annars myndu villtar langanir valda sjálfvirkri birtingu rándýrra, gráðugra tígrisdýra sem rífa í sundur ró sálarinnar, kremja bein hamingjunnar og breyta vini andlegs friðar í hrjóstrugt land.

Maður ætti að varast að dvelja við og hugsa stöðugt um ótta, mistök, veikindi og fáfræði, svo að þessar neikvæðu hugsanir komi ekki fram eins og skrímsli úr myrkri hins óþekkta og skapi alvarleg

vandamál sem erfitt er að takast á við eða stjórna. Neikvæðar hugsanir valda einstaklingnum ekkert nema skaða; því ætti að skipta þeim út fyrir jákvæðar hugsanir ef maður þráir gott fyrir sjálfan sig og aðra.

****

Þegar við áttum okkur á því að hæfileikarnir sem við þurfum til að hugsa, tala, finna eða bregðast við koma allir frá Guði og að hann er alltaf með okkur, innblæs okkur og leiðbeinir okkur, losnumst við þegar í stað við óróa.

Með þessari uppgötvun koma blikur af hreinni gleði og stundum sökkvir vera mannsins sér í djúpa uppljómun sem þegar í stað rekur burt hugsanir um ótta.

****

Sérhvert orð, gott eða slæmt, skilur eftir sig titring sinn – spor sín – í líkama, heila og lífsorku hugsunarinnar í formi tilhneiginga og langana. Þannig skilur titringur alls máls eftir jákvæða eða neikvæða tilhneigingu í huganum. Sá sem hefur frelsað sig frá hvötum til að afbaka sannleikann skapar í sjálfum sér gríðarlegan styrk, þannig að hann mun ekki bera falskt vitni og öll orð hans verða sönn.

****

Ó Drottinn, gef mér styrk til að nota rödd mína til að þjóna sannleikanum með því að tala sæt, gagnleg og hressandi orð.

Spilaðu ódauðlegar laglínur þínar á flautu lífs míns svo að ég megi njóta blessunar af titringi helgra laga þinna.

****

Ó, ástkæri geimsins
Ég sé andlit þitt skína í glóandi gimsteinum
Og ég sá roða þinn í rósablöðunum

Og ég heyri rödd þína í fuglasöngnum og ég er hugfanginn
Og ég dreym um að ég muni hitta þig í hverju hjarta
Ég er yfirbugaður af gleði
Yfirgnæfir lýsingu

Frelsi frá ótta

Meistari Paramhansa Yogananda

Allt í alheiminum er samsett úr orku eða titringi. Titringur máls er öflugri birtingarmynd eða tjáning en titringur hugsana. Hugsanir allra manna sveiflast um eterinn. Vegna þess að hugsanir hafa hátt titringsstig hafa þær ekki enn verið opinberaðar. Sem betur fer þekkjum við ekki hugsanir allra!

Með því að ýta á eða snúa útvarpshnappunum (og með öðrum hætti nú til dags) geturðu heyrt mismunandi laglínur og hljóð. Ef ekki væri fyrir meðfædda meðvitund í lögum etersins sem útvarpsbylgjur ferðast um til móttakarans, myndirðu heyra öll útsendingarhljóðin í einu.

Guð skapaði eterinn og innblés mannshugann til að finna leiðir til að senda og taka á móti titringi í gegnum þennan miðil. Útvarpsbylgjur reiða sig á eterinn til útbreiðslu sinnar og rafmagn til sendingar og móttöku. Þessar titrandi útvarpsbylgjur eru hugmyndir sem sendar eru um geiminn til hvaða ómsveifluviðtækis sem er.

Þegar þú ert nálægt ástvini skynjar þú hugsanir þeirra, en þú gætir ekki getað skynjað hugsanir einhvers langt í burtu nema þú búir yfir mjög þróaðri skynjun. Þeir sem iðka reglulega einbeitingu og hugleiðslu upplifa djúpa ró og hugsanir þeirra verða

fágaðri vegna þessarar iðkunar, sem gerir þeim kleift að skynja hugsanir og áform annarra jafnvel úr fjarlægð!

Við erum öll mannleg sendandi og móttakandi: þú tekur á móti hugsunum annarra í gegnum hjartað, miðju tilfinninganna, og þú sendir þínar eigin hugsanir í gegnum andlegt auga þitt, miðju einbeitingar og vilja. Loftnet þitt er í heilanum, miðju æðri, innsæisvitundar. Ímyndaðu þér að þú sért langt frá heimilinu og viljir vita hvað er að gerast þar. Ef skynfærin þín eru mjög róleg og hugurinn rólegur, munt þú geta skynjað tilfinningar og hugsanir fjölskyldunnar heima. Þegar þú býrð yfir mikilli einbeitingarhæfni geta hugsanir þínar komist hvert sem er og skynfærin hlaðast lífsorku.

Fjarlægð er afstæð vegna þess að orka þjappar rýminu saman. Fjarlægð minnkar með þróun samskiptatækni. Ímyndaðu þér að þú værir sofandi og dreymir um að fljúga til annars lands, taka síðan lest til borgar og sigla svo til eyju og stoppa í nokkrum höfnum á leiðinni. Allt þetta gerist á nokkrum mínútum í draumnum vegna þess að engar fjarlægðir eru í hugsunarheiminum.

Allur heimurinn og geimurinn eru til sem hugmynd, og þar liggur kraftur hugans. Ég get lokað augunum og hugsað um hluti þúsundir kílómetra í burtu. Rúm og tími eru einungis hugrænar hugmyndir. Hver er munurinn á heitu kaffi og köldum ís í draumi? Þegar þú vaknar áttarðu þig á því að ísinn í draumaheiminum var bara hugmynd, og heita kaffið var líka hugmynd - báðar voru einfaldlega mismunandi hugmyndir. Hugurinn býr yfir almætti og alvitur krafti. Hugurinn sem ég er að tala um er hugur Guðs. Og rétt eins og hann er alls staðar nálægur í gegnum hugsun, erum við það líka.

Þegar þú reynir að hlusta á útvarpið heyrirðu stundum truflanir fylgja útsendingunni. Á sama hátt, þegar þú reynir að áorka einhverju þýðingarmiklu í lífinu, upplifir þú aðra tegund af truflunum sem reyna að hindra og hindra framfarir þínar. Þessi truflun er slæmur venja.

Ótti er önnur tegund truflunar sem hefur áhrif á sálfræðina. Eins og góðar eða slæmar venjur getur ótti verið bæði uppbyggilegur og skaðlegur. Til dæmis, þegar eiginkona segir: „Maðurinn minn verður reiður ef ég fer út í kvöld, svo ég geri það ekki," er hún knúin áfram af uppbyggilegum, vingjarnlegum ótta. Það er munur á vingjarnlegum ótta og huglausum ótta. Ég er að tala hér um vingjarnlegan ótta sem gerir mann varkáran við að skaða ekki aðra að óþörfu. Huglaus ótti lamar viljann. Fjölskyldumeðlimir ættu aðeins að finna fyrir vingjarnlegum ótta og ættu ekki að vera hræddir við að segja hver öðrum sannleikann. Að hegða sér af skyldu eða fórna persónulegum löngunum í þjónustu og kærleika við annan er miklu betra en að gera það af ótta. Jafnvel þegar maður forðast að brjóta gegn guðlegum lögum ætti það að vera af kærleika til Guðs, ekki ótta við refsingu.

Ótti á rætur að rekja til hjartans. Ef þú finnur fyrir læti vegna veikinda eða slyss ættirðu að anda djúpt, hægt og á jöfnum hraða nokkrum sinnum og slaka á við hverja útöndun. Þetta mun hjálpa blóðrásinni að komast aftur í eðlilegt horf. Ef hjartað er sannarlega rólegt munt þú ekki finna fyrir ótta yfir höfuð.

Kvíði vaknar í hjartanu vegna sársauka. Þannig sjáum við að óttinn á rætur sínar að rekja til fyrri reynslu. Kannski hefur einstaklingur dottið og brotið fótinn áður og óttast því að endurtaka sömu reynsluna. Að dvelja stöðugt við slíkar sársaukafullar

upplifanir lamar vilja og taugar, sem getur leitt til annars falls og fótbrots! Þar að auki, þegar hjartað lamast af ótta, fellur lífsþróttur líkamans niður á lægsta stig, sem gerir sjúkdómsörkum kleift að ráðast inn og skaða líkamann.

Það er varla til manneskja sem ekki óttast veikindi. Ótti var gefinn mönnum sem varúðarráðstöfun til að forðast sársauka, ekki til að magna hann upp eða dvelja stöðugt við. Stöðug upptekinn af ótta hindrar viðleitni okkar til að forðast erfiðleika og leysa vandamálin sem við stöndum frammi fyrir. Varkár ótti byggist á visku, eins og að íhuga til dæmis að ákveðinn matur sé óhollur þrátt fyrir löngunina til að borða hann. Ótti við veikindi felur í sér veikindi. Fólk veldur veikindum sínum einfaldlega með því að hugsa um þá. Ef þú ert stöðugt hræddur við að fá kvef, verður þú viðkvæmari fyrir þeim, sama hvað þú gerir til að forðast þá. Ekki lama vilja þinn og taugar af ótta. Þegar kvíði loðir við þig gegn vilja þínum, hjálpar þú til við að skapa þá upplifun sem þú óttast. Það er líka óskynsamlegt að umgangast - óhóflega - þá sem tala stöðugt um veikindi sín og veikleika. Að einbeita sér að þessum málum getur hjálpað til við að sá fræjum ótta í huga þínum. Þeir sem óttast berkla, krabbamein eða hjartasjúkdóma ættu að útrýma þessum ótta úr hugsunum sínum svo þeir valdi ekki þessum óæskilegu aðstæðum yfir sig. Hvað varðar sjúka og aldraða þurfa þeir skemmtilegt og styðjandi umhverfi, umkringt fólki með sterkt og jákvætt skap, til að hvetja þá og lyfta þeim upp. með jákvæðum hugsunum og tilfinningum Hugsun hefur mikinn kraft Starfsfólk sjúkrahúsa veikist sjaldan þökk sé sjálfstrausti sínu; sterkar hugsanir þeirra endurnæra þau og veita þeim stöðuga orku.

Þess vegna er best að segja ekki öðrum frá aldri þínum þegar þú eldist. Um leið og þú gerir það sjá þeir aldur þinn endurspeglast í útliti þínu og tengja það við minnkandi heilsu og lífsþrótt. Hugmyndin um öldrun skapar kvíða og rænir mann lífi og orku. Haltu því aldri þínum leyndum fyrir sjálfum þér. Við ættum að minna okkur á að við erum ódauðlegar verur, að við erum blessuð með góða heilsu og að heimurinn er fullur af gæsku.

Þess vegna ætti varúð að ráða ferðinni framar ótta. Fyrirbyggjandi aðgerðir ættu að vera gerðar og allt kapp lagt á að útrýma orsökum sjúkdóma og losna við ótta. Sýklar eru svo algengir alls staðar að ef fólk hræðist þá gæti það ekki notið lífsins. Jafnvel með öllum nauðsynlegum heilbrigðisráðstöfunum, ef maður gæti skoðað heimili sitt undir smásjá, myndi maður missa matarlystina og löngunina til að borða.

Hvað sem þú óttast, snúðu hugsunum þínum frá því. Láttu Guð um það vera og styrktu traust þitt á honum. Mikil þjáning er venjulega af völdum kvíða. Hvers vegna að þjást þegar veikindi hafa ekki einu sinni komið upp ennþá? Þar sem flestir veikindi stafa af ótta, mun það að sleppa óttanum frelsa þá samstundis og lækning mun eiga sér stað strax. Á hverju kvöldi, áður en þú ferð að sofa, staðfestu við sjálfan þig: „Guð er með mér, og hver sem hefur Guð með sér hefur ekkert að óttast.“ Umkringdu þig huglægt anda Guðs og alheimsorku hans, í þeirri trú að sérhver sýkill sem ræðst á þig verði sleginn niður. Að endurtaka „Ó, Guð, hinn almáttugi“ eða „Ó, Drottinn, hjálparinn“ af fullu trausti mun vernda þig, styrkja þig og láta þér líða vel og heilbrigðan. Ef þú ert í sátt við Guð mun sannleikur hans flæða inn í þig og þú munt vita að í kjarna þínum ert þú andi sem er ósnert af erfiðleikum og ódauðlegur.

Alltaf þegar þú finnur fyrir ótta, leggðu lófa þinn á hjartað og nuddaðu því frá vinstri til hægri á meðan þú segir: „Ó, Drottinn, fjarlægðu þennan ótta frá mér og frelsaðu huga minn og hugsanir frá allri truflun.“ Rétt eins og það eru leiðir til að losna við útvarpstruflanir, þá mun óttinn hverfa með hjálp Guðs ef þú nuddar hjartað stöðugt frá vinstri til hægri og einbeitir þér stöðugt að því að útrýma ótta úr hjarta þínu og þú munt finna fyrir guðdómlegri gleði sem fyllir alla veru þína.

Ótti er alltaf með manninum og hægt er að losna við hann með því að hugsa um Guð og finna fyrir nærveru hans

Treystu á Guð og vertu einlægur í öllu sem þú gerir. Það eru margir sem eftirherma; ekki bæta nafni þínu við langan lista þeirra. Náðu tökum á því sem þú gerir og gerðu það á einstakan hátt sem enginn hefur gert áður. Sviðið er opið fyrir sköpunargáfu svo lengi sem löngunin er einlæg og viljinn er til staðar. Öll náttúran bregst við þér þegar þú ert í sátt við Guð.

Fólk setur oft sjálft sig í fyrsta sæti, en við ættum að hugsa um aðra og hjálpa þeim eftir bestu getu, óska þeim alls hins besta eins og við óskum sjálfum okkur. Þegar við gerum þetta fúslega og af öllu hjarta finnum við fyrir því að samúðarhringur okkar stækkar og ástúðartengslin milli okkar og annarra dýpka og styrkjast.

Í umhverfi með 1.000 íbúa, ef allir hegðuðu sér vinsamlega, þá myndi hver einstaklingur eiga 999 vini. En ef allir í því umhverfi hegðuðu sér eins og óvinir við aðra, þá myndi hver einstaklingur eiga 999 óvini.

Að sigra hjörtu fólks með krafti kærleikans er mesti sigur sem nokkur getur náð í lífinu. Reyndu alltaf að hugsa um það góða í öðrum og þú munt finna

allan heiminn við fætur þér. Þetta var stórkostlegasti árangur þessara miklu manna sem lifðu og dóu fyrir aðra. Þeir sem búa yfir miklum efnislegum mætti og lifa aðeins fyrir sjálfa sig eru fljótt huldir gleymskunnar dái. En þeir sem lifa fyrir aðra verða að eilífu minnst. Spámennirnir höfðu ekki gullhásæti á jarðneskri dvöl sinni, heldur sitja þeir á hásæti kærleikans í hjörtum milljóna manna. Þetta er besta hásætið sem nokkur manneskja getur setið á.

Maður kemur grátandi í þennan heim á meðan allir aðrir fagna komu hans. Hann verður að vinna og þjóna á úthlutaðri ævi sinni svo að þegar tíminn kemur til að yfirgefa þennan heim, fari hann brosandi á meðan heimurinn syrgir hann.

Guð skapaði þennan heim svo að mannkynið gæti notað vitsmuni sína til að öðlast andlega þekkingu og skilið að guðdómleg hugsun er öflugt afl og þessum krafti ætti að beina á réttan hátt til að gagnast sjálfum sér og öðrum.

Ef Guð hefði ekki veitt okkur kærleika með því að gróðursetja hann í hjörtum okkar, hefðum við aldrei kynnst mannlegum kærleika yfir höfuð. Þar sem Guð er svo örlátur og kærleiksríkur gagnvart okkur, ætti hann að vera tilgangur okkar og markmið leit okkar. Hann vill ekki þröngva sér upp á okkur, en engin hamingja er hægt að ná án þess að hugsa um hann og tengjast honum.

Hin dularfulla leið sem líkami og hugur starfa, sem Guð hefur aðgreint okkur frá öllum öðrum verum

Sérhvert annað undur og kraftaverk í lífinu ætti að vera nægjanleg hvatning til að fá okkur til að ætla okkur að leita að því og finna það.

Sá sem reynir þetta af einlægni og heiðarleika mun ná árangri í viðleitni sinni og ná markmiði sínu

Þegar ég lagði af stað á þessa braut var líf mitt í upphafi kaotiskt og óskipulagt, en með ítrekuðum tilraunum og þrjóskri áreynslu fóru skýin að hverfa og hlutirnir urðu ljósir á undraverðan hátt. Allt sem gerðist mér var óyggjandi sönnun fyrir tilvist Guðs og möguleikanum á að tengjast honum og þekkja hann í þessu lífi. Ó, rósemin, hugarróin og innri rósemin sem leitandi upplifir þegar hann finnur Guð! Heimurinn verður þá bjartur og brosandi, allt verður í lagi og ekkert mun geta innrætt ótta í hjartað.

Þannig verðum við að takast á við áskoranir og berjast lífsins baráttu með þeirri dirfsku og hugrekki sem sæmir börnum lífsins og ljóssins

Að uppgötva fjársjóðina

Kennari: Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Er til kraftur í alheiminum sem getur afhjúpað námur auðs og auðs og afhjúpað fjársjóði sem ekki voru teknir með í reikninginn og sem við höfum aldrei dreymt um áður?

Er einhver kraftur í alheiminum sem við getum leitað til og reitt okkur á í leit að heilsu, hamingju og andlegri uppljómun?

Upplýstir kennarar staðfesta tilvist þessa afls og hafa sýnt fram á virkni þeirra laga og meginreglna sannleikans sem munu virka fyrir mannkynið ef það reynir þau með opnum huga.

Árangur í heiminum er ekki eingöngu háður þjálfun og sjálfbærni, heldur einnig ákveðni til að nýta sér þau tækifæri sem í boði eru.

Tækifæri lífsins koma ekki af tilviljun; þau eru sköpuð og mynduð. Mannverur hafa skapað öll þau tækifæri sem hafa

verið og eru í boði fyrir þær (hvort sem er í þessu lífi eða í fjarlægri fortíð, þar á meðal fyrri lífum eða jarðvistum). Þar sem þær hafa skapað þessi tækifæri verða þær að nota þau og njóta góðs af þeim til fulls og á besta mögulega hátt.

Ef við notum allar tiltækar ytri leiðir og auðlindir, auk náttúrulegra hæfileika okkar, til að sigrast á öllum hindrunum sem kunna að standa í vegi okkar, munum við rækta þá krafta sem Guð hefur gefið okkur: þá óendanlegu krafta sem spretta upp úr djúpi tilveru okkar. Við búum yfir tveimur miklum krafti: krafti hugans og krafti viljans, og við verðum að nota þessar tvær helgu gjafir til fulls.

Árangur eða mistök einstaklings fer eftir eðli og mynstri vanabundinnar hugsunar. Hvort er öflugra í lífi einstaklingsins: hugsanir um velgengni eða hugsanir um mistök? Ef hugsunin er neikvæð oftast, þá duga jákvæðar hugsanir ekki til að laða að velgengni. En ef einstaklingur hugsar heiðarlega, þá mun hann finna það sem hann leitar að og ná markmiði sínu, jafnvel þótt hann finni fyrir myrkri.

Sérhver maður ber ábyrgð á sjálfum sér. Enginn annar mun svara eða greiða reikning fyrir hans hönd á efsta degi.

Starf okkar í heiminum, þar sem fyrri gjörðir okkar hafa komið okkur fyrir, er eitthvað sem enginn annar gæti áorkað. Og starf okkar telst aðeins farsælt þegar það þjónar meðbræðrum okkar á einhvern hátt.

Ekki ætti að dvelja við neitt vandamál eða endurskoða það stöðugt. Látum málin hvíla sig um stund og þau geta leyst sig af sjálfu sér. Hins vegar ætti maður ekki að vera sofandi svo lengi að maður missi hæfileikann til að greina. Hvíldartímabil ætti að nota til dýpri íhugunar og til að ná kyrrlátum sjóndeildarhring í sálinni.

Þegar þú ert í sátt við sjálfan þig munt þú geta hugsað skýrt um allt sem þú gerir. Jafnvel þótt hugsanir þínar dreifist munt þú geta safnað þeim saman og endurbeitt þeim. Hæfni til að ná þessari helgu sátt er hægt að öðlast með áreynslu og æfingu.

Auk jákvæðrar hugsunar eru viljastyrkur, vinnusemi og þrautseigja nauðsynleg til að ná árangri. Allar ytri birtingarmyndir og fyrirbæri eru afleiðing viljastyrks, en þessi kraftur er oft ekki notaður meðvitað og skynsamlega.

Það er sjálfvirkur vilji, rétt eins og það er meðvitaður vilji, og drifkrafturinn á bak við allar athafnir er óhagganlegur ákveðni eða viljastyrkur, án hans getur einstaklingur ekki gengið, talað, unnið, hugsað eða fundið. Þess vegna er viljastyrkur hvati allra athafna, og að nýta sér ekki þessa virkni þýðir algjört aðgerðaleysi og sljóleika, bæði líkamlega og andlega. Menn nota viljastyrk jafnvel til að hreyfa hendurnar, og það er ómögulegt að lifa án þess að nota þennan kraft.

Sjálfvirkur viljastyrkur er ómeðvituð notkun viljastyrks. Meðvitaður vilji er lífsorka sem fylgir ákveðni og fyrirhöfn; hann er orkugjafi sem verður að beina skynsamlega og hugsi. Þegar einstaklingur þjálfar sig í að nota skynsamlegan, hugsunarríkan viljastyrk, frekar en ómeðvitaðan, sjálfvirkan viljastyrk, verður hann einnig að tryggja að vilji hans sé notaður á gagnlegan og uppbyggilegan hátt, ekki í skaðlegum tilgangi eða til að eignast ómerkilega og gagnslausa hluti.

Til að rækta sterkan og áhrifaríkan vilja verður maður að ætla sér og ákveða að gera hluti sem maður taldi áður ómögulega. Byrjaðu á auðveldari verkefnum og þegar sjálfstraust, styrkur og viljastyrkur eykst skaltu smám saman reyna að gera þau sem eru krefjandi og erfiðari.

Í fyrsta lagi verður maður að tryggja að gott og göfugt markmið sé sett og leitast við að ná því af öllum kröftum og getu, með algjörri neitun á að gefast upp eða viðurkenna mistök, sama hvaða hindranir standa í vegi fyrir því.

Maður verður að nota allan vilja sinn til að ná tökum á verkefni strax og ekki sóa orku eða skilja hluti eftir óklárаða áður en lagt er af stað í nýtt ævintýri.

Friður sé með þér

Hvernig á að lesa siðferði annarra

Að rannsaka siðferði annarra gerir mann meðvitaðri um hluti sem geta hjálpað honum að bæta eigin persónuleika. Hins vegar er neikvætt siðferðisnám í andstöðu við sannleika og samvisku og hefur skaðlegar afleiðingar.

Allir forðast „leynilögreglu siðferðis“ sem hefur það eina markmið að afhjúpa og rægja aðra. Margir þeirra sem njóta þess að gagnrýna aðra þola ekki gagnrýni sjálfir, jafnvel þótt þeir búi yfir einmitt þeim göllum og göllum sem þeir harma að sjá hjá öðrum, samkvæmt „hreinni“ samvisku sinni.

Rannsókn á persónuleika er sérstaklega mikilvæg af einni grundvallarástæðu: við þurfum stöðugt að taka eftir góðum eiginleikum í öðrum og rækta þá dyggðir innra með okkur. Ég rannsaka persónuleika þegar ég þarf að eiga viðskipti við ákveðið fólk. En val mitt kemur frá allt öðru sjónarhorni. Stundum leyfi ég einhverjum sem ég þekki sem er óvingjarnlegur að vera með mér í von um að þeir muni njóta góðs af því. Ef þeir bregðast við andlegri leiðsögn minni sér til góðs, munu þeir breytast til hins betra; ef ekki, þá hef ég gert mitt besta.

Ég er eins og læknir sem leggur sig fram við veikindi til að hjálpa sjúklingnum. Allir læknar taka þessa áhættu vegna þess að þeir þrá að þjóna og hjálpa. Það sama á við um andlega lækninn. Hann tekur að sér að skoða aðra og benda á veikleika þeirra og sársauka til að hjálpa þeim að bæta sálir sínar.

Jesús sagði: „Dæmið ekki, ella munuð þér líka dæmdir verða“ (og í Kóraninum lesum við: „Sannlega er einhver grunur synd“). Þetta er skýr fordæming á gagnrýni sem er knúin áfram af illri ásetningu og löngun til að skaða aðra. Slík hegðun er hörð og spillir andrúmslofti vináttu og ástúðar meðal fólks. Gagnrýni er algjörlega gagnslaus nema hún sé borin fram með ósviknum kærleika og þegar hinn aðilinn þráir hana. Hún ætti aðeins að vera veitt með það í huga að hjálpa viðkomandi. Þeir sem hafa lært sjálfstjórn eiga rétt á að hjálpa öðrum. Frá þessu sjónarhorni er siðfræðinám bæði áhrifaríkt og þess virði.

Ein grein persónuleikarannsókna byggir á líkamsbyggingu. Sagt er að allir áberandi eiginleikar einstaklings endurspeglist greinilega í líkama hans. Þessa fullyrðingu er ekki hægt að alhæfa því ekki allir lífeðlisfræðilegir eiginleikar eða birtingarmyndir spá nákvæmlega fyrir um sálfræðilegt líf.

Aristóteles rannsakaði líkamsbyggingu sem leiðarvísi til að skilja persónuleika. Indverskir meistarar fara enn lengra og dýpra. Þeir segja að grundvallarhugmyndir mannlífsins opinberist í augunum. Og þótt augun opinberi innstu leyndardóma sálarinnar - ekki aðeins þessa lífs heldur einnig fyrri jarðvista - getur aðeins hugur upplýsts meistara lesið og greint þessar innsýnir.

Stundum ertu að ganga niður götuna og skyndilega tekurðu eftir einhverju í augum

vegfaranda og segir við sjálfan þig: „Mér líður ekki vel með þessum einstaklingi“ eða „Mér líkar vel við þennan einstakling“, allt eftir aðstæðum.

Augun segja alla söguna. Ótti, reiði, öfund, græðgi, örlæti, ást, hugrekki, andleg málefni og allir góðir og slæmir eiginleikar endurspeglast í augunum. Leyniþjónustumenn geta stjórnað andlitsvöðvum sínum svo að svipbrigði þeirra svíki ekki fyrirætlanir þeirra. En þeir geta ekki falið eða fjarlægt grunsemdir úr augum sínum (þess vegna nota sumir dökk gleraugu!). Augu jógans eru hins vegar kyrr vegna þess að hann hugleiðir hinn kyrrláta, friðsæla guðdómlega anda.

Sérhver andlits- og líkamseiginleikar hafa verið rannsakaðir. Jafnvel áberandi högg á höfðinu hafa verið greindir. En útlit segir ekki alltaf alla söguna og mismunandi menningarheimar draga mismunandi ályktanir af athugunum sínum og rannsóknum. Sumir segja að of þungt fólk sé nautnagjarnt og fælt við vinnu, en grannt fólk sé andlegra.

Caesar var varkár gagnvart Cassiusi, sem hann taldi ógn við völd sín. Sumir rithöfundar settu fram kenningar um að grannir menn hugsi of mikið og þess vegna skorti þeir hold. Sagan sýnir þó að bæði grannir og of feitir menn hafa verið góðir stjórnendur.

Ef þú ert stöðugt of þungur núna, þá hefur þú verið það oft áður (í fyrri jarðvistum). Eða ef þú ert stöðugt grannur, þá hefur þú verið það í nokkrum fyrri jarðvistum. Þú hefur erft tilhneigingu til að vera of þungur eða grannur frá fortíðinni. Og sama hvað þú borðar, þá er sú hugsun ríkjandi og færari um að birtast.

Líkamleg hugsun, sem vísindi sem miða að því að túlka mannlegt eðli, er sönn vísindi ef við tökum tillit til þess að allar hugsanir sem hafa farið um huga

mannsins í gegnum margar jarðvistir hans birtast í líkama hans. Hins vegar krefst þetta skarps innsæis upplýsts andlegs kennara til að greina til fulls og nákvæmlega einkenni líflegs hugsunar hjá viðkomandi.

Sókrates var til dæmis afar ljótur. Einu sinni hitti hann mikinn stjörnuspeking sem sagði við hann: „Sókrates, þú ert versti og illgjarnasti maðurinn sem ég hef nokkurn tíma séð.“ Lærisveinar Sókratesar voru mjög reiðir stjörnuspekingnum, en kennari þeirra svaraði: „Þú hefur rétt fyrir þér, ég var allt þetta áður fyrr, en þó að ég hafi nú sigrast á þessum viðurstyggilegu eiginleikum með visku, þá eru verk mín enn prentuð á þennan líkama, sem gerir hann hræðilegan.“

(Þetta minnir okkur á tilkomu eins þekktasta arabíska rithöfundarins í gegnum aldirnar: Abu Bahr al-Jahiz, sem sagt var um :)

Ef svínið yrði umbreytt í annað sinn, þá væri það samt minna ljótt en svín Al-Jahiz.

Maður sem kemur í stað helvítis sjálfs; hann er rykkorn í hverju horni (athugasemd)

Engin tvö andlit eru nákvæmlega eins. Hvert andlit er ólíkt vegna þeirra eiginleika og einkenna sem hafa komið fram í þessu lífi og fyrri lífum. Það snýst ekki bara um að dæma fólk sem gott eða slæmt út frá núverandi útliti þeirra, hvort það er þægilegt eða óþægilegt. Frans frá Assisi var ekki líkamlega aðlaðandi, en lærisveinn hans, bróðir Makedóníus, var myndarlegur maður. En Makedóníus hafði ekki þá miklu andlegu fegurð sem Frans hafði.

Önnur rannsóknargrein sem tengist líkamsbyggingu er sjúkdómsgreining: túlkun á tilfinningum einstaklings eða því hvernig hann tjáir tilfinningar sínar með látbragði, svipbrigðum og

líkamshreyfingum, og með því að rannsaka viðbrögð hans við ákveðnum atburðum.

Tilfinningar og venjur gefa til kynna huglæga eiginleika einstaklingsins, en flestir hafa þróað með sér hæfileikann til að fela raunverulegar tilfinningar sínar vegna þess að þeir vilja ekki sýna sig öðrum.

Tveir eiginmenn heyrðu fréttirnar um að konur þeirra hefðu drukknað saman. Annar sýndi djúpa sorg en hinn þagði. Sá sem lýsti sorg sinni elskaði hins vegar eiginkonu sína minna en eiginmaðurinn sem sýndi enga vanlíðan í svipbrigðum sínum. Þannig er meingerð - skilningur á ósviknum tilfinningum og viðbrögðum - mjög djúpstætt rannsóknarsvið.

Hægt er að greina fólk nákvæmar og áreiðanlegri út frá tilfinningum þess og útliti. Ég sameina báðar aðferðirnar til að fá nákvæmasta og áreiðanlegasta greininguna. Allir sem koma til mín í þjálfun eru settir í ákveðnar aðstæður til að sjá hvernig hugur þeirra og tilfinningar bregðast við. Ef viðkomandi bregst neikvætt við reyni ég að leiðrétta það. En ég geri þetta aðeins ef viðkomandi biður mig um ráð og gefur mér vald og leyfi til að leiðbeina sér.

Sumir verða tilfinningaþrungnir af minnsta ástæðu. Vesturlenskir tónlistarmenn eru almennt mjög tilfinningaþrungnir og stór hluti vesturlenskrar tónlistar er tilfinningaþrungin vegna þess að hún snýst um sögur af mannlegri ást. Á Indlandi snýst tónlist um hugmyndina um Guð og þetta er leyndarmálið á bak við getu hennar til að róa tilfinningastorma og færa djúpan andlegan frið. Þetta þýðir ekki að allir vesturlenskir tónlistarmenn séu tilfinningaþrungnir eða að allir indverskir tónlistarmenn séu andlegir, þó þeir séu líklegastir til að vera það. Sanskrít orðið fyrir tónlistarmann þýðir „lofari Guðs“.

Þegar maður á í samskiptum við tilfinningaþrungin einstaklinga er sjaldgæft að treysta á þá eða samkvæmni þeirra. Í dag eru þeir með manni og á morgun yfirgefa þeir mann eða snúast gegn manni. Ég hef séð fólk koma í einsetuhúsið og innan fárra daga reyna að sannfæra mann um fyrirmyndar hollustu sína, en eftir stutta stund eru þeir farnir og maður sér þá aldrei aftur.

Ekkert særir mig meira en að slíta vináttu og brjóta gegn heilagleika hennar. Þegar ég gef einhverjum vináttu mína tek ég hana aldrei til baka.

Það er auðvelt að greina á milli vélrænna og hugsunartýpanna. Hin fyrrnefnda vill bregðast við, en hin síðarnefnda vill hugsa og íhuga. Báðum er þörf. Vélrænu týpurnar vilja bregðast við strax og þurfa því einhvern til að leiðbeina þeim í að beina orku sinni í andlega auðgandi athafnir. Til að hjálpa báðum týpunum að ná jafnvægi ráðlegg ég vélrænu týpunni að hugleiða og hugsa meira, og ég ráðlegg hugsunartýpunni að íhuga og bregðast meira við.

Þeir sem eru háðir slæmum venjum eins og ofáti, reykingum og áfengisneyslu ættu að vera meðhöndlaðir af varúð, því að það að koma í veg fyrir að þeir uppfylli langanir sínar elur aðeins reiði. Ef þú tekur mat frá mathátri verður hann reiður. Það er tilgangslaust að reyna að hjálpa þessum þrælum að koma til meðvitundar nema þeir sýni einlæga löngun til að bæta sig.

Þeir sem eru í andlegu jafnvægi munu þekkja Guð, Drottinn alheimsins, situr á hásæti andlegs jafnvægis og í gegnum þetta jafnvægi nýtur mannkynið fullkomins friðar.

Samkvæmt indverskri heimspeki einkennist hver manneskja af einum af þremur grunneiginleikum:

Satwa: Það er einkenni andlegs fólks sem borðar viðeigandi mat skynsamlega, tileinkar sér góðar venjur og elskar Guð.

Rajas: Þetta er einkenni þeirra sem eru stöðugt virkir, sem halda áfram að vinna allt til dauðadags.

Tamas: Það er einkenni þeirra sem fylla líf sitt af rifrildi, reiði, öfund, ánægju af kynferðislegum ánægjum, sljóleika og ruglingi og ringulreið meðal fólks.

Sérhver venja sem hindrar andlega framþróun verður að sigrast á og leitandinn verður að vera meistari í hugsunum sínum og gjörðum. Fáir vita í raun hvar þeirra besta liggur.

Með eftirfarandi aðferð er hægt að dæma hvern sem er. Níutíu og níu prósent allra falla á þessu prófi: ef þú biður einhvern um að gera eitthvað – þeim til góða – mun viðkomandi gera nákvæmlega hið gagnstæða. Af hverju? Vegna þess að þeim skortir styrk til að standast langanir sínar. Veraldlegar venjur þeirra eru djúpt rótgrónar og öflugar. Mjög oft gerir fólk ekki það sem þú leggur til – jafnvel þótt það viti að það er þeim til góða – til að sanna að þú getir ekki haft áhrif á það. Þeir sem vilja bæta sig ættu að umgangast þá sem eru sjálfstjórnaðir og rólegir. Reyndu að tengjast þeim sem eru í mikilli andlegri stöðu og þú munt njóta góðs af því. Hinir veiku ættu að umgangast þá sterku, jafnvel þá sterkustu! Glímumaður verður aðeins sterkari með því að glíma við einhvern sem er sterkari en hann sjálfur.

Sumir segja að kona sé jafn slæg og köttur. En karlmaður getur líka verið jafn slægur og refur. Kötturinn étur kanarífuglinn og situr svo kyrr eins og hugleiðandi jógi eða virðulegur öldungur og þykist saklaus í þeirri hræðilegu athöfn.

Sumir njóta þess að spilla friði og hamingju annarra. Markmið þeirra er að áreita og pirra og þeir hegða sér eins og rándýrir úlfar, ráfa um samfélagið í leit að rifrildi og slagsmálum og finna engan frið fyrr en þeir hafa raskað ró sinni og skapað spennt andrúmsloft.

Sumum tegundum fólks var líkt við skýjakljúfa, sem voru stöðugt að spjalla. Sagt var að maðurinn væri fyrst skapaður og síðan hefði guðinn Tuashtari tekið blíðu tunglsins, mýkt dúnsins úr gæsabringu, ferskleika blómanna og spjall skýjakljúfanna og blandað þessu saman til að skapa konu. Gleði mannsins var ólýsanleg. En eftir smá stund fór hann til Tuashtari og sagði: „Hvílík falleg skepna! Ég kann virkilega að meta hana, en hún talar án afláts og hefur gert líf mitt leitt. Vinsamlegast, herra minn, takið hana aftur.“ Tveimur mánuðum síðar sneri maðurinn aftur til Tuashtari og sagði: „Ég er djúpt hryggur. Vinsamlegast skilið konunni til mín.“ Síðan, eftir smá stund, kom hann aftur og sagði: „Vinsamlegast takið hana frá mér.“ En að þessu sinni svaraði Tuashtari: „Ég mun ekki! Þú verður að halda henni!“

Aumingja maðurinn! Hann gat ekki lifað með henni, en hann gat ekki heldur lifað án hennar!

Konur geta líka kvartað yfir körlum. Nema karlar og konur skilji eðli hvors annars munu þau óafvitandi og heimskulega kvelja hvort annað. Þau eru jöfn í augum Guðs. Enginn maður fæðist án konu, né kona án karls. Það er skylda beggja að skapa jafnvægi milli ytri og innri eiginleika sinna. Karlar eru frekar stjórnaðir af skynsemi en tilfinningum, en konur eru frekar knúnar áfram af tilfinningum en skynsemi. Báðar verða að leitast við að ná sálfræðilegu jafnvægi

milli skynsemi og tilfinninga til að verða heilsteyptir og heilsteyptir einstaklingar.

Sumir – Guð fyrirgefi mér að segja þetta – hegða sér eins og asnar. Þrátt fyrir miklar og langvarandi þjáningar sínar af afleiðingum kynhvötar halda þeir þrjóskulega og stöðugt áfram að næra slæma venjur sínar. Það virðist sem minni þeirra sé mjög lélegt. Þeir gleyma fljótt sársaukafullum afleiðingum lostafullrar unaðs síns og læra ekkert af reynslu sinni. Í þessu tilliti eru þeir eins og nautgripir, eða jafnvel verra!

Í náttúrunni tákna dýr af öllum gerðum allar tilfinningar og eiginleika. En mannkynið inniheldur þau öll í sér. Maður getur hegðað sér eins og snákur, úlfur, refur eða ljón. Innra með okkur liggur uppspretta helvítis eða uppspretta himinsins. Við verðum að læra að sýna í auknum mæli englalega eiginleika og göfuga eiginleika í hugsunum okkar, orðum og verkum.

Þó að það sé mögulegt að rannsaka persónuleika með því að greina augu, tilfinningar og líkamleg einkenni, eins og við höfum útskýrt, þá er besta, háleitasta og nákvæmasta aðferðin að rannsaka persónuleika með hjálp innri sýnar eða innsæis. Ef tilfinningar þínar og hugur halda ró sinni, munt þú geta skynjað eðli hverrar manneskju sem þú hittir eða hefur samskipti við á einn eða annan hátt, og tilfinningar þínar verða innsæisríkar og sannar, og enginn mun geta blekkt þig eða villt þig.

Hlutverk mitt er að bjóða alls kyns fólk velkomið til þjálfunar og aðstoðar. Það er ósanngjarnt að takmarka möguleika einhvers við eitt svið og greina þá frá aðeins einu sjónarhorni. En hvort sem sá einstaklingur breytist eða helst sá sami, þá mun innsýn segja þér meira en bara að fylgjast með augum þeirra, tilfinningum eða svipbrigðum, óháð eðli þeirra.

Innsýn er mesti greiningarmáttur okkar. Rétt eins og spegill endurspeglar það sem fyrir framan hann er sett, þannig munt þú einnig, þegar hugur þinn öðlast eiginleika spegils, sjá hina sönnu eiginleika annarra endurspeglast í spegli sálar þinnar.

Ef þú vinnur að því að hjálpa öðrum, hugleiðir og heldur ró þinni, þá mun sannur persónuleiki allra sem koma til þín eða eiga samskipti við þig verða skýr og ósminkuð. Friður sé með þér.

Perlur úr hafi alheimsviskunnar

Innri ró verður að rækta til að losna við taugaveiklun

Sá sem hefur náttúrulega ró heldur jafnvægi og friði undir öllum kringumstæðum. Hann leyfir ekki tilfinningum að .stjórna sér og leiða sig til að taka rangar ákvarðanir

Hann lætur ekki blekkjast af blómlegum, sætum ræðum sem tækifærissinnar nota til að öðlast óverðskuldaðan .ávinning

Vegna náttúrulegrar rósemi sinnar lætur hann sjaldan blekkjast eða leiða afvega. Hjarta hans opinberar sannan eðli þeirra sem hann á viðskipti við og afhjúpar fyrirætlanir þeirra .með einstakri nákvæmni

Hann eitrar ekki líkamsvefi sín með reiði og ótta, sem .hafa neikvæð áhrif á blóðrásina

Það er sannað að móðurmjólk, framleidd af reiðri móður, getur haft skaðleg áhrif á barnið. Það eru til nægar sannanir fyrir því að sterkar tilfinningar geti skaðað og eyðilagt .líkamann

Jafnvægi er fallegt og ætti að vera grunnurinn að tilfinningum okkar, hugsunum og gjörðum, og ásinn sem líf .okkar snýst um

* * *

Þar sem hugurinn er heilinn, skynfærin og skynjun allra lifandi frumna, getur hann haldið mannslíkamanum annað .hvort virkum og vakandi eða sljóum og þunglyndum

Skynsemin ræður ríkjum og allir frumþegnar hegða sér
.nákvæmlega í samræmi við skap ríkjandi húsbónda

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs
matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu
næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum
.degi

* * *

Faraldrar, hamfarir og ofbeldisfullar breytingar sem eiga
sér stað í náttúrunni og leiða með sér eyðileggingu,
.“eyðileggingu og fjöldaskaða eru ekki „guðleg tilskipun

Þessar hamfarir eru af völdum hugsana og gjörða
manna. Hvar sem jafnvægi góðs og ills í heiminum raskast
vegna uppsöfnunar skaðlegra bylgna og titrings vegna illra
ásetninga og rangra gjörða manna, ríkir ringulreið og
.útbreidd eyðilegging á sér stað

Heimurinn mun halda áfram að þjást af stríðum,
hamförum og harmleikjum þar til mannkynið leiðréttir
gallaða hugsun sína og gjörðir. Stríð eiga sér ekki stað sem
guðleg tilskipun, heldur frekar vegna útbreiddrar efnislegrar
eigingirni. Ef fólk losnaði við einstaklingsbundna,
iðnaðarlega, stjórnmálalega, andlega og þjóðlega eigingirni,
.myndu stríð hætta að vera til

Þegar efnisandinn herjar á meðvitund manna og ræður
ríkjum í hugsuninni, gefur hann frá sér gegnsæja neikvæða
geislun. Samanlagður kraftur þessara neikvæðu titringa
skaðar rafvægi náttúrunnar verulega og veldur jarðskjálftum,
.flóðum og öðrum hamförum

Guð ber ekki ábyrgð á því Mannlegar hugmyndir verða
að vera stjórnaðar áður en hægt verður að stjórna náttúrunni

* * *

Hugsanir og orð andlegs eðlis eru dýrmætir gimsteinar
.sem geisla af óendanlegri visku og guðdómlegum kærleika

Sérhver fáguð tjáning sálarinnar er eins og steinn
heimspekingsins sem umbreytir ódýrum málmi venjulegrar

meðvitundar í gull nálægðar við Guð og tilfinningu fyrir .nærveru hans

Það er kominn tími til að manninn veki meðvitund sína .úr dvala gleymskunnar til vakningar andans

Við biðjum þig, Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum fáfræði og þröngum, takmörkuðum hugsunum að sjóndeildarhring friðar, ljóss, kærleika og alheims mannlegrar .samúðar

* * *

:Til að ná árangri

Fyrst skaltu skilgreina markmið þitt og biðja Guð að innblása þig til að fara rétta leiðina sem leiðir til þess að ná .því markmiði og hugleiða

Fylgdu síðan innri leiðsögninni sem þú færð og þú munt ná markmiði þínu

Þegar hugurinn er rólegur verða hlutirnir skýrari og mýkri og árangur næst hraðar vegna þess að hægt er að sanna virkni geimkraftsins með því að beita réttum .lögmálum

* * *

Maður ætti að sýna kurteisi og háttvísi í samskiptum við fólk. Þetta er ekki hræsni, heldur virðing fyrir tilfinningum .annarra

Maðurinn er ekki steinn, heldur hugsandi og meðvituð vera, og fólk ætti ekki að vera meðhöndlað eins og það sé .lífvana steinar

Sá sem er alltaf upptekinn af málum annarra verður uppspretta vandræða

Ef það sem þú ætlar að segja hefur jákvæð áhrif og ef hinn aðilinn er móttækilegur fyrir því, þá segðu það beint út. Hins vegar vill sá sem þú ætlar að segja ekki heyra það og gerir nákvæmlega hið gagnstæða af því sem þú vilt að .hann/hún geri

Þegar maður getur komist vel af við aðra verður hann eins og ilmandi rós

Þegar maður gengur fram hjá rósagarði finnur maður stundum ilminn af rósum, jasmin eða gardeníum og segir: “!„Vá! Hversu dásamlegir þessir ilmir eru

Og þannig er það með góðar sálir, um leið og þú kemur inn í ríki þeirra, umlykur þig ilmur lífs þeirra. Það er ilmur .sem lyftir sálinni og hækkar meðvitundarstig hennar

.Ef þú ferð nálægt ólykt, þá vilt þú ekki vera þar

Þegar þú hittir manneskju sem er skapvond, rifrildisgjarn, árásargjörn og þrætugjarn, þá vilt þú ekki vera .hjá henni vegna óþægilegrar lyktar sem hún gefur frá sér

* * *

Flestir reyna alls ekki að skilja lífið

Þau lifa vélrænu lífi án nokkurs tilgangs og yfirgefa .þennan heim óméðvitað þegar jarðneskt líf þeirra lýkur

Við ættum ekki að lifa svona, eins og vélar sem virka sjálfkrafa, heldur ættum við að finna tilgang lífsins og ná .markmiði þess

Bæði ungir og aldnir verða að berjast fyrir lífi sínu. Margir afsaka sig fyrir að leita ekki eilífs sannleika og segja: „Það er ómögulegt fyrir okkur að samræma gjörðir okkar við þessar hugsjónir.“ Samt eiga þeir engan erfiðleika með að .borða og hugsa um dagleg málefni

Við greiningu komumst við að því að eðli hverrar manneskju er þríþætt: líkamlegt, andlegt og andlegt. Fólk eyðir lífi sínu í að tryggja efnislegar nauðsynjar lífsins og ekkert meira, en velferð mannsins felst einnig í því að .uppfylla vitsmunalegar og andlegar þarfir þeirra

Þess vegna verðum við að einfalda líf okkar og lifa hamingjusömu, friðsælu og rólegu lífi, og greina og draga úr þörfum okkar og vita réttu og lögmætu leiðina til að uppfylla þær þarfir án þess að skapa fleiri óþarfa langanir, því margar .langanir skapa mörg vandamál

* * *

Hlekkirnir sem halda aftur af sér og lyklarnir að frelsinu .liggja allir í gröfum hugans

* * *

Ó Drottinn, ég mun ganga inn í paradís nærveru þinnar
.með hjarta fullt af kærleika og yfirfullt af þrá
Hér eru brennandi þrár mínar sem opna dyr sálar minnar
og fylla mig mikilli alsælu við að sjá geislandi guðdómlegt
.ljós þitt

* * *

Almennt séð hef ég ekki gaman af að gefa skipanir, því
um leið og þú biður einhvern um að gera ekki eitthvað, þá
.krefst viðkomandi þess að gera það
Þess vegna legg ég til að maður ætti aðeins að skipa
sjálfum sér eða banna sér. Banninn ávöxtur smakkast sætt í
fyrstu en er bitur að lokum. Þess vegna verður maður að
vera varkár og ekki leyfa neinum að stela frelsi sínu og
.hamingju

* * *

Guð man eftir okkur jafnvel þótt við munum ekki eftir
honum. Ef hann gleymdi sköpunarverkinu, jafnvel í eina
.stund, myndi allt hverfa úr tilverunni
Hver nema Guð getur haldið jörðinni á floti í geimnum?
?Og hver annar getur látið tré vaxa og blóm blómstra
Já, það er Guð sem heldur hjörtum okkar sláandi. Hann
er sá sem meltir matinn okkar og endurnýjar líkamsfrumur
okkar á hverjum degi. En hversu fáir muna eftir honum og
!þakka honum eins og hann á skilið

* * *

Að baki efri lofthjúpnum
Að baki sólargeislum og púls frumna
Að baki hjartsláttunum og hvísluðum hugsunum
Að baki hugsunum sem ég bið með
Á bak við öldur löngunar minnar
Og á bak við að halda efninu leyndu
Þú ert til, ó alger óendanleiki
Sál mín þráir þig
Þú ert ekki bara í fjarlægustu stjörnunum

Það er frekar í ólgusjó tilfinninga minna
Hún skín í hugsunum mínum
Það skerpir vilja minn með ákveðni og lífsþrótti
Ég finn blessaða snertingu þína
Og ég gleðst yfir nærveru þinni djúpt í sálu minni
* * *
Fjallamyndirnar málaðar á bláa tjaldið
Ótrúleg virkni mannslíkamans
Og fallega mynduð blóm
Og göfuglyndi góðra sálna
Og háleitni háleitra hugmynda
Og dýpt ástarinnar
Þau öll minna okkur á hinn stórkostlega skapara
Og einstaklega fallegt
* * *
Ástin er gullna byggingin
Byggt af konungi eilífðarinnar
Fyrir alla alheimsfjölskylduna
Ástin er falinn eldur
Bráðið af guðlegri skipun
Grófleiki frá alheiminum
Og það umbreytist í ósýnilegt efni
Frá eilífri ást
Ástin er eins og fljót sem rennur án þess að stoppa eða trufla
Í löndum auðmjúkra og heiðarlegra sálna
En það vefur sig utan um steinrunnin björg sálna
Með hroka, eigingirni og stolti
Því hann kemst ekki í gegnum það
Og að fara í gegnum það
* * *
Þeir sem þekkja Guð hafa enga löngun
Til að festa sig í sessi í hjörtum annarra
Eða þau virðast vera frábær

Vegna þess að eina löngun þeirra er að vekja andlega meðvitund
Í sálum þeirra sem þrá
Og innblástur þeirra er að elska Guð og snúa sér til hans
* * *
Einu sinni var mállaus maður að borða hunang og .einhver spurði hann um bragðið af hunangi
Þótt mállausi maðurinn gæti ekki talað, gerði hann hreyfingar sem fengu spyrjandann til að skilja að hunangið .var sætt
Á sama hátt, þegar hugurinn kemst í æðra meðvitundarstig og snertir óendanlega heild nærveru, veit hann að hann er í sambandi við Guð og að upplifunin er ljúf, en það er ómögulegt að lýsa með orðum ástandi þeirrar .tengingar sem er ólýsanleg
Þótt sársaukinn sé raunverulegur fyrir viðkomandi, getur hann samt sem áður ekki miðlað honum til annarra þannig .að þeir finni hann nákvæmlega eins og hann sjálfur
Þetta á við um æðri andlegar skynjanir. Þær eru eitthvað .sem enginn getur lýst með orðum
Þekking á Guði er aðeins hægt að öðlast með beinni persónulegri reynslu
* * *
Úr hjarta dögunar tíndi ég ljósblóm sem fórn til þín
Og þú kveiktir á vökuljósum í helgidómi morgunsins
Sá sem er fullur andlegrar róar
Og ég hef séð blessað andlit þitt
Það kíkir fram úr skugganum
Þetta ástkæra andlit sem horfði á mig og gerir enn
Með góðvild og samúð í gegnum aldirnar
Ég mun ekki lengur kenna örlögunum um
Myrkrið sem hefur haldið þér frá mér er mín eigin skapari
Nú í spegli hreinnar gleði þinnar

Ég sé sjálfan mig og veit að kjarni minn er endalaus gleði
Ég helli ást minni í helgidóm eilífðar þinnar
Og ég flyt þér sálma sálar minnar sem þráir þig
Og ég treysti þér fyrir dýpstu tilfinningum hjartans míns
Af mikilli ást og stöðugri þrá
* * *

Sælir eru þeir sem aðrir gagnrýna fyrir góðverk, því paradís eilífrar sælu bíður þeirra sem lifa og deyja með göfuglyndi og reisn

Vei þeim sem, knúnir áfram af eigingirni, tækifærishyggju, öfund og fjandskap, reyna að skaða þá sem .eru duglegir við að gera gott

Háð, kaldhæðni, slúður, hefnd, fordómar og lygar eru eitraðar spjót illskunnar sem steypast aftur á eiganda sinn .og valda honum mestum skaða

* * *

Skynfærin, sem öðlast tilvist sína frá meðvitund og orku sem streymir frá Guði, sýna okkur heiminn og lýsa sálinni sem aðskildri einingu frá uppruna sínum og frá restinni af .sköpuninni

Líkaminn hefur fangelsað sálina, sem er spegilmynd alheimsandans. Yfirþyrmandi af gleymsku man sálin ekki lengur guðdómlegan kjarna sinn heldur lítur hún á líkama sinn sem sitt sanna sjálf. Þess vegna tileinkar hún sér alla galla sína og eignar sér takmarkanir sínar og galla. Sálin í .“slíku ástandi er kölluð „egóið“ eða „sjálfið

En þegar þetta „egó“ eða þetta litla, takmarkaða sjálf áttar sig á því að tengsl þess við líkamann eru tímabundin og að það hefur ódauðlegan, ódauðlegan kjarna, þá er hægt að .kalla það sálina

Því betur sem hún hefur komið sér upp meðvitund um eðli sitt og því meira sem meðvitund hennar rís og stækkar, því sterkari finnur hún fyrir nátengingu við

alheimsmeðvitund og að allt mannkynið sé alheimsfjölskylda .hennar

* * *

Við megum ekki gleyma gjafara gjafanna á meðan við .njótum gjafa hans

Þakklátt hjarta opnar leið í meðvitundinni fyrir andlegan vöxt og fyrir góðu hluti lífsins til að flæða, því um leið og .farvegur opnast streymir andlegur kraftur í gegnum hann

Við ættum að vera þakklát fyrir allar blessanir lífsins og gera okkur grein fyrir því að allur kraftur hugsana, máls og verka kemur frá Guði og að hann er með okkur núna, .leiðbeinir okkur og innblæs

Þegar þessi skilningur er orðinn traustur í meðvitund .lærisveinsins, skín glampi uppljómunar innra með honum

Stundum kemur guðlegur kraftur eins og öldugangandi sjávarölda sem brýst fram með miklum krafti, sópar burt .hindrunum og fjarlægir rusl úr huga og sál

Heimurinn í heild sinni hallar sér ekki að Guði, en hér og .þar eru sálir sem þyrsta eftir honum og þrá hann

Þótt Guð virðist ekki svara bænum okkar, hættir sá sem leitar einlæglega ekki að reyna heldur heldur áfram að biðja .af djúpi samvisku sinnar þar til hann fær svar

Áður en fólk finnur Guð er það upptekið af því að uppfylla efnislegar langanir, en eftir að hafa fundið hann missa þessar langanir smekk sinn og ljóma, ekki vegna sinnuleysis, heldur vegna þess að leitandinn finnur gleði .sálarinnar fylla hjarta sitt og uppfylla allar langanir sínar

Fólk eyðir allri sinni ævi í að keppa að efnislegum hlutum, ómeðvitað um að ef það eyði fjórðungi af þeirri áreynslu sem það leggur á sig í að snúa sér fyrst til Guðs, þá .myndu ekki bara sumar heldur allar hjartans þrár uppfyllast

Megi hjörtu okkar fyllast af þakklæti og líf okkar flæða .yfir af þakklæti

* * *

Það er ekki hægt að eignast vini án þess að fjarlægja bletti eigingirni og óæskilegra eiginleika úr persónuleika .sínum

Rétt hegðun er hornsteinn sannrar vináttu

Þegar einstaklingur hefur hreinar hvatir og er laus við eigingirni, mun innsta eðli hans koma fram og fjöldi sannra .vina hans mun aukast

* * *

Ró er kjörástandið til að takast á við lífsins reynslu

Órói er andstæða rósemi og útbreidd eðli hennar gerir .hana að útbreiddri plágu um allan heim

* * *

Ljósið í alheiminum, sem er uppspretta allra krafta, er falið á bak við myrkur og birtist í djúpi kyrrðarinnar þar sem .hugsanir eru róaðar og ljós skoðuð

Það eru mikil andleg einbeitingarstig og því meira sem leitandinn stígur upp í þessi stig, því meira upplifir hann dásamleg andleg gleðistig sem ekki er hægt að lýsa með :orðum og þá áttar hann sig á með gleði

Það sem ég leitaði að alls staðar„

Hann er með mér núna, hann býr djúpt innra með mér

Hann er í hjarta mínu og sálu

Í kyrrð þagnarinnar finn ég nærveru hans

Og á bak við myrkurveggi sé ég hann

* * *

Sorgirnar sem hatur elur og stríð valda sanna að sönn andleg málefni, samúð og góðvild eru æðri og yfirburðaríkari .kraftar

Hatur er skaðlegt, en ástin er mesta uppbyggjandi aflið .sem til er

Þess vegna, kæru vinir mínir, verður maðurinn að læra af tilgangsleysi haturs og hörmungum stríða og elska Guð, því að elska hann veitir velgengni, gæfu og fullkomna .ánægju sem ekkert annað getur gefið

Aðeins ástin mun færa heiminum raunverulegan árangur. Ef öll lönd elskuðu hvert annað og væru áfjáð í að hjálpa hvert öðru, ekki með því að grípa til valdar og rangra aðferða, heldur með kærleika og góðvild, þá myndi gæska, .velgengni og velmegun ríkja í öllum heimshornum

* * *

Maðurinn lifir í klóm takmarkana

Hvernig veit hann að hann muni ekki meiða sig á næstu ?augnabliki, eða að einhver muni ekki brjóta hjarta hans

Hið eina sanna öryggi er það öryggi sem hinir miklu ná. Að búa yfir slíku öryggi og veita það öðrum er hið eina sanna .frelsi og æðsta viska

* * *

Guð er það ljúfasta sem til er

Hvað sem hjarta þitt þráir, þá munt þú finna í Guði. Ég hef ekki sóað einni einustu stund lífs míns og ég hef gefið upp allt sem truflar mig frá Guði og ég hef fundið hamingju .sem ég gat ekki fundið í neinu öðru

Ég lifi í guðdómlegu meðvitundarástandi og ég vil að þeir sem vilja upplifa sama ástand og ég lifi í

Ég vil einnig endurgjalda öllum þeim sem hafa sýnt mér ást sína með því að deila með þeim kærleika Guðs og náð .nærveru hans

* * *

Ég er froða geimhafsins
Stráinn úr djúpi gleðinnar
Ég er straumur af dansandi gleði
Yfir öldum yfirþyrmandi hamingju
Reyni mitt besta
Svo að ég megi verða mesta gleðihafið
Megi öldur hamingju minnar teygja sig út í óendanleikann
Og að breiða út í allar áttir
!Að lokum hvíla sig í hjarta alheims sælu

* * *

Fólk sér aðeins miðjan lífið; upphaf og endir lífsins eru
þeim hulin

Það er óraunhæft að halda að dauðinn sé endirinn

Er það hugsanlegt að við, sem erum gædd greind,
gáfum og full af lífi, hættum að vera til um leið og við
!?sofnum við dauðann

Mannveran í heild sinni er massi skapandi hugmynda og
andlegrar meðvitundar, og dauðinn hefur engan mátt til að
.tortíma þeim óefnislega massa og þessari blíðu meðvitund

* * *

Ef þú elskar Guð með hreinni og skilyrðislausri ást, mun
hann koma hugsunum í hugi annarra og þessi hugsun mun
verða leið til að uppfylla óskir þínar, jafnvel þær sem þú
.hefur ekki opinberað neinum

Þess vegna er andleg segulmagn, sem gerir þér kleift að
laðast að þér hvað sem er, sú tegund aðdráttarafls sem þú
.vilt þróa með þér

Þegar þú þráir góða, göfuga og hreina hluti, þá munt þú
laða að þér guðlega segulmagn sem mun færa þér góða hluti
og blessanir, bæði þar sem þú veist og þar sem þú veist
.ekki

* * *

Ef þjófar, fíkniefnaneytendur og alkóhólistar væru
spurðir hvort þeim líkaði lífsstíll sinn, þá væri svarið líklega
.“„Auðvitað ekki

Þeir héldu að þegar þeir hefðu hafið rangar venjur sínar,
yrðu þeir hamingjusamir. En þeir gerðu sér aldrei grein fyrir
því að afleiðingar gjörða sinna yrðu þeim skaðlegar og
.skaðlegar

Þess vegna sárnar hjartað mitt og ég fella tár fyrir þá
sem fremja mistök, því að fyrir Guðs sakir eru þeir
sannarlega ég og ef það væri ekki fyrir góðvild Guðs við mig,
.þá væri ég eins og þeir

Illskan sjálf er eins konar ópíum. Þess vegna verðum við
að hafa sérstök hæli þar sem illgjörðarmenn læra að lifa
.réttlátu lífi og hugsa rétt

Fangelsi er ekki rétti staðurinn fyrir endurhæfingu. Fólk
eins og þetta þarf að vera nálægt áhrifamiklum og
.jákvæðum einstaklingum sem geta hjálpað þeim

* * *

Frá gleði þinni á stöðinni
Ég hlusta á ljúfa, ljúfa lögin þín á hverjum degi
Sem mér finnst kunnuglegt og mér þykir hjartans mál
Í fortíðinni reyndi ég að hlusta á blessaða stöðina þína
En forritið þitt virtist fjarri lagi
Handan við svið smárra hugsana minna
En eftir að hafa snert hugleiðslutakkann nokkrum
sinnum
Mér tókst að komast vel af með þér
Þú komst til mín á vængjum etersins
Þú varst að spila góðvildarlögin
Og hugarró

* * *

Hugmyndir eru eins og ár sem renna frá uppsprettum
sálarinnar

Að vera í sátt við Guð er ein af stærstu og mikilvægustu
.skyldum okkar

Guð hlustar á tungumál hjartans sem kemur frá
.djúpustu rýmum sálarinnar

Fólk heldur að Guð svari ekki bænum þeirra vegna þess
að það gerir sér ekki grein fyrir því að Guð svarar stundum á
.annan hátt en það býst við og það sem það biður hann um

Hann svarar ekki alltaf í samræmi við óskir þeirra fyrr en
.þær eru í samræmi við almennan vilja hans

* * *

Ég mun drekka nektar úr hjarta blómanna
Og ég mun teygja mig út á mjúka silkiteppinu
Eða hlaupa á eftir gullnum fiðrildi

Mig langar að reika um hæðir og fjallabeygjur
Í fylgd með mildum, hressandi næturgola
Mitt á milli margrétna og anemóna
Krýndur með döggdropum
Ég mun stoppa andartak til að fagna hinum gáfaða ilm
Ilmur sem leggur frá trjám með sveiflandi greinum
Og með fuglavængjum mun sál mín svífa
Handan við ímyndunaraflsins alls staðar
Og með syngjandi næturgölum mun ég syngja hljóðu
lögin mín
Og ég mun stækka með óendanlegum himni
Úr þráðum sólarljóssins mun ég skapa gleði mína
Og með geislum tunglsins mun ég þvo burt sorgir mínar
Og í myrkri næturinnar mun ég eyða dökkum
upplifunum mínum
Og með dögun mun ég skapa nýjan heim
Af óendanlega gleði
* * *
Við erum einstakar rásir, þar sem við getum stækkað
eða þrengt okkur
Okkur hefur verið gefinn frjáls vilji og valfrjálsleiki. Sumir
loka fyrir farveg lífs síns með uppsafnaðri leðju fáfræðinnar
.og leyfa ekki flæði þekkingar að hreinsa hann
Haf sannleikans reynir að flæða gegnum þessar þröngu
.opnanir með meiri krafti, en án árangurs
Og svo eru aðrir sem halda áfram að grafa, víkka og
dýpka farvegi lífs síns með sjálfsaga og andlegri menningu,
og leyfa þannig guðlegri visku að flæða í gegnum sig og
.flæða sálir sínar með ljósi og blessun
* * *
Að liggja á bakinu á nöglum er afrek sem varla nokkur
myndi vilja gera, en samt ættum við að hafa áhuga á þeim
andlega styrk sem gerir svona djörf og spennandi athöfn
.mögulega

Við þekkjum öll líkamlega sársauka og óþægindi sem stafa af slysum, veikindum og óhollum venjum. Og hver getur neitað því að hæfileikinn til að liggja á nöglum líkamlegra sársauka án þess að verða fyrir áhrifum af þeim ?er ein af blessunum lífsins

Sá sem nær meðvitundarástandi sem gerir honum kleift að átta sig á því að hann er ekki líkaminn mun ekki finna fyrir sársauka

Sá sem getur stjórnað huga sínum losnar við sársauka .og öðlast algjört yfirráð yfir líkamanum

Þetta gerist auðvitað ekki á einni nóttu, en þrautseigja gerir kraftaverk

* * *

Við verðum að sætta okkur við líf og dauða án þess að örvænta og nýta okkur lærdóm þessa lífs til fulls svo að við .getum kynnst næsta lífi

Handan þessa lands eru óendanlegir sjóndeildarhringir þar sem við munum hitta ástvini okkar sem við héldum að .við hefðum misst að eilífu

Auðvitað ættum við ekki að biðja um dauðann eða leita hans, en þegar hann kemur verðum við að gera okkur grein fyrir því að það er lokaprófið sem gerir okkur hæf til að hljóta .aðalverðlaunin

* * *

Þegar leitandi gerir sér grein fyrir mikilvægi þess að leita Guðs, hikar hann ekki, heldur skerpir hann á ákveðni sinni og .heldur huganum einbeittum að blessuðu markmiði sínu

Þegar löngunin vaknar innra með honum nærir hann hana með hugleiðingum og andlegri löngun þar til hann .finnur nærveru Guðs í hjarta sínu

Það er öruggasta og áreiðanlegasta leiðin til að stýra .lífsins skipi í lífsins hafi

* * *

Innra með þér býr stórkostlegur og undursamlegur garður fágaðra hugsana, ilmandi af kærleika, góðvild,

skilningi og friði. Blóm hans eru ómælanlega fallegri en
.jarðneskar blóm og efnislegar ilmjurtir

Þegar þú gefur hreina ást þína, hefur þú plantað ilmandi
rós, og ilmur þeirrar ástar og ilmur þess skilnings varir lengur
!en nokkurt jarðneskt blóm og það er sannleikurinn

* * *

Skapandi hugsun, vandleg lestur og endurtekning á
sannfærandi orðum eru gagnlegar leiðir til að losna við
.neikvæðni og skapa jákvætt hugarfar

Að endurtaka staðfestingar og bænir með djúpri
einbeitingu mun hjálpa til við að mynda rétt
hugsunarmynstur þannig að jákvæð hugsun verði eins
.eðlileg og neikvæð hugsun var eitt sinn

* * *

Við verðum að varðveita fjársjóð andlegrar gleði og
innræta þá gleði í hjörtum annarra og ekki leyfa neinu að
.ræna okkur innri gleði okkar

Jafnvel þótt dagarnir læðist að okkur og
undirmeðvitundin gefi til kynna að við höfum misst allt,
verðum við samt sem áður að kæfa ys og þys með
.óyfirstíganlegri þögn gleðinnar

Krýnið ykkur, vinir gleðinnar, á hásæti háleitra metnaðar
og markmiða ykkar, göfugra verka ykkar og háleitra
hugsana, og þið munið finna Guð sem gleði í uppbyggingu
.hverrar hugsunar og hverrar tilfinningar

Við verðum líka að planta tré guðdómlegs kærleika í
jarðvegi undirmeðvitundarinnar. Þegar við finnum fyrir þeirri
kærleika munu óttar hverfa og áhyggjur hverfa með hjálp
.Guðs

* * *

Að segja að einhver sé veikgeðja frá fæðingu og geti
ekki orðið sterkur er rangt, þar sem möguleiki er á að þessi
einstaklingur geti orðið mikill og náð stórkostlegum árangri á
.öllum sviðum lífsins

* * *

Að eilífu
?Mun sá dagur nokkurn tímann renna upp, ó eilífð
Þar sem ég mun spyrja þig án truflana
Og ég sendi þér endalausar spurningar
!?Og ég fæ svar frá þér
Hvernig á að rækta veikt, grannt illgresi
Höfuð þeirra eru lyft án þess að beygja sig
Og án þess að láta ólgusjó stormanna hræðast
Sem rífur upp hávaxin tré
Og hinar gríðarlegu mannvirki eru eyðilögð
!Og hin voldugu höf eru í ólgusjó
?Hvernig blikkaði fyrsti neistinn augum hennar
Og fyrsta tréð birtist
Og fyrsti fiskurinn
Og fyrsti fuglinn
?Og frumburðurinn
?Hvenær var fyrsta heimsókn þeirra
Þetta hús á jarðhæð
!?Undrahúsið
Hversu ég þrái að halda í hönd þína
Sá sem mótaði hafið og landið
!Ó, eilífð
* * *

Heimurinn er að mestu leyti dimmur, en þegar við sjáum þá sem skína í andliti af ljóma sælu

Bros þeirra dreifa sorg okkar og dreifa áhyggjum eins og .lampi sem skín í myrkrinu

Myrkrið hverfur fyrir ljósi hans

Lát bros sálarinnar skína af andlitum okkar, lát andvara guðlegrar ástar bera bros okkar og dreifa þeim í dapurlegum hjörtum, svo að ljós þessara brosa megi reka myrkrið úr .hjörtum annarra

* * *

Að vera tillitssamur gagnvart tilfinningum annarra er einn dásamlegasti eiginleiki og það veitir manni mesta .aðdráttarafl

Til dæmis, ef einhver er þyrstur, þá mun sá sem hugsar .um aðra finna fyrir þörfinni og bjóða honum vatnssopa

Að vera tillitssamur gagnvart tilfinningum annarra þýðir .að vera meðvitaður um þá og hugsa um þá

Þeir sem virða aðra og meta tilfinningar þeirra vita innsæislega hvað þeir þurfa

* * *

Einn lærisveinnanna efaðist um getu hans til að halda áfram á andlegri braut sinni. Til að hvetja hann sagði :kennarinn Paramhansa við hann

Guð er ekki fjarri, heldur nærri, og ég sé hann alls„ “.staðar

Nemandinn mótmælti og sagði: „En þú ert kennari sem “!þekkir Guð, herra minn

:Kennarinn svaraði

Allar sálir eru jafnar og eini munurinn á okkur er að ég„ lagði mig fram um að sanna fyrir Guði að ég elska hann, “.þannig að hann opinberaði sig mér

* * *

Þegar einstaklingur verður alveg upptekinn af því að horfa á mjög skemmtilega kvikmynd gleymir hann öllu öðru .og einbeitir sér eingöngu að myndinni

Og þannig er það með þann sem er gagntekinn af kærleika Guðs, sem gleymir öllu nema hinum guðdómlega .ástkæra

Meðalmaðurinn hefur ekki næga löngun og þrá til að finna fyrir guðdómlegri nærveru vegna þess að hugurinn er vanur að einbeita sér að efnislegum hlutum í stað þess að .einbeita sér að hinu guðdómlega

Ef kvikmyndir, kynlíf og veraldleg ánægja geta vakið athygli manns, hvað þá með Guð, sem er uppspretta !gleðinnar og það skemmtilegasta sem til er

En vandamálið er að flestir vilja ekki kynnast Guði, og ef þú kynntist honum, myndir þú komast að því að klukkustundirnar líða á meðan þú ert sokkinn í æðsta .andlega alsælu

Sama hvað ég geri, ég finn enga gleði nema Guð sé með mér

* * *

Ef fólk á að forðast efnislega fátækt ætti það að fyrirlíta andlega fátækt því hún er undirliggjandi orsök allrar .mannlegrar þjáningar

Sá sem er bæði andlegur og verklegur er hamingjusamur einstaklingur, og aðeins hamingjusamur einstaklingur er farsæll einstaklingur

Jafnvel þótt íbúar borgar njóti allra þæginda efnislegrar vellíðunar, þá mun það ekki stöðva morð og glæpi í þeirri .borg

Beiting almennra meginreglna um gagnkvæma þjónustu, sjálfsprottna samvinnu meðal fólks, ást á andlegu lífi og stjórn á löngunum sálarinnar eru allt nauðsynlegt fyrir hvert samfélag til að njóta samræmds, heilbrigðs, .hamingjusams og farsæls lífs

* * *

Haldið ekki að Guð svari ekki bænum ykkar. Sérhvert orð sem þið hvíslið að honum er grafið í alheimshjarta hans. Og ef þið fylgist með þeim mörgu leiðum sem Guð svarar, þá munið þið komast að því að hann svarar ykkur sannarlega .alltaf

Því meiri sem þrá þín er og því sterkari sem hún er, því .hraðari og dásamlegri verða viðbrögðin

* * *

Það er fólk sem sér engan æðri tilgang í lífinu en að uppfylla þarfir líkamans og fullnægja löngunum hans, ekkert .meira. Þetta er lífsástand sem takmarkast af skynfærunum

Og fólk sem þjónar með hugverkastarfsemi og handverki, landbúnaði, verslun, kaupum og sölu og öllu sem .tengist hagnýtu lífi almennt

Þau eru stöðugt upptekin við að klára hluti og eina áhyggjuefni þeirra í lífinu er að græða peninga, sem þau sóa .oft í kynferðislega ánægju

Meðal þeirra eru þróaðri einstaklingar með skapandi skapgerð

Það er til fólk með stjórnunarhæfileika og framkvæmdastjórn sem vinnur að því að skilja leyndarmál lífsins eftir að hafa upplifað að græða peninga og ná árangri í .atvinnulífinu

Þau treysta á sjálfstjórn til að sigrast á skynfærunum, taka lífið alvarlegar og trúa á að berjast gegn skaðlegum .tilhneigingum, sjálfsstjórn og stilla áttavita lífsins í rétta átt

Það er til fólk með hugleiðslu, sem er andlegt að eðlisfari og fært um að miðla innblásandi, æðri hugmyndum til .annarra

* * *

Guð einn getur leiðrétt það illsku sem hrjáir heiminn og mannkynið, en mannkynið verður að leggja sig fram um að viðurkenna guðlega nærveru og sýna óendanlega gæsku .Guðs í sjálfu sér

:til að vera viss

Á hverjum morgni býð ég þér, óendanlega skapara, líkama minn, huga og alla hæfileika sem ég býð upp á, til að nota á hvaða hátt sem þú velur, svo að þú getir tjáð þig í .gegnum mig

* * *

Til þess að einstaklingur geti náð sjálfsást þarf hann að .hafa stjórn á hugsunum sínum

Þú verður að æfa djúpa hugsun og einbeita þér þannig að þegar þú einbeitir þér að ákveðinni hugmynd reikist athyglin ekki eða hoppar frá einni hugmynd til annarrar

Flestir lifa á yfirborði lífsins, en til að öðlast gimsteina .þekkingar þarf að kafa djúpt ofan í hugsunarhafið

Djúphugsaðir eru hamingjusamir einstaklingar vegna þess að þeir geta andlega fjarlægt sig frá orsökum kvíða í .umhverfi sínu

Meðalmaðurinn hefur enga leið til að flýja, þar sem hann lifir alltaf á yfirborðinu eins og fiskur sem er auðvelt fyrir .sjómanninn að veiða

* * *

Það er einstakur eiginleiki sköpunargleðinnar sem lætur eiganda hennar standa frammi fyrir heiminum í skærum ljóma, eins og þeir miklu sem komu með nýja hluti gagnlega .fyrir heiminn sem enginn hafði gert áður

Þessir snillingar bjuggu yfir óbugandi sköpunaranda, studdir af vilja sem stöðvaðist ekki fyrr en markmiðinu var .náð

Var Guð að sýna þessu mikla fólki velvild svo að það njóti þessarar sérstöku mikilleika? Og valdi guðlegur vilji þá ?til að hljóta þessa miklu dýrð fram yfir aðra

Alls ekki. Það er einfaldlega að þau notuðu sköpunargáfu sína til að sýna fram á þá mikilleika og dýrð sem er arfleifð hverrar manneskju vegna þess að hún er skapað í Guðs .mynd, uppspretta allrar sköpunar og nýsköpunar

* * *

Fólk eltir hamingjuna eins og kvikasilfur, en það er til leið til að finna hamingjuna, og það er að þakka Guði fyrir blessanir hans og vera þakklátur fyrir þær blessanir sem við .hljótum í lífinu

Þakklæti okkar til Guðs fyrir blessanirnar í lífi okkar er grundvallarskilyrði til að kynnast honum, sem er uppspretta .eilífs friðar, þægilegs lífs og endurnýjaðrar gleði

Þegar við gefum Guði kærleika okkar, verðum við móttækileg fyrir blessuðum gjöfum hans friðar, ánægju og .fullnægju

Hamingjusömustu einstaklingarnir í þessum heimi eru þeir sem hafa lært að hugsa jákvætt, vinna uppbyggilegt starf og gefa örlátlega og vinsamlega það sem þeir geta. Þeir .eru þeir sem ná árangri í lífinu

Því jákvæðari sem einstaklingur býr yfir, þakklátu hjarta og kærleiksríkri sál, því meira finnur hann Guð innra með .sér

Og alltaf þegar lærisveinninn hvíslar að Guði: „Hve örlátur þú ert, ó Drottinn!“, þá gerir hann sér grein fyrir því að friðurinn og hamingjan sem hann finnur er blessun frá Guði og hann þráir að beina hugsunum sínum og gjörðum á þann hátt að hann haldi sér alltaf nálægt guðdómlegri .nærveru

Þessi nálægð næst með íhugun, jákvæðri hugsun og heilbrigðri dómgreind. Þetta kemur aftur á móti náttúrulega .upp vegna þakklætis og gjafmildi

Ef við hugleiðum þær blessanir sem við höfum og allt það góða sem verðskuldar þakklæti og þakklæti, í stað þess að hugsa um hörmungarnar, erfiðleikana, veikindin, kvillana, áhyggjurnar og óttann sem umlykur okkur eða veldur okkur vanlíðan, þá munum við byrja að þekkja Guð og við munum hljóta umbun fyrir það með andlegri vitund sem við köllum .frið eða sælu

Hjörtu okkar munu slá af ást og gleði, og hugur okkar mun glóa af björtum hugmyndum

* * *

!Hugur flestra er eins og vélar með eitt hestöfl

Þrátt fyrir gríðarlegan möguleika sem býr í huga hvers manns, þá nota mjög fáir þá krafta sem bíða eftir að vera virkjaðir

Áhugamál fólks eru yfirleitt takmörkuð við nauðsynjar lífsins eins og að borða, vinna, skemmta sér, sofa og þess .háttar

En mennirnir hafa einn mesta eiginleika allra, sem er .hæfni til að skapa eða nýskapa

Hvað er þetta dularfulla, ráðgátulega afl? Vesturlöndin
eru land hagnýtrar og iðnaðarlegrar nýsköpunar og
hagnýtrar vísinda. Austurlöndin eru land uppljómunar og
.andlegrar sköpunar

Frumkvæðisanda er hæfni til að vera skapandi og gera
eitthvað sem enginn hefur gert áður, á nýstárlegan hátt
Það er sköpunarkrafturinn sem kemur frá skaparanum

* * *

Ef enginn möguleiki væri á innri breytingum, þar sem
fræ þess sem við munum verða liggja, gætum við ekki haft
.áhrif á breytingu á óþekktum hluta eðlis okkar

En við höfum tækifæri til að hafa áhrif á hver við verðum
í framtíðinni. Snemmbúin þjálfun hæfileika okkar gegnir
mikilvægu hlutverki í því að virkja þennan óþekkta hluta af
.okkur sjálfum eða lama hann ef hann er vanræktur

Rétt eins og plöntur festa rætur sínar í jarðveginum, þá
verðum við að hlúa að góðum eiginleikum okkar með
.áburðargjöf, illgresi, losun jarðvegsins, vökvun og girðingu

Við verðum einnig að snyrta og uppræta illgresi úr
.jarðvegi sálarinnar

Ávextir lífs okkar, hvort sem þeir eru stórir, smáir,
meðalstórir, heilbrigðir eða sjúkir, munu að miklu leyti ráðast
af því hversu vel við annast trén í okkar eigin
.ávaxtargörðum

Við höfum frelsi til þess, og ef við notum frjálsa valið
okkar eftir bestu getu, þá verða ytri afleiðingarnar góðar, og
þar af leiðandi munu ný og góð fræ myndast í óþekktum
hluta eðlis okkar, og þau munu síðan ákvarða hvernig líf
.okkar verður í framtíðinni

* * *

Neikvæðar og jákvæðar afleiðingar hugsunar

Hugsun er afar blekkjandi þar sem hún getur leitt til
bæði neikvæðra og jákvæðra afleiðinga

Ég man enn eftir einu sinni þegar ein af systrum mínum
var með hálsbólgu, og ég hafði aldrei séð svona mikinn
.hálsbólgu áður; hún gat hvorki borðað né kyngt neinu

Hún kallaði á mig og sagði, grátandi: „Vinsamlegast
“.gerið hvað sem er til að hjálpa mér

Ég færði henni mat og bað hana að borða. Hún vissi ekki
að hönd mín snerti háls hennar, þar sem ég einbeitti
.hugsunarorkunni minni

Skyndilega fann hún sig borða án þess að finna fyrir
sársauka og hún fylltist gleði yfir því að hálsinn á henni var
.að gróa

Eftir að ég fór frá henni stóð hún upp og leit á hálsinn í
speglinum, og þegar hún sá að sárin voru enn til staðar kom
.verkurinn aftur og hún fór að öskra

Þegar ég kom heim og sá hana vera í sársauka spurði ég
“?hana: „Hvað gerðirðu

“.Hún svaraði: „Ég leit í hálsinn á mér

Ég sagði henni: „Ég sá að hálsinn á þér var í lagi í ljósi
Guðs og þess vegna batnaði ástand þitt, en þú sást
“.sjúkdóminn og þess vegna finnur þú fyrir sársauka

“Þá sagði ég við hana: „Drekktu þetta vatn

Þar sem hugur hennar var móttækilegur gat hún kyngt
vatninu og náð sér aftur og hún horfði aldrei aftur á hálsinn í
.speglinum

Þannig gegnir hugsun mikilvægu hlutverki. Hvað varðar
taugasjúkdóma – sem oft eru knúnir áfram af misskilningi –
getur hugurinn stuðlað að skjótum bata þegar kraftur hans
.er notaður rétt

Athugið: Þessi saga þýðir ekki að þú ættir ekki að fara til
læknis eða leita þér meðferðar, þess vegna er þörf á
.skýringum

* * *

:Við ættum að geta sagt

Að baki þessum takmarkaða líkama finn ég hið algilda„
“og ótakmarkaða

Ég held ekki fyrirlestra nema ég finni að Guð sé með
mér, né kenni ég nema ég sé í fullkomnu samræmi við hann.
Og þegar ég tala frá þeim vettvangi veit ég að þeir sem
.hlusta á mig munu ekki gleyma því sem þeir heyrðu

Þeir sem halda áfram munu kynnast Guði og ég vona að
þeir sem vilja halda áfram leit sinni muni snerta blessaða
.nærveru hans

* * *

Þrá eftir hamingju er sterkasta allra þráa

Sönn og varanleg hamingja finnst aðeins í Guði, og
þegar þú uppgötvar nærveru hans fyllist þú mikilli gleði –
.gleði sem ekki er að finna í neinu öðru

Ef þér fengist allur heimurinn, þá vissir þú ekki hvernig
þú átt að takast á við hann, og þú myndir finna fyrir þungri
.byrði og kvíða út af öllu

Skoðið líf frægustu einstaklinga og karla heims og þið
munið komast að því að þeir voru pirraðir, áreittir frá öllum
.hliðum eins og brúður sem örlögin hreyfðu og léku sér að

En sá sem er sameinaður ljósi heimsins er
hamingjusamur maður vegna þess að hann er tengdur
.skapara sínum

* * *

Það verður alltaf að leggja sig fram um að sigrast á
slæmum venjum, því um leið og maður finnur fyrir svartsýni
og dapurleika sáir hann óhollum fræjum í jarðveg sinnar
.eigin sálar

Að halda áfram að iðka skaðlegar venjur er
sjálfseyðilegging. Hins vegar er það merki um endurnýjun og
andlega vakningu að reyna að vera glaður og bjartsýnn á
.hverjum degi, þrátt fyrir allar óþægilegar og erfiðar raunir

* * *

Þeir sem leyfa huga sínum að harðna og steinræsa eru
.sannarlega þeir sem eru að deyja

Þeir sem vilja leysa ráðgátu lífsins verða að endurnýja líf sitt daglega, vinna að því að bæta sig á einhvern hátt, þróa .skapandi hugsun og taka þátt í uppbyggilegri starfsemi

Og umfram allt ættu þeir að biðja Guð um visku, því .með viskunni koma allir fallegir og stórfenglegir hlutir

* * *

Guð hefur gefið okkur fjölskyldu svo að við getum víkkað hring kærleikans frá okkur sjálfum til annarra sem við tengjumst og síðan útvíkkað mörk þess kærleika til að ná til .allra

Ástvinir okkar eru teknir frá okkur, hvort sem er með dauða eða við aðrar aðstæður, svo að við megum læra að takmarka ekki ást okkar við fólk eingöngu, heldur að elska ástina sjálfa, sem er Guð, okkar næsti náungi, falinn á bak .við allar mannlegar grímur

* * *

Alltaf þegar ég rekst á móttækilegt fólk reyni ég að taka mið af hugsunarhætti og rökfræði þess, en ég tala sjaldan við þá sem hafa ekki áhuga vegna þess að þeir vilja alls ekki .hlusta

Hvað varðar þá sem eru einlægir í leit sinni að Guði, þá reyni ég að eiga samskipti við þá með opnum huga og sá .fræjum guðlegs kærleika í hjörtum þeirra

* * *

Ef áhorfendur þekktu söguþráðinn í smáatriðum áður en þeir horfðu á kvikmynd eða leikrit, myndi sýningin missa .ánægju sína

Á sama hátt er ráðlegt að vita ekki öll leyndarmál þessa lífs því það er geimdrama í gangi í gegnum kafla lífs okkar og .það er ekki spennandi að vita hvað gerist áður en það gerist

Við ættum ekki að hafa áhyggjur af lokaniðurstöðunni, heldur biðja Guð að leiða okkur til að gegna hlutverki okkar í lífinu eins til fulls og mögulegt er, hvort sem þessi hlutverk fela í sér veikleika eða styrk, veikindi eða heilsu, stolt eða

auðmýkt, auð eða fátækt, og að skilja merkingu þessarar
.flóknu sögu að lokum

* * *

Allir vilja eiga meiri peninga en hinir, og þegar þeir fá þá
eru þeir samt ekki ánægðir því þeir uppgötva að það eru til
.aðrir sem eru ríkari en þeir

Fólk lifir í feni sjálfsvaldaðrar eymdar með því að skapa
sínar eigin geðshræringar og langanir í stað þess að vera
.ánægð með það sem það hefur

Það er fólk sem hefur miklu meira en aðrir, en samt er
það ekki hamingjusamt, heldur brennur það af löngun í
.meira og er upptekið af kvíða og ótta

Leið Guðs, vinir mínir, er auðveldasta leiðin og það er
best fyrir okkur að snúa okkur fyrst til Guðs og biðja hann um
að gefa okkur það sem er okkur fyrir bestu og við munum fá
úr örlátri hendi hans það sem við þurfum því hann svarar
.einlægum bænum og uppfyllir óskir elskhuganna sinna

* * *

Það er heimskulegt að búast við sannri hamingju frá
jarðneskum tengslum og eignum því þau eru ekki fær um að
.færa okkur hana í fyrsta lagi

Samt deyja milljónir manna hjartbrotin og niðurbrotin
eftir tilgangslausar tilraunir sínar til að finna í jarðnesku lífi
þá hamingju sem aðeins er til í Guði, uppsprettu allrar gleði
.og unaðar

* * *

Það er eðlilegt að fólk þakka Guði eftir að hafa fengið
gjafir frá honum, en það þakkar honum sjaldan eða hugsar
jafnvel um að þakka honum fyrir lífsgjöfina sem hann hefur
gefið þeim og fyrir andlegu eiginleikana sem hann hefur
.innrætt sálum þeirra

Það er auðvelt að lyfta hjörtum okkar til Guðs þegar við
finnum nærveru hans eða fáum svar frá honum við bænum
okkar, en hversu dásamlegt það er að þakka honum fyrir
huldu leiðsögn hans til okkar og blessaða nærveru hans með

okkur þrátt fyrir að við gerum okkur ekki grein fyrir henni. Þetta er merki um traust á Guði, auðmýkt frammi fyrir .honum og ánægju með visku hans

Guð bregst við ást okkar og löngun á sinn hátt, og það eru hinir auðmjúku sem eru fullir af þakklæti og virðingu fyrir ríkulegum blessunum og gæsku frá hinni eilífu guðlegu .uppsprettu

* * *

mannsins er maginn hans (maginn er óvinur hans)

Maginn er viðkvæmasti líkamshlutinn og verður oft fyrir verstu áreitnunum. Þegar meltingarkerfið raskast vegna ofáts eða neyslu á óhollum mat getur það valdið alls kyns .heilsufarsvandamálum

Þegar einstaklingur horfir á andlit sitt í speglinum heldur hann að hann sé í lagi, en gerir sér ekki grein fyrir því að hann ber með sér mikið af eiturefnum sem eru geymd í líkamanum. Nema hann viti rétta leiðina til að losna við þessi eiturefni, og ef líkaminn getur ekki losað sig við þau á .áhrifaríkan hátt, munu sjúkdómar koma upp

* * *

Einn af ungu lærisveinunum bað um ráð og kennarinn :Paramahansa sagði við hann

Heimurinn innrætir þér slæma venjur og frávik, en heimurinn mun ekki bera ábyrgð, né mun hann svara eða gera grein fyrir mistökum þínum sem stafa af þessum .tilhneigingum og venjum

Hvers vegna ættirðu þá að gefa allan þinn tíma til svikuls vinar? Settu þér eina klukkustund á dag til hliðar fyrir .andlegar og vísindalegar uppgötvanir

Er Guð – gjafari lífs, fjölskyldu, peninga og alls annars – ?ekki verðugur eins hluta af tuttugu og fjórum af tíma þínum

* * *

:Nemandi spurði

Herra minn, hvers vegna gera sumir gys að og hæðast„ “?að dýrlingum og heilögum mönnum

:Kennarinn Paramahansa svaraði

Illgjörðamenn hata sannleikann og veraldlegir láta sér„ nægja að reka með straumnum. Hvorugur hópurinn hefur gaman af breytingum. Þess vegna truflar hugsunin ein um “.réttláta menn Guðs þá og raskar friði þeirra

Þetta fólk má líkja við mann sem hefur búið í mörg ár í dimmu herbergi. Þegar einhver kveikir á ljósinu truflar skyndilegur birtan hálfblindan einstakling og honum finnst .það óvenjulegt fyrirbæri

* * *

Þungur hamar járnsmiðsins hefur engan vilja nema hann lyfti honum með hendinni og færi hann niður, þá helst hann .á sínum stað, ónotaður

En maðurinn hefur frjálsan vilja svo að hann getur valið .að vera gott tæki og réttlátt verkfæri í höndum Guðs

Guð vill ekki að mennirnir séu stífir, líflausir hamarar, heldur noti þeir frjálsan vilja til að ná fram guðlegum tilgangi .á þessari jörð

* * *

Peningar eru ekki endilega vísbending um góðan smekk. Margir ríkir kaupa hluti sem þeir þurfa ekki á að halda, sem síðan hrannast upp í heimilum þeirra í óaðlaðandi og .gagnslausum hrúgum

Það þarf ekki mikla peninga til að gera hús aðlaðandi; .smekkur er lykilatriðið

En hugmyndin um að fegra húsið heillar suma, svo þeir .verða gagnteknir af því og takmarka sig við efnislega hluti

Sá sem þarf að greiða uppsafnaða og áríðandi reikninga hlýtur að þrá einfaldara líf og frelsi undan fjárhagslegum .þrýstingi

En það frelsi fæst ekki með því að gefast upp fyrir leti og iðjuleysi, eða með því að yfirgefa allt án réttlætingar eða .rökfræði

Það var einu sinni svo að maður varð fyrir miklu tjóni og :sagði

Ó, vei mér! Ég hef glatað auðæfum mínum og konan„
mín hefur yfirgefið mig, svo ég hef ákveðið að yfirgefa allt og
“.gerast einsetumaður

Þessi maður, vinir mínir, yfirgaf ekki allt, heldur yfirgaf
!allt hann

Sálfræðilegt umhverfi og ánægja eru tveir mikilvægir
þættir til að ná hamingju

Eftir að hafa skoðað og flokkað allar óskir er hægt að
:segja

Það er enginn vandi að afla sér nauðsynlegra efnislegra„
“.þarfa og vanhæfni til að eignast þær er óréttlætanleg

* * *

:Einn nemendanna spurði

“?Herra, hvað þarf ég að gera til að kynnast Guði„

:Kennarinn Paramahansa svaraði

Í hverri frístund skaltu sökkva þér niður í djúpar hugsanir
.um hann. Talaðu við hann af hjarta til hjarta, sál til sálar

Hann er nær en nálægð og kærari en elskhugi. Ég elska
hann eins og nískur elskar peninga og ég elska hann með ást
ástsjúks, ástfangins manns til ástvinar síns, eins og
.drukknandi maður eftir lofti

Þegar þú tjáir yfirþyrmandi þrá þína og brennandi þrá,
.mun hann koma til þín

* * *

Öll okkar viðleitni ætti ekki aðeins að beinast að því að
öðlast góða heilsu og efnislegt öryggi, heldur einnig að því
.að leita að tilgangi lífsins

Þegar erfiðleikar yfirbuga okkur snúum við okkur fyrst
að umhverfinu og reynum að gera allar þær efnislegu
.breytingar sem við teljum að hjálpin felist í

En þegar við lendum í blindgötu og segjum: „Allar
tilraunir mínar hafa mistekist, hvað meira get ég gert?“
byrjum við að hugsa alvarlega um að finna árangursríka
.lausn á vandamálinu

Þegar við kafa nógu djúpt í hugsanir okkar, fáum við,
með hjálp Guðs, svarið innan frá okkur sjálfum. Þetta er í
.sjálfu sér eins konar bænheyrsla

* * *

:Kennarinn Paramahansa sagði við nokkra nemendanna

Varastu neikvæða lífssýn. Af hverju einblínir þú svona„
mikið á ruslahaugana þegar svo margt fallegt er í kringum
“?þig

Maður getur fundið að því hvað stórkostlegustu dæmin„
um list, tónlist og bókmenntir eru, en er það ekki betra og
“?þess virði að njóta sjarma þeirra og dýrðar

Lífið hefur bjarta hlið og dökka hlið því heimur„
“.afstæðiskenningarinnar byggist á ljósi og skuggum

Ef þið leyfið hugsunum ykkar að nærast á illu, þá munið„
“.þið leiða yfir ykkur ljótleika og spillingu

Leitaðu aðeins þess góða í öllu, svo að þú getir„
“tileinkað þér anda fegurðarinnar

* * *

:Kennarinn Paramahansa sagði við hóp lærisveina

Guð skipulagði þessa heimsókn til jarðar fyrir okkur, en„
flestir okkar verða óvelkomnir gestir og taka suma hluti hér
“.sem okkar eigin

Með því að gleyma því að jarðnesk búseta okkar er
tímabundin, sköpum við margar tengingar og sambönd, eins
og: „heimili mitt“, „vinna mín“, „peningarnir mínir“,
.„fjölskylda mín“ og svo framvegis

En þegar jarðneskt vegabréfsáritun okkar rennur út,
munu öll mannleg tengsl dofna og hverfa, og við verðum þá
neydd til að skilja eftir allt sem við héldum að við ættum.
Hinn eini og eini sem fylgir okkur alltaf og alls staðar er
.eilífur og ævarandi nágranni okkar, Guð

Vitaðu nú að þú ert andinn, ekki líkaminn. Hvers vegna
bíður þú eftir að dauðinn kenni þér á sinn grimmilega og
?skyndilega hátt

* * *

Ef einstaklingur veikist verður hann að gera allt sem í hans valdi stendur til að sigrast á veikindunum. Jafnvel þótt læknar segi honum að engin von sé um bata verður hann að halda ró sinni því ótti skyggir á tilfinninguna fyrir guðlegri .nærveru, sem er almáttug

Í stað þess að láta undan kvíða og sálrænum vanda ætti sá sem þjáist af því að fullvissa sig um að hann sé öruggur .og tryggur undir vernd Guðs og vingjarnlegri umhyggju

* * *

.Kvíði þýðir að truflun er á þráðlausu kerfi hugans

Guðdómlegi sálmurinn er sálmur edrúmennsku og rósemi, og órói er ruglingur

Kyrrð er guðdómleg rödd sem talar í gegnum þráðlausa .tengingu sálarinnar

* * *

Þeir sem vilja endurnýja líf sitt ættu fyrst að bera kennsl á þá jákvæðu hluti sem þeir vilja koma með inn í líf sitt og setja síðan upp daglegt nám sem þeir fylgja og þeir munu finna fyrir mikilli hamingju vegna þess að halda sig við .ákvarðanir sínar

Að fylgja ekki áætlun um sjálfsbætingu veikir viljann og setur hindranir í vegi fyrir framförum

Sannasta vinur mannsins og versti óvinur hans er hann sjálfur

Þeir sem samræma sig við náttúrulega lífsreglu munu ná árangri. Engin lög koma í veg fyrir að einstaklingur breytist til batnaðar og nái göfugum metnaði sínum. Engar hindranir geta komið í veg fyrir að einstaklingur nái háleitum markmiðum sínum nema viðkomandi viðurkenni þessar hindranir óbeint og sannfæri sig um að hann geti ekki sigrast .á þeim

Frá innblástursuppsprettum

Það er enginn munur á eðlisfræðilegum lögmálum og andlegum lögmálum, eða kraftaverkum sem eiga sér stað

vegna þess að skilja virkni mannshugans. Vísindamenn framkvæma kraftaverk með eðlisfræðilegum lögmálum, og þeir sem eru langt komnir andlega framkvæma hugræn kraftaverk. Í þessum tíma vísindalegra kraftaverka, sem einkennist af flóði óhugsandi uppfinninga og nýjunga, verða vísindamenn að kafa dýpra í rannsóknir á andlegum .lögmálum sem þeir sem hafa andlega innsýn nota

Andleg kraftaverk eða guðleg velvild eru einfaldlega beiting yfirnáttúrulegra alheimslögmála. Fyrir meðalmanninn virðast þessi verk vera kraftaverk, en í raun eru þau notkun .einhverra faldra, æðri lögmála

***

Ég hef smakkað fegurð milljarða stjarna
Dreifð um víðáttu geimsins
Og af saklausum ánægjum sogaði ég nektarinn
Og ég bjó til arineld þar sem ég brenndi allar sorgir mínar
Og ég bar ljóskyndlana
Og hrein ást var innblásin hverju hjarta
Það blandaði saman föðurkærleika, móðurkærleika og bróðurkærleika
Ég drakk það þangað til ég varð ölvaður
Andlegar bækur voru kreistar fyrir dropa af friði
Ljóðin voru samin innblásin af náttúrunni
Og ég stal sætleiknum úr býflugnabúi hamingjunnar
Ég dró fram nauðsynlegustu merkingarnar úr hugsunarnámunni
Og ég les
Og ég brosti
Og ég vann
Og ég skipulagði
Og ég titraði
Ég var ákafur
Og allt þetta var ekki nóg

Þegar hún áttaði sig á því að þetta voru draumar sem oft hurfu

Áður en þrá hins þráandi hjarta rætist
En um leið og ég rak draumana burt frá mér
Og ég sat í friðarhelgidóminum
Þrá mín varð sterkari
Og ég heyrði sál mína syngja
!Guð einn stendur eftir

***

Sérhver manneskja býr yfir óendanlegum krafti og við verðum að sýna þann kraft í öllu sem við gerum. Þegar við viljum skapa eitthvað megum við ekki reiða okkur eingöngu á ytri uppsprettur heldur kafa djúpt í okkar innri dýpt og leita .að óendanlegri uppsprettu

Allar farsælar vinnuaðferðir, allar uppfinningar, allur tónlistarlegur titringur, innblásandi hugmyndir og stórkostleg .og undursamleg tónsmíð eru skráð í skrám Guðs

Við verðum fyrst að skilgreina markmiðið, síðan biðja um guðlega hjálp til að leiða okkur að viðeigandi aðgerðum til að tjá orku okkar og hugleiða þar til hugurinn róast og sér .greinilega næsta skref sem þarf að taka

Þá verðum við að bregðast við í samræmi við innri leiðsögn sem við fáum, og það sem við þráum mun nást. Þegar hugurinn er rólegur munu hlutirnir skýrast fljótt og !auðveldlega – hversu dásamlegt það er

Þú munt ná markmiðum þínum og velgengni í öllu mun verða þín innan skamms tíma, því alheimsöflin eru fær um að leiðbeina réttum lögum og sýna fram á virkni þeirra. Ef við skoðum sjálf okkur munum við átta okkur á sannleika .þessa, með hjálp Guðs

***

Einn lærisveinnanna spurði kennarann Paramahansa um áhrifaríkustu leiðirnar til að sigrast á forboðinni freistingu :satans og hann sagði við hann

Nema þú hafir fest djúpan sess í visku, verður þú fyrst –
þegar freistingin dynur yfir – að hætta strax gjörðum þínum
.eða sterku hvötum og íhuga hlutina á eftir

Ef þú reynir að hugsa fyrst, þá mun freistingin yfirbuga
þig gegn vilja þínum og þú munt komast að því að þú gerir
það sem þú vilt ekki gera, því í þessu tilfelli mun freistingin
.yfirbuga skynsemina

Þú þarft bara að segja ákveðið: „Ég geri það ekki,“ og
standa svo upp og fara. Það er öruggasta leiðin til að komast
.undan snörum djöfulsins

Því meira sem þú ræktar kraftinn „ég vil ekki“ í
áráttuköstum, því sterkari verður þú og því meiri verður
hamingja þín, því hamingjan er háð því að gera það sem
.samviska þín segir þér að gera

Þegar þú segir „nei“ við freistingu, verður þú að segja
.það sem þú meinar og meina það sem þú segir

Gefstu ekki upp og mundu að þeir sem eru veikir í vilja
segja alltaf „já“, en stórar sálir eru fullar af bókmenntalegum
.“„nei

***

Í andlegri þjálfun lærðum við að stjórna tilfinningum
okkar og hvötum, láta ekki persónulegar óskir okkar ráða lífi
okkar. Við urðum þakklát fyrir allt sem Guð hefur gefið okkur.
Fólk hefur svo mikið, en samt eru margir stöðugt óánægðir
og kvartandi, óánægðir þrátt fyrir að hafa ekkert, eins og
.þeir ættu ekkert og langanir þeirra virðast endalausar

Að morgni, eftir að eiginmaðurinn rakar skeggið – og
kannski yfirvaraskeggið – þvær andlitið og klæði sig, þá
langar hann næst í morgunmat. Um leið og hann hefur
borðað nokkra bita óskar hann þess að konan hans hefði
útbúið eitthvað sem hentaði betur hans smekk, en konan
.óskar þess að hún hefði betri borðbúnað, diska og diska

Og þannig, dag eftir dag, þrá þau þetta og hitt þar til
ekkert getur fullnægt þeim og sambönd þeirra missa nánd
sína og þau jafnvel missa hamingjuna sjálfa. Vegna

gremjunnar sem þau finna fyrir snúa þau sér gegn þeim sem eru þeim næst. Eiginkonan kvartar og rífst við eiginmanninn, eiginmaðurinn öskrar á börnin og börnin gera uppreisn og lenda í vandræðum með slæman félagsskap. Málið er þetta: það er ekki rangt að eiga hluti, en það er rangt að leyfa eigum að ná tökum á okkur. Þeir sem leita hamingju ættu .ekki að vera of tengdir eða eignarhaldssamir

Paradís mín er innra með mér, og þegar ég gleðst yfir fallegu útsýni eða hitti kæra vini, þá eykur innri paradís mín ánægju mína af því útsýni eða að sjá þessa vini. Án þessarar innri ánægju breytist jafnvel jarðnesk paradís í óbærilegt .helvíti

Sú skilningur að allur kraftur hugsunar, máls, tilfinninga og athafna kemur frá Guði og að hann er alltaf með okkur, innblæs okkur og leiðbeinir okkur, frelsar okkur tafarlaust frá kvíða, ruglingi og ráðvillu. Með þessari skilningi koma fram .glampar af guðlegri gleði

Stundum sópar djúpstæð andleg geislun um alla veruna, .útrýmir og afmáir hugmyndina um ótta

Eins og hafsöldur kemur guðlegur kraftur með miklum krafti, fer í gegnum hjartað og skolar það með voldugum blessuðum straumi, fjarlægir úr því allar hindranir og .efasemdir, taugaóstyrkur og ótta

Þegar við snertum guðdómlega nærveru hverfur sú blekking að við séum einungis efnislegir líkamar. Þetta er hægt að ná með djúpri og einbeittri andlegri hugsun, hugleiðslu um Guð og með því að leita hjálpar hans til að .opna huga okkar

Þá gerum við okkur grein fyrir því að líkaminn er bara .lítil orkubóla í geimhafi Guðs

***

Þegar einstaklingur er barinn af hörðum sálfræðilegum upplifunum eða yfirbugaður af miklum ótta, ætti hann að .reyna að sofna

Ef hann getur það, mun hann uppgötva við vakningu að sálfræðileg spenna er horfin og að óttinn hefur losnað, því þegar sálin fer í svefn, rís hún tímabundið upp fyrir vandamálin sem upphaflega tengdust tengslum við líkamann .og upplifanir hans

Æðra ástand er að snerta æðri meðvitund í gegnum djúpa, meðvitaða hugleiðslu. Við verðum að ákveða að .ekkert muni raska friði okkar eða ræna okkur rósemi okkar

Þegar hugurinn verður algerlega upptekinn af aðstæðum lífsins getur hann ekki skynjað sanna eðli hamingjusamrar andlegrar sálar. En þegar við hegðum okkur og höfum um leið í huga náið samband okkar við Guð, að ljós hans umlykur okkur og friður hans býr í okkur, þá munu atburðir ekki hafa áhrif á okkur og óhagstæðar aðstæður munu ekki .raska friði okkar

***

Maður verður að fylgjast með hvötum sínum. Sá sem er ágjarn borðar, eins og sá sem er andlega sinnaður og hefur agaða tilhneigingu. Er þá leyfilegt að segja að það sé synd ?að borða einfaldlega vegna þess að það er oft tengt ofáti

Syndin liggur í hugsuninni, í hvötum. Sá sem er ágjarn borðar til að seðja hungrið sitt, og sá sem er andlegur borðar til að halda líkama sínum heilbrigðum, og það er mikill .munur á þessu tvennu

Til að greina á milli rétts og rangs verður maður að íhuga sjálfan sig og spyrja sig hvort það sem maður ætlar að gera sé rétt eða rangt. Við verðum að vera fullkomlega .heiðarleg við sjálf okkur

Þegar einstaklingur er heiðarlegur við sjálfan sig er mjög ólíklegt að hann geri mistök, og jafnvel þótt hann geri það, þá getur hann fljótt leiðrétt stefnu sína. Við ættum að láta samvisku okkar leiða okkur í því sem við gerum því .samviskan er greiningarkrafturinn innra með okkur

***

Sama hversu mörg verkefni og skuldbindingar við
höfum, megum við ekki gleyma að losa hugann öðru hvoru
.alveg við áhyggjur og allar aðrar áhyggjur og áhyggjur

Reyndu að forðast neikvæðar hugsanir í eina mínútu í
einu, einbeittu þér að innri friði, sérstaklega ef þú ert kvíðinn
.og finnur fyrir áhyggjum

Hann framlengdi síðan tímann um nokkrar mínútur og
.rifjaði upp nokkra gleðilega atburði og tækifæri

Rifðu upp nokkrar ljúfar minningar sem skildu eftir góð
áhrif á þig og reyndu að endurlifa þær í smáatriðum, og þú
munt smám saman komast að því að þú hefur gleymt
.áhyggjum þínum og óttinn hefur horfið

Að byggja upp innra umhverfi

Ef einstaklingur vill byggja upp heilbrigt innra umhverfi
verður hann að æfa sig í þögn og ekki að grínast allan
.tímann, og vera hamingjusamur, kátur og brosandi

Innilegt tal dregur úr göfugum tilfinningum og er eins og
kúla sem tæmir kraft sinn með því að tala um ómerkilega og
gagnslausa hluti og veldur þannig tapi á verðmætri og
.mikilvægri sálfræðilegri auðlind

Meðvitund er eins og mjólkurker; þegar hún er full af
friði hugleiðinga, fáguðum hugsunum og tilfinningum, ætti
hún að vera full. Léttlæti og páfagaukalegt spjall eru fölsk
skemmtun sem skapa göt í hliðum meðvitundarkersins og
.valda því að mjólk innri friðar lekur út og glatast

Þetta þýðir ekki að maður eigi að vera of strangur,
alvarlegur og hlédrægur, heldur þýðir það að forðast háð,
.kaldhæðni, háðung og órökrétt og ósanngjarnt tal

Ég man enn eftir frábærri þjálfun sem ég fékk frá
stórmennunum. Þegar við vorum að spjalla og spjalla, sögðu
:þau við okkur

Snúið aftur til innri virkis ykkar og slátrið ekki ykkur„
með köldu blóði, svo að þið missið andlega skynjun ykkar og
“.friðurinn flýi frá ykkur án þess að snúa aftur

Það var ekki auðvelt fyrir okkur að skilja það þá, en nú .skil ég friðarveginn sem þau kenndu okkur

Friðarinnlán

Ef einstaklingur heldur áfram að skrifa ávísanir án þess að leggja inn peninga á bankareikning sinn, þá klárast .peningarnir hans og innistæðan tæmist

Á sama hátt, ef maður leggur ekki reglulega frið inn á reikning lífs síns, þá munu birgðir styrks, rósemi og hamingju dvína og að lokum hverfa, sem leiðir til tilfinningalegs, andlegs, líkamlegs og andlegs gjaldþrots. Að hugleiða Guð og upplifa blessaða nærveru hans fyllir á innri styrk okkar og .fyllir okkur með öllum nauðsynlegum lífsnauðsynjum

***

Í stað þess að lifa aðeins í núinu reynum við að lifa í fortíðinni og framtíðinni samtímis, sem leggur þunga byrði á hugann, þreytir hann og takmarkar getu hans til að takast á við hluti á áhrifaríkan hátt. Þess vegna verðum við að létta andlega byrði okkar. Fortíðin er liðin að eilífu, svo hvers ?vegna að bera hana í huga okkar

Láttu hugann takast á við byrðar sínar eina í einu, ekki allar í einu. Svanurinn étur aðeins fasta innihald vökvans sem hann ausar upp með goggnum sínum; á sama hátt ættum við aðeins að hafa í huga þá lærdóma sem við höfum .lært af fortíðinni og gleyma óþarfa smáatriðum

Þetta mun róa hugann til muna. Njótun nútímamannsins felst í því að margfalda það sem hann á og eignast meira, .óháð skort og þjáningum annarra

En er ekki betra fyrir mann að lifa einföldu lífi, án óhóflegrar lúxus og með minni ákafa og kvíða? Það er engin ánægja að flýta sér svo örvæntingarfullt að maður nýtur ekki .þess sem maður hefur

Sá dagur mun koma þegar fólk vaknar af andlegum dvala sínum og byrjar að rísa yfir þörf sína fyrir efnislegar eigur. Sá dagur mun koma þegar það uppgötvar að .einfaldara líf færir meira öryggi, frið og ró

Að vinna hjörtu fólks með krafti kærleikans er mesti .sigur sem nokkur getur unnið í lífinu

Þetta voru merkustu afrek hins mikla fólks sem lifði og dó fyrir aðra. Þeir sem búa yfir gífurlegum efnislegum mætti og lifa aðeins fyrir sjálfa sig hverfa fljótt í gleymskunnar dá. .En þeir sem lifa fyrir aðra verða að eilífu minnst

Spámennirnir höfðu ekki gullhásæti á meðan þeir dvöldust á jörðinni, en þeir sitja á kærleikahásæti í hjörtum milljóna manna. Það er besti hásæti sem nokkur manneskja .getur setið á

Maður kemur grátandi í þennan heim á meðan allir aðrir fagna komu hans. Hann verður að vinna og þjóna á úthlutaðri ævi sinni svo að þegar tíminn kemur til að yfirgefa þennan heim, fari hann brosandi á meðan heimurinn syrgir .hann

Guð skapaði þennan heim svo að mannkynið gæti notað vitsmuni sína til að öðlast andlega þekkingu og skilið að guðdómleg hugsun er öflugt afl og þessum krafti ætti að .beina á réttan hátt til að gagnast sjálfum sér og öðrum

Ef Guð hefði ekki gefið okkur kærleika með því að gróðursetja hann í hjörtum okkar, hefðum við aldrei getað .þekkt mannlegan kærleika yfir höfuð

Þar sem Guð er svo örlátur og kærleiksríkur gagnvart okkur, ætti hann að vera ásetningur okkar og markmið leit okkar. Hann vill ekki þröngva sér upp á okkur, en engin hamingja er hægt að ná án þess að hugsa um hann og .tengjast honum

Hin dularfulla leið líkama og hugsunar, sem greinir okkur frá öllum öðrum verum, og öll önnur undur og undur lífsins, ætti að vera nóg til að hvetja okkur til að leita þess og uppgötva. Þeir sem reyna af einlægni og einlægni munu ná .árangri í viðleitni sinni og ná markmiði sínu

Þegar ég lagði fyrst af stað á þessa braut var líf mitt í upphafi kaotiskt og óskipulagt, en með ítrekuðum tilraunum og þrautseigju fóru skýin að skýrast og hlutirnir urðu

ótrúlega skýrir. Allt sem gerðist mér var óyggjandi sönnun fyrir tilvist Guðs og möguleikanum á að eiga samskipti við .hann og þekkja hann í þessu lífi

***

Ó, sá friður og ró sem leitandi finnur þegar hann finnur Guð! Heimurinn mun þá verða bjartur og brosandi, allt .verður í lagi og ekkert mun geta innrætt ótta í hjartað

Þannig verðum við að takast á við áskoranir og berjast lífsins baráttu með þeirri dirfsku og hugrekki sem sæmir börnum lífsins og ljóssins

***

Þegar okkur finnst við þurfa að gera of margt í einu .verðum við mjög pirruð

Í stað þess að hafa áhyggjur af því hvað ætti að gera er :betra að segja

Þessi stund er mín ein og ég mun gera allt sem ég get„ “.á henni án þess að láta þrýstinginn yfirbuga mig

Klukka getur ekki tifað 24 klukkustundir á einni mínútu, og á sama hátt er ekki hægt að gera á einni klukkustund það .sem þarf 24 klukkustundir til að gera

Við verðum að leggja okkur nægilega fram um að gera það sem við þurfum að gera á þessari stundu og gera það .rólega og án streitu, og framtíðin mun sjá um sig sjálf

Njóttu nútíðarinnar og reyndu að samræma þig við .friðarsveiflur

Því meira sem þú gerir þetta, því meira munt þú finna fyrir blessuðum krafti innra með þér sem vinnur þér í hag, .auðgar líf þitt og gerir þig hamingjusaman

Að takast á við ótta og kvíða

Kvíði kemur upp í hjartanu vegna sársaukatilfinningar. Þannig sjáum við að óttinn byggist á fyrri reynslu. Kannski hefur viðkomandi dottið áður og brotið fótinn og óttast því að .endurtaka sömu reynslu

Að einbeita sér stöðugt að svona sársaukafullum prófum lamar vilja og taugar, sem getur leitt til falls og aftur

beinbrots! Þar að auki, þegar hjartað lamast af ótta, fellur lífsþróttur líkamans niður á lægsta stig, sem gerir sjúkdómsörkum kleift að ráðast inn í líkamann og valda .skaða

Það er varla til manneskja sem ekki óttast veikindi. Ótti var gefinn manninum sem varúðarráðstöfun til að spara honum sársauka, og tilgangur hans var ekki að magna hann .upp og dvelja stöðugt við hann

Stöðug upptekinn ótti hindrar viðleitni okkar til að forðast erfiðleika og leysa vandamálin sem við stöndum frammi fyrir. Mældur ótti byggist á visku, eins og að íhuga að ákveðinn matur sé óhollur þrátt fyrir að vilja borða hann. Ótti við veikindi felur í sér veikindi. Fólk veldur veikindum með því einu að hugsa um þau. Ef þú ert stöðugt hræddur við að fá kvef, verður þú viðkvæmari fyrir þeim, sama hvað þú gerir .til að forðast þau

Láttu ekki óttann lama vilja þinn og taugar. Þegar kvíði yfirbugar þig gegn vilja þínum, þá hjálpar þú til við að skapa þá upplifun sem þú óttast. Það er heldur óskynsamlegt að eyða of miklum tíma með fólki sem talar stöðugt um veikindi sín og veikleika. Að einbeita sér að þessum hlutum getur sáð .fræjum ótta í huga þínum

Þeir sem óttast að fá lungnaberkla, krabbamein eða hjartasjúkdóma ættu að útrýma þessum ótta úr hugsunum sínum, svo að hann valdi þeim ekki þessum óæskilegu .sjúkdómum

Hvað varðar sjúka og aldraða, þá þurfa þeir á þægilegu og þægilegu umhverfi að halda eins mikið og mögulegt er, meðal fólks með sterkt og jákvætt skap, til að hvetja þá og .lyfta skapi þeirra með jákvæðum hugsunum og tilfinningum

Hugsun hefur mikinn mátt. Sjúkrahússtarfsmenn veikjast sjaldan þökk sé sjálfstrausti sínu; sterkar hugsanir þeirra endurnýja reyndar orku þeirra og veita þeim stöðugt .framboð af lífsþrótti

Söngur þrárinnar

Með mikilli þrá flyt ég þér hjartans lög
Ég legg fyrir framan þig alla mína andlegu fjársjóði
Ég hef safnað handa þér hunangi yfirþyrmandi ástar og
.óhagganlegrar tryggðar
Í frumum samvisku minnar; allt sem er mitt er líka þitt
Ó Drottinn, ég var þyrstur í eyðimörk falskra vona og
.ófrjósömra óska
Og nú hef ég drukkið og svalað þorsta mínum úr
uppsprettum kærleika þíns og friðar
Ég þrái ekki lengur jarðneskar langanir
Ég finn blessaða, ilmandi andvara þína streyma til mín
og ég endurnærist
Og kerti hamingju minnar skína með ljóma gleði þinnar
Ég dó næstum úr þorsta og þreytu
Í miðri sjónhverfingu blekkjandi jarðneskra vinja
Og nú er ég sökkt í hamingjusömum öldum blessaðs
anda þíns
!Ég vil drukkna í þínu heilaga hafi og lifa að eilífu í þér
Tungumál blómanna
Guð er mesti listamaðurinn
Algjör fegurð þess endurspeglast í fegurð blómanna
Það er dásamlegt að hugsa til hans í hvert skipti sem við
!sjáum blóm og rósir
Guð er ósýnilegur
Hins vegar er hann að tala til okkar
Í gegnum blóm
Og þúsundir annarra sætra og elskulegra vera
Og það fyllir okkur með himneskum ilmi sínum
Hann staðfestir tilvist sína fyrir okkur daglega í gegnum
sköpunarverur sínar
Blóm voru búin til í ákveðnum tilgangi
Hún þjónar öllum með fegurð sinni, auðmjúkri þjónustu
Við töluðum um undur Guðs meira en nokkuð annað
Hvert blóm segir sína eigin yndislegu sögu um guðlega
nærveru

Blóm hafa verið notuð í aldir
Ekki bara til skrauts, heldur til að opinbera ilm Guðs og fegurð
Við getum skynjað nærveru Guðs í gegnum blóm og rósir
Vegna þess að hvert blóm er guðleg uppbygging þar sem við skynjum birtingarmynd Guðs
Sú fallega sem elskar fegurð
Lítið á liljur vallarins, ekki einu sinni Salómon í allri} {sinni dýrð
Hann var klæddur eins og einn af þeim
Áhyggjur: Eðli þeirra og hvernig á að takast á við þær
Áhyggjur eru gagnslausar, þær íþyngja aðeins hjörtu okkar með fleiri áhyggjum
Þegar þú ferð eða lýkur vinnudeginum, gleymdu því. .Ekki hafa það í huganum og taka það með þér heim
Áhyggjur mynda þykkt lag af dökkum, drungalegum skýjum sem umlykja hugann og valda því að maður hrasar vegna þess að leið þeirra er ekki skýr og auðveld. Við verðum að læra að reiða okkur meira og meira á Guð. Þetta er vísindi út af fyrir sig og stöðugt guðlegt lögmál sem breytist ekki. Sá sem gerir það sem hann getur og leitar jafnframt guðlegrar hjálpar mun fá hindranir fjarlægðar af vegi sínum, erfiðleikarnir minnkaðir og Guð mun opna dyr fyrir þá. {Sá sem setur traust sitt á Guð, hann mun nægja þeim.} {Varpa áhyggjum þínum á Drottin og hann mun stjórna þeim.}
Vitaðu – megi Guð auka þekkingu þína – að það er alltaf leið út úr erfiðleikum og áhyggjum lífsins. Ef við stöndvum kyrr og hugsum aðeins og hugsum vandlega um að útrýma orsök kvíða okkar í stað þess að dvelja við hana, mun Guð opna dyr fyrir okkur og leiða okkur á leiðir sem við höfum .aldrei ímyndað okkur
Margir koma til mín til að ræða áhyggjur sínar, svo ég bið þá að róa sig niður og hugleiða, leita guðlegrar hjálpar og

ekki hugsa um aðrar leiðir til að leysa vandamál sín fyrr en
.þeir finna fyrir sjálfstrausti og andlegum friði

Þegar hugurinn er rólegur, guðlegur friður kemur yfir
sálina og trúin styrkist, lausnir á vandamálum munu koma
.fram eins og sólin sem rís handan fjöllanna

Að hunsa vandamál tryggir ekki að losna við þau, né
.heldur að hafa áhyggjur af þeim skili jákvæðum árangri

Hugleiddu þar til þú finnur ró, hugsaðu síðan um
vandamálið og biddu innilega til Guðs um hjálp. Einbeittu þér
að vandamálinu og þú munt finna lausn án áhyggna eða
.mikillar fyrirhafnar

Guð mun alltaf svara bæn af einlægni og hlýju. En ef
bænin er ekki borin fram af ákafa og einlægni er augljóst að
.hún verður ekki svarað

Allir gera sér grein fyrir því að á einhverjum tímapunkti
.rættist ein af óskum þeirra þökk sé bæn

Þegar ósk breytist í þrá, snertir hún hjarta Guðs og hann
.veitir það sem hann þráir

Þegar Guð vill eitthvað, þá bregst öll náttúran við vilja
hans

Guð svarar þegar við snúum okkur til hans af öllu hjarta,
.með djúpri trú og óhagganlegri ákveðni

Stundum svarar hann með því að koma ákveðinni
hugmynd í hug einhvers sem mun uppfylla löngun þína eða
.þörf þína

Slíkur einstaklingur þjónar sem leið í höndum Guðs til að
.ná þeim árangri sem óskað er eftir

Fólk veit ekki hvernig þessi volduga kraftur virkar

Það vinnur með afar nákvæmum útreikningum, án þess
.“að skilja eftir pláss fyrir „ef“ eða „ef ekki

“Þetta er það sem átt er við með „trú á ósýnilega hluti

Og hann mun sjá honum fyrir því sem hann býst ekki við

Úr sálmum sálarinnar

Trén andvarpa

Og vindurinn gleðst

Og sólin brosir
Og áin rennur áfram
Og himnarnir rísa upp fyrir ofan
bleikrauðir blettir
Og jörðin skiptir um svarta skikkju sína
Stjörnuskrýddir demantar
Til að vera í á daginn
Glæsilegur gullinn jakkaföt
Náttúran prýðir og skreytir sig
Í glaðlegum litum árstíða eftir ár
Og gurglandi lækurinn
Þú reynir aldrei að tala
Með röddum lituðum af stami
Á falinni hugsun
Og streymir frá djúpum sálarinnar
Og fuglarnir syngja
Og hún reynir að játa
Með óþekktum málum
Það hrærist inni í henni
En mannlegt
Getur talað og útskýrt
Með skýrum og afdráttarlausum orðum
Um það sem öllum tókst ekki að gera
Varðandi að upplýsa það
Um Meistara Alheimsins
Til staðar alls staðar
Að auka vitund

Innra sálfræðilegt umhverfi okkar mótast af samskiptum .okkar við ytra umhverfi frá fyrstu stigum lífsins

Þetta innra umhverfi og vitsmunalegar venjur, auk langana og tilhneiginga sem mótast af fyrri lífum, stýra oft .gjörðum okkar og hegðun á sjálfvirkan hátt

Hvað varðar vitsmunalega endurnýjun, eða upphækkun meðvitundar frá líkamanum til andans og andlegra sanninda, þá nýtur sálin þess í upphafi lífsins að sýna sig og tjá

langanir sínar í gegnum líkamann og verður þar af leiðandi .fangi líkamans

Við verðum að þjálfa okkur í að lifa á hærra stigi en hinu líkamlega. Andleg þroski er nátengdur líkamlegum eða efnislegum vexti. Þess vegna, samkvæmt náttúrulegri þróun, fer sálin í gegnum mörg stig til að ná andlegri meðvitund, sem skýrir hvers vegna efnislegur árangur næst fyrst og .síðan andlegur árangur

Andleg afrek eru án efa gagnleg, því í gegnum þau .lærum við að umbreyta líkamlegum þörfum í andlegt öryggi hættuleg beygja

Vandamálin sem heimurinn stendur frammi fyrir í dag voru ekki sköpuð af Guði. Þau eru heldur afleiðing áralangra gallaðra hugsunarhátta og villuleiðréttra athafna mannkynsins í heild. Það sem mennirnir sá, verða þeir að .uppskera

Maðurinn hefur náð hættulegum tímamótum og stendur á krossgötum. Hann getur annað hvort tortímt sjálfum sér með þeim stríðsaðferðum sem hann hefur fundið upp eða snúið sér að æðri lífsstefnu og fært Guð inn í líf sitt með því að fylgja siðferðilegum, siðferðilegum og andlegum gildum .sem spámenn og vitringar hafa mælt með. Valið er okkar

Það er kominn tími til að mannkynið skilgreini afstöðu sína og ákveði hvaða leið það verður að taka: annað hvort í átt að ringulreið og eyðileggingu eða í átt að æðri alheimshugsjónum sem himneskar trúarbrögð kalla eftir til .að hlífa sálum og heiminum við þjáningum og hörmungum

Ef maður gegnir hlutverki sínu eins og honum ber að gegna því og er innblásinn af lögmálum góðvildar, kærleika og dyggðugra siðferðis, þá mun myrkrið örugglega hverfa og .myrkrið hverfa

Það er engin rökfræði eða réttlæting fyrir þeim hörmulegu atburðum sem heimurinn verður vitni að, né fyrir því tilgangslausa ofbeldi sem á sér stað í öllum löndum.

Ástæðan fyrir öllu þessu er sú að mannkynið hefur villst
.langt frá skapara sínum og misst sanna tengingu við hann

Fólk sér enga rökrétta réttlætingu fyrir því að láta ekki
bitrandi neikvæðar tilfinningar sínar renna út og láta reiði
sína ráða för á aðra og það heldur að eina leiðin til að leysa
.vandamál sé með vopnum og að taka mannslíf

En Guð, spámenn hans og mikilmenn hans vilja að fólk
lifi í sátt hvert við annað og vinni saman í réttlæti og
.guðrækni

***

Þitt sanna sjálf á sér rætur í alheiminum. Þessar rætur
sækja styrk sinn frá uppsprettu alheimsins, sem er Guð,
uppruni alls valds í tilverunni. Takmarkaða, smærra sjálfið,
eða „egóið“, er aðeins agnarsmár hluti af því sem hægt er
.að draga út innan frá og birtast í raunveruleikanum

Innra sjálf þitt býr yfir óendanlegum möguleikum sem
.bíða eftir að vera virkjaðir, nýttir og notið góðs af

Allir hinir miklu kennarar lýsa því yfir að í líkamanum sé
ódauðleg sál, sem er neisti af ljósi Guðs sem fyllir tilveruna
.og viðheldur allri sköpuninni

***

Veistu hvernig fólk eyðir lífi sínu? Fáir okkar vita rétta
lífshætti og hvernig við getum notið góðs af lífinu ef við
.fjárfestum því skynsamlega og hagkvæmt

Fyrst og fremst verðum við að vera meðvituð um tímann
okkar. Tíminn líður og rennur hjá áður en við gerum okkur
grein fyrir því, og þess vegna vanmetum við oft gildi þess
.tíma sem Guð hefur gefið okkur

Hversu miklum tíma fer í ekki neitt! Og hversu fáir
stoppa til að hugleiða og íhuga hvað lífið hefur upp á að
bjóða. Flestir hugsa alls ekki djúpt; þeir eyða lífi sínu í að
borða, sofa og njóta skemmtunar, og yfirgefa síðan þennan
.heim með litlu að sýna

Það er mikilvægt að greina á milli þarfa og langana.
Raunverulegar þarfir eru mjög fáar, en langanir eru óteljandi.

Til að finna frelsi og innri frið verðum við að takast á við þarfir okkar og hætta að elta endalausar langanir og stunda hverfula veraldlega hamingju, eins og eyðimerkurtákn sem .hvorki nærir þyrsta né seður þyrsta

Því meira sem einstaklingur reiðir sig á ytri aðstæður til að öðlast hamingju, því lengra fjarlægist hann reynsluna af henni. Að rækta og næra löngun í munaðarvörur er örugg .leið til aukinnar óhamingju og þrældóms við eigur

Við verðum að draga úr þörfum okkar og verja tíma okkar í leit að sannri hamingju eða andlegri sælu

Sálin breytist aldrei; hún er eilíf kjarni sem er falinn á bak við hulu takmarkaðrar mannlegrar meðvitundar, sem er .full af alls kyns sársauka, mistökum og dauða

Við verðum að lyfta upp blekkingarhulunni um óstöðugleika og breytingu og hvíla okkur í eilífu eðli okkar. Við verðum að festa meðvitund okkar á bjargi staðfestu og innri rósemi, sem er hásæti guðdómlegs friðar sem er æðri skilningi, og þá munum við smakka sæta uppsprettu sælu sem streymir frá blessuðum uppsprettum andans, dag og .nótt

Hamingja fæst með sjálfsaga, með því að temja sér einfaldar lífsvenjur og fágaða hugsun og með því að vera sparsöm með peninga, jafnvel þótt við þénum meira en við þurfum til að uppfylla grunnþarfir okkar. Við ættum einnig að rétta öðrum hjálparhönd og aðstoða þá við að hjálpa sér .sjálfum

Það er til óskrifað lögmál sem segir að hver sem hjálpar öðrum að ná velgengni og hamingju muni fá hjálp úr óvæntum áttum og eigin velgengni og hamingja mun aukast. Þetta er stöðugt og óbreytanlegt lögmál og blessaðir eru þeir sem lifa eftir því, því þeir munu vera meðal hinna hamingjusömu. Er ekki betra að lifa einföldu lífi og vera ríkur ?í anda

{Ljós ofan á ljós leiðir Guð til ljóss síns hvern hann vill}

{Og ljósið skín í myrkrinu}

***

Að baki hverju ljósi í litlum rafmagnslampa er sterkur straumur, og undir hverri lítilli öldu liggur hið mikla haf sem .hefur orðið að mörgum öldum

Þetta á einnig við um mennina. Guð skapaði mennina og gaf þeim frjálsan vilja og val. En mennirnir gleyma .upprunanum og þeim kröftum sem Guð setti í þá

Það eru engin takmörk fyrir möguleikunum sem eru til staðar í þessum heimi, né heldur fyrir þeim framförum sem maðurinn getur náð og þeim sjóndeildarhring sem hann .getur náð

***

Þegar við byrjum að skilja manninn í heild sinni og veru, .gerum við okkur grein fyrir því að hann er ekki efnisleg vera

Innra með honum búa margir kraftar, sem hann notar möguleika þeirra í mismunandi mæli til að aðlagast aðstæðum þessa heims og möguleikar þessara krafta eru .ómælanlega meiri en meðalmaðurinn gerir sér grein fyrir

Lindir og sopar: Oasis helgrar ástar
Ég mun draga að mér lífskraft
Frá uppsprettu gullins sólarljóss
Ég mun sjúga friðinn
Frá uppsprettum tunglsljósra silfurnætur
Ég mun drekka kraft þinn
Úr bikar hins volduga vinds
Ég mun drekka vitund þína með gleði og unað
Úr bollum fínlegra, djúpstæðra hugsana minna
Í þínu blessaða ljósi
Ég mun vera vakandi að eilífu
Að horfa á blessað og alheims andlit þitt
Með vökulum augum gegnum langar aldir eilífðarinnar
Ég hef leitað að kærleika Guðs
Í hrjóstrugum jarðvegi mannlegra tilfinninga
Þangað til ég loksins fann
Á vini heilagrar ástar

Sem uppspretta þornar aldrei upp
Drottinn, hjálpaðu mér að krefjast himneskrar arfleifðar minnar
Og svo að ég megi lifa lífi hinna ódauðlegu
!Ó, þú ástríkasti og heilagasti
Jafnvel þótt myrkur fáfræði minnar sé jafn gamalt og tíminn sjálfur
,Leyfðu mér þó að átta mig á því
Það með dögun ljóss þíns
Myrkrið mun hverfa á augabragði
Eins og það hafi aldrei gerst
Reiði og áhrif hennar á heilsu
Þótt meðalmaðurinn hafi ekki meðvitaða minningu um upplifanir sálar sinnar, þá er hann hluti af heild alheimsins og verður að endurhlaða líf sitt öðru hvoru með hressandi lífsstraumum sem koma frá hinum eina og sanna, uppsprettu .lífs, kærleika og sannleika sem breytist ekki né sundrar
Þegar leitandi dýrkar meginregluna um sannleikann í hugsun, orði og verki, sameinast hann sköpuninni og skaparanum. Allir sem kynnast þessum andlega þroskaða einstaklingi auðgast andlega af samhljómandi andlegum .titringi hans, þó að þessi auðgun sé misjöfn að gráðu
Sá lærisveinn er laus við sársaukafulla tvíhyggju og mótsagnakenndar afstæðiskenningar og er að lokum hæfur .til að ganga inn í hið síðasta athvarf: algeran sannleika
Fjarvera reiði er hraðasta leiðin að innri friði. Reiði stafar af vonbrigðum langana og sá sem hefur engar langanir er .laus við reiði
Sá sem væntir ekki neins frá öðrum og snýr sér til Guðs til að ná markmiðum sínum og uppfylla langanir sínar, mun ekki finna fyrir gremju eða beiskju gagnvart náunga sínum, né mun hann særa tilfinningar þeirra (Bros til bróður þíns er .góðgerðarstarf) og (Farðu fyrst og sættist við bróður þinn)
Vitri maðurinn er ánægður með þá vissu að Guð er stjórnandi og stjórnandi allra heima og hann heldur ekki að

hlutir gerist af handahófi, þess vegna er hann laus við reiði, .inngróið hatur og fjandskapartilfinningar

Þessi heimur er afstæðisheimur og hinir vitru samræma sig við guðdómlegan vilja og aðlaga gjörðir sínar aðstæðum. Þeir geta stundum sýnt djarfa eða jafnvel ofbeldisfulla vanþóknun ef það hindrar illgjörðamenn í að skaða saklausa. En hinir vitru bera ekki hatur gegn neinum mönnum, sama hversu mikil fáfræði þeirra er eða hversu mörg brot þeirra .eru

Sjálfsþekkingarmaðurinn getur orðið reiður í lengri eða skemmri tíma, en hann snýr fljótlega aftur til sinnar .venjulegar ró og yfirvegunar

Reiði venjulegs manns er ekki hægt að útrýma með viljastyrk og samstundis, en hreint hjarta manns sem er laust .við veraldlegar langanir finnur ekki reiði og sýnir hana ekki

Reiði er algengasti galli fólks og hún raskar friði innan .fjölskyldna og meðal þjóða

Þeir sem eru viðkvæmir fyrir reiðiköstum eru óvinsælir meðal fjölskyldna sinna og þessi stöðugu reiðiköst hafa skaðleg áhrif á heilsu manna og leiða oft til ofbeldis. Þegar fólk lætur undan reiði í blindni fremur fjöldi þeirra glæpi, fer í .fangelsi eða er dæmdur til dauða

Í samræmi við sjálfsbjargarviðleitni verða allir að læra .að vera skynsamir, íhuga afleiðingarnar og stjórna reiði sinni

Þeir sem halda aftur af reiði sinni og fyrirgefa fólki - og Guð elskar þá sem gera gott

Að ná andlegu jafnvægi

Þeir sem líta á þennan heim með jafnvægi yfirstíga] afstæðishyggju lífsins (fæðingu, dauða, ánægju og sársauka). Sannarlega eiga þessir rætur rætur að rekja til Bhagavad-Gita 4:9 [.fullkomlega jafnvægis guðdómlegs anda

Túlkun og athugasemdir

Andlegt jafnvægi er hægt að ná með því að iðka andlegar æfingar sem hjálpa til við að snúa huganum inn á við, þar sem jógíinn upplifir jafnvægisástand óbreytanlegrar

gleði. Þegar hann getur sýnt þetta innra ástand á vökutíma .verður hann hreinn og jarðbundinn í alheimsandanum

Hinir vitru segja að meðalmaðurinn sé gallaður vegna skynjunarlegrar samskipta sinnar við tvíhyggju og afstæðiskenningu tilverunnar, svo sem sársauka og ánægju, hita og kulda, líf og dauða. Aðeins þeir sem geta sjálfviljugir aðskilið meðvitund sína frá veraldlegum tilfinningum eru sannarlega frjálsir frá órólegum tvíhyggju skynfæranna og það eru þeir sem finna hvíld í guðdómlegum anda og upplifa .eilífan frið

Jógíar sem upplifa helga sælu í innri, meðvitaðri og .háleitri vitund eru hreinir og í samfélagi við alheimsanda

Óagaður einstaklingur fylgist með hreyfanlegum myndum þessa heims og ríður á öldum gleði og sorgar, örvæntingar, reiði, dofa eða sinnuleysis í hafi meðvitundar sinnar án þess að geta séð tungl sálarinnar speglast í því .hafi

Þegar ólgusjó meðvitundarinnar sest, sér vitur maðurinn .í kyrrlátu innri hafi mynd hins helga tungls án afmyndunar

Neikvæð hugsun er óvinurinn

Þegar þú verður að sigrast á einhverju verður þú að skilja hvers vegna þú verður að sigrast á því. Þú verður ekki aðeins að yfirgefa það og taka fjarlægð frá því, heldur verður þú einnig að hætta að hugsa um það og útrýma því úr hugsunum þínum. Neikvæð hugsun er ógnvekjandi óvinur .sem verður að sigrast á

Ef þú færir fókusinn frá skynjun yfir í andlega meðvitund, munt þú ná sigri og færa þér hamingju. Afrekin .eru fólgin í huganum

Maður ætti ekki að verða fórnarlamb óhófs. Njóttu hlutanna en láttu þá ekki hneppa þig í þrældóm. Vertu frjáls. Vertu góður, vingjarnlegur, glaður og glaður og vertu þinn .eigin herra undir öllum kringumstæðum

Að gera það sem manni sýnist er ekki frelsi, heldur misnotkun á frelsi

Frelsi kemur frá því að fylgja lögmáli sjálfsstjórnar, það .er að segja sjálfstjórn

Sannur frelsi felst í því að gera allt samkvæmt visku

Frelsi er fábrotið og grunnt án samræmis við Guð og .lögmál hans

Líf flestra er stjórnað af löngunum, ástríðum, skapgerð, .venjum og umhverfis- og félagslegum áhrifum

Þegar líkamlegar venjur byrja að stjórna huganum verður erfitt fyrir líkamann að hlýða skipunum viljans. Góð venja er besti vinur þinn, en slæm venja er óvinur í dulargervi. Þess vegna ætti maður að varast að endurtaka venju eða athöfn, því endurtekning breytir athöfn í venju áður en maður áttar sig á henni og venjan verður að öðru eðli. Hins vegar er hægt að breyta henni með stöðugum .góðverkum og jákvæðri, skapandi hugsun

Frelsið okkur frá fáfræði og afleiðingum hennar
Þú ert uppspretta alls góðs og uppruni alls máttar
Drottinn, blessa oss svo að við megum sýna blessun
þína yfir okkur
Í heilsu okkar
Í huglægum vonum okkar
Og í andlegum vonum okkar
Þú ert glitrið í stjörnunum
Orka í atómum
Og meðvitund um dýpt sjálfsins
Hjálpum okkur að endurhlaða okkur sjálf
Með þínum æðsta krafti
Með óendanlega visku þinni
Og með óendanlega áreiðanleika þínum
Við skulum viðurkenna að þú ert uppspretta heilsu
og umhverfi lífsins
Og uppspretta alls skilnings
Frelsið okkur frá fáfræði og afleiðingum hennar
Frá sársauka og þjáningum
Megi flóð visku þinnar sópa burt

Allt hrunið og eyðileggingin í lífi okkar
Rífðu af þér slæðurnar sem hylja andlit þitt fyrir okkur
Láttu okkur sjá þig með mjög björtu ljósi
Það eru ótal sólir við sjóndeildarhring tilveru okkar
Leyfðu okkur að finna nærveru þína sem síendurnýjandi kraft
Hvetja hugsun okkar
Og næra sálir okkar
Og það heldur líkama okkar við
Ekkert nema þú getur fullnægt okkur og uppfyllt vonir okkar
Við biðjum um leiðsögn þína í öllu sem við gerum
Og ef við höfum rangar hugmyndir
Láttu okkur heyra blessaða hvíslið þitt sem færir okkur aftur
Á rétta braut
Blessaðu líf okkar með sköpunarkrafti þínum
Og eilíf hamingja þín
Ó, örlátasti örlátasti
Og uppspretta allrar gjafar

***

Þeir sem vilja öðlast andlega innsýn verða að vinna að því að ná þessum stigum, ekki í eiginhagsmunaskyni heldur .til að hvetja aðra með fordæmi lífs síns

Þeir sem uppfylla skyldur sínar á þann hátt að þær þrói líf sitt á jafnvægi, virka sem blessaðar og opnar dyr þar sem týndir og pirraðir komast inn og fara að sjóndeildarhring .rósemi, hamingju og velgengni

Þetta fólk er í sátt við æðra eðli sitt og vinnur ekki til að fullnægja geðshræringum sínum heldur til að uppfylla kröfur .sannleikans, þroska og hlýðni við guðdómlegan vilja

Þeir eru sannir asketar jafnvel þótt þeir búi í höllum og eigi milljónir vegna þess að þeir yfirgefa persónulegar metnaðarfullar væntingar til að þóknast Guði og hjálpa .öðrum

Maður verður að vinna og gera sitt besta til að standast prófraunir lífsins og sigrast á erfiðleikum lífsins, hvort sem er í djúpum skógum eða mitt í frumskógum nútíma .siðmenningar

Skógar eru heimili rándýra og frumskógar .siðmenningarinnar iða af skrímslum óttans

Freistingar og yfirþyrmandi langanir, og maðurinn verður að vernda sig gegn öllum efnislegum og siðferðilegum rándýrum til að geta gengið vegi virðulegs lífs .með frelsi, gleði og frelsun frá ótta

Þegar maður finnur ríki varanlegrar andlegrar hamingju innra með sér, mun hann finna hana alls staðar, hvort sem er í djúpi kyrrðarinnar eða hávaða athafna, og hann mun heyra guðdómlega rödd hvísla að sér í helli hugleiðingarinnar og á .sviðum vinnunnar

Sagan af heimspekingnum og sjómanninum

Sagt er að heimspekingur, sem var vel að sér í heimspeki og rökfræði, hafi ætlað sér að flytja sig frá einum árbakka yfir á hinn og því kallað á bátsmann sem átti lítinn .bát sem hann notaði til að flytja fólk yfir ána

Heimspekingurinn steig um borð í bátinn og sjómaðurinn róði honum, á móti sterkum straumnum. Eftir stutta spöl spurði heimspekingurinn sjómanninn: „Sjómaður, hefur þú “?lært fyrri hluta Meginreglna heimspekinnar utanbókar

Sjómaðurinn svaraði: Nei, herra minn, ég kunni það ekki .utanbókar

Heimspekingurinn sagði þá við hann: „Mér þykir leitt að tilkynna þér að þú hefur sóað 25 prósentum af lífi þínu án “.nokkurs verulegs ávinnings

Sjómaðurinn kyngdi niður móðguninni og hélt áfram róðri. Þegar þeir komu að miðri ánni opnaði :heimspekingurinn aftur stingandi munninn og sagði

Hæ óþekki: Hefurðu lært seinni hluta Meginreglna ?heimspekinnar utanbókar

Sjómaðurinn svaraði: Herra minn, ég veit ekkert um .þessa bók, Meginreglur heimspekinnar

Heimspekingurinn gaf þá út nýja yfirlýsingu: „Hvílík synd! Mér þykir leitt að tilkynna þér að þú hefur sóað 50% af lífi þínu í ekki neitt.“ Sjómaðurinn móðgaðist yfir þessum dónaskap en sagði ekkert, hélt áfram að róa á fleiri en einn hátt og formælti þeirri stund sem hann hafði hitt þennan forvitna heimspeking. Þegar báturinn var kominn þremur fjórðu leiðar niður ána, spurði heimspekingurinn þriðju :spurningarinnar

Hæ óþekki: Hefurðu lært þriðja hluta Meginreglna ?heimspekinnar utanbókar

Fátæki sjómaðurinn svaraði með dvínandi þolinmæði: Ég .sagði þér, herra, að ég veit ekkert um heimspeki

Hér brosti heimspekingurinn brosi (áhyggjufullu og huggandi) og sagði: Því miður hefur þú sóað 75% af lífi þínu í .þetta, og það er óbætanlegt tap

Sjómaðurinn svaraði þessari athugasemd ekki heldur hraðaði róðri sínum í von um að komast á gagnstæða bakkann og losna við þetta illa lyktandi, klístraða drasl. Skyndilega blikkaði himininn af eldingum, þrumur hófust og úrhellisrigning skall á í öflugum hitabeltisskúrum sem ollu .gríðarlegum stormi sem kastaði bátnum í allar áttir

Þá var komið að sjómanninum að spyrja heimspekinginn :spurningar, og hann sagði við hann

Kæri heimspekingur, allt frá því að við lögðum af stað í þessa ferð hefur þú verið að sprengja mig með flóði af spurningum, einni á fætur annarri? Má ég spyrja þig aðeins ?einnar spurningar

Heimspekingurinn svaraði: Já, það geturðu. Sjómaðurinn :sagði

Ó, virðulegi heimspekingur, vel að sér í heimspeki og sem hefur lært bækur hennar utanbókar, ert þú góður í að ?synda

Heimspekingurinn svaraði skjálfandi röddu: Nei, herra
.minn, ég kann ekki að synda

Sjómaðurinn brosti og sagði við hann: Þannig að
áhættan er hjá þér og restin er í okkar eigin lífi, og það tekur
mig sárt að segja þér að eftir fáeina stund verður líf þitt
!hundrað prósent úr sögunni

Á þeirri stundu skall risavaxin alda á bátinn og hvolfdi
honum, sem sendi heimspeking samtímans niður á botn
árinnar, á meðan siglingavinur okkar notaði sterka handleggi
sína og langa sundreynslu og stóðst ölduna af öryggi og ró
.þar til hann komst heill á hinum bakkanum

Eins og gull grafið undir leðju

Frá upphafi sköpunar hafa góðir kraftar barist gegn illum
öflum. Við verðum að muna að öfund, reiði, græðgi og svo
framvegis eru ekki okkar eigin verk, heldur voru þau okkur
gefin frá upphafi. Það er af því að þjást af þessu illsku sem
viska vaknar og reynir að finna leiðina í gegnum þessa
.sársauka

Eina leiðin til að finna visku er í gegnum reynslu, því í
gegnum persónulega reynslu gerum við okkur grein fyrir því
að illskan er það sem raskar friði okkar og veldur okkur
vanlíðan, þjáningu og sársauka, og þess vegna verðum við
.að vinna að því að forðast hana og losna við hana

Í hvert skipti sem þú finnur frið eftir að hafa verið
ögraður og ákveður að vera góður og rólegur, kemur
djöfullinn og segir: „Það er verið að rægja þig, svo af hverju
“?segirðu ekki eitthvað ljótt eða særandi í staðinn

Leyfðu ekki djöflinum að sigra í togstreitunni milli góðs
.og ills

Heilög rödd hvíslar stöðugt að okkur, en til að hljóta
guðlega hjálp verðum við að hlusta vandlega á rödd
.himinsins

Í hvert skipti sem Satan reynir að lokka okkur til sín,
reynir Guð að draga okkur til sín. Spurningin er: hverjum
?munum við hlusta og hverjum munum við lúta

Enginn getur haft stjórn á okkur eða haft áhrif á okkur án okkar samþykkis, því við höfum þá ákvörðun og það valfrelsi sem Guð hefur gefið okkur, en blekking Satans er .alltaf til staðar og við verðum að standast hana

Góðmennskan leggur lausnir á vandamálum okkar, en illmennin reyna að skapa flækjur og vandamál. Góðmennska þýðir frelsun frá öllum eigingjörnum löngunum sem útiloka .aðra í þágu sjálfsins

Máttur Guðs er gífurlegur og máttur hans er meiri en allur máttur. Með kærleika sínum reynir hann að draga okkur til sín og frelsa okkur úr klóm hins illa. Mannkynið stendur í miðjunni: englar til hægri handar við hann og illskuöflin til .vinstri

Í hvert skipti sem einstaklingur vinnur gott verk dregur Guð hann nær sér; í hvert skipti sem hann fremur slæmt verk dregur Satan hann nær sér. En Satan getur ekki haldið í .mann að eilífu því hann er skapaður í Guðs mynd

Þegar einhver finnur fyrir hatri í hjarta sínu, láttu hann þá vita að Satan er að reyna að tortíma honum, og þegar hann finnur fyrir kærleika, láttu hann vita að Guð kallar hann .til sín

Það eru til ill dæmi og góð dæmi. Guð sýnir dæmi sín eða mynstur til að draga okkur að sér, og Satan sýnir einnig vörur sínar í sama tilgangi. Og hversu dásamlegur er sá guðsmaður sem byrjaði að syngja þegar hann hugleiddi :þessar sýningar

Lífið er ljúft og dauðinn draumur, heilsan er ljúf og„ sjúkdómurinn draumur, þegar þinn helgi söngur ómar í djúpi “.sálar minnar, ó Guð

Illska og synd eru ekki í eðli okkar, heldur eru þau .innflutt að utan og gróðursett í sálina

Góðmennska er eins og gull grafið undir leðju; hún missir ekki kjarna sinn heldur skín með náttúrulegum hreinleika sínum þegar leðjunni er fjarlægt. Á sama hátt er góðmennska í mannssálinni varanleg. Sama hversu mikið

gull sálarinnar er flekkað af þykkri, hörðnuðum leðju fáfræðinnar, þurfum við aðeins að skafa burt leðjuna með hníf viskunnar eða þvo hana með vatni þekkingar til að .afhjúpa fallegan ljóma hins ósvikna gulls

Að virkja andlega orku
Sálin verður að vekjast
Úr draumum um veikleika og brothættni
Og sendir hugann út á sjóndeildarhring viskunnar
Með hugleiðslu, hreyfingu og slökun
Sjálfstjórn og rétt næring
Og óhagganlegur, óbugandi sálfræðilegur styrkur
Ekki viðurkenna ósigur
Því að viðurkenna það er meiri ósigur
Þú hefur ótakmarkaða krafta
Þessir kraftar ættu að vera virkjaðir
!Þetta er allt og sumt
Alvarleg og djúp hugsun
Það er leiðin til að losna við takmarkanir
Og mörg vandamál
Meðvitund gagnvart Guði verður að vera innrætt
Og með hærri andlegri skynjun
Erfiðleikarnir geta verið margir
Byrðurnar eru þungar
En óvinur mannsins sjálfs
“Það er að segja, litla sjálfið hans eða „egóið
Hin sanna sál er ódauðleg
Þó að upplifanir og vandamál séu tímabundnar og breytilegar
Maðurinn er í eðli sínu andi
Andlegi kjarninn er stöðugur og óbreytanlegur
Þú getur leyst úr læðingi ótrúlega orku og kraft
Að sigrast á erfiðleikum og hörmungum
Og allar hindranir og hindranir sem standa í vegi þínum

***

Hugsun er kraftur eins og rafmagn

sálfræðileg ástand
Það snýr aftur að hugsun og hugsunarhætti
Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt
?Svo hver veit hvernig á að takast á við það
Hann leggur það í þjónustu sína
Annars gæti það valdið honum raflosti
Og svo líka hugsað
Ef því er beint í réttar slóðir
Það veitir eiganda sínum hamingju
Annars mun það valda honum vandræðum
Hugsunin er eins og villtur hestur
Hins vegar er ekki ómögulegt að temja það
Jákvæð hugsun er ein leið til að stjórna hugsunum
þínum
Heilbrigð hugsun er náinn vinur
Og veikur hugur er stöðugur óvinur
Heilbrigð hugsun leiðir til friðar og öryggis
Og veikur hugur skýtur banvænum örvum
Það endurkastast á eiganda sínum tvíþætt
Þess vegna kemur orðatiltækið að umbunin sé af sama
tagi og verkið
Svo lengi sem einstaklingur sendir góðar fyrirætlanir
Hugmyndir hans munu breytast í kyndla
Lýsa upp sálarherbergin
Og reka burt myrkurhaugana
Þá finnur hann fyrir djúpum létti
!Augun hans ljómuðu af ánægjubrosi
að komast vel af með öðrum
Samkomulag þeirra þýðir ekki allt
Eða fórna hugsjónum fyrir þeirra sakir
Vegna þess að þessi málamiðlunaraðferð er óæskileg
Það er ekki í samræmi við sannleikann
Umbótamenn og stórmenni voru ekki sammála
Með marga í kringum sig
Hins vegar héldu þeir hugsjón sinni

Vegna þess að þeir gerðu sér grein fyrir því sem þeir
voru að gera
Það var alveg rétt
Meginreglan ætti ekki að vera í hættu
Og ekki grípa til dulinna hvata til að ná ákveðnu
markmiði
Því það sæmir ekki reglusömu fólki
?Hver getur lifað á þann hátt sem Guði þóknast
Ekki skaða aðra, því þeir hafa ekkert að óttast
Fyrst og fremst verður maður að vera í sátt við Guð
Síðan með samvisku, og að lokum með fólki
En ef þessi aðferð fullnægir ekki öðrum
Það er nóg fyrir mann að vera í friði innra með sér
Hann finnur fyrir innri friði sem gerir hann óháðan
.samþykki annarra
Styrkur og löngun sálarinnar
Í því að snúa sér til Guðs
Það kallast andleg segulmagn
Og þessi segulmagn
Sálin dregur að sér blessun
og fínar titringar
Og allar góðar mannlegar upplifanir
Sem minnir hana á gæsku og réttlæti
andleg segulmagn
Það er krafturinn sem
Það laðar að sér og dregur einstaklinginn að sér
Góðir vinir
Og nauðsynleg og mikilvæg atriði
Og innsæisríka skilning á hlutunum
Þetta vald er dregið af
Frá aðdráttarafli segulkrafts Guðs
Kerti friðar
Taktu huglægt ílát og fylltu það af friði þínum
Taktu flösku tilfinninga minna og fylltu hana miskunn
þinni

Taktu tóma körfu mína af sál og fylltu hana með
ávöxtum visku þinnar
Hellið vatni kærleikans í sál mína, svo að ég megi hella
.því í bikara þyrstrar sálar
Brjóttu niður veggi egósins míns og sökktu mér niður í
algjöra nærveru þína
Ljós ástarinnar skín í gegnum op hjarta míns, minnir mig
.á sólarljós ástar þinnar
Dreifist um himininn í lífi mínu
Geislandi ljós kærleika þíns hefur skinið á sál mína, lýst
hana upp, og ljós þitt hefur fyllt geim anda míns
Þú ert lífið sem heldur líkama mínum uppi, hugurinn sem
.innblæs hugsanir mínar og viskan sem eyðir fáfræði minni
Ég kveiki á þunnu kerti ástar minnar til að lesa gullnu
bókina sem hefur verið geymd innra með mér frá örófi alda
Ást þín var og er enn ósýnilegt friðarkerti sem rekur
.myrkrið burt og sýnir mér skilaboð þín
Bloggið er á hjartans síðum
Þröskuldur óendanleikans
Eftir að hafa leitað að þér ítrekað
Og stöðug reikun í skógum undursamlegra leyndarmála
þinna
Ég er loksins kominn á barm óendanleikans
Með trausti og þrautseigju ákallaði ég þitt heilaga nafn
Og skyndilega opnuðust dyrnar að nærveru þinni
Þar í miðju þess
Og á hásæti dýrlegra sýna sá ég þig
Heyrn mín var ekki í samræmi
Með skapandi og nýstárlegri rödd þinni
Ég beið spennt eftir að heyra rödd þína
Þá læddist töfrar rósemi þinnar inn í mig
Og með innsæislegum hvíslum
Hún kenndi mér tungumál englanna
Og nýi fundurinn hikstaði

Ég sprengdi þig með spurningum mínum og
fyrirspurnum
:Forn eins og tíminn sjálfur
"?Hvers vegna, ó Guð, synd og þjáningar"
?Hvers vegna blekkingarnar og sjónhverfingarnar
Svo ég tók geisla helgidóms þíns
Form af lýsandi stöfum
Að miðla mér ósviknum og áreiðanlegum svörum þínum
Gefandi huggunar og huggunar
Nú, í dulræna musteri Salami
Ég nýt nærveru þinnar í hjarta kyrrðarinnar
Við tölum saman í óskiljanlegum, þöglum orðum
Ó, Guð óráðandi leyndardóma
Ég mun tala við þig að eilífu
!Með allri þeirri mælsku og flæði sem er í hjarta mínu
Þegar ljós þitt blikkar í sálu minni
Lát dýrð þína opinberast, Drottinn
Megi ljós visku þinnar hverfa
Fáfræði, sundrungu og öfund
Frá ströndum jarðar að eilífu
Breyta veikleika okkar í styrk
Og við veiktumst í einbeitni
Hleðdu líkama okkar með lífsnauðsynlegri raforku
Og fylltu hugann og sálina með græðandi ljósi þínu
Taktu í hönd okkar svo að við drukknum ekki í vötnum
gáleysis gagnvart þér
Fyllið tilveru okkar með kærleika ykkar og visku
Láttu okkur finna að við erum mjög nálægt þér
Og sól miskunnar þinnar
Það skín stöðugt á okkur
***
Ég set blómin af hvíslandi, líflegum hugsunum mínum
Í uppbyggingu kyrrðarinnar
Þögull ilmur hennar syngur
Og hann syngur um dýrð þína

Og með ljóma hins heilaga ljóss þíns
Ég sé fegurð tilvistar þinnar
Hamingjusamir draumar mínir rætast
Þegar ljós þitt blikkar í sálu minni
Sljár loga af eldi viskunnar
Svo sjáið dýrð ykkar
Gleði mín vex
Haf af guðdómlegum blessunum
Ó, geimljós
Á hverjum degi sé ég þig skreyta himininn með skærum litum
Ég horfi á þig klæða hrjóstruga jarðveginn með smaragðsgrænu silki
Þú ert í hlýju sólargeislans
!Og Hann birtist alls staðar
Drottinn, hjálpaðu mér að sjá andlit þitt í spegli rósemi .minnar
Sýndu hið víðfeðma ríki tilvistar þinnar, sýndu sjálfan !þig
Kenn hjarta mínu að biðja og sál mína að finna til
Að allar dyr opnist fyrir hann til að birtast í gegnum þær
Nærvera þín er blessun
Ó, allra heilagasti ástkæri
Leyfðu mér að átta mig nú og að eilífu, að þú varst og ert enn minn, minn að eilífu
Hér eru draumar mistaka minna, sem hafa horfið og verið grafnir í kirkjugarði gleymskunnar
Ég er vakandi, baða mig í ljóma lífsins sólar undir vængjum þínum
Haf guðlegrar blessunar rennur um mig
Og ég finn að ég er miðillinn sem það flæðir í gegnum
Öll hin helgu sköpunarkraftar
Blessa mig, Drottinn, svo að ég megi leita þín
Mér þykir meira vænt um þig en allt annað
Alveg eins og prjónararnir þínir gera

***

Það eru margar kröfur og kröfur
Heimurinn leggur þetta á okkur
Og það sannfærir okkur um mikilvægi þess
Og vegna þess að það er ómögulegt að lifa án þess
Eða að vera án þeirra
En grunnkrafan verður að vera
Að öðlast frið Guðs
Sem uppsprettur aldrei þorna
Uppspretta þess þornar aldrei upp
Sem gefur öllu í lífinu bragð og merkingu
Munum að Guð er kjarni tilveru okkar
Og sú ást er glugginn sem við horfum í gegnum
Við hans göfuga ásýnd
?Hver vill finna fyrir guðlegri nærveru
Og sú göfuga löngun er knúin áfram af hugsun og verki
Guð mun veita beiðni hans
Og það hjálpar honum að rífa niður slæðurnar
Sem kemur í veg fyrir að hægt sé að sjá hin blessuðu ljós
Þeir sem eru staðráðnir í að halda áfram á þeirri braut
Ekkert mun stöðva hann
Ekkert mun hindra hann
Þangað til hann nær markmiði sínu
Hann fær það sem hjarta hans þráir
Láttu ekki reiðina stjórna þér

Þessi tilfinning er dýpri en hún virðist á yfirborðinu. Einstaklingur gæti getað stjórnað ytri birtingarmyndum ofbeldisútbrota á sæmilegan hátt, en samt sem áður geymt bælda reiði og órólega gremju. Þessi reiði birtist á ýmsa vegu, svo sem árásargirni, eirðarleysi, óþolinmæði, óánægju, öfund, pirring, óhamingju og skapleysi. Reyndar upplifa næstum allir reiði að einhverju leyti.

Reiði, hver sem eðli hennar er, stafar af gremju við að uppfylla langanir. Í fjarveru andlegrar gleði leita menn að ánægju í gegnum skynrænar langanir - langanir sem bera í sér fræ gremju og óánægju og þar af leiðandi reiði, sem eyðileggur blíðar tilfinningar og æðri skynjun.

Þess vegna er öruggasta leiðin til að útrýma reiði að útrýma orsök hennar: löngun. Því fleiri langanir sem einstaklingur hefur, því meiri verður gremja hans, því það er ómögulegt að fullnægja öllum þessum löngunum, þar sem skynrænar þrár eru óseðjandi og endalausar. Því meira sem við leggjum okkur fram um að uppfylla langanir eða upplifa skynræna ánægju, því tengdari verðum við þeim. Og því sterkari sem tengsl okkar eru, því meiri verður sársaukinn yfir því að vera sviptur þeim hlutum sem virðast fullnægja löngunum okkar.

Til dæmis hefur náttúran innrætt okkur hungurtilfinningu svo við vitum hvenær líkami okkar þarfnast matar. En þrá eða tenging við líkama okkar magnar þessa tilfinningu og breytir henni í sálræna vanlíðan. Ef þú ert stöðugt svangur og fastar í þrjá daga - hvort sem er af heilsufarsástæðum eða öðrum - munt þú líklega finna fyrir reiði. Á hinn bóginn getur jógi verið án matar í nokkra daga án þess að vera truflaður af skorti á honum vegna þess að hann hefur iðkað losun frá líkamlegum löngunum.

Þegar við áttum okkur á því að langanir eru uppspretta reiði, viljum við vita hvernig við getum tekist á við þær langanir á uppbyggilegan hátt. Það eru nokkrar leiðir til að gera þetta:

Fyrst skaltu uppfylla þessar langanir

Ef þessar langanir eru skaðlausar er ekkert að því að uppfylla þær og þá líða þær hjá. Vandamálið er að það að uppfylla þessar langanir getur skapað nýjar eða þær geta

orðið að rótgrónum og lamandi venjum. Því meira sem þú nærir þessar langanir, því sterkari verða þær. Þess vegna ætti maður að vera glöggur og gagnrýninn, jafnvel þegar maður uppfyllir sýnilega saklausar langanir.

Í öðru lagi, losaðu þig við þessar langanir

Ein áhrifaríkasta leiðin til að sigrast á löngunum er að hafna þeim í huganum, og þetta verður eðlilegt þegar við verðum andlega meðvitaðri. Þeir sem stunda andleg nám og iðkun, til dæmis, missa löngunina til að reykja. Að gefast upp á löngunum kemur þegar sálin vaknar nægilega til að elta hina fullkomnu löngun: varanlega sælu. Þegar við upplifum andlega gleði innra með okkur veikist löngunin í kynferðislega hluti og losnar um takið á viljanum.

Við getum breytt sterkum löngunum í öfluga og skapandi orku sem er ótrúlega gagnleg. Oft er löngunin sjálf ekki slæm; vandamálið liggur í því hvernig fólk sækist eftir henni. Ef þú vissir hvernig á að finna hamingju innra með þér, myndir þú komast að því að allar langanir þínar yrðu uppfylltar án þess að þurfa að hlaupa um og reyna mismunandi hluti til að ná þeim.

Þetta ætti ekki að túlka sem svo að við eigum ekki að hafa neinar langanir. Sem manneskjur getum við ekki annað en haft langanir. Svo lengi sem við erum á þessari jörð hvetur náttúran okkur til aðgerða. Áskorunin felst í því að leyfa ekki reiði að stjórna okkur þegar niðurstöður gjörða okkar standast ekki væntingar okkar.

Hugleiðsla er áhrifarík lækning við reiði eða öðrum vandamálum. Þetta er vegna þess að hugleiðsla færir okkur í algjöra sátt við okkar sanna eðli, laus við allar tegundir neikvæðni, þar á meðal reiði. Gleði Guðs og friður býr innra með okkur og þegar við hugleiðum á réttan hátt öðlumst við þá gleði og frið og reiðin hverfur náttúrulega fyrir vikið. Eins

og sandkorn þolir ekki öflugar öldur, svo getur sá sem skortir innri frið ekki þolað harða andlega storma.

En demantur heldur eðli sínu sama hversu mikið öldurnar berja á hann frá öllum hliðum. Á sama hátt heldur maður með hreina sál, eins og tær kristall, áfram að skína jafnvel þótt erfiðleikar geisi í kringum hann og vindar reynslunnar hristi hann harkalega.
Hvers vegna hafnaði hann æðstu stöðunum?

Þýðingarmikil saga

Eins og kennarinn sagði frá Paramhansa

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Áður fyrr bjuggu nokkrir réttlátir menn í kyrrlátu einsetuhúsi á öxl dals sem lá að skóginum, þar sem friðargola var alltaf nálægur og bróðurkærleikur var aðalsmerki þessarar blessuðu athvarfs.

Þessir bræður hreinleikans lifðu af ferskum ávöxtum sem trén gáfu og notuðu samanknúnar hendur sínar til að ausa upp og drekka lifandi, geislandi, rennandi vatnið úr gnægð og tærum fjallalindum.

Augun þeirra skinu og glitruðu eins og demantar með himneskum brosum fullum af ánægju og ánægju, og gleði hafði sest að í hjörtum þeirra og fyllt þau varanlegri huggun.

Þrátt fyrir allt þetta fannst ein þessara blessuðu sálna að hún hefði fengið nægan andlega hamingju og þráði að njóta veraldlegrar dýrðar, jafnvel þótt aðeins væri um stund. Hann var gripinn af löngun til að vera konungur í aðeins einn dag, svo hann kvaddi bræður sína og reikaði að dyrum Guðs í leit að konunglegri sælu.

Á leið sinni bað hann til Guðs af öllu hjarta og sagði: „Ó, Drottinn, þú örláti, þú sem heyrir bænir og uppfyllir vonir, ég

bið þig að leiða skref mín að höll þar sem ég get einn daginn notið þeirrar hamingju sem konungar njóta.“

Um leið og hann hafði lokið bæn sinni féllu augu hans á tignarlega byggingu og hann sagði við sjálfan sig: „Ó, stund hins miskunnsama! Guð hefur uppfyllt draum minn og þráða hamingja er innan seilingar.“ Hann hraðaði sér skrefum í átt að þessari stórkostlegu byggingu.

Engir verðir stöðvuðu hann, svo hann gekk inn um aðalhliðið hindrunarlaust og reikaði um gróskumikla garða prýdda ferskustu og yndislegustu rósum og basil án þess að sjá einn einasta mann.

Síðan fór hann inn í konunglega matsalinn og fann borð hlaðin ljúffengum mat, þar sem þau biðu komu hans. En hann sá þar engan þjón. Hann sagði við sjálfan sig: „Hve örlátur þú ert, Drottinn! Þú hefur gefið mér þetta stórkostlega höll og þennan fína mat konungum hæfan. Þetta er það sem ég bað þig um, og þú hefur veitt mér ósk mína, þú örlátasti allra örlátustu.“

Sannfærður um að hinn miskunnsamasti hefði veitt hjarta hans þrá, fór hann að hugleiða þær unaðslegu stundir sem biðu hans, viss í hjarta sínu um að almáttugur Guð hefði loksins veitt honum þá konunglegu hamingju sem hann hafði lengi beðið eftir. Fyrir hádegismat fór hann í konunglega baðið, baðaði sig og klæddist lúxus silkiklæðum. Síðan settist hann við hið ríkulega borð og byrjaði að gæða sér á ljúffengum og ljúffengum matarboðum þess.

Á þeirri stundu komu þjónarnir, sem höfðu verið að spila í einu horni hallarinnar, inn og með mikilli reiði og æsingi yfirheyrðu þeir hann og sögðu: „Hver ert þú að eta mat herra okkar konungsins, sem er farinn í veiðiferð og við búumst við að hann komi aftur á hverri stundu?“

Hér hélt vinur okkar að Guð almáttugur væri að reyna sig, svo hann sagði við þá með ljúfum rómi: „Ég er vinur hins mikla konungs og ég kom hingað að hans góðfúslegu beiðni til að njóta konunglegrar hamingju í einn dag.“

Þjónarnir tóku eftir óvenjulegri rósemi hans og sjálfstrausti og tóku hann sem gest konungsins og leyfðu honum að klára konunglega hádegisverðinn sinn. Að því loknu fóru þeir með hann inn í svefnherbergið til að hvíla sig, án þess að vita að „Mikli konungurinn“ sem hann hafði nefnt var ekki jarðneskur þjóðhöfðingi þeirra sem var á veiðum, heldur Drottinn Guð.

Eftir um tvær klukkustundir kom boðberinn í flýti til að láta þjónana vita að hans hátign væri aðeins seinn og myndi koma eftir klukkustund og skipaði þeim að hafa ferskan, ljúffengan mat tilbúinn fyrir sig.

Þjónarnir spurðu: „Sendi ekki hátignin gest til að njóta matar síns og sofa í rúminu hans?“

Sendimaður konungs áttaði sig þegar í stað á því að einn af flakkaranum, dervisjunum, hafði komið óboðinn í höllina, gleypt mat konungsins og lá nú hrjótandi í rúminu sínu. Í æsku yfir þessari fordæmalausu ósvífni skipaði hann þjónunum að koma með prik svo þeir gætu brotið þau yfir fátæka dervisjinum.

Óþarfi að taka það fram að kæri vinur okkar vaknaði af konunglegum draumum sínum við hljóð prika sem rignuðu miskunnarlaust yfir hann úr öllum áttum. En þegar þjónarnir börðu hann og móðguðu hann miskunnarlaust sprakk hann úr hlátri, sem aðeins reitti þá enn frekar til reiði, svo þeir héldu áfram árás sinni þar til hann missti meðvitund. Þeir drógu hann síðan meðvitundarlausan út um hallarhliðið.

Dervisjvinur okkar var seinn að snúa aftur til bræðra sinna, svo þeir leituðu að honum þar til þeir fundu hann meðvitundarlausan og liggjandi fyrir utan hallarlóðina. Þeir báru hann aftur í kyrrláta einsetubústað sinn. Um leið og annar bræðranna setti mjólk upp í munninn á honum spurði hann hann hvort hann væri kominn til meðvitundar aftur: „Veistu hver gefur þér þessa mjólk?“ Hann svaraði: „Já, ég veit það. Sami Guð og refsaði mér harkalega fyrir að vilja njóta konunglegrar hamingju í einn dag er sá sem gefur mér þessa mjólk núna.“

Hinir bræðurnir þökkuðu Guði fyrir öryggi bróður síns og dáðust að sterkri og óhagganlegri trú hans á Guð, ólíkt þeim sem tilbiðja Guð á tímum dýrðar og velgengni en afneita honum á tímum neyðar og þrenginga.

Á meðan sneri hátign hans aftur til síns stórkostlega hallar og skipaði að maturinn yrði útbúinn. Hann varð stuttlega reiður þegar hann frétti söguna af betlaranum sem hafði þorað að borða matinn hans og hafði ekki hætt að hlæja á meðan þjónarnir börðu hann miskunnarlaust með prikum.

Af einhverri ástæðu varð konungurinn djúpt snortinn af sögunni, sem ásótti hugsanir hans. Hann skipaði þjónum sínum að finna hinn djarfa fátækling og færa hann til sín. Þeir lögðu af stað til að leita hans í allar áttir, en án árangurs. Þegar þeir sneru örvæntingarfullir aftur til hallarinnar gengu þeir nærri einsetuhúsi dervisjsins og heyrðu ómandi hlátur. Þeir þekktu það strax sem hlátur hans, svo þeir stigu af baki, þröngvuðu sér inn í einsetuhúsið, gripu hinn góðhjartaða mann og færðu hann fyrir höfðingja sinn.

Þegar konungurinn og dervisinn stóðu andspænis hvor öðrum hló dervisinn enn hærra en konungurinn, eins og hann gæti ekki haldið gleði sinni innan veggja hjartans. Þrátt fyrir ítrekaðar kröfur konungsins um að hann útskýrði hlátur

sinn neitaði dervisinn að svara, jafnvel undir hótun um harða refsingu.

Af forvitni greip konungurinn þá til smjaðurs og friðar og bauð honum hásætið sitt ef hann segði honum hvers vegna hann hló á meðan þjónarnir voru að berja hann.

Þá tók dervisinn til máls og sagði:

„Hlustaðu á það sem ég ætla að segja þér og skildu það vel. Guð hefur refsað mér harkalega fyrir að þrá hina tálsýnu konunglegu hamingju. Í aðeins einn dag hló ég og ég hlæ enn vegna þess að ég slapp með lífið og áttaði mig á því að ef ég verðskuldaði alla þessa refsingu fyrir að njóta konunglegrar ánægju í nokkrar klukkustundir, hvað þá með þá sem hafa ekkert annað áhugamál í heiminum en ánægju og unaður, sérstaklega konunglega! Kannski er í þessu lexía og viðvörun fyrir þig, ó konungur aldarinnar, því karmalögmálið bíður þín og örlög þín eru á leiðinni.“

Hvað varðar hásætið sem þú bauðst mér, þá er svar mitt: Þakka þér kærlega fyrir. Haltu því sjálfur, því ég þarf þess ekki því ég er hamingjusamur í Guði og ánægður með líf mitt og ég þarf ekki á neinu að halda sem gæti raskað gleði minni og raskað friði mínum.

Friður sé með þér

Andleg orð og tilfinningar

Eftirfarandi orð eru frá Shri Dayamata um kennarann B : Ramhansa Yogananda

Ég man enn eftir fyrsta fundi mínum með ástkæra kennara mínum. Hann hafði svo örlátt og kærleiksríkt hjarta að allir sem hann hitti fundu sig eins og náinn vinur, eins og þeir hefðu þekkst lengi. Það var ekki erfitt að opna hjarta sitt fyrir honum frá fyrstu stundu. Ódauðlegi kennarinn hafði hæfileikann til að opinbera sinn sanna andlega eðli. Hann var

sannarlega ímynd kærleika, vináttu, góðra ásetninga og .góðra óska

:Og nú að orðtökum og tilfinningum
Stríð munu enda þegar bróðurkærleikurinn festir rætur í .hjörtum fólks

*

Núverandi gjörðir einstaklings munu annað hvort ákvarða framtíðarfrið hans og hamingju eða framtíðar eymd og óhamingju, þar sem ekki er hægt að blekkja lögmál .orsaka og afleiðinga þótt það sé hunsað eða gleymt

*

Efnisleg þægindi eru aðeins lítill hluti af sannri .velgengni, sem ætti ekki að nást með því að skaða aðra

*

Sá sem er auðmjúkur er sá sem telur sig vera minni en alla aðra. Sannur leiðtogi hlustar á aðra, finnst hann vera .þjónn allra og lítur ekki niður á neinn

*

Þegar einhver birtist með björtu brosi, hverfur myrkrið. Slíkir einstaklingar dreifa gleðigeislum sem lýsa upp hjartað .og gleðja sálina

Reyndu að muna og einbeita þér að öllum þeim fallegu hlutum í lífi þínu

Lífið blundar í hrjúfri jörðinni, dreymir um fegurð blómanna, vaknar kraftmikið í dýrunum og býr yfir .meðvitund um óendanlega möguleika í manninum

Ástin er sálarsöngur sem ómar og syngur til Guðs

Hver dagur, hver mínúta, hver klukkustund er gluggi þar sem þú getur skyggnst inn í eilífðina. Lífið er stutt, en samt samfellt og endalaust. Sálin er ódauðleg og í þessum stutta kafla mannlegrar tilveru verður þú að uppskera það sem þú .getur af eilífðinni

Í dag ákveð ég að leyfa mér aldrei að falla aftur í örvæntingarkennda fjötra, né að dvelja við óuppfylltar vonir eða óraunhæfar drauma. Í stað þess að leyfa mér að vera bundin og takmarkaður, mun ég hegða mér af visku, vitandi að þessi skynsamlega nálgun mun náttúrulega leiða mig að .þeirri hamingju sem ég leita að

*

Drottinn, í hlýjum faðmi sólarinnar finn ég nærveru þína og í mildum gola finn ég hressandi andardrátt lífs þíns. Ég þakka þér, Drottinn, fyrir að muna eftir mér jafnvel þegar ég gleymi þér og ég er djúpt þakklátur fyrir óendanlegar blessanir þínar. Blessa mig til að lifa með stöðugri minningu .þinni

*

Ég veit, Drottinn, að margt í þessum heimi virðist gróft, hræðilegt og ljótt, en hin hlið sköpunarverksins, sem innra auga viskunnar opinberar, er einstaklega falleg, góð og yndisleg. Þess vegna mun ég alltaf reyna að horfa með auga viskunnar svo að ég geti séð á bak við galla og galla þessa .heims. Þinn æðsti fegurð sem ríkir yfir allri fegurð

:Samræmd eðli í orðum

Sjálfsagi Ást til annarra Góðvild við dýr Ást á góðum eiginleikum Ást á friði og ró Ást á mikilmenni Samúð með fátækum og þurfandi og hjálp þeirra Heiðarleiki Að gegna skyldum sínum af kærleika og virðingu fyrir þeim Ást á

réttlæti og umbótum Að hafa siðferðisvitund og gera það sem er rétt Sjálfsvirðing Hógværð Mildi Tryggð Riðilshyggja Þolinmæði Fyrirgefning Að feta í fótspor mikilla sálna og upplýstra hugans Heiðarleiki Góðir siðir Góðvild Einfaldleiki og skýrleiki Jafnvægi Andlegar tilfinningar Sáttfúsleiki Ást á líkamlegum hreinleika og andlegum hreinleika Auðmýkt og forðast hroka Ást á góðmennsku Réttlæti Þakklæti Virðing fyrir heilögum hlutum 623 MAM

*

Að baki skugga þessa lífs liggur undursamlegt og stórkostlegt ljós Guðs og allur alheimurinn er eins og .víðáttumikið musteri fyrir blessaða nærveru hans

*

Þegar við hugsum djúpt og einlæglega um Guð, elskum hann innilega og treystum honum fullkomlega, þá opnast ótal dyr fyrir okkur. Og þegar við sjáum ljós hans og upplifum nærveru hans, sama hversu hræðilegir eða ógnvekjandi atburðir lífsins eru, geta þeir stolið friðinum og róinni sem við .finnum í návist hans

*

Í lífi og dauða, í veikindum og hungursneyð, fátækt og eymd, í óróa, ringulreið og óróa heimsins, mun ég alltaf leita .hælis hjá þér, Drottinn

*

Framúrskarandi frumkvöðlaanda er það sem greinir manneskju frá öðrum og lætur hana skína eins og logandi kyndill. Mikilvægt fólk er það sem elskar að gefa, hvetja aðra .og innræta þeim traust

*

Þau ótrúlegu undur sem við sjáum í þessu alheimi benda okkur til tilvistar Guðs; nærvera hans birtist í hverju horni .allrar sköpunar, sem er afrakstur alheimshugsunar hans

*

Sá sem fer niður hæð mætir engri mótspyrnu, en um leið og hann vill klífa hærra mætir hann töluverðri mótspyrnu. Á sama hátt finnur sá sem rennur niður í hyldýpi illskunnar enga mótspyrnu fyrr en hann reynir að snúa við .stefnu og klífa dyggðarhæðina

*

Hamingja einstaklings eykst með því að halda áfram að leggja sig fram um að bæta sjálfan sig, og þegar hamingja hans eykst, eykst einnig hamingja þeirra sem eru í kringum .hann

*

Mundu að efi, andleg veikleiki, áhyggjur, sinnuleysi, leiðindi, ótti, kvíði, feimni, líkamleg leti og vitsmunaleg sljóleiki, óhófsemi í öllu, óagað líf, áhugaleysi og skortur á sköpunarhæfileikum eru neikvæðir hamlandi þættir sem gera það ómögulegt fyrir geimorku að laðast að einstaklingi til að hlaða líkama og huga lífsorku; en löngun til uppbyggilegs vinnu, að hjálpa öðrum, skapandi andlegur metnaður, rósemi, hugrekki, óbugandi og seigur sálfræðilegt viðhorf, umburðarlyndi, þolinmæði og friður eru allt rásir sem geimorkan getur flætt um og hjálpað þér að takast á við .aðstæður lífsins

*

Einum gestanna fannst það órökrétt að hugsa um Guð, :svo kennarinn Paramahansa svaraði

Heimurinn er sammála þér, en er þessi heimur paradís?„ Sönn gleði er ekki fyrir þá sem yfirgefa Guð, því Guð er sjálf mesta gleðin og dýrkendur hans búa í griðastað innri friðar á þessari jörð, á meðan þeir sem gleyma honum eyða dögum sínum og nóttum í helvíti sem þeir hafa sjálfir skapað, brenndir af eldum ótta og vonbrigða. Þess vegna er það að hugsa um Guð og nálgast hann sjálfan kjarna réttlætisins og “.anda rökfræðinnar

*

Mannverur eru göfugustu sköpunarverur Guðs, gæddar vitsmunum og hugsunarhæfni; þess vegna ættu þær ekki að sóa tíma sínum. Guð hefur veitt mannkyninu frjálsan vilja og frelsi til að velja, svo að það geti afsalað sér öllum veraldlegum metnaði og elskað Guð, sem hefur gefið þeim .þessar gjafir

*

Í hjartanu er segull sem laðar að sér góða og trygga vini. .Það er segull óeigingirni og örlætis

*

Hjörtu okkar eru perlurnar og guðlegur kærleikur er þráðurinn sem heldur þeim saman og heldur þeim nálægt .hvort öðru í kórónu einingar og sáttar

*

Þökkum Guði fyrir að hafa sett okkur á þessa jörð, sem er okkar mikla heimili, og lifum í gleði, sátt og samræmi við vilja hans svo að heimili okkar verði eins og hann vill að það .verði fyrir okkur

*

Stígðu frá mannfjöldanum og uppgötvaðu þína eigin styrkleika og möguleika. Láttu ekki hugann dvína og gefðu neikvæðum skoðunum heimsins engan gaum. Haltu áfram stöðugt á braut þinni, fullviss um að óendanlegur máttur .Guðs sé með þér, styðji þig og leiði þig

Þeir sem búa yfir upplýstri innsýn tína rósir og blóm sannleikans úr þekkingagörðum og vinna að því að upplýsa og fegra sálir með göfugum og fáguðum eiginleikum sem .gera þær hæfar til að ganga inn í paradís alheimsvisku

*

Við ættum ekki að hata aðra vegna þess að þeir eru ólíkir okkur, eða vegna þess að skoðanir þeirra eru aðrar en okkar. Við ættum ekki heldur að krefjast þess að okkar eigin sannfæring sé sú eina rétta. Það er betra að sitja saman og

ræða skoðanir okkar með opnum huga og gagnkvæmri virðingu, og hafa í huga að vitrir einstaklingar rífast ekki .heldur skoða málin rólega og skynsamlega

*

Góðar fyrirætlanir eru eins og gegnsær demantur þar .sem ljós Guðs skín í gegnum og geislar hreint inn í líf okkar

*

Við biðjum þig, Drottinn, að kveikja loga guðdómlegs kærleika í hjörtum okkar og láta sálir okkar þrá þig og elska þig dag og nótt. Gefðu okkur kærleika þinn svo að um leið og við hugsum um þig fylli gleði hjörtu okkar og sálir okkar fagni .í návist þinni

Ég brenndi burt hina drungalegu fortíð, hunsaði fræ kvíða og kvíða fyrir framtíðinni og gekk yfir dreifða ösku ótta .og áhyggna

Hamingjubankinn þinn

Stoppaðu andartak og hugsaðu! Er ekki betra að lifa ?einföldu lífi og vera sannarlega ríkur

Peningarnir sem þú vannst svo hörðum höndum að því að afla gætu tapast ef bankinn þinn fer á hausinn. En sú andlega hamingja sem þú hefur safnað í bankanum með óbilandi einbeitni þinni og staðfastri ákveðni getur aldrei .glatast; gildi hennar mun aðeins aukast og margfaldast

Þú ert stjórnandi og fjárfestir í þínum eigin hamingjubanka. Ef þú veist hvernig á að gegna þessum tveimur hlutverkum fullkomlega og hvernig á að bæta stöðugt við hamingjuinnstæður þínar, þá er mistök ómöguleg .fyrir þig, ef Guð lofar

*

Í kyrrð þagnarinnar skín sannleikurinn á meðvitundina eins og sólin sem skín í gegnum þokuna

*

Ef einstaklingur tapar aðeins auðæfum, tapar hann í raun engu, því ef hann býr yfir heilsu, færni og góðri stjórnun, getur hann samt sem áður verið hamingjusamur og þénað meiri peninga. Ef hann tapar heilsunni, tapar hann megninu af hamingju sinni. En ef hann missir tilgang sinn í .lífinu, tapar hann öllu sem þess virði

*

Ég lít ekki á neinn sem ókunnuga fyrir mér og ég er ánægður með að elska alla með öllum þeim kærleika sem Guð hefur lagt í hjarta mitt og ég get ekki útilokað neinn frá .kærleikahring mínum

*

Þegar þú getur einbeitt þér að fullu verða skynfærin fær um að komast hvert sem er og skynjun þín hlaðin orku

*

Maður ætti að þjálfa sjálfan sig og fjölskyldu sína í að slúðra ekki um aðra eða tala um galla þeirra og mistök, og í staðinn einbeita sér að sjálfsbætingu og leiðréttingu eigin .mistök

*

Þróun hreinnar og skilyrðislausrar ástar milli eiginmanns og eiginkonu, foreldra og barna þeirra, vinar og vinar, sjálfs sín og allra, er lexían sem við komum til þessarar jarðar til að .læra

*

Það eru þeir sem læra ekki af bæði sársauka og ánægju, lifa lífi fullu af eftirsjá og gremju vegna þess að þeir forðast hvorki athafnir sem leiða til þjáningar né fylgja leiðum til hamingju. Mjög fáir, eftir að hafa brunnið af eldi fáfræði, forðast að endurtaka hegðun sem veldur óhamingju og eymd. Og svo eru það þeir sem láta auðveldlega stjórnast af

ánægju og eru fjötraðir af depurð, sem þurfa stöðugt .sálfræðilegt ástand sem einkennist af innsæi og jafnvægi

*

Án innri hamingju verður maðurinn gísl vandræða og áhyggna. Og hamingja - vinir mínir - takmarkast ekki við velgengni og auð eingöngu, því sönn hamingja byggist á því að takast á við alls kyns mistök, erfiðleika og vandamál .lífsins af kostgæfni og bjartsýni til góðs

*

Góð heilsa, andleg skilvirkni, gefandi vinna og viska eru allt nauðsynlegir þættir til að rækta hamingju. Innri gleðifljótið verður að halda áfram að renna undir hörðum .klettum lífsins

*

Líf og dauði eru tvö aðskilin stig tilverunnar og mannkynið er hluti af eilífu lífi. Þegar maður finnur frið og skýrleika í huga sínum snertir maður óendanlega andlega .kjarna sinn

*

Ef þú notar allar ytri leiðir sem þér standa til boða, auk náttúrulegra hæfileika þinna, til að sigrast á hverri hindrun sem á vegi þínum stendur, þá munt þú gera það með því að .þróa og efla þá krafta sem Guð hefur gefið þér

*

Ó, guðdómlegi verndari, alnærverandi, þegar stríðsský senda niður gas- og eldregn, vertu minn hæli og griðastaður

Í dauða og lífi, í veikindum og hungursneyð, í farsóttum og hörmungum, í neyð og erfiðleikum, mun ég alltaf leita .hælis hjá þér

Leyfðu mér að átta mig á því að ég er ódauðleg andi, ósnert af upp- og niðursveiflum bernsku, æsku, elli og .skyndilegum sprengingum heimsins

*

Leggðu þitt af mörkum til að byggja upp varanleg vináttubönd með því að vera sannur vinur

*

Í draumaheiminum gleymum við nöfnum okkar, líkama
okkar, þjóðerni okkar, eignum okkar og veikleikum, og
ómeðvitað njótum við mikils frelsis, sem er frelsi sálarinnar.
Við verðum að þróa með okkur svipaða en meðvitaða vitund
.um þetta meðfædda frelsi

*

Andlegar skyldur verða að vera framkvæmdar með
einbeittri hugsun og veraldlegar skyldur með nákvæmri
athygli. Maður verður að halda fótunum föstum á jörðinni og
höfuðinu hátt yfir skýjum fáfræðinnar, í geislandi
.sjóndeildarhring viskunnar

*

Ljós Guðs og verndandi kraftur skín stöðugt innra með
mér og flæðir í gegnum mig, og snerting friðar hans hefur
.opnað auga viskunnar í sál minni

Líf án reglna leiðir eiganda sinn til óhamingju og sálræns
óstöðugleika. Sá sem lifir lífi án siðferðislegrar aga og
meginreglna er fullur af vitsmunalegum kvíða og áhyggjum,
en sá sem lærir sjálfstjórn og stjórn á óstýrilátum ástríðum
.þekkir leiðina að sannri hamingju

*

Í andlegri einveru minni magnast þrár mínar og hjarta
mitt þráir að heyra rödd hins guðdómlega ástkæra. Ég mun
útrýma öllum þéttum veraldlegum röddum sem leynast í
fellingum minninga minna svo að ég geti hlustað á hina
.helgustu rödd syngja að eilífu í ró sálar minnar

*

Sól ástar minnar mun aldrei sökkva niður fyrir
sjóndeildarhring hugsana minna um þig, né mun ég lækka
augu mín að neinu nema þér, né mun ég gera neitt sem
minnir mig ekki á þig. Verk sem fæðast af fáfræði og
heimsku leiða til hræðilegra drauma og hræðilegra martraða,

svo leyfðu mér aðeins að vefa sæta drauma um göfug afrek,
.því þeir fæðast af innblæstri þínum og leiðsögn

*

Líf án skilnings er andlegt og líkamlegt sjálfsmorð. Sælir eru þeir sem búa yfir skilningi, því skilningur er mesta þörfin á andlegri leið og á lífsins vegum. Skilningur er leiðarljós sem lýsir upp veg manns og færir velgengni. Áður en maður getur náð hæsta tilgangi lífsins verður maður að búa yfir þessum nauðsynlega og lífsnauðsynlega eiginleika. Skilningur ætti að vera leiðarljós í öllum aðstæðum. Sama hversu erfiðar raunirnar sem við stöndum frammi fyrir, verðum við að búa .yfir sannri skilningi

*

Guð veldur okkur ekki skaða og sársauka; heldur erum við þau sem hjálpum eða skaðum okkur sjálf með skilningi .okkar og skilningi, eða misskilningi okkar og skilningsleysi

*

Við verðum að biðja Guð um að veita okkur skilning, óháð þeim raunum sem við stöndum frammi fyrir eða aðstæðum sem við mætum, skilningur einn mun vernda okkur

*

Þegar upplifanir mínar verða ákafari og alvarlegri, þá er fyrsta tilraun mín að finna skilning innra með mér. Ég kenni ekki aðstæðum um eða reyni að leiðrétta aðra; í staðinn fer ég inn á við og reyni að hreinsa andlega virkið mitt, fjarlægja allt sem gæti skyggt á þetta innra ljós, hindrað krafta sálarinnar í að birtast eða komið í veg fyrir að þeir komi .fram. Það er leiðin til að lifa farsælu lífi

*

Að flýja vandamál gæti virst auðveldasta lausnin, en maður öðlast styrk þegar maður stendur frammi fyrir ógnvekjandi andstæðingi. Þeir sem ekki mæta erfiðleikum .vaxa ekki og einbeitni þeirra styrkist ekki

*

Óttinn hverfur þegar við höfum skilning; í skilningnum felst öryggi og vernd

*

Ég hef upplifað margt í lífinu og það erfiðasta var með fólki sem misskildi mig. Ég hef séð fólk sem ég elskaði – fólk sem ég gaf hjarta mitt – misskilja mig og snúast gegn mér. En það skapaði ekki beiskju í mér því beiskja skyggir á skilning. Ég leyfi ekki að misskilningur annarra særi mig. Í staðinn reyni ég að hjálpa þeim ef þau eru móttækileg og .sendi þeim góðar fyrirætlanir og hlýjar óskir

*

Mesta gleði mín felst í því að tala um undur Guðs við þá sem eru í samhljómi við mig og treysta mér, og að magna upp þrá þeirra eftir því guðdómlega ljósi sem hefur veitt mér .ólýsanlega huggun, frelsi og öryggi

*

Allir erfiðleikar sem þú stendur frammi fyrir í þessu lífi eru ætlaðir til að hvetja þig og leggja þig fram um að leggja þig meira fram svo þú getir náð hærra stigi. Þróaðu viljastyrk þinn svo þú getir stjórnað aðstæðum þínum í stað þess að láta þær stjórna þér. Gerðu góðar áætlanir fyrir líf þitt svo þú getir náð öllu því góða sem þú vilt gera og veist að þú ættir .að gera

*

Þeir sem eru of tengdir þessum heimi gleyma Guði og þess vegna missum við allt sem okkur þykir vænt um. Alheimslögmálið tekur þessa hluti frá okkur eða fjarlægir þá úr lífi okkar, ekki til að refsa okkur, heldur sem prófraun til að .sjá hvort við elskum sköpunina meira en skaparann

*

Þeir sem eru veikir í vilja segja alltaf „já“, en stórar sálir .segja alltaf „nei“ í bókmenntum

*

Í dag mun ég virkja skapandi hugsun mína til að ná árangri í hverju því verðugri verkefni sem ég ætla að taka mér fyrir hendur, og með því að gera það mun ég hafa notað .rétt alla þá krafta sem Guð hefur veitt mér

*

Sönn hamingja byggist í grundvallaratriðum á sálfræðilegu ástandi einstaklingsins. Ánægja, ánægja, friður .og ró eru allt merki um hamingju

*

Maður verður að leitast við að hafa góða heilsu, duglegan hugsunarhátt, nauðsynjar fyrir réttu lífi og starfi, heilbrigða dómgreind og réttan skilning og má ekki leyfa sér .að falla fyrir röngu umhverfi eða aðstæðum

*

Menn vefa oft púpur sem halda þeim inni og binda reipi sem halda þeim föstum. Þeir verða að skilja orsakir þessara takmarkana til að útrýma hægfara smiti úr huga sínum og líkama. Þetta mun leiða til sálfræðilegrar endurnýjunar, ryðja brautina fyrir hamingju, tilkomu andlegrar vitundar við sjóndeildarhring lífs þeirra og vakningu lífskrafta innan meðvitundarinnar verður að lyfta frá djúpum fáfræði upp í .hæðir skilnings og þekkingar

*

Sá sem nærir við mikinn ótta laðar að sér það sem hann reynir að forðast og stöðugur ótti skaðar taugarnar og færir líkamann veikindi. Þegar þú ert fullur af styrk, orku og .lífsþrótti, flýja veikindi líkamann

*

Sálin sem nýtur söngs bjartsýninnar líkar ekki að heyra hörð rödd svartsýninnar, og hugurinn sem beinist alltaf að stjörnu andlegrar vakningar verður að sterkum, rótgrónum .huga sem þekkir ekki hik eða tvíræðni

*

Ég horfði hugsi á blóm og sá strax þig, ó andi alheimsins. Það var ilmandi af ilmi nærveru þinnar, krónublöð þess voru lituð af roða sakleysisins og gullna ljós visku þinnar skein í hjarta þess. Mjói stilkurinn og græni brumurinn voru studdir af krafti þínum og leyndarmál lífsins og eilífðarinnar sváfu í frjókornrykinu. Óendanleg snerting þín innblés býfluguna og hún byrjaði að sopa nektar sætleika .þíns

*

Sýn mér undur sköpunarinnar, endalaus leyndarmál þín, .sem eru falin í fínasta grasstráinu við vegkantinn

*

Sérhver faðir og móðir verða að búa yfir visku og rósemi faðernishlutverksins og blíðu og blíðu móðurhlutverksins, og þessir tveir eiginleikar verða að vera í jafnvægi og bæta hvor .annan upp í hvoru þeirra

*

Ég mun dreifa stjörnum gleði og bjartsýni til að reka út dapurleika sálna og ég mun dreifa geislum samkenndar til að .hugga syrgjandi

*

Við erum hér í dag og á morgun munum við stíga niður eins og ský - aðeins skuggar í draumi alheimsins. En á bak við þessa hverfulu, hverfulu mynd býr eilífi andinn og sálir .okkar eru óaðskiljanlegur hluti af honum

*

Guð er hinn eini sannleikur. Við verðum stöðugt að biðja þess að raunir lífsins hindri ekki minningu okkar um hann. Þegar ég bið á þennan hátt fæ ég meiri árangur en nokkru sinni fyrr. Jafnvel þótt eitthvað alvarlegt gerist getur það ekki komið í veg fyrir að ég hugsi um hann; heldur finn ég fyrir .öryggi og trausti í heilögu návist hans

*

Lífið hér virðist hrjóstrugt og kaotiskt þar til við náum öruggum ströndum. Þess vegna segi ég alltaf að ég sé hér til að bera vitni um mikilvægi og dýrð hins endanlega sannleika. Við megum ekki setja vonir okkar á hverful veraldleg markmið og brothætt efnisleg tengsl. Slík brothætt tengsl fjarlægja okkur ómeðvitað frá æðsta tilgangi okkar, .rétt eins og þau fjarlægja okkur frá okkar sanna sjálfi

*

Umhverfið skapar blekkingar í fólki og gerir það stórt í eigin augum. Sá alvarlegi leitandi verður að rísa upp fyrir þessa tímabundnu og hverfulu umhverfisvitund og viðurkenna sannleikann innra með sér svo að þessi sannleikur verði náttúrulegt umhverfi hans og eina .áhrifavaldið í lífi hans

Við biðjum Guð að veita okkur leiðsögn og leiða okkur til sín og hjálpa okkur að finna hann áður en við yfirgefum þennan heim. Hver sem eðli þeirra rauna sem við stöndum frammi fyrir og sá sársauki sem við þolum, megum við aldrei missa vonina um að hjálp Guðs sé nálæg, að hann svari hverri einlægri bæn, fullri þrá, og að hann muni ekki yfirgefa .ástvini sína eða skilja þá eftir örlögunum

*

Auður tryggir ekki endilega heilsu, hugarró eða framleiðni. Hins vegar, þegar við náum skilvirkni og friði, þá .erum við bundin af jafnvægi í fjárhagslegri velgengni

*

Innra með þér er dásamlegur og undraverður garður fágaðra hugsana, ilmandi af ást, góðvild, skilningi og friði. Blómin hans eru ómælanlega fallegri en jarðnesk blóm og .efnislegar jurtir

*

Þegar þú gefur hreina ást þína, hefur þú plantað ilmandi rós, og ilmur þeirrar ástar og ilmur þess skilnings varir lengur !en nokkurt jarðneskt blóm og það er sannleikurinn

*

Maður ætti ekki að óttast neitt annað en óttann sjálfan, því hann er mesti óvinur velgengni og heilsu. Hann eitrar hugann, færir fram það sem maður óttast, eykur sársauka, skaðar hjartað og skaðar taugakerfið og heilann. Þess vegna verður að sigrast á honum með trú á Guð, jákvæðri og skapandi hugsun, bjartsýni, von og trausti á guðlega vernd. Þeir sem elska Guð og ganga í ljósi hans geta ekki sigrast á myrkri óttans, því Guð er með þeim og hver sem hefur Guð .með sér er óhultur

*

Hátíðir verða fallegri og andlegri með því að skiptast á andlegum gjöfum eins og kærleika, friði, gleði, .umburðarlyndi og góðum óskum

*

Þegar við snúum hjörtum okkar til Guðs og biðjum hann af mikilli kærleika og mikilli þrá, munum við finna hann nálægt og fljótan til að fyrirgefa og gefa, því með því að gera það snertum við samúðarfullt alheimshjarta hans og .skilyrðislausan guðdómlegan kærleika hans

*

Raunveruleikinn snýst um meira en bara að borða, vinna og sofa, svo ég mun nota skynsemina til að leita og finna Guð, og ég mun vinna að hjálpræði mínu með því að þjóna .bræðrum mínum og systrum í mannkyninu

*

Margir hafa komið til þessarar jarðar og yfirgefið hana, en samt teljum við lífið hér vera raunverulegt eins og við ætlum að vera hér að eilífu. Sá sem hugsar stöðugt til Guðs er vitur, því stöðug hugleiðing um hann er leiðin að frelsun .frá þessum jarðneska draumi um fæðingu og dauða

*

Guð hefur gefið okkur góða krafta og orku til að sigrast á öllum hindrunum sem standa í vegi okkar og þeim raunum sem við stöndum frammi fyrir, og við verðum að vinna að því .að draga fram þessa ósigrandi krafta og óþrjótandi orku

*

Það er fólk sem breytist aldrei; það eldist og heldur fast í sömu venjur og hugsunarhætti. Þetta má kalla sálfræðilegar minjar. Sumar þessara minja eru andlegar að eðlisfari. Slíkt fólk lifir hugsjónalegu, friðsælu lífi en vinnur ekki að því að þróa skilning sinn eða víkka sjóndeildarhringinn og stendur kyrrt. Það skortir getu til að skilja þarfir, áhuga og áhugamál yngri kynslóðarinnar. Þetta gæti verið nokkuð ásættanlegt, en þegar það fordæmir og gagnrýnir nýju kynslóðina án innsæis, stífnar það hugsunarlega. Á hinn bóginn verða margir ungir fórnarlömb mistaka vegna þess að það virðir ekki skoðanir eldri borgara eða hlustar ekki á ráð þeirra. Það heldur að eldra fólk sé úrelt og því sé engin þörf á að hlusta á það eða fylgja ráðum þeirra vegna þess að hugmyndir þeirra eru gamaldags og úreltar. Í æskuákafa sínum til að vera nútímalegur brjóta það eins margar gamlar reglur og mögulegt er. En það verður að muna að eldri borgarar hafa þyngd og gildi; þeir hafa lifað í gegnum árin og séð og lært margt. Meðlimir bæði gamalla og nýrra kynslóða ættu að leggja sig fram um að læra hver af öðrum, því bæði gamlir .og nýir minjar hafa sína kosti og galla

*

Það er engin meiri prófraun en að vita að skapari okkar er með okkur. Við ættum að vænta nærveru hans og þrá hann, því hann vakir yfir okkur á allan hátt. Sama hversu erfiðleikar við erum, sama hversu miklar sorgirnar, sársaukinn eða veikindin eru, skulum við leita huggunar og huggunar hjá Guði og biðja hann um visku og leiðsögn. Hann mun svara okkur svo lengi sem við treystum honum, elskum .hann og leitum hjálpar hans

*

Ástin er ilmur blómstrandi lilja og þögull kór rósanna sem fagna fegurð náttúrunnar. Ástin er söngur sálarinnar, sálmur til lífsins og taktfastur, jafnvægisdans reikistjarnanna í sífelldri ferð sinni um víðáttur geimsins. Það er þorsti blómanna að sopa sólargeislana, blómstra og svalna af lífsgelixírnum. Það er þrá jarðarinnar að næra þurrar rætur með mjólk sinni og næra allt líf með safa sínum. Það er máttugur vilji sólarinnar að halda öllum verum lifandi og kraftmiklum og hvöt lífsins til að vernda og annast hina viðkvæmu. Það er bros sakleysisins sem vekur upp foreldra blíðu fyrir ungbarninu og sjálfsprottna undirgefni í hjörtum elskenda að bjóða þjónustu og huggun án þess að vænta endurgreiðslu. Það er púls vináttunnar sem grær brotin hjörtu og græðir sár. Það er óp hjartans sem ögrar lýsingu. Það er skáldið sem flæðir yfir af ást til mannkynsins, sársaukafullt af þjáningum þess. Það er sívaxandi hringur nándar meðal meðlima einnar fjölskyldu, sívaxandi inn í víðtækari rými og víðtækari sjóndeildarhring. Það er hvísl lífsins í ríkjum opins huga. og himinn hjartna skreyttur stjörnum göfugra tilfinninga. Ástin er sæla sálarinnar, sem .ástríkar sálir þrá og þrá að öðlast og tengjast

*

Vertu með okkur, Drottinn, og hjálpaðu okkur að inna af hendi skyldur okkar og finna fyrir blessaðri nærveru þinni .sem hressir hjartað og innblæs frið og von í sálina

Nema þú notir bremsurnar sjálfstjórnarinnar á meðan þú ekur bíl lífs þíns, verður þú á valdi stjórnlausra tilfinninga og rangra langana sem koma frá egóinu. Þú verður að geta notað bremsurnar þegar nauðsyn krefur til að koma í veg fyrir að þú hegðir þér kærulaust, víkir af réttri leið og dettir í gryfju sársauka og þjáninga. Sup24

Misnotkun orða er eitt banvænasta og skaðlegasta vopnið. Helsta orsök reiði er hörð og særandi málflutningur. Maður verður að forðast slúður og hégómafullt spjall, forðast .rifrildi og deilur og losa sig við árásargjarnar tilhneigingar

*

Ef eiginmaður eða eiginkona reiðist og ögrar hinum, þá er besta leiðin að hinn gangi í burtu og haldi sig frá því að svara þar til ástandið róast. Ef annar þeirra segir særandi orð, þá er best að hinn svari ekki á sama hátt, heldur haldi ró sinni þar til skapið róast. Ef eiginkonan öskrar á eiginmann sinn og hann svarar með háværu öskri, þá mun eiginmaðurinn þjást tvisvar: fyrst af stingandi orðum hennar og síðan af eigin hörðu viðbrögðum, sem að lokum skaðar sjálfan sig fyrst og fremst. Þetta gæti leitt til skilnaðar eða annarra óæskilegra afleiðinga. Það er einnig mikilvægt að forðast þrjósku eða að koma fram við hinn með yfirlæti. Á sama tíma ætti maður að forðast að taka þátt í rifrildi og deilum og bíða í staðinn þar til ró og innri friður er kominn á .aftur

*

Láttu engan stela friði þínum og ekki stela friði annarra með munnlegum (eða skriflegum) móðgunum. Í reiði eða hita augnabliksins gæti maður sagt eitthvað óviðeigandi, eitthvað sem maður hafði aldrei ætlað sér, og síðan séð eftir því, en hinn aðilinn mun muna þessi orð í tuttugu ár. Í þessum skilningi er minni slæmt. Kraftur minningarinnar er blessun ef hann er notaður rétt, en hann er skaðlegur ef hann er notaður sem geymsla fyrir það slæma sem okkur .hefur verið gert

Þegar við vöknum í Guði munum við átta okkur á því að mannlegt líf er einungis röð skugga og ljóss sem varpað er á .kvikmyndatjaldið í alheiminum

Við erum vön að skynja hluti sem skynfærin okkar geta skynjað og skynjað, og oftast erum við ómeðvituð um fíngerðu kraftana í kringum okkur. Samt sem áður skapar hver hugsun sem við höfum ákveðna fíngerða titring. Þess vegna getur einstaklingur ekki falið sanna eðli sitt fyrir öðrum. Ef hann hefur gert mistök, þá veit hann það innst inni, jafnvel þótt hann haldi að hann sé að fela þau, vegna þess að tilfinningin um ranglæti býr í hugsununum, og aðrir munu vita það vegna þess að titringur þessara hugsana mun birtast á einn eða annan hátt í gegnum gjörðir hans. Þetta á einnig við um góðverk og hugsanir. Þegar við hugsum um Guð og segjum nafn hans - upphátt, í hvísli eða í þögn - losum við andlega titring út í eterið, sem kallar fram .blessaða nærveru hans

*

Ó Drottinn, geislar kærleika þíns skína jafnt á alla meðlimi alheimsfjölskyldu þinnar. Mannkynið ber sök á því að verða ógegnsætt, ónæmt fyrir ljósi, vegna gallaðrar hugsunar sinnar. Megi kraftur þinn gegnsýra veru mína og dreifa þykkum, dökkum gufum þessa heims, svo að ég megi verða tær, fágaður spegill sem endurspeglar hreina, .geislandi ímynd þína

*

Ástin verður að vera einlæg, og þegar hún kemur frá .hjartanu, þá er hún einlæg

*

Ef þú snýrð þér að hinu guðdómlega ljósi, munt þú finna guðlegan kraft sem getur lýst upp og auðveldað þér veginn .og veitt þér heilsu, hamingju, frið, frelsi og velgengni

*

Ef erfitt er að afla tekna, þá er enn erfiðara að ná andlegu jafnvægi. Maður ætti að vera góður og rólegur í tali, .hugsun og líkamlegum gjörðum

Fólk hefur tvenns konar eðli: eðli heimilisins og eðli stofunnar. Heima hjá okkur róumst við og finnum fyrir okkar sanna eðli, en samt óskum við þess oft að við hefðum forðast að hegða okkur eðlilega því með því að hegða okkur afhjúpum við ljóta hluti sem ekki hefði átt að koma fram, sérstaklega ef þeir valda skaða fyrir þá sem eru í kringum .okkur

Við tileinkum okkur hugarfar snyrtistofunnar þegar við förum út glæsilega klædd, brosum breitt, á meðan hugsanir okkar og tilfinningar hvirflast innra með okkur. Heima segjum við: „Ég er pirruð út í þann og þann og þoli ekki að sjá hann,“ en þegar við hittum sama einstaklinginn heilsum við honum með: „Hæ! Hvernig hefurðu það?“ Þessir andstæðu straumar ósamrýmanleika og óheilbrigðra .tilfinninga hafa áhrif á taugakerfið og aðra líkamshluta

*

Ó, minn ástkæri Guð
Ég hef séð óendanlega víðáttu þína í sjóndeildarhring kyrrðarinnar
Og ég fann hressandi gleði þína djúpt í veru minni
Og ég heyrði bergmál raddar þinnar í vöku minni
Og ég hlustaði á hvísl þitt við andlegar skynjanir mínar

*

Ó Drottinn, umbreyttu illum öndum ljótrar, eigingjarnrar græðgi í engla háleitra, háleitra vona, sársaukafullrar fáfræði í blessaða visku og lágkúrulegri iðjuleysi í hreinsað gull .geislandi andlegra afreka

*

Ó Drottinn, gerðu okkur hrein, umbreyttu veikleika okkar og aðgerðaleysi í eldmóð og ákveðni, og röngum hugsunum .okkar í skilning á sannleikanum

Hvað er ást?

Ástin er ilmur blómstrandi lilja

Og kór þögulla rósa

Að fagna fegurð náttúrunnar

Ástin er söngur sálarinnar sem syngur fyrir lífið

Og jafnvægið taktfast dans reikistjarnanna

Í sífelldri ferð sinni út í geiminn

Það er þorsti blómanna að njóta sólarljóssins

Og það blómstrar og nærist af lífsgelixírnum

Það er þrá jarðarinnar

Að næra þyrstar rætur með mjólk sinni

Og næra alls kyns líf með kjarna lífsins

Það er máttugur vilji sólarinnar

Til að halda öllum lífverum lifandi og virkum

Það er drifkraftur lífsins

Að veita vernd og umönnun fyrir ólögráða einstaklinga

Það er bros sakleysisins sem vekur upp föðurlega ástúð

á barninu

Og sjálfvirk undirgefni í hjörtum elskenda

Að veita þjónustu og samúðarkveðjur án endurgjalds

Það er púls vináttunnar

Sá sem græðir brotin hjörtu og læknar sár

Það er kall til hjartans sem erfitt er að lýsa.

Hann er skáld, yfirfullt af ást til mannkynsins

Sá sem þjáist af eymd sinni

Það er náinn hringur milli meðlima sömu fjölskyldu

Stöðugt að stækka og breikka út í átt að stærri rýmum

Og víðtækari svið

Það er lífsins hvísl

Í sjóndeildarhring opinna huga

Og himinninn í hjartanu prýddur stjörnum göfugra tilfinninga

Ástin er sæla sálarinnar

Það sem ástríkar sálir þrá

Og hún þráir að ná til hans og eiga samskipti við hann

Ég sá lífið

Þegar ég gekk um grænar hæðir og graslendi dala

Að hreyfa sig á milli trjáa og blóma

Ég sá lífið leika sér og skemmta sér

Ég sá gullnu geisla þess í sólardiskinum

Og ég sá hana hverfa inn í skýjaþykknið

Ég heyrði hana hlæja í gleðiríkum lækjum

Og hún fellur tár rausnarlega úr regndropunum

Ég sá hana vagga sér í trjágreinunum

Og margaríturnar dansa af gleði

Ég heyrði það óma í fuglasöng og næturgalakviði

Ég sá skugga hennar umlykja brekkurnar

Dögg þess vætir hjörtu rósanna og kyssir kinnar þeirra

Ég sá döggþokað grasið klamrast við fætur hennar

Alveg eins og ég sá hana úða illgresinu á akrinum

Með dropum af kærleika eykur það ferskleika sinn og fegurð

Ég fann ilmandi andardrátt hennar sem barst með morgungolunni

Ég fann frið hennar og sá hendur hennar dreifa blessunum

Í hverjum dal og krók

Hversu dásamlegt er lífið!

Og hvað það er ljúft að ganga með henni

Hönd í hönd

Á blessuðum slóðum sínum!

Friður sé með þér

Óþekkta veran eða undirmeðvitundarandi

Þegar við þróumst á veginum og andlegur skilningur okkar dýpkar, finnst okkur eins og við stöndum frammi fyrir öflugri innri andstöðu. En þessi tilfinning er einungis blekking; hið gagnstæða er satt. Hin undarlega, ruglingslega og óútreiknanlega eðli þessarar „óþekktu verur“ innra með okkur virðist nærast á ólýsanlegum þáttum sem eru dregnir úr ríkjum utan seilingar mannlegrar meðvitundar okkar.

Þessi vera virðist vera búsett á ósýnilegum stað og má líkja henni við manneskju frá annarri plánetu, sem er gestur okkar jafnvel þótt við höfum engin tengsl við hana hvað varðar áhugamál, hugmyndir, venjur, metnað og fjarlægar vonir.

Þessi óþekkta vera virðist hafa hugmyndir um lífið eftir dauðann sem eru ómælanlega meiri og nákvæmari en okkar eigin. Okkur virðist sem hún hafi aðeins brothætt skilning á brýnum nauðsynjum og hagnýtum þörfum jarðneskrar tilveru okkar.

Óþekkti vinur okkar virðist hunsa okkur, án efa niðursokkinn í leyndardóma alheimsins. Og þegar hann man eftir okkur og vill þóknast okkur, þá skapar hann undarlega, að því er virðist órökrétta hreyfingu sem kemur okkur úr jafnvægi, raskar jafnvægi okkar og skilur okkur eftir ráðvillta.

Við trúum oft að þessi óþekkta vera sé að hæðast að okkur og gera grín að hæfileikum okkar, eins og hún sé að leika sér að huga okkar án þess að taka minnstu tillit til tilfinninga okkar eða samkenndar með aðstæðum okkar. Stundum virðist hún pirra okkur og reita okkur, án þess að bjóða okkur neinn greiða sem verðskuldar þakklæti eða neinn áþreifanlegan ávinning.

Þessi vera virðist fær um að framkvæma alls kyns kraftaverk og undur, en þrátt fyrir nærveru sína innra með okkur er erfitt fyrir okkur að eiga samskipti við hana og njóta góðs af ótakmörkuðum hæfileikum hennar og yfirnáttúrulegum kröftum.

Þessari huldu veru má líkja við spillt barn sem hefur fengið aðgang að leyndarmálum himins og jarðar. Hún notar þessi leyndarmál og stjórnar þeim kröftum eins og henni sýnist, án taumhalds eða ábyrgðar.

Hann virðist vita allt, en hann veit ekki hvernig á að nota þá þekkingu rétt. Hann er fullur af fjársjóðum sem hann sóar og sóar í ranga átt og á röngum tíma.

Við sjáum hann gefa þyrstum brauð og hungruðum vatn (og gefa tannlausum sælgæti).

Hann yfirgnæfir vanþakkláta með gjöfum og sviptir betlara gjöfum

Hann eltir þá sem flýja frá honum og flýr þá sem eru áfjáðir í að mæta honum

Hvaða dulda kraftur er það sem stundum hleður mann með undarlegri og undursamlegri orku sem eltir vinda og drauga?

Hvaða kraftur hækkar og lækkar titrings- og orkustig þannig að það hjálpi manni að halda hitastigi sínu í jafnvægi þegar hann yfirgefur hlýtt herbergi á köldum morgni og öfugt?

Þessi óþekkta vera starfar með svo einstakri færni að það myndi aldrei koma til hugar að snjall efnafræðingur eða kænn verkfræðingur myndi gera það.

Er mögulegt að slíkur kraftur geti safnast upp á þessum stutta tíma á þessari jörð?

Nei, vinir mínir, það tók þennan „ókunnuga“ milljónir ára að fullkomna þennan líkamlega virkni sem við tengjum við skilningarvitin fimm. Til dæmis er ómögulegt fyrir meðvitaða hugann að vita nákvæmlega hversu mikið sykur ætti að dæla út í blóðrásina. Ef það magn væri of lágt eða of hátt, þá yrðu afleiðingarnar hörmulegar.

Við stöndum andspænis krafti sem við vitum mjög lítið um og við ættum að kynnast honum. Besta leiðin til að gera þetta er að véfengja það sem við höfum lært hingað til og undirbúa okkur eins og hinn mikli kennari þegar hann sagði: „Nema þér verðið eins og börn, komist þér aldrei inn í Guðs ríki.“

Með öðrum orðum, nema einstaklingur viðurkenni einfaldleika, hreinleika og trú barnsins, mun hann ekki geta náð neinum verulegum andlegum framförum.

Vísindaleg hugleiðsla er kannski auðveldasta leiðin til að þekkja þennan falda innri kraft, en flestir skortir hvata til að hugleiða og kjósa frekar að öðlast þá þekkingu á sinn hátt, eða einfaldlega með því að sitja í þögn - jafnvel þótt hugsanir þeirra geisi eins og hvirfilvindur í allar áttir. Sumir gætu sagt: „Ég verð að öðlast þessa þekkingu í framtíðar holdgun og ég hef engan flýti. Undirmeðvitund mín gæti vakið mig einn daginn, en það er engin þörf á að leggja meðvitaða vinnu á að ná því.“

Það skiptir ekki máli hversu gömul við erum, hversu oft við höfum mistekist í lífinu eða hvað öðrum finnst um okkur. Það skiptir ekki máli hvaða gen við berum eða við hvaða aðstæður við lifum. Ekkert af þessu skiptir máli fyrir þann falda gest sem býr innra með okkur. Allt sem það vill er að við leyfum því að nota líkama okkar, orku, huga og meðvitund og afhendum því stjórn á öllum þáttum lífs okkar. Þetta er það sem við verðum að gera ef við viljum ná þeim tindum sem bíða okkar.

Þegar við hugsum um atburði lífs okkar, er það ekki rétt að við gerum okkur grein fyrir því að falinn kraftur hefur leitt okkur og bjargað okkur frá mörgum hættum? En um leið og hættan líður hjá friðsamlega, hversu fljótt gleymum við þessum krafti!

Þessi kraftur hefur aldrei og mun aldrei yfirgefa okkur og í hvert skipti sem við þurfum á honum að halda er hann alltaf til staðar til að hjálpa okkur, rétt eins og hinn mikli kennari sagði: „Ég er með yður allt til enda veraldar“

Ef við lesum ævisögur mikilla manna og kvenna í gegnum kynslóðirnar, tökum við eftir því að í hverju einasta atviki, sama hversu smátt það var, og sama hvaða aðferð var notuð, hvort sem það var með innilegri bæn eða djúpri staðfestingu, þá var niðurstaðan alltaf sú sama.

Þessi fangi risi innra með okkur er í stöðugri hreyfingu, leitast við að losna í eitt skipti fyrir öll. Hvenær munum við meðvitað leysa hann af fjötrum og fylgja honum til frelsis og sigurs?

Byrjum núna og gefum innri risanum tækifæri, og við munum uppgötva hversu ljúft lífið verður og hvernig það mun skína með ljósum gleði og sigurs, með hjálp Guðs.

Friður sé með þér

Myndir frá Indlandi og sýn

Indland er eins og örmynd af heiminum í alla staði. Það er land alls kyns andrúmslofts, loftslags, trúarbragða, fyrirtækja, lista, fólks, landslags, tungumála og menningar.

Indversk siðmenning á sér þúsundir ára sögu og stjórnendur hennar, spekingar og leiðsögumenn hafa skilið eftir heimildir sem vitna um tilvist og áreiðanleika arískrar siðmenningar á Indlandi og í Sindh.

Margir evrópskir ferðamenn heimsækja Indland og sjá töframenn, sverðsveifara og snákaþokkamenn á götum borgarinnar. Þeir telja að þetta sé það besta sem Indland hefur upp á að bjóða, án þess að vita að þessar fígúrur endurspegla ekki sanna kjarna Indlands. Raunverulegt líf og lífsþróttur Indlands liggur í andlegri menningu þess, sem hefur gert það að bræðslupotti trúarbragða og viðhorfa frá örófi alda.

Það er rétt að Vesturlönd geta kennt Indlandi margar góðar venjur, aðferðir og meginreglur í viðskiptum og þróun náttúruauðlinda og mannauðs. Og það er rétt að Indland þarfnast framsýnna leiðtoga eins og Henry Ford og Thomas Edison. En vesturlöndin þyrstir einnig, meðvitað eða ómeðvitað, í þá hagnýtu, andlegu lærdóma sem Indland hefur sérhæft sig í í gegnum söguna.

Vísindin hafa þróast svo hratt í vestrænum borgum að efnislegar þarfir fólks - húsaskjól, matur og föt - eru auðfáanlegar. Hins vegar er líkamleg og efnisleg þægindi ekki nóg án sálræns þæginda, friðar og andlegrar huggunar.

Mesta og ríkasta arfleifð Indlands liggur í andlegum aðferðum og leiðum sem framsýnir og upplýstir indverskir andlegir fræðimenn hafa uppgötvað í aldanna rás. Þessi arfleifð hefur lagt sitt af mörkum og heldur áfram að leggja sitt af mörkum til andlegrar og vísindalegrar menningar mannkynsins.

Indland er land leyndarmála, en þetta eru leyndarmál sem aðeins opna hjörtu þeirra sem hafa samúð með þeim, þeim sem leita sannleikans af einlægni og einlægni.

Indland státar af hæstu og stórkostlegustu fjöllum í heimi: Himalajafjöllum. Darjeeling í norðurhluta Indlands er oft kallað Sviss Indlands vegna stórkostlegrar náttúrufegurðar. Þar eru einnig fornar rústir einstakra kastala, virkja og furstahalla í Delí, svo og breiða Gangesfljótið og Himalajafjallahálendið, með hellum sínum og griðastöðum til hugleiðingar og íhugunar um guðlegt ljós og visku.

Borgin Agra á Indlandi státar af einu af undrum veraldar, Taj Mahal, hátindi byggingarlistar og fegurstu drauma mannkynsins, sem eru felldir í fægðum marmara og einstöku alabastri, og gera mannlega ást ódauðlega.

Indland hefur einnig dökka skóga og þétta frumskóga þar sem tígrisdýr og ljón ráfa um. Indland hefur einnig bláan himin sem verður enn stórkostlegri og fallegri við sólsetur þegar geislar sólarinnar breytast í brennandi appelsínugulan loga.

Indland hefur einnig ótal afbrigði og liti af austurlenskum ávöxtum og grænmeti og margar kynþættir fólks, sem allt saman gerir Indland að ótrúlegum, dásamlegum og ógleymanlegum bræðslupotti.

Indland er land mikilla andstæðna, þar sem óheyrilegur auður býr samhliða sárri fátækt og þar sem hámark vitsmunalegs hreinleika býr samhliða hörðu, hversdagslegu lífi. Á Indlandi finnur þú Rolls-Royce bíla og uxavagna, rétt eins og þú finnur fíla í skrautlegum burðarstólum og stórkostlega hestvagna.

Í Norður-Indlandi finnum við fólk með blá augu og ljóst hár, en í heitari suðrinu sjáum við dökka húð sem er sólbrún af hita hitabeltissólarinnar.

Frá upphafi til enda er Indland sannarlega land óvæntra og mótsagna. Lífið verður eintóna ef það fylgir einni slóð. En á Indlandi finnst manni lífið vera stórt ævintýri fullt af óvæntum uppákomum og leyndarmálum sem maður hefði aldrei getað ímyndað sér.

Indland hefur kannski ekki efnislega skýjakljúfa eða óhóflegan nútímalegan munaðar og skemmtun sem reynir á andlegar taugar.

Það er rétt að Indland hefur sína galla, rétt eins og allar þjóðir hafa sína galla

En Indland hefur andlega skýjakljúfa: auðmjúka, raunsæja andlega risa sem geta kennt meðbræðrum sínum hvernig á að draga fram fullkomna andlega gleði úr hvaða aðstæðum sem er í lífinu.

Þessir súfíar með vísindalegan grunn, sem hafa kynnst sannleika og veruleika með eigin viðleitni og reynslu, geta hjálpað öðrum að þróa innsýn sína og draga hressandi vatn friðar og ánægju úr jarðvegi daglegs lífs síns.

Hin himneska sýn við sólsetur

Vitri kennarinn Paramhansa lýsir sýn sinni svona:

Af svölunum mínum horfði ég vestur á bóginn og á vængjum ímyndunaraflsins svif ég að ströndum fjarlægs sjóndeildarhrings. Til hægri og vinstri sá ég tvo fjallgarða sem brátt umbreyttust í dularfullan fjólubláan lit. Þegar ég leit aftur hafði ósýnileg hönd hulið þá djúpbláum slæðu. Að baki mér lá borgin Guadalajara, baðuð í rökkri sólsetursins. Austurhimininn var nú skreyttur mjúkum bleikum litbrigðum. Horfandi fram á veginn sáu augu mín töfrandi borg blárra eyja sem fljóta í gullnum stöðuvatni.

Í þessum eyjaklasa töfrandi bláu eyja reis risavaxin hæð úr bláum kalksteini, umkringd gráhvítum eldgosskýjum sem spúðu frá sér goshverum úr eldrauðum, gullnum hrauni, sem fossuðu niður eins og regnbogi í átt að kyrrlátu vatninu. Sterkir, gullnir logar huldu bláu eyjarnar logandi ljósgeislum.

Blái tindurinn og eldheitur kóróna hans spegluðust eins og tvíburar á yfirborði þessa kyrrláta gullna vatnsins. Og lengst til hægri glitraði lítið, friðsælt vatn, staðsett við brjóst einnar af bláu eyjunum eins og fullt tungl sem synti um miðja skýjaöldur.

Ég reikaði lengi um borg sólsetursins og skýja sem líktust skopstælingum, flaut á yfirborði vatnsins með fíngerðu gullnu ljósi þess. Og hversu stórkostlegt var þetta gullna vatn, þakið rauðum ísþyrpingum dreifðum í allar áttir að mörkum eilífðarinnar.

Ég ímyndaði mér að litlar ljósnymfur væru góðviljaðar andar á þessari jörð og eftir að hafa staðist allar raunir lífsins, fengju þær að reika um og uppfylla drauma sína eins og þær vildu. Á hverjum degi við sólsetur myndu þessar nýmfur þétta himneska drauma sína í eterískum borgum umkringdar höfum og vötnum úr gulli. Þar, handan við klóm sorgar og gildrur þessa jarðneska heims með öllum sínum hörmungum og sársauka, handan allra þjáninga, önduðu þessar verur rauðu ljósi, drukku appelsínugula geisla og ráfu og nálguðust, reikandi og syntandi um haf af marglitum ljósum.

Hér myndu þessar hafmeyjur uppfylla drauma sína og láta fantasíur sínar rætast samstundis eins og þær vildu, og síðan leysast upp og hverfa að vild sinni.

Hér nutu þessar verur fjársjóða ánægju og fullnægju og uppfylltu rausnarlega drauma allra sem heimsóttu þær í undursamlegum, töfrandi heimi sínum.

Hér var hún ekki skyldug til að bíða og óska eins og menn til að draumar hennar rættust og óskir hennar rættust, heldur dreymdi hún eins og hún vildi og náði öllum þessum draumum og óskum að eigin vilja.

Þessi sólsetursborg í Draumaeyjunum var draumur sem leynist í djúpum undirmeðvitundar minnar, og í dag hefur hann sannarlega ræst. Ég hef skyggnst á falda fjársjóði sálar minnar, og ljós hennar hefur umlukið mig, ljómi hennar blindaði mig!

Friður sé með þér

Lýsandi lampar

Við lofum og þökkum Guði fyrir gjöf hvers nýs árs og fyrir vonirnar og loforðin um uppfyllingu sem það færir .okkur

Enginn er máttugri en einlæg, hjartnæm bæn um að tengjast Guði, til að koma á undursamlegum breytingum í lífi einstaklinga og aðstæðum í heiminum og til að ná friði og .bræðralagi manna

Við biðjum til Guðs að einlægar einstaklingsbænir, háleit skynjun og vaxandi þekking muni umbreytast í blessaðan andlegan kraft sem veldur raunverulegum breytingum á .vettvangi

Blessa þú oss, Drottinn, svo að ljós þitt og ljósljós þín megi leiða okkur á vegunum og svo að við megum vekja kærleika þinn í hjörtum okkar og hjörtum annarra og bera kyndla lifandi ljóss og nýta hæfileika okkar í því sem þér .þóknast og gagnast fólki

Hjálpaðu okkur að gera okkur að leiðslum þar sem alheimsorka þín og leiðarljós geta streymt til að hjálpa öðrum og lina eymd þeirra og þjáningar, því þökk sé þér .höfum við mátt til að hjálpa mannkyninu og okkur sjálfum

Við erum svo lánsöm að við getum fundið samúð með þeim sem þjást
Við dreifum góðum hugmyndum og ásetningi um allan heim
Megi friður og bræðralag verða að lifandi reynslu
“Eins og á himni, svo á jörðu„

Friður er eitt af nöfnum Guðs almáttugs, sem hann} {setti á jörðina, svo dreifið honum á meðal ykkar

* * *

Einn nemendanna sagði kennaranum Paramhansa að hann ætti erfitt með að skipta út skaðlegum venjum sínum :fyrir gagnlegar og bað hann um ráð, svo hann sagði

Þú mátt ekki gefa upp vonina um sjálfsbætur

Maður verður ekki gamall fyrr en hann neitar að leggja .sig fram um að breytast til hins betra

Þetta stöðnunarástand er, að mínu mati, raunverulegt .“„píramídaástand

Þegar einhver segir „ég get ekki breyst“ og endurtekur það aftur og aftur
Ég segi við hann: „Jæja, fyrst þú hefur ákveðið að vera “.þannig, vertu þá þar sem þú ert

Óháð núverandi ástandi einstaklings getur hann breyst til batnaðar með sjálfsaga, réttri næringu og með því að .fylgja heilsufarsleiðbeiningum

Hvers vegna helldurðu að þú sért ófær um að breytast? Hugræn stöðnun er falin orsök veikleika. Allir hafa eiginleika sem takmarka framfarir þeirra. Þessir eiginleikar voru ekki lagðir í mannlegt eðli af Guði, heldur eru þeir manngerðir. ...Þetta eru gallarnir sem þú verður að losna við og þú getur

Mundu að venjur einstaklingsins eru ekkert annað en .ytri birtingarmynd innri hugsana hans

Þegar þú ákveður að breytast munu margir kraftar sameinast til að styðja þig og styrkja jákvæðar ákvarðanir .þínar

Og með Guðs hjálp

Nýársgarðurinn

Ómurinn frá síðasta ári, með sorgum sínum og hlátri, .hefur dofnað

Og hér er ómið af nýárssöngnum sem syngur hvetjandi, :boðar von og hvíslar

"Endurskapaðu líf þitt fullkomlega"

Yfirgefðu illgresið af gömlum ótta

Úr yfirgefnum garði fortíðarinnar safnaði hann og geymdi aðeins fræ gleði, afreka, vona, góðra hugsana og .verka og göfugra, háleitra langana

Í döggvökvaðri jarðvegi hvers nýs dags, sáðu þessum voldugu fræjum, vökvaðu þau og annast þau þar til þau vaxa og fylla líf þitt með þeim sjaldgæfu ávinningi sem fylgir .blómgun

:Nýja árið hvíslar

Vekjið andann, sem er bundinn venjum, og hvetjið„ hann til að takast á við ný, gagnleg verkefni. Hættu aldrei að reyna og hvíldu þig aldrei fyrr en þú öðlast eilíft frelsi og “sigrast á karma (sífellt eltandi afleiðingum fyrri gjörða)

Með endurnærðum huga og ölvuðum af síendurnýjandi gleði, skulum við fagna saman og ganga hönd í hönd að .himnesku húsi þaðan sem við munum aldrei fara aftur

Saga um velgengni

Ég man enn eftir fyrsta skipti sem ég notaði viljastyrk til
að hjálpa öðrum

Ég og einn af vinum mínum vorum bara ungir strákar
:þá. Dag einn sagði ég við hann

“Við munum fæða fimm hundruð (fátæka) manns„

Hann svaraði undrandi: „En við eigum ekki einn einasta
“!eyri

Ég fullvissaði hann og sagði: „Verkefnið mun halda
áfram þrátt fyrir það og ég tel að peningarnir muni koma í
“.gegnum þig

Hann svaraði hæðnislega: „Hvílíkt verkefni! Þetta er
“!ómögulegt

Örugg tilfinning mín fékk mig til að segja: „Reiðdu ekki
móður þína á nokkurn hátt, heldur gerðu allt sem hún biður
“.þig um

Daginn eftir kom hann hlaupandi til mín og sagði við
:mig

Ég var að fara í bað þegar mamma hringdi í mig. Ég„
ætlaði að svara henni með því að segja: „Ekki angra mig
núna á meðan ég er að fara í bað,“ en í staðinn spurði ég
hana hvað hún vildi og hún bað mig um að fara og hitta
frænku mína sem býr nálægt húsinu okkar, svo ég sagði við
““.hana: „Ég hlusta og hlýði

Þegar ég fór að hitta frænku mína var það fyrsta sem„
hún sagði við mig: „Hver er þessi brjálaði strákur sem þú ert
með? Ertu búinn að missa vitið? Hvaða verkefni er þetta sem
ég heyrði um þar sem þið tvö ætlið að fæða fimm hundruð
““!?manns

Ég reiddist henni og sagði: „Ég verð að fara núna,“ og
fór að yfirgefa heimili hennar. En hún stoppaði mig og sagði:
„Vinur þinn kann að vera brjálaður, en hugmynd hans er góð.
Taktu þennan tuttugu rúpíuseðil.“ (það var töluverð upphæð
.í byrjun tuttugustu aldar)

Drengurinn varð svo undrandi að hann féll næstum í
yfirlið. Hann kom hlaupandi til mín samstundis og sagði mér
fréttirnar. Þegar við fórum að kaupa hrísgrjón og aðrar
nauðsynjar fyrir veisluna höfðu nágrannarnir heyrt af áætlun
okkar og buðu upp á meiri mat. Að lokum gáfum við mat fyrir
!tvö þúsund manns (2000)

Sama vilji, sem var hlaðinn hinum helga straumi,
skapaði fyrsta bókasafnið sem það stofnaði, Saraswati
.bókasafnið í Kalkútta

Þegar þú ákveður að vinna góðverk, munt þú ná þeim ef
þú beitir kraftmiklum og áhrifaríkum vilja. Hvað sem

aðstæðurnar eru, ef þú heldur áfram, mun Guð skapa leiðir .til að þú náir því sem þú þráir

Þetta er sannleikurinn sem Jesús Kristur vísaði til þegar hann sagði: „Ef þér hafið trú og efist ekki ... þá getið þér sagt við þetta fjall: ‚Flytjið ykkur og kastið ykkur í sjóinn,‘ og það “.mun verða

Og í göfugum hadíth: Þegar þú ákallar Guð, vertu þá] [staðfastur í bæn þinni

Ef þú notar viljastyrk þinn stöðugt, óháð hindrunum, munt þú samt geta náð árangri, heilsu og styrk til að hjálpa öðrum, og umfram allt munt þú ná sátt við Guð. Það er viljastyrkurinn sem verður að rækta: viljastyrkurinn sem þurrkar upp hök og mistök við að gera gott og ná því sem .vonast er eftir

* * *

Líttu inn í geislandi djúp veru þinnar og þar munt þú .finna ótakmarkaða möguleika á fegurð, visku og hreinleika

Við biðjum Guð almáttugan að þú takir á móti nýju ári með þeirri staðföstu sannfæringu að þú hafir getu til að birta .hið æðra eðli innra með þér

Umhverfið og afleiðingar fyrri gjörða hafa umlukið þig sérstökum eiginleikum, sérkennum og venjum, en þetta eru aðeins tímabundin sýn, og undir þeim liggur þitt sanna eðli -

göfug sál - sem hefur algjört frelsi til að velja þá kosti og eiginleika sem þú vilt búa yfir og sýna þegar þú gegnir .hlutverkum þínum á sviði þessa heims

Eru andlegar væntingar að hrærast innra með þér, slá í hjörtum þínum og hvetja þig til að setja þær á dagskrá fyrir komandi ár? Ef svarið er já, gleymdu þá fortíðinni, haltu í minni lærdóminn sem þú hefur dregið af henni og haltu .áfram með blessun Guðs að því sem þú vilt ná

Þau litu á hvern dag sem nýtt tækifæri til að stjórna óæskilegum venjum og ástríðum, lifa í friði, gefa kærleika og .dreifa bjartsýni og gleði í þessum heimi

Um leið og þú vekur vilja þinn til að gera jákvæðar breytingar og styður hann með gjörðum þínum, byrja ósýnilegir kraftar frá miskunnsömum Drottni að styrkja viðleitni þína. Því meira sem þú heldur áfram í ásetningi þínum, því meiri og öflugri verða góðu kraftarnir í lífi þínu - .þetta er óbreytanlegt guðlegt lögmál

Fyrsti dagurinn gæti verið erfiður, en annar dagurinn gæti verið aðeins auðveldari og þriðji dagurinn enn auðveldari. Eftir nokkra daga munt þú komast að því að árangur er mögulegur og þeir sem halda áfram og vinna í .heilt ár munu finna sig umbreyttan

Við þá sem hafa andlegar þrár segjum við: Látið löngunina til að tengjast Guði vera það mesta í lífi ykkar. Það er með því að hugsa um Guð og hugleiða hann að við fáum ótvíræða fullvissu um að hann elskar okkur að eilífu vegna

þess að við tilheyrum honum, óháð þeim villuleiðum sem við .höfum tekið í ranga átt

Þegar við finnum að við erum elskuð skilyrðislaust, hvetur það okkur þá ekki til að gera okkar besta og hjálpar okkur að sleppa fortíðinni með öllum sínum mistökum og gremju? Þegar við finnum að við erum elskuð og að það sé einhver sem elskar okkur, finnum við fyrir vissu og hjörtu .okkar fagna

Þrátt fyrir allar skyldur og athafnir verðum við að gefa okkur tíma til að kafa djúpt í okkur sjálf, kanna okkur sjálf og .endurnærast með kærleika Guðs og friði

Ef við elskum Guð og vinnum einlæglega að því að þóknast honum á hverjum degi, þá mun ekkert geta hindrað .andlegan þroska okkar

Munið það, vinir mínir, og með Guðs hjálp, munið þið upplifa á nýju ári hamingju sem þið hafið kannski aldrei .dreymt um áður

* * *

Með vilja hlaðinn ákveðni
Með fullkomnu trausti á getu mannssálarinnar
Með óbilandi trú á Guð
Kveðjum þetta ár og fögnum nýju ári

Þrátt fyrir þær breytingar sem heimurinn er að ganga í gegnum og áhrif þeirra á líf okkar, ef við horfum fram hjá hraðskreiðum daglegum atburðum með visku og innsæi, .munum við öðlast skilning og læra af þeim lexíum

Hvert og eitt okkar gegnir hlutverki á tímanum, þar sem .atburðir dagsins í dag umbreytast í drauma framtíðarinnar

Dramatískir atburðir og aðstæður sem þeim fylgja þjóna einum tilgangi: að vekja, eina af annarri, hinar mörgu dyggðir í okkur. Sérhver reynsla sem við göngum í gegnum leiðir í ljós leyndan styrk í okkur til að takast á við hana .skynsamlega og á áhrifaríkan hátt

Við höfum mikla hæfileika sem Guð hefur gefið okkur og þegar þeir eru virkjaðir verða þeir mikilvæg uppspretta .blessunar í lífi okkar

Jafnvel þótt ytri aðstæður séu ekki alltaf undir okkar stjórn, getum við alltaf valið hvað við viljum vera innra með okkur, þar sem lykillinn að framförum okkar og framþróun .mannkynsins liggur

Sérhver sál sem þráir frelsun verður að skuldbinda sig meðvitað til að breytast til batnaðar, og viðeigandi tíminn er núna, þegar áformin beinast að því að taka ákvarðanir og .skuldbinda sig til breytinga

Mannverur ættu ekki að vera kyrrstæðar leifar, ófærar um sálræna og andlega endurnýjun. Hetjulegu eiginleikarnir í

okkur verða að vekja og varpa af okkur byrðum ótta og .óvissu

Þegar maður sannfærir sjálfan sig um að Guð elski hann og sé alltaf með honum, þá mun hvorki fortíðin geta fjötrað .hann né framtíðin hrætt hann

Handan neista mannlegs lífs liggur guðdómlegi logi
Handan við geisla mannlegrar hugsunar skín stærra ljós Guðs
Handan við öldu greinandi skynseminnar liggur .víðáttumikið haf alheimsþekkingar
Handan við mannlegan kærleika streymir guðdómlegur .kærleikur sem fyllir hjartað og fullnægir löngunum þess

Það eina sem breytist ekki í heimi sveiflna og breytinga .er samband okkar við Guð

Látum endanlega ákvörðunina vera að styrkja þetta blessaða samband og lifa í meðvitaðri sátt við örlátasta .gjafara lífs, styrks, kærleika og hamingju

Svo að maðurinn geti kynnst skapara sínum í einveru .sálar sinnar og djúpri íhugun

Hann ætti að spyrja sig daglega hvort hann sé að samræma líf sitt lögmálum sannleikans og kærleikans, sem .eru guðdómleg lögmál alheimsins

Höldum fast við frið Guðs innra með okkur

Hlustum á rödd samviskunnar
.Við skulum víkka samúð okkar til að ná til annarra

Með jákvæðum hugsunum okkar og samræmdum
gjörðum getum við styrkt þá góðu krafta sem, fyrir náð Guðs,
.geta valdið grundvallarbreytingum í þessum heimi

* * *

Í dag gæti maður fullvissað sig um að hann muni fylgja
beinni leið, en á morgun gæti hann vikið frá henni og fundið
.sig tilhneigðan til að hætta við jákvæðar ákvarðanir sínar

Veikleikar í lífi okkar ættu ekki að vera viðurkenndir. Sá
sem getur verið staðfastur í meginreglum sínum þrátt fyrir
allar freistingar og utanaðkomandi áhrif er á leiðinni til
frelsunar og sá sem tekur visku sem leiðarljós mun sigrast á
.blekkingum, takmörkunum og hindrunum lífsins

Vitrir menn varðveita visku sína allt til enda og takast á
við lífið með hugrekki og óhagganlegri trú, sama hvaða
.aðstæður þeir þurfa að takast á við

Sá sem gefur upp vilja sinn, gefst upp fyrir aðstæðum
sínum og hættir að leggja sig fram, fordæmir sjálfan sig og
.tíminn mun líta fram hjá

Maðurinn er sá sem nærir réttar og rangar venjur sínar,
og þegar hann segir: „Ég get ekki breyst,“ dæmir hann
.sjálfan sig til mistaka

Þegar einstaklingur staðfestir fyrir sjálfum sér að hann sé sterkur og frjáls þrátt fyrir árásir slæmra venja og neikvæðra hugsana, og að hann muni ekki hætta að reyna að gera betur, opnar hann leiðina fyrir þá góðu krafta sem í honum eru til staðar til að koma honum til hjálpar og styðja .hann

Sama hversu rangar gjörðir einstaklingsins kunna að vera, þá verður hann að skoða líf sitt og leggja sig fram um að hjálpa sjálfum sér og gera það sem er rétt, og öll röng .verk munu breytast í góðverk með hjálp Guðs

Úr skjalasafninu: Reiði og minning fílsins

Þeir sem þrá innri frið verða að skilja hvernig reiði .myndast og hefur oft alvarlegar afleiðingar

Vegna þess að reiði hefur misst innra jafnvægi hafa margir, gegn vilja sínum, breyst í glæpamenn og blóðþyrsta .morðingja

Að hindra langanir blindar hugann. Þegar þoka langana grípur hugann missir hann vitið og hegðar sér á þann hátt .sem ekki sæmir göfugum manni

Tap á skynsemi ruglar meðfædda greindarhæfni sem er drifkrafturinn á bak við allar skynsamlegar athafnir og góðar .fyrirætlanir

Þegar stýri í geðrænum bíl bilar, þá lendir viðkomandi óhjákvæmilega í slysi og getur lent í djúpum sársauka og .eymdum

Til dæmis: Eiginmaðurinn ekur glaður og á leiðinni í garðinn biður konan hans hann um að breyta um stefnu til að fara heim til foreldra sinna í stað garðsins og þá breytist .hamingja hans í reiði

Ég valdi þetta dæmi vegna þess að það er algengt. Í venjulegum tilfellum er niðurstaðan annað hvort sú að eiginmaðurinn hafnar beiðni konu sinnar eða samþykkir með gremju og óánægju, og þetta er það sem almennt gerist. Í báðum tilfellum tekur reiði völdin, andrúmsloftið verður .spennt og friðurinn raskast

Í sumum tilfellum getur reiði orðið að harmleik fyrir þá sem eru skapofstækisfullir. Reiði getur haft áhrif á minnið, eða ökumaðurinn gæti gleymt að aka varlega og gaumgæfilega, eða vanrækt að fylgja umferðarljósum, sem .leiðir til árekstrar eða, Guði sé lof, dauða

Að lokum, reiði læsir stýri viljans í lífsins vagni og kemur í veg fyrir að hann nái efnislegum og andlegum markmiðum .sínum

minni fíla

Sú hæfni sem kallast „minni“ er gjöf frá Guði til mannkynsins og hvílík blessun það er! Dýrum er einnig veitt

minni; án þess gætu þau ekki þekkt unga sína. Sum dýr hafa .frábært minni, eins og eftirfarandi saga um fíl sýnir fram á

Meðan risavaxinn fíll var að flytja timbur, eins og margir þjálfaðir fílar gera í Austurlöndum, nálgaðist drengur hann, .stakk hann með nál í ranann og hljóp í burtu

Ár leið eftir þennan atburð og sami fíllinn rakst á sama drenginn á veginum. Þetta var tiltölulega heppilegt augnablik fyrir fílinn að hefna sín. Því vafði hann rananum sínum um drenginn og kastaði honum af hörku yfir á hina .hliðina á veginum. Þannig hafa dýr minni

***

Ég hef dreymt marga drauma, og nú er ég vakandi og á altari sálar minnar kveiki ég á kertum til að minnast þín .stöðugt, Guð minn

Með augum mínum, sem hafa yfirgefið svefninn, horfi ég .á fallegt andlit þitt og njóti þess að sjá helgu ljós þess

Og fyrir þína náð hef ég komist að því að heilsa og veikindi eiga saman

Líf og dauði

Þetta eru allar tegundir drauma

Ég er búinn að lesa skáldsöguna „Draumar málaðir í
.“skærum litum
Á tjaldi glitrandi blekkinga

Og nú sé ég þig sem eina sannleikann í tilverunni

Að halda rásunum opnum

Flestir hugsa ekki alvarlega um Guð fyrr en þeir standa
frammi fyrir alvarlegum vandamálum og búast þá við að
.hann grípi inn í og bjargi þeim úr vandræðum sínum

Einn hinna upplýstu sagði: „Ef þú býður ekki Guði að
vera gestur þinn á sumrin, þá mun hann ekki koma til þín á
“.veturna

Þetta þýðir ekki að Guð vilji ekki hjálpa okkur. Hann vill
rétta okkur hjálparhönd og frelsa okkur frá þjáningum okkar.
Hins vegar, þegar við lifum í mörg ár á þann hátt sem
stangast á við lögmál hans og höfum ekki samskipti við hann
í hugleiðingu, þá verður hugurinn þungur af blekkingum og
samskiptaleiðirnar við Guð lokast af ótta, eigingjörnum
löngunum, skapsveiflum, reiðiköstum, blindri þrjósku,
slæmum venjum og neikvæðni. Þannig er ekki lengur opin
.leið þar sem guðleg hjálp getur streymt til okkar

Ef við undirbúum ekki hugsanir okkar og höldum
rásunum opnum, munum við ekki geta tekist á við - og
sigrast á - vandamálunum sem óhjákvæmilega munu mæta
.okkur á lífsleiðinni

Sagt er að maður sem elskaði Guð hafi fundið hann með því að segja hans blessaða nafn af djúpri einbeitingu og djúpri ást, óháð því hvað hann var að gera. Hann byrjaði þessa iðju sem barn og hélt henni svo vandlega að hann .sagði jafnvel nafn Guðs í svefni

Þegar hann eltist fór hann um þétta skóga sem iðuðu af grimmum tígrisdýrum, kóbradýrum, sporðdrekum og eitruðum skordýrum, klæddur engu nema klæðisbúti og .skóm

Fólk var undrandi á dirfsku hans og spurði hann undrandi: „Hefur þú aldrei orðið fyrir skaða af þessum :grimmdardýrum og skaðlegum skordýrum?“ Hann svaraði

Algjörlega, mér hefur aldrei verið meitt, því ég ber„ “.alltaf nafn Guðs með mér og það er vernd mín

Við getum líka viðurkennt að vernd Guðs umlykur okkur. Hann er alltaf nálægur til að lina ógæfu okkar og hjálpa okkur að sigrast á vandamálum okkar, en við verðum að vera móttækileg fyrir blessunum hans með því að hugsa til hans, biðja til hans og eiga samskipti við hann í hjörtum .okkar á meðan við sinnum skyldum okkar

Ef við gerum það getum við staðist fellibylji og óleysanleg vandamál og alvarlegar kreppur munu ekki geta .sigrað okkur eða brotið niður ákveðni okkar

andlegt stolt

Auðmýkt er mesti kosturinn á andlegri leið og að rækta .auðmýkt flýtir fyrir og verndar sjálfsvöxt

Auðmýkt ætti að vera grunnurinn sem leitandinn byggir andlegt líf sitt á ef hann vill ná markmiði sínu, sem er að .vera í sátt við Guð og finna nærveru hans

Heimurinn hvetur til þess að fólk stæri sig af afrekum, eignum og stöðum og kappkostar að öðlast samþykki og aðdáun annarra, en sá sem leitar verður að beina athygli .sinni frá litla sjálfinu, „egóinu“, að æðra sjálfinu

Sönn auðmýkt þýðir að vita með vissu að Guð er allt í öllu og losna við metnaðinn til að fullnægja egóinu með því .að þróa með sér meiri metnað til að öðlast velþóknun Guðs

Það snýst líka um að hætta eigingirni með því að rækta guðlegan kærleika og snúa sér til Guðs, sem er uppspretta alls þess sem við leitum að og leggjum okkur fram um að ná .eða öðlast

Andlegt hroki er augljós freisting og sá sem leitar verður að vera á varðbergi gagnvart þessari þjáningu því hún skyggir á alla skynjun á Guði eða möguleika á að eiga .samskipti við hann

Nema lærisveinninn leggi sig fram um að tileinka sér auðmýkt í einlægni, er hann líklegur til að falla í gildrur .blekkingar og hégómagirndarinnar

Reyndar getur einstaklingur sigrast á mörgum veikleikum og náð miklum framförum á leiðinni, en samt .getur hann fallið vegna freistingar drambsins

Drottinn alheimsins og prófdómari samviskunnar veit hvað býr innra með hjörtunum, og þeir sem stæra sig af .andlegri reisn sinni munu glata henni

Þeir sem eru stoltir af andlegri reynslu sinni verða mengaðir af sjálfsvirðingu, eða með öðrum orðum, þeir byrja að hugsa um sjálfa sig sem sérstaka og gætu misst þær .blessanir sem þeir hafa hlotið

Sá sem sjálfsstolt yfirgnæfir guðdómlegar blessanir í sér misnotar andlegar gjafir, og þá gefur Guð lærisveininum lexíu í auðmýkt með því að draga blessanir sínar frá honum þar til hann öðlast andlegan skilning og leiðréttir stefnu sína. En hann gerir þetta af kærleika, því þegar hjarta lærisveinsins opnast fyrir Guði með allri auðmýkt og gerir sér grein fyrir því að hann er algerlega háður Guði, þá öðlast .hann fullt mæli af guðlegri náð

Þegar líf lærisveinsins fyllist auðmýkt, vekur ilmur auðmýktarinnar guðlega umhyggju, blessanir koma yfir .lærisveininn og líf hans fyllist friði og kærleika

Mannlegt eðli

Hugsunin er ótakmörkuð, því óháð námssviði eða sérhæfingu, þegar þú hefur einbeitt þér að efninu, mun hún fara endalaust í þá átt. Það er heldur enginn endir á viskunni .eða upplýsingum sem þú getur notað og notið góðs af

Vitið þið, vinir mínir, að þið túlkið þessi orð á örlítið annan hátt en aðrir? Ástæðan er sú að hugsunarferlið er .mismunandi eftir einstaklingum

Þar sem hver einstaklingur er einstakur að eðli og hugsunarhætti eru viðbrögð hans og viðbrögð í hvaða aðstæðum sem er ólík þeim sem viðbrögð annarra finna. Innra eðli hans er summa hugsana hans, tilfinninga, viðbragða og hvata – og þetta ákvarðar aftur eðli .segulmagns hans eða aðdráttarafls hans

Segulmagn er mesta aflið sem þú getur notað til að laða .að þér vini, vingjarnlega samúð og velvild

Við viljum öll að tekið sé eftir okkur og tekið sé tillit til okkar; enginn vill vera hunsaður eða gleymdur. Jafnvel börn haga sér vísvitandi á ákveðinn hátt til að reyna að vekja .athygli

Við viljum líka vera elskuð og metin af öðrum. En hversu mörg okkar sýna öðrum sama skilning og tillitssemi og við ?teljum okkur eiga skilið frá þeim

Við erum afar samúðarfull gagnvart sjálfum okkur og fyrirgefum okkar eigin galla, en erum samt fullkomlega .reiðubúin að gagnrýna og fordæma misgjörðir annarra

Getum við staðið frammi fyrir öðrum og sagt þeim frá .öllum göllum okkar frá barnæsku? Svarið er nei

En nema við lærum góða hegðun getum við ekki sýnt öðrum hvernig á að haga sér vel

Við höfum engan rétt til að vera óþolinmóð gagnvart .veikleikum annarra ef við sjálf þjáumst af þeim

Heimurinn er fullur af fólki sem vill laga aðra en ekki sjálft sig. Nema við tökum þátt í uppbyggilegu sjálfsmati, .munu dagarnir og árin líða án þess að við breytumst

Það sem við þurfum er sjálfsumbætur, því þegar við umbætum okkur sjálf munum við geta umbætt þúsundir með .góðu fordæmi okkar

Vissulega segja verk meira en orð

* * *

Andleg innblástur endurnýjast stöðugt og færi með sér
frið og gleði

Andleg meðvitund byrjar sem blíð gola og styrkist síðan
þar til hún verður að blessuðum vindi sem sópar burt rústum
.fáfræðinnar, rústum illskunnar og hrúgum eigingirni

Það eru hvetjandi teikn að koma fram í löngun vaxandi
fjölda upplýsingamanna til að ná alþjóðlegu stigi sáttar og
.andlegs skilnings

Að því marki sem við erum í sátt við friðarbylgjur,
verðum við meðvitaðri um andlega eðli okkar og tengsl
.okkar við guðdómlega uppsprettu okkar

Guðleg kærleikur hreinsar hugsanir
Það hreinsar tilfinningarnar
Og þau vekja meðvitund

Guðleg viska er djúpstæð, einföld og stórfengleg, og
hver sem er í samræmi við hana býr yfir innri áttavita sem
.sýnir honum rétta átt svo að hann fari ekki afvega

Guðleg viska og guðlegur kærleikur eru eins nálæg
.okkur og hugsanir okkar leyfa þeim að vera

Rétt eins og einn rafstöð sér borgarljósunum fyrir
rafmagni, þannig fá þeir sem eru í sátt við Guð lýsandi orku
sem hjálpar þeim að útrýma myrkrinu í sálum sínum og í
.kringum sig

Þeir sem elska Guð í sannleika og samræma líf sitt lögmálum alheimsins upplifa gnægð styrks, friðar og .blessunar

Við biðjum almáttugan Guð að úthella okkur með blessunum og æðstu innblæstri
Og megi hann fylla ásetning okkar af orku og getu til að .vinna afkastamikið og þjóna óeigingjörn
Og að við lifum í stöðugri minningu hans, uppsprettu .allrar gæsku, náðar og tilveru

Úr skjalasafninu: Sagan af óskatrénu

Fyrir löngu síðan bjó einsetumaður að nafni Harry í Hindustan og eyddi mörgum árum í að flakka um .Himalajafjöllin í leit að sjaldgæfu tré sem kallaðist Óskatréð

Sagan segir að þessi undursamlegu tré séu aðeins fundin af einsetumönnum sem umbun fyrir askese og stranga iðkun andlegra iðkana. Sagt er að þessi tré hafi mátt til að uppfylla óskir og langanir allra sem sitja undir greinum .þeirra

Einsetumanninum Harry fannst innst inni að hann hefði átt skilið að finna þetta tré þökk sé langri iðkun sinni í ýmsum biðreglum, sjálfviljugri smekkvísi sinni fyrir erfiðleikum og hollustu sinni við þann stranga aga sem hann .hafði sett sér

En þrátt fyrir allar þessar andlegu iðkanir voru lexíur sem hann átti enn eftir að læra. Þótt hann þráði guðlega .þekkingu, þá bar hann einnig aðrar, minni langanir

Meðal þessara þráa var þráin að finna Óskatréð. Ójöfnu fjallstígarnir höfðu slitið niður berfætta fætur hans í óþreytandi leit hans að því sem hjarta hans þráði og uppfyllingu dýpstu þráa hans. Innri tilfinningar hans fullvissuðu hann stöðugt um að ósk hans yrði uppfyllt og að tréð biði hans sem náttúruleg umbun fyrir andlega viðleitni .hans, sem fór fram úr getu og þreki venjulegs manns

Vinur okkar hafði rétt fyrir sér í innsæi sínu. Í einum dalnum í Himalajafjöllum fann hann lauftré sem hann, þökk sé andlegri innsýn sinni, þekkti strax sem fjársjóðinn sem .hann hafði lengi leitað að og þráð að finna

Með mikilli eftirvæntingu nálgaðist hann strax greinar trésins sem hann fagnaði og settist undir. Til að upplifa einstaka krafta þessa einstaka trés lokaði Harry augunum og sagði við sjálfan sig: „Ef þetta er óskatréð, þá láttu það verða “!að voldugri virkisborg fyrir mig

Ekki fyrr en þessi hugsun hafði dottið honum í hug birtist stórkostleg höll við hliðina á trénu, umkringd gróskumiklum görðum fullum af ferskum rósum, ilmandi basil og turnháum .trjám

Harry fagnaði þessu kraftaverki og fylltist gleði yfir því að fá sína kærustu ósk uppfyllta, því hann hafði loksins

fundið óskatréð sem hann hafði svo lengi leitað að. Hann beið ekki lengi áður en hann lýsti næstu ósk sinni og sagði: „Ég vil sjá í kringum mig kór af fallegum meyjam sem bera mér fram fínasta og ljúffengasta mat á gullfötum og hella mér drykkjum sætari en nokkur silfurkönna í bikara sem “.skína eins og glóandi gull

Á augabragði var ósk hans uppfyllt, því fyrir framan sig stóð borð hlaðið alls kyns ljúffengum réttum á gulldiskum, og fagrar meyjar buðu honum fjölbreyttan mat og drykk sem .sæmilega höfðingjum og höfðingjum

Eftir að hafa notið hinnar ríkulegu og yfirþyrmandi veislu fór vinur okkar að skoða nýja heimili sitt. Hann gekk upp gljáfægðan marmarastigann og gekk um gimsteinaskreyttu .herbergin, sem voru stórkostleg og ljómandi

Að lokum varð heppni einsetumaðurinn okkar þreyttur á göngunni og leitaði friðar og hvíldar í einu af herbergjunum á jarðhæðinni. Lágu gluggarnir í því herbergi voru í skugga .löngu greinanna á dýrðlegu óskatrénu

Þegar hann lagðist niður á rúm við gluggann tók hann eftir því að þykkar greinar óskatrésins skyggðu á ljósið og hann fann til einmanaleika og ótti læddist inn í hjarta hans. Þögnin var aðeins rofin af fáeinum hljóðum sem hann velti fyrir sér hvort kæmu úr garðinum eða frá villidýrum .skógarins sem ráfuðu frjálslega handan hallarmúranna

Hann sagði við sjálfan sig: Hvað ef einum skógartígrisdýranna tekst að komast inn um gluggann? Í því .tilfelli mun hann gleypa mig og það verður endirinn á mér

Ekki fyrr en þessi hugsun um ótta hafði dottið honum í hug stökk grimmur tígrisdýr út um gluggann, greip skelfingu lostinn einsetumann og tók hann burt til að gleypa hann – .hræðileg örlög vissulega

Því miður gerði Harry sér ekki grein fyrir því að óskatréð gerði ekki greinarmun á góðum og illum hugsunum. Tilgangur þess var einfaldlega að uppfylla óskir þeirra sem báru þær. Vissulega ímyndaði óskatréð fullkomlega kraftmikla hugsun einsetumannsins Harrys og það var .síðasta hugsun hans

Sérhver einstaklingur býr undir tré óska sinna, sem uppfyllir allar langanir þeirra. Þetta tré er viljastyrkur. Mannlegur vilji, sem er spegilmynd af guðdómlegum vilja, býr í eðli sínu yfir kraftinum til að láta vonir og óskir .manneskjunnar rætast

En sá sem ekki kann að stjórna óskum sínum, löngunum og hugsunum ætti að þakka Drottni sínum þúsund sinnum því óagaðar hugsanir hans rætast ekki samstundis, annars myndu villtar langanir valda sjálfvirkri birtingu rándýrra, gráðugra tígrisdýra sem rífa í sundur ró sálarinnar, kremja bein hamingjunnar og breyta vini andlegs friðar í hrjóstrugt .land

Þetta er góð lexía til að einbeita hugsunum sínum að jákvæðum og góðum hlutum á meðan maður situr undir greinum óskatrésins, sem er ekkert annað en sterkur vilji og .máttug greind mannsins

Maður ætti að varast að einblína á og hugsa stöðugt um ótta, mistök, veikindi og fáfræði, svo að þessir neikvæðu eiginleikar komi ekki fram eins og skrímsli úr myrkri hins óþekkta og skapi alvarleg vandamál sem erfitt er að takast á .við eða stjórna

Neikvæðar hugsanir skaða aðeins þann sem ber þær með sér; láttu þær koma í staðinn fyrir jákvæðar hugsanir ef maður þráir gott fyrir sjálfan sig og aðra. Og velgengni .kemur frá Guði

* * *

Auk efnislegra gjafa gefur Guð okkur trú og andlegan .skilning

Og þeim sem snúa sér til hans og treysta á hann, veitir hann hæstu guðdómlegu meðvitund

Blessaðar gjafir eru þær sem snerta hjörtu, breyta hörðum eðli, vekja sálir frá andlegri vanrækslu og hvetja til .kynni og sátt meðal meðlima einnar mannlegrar fjölskyldu

Þeir sem þekkja Guð kenna ekki aðeins með viturlegum orðum sínum og fullkomnu fordæmi, heldur veita okkur einnig hreinan og skilyrðislausan guðlegan kærleika. Í ljósi .þess kærleika öðlumst við nýja sýn á hærri möguleika okkar

Guðs útvaldir koma í þennan heim til að veita okkur þekkingu á náð hans og sýna okkur innra ljósið sem tekur okkur í hönd og leiðir okkur til himneskra heimkynna, svo að hjörtu okkar megi frelsast frá alls kyns örvæntingu og veraldlegu myrkri, og þeir hvetja okkur og fullvissa okkur um að við eigum hlutdeild í guðdómlegri arfleifð og að við getum .átt samskipti við alheimsvitund

Þegar maðurinn kemst í sátt við skapara sinn, molna syndir hans, veikleikar hans umbreytast í styrkleika og hann .áttar sig á því að sál hans er hrein í eðli sínu og nálægt Guði

Þegar hið sískínandi guðdómlega ljós skín á þann sem þráir það, gerir hann sér grein fyrir því að guðdómlegi kjarninn er til staðar innra með honum og einnig í öðrum, þrátt fyrir þykkar slæður sem koma í veg fyrir að það skíni í .sálum sem eru undir áhrifum blekkingarinnar

Við biðjum Guð almáttugan að veita okkur gjöf gjafanna: tilfinningu í meðvitund okkar um æðsta frið, æðsta kærleika .og ólýsanlega gleði

Allt sem við þurfum að gera er að snúa okkur með kærleika og trausti að alheimshjarta þess sem hefur .óendanlegan kærleika og ótakmarkaða gjöf

Guð vill blessa okkur og gefa okkur af rausnarsemi sinni, en við verðum að opna hjörtu okkar, leysa úr læðingi löngun .okkar og gera okkur móttækileg fyrir ríkulegri náð hans

Þegar við áköllum Guð af öllu hjarta, hverfa allar hindranir eins og kvíði, efasemdir og ótti og við finnum fyrir .nálægð Guðs og nálægð hans við okkur

Við óskum öllum góðs og blessunar

Friður sé með ykkur, vinir okkar

Vertu minn eilífi gestur

Drottinn, leið skref mín á beinum brautum
Og hreyfa hendurnar mínar í góðverkum

Blessaðu augu mín, svo að þau sjái það sem ég á að sjá
Láttu innblástur þinn flæða í gegnum orð mín
Og úthellið góðvild ykkar yfir aðra með mínum sætu og blíðu orðum

Megi ilmur þinn streyma frá blómi sálar minnar
Og til að draga sálir að musteri nærveru þinnar

Megi snerting þín blessa hjarta mitt
Kannski tekst honum ekki að komast vel af stað og vera í sátt við alla

Vinna úr hugmyndum mínum
Megi ég leiða aðra að friðarlind þinni

Vertu minn eilífi gestur
Og dvel í musteri kyrrðar minnar og gleði

Ég mun aldrei gleyma þér, Drottinn
Ég mun ekki ganga lífsins vegi án þín

Ég týndist á tímans slóðum
Þú sýndir mér veginn og leiddi mig aftur til þín

Gefðu mér yfirþyrmandi tilfinningaþrár
Og í endurómi lifandi hollustu við þig
Láttu mig heyra blessaða rödd þína

* * *

:Kennarinn sagði og hvatti einn nemendanna

Að hrasa og falla í rangar gildrur er aðeins tímabundinn .veikleiki

Haldið ekki að þið séuð týnd í lífsins völundarhúsi og munið ekki finna leiðina aftur. Sama jörðin sem þið félluð á getur verið stuðningur og undirstaða til að rísa upp aftur, ef .þið lærið af reynslu ykkar

Ef þú greinir ákveðin mistök í lífi þínu og ákveður að endurtaka þau ekki, jafnvel þótt þú dettir aftur, þá verða .áhrifin af því falli mun minni en ef þú hefðir alls ekki reynt

Við ættum ekki að búast við að ná árangri í öllum tilraunum okkar

Sumar tilraunir okkar kunna að mistakast, en aðrar munu takast

Vitið að velgengni og mistök eru samofin; hvorugt getur verið óháð hinu. Þess vegna ættum við ekki að verða hrokafull eða yfirlætisleg ef við náum miklum árangri, né ættum við að láta hugfallast eða missa kjarkinn ef okkur .mistekst

* * *

Sagt er að frægur prófessor hafi lifað stóran hluta ævi sinnar við slæma heilsu. Áður en hann varð fertugur hafði hann fengið tvö taugaáfall og fengið alvarlegan .hjartasjúkdóm

Það var mjög erfitt fyrir hann að halda áfram störfum sínum og ástand hans versnaði með hverjum deginum þar til hann átti í miklum erfiðleikum með að ganga og kenna, þar sem minnsta líkamleg hreyfing olli honum óbærilegum .sársauka og köfnunartilfinningu

Loksins – megi líf ykkar verða langt – sögðu læknarnir honum að dagar hans væru taldir og greining læknanna jók á .vanmáttarkennd og örvæntingu hans

Stuttu eftir það sótti hann innblásandi andlega ráðstefnu sem fékk hann til að sjá hlutina frá nýju sjónarhorni og hann .fann fyrir nálægð við Guð

Síðdegis þetta fór hann í göngutúr og gekk inn í furuskóg og settist á trjástofn til að hvíla sig og fann sig biðja af allri sinni sál og biðja Guð af öllu hjarta að lækna sig og frelsa sig frá líkamlegri fötlun sinni.

Þá bað hann Guð um að koma til sín, taka yfir líf hans og leiðrétta líkamlegt ástand hans.

Hann sagði um þetta: „Þar í skóginum hafði ég tengingu við Guð og ég fann að hver einasta fruma í líkama mínum titraði af guðlegri nærveru.“

Fáeinum dögum síðar tókst honum að klífa fjall, athöfn sem hann hafði aldrei getað gert áður. Hann sagði um þetta: „Þegar ég komst upp á fjallstoppinn hurfu tilfinningarnar um ótta og veikleika frá mér og ég fann þær aldrei aftur. Síðan þá hef ég fundið fyrir því að nýtt hjarta slær í brjósti mér.“

Og það var einmitt það sem gerðist í raun og veru, því hann varð þekktur fyrir lífskraft sinn, orku og afkastamikla bókmenntaframleiðslu og lifði í næstum fjörutíu ár eftir að læknarnir greindust.

Oft þegar við finnum okkur knúin til að breyta hugsunarhætti okkar og hegðun – hvort sem er af nauðsyn eða sársauka – erum við neydd til að gefast upp á vald Guðs og byrja upp á nýtt. Sköpunarferlið hefst þá og lífskrafturinn streymir óhindrað inn í hugsanir okkar og líkama. Af þessari ástæðu á sér stað sönn andleg umbreyting við erfiðar sálrænar eða líkamlegar þjáningar.

Það er til bæn sem kallast „Yfirgefningarbænin“ þar sem :sá sem biður segir

Ó Drottinn, á þessari stundu stend ég frammi fyrir„ þessu vandamáli, en úrslitin eru í þínum höndum, ástkæri Guð minn. Þetta er þín skipun og ég mun samþykkja vilja “.þinn og vera ánægður með það sem þú vilt fyrir mig

Það er eðlilegt að margir eigi erfitt með að biðja einlæglega á þennan hátt, þar sem það þýðir að gefa upp eigingirni og langanir „egósins“ og þetta er eitt það erfiðasta fyrir manneskju. Sá sem getur gert þetta sýnir fram á algjört .traust á Guði

En þetta þýðir ekki að við ættum að verða óvirk og háð og búast við að Guð leysi öll vandamál okkar án nokkurrar fyrirhafnar af okkar hálfu. „Og segið: ‚Vinnið!'“ því trú án .verka er líflaus

Ef maður situr inni í herbergi, læsir dyrunum og heldur áfram að fullvissa sig um að Guð muni gera hann ríkan án þess að hann geri nokkuð meira, þá mun Guð ekki svara bæn hans, því hann verður að vinna til að verða ríkur eða .eitthvað annað

Blind trú án „vinnu“ eða andlegrar áreynslu slekkur á ljósi skynseminnar, en ef einstaklingur notar hugann, grípur til rökréttra aðgerða og tekur þátt í uppbyggilegum athöfnum, mun hann hljóta guðlega umhyggju og fá guðleg .viðbrögð

* * *

Sönn vinátta er meiri en nokkur auður í þessum heimi
Þeir sem búa yfir kærleika í hjörtum sínum munu
sannarlega þekkja aðra
Það er nákvæmlega eins og hann væri að horfa í
.gegnum glæra glerflösku og sjá hvað væri inni í henni

Að þekkja aðra á þennan hátt kemur frá því að elska
Guð og elska aðra með þeim kærleika

* * *

Á myndinni: Meistari Paramhansa með nokkrum af
vinum sínum af frumbyggjaættum Ameríku sem mátu
vináttu hans mikils, vildu eiga samskipti við hann og nutu
.þess að hitta hann

Við finnum okkur oft föst í aðstæðum sem við virðumst
máttlaus til að breyta. Við reynum allt sem okkur dettur í
hug, þar á meðal að biðja einlæglega til Guðs um að breyta
aðstæðum okkar á þann hátt sem við teljum að sé best fyrir
okkur. Þrátt fyrir þetta gæti það sem við þráum – hvort sem
það er fjárhagsaðstoð, heilsa eða eitthvað annað – ekki ræst,
.sem skilur okkur eftir með örvæntingu og vonbrigðum

En þegar við getum ekki tengst hinum guðdómlega krafti innra með okkur, þá er það vegna þess að við skiljum .ekki merkingu uppgjafar

Vitur maður ráðlagði einu sinni að öll vandamál mætti leysa með hugleiðslu, en flestir gera sér ekki grein fyrir því að hugleiðsla snýst ekki um að reyna að skilja Guð eða fá nokkuð annað frá honum. Við verðum fyrst að viðurkenna tengsl okkar við Guð og sleppa smásjálfinu eða „egóinu“ sem stendur sem hindrun í lífi okkar og takmarkar flæði .guðlegs krafts til okkar

Það er til saga af konu sem var fötluð og veik í átta ár og bað stöðugt til Guðs um að lækna sig svo hún gæti haldið áfram störfum sínum. Að lokum, pirruð yfir því sem virtust vera tilgangslausar tilraunir hennar, gafst hún upp á vilja :Guðs og baðst á eftirfarandi hátt

Ég legg líf mitt í þínar hendur, Drottinn. Ef þú vilt að ég„ haldi áfram að vera lamaður og fatlaður, þá er það þitt mál, en ég vil meira frá þér en heilsu, og málið er þitt hvað þú vilt “.og gerir

Innan tveggja vikna hafði hún náð sér að fullu og var .komin af sjúkrarúminu

Þetta kann að virðast þversagnakennt, en kjarninn í því er sá að við reynum oft að biðja Guð um að gera vilja okkar í stað þess að lúta bænum hans sem stafa af eiginhagsmunum og eigingjörnum löngunum. Vissulega hjálpar Guð þeim sem hjálpa sér sjálfum, og því meira sem

við þjálfum vilja okkar til að samræmast vilja Guðs, því meiri .blessaða kraft færum við inn í líf okkar

En stundum er vilji okkar ekki stýrður af visku, en samt krefjumst við þess að öðlast eitthvað sem er ekki í okkar besta hagsmunum, og Guð grípur ekki inn í til að breyta .aðstæðum okkar

Eigin úrræði okkar geta stundum verið næg til að takast á við aðstæður okkar, en síðar stöndum við frammi fyrir alvarlegum áskorunum sem eru utan okkar stjórn og skilja okkur eftir í vandræðum. Hins vegar, ef við getum lagt sjálfsálitið til hliðar og beðið einlæglega og einlæglega: „Verði þinn vilji, Drottinn, en ekki minn,“ þá opnum við hjörtu okkar fyrir straumi leiðsagnar og guðlegur kraftur og .ríkulegar blessanir streyma yfir okkur

Þrátt fyrir að gera allt sem við getum til að leysa vandamál okkar, verðum við að gera okkur grein fyrir því að mannlegur máttur er takmarkaður og að við verðum að opna okkur fyrir ótakmörkuðum krafti Guðs, en það virðist sem margir þurfi að þjást af algjöru hjálparleysi áður en þeir átta .sig á þessum sannleika

Það er til sálmur sem segir: „Þegar ég festist, kemur þú “til að frelsa mig

Og það er leið Guðs til að kenna okkur að í raun er hann einn fær um að breyta erfiðum aðstæðum og leysta .óleysanleg vandamál

* * *

Þótt Guð hlusti á allar bænir okkar (svo að hann megi heimsækja okkur)
En hann svarar ekki alltaf

Aðstæður okkar eru eins og lítils barns sem kallar á móður sína
En móðirin sér enga þörf á að koma til hans
Svo sendir hún honum leikfang til að halda honum uppteknum og rólegum

En þegar barn neitar að láta hugga sig með neinu öðru
Aðeins móðirin sjálf kemur til hans

Á sama hátt, hver sem vill kynnast Guði
Það ætti að vera eins og barn
Sá sem er ekki ánægður með nærveru móðurinnar sem staðgengils

segulþróun

Maður getur þróað með sér þá segulkraft sem hann kýs, hvort sem það er til að laða að sér æðsta kraft Guðs, öðlast .andlegan kraft eða nauðsynjar daglegs lífs

Guð hefur gefið mannkyninu líkama og við verðum að annast hann. Þeir sem rækta og nota líkamlega segulkraft sinn eingöngu fyrir efnislegar eigur og andlegan styrk munu að lokum blekkjast. Hins vegar munu þeir sem rækta

andlega segulkraft sinn finna þann blessaða kraft sem sinnir .þörfum þeirra og uppfyllir allar efnislegar langanir þeirra

Það er til alheimslögmál sem virkar á áhrifaríkan hátt og ég hef upplifað það í mínu lífi og staðfest að það virkar

Það er nauðsynlegt fyrir mann að hafa sterkan og heilbrigðan líkama sem bregst við skipunum hugans. Ímyndaðu þér löt og óáhugaverðan mann sem fer til vinnu án metnaðar eða orku og ímyndaðu þér síðan hest tilbúinn til að hlaupa á brautinni um leið og hann fær merki um að .byrja. Þannig ætti líkaminn að vera

Stundum tökum við eftir öldruðum einstaklingum sem .eru við góða heilsu og hafa orku æskunnar Líkaminn lítur unglegur og fullur af segulmagni út og .þrátt fyrir aldurinn eru þeir með aðlaðandi persónuleika

Að hanga og halla sér tæmir orku. Fylgstu með hvernig fólk situr í sætunum sínum; sumir virðast niðurbeygðir og syfjaðir, svo mikið að þú finnur fyrir þreytu um leið og þú sérð þau. Aðrir sitja uppréttir og þú veist að þeir hafa líflega .nærveru; um leið og þú horfir á þau tengist þú þeim

Sá sem leyfir sér að sitja lúinn og kærulaus stuðlar að sveigju og beygju hryggsins með rangri líkamsstöðu. Þessi tegund setu hefur einnig áhrif á sálfræðilegt ástand og gerir .hugsunina neikvæða

Þeir sem sitja uppréttir og hafa góða líkamsstöðu eru jákvæðari og bjartsýnni. Þeir sem geta ekki setið uppréttir

vegna sérstakra aðstæðna geta bætt upp fyrir það með .bjartsýni, jákvæðu viðhorfi og sterkri andlegri nærveru

Einbeittu þér alltaf að því sem þú ert að gera, sama hversu lítið eða ómerkilegt það kann að virðast, og haltu hugsuninni sveigjanlegri svo þú getir skipt yfir í annað áhugamál ef þörf krefur. En umfram allt, gerðu allt með fullkominni einbeitingu, því það mun auka persónutöfra þína .til muna

Flestir farsælir viðskiptamenn á hvaða sviði sem er vita mjög vel hvernig á að nota segulkraft

Sjálfstjórn gefur manni segulmagnaðan blæ, sem og getu til að hafa jafnvægi í huga sínum óháð tilfinningum og .ástríðum

Tilfinningalegur áhugi verður að umbreytast í styrk, í andlega virkni og viska verður að stjórna tilfinningum til þess .að segulmagn geti komið fram

Greind ásamt tilfinningum skapar segulmagn. Maður .með segulmagn talar af öryggi

Hann talar rökrétt en orð hans eru tilfinningaþrungin. Við verðum að vera einlæg í öllu sem við segjum og gerum .en einlægni þýðir ekki að pirra eða gera aðra vandræðalega

Grænmeti og ávextir hafa segulmagnaða eiginleika, sérstaklega ávextir, þar sem þeir hindra ekki meltingarferlið,

en óhófleg neysla próteina og sterkju hjálpar til við að safna .eiturefnum fyrir í líkamanum

Sérhvert sjúkt líffæri veldur ójafnvægi í líkamanum. Maginn verður sérstaklega að halda heilbrigðum og traustum; til dæmis veldur gas í maganum óþægindum og .hefur þannig neikvæð áhrif á segulmagn

Mikil matarneysla hefur óæskilegar afleiðingar, en fasta hjálpar til við að sýna fram á aðdráttarafl sitt, eins og að sleppa máltíðum öðru hvoru, en það þýðir ekki að svelta sig .svo mikið að það skaði heilsuna

Þeir sem borða kjöt þrisvar á dag hafa veika sjón og litla segulmögnun. Hins vegar er rétt næring ein og sér ekki nóg; þörfin er heilbrigð hugsun, göfug hegðun og að ganga .réttsýnt á lífsins vegum

* * *

Ef þú treystir alltaf

Fullkomið traust, án nokkurs vafa

Að kraftur Guðs sé að verki í þér

Að baki hugsunum þínum, bænum og sannfæringu

Til að gefa þér ótakmarkað vald

Að takast á við allar aðstæður lífsins

Og ef þú trúir því að Guð sé með þér

Umhyggja hans fylgir hverju skrefi þínu

Þú munt alltaf finna fyrir blessunum þess

Og skynja nærveru hans

Í öllum þáttum lífs þíns

* * *

Guð er kærleikur og sköpunaráætlun hans gat ekki átt rætur að rekja til neins annars en kærleika eða átt rætur sínar að rekja til hans. Veitir þessi einfalda hugmynd ekki mannshjartað meiri huggun og von en nokkur önnur ?rökfræði

Allt það fróða fólk sem hefur komist að kjarna sannleikans hefur vitnað um tilvist alheims guðlegrar áætlunar og að hún sé falleg og full af unaðarþrungnum .gleði

Guð skapaði okkur sem orkuengla, umvafða .lífsstraumum, sem flæða um líkamlega lampa

En vegna þess að við einblínum á brothættni og veikleika hins efnislega lampa, höfum við gleymt hvernig á að finna fyrir eilífum og ódauðlegum eiginleikum þeirrar eilífu

lífsorku sem er til staðar í lampanum, sem er háð sveiflum og .breytingum

,Þegar þú fer yfir meðvitund þessa heims
Að átta sig á því að þú ert hvorki líkaminn né hugurinn
Hins vegar ertu meðvitaður um nærveru þína
Sönn eðli þitt er sú hreina, óhefta meðvitund
Sá sem inniheldur allt í alheiminum

Guðdómlegur kærleikur hreinsar allar efnislegar langanir og umbreytir þeim í göfug metnað og háleit markmið og læknar hjartað af þeim sársauka sem oft stafar af samskiptum sem byggjast ekki á traustum grunni óhagganlegrar ástar, öruggs skilnings og gagnkvæmrar .virðingar, eða af völdum dauða ástvinar

Þegar við elskum Guð að fullu getum við ekki verið ánægð með neina aðra ást nema hún sé hluti af þeirri stærri ást, og í þeirri guðdómlegu ást munum við finna ást allra .hjartna því Guð er uppspretta ástar í alheiminum

Allt sem heimurinn gefur þér og tekur síðan frá þér, sem skilur þig eftir í sorg, sársauka eða gremju, munt þú finna í .Guði í miklu ríkari mæli og án afleiðinga vonbrigða og sorgar

Ég kastaði neti löngunar minnar
Í víðáttumiklu hafi hugsana minna

Það fór oft úr minni mér
Ó, guðdómleg ást
!Ó, dýrmæta bráð
Hins vegar held ég áfram að kafa
Í djúpi friðarins

Og án afláts kasta ég neti ástar minnar til þín
Einn á fætur öðrum
Ég verð að ná þér einn daginn
Óendanleg þrá mín eftir þér er net

Ég kasta þessu neti ástar minnar alls staðar
Yfir ólgusjó lífsins
Og um glitrandi stjörnurnar
Og í djúpi góðra sálna

Ég veit bara að ég er veiðimaður
Og ég mun halda áfram að reyna að ná þér
!Ó, kærasta ósk og mesti fjársjóður sem til er

* * *

Venjulegir andlegir læknar eða prestar hafa engan kraft til að fyrirgefa syndir eða frelsa syndara sem koma til þeirra í leit að ráðum; allt sem þeir geta gert er að gefa þeim .andlegar lyfseðla, ekkert meira

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta þeir – með náð og hjálp Guðs – gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

Öll góð og ill verk eru falin í heilafrumum og birtast sem .góðar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun

Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og

stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur .hans hafa umbreyst í góðar venjur friðar og rósemi

Þetta gerist þegar réttstýrð lífskraftur breytir óeðlilegu eðli heilafrumna þannig að þær fyllist af öllu sem er gott, .réttlátt og fallegt

Þetta þýðir að heilafrumur fullar af fölskum hugmyndum brenna af lífsnauðsynlegri virkni þegar þær safnast vel saman í heilanum og eru notaðar í göfugum og gagnlegum .tilgangi

Sá sem er sterklega tengdur efnislegum líkama sínum heldur lífsorkunni sinni gangandi í vöðvum og skilningarvitum, en sá sem hefur hugleiðsluþrá heldur vöðvum og líkama í virkri slökun og huganum fjarri skilningarvitunum, þannig að lífsorkan hættir að vera í .taugakerfinu og safnast fyrir í heilanum

Þess vegna er hugleiðsla áhrifaríkasta leiðin til að andlega heilafrumur og útrýma rótum óæskilegra venja úr .huganum

Venja er vald og fólk misnotar það vald með því að fremja illverk í stað þess að nota það í góðverkum

Fáfræði, skortur á íhugun, vanræksla á að velja góðan félagsskap og vanræksla á góðverkum leiðir oft mann í gildrur og snörur slæmra venja, sem eru eins og kviksandur .sem gleypir þann sem gengur á honum gegn vilja sínum

Áhrif félagsskapar eru sterkari en viljastyrkur og :heilbrigð dómgreind

Vinsaðu ekki vondan mann, því vondur maður getur) (spillt persónuleika þínum

Vitrir menn hegða sér göfuglega án áreynslu, en þeir sem elska illt virðast vera knúnir til að fremja skaðleg og hatursfull verk vegna vanans sem neyðir þá til að fremja .synd og illsku

Við biðjum almáttugan Guð að veita okkur góðar hugsanir
Svo að við megum sjá gæsku og fegurð
Við greinum á milli þess sem er gagnlegt og þess sem er skaðlegt
Og svo að við getum snúið okkur til hans
Og við vonumst eftir því
Uppspretta alls góðs
Og uppspretta alls góðs

* * *

Að baki skugga þessa lífs leynist undursamlegt og .stórkostlegt ljós Guðs

Allt alheimurinn er risavaxið musteri fyrir blessaða .nærveru hans

Þegar við hugsum alvarlega og djúpt um Guð
Og við elskum hann með yfirþyrmandi ást
Við treystum honum algjörlega
Ótal dyr opnast fyrir framan okkur

Og þegar við sjáum ljós hans
Og við finnum nærveru hans
Ekki allir hræðilegu og skelfilegu atburðir lífsins geta
Til að ræna okkur friði og ró
Það sem fær okkur til að finna fyrir nálægð við Guð

* * *

Í lífi og dauða
Í sjúkdómum og hungursneyð
Eða fátækt og eymd
Og í óróa, ringulreið og uppnámi heimsins
Ég leita hælis hjá þér, Drottinn, alltaf

?Hvað er ást
Ástin er ilmur blómstrandi lilja
Og kór þögulla rósa
Að fagna fegurð náttúrunnar

Ástin er söngur sálarinnar sem syngur fyrir lífið
Og jafnvægið taktfast dans reikistjarnanna
Í sífelldri ferð sinni út í geiminn

Það er þorsti blómanna að njóta sólarljóssins
Og það blómstrar og nærist af lífsgelixírnum

Það er þrá jarðarinnar
Að næra þyrstar rætur með mjólk sinni
Og að næra lifandi verur með lífsins kjarna

Það er máttugur vilji sólarinnar
Til að halda öllum verum virkum
Það er drifkraftur lífsins
Að veita vernd og umönnun fyrir ólögráða einstaklinga

Það er sakleysisbrosið sem vekur upp foreldraástúð til
.ungbarnsins
Það er sjálfsprottin undirgefni í hjörtum elskenda
Að veita þjónustu og samúðarkveðjur án endurgjalds

Það er púls vináttunnar
Sá sem græðir brotin hjörtu og læknar sár
.Það er hjartans kall sem erfitt er að lýsa

Hann er skáld, fullur af ást til mannkynsins
Sá sem þjáist af eymd sinni

Það er náinn hringur milli meðlima sömu fjölskyldu
Stöðugt að stækka og breikka út í átt að stærri rýmum
Og víðtækari svið

Það er hvísl lífsins
Í sjóndeildarhring opinna huga
Og himinninn í hjartanu prýddur stjörnum göfugra
tilfinninga

Ástin er sæla sálarinnar
Það sem ástríkar sálir þrá
Og hún þráir að ná til hans og eiga samskipti við hann

* * *

Dauðinn – megi líf ykkar verða langt – er ekki endirinn, heldur tímabundin lausn sem manninum er veitt þegar alheimslögmál réttlætisins ákveður að núverandi líkami hans og umhverfi hafi þjónað tilgangi sínum, eða þegar hann verður svo þunglyndur, úrvinda eða þjáist að hann getur ekki .lengur borið byrðar jarðneskrar tilveru

Fyrir þá sem þjást er dauðinn upprisa eða lausn frá sársaukafullum kvölum líkamans til uppvakningar friðar, .rósemi og hvíldar

Fyrir aldraða eru þetta eftirlaun sem þeir hafa áunnið .sér með áralangri baráttu og erfiði í miðjum lífinu

Fyrir allar góðar sálir er þetta kærkomin hvíld

Það er kominn tími til að mannkynið virkja kraftana í sjálfu sér sem opinbera sannleika. Hamingjan er tengd þessari opinberun og þeir sem vilja ná þessum innri sjóndeildarhring verða að leggja markvissa vinnu í þetta og næra huga sinn með skapandi hugmyndum til að snerta sannleikann sem Guð hefur sett innra með þeim og njóta .góðs af þeim blessuðu kröftum sem gnægjast í tilveru þeirra

Hver þráir að fullnægja líkamlegum skilningarvitum án ?þess að smakka hunangssegar andlegrar hamingju Hann fjárfestir úr hinni guðdómlegu uppsprettu, uppsprettu allrar ánægju og ánægju, á tapsamlegan hátt, .svo viðskipti hans mistakast og hugsunarafköst hans eru lítil

Þeir sem vilja þekkja Guð munu fá ósk sína uppfyllta af Guði vegna þess að hann er örlátur og góðviljaður. Hins vegar elta flestir veraldlegar langanir, hugga sig með efnislegri hamingju sem varir ekki og þeir þjást bæði fyrir að !ná henni ekki og fyrir að ná henni

Jafnvel þeir sem eru fjárhagslega farsælir munu að lokum finna fyrir tómleika í lífi sínu sem erfitt er að fylla. Þeir sem tengja líf sitt Guði eru hins vegar ríkir, valdamiklir og .njóta lífsfyllingar og velmegunar

Að hunsa fyrirmæli viskunnar og rödd samviskunnar leiðir til krókóttra, hálla, hættulegra og ömurlegra slóða, en að fylgja slóð réttlætisins leiðir til frelsunar úr fjötrum og öflunar kraftsins til að gera það sem er rétt, ekki það sem er .ráðlagt af villandi eðlishvötum og villandi venjum

Þeir sem leita hamingju geta notið góðs af reynslu vitrra manna sem hafa tekist á við erfiðleika lífsins og fundið .lausnir á þeim

Vissulega syndir hver sem er í samræmi við guðleg markmið í sjó ánægju og rósemi, og hann er sannarlega .heppinn

* * *

Sérhver hugsun sem við höfum skapar ákveðna titring

Þegar þú hugsar um Guð af allri veru þinni, huga og útlimum - og hvíslar „Ó, Drottinn“ ítrekað innra með þér, þá skapar þú öflugan titring sem færir guðdómlega nærveru inn .í líf þitt

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að Guð er eilífur ástvinur okkar og stöðugur vinur okkar, og að kærleikur hans til okkar er meiri en nokkur önnur kærleikur, þá finnum við nálægð hans og snertum nærveru hans, og hjörtu okkar eru .hugguð og við finnum fyrir æðsta andlega friði

Þegar þú hugleiðir Guð og finnur fyrir vaxandi gleðitrófum í hjarta þínu og um allan líkama þinn, og gleðiglætir koma til þín öðru hvoru, þá skaltu vita að Guð hefur svarað þrám hjarta þíns og að sælutilfinningarnar sem .þú upplifir eru sönnun þess blessaða svars

Venjur eru sjálfvirk sálfræðileg verkfæri og aðferðir sem hjálpa til við að framkvæma nauðsynleg verkefni .auðveldlega og áreynslulaust

Margir leyfa vana veikleika og mistaka að hneppa sig í þrældóm, og maður getur verndað sig ef hann lifir öðruvísi, að því gefnu að hann taki alvarlega baráttuna gegn

skaðlegum venjum þar til hann kemst í öruggt skjól og á .strönd sigurs

Óheftar langanir hvetja til óhollra venja með því að næra þær og réttlæta þær með fölskum vonum og loforðum um .tálsýna hamingju og hverfula ánægju

Á þeim stundum veikleika og ruglings verður sá sem vill sigrast á óstýrilátum venjum að kalla fram greindarhæfileika sína til að skilja sanna eðli þeirra og takast á við þá á .áhrifaríkan hátt

Slæmar venjur hafa skelfilegar afleiðingar og bitra, eitraða ávexti

Þessar skaðlegu venjur, ef þær eru ekki teknar í taumhald, munu styrkjast og halda viðkomandi í föstum .tökum sínum og hafa yfirþyrmandi áhrif

Þegar hugurinn er sannfærður um tilgangsleysi og skaðsemi þessara venja, minnkar áhrif þeirra og þær hverfa .að lokum úr mannlegu lífi

Þannig hugsum við, þannig erum við

Kunnuglegar tilhneigingar hugsana okkar ákvarða eðli .hæfileika okkar, hæfileika og persónuleika

Sumir halda að þeir séu rithöfundar, listamenn, duglegir einstaklingar eða latir, iðjulausir einstaklingar og svo

framvegis. En hvað ef þú vildir vera einhver annar en þú ert ?núna

Þú gætir haldið því fram að sumir fæðist með sérstaka hæfileika sem þú skortir en vilt að þú hafir. Það er satt, en þeir hafa unnið að því að þróa þessa hæfileika eða löngunina .til að búa yfir þeim áður. Ef ekki í þessu lífi, þá í fyrra lífi

Þess vegna ættir þú að byrja núna að vinna að því að skilgreina hvað þú vilt verða

Þú getur innrætt og komið á fót hvaða stefnu sem er í meðvitund þinni núna, að því gefnu að þú dælir sterkri hugmynd inn í hugann, og þá munu gjörðir þínar fylgja og öll vera þín mun bregðast við þeirri hugmynd og hegða sér í .samræmi við það

* * *

Andleg meðvitund fæðist í vöggu ástarinnar, sem er .ómælanlega meiri en eyðileggjandi kraftur hatursins

Allt sem við segjum eða gerum gagnvart öðrum ætti að vera knúið áfram af kærleika

Við megum ekki skaða eða fordæma aðra, heldur elska .þá og deila með þeim þeim blessunum sem Guð veitir okkur

Það sem við eigum er ekki okkar eigin hlutur; það er gefið okkur til að nota það tímabundið og verður tekið frá .okkur þegar við yfirgefum þennan heim

Við verðum að rísa upp yfir eignarhaldssemi og gefa það sem við getum; þá munum við sjálfkrafa færa okkur gæsku .og blessun. Að gefa, það er gefið

Oft átti ég ekki einn einasta eyri, heldur treysti ég á guðdómlegan banka, og heilög velgengni fylgdi mér og guðlegur kraftur studdi mig

Algjör trú mín á Guð og hjálp hans er mín endanlega trygging í lífinu, því hann hefur aldrei brugðist mér né .vonsvikið mig

Þegar þú býrð yfir andlegri meðvitund, hvert sem þú ferð og hverjar sem þarfir þínar eru, mun alheimslögmálið .vinna að því að uppfylla það fyrir þig

Að fylgjast með sköpunarverkinu með sjáandi augum

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Hversu sannarlega undursamlegt er þetta alheimur! Í honum lýsir Guð og persónugerir undur sköpunar sinnar. Menn ættu ekki að ganga eins og hinir dánu í þessum heimi, heldur íhuga, greina það sem þeir sjá og meta það sem Guð og staðgengill hans, mannkynið, hafa gert á þessari jörð. Hversu nákvæm er uppbygging alheimsins! Sú leið sem við vorum sköpuð og skipulagða kerfið sem sköpunarvélin starfar eftir, samkvæmt alheimslögmáli, eru dæmi um

nákvæmni og fullkomnun (verk Guðs, sem fullkomnaði alla hluti).

Við sjáum öll blóm og njótum fegurðar þeirra og ljúfleika, en hver hefur hæfileikann til að vita leyndarmál tilvistar blóma? Maður verður að hugsa og íhuga þau efni og aðferðir sem mynda allt sem hann sér á hverjum degi, hvort sem það er bók, hljóðfæri, hús eða tré.

Bílar eru til dæmis oft teknir sem sjálfsagðir hlutir. En ef þú myndir heimsækja verksmiðjurnar þar sem þeir eru settir saman og framleiddir, myndir þú átta þig á því hversu flókin og flókin hönnun þeirra er. Hugleiddu einnig hvað felst í framleiðslu dagblaða og vélanna sem prenta þau. Engin mannshönd gæti unnið á slíkum hraða.

Ef hlutir sem menn hafa skapað eru svona flóknir og samtengdir, hvað þá með óendanlega flækjustig myndunar plantna, dýra og manna!

Það tekur tíu ár að læra læknavísindi til að skilja samsetningu og þarfir líkamans, sem virðist vera eðlilegt.

Þegar planta er á frumstigi vaxtar í vatni í gleríláti líkjast rætur hennar fínum hárum. Hins vegar, þegar hún er gróðursett, gerir orkan, sem er gegnsýrð af guðdómlegri greind og er til staðar í rótunum, plöntunni kleift að taka upp næringarefnin sem nauðsynleg eru fyrir vöxt hennar úr jarðveginum og vatninu.

Er það ekki sannarlega ótrúlegt að safinn sem nærir lauf plöntu renni upp á við gegn þyngdaraflinu? Með því að afhýða börkinn af plöntustöngli eða trjástofni má sjá flókna virkni röranna sem stjórna flæði safans. Drifkrafturinn á bak við þetta næringar- og vaxtarferli er ráðgáta sem kallast lífið sjálft.

Þegar ég er í guðlegri meðvitund skynja ég líf jafnvel í grasþráðum. Ég hefði aldrei getað séð huldu undur sköpunarverksins. Að hugleiða þessi undur er að standa í lotningu og lotningu frammi fyrir hátign og dýrð Guðs.

(Og ég gekk eins og auðmjúkur og undirgefinn maður)

(Guð er hvorki stoltur né hrokafullur)

Með einstakri nákvæmni hefur guðlegur vilji ákveðið lögun hverrar lifandi verur, ásamt öllum nauðsynlegum kröfum til að hún sé viðurkennd, viðhaldin og í góðu ástandi og fær um að gegna hlutverki sínu. Ef einhver skortur kæmi upp á þessum næringarþörfum, til dæmis, myndu plöntur, dýr og menn þjást fyrir vikið.

Meðalmaðurinn fær öll þau ýmsu efnaþætti sem líkaminn þarfnast úr fæðunni. Hins vegar hunsa margir næringarleiðbeiningar og neyta fæðis sem skortir öll nauðsynleg efnaþætti eða nauðsynlegt næringarjafnvægi fyrir góða heilsu. Ófullnægjandi næring er ein helsta orsök margra sjúkdóma hjá mönnum. Næringarskortur hefur næstum strax merkjanleg áhrif á plöntu sem hefur verið svipt ákveðnum nauðsynlegum efnaþáttum í fæði sínu.

Það eiga sér stað mikilvæg skipti milli manna og allra lifandi vera. Gagnkvæm skipti milli manna og dýra eru vel þekkt. Menn anda að sér súrefni og frá sér koltvísýringi, en tré taka upp og geyma koltvísýring og vatn, sem brotna niður með ljóstillífun til að mynda kolvetni (sambönd kolefnis, súrefnis og vetnis, svo sem sterkju og sykur).

Í þessu ferli losa tré súrefni sem er nauðsynlegt fyrir menn. Ljóstillífun stöðvast á nóttunni vegna þess að hún er háð sólarljósi. Hins vegar, í gegnum annað ferli sem kallast öndun, losa tré stöðugt koltvísýring út í andrúmsloftið,

sérstaklega á nóttunni þegar engin mótvirk áhrif eru frá ljóstillífun, sem gleypir kolefni og framleiðir súrefni.

Á nóttunni er loftið almennt kyrrt og þungt koltvísýringur sest að jörðu. Þetta er að hluta til ástæðan fyrir því að venjan að sofa í rúmum, það er að segja fyrir ofan jörðu, þróaðist.

Vísindin hafa opinberað fyrir okkur mörg af flóknu ferlum þessa alheims - frumefnin sem við öll erum gerð úr. En það er enn gríðarleg þekking sem á eftir að afhjúpa. Ef við ræktuðum dulda krafta skynfæranna gætum við öðlast dýpri og ríkari skilning. Það eru hlutir sem við ættum að sjá með augunum en gerum ekki. Hlutir sem við ættum að heyra með eyrunum en gerum ekki vegna þess að skynfærin okkar eru vön og háð reynslu hins þétta, takmarkaða efnisheims.

Frelsun frá þeirri tengingu er ekki afneitun á skynrænum ánægjum, heldur frekar útvíkkun á umfangi skynrænna hæfileika okkar - sem Guð hefur gefið okkur - til fulls andlegs möguleika þeirra.

Á efnislegu plani hefur mannkynið uppgötvað ýmsar leiðir til að auka sjónræna getu sína. Berum augum er aðeins takmarkað litaskyn; þó sýna sumir ljósbrúnir steinar glitrandi litbrigði undir útfjólubláu ljósi. Þegar þetta ljós er lokað snýr steinninn aftur í upprunalegan dökkan lit sinn. Margir litir í efnisheiminum, eins og blámi himinsins, eru sjónhverfingar sem skapast við endurspeglun ljóss frá mismunandi gerðum efnisagna. Þar sem augað getur aðeins skynjað takmarkað svið titrings sem myndar allt í alheiminum, geta menn ekki séð fíngerða, eteríska litrófið sem er falið í öllu sem umlykur þá. Ef við sæjum þá myndum við dást að dýrð þeirra og fegurð. Jafnvel líflegustu jarðnesku litirnir virðast daufir og daufir í samanburði við stórkostlegu liti plánetu- eða eterískra heima.

Þannig geta hvorki augað né eyrað skynjað allt sem skynja má. Menn eru ófærir um að anda að sér ilmríkum, loftkenndum ilmi eða verða vitni að ótal fíngerðum formum, myndum og viðkvæmum áhrifum sem öldra um víðáttu loftsins.

Menn eru oft ófærir um að skynja hluti, jafnvel með eigin skilningarvitum. Fólk með sjón kann að meta fegurð alls staðar. Aðrir haga sér eins og þeir hafi engin augu; þeir sjá hvorki né skilja — „heyrnarlausir, blindir og mállausir, svo þeir skilja ekki“ — vegna þess að þeir eru ófærir um að skynja neitt, jafnvel á fallegum stöðum.

Þegar ég heimsótti Mexíkó og sá „fljótandi garðana“ við Zuquemilco-vatn, fyllti fegurð þeirra hjarta mitt og ég fann fyrir mikilfengleika og mikilfengleika hins guðdómlega listamanns. Það var annar maður sem virtist upptekinn af þessum náttúruundrum, en innri tilfinning minnti mig á að hann sæi ekki það sem ég sæi. Ég spurði hann um upplifun hans af þessum dásamlegu útsýni og hann svaraði: „Ég var að hugsa um skilvirka leið til að tæma vatnið til að rækta meira land.“

Sem verkfræðingur skoðaði hann vatnið frá eigin sjónarhorni. Þannig skynjum við öll hlutina samkvæmt okkar eigin hugmyndum og fordómum.

Sérhver sál er umvafin mismunandi titringi tilfinninga, hugsana og tilfinninga – öllum þeim þáttum sem stuðla að mótun persónuleika eða meðvitundar einstaklingsins. Hver einstaklingur hefur einstaka samsetningu, mismunandi titring. Allt sem einstaklingur hefur gert frá barnæsku er geymt í heilanum sem þjappaðar hylkjur af tilhneigingum og tilhneigingum. Þar sem við getum ekki séð þessar ósýnilegu hylkjur, erum við undrandi á gjörðum fólks, hvers og eins eftir eigin geðþótta. Sumir láta auðveldlega gleðina stjórnast að ástæðulausu eða verða reiðir og skapvondir á þann hátt

að þeir geta ekki útskýrt þetta, jafnvel frá sjálfum sér. Aðrir eru stöðugt uppteknir af gagnrýni, skapa óeiningu, dreifa sögusögnum og afhjúpa aðra, á meðan þeirra eigið innra sjálf þarfnast sárlega hreinsunar og hreinsunar. Þessar sálfræðilegu tilhneigingar grafa sálina og koma í veg fyrir að einstaklingur sýni fram á hærri möguleika sína. Hversu flóknar og sjálfstakmarkandi mannverur eru! Hver einstaklingur er í sjálfu sér margkafla saga, með fléttuðum atburðum og fjölbreyttum senum.

Auk þess að borða, sofa og vinna er búist við að menn öðlist eitthvað þýðingarmikið út úr lífinu. Hugsuðir ígrunda umhverfi sitt og eru oft undrandi á því sem þeir sjá. Þeir fylgjast grannt með og spyrja sig hvers vegna hlutir gerast eða gerast ekki á ákveðinn hátt. Til dæmis fáum við eitt tannsett, síðan annað tannsett, svo hvers vegna fáum við ekki líka þriðja tannsettið? Hvers vegna virkar kerfið svona?

Menn samþykkja auðveldlega margar blekkingar um náttúrulegar takmarkanir án þess að spyrja alvarlegar spurningar og leyfa þannig þessum hugmyndum að stjórna lífi þeirra og örlögum. Hugsuðir sætta sig ekki auðveldlega við stöðuna; þeir leitast frekar við að breyta henni og það er einmitt það sem gerir framfarir mögulegar.

Ég fagna því þegar ég sé sjaldgæf afrek og uppfinningar manna sem þjóna mannkyninu á einn eða annan hátt. Hversu mörg undur hafa sprottið úr mannshuganum! Samt er hugurinn sjálfur flóknari en allt sem hann hefur framleitt.

Það er til saga um konung sem sýndi æðsta ráðherra sínum mikla velvild og ástúð, sem vakti öfund og öfund í hjörtum hinna hirðmanna sem tóku eftir augljósum hlutdrægni konungsins. Þegar konungurinn áttaði sig á þessu vildi hann útskýra fyrir þeim hvers vegna ráðherrann væri í uppáhaldi hjá honum.

Dag einn heyrðu konungurinn og fylgdarlið hans tónlist að úr fjarlægð, svo að hann sneri sér að einum af hirðmönnum sínum og sagði: „Finndu fréttirnar fyrir okkur.“

Skömmu síðar kom maðurinn aftur og sagði að þetta hefði verið brúðkaupsganga. Konungurinn spurði: „Hvers brúðkaup?“ en hirðmaðurinn hafði ekkert svar.

Hann sendi þá annan hirðmann sem kom aftur með svarið við síðustu spurningu konungsins, en hann gat ekki svarað neinum af hinum. Hið sama gerðist með nokkra menn.

Að lokum kallaði konungurinn á æðsta ráðherra sinn og skipaði honum að fara og rannsaka málið. Ráðherrann lagði þegar af stað og við heimkomuna varpaði konungurinn ótal spurningum á hann, sem hinn skarpskyggni og trausti ráðherra gat svarað öllum með fullnægjandi ítarlegum hætti.

Margir hægvitnir og daufir einstaklingar líkjast fáfróðum dyravörðum. Þeir eru ekki endilega heimskir, en þeir eru svo vitsmunalega latir að þeir leggja ekki á sig meira en algera nauðsyn. Ég get afsakað líkamlega leti, þar sem það kann að vera réttlætanleg lífeðlisfræðileg ástæða, en það er engin afsökun fyrir vitsmunalegri iðjuleysi! Þeir sem eru andlega atvinnulausir vilja ekki hugsa vegna þess að jafnvel hugsun virðist þeim erfiðisvinna.

Hugsun er undursamlegt og ótrúlegt fyrirbæri. Enginn getur flokkað tilhneigingar og skynjanir hugans. Geta hans er óendanleg. Þess vegna, ef þú lítur vel og hugsar djúpt um hvaða efni sem er, munt þú finna svar við hvaða spurningu sem er sem tengist því.

Tilfinningar þínar verða að vera í samræmi við hugsanir þínar. Ef þú samræmir ekki tilfinningar þínar við hugsanir þínar, verða niðurstöður þínar ekki alltaf réttar. Tilfinningar

eru eins konar innsýn, geymsla allrar þekkingar. Tilfinningar verða að koma jafnvægi á hugann, því aðeins þá birtist hin helga mynd Guðs í þér í fullum kjarna. Þannig kennir jóga manni hvernig á að koma jafnvægi á kraft hugans og tilfinninganna. Þeir sem ekki búa yfir báðum jöfnum mæli eru óþroskaðir.

Því meira sem leitandinn þróast andlega og nálgast Guð, því meira opinberar Guð honum undur tilverunnar. Að baki hvers efnislegs hlutar býr eterískt mynstur af lituðu ljósi. Í eteríska eða plánetuheiminum er allt líflegt. Þar er ekkert til sem heitir lífleysi.

Falin verksmiðja alheimsins er óhugsandi. Allur alheimurinn er ein hugmynd í huga Guðs! Jafnvel vetrarbrautir starfa og eru stjórnaðar af stærðfræðilegum lögmálum sem eru óskiljanleg fyrir manninn. Allt virkar samkvæmt kerfi af mikilli nákvæmni og fullkomnun. Hvílíkur máttugur hugur er þessi alheimshugur! Hið óendanlega algildi er að verki í öllu og allir hinir fjölbreyttu hreyfihringir sem við köllum líf eru undirorpnir þessum alheimshug.

Á hundrað ára fresti yfirgefa milljarðar manna jörðina og enn fleiri fæðast. Það er framboð og eftirspurn, með öllum sínum flækjustigum. Samt sem áður hefur Guð séð fyrir gnægð matar til að mæta þörfum mannkynsins. Mannkynið eitt ber ábyrgð á fátækt og eymd á jörðinni. Tíminn er kominn til að við lifum á tímum velmegunar og gnægðar, þar sem allir njóta heilsu og lifa í hamingju og friði. Þetta er mögulegt ef ekki væri fyrir eigingirni manna og örlög þjóða sem lítill, eigingjarn minnihluti ræður við.

Flestir sofa djúpt í svefni í gegnum þetta draumkennda líf. Aðeins sá sem þekkir vel er vakandi. Hann er óáhyggjufullur um það sem heldur uppi venjulegum manni, sem hefur aðeins áhuga á að eltast við auð og nautn og sóa tíma í yfirborðskenndar athafnir og áhugamál.

Menn þreyta sig við að elta hverfular freistingar í þessum hverfula heimi, jafnvel þótt sönn, ólýsanleg hamingja búi innra með þeim. Þeir munu örugglega finna hana ef þeir leita vandlega og þrá einlæglega að uppgötva hana.

Hugann verður að nota skynsamlega og rétt til að uppgötva hina guðdómlegu rannsóknarstofu sem er falin handan þessa heims. Eitt sinn, fyrir náð Guðs, horfði ég á óendanlega undur sköpunarverksins í heilan dag og sagði við Guð: „Ó, Drottinn, þegar ég var blindur fann ég enga dyr sem leiddu til þín. En vegna þess að þú hefur opnað sjón mína og innsæi, sé ég nú dyr opnar alls staðar ... í hjarta blómanna, í röddum trúrra vina og í minningum um dýrmætar göfugar upplifanir. Vissulega opnar hvert hvísl bæna minna nýja leið að hinu víðáttumikla musteri heilagrar nærveru þinnar.“

Leitarinn verður að vera sterkur og staðfastur, óhagganlegur og ákveðinn í ákvörðun sinni um að finna hina allra heilögu veru sem er falin á bak við hulu sköpunarverksins. Maður verður að losa sig við endalausar kröfur heimsins og ekki gefast upp fyrir svefni á nóttunni áður en hann hefur átt samskipti við Guð í hjarta og sál. Kröfur lífsins eru óþrjótandi, þess vegna verðum við að helga okkur tíma á hverjum degi til að vera með sjálfum okkur og með Guði, fjarri hávaða og hávaða heimsins og hávaða lífsins. Þá munum við sjá lífið í gegnum nýja linsu vegna þess að við munum öðlast nýja sýn á það.

Rétt eins og vísindamenn gátu gert uppgötvanir sínar með því að fylgja náttúrulögmálum og sérstökum vísindalegum meginreglum, þannig mun einlægur leitandi einnig geta fundið Guð með því að fylgja andlegum lögmálum og gera þekkingu á Guði að aðalmarkmiði sínu í lífinu. Í þessum tilgangi kom mannkynið til þessarar jarðar,

jafnvel þótt það hafi orðið jaðarsett markmið fyrir flesta. En mannkynið blekkir sjálft sig með því að gleyma tilgangi lífsins og verða upptekinn af yfirborðsmennsku og ómerkilegum málum.

Og mundu, vinur minn, að sama hversu óhagstæðar aðstæður þínar kunna að vera í þessum heimi, þegar þú snýrð þér til Guðs, munt þú sjá hann vinna með þér og finna nærveru hans þrátt fyrir allar þær raunir sem þú stendur frammi fyrir. Þú munt einnig sjá hann birtast í öllu í kringum þig og fyllast af kærleika hans og gleði.

Hvorki heilsa, velmegun, efnislegir afrek né eignir vara að eilífu. Hvers vegna ættirðu þá eingöngu að hafa áhyggjur af því sem er ætlað að farast og hverfa?

Ég bið almáttugan Guð að leiða okkur frá myrkrinu til ljóssins

Frá hatri til ástar

Frá takmörkunum til frelsis

Frá fáfræði til visku

Frá sársauka og dauða til eilífs lífs og eilífrar hvíldar

Og megi hann taka okkur í hönd og leiða okkur til þekkingar sinnar

Og hann heldur okkur vakandi í vitund sinni

Og að opna allar dyr sem liggja að himni visku hans

Lifum í sannfæringu, hamingju, hugarró og ánægju

Á hverjum degi lífs okkar

Friður sé með þér

Að leita að tilgangi lífsins

Þar sem við komum inn í þennan heim þaðan sem við vitum ekki, er eðlilegt fyrir okkur að velta fyrir okkur uppruna og tilgangi lífsins. Við heyrum um skapara þessa heims og lesum um hann, en vitum ekki hvernig við eigum að ná til hans. Allt sem við vitum er að allur alheimurinn boðar tilvist guðdómlegs hugar hans. Rétt eins og litlu og nákvæmu hlutar og tæki lítils úrs fá okkur til að dást að úrsmiðnum, og rétt eins og stóru og flóknu vélar verksmiðju vekja aðdáun okkar á uppfinningamanni sínum, þá erum við, þegar við sjáum undur náttúrunnar, undrandi á þeirri greind sem felst á bak við þau og spyrjum: „Hver gaf blóminu sitt líflega form og andlit þess snúið að sólinni? Hvaðan kom ilmur þess og fegurð? Og hvernig voru krónublöð þess mynduð með svo óendanlegri nákvæmni og lituð með svo dásamlegum og gleðilegum litum?“

Á nóttunni dreifa stjörnurnar og tunglið silfurlituðu ljósi sínu í kringum okkur og hvetja okkur til að hugleiða þá meðvitund sem leiðir þessi himintungl í víðáttum geimsins. Mjúkt ljós fullt tungls er ófullnægjandi fyrir dagleg störf og því leggur vitur og blíður hugur til hvíldar á nóttunni. Þá rís sólin og bjart ljós hennar gerir okkur kleift að sjá heiminn í kringum okkur með skýrleika og ró, sem gerir okkur kleift að takast á við þau verkefni sem blasa við okkur.

Það eru tvær leiðir til að uppfylla þarfir okkar: sú líkamlega og sú andlega. Þegar heilsa okkar hrakar, til dæmis, getum við leitað til læknis til að fá meðferð. En það kemur að því að hvorki læknir né nokkur annar getur hjálpað, og við snúum okkur að seinni leiðinni: að andlegum krafti sem skapaði líkama okkar, huga og sál. Líkamlegur kraftur er takmarkaður, og þegar hann bregst, snúum við okkur að ótakmörkuðum guðdómlegum krafti. Þetta á einnig við um fjárhagslegar þarfir okkar. Þegar við gerum okkar besta og fáum samt ekki nóg, snúum við okkur að þeim krafti.

Allir halda að vandamálin séu verst. Sumir finna fyrir meiri þrýstingi en aðrir vegna þess að mótspyrna þeirra er veik. Og vegna mismunandi andlegs styrks fólks eyða þeir mismunandi mikilli orku. Ef einstaklingur stendur frammi fyrir afar erfiðu vandamáli og hugur hans er veikur, mun hann ekki geta sigrast á því. Þeir sem eru með sterkan hug geta sigrast á erfiðleikum sínum með því að brjóta niður hindranir og hrista undirstöður hindrana sinna. Jafnvel sterkustu einstaklingarnir hafa stundum staðið frammi fyrir mistökum. Þegar við stöndum frammi fyrir fjölmörgum og yfirþyrmandi efnislegum, vitsmunalegum og andlegum erfiðleikum, gerum við okkur grein fyrir því hversu takmarkaður kraftur lífsins er í þessum efnislega heimi.

Við ættum ekki eingöngu að einbeita okkur að því að ná góðri heilsu og fjárhagslegu öryggi, heldur einnig að leita að tilgangi lífsins. Hver er tilgangur lífsins? Þegar erfiðleikar yfirbuga okkur snúum við okkur fyrst að umhverfi okkar og reynum allar efnislegar aðlaganir sem við teljum að muni veita léttir. En þegar við lendum í pattstöðu og segjum: „Allar tilraunir mínar hafa mistekist; hvað meira get ég gert?“ byrjum við að íhuga alvarlega að finna árangursríka lausn á vandamáli okkar. Og þegar hugsun okkar verður nægilega djúp, finnum við svarið innra með okkur sjálfum. Þetta er í sjálfu sér eins konar bænheyrsla.

Bæn: Andleg þörf

Bæn er andleg þörf. Guð skapaði okkur ekki sem betlara, því hann skapaði okkur í sinni mynd. Heilög ritning lýsir þessu yfir. Betlari sem fer í hús ríks manns og biður um ölmusu fær hlut betlarans. En sonur getur fengið hvað sem er frá ríka föður sínum. Þess vegna ættum við ekki að hegða okkur eins og betlarar.

Sumir virðast hafa allt og fæðast inn í munað og þægindi, á meðan aðrir virðast laða að sér vandræði og

mistök. Hvar er ímynd Guðs í þeim? Kraftur guðdómlegs anda býr í hverju og einu okkar. En hvernig getum við ræktað þann kraft? Kannski hefur þú fundið fyrir kjarkleysi í fortíðinni vegna þess að bænir þínar virtust ekki vera svarað, en missið ekki vonina og trúna. Til að vita hvort bænir þínar eru árangursríkar eða ekki, verður þú að hafa grundvallartrú á kraft bænarinnar djúpt innra með þér.

Kannski eru bænir sumra ósvaraðar vegna þess að þeir kjósa að biðja. Á sama hátt verður maður að vita hvað maður á að biðja Guð um. Þú getur beðið af öllu hjarta og öllum mætti um að eignast jörðina og allt sem á henni er, en bænir þínar verða ekki samþykktar vegna þess að allar bænir sem tengjast efnislegu lífi eru í eðli sínu takmarkaðar og ættu reyndar að vera takmarkaðar. En það er rétt leið til að biðja. Það er sagt að köttur hafi níu líf. En erfiðleikar hafa níutíu og níu líf! Þú verður að finna áhrifaríka leið til að losna við „erfileikaköttinn“. Leyndarmál áhrifaríkrar bænar felst í því að breyta stöðu sinni úr því að vera betlari yfir í að vera einhver með rétt. Þegar þú biður Guð um eitthvað af þeim andlega toga mun bæn þín hafa bæði kraft og visku.

Fræ velgengninnar liggja í viljastyrk

Flestir verða afar taugaóstyrkir og kvíðnir þegar þeir reyna að áorka einhverju sem skiptir þá miklu máli. Að bregðast við af áhyggjum og taugaveiklun laðar ekki að sér guðlegan kraft, en róleg og stöðug notkun viljastyrks hristir krafta alheimsins og færir viðbrögð frá hinu óendanlega algilda. Fræ velgengni fyrir allt sem þú ætlar að áorka liggja í vilja þínum. Vilji sem er brotinn og kraminn af erfiðleikum lamas tímabundið. En sá ákveðni og ákveðni sem segir: „Líkami minn kann að vera rifinn í sundur, en höfuð viljastyrks míns mun haldast hátt og knúið áfram af einbeitni,“ sýnir fram á hæsta stig viljastyrks.

Vilji og rétt stefna hans eru það sem lyftir og hækkar stöðu manns. Þegar einstaklingur hættir að nota viljastyrk verður hann venjulegur einstaklingur, árangurslaus í atburðarásinni. Margir segja að við ættum ekki að nota viljastyrk okkar til að breyta aðstæðum, af ótta við að hindra áætlun Guðs. En hvers vegna gaf Guð okkur viljastyrk ef hann vildi ekki að við notuðum hann? Ég hitti einu sinni stífan mann sem sagðist ekki trúa á að nota viljastyrk vegna þess að hann nærir sjálfsvirðingu. Ég svaraði: „Þú ert að nota viljastyrk þinn núna, og nokkuð kröftuglega, til að standast mig. Þú notar hann til að tala, standa, ganga, borða, fara í bíó og jafnvel sofa. Þú vilt allt sem þú gerir. Án viljastyrks verður þú vélmenni.“ Það er skylda mannsins að samræma vilja sinn, sem stjórnast af löngunum, við vilja Guðs. Þess vegna, þegar rétt bæn er borin fram stöðugt, verður hún að viljastyrk í sjálfu sér.

Þú verður að trúa á möguleikann á að öðlast það sem þú biður um. Ef þú biður um að eignast hús og hugurinn segir á sama tíma: „Hvernig hefurðu efni á húsi, þú fífl?“ þá veikir þú vilja þinn með slíkri hugsun. Þegar þú rekur orðasambandið „ég get ekki“ úr huga þínum öðlast þú æðri mátt. Auðvitað detta hús ekki af himnum ofan og til að eignast hús verður þú að nota viljastyrk og grípa til uppbyggilegra aðgerða til að ná markmiði þínu. Þegar þú þraukar og neitar að viðurkenna mistök munt þú geta sýnt það sem þú stefnir að. Og þegar þú notar þennan viljastyrk stöðugt í gegnum hugsanir þínar og gjörðir munu langanir þínar uppfyllast og allt sem þú þráir og þráir mun koma til þín. Þegar þú heldur áfram að keppa af ákveðni og þrautseigju mun tilætluð niðurstaða birtast á einhvern hátt, jafnvel þótt það sem þú þráir sé í raun ekki til í þessum heimi. Í slíkum viljastyrk liggur guðdómlega svarið, því góður vilji kemur frá Guði. Þrautseigur vilji er guðdómlegur vilji.

Brenndu fræin af „ég get það ekki“ úr heilanum þínum

Veikur vilji er veikburða mannlegur vilji. Þegar raunir og mistök ná í hann og rífa hann í sundur, missir hann tengsl sín við hina óendanlegu myndara. En á bak við mannlegan vilja liggur guðdómlegur vilji, sem hvorki þekkir kjarkleysi né ósigur. Jafnvel dauðinn, í öllum sínum mætti, getur ekki brotið né hindrað guðdómlegan vilja. Guð mun örugglega svara þeirri bæn sem knúin er áfram af óhagganlegri ákveðni og þrautseigju.

Flestir eru latir og sljóir, annað hvort líkamlega, andlega eða hvort tveggja. Þeir þrá hugleiðslu en hugsa aðeins um svefn. Um leið og syfja grípur þá falla þeir í djúpan blunda og þar með er bæn þeirra lokið! Í þessu ástandi er viljastyrkurinn grafinn. Heili meðalmannsins er fullur af fræjum „ég get það ekki“. Þeir fæðast í fjölskyldu með ákveðna eiginleika og venjur og verða fyrir áhrifum af þeim og sannfærast um að þeir séu ófærir um þetta eða að. Þessi skaðlegu fræ verða að brenna burt og áhrif þeirra útrýma úr meðvitundinni. Þú hefur kraftinn til að ná öllu sem þú þráir. Sá kraftur er kjarninn í vilja þínum.

Þeir sem vilja rækta viljastyrk þurfa góðan félagsskap. Ef þú stefnir að því að verða mikill stærðfræðingur og bekkjarfélagar þínir hafa ekki gaman af stærðfræði, mun áhugi þinn án efa dvína. En þegar þú umgengst afreksmenn í stærðfræði mun viljastyrkur þinn styrkjast og þú munt geta sagt: „Ef aðrir geta náð árangri, þá get ég það líka.“

Ekki flýta þér í stóra hluti bara til að byggja upp viljastyrkinn. Til að ná árangri verður þú fyrst að prófa viljastyrkinn með litlum hlutum sem þú hélst að þú gætir ekki gert. Ef þú leggur þig fram mun árangurinn fylgja í kjölfarið.

Ég man enn öll markmiðin sem vinir mínir og aðrir sögðu mér að ég myndi aldrei ná, en samt náði ég þeim. Þetta velviljaða fólk getur valdið miklu tjóni með skoðunum sínum.

Megi Guð vernda okkur fyrir þeim og ráðleggingum sínum. Félagsskapur hefur mest áhrif á viljastyrk. Að fara á dansleiki með áfengi og háværri tónlist, í stað þess að hugleiða í helgidómi þagnarinnar, mengar hugann með þykku ryki veraldlegra titringa og gerir það erfitt að losna við hann. Vilji manns styrkist eða veikist óhjákvæmilega af áhrifum félaga manns. Að þróa viljastyrk með eigin viðleitni einni saman er afar erfitt. Þú þarft gott fordæmi til að líkja eftir. Ef þú vilt verða listmálari, lifðu umkringdur góðum málverkum og umgengst listmálara. Ef þú vilt verða andleg manneskja, vingast þá við andlegt fólk með göfugan karakter.

Það er verulegur munur á trú og reynslu. Trú kemur frá hlutum sem þú hefur heyrt eða lesið um og samþykkt sem grundvallarsannindi. Reynsla, hins vegar, er það sem þú hefur persónulega orðið vitni að og skilið í raun. Vissu þeirra sem hafa upplifað Guð er óhagganleg. Ef þú hefur aldrei smakkað appelsínu geturðu blekkt þig um eiginleika hennar. En ef þú hefur borðað appelsínu áður geturðu ekki blekkt þig, því þú hefur smakkað ávöxtinn og þekkir hann vel.

Leitaðu félagsskapar þeirra sem styrkja trú þína

Hugsanir um Guð, velgengni, lækningu og svo framvegis, allt býr í huga þínum eins og sálfræðilegar hylki. Prófaðu þær. Til að prófa hugsanir þínar verður þú að nota viljastyrk þinn til að birta þær. Til að rækta nauðsynlegan viljastyrk verður þú að umgangast fólk með sterkan vilja. Ef þú þráir lækningu fyrir vilja Guðs skaltu leita félagsskapar þeirra sem styrkja trú þína og örva vilja þinn.

Ég ferðaðist um Indland þvert og endilangt í leit að sannri þekkingaraðilum Guðs, en þeir voru sjaldgæfir. Allir kennarar sem ég hitti deildu persónulegri trú sinni. En í andlegum málum var ég staðráðinn í að láta ekki nægja aðeins orð um Guð, ég vildi upplifa hann og sannarlega finna

nærveru hans. Það sem mér var sagt var merkingarlaust nema ég skildi það af eigin reynslu.

Einu sinni var ég að tala við vin minn um dýrlinga á Indlandi. Vinur minn var verðbréfasali og hann deildi ekki áhuga mínum. Í staðinn sagði hann: „Allir þeir sem þú kallar dýrlinga eru í raun svindlarar sem þekkja ekki Guð.“ Ég deildi ekki við hann heldur skipti um umræðuefni og við byrjuðum að tala um verðbréfamiðlarastarfið. Eftir að hann hafði sagt mér margt um það sagði ég blíðlega: „Veistu að það er enginn einn áreiðanlegur verðbréfasali í Kalkútta og að þeir eru allir lygarar?“ Hann varð æfur og svaraði reiður: „Og hvað veistu um verðbréfasali?“ Ég svaraði: „Það er nákvæmlega það sem ég átti við. Og hvað veistu um dýrlinga?“ Hann var orðlaus. Ég hélt áfram rólega og vingjarnlega: „Ég veit ekkert um verðbréfamiðlun og þú veist ekkert um dýrlinga.“

Trúariðkun hefur náð þeim punkti að margir geta ekki lengur þýtt andlegar hugmyndir sínar yfir í lífsreynslu. Ég tala hér af eigin reynslu. Ég vil ekki tala um hluti sem ég veit aðeins vitsmunalega. Flestir lesa nokkrar bækur um sannleika og verða sjálfbjarga án þess að leggja sig fram um að skilja sannleikann á bak við orðin. Innihaldslausar yfirlýsingar um andlegan sannleika eru okkur gagnslausar og skilja ekki eftir nein jákvæð áhrif. Við verðum að greina á milli prédikana einstaklings og lífssögu hans. Sá sem vill kenna öðrum verður fyrst að sýna fram á að hann hafi í raun upplifað það sem hann er að læra og skilið það sem hann er að segja með reynslu.

Ævintýri lífsins: Hvað það er

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Masoud

Lífið er mesta ævintýri sem hægt er að ímynda sér. Þó að sum líf skorti spennu og spennu, eru önnur full af ótrúlegum raunum. Ég heyrði um mann sem reyndi sjálfsmorð meira en þrjátíu sinnum og í hvert skipti kom eitthvað í veg fyrir að hann myndi binda enda á líf sitt. Ímyndaðu þér hversu dásamlegt það væri að vita um líf allra manna sem hafa lifað á jörðinni, þeirra sem eru látnir og þeirra sem eiga eftir að koma! Öll reynsla mannkynsins er skráð í geimminninu: minni Guðs, og hvílík undursamleg minning það er! Það er erfitt að skilja alvitrandi meðvitund, en að þekkja hinn alvitrandi anda er mesta ævintýri sem til er.

Staðreyndir eru raunverulegri, stöðugri og efnismeiri en ímyndunaraflið, en uppruni þeirra er allar hugmyndir í huga Guðs. Allt frumeindaefni er einnig innlimaðar guðlegar hugmyndir sem hægt er að leysa upp aftur í hugmyndir og síðan innlima aftur í hluti. Menn hafa einnig getu til að ímynda sér hugmyndir, en ímyndunaraflið þeirra er ekki nógu sterkt til að innlima þær. Ef ímyndunaraflið þeirra væri nógu sterkt gætu þeir skapað hluti á þessari jörð. Menn búa yfir sama sköpunarkrafti og Guð notaði til að innlima hugrænar sköpunarverk sín í heiminum. En það er orðið ómögulegt fyrir menn að innlima hugmyndir sínar í hluti vegna þess að þeir hafa ekki notað kraft hugans sem Guð hefur gefið þeim eins og þeir ættu.

Þegar við reynum að skilja meðvitund Guðs veltum við fyrir okkur hvernig hann geti munað og skilið allt, því við mælum allt út frá okkar eigin andlegu hæfileikum og skiljum hluti samkvæmt okkar persónulegu reynslu. Þeir sem hafa veikt minni hafa tilhneigingu til að gera ráð fyrir að minni allra annarra sé jafn veikt og þeirra eigið. Hins vegar er til fólk með einstaklega skarpt minni sem getur munað heila bók eins auðveldlega og þú getur munað nokkrar línur. Þeir sem eru gleymnir eiga oft erfitt með að trúa því að einhver

búi yfir móttækilegu minni sem er fært um að geyma og endurheimta upplýsingar með ótrúlegum auðveldum hætti.

Skartgripasmiður man eftir skartgripunum sínum og bókari man eftir tölunum í bókum sínum. Á sama hátt man Guð allt sem hann skapaði í þessum alheimi. Þar sem hann er almáttugur man hann samstundis allt sem hefur gerst í þessum alheimi vegna þess að alger og ótakmörkuð vitund hans er alvitur.

Minni er í sjálfu sér undursamleg hæfileiki og minni mannsins er nátengt máttugu minni Guðs. Til dæmis geturðu ekki munað smáatriði úr hverri einustu kvikmynd sem þú hefur nokkurn tíma séð. En ef ég myndi sýna þér eina af þessum kvikmyndum aftur, myndir þú muna hana samstundis. Þessi helga minning innra með þér er stöðugt að þekkja fyrri reynslu. Um leið og þú sérð upphafssenurnar rifjar þú upp alla söguna og segir: „Ó, ég hef séð þessa mynd áður og ég man hvernig hún endaði."

Hvernig munum við hreyfimyndir svona nákvæmlega þótt við höfum séð þær fyrir mörgum árum? Vegna þess að allir atburðirnir eru skráðir í heilanum. Um leið og þú setur hugnálina á prófunardisk (eða spilar hug-tölvuviðmót) byrjar minnið að sækja prófið aftur.

Kraftur innri minnisins kemur frá Guði og er óskeikulur. Hann gleymir aldrei. Minni venjulegs manns getur ekki geymt allar upplifanir í einu. En hið heilaga, innra minni geymir allt samtímis og að eilífu. Þess vegna er hugmyndin um gott eða veikt minni einungis huglæg skynjun. Maður sannfærir sig um að minni hans sé veikt og því hafi hann veikt minni. Hins vegar er ekki auðvelt að skipta frá þessari trú yfir í andstæðuna. Það krefst mikillar fyrirhafnar að sannfæra sjálfan sig um að minni manns sé í raun birtingarmynd heilags, alminnilegs minnis Guðs.

Mesta mannlega minni er ekkert annað en geisli af algerri meðvitund Guðs, þar sem öll mannleg ævintýri og allar aðrar lífsform og birtingarmyndir eru skráðar.

Sagan um guðlega sköpun er dásamleg og ótrúleg saga! Hvernig skapaði Guð allar verur sem eru til á þessari jörð? Og hvernig vinnur hann handan við slæður og tjöld til að leiða okkur aftur til okkar sanna tilveru með sér? Það er ómögulegt fyrir mannlegt tungumál að hjálpa okkur að veita tæmandi lýsingu á alheimsævintýri sköpunar Guðs og nákvæmum tengslum þess við einstök ævintýri ótal manna.

Við komumst að því að meðalævilengd manns er um sjötíu ár, en meðalævilengd krókódíls er á milli sextíu og hundrað ára. Rauðviðartré getur lifað í tvö þúsund ár. Meðalævilengd úlfalda er á milli fimmtíu og sextíu ár og hests í mesta lagi um þrjátíu og sex ár. Það er því augljóst að einhver vera hefur ákvarðað þessa mismunandi lífslengd. Samt heyrum við af nokkrum miklum jógum sem lifðu í hundruð ára. Einn þeirra er hinn mikli Babaji, sem er þekktur fyrir að hafa lifað í aldir meðan hann var enn á lífi í líkama sínum og naut fullkominnar æsku. Trilanga Swami lifði einnig í næstum þrjár aldir: hann fæddist árið 1601 og lést árið 1881 (sumir segja jafnvel að hann hafi lifað í meira en þrjár aldir!). Auk ótrúlegs lífslíkurs var hann frægur fyrir kraftaverk sín. Hann vó um 130 kíló, jafnvel þótt hann borðaði sjaldan. Hann hugleiddi oft dögum saman, sat krossfætt á vatni Gangesfljóts eða var stundum falinn í langan tíma undir öldunum. Hann sást oft liggja nakinn og hreyfingarlaus í brennandi sólinni á brennandi klettunum. Venjuleg vanvirðing hans fyrir náttúrulögmálum var... stöðug áminning til allra sem sáu hann um að sameining við guðlega meðvitund er æðsta lögmál allra

Eins og fram kemur í *sjálfsævisögu Yogi* gátu hinir miklu dýrlingar, sem vöknuðu af draumi um geimblekkingu eða

sjónhverfingu og gerðu sér grein fyrir því að alheimurinn er einungis hugmynd í guðdómlegum huga, gert hvað sem þeim sýnist við líkamann, vitandi að hann er ekkert annað en einbeittur eða frosinn kraftur. Þótt náttúruvísindamenn skilji nú efni sem ekkert annað en takmörkuð virkni, höfðu hinir fullkomlega upplýstu meistarar stigið mikilvæg skref í að stjórna efninu, færst frá kenningu til framkvæmdar.

Vissulega er veruleikinn undursamlegri en ímyndunaraflið. Við getum ímyndað okkur að við réttar aðstæður, ef engin sóun verður á lífsorku eða sæðisvökva, og með réttri næringu og heilbrigðri hugsun, geti mannslíkaminn viðhaldist endalaust. Sæðisvökvinn inniheldur einbeitt lífsorku; ef hann er ekki sóaður helst þessi kraftur í dvala og hægt er að nota hann til að efla líkamlega, andlega og tilfinningalega heilsu, sem og vitsmunalega sköpun og andlegan vöxt.

Athugasemd til þýðandans: Í þessum kafla segir forseti Abu Ali Ibn Sina:

Borðaðu eina máltíð á dag og forðastu að borða áður en fyrri máltíðin er melt.

Varðveittu sæðið þitt eins mikið og þú getur, því það er lífsins vatn sem hellt er í móðurkviði.

Álagið á líkamann er gríðarlegt. Þegar mús er föst í gildru slær hjartað hennar miklu hraðar en venjulega. Á sama hátt slær hjartað þegar einstaklingur getur ekki greitt reikningana sína! Og þannig tekur sálfræðilegt álag sinn toll! Það eru líka aðrar tegundir streitu. Rannsóknarstofutilraunir hafa sýnt að útrýming hávaða í borgum gæti að meðaltali aukið líf borgaranna um tíu ár. Samt lifum við í ótrúlegum heimi. Þeir sem hafa það eina markmið í lífinu að borða, drekka, sofa og njóta góðs af því hafa litla möguleika á að skilja undur mannlegrar tilveru.

Ævintýrið hefst með þeirri baráttu sem sálin stendur frammi fyrir við að komast inn í legið við getnað. Í plánetu- eða eterheiminum keppast milljónir sálna við að snúa aftur til Jarðar með því að fara inn í frjóvgaðar frumur þar sem sæði og egg sameinast á meðgöngu. Hvort sem sál er heilög eða syndug, og nema hún hafi náð fullkomnu frelsi, þá er sterk löngun til að endurfæðast á jörðinni. Við getnað blikkar ljós í eterhimninum og sálin fer inn í hann einfaldlega vegna sameiningar sæðis og eggs. Mannkynið hefur átt erfitt með að komast inn í legið vegna þess að svo margar sálir keppast um inngöngu. Þeir sem hafa tekist það eru þú, ég og við öll. Og það hefur ekki verið auðveldur sigur!

Vissulega eru margar dvalarstaði hjá Guði. Hærri og lægri eterísk svið, sem samanstanda af gegnsæju ljósi og lífsorku, eru himinninn (eða helvíti) sem sálir fara til eftir dauða efnislíkamans. Dvalartími þeirra þar er fyrirfram ákveðinn samkvæmt karma þeirra. Svo lengi sem einstaklingur hefur óuppfylltar efnislegar langanir eða jarðneskt karma (afleiðingar fyrri gjörða sem ekki hafa verið tæmdar) verður hann að snúa aftur til jarðneskrar holdgunar til að halda áfram þroska sínum á leiðinni til Guðs.

Eftir að hafa gengið inn í móðurkvið veltir sálin fyrir sér: „Hvað hef ég gert? Ég var frjáls um langan tíma, leyst frá hinum fjötruðu og takmörkuðu mannslíkama, hreyfði mig auðveldlega og áreynslulaust á eterplaninu í björtum líkama, og nú er ég föst aftur í efnislegu formi.“

Samt venst hann smám saman þessum nýju aðstæðum á níu mánuðunum í móðurkviði. Þetta er refsingin: níu mánaða dvöl í myrkri klefa þar sem hann verður að anda í gegnum aðra manneskju og fá fæðu og blóð með því að reiða sig á blóðrásarkerfi annarrar manneskju. Andi hans og ástand er háð öðrum og hann hrópar til Guðs: „Leysið mig úr þessu fangelsi! Ég sé ekki, ég heyri ekki, ég er bundinn.“

Ef til er helvíti eða hreinsunareldur, þá eru það þessir níu mánuðir í líkama móðurinnar: algjört hjálparleysi í myrkri, bundið við einn punkt eins og tré, með hverfulum minningum um fortíðina, fylgt eftir af svefntímabilum. Og þegar þessar minningar koma aftur dansar fóstrið og leggur mikla áherslu á líkama móðurinnar. Ég hef fært meðvitund mína yfir í þessi fyrirburaástand og ég veit hvað ég er að segja.

Svefn og vöku fóstursins í líkama móðurinnar eru ekki háð svefni hennar og vöku. Sjálfviljugar hreyfingar fóstursins stafa af minningu sálarinnar um fortíð sína. Þannig hreyfist það órólega í móðurkviði þar til þreyta yfirbugar það og það sofnar. Að því loknu vaknar það stutta stund og hreyfir sig aftur. Það finnur fyrir hungri og seður það með næringu sem berst með blóði móðurinnar.

Nýfædda barnið heyrir, að einhverju leyti, titring hjartsláttar og blóðrásar móðurinnar og þessi hljóð gera það meðvitað um líkama sinn og kynda undir þrá þess eftir frelsun. Þannig er fyrsta ævintýri sálarinnar barátta milli tveggja hugmynda: löngunarinnar til að snúa aftur til jarðar í mannsmynd og löngunarinnar til að losna við mannsmyndina sem heldur sálinni niðri.

Skel mannssálarinnar (líkaminn) byrjar eins og fiskur með fíngerðan hala. Þessi mynd þróast síðan í dýrsform sem er vafin í móðurkviði. Eins og áður hefur komið fram koma upp minningar frá fyrri lífum sem valda því að fóstrið hreyfir sig lítillega. Baráttan magnast þegar fóstrið þróast í mannsform í líkama móðurinnar og sálin hrópar: „Slepptu mér út!“ Þegar viljinn verður mjög sterkur fæðist barnið. Fyrirburar (fæddir eftir meðgöngu innan við 37 vikna) eru sálir með sterkan vilja og mikla þrjósku. Þau vilja ekki vera í líkama móðurinnar í níu mánuði og því fæðast þau fyrr en venjulega.

Ungbarnið kemur grátandi í þennan heim vegna þess að, eins og vitrir og fróðir menn segja, man sálin fyrri holdgun sína og vill ekki snúa aftur til jarðar til að þola ýmsar tegundir mannlegrar baráttu á ný.

Þunga „þaa“ hljóðið festist við það, þannig að það varð staður milli kennileita og undirgefinna rústa

Hún grætur þegar hún minnist loforða sem gefin voru í helgidóminum, tár sem renna og hætta ekki.

Varðandi þessar minningar er einnig til sú bænastelling þar sem fóstrið kreppir hendur sínar áður en það kemur í heiminn eins og það sé að biðja: „Ég bið þig, Drottinn, að gefa mér ekki aðra jarðneska fæðingu“

Lífeðlisfræðileg skýring á gráti nýfædds barns er sú að lungun verða að opnast til að hefja öndun og fyrsta grát barnsins er tilraun til að virkja lungun og hefja lífsanda. Þegar barn fæðist hefst öndun og sálin, sem var í nánast dvala, verður lifandi vera með sjálfstætt líf. Margir telja ranglega að sálin komi inn í líkamann við fæðingu, en ef sálin væri ekki þegar til staðar hefði líkaminn ekki myndast úr litlu upprunalegu frumunum. Ef sálin yfirgæfi fóstrið fyrir fæðingu myndi barnið fæðast andvana.

Mannslíkaminn er samsettur úr sextán grunnefnum, studdir og viðhaldnir af nítján gegnsæjum orkuefnum sem tákna kjarna eterlíkamans sem býr í efnislegu mannsformi. Þessi eterlíkami er uppspretta hreyfingar og virkni í efnislíkamanum. Nítján frumefni reikistjarnanna eru vitsmunaleg, tilfinningaleg og lífsnauðsynleg. Nítján frumefnin eru greind, sjálfið (egó), tilfinning, birt hugur (skynjunarvitund), fimm þekkingartæki sem samsvara sjón, heyrn, lykt, bragði og snertingu, fimm verkfæri sem samsvara vitsmunalegum æxlunarhæfileikum, útskilnaði, tali, göngu og handavinnu, og fimm verkfæri lífsorkunnar

sem eru búin getu til að framkvæma líkamsstarfsemi eins og kristöllun, upptöku (að taka upp fæðu eftir meltingu), úrgangslosun, efnaskipti (umbreyta fæðu í lifandi efni eða nota hana til að veita orku) og blóðrás. Þessi gegnsæja skel reikistjarnunnar úr nítján frumefnum helst eftir að efnislíkaminn, sem samanstendur af sextán grófum frumefnum, hverfur. Öll þessi frumefni er hægt að umbreyta í hreina vitund með því að iðka háþróaða jógatækni.

Þegar barn fæðist blikka augu þess við ljóssýn, það heyrir hljóð, lyktar, smakkar og andar. Hljóð virðast eðlileg og það áttar sig á því að það lifir í efnislíkama á ný. Fyrri mótspyrna þess gegn fæðingu hverfur við fyrsta andardrætti þess. Þegar sú blekking grípur um sig að „tilvist“ sé háð líkamanum og önduninni, laðast það að efnisheiminum og venst honum smám saman.

Með tímanum leggur barnið mikla áherslu á að stjórna líkama sínum. Hversu oft sérðu það veifa höndum og fótleggjum í loftinu og reyna að aðlagast líkamlegu formi sínu? Þetta er stýrt af undirmeðvitundinni, í gegnum minningu sálarinnar um fortíð sína. Minningin er alltaf til staðar. Menn óttast ósjálfrátt dauðann vegna þess að þeir muna hversu oft þeir hafa upplifað hann, rétt eins og þeir óttast sársauka vegna þess að þeir hafa þjáðst svo mikið áður.

Þegar barn vex upp í smábarn verður það fyrir áhrifum frá foreldrum sínum og ættingjum. Allir vilja að það sé öðruvísi, þar á meðal óþekkir jafnaldrar þeirra sem vilja líka að það sé eins og það og aðlagi sig að hegðun sinni og gjörðum! Í miðri þessum átökum finnur barnið fyrir miklum þrýstingi. Hins vegar segja ung börn sem njóta mikils frelsis síðar með eftirsjá: „Ég vildi óska að foreldrar mínir hefðu sagt mér frá skaðlegum afleiðingum hegðunar minnar; ef þau hefðu gert það, þá væri ég kannski betur sett núna.“

Margar eru þær sálfræðilegu og tilfinningalegu baráttur sem einstaklingur verður að þola áður en hann nær fullorðinsaldri. Á þessu stigi verða skynfærin virkari og unglingurinn tekur þátt í mikilli innri baráttu. Þessi barátta við skynfærin er umtalsverð og endanlegur sigur ungs fólks er sigur þeirra yfir eðlishvötum sínum og hemlun óheftra langana sinna.

Það er dásamlegt að vera á lífi, en margir kraftar bíða eftir að tortíma okkur. Ævintýri með rándýrum í Afríku er ekkert í samanburði við ævintýri lífsins sjálfs. Og ekkert ævintýri í sögunni nær því í ánægju og spennu. Þökk sé skynseminni vita mennirnir hvernig á að vernda sig fyrir villidýrum, en þeir vita ekki hvernig á að vernda sig fyrir eigin slæmum venjum og skaðlegum afleiðingum þeirra. Versti óvinur mannsins er hann sjálfur. Meira en nokkur óvinur, meira en banvænar bakteríur, eyðileggjandi sprengjur eða önnur ógn, ætti maður að óttast sjálfan sig þegar maður hefur rangt fyrir sér. Þegar maður lifir í algjörri fáfræði um andlegt eðli sitt og leyfir slæmum venjum sínum að stjórna sér, verður maður sinn eigin óvinur. Besta leiðin til að vinna þessa lífsbaráttu er að vingast við sjálfan sig. Andlega þróaða sjálfið er vinur mannsins, en óþróaða sjálfið er óvinur hans.

Það er auðvelt að ímynda sér að við værum að fara að kanna óþekkt og óbyggð land. Ef við værum að fara með skipi, ættum við að taka björgunarbát með okkur svo að ef skipið sökk gætum við notað bátinn til að bjarga okkur. En í mörgum lífsreynslum leka björgunarbátarnir okkar þrátt fyrir að við höfum gripið til allra varúðarráðstafana.

Í frumskógi sem iðar af rándýrum er hægt að gera varúðarráðstafanir gegn þessum dýrum, en að sigrast á lúmskum, lævísum hættum er miklu erfiðara. Hvernig er hægt að vernda sig gegn milljónum sýkla sem umlykja okkur

stöðugt? Við höldum að við séum örugg þegar við gerum varúðarráðstafanir gegn hættum sem við sjáum og heyrum, en varnir okkar eru ófullnægjandi til að vernda okkur gegn sýklum. Í blóðrásinni berjast hvít blóðkorn stöðugt við þessar sýkla. Lyf deyfa þær aðeins. Hvít blóðkorn eru hermennirnir sem takast á við þær og eyða þeim. Ef blóðið þitt er veikt munu þessir „hermenn“ ekki geta hjálpað þér. Í lungum margra einstaklinga sem virðast öruggir leynast grimmir berklabakteríur, tilbúnir að ráðast á hýsil sinn og eyða honum. Náttúran myndar verndarhjúp til að verjast þessum sýklaárásum, en áhrif þeirrar hindrunar munu ekki vara lengi ef líkaminn getur ekki staðist. Þessi barátta heldur áfram í ósýnilegum frumskógi lífsins innra með okkur. Ef þú skoðaðir matinn þinn undir smásjá myndirðu ekki smakka hann. Sýklar gæða sér á honum og þú gleypir hann allan! Jafnvel vatnið sem þú drekkur er fullt af þessum lifandi lífverum. Það er enginn grænmetisæta í heiminum því allir neyta milljóna sýkla á hverjum degi. Munu menn þá hætta að borða?

Til að sigla örugglega um lífsins skóg verður maður að útbúa sig með viðeigandi vopnum og vera vel þjálfaður hermaður. Þeir sem ekki vita rétta leiðina til að verja sig missa fljótt lífið. En vitur maður, sem er viðbúinn öllum hugsanlegum atburðum – veikindum, mótsögnum í hugsunum, slæmum venjum, hörðum örlögum og óhagstæðum karma – mun sigra í þessu ævintýri, sem krefst varúðar, árvekni og ákveðinna aðferða og stefnu sem gera okkur kleift að horfast í augu við og sigrast á innri óvinum okkar, sem eru miklu ógnvænlegri og ákveðnari en nokkur utanaðkomandi óvinur.

Þegar við höldum áfram lífsferð okkar lærum við betri leiðir til að sigrast á kvillum og orsökum líkamlegra, sálfræðilegra, siðferðilegra og andlegra sjúkdóma okkar. Þegar við höfum friðsamlega sigrast á líkamlegum kvillum og sálfræðilegri baráttu getum við sagt að lífið hafi sannarlega

verið dásamlegt ævintýri. En það er óskynsamlegt að segja að lífið sé ljúft áður en sannur sigur hefur náðst. Nema einstaklingur nái lokastigum og sál hans frelsist í Guði er lífið ekki búið fyrir hann. Hann verður að stíga upp í anda og þá mun lokakafli ævintýrisins ljúka.

Þegar einstaklingur sér einhvern annan þjást, þakkar hann Guði fyrir að vera ekki að ganga í gegnum þá tilteknu reynslu. En hver veit, það gæti verið hans röð næst. Möguleikarnir á að skaða líkamann eru óteljandi, svo maður verður að vera vakandi og viðbúinn öllum hugsanlegum atvikum og óvæntum uppákomum.

Vísindamaðurinn segir: „Borðaðu hollan og næringarríkan mat og fylgdu heilbrigðisleiðbeiningum til að vernda þig gegn sýklum.“ Stjórnmálamaðurinn segir: „Verið hugrakkir hermenn til að vernda ykkur og land ykkar gegn óvinum ykkar.“

Við lifum sannarlega í undarlegum heimi. Jafnvel mæður, fyrirmyndir ástar, blíðu og fórnar, eru þjálfaðar til að drepa börn annarra. Hvílíkt hræðilegt! En stundum færir stríð gott; það sviptir okkur hugleysi okkar og viljaleysi.

Skógar og frumskógar lífsins iða af óvinum: sjúkdómum, fátækt, þjáningum, slæmum venjum og villandi löngunum. Það eru líka ótal aðrir hlutir sem þarf að hafa í huga og reglur sem þarf að fylgja, svo mikið að lífið verður óbærilegt ef við reynum að hafa þetta allt í huga okkar. Flækjustig eru orðin yfirþyrmandi á öllum sviðum lífsins og fólk virðist vera undir eins konar dáleiðslu. Þess vegna er kominn tími til að mannkynið reyni mismunandi aðferðir og virkja óendanlega krafta og möguleika hugans.

Guð hefur gefið okkur ótrúlega vernd: hugann. Hann er öflugri en vélbyssur, rafmagn, eiturgas eða önnur lyf. Þennan huga verður að næra og styrkja. Mikilvægur hluti af

ævintýrum lífsins felst í því að stjórna huganum og halda honum agaðri og í sátt við Guð ávallt. Þetta eitt og sér er ein af leyndarmálunum að farsælu og hamingjusömu lífi.

Þótt menn noti líkamlegar aðferðir og leiðir til lækninga ættu þeir ekki að treysta á þessar aðferðir heldur á mátt Guðs á bak við þá. Við verðum að biðja Guð að veita okkur skilning og viljastyrk svo að við reiðum okkur ekki á læknisfræði heldur á hann og fyrst og fremst á kraft hugans.

Mannkyni hefur ekki verið kennt hvernig á að ná því sálfræðilega ástandi sem næst með því að þjálfa hugann og samræma hann Guði með hugleiðslu. Hins vegar verður hugurinn að vera undir fullri stjórn áður en þú reynir að afneita efnisheiminum og líkamlegum lækningum hans. Þangað til þú nærð þessu er best að taka rökrétt skref til að hjálpa líkamanum. Þegar einstaklingur getur gripið logandi glóð án þess að brenna sig getur hann afneitað efnisheiminum og lýst því yfir að hugurinn sé allt. Annars er efnið til og verður að meðhöndla það samkvæmt lögmálum þess á rökréttan og hagnýtan hátt.

Guð hefur einnig gefið okkur ósigrandi vopn sem við getum sigrast á öllum sorgum og sársauka með: vopn viskunnar, sem við öðlumst í sátt við Guð. Auðveldasta leiðin til að sigrast á veikindum, vonbrigðum og óheppni er að vera í stöðugri sátt við skapara okkar.

Fólk er eins og ung börn í lífsins frumskógi, neydd til að læra af eigin raunum og þrengingum, hrasa í gegnum gryfjur veikinda og slæmra venja. Við verðum að leita hjálpar ítrekað og leitast við að samræma hugsanir okkar og gjörðir við Guð og óbreytanleg lögmál hans.

Þegar heimurinn myrknar fyrir augum þínum og erfiðleikar lífsins yfirbuga þig, mundu þá að Guð er nálægur og finndu þig öruggan og öruggan í vígi nærveru hans. Þrátt

fyrir baráttu þína á lífsins vegum og að þú verðir fyrir alls kyns skaðlegum áhrifum, mundu þá að þau eru ekki ætluð til að tortíma þér, heldur til að prófa trú þína og vekja sofandi styrk þinn. Við verðum að halda áfram í baráttu lífsins og horfast í augu við allt illt sem umlykur okkur, rífa það niður og sigra það með alhliða krafti guðlegrar nærveru innra með okkur. Og að lokum lífsins ævintýra munum við segja: Ó Drottinn, það var erfitt að halda fast í hugrekkið og halda áfram baráttunni til enda, en styrkurinn sem þú veittir okkur var meiri en ótti okkar, og þökk sé þessum miklu kröftum sigruðum við og gerðum okkur grein fyrir því að við erum sköpuð í þinni guðdómlegu mynd. Þú ert Drottinn alheimsins og alls staðar nærverandi, svo hvað óttumst við og hverjum óttumst við, svo lengi sem þú ert með okkur?

Um leið og einstaklingur áttar sig á því að hann er orðinn manneskja margfaldast óttinn og það virðist engin undankomuleið vera. Sama hvaða varúðarráðstafanir hann tekur, þá eru glufur eftir sem mistök geta smogið inn um. Það er engin sönn ró nema í Guði og enginn friður án hans. Hvort sem við erum í frumskógum Afríku, á vígvöllunum eða í kjarki örbirgðar og fátæktar, verðum við að hvísla að Guði: Ég er undir vernd ósigrandi nærveru þinnar, ó Drottinn! Ég sækist fram á fremstu víglínu lífsins og ég finn að ég er undir vernd þinni og umhyggju!

Það er engin önnur leið til öryggis og öryggis. Notaðu skynsemi og rökfræði í öllu sem þú gerir og treystu Guði að fullu. Guð ber umhyggju fyrir öllum sem bera umhyggju fyrir honum og virða lög hans og hann tekur á móti öllum sem snúa sér til hans af hjarta og sálu, úthellir yfir þá blessun sinni og tryggir að þeir fái stöðuga og ótruflaða næringu.

Margir hafa fallið í veikindi og orðið fórnarlömb slæmra venja, ófærir um að komast upp úr þeim. Það ætti ekki að segja að það sé engin leið að losna úr gildrunum sem lífið

setur í allar áttir. Þær raunir og þrengingar sem einstaklingur stendur frammi fyrir eru tímabundnar og eru háðar ákveðni hans og vilja til að sigrast á þeim hver af annarri. Mistök í ákveðinn tíma þýðir ekki ósigur í lífsins baráttu. Sá sem tekst á við og sigrar staðfestir stöðugt fyrir sjálfum sér að hann sé sterkari en aðstæður og óttist ekkert svo lengi sem hann er með Guði og Guð er með honum, og skilur innst inni að líf og dauði eru tvö mismunandi meðvitundarstig.

Guð skapaði allt til að prófa okkur og opinbera ódauðleika sálarinnar í okkur. Þetta er ævintýri lífsins og eini tilgangur þess. Ævintýri hvers manns er einstakt og hann verður að vera tilbúinn að takast á við allar áskoranir heilsu, huga og anda með skilningi, viljastyrk og trú á Guð, vitandi að sál þeirra deyr ekki, sama hvað gerist við líkamann. Sannarlega getur ekkert vopn – ekkert vopn yfir höfuð – eyðilagt þá sál. Hvorki eldur né vatn getur brennt hana, því hún er ímynd hins eina Guðs.

Það er dásamlegt að átta sig á því að dauðinn er ekki endirinn, því með þessari vitneskju öðlumst við sálrænan styrk og frelsi frá blekkingum. Þegar sjúkdómur herjar á líkamann og líkaminn hættir að starfa, telur sálin sig dauðan, en Guð snertir hann og fullvissar hann um að hann sé enn á lífi. Hermaður á vígvellinum, sem lenti í sprengju eða sprengjubrotum, hrópar: „Ég er dauður, Guð minn!“ En Guð svarar: „Auðvitað ekki! Ertu ekki að tala við mig? Ekkert getur eyðilagt þig. Þú ert ódauðleg sál og þú ert bara að dreyma að þú sért dáin.“ Þá áttar sálin sig á því að reynslan af því að fara frá líkamanum í gegnum dauðann er ekki eins skelfileg og hún er oft lýst. Takmörkuð vitund um tilvist sálarinnar í líkamanum er ábyrg fyrir þeirri trú að missir líkamans sé endir alls, en í raun er sálin lifandi og deyr ekki vegna þess að hún er ímynd hins lifandi og eilífa Guðs.

Sannir jógarar eru færir um að stjórna huga sínum undir öllum kringumstæðum. Þegar leitandi nær þessu stigi verður hann frjáls og áttar sig á því að lífið er heilagt ævintýri. Spámenn og mikilmenni hafa sýnt fram á þennan sannleika, því ekkert gat skaðað stóru og hreinu sálir þeirra. Þeir upplifðu guðdómlega ást til fulls og sú ást er spennandi og varanlegasti þátturinn í ævintýri lífsins.

Mannleg ást er merkingarlaus nema hún sé rótgróin í skilyrðislausri ást Guðs. Ungur maður og kona geta orðið ástfangin og síðan hatruð. Mannleg ást er ófullkomin og bundin mörgum skilyrðum, en guðleg ást er fullkomin og endalaus.

Þetta ævintýri lífsins verður aðeins fullkomið þegar einstaklingur sigrast á hættum og mistökum með eingöngu viljastyrk og vitsmunum, rétt eins og hinir miklu gerðu. Þá munu þeir líta um öxl og segja: „Þessar raunir voru erfiðar og hættulegar og ég féll næstum, en nú er ég öruggur með sjálfan mig eftir að Guð opnaði augu mín og veitti mér heilaga þekkingu.“

Við getum sagt að lífið sé dásamlegt ævintýri þegar Guð segir okkur loksins: „Öllum þessum hræðilegu, bitru raunum er lokið, ég er með þér að eilífu og ekkert getur framar skaðað þig.“

Mannlegur hugur styrkist með því að takast á við sjúkdóma og erfiðleika, sigrast á erfiðleikum einum á fætur öðrum. Það sem veikir hugann er hans versti óvinur, og það sem styrkir hann er hans örugga griðastaður. Fyrirlítið erfiðleikana og óheppnina sem á vegi ykkar verða.

(Með orðum Abu al-Qasim al-Shabbi):

Ég mun lifa þrátt fyrir veikindi og óvini, eins og örn á háum tindi

Ég horfi á skínandi sólina, hæðist að skýjunum, rigningunni og stormunum

Guð hefur sýnt mér að þetta líf er bara draumur. Þegar þú vaknar í Guði munt þú muna það sem hverfulan draum um gleði og sorgir, ekkert meira.

Og þá munt þú vita að þú ert ódauðlegur um alla eilífð í hinum eina og eina Guði

Friður sé með þér

Andleg næring

Allt mun líða undir lok og hverfa, og Guð einn er eilífi fasti og öruggt athvarf frá öllum þeim grimmilegu stormum .og fellibyljum sem blása yfir heiminn

***

Fljótandi mannleg vinátta er ekki skilyrðislaus og oft menguð af eigingirni, því þegar eiginhagsmunir hverfa, þá hverfur ástin líka. Andleg vinátta og einlæg, einlæg ást innprenta hins vegar í okkur tilfinningu um sameiginlega ábyrgð á að hlúa að þeirri vináttu og varðveita hreinleika hennar. Þegar við reynum að skilja einhvern getum við ekki gert það sem pirrar þá, og þegar við reynum ekki að skilja .þá, þá er eindrægni einfaldlega ekki til staðar

***

Sá dagur mun koma að ég kveð þennan heim, en svo lengi sem ég er á þessari jörð, felst mesta gleði mín í að tala við þá sem treysta mér um undur Guðs og auka þrá þeirra

eftir því guðdómlega ljósi sem hefur veitt mér huggun, frelsi .og öryggi

:Sjálfsstaðfestingar

Ég get aðeins lokið öllum skyldum mínum með því að fá styrk minn lánaðan frá Guði. Þess vegna er fyrsta löngun mín að þóknast honum. Guð er fyrsta ástin í hjarta mínu, mesta .von sálar minnar og endanlegt markmið vilja míns og huga

***

Sannleikurinn okkar – sálin – er ódauðlegur. Við erum til og tilvist okkar er eilíf. Aldan kemur að ströndinni og snýr síðan aftur til hafsins án þess að glata sjálfri sér; heldur verður hún eitt með hafinu eða hún getur snúið aftur [til .strandarinnar] í formi annarrar bylgju

***

Ef vírar í rafmagnstæki slitna getur sérfræðingur skipt þeim út. En þegar taugavefur skemmist vegna mikillar ertingar missa taugarnar virkni sína og hver getur skipt þeim út? Þess vegna verður að gæta fyllstu varúðar þegar kemur að dýrmætu taugakerfinu, því það endurnýjar sig innan frá og ef það skemmist er ekki hægt að gera við það eða skipta .því út fyrir annað tæki

***

Nemendurnir voru að njóta lautarferðar með kennara :sínum, Paramhansa, úti í náttúrunni og hann sagði við þá

Það er dásamlegt að finna fyrir friði og vera ríkur af hamingju! Guð vill að við lifum einföldu lífi og upplifum .andlega gleði

***

Rétt eins og maður vaknar af óþægilegri martröð og áttar sig á því að það sem hann sá var ekkert annað en

draumur, þá hvetur guðleg meðvitund mann til að vakna af martröð svefns og ruglings til nýrrar meðvitundar og traustsskilnings á merkingu og tilgangi lífsins.

Ef við viljum upplifa dögun andlegrar vakningar og verða vitni að ljósum vissunnar, verðum við að hlusta á innri röddina og bregðast við hvatningu hennar.

Við verðum að fjarlægja af veginum steina blekkingarinnar og kletta fáfræðinnar sem hindra ferðalag sálarinnar og hindra för hennar. Við verðum að banka með hendi löngunarinnar á dyr vakningar úr dvala sinnuleysisins, svo að við getum andað að okkur gola sælu og fært himneska rafmagn í hverja einustu hugsun okkar, hverja einustu tilfinningu okkar og hverja einustu athöfn okkar.

***

Sönn hamingja fæst ekki nema góðar langanir sigri slæmar og nema viljinn beinist í rétta átt að uppsprettu sannleikans og uppsprettu alls góðs sem til er.

***

Sönn vinátta er meiri en allur auður. Ef þú getur verið sannur vinur fólks, munt þú finna Guð.

***

Guð er uppspretta visku og geislandi innblásturs sem streymir yfir góðar sálir. Hann er himneskur ilmur sem streymir frá reykelsiskerfum kærleiksríkra hjartna. Hann er mesta gleðin sem fyllir sálina heilaga alsælu.

***

Drottinn, ég bið þig að upplýsa sál mína svo að ég geti skilið hinn endanlega sannleika. Ég mun sjá þig, Drottinn, opinberaðan í náttúrunni - í blómum, trjám og öllu fallegu. Með djúpri andlegri íhugun mun ég opna friðarhliðin á víðum vegu og leggja mig fram um að bæta líf mitt svo að ég geti betur skilið sanna merkingu þess.

***

Þegar ég er með öðrum er ég fullkomlega til staðar og finn mikla gleði í samskiptum við þá, og þegar ég er ein njót

ég sömu gleði. Og þegar ég vinn, vinn ég af allri minni orku
.og vilja og ég finn fyrir vaxandi hamingju

Við verðum að vinna af einlægri löngun og innri gleði,
annars missum við lífskraftinn og getum ekki endurnýjað
orkuna. Við verðum líka alltaf að vera einlæg og rækta
einlægni ásamt viljastyrk okkar, því með einlægni getum við
.unnið í meiri sátt við aðra

***

Syrgðu ekki ást sem þú hefur misst, hvort sem er vegna
dauða eða vegna óstöðugs og síbreytilegs eðlis
mannkynsins. Ástin sjálf er aldrei sannarlega týnd eða dauð,
heldur tímabundið falin fyrir þér, svo að þú gætir í stöðugri
leit þinni að henni uppgötvað sanna kjarna hennar. Og ástin
mun halda áfram að fela sig tímabundið þar til þú finnur
hana að lokum í formi hins guðdómlega ástkæra sem býr í
.djúpustu kaflum sálar þinnar

***

Maður ætti ekki að lifa dag eftir dag í sama óþægilega
sálfræðilega ástandinu. Ef maður biður einlæglega og
treystir því að Guð veiti það sem hann biður um, mun hann
.hljóta blessun Guðs og hjálp

Ef djúpstæð slæm venja er til staðar er hægt að raska
henni og fjarlægja hana með því að mynda mótsagnakennda
og andstæða hugsunarvenju og virkja hana þar til eitraða
.venjan er óvirkjuð

Maður verður að fullvissa sjálfan sig um að hann muni
breytast til batnaðar og að hann verði sterkur þrátt fyrir
.einhverja veikleika sem hann þjáist af nú þegar

Um leið og einstaklingur ákveður að gera jákvæða
breytingu, mun honum líða eins og hann sé orðinn önnur
manneskja og sú tilfinning mun færa honum gnægð af
.lífsorku og innri gleði

***

Stundum opinberar Guð sig elskendum sínum sem mikið
.ljós, geimrödd, óendanleg gleði eða ást af mikilli sætleika

Eða sem skilningur, viska og þekking
Ljós þess teygir sig og breiðist út eins og geimvængir um eilífðina, og stundum sé ég þessa jörð sem draum í hjarta .þess ljóss
Og þannig áttaði ég mig á því að heimurinn er draumur

***

Sama hversu ósammála þið og sannir vinir ykkar eruð, þá er alltaf skilningur og samskipti á milli ykkar. Slík vinátta byggist á gagnkvæmri virðingu og skiptir ykkur miklu máli. Vinátta byggð á kærleika Guðs er eina sambandið sem er .ætlað að endast

***

Hægt er að skynja gleðilegan ljóma andans með því að beina athyglinni inn á við. Þetta er hægt að ná með því að nota hugann til að njóta fallegra hugsana í huldu ríki andans, .sem býr djúpt í sjálfinu

***

Eftir allt sem maður áorkar á þessari jörð virðist lífið innantómt, því að lokum verður maður að yfirgefa allt. Dagur mun koma þegar maður verður aðskilinn frá öllum efnislegum eignum sínum. Fólk öfundar auðmenn fyrir auð sinn og völd, en þeir munu líka yfirgefa allt og aðeins verk .þeirra munu fylgja þeim frá þessari jörð

***

Einn lærisveinnanna mistókst í andlegri reynslu og byrjaði að kenna sjálfum sér um með eftirsjá og beiskju. :Kennarinn, Paramhansa, sagði við hann

Líttu ekki á sjálfan þig sem syndara, því ef þú gerir það, þá saurgar þú guðdómlega meðvitundina í þér. Hvers vegna tengir þú þig við veikleika þína? Í staðinn staðfestu þennan sannleika fyrir sjálfum þér: „Ég er nálægt Guði og hann :elskar mig.“ Biddu til hans

Guð minn, hvort sem ég er vanþakklátur eða góður, þá„ “.er ég þinn. Vek minnningu mína og þrá eftir þér, ó Drottinn

***

Vitri maðurinn Paramahansa sagði, eftir að hafa talað :við hrokafullan gest sem talaði óhóflega um sjálfan sig

Regn guðlegrar miskunnar safnast ekki saman á háum„ tindum drambsins, heldur rennur auðveldlega niður í dali “.auðmýktarinnar

***

Þessi jörð er eins og stórt hús sem hýsir eina alþjóðlega fjölskyldu, þar sem sólin veitir henni hlýju, tunglið lýsir hana upp og sömu stjörnurnar prýða hana. Meðlimir hennar anda að sér sama loftinu, borða sama matinn og drekka sama vatnið. Allir mannlegir líkamar eru viðkvæmir fyrir sársauka og meiðslum. Það er ein hugsun á bak við öll tungumál og eitt mannlegt eðli á bak við öll þjóðareinkenni og eiginleika .allra þjóða

***

Drottinn, lát mig finna nærveru þína í hverju sem ég tek mér. Hjálpaðu mér að reka burt skugga óttans sem skyggir á ljós leiðsagnar þinnar. Og lát blóm þráar minnar blómstra í .garði hjartans míns þegar ég bíð eftir dögun komu þinnar

***

Ég les bænir mínar á rósakrans þráar minnar, perlur .hennar bundnar með þræði guðlegrar ástar

Elsku Guð minn, gerðu mig að næturgala lífsins sem syngur fyrir þig hinar sætustu lög. Leyfðu mér að skapa úr .draumum mínum um þig og þrá minni eftir þér

Stigi sem ég klifra upp til að ná til þín

Í öldulaga lífsins stöðuvatni sé ég þitt alheimslíf, ég sárbæni þig að leiða ár langana minna, sem renna um eyðimörk erfiðleikanna, svo að þær blandist við þitt .alheimshaf

***

Synd er allt sem gerir mann óméðvitaðan um Guð og
.áhugalausan um hann
***

Ég er skjálfandi döggdropi þinn á laufblaði lífs og dauða,
.sem rennur að guðdómlegu hafi þínu sem hefur enga strönd
Ég er eins og reikandi döggdropi þinn, loksins á leiðinni
.aftur til himneskra heimkynna
Ég er dropi af eilífri dögg þinni sem dansar á
krónublöðum fortíðar, nútíðar og framtíðar
Ég er dropi af dögg þinni, drukkinn af ást, svíf örugglega
yfir lauf jarðneskra freistinga til að blandast við hreint, óspillt
vatn visku þinnar. Ég vil ekki glata sjálfum mér, heldur frekar
stækka óendanlega með því að sameinast þínu víðáttumikla
hafi. Já, ég vil vera dropi af dögg þinni, sýpaður af hverri
.vöru sem þyrstir eftir Guði
***

Guð skilur þig þegar allir aðrir misskilja þig. Hann er sá
kærleiksríki sem annast þig af blíðu og er alltaf
samúðarfullur gagnvart þér. Aðrir sýna þér ástúð sína í
stuttan tíma og yfirgefa þig síðan. En Guð yfirgefur þig aldrei
.né yfirgefur þig
***

Viljastyrkur breytir hugsun í orku og þeir sem ná
ótrúlegum árangri eru óhagganlegir einstaklingar. Þegar
einstaklingur ræktar viljastyrk sinn lætur hann ekki undan
erfiðum aðstæðum, sama hversu miklir erfiðleikarnir eru,
heldur staðfestir hann stöðugt fyrir sjálfum sér að hann muni
.ekki tapa í lífsins baráttu
***

Einn af hrokafullu rökhyggjumönnum reyndi að rugla
meistarann Paramahansa í ríminu á meðan hann var að
ræða flókin heimspekileg málefni, svo meistarinn sagði
“.brosandi: „Sannleikurinn hræðist aldrei spurningar

Kennarinn sagði: „Það er ómögulegt fyrir Guð að yfirgefa okkur eða yfirgefa okkur. Hann vinnur í leyni á allan hátt til “.að hjálpa okkur og flýta fyrir andlegum framförum okkar

***

Mikið fólk áorkar öllu með einbeitingarkrafti sem Guð veitir, krafti sem hægt er að rækta með hugleiðslu. Þegar við notum þennan einbeitta guðdómlega kraft getum við náð .árangri og þroskað líkama, huga og anda

***

Austurlenskt fólk er að jafnaði andlega sinnað. Það lítur heimspekilega á lífið og ræktar meðfædda tilhneigingu sína til íhugunar. Hins vegar eyða margir Austurlenskt fólk frítíma sínum í iðjuleysi og leti í stað þess að stunda andlega þekkingu, en samt sem áður búa þeir yfir aukinni andlegri .meðvitund

***

Þegar maður lokar augunum heldur maður að allur þessi heimur sé ekkert annað en vandræði og eymd, en þegar maður opnar auga viskunnar og viðheldur ró sinni og jafnvægi, mun maður njóta þessa heims eins og maður sé að .horfa á skemmtilega kvikmynd

***

:Til að byrja að hugleiða

Sittu kyrr, með beinn hrygg og hyldu augnlokin þín fyrir órólegum augum. Haltu þeim kyrrum. Losaðu hugann við tilfinninguna fyrir massa líkamans og slakaðu á taugunum sem tengjast þungum vöðvum og beinum. Gleymdu hugmyndinni um að bera og færa þéttan knippi af beinum .sem eru bundin í gróft hold

Slakaðu á, frelsaðu hugann frá meðvitundinni um líkamlega byrði. Hugsaðu ekki um líkamlega þyngd þína, heldur finndu að sál þín er frelsuð frá þeim varanlega eiginleika að vera þung. Láttu hugsanir þínar svífa upp,

niður, til vinstri og hægri, út í óendanleikann eða hvert sem .þú þráir

Finndu og hugleiddu andlega frelsun þína frá líkamanum. Dreymdu, lifðu og finndu þessa upplyftingu. Þegar þú situr kyrr í kyrrstöðu mun þetta frelsi stöðugt og .stöðugt aukast

Lokaðu augnlokum þínum og stöðvaðu dansa kynferðislegrar freistingar. Láttu hugann sökkva niður að óendanlegri uppsprettu hjartans. Haltu huganum uppteknum af hjartanu, sem flæðir af lífsnauðu blóði, og haltu athyglinni strekktri á strengjum þess þar til þú finnur taktfastan sláttur .þess. Með hverju takti skaltu finna máttugan púls lífsins

Ímyndaðu þér sama alheimslífið banka á dyr hjartna .milljóna manna og milljarða annarra vera

Óendanleg hjartsláttur þinn kunngjörir blíðlega nærveru óendanlegs máttar handan hliða þekkingar þinnar. Mjúkir :púlsar hins umlykjandi lífs hvísla að þér

Taktu ekki aðeins á móti rýrum straumi lífs míns,„ heldur víkkaðu út umfang skynfæranna þinna og láttu mig sökkva blóði þínu, líkama, huga, skilningarvitum og sál í púls “.alheimslífs míns

***

Við ættum alltaf að hugsa um hvað við ætlum að gera .og hvaða áhrif það mun hafa á okkur

Að bregðast við hvötum og eðlishvöt er ekki frelsi, því ófullnægjandi afleiðingar misráðinna athafna eru fjötrar. Það sem greindarskyn okkar segir okkur að sé gott og hafi skynsamlegar afleiðingar ætti að gera, því það færir ánægju og frelsi. Þessi skynsamlega leiðsögn leiðir til gæfu og .blessunar

***

Þegar lærisveinninn áttar sig á því að hann er í sátt við Guð, fagnar hann í anda og hrópar gleðilega: „Ó, Drottinn, ég “.hef ekkert í heiminum fundið dásamlegra og sætara en þig

***

Vindurinn leikur sér
Og tréð andvarpar
Og sólin brosir
Og áin sveiflast
Og jörðin skiptir um svarta stjörnuhjúp sinn
Í glitrandi gullnum ljósaklæðum
Og náttúran elskar að sýna fegurð sína
Að breyta litum gleðilegra árstíðanna
Og gurglandi straumurinn reynir alltaf
Að stama um djúpstæða hugsun innblásna af sálinni
Og fuglarnir þrá að syngja og kveina
Með óþekktum hlutum að gróa í hjarta hennar
En maðurinn hefur hæfileikann
Að tala mælskt og skýrt, og með nýjum merkingum
Um Meistara Alheimsins
alls staðar nálægur
Sem hinar verurnar gátu ekki gert
Varðandi að upplýsa það og tilkynna nærveru sína
***

Kennarinn Paramhansa fann það nauðsynlegt að aga einn nemendanna fyrir alvarleg mistök og sagði síðar :andvarpandi

Hversu ég þrái að hafa áhrif á aðra með kærleika„ einum saman, því hjarta mitt brýtur og verkir þegar ég kemst að því að það er engin leið til að forðast að þjálfa þá á “.annan hátt

***

Í helgidómi hugleiðslunnar kveiki ég á tveimur kertum: kerti dögunar og kerti vakningar minnar. Undurfagrar kransar brennandi þráar minnar umlykja fætur alhliða nærveru þinnar. Ilmur ástar þinnar, sem blómstrar í potti hjarta míns, gegnsýrir hvert horn lífs míns. Skuggar ótta minna og blekkinga eru horfnir við eina geislun ljóss þíns, ó Guð, sem hefur vakið mig að eilífu af draumum þessarar hverfulu tilveru. Með stöðugri árvekni og brennandi augum

mun ég stara án afláts á óendanlega andlit þitt, hugleiða !einstaka og sífellt nærverandi svipbrigði þess

***

Þegar reiði eða hatur nær tökum á fólki, tileinkar það sér óheilbrigðan eðlishvöt. Sá sem er gagntekinn af reiði missir stjórn á tilfinningum sínum og getur skaðað aðra. Þess vegna er það mistök að leyfa ofbeldisfullum tilfinningum að stjórna gjörðum sínum, því það fangar mann í klefa hörðs skaps og skaðlegra tilhneiginga, sem eru uppspretta alls þunglyndis og sálfræðilegrar vanlíðunar. Til að losna við þessi óþægilegu hugarástand verður maður að leysa upp þessar tilfinningar og geðshræringar sem eru svo nátengdar líkamlegri meðvitund. Hugleiðsla [þ.e. að snúa sér til Guðs af hjarta, sál .og huga] er leiðin

***

:Staðfestingar

Ég mun gæta hugsana minna og orða svo að aðeins það sem er fagurt og satt stafi frá þeim. Ég mun halda áfram í fullkominni trú á Guð, vitandi að kraftur hans flæðir í gegnum mig, að alnærvera hans umlykur mig og að .umhyggja hans vakir yfir mér

Drottinn, ég hef brotið gegn slæðum efnisins og fundið ást þína, og ég geri mér nú grein fyrir því að ég er farartæki til að tjá hugann og andlega fegurð. Ég mun helga allan minn .kraft og hæfileika því að opinbera guðdómlegan vilja þinn

Alltaf þegar ég hugsa til þín rís upp brennandi þrá innra með mér, hrærir við tilfinningum mínum og streymir frá hjarta mínu til hverrar frumu veru minnar, fyllir það guðdómlegri kærleika. Dýpsta þrá mín er að ná til kjarna veru þinnar og njóta nærveru þinnar. Skyndilega opnast dyr sálar minnar og ó, sú gleði sem gagntekur mig við sjónina af !geislandi ljósi þínu

***

Með því að sameinast þér, ó alheimsandi andi, mun ég verða sjálf púls alheimslífsins. Ég mun synda í hafi sálna og

dansa á öldum helgra mannlegra tilfinninga, úthella öllum blessaðri gleði. Ég mun leysa úr læðingi alheimsstraum af .háleitum vonum

Ég mun vera öll tárin sem felld eru í samúð með öðrum, ég mun vera nærverandi í gullinni þögn dýrlinganna og blómstrandi vonum rósrauðra huga, ó trúr veitandi óska! Þegar eilífur neisti minn blandast óendanlegu ljósi þínu, mun .ég glitra í hverju auga

***

Á sumardögum lífsins safna ég nektar tilfinninganna úr sætum blómum dyggðarinnar sem blómstra í görðum góðhjartaðra sálna og geymi í hjarta mínu eimaða kjarna turnhárar basilíku fyrirgefningarinnar, fínlega ilmandi knappa auðmýktarinnar og sjaldgæf, blíð lótusblóm hugsunarinnar. Og þegar kaldir snjóar vetrarreynslna og sársaukafullur sársauki jarðneskrar aðskilnaðar þeysir um mig, leita ég hlýju og huggunar í nektarinum sem geymdur er í frumu hjartans míns. Í þeirri frumu, blessuð af nærveru þinni, finn ég oft guðdómlegu býfluguna sjúga sætleika aldraðra þráa .minna og ég finn ró, gleði og huggun

***

Að hafa efnislegan auð án innri friðar er eins og að deyja úr þorsta við sund í vatni. Ef forðast verður efnislegan skort verður að fyrirlíta andlega fátækt, því hún er rót allra mannlegra sársauka og þjáninga. Auðugir foreldrar sem skilja eftir mikla peninga handa börnum sínum kæfa oft sálrænan vöxt þeirra og hindra þroska þeirra og hamingju, .sem er háð þeirra eigin viðleitni

:Í tilefni af Brosdaginum

Á erfiðri stundu heyrði ég rödd þína, alheimsmóðir mín, hvísla: „Sól verndar minnar skín jafnt á björtustu og dimmustu stundir þínar. Hafðu ekki áhyggjur, barn mitt, heldur trúðu og brostu! Láttu græðandi ljós mitt skína í gegnum gegnsæ bros þín. Með því að vera hamingjusöm, “!barn mitt, gerir þú mig hamingjusama og fullnægir mér

***

,Ó, Drottinn

Andvar innblásturs þíns hafa rekið öll ský frá sjóndeildarhring hugans míns, sem nú birtist hreinn og tær. Með hreinsuðum augum sé ég þig alls staðar einan. Geislar blessaðrar sólar þinnar brjótast inn í djúp veru minnar og .með hungri aldanna nærist ég af blessuðu ljósi þínu

***

:Kennarinn Paramahansa sagði við hóp lærisveina

Þegar þú kafnar djúpt í guðdómlega meðvitund með„ andlegu auga, munt þú sjá fjórðu víddina glóa af undrum innri heimsins. Það er erfitt að ná því ástandi, en hvílíkt dásamlegt og gleðilegt ástand það er! Vertu ekki ánægður með að öðlast frið í hugleiðslu þinni, heldur þráðu af öllu “.hjarta frið Guðs og þyrstu eftir sælu hans

***

Það sem heimurinn þarfnast er bróðurkærleikur, eining, jafnrétti og hjarta fullt af kærleika til Guðs og hlýðni við siðalögmál hans. Vandræði og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklingsins um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum stað og tíma. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og verkum sem hann hefur sagt, sem hafa fest rætur í jarðvegi meðvitundarinnar, sprottið upp í plöntu og borið ávöxt sem endurspeglar eðli þessara .hugsana og gjörða

***

Musterið sem Guð elskar er musteri kyrrðar, friðar, kærleika og fegurðar, og hver sem kemur inn í það musteri .mun umlykjast andlegri ró og snerta guðdómlega nærveru

***

Maður ætti að taka þátt í uppbyggilegum athöfnum til að bæta sjálfan sig og gagnast öðrum, og hver sem vill þekkja Guð ætti að reyna að gera gott og hjálpa öðrum eins .mikið og mögulegt er daglega

***

Ytri hegðun endurspeglar innra líf einstaklingsins. Ytri munaður getur ekki fært hamingju, því hamingjan er háð því hversu vel einstaklingur stjórnar sjálfum sér og lífsstefnu .sinni

***

Þegar ég vakna á hverjum morgni set ég mér jákvæð áramótaheit og lofa sjálfum mér að framkvæma þau. Síðan fer ég yfir þessi áramótaheit yfir daginn og hvet mig til að framkvæma þau. Þegar ég kemst að því að ég hef náð því sem ég lofaði sjálfum mér, finn ég fyrir sigri. Slíkar sjálfsákveðnar skuldbindingar skerpa ákveðni og styrkja viljastyrk; annars gæti einstaklingur fundið sig hrífðan af ólgusömum tilfinningum og stjórnast af neikvæðum .tilfinningum

***

Vinátta ætti að byrja heima. Ef þú finnur einhvern í fjölskyldunni sem er sérstaklega samhæfur þér, ræktaðu þá vináttu fyrst. Ef þú laðast síðan að einhverjum sem þú þekkir sem hefur svipuð gildi, ræktaðu þá vináttu. Útrýma ætti öllum eigingjörnum löngunum og persónulegum .útreikningum og styrkja vináttubönd við gott fólk

***

Þeir sem elska Guð eru mínir sannir bræður og systur. Ég hef samúð með fáfróðum og forðast félagsskap hrokafullra, en ég finn til nálægðar við þá sem elska Guð og .hef ánægju af að eiga samskipti við þá

Guðdómleg ást er ekki hægt að lýsa, en hana er hægt að upplifa þegar hjartað er hreinsað og þrá eftir hinum alheimsástkæra magnast. Þegar hugur og skilningarvit beinast að Guði, flæðir andleg gleði ríkulega frá uppsprettu .hjartans

***

Djúpt í hjarta mínu hef ég reist þér leyndan hásæti. Kerti gleði minnar eru dauflega kveikt í eftirvæntingu eftir komu .þinni og þau munu skína bjartar þegar þú birtist

***

Að láta undan dapurlegu skapi er hægur dauði, en að reyna að vera glaður og bjartsýnn á hverjum degi þrátt fyrir .allar erfiðleika og erfiðleika er ný andleg fæðing

Þegar þú finnur Guð munt þú upplifa sanna og varanlega ánægju. Mannleg vinátta getur slitnað og slitnað, en Guð mun aldrei yfirgefa þig. Jafnvel þótt allir aðrir yfirgefi þig, ef Guð er með þér, þá átt þú allt í þessu lífi og hefur unnið þér .inn mesta og ríkulegasta hlutdeild

***

Meistari Paramahansa sagði við einn þeirra sem efaðist :um möguleikann á að sjá guðlegt ljós

“Ef þú efast, þá sérðu ekki; ef þú sérð, þá efastðu ekki„

Hann sagði við hóp nemenda sem voru að fresta :hlutunum

Þið verðið að skipuleggja líf ykkar og stjórna tíma„ ykkar. Guð skapaði reglu; sólin rís til sólseturs og stjörnurnar “.glitra til dögunar

***

Oftast talar fólk og hegðar sér eftir eigin sjónarhorni og sér sjaldan eða reynir að sjá hlutina frá sjónarhóli annars. Ef tveir einstaklingar lenda í rifrildi sem þróast í rifrildi og síðan slagsmál, þá er sökin hjá báðum, óháð því hver byrjaði rifrildið. Þeir sem hafa innsæi og visku nálgast málin rökrétt, .skynsamlega og með skilningi

***

Ég mun rísa í dögun og vekja sofandi ást mína, svo að hún megi hrærast í ljósi sannrar hollustu við Guð friðarins í sál minni. Ó Drottinn, í ósýnilegu musteri byggðu úr flintesti hollustu, taktu við auðmjúkum fórnum hjarta míns, .endurnýjaðar daglega í bæn

***

Verndaðu þig í vígi viskunnar, mesta griðastaðurinn.
Fullkominn skilningur mun leiða þig á stað þar sem ekkert
.getur skaðað þig
***
:Kennarinn Paramahansa sagði við hóp lærisveina
Iðrun þýðir ekki bara að sjá eftir mistökum, heldur að„
forðast að gera þau aftur. Þegar þú iðrast sannarlega
ákveður þú að yfirgefa illskuna án þess að snúa aftur til
hennar. Hjartað er hart og mýkist ekki auðveldlega. Mýktu
það með bæn og ákall og guðleg blessun mun koma yfir
“.þig
***
Við sjáum oft fyrirvinnu eða framfærendur í
fjölskyldunni, hvort sem það eru feður eða synir, og í sumum
samfélögum mæður eða dætur, sem sýna einræðishneigð
vegna þess að þeim finnst þær vera í stöðu sem veitir þeim
.rétt til að stjórna og þröngva skoðunum sínum upp á aðra
Þessir smáræðislegu einræðisherrar mega ekki leysa úr
læðingi reiði sína yfir fjölskyldumeðlimi sína, sem þurfa á
þeim að halda og eru háðir þeim, því ef þeir gera það munu
.þeir missa virðingu og virðingu ástvina sinna
***
Að segja að einhver sé veikgeðja frá fæðingu og geti
ekki orðið sterkur er röng fullyrðing, þar sem möguleiki er á
að slíkur einstaklingur geti orðið mikill og áorkað
.stórkostlegum hlutum á öllum sviðum lífsins

Þegar einstaklingur er fær um að láta aðra finna fyrir ást
hans og góðum ásetningi, mun ást hans stækka og blandast
.við alheimsástina sem flæðir í öllum hjörtum
***
Í ró sálarinnar og í lundi huglægrar einbeitingar og
vaxandi þráar er enginn endir á guðdómlegri ást og

blessaður er sá sem finnur hina blessuðu nærveru og .smakkar á hunangssegari einingar

***

:bæn

Drottinn, gef mér traust saklausra barna á þér og algjöra hollustu við þig. Blessa mig svo að ég geti fundið nálægð þína á bak við bænir mínar, upplifað nærveru þína í öllum tilfinningum mínum og áttað mig á því að upplýst viska þín .heldur uppi skilningi mínum og þekkingu

***

Eftir að kennarinn Paramhansa hrósaði einum :nemendanna bætti hann við

Þegar þér er sagt að þú sért góður, ættirðu ekki að„ hætta að keppast við að verða enn betri en þú ert. Stöðugar framfarir þínar munu færa þér og ástvinum þínum ".hamingju

***

Ef leiðtogar samtímans væru upplýstir og ynnu saman gætu þeir útrýmt stríði og fátækt innan fárra ára. Aðeins andleg vitund (tilfinning um guðlega nærveru) getur bjargað heiminum og án hennar er ekki hægt að ná friði. Mannkynið verður að byrja á sjálfu sér því tíminn er of dýrmætur til að sóa og það er skylda mannkynsins að gegna hlutverki sínu í .að koma Guðsríki á jörðina

***

Vinátta er alheims andleg aðdráttarafl sem bindur sálir saman með böndum guðlegrar kærleika og færir þær nær hver annarri, þannig að hjörtu slökkva þorsta sinn og sálir fagna því að smakka himneska kærleika sem streymir um .mannlegar leiðir

***

Sá sem ræktar kærleika sinn til Guðs og styrkir samband sitt við hann á tímum hamingju og velgengni mun finna Guð nálægt sér þegar hann þarfnast hans, en sá sem frestar hlutum og hefur engan áhuga á að styrkja það samband mun þurfa að takast á við raunir sínar einn síns liðs þar til hann er fær um - með visku og algjörri undirgefni - að finna hinn .æðsta félaga

***

Allur heimurinn er að drukkna í hafi ruglings og taps vegna óseðjandi og óslökkvandi græðgi. Græðgi og ágirnd ala á stríðum. Hinn sanni hetja er sá sem sigrar sjálfan sig í lífsins baráttu. Peningar, frægð, girnd og allt sem stangast á .við þessa meginreglu eru skaðleg friði okkar og hamingju

***

Guð birtist í ró sálarinnar og við finnum nærveru hans í gegnum yfirþyrmandi gleði, svo að andlegar óskir okkar .uppfyllast og þrár okkar og kærleikur nái markmiði sínu

***

Nema andleg þekking sé þróuð á þann hátt að hún sé samsíða framþróun náttúruvísinda og tækninýjunga, munu einstaklingar og þjóðir týnast í völundarhúsi eymdar og .eyðileggingar

***

Guð vill að við komum til hans og kynnumst honum, en flestir eru ófúsir. Þegar heimurinn hins vegar myrkvast fyrir augum þeirra og þeir falla í gildrur vandamála eða verða fórnarlömb veikinda, þá flýta þeir sér að sárbæna hann og .biðja um hjálp hans

***

Margir hika við að leita Guðs og trúa því að ef þeir gera það muni lífið verða dapurlegt, án gleði og fegurðar. En hið gagnstæða er satt. Sú hreina hamingja sem ég upplifi í fullkomnu samræmi við Guð er ólýsanleg; ég lifi í andlegri

gleði dag og nótt. Þessi gleði er blessun Guðs og að þekkja
.Guð þýðir frelsun frá eymd og tilfinningu um frið og ánægju

***

Lykilorðið fyrir flesta í þessu lífi er „ég“. Þeir sem eru andlega sinnaðir og hafa tilhneigingu til að hugsa um aðra eins mikið og þeir hugsa um sjálfa sig. Þeir sem hugsa aðeins um sjálfa sig valda yfir sig fjandskap og gremju þeirra sem eru í kringum þá. En þeir sem hugsa um tilfinningar og hagsmuni annarra komast að því að aðrir hugsa um þá og
.taka tillit til tilfinninga þeirra

Ef hundrað manns eru í bæ og hver og einn reynir að taka frá hinum, þá mun hver og einn eiga níutíu og níu óvini. En ef hver og einn reynir að hjálpa hinum, þá mun hver og
.einn eiga níutíu og níu vini

Ég lifði þannig og tapaði engu með því að gefa öðrum. Reyndar kom allt sem ég gaf til baka til mín margfaldað með náð Guðs. Nú þrái ég ekkert því það sem ég bý djúpt innra með mér er stærra og dýrmætara en nokkuð sem heimurinn getur boðið. Það sem maður leitar í raun og veru er hamingja, og þegar hamingjan er náð hverfur þörfin fyrir
.aðstæðurnar sem leiða til hennar

***

Þegar þú sendir góðar fyrirætlanir til annarra, eykst meðvitund þín. Þegar þú hugsar um náungann virkjast hluti af veru þinni ásamt þeirri hugsun. En að hugsa ein og sér er ekki nóg; við verðum að vera tilbúin að koma hugsunum okkar í framkvæmd. Óeigingirni færir iðkendum sínum margar blessanir og mikla hamingju, því með óeigingirni varðveitir maður sína eigin hamingju. Markmið mitt er að gera aðra hamingjusama því hamingja mín er sprottin af
.hamingju þeirra

***

Hugsunin er uppspretta allra vandamála og uppspretta hamingjunnar. Maðurinn er sterkari en allar upplifanir hans vegna þess að Guð hefur gefið honum mátt til að stjórna huga sínum og líkama og hugur hans ætti ekki að vera .eitraður af neikvæðum hugsunum

***

Þeir sem eru í sátt við Guð geta sigrast á stærstu og erfiðustu áskorunum lífsins. Og þótt þessi alheimsdraumur geti stundum virst eins og martröð, þá finnum við okkur laus .við þá martröð þegar við erum í sátt við Guð

***

Það er til tegund af bakteríum sem fæðist, fjölgar sér og deyr á aðeins tveimur klukkustundum. Þessi tegund af bakteríum áorkar á einum degi, eða jafnvel skemur, því sem .menn þyrftu að áorka á löngum tíma, kannski áttatíu árum

Sjötíu eða áttatíu árin sem við lifum eru aðeins fljótandi augnablik í eilífðinni. Frá afstæðu sjónarhorni gerist allt sem gerist hjá okkur á svipuðum hraða og það gerist hjá .bakteríunum sem nefndar eru hér að ofan

Þess vegna megum við ekki sóa tíma, né leyfa löngunum og geðshræringum að stjórna okkur, og við verðum einnig að forðast að gera það sem samviska okkar samþykkir ekki. Þegar einstaklingur verður herra yfir sjálfum sér, hugsunum sínum, tilfinningum og gjörðum, mun enginn .eða ekkert geta haft áhrif á hann

***

Lífið liggur í dvala í hrjúfri jörðinni, dreymir um fegurð blómanna og vaknar kröftuglega í dýrum og mannlegri .meðvitund og áttar sig á ótakmörkuðum möguleikum sínum

***

:Hinir vitru segja

Ávöxtur góðra verka sem knúin eru áfram af kærleika til Guðs og dyggð er sátt og hreinleiki. Ávöxtur verka sem knúnar eru áfram af eigingjörnum löngunum og metnaði er

sársauki og þjáning. Ávöxtur illra verka er fáfræði og .heimska

Góðverk færa hamingju, en veraldleg verk sem knúin eru áfram af sjálfselsku leiða til þjáningar og sársauka. Áframhaldandi illverk, hins vegar, eyðileggja getu mannsins .til greiningar og skilnings

Sumir skrifa nafn spekingsins svona: Paramahansa eða Paramahansa Yogananda

Frá botni til topps: Sagan um velgengnisverkefni

Fleiri fyrirlestrar eftir meistara Paramhansa Yogananda

:Á eftirfarandi hlekk

www.swaidayoga.com

Þetta er sönn saga um mann sem var stöðugt að) mistakast, en með því að tileinka sér skapandi hugsun og jákvæða staðfestingu tókst honum að lokum að sigrast á (.ástæðum mistökanna og beisla velgengni sína í eigin þágu

Rétt eins og það er fólk sem er farsælt að eðlisfari, þá er líka fólk sem mistekst vegna vana

Vinur minn og nemandi (S) var misheppnaður frá fæðingu. Það er rétt að hann var greindur, duglegur og ákafur drengur að vinna sér inn peninga, en um leið og hann hugsaði um vinnu eða starfsferil voru misheppnunarþættirnir .umkringdir honum frá upphafi

Dag einn kom hann til mín tómhentur, eltur af .kröfuhöfum, yfirgefinn af vinum, og bað mig ráða

Ég spurði hann um ástæðu vandræða hans og hann :sagði

Herra minn, ég er misheppnaður. Af einhverri ástæðu,„ sem ég veit ekki, um leið og ég byrja í vinnu, missi ég hana og vinnustaðurinn minn verður einnig fyrir skaða. Vinnuveitandinn missir fyrirtæki sitt stuttu eftir að hann réði mig. Þess vegna er ég orðinn hræddur við að leita mér vinnu af ótta við að raska hagsmunum vinnuveitenda sem munu ráða mig. Vegna óstöðugleika míns er ég viss um að ég mun óhjákvæmilega missa vinnuna mína vegna þess að fyrirtækið sem mun ráða mig mun lýsa sig gjaldþrota og loka dyrum sínum og segja mér upp í kjölfarið. Þess vegna hef ég engan rétt til að valda eyðileggingu fyrirtækja annarra einfaldlega “.vegna tengsla minna við þau

Mér tókst að finna honum vinnu hjá litlu fyrirtæki og bað hann að endurtaka eftirfarandi staðhæfingu fyrir sjálfum sér á hverju kvöldi, áður en hann færi að sofa og einnig þegar :hann vaknaði

Dag eftir dag, með hverjum degi, verð ég sífellt farsælli„ “.í starfi mínu

Mánuður leið og (S) varaði mig við: „Herra minn, fyrirtækið sem þú réðir er að verða óstöðugt og staða þess er ekki góð. Ég bið þig að koma mér út úr því áður en það hrynur algjörlega, því ég mun hvort eð er missa vinnuna mína þegar fyrirtækið fer á hausinn. En uppsögn mín núna gæti hlíft fyrirtækinu við óhjákvæmilegum og ógnvænlegum “.örlögum vegna óheppilegra sveiflna minna

Ég hló, gaf engan gaum að því sem (S) sagði, og bað hann í staðinn að halda áfram að leggja áherslu á mál sitt og halda starfinu. Vikum síðar kom hann til mín eitt kvöldið og :sagði andvarpandi

“Það sem ég óttaðist hefur nákvæmlega gerst„

“?Hún spurði hann: „Hvað gerðist

Hann sagði: „Fyrirtækið hrundi, eins og ég sagði þér og “.eins og ég spáði

Ég sagði við hann og mótmælti: „Er það ekki satt að þegar þú varst að fullvissa sjálfan þig um að ‚Dag eftir dag, dag eftir dag, verð ég sífellt farsælli á mínu sviði‘, þá varstu í raun að endurtaka þessi orð eins og páfagaukur? Og að efasemdarkolkrabbi hélt áfram að halda í fellingar heilans á þér svo að þú varst að segja við sjálfan þig: ‚Þú fífl, aðstæður þínar versna sama hversu mikið þú reynir að sannfæra “‘!sjálfan þig um árangur

Hann svaraði: „Já, það er einmitt það sem er í raun að “gerast

ráðlagði honum að losna við titring og þungar (S) neikvæðar hugsanir um leið og þær birtast í huga hans, sérstaklega við endurtekningu jákvæðrar staðfestingar, því meðvitaður hugur getur með staðfastri sannfæringu haft áhrif á undirmeðvitundina, sem aftur, í gegnum segulómunarlögmálið, hefur áhrif á meðvitaða hugann með .krafti vanans

Ég bætti við: „Tíð staðfesting jákvæðra hugsana og venja, þar til þær gegnsýra og festa rætur í undirmeðvitundinni, nægir til að fjarlægja arfgengar eða áunnar undirmeðvitaðar hindranir. Það er engin leið til að ná árangri svo lengi sem hugsanir og tilfinningar um kjarkleysi og gremju eru rótgrónar í meðvitundinni eða undirmeðvitundinni. Meðal skilyrða fyrir árangri eru að búa yfir sköpunarhæfileikum, hagstæðum kringumstæðum og meðfæddum tilhneigingum. Ef þú ert fær um að snerta æðri meðvitund með ótakmörkuðum möguleikum hennar, þá geturðu skapað ný tækifæri til þeirrar velgengni sem þú ert “.enn að forðast og sem þú getur ekki gripið

Og ég gat hjálpað (S) að fá aðra vinnu, stærri en þá fyrstu. En eftir sex mánuði (sem var lengsti tíminn sem vinur okkar vann) sagði hann við mig einn daginn: „Aðstæður fyrirtækisins eru að versna hratt, svo vinsamlegast losnið við “.mig fljótt

Ég gaf áhyggjum hans engan gaum heldur bað hann að halda áfram vinnu sinni. Fáeinum vikum síðar sagði (S) við mig brosandi: „Annað verkið sem þú útvegaðir mér, herra, er “!farið með vindinum

Ég sagði rólega: „Ekki hafa áhyggjur, ég skal finna þér “.aðra vinnu

Hann svaraði: „Jæja, herra minn, svo lengi sem þér takið það að yður að leggja annað fyrirtæki niður vegna tengsla “.minna við eigendur þess, þá hef ég ekkert á móti því

Með þrautseigju fann ég mjög gott starf fyrir (S) hjá stóru fyrirtæki. Ár leið og ekkert gerðist, þótt (S) reyndi í hverri viku að yfirgefa fyrirtækið af ótta við að það yrði .eyðilagt eins og þau fyrri

Að lokum bað ég hann um að fjárfesta peningana sína í eigin fyrirtæki og hann varð hræddur og starði á mig undrandi og sagði: „Er þetta það sem þú ráðleggur mér að gera? Heldurðu ekki að ég muni tapa peningunum sem ég “?hef safnað af mikilli nákvæmni ef ég fjárfesti þá

Hún fullvissaði hann af öryggi: „Þú verður að fjárfesta peningum þínum og orku í gott verkefni, eins og veitingahús á staðnum sem krefst ekki mikillar fjárfestingar, og ég er viss “.um að þér takist það

Innan fárra ára eignaðist (S) margar fasteignir og stór .vöruhús

Þegar hann var sannfærður um velgengni sína, fann hann sig farsælan í öllu sem hann tók sér fyrir hendur. Dag einn sagði hann við mig og hló: „Þökk sé Guði og hjálp þinni hef ég breyst úr misheppnuðum manni í farsælan mann. Ég sigraðist á mistökum og áttaði mig á því að stöðug mistök mín voru í raun vegna skorts á skilningi á skyldu minni. En ég veit ekki hvernig mér tókst að ná árangri eftir að ég “.eyðilagði verk annarra vegna misheppnaðra sveiflna minna

Svo ég útskýrði fyrir honum: „Þú ollir ekki eyðileggingu hagsmunanna sem þú varst að vinna fyrir. Aðdráttaraflslögmálið sem stjórnar fólki, byggt á svipuðum “.titringi, virkar neikvætt eða jákvætt (líkt laðar að líkt)

Meðfæddur galli þinn dró þig að fyrirtækjum sem voru þegar á barmi hruns, og öfugt. Þannig að þú varst misheppnuð, og fyrirtækin voru líka á barmi hruns. Samkvæmt lögmálinu um gagnkvæman aðdráttarafl hrundir þú og þessi fyrirtæki niður hæð hrunsins og hrundir á .klettunum á sama tíma

Siðferði þessarar sögu er að sönn velgengni felst í því að skapa það sem maður þarfnast með viljastyrk með því að vekja óendanlegan kraft æðri meðvitundar. Þennan kraft er hægt að vekja með því að læra rétta leiðina til að hugleiða og hugsa jákvætt og skapandi til að öðlast heilsu, velgengni, .visku og hamingju

Friður sé með þér

Frá þreskivöllum sálarinnar

Veistu af hverju sumir geta ekki fengið
Hvað leitast þau við í lífinu með lögmætum hætti, sama ?hversu mikið þau reyna
Í fyrsta lagi vegna þess að flestir vinna af hálfum áhuga
Þeir nota aðeins tíunda hluta af athygli sinni
Þess vegna hafa þeir ekki vald til að ná árangri

Að auki getur orsökin stafað af röngum aðgerðum
.Þeir frömdu það í fortíðinni og það olli þeim skaða
Með langvinnum tilfellum af gremju og mistökum
En þú þarft aldrei að samþykkja
Takmarkanir og takmarkanir karma
Þú ættir ekki að trúa innst inni að þú
Ófær um að ná markmiðum þínum
Þegar þér mistekst að ná markmiði þínu
Ástæðan liggur oft í því að sannfæra sjálfan sig
Að þú sért ekki fær um að ná því sem þú stefnir að
En þegar þú sannfærir sjálfan þig
Að þú býrð yfir ótakmörkuðum krafti
Þú getur náð mörgum stórkostlegum árangri
Tengsl við Guð breyta meðvitundarsveiflum
Það opnar leiðir hugans sem eru lokaðar af áhyggjum
Of mikil upptekinn af efnislegum hlutum
Það bætir andlegri vídd við hugsun og tilfinningar
.Þar af leiðandi eru fjötrar viljans brotin
Og sjóndeildarhringur frelsis og heilbrigðrar sýnar birtist í sálinni
Þetta er andlegt lögmál sem virkar einmitt í þágu allra .sem nota það
Þegar geislar hugsunarinnar eru einbeittir án þess að dreifast
Mikill máttur Guðs kemur
Og þökk sé þeim krafti
Þú getur náð andlegum, sálfræðilegum og efnislegum árangri
Ég hef dregið úr þeim blessaða krafti
Aftur og aftur í lífi mínu
Og ég veit með vissu að máttur Guðs bregst aldrei
Þú getur gert það sama ef þú vilt
Aðrir kraftar geta hugsanlega skilað einhverjum árangri
Þetta er velgengni sem varir ekki
En þegar hugurinn er hlaðinn guðlegri segulmagni

Mikið ljós mun streyma frá því
Guðleg nærvera er sýnd
Sá sem á sér engan jafningja
Þeir sem vita segja
Guðleg þekking er ekki hægt að öðlast með því að lesa ritningarnar
Ekki með greind og klókindum
Ekki einu sinni með því að kafa djúpt í heimspeki
Það er heldur fyrir guðlega náð að hægt er að smakka .sætleika þessarar þekkingar
Aðeins þeir sem eru hreinhjartaðir velja Guð, og hann .velur þá
Og fyrir náð hans geta þeir séð ljós hans
Heimspekingar og guðfræðingar verða að vita og viðurkenna
Að eðli Guðs sé óendanlegt
Það er ekki hægt að skilja það eða skoða það
Með takmörkuðu sjónsviði þröngsýnilegrar hugsunar
Til að þekkja Guð verðum við að upplifa nærveru hans sjálf
Guð opinberar sig þeim sem elska hann
Sem tilfinning um æðsta andlega sælu
Mannleg meðvitund er yfirþyrmandi
Og það færir með sér ótvíræða staðfestingu á tilvist .æðri sannleika
Umfram það sem kunnugleg mannleg reynsla gerir
Engin rökfræði eða guðfræði getur
Að þetta ótrúlega próf
Vegna þess að andleg reynsla byggist á innri tilfinningum
Og innsæisskynjun á blíðri vídd og geislandi, töfrandi ljósi
Til að öðlast þessa dulrænu upplifun
Guðleg kærleikur er nauðsynlegur
Alvarleg hugleiðing um Guð

Í einveru blessaðrar sálar
Haf sálarinnar er orðið að lítilli bylgju í minni eigin sál
Óslítandi
Og hvort hún birtist á þessu jarðneska sviði
Eða það varð falið eftir dauðann í ríki
alheimsvitundarinnar
Því ég er eilíf, ódauðleg meðvitund
Verndað í faðmi eilífðarinnar og vígi hins æðsta anda
Í dag ætla ég að gera eitthvað gagnlegt fyrir aðra
Ég mun gera það sem ég get fyrir þá hungruðu
Ég er öruggur og öruggur á bak við veggi friðsællar
samvisku minnar
Gamla myrkrið hefur verið brunnið burt
Ég hef bara áhuga á deginum í dag
Ég er neisti af ljósi hins mesta góðs
Og ég vil vera leiðarljós
Fyrir sálirnar sem skipin sukku og brotnuðu
Í hafi sorganna
Í dag finn ég Guð í friðarskjálfta
Sem snertir strengi hjartans míns, í sátt við alheimsást
Og á hásæti rólegra, kyrrlátra hugsana
Megi Guð friðarins blessa verk mitt og gera málefni mín
.auðveld
Í dag mun ég leiðbeina bræðrum mínum og systrum
Að Friðarhliðinu
Leiðir til musteris Guðs
Ég mun vinna að því að hugga syrgjandi
Og sálir þeirra eru ánægðar
Og ég mun þjóta að sjóndeildarhring frelsisins
Með því að gefast upp á öllum takmörkunum
Og halda fast í löngunina til að nálgast Guð
Sem vekur hugleiðingu um meistaraverk sín
Og til ríkis ástar minnar
Ég mun bjóða fólki af öllum kynþáttum og þjóðerni
Svo að þau geti komið og búið hjá mér

Í ljóma guðlegrar kærleika
Austurlenskar fjársjóðir
Austur-Vestur tímarit
Gullnu tækifærin
Lífið er þess virði að lifa því
Það býður upp á gullin tækifæri til að kynnast sjálfum sér
Að endurnýja meðvitund sína og skilgreina sinn stað á tilverukortinu
Og vinna að því að ná tilgangi tilvistar sinnar
Þessi þekking örvar hugann og líkamann
Og fyllir hjartað af orkubylgju
Hann flæðir yfir af gleði og hoppar af gleði
Þetta er það sem skapari mannkynsins vill fyrir mannkynið
Sumir telja að lífið sé fullt af leiðindum og þreytu
Margir eru leiðir og uppgefin
En leiðindi þýða að týna sjálfum sér
Fyrir tengingu og samskipti við lífsbjörgunardeildina
Til að gera lífið ánægjulegt
Maður verður að fjarlægja og útrýma hindrunum
Sem stendur á milli hans og lífrænnar einingar hans við lífið
Ef þú myndir snúa hugsunum þínum aftur til bernskunnar
Kannski mundirðu eftir því að þú varst þá
Full af endurnýjaðri orku og gleði
Þú hafðir sterka löngun til að flytja
Hoppa, leika og gera margt annað
Þú varst þá nýkominn úr himneska heiminum
Og í beinu samhengi við kjarna lífsins
Og samskiptaleiðirnar milli þín og lífsins
Mikil slétt og skilvirk afköst
Vegna þess að þú færðir með þér vitund um einfaldleika
Gleði, hamingja og andleg ferskleiki

Þegar hún náði fullorðinsárum
Þú tapaðir töluverðri upphæð
Frá þeim orkum og tilfinningum
En öðru hvoru
Kunnuglegar hugsanir koma til þín
Og þráarvindar blása á þig
Það vekur upp einhverjar minningarglampa
Frá fjarlægri fortíð
Þegar þú vaknar að morgni eftir djúpan og rólegan svefn
Þér líður vel og ert hamingjusöm/ur
Þangað til truflanir daglegs lífs herja á þig
Það tekur stærstan hluta meðvitundar þinnar
Og það verður raunverulegra og áríðandi en annað
Þrátt fyrir alla erfiðleika, mótsagnir og gremju
Maður verður að vinna í að eiga samskipti við sjálfan sig
Ríkur af óteljandi fjársjóðum
Þetta er það sem gerir lífið hamingjusamt og dýrlegt
Ódýrar hugmyndir og aðgerðir ættu að forðast
Og ekki festast í smáatriðum veraldlegs lífs
Því þegar það hefur fest sig í sessi í meðvitundinni
Það festist við heilafrumur
Þangað til friður og sátt eru horfin úr sálinni
Og með þeim, fágaðar hugmyndir og hreinar framtíðarsýnir
Þess vegna er nauðsynlegt að losna við þessar .ósamhæfðu orkur
Frá hugsun og útskúfun óvingjarnlegra tilfinninga úr hjartanu
Svo að ljósgeislarnir nái til þeirra
Straumar heilsu, orkuhleðslu og blessunar
Ótrúleg líma
Innblásin af kenningum meistara Paramhansa
Hugmyndir eru eins og leirstykki sem hægt er að móta í teninga eða sæslöngur, en með hörku eins og flint

Sérhver einstaklingur hefur möguleika á að vera grafari .lífs síns og myndhöggvari örlaga sinna

Leyfðu honum að taka handfylli af þessu frábæra mauki og búa til stórkostlegt listaverk úr því, og hann mun öðlast .gnægð af hamingju

Erfitt er að beina eldingum um geiminn og beina þeim í .víra til að lýsa upp heimili og götur, en þetta hefur tekist

Það er ekki auðvelt að kalla fram og safna ósýnilegum kröftum alheimsins í kerfi. Það verndar mannkynið fyrir gildrum og skýlir því fyrir illu, ef það er mögulegt. Þrátt fyrir tilvist og mátt hins illa er ljósið einnig til, og hið góða er sterkara og varanlegra en hið illa vegna þess að það er stutt af eilífum og varanlegum sannleika, sem er sterkasta aflið í .alheiminum og mun að lokum sigra

Að einbeita sér að jákvæðum, velviljaðum hugsunum þýðir að skapa virka tengingu, eða móta skýra rás, milli hugans og uppsprettu alheims jákvæðni, sem er góðvildin sjálf. Því meira sem maður hugsar um góðvild, því meira dragast titringar hennar inn í huga og líkama. Þessar titringar hafa mátt til að breyta mörgum sálfræðilegum og líkamlegum ástöndum og eru svo öflugar að þær fjarlægja sjálfkrafa ósamræmi sem eru ekki í samræmi við .sálfræðilega og líkamlega gerð einstaklingsins

Þegar einstaklingur segir: „Ég er þreyttur“ verður þreytutilfinningin sterk vegna þess að hún er viðurkennd, sem takmarkar virkni og hindrar orkuflæði. Hins vegar, ef viðkomandi segir: „Ég þarf hvíld“, opnar viðkomandi sig fyrir lífsnauðsynlegum straumum sem hressa bæði huga og líkama og getur jafnvel upplifað orkuskot á stuttum .hvíldartíma

Hægt er að forðast gremju, sem veldur óþægilegu sálrænu ástandi, með því að einbeita sér ekki að henni, rifja upp ánægjulega upplifun eða hugsa um fólk sem þú elskar, treystir og líður vel með, en samt vera viss um að gremja er

eins og hverfult sumarský, sama hversu þétt og ógnvænlegt .það kann að virðast

Ekki ætti að hunsa eða vanmeta þær erfiðu aðstæður sem einstaklingur gengur í gegnum. Þess í stað verður að takast á við þessar aðstæður á raunsæjan og skynsamlegan hátt með því að leita árangursríkra leiða til að losa um takið .og draga úr áhrifum þeirra

Þetta þýðir ekki að hætta við þjónustu meðferðaraðila sem veita fjölmarga og verðmæta þjónustu með sérþekkingu sinni og háþróaðri vísindalegri aðferðum; heldur hjálpar jákvæð hugsun til við að sá fræjum lækninga í líkamanum og .verður þannig ein af meðferðaraðferðunum

Á sama hátt, í stað þess að segja „ég er veikur“, ætti áherslan að vera á þörfina fyrir lækningu. Þetta viðhorf gerir hugann og líkamann móttækilegri fyrir lækningaaðferðum og orku, opnar svitaholur eða rásir sem þessi orka þarf til að flæða inn í frumur og vefi, lagar óheilbrigðar og rangar aðstæður og endurstillir viðkvæma vélbúnað líkamans. Þannig mun einstaklingur sem er vanur tíðum köstum veikleika og þreytu uppgötva, með tímanum, að jákvæð hugsun hjálpar til við að draga úr fjölda þessara einkenna, sem leiðir til tilfinningar um endurnýjaðan styrk og mikla .vellíðan, með hjálp Guðs, læknis allra kvillna og sjúkdóma

Uppskera hatursins

Nasi og Zakir hötuðu hvort annað og rifrildi þeirra hófust þegar þeir voru ungir nemendur í skóla og þegar þeir uxu úr grasi jókst fjandskapur þeirra og þeir urðu keppinautar í .skósölunni

Einu sinni kepptust þau um hönd stúlku og þar sem Nasi var örlítið sterkari en Zakir barði hann hann illa og missti meðvitund. Þegar Zakir komst til meðvitundar fylltist hann .skömm, eftirsjá og viðbjóði yfir því sem hafði gerst

Árum síðar ákvað Zakir að flytja til borgar til að vinna og .búa

Nasi hafði gleymt því sem hafði gerst, en Zakir gat ekki eytt úr minni sínu auðmýkingunni og skömmina sem Nasi hafði valdið honum. Engu að síður hélt hann áfram að endurtaka og staðfesta fyrir sjálfum sér: Ég mun fyrirgefa .Nasi og ég mun ekki minnast móðgunar hans gegn mér

En eftir nokkra mánuði áttaði Zakir sig á því að á meðan hann lýsti daglegum fyrirgefningarorðum sínum þráði hann innst inni hefnd og beið eftir tækifæri til að slá til baka og .svala hefndarþorsta sínum

Eftir smá stund fann Nasi undarlega togkraft sem dró hann að borginni þar sem gamli keppinautur hans, Zakir, hafði flutt. Hann efaðist ekki um að eitthvað væri í vændum. Zakir vissi þó af nærveru Nasi í borginni og fór að fylgjast .nákvæmlega með ferðum hans

Eitt kvöldið fór Nasi í göngutúr og til að „finna ilminn af fersku loftinu“, jafnvel þótt veðrið væri dimmt og .rigningasamt

Þegar hann gekk einn eftir afviknum vegi gekk hann fram hjá vöruhúsi undir berum himni, á meðan Zakir elti hann laumulega og varlega. Þegar tækifæri gafst ákvað hann .að gera upp reikninginn með vöxtum

Hann var himinlifandi og uppgötvaði heila flís sem hafði fallið af einum vegg geymslunnar. Hann greip hana og sló fyrrverandi keppinaut sinn harkalega í höfuðið, svo að hann féll í jörðina, og hljóp síðan til baka sömu leið og hann hafði .komið, ómeðvitaður um nærveru sína

Klukkutímum síðar hætti rigningunni, skýin víkuðu og tunglsljós birtist í gegnum gat efst á veggnum. Nasi vaknaði .og fann sig liggjandi á jörðinni, afar máttlaus

Hann reyndi að komast að því hvað hefði gerst og þegar hann sá flís við hliðina á sér og gat í veggnum fyrir ofan hana, ályktaði hann að óheppni hans hefði leitt til þess að flísin hefði fallið af veggnum og hrunið á höfuð hans á meðan .hann gekk meðfram vöruhúsinu

Siðferði þessarar sögu er að menn hafa tilhneigingu til að gleyma því ranglæti sem þeir hafa gert öðrum, jafnvel þótt afleiðingar gjörða sinna séu ógleymanlegar, og eftirköst þeirra elta þau hljóðlega í myrkri fáfræðinnar. Rétt eins og kýr getur fundið kálf sinn meðal þúsunda annarra, þannig hafa afleiðingar gjörða okkar einnig mátt til að rekja okkur .stöðugt uppi og staðsetja okkur, jafnvel eftir langan tíma

Hefði Nasi verið vitur og reynt að leysa deiluna við keppinaut sinn Zakir og beðist afsökunar eftir atvikið, hefði hann kannski dregið úr reiði andstæðingsins og málið hefði .ekki stigmagnast enn frekar

En hlutirnir stóðu óbreyttir og fræ skelfilegra afleiðinga uxu og dafnuðu í móðurkviði myrkrar framtíðar og enduðu með hörmulegri fæðingu. Til að forðast óþægilegar óvæntar uppákomur verður að brenna fræ illra átaka sem leynast í jarðvegi hugans og forsjálni verður að koma á undan aðgerðum, því alheimslögmálið kveður á um að maður uppsker ávexti verka sinna, hvort sem þeir eru góðir eða illir, .sætir eða bitrir

Munum að hver athöfn skilur eftir sig spor sem geymast sem tilhneigingar og tilhneigingar í huganum. Nema þessu sé sinnt skynsamlega og skynsamlega munu þau leiða til hugsanlega hættulegra afleiðinga. Hins vegar, þegar fræ illra verka brenna af eldi viskunnar, munu þau ekki geta vaxið .aftur

Merking þess að auka vitund
snemma lífs
Sálin fiktar við efnislega vélina
Þangað til hún verður algjörlega bundin við það
Þess vegna verðum við að lifa
Svo að kröfur líkamans yfirbugi okkur ekki
Við finnum ekki fyrir takmörkunum efnislegra staðla
Andleg vöxtur er afurð
Fyrir líkamlegan vöxt eða þroska
Samkvæmt náttúrulegri þróun

Sama sálin geislar frá
Með því að rísa upp á andlegt stig
Eða sköpunargáfustig og gnægð
Þannig sýna fram á einstaka hæfileika
Það sem greinir menn frá
Um allar aðrar verur
Síðan stígur það upp
Að stigi andlegrar þekkingar
Sem gefur merkingu og gildi
Fyrir efnislega velmegun
andlegt afrek
.Það er enginn vafi á því að hugræn afrek eru til góðs
Því allt gott er verðmætt
Og smám saman gerum við okkur grein fyrir því að
næsta stig
Það er að auka líkamsvitund
Að andlegri vitund
Með því að andlega líkama og huga
Með því að sóa ekki lífsorku líkamans
Og einbeitir sér að ljósi hugans, skátinn
Um nauðsynleg mál
Þangað til þau verða
Áhrifarík og samræmd aðferð
Sálin getur í gegnum það
tjá sig
Og sýnir hæfileika sína
Og virkjar andlega krafta sína
Andleg frelsun þýðir að frelsa sálina
Úr búri fáfræðinnar
Og lyfta því upp á það stig sem það á skilið
Og losa það frá takmörkunum takmarkaðrar
meðvitundar
Mannlífið er oft mjög fallegt
En tenging við það

Það er eins og paradísarfugl sem klamrar sig við búrið sitt
Svo að ef þú opnar búrhurðina
Fuglinn hikaði við að fara
Vegna vana og þess tíma sem eytt er inni í búrinu
?Er það ekki undarlegt
Fuglinn vill ekki yfirgefa þröngt svæði sitt
Til frelsis óendanlegs geimsins
?Frá hverjum kom hann
Þetta á líka við um okkur
Vegna þess að við lifðum í langan tíma
Í líkamlega búrinu
Við óttumst brottför hans til víðari sjóndeildarhrings
En viska segir okkur að
Að frelsa fugl sálarinnar
Úr búri takmarkananna
Og sleppa því út í óendanlegt meðvitundarsvið
Þau munu upplifa innri gleði á ný
Hreyfingarlögmálið byggist á lögmálinu um orsakanir og .afleiðingar, eða aðgerð og viðbrögð
Sá sem fæddist góður í þessu lífi var það í fyrri holdgun {vegna þess sem hendur hans hafa framleitt} og ef hann leggur sig fram um að gera gott, þá mun vog góðs halla meira og meira í hans hag (þeim sem hefur, mun meira gefast og meira)
Þeir sem búa aðeins yfir fáeinum góðum eiginleikum geta misst jafnvel þann litla vegna illra tilhneiginga sem .ráðast á þá og yfirbuga þá
Sá sem hefur tilhneigingu til ills hlýtur að hafa haft þessa illsku tilhneigingu í fyrra lífi, og þessar illsku tilhneigingar geta magnað þær upp og stjórnað þeim. Þeir sem hafa tilhneigingar til illra verka voru þannig áður, og ef hið góða vegur þyngra en hið illa, þá munu dyggðugir eiginleikarnir reka út tilhneigingar til illra verka úr sálum .þeirra

Þetta er náttúruleg virkni orsaka og afleiðinga (karma).

Hins vegar ætti maður ekki að finna fyrir hjálparleysi og
föstum gildru ef maður hefur óæskilegar venjur sem maður
vill losna við. Nú er rétti tíminn til að sigrast á þessum
.venjum með því að rækta fyrri ákveðni og heilbrigða hugsun

Maður getur losað sig við klóm slæmra venja og skapað
góðar venjur í hugsun og verki, sem munu skila þeim árangri
.sem óskað er eftir

Sama hversu djúpt rótgrónir slæmir venjur kunna að
vera í einstaklingi, þá verður viðkomandi að muna að hann
sjálfur skapaði þessar venjur með endurtekningu ákveðinna
hugsana og athafna og að hann getur skipt þessum slæmu
venjum út fyrir góðar með jákvæðri og uppbyggilegri
.hugsun

Góðar og illar hugsanir eru andstæð ástand mannlegrar
meðvitundar. Það er eðlilegt að dreyma skemmtilega en að
þjást af hræðilegum martraðir. Meðvitundin er sveigjanleg
og næm; hún getur tekið á sig hvaða ástand sem hún þráir
eða dreymt drauma sem höfða til hennar. Vandamálið með
fólk er hins vegar að það leyfir meðvitundarheimi sínu - af
frjálsum vilja og vali - að stjórnast af frávikshneigðum og
röngum stefnum sem spretta af fyrri venjum. Þannig helst
greiningargeta þeirra á flótta og rekur, eins og frumspekileg
verndarvæng sem er fest á bak við virki greiningar og
.skynjunar

Þegar þeir sem eru ölvaðir af skaðlegum venjum finna
fyrir beiskju sársauka sem óeðlilegt líf veldur, munu þeir
snúa sér að ljósi skilnings og réttláts lífs í leit að hjálpræði,
sama hversu djúpstæð og skaðleg slæmu venjurnar þeirra
.kunna að vera

Ef þau vinna síðan að því að þróa og hlúa að góðum
venjum með því að tileinka sér samræmda lífshætti, munu
þau enduruppgötva innri gleði og njóta friðar sem eðlilegs
.árangurs af sjálfstjórn og því að rækta góða venjur

Við biðjum almáttugan Guð að veita okkur hjálp til að
losa okkur við allar hömlur og leiða hugsanir okkar á réttar
.og gagnlegar brautir
Andleg meðvitund
Sumir eyða ævinni
Með daufan huga og lítinn skilning
Þau borða og þau sofa
Og þau njóta einhverrar ánægju
Þeir hugsa sjaldan djúpt
Reyndar, flestir
Þau ná ekki nægilegu dýpi
Í hafi andlegra hugmynda
Vegna þess að þeir eru sannfærðir um að
efnisheimurinn
Það er allt sem til er
En þetta líf
Það er bara hverful draumur
?Hvers vegna þá þessi hraðaupphlaup og andköf
?Og að reyna að vinna sér hylli heimsins
Er það ekki betra
?Að reyna að þóknast Guði fyrst
Dýr hafa ekki frjálsan vilja
Vegna þess að Guð batt hana við eðlishvöt hennar
En hann innprentaði visku í manninn
Menn búa yfir frelsi
Annað hvort að rísa eða falla
Að velja annað hvort gott eða illt
Þegar meðvitundin er sökkt
Í grófum, kynferðislegum ánægjum
Það er ríkjandi af þéttum, dökkum hugtökum
Hann fellur úr hamingjuparadísinni
Hann missir tilfinninguna fyrir andlegri sælu
Og innsýn sálarinnar er blinduð
Hún finnur ekki leið sína til Guðs
En það er mögulegt að andlega meðvitundina

Með því að hugleiða Guð
Og einlæg og djúp bæn til hans
Svo að hin blessaða dyr megi opnast
Leiðir til ríkis ljóss og sælu
leynist í djúpustu rýmum meðvitundarinnar
Úr fjársjóði kennarans Paramahansa
Tilfinningar og leiðsögn

Kennsla meistara Paramhansa Yogananda
Þegar hjartað er hjá einhverjum
Það dregur hann að sér
Allir eiginleikar þess einstaklings
?Hver hugsar um gott fólk
Góðmennska þeirra erfist til hans
Og þeir sem einblína á innblásandi persónur með hlýju
Innblástur kemur til hans
Og hver sem fylgir, jafnvel í hugsun
Fólk með samvisku
göfug siðferði
Og göfugi ásetningurinn
Hann deilir göfgi þeirra og siðferði
Vegna þess að hugsun er skautandi eins og segull
Líkt laðar að sér líkt
Eigðu góðan dag og friður sé með þér
***
Allir leita að varanlegri hamingju
Ekki breytast í ösku í hendi þinni

Þessi rannsókn leiðir til mikils
Frá blekkingum, vandamálum og vonbrigðum
Menn leita að endurnýjaðri hamingju
Það visnar ekki, minnkar ekki eða hverfur
Og maðurinn lærir af reynslu sinni
Jarðbundin hamingja er hamingja
Skammtíma og ekki varanleg
Hann uppgötvar oft að eftir að hafa fundið það sem hann leitar að
Hann er enn ekki sáttur við það sem hann hefur áorkað
Hann leitast þá við að uppfylla aðra löngun
Án þess að finna þá hamingju sem þú þráir
Hins vegar reynir hann aftur
!Aftur á byrjunarreit og svo framvegis
Sönn gleði er gleði andlegrar uppgötvunar
Gleðin við að hugleiða Guð og eiga samskipti við hann
Gleði friðar og róar hjartans
Gleðin af guðdómlegri ást
Og elska aðra með þeirri ást
Og gleðin sem fylgir traustri, óhagganlegri vissu
Að sálin sé ódauðleg
Og að hamingja hennar fylgi henni
Jafnvel eftir að hafa farið
Þessi tímabundna jarðneska tilvera
***
Drottinn, hjálpaðu mér
Svo að ég megi finna gleði mína í þér
Ég vona að njóta heimsins
Og með því að framkvæma jarðneskar skyldur mínar
Og kenn mér hvernig á að fínpússa skynfærin mín
Svo að þú getir greint á milli góðs og ills
Njóttu því aðeins þess sem er gagnlegt og gott
Leyfðu mér að njóta jarðneskrar ánægju
Andleg ánægja nærist af hreinni gleði þinni
Og hjálpaðu mér að gera þig

Óaðskiljanlegur hluti af lífi mínu
Og nauðsynlegur þáttur í að framkvæma dagleg störf mín
Ég finn að þú ert með mér
Alltaf
Og á öllum stigum
***
mannlegur vilji
Það er speglun á guðdómlegum vilja
Og þegar það er stýrt af visku
Máttur hennar verður ótakmarkaður
Guðlegur vilji stjórnar orku geimsins
Að njóta góðs af geimorku
Sem birgðir klárast aldrei
Birgðir þess klárast aldrei
Það ætti að flytja það yfir í líkamann
Í gegnum víra jákvæðrar hugsunar
og raunveruleg sátt
Með guðlegum vilja
***

Góðir kennarar ráðleggja ekki leti og vanrækslu; heldur kenna þeir leiðina að jafnvægi. Það er eðlilegt fyrir mann að vinna að því að viðhalda líkama sínum og sjá fyrir fötum og mat. Hins vegar, ef skyldur manns eru leyfðar að stangast á .við eða stangast á við aðrar, þá er það ekki sönn skylda

Þúsundir viðskiptafólks eru uppteknir af því að safna auðæfum, en samt eru þeir ómeðvitaðir um sársaukann og hjartavandamálin sem þeir valda sjálfum sér. Ef eftirsókn eftir lúxus veldur því að maður vanrækir skyldu sína til að .viðhalda heilsu sinni, þá er það alls ekki skylda

Maður ætti að vaxa á samræmdan og jafnvægislegan hátt. Það er enginn tilgangur að einblína of mikið á að þróa sterkan líkama ef heilinn í honum er veikur. Hugurinn verður .einnig að vera þroskaður

Sá sem hefur góða heilsu, lifir þægilegu lífi og mikinn andlegan styrk, en skortir samt hamingju, hefur ekki enn náð .árangri í lífinu

Sá sem getur sagt: „Ég er hamingjusamur og enginn getur tekið hamingju mína frá mér,“ hefur náð hámarki .velgengninnar og fundið hina blessuðu mynd innra með sér

Maðurinn ætti að vera stoltur af því að Guð skapaði hann í sinni mynd. En ef hann stærir sig, verður reiður eða lætur auðveldlega til skammar koma og lítur niður á aðra og ef hann yfirgefur líkamann í því hugarástandi, þá mun hann .ekki finna fyrir nálægð við Guð

Einu sinni var einn af mönnum Guðs að baða sig í ánni þegar annar maður kom og byrjaði að þvo hest sinn nálægt þessum réttláta manni og skvetti honum af ásettu ráði vatni af gáleysi. Lærisveinar dýrlingsins urðu æstir og vildu slá árásarmanninn og reka hann burt, en kennari þeirra sagði “.þeim: „Gerið það ekki, heldur látið hann í friði

Skyndilega sparkaði hesturinn í eiganda sínum, braut hann nokkrar tennur og sló þær úr. Góði maðurinn nálgaðist hann ástúðlega og byrjaði að annast hann og lækna hann. Það voru ströng náttúrulögmál, ekki dýrlingurinn, sem .refsaði syndaranum

Guð og alheimslög hans vinna óþreytandi og stöðugt að því að lina þjáningar allra þeirra sem treysta á hann, leita hjálpar hans og styðja og hvetja hver annan á lífsleiðinni. {Og Guð er alltaf reiðubúinn að hjálpa þjóni sínum svo lengi sem þjónninn hjálpar bróður sínum}

Annað getur beðið

Allt er til vegna þess að Guð er til. Og vegna þess að hann er til, þá erum við til, og þökk sé gæsku hans og tilvist njótum við velgengni og gleði lífsins. Þess vegna ætti þakklæti okkar til Guðs að vera djúpstætt og óendanlegt, því hann segir: „Ef þér eruð þakklát, mun ég vissulega auka .velþóknun yðar,“ og við ættum að þakka Guði án afláts

Mikilvægi Guðs fyrir mannkynið er óviðjafnanlegt, en samt leggja flestir mikla áherslu á efnislegt líf og eru því ekki .raunverulega meðvitaðir um Guð

Efnislegar skyldur og félagslegar skuldbindingar verða að uppfylla meðan hugsað er til Guðs, því að dauðans engill – megi líf ykkar verða langt – hrifsar burt íbúa jarðarinnar á hverjum degi, einn á fætur öðrum, og við gætum þurft að .yfirgefa þetta jarðneska hús hvenær sem er

Við verðum að haga málum okkar í þessum heimi með góðri samvisku og halda hugsunum okkar tengdum Guði. Ég leitast við að þjóna öllum, en þegar ég er einn í hugleiðingum leyfi ég engum að trufla hugleiðingar mínar. Annað getur beðið, en við verðum að eiga daglegt stefnumót við Guð, sem hefur gefið okkur allt sem við þurfum á þessari .jörð

Á meðan hans virðulegi dómarinn var að kveða upp lokaákvörðun sína í viðkvæmu máli sem þýddi líf eða dauða fyrir annan einstakling, var hann á sama tíma að hugsa um heimilisvandamál sem höfðu komið fyrir hann þann daginn og var í uppnámi yfir því að reglum hans heima fyrir var ekki !framfylgt

Ef slíkur dómari fellur úrskurð sem leiðir til dauða saklauss manns vegna einbeitingarskorts, þá mun hann standa sakaður og dæmdur frammi fyrir æðsta dómara, dómara allra synda: alheimslögmálinu sem þekkir engan .manngreinarálit og þar sem ekkert pláss er fyrir kæruleysi

Töluverður fjöldi fólks er ófær um að græða peninga og .mistekst í fyrirtækjarekstri

Þeim skortir visku til að greina hlutina því þegar þeir eru á vinnustað hugsa þeir um heimilisvandamál sín, og heima .eru hugur þeirra upptekinn af vinnuáhyggjum

Þess vegna ætti maður ekki að einbeita sér að fleiru en einu í einu

***

Einu sinni, á daginn

Ég kom inn í meðvitundarklefann
Og gluggar laglínanna opnuðust
Sýnin, ilmurinn, bragðið, snertingin
Og ég bað um fínlegustu laglínurnar og fallegustu litina
Svo að hún geti komið og sveiflað sér fyrir framan mig
og dansað
Stundum hló ég og stundum grét ég
Þegar augun mín tárast
Sár reynslunnar særa mig
Lokaðu dyrum skynfæranna
Og farðu inn í ótakmarkað rými
Í heimi svefns og drauma
Þar ligg ég í friði og slökun
Undir myrkrinu
Eftir að ég hef fengið næga hvíld
Úr svefni opna ég aðrar dyr
Og farðu inn í draumaklefann
Svo ég horfi á tilrauna- og rannsóknarmyndir
Í kvikmyndahúsi undirmeðvitundarinnar
Þar sem ég vinn eins og mér sýnist
Og ég vef flauelsdrauma um sætar minjagripi
Á silkigardínum
Skrifaðu á það nafn ástkæra geimverunnar
En þegar ég er utan þessara tveggja herbergja
Stundum fer ég meðvitað út í óþekktar djúp alheimsins
Að sigrast á myrkasta, kúgandi myrkrinu
Að fara yfir djúpu dalina
Að ná ströndum eilífs geimsins
Þar í heimi einingar
Engin tvíeyki, engir draumar
Engin pirringur, enginn sársauki
Þess í stað heildstæð framtíðarsýn
Og sífellt endurnýjandi gleði
Og ljós himins og jarðar
***

Því meira sem við lifum í friði við Guð
Alltaf þegar við getum
að lifa í friði
Með okkur sjálfum og með heiminum
Reynum alltaf að beina hugsunum okkar
Í átt að hinu algjöra og óendanlega
Engin hamingja getur borið hana saman
Með gleði leita ég Guðs
Og hafa samband við hann
Umkringdu þig góðum hugsunum
Þessar hugmyndir munu hjálpa þér
Að komast nær og nær
Frá Guði kemur öll gæska og gleði
Friður og kærleikur til allra
***
Eining í manntalinu
Frá einstöku meðvitund hans: einstaklingsbundinn kjarni
Guð skapaði manntalið
Hann reynir að fá töluna
Aftur til einingar alheimsins enn og aftur
Þegar stormurinn blæs yfir yfirborð hafsins
Það skapar óteljandi öldur
Þegar stormurinn lægir
Bylgjurnar steypast aftur inn í hjarta hafsins
Í fjölbreytileika og fjölbreytni sköpunarinnar
Það er til staðar meðfædd dulin eining
Rétt eins og hafið er kjarni öldanna
Fjölskylduvitund færir fólk nær hvort öðru
Lönd hafa leiðtoga sem sameina þau og leiðbeina þeim
Það eru til félagslegir hópar sem eiga sameiginleg vandamál
Þegar maðurinn finnur Guð
Hann finnur að allir kraftar sameinast innan hans
Hann lýsir upp hugann
Ný lífssýn birtist í meðvitund hans

Lífið verður sætt
Og friður fyllir sálina
Og pirringur lífsins umbreytist
Að einhverju eins og draumi
***

Þegar leitandinn útskrifast úr lífsins skóla og tíminn kemur til að hann færist á hærri stig, fyllist hann gleði, gerir sér grein fyrir því að hann hefur staðið sig vel í lífsins baráttu og hefur áunnið sér velþóknun Guðs, og er viss um .yfirvofandi fund hans

Með hinum alheimsástkæra vex þrá hans og þær þrár umbreytast í andlegt eldsneyti sem flytur hann áreynslulaust til ríkja friðar, ljóss og síendurnýjandi sælu sem eru .óendanlegar

* * *

Regn guðlegrar miskunnar safnast ekki saman á háum tindum drambsins, heldur rennur auðveldlega niður í dali !auðmýktarinnar

Kennarinn Paramahansa talaði um þá skjótu leið sem við, fyrir náð Guðs, frelsumst frá blekkingum :alheimsblekkinga. Hann sagði

Í þessu alheimi virðumst við vera að drukkna í hafi af„ vandræðum og sársauka, svo Guð hristir okkur til að vekja “.okkur úr þessari hræðilegu martröð

:Hann sagði og hvatti einn lærisveinana

Vitaðu að allt sem þú leitar og miklu meira bíður þín í„ “Guði

Hann sagði við nemanda sem virtist vera djúpt sokkinn í :slæma venjur

Ef þig skortir viljastyrk, reyndu þá að þróa með þér„ kraftinn til ósjálfráðra athafna (þ.e. ósjálfráðra athafna að “fremja ekki mistök)

Sjálfsstaðfestingar
Í dag mun ég brjóta niður ímynd fáfræðinnar
Sem vanhelgar helgidóm sálarinnar í mér

Og ég mun muna að hið heilaga ljós Guðs
Það geislar stöðugt inn í tilveru mína
Og það fjarlægir myrkur blekkingarinnar úr huga mínum og sál
Og að sá sem skapaði mig muni ekki yfirgefa mig
* * *
Undir hverri lífsbylgju
Ríkuleg úthaf guðlegrar nærveru liggur
Að baki hverju hjartaslagi
Óendanlegt haf alheimsástar býr innra með okkur
* * *
Á hverju kvöldi mun ég fullvissa sjálfan mig um að ég sé ekki líkaminn
Heldur andinn sem býr í líkamanum
Og að andleg vera mín sé eilíflega ódauðleg
Þegar ég vakna mun ég muna að staðfesta það aftur
* * *
Í svefnbyggingu mun ég jafna mig og endurnýja krafta mína
En það er ekki nóg
Ég þarfnast griðastaðar þagnar og hugleiðslu
Þar sem ég get dregið mig í hlé á hverjum degi
Að kanna sjóndeildarhring meðvitundar minnar
Og kanna leyndarmál sálar minnar
Merking kyrrðarinnar
Kyrrð þýðir að róa hugsanir
Að róa líkamann og stjórna þörfum hans
Sá sem það getur mun upplifa hressandi ró
Hann mun finna fyrir stórkostlegum öldum og áhrifum frá fáguðum heimum
Og hver sem kafa dýpra í kyrrðina, þá
Hann mun uppgötva Guðsríki innra með sér
Svo lengi sem maður gengur á veginum
Hver stund hans er mjög dýrmæt
.Við erum hér á þessu landi (gönguhúsinu) í stuttan tíma

Allt er hverfult, en tilfinningin fyrir Guði er eilíf
Ekkert getur útrýmt því úr hjarta og sál
Við megum ekki leyfa freistingum þessa heims að hafa áhrif á okkur
Með því að snúa okkur frá okkar stærsta tilgangi og æðsta markmiði: Guði
Það er mögulegt að kynnast Guði
Við verðum að finna meistara alheimsins
Frá hvers ljósi stjörnurnar glitra
Og með krafti hans slá hjörtu
Við verðum að leita hans í Þagnarhofinu
Þegar við áköllum Guð með þrá og löngun
Og þegar við hugsum til hans með brennandi þrá
Við munum finna hann
Ég er ekki að tala um óþekktan guð
Þetta snýst frekar um Drottin sem ég hef kynnst
Og það er satt fyrir mig
Það er raunverulegra en allir efnislegir hlutir
Það er hið guðdómlega haf sem heldur uppi og viðheldur .öldum mannlífs okkar
Við getum verið án alls nema Guðs
Guð vill að við gefum hvert öðru
Við verðum að hafa í huga að í leit okkar að því að uppfylla þarfir okkar ættum við einnig að hjálpa öðrum með það sem þeir þurfa og deila því sem við öflum með þeim sem minna mega sín
Munum að við erum óaðskiljanlegur hluti af hnattrænni fjölskyldu og getum ekki lifað án hennar. Hvernig væri lífið án smiðsins, uppfinningamannsins eða bóndans? Með því að skiptast á þjónustu og sérþekkingu vill Guð að við hugsum um aðra, því það er alvarleg mistök að lifa aðeins fyrir sjálfan .sig
Þegar við hugsum um okkar eigin hamingju ættum við líka að hugsa um að gera aðra hamingjusama. Það er ekki .nauðsynlegt að gefa allt upp á bátinn

Fyrir sakir alheimsfjölskyldunnar, því það er ómögulegt.
En við verðum að sýna öðrum samúð og líta á þarfir þeirra .sem okkar eigin

Guð vill að við gefum hvert öðru eins mikið og við tökum hvert frá öðru, því aðrir eru okkar stærra sjálf

Bregðast við og verjast hörðum árásum blekkinga

Svo lengi sem einstaklingur er fórnarlamb reiði, öfundar og afbrýðisemi er hann ekki frjáls. Hann verður að verða herrar tilfinninga sinna og gjörða og frelsa sig frá skaðlegum .hvötum, óheftum ástríðum og röngum löngunum

Ef þú ert fullkomlega heiðarlegur við sjálfan þig, mun viska styðja hugsun þína, réttlæti mun leiðbeina ákvörðunum .þínum og skilningur mun lýsa upp hugann

Fræ fyrri gjörða, sem knúin eru áfram af fáfræði, verða að vera „ristuð“ í eldi íhugunar og visku svo að þau verði ófær um að spíra og vaxa aftur. Þetta er leiðin til að hrinda .frá sér og koma í veg fyrir grimmilegar árásir blekkinga

Hin geimsýndarblekking - eða Satan - blekkir manninn með fölskum loforðum og freistingum til að eltast við tálsýn skynrænnar ánægju og stjórnar hæfileikum hans vegna þess að hann lofar honum veraldlegri hamingju sem er ekki raunveruleiki og vinnur þannig hörðum höndum að því að koma í veg fyrir að hann smakki ávexti sannrar hamingju .sem er til í gnægð í görðum sálarinnar

Hinir vitru þekkja muninn á sannleika og blekkingu og eru færir í að greina. Þegar þeir kafa dýpra í hugleiðingu verða þeir náið meðvitaðir um mikilvægi frjálss vilja og nauðsyn þess að nýta sér valfrelsi til að gera það sem er rétt og forðast aðgerðir sem hafa skaðlegar afleiðingar og .óþægilegar afleiðingar

Einn lærisveinnanna spurði kennarann Paramahansa um skoðun hans á forspá, örlögum, þjáningum og sársauka og :hann sagði

Mannverur móta eigin örlög með vilja sínum og ákvarða örlög sín með ásetningi og gjörðum. Þú getur frelsað þig frá

þjáningum ef þú velur að gera það. Guð, sem er kærleikur í eðli sínu, vill ekki að ástvinir hans þjáist af sársauka vegna rangra gjörða og gallaðrar hugsunar. Hann hefur gefið mannkyninu kraft til að greina og velja. Hins vegar, vegna rangra ákvarðana og óskynsamlegra valkosta, valda menn .þjáningum og sársauka yfir sjálfa sig og aðra

Þú verður að vera frjáls og ekki leyfa neinum að taka ákvörðun þína eða drottna yfir þér, og ekki láta umhverfið, siði og rangar hefðir takmarka þig og stjórna lífsháttum .þínum

Breyttu skynsamlega, hlustaðu á rödd samviskunnar, íhugaðu afleiðingar gjörða þinna áður en þú heldur áfram með það sem þú ætlar að gera, forðastu að skaða aðra vegna óviðeigandi hegðunar þinnar og biddu Guð um hjálp .og leiðsögn

Að vinna samkvæmt innri leiðbeiningum

Við verðum fyrst að skilgreina markmið okkar og síðan leita leiðsagnar guðlegrar leiðsagnar til að beina okkur að viðeigandi aðgerðum til að nýta möguleika okkar. Við ættum að hugleiða þar til hugur okkar er rólegur og við getum greinilega séð næsta skref. Að því loknu verðum við að bregðast við í samræmi við innri leiðsögn sem við fáum og .þá mun okkur takast að ná þeim árangri sem við óskum eftir

Þegar hugurinn kemst í ró muntu skilja hlutina fljótt og auðveldlega, og það er svo dásamlegt! Þú munt ná því sem þú stefnir að og velgengni verður skráð fyrir þig í öllu á stuttum tíma vegna þess að alheimskrafturinn er fær um að .framfylgja réttum lögmálum og sanna virkni þeirra

Sumir segja að heilafrumur okkar séu mótaðar af ákveðnum venjum sem ekki er hægt að bæta eða breyta. Þetta er rangt. Þar sem Guð skapaði okkur í sinni mynd getur ekkert takmarkað okkur eða hindrað framfarir okkar. Ef við skoðum sjálf okkur munum við átta okkur á sannleikanum í .þessu, með hjálp Guðs

Sérhver manneskja táknar óendanlegt vald

Við verðum að sýna þann styrk í öllu sem við gerum
Þegar við viljum skapa eitthvað
Við ættum ekki að treysta eingöngu á utanaðkomandi aðila
Þess í stað verðum við að kafa djúpt í innri dýptina
Við erum að leita að óendanlega uppsprettu
Allar farsælar vinnuaðferðir
Allar uppfinningar
Og allar fágaðar tónlistar titringar
Innblásandi hugmyndir
Og hin fínustu og dásamlegustu verk
Skráð í Guðs bókum
Ég hef leitað þín í gegnum aldir og tímabil
Á slóðum langana og metnaðar
Og nú geri ég mér grein fyrir því að þú býrð innra með mér
Og það vekur upp mínar helgustu tilfinningar
Feldu þig ekki lengur fyrir mér
Að baki blómum tilfinninganna
Hugsanir og púls sálarinnar
Skreyttu sál mína með gimsteinum visku þinnar
Og gef mér gola sælu þinnar
Fjarlægðu frá mér myrkrið sem hefur hulið þig
Varðandi sjón mína og innsæi
Ó, þú sem ert handan stjarnanna og bláa himinsins
Og handan laga andrúmsloftsins og allra verna og verur
Taktu við ástarkveðjum mínum
Sökkva veru minni í kærleika þínum, ljósi þínu og friði þínum
Sýn mér þitt allra heilaga andlit
Ég finn þig djúpt í hugsunum mínum
Ég finn nærveru þína í djúpustu tilfinningum mínum
Og ég sé þig blómstra í garði ástar minnar
Fylltu mig með ilmi nærveru þinnar
Megi ég njóta blessaðs ilms þíns

Komdu til mín handan himins og stjarnanna
Og hugsanir og tilfinningar
Sýn mér þitt allra heilaga andlit
Leyfðu mér að átta mig á nærveru þinni í sálu minni
Og þeir sem eru í kringum mig
Alls staðar

Eftirfarandi málsgreinar eru úr tímaritinu * Inner .Culture* og eru fengnar úr kenningum meistara Paramhansa

Leyndarmálið að velgengni felst í því að rækta jákvætt hugarfar: meðvitund um velmegun, gnægð, bjartsýni, hamingju og afrek. Þetta byggir innra með okkur óyfirstíganlegt virki sem stenst árásir óhagstæðra aðstæðna, .sem aðallega eru manngerðar

Við verðum að leitast við að ná friði og sátt og gera okkur grein fyrir því að við getum ekki fært okkur neitt sem er ekki þegar innra með okkur og treysta því að Guð sé uppspretta alls góðs og ánægju og að samkvæmt trú okkar og jákvæðni muni hann úthella yfir okkur náð sinni og .yfirgnæfa okkur blessun sinni

Spámenn og stórmenni þekktu leyndarmál velgengninnar og sagan gerði nöfn þeirra ódauðlegri en nöfn konunga og heimsvelda og tíminn mun ekki geta afmáð nöfn .þeirra úr skrám tilverunnar

Austurlenskir meistarar hafa reynt öll þekkt og prófuð lög til að ná efnislegri velmegun og andlegum auð. Ef aðrir hafa lært af og notið góðs af þessari heimspeki til að umbreyta lífi sínu til hins betra og taka stjórn á aðstæðum .sínum, þá getið þið gert slíkt hið sama

Sá sem mengar hugann með hugsunum um mistök eða þörf mun laða að sér félaga sem hugsanir eru fullar af þörf og mistökum og mun skapa umhverfi með sömu titringi og .gæðum

Slíkar hugsanir fylla eiganda sinn gremju, sorg, þunglyndi og örvæntingu, þannig að ástand hans versnar

smám saman og hann gefst upp á vald yfir því sem hann
.telur örlög sín og ákvörðun

Enginn er sigraður nema hann viðurkenni ósigur sem
vissu, og ef honum mistekst, þá liggur sökin ekki í aðferðinni
.eða lögunum, heldur í þeim sem misnotaði lögin

Þegar við erum staðráðin í að gera eitthvað og erum viss
um hreinleika hvata okkar og réttmæti ákvörðunar okkar,
leggjum við kvíða til hliðar og óttumst ekki aðstæðurnar eða
gefum gaum að takmörkunum og takmörkunum sem
.tengjast þeim

Hver er þörf þín? Er það frægð? Eða persónuleg
segulmagn? Eða vald? Eða öryggi? Eða heilsa? Eða
?hamingja? Eða friður

Ef þú veist hvað þú vilt, og ef þú veist hvernig á að fá
það sem þú vilt, og ef þú ert tilbúinn að nota allar réttar og
lögmætar leiðir innra með þér og í kringum þig, og ef þú
gefur sjálfum þér frjálst loforð og tekur staðfasta ákvörðun
um að þú munir ekki sætta þig við ósigur, þá er það sem þú
leitast eftir að öðlast þitt, og fagnaðu því að ná því sem þú
.þráir

Þegar kennarinn Paramhansa var beðinn um að
:skilgreina sjálfsþekkingu sagði hann

Sjálfsþekking er sú skilningur, með líkama, huga og„
anda, að við erum eitt með heild sinni í tilveru Guðs. Við
erum ekki aðeins nálægt þeirri tilveru, heldur er heild Guðs
einnig heild okkar og við erum eins nálægt honum nú og við
munum vera á hverjum öðrum tíma. Allt sem við þurfum að
“.gera er að bæta þekkingu okkar á honum

Hann sagði: „Heiðarleiki í að klára smærri verkefni
styrkir okkur til að halda fast við erfiðar ákvarðanir sem lífið
“.mun einn daginn neyða okkur til að taka

Hann sagði: „Það eru þrjár gerðir af andlegum
lærisveinum: trúaðir sem sækja tilbeiðsluhús og eru ánægðir
með það eitt ... trúaðir sem elska líf í ráðvendni og réttsýni
en leggja ekki nauðsynlega áherslu á að kynnast Guði ... og

trúaðir sem eru staðráðnir í að uppgötva sitt sanna sjálf í
“.Guði
Hann sagði: „Guð uppfyllir skjótt allar þarfir dýrkenda
sinna vegna þess að þeir hafa losað sig við eigingjarnar
“.hvatir sem koma í veg fyrir viðleitni og bregðast vonum
Í djúpi fjallanna og kyrrlátu himnanna, í innstu fylgsnum
sálar minnar og helli þagnarinnar, skynja ég nærveru Guðs
.og finn eilífa sælu hans
Og ég mun drekka af hreinum uppsprettum þess sem
aldrei þorna né þorna um eilífð, ég mun sökkva mér djúpt í
.hafið hugleiðingar og íhugunar um Guð
Þangað til ég finn perlur viskunnar og guðlegrar gleði
Drottinn, gef mér örlátan anda
Að deila því sem ég hef með öðrum
Og hjálpaðu mér að sjá í kyrrlátu vatni hugans
Andleg tunglspeglun, skínandi af ljósi nærveru þinnar
Í dag mun ég kafa djúpt ofan í hafið hugleiðingar og
.íhugunar um Guð
Þangað til ég finn perlur viskunnar og guðlegrar gleði
Ég mun elska þig, Drottinn, meira en allt annað
Því án þín get ég ekki elskað neina manneskju eða neitt
.Ég mun tilbiðja þig, Drottinn, sem er óviðjafnanleg ást
Á hásæti allra góðhjartaðra og kærleiksríkra hjartna
Í lífi og dauða
Á tímum sorgar og erfiðleika
Trú mín á þig, Drottinn, varir
Sterkur og óhagganlegur
Traust og óhagganlegt
Sérhvert andardrátt löngunar minnar og bænar
Hurðir og gluggar opnast í sálu minni
Þaðan fer ég til Guðs sælu
Rétt eins og sólin skín
Á fjölförnustu vegunum
Þannig mun ég skynja geisla guðdómlegs kærleika
Á öllum fjölmennum svæðum

Fyrir daglegar athafnir mínar
Drottinn, blessaðu mig
Að vekja sál mína með döguninni
Og ég færi það að blessuðum þröskuldi þínum
* * *
Guð er kyrrð í alheiminum
Þar sem allt endurspeglast
Þaðan spretta allar upplýstar hugmyndir
Svo ég mun reyna að tileinka mér ró
Svo að ég geti fundið hamingjusama nærveru hans
Ég veit að Guð hlustar
Fyrir hvert hvísl þráar minnar
Það er alheimsást
Í gegnum guðdómlegan kærleika
Ég finn það
Í gegnum kærleika nálgast sá sem leitar Guð
Hann drekkur úr helgum uppsprettum sælu
Drottinn, hjálpaðu mér
Að hlaða líkama minn
Geimkortið þitt
Og til að lækna hugann
Með einbeitingu og bjartsýni
Og lækna sálina
Í gegnum andlegar skynjanir sem spretta af hugleiðingum
Látum okkur átta okkur á því, ó Drottinn
Að skynjunargleði sé yfirborðskennd og skammvinn
Þótt gleði sálarinnar sé
Það er raunverulegt og endurnýjast stöðugt
Guð er ekki bara orð sem við segjum
.Það er frekar kjarni lífsins og leyndardómur tilverunnar
Við vitum kannski ekki umfang óendanlegrar víðfeðmleika þess
En við getum skynjað nærveru þess
Og við finnum nærveru hans

Í dag mun ég prýða helgidóm friðarins
Með blómum guðlegrar þráar
Og ég ákalla hann, Guð kærleikans og gleðinnar
Ég bið Guð að opinbera sig mér
Með andlegum augum mínum
Megi ég sjá ljós þess breiðast út
Í hverju horni alheimsins
Ég mun ímynda mér mikilvægu hlutina sem ég þarfnast
Ég mun virkja viljastyrk minn og sköpunargáfu
Ég er þolinmóður og þolinmóður
Svo að ég geti náð markmiði mínu með náð og hjálp Guðs
Ég geri mér grein fyrir því að óhamingja stafar af mistökum
Þess vegna mun ég gera mitt besta
Að ná varanlegri hamingju
Með því að leyfa ekki neitt
Með því að áreita mig og hindra ferð mína í átt að velgengni
Ég mun teikna hugarkort af smáum hlutum
Og ég er að vinna í að útfæra það
Þangað til ég fæ stóru draumana mína uppfyllta
Með hjálp hans, megi hann upphafinn verða
Við erum geislar ljóss skaparans
Við lifum í takmarkaðan tíma í efnislegum líkama
Geislarnir verða að snúa aftur til uppruna síns
.Þetta þýðir ekki að líkaminn hafi ekkert gildi
Heldur ættum við ekki að hugsa
Við erum háð því og takmörkunum þess
Guð sýnir engum manngreinarálit
Þess í stað bregst það við með föstum og .óbreytanlegum lögum
Sá sem brýtur gegn guðlegum lögum
Hann leiðir refsingu og kvalir yfir sjálfan sig
Og hver sem lifir samkvæmt þeim lögum

Guð mun umbuna honum og svara bænum hans
Í gegnum innri frið og gleði
Ég mun biðja innilegar bænir
Ég nota alltaf vilja minn
Þangað til ég fæ fullnægjandi og fullnægjandi svör við bænum mínum
Miðstöð andlegrar vitundar á vígstöðvunum
Ef ég reyni einlæglega að uppgötva sannleikann, mun .Guð auðvelda mér að vita hann og ég mun finna hamingju
Og fullnægjandi svör við öllum spurningum og fyrirspurnum sem kunna að koma upp í hugann
Miðja andlegrar vitundar er í enninu, á milli augabrúnanna, þar sem andlega augað er staðsett, sem er hliðið að ríki andans. Þess vegna mun ég einbeita mér að .þessu atriði
Ég geri mér grein fyrir því að meðvitund mín breytist með breytingum í umhverfi mínu, og þess vegna, þegar umhverfi mitt eitrar mig með blekkingum og blekkingum, .mun ég breyta því í betra umhverfi
Leyndarmálið að því að viðhalda vináttu
Einn nemendanna sagði við kennarann Paramhansa: „Meistari, mér finnst erfitt að viðhalda vináttuböndunum sem “.ég mynda
:Kennarinn svaraði
Veldu félaga þína vandlega. Vertu vingjarnlegur og .tryggur þeim en haltu alltaf fjarlægð
Láttu gagnkvæma virðingu vera tengiliðinn milli þín og .þeirra og farðu ekki yfir mörk kurteisi gagnvart þeim
Það er auðvelt að komast vel af við aðra, en ef þú vilt viðhalda ástúð þeirra og virðingu ættirðu að fylgja þessum .ráðum
Sá sem nuddar segul sálar sinnar við geimsegulinn af djúpri einbeitingu verður hluti af þeim segli, öðlast eiginleika .hans og færir til sín allt sem er gott og réttlátt
Sjálfsstaðfestingar

Ég mun þróa einbeitingu mína og hugleiðsluhæfileika, lesa gagnlegar bækur og gott efni og vera tillitssamari .gagnvart tilfinningum annarra

Ég mun meta allt það góða sem Guð hefur gefið mér og ég mun ekki bíða eftir að erfiðar aðstæður muni mig minnast .þeirra mörgu blessana sem hinn örláti hefur veitt mér

Í dag mun ég reyna að vera andlegur segull þar sem ég mun færa mér gott í samræmi við þann aðdráttaraflsstyrk .sem ég bý yfir

Allt sem líkamanum tilheyrir er hrörnunarhæft, en allt sem sálinni tilheyrir er ódauðlegt og óforgengilegt. Þess vegna mun ég ekki setja efnislega hluti í fyrsta sæti í lífi .mínu

Ef ég leita Guðs fyrst, munu allar mínar óskir uppfylltar verða, og það skiptir ekki máli hvort ég bý í stórkostlegri höll eða lítilmótlegri kofa. Meðvitund mín mun víkka og andlegur skilningur minn blómstra ef ég lifi af heiðarleika, einlægni og ráðvendni, og ef ég hugga aðra og býð þeim samúð, góðvild, .kærleika og hvatningu á lífsleiðinni

* * *

Einn nemendanna spurði: „Kennari, getur sál glatast að “?eilífu

:Herra Paramhansa svaraði

Ómögulegt! Því hver sál er óaðskiljanlegur hluti af Guði„ “.og því er hún eilíf, ódauðleg, ósnert af rotnun

Einn lærisveinanna sparaði engan fyrirhöfn í að leita að merkjum um andlegan framfarir, svo kennarinn sagði við :hann

Ef þú sáir fræi og grafir það upp á hverjum degi til að„ athuga vöxt þess, þá munu rætur þess ekki festast í “.jarðveginum og það mun ekki vaxa

Gættu vel að henni, en vertu ekki of forvitin/n

Innsýn í andlega þekkingu

Fyrir hinn vitra kennara

Paramhansa Yogananda

Öll sú þekking sem mannkynið stefnir að því að afla sér, í öllum greinum vísinda og lista, þar á meðal leyndardómum atómsins.

Saga alheimsins og mannkynsins, allt er til í eterinu í formi titrings.

Þessir titringar umlykja okkur og það er leið til að nálgast þá beint. Þetta er í gegnum innsýn sálarinnar.

Þetta er öld rökfræðinnar. Sérhver reynsla verður að skoða vandlega og af skarpskyggnum hætti til að skilja hana.

Og með því að skilja innihald þess er hægt að yfirstíga hindrun blekkingarinnar. Það er ástæða fyrir öllu, og á þessum tíma greiningarinnar,

Við verðum að vinna að því að ná þeim skilningi

Ég get lent í andlegri alsælu með því að kyrja:

"Guð, Guð, Guð"

Ég get komist í það ástand með hugleiðslu

Eða með því að sjá fallegt náttúrulandslag

Eða með því að horfa á andlit sem geislar af ljósi og kærleika Guðs

*** * ***

Við neytum hins þekkta með því að skilja það og njóta þess. Síðan snúum við okkur að því að kanna hið óþekkta vegna þess að hið þekkta gerir það ekki.

Það veitir okkur varanlega ánægju. Ef það hefði veitt okkur þá ánægju, hefðum við ekki verið svona lengi á þessari plánetu Jörð.

Að vera stöðugt ánægður með það sem vitað er án framtíðarsýnar, án þess að leggja sig fram um að bæta sig og án frumkvæðis til að kanna.

Án hvata til að rökræða og útskýra, myndi stöðnun og tregða verða fyrir mannkyninu og þar af leiðandi útrýming.

Og hverfa

* * *

Lífið hér virðist hrjóstrugt og kaotiskt þar til við náum öruggri strönd

Við ættum ekki að setja vonir okkar á hverful veraldleg markmið og brothætt efnisleg tengsl

Slíkar brothættar tengingar fjarlægja okkur ómeðvitað frá lokamarkmiði okkar

Rétt eins og það fjarlægir okkur frá okkar sanna sjálfi

Býflugan vinnur hörðum höndum og býr sig undir erfiða tíma og þegar veturinn kemur nýtur hún þess sem hún hefur geymt frá voruppskerunni.

Og sumar

Því verðum við að læra að safna hunangi guðlegs friðar og hæfni til að takast á við erfiðar aðstæður.

Við mætum þeim í lífinu

* * *

Í þessum óstöðuga heimi

Það er fullt af áhættu og óvissu

Þú ert svo einmana, aðeins Guð mun ekki yfirgefa þig

Vonir þínar munu ekki bregðast

Drottinn, blessaðu mig

Að næra fræ andlegs styrks og velgengni

Falinn innra með mér

Og svo að ég geti notað það á þann hátt sem þér þóknast

* * *

Öðru hvoru verður maður að yfirgefa allt til að vera einn með sjálfum sér, svo að hann geti hugsað um tilgang.

lífið

Flestir eru á flakki í straumi hefða og mynstra; í raun hafa þeir aldrei lifað sínu eigin lífi til fulls.

Þau lifa lífi heimsins. Hvað hafa þau þá áorkað og hvar eru þau endað?

Þess vegna er skynsamlegt fyrir mann að taka sig stundum frá daglegum verkefnum og „skyldum“ til að finna frið.

Hugur hans er í uppnámi og hann er að reyna að skilja sjálfan sig og ákvarða markmiðið sem hann vill ná.

*** * * ***

Sá sem elskar Guð, og þar af leiðandi elskar alla, þýðir ekki að hann elski mistök og galla annarra.

Sá sem elskar Guð verður staðfastur í lögmálum hans. Þegar ég áttaði mig á því að gjörðir mínar voru helgaðar Guði, hvarf sú tilfinning að sannfæring mín gæti verið röng.

Ég er tilbúinn að láta leiðrétta mig þegar ég hef rangt fyrir mér, en þegar ég hef rétt fyrir mér, þá sleppi ég því ekki.

Innri tilfinning

Þessi tilfinning er ekki sprottin af tilfinningum heldur stafar hún af sannleikanum og því styrkir hún sannfæringu mína og gerir mig staðfastan í ákvörðun minni.

Nema maður telji velferð annarra með í velgengni sinni, þá mun hann ekki skilja merkingu þægilegs lífs.

Það sem ég meina er einlæg löngun til að hjálpa öðrum svo þeir geti hjálpað sér sjálfir. Þá munt þú finna óþrjótandi auðlind.

Góðverk virka í lífi þínu

Hverjar sem aðstæður þínar eru, þá munu þessi lög alltaf virka fyrir þig og veita þér allt sem þú þarft.

*** * * ***

Djúp einlægni er nauðsynleg á andlegri leið því í hreinleika og sannleika brýst fram dögun sálarinnar.

*** * * ***

Þegar þú ert nálægt einhverjum sem þú elskar geturðu skynjað hugsanir þeirra, en þú getur ekki skynjað hugsanir einhvers langt í burtu.

Þetta er óskiljanlegt nema þú hafir háþróað skynjunarsvið

Þeir sem stunda reglulega einbeitingu og hugleiðslu finna fyrir miklu ró og hugsanir þeirra verða fínlegri fyrir vikið.

Vegna vísindalegrar iðkunar sinnar geta þeir skynjað hugsanir og áform annarra, jafnvel úr mikilli fjarlægð.

!

Hann kom tómhentur aftur

Saga byggð á kenningum meistara Paramhansa

Þegar dóttir eins konunganna náði hjónabandaaldri setti faðir hennar, konungurinn, skilyrði um að hver sem leitaði sér hjálpar hennar yrði að uppfylla...

Skilyrðið var að hver hugsanlegur biðlari myndi stela einhverju án þess að nokkur vissi af því.

Á tilsettum degi streymdu ræðumennirnir úr öllum áttum og komu með ýmsa herfang sitt, hver og einn söng

Meðal þeirra er vonin um að ná markmiðinu með því að uppfylla skilyrðið

Þá birtist ungur maður, sem ekki hafði neitt að segja, og sagði við konunginn:

„Yðar hátign, það sem þér hafið beðið um er ómögulegt að ná fram. Því ef ég myndi stela einhverju og enginn í heiminum vissi af verknaði mínum, en

Hins vegar mun ég vita af því, og það er eitthvað sem ég get ekki gert“

Konungurinn var afar ánægður með það sem ungi maðurinn sagði og svaraði:

„Þú ert sá sem ert verðugur dóttur minnar, því þú hefur uppfyllt skilyrðið og átt skilið að vera tengdasonur minn og erfingi.“

*** * ***

Eignarhaldsáhugi er gagnlaus. Þegar annar makinn reynir að stjórna hinum er það merki um skort á sjálfstjórn.

ást

En þegar þau sýna ást sína með einlægri, vingjarnlegri umhyggju, vandlegri íhugun tilfinninga og einlægri löngun til að gleðja hinn.

Ástin öðlast háleita eiginleika og í slíku sambandi fáum við innsýn í guðdómlega ást.

*** * ***

Leiðin til Guðs er einfaldasta og auðveldasta leiðin, en fáir ganga hana þrátt fyrir helgisiðina.

Og fjölmörg formsatriði

Það er betra að snúa hjörtum okkar til Guðs og biðja hann um það sem er okkur fyrir bestu og varanlegasta.

Í raun og veru bíður Guð eftir okkur vegna þess að hann vill halda okkur frá illum svæðum og hættulegum gildrum.

Hann vill að við höfum hann í hjörtum okkar og hugum því að ódýrar vörur þessa heims geta hvorki fullnægt löngun manna né fyllt andlegt tómarúm.

Það sem hann finnur innst inni

Guð talar stöðugt til okkar, en fáir heyra rödd hans

Þessi hljóða rödd drukknar oft í hávaðasömum hugsunum og augljósum löngunum.

En þegar hugsanir dvína og langanir róast, heyrum við rödd Guðs skýrt, jafnvel þótt hún sé þögul og dauf.

Sannarlega gerir Guð allt til að hjálpa mannkyninu; hann opnar dyr og lýsir upp brautir svo að við sjáum hvert við eigum að stíga.

Hann hrasar en fótur hans riður ekki; þó gera flestir sér ekki grein fyrir þessu.

*** * ***

Glataður dagur er dagur sem líður án þess að hugsa um Guð og leita þess sem honum þóknast

*** * ***

Ástin er sífellt rennandi uppspretta úr óteljandi uppsprettum og þegar op hjartans eru stífluð af slæmri hegðun

Við sjáum það streyma ríkulega fram úr öðru hjarta en hugsunin um að ástin deyi í hverju hjarta

Það er fáfræði um alheims eðli ástarinnar

Röng verk ættu ekki að loka á kærleikans farvegi.

Og þá getur maður soðið hreina vatnið af guðdómlegri ást

Flæðið frá öllum góðum hjörtum

*** * ***

Fólk sem hefur misst fingur finnst oft eins og hann sé ennþá til staðar. Og allir sem hafa misst útlim...

Þessi tilfinning er þekkt

Það er falin, eterísk hliðstæða eða hliðstæða við hvert líffæri í líkamanum. Að baki hinu líkamlega hjarta liggur falið hjarta.

Án þess gæti sýnilegt hjartað ekki sláð

Menn búa yfir ósýnilegum líffærum eins og sjón, heyrn, heila, beinum og eterískum taugum. Þessi líffæri, sem eru

Sem vefir ljóss og virkni mynda þeir plánetulíkama ósýnilegs manns

Plánetulíkaminn eða eterlíkaminn er mjög líkur sýnilega efnislíkamanum. Munurinn er sá að hann er bjartur og lífsnauðsynlegur.

Mjög fínt

*** * ***

Þegar einstaklingur er viss um að hann hafi sjálfsvald, þá er sigur hans meiri en sigur alvalds stjórnanda, því það er sigur.

Hann stendur hátt uppi fyrir samviskudómstólnum

Hugmyndir eru kviðdómurinn og maðurinn er varnaraðilinn

Maður ætti að gera sjálfan sig ábyrgan á hverjum degi og hann mun komast að því að því meira sem samviska hans agar hann og refsar, því meira mun hann leitast við að bæta sig.

Því jákvæðari, heiðarlegri og uppréttari sem maður er, því farsælli og sigursælli verður maður í lífinu.

*** * ***

Þeir sem kafa djúpt í að kanna alheimsvitund þróa sjálfkrafa yfirburði andlegra hæfileika og stjórn á kröftum.

En enginn sem hefur öðlast sanna vitund um Guð notar krafta sína til að monta sig og sýna sig, án visku eða

Vertu sanngjarn

Hinir vitru skilja að Guð er eini aðilinn í tilverunni og auðmjúklega eigna þeir honum þær einstöku gjafir sem þeir hafa veitt.

Þau verða að gera það

Er ekki allt sem til er kraftaverk? Og er maðurinn ekki, einfaldlega vegna tilvistar sinnar, líka kraftaverk?

Ef mannkynið er ekki ánægð með öll þau undur sem Guð hefur skapað, hvers vegna ættu hinir heilögu að gera meira?

Kraftaverk?

Réttlátir heilagir Guðs gera ekkert nema Guð biðji þá um það, og af dularfullum og flóknum ástæðum

Stundum er skilningur lykilatriði

*** * ***

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að hæfileikarnir sem við þurfum, hvort sem er til að hugsa, tala, finna eða hegða okkur, koma allir frá Guði, og að

Hann er alltaf með okkur, hvetur okkur og leiðbeinir, og við losnumst strax við sálrænt álag

Með þessari uppgötvun fylgja gleðiblikkar og stundum fyllist djúpstæð, samstundis útrýmandi uppljómun veru einstaklingsins.

Hugsanir um ótta

Máttur Guðs er eins og hafið, sem ómar og ómar, sópar um hjartað í hreinsunarferli og fjarlægir allar tálsýnir hindranir.

Í efa, taugaóstyrk og ótta

Maðurinn heldur að hann sé einungis efnislegur líkami og ekkert meira, en þetta er blekking sem hægt er að sigrast á með því að snerta sitt sanna sjálf.

Andleg málefni í gegnum hugleiðslu Þá munt þú átta þig á því að líkaminn er ekkert annað en kúla af virkni sem flýtur á yfirborði sjávarins.

Geimurinn

*** * ***

Án hafsins sem öldurnar koma úr, væru öldurnar ekki til

Þannig verðum við að þekkja og snerta hið guðdómlega haf sem styður við öldur lífs okkar sem frá því koma.

*** * ***

Hugsun er kraftur eins og rafmagn og sálfræðileg ástand tengjast hugsun og hugsunarhætti.

Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt. Sá sem kann að nota það rétt notar það, annars getur það valdið raflosti.

Á sama hátt, ef hugsanir manns eru beint á rétta braut, færa þær eiganda sínum hamingju; annars valda þær honum skaða.

Vandræði

Hugsun er eins og villihestur, en það er ekki ómögulegt að temja hana og jákvæð hugsun er ein leið til að stjórna henni.

Með hugsun

Heilbrigð hugsun er náinn vinur og óheilbrigð hugsun er stöðugur óvinur.

Heilbrigð hugsun laðar að sér frið og öryggi, en óheilbrigð hugsun sleppir banvænum örvum sem rekast á eiganda sinn á tvo vegu.

Það er sagt að umbunin sé í samræmi við verknaðinn.

Svo lengi sem maður sendir frá sér góðar fyrirætlanir, munu hugsanir manns umbreytast í kyndla sem lýsa upp herbergi sálarinnar og reka burt myrkrið.

Þá finnur hann fyrir djúpum létti

Augun hans ljómuðu af ánægjubrosi!

*** * ***

Blessa oss, Drottinn

Svo að við getum opnað hjörtu okkar hvert fyrir öðru

Við skulum skýra fyrirætlanir okkar

Kannski verðskuldum við vernd þína og umhyggju. Opinberaðu þig, innra með þér og út á við. Leyfðu okkur að syngja þitt blessaða nafn. Reka burt myrkri fáfræðinnar með þínu heilaga ljósi. Reka drungann úr huga okkar.

Með geislandi, víðáttumiklu ljósi nærveru þinnar

Með einlægum sameinuðum hjörtum

Og þrá okkar samhljómandi sálna

Við beygjum okkur frammi fyrir þér og biðjum um hjálp þína og leiðsögn

Og stöðuga vitund um nærveru þína í sálum okkar. Þér bjóðum við alla okkar ást, heiður og þrá.

Því þú ert ástvinur okkar og allt sem við höfum í þessu alheimi

Guð hefur gefið okkur andleg lögmál sem kallast „boðorð“. En þessi boðorð eru brotin og brotin á hverjum degi og í hverju einasta skipti.

staður

Nema fólk skilji andlega merkingu þess, mun það alltaf kvarta yfir því og snúa baki við því

Þessi boðorð eru tímalausar hegðunarreglur sem allar Abrahams trúarbrögð styðja. Hins vegar eru textarnir oft ekki túlkaðir

Sálfræðilegur þáttur þessara boðorða og ávinningurinn sem fylgir því að beita þeim

Fólk viðurkennir það á tilbeiðslustöðum en hegðar sér ekki í samræmi við það utan þeirra staða og réttlætir það með því að segja að þeir

Úrskurðirnir eru óframkvæmanlegir, órökréttir og henta ekki tíðarandanum.

Hins vegar er brot á þessum boðorðum aðalorsök allrar eymdar í heiminum.

Maður má ekki brjóta á réttindum annarra né taka land þeirra, frið, kærleika eða reisn.

Eða einhverjar af áþreifanlegum og óáþreifanlegum eignum þeirra

Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú þarft eða þráir koma til þín.

Þjófnaður á rætur sínar að rekja til hugar þegar maður byrjar að öfunda aðra.

Fræ illra langana verður að fjarlægja úr huganum.

Andleg óeigingirni er leiðin sem einstaklingurinn mun sjálfkrafa laða að sér gnægð og blessun mun streyma til hans úr öllum áttum

Hann veit og hann veit ekki

Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. En þjófar og eigingjarnir einstaklingar eyða lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun stöðugt á...

Það sem aðrir eiga, jafnvel þótt kistur þeirra séu fullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn ekki þekkt hamingju.

****

Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og hann mun brosa til þín.

Lífið er að batna fyrir þig á margan hátt

Rólegur maður gerir sjaldan mistök og tekst þar sem þúsundir annarra mistakast.

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir; þeir verða pirraðir og breytast í eitthvað sem líkist vélum.

Hreyfimynd

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og baða veru þína í græðandi geislum sínum svo lengi sem þú leggur þig fram.

Andlega, og gefðu Guði fyrsta sætið í hjarta þínu

*** * ***

Maður má ekki brjóta á réttindum annarra né taka land þeirra, frið, kærleika eða reisn.

Eða einhverjar af áþreifanlegum og óáþreifanlegum eignum þeirra

Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú þarft eða þráir koma til þín.

Þjófnaður á rætur sínar að rekja til hugar þegar maður byrjar að öfunda aðra.

Fræ illra langana verður að fjarlægja úr huganum.

Andleg óeigingirni er leiðin sem einstaklingurinn mun sjálfkrafa laða að sér gnægð og blessun mun streyma til hans úr öllum áttum

Hann veit og hann veit ekki

Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. En þjófar og eigingjarnir einstaklingar eyða lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun stöðugt á...

Það sem aðrir eiga, jafnvel þótt kistur þeirra séu fullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn ekki þekkt hamingju.

*** * ***

Ó, Drottinn

Við ljós mjós kertis ástvinar míns

Lestu gullnu bókina þína

Varðmaður í hvelfingu sálar minnar

Í gegnum aldirnar og tímabilin

Heilagur kærleikur þinn var, ó Guð, og mun alltaf vera

Ósýnilega friðarkertið

Sem eyðir myrkri mínu

Og þú sýnir mér leynilínurnar

Skrifað á síður hjartans míns

*** * ***

Fyllið hugann minn með guðlegri visku ykkar

Fyllið flösku tilfinninga minna með miskunn ykkar

Fyllið körfu sálar minnar með ávöxtum blessaðrar þekkingar þinnar

Notaðu lífs míns ílát til að fylla það af kærleika þínum

Og hella því í sálir annarra, láttu vitund mína flæða alls staðar

Að leysast upp í stærri tilveru þína

Hér eru geislar dögunar ástar minnar

Þrá eftir þér sprettur úr sprungum í brostnu hjarta mínu

Að mæta sól ástar þinnar sem skín á tilveruna

Og þökk sé skínandi ást þinni

Myrkur mitt hefur breyst í ljós og ró

*** * ***

Ó, glitrandi stjarna

Og hvíslari samræmdra hugmynda

Og elskhuginn kemur frá góðhjarta

Ég bið ekki um neitt nema ást þína

Því það er réttur minn og skylda að elska þig

Þú ert fyrsta forgangsverkefni mitt í lífinu

Og fyrsta löngunin í þráandi hjarta mínu er til þín

Ég fann hamingju mína í gegnum þig

Og að þóknast þér er mesta afrek lífs míns

Úr sálmi um guðdómlega ást

*** * ***

Þegar einstaklingur fínstillir þráðlaust hugartæki sitt getur hann sent og móttekið hugsanaskilaboð

Hugræn órói, miklar tilfinningar og að láta undan stjórn skynfæranna og kröfum þeirra, allt þetta er skaðlegt.

Það truflar hugann þráðlaust, en djúp ró, þögn, andleg einbeiting og líkamsrækt eru nauðsynlegir þættir til að ná fullkominni sátt.

Rétt eins og raddir ferðast um eterinn, þannig ferðast hugsanir okkar einnig um eter alheimsmeðvitundarinnar sem umlykur okkur og allt sem í honum er.

Tilvist Fyrst og fremst verður maður að vera í sátt við Guð og fyrsti boðskapurinn sem á að flytja verður að vera:

„Ég elska þig, Drottinn minn, með kærleika sem á sér engan jafningja“

*** * ***

Ó, guðdómlegi leirkerasmiður

Á lífsins hjóli eru milljarðar einstakra og ólíkra mannslíkama smíðaðir: brothætt líkamlegt form

Fyrir ódauðlega mannssálina

Verksmiðja þín um falda sköpun framleiðir allt: öll húsgögn og innréttingar sem mannleg börn þín þurfa fyrir heimili sín

Líkamleg, andleg og andleg

Þú ert skapari, framleiðandi og kynnir afurða náttúrunnar á sínum árstíðum!

Þú ert himneski meistarinn sem metur mikils þá viðleitni sem lögð er í að afla sér dýrmætra andlegra eigna.

Og nauðsynlegt fyrir mannsæmandi líf

Samvinnuáætlun þín kveður á um að maðurinn verði að vinna til að verðskulda og njóta blessana þinna; hann verður að gefa

Peningar eða vinna í jarðveginum til að afla næringarríkrar fæðu og gæta varúðar og hófsemi til að viðhalda heilsu

Rétt eins og hann verður að borga fyrir nám og sjálfsaga til að fá nægilegt ljós og styrk fyrir heimili sitt.

Andleg huggun

Hann verður einnig að kafa af kostgæfni og virkni í innra sjálf sitt til að finna uppsprettur guðdómlegs kærleika sem slökkva þorsta hans og hreinsa hann af

Ryk og óhreinindi heimsins

Hægt er að kaupa og selja efnislega hluti, en blessanir þínar eru ómetanlegar

Það er ekki til sölu eða kaups!

Sérhvert okkar mun einn daginn koma til meðvitundar og snúa aftur til síns guðdómlega sjálfs, átta sig á sínum helga stað þar sem hann verður umvafinn sælu þinni

Sá sem það er gefið með eilífri örlæti!

Úr „Hvísl frá eilífðinni“ eftir spekinginn Paramhansa Yogananda

*** * ***

Þegar við getum sannfært aðra um ást okkar

Og þegar við verðum viss í gegnum tímans raunir og aðrar prófanir

Einhver elskar okkur sannarlega af öllu hjarta

Og við finnum það sama gagnvart þeirri manneskju

Ekki til eiginhagsmuna, heldur einfaldlega til að finna púls vináttunnar

Við sjáum spegilmynd Guðs og finnum nærveru Guðs.

Og við heyrum rödd Guðs í þeirri blessuðu vináttu

*** * ***

Stundum virðist allt ganga snurðulaust, svo við höldum að heimurinn sé í lagi og að okkar mál séu í lagi

Hins vegar kemur að því að okkur finnst allt vera á móti okkur, og þetta er lexía til að styrkja ákveðni okkar og leysa úr læðingi sofandi styrkleika okkar.

Frá földum stöðum sínum

En í staðinn finnum við fyrir gremju vegna þess að eitthvað hefur hindrað langanir okkar. Við finnum fyrir pirringi vegna þess að við höfum ekki náð þeim.

Langanir okkar valda því að við verðum fórnarlömb reiðiköста og hugur okkar ruglast. Við gleymum stað okkar og missum dómgreindina og þegar við hegðum okkur

Án mismununar verða mistök og eymd til afleiðinga

Ef við gefumst ekki upp fyrir reiði vegna áfalla lífsins eða þeirra sem valda þeim, getum við séð hlutina skýrar og tekist á við þá á skilvirkari hátt.

Betra

*** * ***

Guð, í óendanlegri miskunn sinni, veitir okkur gleði sína og innblástur

Og það gefur okkur raunverulegt líf

Sönn viska

Sönn hamingja

Sannur skilningur

En dýrð Guðs birtist aðeins í þeirri andlegu ró sem sálin finnur og í einlægri tilraun hugans til að samræmast honum.

Þar stöndum við andspænis sannleikanum. Úti eru blekkingarnar of sterkar og fáir geta brotist í gegnum þær.

Að útrýma áhrifum ytra umhverfis

Heimurinn heldur áfram með óendanlegum flækjum sínum og óteljandi upplifunum

Rödd Guðs býr á bak við ásýndir lífsins, kallar alltaf til okkar og talar til okkar úr blómum og helgum bókum og úr...

Samviska okkar, og í gegnum alla þá fallegu hluti sem gera lífið þess virði að lifa því

*** * ***

Hreinsaðu málm okkar, ó himneskur gullgerðarmaður! Umbreyttu veikleika okkar í styrk

Og umbreyta ranghugmyndum okkar í raunverulega skynjun á sannleikanum, umbreyta hræðilegum djöflum eigingjarnra metnaðar okkar

Til háleitra, vængjuðra vona og sársaukafullrar fáfræði okkar, til heilagrar visku og grunnhráefna leti okkar.

Til hreins gulls frá stórfenglegum andlegum afrekum

Héðan og þaðan

Söngur hinna alsælu

Eins og kennarinn Paramhansa Yogananda sagði frá

Til forna bjó einsetumaður við dyr Guðs. Hann prédikaði ekki né leiðbeindi neinum og talaði ekki um neitt nema guðlegan kærleika, sem var hans eina ástríða.

Hvert sem hann fór lýsti hann því yfir að guðleg ást brann djúpt í honum. Hann talaði aðeins þegar nauðsyn krefði og orð hans fóru sjaldan yfir tvö eða þrjú, en samt fylgdu þúsundir hans honum til að heyra hann syngja af þrá, þrá eftir meiru.

Ó, Drottinn minn, þú ert markmið mitt og ást mín til þín er fáni minn

Sál mín og hjarta þráir þig, ó, mín fullkomna hamingja

Eitt sinn, þegar hann var að ganga um þorpin og syngja sitt einfalda lag, yfirgáfu karlar og konur vinnu sína og fylgdu honum, en hvert á fætur öðru varð aftur úr þar til hann sá þau ekki lengur.

Þá kom hann að víðáttumiklum akri þar sem hann sá mann vera að uppskera korn. Hann heilsaði honum og sagði: „Þú, uppskerumaður, þú, uppskerumaður.“

Uppskerumaðurinn svaraði: „Láttu mig í friði, maður, talaðu ekki við mig, því að ég er önnum kafinn, eins og þú sérð mig. Farðu frá mér, þú brjálæðingur.“

En hann sagði við hann: „Ég er ekki að biðja þig um að tala við mig, ég bið þig bara um að þóknast mér og syngja með mér. Viltu gera mig hamingjusaman með því að endurtaka nafn guðdómlega ástkæra míns, og svo fer ég?!“

Uppskerumaðurinn byrjaði að syngja með honum: „Ó, Drottinn, þú ert markmið mitt ... og ást mín til þín er fáni minn ...“ Hann fylltist himinlifandi tilfinningum og sigðin féll úr hendi hans og hann gekk á eftir brjálæðingnum, syngjandi af gleði og eldmóði ... og jafnvel fuglarnir fundu gleði og tóku að hrópa og syngja sálm kærleikans til Guðs.

Þegar þau héldu áfram göngu sinni kom kona uppskerumannsins og byrjaði að kenna eiginmanni sínum um og sagði: „Hvað er að þér? Hvað gengur að þér að elta þennan brjálæðing?“ En hann svaraði: „Segðu hvað sem þú vilt um mig, en syngdu með mér, jafnvel bara einu sinni.“ Þá byrjaði hún að syngja og þau þrjú sungu saman af eldmóði og gleði.

Meðan þau sungu gengu nokkrir þorpsbúar fram hjá og gerðu grín að atburðunum og sögðu: „Það eru svo margir brjálæðingar þessa dagana!“ Einsetumaðurinn sagði við þá: „Verið þolinmóð, fólk, við að dæma okkur þangað til þið smakkið það sem við finnum, ég bið ykkur, takið þátt í söngnum með okkur og fellið síðan dóm.“

Þetta fólk tók þátt í söngnum með þeim og þau smituðust af guðdómlegri kærleika og þau fóru að syngja hinn blessaða sálm af djúpi hjartans og með djúpri þrá.

Fréttir af þeim bárust um allt svæðið og eitt hundrað, tvö hundruð, þrjú hundruð og fimm hundruð eltu þá og

reyndu að stöðva þá og reka þá burt, en hjörtu allra ómuðu af yfirþyrmandi gleði og vaxandi löngun:

Ó, Drottinn minn, þú ert markmið mitt og ást mín til þín er fáni minn

Sál mín og hjarta þráir þig, ó, mín fullkomna hamingja

Megi Guð blessa ykkur og gleðja hjörtu ykkar

Friður sé með þér

Sjö heimspekingarnir sem ræða um manninn

Fyrsti heimspekingurinn sagði:

Maðurinn er hápunktur sögunnar, endanlegt markmið ljóðlistar og lifandi, frjálst samband sem tengir náttúruna við Guð

Annar heimspekingurinn sagði:

Við skulum ekki gera lítið úr manninum eða vanvirða reisn hans, því þótt hann hafi stigið niður frá hæstu skynjunarsviðum niður í lægstu dýptir, ber hann enn í sál sinni ummerki þessarar upphaflegu dýrðar og æðstu ljóma – því þótt hann líkist brotnum súlum forns musteris, er ljómi musterisins augljós jafnvel í rústum þess sem eftir eru.

Þriðji heimspekingurinn sagði:

Hve fátækur og hve ríkur maðurinn er!

Hve ömurlegur og hve dýrlegur hann er!

Hversu ótrúlega flókið þetta er, og hversu dásamlega einfalt!

Fjórði heimspekingurinn sagði:

Mannverur eru eins og ringulreið, mótsagnir og andstæðra krafta. Þótt þær séu geymsla sannleikans og verndarar eilífrar visku, eru þær huldar efa og sýn þeirra er skýjuð af ruglingi. Þar að auki eru þær stöðugt hræddar við hið óþekkta. Þær eru bæði stolt og skömm alheimsins.

Fimmti heimspekingurinn sagði:

Mannlegar langanir þekkja engin takmörk og enginn auður, hversu mikill sem hann er, getur uppfyllt þær. Maður finnur ekki stöðugleika eða hugarró fyrr en hann nær markmiði sínu, sem er að vera í sátt við skapara sinn og njóta nálægðar við hann á hverri stundu lífs síns.

Sjötti heimspekingurinn sagði:

Maður skilgreinist ekki út frá óskum sínum, heldur út frá kostgæfni sinni til að ná því göfugasta. Ekki út frá fjölmörgum löngunum sínum, heldur út frá því að greina á milli góðs og ills og ná því sem er gott og gagnlegt fyrir hann sjálfan og samfélag sitt.

Sjöundi heimspekingurinn sagði:

Maðurinn er eins og kúla sem flýtur á yfirborði sírennandi geimfljóts á jörð Guðs. Sumar kúlur eru bjartari en aðrar, en þær munu allar að lokum springa og bráðna í ána sem stefnir að eilífu í átt að geimhafinu sem hefur enga strönd.

Friður sé með þér

Gjöf mín til þín fyrir nýárið

Býrð þú yfir metnaði innra með þér sem þú vonast til að ná?

Ef þú fengir tækifæri til að byrja lífið upp á nýtt í dag, hvað myndir þú gera?

Lífið gefur þér þetta val, og sveigjanlegt keramikdeig tímans er í þínum höndum til að móta eins og þér sýnist

Afrek sem virðast erfið eru oft nær því að vera rökrétt og raunsæ. Það sem þú hélst að þú gætir ekki gert, byrjaðu að gera það núna! Leggðu til hliðar takmarkanir venja sem þú hefur lagt á sjálfan þig og hlustaðu á hvísl innri raddar þinnar.

Lífið býður upp á skemmtilegar óvæntar uppákomur fyrir þá sem grafa djúpt í sjálfsbrunninn.

Engin markmið nást á einum degi Lykilatriðið er að byrja núna, ekki á morgun

Byrjaðu með blessun Guðs! Þessi töfrandi stund er lykillinn að helli tækifæra, fullum af fjársjóðum.

Opnaðu lón sköpunar þinnar, sem er alltaf og að eilífu nærð af óendanlegum uppsprettum sem aldrei þorna og framboð þeirra minnkar aldrei.

Hæfni þýðir ábyrgð og leyndur hæfileiki er frjósamt fræ sem lífið hefur falið þér umsjá. Láttu hann ekki visna og deyja í hrjóstrugum jarðvegi frestunar.

Lífið biður þig að uppskera heiðarlega það sem það hefur sáð á akur þinn. Öll verkfærin sem þú þarft eru þér til ráðstöfunar. Megi Guð leiða þig, greindu þessi verkfæri með skarpskyggnu auga.

Vinnið ekki af mikilli áreynslu, lituð af löngun til að ná árangri, heldur vinnið rólega, af ánægju og gleði.

Þú þráir ekki markmiðið frekar en þú þráir að vinna að því að ná því

Með áhugasömum huga og höndum knúnum af kærleika, vefðu mynstur velgengni með gullnum þráðum nútímans.

En ef þér mistekst í viðleitni þinni, vertu ekki vonsvikinn og láttu ekki gremju laumast inn í þig

En með hjarta ríkt af skilningi

Og hönd lipur með sveigjanleika

Og skýrt auga með skærri sjón

Byrjaðu upp á nýtt og hafðu trú

Blómið er í hjarta fræsins, en þekkir fræið upphaf þess eða endi?

En þegar það safnar eins miklum hita og raka og það getur

Hjarta veru hennar stækkar og afhjúpar líflegt blóm

Brostu til sólarinnar og fagnaðu henni með lífsgleði og ánægju af afrekum.

Og hér er lífið sem kallar á þig, vingast við þig, hvetur þig til að vinna

Ætlarðu að hlusta á kall hennar og bregðast við hvatningu hennar?

Og nú snýrðu andliti þínu að ljósinu

Megi Guð lýsa upp andlit þitt með ljósi sínu

Láttu drauma þína rætast á nýju ári

Gleðilegt nýtt ár!

Austur-Vestur tímarit

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Hver sagði það?

Þrá kviknar í hjarta mínu, en ég dyl hana

Og ef ég er langt í burtu, þá hef ég samskipti við hana í gegnum minningar.

Hjartað slær og löngunin ræður því

Ég fann þessi vers í einni af minnisbókunum mínum

Ég man ekki hver sagði þetta, ég leitaði á netinu til að finna út hver það var.

Ég vildi eigna þetta honum en fann það ekki einu sinni á netinu.

Það vakti athygli mína vegna þeirrar einlægu ástar sem það innihélt

Og ákveðin þrá og skýr hollusta

Djúp tilfinning hlýtur að hafa kveikt í hjarta skáldsins okkar

Ljós þess lýsti upp djúp sálar hans

Straumur þess rann mjúklega og sveiflandi

Á viðkvæmum brautum sálar hans

Hann hristi hana, gladdi hana og hryggði hana

Þá herti hann sig upp og úthellti hreinum, tærum straumi af fáguðum tilfinningum

Og það breyttist í orð eins viðkvæm og engjagola

Og ljúfur, eterískur söngur sem hrærir við djúp tilfinninganna

Hér sjáum við töfrandi liti af ákaflega einbeittra hugsana

Og við sjáum glóandi kyndla í himinlifandi, þráandi veru hans

Við ættum ekki heldur að láta hjá líða að smakka með honum bitra sorg

Hins vegar virðist hann njóta þessarar sorgar

Sem hann fagnaði og skapaði út frá kjarna tilfinninga sinna

Og hér erum við að tala um reynslu óþekkta skáldsins okkar

Ljóð hans vöktu athygli okkar vegna þess að hann setti þau í

Frá hjarta hans, kjarninn

Og hann skildi eftir sig spor í orðum hennar

Megi hjörtu alltaf vera full af kærleika og slá af tryggð

Friður sé með þér

Samtal milli sonar og föður hans

Sonurinn spurði föður sinn: „Ég sé bros í augum þínum, pabbi, hver er leyndarmál þess?“

Hann svaraði: Vegna þess að mér líður mjög vel

Hann sagði: Talaðu! Hvað nákvæmlega er í gangi?

Hann svaraði: Friður síast inn í hjarta mitt og bros speglast í augum mínum áður en það birtist á andliti mínu.

Hann sagði: Er þetta allt og sumt?

Hann svaraði: Minningar vakna

Hann spurði: Hvers konar minningar eru þetta?

Hann svaraði: Það er sætt og örvar frumurnar

Hann sagði: Hvernig gerist þetta?

Hann svaraði: Hugsun, sonur minn, er kraftur eins og rafmagn, og sálfræðilegt ástand er vegna hugsunar og hugsunarháttar.

Hann sagði: Hvað áttu við með því að segja „orka eins og rafmagn“?

Hann svaraði: Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt. Sá sem notar það rétt mun finna það gagnlegt, annars gæti það valdið raflosti.

Hann sagði: Hver er grundvöllur samanburðarins?

Hann svaraði: Hugsunin mun líka, ef þú beinir henni á réttan hátt, gera þig hamingjusaman, annars mun hún leiða til eymdar.

Hann sagði: Hvernig get ég leitt hann þegar hann er eins og villihestur?

Hann svaraði: Þetta er ekki ómögulegt, því ef þú öðlast reynslu af eðli hesta, þá munt þú bæta meðferð þeirra, jafnvel þótt þeir séu villtir og óstýrilátir.

Hann sagði: Það er sagt að vinur sé einn af þeim sem standa manni næst, er það satt?

Hann svaraði: Algjörlega

Hann sagði: Hugsunin er vinur því hún er manninum afar nálæg.

Hann svaraði: Já og nei

Hann sagði: Hvernig er það?

Hann svaraði: Heilbrigð hugsun er náinn vinur, og óheilbrigð hugsun er stöðugur óvinur.

Hann sagði: Hvernig er það?

Hann svaraði: Heilbrigð hugsun laðar að sér frið og öryggi, en óheilbrigð hugsun skýtur banvænum örvum sem rekast á eiganda sinn tvíþætt – megi Guð margfalda góðverk ykkar – og þess vegna er sagt að umbunin sé af sama tagi og verkið.

Hann sagði: Og hvernig er hægt að forðast það?

Hann svaraði: Svo lengi sem þú óskar öðrum góðs og biður Guð um hjálp og leiðsögn fyrir þá, munu hugsanir þínar breytast í kyndla sem lýsa upp herbergi sálarinnar og reka burt myrkurhaugana.

Hann sagði: Og hvað gerist þá?

Hann svaraði: Þá munt þú finna djúpa huggun og augu þín munu brosa!

Megi brosin í augum ykkar og andlitum vara að eilífu, vinir mínir

Friður sé með þér

Velkominn gestur

Þessi fíni gestur

Augan sér það ekki, en hjartað finnur það

Eins og gleði eða léttir sem eyðir ruglingi

Og hann huggar brotin hjörtu

Það veitir skilning til að takast rétt á við erfiðar aðstæður

Tilfinningin sem fylgir gestinum tengist því að opna dyrnar fyrir honum og bjóða honum inn.

Boðið verður að vera einlægt og sprottið af einlægri löngun til að taka á móti

Það inniheldur löngun sem samsvarar sterkri löngun

Sem „Qassad“ eða fjallasöngvarinn fann þegar hann mælti það af ákafa:

(Hann heiðraði mig með heimsókn og braut hefðina, hjarta mitt hefur opnað dyr sínar fyrir þér innan frá)

Sönn gleði er ekki afrakstur hugans eða ímyndunaraflsins

Það er gegnsætt, eterískt frumefni með uppsprettu

Þessi sjálfendurnýjandi uppspretta tæmist ekki

Það er enginn sem hefur ekki smakkað að minnsta kosti lítinn skammt af því

Að hve miklu leyti það er skynjað fer eftir styrk viðurkenningarinnar og getu til skilnings.

Þetta er haf sem ekki allar verur geta drukkið

Vegna þess að uppspretta þess er ekki háð endanleika heldur tengd hinu algilda og óendanlega

Þeir líktu örlæti og örlátu fólki við það

Þetta minnir mig á söguna af þeim fátæka manni sem fylgdi nokkrum skáldum

Þau voru á leið til kalífans í Egyptalandi, sem hafði kallað þau til að gefa þeim gjafir. Fátæki maðurinn hafði krukku meðferðis. Um leið og þau komu inn í höll kalífans og stóðu frammi fyrir honum, byrjaði hann að úthluta þeim rausnarlegum gjöfum. Síðan leit hann á snauða manninn í rifnum fötum sínum og spurði hann:

Og hvað leiddi þig til okkar, og hvaða þörf hefur þú á okkur?

Hann svaraði:

Þegar ég sá fólkið pakka saman dótinu sínu

Ég kom að yfirflóðandi hafi þínu með krukku mína

Kalífinn sagði: Fyllið krukkuna af gulli og silfri.

Þessi kalífi var ekki haf í samanburði við haf alheims örlætisins, heldur frekar dropi af því.

Ef eitt ljóðavers vakti örlæti hans og hrærði hann svo mikið, og hann er aðeins manneskja, þá hlýtur sérhver einlæg ákall til uppsprettu örlætisins og hafs guðlegrar gjafmildi að vera vel þegið og uppfyllt og gjöf verður endurtekin þar til fullnægju er náð.

{Og Drottinn þinn mun vissulega gefa þér og þú munt verða saddur}

{Og ef þú telur velvilja Allahs, gætirðu ekki talið hana upp}

Megi Guð gleðja hjörtu ykkar

Friður sé með þér

Þögla, þolinmóða köngulóin

Kæri vinur minn, hinn snjalli prófessor Fahmi Al-Mashaykhi, kynnir þáttarins „Sjálfsleiðtogahæfileikar“, bað mig um að þýða nokkur ljóð eftir hinn mikla bandaríska skáld Walt Whitman. Í samræmi við hans vinsamlegu beiðni hef ég valið þetta ljóð og vil tileinka þessa þýðingu honum og öllum unnendum fágaðra bókmennta og stórkostlegrar innblásturs.

Á ströndinni, steinninn með litlu útstæðu bunganum

Þar sem köngulóin stóð ein og sér

Ég setti upp merki til að merkja staðsetningu þess

Tilgangur þess merkis

Að vita hvaða aðferð það verður uppgötvað með

Víðáttumikið umhverfi þess mitt í víðáttumiklu tómleika geimsins

Hann sleppti síðan þunnum vír úr sér, og svo öðrum vír og svo öðrum.

Hann hélt áfram að vinda upp garnrúlluna sína með undraverðum hraða.

Án þess að finna fyrir þreytu

Og þú, sál mín, þú sem stendur umkringd endalausri hyldýpi

Úr víðáttumiklu, óendanlegu og endalausu geimi

Og þú ert sökkt/ur án truflana í hugsun og innsýn

Ég sé þig leggja af stað í ævintýri

Þú leysir úr læðingi hugmyndir og orku

Þú ert að leita að heimum og himintunglum

Megi þú tengjast henni sterkum böndum

Svo að þú getir byggt brúna sem þú þarft

Skipið þitt er tryggt með akkeri

Þangað til þunnur þráður þinn sem þú sleppir frá þér

Frá því að halda á einhverju

einhvers staðar

Ó, sál mín!

Walt Whitman

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

stjörnumerki

Þetta er hópur stjarna með stórkostlegum myndunum.

Það er þekkt stjarnfræðilega undir ýmsum nöfnum, svo sem Höfuð Drauga.

Fljúgandi örninn, fallandi örninn og Betelgás

Henna-litaða pálmann og jemenska stjarnan

Munnur hvalsins og volduga mannsins og annarra

Stjörnumerkið vekur athygli

Kannski vegna fjarlægðar þess frá jörðinni

Kannski vegna leyndardómanna og dularfullu yfirbragðanna

Kannski vegna eilífrar þagnar hennar

Það er undarlegt blikk

Og kannski

Vegna þess að það fær mann til að lyfta augunum frá jörðinni

Láttu hann stefna að því sem er hærra og sætara!

Orðið „stjörnumerki“ er fallegt orð sem vekur upp sætleika þess.

Frá því stjarnfræðilega fyrirbæri

Með geislandi nærveru og glitrandi fegurð

Og þannig eruð þið, vinir mínir

Stjörnumerki af skínandi stjörnum

Á himni lífs míns

Kveðjur til þín hvar sem þú ert

Og ástúð frá djúpinu til sjóndeildarhringsins

Hreyfing getur verið blessun eða hörmung

Ég bætti orðinu „eyðilegging“ við þekkta máltækið, þar sem mér fannst að ekki væru allar gjörðir blessaðar og sumar þeirra skiluðu ekki aðeins óblessuðum afleiðingum heldur hefðu þær einnig skaðleg áhrif á fleiri en eitt stig.

Hreyfingar manna koma ekki sjálfkrafa upp, fyrir utan sumar hreyfingar sem geta átt sér stað í svefni eða svefngöngu, undir stjórn undirmeðvitundar. Annars eru þær knúnar áfram af ásetningi og vilja til að ná ákveðnu markmiði.

Þessi hreyfing er hlutlaus í sjálfu sér því hún er einungis ómeðvitað verkfæri sem virkar í samræmi við skipanir mannlegs hreyfikerfis, sem aftur tekur við skipunum frá huganum og framkvæmir þær.

Þegar hreyfing er notuð til að hjálpa öðrum

Og létta þeim byrðarnar

Að nota skynjunartól til að bæta aðstæður

Bæði á efnislegu og siðferðilegu stigi

Og koma með allt sem gæti veitt sálunum huggun

Og friður í hjörtum

Það veitir nauðsynjar lífsins, ekki endilega munaðarvörur

Það er blessun frá Guði, englunum og spámönnunum

En ef hreyfingin er notuð til að valda sársauka

Og skaðinn og hjartasorgin

Að nýta sér huglæga eða efnislega hæfileika annarra

Án hans leyfis eða samþykkis

Niðurstaðan verður ekki blessun

Og við getum þá sagt

„Hreyfing leiðir til tortímingar“

Sæll er sá sem notar verk sín í þágu góðs og velþóknunar skapara síns:

Drottinn þeirra svaraði þeim: „Aldrei mun ég leyfa að vinna nokkurs verkamanns meðal ykkar glatist, hvort sem hann er karl eða kona.“ (Al Imran)

Og í göfugum hadít:

„Þrír hlutir fylgja hinum látna; tveir snúa aftur og einn verður hjá honum. Fjölskylda hans, eignir hans og verk fylgja honum; fjölskylda hans og eignir snúa aftur og verk hans verða áfram.“

Imam Ali, megi Guð heiðra andlit hans, deilir með okkur visku úr forðabúri þekkingar sinnar og segir:

(*Það er mikill munur á tveimur gerðum vinnu* : vinnu þar sem ánægjan er hverful en afleiðingarnar eru til staðar, og vinnu þar sem kostnaðurinn er horfinn en umbunin er til staðar)

Megi Guð þiggja góðverk okkar, vinir mínir

Friður, miskunn og blessun Guðs sé með þér

Barinn og rústirnar

Hann sagði: Það er eitthvað sem veldur mér áhyggjum og ég vil fá skýringu á því.

Hann svaraði: Hvað er það?

Hann sagði: Ég sé fólk sem gengur á röngum slóðum, er „fínt“ og gleðst, og gott fólk sem fær engan hlut af velgengninni.

Hann svaraði: Fólk gerir oft mistök þegar það dæmir réttláta og óguðlega, því það dæmir eftir útliti og getur ekki séð inn í hjörtu annarra til að vita sannleikann í hverjum og einum og vera meðvitað um huldu áform þeirra og gjörðir. En Guð rannsakar áform og opinberar leyndardóma; hann einn dæmir og greinir gott frá illu. Þess vegna er ekki ólíklegt að sá sem fólk telur óguðlegan geti verið réttlátur og sá sem það telur réttlátan geti verið óguðlegur.

Hann sagði: Er einhver leið til að gera réttan greinarmun í þessum málum?

Hann svaraði: Þegar við metum hamingju og eymd, ef við hegðum okkur ekki rétt, gerum við ráð fyrir að hamingjusamur einstaklingur sé sá sem nýtur auðs og velmegunar, öðlast virðingu, hlýtur virðingu fólks og lætur undan lífsins ánægju og unaður. Við vanrækjum að íhuga

innri ólgu sem þeir kunna að upplifa vegna synda sinna, misgjörða og óréttlætis gagnvart öðrum. Þessi innri óhamingja og ólæknandi sjúkdómar geta gert líf þeirra beiskt og augu þeirra óróleg vegna lostafullra langana þeirra og krossandi eigingirni. Þeir geta einnig orðið fyrir hörmulegum hörmungum og krossandi óheppni sem eru sannarlega óöfundsverð.

Hann sagði: Og hvar liggur hamingja réttlátra?

Hann svaraði: Í fyrsta lagi eltir réttlátur maður ekki jarðneskar eigur. Hann er ánægður með lífsfyllingu sína, sanngjarna meðferð á fólki, frið samvisku sinnar og andlega gleði sem sprettur að innan og endurnýjast alltaf, sérstaklega þegar hann hugsar til þess að Guð muni umbuna honum í lífinu eftir dauðann og veita honum eilíft ljós í stað þess sem hann missti af í bústað tortímingarinnar.

Hann sagði: Hvers vegna þjást hinir réttlátu, eða sumir þeirra, og mæta erfiðleikum í þessum heimi?

Hann svaraði: Guð reynir stundum ástvini sína með ýmsum sársauka og þjáningum, ekki sem refsingu, heldur til að hreinsa þá í eldi rauna eins og gull. Þjáningarnar sem dynja yfir þá styrkja þá, sýna siðferðilegan verðleika þeirra og gera ást þeirra til Drottins síns og fólks hreina, skýra og staðfasta.

Megi Guð fjölga réttlátum og góðum mönnum í þessum heimi

Friður sé með ykkur, vinir mínir

Skipulagða perlan

Að fórna ekki meginreglum til að þóknast öðrum

Hann sagði: Ég heyrði að það sé æskilegt að umgangast aðra, eru einhverjar undantekningar?

Hann svaraði: Að vera sammála öðrum þýðir ekki að vera sammála þeim um allt, né að fórna meginreglum sínum fyrir þá, því þessi gerð samkomulags er óæskileg og ekki í samræmi við það sem er rétt.

Hann sagði: Kýs þú frekar átök en samkomulag?

Hann svaraði: Það er engin þörf á því. Þú getur komist vel af við þá án þess að valda vandræðum eða truflunum. Umbótamenn og mikilmenn komust ekki vel af við marga í kringum sig, en samt héldu þeir hugsjónum sínum vegna þess að þeir vissu að það sem þeir voru að gera var fullkomlega rétt.

Hann sagði: Hvað finnst þér um að stundum beygja hugsjónir til að henta aðstæðum?

Hann svaraði: Maður ætti ekki að slaka á um meginreglur né grípa til dulinna hvata til að ná markmiði, því slík hegðun er óviðeigandi þeim sem halda uppi meginreglum. Ef þú getur lifað á þann hátt sem þóknast Guði og skaðar ekki aðra, þá hefur þú ekkert að óttast.

Hann sagði: Hvað þýðir það eiginlega að komast vel af með öðrum?

Hann svaraði: Það er fyrst og fremst að vera í sátt við Guð, síðan við samvisku sína og að lokum við fólkið.

Hann sagði: Hvað ef aðferð mín fullnægir ekki öðrum?

Hann svaraði: Það er nóg að þú finnir frið innra með þér og finnur fyrir innri ró sem gerir þig óháðan samþykki annarra, svo framarlega sem það samþykki samræmist ekki því sem þú trúir á í ákvörðunum þínum.

Hann sagði: Ráðleggur þú mér að biðja aðra að breyta röngum lífsstíl sínum?

Hann svaraði: Það er engin þörf á að neyða fólk til að samþykkja rétt sjónarmið þitt. Ef það vill ekki tileinka sér þína nálgun, láttu það þá í friði og óskaðu þeim alls hins besta. Ef það angrar þig með særandi athugasemdum og stingandi athugasemdum, þá er fullkomlega í lagi að taka fjarlægð frá því, að minnsta kosti tímabundið. En vertu alltaf tilbúinn að deila skilningi þínum og reynslu með þeim. Og ef þú býrð yfir mikilli þekkingu, gefðu hana þeim sem þyrstir eftir henni, svo að þeir megi drekka hana með ánægju og ánægju, fyrir náð Guðs almáttugs, og laun þín eru hjá honum.

Friður sé með þér

Ég sé þig kenna dögunum um

Ég sé þig næstum fyrir mér, vinur minn

Þú þráir friðsæla eyðimerkurós sem gleður augun þín

Og til hvíldar sem mun næra þreytt hjarta þitt í lundum sínum

Ég sé þig stara á fjarlægan, þögula sjóndeildarhringinn

Að reyna að flýja djúp myrkursins og áhyggna

Til heiðskírs himins

Hentar betur gegnsæju sál þinni

Og ég er færari um að innihalda þrá ástríðufullrar sálar þinnar

Og í gegnum auga ímyndunaraflsins sé ég þig kenna dögunum um

Hún spurði um hina löngu væntu gæfuplánetu

Það er eins og ég heyri þrá djúpt innra með þér

Ég heyri bergmál bjalla þess í gegnum eter sálarinnar

Ég sá fljótt skip þrá þinna liggja við akkeri á fjarlægri strönd

Mávar minninganna svífa í kringum hana

Og reikistjörnurnar líta á hana með vingjarnlegum tilhneigingu

Ég skynja löngun þína, vinur minn, eftir athvarfi sem þú þráir

Megir þú brjótast í gegnum skýin

Og það smýgur inn í heim sem heitir

Það er fullt af blíðum merkingum og sætum óskum

Lífið hefur uppfyllt óskir þínar

Og eyðilegging einmanaleikans fjarlægð úr viðkvæmri sál þinni

Og hún auðgaði það með fallegustu prófunum

Og sætustu sýnirnar

Friður sé með þér, vinur minn!

Mahmoud Abbas Masoud

Kaupheimspekin og sagan af refnum og krákunni

-

Hann spurði og sagði: Er til einhver kaupstefnu sem ég get tileinkað mér í lífi mínu?

Hann svaraði: Sumir eru háðir því að kaupa hluti sem þeir þurfa ekki á að halda og sóa því peningum sínum í óþarfa munaðarvörur.

Hann sagði: Hvað ráðleggur þú?

Hann svaraði: Verið varkár og skynsöm þegar þið verslið. Ef þið eigið peninga, geymið þá og hunsið auglýsingar sem reyna stöðugt að freista ykkar til að kaupa hluti sem þið þurfið ekki á að halda til að gefa upp erfiðisunninn pening fyrir nýjar nýjungar eða fjárfestingar með „tryggðum hagnaði“. Þegar einhver reynir að vinna ykkur á sitt band með sætum orðum og freistandi tilboðum, munið þá eftir sögunni um refinn og krákuna.

Hann sagði: „Viltu vinsamlegast endurtaka þetta fyrir mig?“

Hann svaraði: Einu sinni var kráka að bera ostbita í goggnum sínum þegar munnvatn refs droppaði á hann og hann girntist hann. Þar sem refurinn var meistari í slægð og blekkingum sagði hann við krákuna: „Ég vildi óska að þú syngdir fyrir mig lag, herra Kráka, því ég hef heyrt að rödd þín sé ljúf og þekkt fyrir sætleika sinn.“ Krákan, smjaðruð af hrósinu, opnaði gogginn til að syngja en um leið og hann gerði það rann ostbitinn úr munni hans og féll til jarðar. Refurinn tók hann fljótt upp og óskaði sjálfum sér til hamingju með auðvelda vinninginn. Varist því þá sem reyna að hafa áhrif á þig sálrænt því þeir vilja eitthvað frá þér. Leyfðu engum að nýta þér með því að smjaðra eða hæðast að þér til að fá þig til að þrá eitthvað óþarfa fyrir velgengni þína og sanna hamingju.

Hann sagði: Er einhver leið til að vera sjálfbjarga?

Hann svaraði: Einfaldaðu líf þitt svo að þú reiðir þig ekki á óhóflegar eigur. Að láta undan löngunum sjálfkrafa og stöðugt rekur burt ánægju og skapar óhamingju og eymd. Ef þú flækir líf þitt með of mörgu munt þú ekki geta notið neins af því. En ef þú skoðar líf þitt náið munt þú finna margar leiðir til að draga úr munaðargáfum án þess að finnast þú vera skortir.

Hann sagði: Hver er þín skoðun á því að kaupa í afborgunum?

Hann svaraði: Fyrst skaltu spara fyrir því sem þú þarft og kaupa það sem þú þarft með reiðufé, án þess að þurfa að greiða afborganir, háa vexti og höfuðverk. Auðvitað er kostur að eiga viðskipti við þá sem vilja selja vörur sínar til að afla sér tekna, en leyfðu þér ekki að lifa um efni fram, því ef þú gerir það munt þú tapa öllu, Guði sé lof, þegar þú lendir í alvarlegri kreppu eða snöggri beygju á veginum, og „freistandi beitan“ mun bíða þín.

Hann spurði: Hver er þín skilgreining á sparnaði?

Hann svaraði: Sparnaður er list og krefst fórna. En ef þú sparar í innkaupum og lifir einföldu lífi, þá munt þú geta sparað einhverjar tekjur reglulega og munað vinsæla máltækið: „Dropi fyrir dropa verður lækur að tjörn,“ með hjálp hins almáttuga.

Megi Guð auðga ykkur af sinni miklu náð, vinir mínir

Friður sé með þér

Sjálfsskoðun og velgengni

Hann sagði: Er það satt að það að spyrja sjálfan sig spurninga sé eins konar sjálfsskoðunarferli?

Hann svaraði: Það er rétt

Hann sagði: Ef ég vildi beita slíkri sjálfsskoðun, hvað myndir þú ráðleggja mér að spyrja sjálfan mig?

Hann svaraði: Spyrðu sjálfan þig um tilgang lífs þíns. Þú ert þróaðasta skepna og Guð hefur sett í þig göfuga sál sem er kjarni þinn.

Hann sagði: Hvað mun breytast ef ég geri mér grein fyrir þessari staðreynd?

Hann svaraði: Þú munt ná óendanlega velgengni, þú munt upplifa sælu, allar göfugar langanir þínar munu uppfyllast, þú munt sigrast á öllum erfiðleikum þínum og heimurinn mun ekki geta gildrað þig með snörum sínum né blekkt þig með blekkingum sínum.

Hann sagði: En lífið er fullt af vandamálum og sársaukafullum atburðum

Hann svaraði: Já, mannslífið er opin og stöðug viðureign við vandamál og allir eiga sín eigin vandamál. Það eru milljarðar manna og milljarðar vandamála sem þarf að takast á við daglega. Sumir þjást af hjartasjúkdómum, sumir kvarta undan kvefi, sumir eru með yfirþyrmandi peninga, sumir eru algjörlega mótfallnir fátækt og aðrir nenna ekki að hugsa og eru því síður meðvitaðir um vandamál, því svo lengi sem magarnir eru fullir er heimurinn fullkominn fyrir þá. En hverjir eru hinir sannarlega hamingjusömu í lífinu og hverjir eru þeir sem ná árangri?

Hann sagði: Til að byrja með, hver er staðallinn fyrir velgengni?

Hann svaraði: Hamingja er hin sanna mælikvarði á velgengni, óháð starfsheiti eða félagslegri stöðu. Ríkjandi hugmynd um velgengni er að eiga auð, vini og fallegar og

lúxus eigur - það sem sumir kalla líf í lúxus. En efnislegir árangur jafngildir ekki endilega sannri velgengni.

Hann spurði: Hver er ástæðan?

Hann svaraði: Vegna þess að hlutir og aðstæður eru breytingum háðar. Í dag gæti maður átt hluti og á morgun gætu þeir verið farnir. Þess vegna skaltu ekki gera ráð fyrir að það að verða milljónamæringur tryggi velgengni. Maður gæti keppt og stritað óþreytandi til að uppskera árangur af velgengni á sínu sviði, en hann gæti orðið hissa á að uppgötva að líf hans skortir jafnvægi og hann hefur ekki frelsi til að njóta þess sem hann vill gera. Í staðinn geta áhyggjur hrannast upp og hann gæti orðið stressaður og órólegur að því marki að heilsa hans versnar og hann verður fórnarlamb þunglyndis. Þannig gufar hin blekkta velgengni upp og honum finnst hann hafa sóað lífi sínu og allir draumar hans hafi horfið.

Hann sagði: Þýðir heilsa velgengni?

Hann svaraði: Maður getur haft sterkan líkama (eins og hest) en skort nægilegan auð til að sjá fyrir sér og því fundið fyrir gremju og beiskju fyrir að hafa ekki nauðsynjar og grunnatriði lífsins. Eða hann getur haft heilsu og auð en skort ánægju. Að fæða líkamann og fullnægja hégóma friðar ekki blíða sál. Og hann getur átt allt og samt fundið fyrir algjörri fátækt.

Hann sagði: Og niðurstaðan?

Hann svaraði: Nema maður hafi hamingju í hjarta sínu, þá getur hann ekki talist farsæll

Hann sagði: Er meira til?

Hann svaraði: Þetta er nóg í dag. Megi Guð auka þekkingu þína og gera þig hamingjusaman í báðum heimum.

Friður sé með þér

Sorgir annarra

Er mér leyfilegt að sjá tár annarra?

Án þess að vera líka dapur?

Og get ég fundið fyrir sorginni sem þau þjást?

Án þess að reyna að minnka það?

Hef ég getu til að sjá tár falla?

Án þess að deila tilfinningunni með eiganda sínum?

Heyrir faðirinn son sinn gráta?

Án þess að hafa samúð með honum?

Getur móðir heyrt stun barnsins síns?

Og óttinn sem eltir hann

Án þess að verða fyrir áhrifum?

Nei nei þetta er ómögulegt!

Aldrei aldrei, það er ómögulegt!

Haldið ekki að Guð sé ómeðvitaður

Um eitt andvarp andvarpum við

Haldið ekki að við höfum fellt eitt einasta tár

Án þess að skapari okkar sjái það

Guð gefur okkur gleði

Kannski mun eymd okkar enda með því að gera það

Hann fylgir okkur með miskunn sinni og blíðu

Þangað til eymd okkar hverfur

Sorgir okkar munu hverfa

Andlegir vitar

www.swaidayoga.com

Sýn mér boðskap þinn, ó Drottinn, ritaðan með ljósstöfum á síður hjartans míns, og lát mig heyra hvísl þitt í musteri samvisku minnar og fylla ker hugans míns af .þekkingu þinni, miskunn þinni og friði þínum

Vinna er nauðsynleg og öflugur hvati fyrir hugvit og sköpunargáfu manna. Hins vegar, ef markmið vinnu er eingöngu að safna auð, missir hún gildi sitt og mikilvægi. Vinna ætti fyrst og fremst að vera tileinkuð þjónustu og .varan sem seld er ætti að vera hágæða og gagnleg öðrum

* * *

Guð veitir mér ljós, líf, styrk, visku, vitsmuni og andlega hamingju. Ég mun sökkva mér niður í hafið af guðdómlegri kærleika í gegnum sælu hugleiðslunnar. Og ég mun færa guðdómlega nærveru inn í huga minn til að leysa úr lífsins .vandamálum (2)

Ó Drottinn, við ljós mjóa kærleikskerta míns mun ég lesa gullnu bók þína sem hefur verið innra með mér frá eilífð. Ást þín, ó Drottinn, er friðarljósið sem rekur burt myrkur mitt og .lýsir upp veg minn (2)

* * *

Yfirgnæfandi flóð andlegs friðar sópar burt frá sálinni uppsafnaðan ótta og áhyggjur

Ég mun leita Guðs í einveru sálar minnar og ég mun biðja djúpt þar til hjarta mitt slær af kærleika hans og ég fæ .svar hans

Drottinn, ég bið þig að blanda ljósi sálar minnar við geimljós þitt. Láttu mig vita að viska þín lýsir upp huga minn, .styrkur þinn heldur mér uppi og flæðir um æðar mínar

* * *

Ég mun fylla hugann af krafti trúar og treysta því að ekkert geti skaðað mig því ég er alltaf umkringdur guðlegri .vernd

Ó Drottinn, lát glóð löngunar minnar alltaf brenna skært með blessaðri nærveru þinni. Megi viska þín leiða mig og .nærvera þín vera mesta gleði lífs míns

* * *

Sannur vísindamaður einkennist af einstökum eiginleikum: opnum huga og víðsýni. Hann byrjar með einföldum, grunnupplýsingum og vinnur sig smám saman upp að því að afhjúpa náttúrulögmálin og hvernig þau virka. Hann kynnir síðan niðurstöður rannsókna sinna fyrir heiminum, alltaf tilbúinn að halda áfram að kanna eðli og kjarna hlutanna. Það er viðleitni þessara vísindamanna sem hefur leitt til uppgötvunar náttúrulögmála, sem hafa margfaldað ávinninginn sem mannkynið nýtur. Smám saman lærum við hvernig á að beita þessum lögmálum á fjölbreyttan og útbreiddan hátt, eins og sést á þægindum .sem við notum í daglegu lífi

* * *

Hamingjan sem Guð veitir er óviðjafnanleg öllum jarðneskum hamingju. Andleg gleði er endalaus og þegar allt annað dofnar og hverfur, þá helst sú gleði stöðug. Sá sem þráir að öðlast þessa gleði verður að helga tíma hugleiðingu, íhugun um Guð og samhæfingu við hann, því andleg .samhæfing við Guð veitir sanna hamingju

Nýársgarðurinn

Ómurinn frá liðnu ári, með sorgum sínum og hlátri, hefur dofnað og nú syngur ómur nýárssöngsins hvetjandi, boðar :von og hvíslar

Endurskipuleggðu líf þitt fullkomlega, hafnaðu illgresi„ “gamalla ótta

Úr eyðilegum garði fortíðarinnar skaltu safna og geyma aðeins fræ gleði, afreka, vona, góðra hugsana og verka og göfugra vona. Í ferskri mold hvers nýs dags skaltu sá þessum voldugu fræjum, vökva þau og næra þau þar til þau vaxa og .líf þitt blómstrar með sjaldgæfum dyggðum blómgunar

:Nýja árið hvíslar

Vekjið andann, sem er fönginn í venjum, og hvetjið„ hann til að takast á við nýjar, gagnlegar tilraunir. Hættu aldrei að reyna og hvíldu þig aldrei fyrr en þú öðlast eilíft frelsi og sigrast á karma (sífellt eltandi afleiðingum fyrri “gjörða)

Með endurnærðum huga og ölvuðum af síendurnýjandi gleði, skulum við fagna saman og ganga hönd í hönd að .himnesku húsi þaðan sem við munum aldrei fara aftur

* * *

Ef þú manst eftir Guði og gerir hann að miðju lífs þíns, og ef þú biður til hans innilega og ákaft, þá munt þú örugglega fá svar frá honum, því ákafar og einlægar bænir snerta hjarta Guðs RE-123

Það er geislandi uppspretta visku og innblásturs, ilmurinn sem streymir frá görðum kærleiksríkra og góðhjartaðra hjartna, ilmurinn af himneskum rósum og blómstrandi hugsunum, ástin sem innblæs ást okkar og .flæðir um hjörtu okkar

* * *

Besti vinur þinn er sá sem auðmjúklega bendir þér á hvernig þú getir bætt þig, því að stöðugt umkringja þig smjaðrurum og nöldursmönnum hindrar andlegan vöxt þinn. Við ættum að meta félagsskap þeirra sem tala sannleikann .og hjálpa okkur á besta mögulega hátt

* * *

Foreldrar líta oft fram hjá göllum barna sinna og kjósa að hunsa þá. Ef þeir sjá ekki galla barna sinna er eflaust eitthvað að ást þeirra. Foreldrar verða að læra skilyrðislausa ást svo þeir geti séð mistök barna sinna og hjálpað þeim að .leiðrétta þau og komast á rétta braut

* * *

Ef þú vilt vera hamingjusamur allan tímann, leyfðu þér ekki að vera sinnulaus eða latur og hunsaðu ekki efnislegar hindranir sem standa í vegi fyrir hamingju þinni. Gerðu þitt besta til að sigrast á þessum hindrunum og klára öll þau verkefni sem þú þarft að framkvæma með fúsu hjarta og .einbeittu huga

* * *

Drottinn, lítum ekki á dyggð með ótta og skelfingu, heldur með kærleika og lotningu. Skiljum að það að fylgja siðferðislögum þínum mun krýna okkur með lárviði náðar þinnar. Þú hefur fyrirskipað boðorð guðrækninnar til að

vernda hamingju okkar. Yfirgefum syndarinnar vegi, sem alltaf leiða til sársauka og þjáninga, og viðurkennum að dyggð er ómælanlega heillandi en löstin. Hjálpaðu okkur að skilja að illt, sem í fyrstu virðist ánægjulegt og unaðslegt, umbreytist smám saman í banvænt eitur, og að gott, sem í fyrstu bragðast beiskt, verður að lokum að sætum !hunangssafa

* * *

Áhyggjur eru gagnslausar; þær íþyngja aðeins hjartanu með fleiri áhyggjum. Þegar þú lýkur daglegum verkefnum skaltu forðast að dvelja við þær eða bera þær með þér heim. Áhyggjur mynda þykkt lag af dökkum, skýjaðum skýjum í kringum hugann og hindra getu þína til að sjá leiðina skýrt og auðveldlega. Við verðum að læra að reiða okkur meira og .meira á Guð

Lífið ætti að snúast um þjónustu, því án þessarar mannlegu hugsjónar mun sú meðvitund sem Guð hefur gefið mannkyninu ekki ná fullum möguleikum. Þegar við þjónum öðrum og gleymum smávægilegu egói okkar munum við .finna fyrir guðlegri nærveru

* * *

Gott vegur þyngra en illt í þessum heimi því Guð er endanlegt afl. En þegar illt dynur yfir okkur finnum við oft fyrir vanmætti til að stjórna því eða sigrast á því. Stormar illskunnar eru óhjákvæmilegir en við getum sigrast á áhrifum .þeirra og risið upp fyrir þær

Þegar lærisveinninn smakkar sætleika guðdómlegs kærleika, finnur hann endalausar öldur alsælu grípa sig og hann finnur yfirþyrmandi og brennandi þrá eftir Guði, svo hann biður með djúpri einbeitingu og ákallar Guð af djúpi .hjartans þar til hann svarar honum

* * *

Þegar leiðinleg rútína, kynferðisleg árátta, efnisleg tengsl, tilfinningaleg æsingur, misnotkun og skyndileg breyting frá nánd til andúðar kemur í stað ástar, þá dofnar .ástin úr hjörtum og verður liðin tíð

* * *

Í harmljóði fiðlunnar og kvein flautunnar, laglínu orgelsins og strjúki útsins, heyri ég rödd Guðs. Í hjarta sálarinnar býr hamingjan sem sál mín leitar. Ég hef skyndilega fundið sælu hans, geymda í býflugnabúi þagnar minnar. Ég mun kreista býflugnabúið og smakka nektar .eilífrar sælu

Að þrá Guð þýðir að elska hann. Þrá eftir Guði verður að vera einlæg, hrein, djúp og geislandi. Ef við viljum fá svar frá honum verðum við að gefa hjörtu okkar honum á vald og biðja til hans af djúpi hjartans þar til við hljótum þetta .blessaða svar

Guðleg kærleikur er sterkari en dauðinn og varanlegri en nokkur birtingarmynd hverfuls lífs

* * *

Gakktu lífsins vegi með óhagganlegri staðfestu sem þekkir hvorki hörfun né afturför, og með staðfastri trú á að sköpunarkraftur Guðs og óendanlegur máttur fylgi þér og .styðji þig alltaf

Guð svarar einlægum bænum þess einlæga lærisveins sem lýsir þrá sinni og löngun og biður hann um hjálp með trausti og von, og hann mun vissulega koma til hans til að .bjarga honum og frelsa hann úr erfiðleikum hans

Fljótandi teppið, eins og spekingurinn Paramahansa :sagði frá

Einu sinni voru tveir vinir að ganga meðfram árbakka þegar þeir sáu það sem virtist vera fljótandi teppi. Annar þeirra kastaði sér í ána og synti að „teppinu“. Hins vegar var hann lengi að komast aftur að bakkanum. Vinur hans tók eftir því að hann átti í erfiðleikum með „teppið“ og að það :væri ástæðan fyrir töfinni, svo hann kallaði til hans

"?Hvers vegna yfirgefurðu hana ekki og ferð aftur"
:Vinur hans svaraði
Þetta er það sem ég er að reyna að gera, en teppið„
“.loðir við mig og leyfir mér ekki að fara og koma aftur

Honum til mikillar undrunar áttaði hann sig of seint á því að það sem hann hélt að væri teppi var ekkert annað en sundbjörn

[!Hugleiddu stöðu fótarins áður en þú tekur skref]

Flestir setja sér áramótaheit en tekst ekki að framkvæma þau og þar af leiðandi hrynja þeir af tindinum, jafnvel þótt þeir dreymi um að klífa tindinn. Þeir sem sóa viljastyrk sínum komast að því að því meira sem þeir keppast við að ná árangri, því dýpra sökkva þeir í fen misheppnunarinnar. Þeir sem hafa sterkan viljastyrk hætta þó aldrei að reyna, sama hversu oft viðleitni þeirra mistekst, .þar til þeir ná lögmætum markmiðum sínum

* * *

Ó, alheimslæknir, lát mig drekka þar til ég svalna af sætu, græðandi vatni friðar þíns, svo að ég megi finna hressandi gleði þína og lífskraft þinn sem er ósnert af .veikleika og þreytu

* * *

Guðdómlega röddin talar til allra einlægra hjartna sem óma með hærri titringi. Rödd viskunnar ferðast um eterinn í leit að samhljómandi hugsunum sem leita friðar, gleði og .heilagrar þekkingar

* * *

Maðurinn gefur okkur ráð sín og lætur okkur síðan uppskera ávexti verka okkar [sem gætu verið afleiðing rangra ráða hans]. En Guð gefur okkur leiðsögn og leið hans .leiðir alltaf til hamingju og gæsku

Lifum í ljósi Guðs og gerum okkur grein fyrir því að á bak við þessa jarðnesku martröð býr eilíf vakning. Finnum fyrir .guðdómlegri nærveru á bak við hvern dimman skugga

* * *

Eins og býflugan leitar alltaf að sætum blómum, þannig mun guðdómleg kærleikur koma inn í líf okkar þegar það er .fullt af góðum hugsunum og góðum ásetningi

* * *

Þegar þú ert fullur gleði yfir því að gleðja aðra, koma vel fram við þá og láta þá líða vel og í friði, þá þóknast þú Guði .og ert talinn farsæll í lífinu

* * *

Þegar við lendum í vandræðum með vinum okkar eða ástvinum ættum við að reyna að leysa úr þeim eins fljótt og auðið er. Það er tilgangslaust og óskynsamlegt að auka álagið með ásökunum, rifrildum og öskri, jafnvel þótt hinn aðilinn sé sekur. Við getum hjálpað ástvinum okkar að bæta hegðun sína og leiðrétta mistök sín með jákvæðu fordæmi, .frekar en að grípa til harðra fordæminga og særandi orða

* * *

Drottinn, ég bið þess að sál mín finni frið og sjái geisla vonarinnar á bak við ský afskiptaleysisins. Megi tungl vissunnar rísa á himni hjarta míns, svo að ég megi finna ró .og hugarró

Nú finn ég þig skína á sjóndeildarhring hugans míns og ský fáfræðinnar hverfa þökk sé blessuðu ljósi þínu og .huggandi og blessaðri nærveru þinni

* * *

:Hjarta hins einlæga leitara ómar stöðugt

Guð minn og ástvinur minn, ég vil ekki láta gildrur og„ blekkingar þessa heims flækja mig, heldur vil ég aðeins vekja kærleika þinn í sálum fólks. Hjarta mitt, sál mín, líkami

minn, hugur minn og allt sem ég á eru þín.“ Slíkur kærleikur
.finnur leið sína til Guðs og slíkur leitandi kynnist Guði

Elsku Guð minn, ég veit að þú ert alls staðar. Eins og
dýrmæt olía er falin í ópressuðum ólífum, svo er olía
blessaðrar nærveru þinnar eimuð í pressu hugleiðslu yfir þér
.og sívaxandi þrá eftir þér

* * *

Freisting er blekkjandi, mótsagnakennd og fyrirsjáanleg
áráttuhugmynd um ánægju. Orkan sem myndast af þessari
hugmynd ætti að vera notuð í leit að sannleika sem færir
hamingju, frekar en í villandi athafnir sem valda kvíða og
.þjáningum

Með reynslu, sjálfsaga og visku lærum við að greina á
milli hins lélega, falska sjarma þessa heims og hins mikla og
.óendanlega fegurðar og gleði Guðs

* * *

Trúin í hjarta mínu fæðist af innsæi. Hún hvetur mig og *
hvíslar að mér að grafa eftir fjársjóði guðdómlegs kærleikans
.innra með mér

Að hugsa um Guð er mesta mótefnið við áhyggjum
þessa heims og því mun ég iðka það af einlægni, djúpt og
.stöðugt

Ó Drottinn, snertu auga hugleiðingar minnar svo að *
það snúi sér inn á við og sjái sól andlegrar sælu skína í hjarta
.mínu

Og hjálpaðu mér að opna dyr kyrrðarinnar til að taka á
móti græðandi geislum blessaðs ljóss þíns

Ég mun reka út örvæntingu og gera mitt besta til að
finna nærveru þína, ó Drottinn, í hugleiðingu, og ég mun
.leita þín af öllu hjarta og limum þar til þú opinberar þig mér

Að takmarka hugsanir sínar við hverfular og breytilegar aðstæður og skilyrði mun takmarka meðvitund um ytri málefni. Í staðinn ætti maður að einbeita sér að hinu eilífa, óbreytanlega og gera það að miðpunkti athygli og hugsana. Þeir sem gera það munu umlykjast andlegri segulmagn og .upplýstir af guðlegu ljósi

* * *

Megi ilmur þinn, Drottinn, streyma frá blómi sálar .minnar og draga sálir að musteri nærveru þinnar

Megi kærleikur þinn berja í hjarta mínu, svo að hann megi slá í sátt og samhljómi við alla

Blessa hugsanir mínar, ó Drottinn, svo að ég megi leiða þyrsta sál mína að uppsprettu friðar þíns. Vertu minn eilífi .gestur og dvel í musteri kyrrðar minnar og gleði

Ég mun aldrei gleyma þér og aldrei ganga lífsins vegi án þín

Veit mér yfirþyrmandi hjartnæmar þrár og í lifandi .endurómi hollustu við þig, lát mig heyra blessaða rödd þína

Á hverjum degi mun ég leita hamingju meira og meira í huga mínum og minna og minna í gegnum efnislegar langanir

Ég beygi mig fyrir þér, Drottinn, í þakklæti og þakklæti, því fyrir náð þína munu andlegar tilhneigingar mínar og jákvæðar tilhneigingar sigrast á neikvæðni og illsku lífsins. Hjálpaðu mér að styrkja ákvörðun mína um að hætta að hafa skaðlegar venjur sem leiða til slæmra afleiðinga og rækta gagnlegar venjur sem leiða til góðs. Og hjálpaðu mér að .halda vonarloganum logandi í hjarta mínu á leið minni til þín

* * *

Mannlegur vilji ætti ekki að vera þræll duttlunga, langana og skaðlegra venja. Þetta þýðir ekki að forðast að

nota viljann, heldur að beita honum með góðri dómgreind .svo að hann samræmist guðlegum vilja

Sá sem þráir hamingju og velgengni verður að hafa staðfasta trú á Guð, öðlast innri frið og ró, einbeita sér að hugrekki og djörfung, búa yfir viljastyrk og ákveðni og sinna .skyldum sínum rólega og af öryggi

* * *

Ég er tilbúinn að gefa allt mitt líf einum einlægum manni, en ég forðast hræsnara og óeinlæga einstaklinga. Ég hvorki smjaðra né blekkja neinn, og þannig eigum við að lifa .í þessum heimi

* * *

Við verðum að hafa hugrekki, vera einlæg og umkringja okkur ekki aðeins þeim sem við getum innblásið, heldur .einnig þeim sem geta innblásið okkur

* * *

Ég get aðeins lokið öllum skyldum mínum með því að fá styrk minn lánaðan frá Guði. Þess vegna er fyrsta löngun mín að þóknast honum. Guð er fyrsta ástin í hjarta mínu, mesta .metnaðurinn í mér og endanlegt markmið vilja míns og huga

Jafnvægi er fallegt og ætti að vera grunnurinn og hornsteinn tilfinninga okkar og hugsana

* * *

Sá sem elskar óeigingirni, lætur ekki eigingirni ráða för sinni, því það er ómögulegt að upplifa hreina gleði nema maður sé víðsýnn og góðhjartaður, leiti og þrái hamingju fyrir aðra sem og fyrir sjálfan sig. Þetta er alhliða og .óbreytanleg meginregla

* * *

Ég man enn þegar ég upplifði óvænta upplifun; handan við ský hugleiðingarinnar birtist skyndilega dögun andlegrar .sælu og huldi veru mína

Þessi blessaða reynsla fór fram úr öllum væntingum. Ég fann ólýsanlega gleði og ljós sælunnar lýsti upp hvert dimmt horn meðvitundar minnar og burt skugga ruglingar og

spurninga. Það ljós – eins og röntgengeislar – skarst í gegnum hrjúf yfirborð og opinberaði það sem lá handan .sjóndeildarhringsins

* * *

Óendanleg hjartsláttur þinn kunngjörir blíðlega nærveru óendanlegs máttar handan hliða þekkingar þinnar. Mjúkir :púlsar hins umlykjandi lífs hvísla að þér

Taktu ekki aðeins á móti rýrum straumi lífs míns,„ heldur víkkaðu út umfang skynfæranna þinna og láttu mig sökkva blóði þínu, líkama, huga, skilningarvitum og sál í púls “.alheimslífs míns

* * *

Drottinn, lát mig finna nærveru þína í hverju sem ég tek mér. Hjálpaðu mér að reka burt skugga óttans sem skyggir á ljós leiðsagnar þinnar. Og lát blóm þráar minnar blómstra í .garði hjartans míns þegar ég bíð eftir dögun komu þinnar

* * *

Reyndu að losna við hugsanir um mistök með jákvæðum hugsunum um velgengni, vertu bjartsýnn og losnaðu við ótta .með því að hugsa ekki um hann

Reyndu að losna við sorgir með ljósi hamingjunnar og skiptu út fyrir hégómafullt tal með ástúð og kurteisi

Fjarlægðu óhollar hugsanir af hásæti heilsunnar og skiptu þeim út fyrir heilbrigðar hugsanir og heilbrigðar .tilfinningar

Léttu hjarta þitt af óróa og kvíða og rektu ský .fáfræðinnar af sjóndeildarhring lífs þíns

* * *

Sá sem sigrar í lífsins baráttu ber þjáningar sínar sem heiðursmerki á brjósti sér

* * *

Blessa mig, Drottinn, svo að ég sjái aðeins gott, hugsi aðeins gott og eigi aðeins samskipti við gott og dyggðugt fólk. Og lát mig íhuga þig, þú sem ert uppspretta alls góðs og .réttlætis

Haltu draugum myrkursins frá mér og líttu á mig frá hjarta himinsins og frá hliðum hjarta míns og tilfinninga .minna og birtist mér í musteri ástar minnar til þín

* * *

Við verðum að gera okkar besta til að halda tilfinningum okkar í skefjum allan tímann, svo að við getum stjórnað þeim og haldið aftur af okkur þegar við hittum fólk af slæmum karakter sem vill raska ró annarra og spilla andrúmsloftinu í .kringum þá

Fyrsta atriðið sem einstaklingur þarf að hafa í huga í hegðun sinni er sjálfsbæting. Góð manneskja getur, með göfugri hegðun sinni, hjálpað þeim sem eru í kringum hana .að breytast til hins betra

* * *

Þráhyggja blindar hugann og þegar þoka löngunarinnar yfirgnæfir vitsmuni mannsins missir hann innra jafnvægi sitt og hegðar sér án greindar, vitandi að meðfædd greindarmunur er drifkrafturinn á bak við hverja heilbrigða athöfn og réttláta hegðun. Þegar stýrið í andlegum hæfileikum mannsins bilar, endar hann óhjákvæmilega í .hyldýpi sársauka og eymdar

* * *

Fyrr eða síðar munu tálsýnir lífsins hverfa og tilgangur þess verður ljós. Þegar tálsýnir bernskunnar og æskunnar hverfa, hvað er þá eftir? Við getum aðeins fundið sanna hamingju í nálægð við Guð og í því að finna nærveru hans, .sem fyllir sálina ró og frið

* * *

Við verðum að vera raunsæ í væntingum okkar og biðja Guð um að uppfylla aðeins brýnustu þarfir okkar og að þekkja muninn á raunverulegum þörfum og óþarfa löngunum. Besta leiðin til að greina á milli þess sem er

nauðsynlegt og þess sem er óþarfi er að grípa til rökfræði og skynsemi og ekki að þrá eftir að eignast ófrjóa hluti sem .gagnast okkur ekki og erum betur sett án

* * *

Ég gæti ferðast lengra en fjarlægustu reikistjörnur og stjörnur
En ég mun alltaf elska þig
Fylgjendur þínir geta komið, eða þeir geta farið sínar eigin leiðir
En ég mun alltaf vera með þér og elska þig
Ég gæti verið kastað um af öldum margra holdgunar
Ég finn mig einmana og einmana
,Hins vegar mun ég alltaf elska þig
Heimurinn sem er annars hugar gæti gleymt þér
En ég mun alltaf minnast þín
Rödd mín gæti dofnað og brugðist mér
:En með orðum sálar minnar mun ég hvísla
"Ég mun elska þig alltaf"
Prófraunir, veikindi og dauði geta rifið mig í sundur
Líkami minn var sigtaður, en svo lengi sem hann er í minni mínu
Eftir stendur vonarglæta; líttu í deyjandi augu mín
:Í gegnum þau mun ég segja þér
Ég mun elska þig að eilífu
!Og ég mun alltaf vera þér trúr

* * *

Þegar þú segir „Guð er með mér“ mun aðeins gott koma til þín frá hugsunum annarra. Umkringdu þig Guði, því að hans heilaga nafn er æðsti máttur, óyfirstíganlegur skjöldur sem allar neikvæðar titringar og hugsanir munu beygja sig .og beygja gegn

Andleg gleði felst í stöðugri íhugun um Guð og sívaxandi þrá eftir honum, og sá tími mun koma þegar hugurinn mun ekki lengur skjálfa eða skjálfa af kvíða. Þá mun engin

líkamleg kvöl eða sálfræðileg kreppa geta leitt meðvitundina .frá nærveru hins lifandi Guðs

Það er dásamlegt að vera nálægt Guði, hugsa um hann !og finna fyrir nærveru hans stöðugt

* * *

Þú ættir að leitast við að ná lögmætu markmiði þínu með bjartsýni og gleði, og ein og sér væntingin um að ná því ætti að gleðja sál þína. Þú ættir líka að fagna þegar þú nærð .því markmiði því það er árangur sem þú verður að fagna

* * *

Sagt er að býflugan sé svo hugfangin af ilm lótusblómsins að hún dvelji lengi í hjarta blómsins og sýgi nektarinn. Þegar hún gerir það lokast lótusblöðin um það og hún deyr inni í lótusblóminu. Svo eru það dádýrin á norðurslóðunum, ölvuð af flautusöngnum. Þegar veiðimaðurinn spilar á flautuna kemur dádýrið til hans og mætir örlögum sínum. Það eru líka til tamdir fílar; kvenkyns fíllinn er notaður til að lokka og fanga aðra fíla. Í þessu :samhengi sagði mikill heimspekingur eitthvað á þessa leið

Býflugan er heilluð af ilminum
Og dádýrið gefur frá sér flautandi hljóð
Fíllinn í haldi fellur
Vegna örvandi snertingar

En hvað með manneskjuna sem býr yfir öllum þessum skilningarvitum? Ráð heimspekingsins til hans er: „Vertu ekki þræll skilningarvitanna þinna og láttu ekkert eða neinn “.stjórna þér

Hvað mig varðar, þá segi ég: „Mundu að allar
skilningarvit þín eru þér til þjónustu og eiga að hlusta á
“.skipanir þínar og hlýða meðvitaðri vilja þínum

* * *

Vatn og ís eru birtingarmyndir tveggja ósýnilegra
frumefna, súrefnis og vetnis, og tilvist þeirra er einungis
formlaus og hverful. Á sama hátt eru mannshugurinn og
efnið birtingarmyndir alheimshugans, sem hafa aðeins
takmarkaða, afstæða tilvist, því í raun og veru er aðeins
.alheimshugurinn til í algerri tilveru

* * *

Það er fólk sem treystir engum og efast um möguleikann
á að finna sanna vini; sumir jafnvel státa sig af því að geta
verið án vina. En þeir sem eru ófærir um að sýna öðrum
ástúð og vináttu hunsa lögmál andlegrar útþenslu, þar sem
sálin víkkar sjóndeildarhring sinn og snýr aftur í faðm hins
.guðdómlega anda

* * *

Þegar einstaklingur greinir sjálfan sig verður hann að
hafa sterka löngun til að útrýma veikleikum sínum og gera
sjálfan sig að því sem hann á að vera, og ekki láta kjarkleysi
veikja ákveðni sína þegar hann viðurkennir galla sem
.heiðarleg sjálfsgreining varpar ljósi á

* * *

Tvö skilyrði fyrir hamingju: að lifa einföldu lífi og hugsa
hátt

Þegar ég var barn skrifaði ég bréf til Guðs. Ég var ungur
og kunni varla að skrifa, en ég sagði honum margt. Ég bað
hann ekki um neitt fyrir sjálfan mig, heldur bað ég hann að
kenna mér eitthvað um sjálfan sig, og á hverjum degi beið
ég eftir að póstburðarmaðurinn kæmi með svarið við bréfinu
.mínu

Ég efaðist aldrei í hjarta mínu. Og einn daginn fékk ég
svarið í sýn, þegar ég sá stafina í blessuðum skilaboðum
skína af gullnu ljósi. Ég gat ekki lesið það vel, en ég skildi

skilaboðin á eftirfarandi hátt: „Ég er lífið og ég er ástin og ég annast þig í gegnum foreldra þína!“ Þá skildi ég og fann fyrir .guðdómlegri nærveru

* * *

Ég mun vinna að því að gleyma erfiðleikum fortíðarinnar, ég mun takast á við nútíðina af hugrekki og ég .mun bíða framtíðarinnar með fullu trausti á Guð

Ég veit að allar þær góðu óskir sem ég finn í hjarta mínu .munu rætast með hjálp Guðs

Ég mun gera mitt besta til að bæta mig til að öðlast betri skilning á tilgangi lífsins og ég mun reyna mitt besta til að öðlast visku, vekja innsýn sálarinnar og sameinast hinum .endanlega sannleika

* * *

Ó Drottinn, ég mun fagna ljósi og kærleika sem kemur frá mikilli náð þinni, og ég mun flytja þér þakkar- og .þakklætisvers í viðurkenningu á góðvild þinni

Ég mun tileinka mér einlægni í hugsun, orði og verki og ég mun reyna að gleðja aðra því hamingja mín kemur frá hamingju þeirra og ég mun leysa upp mitt litla sjálf í sjálf alls .hins alheims sjálfs

Ástin er púls allrar sköpunar
Ástin er þögul samræða milli tveggja hjartna
Kærleikurinn er köllun Guðs til allrar sköpunar
Svo að það geti snúið aftur til himneskra heimkynna sinna, heimkynna alheimseiningarinnar

Ástin fæðist í görðum blómstrandi sálna. Hún er elsti og sætasti nektarinn, geymdur í flöskum tryggra og einlægra .hjartna

Þeir sem þekkja sjálfa sig skilja að allur sá kraftur sem þarf til að klára verkefni kemur frá Guði. Þeir sem öðlast andlega ró (hugarró) upplifa endurnýjaða innri gleði, óháð hlutverki sínu á þessari jörð. Slíkur einstaklingur lifir og hagar .lífi sínu í samræmi við vilja Guðs

* * *

Geðröskun truflar og truflar hugann, óstöðugt skap skyggir á skýra sýn og tilfinningaleg útbrot valda misskilningi. Flestir hegða sér ekki með skilningi og ígrundun, heldur í samræmi við skap sitt. Þar að auki skyggja hlutdrægni og fordómar á sjónarhornið, skekkja skilning og koma í veg fyrir skýra og ótvíræða skynjun. Þess vegna verður að hreinsa innsýnina af öllum uppsprettum ruglings, æsings og fordóma sem hindra heilbrigða dómgreind og .nákvæma skynjun

* * *

Það er Drottinn þessa alheims sem hefur veitt mannkyninu sjálfstæði, hæfileika og vitsmuni. Menn geta fundið Guð með gjöf skynseminnar, en ef þeir sóa tíma sínum í léttúð án þess að leggja sig fram um að finna tilgang lífsins og þekkja skapara sinn, þá sóa þeir dýrmætri orku sem Guð hefur gefið þeim og munu aldrei finna sanna .hamingju

Þótt ég geri margt, þá finn ég ekki fyrir takmörkunum í því sem ég geri, því ég geri mér grein fyrir því að þessi heimur er ekki heimili mitt

* * *

Leit að Guði afsakar okkur ekki frá því að vanrækja efnislegar, vitsmunalegar og félagslegar skyldur okkar í lífsins baráttu. Á hinn bóginn lærir sá sem leitar andlegs lífs sjálfsaga og stjórn á tilfinningum sínum, venjum og löngunum til að frelsa musteri lífsins frá myrkri fáfræðinnar svo að hann geti skynjað guðdómlega nærveru. Eins og skartgripir í myrku húsi sjást ekki, þannig er ekki heldur hægt að upplifa andlega meðvitund svo lengi sem kraftar .fáfræði og sálfræðilegrar ósamhljóms ráða ríkjum

* * *

Hafið kann að vilja hella sér í bolla, en bollinn getur aðeins haldið sínu. Á sama hátt er sannleikurinn fyrir alla, en þeir sem hafa takmarkaða meðvitund kafa ekki nógu djúpt til að leita og kanna, né nenna þeir að kafa undir yfirborðið; þess vegna geta þeir ekki fundið sannleikann. Við verðum að gera okkar ítrasta til að framkvæma ítarlegar rannsóknir og .afhjúpa fjársjóðina

* * *

Honum líkar að hafna öllum neikvæðum hugsunum sem reyna að troða sér inn í meðvitund hans á meðan hann einbeitir sér að alvarlegu máli eða mikilvægu máli. Flestir hugsa um annað þegar þeir eru að sinna mikilvægum hlutum. Til dæmis, á meðan dómarinn var að kveða upp lokadóm sinn í viðkvæmu máli um líf eða dauða annarrar manneskju, var hann samtímis að hugsa um illa meðferð sem hann hafði fengið frá konu sinni sama dag og hann var uppröraður yfir því að úrskurður hans heima fyrir væri ekki .framfylgt

Ef þessi dómari tekur ranga ákvörðun og dæmir saklausan einstakling til dauða vegna einbeitingarskorts, þá mun hann aftur á móti standa sakaður og dæmdur fyrir æðsta dómaranum, sem er alheimslögmálið sem þekkir .hvorki mismunun né frændsyfirlit

* * *

Andvari innblásturs þíns hefur rekið burt öll ský og himinn hugsana minna er nú tær og hreinn og með hreinum augum sé ég þig alls staðar. Geislar blessaðrar sólar þinnar brjótast inn í djúp veru minnar og með hungri kynslóða .nærist ég af blessuðu ljósi þínu

* * *

Í þessum óstöðuga, hættulega og óvissa heimi finnst þér þú vera algjörlega einmana. Aðeins Guð mun aldrei yfirgefa .þig né bregðast vonum þínum

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi rækta fræ
andlegs styrks og velgengni í mér og svo að ég megi nota
.þann styrk á þann hátt sem þér þóknast

* * *

Ó Drottinn, í einveru hugsana minna þrái ég að heyra
rödd þína. Rek burt veraldlegar raddir sem búa í minningum
mínum. Ég þrái að heyra kyrrláta rödd þína óma djúpt í sálu
minni. Taktu tak á veru minni og lát mig finna fyrir blessaðri
.nærveru þinni innra með mér og allt í kringum mig

* * *

Það er auðvelt að sjá hvort einstaklingur nærist
.vitsmunalega í friðsælu eða rifrildislegu umhverfi

* * *

Innri ótti, sálfræðileg vanlíðan eða kvíði sem stafar af því
að umgangast ranga vini og ættingja stuðlar allt að ruglingi
og óróleika í huga. Þeir sem eru hins vegar með rólegt og
.friðsælt skap stuðla að heilbrigðu og aðlaðandi hugarfari

* * *

Guð reynir okkur til að styrkja ákveðni okkar, ekki til að
brjóta okkur. Fáfræði eyðileggur okkur ef við setjum allt
okkar traust á holdið. Þeir sem halda áfram í leit sinni að
sannleikanum finna eilíft líf. Þessi heimur er logandi ofn þar
sem sálir okkar eru smíðaðar og koma fram sem stál visku
.og andlegs styrks

Mannverur búa yfir ónýttum möguleikum - allan þann
kraft sem þær þurfa. Guð hefur gefið þeim kraft
skynseminnar til að frelsa sig frá veraldlegum skorðum sem
binda þær og halda þeim föngnum í venjum og löngunum.
Þeir sem ákveða í dag að leyfa ekki áskorunum lífsins að
brjóta niður vilja þeirra og hindra framfarir þeirra munu fá
.hæfileikann til að sigrast á þeim

* * *

Ekki afhjúpa öll leyndarmál þín fyrir öðrum í nafni heiðarleikans. Ef þú afhjúpar veikleika þína fyrir þeim sem eru kærulausir, munu þeir grípa tækifærið til að hæðast að þér þegar þeir vilja þér meiða. Hvers vegna að gefa þeim eitthvað sem þeir geta notað gegn þér og valdið þér ?sársauka

* * *

Ó, hressandi drykkur hjarta míns, ég drekk þig aftur og aftur, en samt er flaska meðvitundar minnar alltaf yfirfull. Ég veit ekki nafn þessa blessaða drykkjar, en ég veit að það er nektar guðdómlegs kærleika sem veitir mér endurnýjaða .andlega gleði

Andleg gleði er síendurnýjandi því hún fæðist ekki af hverfulum löngunum. Hún birtist í þráhyggjufullri sál á þeim stundum þegar andlegar áhyggjur bráðna og skaðlegar venjur og truflandi tilhneigingar hverfa undir snertingu innri .friðar sem streymir frá djúpum innsýnar sálarinnar

* * *

Það er enginn samanburður á milli hinna ríku jarðar og hinna ríku í anda, því hinir ríku í anda eru ríkustu hinna ríku í .augum Guðs

Í dag ákveð ég að láta ekki undan örvæntingu, gremju og eftirsjá yfir glötuðum vonum og óuppfylltum draumum. Í stað þess að leyfa mér að vera bundin og takmörkuð, mun ég lifa samkvæmt innblæstri viskunnar, vitandi að með því .að gera það mun ég finna hamingjuna sem ég leita að

* * *

Þakka þér, Drottinn, fyrir að minnast mín alltaf, jafnvel þegar ég man ekki eftir þér, og fyrir að fylla mig þakklæti fyrir þær blessanir sem þú hefur veitt mér. Blessaðu mig svo .að ég megi lifa með stöðugri minningu um þig

* * *

Þegar meðvitundin er hreinsuð af fordómum og laus við blekkingar, munum við öðlast skilning sem veitir okkur innblástur ekki aðeins á ákveðnum tímum heldur alla daga

lífs okkar með því að endurnýja lífsþrótt og æsku líkama okkar, styrkja hugsanir okkar og hlaða sálir okkar straumum .visku og hamingju

* * *

Tileinka þér þann vana að segja sannleikann án þess að segja það sem er óþarfi og forðast að segja nokkuð sem gæti .skaðað aðra eða þjónar ekki sannleikanum

* * *

Flestir kaupsýslumenn eru hvorki duglegir í að græða peninga né farsælir í að stjórna fyrirtækjum sínum, né eru þeir skynsamir eiginmenn, því þegar þeir eru á skrifstofum sínum eru þeir uppteknir af heimilisvandamálum sínum með konum sínum, og þegar þeir eru heima eru hugir þeirra uppteknir af vinnuvandamálum sínum. Maður ætti ekki að .reyna að einbeita sér að fleiru en einu í einu

* * *

Ef einstaklingur sem hefur rangt fyrir sér ákveður að umbæta sjálfan sig og bæta ástand sitt til hins betra með því að umgangast gott fólk, mun hann breytast til hins betra, en andlegur einstaklingur missir andlegt eðli sitt og fer aftur úr í félagsskap þeirra sem hafa rangar hvatir og illar .tilhneigingar

* * *

Mundu að löngunin til að nálgast Guð er mesta og göfugasta notkun viljastyrks, því Guð einn er eilífur og óendanlegastur, og frá honum kemur öll gæska. Ræktaðu viljastyrk þinn og forðastu skaðlegar langanir; notaðu ekki viljastyrk þinn til að uppfylla þær, því það er tilgangslaus fyrirhöfn og sóun á orku. Ljúktu skyldum þínum í þessu lífi eftir bestu getu, en líttu samtímis á lífið sem hverfulan draum. Skerptu ákveðni þína og byggðu vilja þinn á þekkingu .á Guði

* * *

Ef maður lifir lífi sínu með visku og innsæi, mun hann komast að því að dauðinn er umbun og umskipti til betra .ástands í betri heimi

* * *

Meistari Paramahansa gaf einum af lærisveinum sínum :eftirfarandi ráð

Vertu ekki einsleitur; lifðu í staðinn lífi í reglu og jafnvægi, forgangsraðaðu skyldum þínum. Skylda er vinna sem unnin er af fúsum og frjálsum vilja, ekki með gremju eða skyldutilfinningu. Þótt andleg og siðferðileg meðvitund ætti að vera í fyrirrúmi, ætti ekki að vanrækja efnislega skyldu, þar sem hún er afar mikilvæg og ætti að styrkja hana með .félagslegum, þjóðlegum og alþjóðlegum skuldbindingum

* * *

“Og umfram allt, vertu heiðarleg/ur við sjálfan/n þig„

Þessi setning er krýnd lista yfir fræg ráð sem Polonius fékk í Hamlet eftir Shakespeare og þýðir meðal annars að vera trúr sjálfum sér og gera ekki það sem manni finnst innst inni rangt. Vissulega veitir hrein og lifandi samviska eiganda sínum gleði og styrk sem er mikilvægari en allir fjársjóðir .alheimsins

* * *

Kraftur æðri einbeitingar lægir kvíðastorma, dregur úr skriðþunga áhyggna, setur hemil á óstýrilátar langanir og .laðar að sér guðlega visku sem breytist ekki né breytist

* * *

Árangur er ekki háður örlögum eða heppni, heldur .sjálfssamræmingu, í gegnum íhugun, við lögmál alheimsins

* * *

Ekkert og enginn ætti að fá að sitja á hásæti hjartans, .sem ætti að vera helgað Guði einum

* * *

Skapgerð einstaklings gerir tilfinningar hans kaldar og skilning skort, sem gerir honum ómögulegt að komast af .með öðrum

* * *

Heimilislífið ætti að vera paradís, en skapsveiflur geta breytt því í helvíti. Eiginmaður gæti komið heim úr vinnunni og fundið konu sína þunglynda og upprörda, sem gerir það ómögulegt fyrir hann að eiga samskipti við hana. Eða hann gæti komið heim í slæmu skapi, sem gerir það ómögulegt fyrir hana að eiga samskipti við hann. Þannig koma mörg .vandamál fyrir aðra vegna óheilbrigðs skaps

Þegar fjölskyldumeðlimur er reiður eða áhugalaus hefurðu strax áhrif á skapgerð hans eða þú gætir nálgast einhvern í góðu skapi, aðeins til að komast að því að viðkomandi er skapstór og rifrildislegur og hann mælir særandi orð sem þegar í stað dvína gleði þinni og fá þig til að .vilja fjarlægja þig

Ekki taka tillit til persónuleika annarra og ekki láta þá hafa áhrif á þig

* * *

Ég hef staðið frammi fyrir mörgum raunum í lífinu og þær erfiðustu voru með fólki sem mat mig rangt. Ég hef séð fólk sem ég elskaði og gaf hjarta mitt til að misskilja mig og snúast gegn mér. En þetta skapaði ekki beiskju í sálu minni .því beiskjan skyggði á skilninginn

Ég læt ekki misskilning annarra á mér særa mig, heldur reyni ég að hjálpa þeim ef þeir eru móttækilegir og sendi .þeim góðar fyrirætlanir og hlýjar óskir

* * *

Réttlát verk eru eins og að sopa af sætum, ljúfum hunangssósu góðleikans, en ill verk eru andstæð eðlis, eins og að neyta eitraðs hunangs. Forðast ætti alfarið athafnir og hegðun sem skaðar heilsu og leiðir til sálrænnar vanlíðunar og fáfræði. Óréttmæt neysla á skaðlegum efnum af öllu tagi er hliðið sem sálrænir erfiðleikar, veikindi og líkamlegir .sársaukar komast inn um

* * *

Ó, guðdómlegi ástvinur minn
Þú ert uppspretta ástúðar sem streymir frá hjarta
vináttunnar og falinn geisli hlýju sem opnar sprungur
.tilfinninga í hjörtum vina
Og tilfinningarík ljóð sem vegsama göfugmenni, tryggð
og hollustu

* * *

Því meira sem ég sendi öðrum samúð mína og velvild,
því fleiri opna ég andlegar rásir þar sem kærleikur Guðs
flæðir til mín. Guðlegur kærleikur er segullinn sem laðar að
.og færir hið mesta góða

* * *

Það er nauðsynlegt fyrir einstakling að ákveða að
viðhalda innri friði og ró, jafnvel þótt hann búi með erfiðum
ættingjum, vinni fyrir harðan vinnuveitanda, eigi í
samskiptum við þá sem hann telur andstæðinga eða standi
frammi fyrir einhverjum af lífsins raunum. Ef hann heldur
áfram með þessa ásetning í daglegu lífi sínu og missir ekki
kjarkinn eftir nokkra daga af slíkri reynslu, mun hann ná innri
.jafnvægi og finna sálræna hamingju

* * *

Illska og synd eru ekki meðfædd í mannlegu eðli heldur
.eru þau innflutt að utan og gróðursett í manninum

* * *

Gull sem grafið er undir leðju missir ekki kjarna sinn;
það skín með náttúrulegum hreinleika sínum þegar leðjunni
er fjarlægt. Á sama hátt er góðvild til staðar í mannssálinni
þrátt fyrir lög fáfræðinnar sem hylur hana og skyggja á hana.
Sama hversu flekkað gull sálarinnar verður af þykkri,
harðnandi leðju fáfræðinnar, þurfum við aðeins að skola burt
leðjuna með vatni viskunnar til að sýna fram á fallega ljóma
.hins sanna gulls sálarinnar

* * *

Fólk einbeitir sér oft að því að gagnrýna hvert annað og
þess vegna tekur það ekki eftir þeim góðu eiginleikum sem
.hinn aðilinn býr yfir

* * *

Fáfræði er jafnt til staðar bæði í austri og vestri. Þegar
fáfróðir einstaklingar frá austri og vestri hittast rífast þeir og
geta ekki komið sér saman, sem sýnir fram á að þeir
vegsama stolt sitt og sjálfsréttlæti án þess að hlusta á eða
virða sjónarmið annarra, jafnvel þótt þau hafi rétt fyrir sér.
Þegar hins vegar vitrir einstaklingar frá austri og vestri
hittast skoða þeir málin hlutlægt og vinna að árangursríku
.samstarfi sem kemur öllum til góða

* * *

Guð hefur gefið okkur sál, huga og líkama og við verðum
að rækta þessar gjafir á samræmdan og jafnvægilegan hátt.
Við megum ekki leyfa okkur að verða þrælar umhverfis okkar
.eða fangar vana

* * *

Andlega þroskaðir foreldrar geta hjálpað heiminum með
því að ala upp börn með andlega tilhneigingu og með því að
tileinka sér hófstilltan lífsstíl sem einkennist af íhugun og
.sjálfsaga

* * *

Ósk er löngun sem skortir getuna til að rætast, en
ásetningur er sterkari en ósk. Vilji, hins vegar, er
drifkrafturinn á bak við þá löngun, ásamt þeirri virku orku
sem þarf til að láta hana rætast. Þetta felur í sér einbeitta og
stöðuga vinnu þar til löngunin er uppfyllt. Hversu fáir þrá og
ná því sem þeir vilja ná! Auðvitað ætti maður ekki að nota
viljastyrk til að fremja skammarleg og ámælisverð verk, þar
sem það brýtur gegn raunverulegum tilgangi viljastyrks og
hefur í för með sér neikvæðar og skaðlegar afleiðingar. Vilji
manna ætti að vera leiddur af visku og greindardómi, sem
.leiðir til uppljómunar og nálægðar við Guð

* * *

Allt sem er fallegt og verðmætt í þessu lífi er oft falið í námum huldum leyndardómum. Sjaldgæfir gimsteinar eru erfitt að finna auðveldlega og dýrmætir andlegir fjársjóðir verða að vera grafnir upp og teknir út með verkfærum .skilnings og visku

* * *

Að gleðja aðra með góðum orðum og einlægum ráðum eru einkenni sannrar mikilleika. Aftur á móti er það merki um illgirni að særa aðra með kaldhæðnislegum athugasemdum, neikvæðum augnaráðum og eigingjörnum tillögum. Særandi augnaráð og reiðilegt andardráttur særir dýpra en sársaukafullt högg eða hnefahögg. Háð og spott sýna þolgæði og reiði hjá illgjörðamönnum, en vingjarnlegar .tillögur vekja iðrun og undrun

* * *

Stundum opinberar Guð sig elskendum sínum sem mikið ljós, eða sem alheimsrödd, eða sem óendanleg gleði, eða sem ást af mikilli sætleika, eða sem skilning, visku og þekkingu. Ljós hans teygir sig og breiðist út eins og alheimsvængir yfir eilífðina, og stundum sé ég þessa jörð sem draum í hjarta þess ljóss, og þannig áttaði ég mig á því .að heimurinn er draumur

* * *

Við verðum að gera okkar besta til að hreinsa hjörtu okkar með visku og hreinsa þau með kærleika Guðs og gera okkur grein fyrir því að við erum öll bræður og systur, sem .göngum saman að himneskum heimkynnum okkar

* * *

Mesta hamingja þín felst í stöðugum vilja þínum til að læra og hegða þér rétt. Því meira sem þú bætir sjálfan þig, því meira hjálpar þú til við að bæta aðra í kringum þig. Sá sem bætir sjálfan sig er alltaf hamingjusamur og því hamingjusamari sem þú ert, því hamingjusamari gerir þú .aðra í kringum þig

* * *

Vinnum saman að því að fæða hungraða, útvega föt og lyf þeim sem þurfa á því að halda, hugga syrgjandi, þerra tár hinna skortsuðu, færa gleði í sálir þeirra og koma bros á vör .þeirra

* * *

Ef Guð hefði ekki lagt kærleika sinn í hjörtu mæðra, gætu þær ekki elskað börnin sín. Guðlegur kærleikur flæðir um hjörtu mæðra. Heimilið er fullt af náð vegna nærveru alheimsmóðurinnar í formi mannlegrar móður og við verðum .að halda loga móðurkærleikans lifandi í hjörtum okkar

* * *

Lífið hér virðist hrjóstrugt og kaotiskt þar til við náum ströndum öruggs umhverfis. Við megum ekki festa vonir okkar á hverful veraldleg markmið og brothætt efnisleg tengsl. Slík brothætt tengsl fjarlægja okkur ómeðvitað frá endanlegu markmiði okkar, rétt eins og þau fjarlægja okkur .frá okkar sanna sjálfi

* * *

Rödd Guðs býr á bak við ásýnd lífsins, kallar stöðugt til okkar og talar til okkar úr blómum, helgum bókum og samvisku okkar, og í gegnum alla þá fallegu hluti sem gera lífið þess virði að lifa því opinberast dýrð hans í andlegri ró sem sálin finnur og í einlægri tilraun hugans til að .samræmast honum

* * *

Drottinn, gerðu mig að örn andlegrar framfara sem svífur hátt yfir rykugum götum þröngsýni og ýkjum skoðana .og trúar

Kallaðu mig til hærri og hærri laga, handan jarðskjálftanna og skýjanna sem skyggja á sólarljósið

Leyfðu mér að ríða vængjum jafnvægisins til hinna háu himna mikillar skynjunar

Umfram alla storma og fellibylji mun ég leggja af stað í leit að himnesku hreiðrinu

Drottinn, gerðu mig að örn andlegrar framþróunar, alltaf .að leita þín með þrá og ákafa

Ó Drottinn, hress þú okkur með ljúfum andvari nærveru þinnar, fylltu okkur þrá eftir dýrlegri nærveru þinni og lát verur okkar auðgast af guðlegri visku þinni. Láttu okkur finna fyrir því að heilagt ljós þitt gegnsýrir alla þætti lífs okkar, styrkir ákveðni okkar, fjarlægir myrkur okkar, fyllir okkur friði .og bjartsýni og veitir okkur orku til að vinna góðverk

* * *

Sá sem veitir öðrum andlega og efnislega aðstoð með hjarta sem er fullt af góðvild og örlæti mun komast að því að það sem hann gefur kemur til baka til hans, og þetta er .lögmál verkanna sem gildir um hjörtu

* * *

Það sem einstaklingur finnur fyrir gagnvart öðrum skapar stöðuga titring í lofthjúpnum og laðar að sér samsvarandi magn af samkennd og góðvild. Sá sem fyrirgefur þeim sem hafa gert honum rangt mun laða að sér .fyrirgefningu og umburðarlyndi

* * *

Rétt eins og maður getur ekki talað í gegnum bilaðan síma, þannig er ekki heldur hægt að útvarpa bænir á áhrifaríkan hátt í gegnum huga sem er lamaður af hamarshöggum kvíða, áhyggna, óánægju og tengingu við hverfula veraldlega dýrð. Þess í stað er hægt að lagfæra þennan huga með djúpri ró og kyrrð, og þannig auka getu hans til að senda andleg köll og taka á móti blessunum og .háleitum innsýnum

* * *

Í þessum óstöðuga, hættulega og óvissa heimi finnst þér þú vera algjörlega einmana. Aðeins Guð mun aldrei yfirgefa .þig eða bregðast vonum þínum

* * *

Ó Drottinn, gerðu mig gegnsæjan með hreinleika svo að ég geti endurspeglað græðandi ljós þitt innra með mér Róaðu spegil hugans míns, sem titrar af kvíða, svo að .hann endurspegli óendanlega andlit þitt

Opnaðu glugga trúarinnar í sálu minni svo að ég megi .anda að mér ilm friðar þíns

Ó, þú sem geislar í sjálfum þér! Ó, þú sem býrð yfir ólýsanlegri tign! Líttu í þráandi augu mín, svo að ég sjái !ekkert í heiminum nema þig

* * *

Mismunandi hljóð hafa mismunandi áhrif á taugakerfið. Ósamhljóðar hafa ertandi áhrif á taugarnar, en harmonísk hljóð virkja slaka og rýrnuð vefi taugakerfisins með því að .vekja lífsorku þess

Þess vegna hafa ljúf og mild orð, innblásandi söngur og viskuleg rödd sem hvíslar í helgidómi sálarinnar, öll djúpstæð .og óhugsandi áhrif á mannssálina

Lífið er eins og stutt ferðalag [inn í skóg]. Um leið og hádegismaturinn er tilbúinn og settur á borðið brýst dýr inn og neyðir alla aðra til að fara. Flestir lifa svona. Þeir vinna hörðum höndum að því að safna peningum og öðlast einhverja hamingju og öryggi, en þegar dýrið lendir í veikindum og öðrum hörmungum stöðvast hjartað og þeir eru neyddir til að fara. Fólk þarf ekki að lifa svona og leyfa endalausum verkefnum að stela tíma sínum og hneppa þá í þrældóm. Mörg ár eru liðin á þennan hátt. Þeir sem ákveða að láta ekki erfiðleika halda sér aftur munu fá styrk til að .sigrast á þeim

* * *

Almennt séð er orðið „matur“ aðeins notað í tengslum við líkamlega næringu, en það eru til aðrar tegundir næringar, svo sem vitsmunaleg virkni, andleg einbeiting og andleg viska. Fyrsta gerðin (matur) nærir líkamann, önnur gerðin (andleg einbeiting) nærir hugann og þriðja gerðin .(andleg viska) nærir sálina

* * *

Hefur þú einhvern tíma reynt að grípa þennan óljósa „annað hlut“, þessa síbreytilega og hverfandi speglun í eyðimörkinni, sem þú finnur enn fyrir jafnvel eftir að hafa uppfyllt allar þrár þínar? Menn þrá eitthvað þar til þeir eignast það, en þegar það er innan seilingar þeirra þreytast þeir óhjákvæmilega á því og þrá eitthvað annað. Jafnvel þótt lífið veiti manni allt sem hjarta þeirra þráir - auð, völd, vini - mun viðkomandi að lokum finna fyrir óánægju og byrja að leita að meiru. En það er eitt sem maður þreytist aldrei á, og þegar hann finnur það mun hann ekki þrá neitt annað og mun aldrei skipta því út fyrir neitt annað: hreina gleði .sálarinnar, sem býr í djúpustu kafum sjálfsins

* * *

Heimurinn hefur verið hristur og óstöðugur í gegnum söguna. Í stríði verður heimurinn staður þjáningar og sársauka fyrir milljónir manna. Sönn og varanleg hamingja felst í því að upplifa guðlega nærveru og engin meiri .hamingja eða ávinningur er en að öðlast þá hamingju

* * *

Hvers vegna gera fólk hluti sem veita litla ánægju en ?mikinn fyrirhöfn

Svarið er „venja“, sem er úrslitaþátturinn í örlögum mannsins. Margir halda áfram að lifa í skaðlegum venjum þrátt fyrir að vita um sársauka og skaða sem þær valda, vegna járngreips vanans. Úlfaldinn étur þyrna runna þótt hann drekki blóð úr munninum. Nautnaþeginn lætur undan nautnum sínum þrátt fyrir skaðann sem þær valda heilsu hans. Áfengisþeginn drekkur sig í hel, ókunnugugur andlegri gleði innra með sér, sem ekki er hægt að bera saman við neina aðra nautn. Gráðugi maðurinn eyðileggur hamingju sína með því að elta miskunnarlaust efnislegar eigur, ómeðvitaður um að ef hann myndi hugsa um stund, myndi .hann öðlast hamingju sem gull getur ekki keypt

* * *

Í þínu heilaga ljósi mun ég vaka að eilífu og njóta sjónar .á blessuðu andliti þínu að eilífu

Ég leitaði að ástinni í gegnum hverfular tilfinningar og eftir að hafa reikað um eyðimerkur takmarkaðrar mannlegrar .ástar fann ég að lokum vin guðdómlegrar ástar

Andlegar vangaveltur

Fyrir vitur kennarann Paramhansa Yogananda

Guð er uppspretta guðlegrar visku, sem er óendanleg og innihald hennar óþrjótandi, og mannssálirnar eru rásirnar .sem þessi viska rennur um

Það eru breiðar, opnar rásir og þröngar, ryðgaðar. Því stærri sem rásirnar eru, því meiri og ríkulegri flæðir guðleg .náð

* * *

Sársauki hefur gagnlegar lærdóma fyrir þá sem eru gáfaðir og vilja læra, en sársaukinn breytist í harðstjórnarlegan kúgara fyrir þá sem kvarta og eru .óánægðir

Sársauki getur kennt okkur næstum hvað sem er. Lærdómurinn af honum hvetur okkur til að þróa með okkur dómgreind, sjálfstjórn, fjarlægð, siðferði og aukna .meðvitund

Til dæmis segir magaverkur okkur að borða ekki of mikið og vera varkár með hvað við neytum

Sársaukinn sem hlýst af missi eigna eða ástvina minnir okkur á tímabundna eðli allra hluta í þessum heimi .blekkinga

Afleiðingar rangra gjörða hvetja okkur til að greina á milli rétts og rangs

En hvers vegna læra menn ekki af visku? Þá myndu þeir ekki láta sársaukafulla og óþarfa aga frá harðstjóra !sársaukans

* * *

Ó, guðdómlegi ástvinur minn

Þú ert til staðar í öllum hornum alheimsins
Hún felur sig í hjarta blóma og rósa
Hún horfir á mig úr glugga tunglsins
Að baki tjöldum náttúrunnar
Og blekkingarnar voru faldar fyrir mér
Vanrækið mig ekki einu sinni í eitt augnablik
* * *
Fólk heldur að asketismi snúist um að svipta sig, en það er ekki alveg satt. Ég gaf upp á litlum löngunum í mesta .fjársjóðinn sem til er
* * *
Í stöðugri leit sinni að hamingju – með ámælisverðum eða réttlátum hætti – er maðurinn í raun að leita að andlegri .gleði

Það eru til tvær tegundir gleði: fölsk gleði og ósvikin gleði

Falsk gleði fylgir sorg og sársauki, en endir sannrar gleði er alltaf hamingjusamur, jafnvel þótt upphaf hennar hafi .verið dapurlegt eða kjarklaust

Guð er varanleg gleði, og þegar sá sem leitar hans finnur hann, mun hann finna það sem hann hefur leitað og leitað að án afláts, jafnvel eftir að hafa náð þeim þrám sem .hann hélt að myndu færa honum hamingju

Í þessari síendurnýjandi gleði mun leitandinn finna alla .þá hamingju sem hann leitaði að í öllu öðru
* * *
Morgundagurinn ræðst af deginum í dag, svo ég mun greina líf mitt og skilja hvað það er, og síðan finna leiðir til að gera það að því sem það ætti að vera

Í dag mun ég rækta frumkvæðisanda, því sá sem tekur frumkvæði er eins og stingandi loftsteinn sem býr til eitthvað .úr engu

Það lætur hið ómögulega virðast mögulegt með krafti .hins mikla skapandi anda
* * *

Kraftur Guðs er til staðar í hverju atómi veru minnar, í .hverri lifandi frumu, hverri taug og í heila og vefjum

Ég er í lagi því þessi blessaði kraftur gegnsýrir alla hluta líkama míns

* * *

Sá sem getur viðhaldið friði sínum og sinnt skyldum sínum rólega hefur tengst alheimsandanum sem fyllir .tilveruna með friði

Sama hversu erfiðir lífsatburðir kunna að vera og hversu erfiðar upplifanir kunna að virðast, þá ætti sálfræðilegt ástand að endurspegla ró og hugurinn ætti að viðhalda .jafnvægi

Hvorki hræðileg mistök ættu að hrista undirstöður sálarinnar, né ættu stórkostleg velgengni að gera hana .himinlifandi

Sá sem sýnir ró og yfirvegun – í alvöru, án þess að þykjast – hefur náð ströndum sannrar róar og friðar sem ekki .er hægt að raska af utanaðkomandi áhrifum

Sá sem vill breytast til hins betra verður að þróa með sér sterkan, hljóðan og rólegan vilja og ekki gefast upp á .góðum ákvörðunum

Það er dásamlegt að hugsa um Guð í iðju og gera þessa iðkun að hluta af daglegu lífi

* * *

Sumir þeirra sem eru ákafir í að læra ganga stutta leið, missa svo áhugann, skipta um stefnu og gleyma .ákvörðunum sínum

Aðrir gera sitt besta til að halda áfram ferðinni, þrátt fyrir að gefast stundum upp fyrir gömlum venjum, en þeir halda samt áfram að ganga og leggja sig fram, þannig að tilhneigingar þeirra verða fínlegri og þeir verða sterkir, .heilbrigðir og orkumiklir eftir því sem dagarnir líða

* * *

Jákvæð hugsun leiðir til þess að við sjáum ósýnilegan guðlegan kraft sem getur aukið litla vitsmunalega útrás og

takmarkaða skynjun, orðið vitni að glampi hins mesta góðs og opnað stóran glugga af ótakmörkuðum breidd þar sem hægt er að sjá guðdómlega nærveru í allri sinni dýrð og .guðdómlegri gnægð alls staðar

Ró er það sem allur heimurinn þarfnast, sérstaklega þeir sem ganga leið hugleiðslu og vilja ná háleitum andlegum .sjóndeildarhringjum

Andleg viðleitni sem unnin er í kyrrþey og friði er yfirleitt árangursrík og árangursrík, því þegar líkamlegar hreyfingar .hætta verða hugsanir virkar og sofandi andleg orka vakna

* * *

Við ættum ekki að finna fyrir vonbrigðum eða vonbrigðum vegna mistaka okkar, heldur ættum við alltaf að líta á björtu hliðarnar á reynslu okkar og læra af henni. Og hvað sem gerist ættum við að leita til Guðs eftir hjálp og .leiðsögn

* * *

Nýr lærisveinn taldi sig geta skilið andlegar kenningar með fræðilegu námi einu saman, og þar að auki var hann einnig ákafur að kenna öðrum, svo kennarinn Paramhansa :sagði við hann

Andleg meðvitund er ekki ytri græðsla (eins og planta)„ “.heldur vöxtur og þroski innan frá

* * *

Eftirfarandi skilaboð sendi meistari Paramhansa Yogananda nemendum sínum í janúar 1944 á meðan hann var að skrifa bók sína, Sjálfsævisaga jógís , sem hefur verið þýdd á 35 tungumál og heldur áfram að vera prentuð og .vinsæl síðan hún kom út fyrir um 70 árum

:Kæru vinir mínir

Valfrelsi felst að mestu leyti í alls kyns óskum, löngunum, ásetningi og vilja. Hins vegar verður að gera greinarmun á raunverulegu valfrelsi og minniháttar .birtingarmyndum þess

Viðleitni okkar, styrkur okkar og allar líkamlegar, siðferðilegar og andlegar athafnir hefjast og starfa stöðugt .með viljastyrk

Viljastyrkur samanstendur af samfelldum hringrásum óhagganlegrar ákveðni og athafna sem snúast um löngun, þar til hann nær nægilegum styrk til að ná tilætluðum .árangri

Ég lærði mikinn lærdóm af bókinni sem ég er að skrifa, þar sem ég var vanur að skrifa án þess að rifja upp það sem ég skrifaði, en ég þurfti að rifja upp hverja einustu málsgrein í ævisögu minni og ég naut þess að fara aftur í þessar .frábæru prófanir á meðan ég fletti aftur í bókinni

Ég hef upplifað mörg ævintýri í þessu lífi, haldið fyrirlestra, byggt byggingar og málað, og leyndarmálið að .velgengni minni hefur alltaf verið viljastyrkur

Allt sem ég reyndi að gera með viljastyrk hefur tekist og ég fullvissa þig um að ef þú ert staðráðinn í að gera eitthvað, .þá mun það takast með hjálp Guðs

Við ættum að deila guðlegri gleði með öðrum. Ekkert er .dásamlegra en að tala frá hjartanu um Guð

Ef þú getur sannfært einhvern um að syndarinnar leiði til dauðans dals og að hugleiðsla og aðlögun að guðlegum lögmálum leiði til eilífs lífs, þá hefur þú auðgað líf þeirra .meira en ef þú hefðir gefið þeim milljón dollara

Peningar eru hverfulir, en þekkingin á Guði er hjá okkur og fylgir okkur til næsta heims. Þess vegna finn ég mikla gleði í hvert skipti sem ég sé einhvern keppa og gera sitt .ýtrasta til að þekkja Guð

Þótt ég skipuleggi og geri margt í heiminum, geri ég það til að þóknast Guði. Jafnvel mitt í vinnunni og ys og þys krafna hvísla ég: „Hvar ertu, Drottinn?“ og allur heimurinn .breytist og ég sé mikið ljós

!Ég er lítil kúla í þessu björtu hafi, og hvílík gleði

* * *

Við ættum ekki að halda hugsunum okkar bundin við dapurleg og hræðileg mál þessa lífs. Viskan krefst þess að við beinum hugsunum okkar og tilfinningum að eilífum .guðdómlegum krafti sem breytist ekki né breytist

Líttu ekki á þig sem veikan og máttvana, því heilinn þinn geymir gífurlega orku sem nægir til að knýja stórborg í tvo !?heila daga, og samt segist þú vera úrvinda

Þegar þú leggur þig fram um að ná árangri, nýttu þér .hvert tækifæri sem gefst án þess að troða öðrum út

Einu sinni var ég að ganga niður götu í Boston og hliðin á götunni, sem var ætluð gangandi vegfarendum, var troðfull af gangandi vegfarendum og næstum allir voru fyrir framan mig, svo að það var erfitt að komast fram úr neinum. Engu að síður ákvað ég að vera fremst í mannfjöldanum án þess .að ýta við neinum

Ég byrjaði að leita að tækifærum og leita hér og þar að eyðum meðal gangandi vegfarenda, sem ég nýtti mér þar til ég náði því sem ég vildi og varð fyrstur meðal mannfjöldans .án þess að troða neinum

Þá sagði ég: „Það er í lagi, þau geta nú farið á undan “.mér eftir að ég hef náð því sem ég ætlaði mér

* * *

Guð er uppspretta heilsu, farsældar, visku og eilífrar gleði

Þegar við tengjumst honum verður líf okkar fullkomið, og án hans er lífið ófullkomið

Beinum athygli okkar að þeim almáttuga guðdómlega .krafti sem gefur okkur líf, hæfileika og visku

Biðjum þess að þessi mikli sannleikur megi flæða inn í líf okkar

Og svo að þessi eilífi kraftur geti flætt um líkama okkar

Og svo að óbilandi gleði geti komið til hjörtu okkar

* * *

Að baki myrkri lokaðra augna leynast undursamlegir kraftar alheimsins, allar hinar blessuðu góðu sálir og eilíf .tilvera sem hefur engin takmörk eða endi

Í gegnum hugleiðingu kynnumst við hinum algjöra sannleika og verðum vitni að huldum verkum hans í lífi okkar .og í öllum undrum sköpunarverksins

Ef lærisveinninn kemst að því að hann nær ekki þeim framförum sem hann óskar, ætti hann að standa með sjálfum sér, skoða hugsanir sínar og bera kennsl á .hindranirnar sem standa í vegi hans

Oft er ástæðan skortur á ósvikinni áreynslu og annars hugarfar. Oft stafa hindranirnar af djúpstæðri venjum sem verður að uppræta úr lífsins garði svo að rætur .hamingjunnar geti vaxið og dafnað í jarðvegi sálarinnar

Ekki flýta þér að gera stóra hluti bara af því að þú vilt þróa viljastyrk þinn

Til að ná árangri verður þú fyrst að prófa viljastyrk þinn með nokkrum litlum hlutum sem þú hélst að þú gætir ekki .gert. Ef þú leggur þig fram, þá munt þú ná árangri

Ég man enn öll markmiðin sem vinir mínir og aðrir sögðu .mér að ég myndi aldrei ná, en samt náði ég þeim

Þetta fólk með „góðar fyrirætlanir“ getur valdið miklu tjóni með skoðunum sínum; megi Guð vernda okkur fyrir þeim og ráðum þeirra

Félagsskapur hefur mest áhrif á viljastyrk. Að fara í hávaðasamar veislur í stað þess að hugleiða í friðsælu umhverfi mengar hugann með ryki veraldlegra titringa sem .eru svo þéttar að erfitt er að losna við þær

Vilji einstaklings styrkist eða veikist óhjákvæmilega af .áhrifum félaga hans

Það er afar erfitt að þróa viljastyrk með eigin vinnu einni saman. Þú þarft gott fordæmi til að líkja eftir. Ef þú vilt verða listmálari, lifðu umkringdur góðum málverkum og umgengstu listmálara. Ef þú vilt verða andleg manneskja, .vingast þá við andlegt fólk með göfugan karakter

* * *

Sá æðri maður sem vissi hvernig á að víkka út
meðvitund sína og umbreyta henni í hið óendanlega algilda
getur skynjað sköpunina sem alheimsdraum, rétt eins og
.hann getur sagt með vissu að efni sé ekki til

Með löngum sjálfsaga og með því að fylgja leið
hugleiðslu eða annarra aðferða andlegrar uppgötvunar eins
og kærleika, þjónustu, óeigingirni og með því að fjarlægjast
eigingirni, leysir sá sem leitar Guðs einlæglega upp tvíhyggju
.og áttar sig á eilífri einingu tilverunnar

* * *

Ást er ekki bara tilfinning; hún er mjög raunveruleg
kjarni. Og þegar henni er beint meðvitað finnur hún leið sína
.– án villu – að markmiði sínu

Kærleikurinn er líka mikill máttur. Leitarinn getur reynt
margar leiðir til að finna Guð, en hann mun ekki finna hann
.nema hann tjái sína dýpstu þrá og löngun

* * *

Maður verður það sem hugur hans sannfærir hann um
.að vera. Ef vilji þinn er sterkur munt þú sigra í lífsins baráttu

Því meira sem hugurinn einbeitir sér að hverfulum
hlutum, því veikari verða kraftar hans, og því meira sem
hann staðfestir andlegt eðli sálarinnar, því andlegri verður
.hann og kraftar hans endurnýjast

* * *

Heimurinn mun halda áfram að ganga upp og niður og
sveiflast, svo hvert munum við leita leiðsagnar og stefnu?
Ekki til okkar eigin hlutdrægu og fordómafullu hugmynda,
.heldur til röddar sannleikans og leiðsagnar innra með okkur

* * *

Efni og hugur, alheimurinn með stjörnum sínum og
reikistjörnum, þéttar yfirborðsbylgjur, fínlegir gegnsæir
undirstraumar efnissköpunar, mannlegir tilfinningar, vilja og
meðvitund, líf og dauði, dagur og nótt, heilsa og veikindi,

velgengni og mistök, eru veruleikar samkvæmt .afstæðislögmálinu sem stjórnar þessum alheimsdraumi

Allar tvíhyggjur sem afstæðiskenningin skynjar eru raunverulegar fyrir mannlegan draumamann sem gegnir sínu .litla hlutverki í hinum mikla geimdraumi

Til þess að maðurinn geti losnað undan klóm blekkinganna – afstæðiskenningarinnar – verður hann að .vakna af draumnum til eilífrar vöku

Við getum ekki breytt draumnum með ímyndunarafli eða með því að afneita tilvist hans, eða með því að samþykkja „lífið“ en hafna „dauðanum“, eða með því að .viðurkenna heilsu en hunsa veikindi

Hvert hulstur er óaðskiljanlegur hluti af andstæðu sinni, rétt eins og tvær hliðar á sama efni

Tvíhyggja er tvær hliðar á sama peningi og sá sem leitar sannleikans reynir ekki að aðgreina þær í huga sínum, heldur .rís hann yfir þær með visku og öruggri þekkingu

* * *

Kærleikur Guðs lyftir okkur upp og víkkar skilning okkar. Ég get ekki hugsað mér að vera bundinn við þennan líkama .einan, því ég finn að ég er nærverandi í öllum líkömum

Rétt eins og ég finn mína eigin meðvitund í hverjum hluta líkama míns, finn ég að þið eruð öll hluti af mér, og ég finn að allar lifandi verur eru inni í alheimslíkama mínum, og .ég upplifi skynjanir allra

Þetta er ekki skynjun eða ímyndun, heldur sjálfsþekking. Þessi vitund er meira en huglestur; hún er meðvituð vitund .um tilfinningar allra og það ástand kallast alheimsvitund

Þegar sú vitund rennur upp innra með þér, dofnar vitundin um „sjálfið“ og þú finnur að allar verur eru .gegnsýrðar af einu guðlegu lífi

* * *

Þessi heimur er undarlegur, þar sem allt í honum er háð breytingum og umbreytingum, og þess vegna ætti maður .ekki að leggja hamingjubát sinn að ströndum þessa heims

Hvort sem þú þjáist í þessu lífi eða nýtur velmegunar og valds, þá verður meðvitund þín að vera óbreytt. Ef þú getur .náð andlegu jafnvægi mun ekkert geta skaðað þig

Líf allra mikilmenna sýnir að þeir náðu þessu blessaða ástandi. Þeir sem setja vonir sínar á að öðlast veraldlega hamingju munu finna fyrir mörgum vandamálum, því .martraðir fylgja oft fallegum draumum

Ef þú telur drauminn vera bara draum, ekki lengur, hvort sem hann er ánægjulegur eða skelfilegur, munt þú finna fyrir friði, og þegar þú áttar þig á því að þetta líf er líka draumur, .munt þú losna við martraðir hans

* * *

Maður ætti að fagna því að hann getur risið upp fyrir smáatriði og neikvæðni lífsins og vegna þess að hann getur – með jákvæðum hugsunum – skapað réttu aðstæðurnar sem .laða að sér velgengniþættina

Alvarlegt og óstöðugt skap er eins og krabbamein sem nagar frið sálarinnar, og þeir sem þjást af dapurlegu skapi .geta ekki losnað við vandamál sín

En slæmar venjur og vandamál er hægt að sigrast á með rólegri og skynsamlegri hugsun. Þegar einhver með skaðlegan vana afhjúpar það, þá er hann að viðurkenna .mistök

* * *

Ó Drottinn, ég hef borið saman veraldlegar freistingar við guðdómlegan kærleika þinn og fundið kærleika þinn .sterkari en nokkur freisting eða freisting

* * *

Eins og olía lætur eldinn brenna skærara, þá nærist reiði á reiðina og magnar hana, og dónaleg meðferð hvetur aðra til að halda áfram grófri hegðun sinni og gerir þá þrjóskari og .stífari

Rólegur og blíður einstaklingur sigrar reiði með rósemi, lægir óeiningarstorm með þögn og rekur sundur óeiningar og

átök með sætum, blíðum orðum og tillitssemi við tilfinningar
.annarra
* * *
:Kennarinn Paramahansa sagði um sannleikann
Það er til jafnvel þótt enginn trúi á það, en kenningar„
“.þurfa að vera studdar með hugmyndum og orðum
* * *
Ástin ætti að vera herra heimsins
* * *
Til þín kem ég með gleðisöngvum mínum
Og ég hef fært þér fjársjóði úr fjársjóði sálar minnar
Og í djúpi hjarta míns safna ég handa þér nektar
guðlegrar þráar
Ég hef verið þornaður af þorsta í eyðimörk falskra vona
En nú hefur löngun mín slokknað að eilífu
Því það dregur úr gnægðarlindum þínum
Hvísl af helgum ilmvötnum þínum streymir til mín
Hamingjuljós mitt skín af ljósi gleði þinnar
Ég dó næstum því í miðri speglun jarðneskra vinja
Og nú er ég yfirbugaður af öldum anda þíns
Ó, ef ég gæti aðeins drukknað í guðdómlegu hafi þínu
og lifað að eilífu
* * *
Sólríkt andlegt sjóndeildarhringur inniheldur útfjólubláa
geisla sem útrýma öllum sálfræðilegum bakteríum. Ekki loka
fyrir þessa geisla með glerþröngu og takmörkuðu
.sjónarhorni
* * *
Það ætti ekki að vera nein sundrunga í húsi Guðs
* * *
Kærleikur okkar til annarra er mögulegur vegna kraftar
þess að finna fyrir kærleika sem við tökum á móti úr örlátri
.hendi þinni, ó Drottinn
Hvetjið okkur þá til að færa ykkur okkar dýpstu ást og
!brennandi þrá

Þú hefur gefið okkur feður og mæður, bræður og systur, .syni og dætur, frændsystkini og lífsförunaut

Börn og vinir, kannski getum við lært að elska ykkur með mismunandi svipbrigðum og lúmskum náttúrulegum .mun í alls kyns mannlegum samskiptum

Ó, þú eilíflega elskandi, þú, þú hæsti, nálægi! Kenn mér að flétta blómvönd úr öllum blómum mannlegrar ástar og .leggja hann sem fórn í blessað musteri þitt

En ef ég, vegna mikillar tryggðar minnar, get ekki gefið þér allan blómvöndinn, þá mun ég tína eitt blóm, það fínasta og ferskasta, og leggja það fyrir fætur þér, í von um að þú !þiggir það frá mér

* * *

Útlit, sérstaklega augun, sýnir nokkurn veginn hvernig einstaklingur var í fortíðinni. Innra sjálfið hefur sterk áhrif á .ytra form

Augun eru mikilvægasti líkamlegi eiginleiki manns og maður ætti að leitast við að gera augun falleg. Hvernig er ?hægt að gera það

Augun okkar sýna greinilega innri eðli okkar og ein leið til að fegra útlit og svipbrigði augna er að rækta fallegar innri .hugsanir og tilfinningar

Sum augu eru mjög grimm og önnur endurspegla illsku eða eigingirni

Sama hversu sæt orð manns kunna að virðast og hversu dásamleg gjörðir hans kunna að vera, þá geturðu vitað nákvæmlega hver raunveruleg eðli hans er í gegnum augnaráð hans, því hann getur ekki falið sig á bak við þessa .tvo opnu glugga

Þess vegna ætti einstaklingur að hugsa fallegar og skapandi hugsanir. Og vegna þess að hann er skapaður í .Guðs mynd hefur hann engan rétt til að spilla innra lífi sínu

Falleg augu sem endurspegla frið, ró og einlæga ást .ættu að vera ræktuð með því að þróa ró, ást og frið

Aðeins með þessari aðferð er hægt að rækta andlega segulmagn sem er sterkari en allar skorður og takmarkanir .útlitis

* * *

Þegar við tökum afdráttarlausa ákvörðun, eftir ítarlega rannsókn á máli og greiningu á kostum og göllum sem tengjast því, og þegar við virkjum viljann, getum við gert margar breytingar á lífi okkar sem virðast ómögulegar að .breyta

Frjáls vilji er til staðar, og ef svo væri ekki, gæti enginn sloppið við áhrif innra og ytra umhverfis, vöxtur yrði takmarkaður, umfang sköpunarstarfsemi þrengdist og það yrði ómögulegt fyrir manninn að þroskast og rísa upp fyrir .frumstætt stig

Hugmyndin um ný félagsleg kerfi og framsæknar hugmyndir sem tengjast sjálfstæðu stofnanastarfi, aðferðirnar sem notaðar eru í háþróaðri vísindalegri uppgötvun, fjölbreytt rannsóknar- og námssvið og skapandi bókmenntastarfsemi, allt staðfestir það getu mannsins til að nýta sér valfrelsi á öllum sviðum með hjálp Guðs og .viljastyrk

* * *

Agað tal og laus við reiði og gremju gerir mann sjálfstjórnaðan og virtan á heimilinu. Þetta felur í sér að takast á við fjölskylduátök á skynsamlegan og skynsamlegan .hátt eða róa aðra með góðum orðum

Það er merki um sigur og jafnvel hetjuskap, jafnvel samkvæmt andstæðingunum sjálfum

* * *

Skilningur er dýrmætasti fjársjóður lífsins. Hann er innri sýn, innsæi sem gerir okkur kleift að vita sannleikann um okkur sjálf og aðra og hvernig eigi að takast á við allar aðstæður sem verða á vegi okkar, rétt eins og hann hjálpar .okkur að aðlaga viðhorf okkar og gjörðir eftir þörfum

Í þessum heimi er skilningur okkar oft takmarkaður og þegar andleg sjón okkar er skýjuð verður ómögulegt að sjá .fyrir hlutina og vita afleiðingar þeirra

Þar sem við getum ekki séð fyrir hugsanlegar afleiðingar gjörða okkar tökum við oft rangar ákvarðanir

Til þess að lifa í friði í þessum heimi verðum við að vera fullkomlega meðvituð um umhverfi okkar og umhverfi og .vita í hvaða átt við stefnum

Við verðum að búa yfir þeirri innri tilfinningu sem segir okkur hvernig framtíðarlíf okkar verður út frá núverandi gjörðum okkar

* * *

Huginn verður að vera plægður með plógi réttrar skynjunar því jarðvegur hans er þurr og harður, og jarðvegur hans verður að vera rakur af bjartsýni og opinskáni, og fræ trúarinnar verða að vera sáð í hann og fræin vökvað með .vatni góðs vilja í samræmi við guðdómlegan vilja

* * *

Einn lærisveinnanna spurði kennarann Paramahansa um bæn sem myndi leiða hinn guðdómlega ástvin til hans með :miklum hraða og kennarinn sagði

Guð vill aðeins fá huldu gimsteina bænarinnar djúpt í„ “.hjarta þínu

* * *

Hver gaf okkur hæfileikann til að elska? Guð

Hver á þá ást okkar skilið meira en nokkuð annað? Guð

Það er engin sönn ást án Guðs því Guð er kærleikur

* * *

Við megum ekki gleyma að Guð er sá sem veitir okkur og að sönn velmegun er ekki mæld í því sem við eigum .heldur í því sem við getum áorkað með viljastyrk

Hamingja krefst þess að maður leggi sig fram um að draga úr löngunum og þroski með sér hæfni til að uppfylla nauðsynlegar þarfir, og að vera bjartsýnn á að aðstæður

muni batna með hjálp Guðs þrátt fyrir allar hindranir og .hömlur, sama hversu erfiðar þær kunna að virðast

* * *

Rödd viskunnar talar til allra góðra hjartna sem eru í sátt við háa andlega titring og sveiflar um loftið í leit að samhljómandi hugmyndum sem leita friðar, kærleika og .háleitrar þekkingar

* * *

Hjörtu okkar eru perlurnar og ástin er strengur hins .guðdómlega rósakrans sem heldur hjörtum okkar saman

* * *

Láttu ekki eigur þínar ná tökum á þér

* * *

Ég man enn eftir mörgum nemendum sem komu til kennarans míns og yfirgáfu hann svo síðar vegna þess að .þeir höfðu ekki rétta skilninginn

Ég sagði við sjálfan mig: „Margir kunna að koma og margir kunna að fara, en ég mun standa óbilandi allt til “.enda

Kennari minn var strangur og kurteis maður og margir gátu ekki þolað ljóma visku hans og yfirgáfu klaustrið, en ég :sagði við hann einn daginn

Það er einhver sem mun aldrei yfirgefa þig, og sá„ “einstaklingur er ég

Ég er ánægður að ég stóð við loforð mitt því að andleg leiðsögn hans opnaði augu mín og lýsti upp hugann með ljósi .Guðs

* * *

Mundu að velþóknun Guðs er mest af öllu. Ef allur heimurinn hefur velþóknun á þér en þú hefur ekki velþóknun Guðs, þá ert þú eins og sá sem grípur í vind eða blæs í ösku. En ef allur heimurinn er reiður þér eða á móti þér, en þú hefur samt velþóknun Guðs, þá hefur þú stjórn og ert .sannarlega hamingjusamur eigandi alls

* * *

Líf okkar er algjörlega háð Guði, og ef við snúum okkur til hans og treystum á hjálp hans, mun hann sýna okkur veginn og leiða okkur á rétta leið til að takast á við vandamál .okkar og losna við erfiðleika okkar

* * *

Guðdómlegur myndhöggvari
Láttu hvert hjartaslag mitt vera
“Nýtt orð í ljóðinu „Eilíf ást mín til þín
Og láttu hvert hljóð sem varir mínar gefa frá sér berast
Blessaður titringur frá heilögum rödd þinni
Megi hver hugsun mín fyllast gleði nærveru þinnar
Megi vilji minn vera hlaðinn guðdómlegri orku þinni
Skreytið allar hugsanir mínar, orðatiltæki og vonir með
.náð ykkar
Ó, allra heilagasti guðdómlegi myndhöggvari
Mótaðu líf mitt eins og þér sýnist
Samkvæmt einstöku hönnun þinni

* * *

Guð svarar okkur þegar við leggjum okkur fram og við munum þá átta okkur á því að hann er sannarlega til, heyrir bænir okkar og uppfyllir óskir okkar. Þeir sem hugsa stöðugt um hann og hugleiða hann munu finna fyrir heilögu nærveru .hans og sjá blessað ljós hans

Sá sem hefur einlæga löngun og staðfasta ákvörðun mun óhjákvæmilega ná markmiði sínu óháð fyrri mistökum, en að halda áfram í þessum mistökum er stór synd gegn sjálfum sér, því sá sem gerir mistök sviptir sig sannri .hamingju

Maðurinn hefur vald til að skaða sjálfan sig eða gagnast honum, og valið er hans að halda maurum fáfræðinnar frá .sér svo þeir bíti hann ekki og valdi honum ekki ergi

Ef einstaklingur vill ekki vera hamingjusamur getur enginn gert hann hamingjusaman og hann ætti ekki að .kenna Guði um óhamingju sína

Ef Guð hefði ekki gefið okkur frelsi til að beita vilja okkar, hefði hann borið ábyrgð á eymd okkar, en hann gaf okkur það frelsi og við erum þau sem móta líf okkar eins og .við veljum

* * *

:Dýpri merking kyrrðar

Þegar lærisveinninn er eltur af skrímsli ótta, veikinda og annarra vandræða, leitar hann griðastaðar rósemi innra með .sér

Andlega vakinn einstaklingur lifir dag og nótt í vígi kyrrðar sem er ónæmt fyrir áhyggjum og sorgum, og .hryllingur heimsins getur ekki brotið það niður

Þeir sem ganga inn í helgidóm þagnarinnar geta átt samskipti við aðrar sálir sem elska Guð, rétt eins og þeir .geta skilið tungumál rósanna og allra lifandi vera

Því dýpri sem kyrrð lærisveinsins er, því meiri er .hamingjan

Gleðin sem leynist á bak við glugga hugsunarinnar, sem þarf að kanna og afhjúpa í djúpi þagnarinnar, er mikil gleði .sem erfitt er að lýsa

* * *

Ég lít á siðmenningu sem garð þar sem ég sé alls kyns .mannlega eiginleika spíra og blómstra

Eins og býfluga leitar hugur minn að blómum góðra eiginleika

Býflugan fer aðeins í blóm þar sem hún getur uppskorið bestu tegundirnar af hunangi

Á sama hátt ættum við að líkja eftir býflugunni, sem drekkur aðeins sætasta nektarinn. Þetta þýðir að við ættum að reyna að tileinka okkur þá góðu eiginleika og dyggðir sem .við sjáum í öðrum

Guð er blessað hunang sem rennur inn í móttækilegar sálir og fyllir þær gæsku og sætleika

* * *

Sá sem vill víkka sjóndeildarhring sinn verður að rísa upp fyrir meðvitund um sértrúarsöfnuð, litarhætti, kynþátt og blinda ofstæki, og iðka sjálfstjórn, vera góður og .vingjarnlegur og hófstilltur í mat, drykk og öðrum ánægjum

Hann ætti að gera það sem samviska hans samþykkir og veitir honum hugarró, segja sannleikann, ekki stela, ekki blekkja aðra, ekki láta undan ánægju sem skaðar heilsuna og dregur úr lífsþrótti og halda sig frá ótta, reiði, græðgi, öfund .og truflandi áráttu

Og að hann ætti að þjálfa sig í að þola hita, kulda og aðrar erfiðleika án þess að verða upprördur og að hann ætti .að styrkja traust sitt á Guði, mesta hæli frá öllum ótta og illu

* * *

Sambandið milli mín og kennarans míns var fullkomið og dásamlegt. Sambandið milli andlegs leiðsögumanns og .lærisveins er kærleikur í sinni hæstu merkingu

Ég hætti einu sinni í klaustrinu og hélt að ég gæti leitað Guðs með meiri árangri í Himalajafjöllum, en ég hafði rangt .fyrir mér og ég fann það um leið og ég fór

Þegar ég kom aftur nokkrum dögum síðar kom kennarinn minn fram við mig eins og ég hefði aldrei yfirgefið hann. Í stað þess að skamma mig heilsaði hann mér eins og venjulega og sagði rólega: „Við skulum sjá hvað við getum “.útbúið í morgunmat í morgun

Þá sagði ég við hann: „En eruð þér ekki reiður við mig, “?herra, út af því að ég er farinn

Hann svaraði: „Auðvitað ekki, ég býst ekki við neinu frá öðrum og þess vegna geta óskir þeirra ekki stangast á við mínar. Ég mun ekki nýta þér í eigin þágu og ekkert gleður “.mig meira en hamingja þín

!Í fyrsta skipti fann ég að einhver elskaði mig í alvöru

Ef ég hefði verið að stjórna viðskiptamálum föður míns og sagt upp vinnunni, hefði hann verið reiður út í mig. Til dæmis, þegar ég hafnaði arðbæru atvinnutilboði (hjá

fyrirtæki þar sem faðir minn var framkvæmdastjóri), talaði .hann ekki við mig í sjö daga

Faðir minn elskaði mig með einlægri föðurást, en það var blind ást, því hann hélt að peningar myndu gera mig hamingjusaman, en peningar myndu eyðileggja hamingju .mína

Nokkru síðar, þegar ég stofnaði skólann minn fyrir samþætta menntun, skipti pabbi minn um skoðun og sagði: “.„Ég er ánægður að þú hafir ekki tekið að þér þetta starf

Aftur á móti var viðhorf kennarans míns gjörólíkt, því þrátt fyrir að ég hefði yfirgefið klaustrið breyttist ást hans á .mér ekki og hann ávítaði mig ekki

* * *

Ég hef dvalið of lengi í rúmi fortíðar, nútíðar og framtíðar sköpunar þinnar, ó Drottinn, og ég – barn eilífðarinnar – hef .fundið fyrir kvíða

Ég barðist aftur og aftur, en án árangurs. Hins vegar tókst mér það að lokum að stökkva fram úr rúminu, umkringd hindrunum blekkjandi afstæðiskenninga, og þú tókst mig í hendur þínar og vaggaðir mér við tóna eilífs .friðar

Ég er barn eilífðarinnar – eilífð þín, ó Drottinn

Ég hvíli höfuðið á bringu allrar tilveru þinnar

* * *

Ég er paradísarfugl: himnafugl smíðaður af blessuðum höndum þínum

Hún skreytti mig með náð og dásamlegum litum: með .blíðudún og gullnum fjöðrum andlegs blómgunar

Ég svif hátt í drungalegu, grátandi andrúmslofti lífsins í leit að paradís sælu, og björtu fjaðrirnar mínar voru litaðar .dökkum örvæntingarblettum

Komdu, Guð minn, og þvoðu fugl paradísar þinnar með ,geislum visku og hreinu, sætu friðarvatni

* * *

Það er til tegund af bakteríum sem fæðist, fjölgar sér og deyr á aðeins tveimur klukkustundum

Þessa tegund prófunar er hægt að gera á hálfum degi eða minna en það sem manneskja þarf að prófa yfir langan .tíma, allt að áttatíu ár

Sjötíu eða áttatíu árin sem við lifum eru aðeins fljótandi augnablik í eilífðinni. Frá afstæðu sjónarhorni gerist allt sem gerist hjá okkur á sama hraða og það gerist hjá bakteríunum sem nefndar eru hér að ofan. Í hverri fljótandi augnabliki eilífðarinnar líða mörg ár samkvæmt mannlegri .útreikningum. Þess vegna er tíminn of dýrmætur til að sóa

* * *

Maður ætti ekki að gera það sem samviska hans samþykkir ekki og ætti að vera sinn eigin herra. Þegar hann áttar sig á því að hann er herra yfir hugsunum sínum, tilfinningum og gjörðum, mun ekkert geta stjórnað honum .eða haft áhrif á hann

* * *

Þótt hugurinn hafi mikil áhrif á líkamann er .óskynsamlegt að vanrækja hann

Maður ætti að borða hollan og viðeigandi mat og kjósa .hann frekar en óhollan mat

Ef aðstæður þínar krefjast þess að þú býrð með fólki sem gerir þig taugaóstyrkan er ráðlegt að breyta umhverfi þínu öðru hvoru. En enn betra en það er að breyta sálfræðilegu ástandi þínu svo að þú látir ekki af gjörðum annarra trufla þig. Breyttu sjálfum þér og þá munt þú geta .lifað í friði og hamingju hvar sem er

* * *

Heimurinn í heild sinni er eins og geðsjúkrahús. Sumir þjást af öfund og afbrýðisemi, aðrir af reiði, hatri og girnd. Þeir eru fórnarlömb venja sinna og tilfinninga. En þú getur .skapað frið í umhverfi þínu

* * *

Tilfinningar hafa greinileg áhrif á huga og líkama. Öfund .og ótti láta andlitið líta föl út, en ástin lætur það glóa

* * *

Þegar þú getur verið rólegur, verður þú alltaf hamingjusamur

Þegar þú ákveður að breyta til batnaðar skaltu muna að góður félagsskapur og göfug áhrif eru afar mikilvæg og .ómissandi til að ná markmiði þínu

Áhrif umhverfisins – góð eða slæm – eru sterkari en .viljinn, svo hafðu það í huga í samskiptum þínum við aðra

Sjálfsgreining er einnig nauðsynleg til sjálfsbætingar

Ef þú getur greint sjálfan þig djarflega og óhrædd, munt þú geta staðist greiningu annarra og gagnrýni þeirra mun .ekki hafa áhrif á þig

* * *

Einhver gæti sagt: „Mér er alveg sama um ánægju eða hamingju, ég lifi til að afreka eitthvað til að ná árangri, til “dæmis

Annar gæti sagt: „Ég vil gera gott í þessum heimi, “.jafnvel þótt ég sé mitt í sársauka og þjáningum

En þegar við skoðum hugmyndir þeirra, komumst við að því að báðir leitast við hamingju. Þráir sá fyrsti velgengni án hamingju? Óskar hinn alls hins besta fyrir heiminn án þess .að upplifa hamingju sjálfur í kjölfarið? Alls ekki

Þeim er kannski alveg sama um líkamlegan sársauka og sálræna þjáningu sem aðrir valda þeim eða sem kann að stafa af aðstæðum sem fylgja því að ná árangri eða veita öðrum aðstoð, því sá fyrsti hefur mikla gleði af árangri og hinn nýtur þess að hjálpa öðrum til fulls þrátt fyrir allar .erfiðar aðstæður

Jafnvel flestar óeigingjörnar hvatir og einlægar mannúðlegar tilhneigingar hafa stafað af persónulegri hvöt .til að nálgast hamingjuna

En sú hamingja er ekki fyrir tækifærissinna og þröngsýna, heldur er hún hamingja örláts og göfugs manns .með víðtækan hug og örláta og mikla sál

Þess vegna lætur óeigingirni ekki eigingirni ráða för sinni, því það er ómögulegt að finna þessa hreinu hamingju nema viðkomandi sé víðsýnn og góðhjartaður, þannig að hann leiti og þráir hamingju fyrir aðra sem og fyrir sjálfan .sig

Það er alhliða meginregla sem breytist ekki eða breytist

* * *

Það er ekki krafist að þú þekkir alla persónulega og elskir þá innilega til að sýna þeim áhuga og gera þeim .þjónustu

Það sem þarf er að vera alltaf tilbúinn að veita vinalega þjónustu öllum sem verða á vegi þínum og þurfa virkilega á .henni að halda

Þetta krefst andlegrar áreynslu og einlægs vilja til að gera það án þess að kvarta. Með öðrum orðum, það krefst .fórnar

Sólin skín jafnt á demant og kol, en demanturinn hefur þróað með sér ákveðna eiginleika sem gera honum kleift að taka á móti sólarljósi og endurkasta því með ljóma og glitri, .en kolið getur ekki gefið frá sér sama ljós

Við ættum að vera eins og demantur í samskiptum okkar við fólk og endurspegla ljós guðlegs kærleika með dýrð .og hreinleika

* * *

:Í ræðu til lærisveina sinna sagði meistari Paramahansa

Ég get ekki lýst með orðum djúpri þakklæti mínu fyrir .orð þín sem lýstu tilfinningum þínum gagnvart mér

Ég er innilega þakklátur fyrir einlægni þína, andastyrk .þinn og orðin sem koma frá hjörtum þínum

Það er mér heiður að vera meðal ykkar og það er mér ánægja að minnast alltaf mikillar skyldu minnar gagnvart .bræðrum mínum og systrum í þessum heimi

* * *

Maðurinn sem barði yfirmenn sína

Þegar þú vilt tileinka þér nýjan vana og útrýma slæmum, einbeittu þér þá, rólega og án áreynslu, að miðju viljastyrks og andlegrar meðvitundar sem er staðsettur í enninu milli augabrúnanna og staðfestu staðfastlega þá góðu vana sem þú vilt tileinka þér. Á sama hátt, þegar þú vilt losna við slæman vana, einbeittu þér að sama punkti og staðfestu staðfastlega að allar taugabrautir í heilanum þar .sem slæmi vaninn er einbeittur sér að hafi verið eytt

Ég skal segja ykkur sanna sögu af manni sem var snjall í að slá yfirmenn sína í vinnunni þegar hann missti stjórn á skapi sínu. Þess vegna missti hann líka vinnu eftir vinnu því hann missti algjörlega stjórn á sjálfum sér þegar hann fékk reiðikasti og hann sló alla sem voru á móti honum með .hverju sem hann gat komist yfir

Hann kom til mín í leit að hjálp, svo ég sagði honum: „Næst þegar þú verður reiður, teldu frá einum upp í hundrað “.áður en þú gerir nokkuð

Hann reyndi aðferðina en kom aftur til mín og sagði: „Reiði mín magnast þegar ég geri þetta og ég blindast af gremju þegar ég tel vegna þess hve lengi ég þarf að bíða.“ .Ástand hans virtist vonlaust

Þá bað hún hann að hugleiða og finna að ljós Guðs fyllti heila hans, róaði reiði hans, róaði taugarnar, mýkti tilfinningar hans og fjarlægði öll ummerki reiði úr honum og að þar af leiðandi myndi hann einn daginn losna við .reiðiköstin sín

Það leið ekki á löngu þar til hann kom aftur til mín og að þessu sinni sagði hann við mig: „Ég hef losað mig við “.reiðivanda og ég er þakklátur fyrir það

Ég ákvað að prófa hann, svo ég bað nokkra stráka að reyna að stríða honum, og ég faldi mig á stað þar sem ég gat séð hann en hann gat ekki séð mig. Strákarnir reyndu .ítrekað að ögra honum, en hann hélt ró sinni og svaraði ekki

* * *

Megi loforð eilífðarinnar fylla hjörtu okkar og huga

Og látum kaflana og atburði lífsins minna okkur á að skuggi dauðans hræðir ekki börn ljóssins sem eru meðvituð um varanleika sálarinnar og náin tengsl hennar við skapara .sinn

Gerum okkur grein fyrir því að líf og dauði eru tvær öldur í hafi Guðs, og að sálin, sem er dropi úr geimhafinu, tekur á sig þessar tvær öldur án þess að eðlisfari hennar .breytist og án þess að aðskiljast frá eilífri uppsprettu sinni

Við skulum vinna að því að leiða okkar sanna eðli út úr .dýflissum fáfræðinnar og upp á tinda ljóss og þekkingar

Þegar við losum meðvitund okkar frá skorðum líkamans, neikvæðum hugsunum og óhollum áhrifum, munum við snerta andlega eðli okkar og átta okkur á því að við erum .eilífir geislar guðdómlegrar sólar sem aldrei sest

* * *

Þeir sem ná samadha-ástandi eða geimæsingu komast .að því að föst efni breytast í vökva

Vökvar í lofttegundir, lofttegundir í orku og orka í alheimsvitund, og hann finnur yfirþyrmandi gleði sem ólýsanleg er og upplifir ýmis meðvitundarstig, allt frá endurnýjaðri gleði eða óendanlegri visku eða æðsta friði eða tilfinningu um algjöra nærveru eða bráðnun sjálfsins mitt í .alheimsandanum

* * *

Taugabati

Í djúpri, kyrrlátri hugleiðslu flæðir lífsorkan frá heilanum til allra líffæra, ljósneistar streyma frá vefjunum og lífsstraumurinn rennur um hrygginn og dreifist til að umlykja allar frumur líkamans, mettaðar af græðandi orkuflæðinu og .taugarnar endurnærast fyrir vikið

* * *

:Tegundir segla

Af venjulegum seglum sjáum við að aðdráttarafl seguls .fer eftir gæðum segulsins sjálfs

Lítill segull dregur að sér smáa hluti og sterkur segull dregur að sér stærri hluti

Þannig dregur mannlegur segull að sér samkvæmt aðdráttarafli sínum

Það eru líka margar gerðir af segulmögnun manna; sumar laða að sér líkamlega hluti, aðrar sálræna krafta og sumar laða að sér andlega kosti - kosti sem eru oft faldir eða .gleymdir

Grafðu upp dýrmætu gimsteinana í námum sálarinnar og þú munt sigra. Steldstu að markmiði þínu og vertu viss um að heilög segulmagn mun draga Guð að þér - uppsprettu .alls máttar og gæsku og mesta ávinnings lífsins

Staðhæfing: Ég mun nota blessaða andlega segulmagnið til að laða að mér allt gott og geislun allrar .þekkingar

* * *

Guð er líf mitt, hann er ást mín, hann er musterið sem hjarta mitt kallar til að tilbiðja

Guð er markmið mitt, því ég get ekki uppfyllt skyldur mínar án hjálpar hans

Þess vegna leitaði ég hans af hjarta og sálu þar til ég .fann hann

Án guðlegrar, logandi ástar og algjörrar ákveðni er erfitt .að finna hinn alheimsástkæra

* * *

Sá dagur mun koma að maður yfirgefur þennan heim. Sumir munu minnast hans með hlýju og gráta, aðrir munu minnast hans illa, en allar slæmar og góðar hugsanir hans .munu fylgja honum

Þess vegna er það skylda mannsins að fylgjast með hugsunum sínum, grandskoða gjörðir sínar, leiðrétta mistök .sín, meta sjálfan sig og gera sitt besta

Ekki taka eftir því sem fólk segir um þig svo lengi sem
.þú ert að reyna að gera það sem er rétt

Ég geri mitt besta til að móðga engan og innst inni veit
ég fullvel að ég hef gert mitt besta til að vera góður og
.einlægur við alla

En mér er alveg sama hvað fólk hugsar um mig, hvort
sem það er lof eða fordæming, því Guð er með mér og ég er
.með honum, og það er það sem skiptir mestu máli

* * *

Þegar vinátta myndast milli tveggja einstaklinga eða
hóps fólks á eingöngu andlegum forsendum, án persónulegra
tilganga og markmiða, þá hreinsar sú hreina vinátta sál
.hvers og eins þessara vina

Hjarta sem er hreinsað af vináttu verður að opnum
.dyrum að einingu og nánd

Í gegnum þetta hjarta verður mögulegt að laða að fleiri
góðar sálir til að ganga inn í uppbyggingu bróðurkærleikans
.og njóta kyrrðar og friðar

* * *

Mér er annt um málefni annarra en mín eigin, því ég geri
allt sem ég geri fyrir Guðs sakir, og ég geri það af meiri
.löngun og eldmóði en ef það væru mín eigin verk

Ef niðurstöðurnar eru gagnstæðar eða ófullnægjandi, þá
er mér alveg sama eða ég verð pirraður því ég finn að ég hef
gert skyldu mína gagnvart Guði, sem er tilgangur minn og sá
sem stendur að baki ásetninginum, og vegna þess að ég hef
gert mitt besta og ég mun endurtaka tilraunina með mikilli
gleði og ákveðni, en án þess að vera bundinn við fyrirhöfnina
.eða niðurstöðuna

Ef ég væri bara að vinna fyrir sjálfan mig, þá væri ég
alltaf fórnarlamb áhyggna og kvíða. En svo lengi sem
markmið mitt er að þóknast Guði, þá eru árangurinn fyrir
hann en ekki fyrir mig. Þetta er mín nálgun á lífinu og í henni
.finn ég huggun mína og frelsi

:Skref á stiga velgengninnar

Erfitt starf -
Sköpunarhæfni -
Rétt úrskurður
Sparnaður og forvarnir gegn sóun
Að leggja sig fram og reyna aftur eftir mistök -
Sjálfsagi og sjálfsbæting
Að virkja skapandi orku -
Að hjálpa öðrum
Ennfremur ættum við að hugleiða Guð, uppsprettu -
.allrar góðleika og uppruna allrar velgengni og blessunar
* * *
Ég syng þér lag sem aldrei hefur verið sagt áður, og þér tileinka ég mína ósviknu laglínu sem hjarta mitt spilar djúpt .innra með sér og á strengjum sínum
Ég hef samið þennan fyrsta sálm minn og hér færi ég hann þér sem hreina fórn
Ég mun ekki kynna fyrir ykkur þurrar, vitsmunalegar .laglínur eða skrautleg lög sem aðrir hafa samið
Ég gef þér ekkert nema einföldu, barnalegu lögin í hjarta mínu
Ég mun ekki færa þér rósir sem eru ræktaðar í gróðurhúsum og gegnsýrðar af tilfinningum og ástríðum, heldur mun ég færa þér villt blóm sem nýlega hafa sprottið á .ökrum þrá minnar og engjum lífs míns
* * *
Það er auðvelt fyrir einstakling að greina og flokka aðra eftir sérstökum eiginleikum
En það er erfitt fyrir einstakling að varpa ljósi á sjálfan sig af einlægni og sannleika. En þetta er einmitt það sem viðkomandi verður að gera til að skilja nauðsynlegar .umbætur og breytingar sem hann þarfnast
Tilgangurinn með því að þekkja persónueinkenni okkar .er að skilja hvernig við höfum áhrif á aðra
Fólk þróar með sér hugmyndir um eðli einstaklingsins, meðvitað eða ómeðvitað, og viðbrögð þeirra við titringnum

sem frá honum stafar eru lúmskt merki til þeirra sem hlut
.eiga að máli, og hinir vitru skilja merkið

* * *

:Það sem hindrar sálfræðilega þróun eru
Sjálfselska (eigingirni), hégómi, græðgi, reiði, hatur,
öfund og aðrir dökkir eiginleikar sem leiða eða reka mann til
.dýpri fáfræði en hann er í raun og veru

Það sem þarf er að fylgja þeirri leið sem leiðir til frelsis,
því langanir manna eru knúnar áfram af venjum sem eru
stöðugt endurnýjaðar og enda sjaldan eða stöðvast við
.takmörk

Þessir venjur fanga sálina og halda henni föngnum, sem
gerir eiganda hennar ómögulegt að ganga leið frelsunar og
.frelsunar

* * *

:Lífsins leið er sem hér segir
Öðru megin er dimmur dalur fáfræðinnar og hinu megin
.er bjart ljós viskunnar

Þegar við hegðum okkur af visku stígum við örugglega á
.leið frelsunarinnar og öðlumst það sem við þurfum

* * *

Allur alheimurinn er sköpun guðdómlegs vilja, og þegar
við samstillum okkur við þennan blessaða vilja, þá kemur
það sem við þurfum til okkar áreynslulaust

* * *

Þegar fólk reynir að takast á við flókið vélrænt ástand
mannlegra tilfinninga, án þess að hafa fengið þjálfun áður,
.verður niðurstaðan oft sársaukafull

Fáir gera sér grein fyrir því að hamingjan felst í því að
.skilja lögmál mannlegrar hegðunar

Þess vegna rífast sumir oft við vini sína og
fjölskyldumeðlimi; þeir skilja ekki aðra og sjá ekki sína eigin
.galla

Það er mikilvægt að vinna ekki með röngum gjörðum ástvina okkar, heldur standa þegjandi gegn þeim gjörðum .með uppbyggilegum andlegum gjörðum

Það er líka mikilvægt að við grípum ekki til harðra .aðferða til að takast á við óeðlilega hegðun ástvina okkar

* * *

Við vorum blekkt af slægum veiðimanni. Við fljótum á grunnsævi í falskri öryggistilfinningu á meðan banvænt net .fáfræði lokast um okkur

Við daglega kastingu fiskineta festast margir og aðeins .fáir lifa af

Ó, óendanleg miskunn, frelsa okkur frá banvænum gildrum girnda, óheftra metnaðar og kæfandi veraldlegra !tengsla

Köfum okkur niður í djúp hins kyrrláta hafs sálarinnar þar sem guðleg eining býr og losnum okkur úr fjötrum !fangelsisins og fjötrum þrældómsins

* * *

Meistari Paramahansa sagði og hvatti einn lærisveina :sína

Ef þú getur, með heiðarleika þínum, einlægni og kærleika til Guðs, komið bænum þínum til hans, þá skiptir ekki máli þótt mistök þín séu dýpri en hafið og hærra en .Himalajafjöllin

Guð mun fjarlægja þessar hindranir af vegi þínum, frelsa þig frá þungum byrðum fortíðarinnar og löngun þín til að .endurtaka mistök fortíðarinnar mun hverfa

Þú gætir stundum fundið þig undir þykku lagi af myrkri, en samt ert þú neisti eilífs logans

Þú getur falið neistann en þú getur ekki útrýmt honum

* * *

Að gleðja aðra með góðum orðum sem eru knúin áfram af góðum ásetningi og með einlægum ráðum er dásamlegt .og merki um göfuglyndi sem einkennir miklar sálir

Hvað varðar að skaða aðra manneskju með bitandi, særandi orðum, kaldhæðnislegum svipbrigðum eða súrum tillögum, þá eru þetta niðurlægjandi og pirrandi aðferðir sem .góðhjartað fólk grípur ekki til

Kaldhæðni hjálpar til við að sýna uppreisnaranda og reiði hjá þeim sem fremur rangt, en vingjarnleg orð vekja iðrun hjá honum, sem þýðir að viðkomandi viðurkennir .mistök sín og endurtekur þau ekki

* * *

Einn nemendanna sagði: „Kennari, ég hef aldrei getað “?trúað á himnaríki. Er sá staður virkilega til

:Kennarinn Paramahansa svaraði

Já, þeir sem elska og treysta Guði fara til paradísar„ þegar dauðinn kemur til þeirra. Í þeim himneska heimi hefur einstaklingurinn getu til að efnisgera hvað sem hann vill “.samstundis, með krafti hugsunarinnar

Eteríski líkaminn er úr geislandi ljósi. Í þessum undursamlegu heimum eru hljóð og ljós sem íbúar jarðar .þekkja ekki

* * *

Hamingjan ætti að leita meira og meira innra með sjálfum sér, og minna og minna í efnislegum hlutum

Vertu hamingjusamur í huga þínum svo að ytri hlutir geti ekki raskað friði þínum og sett þig úr jafnvægi

Innri hamingja er eina markmiðið sem vert er að keppa að í þessu lífi, og þrautseigja og ákveðni nægja til að ná henni

Hamingjan er hásæti Guðs í manninum

* * *

.Margir halda að þeir séu vakandi, en það er ekki raunin

Þau eru að mestu leyti meðvitundarlaus. Þú hlýtur að hafa heyrt um fólk sem gengur í svefni og hrópar „Eldur! .Eldur!“ eða talar og heldur fyrirlestra

Flestir eru þannig. Auðvitað á ég ekki við þá sem vilja .einlæglega vekja meðvitund sína úr dvala andlegrar fáfræði

Við verðum að vinna að því að vekja upp þá sem hafa
.grafið sig undir rústum rangrar hegðunar og villandi lífsstíls
Til þess að gera það verðum við fyrst að vekja
meðvitund okkar úr gröfum fáfræðinnar og leiða hana inn í
.ljós guðlegrar þekkingar

* * *

Vinátta er kærleikur Guðs sem skín úr augum ástvina
okkar og það er kall hans til okkar að snúa aftur til
himneskra heimkynna til að smakka sætleika eilífrar einingar
.við alheimskærleika

Vinátta er heilög rödd sem kallar á sálir að losna við
meðvitund egósins og eigingirninnar sem aðskilur okkur frá
.Guði og mannkyni

Sönn vinátta er blessað samband milli meðvitaðra sálna
sem, í gegnum vináttu sína, sýna fram á hreina kærleika
.Guðs og helga eiginleika alheimsandans

Sönn vinátta er víðtæk og alhliða

Eigingjörn ást á einum ákveðnum einstaklingi sem
.útilokar aðra er mikil hindrun í vináttu

Mörk kærleikans ættu að vera víkkuð út til að ná til
.fjölskyldu, nágranna og alls heimsins

Alheimsvinurinn er víðsýnn, elskar sköpunarverur Guðs
og dreifir örlátlega kærleika sínum hvert sem hann fer og
.hvert sem hann snýr sér

Þessar göfugu meginreglur voru lifaðar eftir og barist
fyrir af öllu hinu mikla fólki

Fjölskyldukærleikur er fyrsta þjálfunin í að leggja grunn
.að andlegri vináttu

Sama blóðið rennur í æðum allra manna af öllum
kynþáttum

Þó að við séum af ólíkum þjóðernum og kynþætti, þá
erum við tengd hnattrænum böndum vegna þess að við
.tilheyrum sömu guðdómlegu uppsprettu

* * *

Ekki er hægt að fanga sálina á bak við manngerða rimla því hún er alheims að uppruna og alheims að tilheyra henni

* * *

Ef við ætlum einhvern tímann að njóta lífsins, þá er .tíminn núna, ekki á morgun eða næsta ár

Besti undirbúningurinn fyrir betra líf á næsta ári er samræmt, jafnvægið og hamingjusamt líf á þessu ári

Framtíðarlíf (í lífinu eftir dauðann) fullt af gleði og ánægju fer eftir lífsstíl okkar, hugsunarhætti okkar og .hvernig við hegðum okkur og hegðum okkur í þessu lífi

Í dag ætti að vera mikilvægasti og merkingarfyllsti dagur lífs okkar

* * *

Hugleiðsla er verkfærið sem fjarlægir lögin sem hylur og skyggja á andlit meðvitundarinnar, og með því að nota hana .springur fram sífellt rennandi uppspretta guðlegrar gleði

Hugleiðsla og algjör slökun, eða að draga hugsanir meðvitað frá rugluðum skilningarvitum, er raunveruleg og áhrifarík leið til að kynnast Guði. Ef við gætum gert allt nema að hugleiða, myndum við ekki finna gleði sem jafnast á við þá gleði sem kemur þegar hugsanir eru kyrrar (í þeim er ró frá Drottni þínum) og í sátt við guðdómlegan frið (frið skil ég .eftir handa þér)

Þessa guðdómlegu alsælu er hægt að upplifa með því að .nota rétta aðferð við einbeitingu og hugleiðslu

* * *

Ef þú leitar að hurðinni í loftinu á herberginu þínu, þá finnur þú hana ekki, jafnvel þótt þú leitir í mörg ár, nema þú .notir rétta leitaraðferð og horfir á vegginn

* * *

Sá dagur mun koma að ég kveð þennan heim, en svo lengi sem ég er á þessari jörð, felst mesta gleði mín í að tala um undur Guðs við þá sem treysta mér, og löngun mín felst í að margfalda þrá þeirra eftir því guðdómlega ljósi sem hefur .veitt mér ólýsanlega huggun, frelsi og öryggi

* * *

Saga alheimsins, í öllum sínum smáatriðum, er varðveitt í hvelfingum eilífðarinnar – það er önnur vídd. Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd, þykkt og hæð, en það er annað stig þar sem þessar víddir eru ekki til. Allt er gegnsætt á þessu himneska plani; allt er meðvitund og vitund. Bragðskynið er tilfinning, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru allur meðvitund. Og rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, þannig getum við líka upplifað allar þessar tilfinningar með hreinni, gegnsæri meðvitund eða tilfinningu .í æðri ríkjum

Þetta er nákvæmlega það sem ég sé núna þegar ég tala. Ég er ekki í þessum líkama, heldur er ég hluti af öllu sem er til. Og hlutirnir sem ég sé eru mér jafn raunverulegir og þú .ert mér

Maður verður að vakna til að sjá Guð alls staðar og .þekkja muninn á draumi og veruleika

Ég sé oft óendanleikann á þeim stað þar sem ég er, og ég sé þann stað í óendanleikanum. Allt fær líf að láni frá .þeirri eilífu uppsprettu

Þegar ég var barn sat ég og bað dag og nótt, en ekkert .svar né svar fékk ég

Öðru megin sá ég mannkynið og hinu megin eilífðina .sem talaði ekki til mín

Þótt ég héldi að ég væri einmana og að allir hefðu yfirgefið mig, þá yfirgaf Guð mig ekki því hann var alltaf með .mér í leyni, á bak við hugsanir mínar og tilfinningar

Og þegar ég fór að sjá ljósið innra með mér, fylltist sál .mín dularfullt af hinum blessaða guðdómlega ilmi

Ég gat séð rætur trjánna og safann sem rann í gegnum þær og ég fann fyrir nálægð við Guð sem gaf mér huggun og .róaði hjarta mitt

Ég bað og kallaði aftur og aftur, dag og nótt, og þegar hlutirnir misstu ljóma sinn og merkingu fyrir mig, hafnaði ég

heiminum og öllu sem í honum er, þar á meðal hamingjunni, af ótta við að það gæti verið efnisleg hamingja, og ég fann .Guð sem er með mér núna alltaf

Heimurinn kann að yfirgefa mig, en Guð mun aldrei .yfirgefa mig eina einustu stund

Guð er allt. Þessi salur og alheimurinn í kringum hann svífur eins og hreyfanlegar myndir á fortjaldi meðvitundar .minnar

Ég lít og sé ekkert nema hreinan anda, gegnsætt ljós og blíða meðvitund

Líkami minn, líkamar ykkar og allt í heiminum er útgeislun frá þessu eina guðdómlega ljósi. Þegar ég sé þetta .ljós, sé ég ekkert annað

Þegar þú horfir á skjáinn sérðu hreyfanlegar myndir, en þegar þú horfir til baka (í hefðbundnu kvikmyndahúsi) sérðu aðeins ljósgeisla skína á skjáinn. Það hljómar ótrúlegt, en .það er satt

Ég var vanur að tala um þetta, en nú tala ég ekki við þá sem eru áhugalausir eða áhugalausir. En Guð hefur leyft mér að tala við ykkur að þessu sinni. Allt er hverfult. Biðjið fyrir .því sem er eilíft

* * *

Þar sem við komum inn í þennan heim frá því sem við vitum ekki, er eðlilegt fyrir okkur að velta fyrir okkur uppruna .og tilgangi lífsins

Við heyrum um skapara þessa heims, við lesum um hann og allur alheimurinn boðar tilvist guðdómlegs hugar .hans

Rétt eins og litlu og nákvæmu hlutar og tæki lítillar úrs fá okkur til að dást að úrsmiðnum

Rétt eins og stórar og flóknar verksmiðjuvélar vekja undrun okkar og vekja aðdáun á uppfinningamanni sínum, þá erum við líka undrandi á þeirri gáfu sem felst á bak við þær þegar við sjáum undur náttúrunnar og veltum fyrir :okkur

"?Hver gaf blóminu þessa litríku, sólarsniðnu lögun"
Hvaðan kom ilmur þess og fegurð? Og hvernig voru krónublöð þess mótuð með svo mikilli nákvæmni og lituð ?með svona dásamlegum, gleðilegum litum

* * *

Ég finn þig í djúpi hugsana minna, ég skynja nærveru þína í djúpustu tilfinningum mínum og ég sé þig blómstra í .garði ástar minnar

Fyll mig ilmi nærveru þinnar, svo að ég megi njóta blessaðs ilms þíns

Komdu til mín handan himins, frá stjörnunum, hugsunum og tilfinningunum. Sýndu mér þitt heilaga andlit og lát mig skynja nærveru þína í sálu minni, í kringum mig .og alls staðar

Ég hef leitað þín í gegnum aldir og tímabil, á slóðum langana og metnaðar, og nú geri ég mér grein fyrir því að þú .býrð í sál minni og vekur upp helgustu tilfinningar mínar

Feldu þig ekki lengur fyrir mér á bak við blóm tilfinninga, .hugsana og púls sálarinnar

Skreytið sál mína með gimsteinum visku ykkar og blæs inn í mig gola sælu ykkar og fjarlægið frá mér myrkrið sem .hefur hulið ykkur fyrir sjón minni og innsýn

Ó, þú sem ert handan stjarnanna og bláa himinsins, og handan laga andrúmsloftsins og allra vera og tilvera, taktu við hvísli ástar minnar og sökkvu veru minni niður í ást þína, .ljós þitt og frið þinn

* * *

Ef þú fyndir fyrir jafnvel örlitlu guðdómlegri ást, myndir þú upplifa ólýsanlega og yfirþyrmandi gleði sem ekki verður .staðist

Svo að það verði erfitt fyrir þig að halda því í skefjum

Þegar við erum í sátt við Guð, verður skynjun okkar .óendanleg og rennur saman við djúp hafsins í heild sinni

Við upplifum mikla gleði og æðsta guðdómlegan kærleika

* * *

Sumir eru háðir því að lesa sorglegar skáldsögur og telja
þær vera uppáhaldslesefnið sitt og telja að þeir muni halda
.áfram að njóta þeirra allt til æviloka

En ef þeir greindu sjálfa sig, myndu þeir komast að því
að þeir verða oft þunglyndir og pirraðir af því að lesa stöðugt
.slíka bókmenntir

Vegna þessa þunglyndis gætu þeir viljað brjóta þann
vana og í staðinn venja sig á að lesa bækur og andlegt efni
sem hvetur þá til hugsana og nærir tilfinningar þeirra með
.heilbrigðum, háleitum hugmyndum

Ef þau gera þessa breytingu munu þau komast að því að
líf þeirra hefur tekið frábæra nýja stefnu þökk sé meðvitaðri
.greindarhugsun og sterkri ákveðni

Það er rétt að við getum breytt okkur mjög hratt ef við
viljum, en að breyta mynstrum og venjum ára krefst
.raunverulegrar fyrirhafnar og sterks vilja

Til að útrýma gömlum og djúpstæðri vana verður að
virkja alla ákveðnikrafta í gagnstæða átt þar til slæmi vaninn
.er hlutleystur og máttur hans lamaður

Flestir skortir þolinmæðina og umburðarlyndið sem þarf
til þessa. En maður verður að gera sér grein fyrir því að það
sem maður hefur skapað eða gert er hægt að eyða eða
.ógert

* * *

Yfirgefum mörk egósins og reikum um víðáttumiklar,
útbreiddar engjar andlegrar framfara

Og eins og hjólhýsi tímans, sem alltaf ferðast um lífsins
slóðir, þannig ætti hjólhýsi sálarinnar einnig að ferðast um
.slóðir mestu útþenslunnar að útjaðri hins guðdómlega anda

Frumkvæðisandinn til að sinna mikilvægustu skyldum
lífsins er oft grafinn undir rústum og rústum mannlegra
.venja

Maður verður að losa sig við letjandi áhrif þessara venja og byrja að sá fræjum þeirrar velgengni sem hann þráir í .jarðveg lífs síns

Lífið öðlast gildi og mikilvægi þegar við afrekum brýnasta og nauðsynlegasta verkefnið: að finna sanna .merkingu og gildi tilveru okkar

Mannverur verða að gera sér grein fyrir því að þessar hreyfandi geimmyndir af lífinu eru ekki sýndar að .ástæðulausu

Á hverjum degi sjáum við nýja sjónarspil og hver dagur færir okkur nýjar lexíur sem við ættum að læra með því að einbeita okkur að æðra tilgangi mannlegrar tilveru: að .þekkja æðstu veruna sem er falin á bak við tjaldið í lífinu

* * *

Í Guði finnur þú kærleika allra hjartna, uppfyllingu þráar og uppfyllingu langana. Allt sem heimurinn gefur þér og tekur síðan frá þér, og skilur þig eftir í sorg, sársauka eða gremju, munt þú finna í Guði í miklu ríkari mæli og án þeirra .vonbrigða og sorgar sem því fylgja

* * *

Sumir segja að við ættum að treysta eingöngu á skynsemina. Aðrir telja að við ættum að fullnægja .skilningarvitunum. Báðar skoðanir eru öfgafullar

Samkvæmt einni kenningu er ráðlegt að fara reglulega í læknisskoðanir til að tryggja heilsu og vellíðan líkamans, rétt eins og að láta skoða bílinn sinn öðru hvoru. Þetta er rökrétt. En menn eru ekki vélar. Ef geðheilsa þín er háð líkamlegu ástandi, þá mun hugurinn fyrr eða síðar verða þræll líkamans, sem gerir allar tegundir og magn lyfja og annarra líkamlegra meðferða árangurslausar. Þetta skýrir hvers vegna við þjáumst af ólæknandi sjúkdómum. Líkamlegur veikleiki hefur fest sig í sessi vegna þess að hugurinn hefur .neitað að vera húsbóndi líkamans

Það er best að byrja hóflega. Ef þú færð minniháttar skurð skaltu bera á þig smá joð, en ekki treysta eingöngu á

lyfin. Gerðu hæfilegar varúðarráðstafanir þar til þú getur .smám saman treyst meira og meira á heilbrigða skynsemi

Hinir miklu kennarar notuðu sjálfir lyf sem upphaflega voru gerð úr jurtum og efnum sem Guð skapaði

Lyf og eiturlyf eru ekki nauðsynleg fyrir andlegan kennara, en til að sýna fram á að kraftur Guðs er að verki á ótal vegu getur hann stundum kosið að nota einhverjar .læknisfræðilegar undirbúningar

Í öllum tilvikum liggur sigurinn í krafti hugans. Þegar þú nærð þeirri staðföstu sannfæringu að þú getir verið án allra lyfja án nokkurra aukaverkana, þá sigrar þú og öðlast yfirráð .yfir líkama þínum

* * *

Vinátta sem við sýnum öðrum ætti að koma frá hjartanu og ástúð og samvinna ættu ekki að birtast á yfirborðinu þótt .hið innra gefi annað til kynna

Andleg lögmál eru afar nákvæm og öflug og andlegar .meginreglur mega ekki vera mótsagnakenndar

Þess vegna er nauðsynlegt að blekkja ekki eða svíkja .vini og ekki fara yfir mörk vináttunnar

Vinur ætti einnig að vita hvenær hann verður að vinna með vini sínum og hvenær hann verður að beita vilja sínum .og forðast að vinna með honum

* * *

Yfirborð húðarinnar finnur ekki fyrir snertiskynjunum; þessar tilfinningar eru í raun upplifaðar í heilanum og einstaklingur getur ekki smakkað, snert, lyktað, heyrt eða .séð nema í gegnum hugann

Við gætum skynjað bragð á yfirborði tungunnar, en í raun er það heilinn sem skráir það bragð. Á sama hátt, þegar líkamshluti er slasaður, er sársaukinn fyrst og fremst fundinn .í huganum, ekki í viðkomandi líffæri

Við höfum tvær leiðir til að skynja sársauka: taugina og heilastofninn. Skynjun á sér stað þegar heilinn leyfir

samskipti milli taugarinnar og heilastofnsins. Nema heilinn
.greini sársaukann, þá er hann ekki til staðar

Þegar einstaklingur er undir áhrifum klóróforms eða
svæfingar finnur hann ekki fyrir sársauka því tilfinningarnar
ná ekki til heilans. Í taugaendum eru fín hár sem
sársaukamerki berast í gegnum til heilans. Svæfingarlyfið
.kemur í veg fyrir að þessi sársaukamerki berist

Heilinn er skynfæri hugans og allar líkamlegar
tilfinningar berast til hugans í gegnum taugarnar og heilann
sjálfan. Þar sem hugurinn er tengdur heilanum tekur hann á
.móti og túlkar þessar tilfinningar

Hugur sem styrkist af jákvæðri hugsun verður minna
fyrir áhrifum af tilfinningum um ánægju og sársauka. Hann
er meðvitaður um þessar tilfinningar en er ekki bundinn af
.þeim

* * *

:Skjalasafn - Frá undirdjúpinu til tindsins

Saga um velgengnissögu eins og hún er sögð af
spekingnum Paramhansa Yogananda

Þetta er sönn saga um mann sem var stöðugt að)
mistakast, en með því að tileinka sér skapandi hugsun og
jákvæða staðfestingu tókst honum að lokum að sigrast á
(.ástæðum mistökanna og beisla velgengni sína í eigin þágu

Rétt eins og það er fólk sem er farsælt að eðlisfari, þá er
líka fólk sem mistekst vegna vana

Vinur minn og nemandi (S) var misheppnaður frá
fæðingu. Það er rétt að hann var greindur, duglegur og
ákafur drengur að vinna sér inn peninga, en um leið og hann
hugsaði um vinnu eða starfsferil voru misheppnunarþættirnir
.umkringdir honum frá upphafi

Dag einn kom hann til mín tómhentur, eltur af
.kröfuhöfum, yfirgefinn af vinum, og bað mig ráða

Ég spurði hann um ástæðu vandræða hans og hann
:sagði

Herra minn, ég er misheppnaður. Af einhverri ástæðu,„ sem ég veit ekki, um leið og ég byrja í vinnu, missi ég hana og vinnustaðurinn minn verður einnig fyrir skaða. Vinnuveitandinn missir fyrirtæki sitt stuttu eftir að hann réði mig. Þess vegna er ég orðinn hræddur við að leita mér vinnu af ótta við að raska hagsmunum vinnuveitenda sem munu ráða mig. Vegna óstöðugleika míns er ég viss um að ég mun óhjákvæmilega missa vinnuna mína vegna þess að fyrirtækið sem mun ráða mig mun lýsa sig gjaldþrota og loka dyrum sínum og segja mér upp í kjölfarið. Þess vegna hef ég engan rétt til að valda eyðileggingu fyrirtækja annarra einfaldlega “.vegna tengsla minna við þau

Mér tókst að finna honum vinnu hjá litlu fyrirtæki og bað hann að endurtaka eftirfarandi staðhæfingu fyrir sjálfum sér á hverju kvöldi, áður en hann færi að sofa og einnig þegar :hann vaknaði

Dag eftir dag, með hverjum degi, verð ég sífellt farsælli„ “.í starfi mínu

Mánuður leið og (S) varaði mig við: „Herra minn, fyrirtækið sem þú réðir er að verða óstöðugt og staða þess er ekki góð. Ég bið þig að koma mér út úr því áður en það hrynur algjörlega, því ég mun hvort eð er missa vinnuna mína þegar fyrirtækið fer á hausinn. En uppsögn mín núna gæti hlíft fyrirtækinu við óhjákvæmilegum og ógnvænlegum “.örlögum vegna óheppilegra sveiflna minna

Ég hló, gaf engan gaum að því sem (S) sagði, og bað hann í staðinn að halda áfram að leggja áherslu á mál sitt og halda starfinu. Vikum síðar kom hann til mín eitt kvöldið og :sagði andvarpandi

“Það sem ég óttaðist hefur nákvæmlega gerst„

“?Hún spurði hann: „Hvað gerðist

Hann sagði: „Fyrirtækið hrundi, eins og ég sagði þér og “.eins og ég spáði

Ég sagði við hann og mótmælti: „Er það ekki satt að þegar þú varst að fullvissa sjálfan þig um að ,Dag eftir dag,

dag eftir dag, verð ég sífellt farsælli á mínu sviði‘, þá varstu í raun að endurtaka þessi orð eins og páfagaukur? Og að efasemdarkolkrabbi hélt áfram að halda í fellingar heilans á þér svo að þú varst að segja við sjálfan þig: ‚Þú fífl, aðstæður þínar versna sama hversu mikið þú reynir að sannfæra “‘!sjálfan þig um árangur

Hann svaraði: „Já, það er einmitt það sem er í raun að “gerast

ráðlagði honum að losna við titring og þungar (S) neikvæðar hugsanir um leið og þær birtast í huga hans, sérstaklega við endurtekningu jákvæðrar staðfestingar, því meðvitaður hugur getur með staðfastri sannfæringu haft áhrif á undirmeðvitundina, sem aftur, í gegnum segulómunarlögmálið, hefur áhrif á meðvitaða hugann með .krafti vanans

Ég bætti við: „Tíð staðfesting jákvæðra hugsana og venja, þar til þær gegnsýra og festa rætur í undirmeðvitundinni, nægir til að fjarlægja arfgengar eða áunnar undirmeðvitaðar hindranir. Það er engin leið til að ná árangri svo lengi sem hugsanir og tilfinningar um kjarkleysi og gremju eru rótgrónar í meðvitundinni eða undirmeðvitundinni. Meðal skilyrða fyrir árangri eru að búa yfir sköpunarhæfileikum, hagstæðum kringumstæðum og meðfæddum tilhneigingum. Ef þú ert fær um að snerta æðri meðvitund með ótakmörkuðum möguleikum hennar, þá geturðu skapað ný tækifæri til þeirrar velgengni sem þú ert “.enn að forðast og sem þú getur ekki gripið

Og ég gat hjálpað (S) að fá aðra vinnu, stærri en þá fyrstu. En eftir sex mánuði (sem var lengsti tíminn sem vinur okkar vann) sagði hann við mig einn daginn: „Aðstæður fyrirtækisins eru að versna hratt, svo vinsamlegast losnið við “.mig fljótt

Ég gaf áhyggjum hans engan gaum heldur bað hann að halda áfram vinnu sinni. Fáeinum vikum síðar sagði (S) við

mig brosandi: „Annað verkið sem þú útvegaðir mér, herra, er “!farið með vindinum

Ég sagði rólega: „Ekki hafa áhyggjur, ég skal finna þér “.aðra vinnu

Hann svaraði: „Jæja, herra minn, svo lengi sem þér takið það að yður að leggja annað fyrirtæki niður vegna tengsla “.minna við eigendur þess, þá hef ég ekkert á móti því

Með þrautseigju fann ég mjög gott starf fyrir (S) hjá stóru fyrirtæki. Ár leið og ekkert gerðist, þótt (S) reyndi í hverri viku að yfirgefa fyrirtækið af ótta við að það yrði .eyðilagt eins og þau fyrri

Að lokum bað ég hann um að fjárfesta peningana sína í eigin fyrirtæki og hann varð hræddur og starði á mig undrandi og sagði: „Er þetta það sem þú ráðleggur mér að gera? Heldurðu ekki að ég muni tapa peningunum sem ég “?hef safnað af mikilli nákvæmni ef ég fjárfesti þá

Hún fullvissaði hann af öryggi: „Þú verður að fjárfesta peningum þínum og orku í gott verkefni, eins og veitingahús á staðnum sem krefst ekki mikillar fjárfestingar, og ég er viss “.um að þér takist það

Innan fárra ára eignaðist (S) margar fasteignir og stór .vöruhús

Þegar hann var sannfærður um velgengni sína, fann hann sig farsælan í öllu sem hann tók sér fyrir hendur. Dag einn sagði hann við mig og hló: „Þökk sé Guði og hjálp þinni hef ég breyst úr misheppnuðum manni í farsælan mann. Ég sigraðist á mistökum og áttaði mig á því að stöðug mistök mín voru í raun vegna skorts á skilningi á skyldu minni. En ég veit ekki hvernig mér tókst að ná árangri eftir að ég “.eyðilagði verk annarra vegna misheppnaðra sveiflna minna

Svo ég útskýrði fyrir honum: „Þú ollir ekki eyðileggingu hagsmunanna sem þú varst að vinna fyrir. Aðdráttaraflslögmálið sem stjórnar fólki, byggt á svipuðum “.titringi, virkar neikvætt eða jákvætt (líkt laðar að líkt)

Meðfæddur galli þinn dró þig að fyrirtækjum sem voru þegar á barmi hruns, og öfugt. Þannig að þú varst misheppnuð, og fyrirtækin voru líka á barmi hruns. Samkvæmt lögmálinu um gagnkvæman aðdráttarafl hrundir þú og þessi fyrirtæki niður hæð hrunsins og hrundir á .klettunum á sama tíma

Siðferði þessarar sögu er að sönn velgengni felst í því að skapa það sem maður þarfnast með viljastyrk með því að vekja óendanlegan kraft æðri meðvitundar. Þennan kraft er hægt að vekja með því að læra rétta leiðina til að hugleiða og hugsa jákvætt og skapandi til að öðlast heilsu, velgengni, .visku og hamingju

* * *

Ljósgluggi

Í fjarlægri fortíð átti ég leynilegt vasaljós og gekk .varlega í þögn innra myrkurs

Og þegar ég sendi falinn geisla í gegnum myrkrið, sá ég litla fiska innblásandi hugmynda opinberaða af blikkandi ljósinu

Ég notaði þessa fiska sem beitu til að veiða fiska meiri meðvitundar minnar, en margir þeirra sluppu og hurfu á bak við litla ljóshringinn

Og frá tryggum og einlægum fylgjendum þínum, ríkum af silfurlögum og gullnum draumum, keypti ég með gjaldmiðli ástarinnar bjart net tilfinninga sálarinnar og tengdi þær saman. Ég sópaði yfir hafið af visku þinni og veiddi smáfiska og hópa af hamingjusömum tilfinningum og dýrmætum gimsteinum helgra minninga sem ég hafði lengi glatað og saknað, og ég öðlaðist líka það sem fjársjóðir .heimsins geta ekki jafnast á við

* * *

Í þessum heimi virðumst við vera sökkt í hafi erfiðleika

Guð reynir okkur á marga vegu, hann sýnir okkur veikleika okkar svo að við getum greint þá og breytt þeim í styrkleika

Stundum sendir hann okkur yfirþyrmandi raunir sem
virðast vera umfram getu okkar til að þola, en hygginn
:lærisveinn segir

Ég þrái þig, Drottinn, og ekkert mun hindra leit mína að„
:þér. Hjartans bænir mínar eru

Reyndu mig ekki með því að láta mig gleyma nærveru„
“.þinni og vanrækja að minnast þín

Þá kemur Guð og vekur okkur upp úr þessum óþægilega
draumi, og hver sá sem leitar mun fyrr eða síðar takast á við
.þá dásamlegu prófraun

* * *

Maður getur gefið sjálfum sér jákvæðar hugmyndir sem
hafa jákvæð áhrif á undirmeðvitundina, sem aftur hefur áhrif
.á meðvitundina

Neikvæðar tillögur, hvort sem þær eru sjálfsframleiddar
eða frá öðrum, eru skaðlegar heilanum og ætti að forðast
.þær

Það eru myrkir andar (draugar) sem reika um geiminn í
leit að huga og líkama sem þeir geta notað til að ná
.löngunum sínum og markmiðum

Þess vegna verður maður að vera á varðbergi gagnvart
yfirráðum slíkra anda með því að halda huganum uppteknum
.af jákvæðum og góðum hugsunum

Hugurinn ætti ekki að vera tómur. Þetta er auðvitað
frábrugðið því að undirbúa hugann til að taka á móti
.innblæstri og hærri titringi í hugleiðslu

* * *

Þegar peningar eru taldir mælikvarði á hamingju, þá
færa þeir í raun óhamingju, því þeir skapa öfund, græðgi og
.sundrungu meðal meðlima sömu fjölskyldu

Lífið væri betra fyrir alla ef það væri einfaldara. Þess
.vegna hvetja kennarar til einfaldara lífs

Ef mögulegt er er ráðlegt að halda sig fjarri stórborgum,
því borgarbúar eru oft umkringdir hávaða, en í minni
.samfélögum finnst manni frjálsara og orkumeira

Því miður leggja margir borgarbúar sig ekki fram um að
rækta og næra andlegar tilhneigingar sínar og sumir verða
þröngsýnir og lifa næstum vélrænu lífi. Hins vegar eru þeir
sem geta samræmt borgarlíf og andleg málefni ef þeir kjósa
.svo

Nema einstaklingur leiði Guð inn í líf sitt og skapi virkt
jafnvægi, munu vandamál koma upp, sama hvernig lífsstíll
.hans er

* * *

Maður getur notið hamingju í litlum kofa en orðið
.fórnarlamb áhyggna og eymdar jafnvel í lúxushöll

Óhóflegur lúxus og eftirlæti í efnislegum munaðar rekur
.oft hamingjuna frá sálinni í stað þess að færa hana

Sá sem treystir á að uppfylla langanir sínar til hamingju
getur ekki náð þeirri hamingju, því hamingjan í þessu tilfelli
.er háð einhverju sem hann væntir að öðlast í framtíðinni

Hann daðrar við hamingjuna og reynir að vinna hana án
þess að ná henni nokkurn tíma, eins og einhver sem eltir
.vatnsspeglun í eyðimörkinni

* * *

Nægilegur svefn hjálpar til við að veita líkamanum orku,
en of mikill svefn þreytir líkamann þannig að maður vill ekki
.vinna allan daginn heldur lendir í því að draga sig áfram

Ein leið til að losna við þreytu er að súrefnisveita
.líkamann, það er að segja með því að gefa honum súrefni

Þegar þú ert þreytt/ur, í stað þess að fara í eldhúsið til
að fá þér snarl, farðu út í tíu eða fimmtán mínútur og andaðu
.djúpt, andaðu út og inn

Endurtakið þetta nokkrum sinnum. Ekki anda hratt eða
kröftuglega, heldur á þægilegan, hægt og djúpan hátt. Eftir
þennan tíma undir berum himni munt þú finna fyrir orku og
.þreytunni er horfin

* * *

Lífsins garður

Ég mun nota alla þá krafta sem Guð hefur gefið mér á réttan og gagnlegan hátt

Guð mun hjálpa mér ef ég hjálpa mér sjálfum, bið hann að krýna viðleitni mína með árangri

Ég hef hulið og grafið mistök í kirkjugarði gærdagsins. Í dag mun ég yrkja garð lífs míns með nýju sköpunarstarfi mínu og sá í jarðveginn fræjum visku, heilsu, farsældar og .hamingju

Ég mun vökva fræin með vatni trúar á Guð og sjálfstrausts og ég mun bíða eftir að hinn örláti veiti mér .ríkulega uppskeru

Jafnvel þótt ég uppskeri ekki, þá verð ég samt þakklátur .fyrir ánægjuna sem ég fékk af því að gera mitt besta

Ég mun þakka Guði fyrir að ég geti reynt aftur og aftur þar til mér tekst það með hjálp hans, og ég mun þakka honum fyrir að uppfylla mínar kærustu óskir og göfugar .langanir

* * *

Nema karlar og konur skilji eðli hvors annars, munu þau .kvelja hvort annað með óbærilegum sálrænum sársauka

Hver og einn verður að gera sitt besta til að skapa jafnvægi milli skynsemi og tilfinninga svo að hann verði .alhliða manneskja

* * *

Mönnum var gefin tilfinning til að vernda líkamann. Án tilfinningar gæti einstaklingur hlotið alvarleg meiðsli eða .brunasár án þess að gera sér grein fyrir því

Dýr hafa ekki þróað með sér þessa getu sem menn búa yfir og því er sársaukatilfinning þeirra minni; annars væri grimmdin sem þeim verður fyrir með ákveðnum aðferðum við dráp og slátrun óbærileg. Krabbi er kastað lifandi í !sjóðandi vatn

Þar sem bæði sársauki og ánægja eru sköpun hugans er hægt að lina líkamlegan sársauka með því að iðka hugarstjórnun. Þá getur einstaklingur upplifað tilfinningu

sem vísbendingu um óeðlilegt ástand án þess að finna fyrir
.sársauka

Ofnæmi fyrir annað hvort ánægju eða sársauka eykur
áhrif þeirra, en minnkuð næmi gerir einstaklinginn minna
fyrir áhrifum af sársauka og minna undirgefinn og þrælkun
.skynjunar

Ég þjálfaði líkama minn og huga til að verða minna
næmur fyrir áreiti og ég fann mig lausan við
skynjunartruflanir. Þessi þjálfun er leiðin að frelsun frá taki
.skynfæranna og endalausum kröfum þeirra

Einn læknanna var svo andlega sterkur að hann gat
!framkvæmt hættulega skurðaðgerð á sjálfum sér

Auðvitað er þetta ómögulegt fyrir huga sem er þræll
líkamlegra tengsla. En með þjálfun getur hugurinn orðið
öflugur og ógnvekjandi. Því meira sem einstaklingur þjálfar
.og fínpússar hugann, því betur getur hann stjórnað honum

Dekrað eða dekrað barn verður mjög vansælt af jafnvel
minnsta meiðslum, en barn sem er þjálfað í þolgæði og
seiglu hrökklast sjaldan við eða kippist til í sársauka þegar
.það verður fyrir alvarlegum meiðslum

Púlsar úr djúpum sálarinnar

Kennari: Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Ó, eilífa ró

Verndaðu mig frá reiðiköstum sem hrista taugarnar mínar og kveikja í heilafrumum mínum

Leyfðu mér að hætta að vera reið/ur, sem veldur mér og vinum mínum óhamingju.

Drottinn, lát mig ekki taka þátt í eigingjarnri ögrun sem fjarlægir mig frá ástúð ástvina minna.

Leyfðu mér ekki að auka reiði mína og gremju með því að veita þeim vísvitandi allt sem eykur ákefð þeirra

Ó, Drottinn hins helga rósemi, þegar ég er gagntekinn af reiði og bræði, settu fyrir framan mig spegil ávítanna, þar sem ég get séð ljótleika minn, fæddan af kæfandi, reiðifullum tilfinningum!

Ég vil ekki líta ljótur út fyrir framan aðra, með andlit afmyndað af mikilli reiði.

Ég mun leysa erfiðleika lífsins með hugsunum og verkum kærleikans, ekki með hatri og gremju.

Blessaðu mig svo að ég geti grætt reiðisárin í mér með smyrsli sjálfsvirðingar og grætt reiðisár annarra með smyrsli mildi, góðvildar og rósemi.

Að endurheimta gagnsæi

Megi geislar kærleika þíns, Drottinn, skína jafnt á alla meðlimi alheimsfjölskyldu þinnar án undantekninga

Mannkynið hefur misst gegnsæi sitt, orðið seint til að skilja, ófært um að taka á móti ljósi þínu, og það er þess eigin sök. Hjálpaðu okkur að þurrka burt miskunnar af spegli hins sanna skilnings okkar.

Andleg mótstaða okkar er veik og máttlaus, send því, ó Drottinn, styrk þinn inn í limi okkar svo að við megum reka burt þykka, dökka gufuna sem hefur hulið gegnsæi okkar og komið í veg fyrir frjálsa flæði læknandi ljóss þíns.

Ó, ef við gætum aðeins orðið skýrir, bjartir speglar sem endurspegla þína hreinu, björtu ímynd!

Leyfðu mér að finna sjálfan mig í öllum

Láttu mig átta mig á því að án náðar þinnar og visku hefði ég getað orðið lamaður, holdsveikur eða blindur. Og

þótt það hefði verið það sem ég verðskuldaði, hefði ég þráð lækningu og leitað hennar af ákafa.

Heilaga móðir, þegar ég sé fólk sem er afmyndað eða þjáist af sorgum, lát mig finna að það er þinn alheimsandi andi sem þjáist í líkama þeirra og sálum.

Blessaðu mig svo að ég geti fundið fyrir tilfinningum allra bræðra minna og svo að ég geti leitast við að frelsa þá frá eymd þeirra, rétt eins og ég reyni að frelsa sjálfan mig.

Þegar ég þrái, berst, græt og brosi til annarra, verð ég að finna sjálfan mig í öllum.

Vertu fyrirmynd visku minnar

Ef bátur hugans nálgast hættuleg kletta græðgislegrar löngunar, knúinn áfram af stormum fáfræði, þá varaðu mig við, ó þú sem ert ljósastaur guðlegrar visku.

Ég leita stöðugt að ströndum réttlætis þíns og öruggu höfn öryggis þíns!

englalög

Töfrasprotinn í hugleiðslunni snerti öll hljóð og umbreytti þeim í upprunalega hljóðið af Óm sem þýtur um slóðir stjarnanna, yfir jörðina og um vötnin.

Ó andi, opinberaðu þig mér með rödd Om: kalli alheimsins til tilbeiðslu og hugleiðslu

Allir vefir líkama míns og allar taugavírar mínir syngja samhljóða englalögin Om.

Dagleg bæn um heilaga leiðsögn

Drottinn, ég mun beita vilja mínum og vinna heiðarlega og einlæglega, en beina innsæi mínu, vilja og gjörðum í rétta átt svo að ég geti gert allt sem mér ber að gera.

Ilmur lotningar

Ég nálgast þig með krepptum höndum, beygðu höfði og hjarta fullt af ilmi lotningar.

Úr hjörtum dýrkenda þinna dró ég kjarna ilmandi löngunar og blandaði honum við döggdropa úr augum mínum.

Með þessu heilaga vatni mun ég þvo bleiku fæturna þína

Þú ert faðir minn og móðir, og ég er barn þitt

Þú ert leiðbeinandi leiðbeinandinn, orðum þínum hlusta ég á og skipunum þínum hlýði ég fúslega.

Komdu, ó guðdómleg gleði

Ó, alheimsmóðir, vertu eini loginn í hjörtum okkar og fjarlægðu myrkur sálna okkar

Og í tárum ástar okkar til þín, þvoðu burt ást okkar á veraldlegum hlutum

Og í gleði samkomulags okkar við þig, fjarlægðu í eitt skipti fyrir öll sorg okkar og sorgir.

Gerðu litlu hjörtu okkar að stóru hjarta sem rúmar algjöra nærveru þína

Og í spegli blessaðrar náttúru þinnar, lát okkur sjá okkur sjálf fullkomin og hrein

Megi logar ástar okkar til þín rísa yfir loga jarðneskra langana

Milljónir freistinga dulbúa sig sem þú og blekkja okkur stöðugt

Komdu, ó, ó, hrein gleði! Láttu alla mína brennandi þrá eftir þér renna inn.

Vertu róleg pláneta í dimmum nætur fáfræði minnar, taktu í hönd mína og færðu mig örugglega aftur í örugga höfn þína!

Eið lærisveinsins

Ég mun sigra dramb með auðmýkt

Og hatur með ást

Spenna í gegnum rósemi

Eigingirni kemur í staðinn fyrir örlæti

Og illt með góðu

Vanþekking,

Og áhyggjur, í friði hugleiðingarinnar, yfir þér, ó Guð minn

Haldið mér frá illu

Verndaðu mig, Drottinn, svo að ég heyri ekki illt, sjái ekki illt, mæli ekki illt, anda ekki illu, snerti ekki illt og finni ekki illt.

Ég hugsa ekki illt, né dreymi ég illt

Bæn fyrir hinni miklu geislun

Ó, Drottinn hátignar, ó, kjarni tilverunnar og andi alheimsins, ó, vinur vina! Opinbera mér leyndardóma tilveru minnar. Kenn mér hvernig ég get tilbeðið þig í kyrrð, ró og árvekni.

Í ró sálar minnar, sökkv mér niður svo að ég geti áttað mig á eilífri nærveru þinni innra með mér og í kringum mig.

Ég þrái innilega að kynnast þér, ó þú sem átt engan jafningja, ó þú sem ert óviðjafnanleg, ó einstaki og dýrlegi sem á skilið alla lotningu og þakklæti!

Nostalgíuknoppar

Með dögun komu þinnar munu brumar löngunar minnar blómstra í fersk blóm.

Ó Drottinn, flýttu deginum þegar ég mun flétta grænan blómvönd úr þessum blómum og leggja hann við fætur þína.

Bæn fyrir máltíð

Drottinn, þigg þennan mat, helgaðu hann og leyfðu ekki ofáti að saurga hann.

Maturinn kemur til okkar frá þér og er ætlaður til að viðhalda líkama þínum. Blessaðu hann með anda þínum svo að hann megi verða andi sem heldur okkur uppi og styrkir okkur.

Þú ert hin fullkomna guðdómlega rós, full af lífi, náð og fegurð, og við erum krónublöð hennar, fylltu sálir okkar ilmandi ilmi örlátrar nærveru þinnar

Þráandi gola okkar

Opnaðu blómknappa hjartna okkar og slepptu ilm þeirra sem er fangaður á bak við rimla bleikra laufblaða svo að andlegir skynjunargolar okkar megi bera ilmandi ilmin og flytja þá til þíns heilaga musteris.

Ó, þú sem verðskuldar alla tilbeiðslu og lotningu!

Við viljum að þráandi gola okkar blási á blessaða fætur þína

Hvísl frá eilífðinni

Hin eilífa rödd ávarpaði mig lágt og mjúklega og sagði:

„Ég hef hvíslað í eyra þitt alla þína blundartíð: ‚Vaknaðu!‘ Og nú hefur þú sofnað. Ég segi þér: Vektu bræður þína, vinn með mér, svo að allir megi heyra orð mitt.“

Svo lofaði ég og sagði:

„Ég mun gera mitt besta til að breiða út kall þitt og miðla boðskap þínum, og þegar ég yfirgefi jarðneska mynd mína mun ég lána alls staðar nærverandi rödd þína til að hvísla til samræmdra hjartna: Hlýðið á guðdómlega sálma hans um andlega huggun, því hann kallar alltaf á ykkur.“

Ég mun bíða eftir öllum mínum óteljandi bræðrum og systrum þegar þau ganga hægt og rólega í langri, langri skrúðgöngu í átt að hinu blessaða markmiði sjálfsþekkingar, og í gegnum „Hvísl frá eilífðinni“ mun ég hvísla að þeim: „Vaknið, bræður mínir og systur, og fylgið rödd hans sem kallar á okkur án afláts, og snúum saman aftur til himneskra heimkynna.“

Þú ert uppspretta ástarinnar

Þú ert uppspretta himneskrar og jarðneskrar ástar

Þú ert faðirinn sem verndar börnin sín og móðirin sem yfirgnæfir þau með endalausri blíðu

Þú ert litla barnið sem lispur þegar það segir kærleiksorð til foreldra sinna.

Þú ert fullkomin sátt og hollusta milli elskenda

Þú hreinsar þjóninn með því að sýna húsbónda hans virðingu og styrkir ástúðarböndin milli vina.

Þú hefur þvegið mig með vatni kærleikans í öllum sínum myndum, svo ég hef lært að elska þig af öllum tilfinningum

sálar minnar og af allri ást og þrá hjartans, ó þú sem verðskuldar alla ást, tilbeiðslu og lotningu!

Söngur eilífrar ástar

Ég still strengi hjartans lýru til að spila aftur gamalt lag: Sagan af fyrstu ást minni

Ó, guðdómlegi andi, þér býð ég nýjar laglínur frá meyjarsálinni: ósviknar söngva við tóna eilífrar ástar minnar til þín.

Bylgjur sálma minna dansa við geimtakt óendanlegs hafs þíns og knýja mig áfram yfir öldur yfirþyrmandi gleði að þínum ystu ströndum.

Ó, lag hafsins, svo kyrrlát og róleg, syngdu fyrir mér lágum rómi söng þrárinnar eftir eilífri guðdómlegri móður

Ó, söngur eilífrar ástar! Vagga mér í rúmi laglínunnar og lát svefninn prýða augu mín er ég njóti friðar við faðm ástríkrar guðdómlegrar móður minnar.

Úr minningageymslunni sótti ég hinn helga fjársjóð, þar á meðal skjölin og loforðin sem þú veittir mér, og skipti þeim fyrir gull ástarinnar. Með honum byggði ég, á víðáttumiklu svæði sálar minnar, stórkostlegt höll sem verðug er dýrðlegu hásæti þínu. Og nú bíð ég komu þinnar.

Ó, tignarlegi og dýrlegi guðdómlegi gestur, nú finn ég nálgun þína að hásæti hjarta míns, fullu af mestu gleði.

Brot úr brostnum demantsdraumum mínum, grafin undir haugum forns myrkurs, glitra af ljóma heimsóknar þinnar.

Frá himinlifandi veru minni streyma þögul þakklætissálmar í stöðugum straumi.

Vinsamlegast takið við kveðjukransunum sem ég hef sérstaklega ofið fyrir ykkur úr blómum og rósum eilífrar hollustu minnar!

Í garði hjartans míns

Hugsunarbýfluga mín flýgur til afskekkts garðs hjartans míns, sveiflandi í gola ástar minnar og skreytt perlum sætrar dögg þinnar.

Ég hef ræktað fyrir þig dásamlegar liljur andlegrar greiningar og gula páskaliljur til að geyma tár mín iðrunar, fínlegar fjólur sem dreyma um auðmýkt og breiðar margarétur fyrir skynjun sálarinnar.

Til þín færa tré hugsana minna ljúffenga ávexti ilmandi bæna, með auðmjúkum höndum mjúkra, döggþöktra greina.

Og í garði hjartans míns svífur býfluga hugsana minna, ölvuð, meðal fórna af hreinum nektar til þín.

Opnar dyr

Ó Drottinn, þegar ég var blindur fann ég enga dyr sem leiddu til þín

Þú hefur læknað augu mín, og nú uppgötva ég opnar dyr alls staðar:

Í hjarta blómanna, mitt í vináttuhljómum og minningum um dýrmætar, göfugar raunir, opnar hvert hvísl bæna minna nýja leið að musteri óendanlegrar nærveru þinnar!

Söngur sálar minnar

Í kveinandi fiðluhljómi, suðandi hörpunnar og hvísli hugsunar minnar, heyrði ég bergmál laglína þinna. Svo ég dró fyrir tjaldið af þéttum jarðneskum hljóðum og hlustaði, ölvaður, á himneska rödd þína, ó guðdómlegi söngvari.

Ó, laglína töfrandi sálar minnar, ég hef loksins hlustað á þig

Þú vaktir mig úr mínum gamla dvala

Og hér legg ég á þitt heilaga altari blómvönd af þráandi laglínum mínum og lögum sem þrá þig

Friður sé með þér

Andleg velgengni í fyrirrúmi

„Þú ert að vanrækja heimspekinámskeiðin í kennslubókunum þínum. Það virðist sem þú treystir á „innsýn“ til að hjálpa þér að standast próf án þess að leggja nauðsynlega vinnu í það. En nema þú lærir á hagnýtan og árangursríkan hátt, þá mun ég persónulega tryggja að þú fallir í þessu fagi.“

Prófessor Joshal, prófessor við Serampur háskólann (Indland), ávarpaði mig með þessum hörðu orðum: Fall mitt í skriflegu lokaprófi þýddi að ég gat ekki sótt lokaprófin við Kalkútta-háskólann, sem hafði innleitt Serampur háskólann sem eina af útibúum sínum. Í indverskum háskólum er viðurkennd regla að nemandi sem fellur í einhverju námsgrein í lokaprófum í hugvísindum verður að endurtaka næsta ár í öllum fögum.

Prófessorarnir mínir í Serampur voru vanir að koma vel fram við mig og með smá húmor og sögðu: „Mukanda (Paramhansa) er aðeins of ölvaður af andlegum málefnum.“ Þetta sparaði mér vandræðin við að þurfa að svara spurningum í kennslustundum, þar sem þeir voru sannfærðir um að lokaprófin í skriflegu formi myndu duga til að fjarlægja nafn mitt af listanum yfir umsækjendur í grunnnám. Samnemendur mínir, hins vegar, kölluðu mig einfaldlega „hinn himinlifandi einsetumann“.

Ég tók snjallt skref til að koma í veg fyrir hótun prófessors Joshail Lee um að fella mig í heimspeki. Rétt áður en lokaniðurstöðurnar voru kynntar bað ég einn af samstarfsmönnum mínum að fylgja mér á skrifstofu prófessorsins og sagði:

„Komdu með mér, því ég vil fá vitni, og ég verð fyrir vonbrigðum ef ég hef ekki í raun sigrað prófessorinn.“

Prófessorinn hristi höfuðið eftir að ég spurði hann hvaða einkunn hann hefði gefið svörum mínum og sagði með öruggum og sigursælum rómi á meðan hann leitaði í gegnum stóra bunkann af pappírum á borðinu sínu: „Þú ert ekki meðal þeirra sem náðu árangri, þar sem ritgerð þín er ekki meðal blaðanna. Allavega féllstu vegna þess að þú mættir ekki í prófin.“

Ég brosti og sagði:

„Herra, ég hef tekið prófin, leyfir þér mér að leita að prófblaðinu mínu sjálfur?“

Prófessorinn, ruglaður, gaf mér leyfi og ég dró í snarhasti fram ritgerðina mína, þar sem ég hafði vandlega eytt öllu sem gæti leitt í ljós hver ég var, nema lykilorðið. Þar sem prófessorinn hafði ekki tekið eftir nafni mínu gaf hann svörum mínum háa einkunn, jafnvel þótt þau innihéldu ekkert kennslubókarefni!

Um leið og hann áttaði sig á bragðinu mínu hrópaði hann: „Djöfull sé þessi dónalega óheppni!“ Svo bætti hann vonarfullur við: „Þú munt örugglega falla á lokaprófunum.“

Hvað varðar prófin í hinum fögunum, þá fékk ég aðstoð, sérstaklega frá frænda mínum og kærum vini, Prabhas. Ég átti erfitt uppdráttar, þótt sársaukafullt væri, í lokaprófunum sem eftir voru og náði lágmarkseinkunn sem ég þurfti að standast.

Nú, eftir fjögurra ára háskólanám, var ég gjaldgengur til að taka prófin í BA-gráðu, forréttindi sem ég hafði varla búist við. Lokaprófin í Serampur-háskóla voru merkilega auðveld samanborið við ströng inntökupróf Kalkútta-háskólans sem krafist er til að ljúka gráðu. Reyndar gáfu daglegar heimsóknir mínar til kennarans míns, Sri Yuktiswar, mér lítinn tíma til að birtast í salnum háskólans. Viðvera mín kom bekkjarfélögum mínum meira á óvart en fjarvera mín!

Næstum dagleg rútína mín var að hjóla um klukkan hálf níu að morgni að einsetuhúsi kennarans míns, með fórn handa Sri Yuktiswar: nokkur blóm úr garði farfuglaheimilisins. Kennarinn minn heilsaði mér hlýlega og bauð mér í hádegismat, sem ég þáði fúslega, áfjáð í að flýja hugsanir um háskólann og námsefnið mitt. Eftir nokkrar klukkustundir með Sri Yuktiswar, hlustað á einstaka visku hans eða sinnt skyldum einsetuhússins, fór ég treglega um miðnætti og sneri aftur til gistingar minnar. Stundum eyddi ég allri nóttinni með kennaranum mínum, glaður niðursokkinn í upplýsandi samræður hans, sjaldan að taka eftir breytingunni frá myrkri til dögunar.

Um klukkan ellefu eitt kvöldið, þegar ég var að fara að fara úr klefanum, spurði kennarinn mig alvarlega:

"Hvenær byrja BA-prófin?"

Ég svaraði: „Eftir fimm daga, herra minn.“

Hann sagði: „Ég vona að þú sért tilbúinn fyrir þetta“

Ég fann fyrir miklum kvíða og ótta, svo ég mótmælti:

„Herra minn, þér vitið mætavel að ég eyddi dögunum mínum með yður, ekki með háskólaprófessorum, hvernig get ég þá orðið fyrir þeim læti að taka erfið lokapróf?“

Sri Yuktiswar gaf mér hvasst augnaráð og sagði kalt en ákveðið: „Þú verður að mæta í prófin svo að við gefum ekki föður þínum og öðrum tækifæri til að gagnrýna þig fyrir að kjósa klausturlífið fram yfir háskólann. Lofaðu mér að þú munt mæta í prófin og gera þitt besta til að svara spurningunum.“

Tár sem ég gat ekki haldið aftur af runnu niður kinnar mínar og mér fannst beiðni kennarans órökrétt og áhyggjur hans komu of seint. Milli andvarpa og grát sagði ég:

„Ég mun mæta ef það er ósk þín, en það er ekki nægur tími eftir til að undirbúa mig vel.“ Og ég bætti við sjálfum mér: „Ég mun fylla blaðsíðurnar með kenningum þínum sem svör við spurningunum!“

Þegar ég gekk inn í helgidóminn eins og venjulega daginn eftir, færði ég rósavöndinn hátíðlega og dapurlega, og Sri Yuktiswar hló að ömurlegu ástandi mínu og sagði:

„Hefur Guð einhvern tímann valdið þér vonbrigðum í prófi eða í einhverju öðru?“

Ég svaraði ákaft, þegar ljúfar minningar um guðlega hjálp komu upp í hugann: „Nei, fyrir Guðs hönd, herra.“

Kennarinn hélt áfram: „Það var ekki leti, heldur brennandi guðleg þrá sem kom í veg fyrir að þú sæktir um viðurkenningu í háskóla.“

Eftir augnabliks þagnar vitnaði hann: „Sá sem treystir Guði, honum mun nægja.“ „Leitið fyrst ríkis Guðs og vilja hans, og Guð mun auka blessun sína yfir ykkur og veita ykkur allt sem þið þurfið.“

Ég fann áhyggjurnar hverfa af herðunum í návist kennarans. Þegar við vorum búin með hádegismatinn lagði kennarinn til að við færum aftur á gistihúsið og sagði:

„Er vinur þinn Romesh enn að gista á farfuglaheimilinu?“

Ég sagði: „Já, herra.“

Hann sagði: „Hafðu samband við hann og Guð mun hvetja hann til að hjálpa þér með prófin.“

Ég svaraði: „Það skal ég gera, herra, en Romesh er óvenju upptekinn. Hann er heiðursnemandinn í hópnum okkar og hefur þyngra námsálag en hinir nemendurnir.“

Kennarinn hunsaði mótmæli mín og sagði: „Romesh mun finna tíma fyrir þig. Farðu nú, með blessun Guðs.“

Ég steig á hjólið mitt og hjólaði til baka. Fyrsti maðurinn sem ég hitti í innri garði farfuglaheimilisins var aðalnemandinn, Romesh. Eins og hann hefði tíma til að hjálpa mér þáði hann beiðni mína fúslega og sagði:

„Vertu viss, Mukanda, ég er til þjónustu reiðubúinn.“

Hann eyddi mörgum klukkustundum þetta síðdegi og næstu daga í að kenna mér í hinum ýmsu fögum og ráðlagði mér síðan og sagði:

„Ég held að margar spurningar í enskum bókmenntum í ár muni snúast um Childe Harold og við ættum að fá okkur atlas strax.“

Ég flýtti mér heim til frænda míns og fékk lánaðan atlas þar sem Romesh hafði merkt á Evrópukort staðina sem rómantískur ferðamaður Byrons hafði heimsótt.

Hópur samstarfsmanna safnaðist saman í kringum okkur til að hlusta á kennslustundina og einn þeirra sagði að lokum:

„Romesh er að gefa þér röng ráð, því aðeins 50% spurninganna snúast venjulega um bækur og hinn helmingurinn um líf höfundanna.“

En þegar ég settist niður daginn eftir fyrir prófið í ensku og leit á prófblaðið í fyrsta skipti, brunnu þakklætistár fram í augun á mér og vættu blaðið. Umsjónarmaðurinn nálgaðist mig og spurði samúðarfullur um ástæðuna, svo ég útskýrði:

„Mjög góði kennarinn minn spáði því að Romesh gæti hjálpað mér.“ Sjáðu, spurningarnar sem Romesh lagði fyrir mig eru þær sömu og á prófblaðinu. Sem betur fer fyrir mig eru fáar spurningar í ár um enska höfunda sem eru mér hulin leyndarmál!

Þegar ég kom til baka var hávaði í farfuglaheimilinu og sömu ungu mennirnir og höfðu hæðst að aðferðum Romeshs voru nú að óska mér til hamingju með næstum því dauflega rödd. Í prófvikunni eyddi ég óteljandi klukkustundum með Romesh, sem samdi spurningar sem prófessorarnir myndu líklega taka með. Dag eftir dag birtust spurningar Romeshs á prófblöðunum og notuðu næstum sömu orðin.

Það orðrómur barst um háskólann að eitthvað sem líktist kraftaverki væri að gerast og að velgengni hins huglausa „ótrúaða einsetumanns“ væri nú raunveruleg möguleiki. Ég gerði enga tilraun til að leyna sannleikanum og prófessorarnir á staðnum voru máttlausir til að breyta spurningunum sem Háskólinn í Kalkútta lagði fyrir.

Þegar ég hugleiddi enskuprófið mitt djúpt, áttaði ég mig einn morguninn á því að ég hafði gert alvarleg mistök. Önnur spurninganna var í tveimur hlutum: (a) eða (b) og (c) eða (d). Í stað þess að svara einni spurningu úr hvorum hluta hafði ég svarað báðum spurningunum í fyrri hlutanum og hunsað þá seinni alveg. Þar sem hæsta einkunn sem ég gat fengið í því prófi var 33, sem var þremur stigum frá lágmarkseinkunninni 36, þá hljóp ég til kennarans, harmaði óheppni mína og sagði:

„Herra minn, ég hef drýgt ófyrirgefanlega synd og ég er ekki verðugur þeirra guðdómlegu blessana sem mér bárust fyrir tilstilli Rómesh.“

Kennarinn svaraði mér: „Vertu rólegur, Mukanda, og vertu rólegur.“

Rödd Sri Yuktiswar var glaðleg og áhyggjulaus. Hann rétti síðan höndina upp til himins og sagði: „Það eru meiri líkur á að sólin og tunglið skiptist á brautum sínum í geimnum en að þú fáir ekki háskólagráðu.“

Ég fór úr klaustrinu afslappaðri, jafnvel þótt árangur virtist stærðfræðilega ómögulegur. Oftar en einu sinni leit ég kvíðinn til himins og sá Frú dagsins staðfastlega á venjulegri braut sinni!

Þegar ég kom á farfuglaheimilið heyrði ég samstarfsmann segja: „Mér var strax tilkynnt að einkunnin fyrir enskar bókmenntir hefði verið lækkuð í fyrsta skipti á þessu ári.“

Ég þaut inn í herbergi unga mannsins í uppnámi og krafðist þess að fá að vita sannleikann í málinu með mikilli tilfinningu. Hann spurði mig spurninga og svaraði mér hlæjandi:

„Ó, langhærða, hvers vegna allur þessi skyndilegi áhugi á fræðilegum málum? Og hvers vegna allur þessi spenna á síðustu stundu? Samt sem áður hefur einkunnin fyrir að standast prófið þegar lækkað niður í aðeins 33.“

Óendanleg orka Söru bar mig aftur inn í herbergið mitt, þar sem ég kraup og þakkaði Guði fyrir fullkomna bókhalds- og náðargáfu hans. Ég fann andlegan kraft leiða mig skýrt í gegnum Romesh. Merkileg tilviljun átti sér stað varðandi bengölskuprófið mitt. Romesh, sem hafði ekki hjálpað mér

með það fag, bað mig um að koma aftur einn morguninn þegar ég var að fara að fara af farfuglaheimilinu í prófsalinn.

Einn af samstarfsmönnum mínum hrópaði til mín: „Romesh kallar á þig, komdu ekki aftur eða við verðum of sein.“

Ég hunsaði ráðleggingar samstarfsmannsins og hraðaði mér aftur þangað sem Romesh var, sem sagði mér:

„Bengalska nemendur standast venjulega bengalska prófið auðveldlega, en mér datt í hug að í ár ætluðu prófessorarnir að „slátra“ nemendunum með spurningum úr fyrirmælum.“ Þá útskýrði vinur minn stuttlega fyrir mér tvö atvik úr lífi Bahrul Uloom Vidya Sagar, hins mikla og þekkta mannúðarmanns nítjándu aldar.

Ég þakkaði Romesh og hjólaði að háskólalóðinni. Prófblaðið á bengölsku var nákvæmlega eins og hann hafði lýst, það innihélt tvo hluta. Fyrsti hlutinn spurði: „Skrifaðu niður tvö góðverk sem Bahrul Uloom Vidya Sagar hefur sýnt.“ Eftir að hafa yfirfært þessa nýfundnu þekkingu (frá Romesh) á blaðið þakkaði ég Guði fyrir að hafa hlustað á hann á síðustu stundu. Hefði ég verið ókunnugt um góðvild Bahrul Uloom gagnvart mannkyninu (og ég er nú auðvitað á meðal þeirra!), hefði ég ekki getað staðist bengölsku prófið.

Önnur spurningin á blaðinu var: „Skrifaðu ritgerð á bengölsku um líf þess sem veitti þér mesta innblástur.“ Ég þarf ekki að segja þér, kæri lesandi, hverjum ég valdi sem námsgrein. Þegar ég fyllti síðu eftir síðu með hrósi til kennarans míns brosti ég og áttaði mig á sannleika mínum eigin orðum: „Ég mun fylla síðurnar með kenningum þínum!“

Ég fann ekki þörf á að biðja Romesh um hjálp með heimspeki. Ég var öruggur með ítarlega þjálfun mína undir stjórn Sri Yuktiswar og hunsaði því skýringarnar í

kennslubókinni af öryggi og heimspeki var hæsta einkunnin sem ég fékk. Samanlagðar einkunnir mínar í hinum fögunum voru nægjanlegar til að standast prófið.

Það er mér sönn ánægja að geta þess hér að kæri vinur minn, Romesh, stóðst prófið með ágætum.

Andlit föður míns skein af brosi við útskrift mína og hann viðurkenndi: „Ég hefði varla getað ímyndað mér velgengni þína, sonur minn. Þú eyðir svo miklum tíma með kennaranum þínum.“ Kennarinn minn var reyndar meðvitaður um ósagða gagnrýni föður míns.

Í mörg ár efaðist ég um að sá dagur kæmi að ég myndi bæta titlinum BA við nafnið mitt. Ég notaði sjaldan þann titil án þess að hugsa um að hann væri heilög gjöf sem mér hefði verið gefin af dularfullum ástæðum. Stundum heyri ég háskólaútskrifaða segja að aðeins lítill hluti af þeirri þekkingu sem þeir öðluðust hafi verið eftir hjá þeim eftir útskrift. Þessi viðurkenning frá þeim huggar mig einnig fyrir óyggjandi námsárangur minn.

Þann júnídag 1914, þegar ég útskrifaðist frá Háskólanum í Kalkútta, laut ég fyrir kennara mínum til að þakka honum fyrir blessanirnar sem streymdu úr lífi hans og umvafðu sál mína. Hann reisti mig upp í glettni og sagði:

„Stattu upp, Mukanda Guði fannst auðveldara að útskrifast úr háskóla heldur en að endurraða sól og tungl!“

Dagbók : Ævisaga

Orðskviðir, ljóð og sögur fyrir kennarann

Paramhansa Yogananda

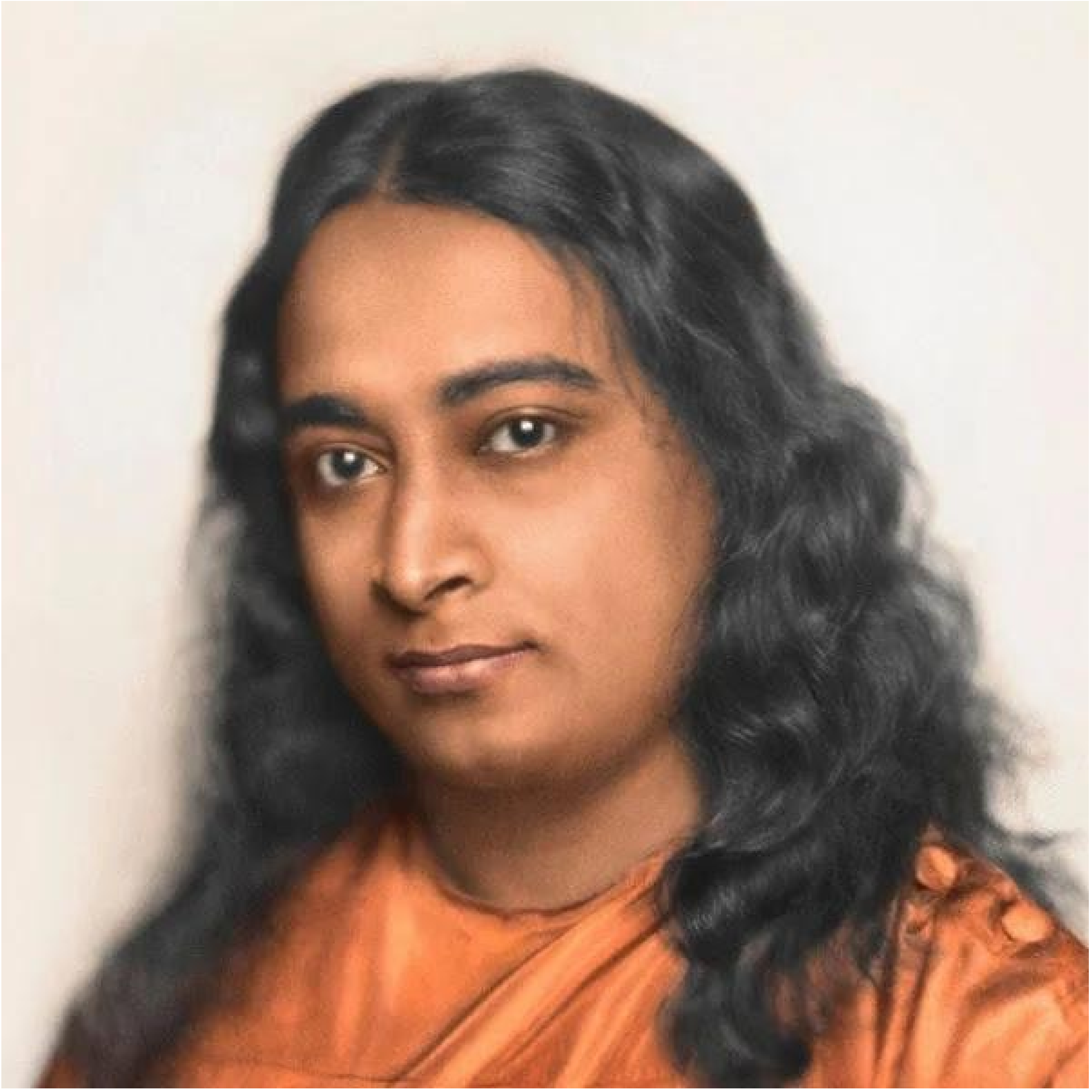

Sá guðdómlegi kraftur
Það mun styðja þig og styrkja
Eins og hún studdi mig alltaf og gaf mér styrk
Ég segi þessar staðreyndir af eigin reynslu
Ef ég hefði ekki upplifað þetta í lífi mínu
Þegar ég gat talað um það
Ég lifi í trú á Guð
Guð er minn styrkur
Ég trúi á engan annan mátt en mátt Guðs
Og þegar ég einbeiti mér að þeim blessaða krafti
Þú hittir mig og vinnur í gegnum mig
Næturgali himinsins
guðdómlegur

Ég er næturgalinn þinn, stígur upp til himins geimveru
þinnar
Í stöðugri leit að dropum sannleikans þíns
Ég hef beðið til þín með djúpri trú
Svo að þú getir sent út miskunnarskúrir þínar úr hörðum
skýjum þagnarinnar
Og þar sem ég var mjög þyrstur
Ég faðmaði ákaft hvert einasta helga atriði í vitund
minni um þig
Ó, hve ég þráði að finna nærveru þína innra með mér og
!í kringum mig
Langvinn þorsti minn slokknaði aðeins þegar snerting
þín kældi hann
Óróleg sál mín og brennandi eldmóð
Tímabil örvæntingar og vonleysis er liðið hjá
Þurrkur vandræðanna hvarf með úrhellisrigningu friðar
þíns
Og nú svíf ég hljóðlega og svíf, syngjandi lög um ánægju
og ánægju
Ég er næturgalinn þinn sem drekkur aðeins vatn
huggunar þinnar
Ótruflað niðurferð frá hæðum tilveru þinnar
* * *
.“Lykilorðið fyrir flesta í þessu lífi er „ég
Sá sem hefur andlegt skap og tilhneigingar hugsar um
aðra eins og hann hugsar um sjálfan sig
Þeir sem hugsa bara um sjálfa sig valda sér fjandskap og
.gremju annarra
Þeir sem eru í kringum þá En þeir sem taka tillit til
tilfinninga og hagsmuna annarra komast að því að
Aðrir hugsa um þá og taka tillit til tilfinninga þeirra
Ef það eru hundrað manns í bæ og hver og einn vill taka
frá
Hinn mun hvor um sig eiga níutíu og níu andstæðinga.
En ef hver og einn

Ef einhver reynir að hjálpa öðrum, þá mun hver og einn
.eiga níutíu og níu vini
Ég hef lifað þannig og ég hef ekkert tapað á því að deila
því sem ég hef með öðrum
Vissulega hefur allt sem ég gaf mér tvöfalt endurgoldið,
.fyrir náð Guðs. Og nú þrái ég ekki lengur
Fyrir ekki neitt, því það sem ég bý djúpt innra með mér
er stærra og dýrmætara en nokkuð sem ég gæti nokkurn
tímann ímyndað mér
Heimurinn gefur mér það Það sem maðurinn stefnir að
er að öðlast hamingju
Þegar hamingjan er náð hverfur þörfin fyrir aðstæðurnar
sem leiddu til hennar
Eina tryggingin mín í þessum heimi eru þær góðu
tilfinningar sem fólk ber til mín. Sannur auður felst í því að
.búa í hjörtum ástvina og vina
Við verðum að reyna að tengjast Guði í þessu lífi. Okkur
hefur verið gefin mannleg tilvist, vitsmunir og frjáls vilji og
.því verðum við að nota þessar gjafir til að finna Guð
Þegar við erum óeigingjörn verðum við hamingjusöm Og
ef við fylgjum þessari leið mun það hafa áhrif á aðra
Aðrir í kringum okkur hegða sér eins og við og reyna að
.herma eftir okkur. Þetta verður að útrýma
Eigingirni er undirrót alls einstaklingsbundins og
.samfélagslegs ills
?Hvernig og hvers vegna byrja vandamál
Sérhver manneskja leitast – meðvitað eða ómeðvitað –
við að öðlast persónulega sannfæringu um að hún sé
ósigrandi og ódauðleg. Í öllum ytri vonum sínum, hvort sem
það er í gegnum vísindi, viðskipti, læknisfræði eða önnur svið
lífsins, leitast hún við að ná friði og öryggi, frelsi frá
.þjáningum og varanlegri hamingju
Það er fínt, í raun er það réttur hans og náttúruleg
arfleifð sem skapari hans vill honum, að því tilskildu að hann

vilji einnig sömu blessanir fyrir aðra og hann vill þær fyrir .sjálfan sig

Annars vegar reyna flestir að öðlast þennan ótakmarkaða og óendanlega arf með takmörkuðum og .endanlegum hætti

Mannleg afrek yrðu enn verðugri ef maður, auk þess að uppgötva heiminn, legði sig einnig fram um að kanna !andlega möguleika og krafta í sjálfum sér

Það er enginn vafi á því að efnisleg framþróun er aðdáunarverð, en engin ytri velgengni ein og sér mun veita manni þá innri ánægju og öryggi sem hann leitar svo .innilega að

Vísindin hafa hjálpað til við að útrýma mörgum farsóttum sem ógnuðu fyrri kynslóðum og þróa háþróaðar framleiðsluaðferðir sem geta útrýmt hungri og fátækt. Hins vegar er erfitt að viðhalda heilbrigðu jafnvægi í þessum .heimi sem byggir eingöngu á efnislegum árangri

Maður nær árangri á ákveðnu sviði en verður svo hissa á .óvæntum vandamálum sem spilla afrekum hans

Þetta þýðir ekki að einstaklingur ætti ekki að reyna að finna lausnir á vandamálum sínum með ytri leiðum, heldur er átt við jafnvægi og að halla sér ekki að annarri hliðinni á .kostnað hinnar

Guð hefur gefið manninum skynsemi og viljastyrk, og þetta verður að nota til að bæta aðstæður hans í heiminum. Þótt góð viðleitni sé lögð í þetta, verður að viðurkenna innri uppsprettu krafts og greindar og samræma hana, því að vanræksla á samræmdum málum er ástæðan fyrir .vandamálum og mistökum mannsins

Þú getur ekki bara setið og búist við að velgengnin falli í fangið á þér. Eftir að þú hefur skipulagt stefnu þína og virkjað vilja þinn, verður þú að leggja þig fram og þú munt komast að því að allt sem þú þarft til að ná árangri mun smám saman koma til þín og allt mun knýja þig áfram í rétta átt. Vilji þinn, gegnsýrður guðlegum vilja, mun svara bænum

þínum, því þegar þú notar þann vilja opnar þú dyrnar þar .sem bænir þínar verða uppfylltar

Mannkynið hefur aflað sér sérþekkingar í vísindum, tækni, læknisfræði og öðrum sviðum, sem gerir því kleift að veita þægindi og þægindi. Þetta þýðir þó ekki að það geti losnað við skapara sinn. Annars myndu þessir afrek missa gildi sitt og félagsleg, fjölskylduleg, stjórnmálaleg og umhverfisleg vandamál myndu byrja að koma upp og breiðast út. Þetta er vegna þess að með því að verða algjörlega háð ytri þáttum missir mannkynið viskuna til að stjórna þeim gríðarlega möguleikum sem það hefur leyst úr læðingi með vísindalegum aðferðum og leiðum. Þar af leiðandi verður lífið svo flókið að það verður erfitt að takast á .við það og jafnvel uppspretta kvíða og óvissu

* * *

Maður verður að lifa með öllum hugsunum sínum, tilfinningum og innsýn og vera vakandi og gaumgæfur fyrir öllu í kringum sig, rétt eins og hæfur ljósmyndari sem grípur bestu tækifærin til að taka dásamlegustu myndirnar af .fallegustu landslagi

Sönn mannleg hamingja felst í stöðugum vilja einstaklingsins til að læra og hegða sér á viðeigandi og virðulegan hátt. Því meira sem maður bætir sjálfan sig, því meira leggur hann af mörkum til framfara og hamingju þeirra .sem eru í kringum sig

Fáir eru þeir sem greina aðstæður sínar og ákveða hvort þeir séu að fara áfram eða aftur á bak

Sem mannverur gæddar skynjun, visku og skilningi er það okkar mesta skylda að beita þessum eiginleikum rétt svo að við vitum hvort við erum að færast áfram eða aftur á bak. Jafnvel þótt við mætum mistökum ítrekað megum við ekki örvænta eða missa vonina. Mistök ættu að vera hvati, ekki .hindrun, fyrir líkamlegan og andlegan vöxt okkar

* * *

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann hefur sagt, sem hafa fest rætur í jarðvegi meðvitundar hans, sprottið upp í plöntu og .borið ávöxt af sama tagi og þessar hugsanir og gjörðir

* * *

Besti undirbúningurinn fyrir betra líf

Ef við viljum njóta lífsins í raun og veru, þá er tíminn núna – ekki á morgun, ekki næsta ár, ekki einu sinni í einhverju líf eftir dauðann. Besti undirbúningurinn fyrir betra líf á næsta ári er að lifa afkastamiklu, samræmdu og innihaldsríku lífi á þessu ári. Trú okkar á framtíðarlíf með meiri árangri og meiri hamingju er einskis virði nema við gerum það núna. Í dag ætti að vera mikilvægasti og .innihaldsríkasti dagur lífs okkar

* * *

Þeir sem vilja giftast verða að læra að stjórna tilfinningum sínum og hvötum og skólar ættu að kenna þessa færni, ásamt því að rækta ró og einbeitingu. Mörg óhamingjusöm heimili og sundraðar fjölskyldur eru til vegna þess að þessum mikilvæga þætti er vanrækt, bæði heima og í skólum. Hvernig geta tveir einstaklingar með stjórnlausar ?hvötir og langanir lifað saman í friði og ró

Í upphafi hjónabandsins eru nýgift hjónin borin á öldu tilfinninga og spennu. En eftir smá tíma, þegar þessar tilfinningar óhjákvæmilega byrja að dofna, byrjar sannur eðli parsins að koma í ljós, ásamt rifrildum, ágreiningi, rifrildum og vonbrigðum. Hjartað þarfnast ósvikins kærleika og vináttu, og umfram allt þarf það ró og frið. Þegar friður rofnar af sterkum tilfinningum veikist mikilvægur þáttur .hjónabandsins

* * *

Líffæri og tilfinningar líkamans þurfa heilbrigt taugakerfi til að viðhalda heilsu sinni, lífsþrótti og næmni. Til að halda

taugakerfinu í góðu ástandi er mikilvægt að losa sig við .skaðlegar tilfinningar eins og ótta, reiði, græðgi og öfund

* * *

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan taka hamingjuna frá þér

Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra þig. Þegar ég var ungur pirraði mig mjög á þeim sem dreifðu fölskum sögusögnum um mig, en ég áttaði mig síðar á því að mín eigin samviska er miklu mikilvægari en samþykki fólks á .mér

Samviska er innsæi sem skráir hugsanir og hvatir einstaklingsins á trúfastan og nákvæman hátt. Þegar samviskan er hrein og einstaklingur veit að hann er að gera það sem er rétt, getur ekkert hrætt hann. Hrein samviska er vitnisburður um velþóknun Guðs. Þeir sem hafa hreina samvisku finna hamingju í lífi sínu og hljóta blessun og .velþóknun Guðs

* * *

Hvert orð sem maður mælir hefur varanleg áhrif á heila og huga. Þegar sál manns yfirgefur líkama hans við dauðann, mun innkoma hans í annað svið ráðast af þeim dómi sem karma hans (afleiðingar gjörða hans) fellur vegna góðra eða .illra orða

Góð orð sem koma frá göfugum huga munu skila góðum árangri fyrir sálina, en ill orð sem knúin eru áfram af slæmum venjum munu safna illu karma eða slæmum .afleiðingum fyrir sálina

Orðið er samsett úr þremur titringum: orsakatengdri eða huglægri titringi, hreyfitengdri eða plánetutengdri titringi og .efnislegri eða sýnilegri titringi

:Orðið „friður“ hefur þrjár mismunandi víddar

.Óvissa í hugsun eða vilja þegar orðið „friður“ er sagt .1

Orkutitringur í heila, raddböndum og tungu, knúinn 2 áfram af vilja, þegar orðið „friður“ er borið fram

Titringur raddböndanna og líkamleg áhrif þess að bera 3
“fram orðið „friður

Þess vegna skilur hvert orð, gott eða slæmt, eftir titring
sinn – það er að segja áhrif sín – á líkamann eða heilann, og
á lífsorkuna og vitið í formi tilhneiginga og langana. Á
þessum grundvelli skilur titringur alls máls eftir góðar eða
.slæmar tilhneigingar í huganum

Sá sem losar sig við ástæðurnar til að rangfæra
sannleikann, öðlast í sjálfum sér mikinn styrk svo að hann
.beri ekki falskt vitni og öll orð hans séu sönn

Ó Drottinn, gef mér styrk til að nota rödd mína til að
þjóna sannleikanum með því að tala sæt, gagnleg og
hressandi orð. Spila ódauðleg lög þín á flautu lífs míns svo að
.ég megi blessast af titringi heilagra laga þinna

* * *

fljótandi teppi

Einu sinni voru tveir vinir að ganga meðfram
árbakkanum þegar þeir sáu það sem virtist vera fljótandi
teppi. Annar þeirra kastaði sér í ána og synti þar til hann
.“kom að „teppinu

En hann var seinn að koma aftur í bankann og vinur
hans tók eftir því að hann átti erfitt með að takast á við
„teppið“ og að það væri ástæðan fyrir seinni heimkomu
:hans, svo hann hrópaði á hann og sagði

?Af hverju yfirgefurðu hana ekki og ferð aftur

Vinur hans svaraði: Það er það sem ég er að reyna að
gera, en teppið loðir við mig og leyfir mér ekki að fara og
.snúa aftur

Honum til mikillar undrunar áttaði hann sig of seint á því
að það sem hann hélt að væri teppi var ekkert annað en
sundbjörn

Ég tel þessa sögu þýðingarmikla og viðeigandi fyrir
marga þætti mannlífsins. Ég tel að boðskapur hennar sé
varfærni og varúð gegn því að flýta sér að grípa til aðgerða
.sem gætu haft óæskilegar afleiðingar

Þetta teppi gæti bara verið hugmynd sem flýtur í ánni hugsana sem, þegar því er lokið, breytist í yfirþyrmandi .áráttu sem erfitt er að stjórna

Eða það gæti verið skaðleg venja sem, þegar hún festir rætur í heilanum, nær rótum sínum og verður óaðskiljanlegur hluti af tilveru mannsins, þannig að hann verður fangi í klóm .hennar

Eða það gæti verið annars konar freisting, fjárfesting sem er ekki tímabær eða viðeigandi og leiðir til verulegs .taps, bæði efnislegs og andlegs

Eða það gæti verið hugmyndafræði sem virðist rökrétt og hagnýt, þannig að viðkomandi tileinkar sér hana og áttar sig á, eftir að hún hefur náð inn í tilveru hans, að veruleiki .hennar er mjög ólíkur því sem hún birtist í

Eða það gæti verið þróun eða breyting með ófyrirséðum afleiðingum

Eða stökk út í myrkrið

Þess vegna var sagt: Hugleiddu stöðu fótarins áður en .þú stígur skref

* * *

Ferðalok

Lengi vel hrasaði ég á krókóttum slóðum efans

Ég fór yfir ímyndaða dali sem aðskildu mig frá þér um aldir

Ég fór yfir óteljandi eyðimerkur

Ég elti margar metnaðarfullar væntingar

Loksins frelsaði ég mig

Úr hvirfilbyljum sorgar og ánægju

Svo lauk ég ferð minni og komst á leiðarenda

Og nú lít ég með ánægju á fyrri sársauka mína

Frá hverjum steini fornra kvala minna

Auga springur fram af gleðitárum

Og í þessum helgu vötnum

Með tárum ástar minnar til þín hreinsa ég mig á hverjum degi

* * *
Ég átti leynilampa áður
Og ákaft sendi ég út hverfulan geisla í kringum mig
Í ró innra myrkurs
Ég sá oft smáfiska sem skapandi hugmyndir
Það var gripið í skyndilegri birtu
Ég notaði þetta sem beitu
Að fanga stærri verur í djúpum meðvitundar minnar
En margir þeirra sluppu
Að baki litla ljóshringnum
Frá dyggum fylgjendum þínum
Ríkur af silfurlögum og gullnum draumum
Með peningum ástarinnar keypti ég geislandi, lýsandi
net fyrir skynjun sálarinnar
Og úr því mótaði hún voldugt net af ljómandi efni
Ég sópaði yfir haf visku þinnar í leit að þér
!Aflinn var mikill og verðmætur
Ég fékk fullt af góðum og hamingjusömum tilfinningum
Og fjársjóðir glataðra helgra minninga
,Þar að auki
Ég fann þig
!Og ég hef fangað þig, þú fjársjóður fjársjóðanna
* * *
Á sumardögum lífsins
Ég safna nektar tilfinninganna
Frá blómum sætra dyggða
Sem vex í görðum góðra sálna
Og ég geymdi það í hjarta mínu
eimað safa
Frá háleitum blómum umburðarlyndis
Og blómknappar auðmýktarinnar með mjúkum ilmi
sínum
Og sjaldgæf blóm blíðra lótushugmynda
Og þegar það hellist yfir mig
Snjór, kaldar vetrarupplifanir

Og sársaukafull jarðnesk aðskilnaður
Ég leita hlýju og huggunar
Í nektarinum sem geymdur er í frumu hjartans míns
Í þeirri blessuðu klefa, í návist þinni
Ég finn oft guðdómlegu býfluguna
Siptu sætleika aldraðra þráa minna
Ég finn fyrir vissu, gleði og huggun

* * *

Ég trúi á bræðralag mannkynsins, á alheimskærleika, skilning og samvinnu meðal fólks til að létta byrðar lífsins .hvert fyrir annað

Göfug alþjóðleg markmið verða að vera innleidd í þennan heim og hugsjónir verða að vera teknar upp sem lyfta mannkyninu á hátt stig, fínpússa hugsanir þess, hamla .löngunum þess og skerpa göfug hæfileika þess

Þetta er hægt að ná með andlegri fyrirmynd og heilbrigðum meginreglum, ekki með ofbeldi og eyðileggjandi stríðum. Stjórnmálaleg völd eru hættuleg án andlegra .meginreglna til að leiðbeina þeim og stjórna þeim

Þegar ég á við andlegar meginreglur, þá á ég ekki við tilteknar kenningar, sértrúarsöfnuði eða trúarbrögð, heldur alheimslögmál: lögmál réttlætis og dyggðar sem eiga við um .alla og færa þeim gæsku, vellíðan og frið

* * *

Hvers vegna eyðir maðurinn tíma sínum í að leita að molum af mannlegri ást og handfylli af peningum og þessu eða hinu, þegar hann getur fundið allt í Guði sem er ?uppspretta alls ástar og styrks

Við ættum ekki að leita Guðs af valdagræðgi, heldur af löngun í kærleika. Þá munum við finna hinn mikla fjársjóð. Þegar við elskum Guð með djúpri, innilegri kærleika, svarar hann okkur og við finnum kærleika hans berja í hjörtum .okkar

Lífið er sætara þegar maður hugleiðir Guð. Því meira sem maður hugleiðir og einbeitir sér að andlegu ástandi sínu

meðan á athöfnum stendur, því meiri er geta manns til að brosa. Ég er í því ríki nú og alltaf - í sælufullri guðlegri meðvitund. Ekkert hefur áhrif á mig. Hvort sem ég er ein eða .með öðrum, þá er gleði Guðs alltaf nærverandi í mér

Mér tókst að halda brosinu mínu og þessi sömu bros eru líka til í þér, sama gleði og sæla sálarinnar býr í þér. Þú þarft ekki að eignast þau, bara til að endurheimta þau. Þú misstir þau tímabundið með sjálfsþekkingu með skynfærunum og þú .getur endurheimt þau

Sá sem trúir því að líkamlegir hlutir, sem hægt er að njóta með sjón, heyrn, bragði, lykt og snertingu, veiti hreina gleði, hefur rangt fyrir sér. Skynfærin veita ekki hamingju; þau svipta okkur henni. Ef þú setur skilyrði fyrir hamingju þinni, eins og að segja: „Ég get ekki verið hamingjusamur nema ég sjái þetta andlit,“ munt þú aldrei upplifa hreina, .ómengaða gleði, því skynjunargleði er hverful

Dagar og ár taka sinn toll af líkamlegri fegurð. Allt í efnisheiminum er háð lögmáli breytinga. Þannig að jafnvel þótt einstaklingur gæti séð öll falleg andlit í heiminum, heyrt hvert hljóð og snert allt sem hann þráir, myndi hann samt ekki finna sanna hamingju. Samt gætu þeir blekkt sjálfan sig .og haldið að þeir séu hamingjusamir

Stundum, eftir að hafa lagt gríðarlega mikla vinnu í að öðlast eitthvað, finnur maður enga hamingju í hlutnum sjálfum. Engu að síður fær maður einhverja ánægju af þeirri vinnu sem lögð er í og telur sig því hamingjusaman. En þessi .tegund ánægju er tímabundin og hverful

Það er því tilgangslaust að leita hamingju í skilningarvitunum. Andleg gleði verður að finna og tjá í orðum og svipbrigðum. Þegar einstaklingur gerir þetta, mun jafnvel lítið bros umvefja alla í kringum hann með blessaðri .segulmagni sínu og aðrir munu finna fyrir hamingju

En aðeins Guð getur breytt hjörtum. Við ættum ekki að eigna okkur sjálfum hæfileikann til að gera gott. Eini sanni góðgerðarmaðurinn í tilverunni er Guð. Þessi heimur er hans.

Ef þú finnur fyrir nærveru hans og gerir þér grein fyrir því að hann hefur stjórn á öllu og ef þú treystir honum fyrir öllu – góðum verkum og jafnvel slæmum – munt þú verða undrandi að uppgötva að allar gjörðir þínar munu umbreytast í .góðverk

* *

Um leið og við hugsum vingjarnlega til annarrar manneskju, víkkar vitund okkar og sjóndeildarhringurinn víkkar. Þegar við hugsum til náungans og sýnum honum samúð, þá fer hluti af tilveru okkar út til hans ásamt þeirri hugsun, og það er ekki bara hugsunin sjálf sem þarf, heldur .einnig viljinn til að koma þeirri hugsun í framkvæmd

Við ættum ekki að útiloka neinn frá kærleikshring okkar {og náungi þinn er eins og þú sjálfur} {náungi þinn, svo náungi þinn, svo náungi þinn}

Hjónaband er lexía í óeigingirni. Tveir einstaklingar deila lífi hvor með öðrum, svo koma börn og foreldrarnir deila lífi með þeim. En það er eigingjarnt að hugsa aðeins um nánustu fjölskyldu því ástvinir munu yfirgefa okkur einn daginn og þetta er áminning um að tilgangur mannlegra samskipta er að auka vitund um fórn fyrir aðra og deila með .þeim efnislegum gæðum og vinalegum tilfinningum

* * *

Þegar þú sefur róar þú hugsanir og tilfinningar óvirkt, en þegar þú róar meðvitað hugsanir og tilfinningar með hugleiðslu, þá er það fyrsta sem þú upplifir friðsæld og andlitsvöðvarnir sjálfir mynda bros sem endurspeglar frið .hjartans

En þú verður að líta lengra en friðarástandið til að sjá .hreinleika sálar þinnar

Sá hreinleiki, óflekkaður og óafbakaður af skynjunarörvum eða sjálfvirkum viðbrögðum

Afleiðingin er hugsanir sem tengjast skynfærunum og .ástandið sem þú upplifir þá er sífellt endurnýjuð sæla

Spámenn og dýrlingar búa yfir þessari gleði í hjörtum sínum, finna alltaf fyrir blessuðu öryggi og ró, þeir eru óhagganlegir og ósigraðir af reiðistormum, og áhyggjur og ótti snerta þá ekki. Með því að nota skalpell skynseminnar eða innsæisins geta þeir greint eigin hugsanir eða hugsanir annarra á skurðarborði hugans, en viðhaldið jafnframt ró .sinni og rósemi

Í sælu sálarinnar hverfur þunglyndið alveg og andleg greining kemur fram í tilveru hins hamingjusama lærisveins .og eykur festu hans í æðra sjálfinu

* * *

Sönn bros er bros andlegrar hamingju sem fæst með hugleiðingu og hugsun um Guð og með því að finna fyrir .nærveru hans

Bros mitt sprettur frá djúpri gleði innra með mér – gleði sem allir hafa aðgang að. Það er eins og ilmurinn sem streymir frá hjarta blómstrandi rósar. Þessi mikla gleði býður .öðrum að sökkva sér niður í helga sæluvatnið

:Það eru fjórar aðstæður sem meðalmaðurinn þekkir

Hann finnur til hamingju þegar ósk rætist

Hann finnur fyrir óhamingju ef honum er komið í veg fyrir að ná því

En þegar hann er hvorki hamingjusamur né þunglyndur, þá leiðist honum

Með því að sigrast á þessum tilfinningum eða sálfræðilegum ástöndum ánægju, sársauka og leiðinda, .finnur maður fyrir friði

Friður er mjög eftirsóknarvert ástand sem stafar af fjarveru sorgar, ánægju og leiðinda. Þessi ástand sveiflast .stöðugt innan sálarinnar

Eftir að hafa riðið á ofsafenginni, háværri öldu sársauka og ánægju, þar á meðal endurteknum köflum niður í djúp leiðinda

Það er ánægja að fljóta á brjósti kyrrláts friðarhafs

En meiri en friður er andleg alsæla, gleði sálarinnar, hin fullkomna hamingja. Það er endurnýjuð gleði sem aldrei .dofnar heldur fylgir sálinni um eilífð

Þessi mesta gleði er aðeins hægt að ná með því að átta sig á guðlegri nærveru

* * *

Sérhver manneskja býr yfir ónotuðum möguleikum. Hún býr yfir öllum nauðsynlegum styrkleikum. Hugurinn sjálfur er æðsti máttur og hann verður að vera frelsaður frá úreltum .og takmarkandi venjum og hugtökum

Áhrif reikistjarna og stjarna á mannslífið stafa af milliverkunum aðdráttarafls og fráhrindingarkrafts milli .reikistjarnanna og mannslíkamans

Illar hugsanir leiða eigandann inn í illt umhverfi þar sem hann getur tjáð sig eins og hann vill. En einstaklingur getur breytt hugsunum sínum og meðvitund með viljastyrk og .þannig breytt umhverfi sínu

Ef einstaklingur dvelur í skaðlegu umhverfi í langan tíma byrjar það umhverfi að hafa ómeðvitað áhrif á hann. Með tímanum missir hann alveg frelsið til að velja heilbrigt og heilbrigðt umhverfi og verður fyrir áhrifum neikvæðra áhrifa .þess skaðlega umhverfis

Sá sem hefur sterkan vilja er í sátt við Guð og bíður ekki eftir að reikistjörnurnar og stjörnurnar sendi honum bros. Þess í stað heldur hann áfram ferð sinni eins og stingandi loftsteinn, óáreittur nema af leiðarstjörnu Guðs, sem er sól .sólanna og Drottinn lögmálsins og sálnanna

Einn af tveimur valkostum

Einu sinni bjó guðhræddur asketi á bökkum blessaðrar árinnar. Hann eyddi mörgum árum ævi sinnar í djúpri hugleiðingu, en því miður báru viðleitni hans ekki árangur og hann naut ekki þess að uppskera ríkulega friðar, þrátt fyrir viðleitni sína til að leita og rannsaka leyndardóma lífsins og .uppsprettur hamingjunnar

Þótt vinur okkar væri allan tímann umkringdur himneskri stemningu, bæði fallegu landslagi, góðhjartað fólk, verðmætum bókum og blessuðum minningarhringjum, hélt hugur hans samt áfram að hugsa um heppilegustu leiðirnar .til að ræna fólk og skaða það

Þessi hugsun var utan hans stjórn og virtist stafa af fornum karmískum orsökum. Því meira sem hann reyndi að reka þessar óvelkomnu hugsanir burt, því meira réðust þær .inn í huga hans, trufluðu frið hans og rændu hann rósemi

Að lokum lofaði hann sjálfum sér og sagði: „Ég mun halda áfram að biðja og ákalla og ég mun ekki hætta fyrr en ég er laus við þessar truflandi hugsanir sem stinga í hlið “.friðar míns meðan ég hugleiði

Klukkustund leið, síðan tvær, og illar hugsanir komu upp í huga hans eins og fellibylur, lenti á hugleiðslukerfi hans og .hristi það harkalega

Loksins, eftir þriggja tíma erfiðisvinnu, hurfu óþægilegu hugsanirnar skyndilega úr huga hans og í þeirra stað sá hann í fallegri sýn heilagan Guðs standa í holdi og blóði fyrir .framan sig

Hinn geislandi dýrlingur virtist ekki aðeins lifandi heldur :talaði hann einnig af mikilli blíðu og sagði

Son minn, í fyrri jarðvist þinni varstu atvinnuþjófur sem„ hafði enga aðra áhuga en að veiða aðra og ræna þá eigum sínum. En skömmu fyrir dauða þinn vaknaði samviska þín og þú ákvaðst að leiðrétta sjálfan þig og lofaðir sjálfum þér að þú myndir breyta skammarlegri hegðun þinni og fylgja góðmennskunni. Þess vegna fæddist þú inn í þetta líf með sterka andlega ákvörðun um að vera góður maður, en engu að síður barstu líka með þér slæmar hugsanir sem voru “.þungamiðja lífs þíns í fyrri jarðvist þinni

Það er óheppilegt, sonur minn, að þú lifir á þessum„ blessuðu tímum, umkringdur góðum vinum, minningar- og hugleiðingarhringjum, en þrátt fyrir allt þetta lifir þú í helvíti “.sálrænnar kvíða og eyðileggjandi, ólgusömra hugsana

:Eftir augnabliks þögn hélt vörðurinn áfram ræðu sinni
Þess vegna, samkvæmt alheimslögmálinu, og vegna„ þess að þú hefur ekki gert þitt besta til að nýta þér þau andlegu tækifæri sem þér standa til boða í þessari jarðvist, nema þú tvöfaldir hugleiðslu þína núna, þá verður þú að :velja á milli tveggja hluta við dauðann

Annað hvort að búa á himnum með tíu heimskingjum„ eða búa í helvíti með einum vitrum manni, hvort myndir þú “?frekar vilja

:Lærisveinninn svaraði án þess að hika

Ó, vinur Guðs, ég kýs frekar að búa í helvíti með einum„ vitrum manni því ég veit af eigin reynslu að tíu fífl gera paradís að helvíti, en ég trúi í hjarta mínu og veit fyrir víst að ef ég er með einum vitrum manni, þá mun hann jafnvel neðst í undirheimunum hjálpa mér að breyta helvíti í “.paradís

* * *

Margir eru eins og fiðrildi, þeir flaksa og hreyfa sig hingað og þangað án þess að ná neinu markmiði. Ef þeir stoppa, þá er það aðeins í stutta stund, en eftir það laðast þeir að annarri afþreyingu í leit að skemmtun og til að drepa tímann. Hvað varðar býfluguna, þá vinnur hún hörðum höndum og býr sig undir erfiða tíma, en fiðrildið lifir aðeins .fyrir daginn sinn

Þegar veturinn kemur deyr fiðrildið, en býflugan nýtur uppskerunnar sem hún safnaði á vorin og sumrin. Á sama hátt verðum við að læra að rækta innri frið og styrk til að .takast á við áskoranir lífsins

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu á öldum gleði, kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda

Í þessum heimi sem einkennist af andstæðum tvíhyggjum er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum sem rísa á öldum gleði og sökkva niður í djúp afskiptaleysis,

og vera kastað fram og til af ofsafengnum öldum sorgar og .upplifa sjaldan annað meðvitundarástand

Að leyfa aðstæðum að hafa áhrif á hugsanir sínar á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn á vald óútreiknanlegra og síbreytilegra örlaga. Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi, og það er aðeins hægt að ná með einbeittri hugsun og stjórn á .tilfinningalegum hæfileikum sínum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur í að dvelja við sorgina á hverjum degi. Að syrgja stöðugt látinn ástvin hjálpar hvorki þeim né okkur og .það breytir engu

Að þróa með sér minnimáttarkennd eða refsa sjálfum sér fyrir mistök eða mistök fyrri tíma er ekki gott; það gerir .lífið ömurlegt og lamar andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það truflar hugann og brennir leynda .hæfileika í ofni sinnuleysisins

* * *

Guð sendir okkur þær lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum lært af þeim og öðlast skilning og reynslu. Þeir sem forðast þessar lexíur verða að lokum neyddir til að læra .þær, sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .mögli, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétt viðhorf til lífsins .verður það fallegt og laust við flækjur

* * *

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á mig

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega

möguleika mína. Ég mun skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað og ég mun vita að trúfasti andinn er alltaf með .mér

Í dag mun ég hlaða hugsanir mínar með skammti af bjartsýni, aðskilja mig frá óþægilegum upplifunum og iðka það sem mun þroska líkama, huga og anda á jafnvægi og .samkvæman hátt

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa mig að eilífu með því að endurheimta andlega sjálfsmynd mína, og þegar ég stend frammi fyrir stormum rauna og þrenginga, mun ég sigla í andlegum bát mínum yfir lífsins .hafið að öruggum, guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa, mun ég muna að Guð er að vinna í gegnum mig. Hann er Drottinn alheimsins og ég get .tengst honum í gegnum djúpa hugleiðslu

Elsku Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvor hugmyndin er sterkust í lífi mínu. Þess vegna mun ég reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og ryður brautina fyrir velgengni mína. Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig mun ég kalla fram styrk minn og .styrkja ásetning minn til að sigrast á þeim

Ég mun tileinka mér einlægni og heiðarleika í samskiptum mínum við alla og ég mun dreifa kærleiksríkum hugsunum og góðum óskum. Þá mun Guð styðja mig með .styrk sínum og visku

Drottinn, ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst smáum hlutum og síðan mun ég halda áfram að stærra afrekum

Jafnvel þótt allar efnislegar metnaðarfullar væntingar séu uppfylltar, þá færa þær samt aðeins ófullkomna hamingju

Með því að finna Guð mun ég uppgötva óþrjótandi forða sælu sem aldrei hætta að flæða og renna í sígrænum .görðum og engjum sálarinnar

* * *

Guð er það dýrmætasta í lífi mínu; Hann situr á hásæti
.samvisku minnar og innblæsir mig með viskuorðum
Hann leiðir mig á þá leið sem ég á að fara
Líf í jafnvægi
Sem tekur mið af öllum guðlegum og náttúrulegum
lögmálum
Það sameinar virkni og ró
Það færir hamingju og uppfyllir örlög mannsins
Hús fullt af gimsteinum sést ekki í myrkrinu og því er
ekki hægt að finna fyrir guðlegri nærveru svo lengi sem nótt
.fáfræðinnar ríkir
Ef vitund okkar um Guð er ekki svo raunveruleg að við
getum ekki sinnt daglegum skyldum okkar án hans, þá er
ljóst að við höfum ekki fundið fyrir neinu sambandi milli Guðs
.og lífsins
Þegar við höfum metnað og krýnum hann með þeirri
hugmynd að þjóna öðrum, þá hjálpum við okkur sjálfum með
.því að hjálpa öðrum
Ó, Drottinn
Með útbreiðslu lífsnauðsynlegs sólarljóss
Ég mun dreifa vonargeislum í hjörtum fátækra og
flóttamanna
Kveiktu á lampum ákveðni og sjálfstrausts
Í hjörtum þeirra sem halda að þeir séu misheppnaðir
Þegar við gerum okkur grein fyrir því að lífið er skóli til
náms og skylduframkvæmda, og um leið hverful draumur
Þá munum við vita að Guð er með okkur
Lífið verður að byggjast á þjónustu, því án þess göfuga
markmiðs mun hugurinn sem Guð gaf manninum ekki ná
.þeim tilgangi sem hann var skapaður til
Að lúta Guði gerir manni kleift að klára öll sín verkefni
með gleði og þakklæti til Guðs, því aðeins með undirgefni
finnum við frið

Ég mun brenna alla mína vitsmunalegu og siðferðilegu veikleika í eldi ákveðni, því nema ég losni við þá veikleika, .mun ég ekki geta séð hinn guðdómlega loga

Ó, Drottinn

Í dag mun ég ákveða að afreka ákveðna hluti og síðan mun ég gera það sem ég hef ætlað mér. Fyrst mun ég tryggja réttmæti ásetnings míns og síðan mun ég finna styrk þinn og, með hjálp þinni og blessun, ná því sem ég ætla mér .að gera

* * *

Frekari sjálfsstaðfestingar í verkfræði

Ég veit með vissu að máttur Guðs er óendanlegur og þar sem hann hefur sett neista af ljósi sínu í mér, hef ég einnig máttinn til að sigrast á öllum hindrunum og hindrunum sem .standa í vegi mínum

Ég er leið til að tjá greind og fegurð og því mun ég helga hugsanir mínar og hvata því að gera gott og þjóna .mannkyninu

Í dag mun ég fylgjast með hugsunum mínum og orðum

Svo að það laði aðeins að sér það sem er fallegt og göfugt

Ég mun setja góðvild í forgrunn í athöfnum mínum

Ég nota skapandi hugsun mína til að ná árangri

Í öllu góðu og gagnlegu starfi sem ég tek mér fyrir hendur

Að átta sig á því að Guð hjálpar mér ef ég hjálpa mér sjálfum

Í dag mun ég yrkja lífsins garð

Og sáðu í því fræjum visku, heilsu og hamingju

Ég mun þakka Guði þegar viðleitni mín ber árangur

Og ég fæ það sem hjarta mitt þráir

Í dag mun ég hjálpa vandræðaseggjarunum í kringum mig með góðum skapi mínu og ég mun eyða myrkri spennu og sundrungu með ljósi góðra óska minna. Þögull og

stöðugur mun ég gera mitt besta og nota kraftana sem Guð .hefur gefið mér á þann hátt sem gagnast mér og öðrum

Ég mun leggja af stað í algjörri trú á mátt hins æðsta góðs til að öðlast það sem ég þarfnast, viss um að Guð muni .rétta mér hjálparhönd og veita mér rausn sína

Um leið og myrkraöflin safnast saman til að ráðast á innri frið minn, mun ég vekja innra með mér ljóskrafta, sannleika og sjálfstjórnar til að takast á við myrkraöflin og .dreifa þeim algerlega

* * *

Þegar þú beinir sólarljósi í gegnum stækkunargler að litlum punkti, myndar það hita, og sá hiti getur kveikt í viði, klæði, pappír og öðrum efnum. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum nákvæmlega, getur einbeitt orka hans brennt burt illsku og rætur efa á bak við hvert mistök og látið .ljós viskunnar skína skært og skært

Þegar hugurinn sameinast Guði, uppsprettu allrar góðleika og uppruna alls blessaðs máttar, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gífurlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa ný tækifæri til .velgengni á hvaða sviði sem er

Segulmagnað matvæli

Þegar fólk talar um mat eða næringu á það yfirleitt við líkamlega fæðu sem neytt er til að viðhalda líkamanum. Hins vegar eru til aðrar tegundir næringar sem eru ekki síður mikilvægar en líkamleg fæða og eru oft jafnvel mikilvægari. .Meðal þeirra er huglæg eða andleg næring

Andleg virkni eða einbeiting hugans, viska og andleg greining

Líkamleg næring viðheldur frumum líkamans, en vitsmunaleg næring fyllir hugann heilbrigðum hugmyndum og næring viskunnar endurlífgar sálina og þróar hæfileika hennar. Vitsmunaleg næring samanstendur yfirleitt af

hugmyndum sem einstaklingur hugsar og þeim sem hann .fær frá öðrum í gegnum samskipti og samskipti

Fólk með rólegt skap og göfuglyndi hjálpar til við að .gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar

Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir huglæga næringu sína úr friðsælu eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það eru vinir eða ættingja, sem leiðir til kvíðahugsana og óróleika í skapi. Líkaminn fær orku og lífsþrótt úr efnislegum mat, en segulmagnaður matur veitir bæði líkama og huga orku sem er auðveldari að melta en fastur og fljótandi matur, sem ekki er auðvelt að breyta í .lifandi orku

* * *

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku
Frá veikleika og brothættni til heilsu og lífsþróttar
Gakktu af öryggi og djörfung – jafnvel þótt þú sért einn – á lífsins vegum
Og innri gleði þess að eiga lifandi og vökula samvisku
Og óhagganleg trú á réttlæti Guðs og sigur sannleikans .yfir lyginni og veruleikans yfir blekkingunni
Og þegar þú reynir á hverjum degi að losa hugsanir þínar í átt að hærri og fágaðri stigum
Hún hefur kærleiksríkt og þakklátt hjarta
Og góðar fyrirætlanir gagnvart öðrum
Vitsmunaleg næring þín er segulmagnað
Og þá mun það laða að þér allt sem er fagurt og gagnlegt
Frá hlutum, fólki og aðstæðum
Hún þarfnast sárlega að halda áfram ferð sinni í átt að .öryggi og öryggi
Og síðast en ekki síst
Þegar þú leggur þig fram um að fá það sem þú þarft
Vertu ánægður með það sem Guð gerir þér auðvelt og ,þú munt verða ríkari í anda og ánægðari

Þeir sem eru gagnteknir af þessum heimi og gráðugir í herfang hans

* * *

Þegar maður leitar Guðs, sem er eini vinurinn umfram alla vini, verður mögulegt að stofna til sanna vináttu í öllum mannlegum samskiptum: fjölskyldu-, bróður-, hjúskapar- og .andlegum

Vinátta er mikilvægur þáttur í hjónabandssamböndum og forgangsraða ætti vitsmunalegum og tilfinningalegum samhæfni, siðferðilegum aðdráttarafli og ósviknum kærleika og vináttu. Þeir sem ekki geta greint á milli sannrar ástar og .líkamlegs aðdráttarafls verða ítrekað fyrir vonbrigðum

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra og samvinnuþýðra sálna sem létta byrðar hvors annars og fjarlægja áhyggjur af því að lifa með .gagnkvæmri samkennd og vingjarnlegum skilningi

* * *

Ef þú mótar leirbút í lögun vasa og bakar hann þar til hann harðnar, og vilt síðan móta leirinn í bakka, þá geturðu það ekki. Hins vegar geturðu malað vasann og bætt duftinu .við ferskan leir og notað það síðan til að móta bakkann

Á sama hátt, ef slæmur venja er rótgróin í heilanum og við viljum breyta henni, þurfum við fyrst að nota viljastyrk til að melta þann venja og umbreyta honum í mjúkar, góðar .aðgerðir sem hægt er að móta að vild

Sterkur vilji þýðir staðfasta sannfæringu. Um leið og maður segir við sjálfan sig: „Ég er ekki bundinn af þessum vana,“ og meinar það sem hann segir, þá mun sá vani molna .og hverfa eins og hann hafi aldrei verið til

* * *

Ég þröngva ekki skoðun minni upp á neinn, né leyfi ég neinum að þröngva skoðun sinni upp á mig eða láta mig .gera eitthvað sem ég veit innst inni að ég ætti ekki að gera

Ég hugsa vandlega um hvað ég ætla að gera, ég læt visku leiða mig í því sem ég tek mér fyrir hendur, ég tek ábyrgð á gjörðum mínum og ég kenni engum öðrum um afleiðingar verka minna. Þessa sjálfstjórn lærði ég af kennara mínum, ég hef alltaf metið hana mikils og ég mun aldrei .afsala mér henni

Mesta segulkrafturinn

Jesús sagði: „Leitið fyrst Guðs ríkis, og þá mun yður allt “annað gefast

Guð er æðsti segulkrafturinn á bak við alla alheimskrafta. Hann er kærleikurinn á bak við alla kærleika. Hann er skapari alheimsins og guðdómlegi listamaðurinn á .bak við alla list og sköpun

Þegar þú einbeitir hugsunum þínum að Guði: æðsta segulkrafti tilverunnar, hleður þú þig blessaðri segulkrafti og .getur laðað að þér allt sem þú þarft

Ef þú hugsar um Guð með djúpri íhugun, elskar hann af öllu hjarta og finnur algjöran frið í návist hans án þess að óska neins annars, þá mun blessuð segulmagn Guðs færa .þér allt sem þú hefur dreymt um og miklu meira

"Til Guðs á himnum"

Árangur, þægilegt líf, lækning frá ólæknandi sjúkdómum og stjórn á venjum – allt þetta er hægt að ná. Ef þú hefur reynt allar líkamlegar aðferðir og fyrirhöfn og komist að því að þær eru árangurslausar, opnaðu þá innri dyr þínar og andlegur kraftur mun streyma fram og útrýma öllum .veikleikum, mistökum og gremju

Ef þú leitar hjálpar Guðs með djúpri, kyrrlátri hugleiðslu og einbeitingu, munt þú uppgötva óþrjótandi forða andlegs styrks. Guð er óhlutdrægur og svarar öllum sem leita hjálpar .hans í einlægni

Þegar ég fann Guð innra með mér, fann ég hann alls staðar

Ég hef þráð hann óendanlega mikið allt frá því ég var barn og einu sinni, þegar ég var ungur drengur, skrifaði ég :honum bréf. Já, ég skrifaði bréf til Guðs og nefndi það svona Til Guðs á himnum“ og ég setti það í póstkassann„

Þegar við skrifum einhverjum búumst við við svari. Þegar ég fékk ekki svar felldi ég tár í ómældri tíð. En svarið barst mér að lokum, ekki með orðum prentuð á pappír, .heldur í undursamlegri, ljómandi sýn

Allir geta fengið svar frá Guði ef tilraunin er alvarleg og .viðleitnin er stöðug

Ef þú beinir spurningum þínum til Guðs, vefur þær inn í djúpar tilfinningar og sendir þær með íhugunarpósti, þá munt .þú fá svarið heiðarlega og örugglega

* * *

Undirliggjandi taugakerfinu er andleg lífeðlisfræði sem gerir mönnum kleift að ná hæstu stigum meðvitundarþroska. Mannsheilinn, stærri en heili flestra dýra nema hvala og fíla, er flóknari og býr yfir meiri hugsunargetu. Þetta gerir mannsheilann að hentugri verkfæri fyrir menn, sem búa yfir lengra kominni meðvitund en aðrar verur. Flóknar og flóknar flækjur heilans gera mönnum kleift að taka þátt í djúpri og djúpri hugsun. Þess vegna eru mennirnir einir færir um að ná lengra komnum greiningarþrepi og þar af leiðandi að þekkja skapara sinn. Vitri maðurinn er sá sem notar andlega hæfileika sína í þjónustu og gagns fyrir mannkynið á .efnislegum, vitsmunalegum og andlegum vettvangi

* * *

Ég söng lag fyrir þig
Það hefur aldrei verið sagt af neinum manni áður
Og þér tileinka ég mína ósviknu laglínu
Sá sem hjarta mitt spilar innst inni
Og á strengjum þess
Ég hef samið þennan fyrsta þjóðsöng
Og hér færi ég þér það sem hreina fórn
Ég mun ekki bjóða þér þurr, vitsmunaleg lög

Eða skrautlegar laglínur sem aðrir hafa samið
Og ég mun ekki gefa þér neitt nema
Einföldu, barnalegu laglínurnar í hjarta mínu
Ég mun ekki setja ræktaðar rósir fyrir framan þig
Í glerhúsum
Og fullur af tilfinningum og ástríðum
Í staðinn býð ég ykkur villtar blómar sem eru nýsprungnir
Á sviðum þráar minnar
Og kynningarfulltrúi lífs míns
* * *
Svo að ég geti hlustað á þig
Verndarengill
Innri sýn mín hefur verið samstillt við útvarpið
Með blíðum, kærleiksríkum snertingum
Ég hlustaði oft í hugleiðslu
:Við ljúfustu söngva heilagra þinna sem eru þér nálægir
Fyrir dásamlegar andlegar sinfóníur
Og fyrir verk úr sköpunarverkum hjartans míns
Og ljúf laglína frá gamalli þrá minni eftir þér
Með þolinmæði og ró leiðrétti ég vísbendinguna um .mínar dýpstu tilfinningar
Og þegar svefninn þyngdi augnlok mín
Ég var næstum því sofnuð
Sannur sálmur þinn rann í gegnum mig
Og nú sendi ég út himinlifandi bergmál
Frá laglínum gleði þinnar
Og ég bæti rödd minni við kór dýrkenda þinna
Sálmarnir verða háværari
Þrá og löngun styrkjast
* * *
Sá sem fer leið illrar eigingirni, aðrir munu reyna að taka allt frá honum, en ef hann er öðruvísi, munu aðrir sýna .honum örlæti og samúð

Það sem einstaklingur sendir öðrum – í orði, verki og hugsun – mun laða að sér á sama hátt og í sama mæli. Sannur eðli þeirra mun koma í ljós í svipbrigðum þeirra og gjörðum. Aðrir munu skynja sálfræðilega titring þeirra eða bylgjur og viðbrögð þeirra við þeim munu samsvara eðli .þessara titringa – neikvæðra eða jákvæðra

Við getum ekki átt allt. Það sem við höfum hefur Guð gefið okkur til að við notum það tímabundið á meðan við erum á þessari jörð, og fyrr eða síðar verðum við að gefa upp eigur okkar, annað hvort vegna slysa, þjófnaðar, slits eða .dauða

Þannig, þegar við reynum að halda í eitthvað bara til að .eiga það, þá erum við að blekkja okkur sjálf

Jafnvel þessir líkamar sem við höfum búið í í svo mörg ár verða einn daginn yfirgefnir. Þess vegna er það mistök að neyða okkur til að trúa því að við eigum hluti sem í raun er .alls ekki hægt að eiga

Þegar okkur er gefið eitthvað ættum við að vita að það er aðeins okkar í ákveðinn tíma og við ættum að vera tilbúin .að deila því með öðrum

Þegar einstaklingur þráir meira en hann þarfnast, bíða hans veruleg vandamál. Við verðum án efa að hafa grunnþarfir eins og mat, húsaskjól, föt og einhvers konar fjárhagslegt öryggi, en í leit okkar að þessum hlutum verðum við að útrýma óþarfa þörfum, sem ég á við óheftar langanir .og brennandi löngun til að eiga meira en nauðsyn krefur

* * *

Við getum ekki lifað í heiminum sem einstaklingar, við þurfum að reiða okkur á samferðafólk okkar til að lifa og .njóta lífsins

Þetta á við bæði andlega og efnislega. Við getum ekki viðhaldið mannsæmandi lífskjörum án þess að skiptast á .vörum og þjónustu

Við getum hraðað vitsmunalegum og andlegum framförum okkar með því að deila reynslu okkar og uppgötvunum

Þegar við sameinum austurlenskar, vestrænar, norðlægar og suðrænar hugmyndir okkar getum við ræktað hæfileika okkar og þróað getu okkar sem ein mannleg .fjölskylda

* * *

Í garði næturdrauma minna
:Margar blóm blómstra
Sjaldgæfar ímyndaðar blóm
Þar sem hlýja plánetuljósið skín
Jarðneskar vonir blómstra
Björt blóm sem dreifa sér
Frá rannsókn og ánægju
Í ljóma þessara drauma
Ég sé svipmyndir af andlitum gleymds ástvinar
Og dýrmætar, grafnar tilfinningar
Ég hef sofið lengi
Jarðvegur undirmeðvitundarinnar
Þau rísa öll upp í glitrandi kjólum
Sem svar við kalli draumaengla
Hann sá upprisu allra fyrri rauna
Drottinn, þú hefur gefið okkur frelsi
Að gleyma daglegum vandamálum okkar
Með næturferðum til draumalandsins
Hjálpaðu okkur að vakna með þér
Og við flýjum að eilífu frá mannlegum sorgum og sorg

* * *

!Ó, guðdómleg athvarf
Ég syndi í lífsins hafi
Ég er hrærður í hörðum stormum mótlætis
Hvort sem þú svífur á öldum ánægjunnar
Eða, öðru hvoru, að drukkna í djúpi sársauka
Ég þrái að losna við tvíhyggjuna

Með því að ná til þinna himnesku, æðstu stranda
Og með hverri bylgju bæna minna
Ég nálgast þig, mitt eina athvarf
Ég mun ekki hætta að reyna
Því ég veit að þú hlakkar til komu minnar
!Hún bíður spennt eftir að ég komi aftur
Ég er paradísarfugl: fugl himins
Sem var smíðað af þínum blessuðu höndum
Þú hefur fegrað mig með sjarma þínum
Og fallegu litirnir
Með dún blíðu og gullnum fjöðrum andlegrar blómgunar
Ég svif hátt
Í drungalegu, dapurlegu andrúmslofti lífsins
Í leit að paradís
Björtu fjaðrirnar mínar voru litaðar
Með dökkum blettum örvæntingar
Komdu, Guð minn
Þvoðu paradísarfuglinn þinn
Með geislum viskunnar
Og hreint, sætt friðarvatn
Ás friðar míns og akkeri hamingju minnar

Þótt ég leggi hart að mér og iðjusemi til að kynnast þér með því að fylgja lögum þínum og reglum, verð ég að gera mér grein fyrir því, Drottinn, að þú ert yfir öllum lögum og .reglum

Alheimsmóðir, þú býrð í hjörtum hverrar mannlegrar móður. Fylltu allar mæður visku þinni og blíðu svo að þær .megi sýna enn meira af óendanlegri ást þinni

Elsku Guð minn, ég veit að heilög nærvera þín er alls staðar. Eins og hrein olía er falin í ópressuðum ólífum, svo er háleit nærvera þín í alheiminum. Sælir eru þeir sem nota hugsunarpressuna um þig og hugleiða þig til að draga fram .hina blessuðu olíu guðlegrar nærveru þinnar

Með góðverkum og skapandi jákvæðum hugsunum mun ég næra fræ sjálfsþekkingar og vökva það með vatni

íhugunar og löngunar þar til blóm guðdómlegs kærleika .blómstrar í garði lífs míns

Heimurinn reynir að hemja meðvitund mína með sterkum böndum ákafra langana, en ég mun vinna að því að skera á þessi bönd með hníf skilnings og greiningar svo að meðvitund mín geti losnað og stefnt af stað í átt að guðlegri .náð

Kraftur hugsana, máls og verka kemur frá þér, skapara mínum. Hjálpaðu mér að nota þennan kraft eingöngu til góðra hugsana, hlýlegra orða og gagnlegra verka. Með hugleiðslu vex ást mín til þín þar til hún fyllir alla mína veru og fjarlægir allar hindranir og þröskulda af lífsleið minni. Og þar sem þú ert skapari þessa draumkennda jarðneska heims, .er fyrsta skylda mín við þig, ekki við þennan tálsýna heim

Átök og órói reyna að fjarlægja mig og koma í veg fyrir að ég geri mér grein fyrir blessaðri nærveru þinni, en þú munt alltaf vera, ó Drottinn, miðpunktur friðar míns og akkeri .hamingju minnar

* * *

Í manninum eru námur þekkingar og fjársjóðir visku sem bíða eftir að vera uppgötvaðir og opinberaðir með djúpri .íhugun og alvarlegri rannsókn

Menn nota leynda orku sína ómeðvitað, eða undirmeðvitað, í öllu sem þeir gera og ná einhverjum árangri, en ef þeir vita hvernig á að fjárfesta þessa orku og stjórna henni meðvitað, munu þeir áorka mörgu .stórkostlegu

Þegar sálin er full af náttúrulegri visku, náttúrulegri lífsþrótti, kærleika til góðs og góðum vilja, þá, rétt eins og býflugan leitar að blómum, munu velgengni, velmegun, þekking og allar aðrar blessanir lífsins leita að þér, fyrir náð .Guðs

* * *

Á þessari jörð vinnur Guð að því að þróa og þróa alheimslist hamingjuríks lífs með því að innræta

bræðralagstilfinningu í hjörtum fólks og rækta virðingu og
.þakklæti fyrir öðrum í sálum hvers annars

Þess vegna leyfði hann – sé honum dýrðlegt – engum
þjóðum að vera fullkomin í sjálfu sér. Heldur gaf hann
einstaklingum hverrar þjóðar sinn sérstaka hæfileika og
hæfileika og markaði þá einstaka snilligáfu svo að þeir gætu
.lagt fram einstakt af mörkum til framfara heimsmenningar

Friður á jörðu mun blómstra og bera ávöxt meðal þjóða
með uppbyggilegum skiptum þeirra á bestu eiginleikum og
.kostum hverrar þjóðar fyrir sig

Þó að við gætum horft fram hjá göllum annarra þjóða,
verðum við að sjá dyggðir þeirra skýrt og líkja eftir þeim. Það
er mikilvægt að hafa í huga að þessar hugsjónir hafa birst í
spámönnum, postulum og dýrlingum í gegnum söguna, sem
.voru – og eru enn – lifandi dæmi um hæstu helgu kenningar

“Skilgreining á „sjálfi

Skynfærin, sem öðlast tilvist sína frá meðvitund og orku
sem streymir frá Guði, sýna okkur heiminn og lýsa sálinni
sem aðskildri einingu frá uppruna sínum og frá restinni af
.sköpuninni

Líkamlega búrið hefur fangelsað sálina, sem er
spegilmynd alheimsandans, og hún hefur verið yfirbuguð af
gleymsku, svo hún man ekki lengur guðdómlegan kjarna
sinn, heldur telur líkamlegt búr sitt vera sitt sanna sjálf. Þess
vegna tekur það á sig og eignar sér öll óhreinindi og
.takmarkanir líkamans

Í slíku tilviki er sálin kölluð „egóið“, en þegar þetta egó
eða þetta litla, takmarkaða sjálf áttar sig á því að tengsl þess
við líkamann eru tímabundin og að það hefur ódauðlegan,
ódauðlegan kjarna, þá má kalla það sálina. Og því meira sem
vitund þess um eðli sitt er staðfest og því meira sem
meðvitund þess rís og stækkar, því meira finnur hún fyrir
nátengingu við alheimsmeðvitund og að allt mannkynið er
.alþjóðleg fjölskylda þess

* * *

Gefum gjafir sem glatast ekki
Það hefur ekki áhrif á rotnun
Af góðum ásetningi
óeigingjörn þjónusta
Skilyrðislaus ást
Undir tré mannkynsins
Með löngum greinum
og hinar mörgu greinar
Sem tákna kynþætti
Þjóðerni manna
Þrátt fyrir ólíkleika þeirra og fjölbreytileika
Megi Guð þiggja góðverk þín
Knúið áfram af góðum ásetningi
Önnur vakning

Með þér líður mér eins og ég sé í annarri vakningu í öðrum heimi. Öðru hvoru dreymir mig um þessa jörð og að líkami minn sé í henni, en ég er vakandi í órofinri sælu og dagdraumur minn um þetta jarðneska líf er ilmandi af ilmi .minninga sem eru dreifðar eins og rósablöð

Ég sé mig svífa um víðáttumikið líf, skreyttan draumum og skreyttum fjölmörgum senum úr fjölbreyttum landslagsupplifunum, berandi skjálfandi minningar .jarðneskra drauma minna til eilífrar vakningar himinsins

Ég hef upprætt þyrna martraðar úr garði lífs míns og plantað rósum innblásturs í honum, þar sem ástvinur minn frá alheiminum mun þiggja boð mitt, ilmandi af moskus löngunar, og taka mig með sér til himneskra heimkynna sem .flæða yfir af endurnýjaðri gleði og endalausum blessunum

* * *

Kærleikur Guðs er himneskur og blíður og hann svarar vissulega öllum sem tjá djúpa löngun sína og einlæga þrá til .hans

Fólk trúir ranglega að það lifi á mat, ekki á krafti Guðs. Margir ákalla hann með hverfulum hugsunum, eins og fjöður í vindi, og trúa ranglega að hann svari ekki bænum þeirra.

Samt hjálpar hann þeim sem trúa á hann, jafnvel án þess að þeir geri sér grein fyrir því. En samt eru margir fáfróðir um hann og gera ráð fyrir að hann sé fjarri þeim. Þegar einbeitni dvínar aldrei, ákveðni dvínar aldrei og innileg bæn heldur áfram hljóðlega og af öryggi og guðleg hjálp er leitað af einlægni og von, jafnvel þegar staðið er frammi fyrir hindrunum eins og veikleika, kvíða, óheilbrigðum venjum eða ruglingslegum hugsunum, þá mun hjálpin koma og með .henni léttir

Guð svarar á djúpstæðan og hljóðan hátt hverri einlægri .bæn sem kemur frá djúpum hjartans

Hið sanna gildi manneskjunnar

Vilji og góð skipulagning eru nauðsynleg fyrir það sem þú ætlar þér að gera. Ef þú ert ákveðinn og heldur áfram á þinni leið eins og logandi ör eða logandi kyndill, munu allar .hindranir í vegi þínum brenna og breytast í ösku

Veldu verkefni sem þú heldur að þú getir ekki gert og reyndu síðan þitt besta til að klára það. Þegar þér tekst það skaltu halda áfram að gera eitthvað stærra og mikilvægara. Haltu áfram að þjálfa viljastyrk þinn á þennan hátt og þú munt sjá árangurinn sjálfur. Ef erfiðleikinn er of mikill skaltu biðja innilega og í trú til Guðs um að gefa þér styrk til að .sigrast á honum

Viljastyrkur verður að vera notaður ef þú vilt útrýma mistökum, og ákveðni verður að vera eins sterk og voldugur fellibylur – fellibylur góðs – sem hefur engar hindranir í vegi .sínum og eyðileggur aðeins illt

Það skiptir ekki máli hver einstaklingur er eða hver félagsleg staða hans er. Raunverulegt gildi hans fer eftir góðvilja hans og hvernig hann notar þann vilja til að vinna .góðverk og hjálpa þeim sem þurfa á því að halda

Viljastyrkurinn býr innra með þér og ef þú notar hann .rétt munt þú geta áorkað hverju sem er

Það er viljinn sem leiðir manninn frá löngun til löngunar þar til hann að lokum lætur hann leggja sig fram um að ná

árangri í að uppfylla stærstu löngun sína: að þekkja sjálfan .sig og Guð

Viljastyrkur vex í manni á eðlilegan og smám saman hátt, en hægt er að flýta fyrir vexti hans með skynsamlegri .hugsun og réttum aðgerðum

Að halda fast í hugmynd af járnvilja þýðir að ná henni fyrr eða síðar, þökk sé óhagganlegri ákveðni og ákveðni sem .þekkir hvorki veikleika né kjarkleysi

Vilji mannsins er stjórnaður og leiddur af fáfræði og leiðir oft til villu og óhamingju. En þegar viljinn er leiddur af visku og réttlátum verkum, og þegar hann er í samræmi við guðdómlegan vilja, þá vinnur hann mannkyninu til góðs og .hamingju

Að þjálfa viljann er nauðsynlegt til að samræma hann við guðdómlegan vilja. Þegar viljinn snýst stöðugt um ákveðið markmið verður hann að kraftmiklum og áhrifaríkum vilja. Þetta er viljinn sem spámenn, mikilmenni og þeir sem .hafa náð miklum árangri í þessum heimi búa yfir

Áður en þú ráðast í eitthvað skaltu hugsa vel um hvað þú ætlar að gera. Gakktu úr skugga um að þú notir viljastyrk þinn til að ná árangri sem er bæði þér og öðrum til góða. Ef þú misnotar viljastyrk þinn munu afleiðingarnar örugglega .vera þér skaðlegar

Vertu ekki neikvæður; Guð hefur gefið þér viljann til að nota hann og vinna lífsins bardaga. Mundu að vilji Guðs býr .að baki þínum

Viljastyrkur getur valdið lífeðlisfræðilegum breytingum í líkamanum. Þú þarft ekki tíma til að brjóta djúpstæð venju .svo lengi sem þú býrð yfir nægum viljastyrk

Þegar meistari Búdda leitaði andlegrar uppljómunar, settist hann undir banyantré (indversk fíkju) og sagði :eitthvað á þessa leið

Hér sit ég undir banjantrénu
Og ég endurtek þennan eið af einlægni
Ef ég skil ekki leyndardóm tilverunnar

Og ég mun öðlast með rannsóknum mínum dýrmætan fjársjóð

Ég mun ekki yfirgefa stöðu mína, sama hvað

Jafnvel þótt bein mín og líkami bráðni

!Ég mun sitja áfram að eilífu

Loksins tókst hinum upplýsta Gautama Búdda að .uppfylla guðdómlega beiðni sína

Hann fékk það sem hann vildi

Vissulega er slík erfðaskrá erfðaskrá

Sameinuð með alheimsvilja

Innra með þér býr straumur geimorku sem heldur líkama þínum við endalaust. Hins vegar, þegar eitthvað gerist við líkamann, gleymir þú þeirri orku. Að nota vilja þinn í röngum tilgangi þýðir að missa tenginguna við þessa .geimorku

Viljastyrkurinn verður að halda lifandi og virkur í .góðverkum og gagnlegum og göfugum afrekum í lífinu

* * *

Venjur eru sjálfvirk sálfræðileg verkfæri og aðferðir sem hjálpa til við að framkvæma nauðsynleg verkefni .auðveldlega og áreynslulaust

Margir leyfa vana veikleika og mistaka að hneppa sig í þrældóm, og maður getur verndað sig ef hann lifir öðruvísi, að því gefnu að hann taki alvarlega baráttuna gegn skaðlegum venjum þar til hann kemst í öruggt skjól og á .strönd sigurs

Óheftar langanir hvetja til óhollra venja með því að kynda undir þeim og réttlæta þær með fölskum vonum og loforðum um skammvinna hamingju og ánægju. Á þeim stundum veikleika og ruglings verða þeir sem vilja sigrast á þessum óheftu venjum að kalla fram skarpa dómgreind sína til að skilja sanna eðli þeirra og læra hvernig eigi að takast á .við þær á áhrifaríkan hátt

Slæmar venjur hafa skelfilegar afleiðingar og bitra, eitraða ávexti. Ef þessum skaðlegu venjum er ekki sinnt

munu þær styrkjast og halda manni í öflugu taki og hafa yfirþyrmandi áhrif. En um leið og hugurinn viðurkennir tilgangsleysi og skaða þessara venja minnkar áhrif þeirra og .þær hverfa að lokum úr lífi mannsins

* * *

Ritningarnar staðfesta að Guð sé handan skilnings skynsemi og vitsmuna. Því þrátt fyrir mátt þeirra er geta þeirra enn ófullnægjandi til að skilja hann eða umvefja hann. Þess vegna er mannshugurinn ófær um að mynda sér sanna hugmynd um Guð, né heldur getur hann skilið það sem hefur .hvorki upphaf né endi

Þegar þú horfir á sólina úr milljónum kílómetra fjarlægð í geimnum virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin okkar. Samt sem áður er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra. Ef þú gætir sett reikistjörnuna okkar, jörðina, beint fyrir framan sólina, myndi hún virðast lítil í samanburði. Og ef við ímyndum okkur að víðfeðmt sólarsvið stækki þar til gríðarlegur massi hennar umlykur allan bláan himininn, þá er himininninn sem við sjáum aðeins agnarsmár depill, hreinn depill, af óendanlegri víðáttu geimsins sem gegnsýrir alheiminn. Jafnvel þótt sólin héldi áfram að stækka .óendanlega, gæti hún samt ekki umkringt óendanleikann

Hin geimsýndarblekking um smæð og óendanleika takmarkar og kemur í veg fyrir að hugurinn skilji víðáttu alheimsins. Hvaðan kom þetta algjöra tóm og hvar eru mörk ?þess

Sá sem ekki er háður víddum eða mælingum, sem hefur engin takmörk eða uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til staðar í fjarlægustu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum og hann er meðvitaður um hvert rými sem hann nær yfir, sama hversu lítið eða stórt .það er

Guð er ekki hugurinn vegna þess að hann er skapari hugans og fer fram úr mætti hans; annars gætum við skilið

hann í gegnum hugann. Hins vegar getum við nákvæmlega og afdráttarlaust kallað hann guðlega meðvitund, guðlega .sælu eða guðlega nærveru; en ekki hugann

Þótt hugurinn sé ófær um að skilja tilveruna í heild sinni, þá er hann engu að síður fær um að skynja nærveru Guðs. Að skynja nærveru hans og mæla hana eru tvær gjörólíkar .upplifanir

Bylgja getur ekki mælt umhverfi sitt, en það er snertipunktur á milli þeirra. Á sama hátt er þessi punktur hærri meðvitund. Þessi meðvitund getur skynjað Guð, það er að segja upplifað nærveru hans. Þegar við víkkum út svið venjulegrar skynsemi þar til hún tengist náið hærri .meðvitund, getum við þá skynjað guðlega nærveru

Við höfum stigið niður frá hinu ótakmarkaða algilda til hins takmarkaða og endanlega. Jóga er að draga hugann frá ytri hlutum til að einbeita honum að innri uppsprettu sannleikans. Aðeins á þennan hátt getum við uppgötvað aðferðina sem Guð notaði til að þjappa alheimsvitund saman í endanlegar myndir sköpunar sinnar og alheimanna sem .búa í þeim

Mannslíkaminn er flóknasta og samsettasta sköpun Guðs. Ein frumfruma, mynduð við samruna sæðisfrumna og eggfrumna, skiptir sér og með margföldun þessa skiptingarferlis myndast milljarðar frumna í kringum hana til að skapa þá efnislegu uppbyggingu sem hýsir andlega .meðvitund okkar

Þú getur ekki vitað hversu mikil orka er geymd í einu grammi af kjöti. Ef sú orka losnaði myndu ótal rafeindir breiðast út í óendanlegt geim. Krafturinn og meðvitundarsviðið sem býr í líkamanum fer fram úr mannlegum skilningi. Þó að augljós uppbygging okkar sé úr holdi, blóði og beinum, þá leynast rafrænir og lífsnauðsynlegir straumar á bak við þéttar frumur þess. Og á bak við þessar fínlegu, flóknu orkur leynast hugsanir og .skynjanir

Hugsunin er óþrjótandi og þekkir engan endi. Frá upphafi tímans hafa hugmyndir sem eru óhugsandi þeytt um loftið. Óteljandi hugsanir eru ómögulegar að telja upp, en ef þú myndir íhuga fjölda hugsana og tilfinninga sem hafa farið í gegnum hugann og verið tjáðar í gegnum lífið, myndir þú fá .hugmynd um þær milljónir hugmynda sem eru til

Reyndu, ef þú getur, að rifja upp allar hugsanir sem þú hafðir á einu ári, eða jafnvel bara á einum degi, og hugleiddu síðan þann mikla fjölda hugsana sem allt mannkynið hefur safnað saman í gegnum söguna, allt fram til dagsins í dag. .Guð þekkir þær allar

Hugurinn skilur ekki einu sinni fínlegustu náttúrufyrirbæri. Hugleiddu fjölda rafeinda sem snúast í rafmagninu sem flæðir um ljósaperur! Trilljónir þeirra dansa saman og skapa ljósið sem við sjáum. Þessar agnir, sem eru ósýnilegar jafnvel í smásjá, ferðast frá einum stað til annars í alheiminum á örfáum sekúndum. Vísindalegar tilraunir .staðfesta þetta

Ef þú reyndir að telja fjölda róteinda og rafeinda sem eru í jörðinni, myndi hugurinn halda áfram að reikna í stutta stund og hætta síðan. Það sem rannsakandinn virðist .óendanlegt

En það kemur að því að hugmyndir verða of lúmskar til að skilja. Frá því stigi, sem er óskiljanlegt fyrir hugann, úthellir Guð eðlislægu ljósi sínu: hinni gáfulegu geimtíð sem .byggir upp og viðheldur hinni endanlegu sköpun

vinátta

?Er vinátta blessuð klæði ofin úr þráðum hjartans

Eða er þetta samruni tveggja huga í einn risavaxinn, ?víðáttumikla huga

Móðir og dóttir, tvær uppsprettur ástar sem spretta upp úr einni uppsprettu

Til að auka flæði kærleikans og svala þorsta þornandi ?sálna

Eða er það einmana rós meðal tveggja greina sem vaxa
?í lundi vinalegs skilnings
?Eða er það ein hugsun í tveimur líkömum
?Er hægt að líkja vináttu við tvo hesta
Þrátt fyrir ólíkan lit draga þau lífsins farartæki saman
?Að háleitu markmiði með sameiginlegri framtíðarsýn
?Byggist vinátta á ójöfnuði eða jafnrétti
Eru veggir þess byggðir úr steinum sem skapa
?andstæður og aðgreiningu
?Er hún blindandi sammála góðu og illu
Og að ganga með eldmóði og gleði á slóðum gáleysis og
heimsku
Á leiðinni að hyldýpi vonbrigða og að ryðja úr vegi
?blekkingum
!Vinátta er göfug, frjósöm og heilög planta
Þegar tveir einstaklingar lofa varanlegri tryggð
.Þau ganga lífsins vegi þrátt fyrir skoðanamun
Þegar þau eru ósammála og sammála, þá er það með
hlýju og virðingu
Þau styðja hvort annað og óska hvort öðru alls hins
.besta, rétt eins og þau óska sjálfum sér
Hann gleðst yfir velgengni vinar síns jafn mikið og hann
.gleðst yfir sinni eigin velgengni
Þar sem ástvinurinn leitar ekki ánægju eða huggunar á
.kostnað ástvinarins
Síðan í þeim garði óeigingirni
Vinátta blómstrar og dafnar og fyllist ilmi ástar og
tryggðar
Því vinátta er blendingur, fæddur úr tveimur sálum
Ilmur þess kemur frá tveimur mismunandi rósum
Og barst á vindum óhagganlegrar ástar
Sá sem er óhagganlegur í mótlæti og lýtalaus
Vinátta fæðist úr hjarta óútskýranlegrar ástar
Og ríkidæmi hreinna tilfinninga streymir fram
Það vex í jarðvegi sáttar og sundrunar

En það blundar, frýs og eyðir tíma sínum í óhóflegri
.kunnugleika og skorti á gagnkvæmri virðingu
Það kafnar og andar síðustu andardrætti sínum undir
þéttum hrúgum eigingjarnra langana
En aðeins væntingar og kröfur geta yfirbugað blíða
hjarta hennar
Blekking og blekking
Já, þessi meindýr eru að vinna verk sitt á
.vináttuplöntunni og naga bleika hjarta hennar
Ó, vinátta, ó blómgandi, döggvökvaða himinplanta, þitt
kjörumhverfi er jarðvegur ríkur af ást, án alls tilgangs og
löngunar, þar sem vinir leitast við að byggja upp og styðja
.hver annan og ryðja brautina fyrir hver annan á veginum
Ekkert getur slökkt þorsta þinn, ó vinátta
Að hunsa tilfinningar og virða þá sem hafa þær
Ekkert vætir laufblöðin þín eins og tær, fossandi sætuúði
Frá himnum einlægra, kærleiksríkra hjartna
Ó, sönn vinátta
Hvar sem rósablöð þín dreifast
Sá staður er heilagur
Það verður blessað musteri
Það er heimsótt af hverjum þeim sem trúir á Guð og
.helgi lífsins
* * *
Ég mun lýsa upp brosin, myrkrið í eymd minni mun
hverfa og ég mun sjá sál mína í ljósi brosa minna sem eru
.falin á bak við þykkt dimmu uppsafnaðra alda
Þegar ég finn sjálfan mig, mun ég flæða inn í öll hjörtu,
bera kyndil bros sálar minnar
Hjarta mitt mun fyrst brosa, síðan augu mín og andlit.
.Sérhver atóm veru minnar mun skína af ljósi brosanna
Ég mun brjótast inn í djúp dapurlegra hjartna og kveikja
.máttugan eld sem mun eyða öllum sorgum
Ég er ómótstæðilegur logi brosanna, ég mun hressa mig
við gola guðlegrar gleði og ég mun loga í myrkri hugans og

allir sem mæta mér munu hljóta sprengingu af helgri gleði
.minni

Ég mun bera græðandi kyndla brosanna minna til allra
hjartna. Ég mun brosa fyrst, jafnvel þótt það sé erfitt, og ég
.mun hvetja hina vansælu og grátandi til að brosa

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó Guð. Í
vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég fagna og
hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni bræðra minna
og systra, rétt eins og ég fagna og gleðst yfir eigin vellíðan
og vellíðan. Þegar ég innblæs visku og skilning í öðrum
margfalda ég fjársjóði eigin visku minnar og þekkingar. Í
.hamingju allra finn ég mína eigin hamingju

Ekkert mun afmá bros mín, mistök, veikindi og dauði
.geta ekki hrætt mig eða dregið úr skapi mínu

Í raun geta hörmungar og hamfarir ekki skaðað mig því
ég bý í sál minni yfir eilífri, endurnýjaðri gleði Guðs sem
.breytist ekki og verður ekki sigruð

Ó, heilagur, þögull guðdómlegur bros, krýndu andlit mitt
og brostu í gegnum sál mína

Ég mun reyna að vera gleðimilljarður, því sannur auður
minn liggur í kistu blessaðrar nærveru þinnar, Drottinn, og
þannig mun ég fullnægja þörf minni fyrir andlega velgengni
.og efnislega vellíðan á sama tíma

* * *

Friður streymir frá hjarta mínu

Það blæs í gegnum mig eins og blíður vindur

Friður umlykur mig eins og ilmandi ilmur

Friðurinn streymir um mig eins og ljósbylgjur

Friður græðir áhyggjur og kvíða í hjartanu og brennir
burt þyrna ótta og svefnleysis

Friðurinn breiðist út eins og eldur og fyllir alla mína
.tilveru

Friður er eins og haf, fyllir rýmið og andrúmsloftið

Friður er eins og rauðrautt blóð; hann blæs lífi í æðar
hugsana minna

Friður, eins og víðáttumikið rökkur, umlykur líkama
óendanleika míns
Friðarloginn streymir frá svitaholum líkama míns og frá
.öllum alheiminum
Ilmur friðarins leggur sig yfir rósagarðana
Friðarvín drýpur stöðugt úr pressum hvers hjarta
Friður er líf steina og tungla, dýrlinga og spámanna
Friður er uppspretta sálarinnar
Vökvinn sem kemur úr krukku þagnarinnar
Sem ég sigti í gegnum óteljandi svitaholur atóma minna
* * *
Ég mun biðja af brennandi hjarta þar til myrkur
hugleiðingarinnar kviknar af geislandi nærveru þinni, ó
Drottinn. Í dag mun ég útvarpa söng sálar minnar út í loftið
með djúpri, einlægri einbeitingu, í von um að þú munir svara
.í gegnum þann sem tekur við ró minni
!Ó, þú sem ert alltaf nærverandi, síendurnýjandi sæla
Frelsaðu hugann minn frá byrðum sinnuleysis og
gleymsku
Leyfðu mér að njóta hins eilíflega blessaða ilms nærveru
þinnar
Þegar innri og ytri ró mín eykst, kemur friður þinn til mín
Ég mun alltaf reyna að hlusta á bergmál ómerkilegra
fótatakanna þinna
Ef ég tæki á móti þér sem dýpstu gleði dýpstu
hugleiðslu
Ég veit þá að allt
Velmegun, heilsa og viska mun mér veitast
Hjálpaðu mér að finna þig
Í djúpi vatna sálar minnar, þyrstur eftir þér
ást
Ástin er ilmur blómstrandi lilja
Og kór þögulla rósa
Að fagna fegurð náttúrunnar
Ástin er söngur sálarinnar sem syngur fyrir lífið

Og jafnvægið taktfast dans reikistjarnanna
Í sífelldri ferð sinni út í geiminn
Það er þorsti blómanna að njóta sólarljóssins
Og það blómstrar og nærist af lífsgelixírnum
Það er þrá jarðarinnar
Að næra þyrstar rætur með mjólk sinni
Og næra alls kyns líf með kjarna lífsins
Það er máttugur vilji sólarinnar
Til að halda öllum lífverum lifandi og virkum
Það er drifkraftur lífsins
Að veita vernd og umönnun fyrir ólögráða einstaklinga
Það er bros sakleysisins sem vekur upp föðurlega ástúð
á barninu
Og sjálfvirk undirgefni í hjörtum elskenda
Að veita þjónustu og samúðarkveðjur án endurgjalds
Það er púls vináttunnar
Sá sem græðir brotin hjörtu og læknar sár
.Það er kall til hjartans sem erfitt er að lýsa
Hann er skáld, yfirfullt af ást til mannkynsins
Sá sem þjáist af eymd sinni
Það er náinn hringur milli meðlima sömu fjölskyldu
Stöðugt að stækka og breikka út í átt að stærri rýmum
Og víðtækari svið
Það er lífsins hvísl
Í sjóndeildarhring opinna huga
Og himinninn í hjartanu prýddur stjörnum göfugra
tilfinninga
Ástin er sæla sálarinnar
Það sem ástríkar sálir þrá
Og hún þráir að ná til hans og eiga samskipti við hann
Úr skjalasafninu: Tilvitnanir um velgengni og farsælt fólk
Barn gæti skynjað velgengni sem að eiga mörg leikföng
og dúkkur, og jafnvel lítinn bíl til að keyra í. Fátækt barn gæti
litið á velgengni sem að eiga peninga til að kaupa hvað sem
því sýnist, en auðugt barn gæti verið óánægt með leikföngin

sín og skort ánægju. Slíkt barn, yfirþyrmandi af öllum þeim .hlutum sem það á, gæti orðið erfitt að þóknast

Þegar við eldumst hlæjum við að löngunum okkar í bernsku. Jafnvel margt af því sem fullorðnir sækjast eftir í dag missir aðdráttarafl sitt á morgun eða daginn eftir og í .staðinn koma nýjar langanir

Það er ráðlegt að nota greinarmuninn á því sem er .nauðsynlegt og því sem er óþarfi

Velgengni er nauðsynleg til að einstaklingur hafi nauðsynjar lífsins: mat, húsaskjól, heilsu og föt. Ef viðkomandi skortir jafnvel lítinn hluta af þessu er viðkomandi .í ömurlegri stöðu

Maður verður að geta öðlast lágmarks þægindi og hamingju. Hvort sem maður er andlega sinnaður eða efnishyggjumaður að eðlisfari, þá er enginn ágreiningur um að það eru ákveðnar grunnþarfir sem þarf að uppfylla til að viðhalda líkamlegri heilsu og vellíðan. Án þess að vera heilbrigður og hraustur (að minnsta kosti andlega) getur .maður ekki náð árangri

En hvað er sönn velgengni? Ef einstaklingur fær allt sem hann vill í lífinu, þá mun hann samt finna fyrir tómleika því hann er sál og efnislegir hlutir geta ekki veitt honum .hamingju, sem er fyrst og fremst sálfræðilegt ástand

Við höfum máttinn til að gera okkur sjálf hamingjusöm, rétt eins og við höfum máttinn til að gera okkur sjálf vansæl. Leyndarmálið að velgengni og hamingju býr innra með þér. Þú gætir verið hamingjusamari í þínu auðmjúka heimili en konungur í sinni stórkostlegu höll. Þeir sem finna velgengni og velmegun utan sjálfra sín eru hvorki sannarlega farsælir né hamingjusamir. Þetta þýðir ekki að milljónamæringar séu óhamingjusamir; heldur þýðir það að ef þú getur dregið hamingju út úr lífinu, hvort sem þú ert fátækur eða ríkur, þá .ert þú farsæll á hvaða mælikvarða sem er

Fljótandi ánægja sem skilur aðeins eftir eftirsjá og eftirsjá er ekki sönn hamingja. Í ósviknum árangri helst

minningin um að ná honum lifandi jafnvel eftir að upphafleg gleði yfir afrekinu dofnar. Allt það góða sem einstaklingur hefur gert og heldur áfram að gera í lífi sínu lifir að eilífu í minningu hans sem varanleg gleði. Það er hin sanna .velgengni sem einstaklingur nær í lífinu

Árangur er ekki einfaldur hlutur; hann er ekki hægt að mæla með auðæfum eða eignum einstaklings. Merking velgengni er miklu dýpri en það. Sönn velgengni er hægt að mæla með getu einstaklings til að vera hamingjusamur undir .öllum kringumstæðum

Þegar samviska þín er hrein og róleg, og þú ert ekki hlutdrægur gagnvart neinum eða ósanngjarn gagnvart neinum og þegar vilji þinn er fastur og sveigjanlegur á sama tíma, og þú býrð yfir fínlegum tilfinningum og réttri dómgreind og þegar þú ert fær um að öðlast það sem þú þarft á heiðarlegan og lögmætan hátt, þá ert þú meðal þeirra .sem ná árangri

Barn er oft ánægt með nokkra smáhluti, en þegar það vex upp vill það eiga margt, eins og einbýlishús og bíla, jafnvel þótt það viti að eigendur þessara hluta eru ekki .endilega ánægðir

Ánægja felst í einföldu lífi og háleitum hugsunum. Þeir sem halda hugsunum sínum á sviði hugsjóna – sviðs göfugra hugmynda – upplifa meiri hamingju en þeir sem takmarka hugsanir sínar við efnislega hluti eingöngu. Þeir sem eru uppteknir af efnislegum eignum og engu öðru, þeir sem eru helteknir af því að safna munaðarvörum (til að sýna sig og .svindla), eru ekki sannarlega fágaðir

Það er miklu gagnlegra fyrir mann að lesa gagnlegar bækur og greinar frekar en að sóa tíma í óafkastamikil verkefni. Enn meira en lestur er að hugleiða Guð, íhuga mikilleika hans og leitast við að skilja óendanlega .leyndardóma lífsins

Tilgangur lífsins er að maðurinn þekki sjálfan sig, finni fyrir geimnum slá í hjarta sínu, flæða í æðum sínum og fylla

veru sína af friði, kærleika, gleði og ró og það er mesti !sigurinn

Fegurð

Fólk með sjón kann að meta fegurð alls staðar. Aðrir haga sér eins og þeir hafi engin augu; þeir sjá hvorki né skynja því þeir geta ekki tekið eftir neinu, jafnvel á fallegum .stöðum

Fegurstu jarðnesku litirnir líta ljótir og þéttir út í samanburði við stórkostlegu liti plánetu- eða himneska .heimsins

Á efnislegu plani hafa menn uppgötvað ýmsar leiðir til að bæta sjónræna skynjun sína. Berum augum er gefið takmörkuð litaskynjun; þó sýna sum ljósbrún steintegund gljáandi liti undir útfjólubláu ljósi. Þegar þetta ljós er lokað .fyrir snýr steintegundin aftur í upprunalegan dökkan lit

Margir litir í efnisheiminum, eins og blámi himinsins, eru sjónhverfingar sem skapast við endurspeglun ljóss á mismunandi gerðir agna. Þar sem augað getur aðeins skynjað takmarkað svið titrings sem mynda allt í alheiminum, geta menn ekki séð þau fínlegu, eterísku litróf sem eru falin í öllu sem umlykur þá. Ef þú sæir þá myndir þú .dást að dýrð þeirra og fegurð

Þannig geta hvorki augað né eyrað skynjað allt sem skynja má. Menn eru ófærir um að anda að sér ilmríkum, loftkenndum ilmi eða verða vitni að ótal fíngerðum formum, myndum og viðkvæmum áhrifum sem öldra um víðáttu .loftsins

Menn eru oft ófærir um að skynja jafnvel hluti sem falla .innan skynjunarsviðs þeirra

Þegar ég heimsótti Mexíkó og sá „fljótandi garðana“ við Zuquemilco-vatn, fyllti fegurð þeirra hjarta mitt og ég fann fyrir mikilfengleika og mikilleika hins guðdómlega .listamanns

Það var annar maður sem virtist vera upptekinn af þessari náttúrufegurð, en innri tilfinning minnti mig á að

hann sæi ekki það sem ég sæi. Ég spurði hann um upplifun hans af þessu dásamlega útsýni og hann svaraði: „Ég var að hugsa um áhrifaríka leið til að tæma vatnið til að rækta “.meira land

Hann var að skoða vatnið frá sínu eigin sjónarhorni og því lítum við öll á hlutina samkvæmt okkar eigin .hugmyndum og fordómum

Sérhver sál er umvafin mismunandi titringi eða sveiflum skynjunar, hugsana og tilfinninga, allt þeir þættir sem hjálpa .til við að móta persónuleika eða meðvitund einstaklingsins

Hver einstaklingur hefur mismunandi uppbyggingu, mismunandi titring. Allt sem einstaklingur hefur gert frá barnæsku er enn geymt í heilanum sem þjappaðar hylkjur af tilhneigingum og tilhneigingum. Og þar sem við getum ekki séð þessar ósýnilegu hylkjur, erum við undrandi á gjörðum .fólks, hvers og eins eftir eigin geðþótta

Sumir láta gleði auðveldlega stjórnast af engri augljósri ástæðu, eða skapið versnar á þann hátt að það er erfitt að útskýra það, jafnvel frá þeim sjálfum. Aðrir eru stöðugt uppteknir af gagnrýni, að dreifa sögusögnum og að afhjúpa aðra, á meðan þeirra eigið innra sjálf þarfnast sárlega athygli .og hreinsunar

Þessar sálfræðilegu tilhneigingar grafa sálina og koma í veg fyrir að viðkomandi sýni fram á verðleika æðra sjálfs .síns

Hversu flóknir og sjálfstakmarkandi eru mennirnir! Sérhver einstaklingur er saga í mörgum köflum, með .samofnum atburðum og fjölbreyttum senum

* * *

Hugsanir um mistök verða að vera reknar burt með jákvæðum hugsunum um velgengni og bjartsýni. Ótta verður að vera lágmörkuð með því að ýkja hann ekki. Sorg verður að vera rekin burt með ljósi hamingjunnar. Dónaskap verður að vera yfirstígður með góðvild og tillitssemi. Vitleysa verður að vera útrýmt með ástúð og kurteisi. Sjúkar hugsanir verða

að vera fjarlægðar af hásæti heilsunnar með heilbrigðum hugsunum og réttum tilfinningum. Truflun og kvíða verður að vera útrýmt með trú og með því að virkja krafta hugans. Ríki róar verður að vera komið á fót í sálinni til að snerta hina .blessuðu nærveru og finna guðlega vernd

Gefðu örlátan anda

Drottinn, lát mig átta mig á því að ánægja skynfæranna .er yfirborðskennd og skammvinn

Þótt gleði sálarinnar sé raunveruleg og síendurnýjandi

Guð er hér. Hann er ekki bara orð sem við segjum, heldur kjarni lífsins og leyndardómur tilverunnar. Við vitum kannski ekki til fulls umfang óendanlegs umfangs hans, en .við getum skynjað nærveru hans og fundið fyrir veru hans

Guð er kyrrðin í alheiminum þar sem allt endurspeglast og allar upplýstar hugsanir koma frá. Þess vegna mun ég .reyna að iðka kyrrð til að finna hamingjusama nærveru hans

Í dag mun ég prýða helgidóm friðarins með blómum .guðlegrar þráar og ákalla Guð kærleikans og gleðinnar

Ég bið Guð að opinbera sig mér í gegnum andleg augu mín svo að ég geti séð ljós hans breiðast út um alla hluta .alheimsins

Ég veit að Guð hlustar á hvert hvísl löngunar minnar. Hann er alheimskærleikur og í gegnum guðdómlegan kærleika get ég fundið hann, því í gegnum kærleika nálgast .leitarinn Guð og drekkur af uppsprettum heilagrar sælu

Drottinn, hjálpaðu mér að hlaða líkama minn með geimorku þinni, að lækna hugann með einbeitingu og bjartsýni og að lækna sál mína með andlegri skynjun sem .fæðist af hugleiðslu

Í lífi og dauða, í sorgum og hörmungum, er trú mín á þig, .ó Drottinn, sterk og óhagganleg, traust og óhagganleg

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar .dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölförnustu götunum, svo mun ég .skynja geisla guðdómlegs kærleika

Í öllum annasömum daglegum störfum mínum, blessa
mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína með döguninni
.og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Ó Drottinn, gef mér örlátan anda til að deila með öðrum
því sem ég hef og hjálpaðu mér að sjá í kyrrlátu vatni hugans
spegilmynd tungls sálar minnar sem skín af ljósi nærveru
.þinnar

Í dag mun ég kafa djúpt í hafið hugleiðingar og íhugunar
.um Guð þar til ég finn perlur visku og guðlegrar gleði

Ég mun elska þig, Drottinn, meira en allt annað, því án
.þín get ég ekki elskað neinn mann né neitt annað

Í djúpi fjallanna og kyrrlátu himnanna, og í djúpi sálar
minnar og helli þagnarinnar, skynja ég nærveru Guðs og finn
stöðuga gleði hans, og ég drekk af hreinum uppsprettum
.hans sem aldrei þorna né þorna upp um alla eilífð

Ég mun tilbiðja þig, Drottinn

Ó, þú sem ást er jöfn

Á hásæti allra góðhjartaðra og kærleiksríkra hjartna

* * *

Peningar eru ekki endilega vísbending um góðan smekk.
Margir ríkir kaupa hluti sem þeir þurfa ekki á að halda, sem
safnast síðan fyrir í ljótum og gagnslausum hrúgum á
heimilum þeirra. Það þarf ekki mikla peninga til að gera hús
aðlaðandi; smekkur er lykilatriðið. Hins vegar er hugmyndin
um að fegra heimilið heltekin af sumum, sem leiðir til þess
að þeir festast í efnislegum hlutum og takmarkar sjálfstraust
.sitt

Hver sem er þungur af reikningum sem safnast upp mun
örugglega þrá einfaldara líf og frelsi frá fjárhagslegum
þrýstingi. En það frelsi fæst ekki með því að gefast upp fyrir
leti og aðgerðaleysi eða yfirgefa allt án réttlætingar eða
.rökfræði

Það var einu sinni svo að maður varð fyrir miklu tjóni og
:sagði

Ó, vei mér! Ég hef glatað auðæfum mínum og konan„ mín hefur yfirgefið mig, svo ég hef ákveðið að yfirgefa allt og “.gerast einsetumaður

Þessi maður, vinir mínir, skildi ekki allt eftir, heldur skildi !hann allt eftir

Sálfræðileg vellíðan og ánægjutilfinning eru tveir mikilvægir þættir til að ná hamingju. Eftir að hafa skoðað og flokkað allar langanir má segja: „Það er enginn vandi að öðlast nauðsynlegar efnislegar þarfir og vanhæfni til að búa “.yfir þeim er óréttlætanleg

* * *

Guðleg nærvera er til staðar í stjörnunum, í góðu jörðinni, í hjartsláttinum og í púls tilfinninganna. Sá sem heldur áfram á leiðinni að hinu blessaða markmiði og hugleiðir Guð og undur hans mun sjá hann í gullnum skikkju alheimsins – skikkju ljóss sem nær yfir endalausa eilífð – og mun finna fyrir líflegri nærveru hans í hverri göfugri og .háleitri hugsun og í hverju hjartslætti

Margir hafa talað um Guð, margir hafa leitað hans og margir hafa lesið um hann, en fáir hafa snert nærveru hans. .Þeir sem hafa smakkað sælu hans eru þeir sem þekkja hann

Að rista“ fræ fáfræðidrifinna fyrirtækja„

Mannverur móta örlög sín með vilja sínum og ákvarða þau með ásetningi og gjörðum. Þú getur frelsað þig frá þjáningum ef þú velur að gera það. Guð, sem er kærleikur í eðli sínu, vill ekki að ástvinir hans þjáist af sársauka vegna rangra gjörða og gallaðrar hugsunar. Hann hefur gefið mannkyninu kraft til að greina og velja. Hins vegar, vegna rangra ákvarðana og óskynsamlegra valkosta, valda menn .þjáningum og sársauka yfir sjálfa sig og aðra

Þú verður að vera frjáls og ekki leyfa neinum að ráða ákvörðunum þínum eða vera yfir þér. Láttu ekki umhverfi þitt, siði eða skaðlegar hefðir takmarka þig og stjórna lífsháttum þínum. Hegðaðu þér viturlega, hlustaðu á samvisku þína og íhugaðu afleiðingar gjörða þinna áður en

þú leggur af stað í nokkuð sem þú gerir. Forðastu að skaða aðra með óviðeigandi hegðun þinni og leitaðu hjálpar og .leiðsagnar Guðs

Svo lengi sem einstaklingur er fórnarlamb reiði, öfundar og afbrýðisemi er hann ekki frjáls. Hann verður að verða herrar tilfinninga sinna og gjörða og frelsa sig frá skaðlegum .hvötum, óheftum ástríðum og röngum löngunum

Ef þú ert fullkomlega heiðarlegur við sjálfan þig, mun viska styðja hugsun þína, réttlæti mun leiðbeina ákvörðunum .þínum og skilningur mun lýsa upp hugann

Fræ fyrri gjörða, sem knúin eru áfram af fáfræði, verða að vera „ristuð“ í eldi íhugunar og visku svo að þau verði ófær um að spíra og vaxa aftur. Þetta er leiðin til að hrinda .frá sér og koma í veg fyrir grimmilegar árásir blekkinga

Hin geimsýndarblekking - eða Satan - blekkir manninn með fölskum loforðum og freistingum til að eltast við tálsýn skynrænnar ánægju og stjórnar hæfileikum hans vegna þess að hann lofar honum veraldlegri hamingju sem er ekki raunveruleiki og vinnur þannig hörðum höndum að því að koma í veg fyrir að hann smakki ávexti sannrar hamingju .sem er til í gnægð í görðum sálarinnar

Hinir vitru þekkja muninn á sannleika og blekkingu og eru færir í að greina. Þegar þeir kafa dýpra í hugleiðingu verða þeir náið meðvitaðir um mikilvægi frjálss vilja og nauðsyn þess að nýta sér valfrelsi til að gera það sem er rétt og forðast aðgerðir sem hafa skaðlegar afleiðingar og .óþægilegar afleiðingar

Daglegar hugleiðingar

Í dag mun ég brjóta niður ímynd fáfræðinnar sem saurgar helgidóm sálarinnar í mér, og ég mun minnast þess að hið heilaga ljós Guðs skín stöðugt á veru mína og rekur myrkur blekkingarinnar úr huga mínum og sál, og að sá sem .skapaði mig yfirgefur mig aldrei

Undir hverri lífsbylgju liggur gnægð guðlegrar nærveru,
og á bak við hvern hjartslátt liggur óendanlegt haf
.alheimslegra tilfinninga

Á hverju kvöldi mun ég fullvissa sjálfan mig um að ég sé
ekki líkaminn

Heldur andinn sem býr í líkamanum

Og að andleg vera mín sé eilíflega ódauðleg

Þegar ég vakna mun ég muna að staðfesta það aftur

Í svefninum mun ég jafna mig og endurnýja krafta mína,
en það er ekki nóg, ég þarfnast griðastaðar kyrrðar og
hugleiðslu þar sem ég get dregið mig til baka á hverjum degi
til að kanna sjóndeildarhring meðvitundar minnar og
.uppgötva leyndardóma sálar minnar

Ég veit fyrir víst að Guð yfirgefur mig aldrei eina einustu
stund, og sama hverjar efnislegar aðstæður mínar eru, þá er
ég ríkur í Guði vegna þess að gnægð náðar hans flæðir
.stöðugt í gegnum mig

Kærleikurinn er hljóðlátt kall Guðs til allra lifandi og
.lífvana vera að snúa aftur til húss einingar hans

Ástin fæðist í görðum framfara og endurnýjunar og því
mun ég alltaf vinna að því að endurnýja sjálfan mig og hvetja
.anda minn til að halda áfram á vegi árangurs

Í dag mun ég forðast öfgana tvo: hégóma og neikvæðni,
og ég mun muna að Guð vinnur í gegnum mig og að ef ég
.snerti nærveru hans verð ég óhultur fyrir öllu illu

Ég geri mér grein fyrir því að markmið lífsins er
hamingja, ekki eigingjörn hamingja sem útilokar aðra, heldur
hamingja sem innifelur þá og styrkist með því að gera þá
hamingjusama

Að baki tunglinu er mesta fullt tungl, að baki sólinni er
kraftur og lífskraftur Guðs, og að baki mannshuganum er
alheimshugurinn. Þess vegna mun ég ekki takmarka mig við
.“litla sjálfið: „egóið

Drottinn, ef við leitum þín af öllu hjarta, munt þú opna dyr fyrir okkur og senda okkur allt sem við þurfum til að .komast nær þér og kynnast þér

Ég mun halda huganum opnum og móttækilegum, og þá mun ég sjá Guð í öllu því sem er göfugt og háleitt, og ég mun átta mig á því að ég er í lífsnauðsynlegu sambandi við .blessaða nærveru hans

Þegar ég opna augun fyrir gleði hugleiðingarinnar, mun myrkrið hverfa og ljós trúarinnar mun leiða mig til .ljósaríkisins þar sem Guð bíður

Ég mun muna að fáfræði er uppspretta allra líkamlegra, andlegra og andlegra sjúkdóma. Þess vegna mun ég útrýma .myrkri fáfræðinnar með því að sjá ljós Guðs

Í dag mun ég tengjast vinum viskunnar í gegnum bækur þeirra og kenningar. Ég mun ganga inn um dyrnar að .alvarlegri, hugleiðandi rannsókn

Til undursamlegra og ótrúlegra hugsunarheima mun ég lesa innblásandi bækur og efni um Guð, uppsprettu allrar .innblásturs og frábærra hugmynda

Guð hefur gefið okkur hverju og einu einstakan kraft til að skapa eitthvað óvenjulegt sem enginn annar hefur. Það er kraftur skapandi frumkvæðis og því mun ég gera mitt ítrasta .til að rækta þann kraft

Ó, ástkæri Guð minn, ég veit að ég bý yfir neista guðdómsins innra með mér og því mun ég sinna verkum mínum óþreytandi og hjólhýsi lífs míns mun halda áfram ferð sinni, vitandi að óendanleg sköpunarkraftur þinn hjálpar mér, .lyftir metnaði mínum og hleður ásetningi mínum

Í dag mun ég hugsa mig vel um áður en ég geri eitthvað. Venja er afleiðing ýmissa athafna og hægt er að dæma athafnir út frá áhrifum þeirra á sálina, svo ég mun .gera mitt besta til að losna við slæma venjur

Drottinn, hjálpaðu mér að styrkja vilja minn og leyfa ekki venjum að hneppa mig í þrældóm. Leiðbeindu mér svo ég .geti þroskast andlega með innri og ytri aga

Engin öryggi án Guðs. Engin hamingja án hans. Engin .ást án hans. Enginn friður án hans. Ekkert líf án Guðs

Kveðjur mínar til þín
Ég tók laglínurnar úr lögunum
Og blíðar tilfinningar komu fram úr ljóðunum og versunum
Elixírinn var unninn úr nektarinum
Og hún safnaði ilm blóma og rósa
Ég tók hugmyndirnar úr öllum hugum
Og ég færði andann frá ást minni
Og sinfónía himintunglanna var móttekin
Og ég sótti styrk í allt lífið
Ég hef eimað miskunn þína úr öllum bænum mínum
Og ég bruggaði ást þína í hjarta mínu
Og ég fangaði kjarna kyrrðarinnar
Og ég tók þrá og þrá úr potti hollustu minnar
Og ég færði þér þau öll
?Hví kemurðu ekki út úr felustaðnum þínum
?Og þú þáðir auðmjúkar fórnir mínar frá mér

Meistari Paramhansa Yogananda

Sagan af svörtu vínberjunum

Eins og kennarinn Paramhansa sagði frá

Stórkostlegar sannanir koma stundum frá litlum óskum

Einu sinni, þegar ég var í Boston með vini, sá ég stóran klasa af svörtum vínberjum og vildi kaupa hann, en hann kostaði 3 dollara [fyrir meira en sjötíu árum síðan], og ég “!?heyrði einhvern segja: „Er hann ekki sóun

Ég ákvað að kaupa ekki vínberin og eftir að hafa fengið innri staðfestingu sagði ég við sjálfan mig: „Guð veit að ég “.vil þessar vínber og hann mun gefa mér vínber aftur

Um sex mánuðum síðar, eitt kvöldið, fór ég inn í ávaxtabúð og keypti vínber, svipuð þeim sem ég hafði séð áður, eftir að hafa gleymt loforði mínu um að ég myndi bíða þangað til Guð gæfi mér vínber. Strax heyrði ég guðdómlega

rödd innra með mér segja: „Skiljið þessum vínberjum til “.baka

Ég sneri mér við og sagði við búðareigandann: „Gefðu mér hunangsmelónu í stað vínberja.“ Maðurinn virtist ruglaður en gerði eins og ég bað um og ég fór með .melónuna

Þegar ég kom heim varð ég hissa á að finna kassa sem innihélt tvo klasa af svörtum vínberjum án merkimiða, sem vakti forvitni mína á að vita hver hefði gefið mér þá. Í mánuð reyndi ég að komast að því hver það væri, og einn daginn heyrði ég rödd Guðs aftur, sem fullvissaði mig um að mér yrði sagt það. Kvöld eitt, meðan ég var að halda fyrirlestur, vakti einn nemendanna í áhorfendaskaranum athygli mína og ég sagði við hann: „Guð segir mér að þú sért sá sem gafst “.mér vínberin

Hann svaraði neitandi, en síðar játaði hann fyrir mér hvað hafði gerst, því á meðan hann var að hugleiða sá hann mikið ljós og hönd sem hélt á svörtum vínberjum, og sterkasta hugsunin í huga hans var að hann ætti að fara og .kaupa þessar vínber fyrir Yogananda

Hann sagði að hann hefði keypt einn vínberjaklasa og svo annan, jafnvel þótt hann tryði enn að sýnin hlyti að hafa verið bara ofsjón. Þá bað hann [til að vita sannleikann] og honum varð ljóst að sýnin var sönn og að hún væri frá Guði .sem vildi að hann keypti þessi vínber og gæfi mér þau

Tómarúm sem erfitt er að fylla

Það er kominn tími til að mannkynið virkjar kraftana sem opinbera sannleika innra með sér, því hamingjan er tengd þeirri opinberun. Þeir sem vilja ná þessum persónulegu sjóndeildarhring verða að leggja sig fram um að næra hugann með skapandi hugmyndum til að snerta sannleikann sem Guð hefur sett innra með þeim og njóta góðs af þeim .blessuðu kröftum sem eru í ríkum mæli í tilveru þeirra

Sá sem þráir að fullnægja líkamlegum skilningarvitum án þess að smakka nektar andlegrar hamingju frá

guðdómlegu uppsprettu, uppsprettu allrar ánægju og gleði, .tapar fjárfestingu og vitsmunaleg uppskera hans verður lítil

Þeir sem vilja þekkja Guð munu fá ósk sína uppfyllta af Guði vegna þess að hann er örlátur og góðviljaður. Hins vegar elta flestir veraldlegar langanir, hugga sig með efnislegri hamingju sem varir ekki og þeir þjást bæði fyrir að !ná henni ekki og fyrir að ná henni

Jafnvel þeir sem eru fjárhagslega farsælir munu að lokum finna fyrir tómarúmi í lífi sínu sem erfitt er að fylla, en þeir sem tengja líf sitt Guði eru ríkir, valdamiklir og njóta .lífsfyllingar og velmegunar

Að hunsa fyrirmæli viskunnar og rödd samviskunnar leiðir til krókóttra, hálla, hættulegra og ömurlegra slóða, en að fylgja slóð réttlætisins leiðir til frelsunar úr fjötrum og öflunar kraftsins til að gera það sem er rétt, ekki það sem er .ráðlagt af villandi eðlishvötum og villandi venjum

Þeir sem leita hamingju geta notið góðs af reynslu vitrra manna sem hafa tekist á við erfiðleika lífsins og fundið .lausnir á þeim

Vissulega syndir hver sem er í samræmi við guðleg markmið í sjó ánægju og rósemi, og hann er sannarlega .heppinn

Sá sem hugsar um Guð, Guð hugsar um hann, fyllir líf .hans blessunum og veitir honum bragðið af sæluveiki

Biðjum til Guðs að hann komi inn í sálir okkar

Það vekur andlegar þrár í hjörtum okkar

Vissulega er guðleg sameining ánægja sem er æðri .öllum öðrum ánægjum

Sæll er sá sem getur snert hjarta alheimsins

Þegar lærisveinninn er yfirbugaður af löngun til að sameina líf sitt

Með æðsta meðvitund

Hann telur mikilvægt að losna við efnislegar skorður

Að tengjast við gagnsæjar og græðandi titringar

Og þegar löngun hans verður brýnni

Guð opnar göng í sálu hans
Hann andar að sér himneskum ilmi
Og í gegnum það fær hann glampa af guðdómlegu ljósi
Ódýrar freistingar missa aðdráttarafl sitt
Sálin hans nærist á skynjun á einstakri sætleika
Og þegar hann beinir skilningarvitum sínum að uppsprettu sætustu ávaxta gnosis
Og ljóslifandi skynjun dýrðlegustu nærveru
Hann lifir í þessum heimi án þess að vera bundinn af honum
Gleði hans er meiri en hjá þeim sem hafa fundið fjársjóð .af dýrmætum gimsteinum
?Svo hver er staðráðinn í að komast að tengslum hans
Þessi lifandi vor
Það er í fullkomnu samræmi við tilgang lífsins
Sérhver viðleitni hans fær óteljandi blessanir og .stuðning frá Guði
Sá sem aldrei hættir að hugsa og leita að leyndardómi leyndarmálanna
Hann missir aldrei sjónar á markmiðinu sem hann stefnir að
Megi Guð umbuna erfiði hans
Hann umbunar honum fyrir erfiði hans
Og honum verður tryggður öruggur sigur
Segulmagn: Þróun þess, hindranir og ávinningur
Maður getur þróað með sér þá segulkraft sem hann kýs, hvort sem það er til að laða að sér æðsta kraft Guðs, öðlast .andlegan kraft eða nauðsynjar daglegs lífs
Guð hefur gefið mannkyninu líkama og við verðum að annast hann. Þeir sem rækta og nota líkamlega segulkraft sinn eingöngu fyrir efnislegar eigur og andlegan styrk munu að lokum blekkjast. Hins vegar munu þeir sem rækta andlega segulkraft sinn finna þann blessaða kraft sem sinnir .þörfum þeirra og uppfyllir allar efnislegar langanir þeirra

Það er til alheimslögmál sem virkar á áhrifaríkan hátt og ég hef upplifað það í mínu lífi og staðfest að það virkar

Það er nauðsynlegt fyrir mann að hafa sterkan og heilbrigðan líkama sem bregst við skipunum hugans. Ímyndaðu þér löt og óáhugaverðan mann sem fer til vinnu án metnaðar eða orku og ímyndaðu þér síðan hest tilbúinn til að hlaupa á brautinni um leið og hann fær merki um að .byrja. Þannig ætti líkaminn að vera

Stundum tökum við eftir öldruðum einstaklingum sem eru við góða heilsu og hafa æskuárangri. Líkami þeirra lítur unglegur og fullur af segulmagni út og þrátt fyrir aldurinn .hafa þeir aðlaðandi persónuleika

Að hanga og halla sér tæmir orku. Fylgstu með hvernig fólk situr í sætunum sínum; sumir virðast niðurbeygðir og syfjaðir, svo mikið að þú finnur fyrir þreytu um leið og þú sérð þau. Aðrir sitja uppréttir og þú veist að þeir hafa líflega .nærveru; um leið og þú horfir á þau tengist þú þeim

Þeir sem leyfa sér að sitja lúinn og kærulaus stuðla að bognun og hryggjarsveigju vegna lélegrar líkamsstöðu. Þessi tegund af setu hefur einnig áhrif á sálfræðilegt ástand og ýtir undir neikvæða hugsun. Þeir sem sitja uppréttir og með góða .líkamsstöðu eru jákvæðari og bjartsýnni

Þeir sem geta ekki – vegna sérstakra aðstæðna – setið uppréttir geta bætt upp fyrir það með bjartsýni sinni, .jákvæðu viðhorfi og sterkri andlegri nærveru

Einbeittu þér alltaf að því sem þú ert að gera, sama hversu lítið eða ómerkilegt það kann að virðast, og haltu hugsuninni sveigjanlegri svo þú getir skipt yfir í annað áhugamál ef þörf krefur. En umfram allt, gerðu allt með fullkominni einbeitingu, því það mun auka persónutöfra þína .til muna

Flestir farsælir viðskiptamenn á hvaða sviði sem er vita hvernig á að nota segulmátt. Sjálfstjórn veitir segulmátt, eins og að hafa jafnvægi í huga sem er óháður tilfinningum og hvötum. Tilfinningahvöt verður að umbreytast í styrk - í

andlega virkni - og viska verður að stjórna tilfinningum til .þess að þessi segulmáttur birtist

Greind ásamt tilfinningum skapar segulmagn. Sá sem hefur segulmagn talar af sjálfstrausti. Hann talar rökrétt en fyllir orð sín af tilfinningum. Við ættum að vera heiðarleg í öllu sem við segjum og gerum, en heiðarleiki þýðir ekki að .pirra eða gera aðra vandræðalega

Grænmeti og ávextir hafa segulmagnaða eiginleika, sérstaklega ávextir, sem hindra ekki eða hindra meltingu. Hins vegar stuðlar óhófleg neysla próteina og sterkju að uppsöfnun eiturefna í líkamanum. Sérhvert sjúkt líffæri mun skapa ójafnvægi í líkamanum. Maginn, sérstaklega, verður að halda heilbrigðum og starfa rétt; til dæmis veldur lofttegund í maganum óþægindum og hefur þannig neikvæð .áhrif á segulmagnaða eiginleika hans

Mikil matarneysla hefur óæskilegar afleiðingar, en fasta getur aukið persónutöfra, eins og að sleppa máltíðum stundum. Þetta þýðir þó ekki að svelta sig svo mikið að það skaði heilsuna. Þeir sem borða kjöt þrisvar á dag hafa veika sjón og minnkaða persónutöfra. Engu að síður er rétt næring ein og sér ekki nóg; heilbrigð hugsun, göfug hegðun og .heiðarleg lífsstíll eru einnig nauðsynleg

Vonandi get ég talað við þig í framtíðinni um áhrif .segulmagns á aðra og fleiri leyndarmál þess

Og ég sé þig blómstra í garði ástar minnar
Ég finn þig djúpt í hugsunum mínum
Ég finn nærveru þína í djúpustu tilfinningum mínum
Og ég sé þig blómstra í garði ástar minnar
Fylltu mig með ilmi nærveru þinnar
Megi ég njóta blessaðs ilms þíns
Komdu til mín handan himins og stjarnanna
Og hugsanir og tilfinningar
Sýn mér þitt allra heilaga andlit
Leyfðu mér að átta mig á nærveru þinni í sálu minni
Og þeir sem eru í kringum mig

Alls staðar
Ég hef leitað þín í gegnum aldir og tímabil
Á slóðum langana og metnaðar
Og nú geri ég mér grein fyrir því að þú býrð innra með mér
Og það vekur upp mínar helgustu tilfinningar
Feldu þig ekki lengur fyrir mér
Að baki blómum tilfinninganna
Hugsanir og púls sálarinnar
Skreyttu sál mína með gimsteinum visku þinnar
Og gef mér gola sælu þinnar
Fjarlægðu frá mér myrkrið sem hefur hulið þig
Varðandi sjón mína og innsæi
Ó, þú sem ert handan stjarnanna og bláa himinsins
Og handan laga andrúmsloftsins og allra verna og verur
Taktu við ástarkveðjum mínum
Sökkva veru minni í kærleika þínum, ljósi þínu og friði þínum
Það ljós og fjársjóðir eilífðarinnar

Sá dagur mun koma að ég kveð þennan heim, en svo lengi sem ég er á þessari jörð, felst mesta gleði mín í að tala um undur Guðs við þá sem treysta mér, og löngun mín felst í að margfalda þrá þeirra eftir því guðdómlega ljósi sem hefur .veitt mér ólýsanlega huggun, frelsi og öryggi

Saga alheimsins, í öllum sínum smáatriðum, er varðveitt í hvelfingum eilífðarinnar. Það er önnur vídd. Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd, þykkt og hæð, en það er annað stig þar sem þessar víddir eru ekki til. Allt er gegnsætt á þessu himneska plani - allt er meðvitund og vitund. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru allir meðvitund. Og rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, þannig getum við líka upplifað allar þessar tilfinningar með hreinni, gegnsæi meðvitund eða tilfinningu í æðri ríkjum. Þetta er nákvæmlega það sem ég sé núna

þegar ég tala á þessari stundu. Ég er ekki í þessum líkama;
heldur er ég hluti af öllu sem er til. Og hlutirnir sem ég sé eru
.jafn raunverulegir fyrir mér og þú ert fyrir mér

Maður verður að vakna til að sjá Guð alls staðar og til að
þekkja muninn á draumi og veruleika. Ég sé oft
óendanleikann á þeim stað þar sem ég er, og ég sé þann
stað í óendanleikanum. Allt fær líf að láni frá þeirri eilífu
.uppsprettu

Sem barn sat ég og bað dag og nótt, en fékk ekkert
svar. Öðru megin sá ég mannkynið, hinu megin eilífðina, sem
talaði ekki til mín. Þótt ég héldi að ég væri einn og að allir
hefðu yfirgefið mig, hafði Guð ekki yfirgefið mig, því hann
var alltaf hjá mér í leyni - á bak við hugsanir mínar og
tilfinningar. Og þegar ég fór að sjá ljósið innra með mér,
.fylltist sál mín dularfullt af blessuðum guðdómlegum ilmi

Ég gat séð rætur trjánna og safann sem rann í gegnum
þær og ég fann fyrir nálægð við Guð, sem huggaði mig og
róaði hjarta mitt. Ég bað og ákallaði hann ítrekað, dag og
nótt, og þegar hlutirnir misstu ljóma sinn og merkingu fyrir
mig, hafnaði ég heiminum og öllu sem hann inniheldur, þar á
meðal hamingjunni, óttaðist að hún gæti aðeins verið
.efnisleg. Þá fann ég Guð, sem er með mér núna, alltaf

Heimurinn kann að yfirgefa mig, en Guð mun aldrei
yfirgefa mig eina einustu stund. Guð er allt. Þessi salur og
alheimurinn í kringum hann svífur eins og hreyfanlegar
myndir á skjá meðvitundar minnar. Ég horfi og sé ekkert
nema hreinan anda, gegnsætt ljós og blíða meðvitund. Mynd
líkama míns, myndir líkama ykkar og allt í heiminum eru
útgeislun frá þessu eina guðdómlega ljósi. Og þegar ég sé
.það ljós, sé ég ekkert annað

Þegar þú horfir á skjáinn sérðu hreyfanlegar myndir, en
þegar þú horfir til baka (í hefðbundnu kvikmyndahúsi) sérðu
aðeins ljósgeisla skína á skjáinn. Það hljómar ótrúlegt, en
.það er satt

Ég var vanur að tala um þetta, en nú tala ég ekki við þá sem eru áhugalausir eða áhugalausir. En Guð hefur leyft mér að tala við ykkur að þessu sinni svo að þið vitið að ekkert er .þess virði að lifa fyrir nema Guð

.Allt er hverfult, biðjið fyrir því sem varir og hverfur ekki
Hér er blómvöndur af ástarblómum
Kærleikur okkar til annarra er aðgengilegur
Þökk sé örlátri hendi þinni
Í krafti ástartilfinningarinnar
Hvetjið okkur þá til að kynna ykkur
!Yfirgnæfandi ást okkar og brennandi þrá
Þú hefur gefið okkur feður og mæður
Bræður og systur
frændur
félagi
Börn og vinir
Kannski lærum við að elska þig
Með mismunandi svipbrigðum og lúmskum náttúrulegum mun
Fyrir alls kyns mannleg sambönd
,Ó, þú sem elskar eilíflega
!Ó, hæsti nágranni
Kenndu mér að flétta blómvönd
Frá öllum blómum mannlegrar ástar
Og ég legg það sem fórn í þínu blessaða musteri
En ef ég er ófær um
Frá því að kynna þér allan pakkann
Vegna fjölbreytileika og skörunar hollustu
Ég mun tína eitt blóm
Ein af fallegustu og ferskustu blómunum
Og ég set það við blessaðan þröskuld þinn
!Ég vona að þú takir þetta við frá mér
Lífsins stingir og skyndileg högg
Ó, Drottinn alheimslögmálsins
Hjálpaðu mér að bera sár mín og ör

Fæddur úr hörmungum og erfiðleikum
Skreytingar og agaverðlaun
Veitt mér af hendi guðdómlegs réttlætis þíns
Sá sem ekki þekkir fordóma
Láttu daglega baráttu mína virka sem mótefni gegn blekkingum og blekkingum
Og til að losa mig við falskar vonir um falska veraldlega hamingju
Ef aðeins tárin sem ég felli vegna dónaskapar annarra
Þvoið burt falin bletti og lýti úr huga mínum
Og láttu hvert hvasst högg truflunarpikkunnar opnast
Nýjar dýptir visku og skilnings innra með mér
Ég vildi óska að myrkrið í þessari þéttu efnislegu tilveru myndi hræða mig
Svo að ég geti hraðað mér að leita að sjóndeildarhringjum hreinleika þíns og græðandi ljóss þíns
Lífsins stingir og skyndileg högg þvinga mig
Svo að ég megi hrópa, biðja um hjálp þína
Og að afhjúpa sársaukafullar aðstæður sem eru grafnar í jarðveg lífs míns
Um sífellt rennandi, ríkulegar uppsprettur huggunar þinnar
Ef aðeins ljótleiki grófleikans væri í öðrum
Það neyðir mig til að skreyta mig með blíðu og góðvild
Og lát særandi orð félaga minna minna mig á að nota aðeins sæt orð
Jafnvel þótt illir hugir kasti steinum að mér
Leyfðu mér því að svara með vinalegum eldflaugum góðra ásetninga
Eins og jasmin tré sem dreifir ilmandi blómum sínum
Á þeirri hendi sem leggur öxina niður á stofninn sinn
Leyfðu mér því að dreifa rósablöðum umburðarlyndis
Til allra þeirra sem koma fram við mig með kulda og fjandskap
Hvernig á að lifa í friði og ró í þessum heimi

Þetta veraldlega líf er ekki það sem það virðist. Treystu því ekki, því það er óstöðugt, blekkjandi og fullt af vonbrigðum og brostnum vonum. Fullkomnun finnst ekki hér. Ég vil ekki gefa þér óraunhæfa mynd af lífinu. Þessi heimur er ekki paradís. Þetta er guðleg rannsóknarstofa þar sem Guð prófar sálir til að sjá hvort þær muni sigrast á illum löngunum með góðvild og gera hann – það er að segja, gera Guð – að sinni stærstu löngun, svo að þær geti snúið aftur til .ríkis hans

Lífið er fullt af alls kyns harmleikjum og gamanleik, hörmungum og farsum. Það er víðfeðmt, síbreytilegt og margslungið sjónarspil af óteljandi myndum. Engir tveir hlutir eru nákvæmlega eins. Líf hvers og eins er einstakt. Hver og einn hefur mismunandi eiginleika, mismunandi hugarfar og .mismunandi langanir

Ef við stæðum frammi fyrir sömu prófraununum á hverjum degi, myndum við leiðast og þreytast á lífinu. Jafnvel Paradís, ef hún væri alltaf sú sama, myndum við ekki þrá hana. Við elskum fjölbreytni og fjölbreytni. Ef Paradís væri eintóna, hefðu dýrlingar Guðs og heilagir menn beðið um að snúa aftur til jarðar til að skemmta sér! Paradís endurnýjast stöðugt á yndislegasta hátt, en jörðin .endurnýjast oft stöðugt, en á leiðinlegan og óþægilegan hátt

Þrátt fyrir að lífið sé þreytandi og erfitt, þá venjast flestir því og trúa því að það sé engin önnur leið til að lifa. Þeir geta ekki borið þetta líf saman við andlegt líf og gera sér ekki grein fyrir umfangi sársaukans og þreytunnar sem leynist í .fellingum þessa heims

Í raun og veru er lífið ekki raunverulegt. Rétt eins og gamlar kvikmyndir eru endurútgefnar aftur og aftur, endurtaka sig sömu gömlu atburðirnir í mismunandi .myndum

Þrátt fyrir að lífið haldi áfram að eilífu eru sömu þemu sem komið hafa fram í fyrri kvikmyndum endurskoðuð hvert

á fætur öðru. Sagan endurtekur sig og fólk er aðeins gripir í .söfnum tímans

Til að takast á við óvæntar uppákomur lífsins til fulls, taka þeim hlutlægt og óhlutdrægt. Maður verður að viðhalda jafnvægi í gleði og sorgum, ávinningi og tapi, sigrum og mistökum til að takast á við áskoranir lífsins með hugrekki .og sjálfstrausti

Að viðhalda innri friði þrátt fyrir alla atburði er besta leiðin til að sigrast á blekkjandi löngunum. Þetta er það sem ég lærði af þeim miklu persónum sem voru óbreyttar af sveiflum tímans, staðfastar og óbreytanlegar allt til enda. Jafnvel spámennirnir, þegar þeir voru ofsóttir, misstu ekki helga meðvitund sína, né leyfðu þeir neinum að stela .kærleika Guðs frá sér

Andleg gleði er í sjálfu sér blessuð vernd og mesta vígi allra. Í miðjum raunum og þrengingum skaltu muna .blessanirnar sem Guð hefur veitt þér

Sálin þín er heilagt musteri Guðs. Myrkur fáfræðinnar má ekki fá að saurga þennan hreina stað. Hversu dásamlegt það er að vera í meðvitund sálarinnar, heiðraður, virðulegur, .öruggur og í friði! Óttast ekkert og hata engan

Gefðu öllum ást þína. Finndu kærleika Guðs og sjáðu nærveru hans í öllum mönnum og láttu sterkustu þrá þína vera stöðuga nærveru hans í hjarta þínu. Þetta er leiðin til að lifa í friði og ró í þessum heimi. En það er erfitt að finna þessa innri ánægju svo lengi sem grimmir vindar löngunar .geisa í hjartavininum og hrista tré þess harkalega

Langanir mótast af umhverfi mannsins. Þær spretta upp úr skynjun okkar og takmarkast af takmörkunum þessarar skynjunar. Að sækja sveitamarkað uppfyllir löngun í einhverja spennu, en eftir að hafa heimsótt sýningu í heimsklassa og séð allar hinar ýmsu sýningar, missir litla markaðurinn sjarma sinn og aðdráttarafl. Þess vegna verðum við fyrst að upplifa gleði samfélagsins við Guð svo að við getum borið þá gleði saman við minni jarðneskar ánægjur.

Þá verða langanir af æðri toga. Löngun er endalaus; um leið og ein er uppfyllt tekur önnur við. En þegar þú finnur Guð, eru allar langanir þínar uppfylltar. Svo hvers vegna ekki fyrst að leita uppfyllingar þeirrar stærstu löngunar og taka á móti ?úr örlátri hendi Guðs bestu og varanlegustu umbuninni

Þegar Guð svarar bæn leitarans um að þekkja hann, munu allar aðrar langanir hans uppfyllast tafarlaust og að .eilífu

Gull viskunnar og stál styrksins

Þessi heimur er langt frá því að vera fullkominn. Hann er skóli rauna og þrenginga, og í gegnum þessar raunir lærum við lífsins lexíur. Tilgangur rauna er ekki að kúga okkur, heldur að þróa styrkleika okkar. Þær eru afleiðing náttúrulögmálsins um þróun og framfarir; það er nauðsynlegt fyrir okkur að komast áfram og stíga upp frá .lægsta stigi til hæsta stigs

Guð reynir okkur á allan hátt til að styrkja ákveðni okkar, ekki til að brjóta okkur. Fáfræði eyðileggur okkur ef við setjum allt okkar traust á holdið. Þeir sem halda áfram í .leit sinni að sannleikanum finna eilíft líf

Hver er tilgangur þjáningarinnar? Svo að við megum aldrei þjást aftur. Þessi heimur er logandi ofn þar sem sálir okkar eru bráðnar þar til gull viskunnar og stál styrks og .staðfestu kemur fram

Lífið virðist oft vera erfiður leikur og eina réttlætingin .fyrir því er að það er bara geimdraumur án varanleika

Þess vegna er heimurinn fullur af misrétti og ójöfnuði. .Sumir eru fátækir og aðrir ríkir

Sumir þeirra eru heilbrigðir, aðrir eru veikir og svo .framvegis

Maðurinn hefur upplifað margt í fortíðinni og mun upplifa margt meira í framtíðinni, en þessi staðreynd ætti .ekki að hræða hann

Lífið er eins og leikur í alheiminum og Guð hefur úthlutað okkur hlutverkum sem við verðum að sinna vel, viss

um að svo lengi sem við hegðum okkur með ánægju og hugsum skýrt, þá erum við í sátt við skapara okkar og höfum ekkert að óttast. Þetta er sú mikla huggun sem viska býður .okkur upp á

Stundum er auðvelt að segja að þetta alheimur sé draumur, en þegar maður stendur frammi fyrir hörðum veruleika verður erfitt að hugsa til þess að þetta líf sé draumur. Það er nauðsynlegt að rækta kraft hugsunar okkar svo að við gerum okkur grein fyrir því að þetta alheimur er .upprunninn í huga og vilja Guðs

Sambandið milli huga og efnis er djúpstætt gegnsætt og til að sigla farsællega í gegnum raunir lífsins verðum við að endurnýja okkur bæði líkamlega og vitsmunalega. Við verðum að rækta andlega seiglu og auka getu okkar til að sætta okkur við það. Þeir sem geta ekki staðist áskoranir lífsins verða hjálparvana þegar stormar mótlætisins geisa og .óveður hörmungarnar geisa

Lykillinn að hamingju, styrk og heilsu býr innra með okkur. En það sem oft gerist er þetta: Sá sem hefur notið góðrar heilsu í mörg ár og veikist síðan í sex mánuði gæti trúað því að hann muni aldrei ná sér. Líkaminn má ekki geta sannfært hugann um þetta. Hugurinn verður að sannfæra líkamann. Hugurinn ætti ekki að láta ástand líkamans hafa áhrif á sig og við verðum að skilja að líkaminn er bústaður .sálarinnar og sálin ætti ekki að láta hann hafa áhrif á hana

Guð hefur gefið okkur kraftinn til að stjórna hugsunum okkar og líkama og vera laus við sársauka og sorg. Hugurinn er uppspretta allra vandamála og uppspretta hamingju. Í raun er mannkynið sterkara en allar upplifanir þess, og jafnvel þótt við gerum okkur ekki grein fyrir því núna, .munum við gera það síðar

Segðu aldrei „ég er búinn með þetta“ því það er neikvæð hugsun sem eitrar hugann. Sumir halda að ef þeir ganga aðeins muni þeir þreytast, eða ef þeir geta ekki

borðað ákveðna matvæli muni þeir finna fyrir verkjum og svo .framvegis

Við megum ekki leyfa huganum að dvelja við veikindi eða takmarkanir, því þá munum við uppgötva að líkami okkar breytist til batnaðar. Munum að hugurinn er drifkrafturinn á bak við líkamann. Ef hugurinn er veikur, verður líkaminn veikur. Við megum ekki örvænta eða syrgja .því heimurinn er góður og Guð er alltaf með okkur

Sagan mín með sælgæti og æfingu viljastyrks

Ég ætla að segja ykkur frá reynslu sem ég upplifði þegar ég var enn lítill krakki

Til að byrja með er vilji barns kallaður lífeðlisfræðilegur eða líkamlegur; þegar barn grætur er það merki um að það vilji eitthvað. Það grætur vegna líkamlegs ástands, þannig að .fyrsta form vilja er líkamlegt

Þegar barnið síðan vex upp og hlýðir vilja móður sinnar er sagt að það hafi „sjálfvirkan vilja“ því vilji barnsins á .þessu stigi er stýrt af vilja móðurinnar

Ég man að þegar ég var á stigi sjálfvirkrar vilja, þá gerði ég allt sem mamma bað mig um, og gælunafnið mitt á þeim tíma var „engillinn“. En einn daginn fór barnapían mín með mig í vagni í búðina og þar sá ég appelsínugula sælgætisbita, og þeir vöktu athygli mína og drógu mig að sér .á undarlegan hátt

Ég bað barnapíu mína að kaupa handa mér eitthvað, en .hún neitaði, svo ég sagði ekki orð og við fórum aftur heim

Ég borðaði kvöldmatinn minn og hugsaði svo aftur um eftirrétt, svo ég sagði mömmu að ég vildi fá appelsínugult “.sælgæti og hún sagði: „Nei, farðu bara upp í rúm

Eftir smá stund endurtók ég beiðnina og sagði: „Mamma, ég vil appelsínugult nammi.“ Mamma svaraði ákveðinn og ákveðinn: „Þú færð það ekki og þú verður að “.fara að sofa

Þá hrópaði ég af öllum mínum bestu röddum: „Ég vil appelsínusælgætið mitt!“ og ég hélt áfram beiðni minni og

hélt áfram að krefjast þess þar til mamma fór og vakti .búðareigandann til að færa mér sælgætisbitana

Og ég var ótrúlega hamingjusamur. Af hverju? Vegna þess að ég notaði vilja minn og náði árangri! Já, mér leið ótrúlega vel því ég notaði vilja minn í fyrsta skipti. En daginn eftir breyttist gælunafnið mitt úr „engill“ í „óþekkur“ því ég .nýtti frelsi mitt og valdi mína eigin leið í þetta skiptið

Alltaf þegar ég vildi eitthvað skaðlaust þá hlýddi fjölskylda mín því, en ég hlustaði alltaf á skynsemina og þegar ég hafði rangt fyrir mér var ég alltaf tilbúinn að leiðrétta sjálfan mig. En þegar ég hafði rétt fyrir mér þá hreifst ég ekki, jafnvel þótt restin af fjölskyldunni væri .ósammála

Mæður ættu að þjálfa viljastyrk barna sinna og ekki kæfa hann niður með því að neita þeim um langanir einfaldlega vegna þess að þau eru börn. Ef börn vilja beita viljastyrk sínum á heilbrigðan og viðeigandi hátt ættu þau ekki að vera stimpluð sem óþekk. Frelsi þeirra ætti ekki að vera takmarkað og þau ættu að fá ástríkar og skilningsríkar tillögur frá foreldrum sínum varðandi litlar langanir sínar. Ef foreldrar halda að þeir geti sparað tíma með því að lemja börnin sín, þá sóa þeir bara tíma. Þau ættu að ræða málin við barnið og gera síðan ekkert meira. Börn þurfa að upplifa nokkrar litlar, fastar klappir; þetta mun hjálpa þeim að læra .hraðar

Foreldrar þröngva oft vilja sínum upp á börnin sín. Viljastyrk barns ætti að rækta og meðhöndla það af .kærleika, skilningi og þolinmæði

Í kjölfar sjálfvirks viljastyrks barnsins kemur „blindur vilji“ æskunnar. Þessi vilji er eins og byssa sem skýtur skotum upp í loftið og framleiðir ekkert annað en pirrandi .smell. Ungt fólk sóar dýnamíti vilja síns til einskis

Þá kemur „sprengiviljinn“, því þegar barn nær unglingsaldri leysir það vilja sinn úr læðingi með hvatvísum

löngunum og kærulausri hegðun. Það lærir oft ekki lexíuna .fyrr en eftir að hafa upplifað sársaukafull áföll og högg

Sagt er að býflugan sé svo hugfangin af ilminum af lótusinum að hún dvelur lengi í hjarta blómsins og sýgur nektar. Á meðan lokast lótusblöðin um það og hún deyr inni í .lótusinum

Svo eru það dádýrin á norðurslóðunum, ölvuð af flautunni. Þegar veiðimaðurinn spilar á flautuna kemur .dádýrið til hans og mætir banvænum örlögum sínum

Það eru líka nokkrir taminir fílar (kvenfílar) sem eru .notaðir til að laða að og veiða aðra fíla

Í þessu samhengi sagði mikill heimspekingur eitthvað á :þessa leið

Býflugan er heilluð af ilminum
Og dádýrið gefur frá sér flautandi hljóð
Fíllinn í haldi fellur
Vegna örvandi snertingar

En hvað með manneskjuna sem býr yfir öllum þessum :skilningarvitum? Ráð heimspekingsins til hans er

Vertu ekki þræll skynfæranna þinna og láttu ekkert eða„ “.neinn stjórna þér

:Hvað mig varðar, þá segi ég

Mundu að allar skilningarvitin þín hafa verið settar þér í þjónustu og verða að hlusta á skipanir þínar og fara eftir .meðvitaðri vilja þínum

Reiði og minni fílsins

Þeir sem leita innri friðar verða að skilja hvernig reiði myndast og hvernig hún leiðir oft til skelfilegra afleiðinga. Vegna innri ójafnvægis sem reiði veldur hafa margir, gegn .vilja sínum, breyst í glæpamenn og morðingja

Að hindra langanir blindar hugann. Þegar þoka langana grípur hugann missir hann vitið og hegðar sér á þann hátt .sem ekki sæmir göfugum manni

Tap á skynsemi ruglar meðfædda greindarhæfni sem er drifkrafturinn á bak við allar skynsamlegar athafnir og góðar .fyrirætlanir

Þegar stýrið í hugarfari mannlegs lífs bilar, mun hann óhjákvæmilega lenda í slysi og gæti lent í skotgröf sársauka .og eymdar

Til dæmis: Eiginmaðurinn ekur glaður og á leiðinni í garðinn biður konan hans hann um að breyta um stefnu til að fara heim til foreldra sinna í stað garðsins og þá breytist .hamingja hans í reiði

Ég valdi þetta dæmi vegna þess að það er algengt. Í venjulegum tilfellum er niðurstaðan annað hvort sú að eiginmaðurinn hafnar beiðni konu sinnar eða samþykkir með gremju og óánægju, og þetta er það sem almennt gerist. Í báðum tilfellum tekur reiði völdin, andrúmsloftið verður .spennt og friðurinn raskast

Í sumum tilfellum getur reiði orðið að harmleik fyrir þá sem eru skapofstækisfullir. Reiði getur haft áhrif á minnið, eða ökumaðurinn gæti gleymt að aka varlega og gaumgæfilega, eða vanrækt að fylgja umferðarljósum, sem .leiðir til árekstrar eða, Guði sé lof, dauða

Að lokum, reiði læsir stýri viljans í lífsins vagni og kemur í veg fyrir að hann nái efnislegum og andlegum markmiðum .sínum

minni fíla

Sú hæfni sem kallast „minni“ er gjöf frá Guði til mannkynsins og hvílík blessun það er! Dýrum er einnig veitt minni; án þess gætu þau ekki þekkt unga sína. Sum dýr hafa .frábært minni, eins og eftirfarandi saga um fíl sýnir fram á

Meðan risavaxinn fíll var að flytja timbur, eins og margir þjálfaðir fílar gera í Austurlöndum, nálgaðist drengur hann, .stakk hann með nál í ranann og hljóp í burtu

Ár leið síðan atvikið og sami fíllinn rakst á sama drenginn. Þetta gaf fílnum tiltölulega heppilegt tækifæri til að hefna sín. Hann vafði einfaldlega rananum sínum utan um

drenginn og kastaði honum af hörku yfir á hina hliðina á .veginum. Þannig að dýr hafa minni

* * *

Ég hef dreymt marga drauma og nú er ég vakandi. Á altari sálar minnar kveiki ég eld stöðugrar minningar um þig, Guð minn. Með augum sem hafa yfirgefið svefninn horfi ég á .fallegt andlit þitt og njóti þess að sjá heilagt ljós þess

Og fyrir þína náð hef ég komist að því að heilsa, .veikindi, líf og dauði eru alls konar draumar

Ég hef lokið við draumaskáldsöguna sem er máluð í .skærum litum á glitrandi fortjaldi blekkinganna

Og nú sé ég þig sem eina sannleikann í tilverunni

Guð sýndi mér í þeirri sýn

Öll náttúran er óraunveruleg. Það sem er handan .náttúrunnar er hin sanna kjarni

Ég var einn daginn að ganga um lóð helgidómsins og horfa á sólarljósið í kringum mig. Þegar ég gekk niður stigann sem lá að ströndinni stoppaði ég og horfði á rafmagnsljósin á stiganum, sem voru enn kveikt, en ég gat ekki greint þau því ljós Guðs kom til mín og yfirgnæfði mig svo að ég gat ekki greint á milli þess og hinna minna björtu .ljósanna

{Allah er ljós himins og jarðar}

Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið hefur ekki tekið á} {móti því

Ég gat aldrei séð sólina og þá vissi ég að sólarljós og rafljós eru alls ekki raunveruleg, en hið sanna ljós er ljós .Guðs

Í þeirri miklu sýn sýndi Guð mér heima eftir heima – óendanlegar birtingarmyndir af guðdómlegu ljósi sínu – og ég áttaði mig á því að það sem ég sá var einungis birtingarmynd alheimsmeðvitundar hans. Ef við samstillum okkur við hann munum við ganga í ljósi hans hvert sem við .förum og finna nærveru hans hvert sem við snúum okkur

Þegar við þekkjum andann í alheiminum og gerum okkur grein fyrir því að við erum í eðli okkar andar, þá bráðna jörðin, rykið, fjöllin, hafið og himinninn og ekkert eftir nema .Guð

Og þú sérð fjöllin, ímyndaðu þér að þau séu kyrr, á meðan þau líða hjá eins og skýin líða hjá

Sameining alls í hið guðdómlega sjálf er ástand sem ekki er hægt að lýsa með orðum, mikil sæla sem bragðast af fullkominni ánægju af kærleika, gleði og þekkingu (gleði .trúaðs manns við að hitta Drottin sinn)

Slíka andlega alsælu er hægt að ná með því að skapa .rétt jafnvægi milli hagnýts lífs og hugleiðingar um Guð

Að þrífa sálfræðilega vöruhúsið

Sjálfsgreining er mikilvæg á leiðinni. Maður gæti verið hatursfullur, pirraður eða fljótur til reiði. Ef svo er, þá eru þessir eiginleikar sem eru geymdir í meðvitund manns .afleiðing af fyrri gjörðum

Til að hreinsa sálfræðilega geymsluna af þessum ringulreiðu, slitnu húsgögnum verðum við að byrja á jákvæðum, uppbyggilegum gjörðum og rækta ástúð gagnvart öðrum. Því meira sem við elskum fólk, því meira munu þau elska okkur og við munum finna fyrir ást þeirra. En ef við gagnrýnum þau, jafnvel við sjálf okkur, munu þau finna fyrir þeirri gagnrýni og endurgjalda hana okkur !magnaða

Segjum sem svo að gamall óvinur þinn hafi dáið, en þú berð samt sem áður með þér gremju og hatur gagnvart honum. Þú munt þjást vegna þessarar beiskju og skaðleg áhrif hennar munu birtast í líkama þínum og huga. Það er betra að fyrirgefa honum fyrir Guðs sakir, því með því að gera það munt þú frelsa þig frá illu hefndarlöngun sem eyðileggur hugarró þinn og sundrar ró þinni. Að hrúga hatri ofan á hatur, eða bregðast við fjandskap með hatri, eykur ekki aðeins fjandskap óvinarins gagnvart þér heldur eitrar

einnig þinn eigin líkama og tilfinningar sem afleiðingu. [Svo fyrirgefðu með fallegri fyrirgefningu]

(Þegar ég fyrirgaf og bar engan gremju til neins)

Ég losaði mig við áhyggjur af fjandskap

Öðru hvoru verður maður að yfirgefa allt til að vera einn með sjálfum sér, til þess að hugleiða tilgang lífsins. Flestir reka í straumi hefða og tísku. Í raun og veru hafa þeir aldrei lifað sínu eigin lífi, heldur lífi heimsins. Hvað hafa þeir áorkað ?og hvar eru þeir endaðir

Þess vegna er skynsamlegt fyrir mann að fjarlægja sig öðru hvoru frá daglegum áhyggjum og „skyldum“ til að róa hugann og reyna að skilja kjarna hans og ákvarða markmiðið .sem hann vill ná

Mundu að mesti vitnisburðurinn sem þú getur fengið er vitnisburður samvisku þinnar: óyggjandi og óskeikul rödd sálar þinnar. Það sem samviska þín segir þér er hver þú í .raun og veru ert, án þess að skreyta eða dulbúa

Hugsaðu um kraft Jesú Krists sem sagði: „Faðir, fyrirgef “.þeim, því að þeir vita ekki, hvað þeir eiga að gjöra

Að hlusta á rödd upplýstrar samvisku þinnar mun færa ljós á veg þinn og blessun í líf þitt. Þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu til að uppfylla löngun, notaðu þá dómgreind þína og spurðu sjálfan þig: „Er það góð eða slæm “?löngun sem ég er að leitast við að uppfylla

Margir þættir kynda undir löngunum manna. Þegar einhver sér nýja bíltegund vill hann eiga einn eins og hann. Þegar hann sér hús í nýjum stíl vill hann eiga einn eins og hann. Ný tískustraumur verður vinsæll og fólk þráir að kaupa !og klæðast þeim stíl

Hvaðan koma langanir? Ég eyddi mörgum klukkustundum í að velta þessu fyrir mér. Geturðu flokkað allar langanir þínar? Mér tókst að flokka allar langanir mínar og geymdi aðeins þær góðu. Og þegar ég öðlaðist guðlega einingu komst ég að því að allar mínar góðu langanir voru

uppfylltar í einu. Í dag þráir maður eitt og á morgun þráir .sálin eitthvað annað

Hugurinn sem stafar frá almáttugum Guði getur ekki verið fullnægður af gæðum þessa heims. Guð er dýrmætasti og kærasti fjársjóður sálarinnar og hann einn er fær um að .fullnægja löngunum hjartans og uppfylla þrár sálarinnar

Aðgangur að geimforðanum sem er yfirfullur af gæsku

Guð er uppspretta og uppspretta allrar vitsmunalegrar getu, friðargjafi og forðabúr allrar velmegunar og gnægðar. Til að samræmast hinni guðdómlegu gjöf sem stöðugt flæðir yfir af gæsku verðum við að útrýma úr sálum okkar, í eitt .skipti fyrir öll, hugsunum um skort og þörf

Alheimshugurinn er heill og fullkominn, skortir ekkert. Til að fá aðgang að þessum geimforða sem er yfirfullur af alls kyns blessunum verður maður að rækta með sér vitund um gnægð og alltaf vera bjartsýnn, jafnvel þótt maður viti ekki !hvaðan næstu líra, pund, dínar eða dollar kemur

Hugsaðu um guðlega örlæti sem hressandi, ríkulegt regn, sem þú getur tekið á móti í hvaða íláti sem þú heldur á! Ef þú heldur á bikar, þá fyllir þú hann; ef ílátið er stærra, þá fyllir þú það líka. Hvers konar ílát notar þú til að taka á móti þessari himnesku gjöf? Ílátið þitt gæti verið gallað - kannski fullt af sálfræðilegum og vitsmunalegum götum. Í því tilfelli verður þú að laga það með því að losa þig við ótta, hatur, efa og öfund, og með því að þvo og hreinsa það með vatni friðar, rósemi, einlægni og hreinnar ástar, til að undirbúa þig fyrir að taka á móti ríkulegri náð frá hinum .örláta

Guðleg gnægð starfar samkvæmt lögmálum þjónustu og gjafmildi. Gefðu fyrst, taktu síðan við. Gefðu fólki þitt besta og þú munt fá það besta í staðinn. Ekki búast við árangri í hverri fyrstu tilraun. Sumar tilraunir geta mistekist, en sumar .munu einnig ná árangri

Árangur og mistök eru samofin. Annað getur ekki verið án hins og brýnustu vandamálin eða skyldurnar verða að

vera teknar til greina með markvissri vinnu og allt kapp .verður að leggja á sig til að ná því sem áorkað er

Leggðu þig fram af krafti og eldmóði þar til þú nærð .lokasprettinum. Það er engin þörf á að hika eða hörfa

Ef þú finnur ekki leiðina þýðir það ekki að þú ættir að hætta að reyna. Ef þú missir af markmiðinu skaltu spyrja hvernig þú kemst þangað, en hætta ekki að reyna. Margir viðurkenna mistök um leið og þeir lenda í erfiðleikum. Þeir sem mistakast ættu að ráðfæra sig við farsælt fólk, ekki við aðra sem hafa mistekist eins og þeir sjálfir. Verum staðráðin í að ná árangri og látum þessa meginreglu vera lífsspeki .okkar

Gleðisálmur
Þegar minn tími kemur
Dauðinn deyfir eyru mín
Ég mun hlusta á rödd míns guðdómlega ástkæra
Og þegar síðasti hringjandinn sleppir andanum í mér
Ég mun anda að mér ilm guðlegrar nærveru hans
Og þegar dauðinn þaggar tungu mína
Ég mun smakka nektar ástar hans
Og þegar dauðinn blindar sjón mína
Ég mun sjá alheimsljós hans
Krýndur alls staðar
Og þegar dauðinn frysti blóð mitt og snertingu mína
Ég mun leita hlýju í faðmi ástvinar míns í geimnum
Og þegar augu mín hætta að sjá gólfin
Sjóngeisli minn mun komast í gegn
Hann snýr öllu á hvolf og afhjúpar leyndarmál þess
Og þegar eyru mín heyra ekki lengur
Ég mun hlusta á hvíslið um allt fortíðar og nútíðar
Og þau sem munu gerast á næstu dögum
Og þegar nefið mitt getur ekki notið ilmsins af jörðinni
Ég mun rekja leyndarmál sálarinnar í allar áttir
Þegar tungan getur ekki smakkað

Ég mun minnast alls þess góða og blessaða sem ég hef smakkað
Og þegar tilfinning mín fyrir þessum líkama dofnar
Alheimslíkami minn mun skynja
Leyndarmál, töfrandi snerting við allt hér og þar
Ég mun finna öldurnar dansa á yfirborði sjávarins
Og með geimbólum sem þjóta út í óendanlegt geim
Frumur líkamans munu eyðileggjast
Tímabundnar takmarkanir þess verða leystar
En hún mun rísa upp lifandi í loga eilífðarinnar
Þú munt sjá gleði og þú munt heyra gleði
Þú munt finna gleðina og anda að þér ilm sælu
Og þú munt finna varanlega, endurnýjaða gleði
Og hún dansar við tóna guðlegrar sælu
Láttu skynfærin yfirgefa dans drauga fyrir sársauka og dauða
Og að umbreytast í tilfinningar eilífrar alsælu
Í ríki ljóss, hamingju og gleði
:Lífsins leið er sem hér segir

Hindranir á sálfræðilegum vexti eru meðal annars sjálfselska, stolt, græðgi, reiði, hatur, öfund og aðrir dökkir eiginleikar sem leiða eða ýta manni út í dýpri fáfræði. Það sem er brýn þörf er að fylgja þeirri leið sem leiðir til frelsis, því langanir manna stjórnast af venjum sem eru stöðugt endurnýjaðar og virðast endalausar. Þessar venjur fanga sálina og halda henni föngnum, sem gerir það ómögulegt .fyrir eigandann að ganga leið frelsunar og frelsunar

Lífsins leið er sem hér segir: Öðru megin liggur dimmur dalur fáfræðinnar og hinu megin bjart ljós viskunnar. Þegar við hegðum okkur samkvæmt visku, göngum við örugglega á .leið frelsunarinnar og öðlumst það sem við þurfum

Allur alheimurinn er sköpun guðdómlegs vilja, og þegar við samstillum okkur við þennan blessaða vilja, þá kemur það sem við þurfum til okkar áreynslulaust

Ég óska mér ekki lengur neins fyrir sjálfan mig því ég veit að það sem ég hugsa um mun örugglega rætast

Að búa yfir guðlegri visku og guðlegum kærleika uppfyllir allar langanir hjartans og hvílíkt undursamlegt og stórkostlegt ástand það er sem orð fá ekki lýst. Þegar þú áttar þig á því að þú ert meistari sjálfs þíns og örlaga þinna, konungur friðar og rósemi, óttast þú ekkert. Þess í stað vinnur allur heimurinn að því að ná því sem þú vilt með vilja .og hjálp Guðs

Þar sem Guð skapaði mannkynið í sinni mynd munu þeir sem finna hann komast að því að hann veitir þeim allar beiðnir og gefur þeim það sem þeir þrá. En svo lengi sem mannkynið hefur jafnvel minnstu löngun til að drottna yfir .öðrum eða sýna mátt sinn, mun það ekki finna frelsi í Guði

Að þekkja Guð byrjar með auðmýkt, kærleika og .andlegri gleði. Sannur kraftur kemur með því að þekkja Guð

Ef litla aldan vissi að víðáttumikla hafið fyrir aftan hana styður hana, gæti hún sagt: „Ég er eitt með hafinu.“ Við verðum að gera okkur grein fyrir því með vissu að haf Guðs er handan meðvitundar okkar og er nálægt okkur, þannig að .það er engin þörf á ótta eða kvíða

Guðdómlegt eðli er friður, auðmýkt, kærleikur, útvíkkun meðvitundar og alhliða þekking. Sá sem er í sátt við Guð þarf ekki að sanna fyrir sjálfum sér eða öðrum hvaða krafta hann býr yfir, því sál hans veit að hinn almáttugi heldur honum uppi og að Guð vakir yfir honum og verndar hann hvar og .hvenær sem hann er

Þeir sem þekkja Guð eru vakandi í andlegri náttúru sinni og sofandi í efnislegri náttúru sinni. Þeir vita að þeir geta .fengið hvað sem er af náð hans

Þess vegna verðum við að vera heiðarleg við sjálf okkur og keppa að sjálfsstjórn, reyna að losna úr gildrum heimsins og blekkjandi freistingum hans, og fjárfesta tíma okkar í að hugsa jákvætt og gagnlegt og sá fræjum góðs í jarðveg

þessa heims, svo að við getum skilið hann eftir betri en við .fundum hann

Dyr munu opnast fyrir okkur og slóðir verða ruddar fyrir framan okkur

Lífið ætti að snúast um óeigingjörna þjónustu, því án þessarar hugsjónar mun meðvitundin sem Guð veitti mannkyninu ekki ná fullum möguleikum sínum. Þegar við þjónum öðrum og gleymum egóinu okkar munum við upplifa .hið stærra sjálf - hinn guðdómlega anda

Vinna er nauðsynleg og öflug hvatning fyrir hugvitsemi og sköpunargáfu manna. Hins vegar, ef eina tilgangur vinnu .er að safna auð, missir hún gildi sitt og verður tilgangslaus

Vinna er þjónusta og vara sem er þess virði að selja verður að vera vönduð og raunverulega gagnleg öðrum. Þegar við þjónum öðrum hjálpum við okkur sjálfum í sama mæli, því þeir eru framlenging af okkur, rétt eins og við erum .framlenging af þeim

Þroskaður einstaklingur gerir ekki neitt án þess að íhuga það vandlega. Þegar við veitum þjónustu, þá þiggjum við líka .þjónustu, jafnvel þótt hún sé óefnisleg

Þess vegna þýðir það að þjóna öðrum með því að veita þeim fjárhagslega, sálfræðilega eða siðferðilega aðstoð að fá .sálræna ánægju í staðinn

Sérhver þjónusta sem við veitum samferðafólki okkar færir okkur skrefi nær alheimsvitund. Þegar einstaklingur sýnir öðrum einlæga umhyggju sameinast meðvitund þeirra, á meðan skilyrðislaus kærleikur víkkar mörk .meðvitundarinnar út að þröskuldi alheimsvitundar

Ef við hugsum um hamingju bræðra okkar, þá verður hlutdeild okkar í hamingjunni ríkuleg, og ef við gefum öðrum kærleika okkar, þá munu þeir finna styrk hans og breytast til .batnaðar

Blind tengsl og óraunhæft hatur eru bæði skaðlegar hindranir í að ná lengra komnum meðvitundarstigum. Við .verðum að læra að elska alla því við erum öll börn Guðs

Allt sem við gerum ætti að vera gert af fúsum og frjálsum vilja og við ættum að vera metnaðarfull í viðleitni okkar. Þegar einstaklingur býr yfir einlægri löngun og góðum anda til að sinna verkefnum með kærleika og ánægju, án þreytu eða leiðinda, þá flæðir geimorka stöðugt inn í líkama .hans, huga og vilja

Sá sem leyfir ekki hugmyndinni um veikleika og þreytu að síast inn í meðvitund sína, skapar rými fyrir blíða orku og straumum lífsorku til að hlaða taugar sínar og hressa upp á .frumur og vefi líkama síns

Þegar einstaklingur skortir löngun til að gera eitthvað, finnur hann fyrir þreytu frá upphafi, en þegar hann hefur löngunina, flæðir tilvera hans yfir af orku og lífsþrótti. Þeir sem gegna skyldum sínum af eldmóði og ánægju finna að .óþrjótandi guðlegur kraftur heldur þeim uppi og styður

Sumir eru svo uppteknir af vinnu að þeir hafa engan tíma til sjálfsskoðunar eða til að njóta lífsins. Þegar við vinnum og höldum hugsunum okkar uppteknum af jákvæðum hlutum, finnum við fyrir falnum styrk sem styður .okkur og gefur okkur meiri orku

Ef hjartað er einlægt og heiðarlegt í skyldum okkar, munu dyr opnast fyrir okkur og leiðir verða ruddar fyrir okkur

Við biðjum almáttugan Guð að blessa okkur svo að við megum ljúka verki okkar með gleði og ánægju í verksmiðju .lífsins

Og megi viska hans hvetja hugsun okkar

Og öldur máttar hans dansa á ám daglegra athafna okkar

!Ófær um að sjá skýrt eins og slátraður hani

Til þess að vita hvernig á að taka rétta ákvörðun í hvaða aðstæðum sem er, verðum við að stýra dómgreind okkar .með krafti innsæis

Við erum öll gædd þessum sjötta skilningarviti, en flestir nota hann ekki. Í staðinn treysta þeir á skýrslur frá fimm lægri og minna áreiðanlegum skilningarvitum, því þessi fimm

skilningarvit veita okkur ekki alltaf endanlegar upplýsingar .sem við getum reitt okkur á til að taka réttar ákvarðanir

Auk takmarkaðs umfangs og valds túlka skynfærin – og með þeim hugurinn sem er bundinn við sjálfið – hlutina eftir því hvað honum líkar og líkar ekki, en ekki eftir því sem er .satt og þjónar í raun hagsmunum mannsins

Þar sem einstaklingur byggir ákvarðanir sínar á skýrslum frá skynfærum sínum og niðurstöðum sem hugur hans, sem tengist skynfærunum, segir honum, lendir hann oft í .óöfundsverðum aðstæðum

Ég vona að sá dagur komi þegar allur heimurinn áttar sig á mikilvægi þess að snúa sér inn á við um stund á hverjum degi, leita leiðsagnar og biðja um hjálp Guðs. Þegar einstaklingur gerir þetta verður hann jafnvægari, rólegri og skarpskyggnari, þar sem innsýn hans opnast og gerir honum kleift að sjá hlutina skýrar og taka réttar ákvarðanir. Hann losnar einnig við takmarkandi venjur, óstýrilátar langanir, sársaukafullar tilfinningar og persónuleg tengsl sem knýja .hann til að bregðast við af hvatvísi og án íhugunar

Greinarhæfni, líkt og innsæi, er eiginleiki sálarinnar sem hjálpar manni að vita hvað gera skal þegar þörf krefur. Slíka andlega eiginleika er hægt að rækta með heilbrigðri .rökhugsun og íhugun um Guð

Þegar langanir og tilfinningar skyggja á dómgreind manns, verður innsæið blindað, bæði sálrænt og andlega. Þegar tilfinningar yfirbuga fólk, þjást þau af ruglingi og ráðleysi, klúðra stöðu sinni og verða ófær um að sjá skýrt, !eins og slátraður hani

Tilfinningar gera einstakling hlutdrægan í skoðunum sínum og sýn á aðra og lama getuna til að hugsa skýrt og .takast á við aðstæður á skynsamlegan og rökréttan hátt

Þegar við lærum að aðgreina staðreyndir frá persónulegum skoðunum okkar, mun dómgreind okkar ekki lengur vera eins mikil áhersla lögð á huglægar langanir

okkar. Ef allir lærðu þetta, væri heimurinn skilningsríkari og .friðsamari staður en hann er nú

Innsýn á venjulega upptök sín í hjartanu. Þegar hjartað er órólegt fær það mann til að halda að eitthvað sé að og vera varkár í samskiptum við ákveðið fólk og aðstæður. Ef þú ert kvíðinn fyrir einhverju eða vilt vita hvaða leið þú átt að .fara, einbeittu þér að hjartanu

Þegar áhyggjur yfirbuga þig og vandamál umlykja þig, einbeittu hugsunum þínum að hjartanu og reyndu að vera meðvitaður um tilfinningarnar sem þaðan streyma. Vertu rólegur og skyndilega mun djúp tilfinning skola yfir þig og Guð mun sýna þér, í gegnum innri sýn þína, næsta skref sem .þú ættir að taka á þeirri stundu

Að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna

Venjulegir andlegir læknar eða prestar hafa engan kraft til að fyrirgefa syndir eða frelsa syndara sem koma til þeirra í leit að ráðum, því allt sem þeir geta gert er að gefa þeim andlegar lyfseðla, ekkert meira. En þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðum andlegum stigum, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að gefa syndurum einungis andleg ráð, heldur geta - með náð og hjálp Guðs - fyllt þá með andlegum krafti sem frelsar þá frá afleiðingum syndsamlegra verka .þeirra

Öll góð og ill verk eru falin í heilafrumum og birtast sem .góðar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun

Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur .hans hafa umbreyst í góðar venjur friðar og rósemi

Þetta gerist þegar réttstýrð lífskraftur breytir óeðlilegu eðli heilafrumna þannig að þær fyllist af öllu sem er gott, .réttlátt og fallegt

Þetta þýðir að heilafrumur fullar af fölskum hugmyndum brenna af lífsnauðsynlegri virkni þegar þær safnast vel

saman í heilanum og eru notaðar í göfugum og gagnlegum .tilgangi

Sá sem er sterklega tengdur efnislegum líkama sínum heldur lífsorku sinni gangandi í vöðvum og skilningarvitum, en sá sem hefur hugleiðslu- og andlega tilhneigingu heldur vöðvum og líkama í virkri slökun og hugur hans fjarlægur skilningarvitunum, þannig að lífsorkan hættir að vera í taugakerfinu og einbeitir sér að heilanum. Þess vegna er hugleiðsla áhrifaríkasta leiðin til að andlega heilafrumur og .útrýma rótum óæskilegra venja úr huganum

Venja er vald og fólk misnotar það vald með því að fremja illverk í stað þess að nota það í góðverkum

Fáfræði, skortur á íhugun, vanræksla á að velja góðan félagsskap og vanræksla á góðverkum leiðir oft mann í gildrur og snörur slæmra venja, sem eru eins og kviksandur .sem gleypir þann sem gengur á honum gegn vilja sínum

Áhrif félagsskapar eru sterkari en viljastyrkur og :heilbrigð dómgreind

Vingist ekki við vondan mann, því vondur maður getur] [spillt persónuleika hans

Vitrir menn hegða sér göfuglega án áreynslu, en þeir sem elska illt virðast vera knúnir til að fremja skaðleg og hatursfull verk vegna vanans sem neyðir þá til að fremja .synd og illsku

Við biðjum almáttugan Guð að veita okkur góðar hugsanir

Svo að við megum sjá gæsku og fegurð

Við greinum á milli þess sem er gagnlegt og þess sem er skaðlegt

Og svo að við getum snúið okkur til hans

Og við vonumst eftir því

Uppspretta alls góðs

Og uppspretta alls góðs

“Ó fjall, enginn vindur fær þig hrist„

Jafnvægismaður helst rólegur og yfirvegaður þegar hann sinnir skyldum sínum, óháð því hvort hann nær árangri eða mistökum. Árangur og mistök munu óhjákvæmilega eiga sér stað á mismunandi tímum, í samræmi við meðfædda tvíhyggju líkama, huga og heims. Sá sem minnir sig stöðugt á eigið eðli er minna viðkvæmur fyrir mótsögnum og minna .undir áhrifum af blekkingum heimsins

Þeir sem vilja ná innri jafnvægi mega ekki leyfa sér að mengast af tvíhyggju meðvitundinni sem er eðlislæg í líkamanum. Slík iðkun er án efa erfið því sálin, þegar hún hefur samúð með viðkvæmum líkama, tileinkar sér bæði góða og slæma eiginleika hans. Til að losna við tengingu við sveiflukennd ástand líkamans verður maður að fara yfir .líkamlega meðvitund, sem er uppspretta allrar eymdar

Þeir sem lifa á náð og miskunn aðstæðna fagna gleði og yndi og syrgja sársauka og erfiðleika. En þeir sem hafa vaxandi innsæi halda ró sinni og yfirvegun, óhaggaðir af truflunum og óróanum sem eru sjálft eðli hins venjulega lífs .[eins og fjall sem vindurinn hrærir ekki]

Jafnvægismaður, jafnvel á tímum sorgar og sársauka, viðheldur innri friði bæði í góðum og slæmum aðstæðum. Ennfremur býr viðkomandi yfir hæfileikanum til að setja sig í spor annarra, skilja tilfinningar þeirra og hjálpa þeim án þess að láta eigin áhyggjur yfirbuga sig. Þannig geta þeir, með innri styrk sínum, huggað aðra og linað sorg þeirra. Og með ró sinni og jafnvægi kenna þeir öðrum dýrmæta lexíu í að .láta ekki undan eyðileggjandi tilfinningalegum útbrotum

Vitri maðurinn sér guðdómlegan anda í öllum, og þar sem hann er laus við eigingjarnar langanir, tekur hann með sannfæringu og ánægju við öllu sem kemur til hans frá Guði til að uppfylla þarfir líkama, huga og sálar. Hann er laus við hömlur egósins og finnur ekki fyrir fjandskap gagnvart öðrum, né heldur byrðar hann augnaráð sitt og orð með skaðlegum titringi sem trufla frið og ró fólks, því hann sér .guðdómlegan anda sem hann leitar að leyndan í öllum

Þegar hann nær lokamarkmiðinu verða velgengni og mistök það sama fyrir hann, þar sem tilfinning hans fyrir tvíhyggju dofnar þegar hann finnur kjarna .alheimseiningarinnar

Þótt hann starfi sínu af kærleika til Guðs og í þjónustu .við mannkynið, er hann að eilífu ótengdur

Að ná hamingju

Til að öðlast hamingju verður maður að lifa lífi sem stjórnast af sjálfsaga. Þeir sem ákveða að stjórna aðstæðum sínum samkvæmt æðri lögmálum lífsins munu komast að því að aðstæður þeirra aðlagast sjálfkrafa í samræmi við það. Erfiðleikarnir sem við stöndum frammi fyrir í þessu lífi hvetja okkur og leggja okkur fram um að leggja okkur meira fram .svo að við getum náð hærra stigi

Ef það er það sem þú leitar að, þá fylgdu þeim leiðum sem leiða að því, og enginn mun geta stöðvað þig í því eða .svipt þig því

Guð hefur gefið okkur skynsemi og við verðum að kveikja í henni ljós trúar, bjartsýni og gleði og frelsa hana eins mikið og mögulegt er frá öllum erfiðum raunum. Við verðum einnig að rækta viljastyrk svo að við stjórnum .aðstæðum okkar í stað þess að láta þær stjórna okkur

Það er nauðsynlegt að þróa rökréttar og traustar áætlanir fyrir líf okkar svo að við getum náð öllu því góða sem við viljum ná og sem við vitum að við verðum að gera. Þegar við skipuleggjum, leggjum okkur fram og vinnum, skulum við muna að það er Guð, hinn örláti, sem veitir okkur aðstoð og leiðbeinir okkur til þess sem er rétt. Með því að gera það munum við búa yfir ákveðni, þolinmæði, seiglu og .skýrri sýn

Við óskum þér velgengni og hamingju hvar sem þú ert á .víðáttumikli Guðs jörð

Allar eru þær draugar og myndir sem hverfa á fætur annarri

Rósagarðar

Táradalir
Og döggdropar sem festast við mjúka blómknappa
Og gleði bernskunnar
og óheftar ástríður
Og yfirþyrmandi gleðin í flæði þeirra og uppgangi
Og þungar sorgir í hjörtum
Og kertin á himninum blikka og hverfa
Og sjónhverfing ástfanginnar lokkar okkur
Frá blekkingu til blekkinga
Og þráir af ástríðu
Og þrjóskt grip eins og kolkrabba
Og grátur nýfædds barnsins
Dauðahringurinn
Og gleðin af bólstrandi heilsu
Og hverfular stundir
Öll eru þau röð litrófs og mynda
Á skjá meðvitundarinnar
Drottinn, hjálpaðu mér
Til að rækta göfuga eiginleika og dyggðir í sjálfum mér
Og til að þjálfa hermenn rósemi og sjálfstjórnar innra
með mér
Vertu guðlega leiðandi leiðtogi þess
Í úrslitabaráttunni
Gegn fáfræði og afneitun
Og til að reisa blessaðan fána þinn og greinarnar
Fáni sannleikans og meginreglur réttlætis og góðleika
Flögrar yfir minnisvarða sálar minnar
Og svið lífs míns
* * *

Varúð ætti að ráða för yfir ótta. Fyrirbyggjandi aðgerðir ættu að vera gerðar og allt kapp lagt á að útrýma orsökum sjúkdóma og losna við ótta. Sýklar eru svo algengir alls staðar að ef fólk hræðist þá gæti það ekki notið lífsins. Jafnvel með öllum nauðsynlegum heilbrigðisráðstöfunum, ef

maður gæti skoðað heimili sitt undir smásjá, myndi maður .missa matarlystina og löngunina til að borða

Hvað sem þú óttast, snúðu hugsunum þínum frá því. Láttu Guð um það vera og styrktu traust þitt á honum. Mikil þjáning er venjulega af völdum kvíða. Hvers vegna að þjást þegar veikindi hafa ekki einu sinni komið upp ennþá? Þar sem flestir veikindi stafa af ótta, mun það að sleppa óttanum frelsa þá samstundis og lækning mun eiga sér stað strax. Á hverju kvöldi, áður en þú ferð að sofa, staðfestu við sjálfan þig: „Guð er með mér, og hver sem hefur Guð með sér hefur ekkert að óttast.“ Umkringdu þig andlega anda Guðs og alheimsorku hans og trúðu því að sérhver sýkill sem ræðst á þig verði sleginn niður. Endurtaktu „Ó Guð, hinn almáttugi“ eða „Ó Drottinn, hjálparinn“ af fullu trausti og mun vernda þig, styrkja þig og láta þér líða vel og heilbrigðan. Þegar þú ert í sátt við Guð mun sannleikur hans flæða inn í þig og þú munt vita að í kjarna þínum ert þú andi sem er ósnert af .erfiðleikum og ódauðlegur

Alltaf þegar þú finnur fyrir ótta, leggðu lófa þinn á hjartað og nuddaðu því frá vinstri til hægri á meðan þú segir: „Ó, Drottinn, fjarlægðu þennan ótta frá mér og frelsaðu huga minn og hugsanir frá allri truflun.“ Rétt eins og það eru leiðir til að losna við útvarpstruflanir, þá mun óttinn hverfa með hjálp Guðs ef þú nuddar hjartað stöðugt frá vinstri til hægri og einbeitir þér stöðugt að því að útrýma ótta úr hjarta þínu og þú munt finna fyrir guðdómlegri gleði sem fyllir alla veru .þína

Ótti er alltaf með manninum og hægt er að losna við hann með því að hugsa um Guð og finna fyrir nærveru hans

Treystu á Guð og vertu einlægur í öllu sem þú gerir. Það eru margir sem eftirherma; ekki bæta nafni þínu við langan lista þeirra. Náðu tökum á því sem þú gerir og gerðu það á einstakan hátt sem enginn hefur gert áður. Sviðið er opið fyrir sköpunargáfu svo lengi sem löngunin er einlæg og

viljinn er til staðar. Öll náttúran bregst við þér þegar þú ert í .sátt við Guð

Fólk setur oft sjálft sig í fyrsta sæti, en við ættum að hugsa um aðra og hjálpa þeim eftir bestu getu, óska þeim alls hins besta eins og við óskum sjálfum okkur. Þegar við gerum þetta fúslega og af öllu hjarta finnum við fyrir því að samkenndarhringurinn okkar stækkar og ástúðartengslin .milli okkar og annarra dýpka og styrkjast

Í umhverfi með 1.000 íbúa, ef allir hegðuðu sér vinsamlega, þá myndi hver einstaklingur eiga 999 vini. En ef allir í því umhverfi hegðuðu sér eins og óvinir við aðra, þá .myndi hver einstaklingur eiga 999 óvini

Tunglsljós og hamingjusöm fjarlæg lönd
Þegar kvöldar, blandaðu hugsunum þínum saman við tunglsljósið
Þvoið burt sorgir ykkar með geislum þess
Ég finn undursamlegt ljós breiðast mjúklega út um líkama þinn
Og yfir trjánum og fjarlægum svæðum
Stattu í víðáttunni og horfðu rólegum augum
Til tunglsins geisla og stórkostlegs útsýnis sem það afhjúpar
Líttu á huldu jaðrana á glitrandi sjóndeildarhringnum
Láttu hugleiðandi hugsanir þínar fara út fyrir mörk sjónarhornsins
Til lands gullnu draumanna
Færðu fókusinn frá formunum sem tunglgeislarnir sýna
Til fjarlægra stjarna og fjarlægs himins
Hin eilífa kyrrð handan hins lifandi eter
Þar sem allt iðar af ást og lífi
Horfðu á geisla tunglsins teygja sig út
Ekki bara á jörðinni
Heldur, í hverju horni óendanlegra ríkja háleits hugar þíns

Hugleiddu djúpt svo þú getir náð til fjarlægra,
hamingjusömra landa
Víddir djúprar andlegrar meðvitundar
Og alheimurinn sést sem silfurgljáandi ljós
Það hefur engin takmörk og engan endi
* * *

Menn eru bundnir af óhollum venjum og þessum venjum .er stöðugt nært á meðan góðar venjur deyja og farast

Óvelkomnir gestir hafa tekið fyrsta sætið í lífi manns, en heiðraðir gestir fá ekkert annað en vanrækslu og tillitsleysi frá honum, og þeir snúa sér frá dyrum hans niðurlægðir og .hjartbrotnir

Góðar venjur þarf að næra með góðum verkum, og það er tryggt með góðum félagsskap og innblásandi skrifum, því .áhrif umhverfisins eru sterkari en viljinn

Mannverur eru knúnar áfram af efnishyggju og ljós skynseminnar beinist stöðugt út á við frekar en inn á við. Fólk hlaupur hingað og þangað en enginn staður í heiminum getur verndað þá fyrir sjálfum sér og samvisku sinni; .augnablik sjálfsskoðunar er nauðsynlegt

Ef einstaklingur biður um velgengni á meðan hugsanir hans eru samtímis fullar af hugsunum um mistök, ringulreið og sinnuleysi, þá er hann eins og einhver sem sendir einhvern í leiðangur en ræningjar ráðast á hann á leiðinni. Ræningjarnir sem stela velgengni manns eru slæmir venjur hans. Maður sendir bænir sínar til Guðs óvarðar og ræningjar kvíða og áhyggja ráðast á hann áður en hann nær til Guðs. Auðvitað hlustar Guð á bænir vegna þess að hann er alls staðar og alvitur, en við vissar aðstæður eru bænir ekki svaraðar. Hvers vegna eru þær stundum ekki svaraðar? Svarið liggur í neikvæðu fræjunum sem leynast í jarðvegi undirmeðvitundarinnar. Þessir slæmu venjur, sem mynduðust í fjarlægri og nýlegri fortíð, standa sem hindrun milli manns og Guðs. Jákvæðar hugsanir verða að vera sáðar í jarðvegi sálarinnar svo þær geti spírað og vaxið við réttar

aðstæður og borið ávöxt. Maður getur ekki treyst eingöngu á heilsu, velmegun og hagstæðar aðstæður, þar sem þær eru hverfular og tímabundnar. Það er skynsamlegt að fjárfesta í .andaheiminum

Það eru stöðugt eyðileggjandi kraftar að verki í lífi og sálu mannsins, sem stafa af mistökum fortíðar. Þess vegna verður maður að vera vakandi og varkár þegar maður tekur .á þessum öflugu öflum og tekst á við þá

Sá sem biður um velgengni og hugsar samtímis með sjálfum sér: „Ég held ekki að mér muni takast það,“ mun ekki takast það. Bæn verður að bera fram með brennandi trú og auðmjúku hjarta svo að guðlegt ljós megi skína og .himneskar blessanir komi niður

Rétt eins og það er ómögulegt að tala í gegnum bilaðan síma, þá er það líka ómögulegt að senda út bænir á áhrifaríkan hátt í gegnum huga sem er þungur af áhyggjum, kvíða, óánægju og tengingu við hverfula hluti. Í gegnum djúpa ró og kyrrláta sátt við fágaða, uppbyggilega titringa er hægt að gera við og stilla hugann, magna andlega móttækileika hans, sem gerir kleift að senda hjartnæmar skilaboð til Guðs á skilvirkan og árangursríkan hátt og taka á .móti blessuðu svari hans

Ó Drottinn, með hendurnar bundnar að brjósti mér, býð ég þér alla mína veru og fylli bænir mínar djúpri ást. Veit mér saklausa ást barna til þín og hjálpaðu mér að finna nálægð þína á bak við orð bæna minna. Leyfðu mér að finna nærveru þína í öllum tilfinningum mínum og lát mig átta mig á því að viska þín heldur uppi skilningi mínum og að líf mitt .er neisti af ljósi þínu og birtingarmynd alheimslífs þíns

Þau eru yfirleitt hamingjusamasta fólkið

Sönn mannleg hamingja felst í stöðugum vilja einstaklingsins til að læra og hegða sér á viðeigandi og virðulegan hátt. Því meira sem maður bætir sjálfan sig, því meira leggur hann af mörkum til framfara og hamingju þeirra .sem eru í kringum sig

Aðal orsök sársauka

Tenging andlega sjálfsins við líkama og huga, og framkvæmd þess í gegnum þau, er undirrót allra sársauka okkar, takmarkana, takmarkana, galla og annmarka. Vegna þessarar tengingar upplifum við spennu jafnt sem sársauka og ánægju, í slíkum mæli að við erum ófær um að upplifa .guðlega sælu eða meðvitund

Trúarbrögð fela í sér í eðli sínu að forðast sársauka til .frambúðar og öðlast hreina sælu eða Guð

Rétt eins og raunveruleg mynd sólarinnar sést ekki greinilega á yfirborði ólgusjós, þá er ekki hægt að skilja hið sanna, blessaða eðli andlegrar sálar (speglun alls andans) og grípa kjarna hennar með öldum óróa og kvíða sem stafa af samsömun sálarinnar við sveiflukennd og breytileg ástand .líkama og huga

Rétt eins og hvirflað vatn skekkir raunverulega mynd sólarinnar, þannig skekkir órólegur hugur einnig sífellt gleðiríkt innra eðli sálarinnar með þeirri samsömun eða .tengingu

:Í bókum austurlenskrar visku stendur

Ef þú gætir risið upp yfir líkamann og áttað þig á því að„ þú ert sál, myndir þú öðlast eilífa sælu og vera laus við allan sársauka.“ {Og segðu: „Drottinn minn, aukið þekkingu mína.“}

Og þér munuð þekkja sannleikann, og sannleikurinn} {mun gjöra yður frjálsa

Frelsi kemur frá sjálfstjórn, góð venja er besti vinur

Áhrifamestu orð kennarans míns, Sri Yuktswarji, voru þrjú orð sem hann endurtók alltaf við mig: „ Lærðu að haga þér vel. “ Ég get sannarlega ekki lýst þakklæti mínu til hans fyrir það, vitandi að það var ekki alltaf auðvelt að haga sér .rétt

Þegar þú verður að sigrast á einhverju verður þú að skilja hvers vegna þú verður að sigrast á því. Þú verður ekki aðeins að yfirgefa það og taka fjarlægð frá því, heldur verður

þú einnig að hætta að hugsa um það og útrýma því úr hugsunum þínum. Neikvæð hugsun er ógnvekjandi óvinur .sem verður að sigrast á

Ef þú færir fókusinn frá skynjunarvitund yfir í andlega meðvitund, munt þú ná sigri og færa þér hamingju. Afrek liggja í huganum. Maður verður að spyrja sjálfan sig: „Er ég þræll skilningarvitanna minna eða herra þeirra? Er ég ríkur í “?friði eða andlega fátækur

Maður má ekki verða fórnarlamb óhófs. Njóttu hlutanna en leyfðu þeim ekki að hneppa þig í þrældóm. Vertu frjáls. Vertu góður, vingjarnlegur, glaður og glaður og vertu þinn eigin herra í öllum kringumstæðum. Maður ætti ekki að vera þræll skynfæranna eingöngu heldur ætti að hegða sér samkvæmt heilbrigðri sannfæringu. Sá sem þráir að fara út fyrir tvíhyggju og öðlast alheimsvitund verður að hafa sjálfstjórn og þjálfa sig í að þola allt og allar aðstæður án .sálræns vanlíðunar eða óróleika

Að gera hvað sem manni sýnist er ekki frelsi, heldur misnotkun á frelsi. Frelsi kemur frá því að fylgja lögmáli sjálfstjórnar, það er sjálfsaga. Sannleikur frelsis þýðir að gera allt með visku að leiðarljósi. Frelsi er fábrotið og grunnhyggið .án þess að vera í samræmi við Guð og lögmál hans

Líf flestra er stjórnað af löngunum, ástríðum, skapgerð, .venjum og umhverfis- og félagslegum áhrifum

Þegar líkamsvenjur byrja að stjórna huganum verður erfitt fyrir líkamann að hlýða skipunum viljans. Þess vegna eiga offitusjúklingar erfitt með að léttast, jafnvel þótt þeir fylgi mataræði. Meðvitundarfrumurnar hafa myndað sínar eigin venjur og bregðast ekki hratt við skipunum hugans. Hins vegar, ef þær eru rétt þjálfaðar, munu þær fúslega hlýða fyrirmælum hugans án þess að stangast á við æðri andlegar krafta - krafta sem eru færir um að stjórna .líkamanum ef þeir eru rétt þjálfaðir og æfðir

Góð venja er besti vinur þinn, en slæm venja er óvinur í dulargervi. Þess vegna ætti maður að varast að endurtaka

venju eða athöfn, því endurtekning breytir athöfn í venju áður en maður gerir sér grein fyrir henni og venjan verður að öðru eðli. Hins vegar er hægt að breyta henni með stöðugum .góðverkum og jákvæðri, skapandi hugsun

Merki um reglu og samræmi alls staðar

Snemma hugsuðir rökstuddu út frá athugunum sínum að hver manneskja væri blanda af efni og huga, og vegna þessarar athugunar trúðu þeir á tilvist tveggja óháðra krafta: .náttúrunnar og hugan

Þá fóru þau að velta fyrir sér: „Hvers vegna er allt í náttúrunni raðað á ákveðinn hátt? Hvers vegna er annar handleggur manns ekki lengri en hinn? Og hvers vegna rekast stjörnur og reikistjörnur ekki saman í geimnum? Við sjáum merki um reglu og samræmi í alheiminum hvert sem “.við lítum

Út frá þessari forsendu komust þeir að þeirri niðurstöðu að hugur og efni geti ekki verið aðskilin og jafnframt haft algjört yfirráð yfir hvoru þeirra, þar sem það hlýtur að vera .einn hugur sem stjórnar öllu

Þessi niðurstaða leiðir eðlilega til hugmyndarinnar um einn Guð sem er orsök og uppruni bæði efnis og huga, til í gegnum þau og handan þeirra. Sá sem öðlast algjöra visku skilur að allt er í eðli sínu andi, jafnvel þótt sá andi sé hulinn í .útliti og hulinn sjónum

Þeir sem búa yfir andlegri þekkingu sjá ljós Guðs birtast alls staðar

Spurningin er: hvernig gátu vísindamennirnir fundið ?þetta í fyrsta lagi

Sem fyrsta skref lokuðu þau augunum til að útrýma beinum tengslum við heiminn og efnið, svo þau gætu einbeitt sér að því að þekkja alheimshugann sem býr að baki .bæði heiminum og efninu

Þeir skildu innsæið að þeir gætu ekki skynjað guðdómlega nærveru í náttúrunni með venjulegri skynjun skilningarvitanna fimm. Því leituðu þeir leiða til að skynja

nærveru hennar innra með sér með því að einbeita sér djúpt .og nákvæmlega að henni

Að lokum tókst þeim að loka og loka öllum dyrum og leiðum skilningarvitanna fimm og urðu tímabundið algerlega óháðir efnislegri meðvitund. Þá fór innri heimur andans að opinberast þeim og opnast fyrir þeim. Fyrir þá miklu einstaklinga sem óþreytandi stunduðu dulrænar rannsóknir .sínar opinberaði Guð sig loksins

Leggðu kraft Guðs að baki viðleitni þinni

Leysið úr læðingi innri styrk ykkar í uppbyggilegum og gagnlegum tilgangi og þið munið öðlast meira. Haldið áfram af óbilandi ákveðni og notið alla þætti velgengni. Samræmið ykkur krafti sköpunaranda ykkar og þið munið tengjast óendanlegum huga sem er fær um að innblása ykkur og leysa öll vandamál ykkar. Kraftur mun streyma til ykkar stöðugt frá voldugu uppsprettu andlegrar veru ykkar, sem gerir ykkur kleift að ná einstökum árangri og nýjungum á .öllum sviðum lífsins

Áður en þú tekur mikilvæga ákvörðun, setstu kyrr og leitaðu hjálpar og blessunar Guðs. Þá munt þú átta þig á því að á bak við styrk þinn býr styrkur Guðs, á bak við huga þinn býr hugur Guðs og á bak við vilja þinn býr vilji Guðs. Svo lengi sem Guð vinnur með þér mun viðleitni þín ekki vera til einskis né munt þú bregðast; heldur mun styrkur þinn margfaldast og hæfileikar þínir aukast. Og þegar þú klárar .verkefni þín í þjónustu Guðs munt þú hljóta blessun hans

Ef þú ert auðmjúkur í lífinu skaltu ekki biðjast afsökunar á því. Vertu stoltur af því að þú sért að uppfylla þær skyldur sem Guð hefur falið þér. Hann vill að þú gegnir hlutverki þínu eftir bestu getu. Ekki geta allir gegnt sama hlutverki og þú. Svo lengi sem þú vinnur að því að þóknast Guði munu allir kraftar alheimsins vinna í sátt og samlyndi að hamingju þinni .og vellíðan

Þegar þú staðfestir fyrir Guði að þú þráir hann umfram allt annað, þá munt þú samræma þig vilja hans. Og þegar þú

leitar hans óþreytandi, óháð hindrunum sem standa í vegi þínum, þá nýtir þú mannlegan vilja þinn sem best og þú notar einnig lögmál velgengninnar sem þekkt er af fornum .spekingum og öllum sem hafa náð sönnum árangri

Hinn helgi alheimskraftur er þér til þjónustu svo lengi sem þú leggur þig fram um að nota þennan blessaða kraft til að öðlast heilsu, hamingju og frið. Með því að ná þessum göfugu markmiðum munt þú ganga leið sjálfsþekkingar að .þínu sanna heimili í Guði

Hamingja er mælikvarði á velgengni

Í fyrsta lagi verður þú að ganga úr skugga um að markmiðið sem þú vilt ná sé þess virði að keppa að og að .það eigi skilið að teljast raunverulegur árangur

Hvað er velgengni? Ef þú býrð yfir heilsu og auð en átt í vandræðum með alla (og sjálfan þig líka), þá er líf þitt ekki farsælt. Heimurinn verður dapur og lífið ávaxtalaust ef þú finnur ekki hamingjuna. Þegar þú tapar peningum tapar þú einhverju litlu. Þegar þú tapar heilsu tapar þú einhverju mikilvægara. En þegar þú tapar friði og ró tapar þú .dýrmætustu fjársjóðum lífsins

Þess vegna ætti að mæla velgengni út frá hamingjustaðli, út frá getu til að samræma og samræma alheimslögmál. Velgengni er ekki mæld út frá veraldlegum stöðlum eins og heilsu, stöðu og valdi. Þessir hlutir í sjálfu sér færa ekki hamingju nema þeir séu notaðir rétt. Til þess að þetta gerist verður maður að búa yfir visku og kærleika til .Guðs og mannkynsins

Guð hefur gefið þér mátt til að umbuna eða refsa sjálfum þér með því að nota eða misnota hugann og vilja þinn. Ef þú brýtur gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku munt þú óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt og fáfræði. Þess vegna verður þú að styrkja hugann og neita að bera uppsafnaðar sálfræðilegar og siðferðilegar byrðar liðinna ára. Brenndu þessa slitnu hauga í eldi núverandi

blessaðra ákvarðana þinna og uppbyggilegra athafna og þú .munt ná sjóndeildarhring frelsisins

Hamingjan er – að einhverju leyti – háð ytri aðstæðum, en hún er fyrst og fremst háð hugarástandi manns. Til að vera hamingjusamur verður maður að búa yfir góðri heilsu, jafnvægi í huga, farsælu lífi, viðeigandi vinnu, þakklátu hjarta .og umfram allt visku og þekkingu á Guði

Sterk ákvörðun um að vera hamingjusamur mun hjálpa þér gríðarlega. Ekki búast við að aðstæður þínar breytist, ranglega trúa því að vandamál þín liggi annars staðar. Ekki láta óhamingju verða djúpstæð venja sem erfitt er að brjóta og veldur sálrænum sársauka fyrir þig og þá sem eru í .kringum þig

Ein af stærstu blessunum fyrir þig og aðra er að vera hamingjusamur og bjartsýnn. Ef þú býrð yfir hamingju hefur þú náð öllu. Hamingja þýðir að vera í sátt við Guð og .hugleiðsla veitir þér hæfileikann til að ná hamingju

Hugarvenjur: Að flýta fyrir eða seinka árangri

Venjur einstaklings geta hraðað eða seinkað velgengni hans. Það eru ekki hverfular innblástur eða snilldarhugmyndir, heldur daglegar hugsunarvenjur .einstaklingsins sem ráða lífsstefnu hans

Hugarvenjur eru eins og segull sem laðar að sér ákveðna hluti, fólk og aðstæður. Góðar hugarvenjur gera þér kleift að laða að þér hagstæð og gagnleg tækifæri, en slæmar hugsvenjur draga þig nær þeim sem hafa veraldlega .tilhneigingu og óæskilegar aðstæður

Þú getur hlutleyst slæma venjur og veikt kraft þeirra með því að forðast allt sem gæti kveikt í þeim eða endurlífgað þær, án þess að einblína stöðugt á þær. Beindu síðan hugsunum þínum að góðri venju og vinndu að því að þróa hana stöðugt þar til hún verður óaðskiljanlegur hluti af .lífi þínu sem þú getur treyst og reitt þig á

Innra með okkur eru tveir andstæðir kraftar í stöðugri átöku: annar sem knýr okkur til að gera það sem við ættum

ekki að gera og hinn sem hvetur okkur til að gera það sem við verðum að gera, jafnvel þótt það virðist erfiðara. Fyrsta .röddin er rödd hins illa, hin rödd hins góða eða Guðs

Í gegnum erfiðar daglegar lexíur muntu greinilega sjá að slæmar venjur næra tré endalausra efnislegra langana, en .góðar venjur næra tré háleitra andlegra vona og metnaðar

Þú verður að einbeita þér meira og meira að réttri þróun hins blessaða andlega trés svo að þú getir einn daginn .uppskorið ljúffenga, þroskaða ávexti sjálfsþekkingarinnar

Ef þú getur losað þig við alls kyns slæma venjur og ef þú getur gert allt sem er gott og göfugt af kærleika til göfugleika og góðvildar en ekki vegna þess að illskan færir sorg og eftirsjá, þá munt þú vaxa í anda og komast áfram á .veginum

Þú verður frjáls þegar þú hættir fúslega og af ásettu ráði slæmum venjum þínum. Þú verður aðeins frjáls þegar þú verður herrar, fær um að stjórna tilfinningum þínum, hugsunum og vilja til að gera það sem gera þarf, jafnvel þótt það gangi gegn löngunum þínum. Í þeim krafti sjálfstjórnar .og sjálfsstjórnar liggja fræ eilífs frelsis

Ég hef nefnt nokkur mikilvæg einkenni velgengni hingað til: jákvæða hugsun, viljastyrk, sálgreiningu, frumkvæði og sjálfsaga. Margar bækur leggja áherslu á einn eða fleiri af þessum eiginleikum en viðurkenna ekki guðdómlegan kraft sem liggur að baki þessum þáttum. Samræmi við .guðdómlegan vilja er mikilvægasti þátturinn í að ná árangri

Guðlegur vilji er krafturinn sem knýr jörðina og allt sem á henni er, og alheiminn og allt sem í honum er. Það er vilji Guðs sem knýr stjörnurnar áfram í geimnum og það er vilji hans sem heldur reikistjörnunum á brautum sínum og stjórnar hringrás fæðingar, vaxtar og hrörnunar allra .lífsforma

Glóðir þráar

Ó, Drottinn

Megi glóð þráar minnar brenna að eilífu í blessaðri
návist þinni
Týn, ástkæri Guð minn, lótus ástar minnar úr leðju
jarðneskrar gleymsku og skreytið með honum brjóst
.sívakandi minningar þinnar
Í helgidómi himinsins legg ég mig fram fyrir þér, Guð
minn
Ég heyrði rödd þína í ilmi rósanna
Og ég fann blíðu þína í fínleika liljanna
Og í hvísli löngunar minnar var ást þín svarið
Ég veit að Guð er hægt að þekkja með hugleiðingu og
.ákveðinni skynjun, en ekki með rugluðum og órólegum huga
Ég mun opna augu mín fyrir sælu hugleiðslunnar og sjá
að allt myrkur er horfið. Ég mun sökkva mér niður í laug
guðdómlegs friðar sem er falinn á bak við veggi
hugleiðslunnar og ég mun hreinsa innri veru mína með
hugleiðslu svo að hún geti ekki spillst af andstæðum
utanaðkomandi áhrifum. Og ég mun heilsa hverjum degi
.með hugleiðslu hins almáttka
Í helgidómi þagnarinnar uppgötva ég altari friðar þíns
Og á friðaraltari finn ég síendurnýjandi gleði þína
Lát mig heyra rödd þína, Drottinn, í hugleiðsluhellinum,
og ég mun þá finna eilífa himneska hamingju innra með mér.
Friður mun fylla hjarta mitt og gegnsýra tilveru mína, hvort
.sem er í kyrrð eða við vinnu
Sérhver björt, glitrandi stjarna á himninum, og sérhver
,hrein, óspillt hugsun
Sérhver göfug verk og falleg afrek verða gluggi þar sem
ég lít til þín, ástkæri Guð minn
Með fullkominni andlegri einbeitingu og endalausri þrá
mun ég senda meðvitund mína í gegnum andlegt auga (milli
.augabrúnanna) til eilífðarríkisins
Ég mun frelsa sál mína úr fjötrum líkamans og blanda
.henni við stærra hafi andans
Nauðsyn sálgreiningar

Annað leyndarmál að velgengni er sálgreining.
Sjálfskoðun er spegill þar sem þú getur séð huldu dýpt .hugans sem annars myndi vera hulin fyrir þér

Greindu gallapunkta þína og flokkaðu góðar og slæmar tilhneigingar og tilhneigingar

Notaðu sjálfsgreiningu til að skilja hvar þú ert staddur núna, hvað þú vilt ná fram og hvaða hindranir standa í vegi þínum. Skilgreindu raunverulegt starf þitt og skildu tilgang .þinn í lífinu

Reyndu að rækta alla eiginleika einlægs og göfugs persónuleika, óheftan af geðshræringum og löngunum. Með því að halda huganum í sátt við Guð munt þú þróast hratt, örugglega og af öryggi á leiðinni að markmiði þínu. Endanlegt markmið þitt er að finna leið þína til Guðs. En það .eru líka skyldur og ábyrgð að uppfylla í þessum heimi

Á þessari jörð sýnumst við vera ókunnugir, og aðeins þegar við elskum Guð verðum við bræður og systur

Viljastyrkur ásamt frumkvæði mun hjálpa þér að skilgreina skuldbindingar þínar og uppfylla þær til fulls. Hvað er frumkvæði? Það er sköpunarhæfileiki innra með þér: neisti frá hinum óendanlega skapara sem getur gefið þér kraft til að skapa eitthvað sem enginn annar hefur nokkurn tímann skapað áður. Það hvetur þig til að gera hluti á nýjan og skapandi hátt. Afrek frumkvæðissinnaðs manns geta verið jafn töfrandi og undrandi og stjörnuhrap. Með því að skapa eitthvað sem virðist úr engu sýna þeir að það sem virðist ómögulegt er í raun mögulegt þegar mannkynið beislar kraft hins æðsta sköpunaranda. Frumkvæði og nýsköpun gera þér kleift að standa á eigin fótum, frjáls og sjálfstæður, og eru .meðal einkenna velgengni

Viðvörun um hugmyndir að árangri

Segjum sem svo að þú hafir mistekist hingað til, þá er heimskulegt að hætta að berjast og líta á mistök sem örlög

Það er betra að deyja í baráttunni en að hætta að leggja sig fram svo lengi sem maður getur áorkað meiru, því

viðleitni manns mun halda áfram inn í nýtt líf jafnvel eftir .dauðann

Árangur og mistök eru réttmætar afleiðingar þess sem þú hefur gert í fortíðinni, sem og þess sem þú ert að gera núna. Þess vegna verður þú að næra hugsanir um velgengni frá fyrri reynslu og virkja þær svo þú getir stjórnað .hugsunum um mistök í núverandi lífi þínu

Erfiðleikar og vandræði sem farsæll einstaklingur stendur frammi fyrir geta verið meiri en þeir sem misheppnaður einstaklingur stendur frammi fyrir. Hins vegar þjálfuðu þeir fyrrnefndu sig í að hafna hugmyndinni um .mistök algjörlega og stöðugt

Þú verður að færa hugann frá gremju og örvæntingu til sigurs og sigurs; frá áhyggjum til rósemi; frá vitsmunalegri ruglingi og kvíða til andlegrar einbeitingar; frá ringulreið og óróa til friðar; og frá friði til helgrar andlegrar sælu. Þegar þú öðlast þessa sjálfsþekkingu mun tilgangur lífs þíns hafa verið .krýndur með velgengni og náð dýrlega, með hjálp Guðs

Kraftur hugsunar

Þú sýnir fram á velgengni eða mistök í samræmi við .gæði og eðli venjulegrar hugsunar þinnar

Hvort er öflugra í lífi þínu: hugsanir um velgengni eða ?hugsanir um mistök

Ef hugsun þín er að mestu neikvæð, þá duga jákvæðar hugsanir einstaka sinnum ekki til að laða að þér velgengni. En ef þú hugsar heiðarlega, þá munt þú finna það sem þú ert að leita að og ná markmiði þínu, jafnvel þótt þú finnir fyrir .myrkri

Þú einn berð ábyrgð á sjálfum þér. Enginn annar mun svara þér eða gera reikning fyrir þig á dómsdegi. Verk þitt í heiminum, þar sem gjörðir þínar hafa komið þér fyrir (árangur fyrri verka þinna), getur aðeins verið unnið af einum einstaklingi: þér. Og verk þitt telst aðeins farsælt .þegar það þjónar náunga þínum á einhvern hátt

Ekki dvelja við nein vandamál eða halda áfram að hugsa um þau. Láttu hlutina hvíla sig um stund, og þeir gætu leyst sig af sjálfu sér. En láttu þá ekki hvíla sig svo lengi að þú missir hæfileikann til að greina. Notaðu þessa hvíldartíma í staðinn til að dýpka íhugun þína og ná kyrrlátum sjóndeildarhring innra með þér. Þegar þú ert í sátt við sjálfan þig munt þú geta hugsað skýrt um allt sem þú gerir. Jafnvel þótt hugsanir þínar reika munt þú geta safnað þeim saman og endurraðað þeim. Þennan blessaða hæfileika til að vera í .sátt er hægt að öðlast með fyrirhöfn og æfingu

Móðir, samkvæmt kennaranum Paramhansa

Fyrirlestur sem hann hélt á móðurdaginn

Við skulum minnast þessa dags með góðri hugsun til allra þeirra góðu mæðra sem hafa alið upp börn sín af .góðvild og ástúð

Ást móður var okkur ekki gefin til að spilla okkur með vægð og sinnuleysi, heldur til að vekja blíðu í hjörtum okkar svo að við gætum mýkt hjörtu annarra með góðvild og frelsað þreyttar sálir frá áhyggjum og takmörkunum heimsins. Þeir sem drukkna í harmleik og sorg, þjást af fjölmörgum óförum og erfiðleikum, þurfa á mildum skilningi .okkar og samúð að halda

Ég hlaut andlega uppljómun mína í gegnum mikla ást mína á móður minni; einlæg ást mín á móður minni var aðalástæðan fyrir vaxandi ást minni á Guði, þar sem sú ást hvatti mig til að leita að hreinni uppsprettu hennar og ég .fann hana í Guði, uppsprettu allrar góðleika og dyggðar

Móðir er blíðari og fyrirgefandi en faðir. Móðir er hreinasta dæmið um skilyrðislausa ást Guðs. Guð skapaði .mæður til að tjá ást sína til okkar, með eða án ástæðu

Ég tel konuna vera mannlega birtingarmynd alheims móðurhlutverksins og það sem ég dáist mest að við hana er einlæg móðurást hennar. Þeir sem skynja andlega fegurð og háleita merkingu í konu vakna af göfugum tilfinningum og finna sig opna fyrir víðáttumiklum heimum innblásturs.

Alheimsást gegnsýrir hjarta allra þeirra sem líta á konu með þakklæti og virðingu og koma fram við hana af góðvild og .heiðri

Ef Guð hefði ekki innprentað kærleika sinn í hjörtu mæðra, hefðu þær ekki getað elskað börnin sín. Hins vegar er einnig heiðurinn vegna þess hvernig kærleikurinn flæðir. .Allt mikilmenni hefur sýnt mæðrum sínum mikinn kærleika

Heimilið er fullt af ljósi, gleði og blessunum vegna nærveru móðurinnar. Látum loga móðurástar alltaf brenna .skært í hjörtum okkar

Og kveðjur til allra dyggðugra mæðra í heiminum

Og öllum þeim sem koma fram við þá af góðvild

Til heiðurs þeim og viðurkenningar á verðleikum þeirra

Hvísl djúpanna

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Masoud

Ég hef lengi dvalið í rúmi sköpunar þinnar, fortíðar, nútíðar og framtíðar, og ég – barn eilífðarinnar – fann fyrir kvíða og óróleika. Ég barðist aftur og aftur, en til einskis, þar til mér loksins tókst að stökkva úr rúminu umkringdur hindrunum blekkjandi afstæðishyggju. Þú tókst mig í hendur þínar og vöggaðir mig með lögum eilífs friðar. Ég er barn eilífðarinnar – eilífð þín – og ég hvíli höfuðið við faðm alheims þíns.

Ekki hafa áhyggjur, sonur minn

Á erfiðri stundu heyrði ég rödd þína segja: „Sól mín skín jafnt á björtustu og dimmustu stundum þínum.“

Hafðu ekki áhyggjur, sonur minn, heldur vertu trúr og brostu! Því sorg er óréttlæti gagnvart blessaðri eðli sálarinnar. Láttu græðandi ljós mitt skína í gegnum geislandi

bros þín. Hamingja þín, sonur minn, færir mér gleði og ánægju.

Skemmtu þér með þér

Í óteljandi ævim hef ég spilað með þér og sungið ótal laglínur. Ég man enn hlýja faðmlag þitt í hvert skipti sem ég kom heim - til þín - eftir alda fjarveru, kveðjuhrollur skolaði yfir mig. Og hér er ég aftur, í eilífri návist þinni, að spila og hlæja með þér, syngja fyrir þig lögin um eilífa ást mína.

Ekki gegn mínum vilja, ó Dauði

Ég verð ekki dreginn með valdi frá jörðinni gegn vilja mínum eins og barn sem er dregið burt frá jafnöldrum sínum. Ég elska Guð og hann elskar mig; og þegar ég fer í síðasta sinn, mun ég hafa lokið þessu hlutverki á sviði tímans - þessari athöfn sem Guð ætlaði mér að leika sem framhald af alheimsleikriti hans. Með því að gegna hlutverki mínu í lífsins leikriti mun ég brosa og gráta: glaður yfir uppfyllingu óska og angistarfullur yfir brostnum vonum. En þegar ég hef lokið hlutverki mínu, hversu erfitt og þreytandi sem það er, mun ég yfirgefa jarðneska sviðið með brosandi hjarta. Ég mun hvíla um stund í faðmi alheimsmóðurinnar, baða mig í sælu hennar, og síðan mun ég snúa aftur til jarðar, ekki lengur dregin að gömlum löngunum sem kæruleysislega voru gróðursettar í garði blekkingarinnar, heldur sem svar við blíðri og góðhjartaðri beiðni hennar.

Elskandi lótus

Hugsunarbýfluga mín er gagntekin af lótus ástríks hjarta þíns, ó Drottinn, úr hvaða sýp ég nektar blíður ástar þinnar. Þessi andlega býfluga mín safnar aðeins blómunum sem geisla af sætum ilmi þínum. Ég svipti mig hunangi nautna og flaug langt yfir hrjóstrugum görðum ímyndunaraflsins þar til ég fann loksins lótus hins helga ljóss þíns. Ég var býfluga þín

sem reikaði um akra holdgunar, dregin af ilmi blómanna til ótal upplifana. En nú hef ég hætt reikunum mínum, því blessaður ilmur þinn hefur svalað þorsta sálar minnar og seðjað brennandi þrá mína eftir hvaða ilmvatni eða sætum ilmi sem er.

Skógur blekkingarinnar logar

Ég fann fyrir einmanaleika og þunglyndi í skógi blekkinga og blekkinga, svo ég kveikti í sjálfsaga, en eldurinn brann hægt og án loga bað ég frá djúpi hjartans míns, og þú komst til mín, ó Drottinn, og kveiktir í sumum veikleikum mínum, og logarnir dreifðust hratt um þurran runna og kjarr villunnar. Síðan náðu þeir til þyrnóttra runna langana og snertu turnhá tré drambs og hroka. Tungur ljóss þíns neyttu víðáttumikla frumskóga fáfræði minnar og muldu þá í ösku. Ég þakka þér, ó guðdómlegi brennari! Og megi þjónar þínir snúa sér til þín í bæn og ákall um tafarlausa hjálp og skjóta lækningu.

Þitt sanna lag

Til að heyra þig, verndarengill, hef ég stillt útvarp innri sýn minnar með blíðum snertingum ástarinnar. Oft í hugleiðslu hef ég hlustað á sætustu laglínur dýrlinga þinna sem eru þér nálægir: á háleit andleg sinfóníur, á tónsmíðar sem fæddar eru í hjarta mínu og á ljúfan söng fornrar þráar minnar eftir þér. Með þolinmæði og ró hef ég stillt hljóðfæri dýpstu tilfinninga minna, og þegar syfja þyngti augnlok mín og ég var að fara að gefast upp fyrir svefni, flæddi þinn sanni söngur í gegnum mig. Og nú sendi ég út himinlifandi bergmál gleðilegra laglína þinna og bæti rödd minni við kór dýrkenda þinna, svo að sálmarnir megi verða sífellt ákafari og þráin og löngunin magnast.

Ég mun synda í sálnahafinu

Í einingu við þig, alheimsandi andi, mun ég verða sjálf púls alheimslífsins. Ég mun fljóta í hafi sálna. Ég mun dansa á öldum helgra mannlegra tilfinninga og úthella öllum blessaðri gleði. Frá himnesku Himalajafjöllum mun ég leysa úr læðingi alheimsstraum háleitra vona. Ég mun vera hvert tár sem fellt er í samúð með öðrum. Ég mun vera nærverandi í gullinni þögn dýrlinganna og blómstrandi vonum rósrauðra huga. Ó, trúr uppfylliri óska!

Þegar minn eilífi neisti blandast við þitt óendanlega ljós, mun ég blikka í hverju auga

Friður sé með þér

Nýjar hugmyndir og innsýn

Á sumardögum lífsins
Ég safna nektar tilfinninganna
Frá blómum sætra dyggða
Að vaxa í görðum góðra sálna
Og ég geymdi í hjarta mínu eimaða kjarnann
Frá háleitum blómum umburðarlyndis
Og blómknappar auðmýktarinnar með mjúkum ilmi sínum
Og sjaldgæf blóm blíðra lótushugmynda
Og þegar snjór kaldra vetrarupplifana fellur í kringum mig
Og sársaukafull jarðnesk aðskilnaður
Ég leita hlýju og huggunar
Í nektarinum sem geymdur er í frumu hjartans míns
Í þeirri blessuðu klefa, í návist þinni
Ég finn oft guðdómlegu býfluguna
Siptu sætleika aldraðra þráa minna
Ég finn fyrir vissu, gleði og huggun
Ég verð fossar sælu
Gleði mín ómar í stöðugu flæði
Þar sem voldugi straumurinn sópar burt

Þungar byrðar sorgar og áhyggna annarra
Ég mun þjóta á ótrúlegum hraða
Yfir endalaus rými
Frá þjáðum sálum
Til að eyða ótta hennar
Og ég mun útrýma vandræðum hennar
Ég verð eins og elding
Í dimmustu nóttinni
Að líta vel út
Fegurð þín, falin frá örófi alda
Að baki myrkri sjálausra augna
Ég mun vera geislandi tunglgeislarnir
Að útrýma myrkrinu af yfirborði jarðar
Ég verð ljósgeislar
Sá sem eyðir huldu myrkri
Í krókum mannlegrar hugsunar
Fyrir náð þína, Drottinn
Silashy, skyndileg snilld viskunnar
Mistök sem safnast hafa upp í gegnum aldirnar og tímabilin
Sú ánægja sem ástin skapar í sálinni liggur ekki í .tilfinningunni sjálfri
Heldur frekar í gleðinni sem sú tilfinning færir
Því ástin færir gleði
Við elskum ástina vegna þess að hún veitir okkur óendanlega hamingju
Ástin er ekki markmiðið; hamingjan er markmiðið
Guð er eilíf og síendurnýjandi sæla
Og þannig er eðli sálarinnar, þess vegna sungu dulspekingarnir
Þeir sem hafa upplifað þennan sannleika og smakkað þá :andlegu gleði
Af gleði komum við, í gleði lifum við og tilvera okkar„ “svífur

Og til geimgleðinnar munum við snúa aftur, til að bráðna
“í þeirri sælu einn daginn
Allar göfugar tilfinningar eins og ást og samúð
Hugrekki, fórnfýsi og auðmýkt eru tilgangslaus án gleði
Gleði þýðir gleði og hún er birtingarmynd æðstu
hamingju
Eða mesta ánægjan
Og Drottinn þinn mun vissulega gefa þér og þú munt}
{Fagnaðu og vertu glaður} {seðjast
Þótt gleði geti komið upp vegna ákveðinna ytri
aðstæðna
En í eðli sínu er það ekki bundið við skilyrði
Það birtist oft án efnislegra skilyrða
Stundum gætirðu vaknað á morgnana
Þér líður eins og þú sért að fara að fljúga af gleði
Og þegar þú situr í ró hugleiðslunnar, þá streymir gleði
innra með þér
Án þess að nokkur utanaðkomandi viðvörun vakti hann
Það er gleði sálarinnar sem er óviðjafnanleg
En þegar gleði er tengd ákveðnum aðstæðum
Það stafar ekki af sömu aðstæðum
Reyndar þjónuðu þessar aðstæður sem leið til að upplifa
gleði
Það sem upphaflega var falið í sálinni, gróf ég eins og
hakk í jarðveg sálarinnar
Og gleðilind losnaði úr forni hamingjunnar sem fólst í
manninum
Þess vegna, í mannlegri reynslu, kemur venjulega upp
þörfin
Til einhverra viðburða til að draga fram þá innri gleði
sem er falin í mér
.Ástin er einnig eðli sálarinnar, en hún er háð gleði
Það er engin ást án gleði
.Getur maður hugsað sér ást án gleði? Auðvitað ekki

Þegar við tölum um sársaukann sem óendurgoldin ást veldur
Við erum að tala um löngun sem hefur ekki verið uppfyllt
En raunveruleg upplifun ástarinnar fylgir alltaf gleði
Hugur minn er eins og býfluga, hann flýgur
Til einangraðs garðs hjartans míns
Sá sem lætur vindinn af ástarglópnum mínum sveiflast
Skreytt með döggperlum, sætleiki þinn
Ég hef ræktað dásamlegar liljur handa þér
Frá andlegri mismunun
og gular páskaliljur
Að drekka í sig tár iðrunar minnar
Og fínlegar fjólur, draumkenndar um auðmýkt
Og hjarta mitt er opið fyrir skynjun sálarinnar
Þér gef ég tré hugsana minna
Ljúffengir ávextir ilmandi bæna
Með auðmjúkum höndum úr mjúkum, döggvökvuðum greinum
Og í garði hjartans míns
Hugsanir mínar eru eins og býfluga sem suðar í kringum mig
Ölvaður meðal hreinna nektarfórna fyrir þig
Allur heimurinn hefur gleymt hinni sönnu merkingu .“orðsins „ást
Ástin hefur verið misnotuð og hjarta hennar rifið í sundur .af svo mörgum að aðeins fáeinir vita lengur hvað hún þýðir
Eins og olía finnst í hverjum hluta ólífu, þannig gegnsýrir ástin hvert horn sköpunarverksins. En ást er mjög erfitt að skilgreina, af sömu ástæðu og orð geta ekki lýst bragði appelsínu; maður verður að smakka ávöxtinn til að þekkja .bragðið af honum. Það sama á við um ástina
Þið hafið öll upplifað ást á einhvern hátt í hjörtum ykkar og því hafið þið hugmynd um eðli hennar. En fólk í heild sinni

veit ekki hvernig á að rækta, hreinsa og auka ást til að ná .guðdómlegri ást

Það er neisti af guðdómlegri ást til staðar í flestum hjörtum í upphafi lífsins, en hann glatast yfirleitt vegna þess .að maður veit ekki hvernig á að næra hann

Flestir telja að það sé engin þörf á að greina eðli ástarinnar. Þeir þekkja ást sem tilfinningu sem þeir upplifa gagnvart ættingjum sínum, vinum og öðrum sem þeir laðast .sterkt að. En ást er miklu meira en það

Eina leiðin til að lýsa sannri ást er með því að lýsa áhrifum hennar. Ef aðeins einstaklingur gæti fundið fyrir .jafnvel örlitlu guðdómlegri ást

Hann var gagntekinn af gleðiflóði sem fór fram úr getu hans til að halda henni niðri

Við verðum að vera sterk í að gera gott og reyna að hjálpa öðrum. Sá sem hugsar aðeins um sjálfan sig og fjölskyldu sína mun ekki finna mikla hamingju, og ef hann hugsar ekki um einhvern annan sem kann að þjást, sviptir hann sjálfan sig þeirri gleði sem myndast í sálinni með því að rétta hjálparhönd til þeirra sem þurfa á því að halda. Fyrir vikið verður hamingjuker hans lítið og innihald þess .ófullkomið

Peningar, fyrir mér, þýða eitt: að nota þá til að gera gott .og hjálpa öðrum

Þeir sem eru einlægir, heiðarlegir og fúsir til að vingast við þig af virðingu fyrir þér en ekki í neinum öðrum tilgangi .eru fáir í þessum heimi

Þessir tryggu vinir eru gleði heimsins og sönn vinátta er .meiri en nokkur auður í þessum heimi

Sá sem er einlægur í samskiptum sínum við fólk mun finna Guð og sá sem býr yfir kærleika í hjarta sínu mun sannarlega þekkja aðra, rétt eins og maður sér í gegnum glært spegil og skynjar það sem er innra með sér. Þessi tegund þekkingar á öðrum kemur frá því að elska Guð og .elska aðra með sama kærleika

Milljónir manna eru heillaðar af undrum undirmeðvitundarinnar sem birtast í svefni. En í hærra ástandi geturðu séð eða vitað það sem þú þráir, ekki í .gegnum ímyndunaraflið, heldur í gegnum veruleikann

Ég get setið í þessum stól og snúið hug mínum hvert sem er og séð nákvæmlega hvað er að gerast á þeim stað

Stundum lifa lærisveinar í undirmeðvitundinni og stundum stíga þeir upp í hærri meðvitund. Og það eru fáeinir útvaldir sem geta farið yfir hærri meðvitund og náð alheimsmeðvitund: ríki hins guðdómlega anda, sem hefur .hvorki uppruna né orsök

Í ástandi hreinnar andlegrar meðvitundar þarf leitandinn ekki að ímynda sér hluti fyrirfram til að upplifa þá. Þegar þeir sameinast alheimsmeðvitund víkkar meðvitund þeirra út og sameinast hverju atómi tilverunnar og þeir verða meðvitaðir um allan alheiminn og allar verur. Þessi reynsla er endalaus .framlenging meðvitundar

Sá sem upplifir þessa meðvitund finnur að hún er til staðar í grasþráðum og á fjallstindum og finnur fyrir hverri .frumu líkama síns og hverju atómi í geimnum

Heldurðu að þú sért lítill líkami, þegar innra með þér er !?hinn stærri heimur

En alheimsvitund liggur einnig handan þess. Þegar leitandi getur skynjað nærveru sína í allri tilverunni, upplifir .hann óendanlega sælu og mesta guðdómlega ást

Og af ást þinni eru skilningarvit mín tengd, rétt eins og} {allar verur mínar eru fylltar af fegurð þinni

Það sameinast alls staðar nærveru guðlegrar meðvitundar

Hafðu því góðar væntingar til Guðs og vonaðu eftir !velþóknun hans. Örvæntu ekki um að ná markmiði þínu

Maður getur ekki verið með Guði einfaldlega með því að halda að hann hafi öðlast andlega uppljómun

Sjálfsbæting og siðferðisþróun eru nauðsynlegar forsendur til að ná hærri stigum

Það er mikill munur á því að þekkja Guð á mögulegan hátt og að þekkja Guð á sannan hátt. Það er aðeins mögulegt að þekkja hann í gegnum auðmýkt, visku, einlægni, .dyggðugan karakter og einlæga löngun

.Sá auðmjúki er sá sem þekkir Guð og Guð þekkir hann

Þeir sem kafa djúpt í alheimsvitund þróa náttúrulega með sér einstaka andlega hæfileika og stjórn á náttúruöflum. Hins vegar notar enginn sem öðlast sanna guðlega meðvitund krafta sína til að monta sig og sýna sig, án visku .eða hygginda

Vitrir menn gera sér grein fyrir því að Guð er eini aðilinn í tilverunni og endurgjalda honum auðmjúklega þær einstöku .gjafir sem hann hefur veitt þeim

Er ekki allt sem til er kraftaverk? Og er maðurinn ekki, ?einfaldlega vegna tilvistar sinnar, líka kraftaverk

Ef mannverur eru ekki ánægðar með öll þau undur sem Guð hefur skapað, hvers vegna ættu dýrlingar þá að vinna ?fleiri kraftaverk

Réttlátir heilagir Guðs gera ekkert nema Guð biðji þá um það, og stundum af ástæðum sem eru óljósar og erfiðar að .skilja

Ég mun útskýra með dæmi hvernig æðri meðvitund er .frábrugðin undirmeðvitund

Æðri meðvitund er það ástand þar sem þú getur – vakandi og sofandi og með fullri meðvitund – framkallað hvaða tilfinningu sem er í líkamanum með vilja og án .nokkurs utanaðkomandi áreitis

Í heimi ómeðvitaðrar ímyndunar (í draumaheiminum) geturðu drukkið bolla af heitri mjólk

En þetta próf er lagt á þig í hærri meðvitund, en þú getur samt sem áður upplifað það sama eða hvað sem er .annað meðvitað og af ásettu ráði

Leiðin kann að virðast löng, en þúsund mílna ferðalag byrjar með einu skrefi. Og svo lengi sem maður er bjartsýnn

getur engin hindrun komið í veg fyrir að markmiðinu verði .náð

Ég man enn eftir fyrri lífum
Þar leitaði ég að þér
Og ég man eftir mörgum nóttum
Skreytt með glitrandi stjörnum
Og útsýni yfir dögun
Sá með döggvaxna sakleysið
Og samhljómandi rökkurstundir
Með takti bjöllu hjarðarinnar
Og hin mörgu gimsteinaár
Með blómum og blómum vorsins
sumargola
gegnsæjar regnkápur
Demantsísþyrpingar
Á veturna
Ó, hversu oft ég hef beðið eftir komu þinni
Með hjartað dansandi af gleði
!Sálin mín næstum því flýgur af þrá eftir þér

Á hverju kvöldi, meðan við sofum friðsælt og afslappandi, njótum við friðar og gleði

Þegar við sofnum djúpt, lætur Guð okkur lifa í háleitri, kyrrlátri meðvitund, þar sem við gleymum öllum ótta og .áhyggjum þessarar tilveru

Í hugleiðslu getum við upplifað þetta blessaða sálfræðilega ástand jafnvel á vökutíma og fundið frið frá öðrum sviðum

Þegar guðleg gleði leggst yfir mig verður andardráttur minn rólegur og andi minn svífur upp, upplifi sælu þúsund svefna í einu, en samt missi ég ekki mín venjulegu skilningarvit. Þessi alheimsupplifun er frátekin þeim sem .kafa djúpt í að ná hæsta meðvitundarstigi

Þegar tilvera manns fyllist yfirþyrmandi alsælu Guðs, kyrrist líkaminn alveg, andardrátturinn hættir að flæða, hugsanirnar róast og jafnvel hverfa smám saman.

Hugleiðandinn finnur fyrir veruleika sálar sinnar og nálægð sinni við skaparann, svo hann drekkur af guðlegri sælu og smakkar alsælu gleðinnar sem þúsund skammtar af víni geta .ekki veitt

Meðalmaðurinn finnur fyrir syfju á mörkum vöku og svefns og upplifir stutta vellíðan, en þessi tilfinning hverfur fljótt þegar viðkomandi fellur í djúpan svefn. Svefn er ekki algjört meðvitundarleysi því á meðan maður er vakandi veit .maður hvort maður hefur sofið rólega eða ekki

Svefn getur verið margt – sumt létt, sumt djúpt. En andlegar upplifanir sem einstaklingur hefur með Guði í meðvitaðri stöðu eru meira hressandi og upplífgandi en mesta sæla svefns eða blundar (svæfing eða svefn sem .kemur á undan sofnun)

Jafnvel þótt þú sért ekki eins mikið fyrir mig og heyrn)
(mín og sjón

Augu mín sáu ekkert og eyru mín heyrðu ekkert
Því að þú ert sætari augnlokum mínum en svefn
Og sætara fyrir hjarta mitt en öryggi

Handan við leyndardóma og ráðgátur svefnsins liggja þessar helgu gleðistundir

Við getum ekki gert öllum til geðs því það er ómögulegt.
.Ég reyni að gera engan ekki uppsettan, ég geri mitt besta
Það er allt sem ég get gert

Við verðum að leita fyrst velþóknunar Guðs. Eina markmið mitt er að þóknast Guði. Ég nota hendurnar mínar til að biðja auðmjúklega fyrir honum, fæturna til að leita hans alls staðar og hugann til að hugsa um hann og ígrunda .undur hans

Guð verður að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar svo að við getum fundið hann sem frið, kærleika, skilning, góðvild, .samúð og visku

Þetta, og ekkert annað, er það sem ég er kominn til að verða vitni að og tala um. Auk íhugunar ætti maður að vera í .góðum félagsskap

Við eigum ekki að elta fólk, heldur Guð

Ef þú finnur þessar hugmyndir gagnlegar, þá skaltu líta
á þær sem blessun frá Guði, því að allur heiðurinn fer honum
.til góða

Segðu öðrum frá því; kannski finna þeir í því það sem þú
finnur. Við megum ekki gleyma að bjóða hjálp þeim sem
þurfa á því að halda á hverjum degi, eftir bestu getu. Svo
lengi sem ég hef peninga í vasanum mun ég ekki hætta að
.gefa, því að óþrjótandi og óþrjótandi uppspretta mín er Guð

Við verðum að þekkja Guð eins og hinir miklu gerðu.
.Þetta er mögulegt með íhugun og persónulegri vinnu

Einu sinni var ég að ganga fyrir utan einsetuhúsið og
hugsa um frábæra kennara minn, Sri Yuktiswar, sem var
.látinn nokkrum árum áður

Ég fann fyrir yfirþyrmandi löngun eftir honum og var leið
yfir því að hann skyldi ekki vera með mér til að njóta
fegurðar og andrúmslofts einsetuhússins, og skyndilega
:birtist hann mér af himni og sagði

Heldurðu að þú sért sá eini sem nýtur þessa fallega"
"!staðar? Ég nýt hans alveg eins og þú

Sá sem leitar og þráir sameiningu við Guð verður að
.leitast við að hugleiða daglega og elska hann

Og elska alla með þeirri ást

Þetta er eina leiðin til að forðast stríð. Andleg samvinna
er nauðsynleg, því án sannrar andlegrar iðkunar er engin
einstaklingsbundin eða alheims hamingja. Heilög sátt er eina
lausnin á öllum líkamlegum, fjárhagslegum, hjúskaparlegum,
.siðferðilegum og andlegum vandamálum

Hamingjan kemur af því að finna nálægð við Guð.
Mannkynið hefur fangelsað sig á bak við rimla fáfræðinnar
og það er kominn tími til að brjótast út úr þessu
niðurlægjandi fangelsi. Hugurinn verður alltaf að beinast að
.Guði, hverjar sem aðstæðurnar eru

Þá munt þú finna fyrir miklum friði og gleði

Þeir sem þrá Guð, helga veru sína honum, hvetja og upplýsa hver annan og hafa Guð stöðugt í huga eru hamingjusamir í þessum heimi og sigurvegarar sælu lífsins .eftir dauðann

Allt í tilverunni er bylgjulíkur titringur sem stjórnast af huga Guðs. Þessi greinda titringur er Heilagur Andi, eða hinn trúi Andi, sem maður getur átt samskipti við í gegnum bæn .og hugleiðslu

Í kyrrð sálar þinnar og í lundi huglægrar einbeitingar þinnar er enginn endir á sögunni um ástina með hinu .óendanlega algilda

En það er erfitt að eignast Guð ef við sækjumst fyrst eftir peningum

Við verðum að gera Guð að óaðskiljanlegum hluta af lífi okkar, og þá munum við hafa allt sem við þurfum í þessu lífi

Sá sem skapar Guði varanlegan stað í hjarta sínu, Guð mun veita honum ríkulega hlutdeild í gæðum jarðar og himins og opna fyrir honum víða sjóndeildarhring þar sem sólir viskunnar skína, lýsa upp brautir hans og ryðja myrkrinu .burt í kringum hann

Guð er hinn eilífi elskhugi og engin hamingja er fyrir manninn nema þegar hann elskar Guð eins og hann elskar - að minnsta kosti - sitt kærasta fólk, því án Guðs myndum við .ekki þekkja eðli ástarinnar né smakka bragð hennar

Við verðum að læra að nota vilja okkar og einbeita huga .okkar til að leita Guðs af öllu hjarta

Mannlegar athafnir eru stjórnaðar af löngunum og þessar venjur neyða mann alltaf til að gera það sem hann vill .ekki gera

Vissulega er maðurinn sinn eigin versti óvinur, þótt hann geri sér ekki grein fyrir því. Hann kann ekki að sitja kyrr eða helga Guði tíma, en samt væntir hann þess að öðlast !hamingju og tryggja sér tafarlausa inngöngu í paradís

Heilaga reynslu er ekki hægt að öðlast einfaldlega með .því að lesa bækur eða hlusta á prédikanir

Eða einfaldlega að gera góðverk. Þetta er allt gagnlegt, eflaust, en það er ekki nóg. Að tengjast Guði krefst .nákvæmrar einbeitingar og djúprar íhugunar

Lífið er stór draumur

Ímyndaðu þér! Eftir áratugi verður tilvist okkar draumur .og allt sem við gerum núna verður hluti af þeim draumi

Jafnvel mestu persónur mannkynsins eru orðnar aðeins afmyndaðar af mannlegri meðvitund. En þessar miklu persónur náðu endanlegu markmiði sínu vegna þess að þær náðu hæsta stigi og eru enn lifandi í anda, með skýra og meðvitaða vitund um allt sem er að gerast, því þær eru .sameinaðar í guðlegri meðvitund

Sá sem reynir að samræmast þeim í gegnum hugmyndir þeirra og kenningar mun óhjákvæmilega finna fyrir nærveru þeirra, laða að sér blessun þeirra og vita innst inni að hann .er í raunverulegu sambandi við þá

Lífið er stórkostlegur draumur. En þegar einstaklingur horfir á eigin líkama og finnur hann líflegan, þróar hann með sér sterka sannfæringu um veruleika þessa draums. Hann trúir því að hann verði að eignast þetta eða hitt til að vera .hamingjusamur

En sama hversu margar langanir hann uppfyllir, þá mun hann ekki finna hamingju í gegnum þær. Því meira sem maður öðlast, því meira þráir maður. Langanir verða að vera fínpússaðar og lífið einfaldara ef maður vill lifa í þægindum, .ró og innri ánægju

Ritningin segir að sá sem langanir streyma alltaf inn á við (í átt að sálu sinni) sé einstaklingur sem býr yfir miklum innri friði. Í þessu eru þeir eins og hafið, sem aldrei breytist eða minnkar, heldur er fullt af vatni sem rennur inn í það án afláts. En sá sem býr til holur langana í forða friðar síns og leyfir lífsnauðsynlegu vatninu að leka og sóast veit ekkert .um andlegan frið og innri hamingju

Við þurfum leiðsögn frá þeim sem þekkja Guð, sem hafa getu til að eiga samskipti við hann og finna meðvitað fyrir .nærveru hans

Spámennirnir hafa beðið okkur að leita Guðs í innri friði

Í einveru sálarinnar, þar sem trúr andi og æðsta andleg gleði býr

Hinir upplýstu styðja einnig þessar hugmyndir

Þau leggja áherslu á mikilvægi djúprar hugleiðingar

Að átta sig á æðra sjálfinu í djúpum sálarinnar

Ég vil ekki að fólk haldi að það geti aflað sér þekkingar einfaldlega með því að hlusta á aðra eða lesa bækur. Það .verður að beita því sem það les og heyrir

Það er betra að fara á tilbeiðslustaði en að taka þátt í .tilgangslausu spjalli

En jafnvel á tilbeiðslustöðum verður maður að snerta og .finna nærveru Guðs í hjarta sínu

Tilfinningalegar útbrot og rökréttar greiningar geta ekki veitt okkur þá guðdómlegu þekkingu sem sálir okkar þrá að .öðlast

Þegar við gefum okkur Guði á vald og kveðjum eigingjarnar langanir og þegar við erum viss um að Guð er alltaf með okkur

Það býr í sálum okkar og innblæs okkur með góðum og göfugum hugsunum og tilfinningum. Við munum öðlast hamingju og frelsi og við munum verða vitni að sólarupprás .viskunnar við sjóndeildarhring sálarinnar

Músin sem varð að tígrisdýri

Eins og spekingurinn Paramhansa Yogananda sagði frá

Fyrir löngu síðan, djúpt inni í skógi, bjó einsetuhús þar sem heilagur maður sem þekkti Guð bjó. Þessi blessaði maður bjó yfir mikilli visku og yfirnáttúrulegum kröftum og .enginn bjó nálægt honum nema lítil, tam mús

Margir lærisveinar og aðrir sem vildu sjá dýrlinginn þorðu að heimsækja hann, þrátt fyrir nærveru grimmra tígrisdýra og annarra villidýra, sem drógu sig að honum af

ást sinni. Þeir komu með blóm og ávexti að fórn. Allir sem heimsóttu dýrlinginn voru undrandi á nánu sambandi hans og músarinnar og köstuðu molum til taminnar músar .dýrlingsins

Dag einn, þegar hópur lærisveina var að heimsækja kennara sinn í afskekktum skjóli hans, elti köttur mús sem kom öskrandi að fótum hins vitringa í leit að skjóli. Á þeirri stundu, fyrir framan undrandi augum lærisveinanna, breytti dýrlingurinn hinni skelfdu mús í stóran og grimmilegan kött! Fyrir einhvern kraftaverk gekk músin nú frjálslega um meðal kattanna, ómeidd. Hann var himinlifandi yfir þessari umbreytingu og það eina sem truflaði ró hans var hvísl lærisveinanna, sem blikkuðu og bentu á hann og kölluðu .hann kött sem væri kominn af mús

Nokkru síðar fóru sömu lærisveinarnir aftur í heimsókn til kennara síns og úlfahópur elti köttarmúsina sem mjálmaði hátt og bað um vernd við fætur dýrlingsins. Dýrlingurinn sagði við hann: „Vertu úlfur.“ Strax sáu lærisveinarnir undrandi köttarmúsina umbreytast í úlf fyrir augum sér. Úlfarnir voru einnig undrandi yfir þessari augnabliksbreytingu bráðar sinnar, en þeir urðu fyrir vonbrigðum og fóru svangir til baka. Að lokum reikaði úlfarmúsin frjálslega með hinum úlfunum, át með þeim og .horfði niður á smærri dýrin

Öðru sinni voru sömu nemendurnir og höfðu orðið vitni að tveimur fyrri kraftaverkunum að læra með kennara sínum. Um miðja kennslustundina urðu þeir hissa þegar þeir sáu risastóran bengalskan tígrisdýr elta úlfmúsina, sem eins og venjulega hljóp á fullum hraða að fótum kennarans í leit að vernd. Kennarinn, sem notaði enn á ný kraftaverkakrafta sína, stöðvaði tígrisdýrið og ávarpaði tama úlfinn sinn og sagði: „Kæra mús mín, það er heimskulegt af mér að halda áfram að vernda þig fyrir óvinum þínum. Frá þessari stundu vil ég að þú verðir að tígrisdýri.“ Um leið og nemendurnir róuðust fóru þeir að hlæja og segja hver við annan: „Góði

himinninn! Sjáðu þennan grimma tígrisdýr dýrlingsins! Þetta “!er bara mús sem dýrlingurinn hefur breytt í tígrisdýr

Með tímanum áttuðu gestir einsetuhússins sig á því að hinn ógnvekjandi tígrisdýr sem gætti staðarins var í raun bara lítil mús sem kennarinn hafði gert að tígrisdýri. Eldri nemendurnir hugguðu nýkomna í einsetuhúsinu og sögðu við þá: „Verið ekki hræddir við tígrisdýrið, þetta er í raun ekki “.tígrisdýr, heldur mús sem kennarinn gaf mynd af tígrisdýri

Þessi eineltismús varð loksins þreytt á opinberri auðmýkingu og hugsaði með sér: „Ah, ef ég gæti drepið “.dýrlinginn sjálfan, þá væri ég laus við orsök eymdar minnar

Um leið og þessi hugmynd datt honum í hug réðst hann á vitringinn og ætlaði að drepa hann. En vitringurinn beið hans, þar sem hann hafði fylgst með hugsunarferli hans og vissi hvað hann ætlaði sér, svo hann vissi strax hvað fór í gegnum huga óhlýðna tígrisdýrsins og hrópaði á hann og “.sagði: „Snúðu aftur eins og þú varst

Og það var einmitt það sem gerðist, því á augabragði !breyttist hrokafulli tígrisdýrið enn á ný í hrædda mús

Allir vilja meiri peninga en hinir og þegar þeir fá þá eru þeir óánægðir vegna þess að þeir uppgötva að einhver annar er ríkari en þeir

Fólk lifir í spíral eymdar sem það skapar sjálft og sínar eigin langanir

Við verðum að vera sátt við það sem við höfum því efnislegir hlutir færa ekki hamingju heldur margfalda þeir oft .áhyggjur manns og auka kvíða og kvíða

Leiðin til Guðs er einfaldasta og auðveldasta leiðin, en fáir ganga hana þrátt fyrir margar trúarlegar helgisiði og .formsatriði

Það er betra að snúa hjörtum okkar til Guðs og biðja .hann um það sem er okkur fyrir bestu og varanlegasta

Í raun bíður Guð eftir okkur vegna þess að hann vill halda okkur frá illu og hættu. Hann vill að við höfum okkur hjá sér í hjörtum okkar og hugum vegna þess að ódýrar

vörur þessa heims geta hvorki fullnægt löngun manna né .fyllt andlegt tómarúm
Það sem hann finnur innst inni
Guð talar stöðugt til okkar, en fáir heyra rödd hans
Þessi hljóða rödd drukknar oft í hávaðasömum .hugsunum og augljósum löngunum
En þegar hugsanir dvína og langanir róast, heyrum við .rödd Guðs skýrt, jafnvel þótt hún sé þögul og dauf
Sannarlega gerir Guð allt til að hjálpa mannkyninu; hann .opnar dyr fyrir þeim og lýsir upp vegu þeirra
Svo að hann sjái fótspor sín, hrasi ekki né fætur hans .skriðni, en flestir gera sér ekki grein fyrir þessu
Heimurinn í heild sinni er fastur í ruglingi og ringulreið vegna eigingjarnra, græðgisfullra langana sem skapa stríð. .Ekkert annað skapar stríð
Mesti hetjan í lífsins baráttu er sá sem sigrar sjálfan sig og sigrar ástríður sínar
Peningar, frægð, langanir og allt sem stangast á við .þessa meginreglu er skaðlegt fyrir frið okkar og hamingju
Ef fólk lærði að hugsa alltaf um hin sönnu gildi lífsins, .myndi það finna hamingjuna sem það leitar að
En þeir víkja frá ásetningi sínum og láta straum .jarðneskra langana hrífast með
Ég hef komist að því að engin freisting getur leitt mig frá þeirri leið sem ég hef valið og þeirri leið sem ég hef tileinkað mér
Ég get heillað þúsundir með þeim krafti sem Guð hefur .gefið mér, en sú aðgerð væri mér skaðleg
.Ég vil allavega ekki heilla þúsundir og fanga hugi þeirra
Mér líkar bara að sjá einlæga lærisveina sem eru .rótfastir í Guði
Þeir sem elska Guð munu njóta þessara hugsana og þeir .sem halda áfram að elska munu finna blessun Guðs
Nærvera hans er augljós í gegnum þessar kenningar

Það er ómögulegt fyrir mann að blekkja Guð því hann er beint á bak við hugsanir hans og veit hvað er að gerast í .huga hans og hvað hann þráir

Þegar hann hafnar heiminum og þráir andlega sátt, mun .Guð koma til hans

Þegar sú löngun festir rætur í hjarta þess sem þráir, .kemur Guð til þess hjarta og fyllir það gæsku og blessun

Efnislegir hlutir bjóða aðeins upp á falska friðartilfinningu og skammvinna ánægju. Eini sanni tilgangur lífsins er að vera í sátt við skapara sinn og öðlast velþóknun .hans

Þessi samningur verður að vera eilífur sáttmáli og órofinn sáttmáli

Ó Drottinn, gerðu mig gegnsæjan með hreinleika svo að ég geti endurspeglað græðandi ljós þitt innra með mér

Róaðu spegil hugans míns, sem titrar af kvíða, svo að .hann endurspegli óendanlega andlit þitt

Opnaðu glugga trúarinnar í sálu minni svo að ég megi .anda að mér ilm friðar þíns

Ég hef komist að því að eina tilgangur lífsins er að þekkja Guð

Það er fólk sem er kannski ekki sannfært um að þekking á Guði sé endanlegt markmið lífsins. En enginn getur neitað því að markmið lífsins er að finna hamingju. Og ég segi með .fullri vissu og trausti að Guð er hin endanlega hamingja

Það er mesta sælan

Það er algjör alheimskærleikur. Það er eilíf gleði sem yfirgefur aldrei sálir þeirra sem eru í sátt við hana. Hvers ?vegna reynum við þá ekki að ná þeirri fullkomnu hamingju

Enginn annar getur gefið okkur það. Við verðum stöðugt .að næra það og rækta innra með okkur

Heimurinn leitast stöðugt við að bjóða fólki upp á ánægju sína, en slíkar hverfular ánægjur leiða að lokum til eftirsjár, beiskju og iðrunar. Jafnvel þeir heppnustu, þeir sem virðast eiga allt, eru kannski ekki sannarlega hamingjusamir

og munu ekki sætta sig við jarðneska hluti lengi, því þeir hvorki slökkva sinn sanna þorsta né seðja andlega hungur .sitt

Því meira sem við einbeitum okkur að ytri hlutum, því minna getum við fundið fyrir innri dýrð

Sem við getum upplifað með því að smakka eilífa sælu guðdómlegs anda

Því meira sem við snúum okkur inn á við, því færri ytri erfiðleikar stöndum við frammi fyrir. Þetta er stöðug jafna, en flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika vegna áhrifa veraldlegs félagsskapar, samfélagsins sem þeir búa í .og óhollra venja

Samfélagið heldur einstaklingnum uppteknum af yfirborðslegum málum án þess að leyfa honum að hugsa um .dýpri sannleika

Jafnvel andlegir staðir eru heimsóttir af sumum án þess að raunveruleg löngun sé til að njóta góðs af blessuðu .andrúmslofti þeirra

Þeir fá nánast ekkert út úr þessum heimsóknum

Þeir sem vilja sjá Guð munu finna hann alls staðar. .Mannlegar venjur eru skaðlegar og eyðileggjandi

Grimmur rándýr sem eyðileggur, skemmir, útrýmir og tortímir

Það er kominn tími til að fólk læri að vera hamingjusamt og ánægt með það sem það hefur

Við ættum ekki að þrá neitt meira en það sem kemur í okkar veg. Guð er örlátur; hann veit hvað við þurfum og sér fyrir því á sínum tíma. Þetta þýðir ekki að við ættum að reiða okkur á Guð án þess að leggja okkur fram - alls ekki. Það þýðir að við ættum að gera okkar hluta eftir bestu getu og láta Guð um restina, sem mun aldrei svipta okkur því sem .við þurfum og verðskuldum

Besta leiðin til að vera eilíflega hamingjusöm er að finna fyrir nærveru Guðs. Mesta þrá okkar ætti að vera að þekkja .Guð og einbeita okkur að vera með honum

Guð ætti að vera fremstur og æðstur í hugsunum okkar og tilfinningum, og við ættum að líta á hann sem sterkasta .og traustasta stoðina í lífi okkar
Guð, í sinni algjöru miskunn
Hann veitir okkur gleði og innblástur
Og það gefur okkur raunverulegt líf
Sönn viska
Og sönn hamingja
Sannur skilningur í gegnum
Allar hinar fjölbreyttu upplifanir lífs okkar
En dýrð Guðs opinberast ekki
Nema í þeirri andlegu ró sem sálin finnur
Og í alvarlegri tilraun til að samræma það
Þar stöndum við andspænis sannleikanum
Erlendis eru blekkingar afar sterkar
Mjög fáir geta losnað við
Áhrif ytra umhverfis
Heimurinn heldur áfram með endalausum flækjum sínum
Og óteljandi reynslur hans
Rödd Guðs býr á bak við ásýnd lífsins
Hann kallar alltaf á okkur og talar við okkur
Í gegnum blóm og helgar bækur
Frá samvisku okkar
Og í gegnum alla þessa fallegu hluti
Sem gerir lífið þess virði að lifa því
Næturgali himinsins
Ég er næturgalinn þinn, stígandi upp til himins alheims nærveru þinnar, í stöðugri leit að dropum af regni sannleika þíns
Ég hef beðið til þín með djúpri trú um að senda niður miskunn þína úr hörðum skýjum þagnarinnar
Og afar þyrstur, tók ég á móti öllum helgum punktum vitundar minnar um þig

Ó, hve ég þráði að finna nærveru þína innra með mér og
!í kringum mig

Langvinn þorsti minn svalnaði aðeins þegar snerting þín kældi brennandi sál mína og veru mína sem logaði af þrá og löngun. Tími örvæntingar og vonleysis er liðinn og þurrkur .vandræða minna horfinn með úrhellisrigningu friðar þíns

Og nú svíf ég hljóðlega og svíf, syngjandi lög um ánægju
og ánægju

Ég er næturgalinn þinn sem drekkur aðeins vötn huggunar þinnar sem streyma án afláts frá hæðum tilveru .þinnar

Einstaklingsbundin, iðnaðarleg og pólitísk eigingirni, uppblásnar tilfinningar knúnar áfram af blekkingum um yfirburði eins kynþáttar yfir annan, og viðskipti með trú og kenningar hafa allt skapað sundrungu og aðskilnað milli þjóða og kynþátta og rifið jörðina í sundur með styrjöldum. Fyrir vikið eiga sér stað efnahagsleg eyðilegging, andleg .fáfræði og sameiginleg eymd

Að þróa með sér blöndu af andlegum eiginleikum, efnislegri skilvirkni og göfugum mannlegum eiginleikum — þeim sem við sjáum birtast í lífi farsæls fólks — er kjarni .hamingjusams lífs og mun leiða til bestu mannveranna

Hvenær sem er, hvar sem er

Við verðum að tileinka okkur hugsjónir um heilbrigða hugsun, góða hegðun og ósvikna tilfinningalega samkennd .með öðrum

Vissulega er mannkynið uppheft með réttlæti, .samkennd og jöfnum og jafnvægi í þróun efnislegra þátta

Hugrænir, andlegir og siðferðilegir þættir persónu hans

Endanlegt markmið alls mannkyns er að öðlast frið, .hamingju, öryggi, þekkingu og ódauðleika

Og í þessari þrá eftir fullkomnuninni sem er falin í okkur .liggur ímynd Guðs

Þessi blessaða mynd reynir að opinbera sig í gegnum .menn sem eru í sátt við æðri eðli sitt

Fjölhyggja er náttúrulögmálið og eining leiðir til hins .algera

Með aðskilnaði og sundrungu verður heimurinn að ketil sem sjóðir og bubblar af sársauka og þjáningum yfir eldi .stríða og dauða

Hið fullkomna líf sem sameinar hjörtu, færir sálir nær .hvor annarri og sameinar þær með sannleikanum

Það er leiðin til hamingju, friðar og eilífðar

Ekkert getur veitt okkur hamingju og þurrkað tár eymdarinnar af augum okkar nema Guð einn

Mannsálin er aðskilinn hluti frá heildinni og verður að snúa aftur til heildarinnar til að verða heil. Leit okkar að .hamingju ætti að leiða okkur til Guðs, uppsprettu allrar gleði

Þorsta okkar eftir þekkingu verður að svalna úr uppsprettum guðlegrar visku. Friður okkar verður aðeins .fullkominn þegar hann sameinast ólýsanlegum friði Guðs

Tilvist okkar þarfnast tilvistar Guðs til að verða eilíf, og meðvitund okkar mun sífellt stækka og víkka þegar hún snertir og sameinast alheimsmeðvitund. Gleði okkar verður óendanleg og mun aukast milljón sinnum þegar hún .sameinast guðlegri gleði

Maginn sem græðgi drepinn

Einu sinni borðaði vitur maður með ofáti og vitri “.maðurinn sagði: „Mér finnst þessi góði matur frábær

En hann borðaði ekki mikið. Hvað varðar þann ágátumann, þá hafði hann aldrei smakkað jafn ljúffenga .máltíð á ævi sinni

Hann hélt áfram að borða þar til hann varð saddur og dó .úr ofáti. Megi líf ykkar vera lengi

Vitri og sjálfsögður einstaklingur naut matarins en án þeirrar kynferðislegu tilfinningar sem eyddi mathátunni. Vitri maðurinn var í sátt við gagnsæja andlega orku sem nærði sál hans og styrkti frumur líkamans, og þegar hann borðaði gerði hann það í hófi til að hindra ekki flæði geimorkunnar .sem hann var meðvitaður um að nái til hans

Það er ekki nauðsynlegt að gefa allt upp og lifa ströngu
lífi til að lifa andlegu lífi, en það er nauðsynlegt að muna að
.maðurinn lifir ekki á brauði einu saman
Paradís ástarinnar og himinn hamingjunnar
Í ljóma þíns blessaða ljóss bið ég fram bænir sálar
.minnar
Og ég bið þig að þiggja auðmjúka fórn hjartans míns
Haltu draugum myrkursins frá mér
Horfðu á mig frá augum himins
Frá útrás hjartans og tilfinninga minna
Sýndu mér í musterinu ást mína til þín
Blessaðu mig svo að ég megi sjá gott
Ég hugsa um góða hluti
Og vingast við gott og dyggðugt fólk
Og svo að ég geti hugleitt þig
,Ó, þú sem ert uppspretta alls góðs og réttlætis
Fyrir náð þína verð ég rekinn burt úr helgidómi sálar
.minnar
Allar andstæðar hugmyndir
Og ég óma með blessaðri nærveru þinni innra með mér
Megi ég lifa í hamingjuparadís
Göfugar og háleitar hugsanir koma til mín
Stráið yfir mig ilm sælu þinnar
Megi heilagur kærleikur þinn umlykja mig ætíð
Blessaðu mig svo að ég megi lifa í paradís kærleikans
Að njóta guðlegrar nærveru þinnar
Og himneskur friður þinn
Og svo að ég geti áttað mig á því að ég er ódauðleg sál
Og ég lifi í ljósi þínu
Og ég lifi af blessun þinni
Elsku Guð minn
Frá garði dögunar
Ég mun tína ljósblóm handa þér
Að færa það sem auðmjúka fórn
Á fæturna

Láttu skarpa stjörnu ástar minnar til þín hina
Það þenst áfram með vaxandi krafti
Í gegnum undrunarstemningu
Og gleymska mín á þér
Og það fjarlægir myrkur sitt
Ekki gleyma mér
Jafnvel þótt ég gleymi þér
Mundu eftir mér
Jafnvel þótt ég nefni þig ekki
Guð er það dýrmætasta í lífi mínu
Hann ræður ríkjum í samvisku minni
Og viskuorð hvetja mig
Hann leiðir mig á rétta braut
Sem ég ætti að tileinka mér
Líf í jafnvægi
Sem tekur mið af öllum guðlegum og náttúrulegum lögmálum
Það sameinar virkni og ró
Það færir hamingju og uppfyllir örlög mannsins
Hús fullt af gimsteinum sést ekki í myrkrinu
Þannig er ekki hægt að finna fyrir guðlegri nærveru
Svo lengi sem nótt fáfræðinnar heldur áfram að ríkja
Ef skilningur okkar á Guði er ekki raunverulegur
Svo að við getum ekki sinnt daglegum verkefnum okkar án þess
Við fundum greinilega ekkert samband milli Guðs og lífsins
Þegar við höfum metnað og krýnum hann með hugmyndinni um að þjóna öðrum
Við hjálpum okkur sjálfum með því að hjálpa öðrum
Ó, Drottinn
Með útbreiðslu lífsnauðsynlegs sólarljóss
Ég mun dreifa vonargeislum í hjörtum fátækra og flóttamanna
Kveiktu á lampum ákveðni og sjálfstrausts

Í hjörtum þeirra sem halda að þeir séu misheppnaðir
Þegar við gerum okkur grein fyrir því að lífið er skóli til náms og skylduframkvæmda
Á sama tíma er þetta hverful draumur
Þá munum við vita að Guð er með okkur
Lífið ætti að byggjast á þjónustu
Án þess göfuga markmiðs
Hugurinn sem Guð gaf manninum mun ekki ná árangri
Tilgangurinn sem það var stofnað fyrir
Að hlýða Guði gerir manni kleift að klára öll sín verkefni
Með gleði og þakklæti til Guðs
Aðeins með uppgjöf getum við fundið frið
Ég mun brenna burt alla vitsmunalega og siðferðilega veikleika
Í eldi hönnunarinnar
Því nema ég losni við þessa veikleika
Ég mun ekki geta séð guðdómlega logann
Ó, Drottinn
Í dag mun ég vera staðráðinn í að afreka ákveðna hluti
Þá geri ég það sem ég hafði ætlað mér
Ég mun fyrst ganga úr skugga um að ætlun mín sé rétt
Og þá mun ég finna styrk þinn
Og með þinni hjálp og blessun mun ég ná því sem ég ætla mér að gera

Hvísl og vindar

Meistari Paramhansa Yogananda

Þýðing: Mahmoud Abbas Masoud

Litla egóið gæti spókað sig um og sagt með stolti og hroka: Ég er þú!

En ég mun leitast við að þekkja mitt sanna sjálf, sem ilmandi er af alls kyns blómum góðvildar og auðmýktar.

Ó Guð, opinbera mér mitt sanna eðli og lát mig heyra þig hvísla í djúpi mínu og segja: Ég er fyrirmynd þín og þú ert ímynd mín!

Í garði næturdraumanna

Í garði næturdrauma minna blómstra mörg blóm: sjaldgæf blóm ímyndunarafls míns. Þar, þar sem hlýtt plánetuljós skín, spretta upp blómknappar jarðneskra vona og breiða út björt krónublöð uppfyllingar og ánægju.

Í ljóma þessara drauma sé ég vofa gleymdra ástkærra andlita og nýmfa dýrmætra tilfinninga grafnar fyrir löngu síðan í jarðvegi undirmeðvitundarinnar – allar rísandi í glitrandi skikkjum. Og sem svar við kalli draumaengla verð ég vitni að upprisu allra fyrri rauna.

Drottinn, þú hefur gefið okkur frelsi til að gleyma daglegum vandamálum okkar með næturferðum til draumalandsins. Hjálpaðu okkur að vakna til þín og flýja að eilífu frá mannlegum sorgum.

Þú bíður eftir að ég komi aftur

Ó, guðdómlegi griðastaður! Ég rek á lífsins hafi, hrærist af stormum mótlætisins. Hvort sem ég fljóti á öldum ánægjunnar eða sökkv stundum í djúp sorgar, þrái ég að losna við þessa tvíhyggju með því að ná til þinna yfirnáttúrulegu, himnesku stranda. Með hverju andvarpi bænar minnar nálgast ég þig æ meira, mitt eina griðastað.

Ég mun ekki hætta að reyna því að ég veit að þið hlakka til komu minnar og þráið að ég komi aftur!

fugl paradísar

Ég er paradísarfugl: himnafugl smíðaður af blessuðum höndum þínum

Hún skreytti mig með náð og dásamlegum litum: með blíðudún og gullnum fjöðrum andlegs blómgunar.

Ég svif hátt í drungalegu, grátandi andrúmslofti lífsins í leit að paradís sælu, og björtu fjaðrirnar mínar voru litaðar dökkum örvæntingarblettum.

Komdu, Guð minn, og þvoðu fugl paradísar þinnar með geislum visku og hreinu, sætu friðarvatni,

Guðdómlegur myndhöggvari

Láttu hvert hjartaslag mitt vera nýtt orð í ljóði um eilífa ást mína til þín

Megi hvert hljóð sem varir mínar gefa frá sér flytja blessaða titringa frá heilögu röddu þinni

Megi hver hugsun mín fyllast gleði nærveru þinnar

Megi vilji minn vera hlaðinn guðdómlegri orku þinni

Skreytið allar hugsanir mínar, orðatiltæki og vonir með náð ykkar.

Ó, heilagi guðlegi myndhöggvari, mótaðu líf mitt eins og þér sýnist, samkvæmt þinni einstöku hönnun

Þú ert verndari minn

Drottinn, hjálpaðu mér að vekja ekki upp dýr reiði og ástríðu í óhreinsuðum sálum. En ef þau ráðast á mig, mun ég leita hælis í grjóthelli verndar þinnar í sál minni.

Ó, guðlegi verndari! Án þín mun ég ekki finna neitt öryggi eða öryggi, jafnvel í óyfirstíganlegu virkjum manna. Vertu verndarhlíf mín og traustur skjöldur gegn sprengifimum mótlætisins og blessa mig, svo að ég megi lækna - með heilagri skurðaðgerð - alla þá sem þjást af sárum lífsins og sprengjum.

heilög alsæla

Þegar fylgjendur þínir eru í bæn, safna ég geislum heilagrar alsælu úr augum þeirra og blanda

þeim við andlega ákafa minn til að bjóða þá sem hressandi drykk fyrir þyrsta hugsanir mínar; svo að þeir drekki þar til þeir slokkna og sársauki þeirra og ótti hverfur.

Og þeim sem leita huggunar og huggunar, býð ég upp á þennan töfrandi drykk í gegnsæjum bollum af einlægri einlægni og góðum ásetningi.

Megi hver sá sem drekkur þennan blessaða elixír upplifa varanlega alsælu, gleyma vandamálum sínum og hverfa sársauka!

Hreinsaðu mig í hörmungarofni

Óunnin málmur lífs míns er bráðinn í ofni hörmunga og rauna, og öll lygi er hreinsuð í eldi helgra upplifana og metnaðar.

Guðdómlegi skapari, frelsa mig frá mannlegum veikleikum og gef mér vilja eins fastan og járn og andlegan ákveðni eins og hert stál. Hjálpaðu mér að móta fágaðan kjarna minn í áhrifarík verkfæri sjálfsaga og sannrar ákveðni.

Og með sverði andlegs jafnvægis mun ég eyða innri óvinum mínum – grimmilegum venjum – sem bíða eftir mér og reyna að koma í veg fyrir að ég hugsi stöðugt um þig eina.

Vertu sólin mín og tunglið mitt

Ó Drottinn, send geisla visku þinnar til að leiða mig í gegnum hamingjudaga afreka minna og ljós miskunnsams tungls þíns til að lýsa upp vegi mína í gegnum dimmar sorgarnætur.

Komdu til mín

Mun dögun þess dags renna upp, þegar það að segja þitt blessaða nafn mun vekja flóð tára sem mun yfirgnæfa bakka fáfræði minnar og væta hjarta mitt?

Þá, í tjörn safnaðra tára minna, munu liljur heilagrar visku spíra og ljós þeirra mun útrýma myrkri mínu um alla eilífð.

Ó, alheimsmóðir sem gegnsýrir alla tilveru, komdu til mín, því ekkert getur afmáð sorg mína og leyst drunga minn nema ásýnd alhliða miskunnar þinnar og óendanlegrar samúðar þinnar.

Óbrjótanleg bönd

Kenn mér, Drottinn, að finna einingu mína með þér í innri friði og í hávaða heimsins. Það skiptir ekki máli hvort ég er umkringdur þögn eða hávaða, svo lengi sem ég finn fyrir alhliða nærveru þinni alls staðar og alltaf.

Leyfðu mér því að vinna verkið mitt með gleði

Þú vinnur óþreytandi og færir bros til milljóna hamingjusamra hjartna. Blessaðu mig svo að ég megi eiga – eins og þú – ófölnandi bros þegar ég vinn í verksmiðju lífsins.

Megi öldur máttar þíns ætíð dansa á fljóti daglegra athafna minna

Guðdómlega móðir, rétt eins og þú nýtur þess að hanna atóm, blóm og alheima, kenn mér leyndarmálið að vinna og skapa með jafnvægi í huga og ánægðri sál.

Andleg, sálfræðileg og líkamleg bataferli

Hjálpaðu okkur, ó alheimsandi, að lækna líkamann með því að hlaða hann með alheimsorku þinni, að lækna hugann með gleði og einbeitingu og að lækna sálina frá rót allra orsaka – fáfræði – með því að nota áhrifaríkustu lækningaaðferðirnar: daglega heilaga hugleiðslu um Guð.

Staðfesting á lækningu

Ó, guðdómlegi andi, þú skapaðir líkama minn og þess vegna er hann heilbrigður og hraustur vegna þess að þú ert nærverandi í honum. Þú ert

fullkomnunin sjálf og ég er skapaður í þinni mynd; þess vegna er ég hraustur og í bestu ástandi!

Staðfesting til lækninga annarra

Þú ert ímynd Guðs og eilíf lífskraftur hans gegnsýrir hverja frumu og vef líkama þíns. Öll vera þín púlsar af guðlegri nærveru hans; þú ert heilbrigður fyrir náð hans.

Vertu skipstjóri á skipi mínu

Ó Drottinn, vertu skipstjóri á skipi daglegra athafna minna og leiðbeindu því að þinni heilögu strönd, sem er örugg höfn og hvíld fyrir þreytta.

Eldar villuleiðréttrar heimsku

Í nótt mistakanna eltum við tálsýn villandi, skynrænnar hamingju; og þegar við villtumst af vegi andlegrar framfara, hrösuðum við í mýrar vonbrigða og missis.

Ó Drottinn, þú sem ert alltaf vakandi og gaumgæfur, leyfðu ekki loga heimskunnar, sem gnæfir yfir grunnsævi ástríðu og blekkinga, að lokka okkur í fýlu og gryfjur lítilmótlegrar ánægju.

Við erum börn þín, sem þráum að komast til himneskra heimkynna okkar. Blessaðu okkur svo að við megum ná markmiði okkar með því að fylgja innra ljósi andans, sem er þinn heilagi leiðarljós, sem leiðir okkur og kallar til að sigla að blessaðri strönd þinni!

Ég heyrði rödd þína

Í mörgum lífum hef ég heyrt blíða hvíslun þína segja: Komdu heim!

En það hvarf og hvarf í hávaða óblessaðra langana.

Ég hef yfirgefið troðfullar biðraðir langana og mun bjóða þér í ómengaðar kyrrðardvalir hjartans míns.

Þegar ég sest niður til að hugleiða þig, munt þú þá reka burt jarðneskar freistingar sem enn leynast í krókum minninga minna?

Í kyrrð sálar minnar þrái ég af öllu hjarta að heyra blessaða rödd þína

Minningarkerti

Ég kann að villast og reika um dimmar slóðir og drungalegar völundarhús, en ó, alheimsmóðir, varðveittu þunna minningarkertið fyrir þig svo að vindar efa og óvissu slökkvi það ekki.

Ég hef beðið um allt jarðneskt, en loksins uppgötvað að ég þrái þig eina, móðir! Komdu og yfirgefðu mig aldrei!

Myrkrið hverfur fyrir ljósi þínu

Ó, guðdómlegi kennari, lát mig átta mig á því að jafnvel þótt myrkur fáfræði minnar sé jafn gamalt tíminn sjálfur, þá mun myrkrið hverfa með dögun ljóss þíns eins og það hafi aldrei verið til!

Spila á flautu lífs míns

Ó, kærleiksríki Drottinn, með örmum mínum hjálpa börnum þínum

Talaðu með rödd minni og notaðu hugann til að hvetja aðra

Andaðu með andardrætti mínum, því þú ert sá eini sem getur spilað eilífar laglínur þínar á flautu lífs míns.

Ég er neisti úr geimeldinum þínum

Í upphafi sköpunarinnar, þegar neistar sköpunarinnar flugu úr brennandi brjósti þínu, söng ég með kór plánetuljósanna sem boðuðu gleðifréttirnar um tilkomu heima þinna.

Ég er eilífur neisti frá plánetueldinum þínum

Ó, kærleiksríkt og þolinmóð Guðdómlegt Hjarta! Hjálpaðu mér að endurnýja – með hugleiðslu – sáttmála ástúðar og félagsskapar okkar á milli.

Leyfðu mér að átta mig á því að í blessaðri ferð minni í átt að helgri útþenslu – lífi eftir lífi – hafið þið og andlegur leiðsögumaður minn verið og verðið alltaf eilífir vinir mínir.

Meðvitund um sælu

Auðvitað, þegar ég segi að Guð sé sæla, þá meina ég líka að hann er eilíflega nærverandi og meðvitaður um sína eigin blessuðu tilvist. Og þegar við þráum að upplifa eilífa sælu eða guðlega nærveru, þá þráum við vissulega eilífa, óbreytanlega tilvist og stöðuga meðvitund eða tilfinningu fyrir þeirri sælu.

Við höfum sýnt fram á í fyrri fyrirlestrum, með rökfærslu, að við öll – frá þeim hæstu til þeirra lægstu – leitum að hamingju, og þetta mál hefur orðið viðurkennd staðreynd þegar tekið er tillit til gjörða og hvata fólks.

Við skulum umorða þessa röksemdafærslu örlítið: Segjum sem svo að æðri vera kæmi til okkar og segði við allar þjóðir jarðar: „Ó, menn, ég mun veita ykkur eilífar sorgir og endalausar kvalir með eilífri tilveru. Viljið þið þiggja þær?“ Auðvitað myndi enginn þiggja slíkt tilboð, því allir þrá eilífa sælu með eilífri tilveru. Að skoða mannlegar hvatir leiðir í ljós að hver manneskja þráir að öðlast sælu.

Á sama hátt þráir enginn tortímingu eða sjálfseyðingu, því jafnvel ein og sér tillaga um slíkt vekur upp hrylling og ótta. Allir þrá varanleika, en ef þeim væri boðin eilíf tilvist án vitundar um þá tilvist, myndum við hafna henni. Enginn þráir ómeðvitaða tilvist. Við þrár öll meðvitaða tilvist án enda.

Hvað er Guð nú? Ef Guð væri eitthvað annað en sæla eða æðsta gleði, ef samfélag við hann veitti okkur ekki gleði eða linaði ekki sársauka okkar, þá

myndum við ekki þrá hann né leita til hans. Ef Guð væri okkur gagnslaus, þá myndum við ekki hafa áhuga á að nálgast hann. Hvaða gagn er í hugmyndinni um Drottin sem er okkur ókunnur, sem við getum ekki fundið fyrir innra með okkur eða að minnsta kosti í sumum þáttum lífs okkar?

Hver sem hugmynd okkar um Guð kann að vera, eins og: (Hann er æðstur eða Hann er til staðar innra með okkur og í kringum okkur), þá er sú hugmynd umlukin og hulin tvíræðni og leyndardómi nema við finnum einnig fyrir tilvist hans.

Vegna þessa ruglings og tvíræðni í skilningi okkar á Guði og reynslu okkar af honum finnum við okkur ófær um að skilja mikilvægi hans fyrir okkur og hagnýtt gildi hans fyrir trúarbrögðin. Þetta óljósa sjónarhorn vekur ekki nægilega sannfæringu innra með okkur og því breytir það hvorki lífi okkar né hefur áþreifanleg áhrif á hegðun okkar, né hvetur það okkur til að leggja á okkur nauðsynlega áreynslu til að þekkja Guð.

Og hvað segir heimstrúarbrögðin um Guð? Þar segir að sönnunin fyrir tilvist Guðs liggi innra með okkur sjálfum. Það er innri upplifun. Þú verður að muna að minnsta kosti eina stund í lífi þínu, í bæn eða ákall, þegar þér fannst líkamlegar takmarkanir og hindranir vera horfnar eða næstum því horfnar, og að smávægileg ást og hatur, ánægja og sársauki minnkuðu í huga þínum, og hrein gleði og friður streymdu frá hjarta þínu, og þú naut kyrrðar ótruflaður af neinu sem tengdist gleði og ánægju.

Þó að slík stórkostleg upplifun sé venjulega ekki öllum veitt, þá er enginn vafi á því að hvert og eitt okkar hefur, á einhverjum tímapunkti, hvort sem er í bæn, tilbeiðslu eða hugleiðslu, upplifað nokkrar stundir af andlegri alsælu og hreinni friði. Er þetta

ekki sönnun fyrir tilvist Guðs? Hvaða aðra bein sönnun getum við boðið fyrir tilvist Guðs og eðli en þá hreinu gleði sem við finnum innra með okkur í einlægri bæn eða hjartnæmri tilbeiðslu?

Þrátt fyrir að til séu alheimsleg sönnunargögn fyrir tilvist Guðs – frá afleiðingu til orsakar, frá heiminum til skapara heimsins – er einnig til staðar hugmyndafræðileg röksemdafærsla (sem tengist leit að tilgangi náttúrunnar), frá alheimsáætlunum og aðlögun að þeim áætlunum til alheimsvitundarinnar, skapara allra áætlana og aðlögunar. Það er líka til siðferðileg röksemdafærsla: frá samvisku og fullkomnunartilfinningu til óskeikulrar verur sem við stöndum frammi fyrir, ábyrg fyrir skyldum okkar og ábyrgð. Hins vegar verður að viðurkenna að þessi rök eru afurð vitsmunalegrar röksemdafærslu, misjafnlega, þar sem við getum ekki haft fullkomna eða beina þekkingu á Guði í gegnum takmarkaðan kraft hugans.

Hugsunarhæfni, eða vitsmunir, veitir sundurlausa og óbeina sýn á hlutina. Að skynja eitthvað vitsmunalega þýðir ekki að sjá það í sameiningu við það, heldur að sjá það aðskilið frá því. Hins vegar er innsæi bein leið til að skynja sannleikann. Með þessu innsæi er hægt að ná sælulegri meðvitund eða guðlegri vitund.

Það er enginn ágreiningur um algera tilvist sælu meðvitundar og meðvitundar Guðs, því þegar við höfum sælu meðvitund, finnum við að einstaklingsbundin eðli okkar eða takmörkuð persónuleiki hefur umbreyst og gjörbreyttst, og að við höfum farið yfir tvíhyggju ástar og haturs, ánægju og sársauka, og náð því stigi þar sem takmörkuð ástand venjulegrar meðvitundar verða greinilega augljós. Við upplifum einnig innri útþenslu og alhliða samkennd

með öllu. Í þessu ástandi dofnar hávaði heimsins, spennan hverfur og innra með okkur kemur upp tilfinning um einingu tilverunnar og skýr sýn á geimljós. Öll óhreinindi og frávik leysast upp í tómið og okkur finnst eins og við höfum færst til annars heims: að uppsprettu eilífrar sælu og endalausrar hamingjusamrar eilífðar? Er þá ekki sælu meðvitund meðvitund Guðs sem öll fyrrnefnd þekkingarstig birtast í gegnum?

Það er því ljóst að Guð er aðeins hægt að hugsa sér sem sælu ef við færum hann inn í svið friðsællar og gleðilegrar mannlegrar reynslu. Þá verður Guð ekki lengur einungis tilgáta sem lúta vitsmunalegum kenningum. Fer þessi hugmynd um Guð ekki framar öllum öðrum? Hann opinberar sig í hjörtum okkar sem sælu íhugunar, í djúpri bæn og einlægri tilbeiðslu. Sæll er sá sem hefur rólega sál!

Ef við skiljum Guð á þennan hátt – það er að segja sem persónugervingu sælu – þá getum við gert trúarbrögð að alheims nauðsyn, því enginn neitar því að þeir þrái að öðlast sælu. Og ef einhver þráir að öðlast hana með réttum hætti, þá er sá hinn sami talinn trúaður vegna nálægðar sinnar við Guð og vitundar um hann, þar sem við höfum lýst Guði sem hjartans nálægð í persónugervingu sælu.

Þessi sælutilfinning, eða guðleg meðvitund, getur gegnsýrt allar gjörðir okkar og persónuleika ef við leyfum henni. Og ef við getum varðveitt hana getum við metið hlutfallslegt trúarlegt gildi gjörða og hvata hvers einstaklings á þessari jörð.

Ef við gerðum okkur grein fyrir, jafnvel bara einu sinni, að það að öðlast sæluríka meðvitund er trúarbrögð okkar, markmið okkar og endanlegt tilgangur, þá myndu allir efasemdir um merkingu hinna ýmsu kenninga, ráðlegginga og banna hinna

ýmsu trúarbragða heimsins hverfa. Allt yrði túlkað í ljósi þess þroskastigs sem þessar kenningar voru fyrirskipaðar og ákveðnar fyrir. Ljós sannleikans myndi skína, leyndardómar tilverunnar yrðu opinberaðir og smáatriði lífs okkar, með fjölbreyttum gjörðum sínum og hvötum, yrðu upplýst. Við myndum geta greint á milli veruleika og blekkingar, vöku og drauma. Við myndum einnig sjá tilgangsleysi siða og hefða sem hafa svo oft blekkt mannkynið og reist hindranir milli fólks. Ennfremur, ef trúarbrögð væru skilin á þennan hátt, þá myndi enginn í þessum heimi - ungur eða gamall - ekki geta iðkað þau, hvort sem þeir væru námsmenn, verkamenn, lögfræðingar, læknir, verkfræðingar, smiðir, kennarar, verkamenn, mannvinir eða hver sem staða þeirra í lífinu er.

Ef trúarbrögð snúast um að losna við þörf og öðlast sælu, hver myndi þá ekki vilja verða trúaður, eða hver myndi ekki leitast við að verða það í meira mæli ef honum væri kynnt réttar aðferðir og leiðir?

Ekki ætti heldur að einblína hér á fjölbreytni trúarbragða. Allir í heiminum geta verið trúaðir á sinn hátt og geta gert það með betri árangri með því að nota árangursríkar aðferðir. Hér er engin mismunun byggð á stétt eða trú, sértrúarsöfnuði eða kirkjudeild, klæðnaði eða loftslagi, aldri eða kyni, starfsgrein eða stöðu, því þetta er alheimstrúarbrögð. Rétt eins og Guð er grundvallarstoð allra trúarbragða og skoðana, er það að þekkja hann með gleði sameiginlegur þráður í meðvitund spámanna allra trúarbragða. Ekki ætti að gera ráð fyrir að þessi hugmynd um Guð sé óhlutbundin eða ótengd andlegum vonum okkar og metnaði.

Guð er ekki vera eins og við, með takmarkaðan sjóndeildarhring og takmarkaða mannlega sýn. Tilvist okkar, meðvitund, tilfinningar og sköpunarhæfileikar

eru aðeins skuggar af meðvitund hans og sælu. Hann er alger og yfirskilvitleg nærvera, en tilvist okkar, meðvitund og tilfinningar eru takmörkuð og venjuleg. Þessir hlutir eru óendanlegir í veru Guðs; reyndar eru þeir yfirskilvitlegir og óendanlegir.

Við finnum Guð í fullkomnum friði og við þekkjum hann í gegnum sælufulla meðvitund. Hvaða frekari sannanir eru fyrir tilvist hans? Í þessu sæluástandi finna andlegar vonir okkar og þrár uppfyllingu og veruleika í Guði, rétt eins og þrár okkar finna hlut eða tilbeiðsluhlut.

Í meðvitund sælu rísum við upp fyrir gleði og sorgir heimsins, en við förum ekki fram úr nauðsyn þess að uppfylla skyldur okkar og skuldbindingar.

Sá sem býr yfir sjálfsþekkingu veit með vissu að Guð er eini aðilinn í tilverunni, því allur kraftur til afreka kemur frá honum. Með ræktun fjarlægðar dofnar og minnkar smáegóið og við finnum að við séum að gegna úthlutað hlutverki okkar á sviði heimsins án þess að vera sálrænt fyrir áhrifum af jákvæðum eða neikvæðum aðstæðum, af ást eða hatri sem tengist þessum hlutverkum. Þessi lífsleikur hefur hvorki upphaf né endi. Hvert og eitt okkar verður að gegna því hlutverki sem hinn mikli leikstjóri úthlutar okkur án kvartana eða gremju, af ást til leiksins og virðingu fyrir leikstjóranum. Þeir sem öðlast meðvitund um sælu munu finna að heimurinn er svið og munu gegna hlutverki sínu eftir bestu getu og listrænum hæfileikum, alltaf að muna að þeir starfa undir stjórn og handleiðslu hins mikla leikstjóra: Guðs almáttugs, uppsprettu allrar gæsku og gleði í tilverunni.

Friður sé með þér

Innsýn í alheimsvitund

Maðurinn virðist eins og ókunnugur maður sem ferðast einn um þennan heim

Fólkið sem hann heldur að sé hans er það ekki í raun og veru

Örlög okkar ákvarða einstaklingsbundnar leiðir hvers og .eins og enginn getur stjórnað eða átt aðra manneskju

Engu að síður erum við ekki ein í þessum heimi, því það eru til náin tengsl með djúpar og varanlegar rætur, sem við .sækjum stuðning og gleði frá

?Hverjir eru þessir einstaklingar sem eru okkur nánir

Þau eru ekki alltaf fjölskyldumeðlimir okkar, heldur þeir sem við finnum sterk vináttubönd við

Til dæmis er til fólk sem hefur ræktað og vaxið í þeim meginreglum sem ég trúi á. Þau kunna að meta mig og ég endurgjalda ástúð þeirra og virðingu og ég finn að blessuð .bönd sameina okkur í gæsku, kærleika og friði

Karlmaður og kona sem sameina líf sín til að hjálpa og hvetja hvort annað með göfugum gildum og hugsjónum .byggja hjónaband sitt á grunni skilyrðislausrar ástar

Að rækta hreina og skilyrðislausa ást milli eiginmanns og eiginkonu, foreldra og barna, vinar og vinar, sjálfs sín og allra annarra er lexía sem við komum í þennan heim til að .læra

Sannleikurinn er tilraunastofna þar sem eitur eigingirni, skaps og slæmrar hegðunar er hellt í tilraunaglas þolinmæðinnar til að hlutleysa og breyta þessum kvölum með hvatningarkrafti kærleikans og stöðugri viðleitni til að .hegða sér af göfugmennsku og reisn

Ef það er sérstakur eiginleiki hjá maka (A) sem vekur upp óæskilegan eiginleika hjá maka (B), þá ætti maki (B) að gera sér grein fyrir að það er ástæða fyrir því, sem er að afhjúpa falin eitur í honum svo að hann geti þekkt þau og losað sig við þau og þannig hreinsað persónuleika sinn og .eðli

Það mesta sem hjón geta óskað sér hvort öðru er andleg opinská hugsun, sem færir með sér góða eiginleika eins og .skilning, þolinmæði, umhyggju og kærleika

En þeir verða að hafa í huga að andlegur vöxtur er ekki .hægt að þvinga með valdi upp á aðra

Þegar einstaklingur upplifir ást innra með sér og þýðir hana yfir á tungumál gjörða sinna, munu ástvinir hans finna fyrir góðum áhrifum hans og endurgjalda með ást og .virðingu í sömu mynt

Nema hjón skilji æðri tilgang hjónabandsins gætu þau .ekki notið hamingjuríks hjónabandslífs

Óhófleg kynhneigð, óhófleg kunnugleiki, særandi hrjúfleiki, slæmar grunsemdir, móðgandi orð og gjörðir, rifrildi fyrir framan börnin, útrás reiði og að kenna hinum aðilanum um vandamál, þetta eru hlutir sem ekki ættu að .grafa undan grunni hjónabandsins

Hjón verða að vera hvort öðru trú og hvort um sig verður að gera sitt besta til að gera hitt hamingjusamt á .allan mögulegan hátt

Lífsförunautar ættu ekki að yfirgefa hvor annan vegna þess að annar makinn skortir andlegar tilhneigingar, heldur ætti hvor að hafa jákvæð áhrif á hinn eins lengi og mögulegt .er

Hjónabandið er frábær tilraunastofa til að þróa með sér blíðar tilfinningar og gagnkvæma virðingu

Það er líka skóli til að þróa með sér góðan vilja, hreinsa kærleika frá óhreinindum og fórna eigingjörnum .sjónarmiðum til að þjóna og gleðja aðra

Í hjónabandinu er mikilvægt að virða sjónarmið hins aðilans og forðast rifrildi og þras um ómerkileg mál. Gagnkvæm virðing skapar hamingju, en að gera lítið úr skoðunum hins aðilans leiðir til tilfinningalegrar spennu, .gremju og eitrunar á andrúmsloftinu

Farsælt hjónaband byggist á háum andlegum og tilfinningalegum eiginleikum eins og geislandi ást, góðvild,

umburðarlyndi, samkennd, vingjarnlegum skilningi, opnum .huga og viðkvæmum tilfinningum

Hjón verða að finna hvort til annars kærleika og ekki takmarka þá tilfinningu við ákveðnar stundir, annars stefna þau á hlíðar leiðinda, gremju eða jafnvel gagnkvæms haturs .og kannski líka skilnaðar

Ástin er sterkari en líkamlegur eða andlegur veikleiki og .því ætti hún ekki að vera bundin af skilyrðum

Ást er ekki hægt að taka frá öðrum með valdi, heldur aðeins sem sjálfsprottna gjöf frá hjarta til hjarta

Ástin vex og dafnar í umhverfi umburðarlyndis og .trausts en deyr í andrúmslofti öfundar og afbrýðisemi

Ástin lifir í nálægð - fjarlægð og deyr í villuleiðréttri .kunnugleika

Og meðal tákna Hans er að Hann skapaði ykkur maka úr ykkur svo að þið gætuð fundið frið í þeim; og Hann setti á milli ykkar ástúð og miskunn. Vissulega eru í því tákn fyrir .fólk sem hugsar

{og þau tvö skulu verða eitt hold}

Fyrsta og mikilvægasta skilyrðið fyrir hamingjuríku hjónabandi er eining í anda – líkindi í andlegum tilhneigingum og markmiðum og einlæg löngun til að ná .þessum markmiðum með námi, fyrirhöfn og sjálfsaga

Hjón sem eru samstíga í anda geta gert hjónaband sitt .farsælt jafnvel þótt aðrir þættir séu ekki til staðar

Önnur forsenda farsæls hjónabands er líkindi í hugsunarhætti, félagslegum, umhverfislegum og öðrum .áhugamálum

Þriðja og síst mikilvæga skilyrðið, þótt það hafi yfirleitt .forgang meðal hinna óupplýstu, er líkamlegt aðdráttarafl

Líkamlegt aðdráttarafl missir fljótt aðdráttarafl sitt og .styrk ef fyrsta eða annað skilyrðið er ekki uppfyllt

* * *

Við verðum að vera virk í þessum heimi og vinna gagnlegt og uppbyggilegt starf

En þegar við höfum lokið skyldum okkar, ættum við að hvíla okkur og leita róar innra með okkur sjálfum

Við verðum líka að muna að taugar okkar þurfa hvíld og .ró til að endurheimta lífsþrótt og endurnýja orku

Ef við höfum rólegt taugakerfi munum við ná árangri í öllu sem við gerum og þar að auki munum við vera í sátt við .sjálf okkur og í samræmi við Guð

* * *

:Hann sagði við hóp fylgjenda

Bikar lífs þíns er barmafullur og gegnsýrður af guðlegri nærveru, en vegna athyglisleysis þíns finnur þú ekki fyrir .þeirri blessuðu nærveru

Þegar þú ert í takt við útvarpsútsendingu, þá finnst þér þú vera í nánu sambandi við Guð

Ef þú fyllir flösku af sjó, lokar henni þétt með tappa og kastar henni síðan í sjóinn, þá blandast vatnið inni í flöskunni og sjórinn ekki saman. Hins vegar, ef þú fjarlægir tappann, .blandast þau strax saman

Þannig verðum við að fjarlægja tappann af gáleysi og sinnuleysi úr flösku meðvitundar okkar áður en við getum .snert guðdómlega nærveru

Lykillinn að paradís og hamingju

Sem betur fer getum við byrjað hvenær og hvar sem er að einbeita okkur að því að þróa með okkur þá jákvæðu .eiginleika sem okkur skortir

Ef okkur skortir viljastyrk, skulum við einbeita okkur að því að takast á við þann þátt og með meðvitaðri vinnu .munum við geta styrkt vilja okkar með hjálp Guðs

Ef við viljum losna við ótta verðum við að hugsa um hugrekki og sá tími mun koma þegar við losnum við klóm .óttans

Einfaldlega sagt, allt sem við þurfum að gera er að skipta út þeim óþægilegu hugsunum sem við viljum útrýma fyrir jákvæðar, uppbyggilegar. Þetta er lykillinn að paradís

hamingju og velgengni og hann er aðgengilegur öllum sem .vilja nota hann

* * *

Sumir kunna að halda að það sé ómögulegt að reyna að sigrast á hatri og innblása mannkynið með þeim guðdómlega kærleika sem vitringarnir hafa upplifað og boðað, en það er mikil þörf á að breyta um stefnu og skipta út hatri fyrir .kærleika

Trúleysingi berst gegn himneskum lögmálum og reynir að reka andlegar hugmyndir úr sálum fólks og heimurinn .þýtur villt og hratt í átt að óþekktum áfangastað

Þegar við reynum að stöðva geisandi storminn gætum við stundum litið út eins og litlir maurar sem synda í hafinu, en við megum ekki vanmeta þá góðu krafta sem Guð hefur sett í manninn, né ættum við að gera lítið úr því sem við .getum gert

Það eina sem mun útrýma þjáningum heimsins – meira en peningar eða aðrar efnislegar leiðir – er hugleiðsla og að senda út öldur andlegrar meðvitundar sem hugleiðendur .finna fyrir

Við verðum að dreifa skilaboðum um velvild og velvild til heimsins, reyna að skilja áætlun Guðs fyrir mannkynið og .vinna í samræmi við viturlegan alheimsvilja hans

“Ég sagði við hann: „Stattu upp

Ef þú ferð í gegnum allar þínar upplifanir brosandi og treystandi á Guð, án þess að efasemdir láti þig í hugann, munt þú sjá hvernig guðleg lögmál virka

þegar ég var að ,[Á þriðja áratug síðustu aldar] skipuleggja fyrirlestraferð til San Francisco, átti ég aðeins 200 dollara í bankanum, sem var ekki einu sinni nóg til að hefja ferðina, og það voru stórir reikningar sem þurfti að :greiða, svo ég sagði

Guð er með mér, hann hefur falið mér þetta verkefni og„ mun hjálpa mér að klára það, því að verkið sem ég vinn er

hans vegna og hann mun örugglega hjálpa mér og gera mér “.hlutina auðvelda

Jafnvel þótt allur heimurinn yfirgefi þig og þú vitir með vissu að Guð er með þér, þá munu lögmál hans vinna .kraftaverk fyrir þig

Þegar ritari minn kom til mín og ég sagði honum frá upphæðinni sem ég átti í bankanum, fékk hann áfall og féll .meira að segja til jarðar

“Ég sagði við hann: „Stattu upp

Hann svaraði skjálfandi: „Við förum í fangelsi því við “!getum ekki greitt reikningana sem við skuldum

Ég sagði: „Við förum ekki í fangelsi. Eftir sjö daga munum við hafa alla peningana sem við þurfum fyrir þessa “.fyrirlestraferð

Efasemdir geisuðu innra með honum, en trú mín var .óbilandi

Ég þurfti ekki peninga til neins persónulegs ávinnings eða tilgangs, heldur til að dreifa guðlegum boðskap. Ótti kom ekki inn í hjarta mitt þrátt fyrir marga erfiðleika mína og ég .get sagt að óttinn óttar mig

Við hvað óttast þú? Ekkert ætti að hræða þig. Taktu á móti öllum vandamálum með óhagganlegri trú á Guð og .sigurinn mun hljótast

Þegar hjartað er upptekið af Guði getur maður yfirstigið .allar hindranir og þröskulda með hjálp Guðs og blessun

Í þeirri viku, þegar ég var að ganga fyrir framan Palace hótelið, kom eldri kona að mér og sagði: „Get ég talað við “?þig

Við skiptumst á nokkrum orðum og án þess að formála “?sagði hún: „Ég á mikla peninga, get ég aðstoðað þig

Ég svaraði: „Ég þarf ekki peningana þína, og af hverju “?býðurðu mér peninga þegar þú þekkir mig ekki einu sinni

Hún svaraði: „En ég þekki þig, ég hef heyrt margt um “.þig

Ég skrifaði strax ávísun upp á 27.000 dollara (gríðarleg .upphæð á þeim tíma) og sá hönd Guðs á bak við hana

* * *

Nema einstaklingur þrói með sér innsæi eða hæfileika til innsæis, mun hann taka rangar ákvarðanir, velja óhentugan viðskiptafélaga og lenda í röngum persónulegum .samskiptum

Þar sem mat á skynjun byggist fyrst og fremst á upplýsingum sem hugurinn fær í gegnum skynfærin, ef skynfærin láta blekkjast af útliti, gæti maður trúað því að einhver sé dásamleg manneskja án þess að vita hvað býr .innra með honum

Eða hann gæti haldið að hann hafi fundið sér maka - eða lífsförunaut - og hafið hjúskaparsamband sem gæti annað .hvort leitt til óhamingjusams lífs eða endað með skilnaði

En innsæið gerir aldrei slík mistök; það horfir ekki á segulkraftinn í augum eða á aðlaðandi andlit einhvers, heldur skynjar það nákvæmlega og skynjar í djúpi hjartans .sanna eðli viðkomandi

Andleg metnaður

Ég mun aldrei gleyma orðunum sem afgreiðslumaður sagði við mig í stórri verslun þar sem ég fór að kaupa mér .kápu

Hann sagði: „Herra minn, ég vil ekki selja þér neitt, ég “.er bara að reyna að finna út nákvæmlega hvað þú þarft

Þessi góðhjartaði maður reyndi ekki að selja mér dýrasta kápu sína, heldur sýndi mér ódýrari kápu sem klæddist mér .á allan hátt

Ég var léttur að fá það sem ég þurfti á sanngjörnu verði

Með því tryggði hann mér að fastakúnni fyrirtækis síns

Fólk ætti að fella andlegan þátt inn í hagnýt markmið sín og íhuga að veita viðeigandi þjónustu við þarfir .samferðamanna sinna

Það er ekki nóg fyrir einstakling að afla sér tekna með því að veita þjónustu og fá peninga í staðinn, heldur að vinna

að því að afla tekna og nota þá til að koma á fót aðstöðu og .stofnunum sem þjóna þörfum almennings

Þegar einstaklingur þénar háar fjárhæðir og hjálpar samtímis samstarfsaðilum sínum og starfsmönnum, eykst auður hans og velmegun og þannig notar hann auð sinn til að hjálpa öðrum svo þeir geti hjálpað sér sjálfum. Þetta er .“það sem ég kalla „andlegan metnað

Auðugir foreldrar sem skilja eftir sig háar fjárhæðir handa börnum sínum kæfa þroska þeirra sem byggir á sjálfsskapaðri velgengni og svipta þau sjálfstæði og gleði af .afrekum

* * *

Guð hefur opinberað sannleika sinn í fjölbreyttum birtingarmyndum innan sjálfstæðra siðmenningar, þjóðernis .og einstaklingsbundinna hugsunarhátta

Með þessum mikla fjölbreytileika hefur Guð sett fyrir okkur breytilega og fjölbreytta mynd af leyndum möguleikum mannsins, og það er skylda mannsins að draga úr þessum fjölmörgu möguleikum hæstu og bestu eiginleika .og innræta þá í sjálfan sig, í heimalandi sínu og í heiminum

Það er það sem upplýst fólk gerir á öllum tímum og stöðum

Þau eru hundruð ára á undan sinni samtíð og með opnum hugsunum sínum og vaxandi vitund sýna þau fram á .alheimsgrundvöll sannleikans, sem er eilífur og tímalaus

Þessar meginreglur eru kjarni hinnar sönnu listar að hamingjusömu lífi. Þær eru mikilvægar, nothæfar og ómissandi meginreglur fyrir velgengni og hamingju hvers .manns

Mismunur á milli fólks, þjóða, þjóðernis og ólíkra kenninga ætti ekki að viðhalda sundrungu meðal fólks, heldur þjóna sem grunnfyrirmynd til samanburðar og til að velja bestu eiginleika og aðferðir sem stuðla að þróun .hugsjónarmannsins og samfélagsins

Listin að öðlast sjálfstraust

Fáir eru þeir sem geta verið hamingjusamir án eigna, .eða að minnsta kosti án nægilegs fjármagns og heilsu

Flestir þurfa ákveðna hluti til að finna fyrir hamingju og hamingja þeirra er háð ytri aðstæðum vegna þess að hugurinn hefur ekki verið þjálfaður til að njóta skilyrðislausrar innri hamingju

Maður gæti haldið að hann yrði hamingjusamur – Guð blessi þig – ef hann fengi allt sem hann telur sig þurfa. En girnd elur af sér girnd, og sá sem heldur áfram að margfalda girndir sínar mun finna hamingju eins langt frá þeim og .Sjöstjörnurnar eru frá jörðinni

Áður en þú kaupir eitthvað finnst þér að þú getir ekki verið án þess og að þú verðir algerlega að eiga það, sama hvað það kostar. En þegar þú hefur eignast það minnkar löngunin í það smám saman og þú byrjar að hugsa um .eitthvað betra og svo framvegis

Árangur er listin að vera sjálfsánægður: Fáðu það sem .þú þarft í raun og vertu síðan sáttur við það sem þú hefur

Margir starfsmenn og launþegar eyða peningum sínum í .óþarfa hluti og þar af leiðandi drukkna þeir í skuldum

Ég þekkti mann og konu hans sem bjuggu í fallegu húsi í borg. Alltaf þegar þau sáu eitthvað sem þau þráðu keyptu þau það strax, jafnvel með afborgunum. En að lokum varð .fallega húsið þeirra þeim ótta

Þau gátu ekki greitt afborganirnar af hlutunum sem höfðu safnast upp í húsi þeirra, svo ég sagði við þau einu sinni: „Þessir hlutir eru ekki ykkar og þið eigið þá ekki, þið fenguð þá lánaða í afborgunum. Svo hvers vegna einföldið þið ekki líf ykkar án þessara stöðugu áhyggna sem “?eyðileggja allan friðinn og ánægjuna sem þið hafið

Vegna skuldanna sem þau höfðu lent í misstu þau að lokum allt sitt, sem neyddi þau til að snúa aftur til einfaldara .lífs og byrja upp á nýtt

Það eru til heilbrigðar langanir og árangurslausar langanir. Heilbrigðar, verðmætar langanir eru eins og

hreinræktaður hestur sem, í stað þess að leiða þig inn í myrkurdal, ber þig að björtum sjóndeildarhring hamingju og ánægju. Það er skylda manns að greina langanir til að ákvarða hvort þær muni stuðla að hamingju eða fjarlægja .mann frá henni

Allt sem frelsar þig frá efnishyggju og færir þig nær sannri hamingju er heilbrigð löngun. Hafðu í huga að sönn velgengni er háð því að hafa heilbrigðar langanir, ekki að .eignast hluti á kostnað annarra

Auður sem aflað er með óásættanlegum hætti kann að virðast farsæll á yfirborðinu, en slíkur óhóflegur auður kvalir sálina og rænir hana friði. Óróleg samviska er – afsakið orðbragðið – eins og þröngur skór sem kann að líta fallegur .út en kreppir fótinn við hvert skref

Sá sem hefur hreina samvisku er í sátt við sjálfan sig, aðra og Guð. Ef samviska þín er hrein geturðu staðið einn gegn alheimsáliti almennings og sama hversu þétt myrkrið í kringum þig er, þá munt þú með hjálp Guðs geta brotið gegn .myrkrinu með ljósi upplýstrar samvisku þinnar

* * *

Við þurfum ekki á lofi og lofi mannanna að halda því að .mannlegt eðli er óstöðugt og minni mannsins skammtíma

Við ættum að keppa að þakklæti og velþóknun Guðs og leita þess af kostgæfni, því að verðmæti manns er háð því hversu vel hann fær viðurkenningu frá þeim sem rannsakar .hjörtun og þekkir leyndardóma

Ef við erum hrein og guðhrædd í augum Guðs, þá er það .það sem mestu máli skiptir

Þegar við vinnum góðverk verðum við stundum að þjást, en þreytan, óþægindin, sjálfsaginn og andleg þjálfunin eru ekkert í samanburði við andlega hamingju sem engin .jarðnesk dýrð getur jafnast á við

Gleði þeirra sem koma er mikil og endurnýjuð og markmið lífsins er að ná þeirri eilífu sælu og hver göfug .hugmynd færir okkur skrefi nær endanlegu markmiði okkar

Slíkar hugsanir eru eins og fljót sem liggur að hafi
.sálarinnar, þar sem ríkir friður, ánægja og innri hamingja

bylting

Ég hef brotist í gegnum þéttan skóg fáfræðinnar
Og ég ruddi ljósleið innan þess
Ég benti fyrst á nokkra veikleika og veikleika
Ég fylgdi því með runnum af þyrnum löngunarkúst
Eldurinn varð enn öflugri
Logar risu upp
Og það náði til að gleypa hrokafullan dramb
Og augljós fáfræði
Og hinar ofsafengnu, grimmdarlegu girndardýr voru
brennd
Þegar ég fer mína leið
Í miðjum ösku úreltra mannlegra mistaka
Ég mun ryðja brautina fyrir alla þá sem vilja fara yfir
skóg fáfræðinnar

* * *

Í samskiptum okkar við aðra er mjög mikilvægt að taka eftir og meta þá eðlislægu eiginleika sem þeir hafa mótað í .gegnum líf sitt

Ef þú skoðar aðra með opnum huga munt þú geta skilið þá og komist betur af við þá, og þú munt geta vitað hver sá einstaklingur er sem þú átt í samskiptum við og hvernig á að .eiga við hann

Talaðu ekki við heimspeking um hestaveðreiðar né við .vísindamann um heimilishald

Við ættum að finna út hvað skiptir hinn aðilann máli og ræða það við hann/hana, ekki endilega um okkur sjálf

Keppni milli karla og kvenna

Það virðist sem samkeppni hafi alltaf verið til staðar milli karla og kvenna, en þau eru jöfn í eðli sínu og hvorugt er .hinu fremra

Maður ætti að vera stoltur af eigin gildi og þeim siðferðislegu styrkleikum og nauðsynlegum eiginleikum sem .Guð hefur gefið honum

Maðurinn heldur því fram að konur séu tilfinningaþrungar og hvatvísar og geti ekki tekist á við hluti .með skynsemi og visku

Konan kvartar yfir því að maðurinn geti ekki skilið hana .og metið tilfinningar hennar

En konur eru færar um skynsamlega rökrétta hugsun, .jafnvel þótt tilfinningar séu sterkasta aflið í eðli þeirra

Og maðurinn er fær um að finna til jafnvel þótt skynsemin sé ráðandi í lífi hans

Markmiðið er að skapa jafnvægi milli skynsemi og tilfinninga þannig að hvorki yfirbugi hinn né útiloki hlutverk .hans

Þetta jafnvægi er hægt að ná með því að bæði kynin .læri hvert af öðru í gegnum vináttu og skilning

Í hinum upplýstu finnum við dásamlega blöndu af karlkyns og kvenlegum eiginleikum. Og þegar við náum fullkomnu jafnvægi milli skynsemi og tilfinninga, höfum við .lært þá miklu lexíu sem við komum til þessarar jarðar fyrir

* * *

Andlegir púlsar

Ég er neisti af geimljósi
Mitt eðlislæga sjálf er ekki blóð og bein
Það er frekar geisli frá guðdómlegri sól
Ég mun þróa með mér hæfileikann til að einbeita mér
Ég mun lesa góðar bækur og efni
Og ég mun kafa dýpra í hugsunina
Og ofan á allt saman
Ég mun kafa ofan í hafið í sálu minni
Og ég hugleiði leyndardómana sem Guð hefur lagt í það
Ég bið þig, Drottinn minn
Að finna speglun í athöfnum mínum
Og athöfn í hugleiðingum mínum

Svo að allt mitt líf
Gjöf kærleika og tryggðar til þín
?Get ég fundið þig
?Nema í helgidómi hjartans míns
Ég mun planta rósum bróðurkærleikans
Í jarðvegi vináttu og tryggðar
Ó Drottinn, vekjið okkur af langvinnum svefni okkar
Leyfðu okkur að þekkja nærveru þína birtist í ljósi skynseminnar
Og glóandi í kyndlum viskunnar
Ég mun kólna í laug guðdómlegrar ástar
Falinn á bak við veggi hugleiðslunnar
?Hvað er þetta líf sem rennur í æðum mínum
?Er leyfilegt að það eigi sér ekki guðlegan uppruna
Hugtakið losun
!Hugsun hefur engin takmörk eða endi
Sérhvert góðlegt orð táknar hugtak af alheims eðli, því .góð orð og hreinar hugsanir eiga sér guðlegan uppruna
Margar öldur frábærra hugmynda dansa á brjósti .sannleikans hafs
Hugrænar samstöðutjáningar okkar eru öldur í hafi .skilnings og þekkingar
?Hvað er merking orðsins útgeislun
Það er endurnýjun lífsins og uppgangur á hærra stig
?Hvað er hækkað og hvernig er það hækkað
Við verðum að skilja merkingu endurnýjunar lífsins. Allt .sem til er gengst undir breytingar- og umbreytingarferli
Þessar breytingar eru annað hvort skaðlegar eða gagnlegar fyrir það sem verið er að breyta
Til dæmis, ef ég tek óhreint glas og lendi fast í gólfinu, ?þá breytist það, er það ekki
En slík breyting er ekki til góðs; hún veldur frekar skaða .á því sem eyðilagðist
En ef þú þværð glerið og gerir það tært og glansandi, þá .mun breytingin vera til góðs

Þess vegna þýðir útgeislun sérhver jákvæð breyting,
.hvort sem er á efnislegum hlutum eða mönnum
skapandi virkni
:Það eru þrír flokkar fólks sem býr yfir skapandi anda
Sérstakur flokkur – einstakur
millistétt
og venjulegur flokkur
Það eru margir sem falla ekki undir neinn af þessum flokkum
:Maður spyr sig gjarnan
Hef ég reynt að skapa eitthvað nýtt og einstakt,„
“?eitthvað sem myndi gagnast mér og öðrum
Það er upphafspunkturinn að því að taka þátt í skapandi starfi
Ef hann hefur ekki hugsað um það, þá er hann einn af þeim sem trúa því að þeir hafi enga sköpunargáfu þótt þeir búi yfir þeim þáttum hennar, en þær hugmyndir sem hafa síast inn í þá frá undirmeðvitund þeirra hafa sannfært þá um .að það sé gríðarleg fjarlægð milli þeirra og sköpunargáfu
Sá sem gengur í gegnum lífið eins og svefngengill
:verður að vekja sjálfan sig og staðfesta fyrir sjálfum sér
“.Ég bý yfir mestu gjöfum mannsins, sköpunargáfu„
Sérhver einstaklingur býr yfir neista af hæfileikum og frumkvæði sem gerir honum kleift að skapa eitthvað einstakt. Hins vegar eru áhrif umhverfisins eins og dáleiðsla og takmörkuð meðvitund manna getur auðveldlega blekkt ef einstaklingur er ekki vakandi og seigur gegn neikvæðum .umhverfisáhrifum
Sá sem segir við sjálfan sig: „Allar götur eru troðnar og troðnar, svo hvað er þá tilgangurinn með því að reyna?“ leyfir sér að falla undir dáleiðsluáhrif veraldlegrar meðvitundar sem hamlar ákveðni og þetta skýrir hvers vegna mörgum tekst ekki að ná árangri á öllum sviðum .lífsins vegna þess að þeim skortir sköpunargáfu

Maður verður að aðlagast lífsreynslu sinni í samræmi við
það sem samviska hans segir og hjarta hans leggur til og
.ekki gera neitt án þess að íhuga það vandlega

Sá sem býr yfir sterkri trú djúpt innra með sér, Guð mun
auka trú hans, styrk og ákveðni til að ná því sem hann stefnir
.að í lífinu

Ég hef staðfasta trú á Guð og sterka trú á hjálp hans,
þannig að hann hefur blessað mig með blessuðum andlegum
styrk, óbugandi viljastyrk sem hefur alltaf skapað mér
tækifæri, opnað dyr fyrir mig og rutt óteljandi leiðir fyrir
.framan mig, með náð sinni

Sönn og varanleg hamingja er aðeins í Guði

Guðleg þekking er fjársjóður; sá sem finnur hana þráir
ekkert annað

Í Guði, og engum öðrum, er öryggi, hann er eina
athvarfið og flóttinn frá öllum ótta og áhyggjum

Annars er ekkert raunverulegt öryggi í þessum heimi

Þess vegna verður að leggja allt kapp á að kynnast
honum og eiga samskipti við hann kvölds og morgna, og í
öllu því starfi sem við vinnum og þeim skyldum sem við
.innum

Hvar sem Guð er, þar er hvorki ótti né sorg

Þeir sem þekkja hann láta hvorki veraldlega atburði né
ýmsar hörmungar skjálfa, því þeir eru öruggir og tryggir
.vegna nærveru Guðs með þeim og verndar hans yfir þeim

Beiðni

Ó, Drottinn

Þótt ljós kærleika þíns sé stundum dimmt af illsku
heimsins

En við erum að vinna hörðum höndum að því að sýna
ljós þitt

Megi ljómi blessaðs ljóss þíns halda áfram að streyma

Það glóir í myrkrinu og fjarlægir það alveg

Ég finn dýrlegan kraft þinn gegnsýra veru mína

Með þinni hjálp og blessun geta þeir sem elska gæsku

Að sigrast á illsku heimsins
Og ást þín er áfram mesti mátturinn
Sem verður að innræta í hugi og hjörtu
Að útrýma stríðum
Óeirðir og óeirðir
Ég finn fyrir sársauka mannkynsins
Ég vil gera allt sem í mínu valdi stendur til að lina þjáningar manna
Blessa þú oss, Drottinn, svo að við megum kveikja .kyndla kærleika þíns og ljóss þíns
Hvert sem við snúum okkur og hvert sem við förum
Ég vil vera með þeim sem elska þig
Og ég vil njóta þess að heyra þitt allra helgasta nafn
Þú ert fyrsta og síðasta ástin í hjarta mínu
Blessaðu alla svo að þeir megi finna kærleika þinn og dýrð
Látum okkur hverfa frá fánýtum metnaði og ímynduðum draumum
Við erum full af undursamlegri ást þinni
Ég vil segja öðrum frá ást þinni og undrum þínum
Innrætið í okkur stöðuga vitund um kærleika þinn
Og brýna löngunin til að snerta guðdómlega nærveru þína
Leyfðu okkur að yfirgefa allt sem hrynur okkur og heldur okkur frá þér
Þú einn ert eilífur, óendanlegar og algildar sannleikur
Það er ekkert líf án þín
Frelsaðu alla eins og þú frelsaðir mig
Og ég þakka þér frá djúpi sálar minnar
Að veita mér þessa blessuðu gleði
Sem fylgir mér dag og nótt
Róleg virkni og virk kyrrð
Maður ætti ekki aðeins að eyða tíma sínum í að afla sér peninga, heldur einnig í hreyfingu, lestur, hugleiðslu, að .elska Guð og að hegða sér rólega og óáreittur

Við verðum að læra að vera kyrrlátlega virk og virk í
kyrrþey og fylla dagleg störf okkar með þeirri rósemi sem
.fæst með því að hugsa um Guð og íhuga sjálf okkur

Við verðum að vinna verk okkar af kærleika til
skyldunnar og taka á móti árangrinum með andlegu
jafnvægi, án þess að vera látin gera lítið úr árangri eða verða
.pirruð yfir mistökum

Við biðjum þig, Drottinn, að hjálpa okkur að lifa í friði í
heimi þar sem sannleikur þinn er leiðsögumaður okkar,
leiðtogi og leiðbeinandi, svo að við megum lifa í
bróðurkærleika og þroska líkama okkar, huga og sálir á
jafnvægi hátt, svo að himneskur friður þinn megi opinberast í
.lífi okkar og daglegum athöfnum

Megum við, blessuð með heilsu, hæfni, skilvirkni og
visku, hvetja náunga okkar til að draga fram fágað eðli sitt
.og göfuga eiginleika

Megi ljós kærleika þíns skína á altari þráar okkar eftir
þér

Og láttu okkur geta vekið kærleika þinn í hverju hjarta

* * *

Einn lærisveinanna spurði um bestu leiðina til að öðlast
:innri frið og kennarinn sagði

Vinnið að því að róa kvíðafullar hugsanir sem þjóta út á
við og beinið hugsuninni inn á við

Vinnið að því að samræma hugsanir ykkar og langanir
við þær fullnægjandi og fullkomnar staðreyndir sem þegar
.eru til staðar innra með ykkur

Þá munt þú finna fyrir ljúfri sátt sem gegnsýrir veru þína
.og umlykur líf þitt og alla náttúruna

Ef vonir þínar og væntingar eru í samræmi við þessa
meðfæddu sátt, munt þú ganga mjúklega og auðveldlega um
.lífsins vegi og svífa á vængjum friðarins

.Og í þessu liggur dýpt og fegurð lífs sálarinnar

* * *

Stundum eru hugmyndir áhrifaríkari en orð

Mannshugurinn er öflugasti sendandi og móttakandi allra

Ef þú sendir stöðugt út jákvæðar hugsanir og hleður þær með kærleikaorku, þá munu þessar hugsanir skilja eftir góð .áhrif á aðra

Á sama hátt, ef þú sleppir hugsunum sem eru hlaðnar öfund eða hatri, munu aðrir taka við þessum hugsunum og .bregðast við þeim með svipuðum hugsunum

Ég bið Guð að styðja viðleitni ykkar með styrk sínum og blessun

Til dæmis, ef eiginmaðurinn víkur af réttri leið, ætti eiginkonan að biðja Guð um að hjálpa honum og fjarlægja öfund og gremju úr hjarta sínu og láta hann átta sig á .mistökum sínum og snúa aftur á rétta braut

Ef bænin er einlæg og ásetningurinn hreinn, mun sú .breyting sem óskað er eftir eiga sér stað með hjálp Guðs

* * *

Ég hef oft notað viljastyrk til að sigrast á vana sem var að reyna að ná tökum á mér

Þegar ég var að borða ákveðnar tegundir af mat og fann mig takmarkaðan af löngun í þær tegundir, þá forðaðist ég .þann mat þar til löngunin í hann hvarf

Þegar ég fór til Singapúr fann ég þar ljúffengan ávöxt, en ég varaði mig svo ég myndi ekki finna fyrir löngun í hann, því ég áttaði mig á því að nema ég gæti þess og tæki varúðarráðstafanir, myndi ég finna fyrir löngun í hann á morgnana, hádeginu og kvöldinu, og á þennan hátt hömlum .við okkur sjálf

Þótt ég hafi notið ávaxtarins í botn þann dag, þá saknaði ég hans ekki og ég sá ekki eftir því að hann væri ekki lengur .í dag

Ef við einbeitum okkur að því sem við njótum, þá höfum við ekkert að óttast. Við verðum að halda frelsi okkar ofar .öllu öðru

Ef ég segi að ég muni ekki gera eitthvað, þá er ?ákvörðunin endanleg og óafturkallanleg. Er það ekki frelsi

Það er dásamlegt að hegða sér ekki af vana eða sem svar við því að aðrir reyni að vinna okkur á sitt band, heldur !vegna þess að viska kveður á um það

Þegar viska sannfærir okkur um að gera eitthvað, ætti ekkert að hindra okkur í að gera það, að því gefnu að við látum viskuna leiða okkur

Hægt er að tileinka sér góðan vana með viljastyrk og .visku. Ég hef getu til að fylgja því sem viska leggur til

Upprunalegu mynstrin eða frumgerðir flestra manna eru orðin svo föst að ekki er hægt að breyta þeim, en þeir sem halda hugmyndum sínum sveigjanlegum með kurteisi og .sjálfstjórn geta auðveldlega breyst til batnaðar

Hugurinn verður að vera eins sveigjanlegur og leir. Viskan veitir þann sveigjanleika og það er frelsið sem ég vil .að aðrir njóti

Þegar einstaklingur losnar úr fjötrum vanans mun hann uppgötva að engin hamingja er meiri en að starfa í ljósi .frjálsrar ákvörðunar og sjálfssannfæringar

Maður ætti ekki að leyfa aðstæðum að kýla sig og slá sig og sigra sig, heldur ætti hann að gera sitt besta til að sigrast .á aðstæðunum

Sá sem hefur sterkan vilja mun sigrast á öllum .erfiðleikum með hjálp Guðs

* * *

Sérhver líkamleg athöfn hefur andlega hliðstæðu

Við notum líkamlegan styrk okkar til að framkvæma ákveðnar athafnir, en athöfnin á upptök sín í hugsun og er .stjórnað af hugarleiðsögumanni

Þjófnaður er illska; en mesta illskan er hugræn þjófnaður, sem ryður brautina fyrir líkamlegan þjófnað, því .hugurinn er hinn sanni meistari

Sérhver röng athöfn sem einstaklingur vill forðast verður .fyrst að vera útrýmt úr huga hans

Ef þú einbeitir þér aðeins að líkamlegu athöfninni er mjög erfitt að ná stjórn.

Áherslan ætti að vera á hugann og að leiðrétta misskilning, og þá mun aðgerðin takast sjálfkrafa, á sléttan og farsælan hátt.

* * *

Þegar þú finnur fyrir friði
Í hverri hreyfingu
Frá líkamshreyfingum þínum
Og þú finnur frið í hugsunum þínum
Og í erfðaskrá þinni
Og í ást þinni
Og hún finnur fyrir friði
Og í guðlegri nærveru
Í metnaði þínum
Mundu að þú
Líf þitt hefur náð til Guðs
Lof, gagnrýni og smjaður

Smjaður getur verið gott þegar það hvetur einhvern til góðra verka, en það er illgjarnt þegar það er notað til að fela andleg sár, valda því að þau gróa og þar með eitra sálina af sjúkdómi fáfræðinnar.

Flestir elska smjaður, rétt eins og margir njóta þess að borða hunang án þess að gera sér grein fyrir því að sumt af því gæti verið eitrað.

Auk smjaðrandi orða annarra réttlæta okkar eigin hugsanir oft skaðleg mistök okkar og hylja stór sálfræðileg ígerð sem getur sprungið og eitrað allt andlegt líf manns.

Þannig er smjaður annarra gagnvart okkur og hvísl þægilegra hugsana okkar ánægjulegt fyrir heyrnina og viska okkar fellur í hendur eitraðra smjaðursorða.

Margir sóa af ásettu ráði peningum, tíma, heilsu og jafnvel siðferði vegna blekkinga frá fölskum vinum.

Margar sálir hafa farið í eyði vegna þess að þær hlýddu ekki viturlegum ráðum og létu undan freistingunni að tala .sætt og illt

Það er betra að lifa í helvíti með einum heiðarlegum og hreinskilnum manni en í paradís með tíu mjúkmæltum og illgjörnum einstaklingum. Smjaðrarar breyta himni í helvíti, .en góðir og tryggir vinir breyta helvíti í himnaríki

Við verðum alltaf að segja sannleikann og um leið forðast að særa aðra með orðum sem kunna að vera sönn en .eru hörð og leiða ekki til jákvæðra niðurstaðna

Til dæmis, ef þú ávarpar blindan mann með því að segja „Þú blindi maður“, þá gæti það sem þú ert að segja verið satt, en þessi tegund af málflutningi er óæskileg og veldur særðum tilfinningum, og því ætti að forðast slíkan særandi .stíl

Það er ekki ráðlegt að gagnrýna einhvern sem vill ekki vera gagnrýndur, en það er gagnlegt að hlusta á vingjarnlega gagnrýni og það er dásamlegt að taka á móti hörðum en réttmætum gagnrýni með brosi og vingjarnlegri .þakklæti

Vitur maður átti vin sem var mjög gagnrýninn á hann og fylgjendur viturmannsins urðu pirraðir yfir þessari gagnrýni. Dag einn kom einn lærisveinnanna fagnandi til kennara síns og sagði við hann: „Gleðstu, meistari, því að óvinur þinn, sá “.sem finnur að honum, er dáinn

Vitri maðurinn brast í grát og sagði: „Ó, hvað þetta er mikill missir! Besti andlegi gagnrýnandinn minn er dáinn og “.ég finn að hjarta mitt er brotið

Flestir hafa ekki gaman af uppbyggilegri og innsæisríkri gagnrýni og kjósa frekar að fórna öllu fyrir smjaður og snúa baki við hreinskilnum orðum vitra manna og nákvæmri .framsýni þeirra

:Maður ætti að spyrja sig af og til

Hef ég látið blekkjast af sætum orðum og leyft„ eigingjörnum smjaðri að takmarka visku mína og blinda “!?innsæi mitt

Sagan af dýrlingnum og bólusóttardraugnum

Þegar einn af réttlátum dýrlingum Guðs var að hugleiða seint um kvöldið birtist honum ógnvekjandi bólusóttardraugurinn þegar hann kom inn í þorpið þar sem :hann bjó, svo hann hrópaði á hana

Vertu þar sem þú ert, draugur, og farðu aftur þangað„ sem þú komst frá. Þú mátt ekki skaða íbúa bæjarins þar sem “.ég tilbið Guð

Draugurinn svaraði: „Ég mun aðeins taka þrjá einstaklinga, ekki fleiri, í samræmi við karmalögmálið og til “.að uppfylla geimskyldu mína

Verndarinn tók skýringuna treglega

Daginn eftir létust þrír úr bólusótt og á þriðja degi létust nokkrir til viðbótar og á hverjum degi eftir það urðu sumir .þorpsbúar fórnarlamb þessa hræðilega sjúkdóms

Í þeirri trú að hann hefði fallið fyrir miklu blekkingu, hugleiddi dýrlingurinn djúpt og kallaði á drauginn. Þegar :hann birtist ávítaði dýrlingurinn hann og sagði

Þú blekktir mig, draugur, og þú sagðir ekki sannleikann„ þegar þú sagðir mér að þú myndir aðeins taka þrjá “.einstaklinga með þér

Draugurinn svaraði: „Ég sver við æðsta andann að ég “.hef sagt sannleikann

Verndarinn sagði: „Þú lofaðir mér að þú myndir taka þrjá “.einstaklinga, en sjúkdómurinn hefur kostað tugi mannslífa

Draugurinn svaraði: „Ó, vinur Guðs, ég tók aðeins þrjá, “.hinir dóu úr ótta

Vitið, vinir mínir – megi Guð auka þekkingu ykkar – að ótti skapar neikvæða titring innra með manni, umlykur hann á einn eða annan hátt, vefur hann í ósýnilega reipi sem erfitt er að losna við og gerir hann viðkvæmari fyrir öllu neikvæðu

frá öðrum í kringum sig, þannig að hann verður umkringdur .óheilbrigðum öldum

Í slíku tilviki veldur hann sjálfum sér veikindum, gremju, .vonleysi, efasemdum, þjáningum, sorgum og jafnvel dauða

Viljastyrkur: Alheimsvirkjandinn

Sérhver hreyfing í líkamanum táknar viljahreyfingu

Í gegnum viljastyrkskerfið er orka send þráðlaust til líkamans með því að nota geymda orku í heilanum og .greinda geimorku sem umlykur líkamann

Þegar þú ert þreyttur geturðu veitt líkamanum orku með því að borða, anda að þér súrefni, drekka vatn eða annan vökva

En þegar þú spennir handleggina og líkamann til að lyfta þungum lóðum, færir þú orku inn í líkamann með ósýnilegum viljastyrk

Þegar þú spennir líkamann með meðvitaðri einbeitingu (þar til hann titrar án áreynslu), snertir þú geimorku Guðs, gæddan greind

Þannig getum við framleitt orku eða virkni í líkamanum, ekki úr efnislegum uppsprettum utan líkamans, heldur frá guðdómlegri uppsprettu sem er falin og er til staðar bæði .innan og utan líkamans

Til að fá aðgang að og njóta góðs af geimorku verður maður fyrst að finna hina týndu tengingu milli meðvitundar og efnis, milli líkama og sálar. Þennan tengingu er hægt að finna með því að einbeita sér, hugleiða og átta sig á hinu .sanna eðli sjálfsins og tengslum þess við guðlega meðvitund

Lífið er hjólhýsi

Margir þeirra sem voru með okkur í fyrra eru ekki með ?okkur núna, og hver veit hver verður hér næsta ár

Þetta er lífið, og ferðalag þess heldur áfram. Það er .hjólhýsi sem við ferðumst með í stuttan tíma

Sumir félagar okkar hafa fallið í gryfju missisins, en þegar sársaukinn sem þeir þjást yfirbugar þá, munu þeir byrja að leita leiðsagnar og leiðbeininga frá Drottni

vagnalestarinnar, sem er einnig meistari þessarar jarðar:
.Guði almáttugum

Þó að við séum aðskilin í þessum hjólhýsi og leyndardómur umlyki upphaf og endi, þá hefur lífið samt djúpa merkingu: það minnir okkur á mikilvægi þess að leita .Guðs af einlægni

:Þennan heim má einnig líkja við leikrit

Þetta líf er saga sögð af persónu, nóttin er skjól og„ “dagurinn leikvöllurinn

Leikarar verða ekki til úr engu. Það er baksviðs, og eftir að hlutverkum þeirra er lokið hætta leikarar ekki að lifa, .heldur hverfa þeir á bak við tjöldin í eterinu í leit að hvíld

Við erum hér í samræmi við áætlun hins guðdómlega leikhússtjóra að leika hlutverk okkar um stund á þessu stigi .lífsins og yfirgefa síðan vettvanginn

Við deyjum ekki í hefðbundnum skilningi dauða, heldur hverfum við á bak við tímans tjald, samkvæmt fyrirmælum .leikstjóra geimleikhússins

Við munum birtast á sviði lífsins aftur og aftur þar til við náum tökum á flutningnum og leikum hlutverk okkar rétt .samkvæmt guðdómlegum vilja

Þegar við bætum frammistöðu okkar og hlýðum vilja hins æðsta stjórnanda og skipuleggjanda án þess að missa kjarkinn eða skipta okkur af smáatriðum hinnar guðdómlega fyrirskipuðu áætlunar, þá þurfum við ekki lengur að reyna aftur, heldur verðum við ódauðlegir súlur í uppbyggingu .eilífrar tilveru, fastir íbúar í himnaríki

Þar munu þeir dvelja að eilífu

Þann sem sigrar, mun ég gjöra að súlu í musteri mínu,} {.og hann skal aldrei framar fara þaðan

* * *

Í fyrstu var ég hikandi við að gerast kennari, þar sem kröfurnar og afleiðingarnar eru gríðarlegar og ógnvekjandi, þar sem kennari hlýtur að vera höggdeyfir og um leið og

hann verður órólegur og ruglaður getur hann ekki hjálpað .þeim sem biðja hann um hjálp

Sannur kennari verður að elska alla, skilja mannkynið og .þekkja Guð

Þegar kennarinn minn (Sri Yuktiswar) sagði mér að hlutverk mitt í þessu lífi væri að vera andlegur kennari, .kallaði ég á óendanlegan kraft Guðs til að styðja mig

Þegar ég byrjaði að halda fyrirlestra, setti ég mér það markmið að tala ekki út frá þekkingu bóka sem ég hafði lært af fræðilegum rannsóknum, heldur út frá innri innblæstri, fullkomlega meðvitaður um að sköpunarkrafturinn, sem aldrei þornar og uppspretta hans aldrei tæmist, býr að baki .öllum orðum mínum

Þessi kraftur hefur einnig verið notaður á öðrum sviðum til að hjálpa öðrum í starfi sínu og á marga mismunandi .vegu

Ég hef notað mannshugann til að varpa ljósi á ódauðleika

Ég sagði ekki: „Gerðu það fyrir mig, Drottinn,“ heldur: „Ég vil gera það, Drottinn, og ég bið þig að leiða mig, veita “.mér innblástur og taka í höndina á mér

Maður getur gert smáa hluti á einstaklega einstakan hátt

Hann ætti að vera bestur í sínu fagi og ekki leyfa lífi sínu .að ganga sinn vanagang

Og að afreka eitthvað gagnlegt sem enginn hefur gert .áður, eitthvað sem mun koma heiminum á óvart

Og til að sýna fram á að skapandi, nýstárlegi guðdómlegi þátturinn virkar í gegnum hann og fyrir hans hönd

Maður verður að hafa óbilandi ákveðni og ákveðni til að ganga lífsins vegi án þess að leyfa hugsunum um mistök og .mistök fortíðar að standa sem hindranir í vegi sínum

Lífið getur verið dimmt, erfiðleikar geta komið og tækifæri glatast án þess að þau séu gripin, en lærisveinninn

ætti ekki að segja við sjálfan sig: „Guð hefur yfirgefið mig og “.örlög mín eru ráðin

?Hver getur boðið slíkum manni einhverja hjálp

Fjölskylda manns gæti hafnað honum, gæfan gæti yfirgefið hann – samkvæmt skynjun hans – og mannleg og náttúruöfl gætu lagt á ráðin gegn honum, en hann getur, fyrir náð Guðs og sköpunaranda í sér, hrundið öllum andstæðum árásum frá sér og gengið sigursæll til paradísar .raunverulegra afreka

Jafnvel þótt þú tapir hundrað sinnum, ákveðu þig þá að .þú munt sigrast á erfiðleikunum og vinna dýrðarkórónu

Vonbrigði vara ekki að eilífu og gremja er tímabundin .prófraun

Guð vill að við sigrum í lífinu og sýnum allan kraftinn í okkur, svo að við getum með góðum árangri gegnt æðsta .hlutverki okkar á sviði lífsins

Í helvíti með vitringi

Einu sinni bjó guðhræddur asketi á bökkum blessaðrar árinnar. Hann eyddi mörgum árum ævi sinnar í djúpri hugleiðingu, en því miður báru viðleitni hans ekki árangur og hann naut ekki þess að uppskera ríkulega friðar, þrátt fyrir viðleitni sína til að leita og rannsaka leyndardóma lífsins og .uppsprettur hamingjunnar

Þótt vinur okkar væri allan tímann umkringdur himneskri stemningu, bæði fallegu landslagi, góðhjartað fólk, verðmætum bókum og blessuðum minningarhringjum, hélt hugur hans samt áfram að hugsa um heppilegustu leiðirnar .til að ræna fólk og skaða það

Þessi hugsun var utan hans stjórn og virtist stafa af fornum karmískum orsökum. Því meira sem hann reyndi að reka þessar óvelkomnu hugsanir burt, því meira réðust þær .inn í huga hans, trufluðu frið hans og rændu hann rósemi

Að lokum lofaði hann sjálfum sér og sagði: „Ég mun halda áfram að biðja og ákalla og ég mun ekki hætta fyrr en

ég er laus við þessar truflandi hugsanir sem stinga í hlið “.friðar míns meðan ég hugleiði

Klukkustund leið, síðan tvær, og illar hugsanir komu upp í huga hans eins og fellibylur, lenti á hugleiðslukerfi hans og .hristi það harkalega

Loksins, eftir þriggja tíma erfiðisvinnu, hurfu óþægilegu hugsanirnar skyndilega úr huga hans og í þeirra stað sá hann í fallegri sýn heilagan Guðs standa í holdi og blóði fyrir .framan sig

Hinn geislandi dýrlingur virtist ekki aðeins lifandi heldur :talaði hann einnig af mikilli blíðu og sagði

Son minn, í fyrri jarðvist þinni varstu atvinnuþjófur sem„ hafði enga aðra áhuga en að veiða aðra og ræna þá eigum sínum. En skömmu fyrir dauða þinn vaknaði samviska þín og þú ákvaðst að leiðrétta sjálfan þig og lofaðir sjálfum þér að þú myndir breyta skammarlegri hegðun þinni og fylgja góðmennskunni. Þess vegna fæddist þú inn í þetta líf með sterka andlega ákvörðun um að vera góður maður, en engu að síður barstu líka með þér slæmar hugsanir sem voru “.þungamiðja lífs þíns í fyrri jarðvist þinni

Það er óheppilegt, sonur minn, að þú lifir á þessum„ blessuðu tímum, umkringdur góðum vinum, minningar- og hugleiðingarhringjum, en þrátt fyrir allt þetta lifir þú í helvíti “.sálrænnar kvíða og eyðileggjandi, ólgusömra hugsana

:Eftir augnabliks þögn hélt vörðurinn áfram ræðu sinni

Þess vegna, samkvæmt alheimslögmálinu, og vegna„ þess að þú hefur ekki gert þitt besta til að nýta þér þau andlegu tækifæri sem þér standa til boða í þessari jarðvist, nema þú tvöfaldir hugleiðslu þína núna, þá verður þú að :velja á milli tveggja hluta við dauðann

Annað hvort að búa á himnum með tíu heimskingjum„ eða búa í helvíti með einum vitrum manni, hvort myndir þú “?frekar vilja

:Lærisveinninn svaraði án þess að hika

Ó, vinur Guðs, ég kýs frekar að búa í helvíti með einum„ vitrum manni því ég veit af eigin reynslu að tíu fífl gera paradís að helvíti, en ég trúi í hjarta mínu og veit fyrir víst að ef ég er með einum vitrum manni, þá mun hann jafnvel neðst í undirheimunum hjálpa mér að breyta helvíti í “.paradís

Frelsi til geðshræringar

Mörgum finnst að þeir ættu að borða þrjár kjötmáltíðir á dag, en aðrir eru sannfærðir um að þeir ættu aðeins að borða grænmeti og hnetur og að þeir veikist ef þeir fjölbreyti !mataræði sínu aðeins

Slíkar skoðanir eru eins konar þrældómur. Maður ætti ekki að leyfa neinum lífsvenjum að takmarka sig, heldur ætti hann að geta breytt venjum sínum í samræmi við það sem .viska gefur til kynna og rétt er

Við verðum að læra að lifa heiðarlega, nota kraft frjálsrar ákvörðunar, knúin áfram og leidd af traustri .þekkingu

Maður ætti að geta sofið á mjúkri dýnu eina nóttina og á .gólfinu aðra nóttina með sömu þægindum

Þessi dásamlega flótti frá skorðum vanans er frelsunin sem hinir vitru kalla eftir

Sumir telja að frelsi sé að gera það sem manni sýnist, og .það er það sem ég kalla frelsi geðshræringa og löngunar

Vegna misskilnings um raunverulegt eðli frelsis gera sumir foreldrar börn sín þræla venja með því að hlýða .löngunum þeirra án greiningar

Á þessum grunni vex barnið upp í þeirri trú að svo lengi sem langanir þess eru uppfylltar muni það vera hamingjusamt og að tilgangur lífsins sé að fullnægja .löngunum

En hann áttar sig síðar á því að hann hefur verið blekktur. Heimurinn utan heimilisins er gjörólíkur því sem .hann sá og vanist inni á heimilinu

Það er ekki auðvelt að uppfylla allar geðshræringar í lífinu! Aðrir gætu ýtt honum til hliðar í örvæntingarfullri baráttu sinni við að fá það sem hann vill, og hann verður aftur á móti líka skelfdur, harðhjartaður til að uppfylla langanir sínar og ná þrá sinni, í þeirri trú að uppfylling líkamlegra langana sé endanlegt markmið mannsins, viss um .að þessi heimur sé allt í öllu

Foreldrar verða að útbúa börn sín með sterkum vilja og heilbrigðri dómgreind svo að þau geti feta sig í heiminum án .þess að láta slæmar venjur hans hafa áhrif á þau

* * *

Við lofum og þökkum Guði fyrir gjöf hvers nýs árs og fyrir vonirnar og loforðin um uppfyllingu sem það færir .okkur

Enginn er máttugri en einlæg, hjartnæm bæn um að tengjast Guði, til að koma á undursamlegum breytingum í lífi einstaklinga og aðstæðum í heiminum og til að ná friði og .bræðralagi manna

Við biðjum til Guðs að einlægar einstaklingsbænir, háleit skynjun og vaxandi þekking muni umbreytast í blessaðan andlegan kraft sem veldur raunverulegum breytingum á .vettvangi

Blessa þú oss, Drottinn, svo að ljós þitt og ljósljós þín megi leiða okkur á vegunum og svo að við megum vekja kærleika þinn í hjörtum okkar og hjörtum annarra og bera kyndla lifandi ljóss og nýta hæfileika okkar í því sem þér .þóknast og gagnast fólki

Hjálpaðu okkur að gera okkur að leiðslum þar sem alheimsorka þín og leiðarljós geta streymt til að hjálpa öðrum og lina eymd þeirra og þjáningar, því þökk sé þér .höfum við mátt til að hjálpa mannkyninu og okkur sjálfum

Við erum svo lánsöm að við getum fundið samúð með þeim sem þjást

Við dreifum góðum hugmyndum og ásetningi um allan heim

Megi friður og bræðralag verða að lifandi reynslu

Úr orðum kennarans Paramhansa Yogananda

Fólk kvartar yfir hugmyndinni um að gefa upp ákveðna hluti í lífinu, jafnvel þótt það gefi í raun upp margt verðmætt, ekki síst hugarró, og stundum fórnar það sér jafnvel fyrir .peninga, sem eru háðir skaða og tapi

Gefðu ykkur Guði á vald og þú munt komast að því að líf .þitt hefur orðið eins og falleg taktföst laglína

Beindu athygli þinni inn á við frá þessum heimi að hinu víðfeðma Guðsríki sem er innra með þér

Í skipi kyrrðarinnar geturðu siglt til þess heims handan drauma okkar þar sem guðdómleg uppspretta rennur án .afláts úr djúpi hjartans og sálarinnar

Drottinn, hjálpaðu mér að gegna mínu hlutverki í lífinu á þann hátt sem þóknast þér, hvort sem ég er veikur eða sterkur, veikur eða heilbrigður, frægur eða óþekktur, ríkur eða fátækur, vitandi að þú elskar mig og munt aldrei yfirgefa .mig

Auður getur verið tekinn frá manni, eða hann getur verið tekinn úr honum, við brottför hans úr þessum heimi, og hann getur ekki tekið hann með sér. Raunverulegt gildi hans felst í því að eyða honum í góðverk og í að færa sjálfum sér og öðrum hamingju á þann hátt sem þóknast Guði og samvisku .manns

Þeir sem hugsa aðeins um eigið öryggi og þægindi, gleyma eða hunsa þarfir annarra, eru í raun að sækjast eftir fátæktinni sem einn daginn verður hlutskipti þeirra. Þeir sem

halda fast í auð sinn í stað þess að nota hann til góðra verka færa sér ekki velmegun í lífinu eftir dauðann heldur fæðast fátækir, með langanir og þrá hinna ríku. En þeir sem deila gnægð sinni og velmegun með öðrum laða að sér gæsku og .gnægð hvert sem þeir fara

Þegar þú gefur þeim sem það verðskulda af fúsum og frjálsum vilja, munt þú komast að því að Guð er alltaf með þér og mun aldrei yfirgefa þig og þú munt ekki þurfa á neinu að halda. Við megum ekki gleyma því að líf okkar er beint haldið uppi af Guði og þegar við gerum okkur grein fyrir því að hugur okkar, vilji og athafnir eru allar háðar Guði og fá styrk sinn frá honum, þá munum við fá beina leiðsögn frá honum og við munum átta okkur á því að líf okkar er eitt .með óendanlegu lífi hans

Hugleiðsla veitir sönnun fyrir tilvist Guðs. Þegar skynjunarbylgjurnar hafa hreinsast úr tjörn hugans sprettur guðleg sæla fram úr sálinni. Þessi sæla er þegar til staðar í .sálinni, en hún er hulin

Ó, Drottinn Ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst litlu hlutunum og svo stefni ég að stærri afrekum

Jafnvel þótt öllum efnislegum metnaði sé náð, þá veitir það aðeins ófullkomna hamingju — og með því að finna Guð mun ég uppgötva óþrjótandi uppsprettur gleði og hún hættir aldrei að flæða og renna í görðum og sígrænum engjum .sálarinnar

Hús: Sigurtorgið

Ef maður eyðir lífi sínu í að elta eina spennu á fætur annarri, mun hann aldrei þekkja bragðið af sannri hamingju. Maður ætti að lifa einföldu lífi og nálgast lífið af léttleika. Það er ráðlegt fyrir mann að eyða tíma einan, hugleiða eigin gjörðir af og til og iðka innri frið, sem færir lækningu, .endurnýjun og endurnýjaðan styrk

Ef truflanir eru stöðugt til staðar og önnur áreiti sprengja skynfærin, munu taugarnar þjást af því, mikil lífsorka verður sóuð og sálin mun finna fyrir spennu og vanlíðan. Ennfremur ætti maður ekki að vera of upptekinn af því að leiðrétta aðra; heldur ætti maður að leiðrétta sjálfan sig áður en maður .reynir að leiðrétta aðra

Látið það vita að heimilið er mesti vígvöllurinn. Sá sem .er engill á heimili sínu verður engill hvar sem er

Sætleiki raddarinnar og friðurinn sem göfug hegðun .gefur til kynna er nauðsynlegri á heimilinu en annars staðar

Eins og myrkrið getur ekki varað þar sem ljósið skín, þá hlýtur myrkrið sem fylgir sjúkdómnum að hverfa þegar ljós Guðs skín í frumur líkamans, og fáir eru þeir sem átta sig á .þessum sannleika

Þegar fólk finnur sterka löngun til að læknast, biður það með órótt hjörtum eða með örvæntingu, og gerir ráð fyrir að Guð muni ekki hlusta á bænir þeirra, eða það biður en bíður .ekki svo að það viti hvort bænir þess hafi náð til Guðs

Rétt eins og maður getur ekki hlustað á tónlist útvarpaða í gegnum loftið með gallaðri móttöku, þá getur maður heldur ekki nema titring heilsu, styrks og visku sem streymir frá Guði með andlegu tæki sem bilar af ótta, .áhyggjum og alls kyns kvíða, efasemdum og óvissu

Látum okkur minnast þín og þakka þér, Drottinn, á tímum neyðar og velgengni, í veikindum og heilsu, í myrkri og ljósi og í öllum kringumstæðum. Látum okkur minnast með þakklæti þeirra daga vellíðunar sem þú hefur gefið okkur. Hjálpaðu okkur að opna augu trúarinnar svo að við megum sjá þitt blessaða ljós, sem læknar alla sjúkdóma og .kvillur

Ég er skipstjóri á skipi mínu góðra hugsana, góðvilja míns og ávaxtaríkrar og gagnlegrar starfsemi minnar. Ég mun stýra skipi lífs míns, alltaf með augun föst á skínandi .plánetu friðarins á himni djúprar hugleiðingar minnar

Ég mun nota skapandi hugsunarhæfileika mína til að ná árangri í öllu sem ég geri. Guð mun hjálpa mér ef ég reyni .líka að hjálpa sjálfum mér

Í dag mun ég yrkja lífsins garð af endurnýjaðri vinnu og sá honum fræjum visku, heilsu, ánægju og hamingju. Ég mun vökva fræin með trú og sjálfstrausti og ég mun bíða eftir gjöf hins almáttuga til að veita mér réttláta uppskeru. Jafnvel þótt ég uppskeri ekki væntanlega uppskeru, mun ég vera þakklátur fyrir hugarróinn sem kemur af því að leitast við að .gera mitt besta

Ég mun þakka Guði fyrir að ég geti haldið áfram að reyna þar til mér tekst það, fyrir náð hans. Og ég mun þakka honum þegar ég næ stærsta þrá hjartans míns. Ég mun leitast við að gera aðeins göfug og verðug verk, leita Guðs .velþóknunar

Heimurinn er fullur af náttúrustormum og stormum manna og Guð er sterkur skjöldur og öruggt athvarf gegn stormum, fellibyljum og illsku þessa heims. Hvar sem Guð er, þar er enginn ótti eða sorg. Hinn sanni trúaði stendur staðfastur og stoltur í lífsins baráttu og atburðarásinni, viss um að Guð er með honum, verndar hann fyrir skaða og yfirgefur hann aldrei eina einustu stund. Þannig hverfur óttinn úr hjarta hans og vissan grípur um sig, vernd sem ekki .er hægt að þröngva honum upp

Að vera ekki hræddur þýðir að hafa trú á Guð og vernd hans, og hafa trú á réttlæti hans, visku, miskunn, kærleika .og alnærveru

Ótti sviptir mann sálfræðilegum styrk, skyggir hugann og skerðir náttúrulegan takt hjartans. Ennfremur getur ótti valdið líkamlegum truflunum og sálfræðilegum sjúkdómum. Í stað þess að láta undan kvíða og sálfræðilegri innilokun ætti einstaklingur að fullvissa sig um að hann sé öruggur í vernd Guðs, hins alsjáandi, hins alsheyrandi, öruggur í

óyfirstíganlegu vígi hans og umlukinn miskunn hans og .umhyggju

Hvort sem maður er í afrískum frumskógi, á vígvelli, þjáður af veikindum eða fátækt, verður maður að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en nokkur hætta og fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum. Það er engin áhrifaríkari leið til verndar. Auðvitað verður maður að nota skynsemina þegar maður tekst á við atburði og jafnframt hafa fulla trú á guðlega hjálp. Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða hegða sér óskynsamlega frammi fyrir mótlæti. Þess í stað, óháð því hvað gerist, verður maður að staðfesta fyrir sjálfum sér að Guð einn er fær um að hjálpa í erfiðum og erfiðum aðstæðum ef maður snýr sér til hans af .öllu hjarta, sálu og skilningarvitum

Þegar erfiðleikar dynja yfir eins og snjóflóð megum við ekki leyfa þeim að lama vilja okkar eða skyggja á skýra sýn okkar og viturlega, rökrétta nálgun. Þess í stað verðum við að viðhalda trú okkar á Guð og meðfæddri tilfinningu okkar fyrir réttu og röngu og leitast við að finna leið út. Með hjálp Guðs munum við finna hana. Að lokum munu hlutirnir batna vegna þess að máttur Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlífsins. Þeir sem sætta sig ekki við óhjákvæmni aðstæðna og reyna í staðinn að komast út fyrir huluna með greind sinni og trú munu finna dyrnar opnaðar .fyrir sér - dyr sem hver trúuð hönd bankar á

Lífið er hulið myrkri og stundum hrösum við og hikum við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir lífsins. Guð er fullt tungl á nætur fáfræði og myrkurs, sól ljómans á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og leiðarstjarna þeirra .sem ferðast um höf jarðneskrar, hverfulrar tilveru

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir

manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

Munurinn á huglægri íhugun og andlegri sjálfskoðun

Ef einstaklingur forritar sig með fræðilegri þekkingu verður hann eins og gangandi upptökutæki, sem endurtekur málshætti og háleit orðasambönd, og aðrir telja þá lærða og fróða. En slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun á sannleikanum, né heldur andlegri afrekum. Þessi tegund hugvæðingar eða hugvæðingar heldur „sjálfinu“ bundu við skynjunarhugann, sem sjálfur er takmarkaður af líkamlegum skilningarvitum. Fræðileg þekking getur ekki öðlast guðlega þekkingu og það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að beita í raunveruleikanum, svo að maður týnist ekki í þéttum vitsmunalegum frumskógi, ófær um að fara út fyrir .kenninguna

Þetta ferli mun ekki leiða til þess að við vitum sannleikann því sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem fylgja þessari nálgun verða bundnir .af eigin huglægum niðurstöðum

Ef einstaklingur notar andlega hæfileika sína eingöngu til að afla sér peninga og efnislegra eigna, mun meðvitund hans dragast inn í efnisheiminn og flækjast í endalausum flækjum. Þess vegna segja vitrir menn að maður ætti ekki að helga alla þá andlegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum til að elta hverfula hluti, ella týnist hann í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapi sjálfum sér óþarfa takmarkanir og hömlur. Í staðinn ætti hann að nota andlega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa

siðferðilega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli þess sem er skaðlegt og þess sem er gagnlegt. Þegar hann ræktar andlega innsýn sína mun hann geta skynjað Guð innra með sér og komist að þeirri andlegu sannleika sem er falinn á bak við þéttar slæður .efnishyggjunnar. Þetta ástand kallast andleg sjálfskoðun

Hvað sem áhyggjur okkar kunna að vera, þá verður Guð alltaf að hafa forgang í lífi okkar. Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti er stöðugt og innilegt samband við Guð, þar sem þú munt persónulega verða vitni að dásamlegri, .jákvæðri umbreytingu sem mun hafa djúpstæð áhrif á þig

Þegar einstaklingur vill sjá sýningu, kaupa ný föt eða nýjan bíl, er það þá ekki satt að hugur hans sé alltaf upptekinn? Hvað varðar þessi mál og hvernig á að ná þeim? Hann mun ekki hvílast fyrr en hann uppfyllir langanir sínar og hann mun halda áfram að vinna óþreytandi að því að ná .þeim

Þannig ætti mannshugurinn að vera upptekinn af því að hugsa um Guð og þá munu allar minni, smærri langanir umbreytast í sterka löngun til að finna Guð og eiga samskipti .við hann

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs innilega, brennandi hvísl sem kemur frá djúpi þráhyggjufullrar sálar

Kall sálarinnar mun snerta hið alheimshjarta og svarið .mun koma og færa með sér mikla gleði

Hugrænt hvísl ræktar viljastyrk þar til þú hefur nægan .styrk til að ná markmiðinu

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það eitt að hugsa um eitthvað nægir til að koma því til leiðar, því að

guðleg lögmál starfar í þágu þeirra sem eru í samræmi við .æðsta vilja

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

Leyndarmál vaxtar

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og .tilgang

Þrátt fyrir hörku raunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, sterkt og fjölhæft stál. Viskan sem við smíðum í gegnum brennandi loga reynslunnar er sannarlega einstök. Lífið hreinsar okkur, umbreytir grunneðli okkar í dýrmæt frumefni, sem gerir okkur kleift að lifa með sálum eins hreinum og gimsteinum, eins sterkum og stáli, en samt sveigjanlegum og seigum, sem beygja sig án þess að brotna undir þrýstingi mótlætis og .erfiðleika

Þegar við sjáum andlit afmynduð af reiði, ör af grimmd, þá fær sjónin okkur til að þrá að útrýma ljótleikanum úr okkar eigin sálum – sál sem er ósnert af neinu nema illum ásetningi og djúpstæðum gremjum sem skyggja á hina blessuðu guðdómlegu mynd innra með okkur, rétt eins og sót spillir spegli. Sársaukafullar gjörðir annarra ættu að vekja í okkur löngun til að bæta eigin hegðun og stjórna okkur sjálfum, svo að við getum verið herrar óstýrilátra ástríða .okkar, ekki þrælar þeirra

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast gnægð rósemi. Þetta er vegna þess að sá straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, síflæðandi og nær stöðugt til sálna í sátt við hana. Þeir munu þá geta miðlað þessum .straumi hamingju til sálna sem þrá frið

Á hverjum degi lítur maður í spegil til að sjá andlit sitt vegna þess að hann vill líta sem best út í augum annarra. Hversu mikilvægara er þá ekki fyrir viðkomandi að standa daglega með sjálfum sér og horfa í spegil innri greiningar til að uppgötva hvað býr undir glitrandi yfirborðinu! Því allt sem er aðlaðandi á yfirborðinu sækir aðdráttarafl sitt frá innra sjálfinu og ekkert spillir hreinum spegli sálarinnar eins og sálfræðileg brenglun eins og reiði, gremja, öfund og hatur. Sá sem leitast við að losna við þessi efnasambönd, sem eru framandi eðli andans, mun leyfa ljósi innri fegurðar að geisla .innan frá

Með greiningu uppgötvum við að vandamál manna eru þreföld: það eru vandamál og kvillar sem ráðast á mannslíkamann, önnur sem ráðast á hugann og þriðji .flokkurinn sem lokar fyrir leiðir sálarinnar

Veikindi, elli og dauði eru erfiðleikar og hindranir sem líkaminn stendur frammi fyrir. Sálfræðilegir sjúkdómar ráðast hins vegar inn í hugann með sorg, ótta, reiði, bældum löngunum, gremju, hatri, tilfinningalegum áráttum, hita og taugaóstyrk og sálfræðilegu krabbameini sem lamar andlega hæfileika. Hættulegasti sjúkdómurinn er hins vegar sjúkdómur sálarinnar, sem birtist í fáfræði, sem allir aðrir .sjúkdómar spretta upp úr og breiðast út

Það er meira gott en illt í heiminum

Þegar efasemdir læðast að okkur ættum við að muna eftir lífi mikilmenna. Það er satt að við erum mannverur, en Guð hefur gefið okkur óvenjulega krafta sem við notum sjaldan. Hvers vegna að skjálfa af ótta við elli, veikindi og sorg? Við ættum að gera það sem við getum til að annast líkama okkar, en við ættum ekki að láta undan ótta eða grafa .okkur undir haugum fáfræði

Líkaminn er ekki allur maðurinn

Gott vegur þyngra en illt í þessum heimi því Guð er æðsti mátturinn. En þegar illt dynur yfir okkur höldum við að við höfum engan mátt til að stjórna því eða komast undan .því

Stormar ills munu óhjákvæmilega blása, en við getum .sigrast á áhrifum þeirra og risið upp úr þeim

Okkur var ekki gefið líf til að það tortími okkur, heldur til að innræta okkur vitund um eilífðina, og við verðum að muna .þennan sannleika

Án hugsunarfrelsis getur maður ekki tjáð sig á hreinan, sjálfsprottinn og eðlilegan hátt. Mundu að þú ert í .grundvallaratriðum frjáls. Viljans máttur er alltaf frjáls

Ef þú notar viljastyrk þinn rétt mun það skapa góða karma fyrir þig, en flestir vilja ekki breytast og vilja ekki leggja sig fram, svo þeir molna niður í erfiðleikum og eru .ófærir um að takast á við áskoranir

Að gera hvað sem manni sýnist er ekki frelsi, því menn eru bundnir af löngunum sínum og því er alls ekki hægt að kalla gjörðir þeirra frelsi. Sannleikurinn þýðir að gera allt með vilja sem er stýrt af visku. <u>Maður getur stjórnað afleiðingum fyrri gjörða sinna, sem óhjákvæmilega munu fylgja honum, ef hann virkjar vilja sinn og notar hann til góðra og gagnlegra verka.</u> Ef þú framkvæmir gjörðir þínar af skynsemi og

viljastyrk, munu kraftar fyrri rangra gjörða þinna veikjast og .venjur sem leiða af góðum gjörðum þínum munu styrkjast

Við þráum stöðugt það sem okkur skortir og festumst í hluti sem eru ekki nauðsynlegir. Þegar eitthvað hefur náð tökum á okkur missum við tímabundið frjálsan vilja okkar. Rétt eins og Austurlandabúar eru þrælar fornra siða, eru Vesturlandabúar einnig þrælar nútíma siða. Við sköpum .okkar eigin örlög og verðum bundin af þeim

Hvers vegna fæðist eitt barn inn í vonda fjölskyldu en annað inn í góða? Hvert og eitt þeirra notaði frelsi sitt til að lifa á ákveðinn hátt í fortíðinni (í fyrra lífi) og olli þannig .þessum aðstæðum yfir sig í þessu lífi

Það er ekkert sanna frelsi án Guðs. Við verðum að hugsa stöðugt til hans. Hvað sem áhyggjur okkar og hugsanir kunna að vera, þá verður Guð að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar og þegar við erum sannarlega samstíga honum, munum við fá hæfileikann til að áorka því sem við verðum að .gera, hvenær sem er, með guðlegri hjálp hans

Ráðleggingar fyrir lærisveinninn

Einn nemendanna bað kennarann Paramhansa um ráð til sjálfsbætingar. Hann sagði: „Ef þú vilt vera elskaður, “.byrjaðu á því að elska aðra sem þurfa á ást þinni að halda

Og ef þú væntir þess af öðrum, vertu þá trúr og tryggur þeim svo að þeir verði þér trúir

Ef þú vilt koma í veg fyrir að aðrir breyti illgjarnlega og lævíslega, leyfðu þá ekki blekkingum að síast inn í hugsanir .þínar og hegðaðu þér ekki á þann hátt að það skaði aðra

Ef þú vilt að aðrir sýni þér samúð, byrjaðu á því að sýna .þeim samkennd, sérstaklega þeim sem eru í kringum þig

Ef þú vilt að aðrir virði þig, verður þú að sýna bæði .ungum og öldnum virðingu

Ef þú vilt frið frá öðrum, verður þú að lifa lífi í sátt og .samlyndi

Ef þú vilt að fólk sé trúað, vertu þá andlegur að eðlisfari og láttu aðra finna að þú ert góð fyrirmynd og að þeir geti .reitt sig á þig og treyst þér

Í stuttu máli, allt sem þú vilt að aðrir sýni. Einn af góðu eiginleikunum er að sýna það fyrst í lífi þínu og þú munt .komast að því að fólk mun bregðast við þér á sama hátt

Ef þú getur bent á þau svið í lífi þínu sem þarfnast úrbóta án þess að missa kjarkinn eða þróa með þér minnimáttarkennd, og ef þú vinnur stöðugt að því að bæta þinn eigin persónuleika, þá verður tíminn sem þú eyðir í þetta mun afkastameiri en ef þú sóar í að óska þess að aðrir myndu bæta sig. Jákvætt fordæmi þitt og heilbrigð hegðun hefur meiri kraft til að breyta öðrum en óskir þínar, reiði og .orð ein og sér

Ó Drottinn, þú ert uppspretta alls góðs og uppruni alls máttar. Blessaðu okkur svo að við megum endurspegla blessun þína yfir okkur í heilsu okkar, vitsmunalegum metnaði okkar og andlegri tjáningu. Þú ert ljóminn í stjörnunum, orkan í atómunum, góðvildin í hjörtunum og fegurðin í sannleikanum. Hjálpaðu okkur að fylla okkur af æðsta mætti þínum, óendanlegri visku þinni og .takmarkalausri áreiðanleika

Drottinn, lát okkur viðurkenna að þú ert uppspretta heilsunnar, úthaf lífsins og uppspretta alls skilnings og þekkingar. Frelsaðu okkur frá fáfræði og áhrifum hennar, frá ótta og áhyggjum, og lát flóð visku þinnar sópa burt öllu rusli .og rústum úr lífi okkar

Ríf burt, Drottinn, slæðurnar sem hylja ásjónu þína fyrir okkur. Lát okkur sjá þig sem bjartan ljós, eins og óteljandi sólir á sjóndeildarhring lífs okkar. Lát okkur finna þig sem síendurnýjandi kraft sem innblæs hugsanir okkar, nærir sálir .okkar, heldur líkama okkar við og uppfyllir drauma okkar

Amen

Flestir vita ekki hvers vegna. Frá tilvist sinni á þessari jörð trúa þeir því að tilgangur lífsins sé að uppfylla langanir, öðlast nauðsynjar lífsins, leita ánægju og mannlegrar ástar .og að lokum gefast upp á þeim sem kallar

Fólk byrjar líf sitt sem forritarar með ákveðnar tilhneigingar og langanir sem ekki fengust uppfylltar í fortíðinni og það reynir – með þeim litla frjálsa vilja sem það hefur eftir – að herma eftir löngunum og gjörðum annarra. Ef það umgengst kaupsýslumenn vilja það verða eins og þeir, .og ef það umgengst listamenn verður listin allt fyrir það

Guð vill að við séum hagnýt í þessum heimi. Hann hefur gefið okkur hungur sem krefst þess að við vinnum til að seðja það, en að leita aðeins að mat, húsaskjóli, peningum og eigum þýðir að maðurinn gleymir uppsprettu hamingju .sinnar

Það er satt að við verðum að vinna að því að uppfylla þarfir okkar og leitast við að ná lögmætum markmiðum okkar, en fyrst og fremst verðum við að opna hjörtu okkar fyrir Guði og leita leiðsagnar hans og samþykkis í öllu sem við gerum. Þá munum við örugglega ná árangri í lífsins skóla, því við munum fá leiðsögn okkar frá æðsta stjórnanda og veitanda sem veit hvað við þurfum og hvað er best fyrir okkur. Þess vegna verðum við að setja traust okkar á hann .og lúta viturum vilja hans

Úr fyrirlestrum kennarans Paramahansa

Þegar innri hamingja sálarinnar er hulin af þykku lagi af hverfulum, skynrænum ánægjum, dofnar gullinn ljómi andans og gegnsæir hæfileikar sálarinnar eru faldir á bak við þéttleika efnisins. Þegar hugur manns dregurst að öfund og yfirlæti og hulinn skýjum ótta og áhyggna, verður maður vansæll, vesældarlegur og sigraður. En þegar maður beinir sömu athygli að ást, friði og sátt, upplifir maður djúpa .hamingju

Sálin finnur hamingju þegar hún snýr sér frá líkamlegum löngunum blandaðri þjáningu og eymd yfir í gagnsæjar .dyggðir andans, fullar af stórfenglegum unaðargæðum

Ef sálin sökkvir sér algerlega niður í grófa veraldlega ánægju, verður hún áhugalaus gagnvart leit að æðri gleði og ófær um að upplifa andlega ánægju. Margir gætu haldið því fram að það sé nær ómögulegt að afneita efnislegum ánægjum í þessum heimi eða þegar maður býr meðal fólks sem hugsar eingöngu um efnisleg mál. Hins vegar er það ekki krafist af meðalmanninum að yfirgefa heiminn og hörfa til fjalla og skóga til að finna ró og frið. Þess í stað ættu þeir að vera áfram í þessum heimi án þess að leyfa öflugum straumum hans að sópa sér burt, svo að þeir verði ekki .yfirbugaðir af ólgusjó þessa lífs

Maður ætti ekki að vera neikvæður gagnvart umhverfi sínu og á sama tíma ætti hann ekki að leyfa efnishyggju að blinda sjón sína, svo að hann missi ekki tengslin við andlega eðli sitt og verði ófær um að njóta gleði sælu og verða vitni .að guðdómlegum ljósum

Lífið, með kjarna sínum, þáttum og markmiðum, er erfið þraut að skilja en ekki ómöguleg að leysa, og með framsækinni hugsun okkar leysum við sum af leyndarmálum .þess á hverjum degi

Tækin sem byggja á nákvæmum vísindalegum meginreglum á þessum tíma eru vissulega áhrifamikil og

uppgötvanir vísindanna gefa okkur skýrari sýn á leiðir til að bæta lífið. En þrátt fyrir allan búnaðinn, uppfinningarnar og aðferðirnar sem við höfum, virðumst við samt vera eins og brúður í höndum örlaganna og vegurinn framundan er enn .löng áður en við losnumst undan stjórn náttúrunnar

Vissulega er það ekki frelsi að lifa í náð náttúrunnar. Ákafur hugur okkar er yfirbugaður og fjötraður af hjálparleysi þegar við finnum fyrir því að við erum fórnarlömb flóða, fellibylja eða jarðskjálfta, eða þegar atburðir hrifsa frá okkur - án rökréttrar ástæðu - ástvini okkar sem eru okkur næst. Við gerum okkur þá grein fyrir því að við höfum ekki náð mörgum sigrum og okkur hefur ekki tekist að sigrast á erfiðum aðstæðum. Því þrátt fyrir allar okkar tilraunir til að gera lífið eins og við viljum að það sé, munu ákveðnar aðstæður alltaf koma upp á þessu jarðneska sviði, og atburðir sem stjórnast af voldugum huga sem við vitum lítið um, sem starfar algerlega óháð skoðunum okkar og vilja. Það besta sem við getum gert er að vinna og gera einhverjar .úrbætur

Við ræktum hveiti og búum til hveiti, en hver skapaði fyrsta fræið? Við borðum brauð úr hveiti, en hver gaf líkama okkar hæfileikann til að melta það? Og hvernig á að breyta ?mat í næringu

Í hverju horni lífsins virðist vera ómissandi guðleg hönd. Við getum ekki stjórnað málum okkar án hennar og með allri þeirri vissu sem við höfum vitum við ekki hvenær hjartað hættir að starfa. Þess vegna er nauðsyn þess að reiða sig djarflega á æðsta guðdómlega mátt og reiða sig á æðra sjálf okkar, sem sprettur frá þeirri almætti sem við erum mótuð .eftir

Við verðum að hafa trú lausa við dramb og ganga af .öryggi á lífsins vegum

Að takast á við ofnæmi

Að sigrast á næmi er viðkvæm list og að stjórna viðbragðshraða sínum er mikilvægt til að þróa jafnvægi og .heildræna persónuleika

Næmi stafar af misskilningi, minnimáttarkennd, .uppblásnu stolti og ýktu egói

Þegar einstaklingur telur að tilfinningar hans hafi verið særðar, festir sú hugsun rætur í huga hans og vekur upp taugar hans, sem síðan spennast og verða uppreisnargjarnar. Reiði kviknar í hjarta hans vegna særðra tilfinninga. Hins vegar hafa sumir getu til að stjórna tilfinningum sínum, þannig að ytri merki þeirra birtast ekki þrátt fyrir mikla reiði innra með þeim. Aðrir tjá reiði sína með tafarlausum viðbrögðum, sem sjást í augnvöðvum og svipbrigðum, og með skörpum, dulkóðuðum munnlegum .viðbrögðum

Of mikil tilfinningasemi hefur alvarlegar afleiðingar; hún flækir aðstæðurnar og skapar óæskilegan óstöðugleika sem .hefur neikvæð áhrif á aðra

Leitast verður við að iðka sjálfstjórn og ró, skapa andrúmsloft skilnings og sáttar sem stuðlar að friði í stað spennu og dreifir streitu. Þeir sem gera það verða herrar eigin örlaga og verða verðlaunaðir með þakklæti og virðingu .frá þeim sem eru í kringum þá

Ofnæmi er einkenni sem flestir eiga sameiginlegt, og þegar þessi órökrétta tilfinning blossar upp, blindar hún innsýnina og skyggir á augu viskunnar. Verra er að ofnæmir einstaklingur telur sig vera að hugsa, finna og hegða sér !fullkomlega, þegar í raun gæti hegðun hans verið alröng

Margir telja að þeir ættu að vorkenna sjálfum sér þegar þeir eru gagnrýndir og að sjálfsvorkunn veiti þeim einhverja léttir. En eins og með fíkniefnaneytendur, því meira sem þeir .taka, því sterkari verður fíknin

Mjög viðkvæmur einstaklingur þjáist oft að óþörfu. Oftast veit enginn orsök vanlíðunar sinnar eða eðli kvörtunar sinnar, sem leiðir til aukinnar angist í sjálfskipaðri einangrun þeirra. Ekkert er hægt að áorka með því að dvelja hljóðlega við meintar móðganir eða gagnrýni. Það er miklu betra að taka á rótum slíkrar ofnæmis með hlutlægri greiningu og .sjálfstjórn

Þessi tegund af óhollu ofnæmi hefur alvarlegar afleiðingar; hún eyðir hjartanu eins og eldur og eyðileggur friðarvefi. Þess vegna verður að takast á við hana af .skynsemi, rökréttu og ákveðnu hvöt

***

Ég legg mig fram um að þjóna öllum, en þegar ég dvel í einveru mína til íhugunar, leyfi ég engum að trufla hugleiðingar mínar. Önnur mál geta beðið, en dagleg .samskipti mín við Guð mega ekki vera vanrækt eða gleymd

Áður en þú grípur til nokkurrar aðgerðar skaltu staldra við og íhuga vandlega afleiðingarnar og áhrif þeirra á huga, líkama og sál. Aðgerðir sem knúnar eru áfram af nauðung eru ekki frelsun, þar sem aðgerðir sem stríða gegn lögmálum sáttar og framfara munu takmarka einstaklinginn. Aftur á móti eru aðgerðir sem samþykktar eru af greindardómi og í .samræmi við samvisku manns dyggðugar og færa frelsi

Þegar þú ákveður að gera eitthvað gott eða forðast að gera eitthvað slæmt og heldur þig við þá ákvörðun og hegðar þér í samræmi við það, þá skaltu vita að þinn hlutur .af frelsi er gnægð

Guð vill að við notum valfrelsið sem okkur hefur verið
gefið til að leita hans og finna hann, en hann vill ekki
.þröngva sér upp á okkur

Löngunin til að komast nær Guði og þekkja hann kemur
ekki af sjálfu sér, heldur verður að virkja hana og næra. Án
.þessarar löngunar hefur lífið ekkert gildi eða smekk

Láttu andlega innsýn þína leiða hugsun þína og
velgengni mun fylgja þér hvert sem þú ferð

Guði helga ég rödd mína, hendur mínar, fætur mína,
hjarta mitt, líkama minn, tilfinningar mínar, vilja minn og allt

Kærleikurinn er andlega vopnið sem lýkur öllum stríðum

Handan þessarar jarðar eru óendanlegir heimar þar sem
við munum hitta aftur þá sem við héldum að hefðu yfirgefið
.okkur að eilífu

Þetta veraldlega líf er síbreytilegt, sorg fylgir
sorgarblekkingum ofan á blekkingum. Þessi sjónhverfing sem
birtist í eyðimörk meðvitundar okkar verður að hverfa og við
verðum að vekja okkar sanna sjálf undan þéttum slæðum
.efnisins

Reyndu ekki að byggja vonir þínar á þessu lífi. Hvar er
trygging þín? Þú ert aðeins öruggur þegar þú leitar hælis í
.þekkingu á Guði

Kjarni sálarinnar er eins og fornt gull grafið undir
jarðveginum. Þegar jarðvegurinn er fjarlægður af gullinu og
það þvegið með hugleiðsluvatni, glóar það á ný með
.fullkominni hreinleika og skýrleika

Drottinn, lát okkur sjá hvað gott er, hugsa heilbrigðar
hugsanir og umgangast þá sem eru góðir í eðli sínu.
Hjálpaðu okkur að hugsa til þín og íhuga þig, ó þú sem ert
.uppspretta alls réttlætis og uppruni alls góðs

Frelsi frá veikleika

Besta leiðin til að sigrast á veikleika er að hætta að hugsa um hann; annars mun hugmyndin um veikleika yfirbuga meðvitund þína og ráða ríkjum í innra sjálfi þínu. Þegar við færum ljós inn í okkur sjálf mun myrkrið hverfa .eins og það hafi aldrei verið til

Sú hugmynd veitir mér frábæra innblástur

Þegar ljós er leitt inn í helli sem hefur verið hulinn myrkri í þúsundir ára, hverfur myrkrið samstundis. Á sama hátt hverfa veikleikar og mistök þegar við leyfum ljósi Guðs að komast inn í meðvitund okkar, og myrkrið í fáfræðinni getur .ekki varað. Þetta er sú heimspeki sem við ættum að lifa eftir

Frestun er gagnslaus. Hjól lífsins hættir aldrei að snúast og dagar lífs okkar líða hratt. Hver mínúta sem við eyðum í að hugsa skýrt og hegða okkur skynsamlega er farsæl og .arðbær fjárfesting í hamingju okkar

Margir eyða allri sinni ævi í að hugsa um peninga, kynlíf og frægð og einbeita sér sjaldan að því sem nauðsynlegast er og veitir þeim hugarró og eykur meðvitund þeirra á hærra .plan

Sama hversu lítilmótlegt hlutverk einstaklings kann að vera, þá telst hann farsæll í augum Guðs ef hann veit hvernig á að verja tíma sínum skynsamlega og beina .hugsunum sínum í réttar áttir

Þegar ljós Guðs skín á mann, finnst honum ekki að hann þurfi neitt því gleðin sem gagntekur hann uppfyllir alla drauma hans og fær hann til að finna innst inni að hann sé ríkastur hinna ríku og hamingjusamasti hinna hamingjusömu .í þessu lífi

Ljósgöng

Þeir sem vakna til vitundar sinnar með upplýstum hugsunum, góðverkum, góðum tilfinningum og djúpri íhugun geta skynjað brottför sína frá líkamanum á síðustu stundu brottfararinnar í gegnum andlegt auga. Á jarðneskri dvöl sinni æfa jógíarnir sig í að sjá göng andlega augans á mörkum efnis og anda, og á þeirri stundu sem þeir yfirgefa jörðina geta þeir gengið inn í þennan bjarta göng og farið frá þessum heimi til óendanlegs ríkis Guðs, ljóss, gleði, friðar og .algjörs frelsis

{Ljós á ljósi}

Lampi líkamans er [andlega] augað

Ef augað þitt er eitt

Þá mun allur líkami þinn fyllast af ljósi

{Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið vissi það ekki}

Óeigingirni er að finna fyrir sorgum annarra, að nálgast þá, að eiga samskipti við þá, að reyna einlæglega að hugga þá í óheppni þeirra, að fagna gleði þeirra og að gera okkar .besta til að halda frá þeim draugum ótta, neyðar og kvíða

Sá sem býr yfir óeigingirni starfar ekki samkvæmt takmörkuðum útreikningum og væntingum, heldur notar innsæi sitt og heilbrigða dómgreind og hjálpar sjálfum sér og öðrum, þakkandi Guði fyrir árangurinn sem hann nær. Ef honum mistekst einu sinni eða oftar, þá missir hann ekki kjarkinn, heldur verður ákveðnari, tvöfaldar viðleitni sína og endurtekur tilraunina, kannar nýjar hugmyndir og leiðir, leiddur af ljósi skynseminnar, og leitar hjálpar Guðs þar til .hann nær markmiði sínu og göfugum tilgangi sínum

Sá sem vinnur að því að gleðja aðra fær innri tilfinningu um sálræna huggun. Og ef hann missir eitthvað fyrir þá sem hann er að reyna að hjálpa, þá telur hann það ekki vera tap

því í staðinn öðlast hann velþóknun Guðs og hugarró. Hann lifir til að elska, vinna, gefa og sá fræjum góðvildar og friðar .á ökrum mannkynsins

Sá sem fer út fyrir sinn eigin heim í hugsunum sínum og tilfinningum víkkar meðvitund sína, eykur samkennd sína og finnur að heimurinn er heimili hans og mannkynið er fjölskylda hans. Hann gerir sér grein fyrir því að tilgangur tilveru hans á þessari jörð er að umbreyta sjálfum sér áður en hann reynir að umbreyta öðrum, því sá sem umbreytir sjálfum sér hjálpar öðrum að umbreyta sér með fordæmi lífs síns. Verk hafa dýpri áhrif og djúpstæðari áhrif á sálir .annarra en orð

Stuttar stopp

:Ljómi einlægninnar

Sumir reyna að flýja vandamál sín með því að brosa, en slíkur flótti krefst hreinnar samvisku, lausrar við hræsni og svik. Þegar einstaklingur kemur heiðarlega fram við sjálfan sig og aðra og hegðar sér af göfuglyndi og heiðarleika, þá skýrast augun og einstök ljómi streymir frá þeim - óyggjandi .ljómi einlægni

:Heiðarleiki

Sumir segja margt í nafni heiðarleikans, en það er ekki hægt að tala við alla um allt. Þegar þú gefur ráð og leiðbeiningar misskilja sumir orð þín og hafa ekkert út úr því sem þú segir; það er sóun á fyrirhöfn og vanmetin viðleitni. Þögn er gull í slíkum tilvikum, en það þýðir alls ekki að þegja .um ranglæti

:Sjálfssamhljómur

Sjálfssátt er sannarlega dásamleg. Flestir vita hversu erfitt það er að vera í sátt við aðra, en hefur þú einhvern

tíma hugsað um að vera í sátt við sjálfan þig? Það er ótrúlega erfitt, en samt mögulegt. Ef þú greinir sjálfan þig muntu komast að því að þú ert stöðugt í ósamræmi við sjálfan þig. Ef þú elskar ekki sjálfan þig, munt þú ekki elska neinn annan. Og ef einstaklingur er ekki í sátt við sjálfan sig, ?hvernig getur hann þá verið í sátt við aðra

Sjálfssamhljómur er nauðsynlegur fyrir sátt við heiminn. Þess vegna er nauðsynlegt að meta og elska sjálfan sig, því þú átt skilið þá ást. Maður verður að elska sjálfan sig vegna þess að Guð skapaði okkur og gaf okkur göfuga möguleika. Að elska þetta innra sjálf, þennan kjarna sem er fullur af dyggðum eiginleikum, innblæs göfuga hegðun og hreinsar .hugann frá óhreinindum og hjartað frá illsku og gremju

:Að kvarða bókmenntaáttavitann

Maður getur ekki blekkt samvisku sína, réttlætt ranglæti eða sloppið við afleiðingar misráðinnar hegðunar, jafnvel þótt maður ferðaðist til annarrar plánetu. Áhrif gjörða manns fylgja manni og maður verður að leiðrétta stefnu sína og stilla siðferðisáttavita sinn þannig að nálin bendi alltaf í rétta .átt

Sumir búa við verstu aðstæður en eru samt í mikilli sátt við sjálfa sig, á meðan aðrir hafa öll tækifæri og allt sem þeir þurfa en eru samt í stöðugri átökum við sjálfa sig. Þess vegna ætti maður ekki að bíða eftir að aðstæður breytist. Sannfærðu sjálfan þig um að þú sért í lagi þrátt fyrir .umhverfi þitt, sem getur verið annað en þú óskar þér

Sá sem leggur sig í hendur aðstæðna bíður eftir að .hlutirnir breytist og bið hans verður löng

Það er sagt að maður hafi talað reiprennandi átján tungumál, en samt verið svo fátækur að hann hafði ekki efni á lampa til að lesa við. Því fór hann út í horn og settist undir

götuljós til að lesa. Sannarlega skapar vilji leiðir, skapar tækifæri, endurnýjar vonir, klárar verkefni og uppfyllir óskir .og drauma

Raunveruleg samskipti við þá sem þekkja Guð geta átt sér stað með persónulegum samskiptum við þá, íhugandi lestri á ritum þeirra eða djúpri og vingjarnlegri íhugun á þeim. Mikilvægt er að muna að það er í samræmi við .meðvitund þeirra, sem er í samræmi við Guð

Þegar við samstillum meðvitund okkar við miklar sálir sem elska Guð, breytir þessi sátt smám saman lífi okkar á undursamlegan hátt. Þessi sátt þrælkar ekki viljann heldur víkkar út umfang hans og styrkir kraft hans. Þetta er munurinn á því að vera í sátt við fólk sem er fullt af egó og upptekið af því sem það getur áunnið sér, og að vera í sátt við elskandi Guðs og mannkyns sem stefnir að því að gefa og vekja guðlegan kærleika í sálum þeirra sem eru í sátt við þá. Segulmagn þessara blessuðu einstaklinga færir okkur í náið .samband við guðlegan segulmagn

Við verðum að hafa í huga að þótt við leggjum okkur fram um að uppfylla okkar eigin þarfir, verðum við líka að hjálpa öðrum að öðlast það sem þeir þurfa og deila með þeim sem minna mega sín þeim góðu hlutum sem koma í lífinu. Munum að við erum óaðskiljanlegur hluti af hnattrænni fjölskyldu og að við getum ekki lifað án þessarar stóru .fjölskyldu

Hvernig væri lífið án smiða, uppfinningamanna, bænda og annarra? Með því að gefa og þiggja, og skiptast á þjónustu, vill Guð að við hugsum um og berum samúð með öðrum. Það er alvarleg mistök að lifa aðeins fyrir sjálfan sig án þess að taka tillit til annarra. Þegar við hugsum um okkar eigin hamingju verðum við líka að hugsa um hamingju annarra. Við erum ekki skyldug til að gefa allt sem við höfum fyrir velferð alheimsfjölskyldunnar, því það er ómögulegt.

Þess í stað ættum við að sýna öðrum samúð og gera það .sem við getum til að hjálpa þeim og létta byrðar þeirra

Það er samband milli velgengni og milli ánægju sálarinnar, innan samhengis umhverfisins sem .einstaklingurinn býr í

Sönn velgengni er afleiðing hegðunar sem samræmist meginreglum réttlætisins og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af persónulegri ánægju. Hver sem beitir þessari meginreglu á efnislegt, andlegt, siðferðilegt og andlegt líf sitt mun komast að því að .þessi skilgreining á velgengni er tæmandi og alhliða

Fólk hugsar um velgengni á mismunandi vegu eftir því hvaða markmið það hefur í lífinu. Stundum jafna sumir henni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann er farsæll þjófur!“ Þetta sýnir að ekki er öll velgengni eftirsóknarverð; .velgengni okkar ætti ekki að skaða aðra

Annar þáttur í velgengni er að skapa sátt og jákvæðar niðurstöður, ekki aðeins fyrir okkur sjálf, heldur verðum við .einnig að deila þessum kostum með öðrum

Að ná fjárhagslegum árangri þýðir ekki bara að njóta þess sem við verðskuldum; það þýðir líka að bera siðferðislega ábyrgð á að hjálpa öðrum að skapa sér betra líf. Allir sem eru gáfaðir geta þénað peninga, en ef þeir hafa ást í hjarta sínu munu þeir ekki geta notað þá peninga í eigingirni; í staðinn munu þeir deila því sem þeir hafa með .öðrum

Peningar verða bölvun í höndum nískra og nískra manna, en þeir eru blessun og gjöf þeim sem eru örlátir og .góðhjartaðir

Góðar sálir laða að sér góðar sálir og laðast að þeim

Við verðum að læra að elska náungann eins og okkur sjálf og muna að við erum hér í þessu lífi í stuttan tíma, eftir það förum við til annars heims þar sem stig hugsunar okkar og gæði gjörða okkar á meðan á þessari jarðnesku dvöl .stendur fer eftir stigi hennar

Hverjir eru okkar sönnu ættingjar? Fyrir vitran mann eru allir ættingir og hver og einn er „náungi“. Vissulega er vitran maður fær um að greina og skilja að þótt sólin skíni ljós sitt á kol og demant, þá hefur demanturinn, ólíkt kolunum, þann einstaka hæfileika að taka á móti og endurspegla ljós skært. Leita ætti félagsskapar þeirra sem hugsa og tilfinningar eru eins hreinar og demantur og helga tíma sínum því að finna einlæga vini. Þeir sem lifa hreinu og heiðarlegu lífi munu laða að sér vini sem einkennast af hreinlæti og heiðarleika, en þeir sem lifa eftir lélegum eðlishvötum án greina munu laða .að sér vini af sama tagi

Ef þú metur háleit hugsjónir og meginreglur mikils er ráðlegt að forðast að umgangast fólk sem trúir ekki á þessar hugsjónir og meginreglur og ruglar hugsanir og raskar skapinu, svo að titringur þeirra lækki ekki titringsstig þitt. Á .sama tíma skaltu ekki útiloka neinn frá ástarhring þínum

Auk þess ætti maður ekki aðeins að gefa ást heldur einnig að skapa frið, þannig að hvar sem maður fer skapi maður sátt og ró og hressir þá sem eru í kringum sig með góðhjartaðri nærveru sinni. Enginn vill koma nálægt illa lyktandi skúnki – afsakið orðbragðið – allir forðast hann. Á sama hátt pirrar og hrindir taugaóstyrkur, hvatvís og rifrildisríkur einstaklingur öðrum frá sér. Við viljum vera eins og blómstrandi rósir sem gefa frá sér sætan ilm sem gleður hjartað. Við skulum leitast við að dreifa ilm friðar og .góðvildar hvar sem við förum og hvar sem við búum

Guðsríki er ekki mitt í skýjunum eða á ákveðnum stað í geimnum. Það er handan við myrkrið sem við sjáum þegar

við lokum augunum, og þegar við hugleiðum og biðjum, þá opnast auga andans í enninu innra með okkur, og við sjáum blessað ljós og finnum gleði sem gegnsýrir hverja frumu líkamans, og við finnum að hulunni hefur verið lyft upp og .leynidyr hafa verið opnaðar að Guðsríki

Guð er síendurnýjandi gleði, gleði sem er alhliða. Við verðum að finna okkur sameinast þeirri gleði sem býr innra .með okkur og umlykur óendanleikann

Handan við titringsmörk þétts efnis liggur óendanleg, alhliða meðvitund, ólýsanleg í allri sinni dýrð, víðáttu og takmarkaleysi. Þetta er himnaríki, eilíf, takmarkalaus og .endalaus meðvituð sæla

Þegar skynjun sálarinnar víkkar út og hún finnur nærveru hennar alls staðar, sameinast hún þá guðdómlega .anda

Dýrð sé hinu algera óendanleika, sem situr í hásæti við sjóndeildarhringinn, þar sem himinn mætir hafinu, og dýrð sé hinu hæsta óendanleika, sem situr í hásæti friðarins innra með okkur; með því að einbeita okkur að hinu óendanleika .innra með okkur getum við hlotið óendanlegan kraft þess

Þekking sem fengin er með því að lesa bækur eða frá fólki er takmörkuð þekking, en þekking sem fengin er beint frá Guði veitir kraft viskunnar, dýrð vissunnar, ró hjartans og .frið sálarinnar

Ó Drottinn, kenn mér að biðja með djúpri einbeitingu og blanda saman hugleiðslu og innilega löngun og lát hjarta .mitt hreinsast daglega af hreinni ást minni til þín

Að losna við skorður karma

Hvort sem það er andlegt eða líkamlegt, meðvitað eða ómeðvitað, hefur það sérstök áhrif á líf einstaklings. Fyrri

athafnir eru ekki aðeins þær sem framkvæmdar voru fyrir dögum, mánuðum eða árum, heldur einnig athafnir frá fyrri .lífum

Þú varst dauður og hann gaf þér líf; síðan mun hann láta þig deyja, síðan mun hann gefa þér líf aftur; síðan munt þú snúa aftur til hans

Góðu og slæmu áhrifin af gjörðum manns. Í núverandi lífi eru þessi ummerki geymd í undirmeðvitundinni og áhrifin sem einstaklingur ber (eða sál hans ber) frá fyrri holdgun liggja í dvala eins og fræ í undirmeðvitundinni og bíða réttra aðstæðna til að spíra og vaxa á ákveðnum karmískum tíma. Karmalögmálið, sem jafnar hluti, felur í sér aðgerðir og .viðbrögð, orsök og afleiðingar, sáningu og uppskeru

Sérhver einstaklingur mótar sína eigin örlög með hugsunum sínum og gjörðum, og orkan sem þeir leysa úr læðingi, hvort sem er viturlega eða heimskulega, snýr óhjákvæmilega aftur til þeirra sem upphafspunkts, rétt eins og hringur klárar sig með fullkominni nákvæmni. [Spurningin er] verður sá sem leitar viljugur að horfast í augu við - gegn vilja sínum - óhjákvæmilegar afleiðingar fyrri gjörða sinna, eða það sem kallað er forspá? Svarið er nei. Guð er lögmál og kærleikur, og sá sem leitar sem snýr sér til hans með einlægri þrá og fullkominni trú, samræmir gjörðir sínar við guðleg lögmál og leitar skilyrðislausrar kærleika Guðs mun án efa hljóta guðlega blessun sem léttir þungar byrðar og .bætir aðstæður

Guð setti okkur í þennan heim fullan af blekkingum og hann þekkir þjáningar okkar og raunir og þrengingar sem við þolum. Mannverur dýpka innra myrkur andlegrar fáfræði þegar þær telja sig drukkna í synd og máttvana til að losna úr dýpi hennar. Það er betra fyrir þær að leitast við að leiðrétta sig, leita hjálpar og samúðar frá hjarta guðlegrar

miskunnar, vonandi fyrirgefningar frá kærleiksríkum, .samúðarfullum og fyrirgefandi Guði

Þegar við áttum okkur á nánu sambandi okkar við Guð, hvaða karma getur þá bundið okkur? Láttu engan sannfæra þig um að sársauki þinn og erfiðleikar séu afleiðing af karma þínum. Sem andi í kjarna þínum hefur þú enga karma. Þess í stað verður þú að átta þig á þessum sannleika með því að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú ert eitt með kjarna lífsins, ljóssins og alheimskraftanna. Ef þú áttar þig á þessari staðreynd hefur þú ekkert að óttast og Guð mun opna .margar dyr fyrir þig og veita þér mörg tækifæri

Ef þú ert óþægilega sátt/ur við líf þitt, breyttu þá hugarfari þínu og fylltu skynfærin með jákvæðri orku og þú .munt finna muninn sjálfur

Það er engin þörf fyrir fólk að harma og syrgja það sem það hefur misst af, eða að rekja óhamingjusamar aðstæður sínar til mistaka sem það gerði í þessu lífi eða í fjarlægri fortíð, því þetta er form andlegrar vanrækslu. Þau verða að bregðast við og uppræta illgresið úr lífsins garði, og þá munu sætustu og líflegustu blómin blómstra og bera ljúffengustu .og eftirsóknarverðustu ávextina. Fyrir náð hans, hins hæsta

Að lúta Guði þýðir ekki að nota ekki viljann til að bæta málefni okkar og bíða eftir að Guð leysi aðstæður okkar án nokkurrar fyrirhafnar af okkar hálfu, því Guð hjálpar þeim .sem hjálpa sér sjálfum

Málið er að við lærum hvernig á að leita til Guðs til að leiðbeina vilja okkar og blessa og styrkja réttar viðleitni okkar. Þegar við sigrumst á hindruninni sem felst í óvilja til að gefast upp, finnum við í Guði vernd sem enginn í þessum heimi getur veitt okkur, og við finnum líka styrk sem engin .prófraun getur yfirstigið

Allir geta myndað sérstakt samband við Guð ef þeir vita
hvernig á að opna hjarta sitt fyrir Guði og þrá guðlega
.nærveru hans, sem færir gleði og vissu

Þegar einstaklingur finnur djúpa þörf fyrir Guð, vitandi
að hann getur ekki verið án hans, mun hann uppgötva að
Guð bregst við á einn eða annan hátt. En fyrst verður hann
að rækta þá sterku tilfinningu, því viðbrögðin munu ekki
.koma sjálfkrafa

Ef við gefum Guði ekki fyrsta sætið í lífi okkar, verður
meðvitundarástand okkar kvíðið og ruglað og við munum
ekki geta tekist á við endalausar kröfur lífsins á rökréttan og
.réttan hátt

Og hver er leiðin til að þroska þá löngun? Í hvert skipti
sem við mætum óheppni eða erfiðleikum, og í hvert skipti
sem við finnum fyrir þyngsli í hjörtum okkar, verðum við að
leita til Guðs og biðja hann um hjálp, vitandi að hver sem
elskar Guð og varðveitir það í huga sínum og hjarta,
aðstæður hans munu batna, aðstæður hans eru að breytast
.til hins betra

Þegar við hrærum og hrærum eterinn með innilegum
bænum okkar og einlægum áköllum munum við draga fram
kjarna guðdómlegs svars sem inniheldur fæðu, lækningu og
.hamingju

Fyrir þá sem þrá andlega næringu skipta fortíðar gremju
og mistök ekki máli. Hægt er að læra af þeim og reyna aftur,
endurtaka tilraunina frá upphafi. Árangur verður tryggður,
með hjálp Guðs, fyrir alla sem ekki láta mistök draga úr sér
kjarkinn, sem ekki veikjast af hörmungum og sem trúa með
óhagganlegri trú að Guð styðji þá sem halda áfram. Þá sem
eru á réttri leið og hann veitir þeim von, styrk og bjartsýni
.þar til þeir ná lokamarkmiði sínu og tilgangi lífsins

Hugsun er kraftur eins og rafmagn og sálfræðilegt .ástand. Hún tengist hugsun og hugsunarhætti

Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt; sá sem notar það skynsamlega notar það, annars gæti það valdið raflosti. Og það sama má segja um það: Ef það er beint á réttar brautir færir það eiganda sínum hamingju, annars veldur það .honum vandræðum

Hugsun er eins og villihestur, en það er ekki ómögulegt að temja hana og jákvæð hugsun er ein leið til að stjórna .hugsun

Heilbrigð hugsun er náinn vinur og veikur hugur er stöðugur óvinur

Heilbrigð hugsun laðar að sér frið og öryggi, en óheilbrigð hugsun skýtur banvænum örvum sem rekast á eiganda sinn á tvo vegu. Þaðan kemur orðatiltækið: „Launin eru eins og verkið.“ Svo lengi sem maður sendir frá sér góðar fyrirætlanir munu hugsanir hans breytast í kyndla, lýsa upp hólf sálarinnar og reka burt myrkurhaugana, svo að maður finni djúpa huggun og augu hans skína af ánægjulegu .brosi! Megi brosið vara í augum þínum og friður sé yfir þér

Lífið er eins og mylla sem malar fræ ávaxtaríkra prófana og tilrauna, til að búa til brauð lífsins. Það er eins og krókóttur vegur, með gróskumiklum blómum beggja vegna, björtum fiðrildi og trjám með ljúffengum ávöxtum á greinum sínum, en samt stöndvum við sjaldan kyrr. Njótum sjónar þess og sætleika þess; reyndar erum við oft á tánum. Til að ná til víðtækari svæða, höldum við að það séu fleiri falleg sjónarmið en það sem við sáum. En þegar við færum okkur smám saman burt á blómstrandi, ávaxtaríkum stígum, finnum við tré sem eru frekar dökk en fersk, og svo hverfa blómin og með þeim fiðrildi og einnig ávextir, aðeins til að .finna okkur þá í hrjóstrugri eyðimörk

Mannlegt líf er eins og vatn sjávarins, sem hreinsast og verður ferskt. Aðeins þegar þú stígur upp í efri lofthjúpinn er það eins og morgundraumur, sem verður bjartari með aldrinum, því þá virðast hlutirnir skýrari og greinilegri. Það er eins og ferðalag að því leyti að landslagið breytist eftir því sem við ferðumst vegalengdir. Síðan breytist sama .landslagið eftir því sem við nálgumst það, og svo framvegis

Lífið veldur ekki vonbrigðum hjá hinum vitru, því þeir takast á við það af kunnáttu og njóta þess án þess að leyfa því að taka stjórn á þeim og svipta þá frelsi sínu. Til dæmis njóta þeir vatns. Þeir drekka það og baða sig í því, en þeir leyfa sér ekki að drukkna í því. Þeir njóta fötanna sem þeim líkar án þess að fylgja óhóflega formsreglum og formsatriðum sem eru talin yfirborðskennd. Þeir njóta þess að borða án þess að leyfa ofáti að gleypa sig, því ofát veikir líkamann og gleypir skynjunina og hún mun eyðileggja hana algerlega. Þess vegna ætti maður að njóta lífsins en án þess .að þreyta skynfærin með því að sökkva sér niður í vatn

Að komast vel af við aðra þýðir ekki að vera sammála þeim um allt eða fórna hugsjónum þeirra vegna, því þessi aðlögunarstíll er óæskilegur og samræmist ekki sannleikanum. Umbótamennirnir og hinir miklu menn voru ekki sammála svo mörgum í kringum sig, þeir héldu samt fast við hugsjón sína, því þeir gerðu sér grein fyrir því að það .sem þeir voru að gera var fullkomlega rétt

Fyrst og fremst verður maður að vera í sátt við Guð, .síðan við samvisku sína og að lokum við fólk

Ekki ætti að slaka á meginreglunni og ekki grípa til dulinna hvata til að ná ákveðnu markmiði, því það sæmir .ekki meginregluföstu fólki

Hver getur lifað á þann hátt sem þóknast Guði? Ekki skaða aðra, því þeir hafa ekkert að óttast. Ef þessi aðferð

fullnægir ekki öðrum, þá er nóg fyrir mann að vera vel innra með sér og finna fyrir innri friði sem gerir hann óháðan .samþykki annarra

Styrkur og löngun sálarinnar í að snúa sér til Guðs kallast andleg segulmagn og með þessari segulmagn laðar sálin að sér blessanir og fínar titringar og allar góðar .mannlegar upplifanir sem minna hana á gæsku og réttlæti

Andleg segulmögnun Það er krafturinn sem hún notar til að laða að sér og draga einstaklinginn að sér Góðir vinir Og nauðsynlegir og mikilvægir hlutir Og innsæisskilningur á hlutunum Þessi kraftur er dreginn af aðdráttarafli Guðs, segulkrafti

Kerti friðar

Taktu huglægan pott, fylltu hann með friði þínum

Taktu flösku tilfinninga minna, fylltu hana miskunn þinni

Taktu tóma sálarkörfu mína, fylltu hana með ávöxtum visku þinnar

Hellið vatni kærleikans í sál mína, ég mun hella því í .bikara þyrstrar sálar

Ríf niður múra egósins, sökkva mér niður í algjöra nærveru þína

Geisli dögunar ástarinnar

Láttu hann kíkja út úr opnum hjarta míns

Það minnir mig á sólarljós ástar þinnar

Dreifist um himininn í lífi mínu

Ljós ástar þinnar hefur skinið fram

Yfir sjálfan mig, og það var upplýst

Ljós þitt fyllti andlegt rými mitt

Þú ert lífið sem heldur líkama mínum uppi

Og hugurinn sem innblæs hugsanir mínar

Og viska sem eyðir fáfræði minni

Ég kveiki á mjóu kerti ástar minnar

Að lesa gullnu bókina

Varðveitt í mér frá örófi alda

Ást þín var og er enn

Ósýnilega friðarkertið

Sem rekur myrkrið burt og sýnir mér skilaboð þín

Bloggið er á hjartans síðum

Lát dýrð þína opinberast, Drottinn

Megi ljós visku þinnar hverfa

Fáfræði, sundrungu og öfund

Frá ströndum jarðar að eilífu

Breyta veikleika okkar í styrk

Og við veiktumst í einbeitni

Hleðdu líkama okkar með lífsnauðsynlegri raforku

Og fylltu hugann og sálina með græðandi ljósi þínu

Taktu í hönd okkar svo að við drukknum ekki í vötnum gáleysis gagnvart þér og fylltu tilveru okkar af kærleika þínum og visku. Láttu okkur finna að við erum mjög nálægt .þér og að sól miskunnar þinnar skín stöðugt á okkur

Ég set blómin af hvíslandi, líflegum hugsunum mínum

Í uppbyggingu kyrrðarinnar

Þögull ilmur hennar syngur

Og hann syngur um dýrð þína

Og með ljóma hins heilaga ljóss þíns

Ég sé fegurð tilvistar þinnar

Hamingjusamir draumar mínir rætast

Þegar ljós þitt blikkar í sálu minni

Sljár loga af eldi viskunnar

Ég sé dýrð þína og gleði mín eykst

Megi Guð lýsa þig með ljósi sínu

Og kveðjur frá sálinni til þín

Það eru margar kröfur og kröfur sem heimurinn setur okkur og sannfærir okkur um mikilvægi þeirra og ómögulegt að lifa án þeirra eða geta verið án þeirra. En grunnkrafan verður að vera að öðlast frið Guðs, sem uppsprettur hans þornar aldrei upp og uppspretta hans þornar aldrei upp og .sem gefur öllu í lífinu bragð og merkingu

Munum að Guð er kjarni tilveru okkar og að kærleikurinn er glugginn sem við horfum í gegnum á dýrlega ásýnd hans. Hver sem þráir að finna fyrir guðdómlegri nærveru og nærir þá háleitu þrá í hugsun og verki, Guð mun veita beiðni þeirra og hjálpa þeim að rífa niður slæðurnar sem koma í veg fyrir .að þeir sjái hin blessuðu ljós

Sá sem er staðráðinn í að halda áfram á veginum mun ekki láta neitt hindra hann, né heldur mun nein hindrun hindra hann fyrr en hann nær markmiði sínu og uppfyllir þrá .hjarta síns

Andlegar perlur og gimsteinar

Þeir sem afhjúpa veikleika annarra og valda þeim vandræðum og gremju eru fjarri visku og heilbrigðri dómgreind. Við ættum að fyrirlíta syndina, ekki syndarann, því hann er bróðir okkar í anda, þrátt fyrir myrkur fáfræðinnar sem umlykur hann og umlykur. Tilgangur fordæmingar ætti að vera lækning, ekki að hrósa sér og særa. Við ættum að koma fram við synduga bróður okkar eins og við vildum að komið væri fram við okkur ef við .værum í hans sporum og aðstöðu

Sá sem dylur syndir bróður síns í þessum heimi, Guð .mun dylja syndir hans í lífinu eftir dauðann

Rétt eins og við dæmum aðra, dæmir andleg lög okkur á sama hátt. Við ættum ekki að vænta of mikils af öðrum, né ættum við alltaf að vænta góðra niðurstaðna frá neinum, .jafnvel þótt þeir geri sitt besta

Maður getur fallið og hrasað en hann verður öruggur svo lengi sem hann gerir sitt besta til að klífa upp stigann til .dyggðar og réttlætis á ný

Á hverjum degi ættum við að reyna að lyfta sjúklingnum líkamlega, sálrænt eða andlega í umhverfi okkar, rétt eins og .við hjálpum okkur sjálfum eða fjölskyldumeðlimum okkar

Sá sem reynir frá og með deginum í dag að lifa samkvæmt guðlegum lögmálum - í stað hins gamla eigingjarna lífs sem færir erfiðleika og eymd - mun komast að því að sama hversu lítilmótlegt hlutverk hann gegnir í lífinu, þá er það áfram mikilvægt hlutverk svo lengi sem hann gegnir skyldu sinni til fulls samkvæmt stjórn leikstjóra .geimleiksins og meistara allra örlaga okkar: Guð almáttugur

Þegar við höfum samskipti við aðra af einlægni, sannri ást og tillitssemi gagnvart tilfinningum, munum við fá góða vini inn í líf okkar án þess að persónulegir hagsmunir eða

eigingjarnar útreikningar séu teknir til greina; annars munum .við ekki geta þekkt sanna vini okkar

Það er nauðsynlegt að losna við hræsni og yfirlæti og .hegða sér þannig að það skaði ekki aðra af ásettu ráði

Vinir ættu ekki að vera reiðir, niðurlægðir eða mótmæltir, né ætti að gefa þeim neina ástæðu til að bera óvingjarnlegar tilfinningar til okkar. Vinir ættu ekki að vera illa meðhöndlaðir, misnotaðir eða gefin óumbeðin ráð nema beðið sé um þau. Þegar ráð eru beðin um ætti að veita þau af einlægni og vinsemd, án ótta við afleiðingar. Vinir hjálpa .hver öðrum með uppbyggilegri, bróðurlegri gagnrýni

Erfiðar lífsreynslur koma ekki til að lama vilja okkar og sigra okkur, heldur til að skerpa á einbeitni okkar og styrkja trú okkar á Guð og sjálfstraust. Sumir telja ranglega að þessar upplifanir og áskoranir séu óyfirstíganleg eyðileggjandi kraftar og því gefast þeir upp. Heilbrigt hugarfar er nauðsynlegt til að virkja innri styrk okkar til að .takast á við lífið og raunir þess á áhrifaríkan hátt

Ef einstaklingur keppir ekki við einhvern sem er sterkari en hann sjálfur, þá verður hann ekki sterkur. Á sama hátt, þegar við tökumst á við erfiðleika okkar með hugrekki og .andlegu þreki, verðum við sterkari og seigri

Hugur okkar er óaðskiljanlegur hluti af alhliða meðvitund Guðs. Undir öldu meðvitundar okkar liggur haf óendanlegrar meðvitundar hans. Þegar öldan gleymir að hún er hluti af stærra hafinu, aðskilur hún sig frá þeim hafskrafti. Fyrir vikið veikjast hugur fólks vegna efnislegra takmarkana og er ekki lengur fær um ávaxtaríkt starf og mikla framleiðslu. Þegar hugur hristir af sér ryk fáfræðinnar og brýtur fjötrana sem binda krafta þeirra, verða þeir færari um sköpun og jákvæð .samskipti við lífið

Þegar þú heldur fast við ákveðna hugmynd og fyllir hana með sterkum vilja, þá umbreytist sú hugmynd í kraftmikið afl. Og þegar hugsun verður kraftmikil getur hún skapað rétt umhverfi fyrir velgengni, samkvæmt ósýnilegu korti sem .teiknað er í huganum

Fólk mistekst vegna þess að það lætur undan erfiðum aðstæðum lífsins án þess að standast þær, í stað þess að .standast þær án þess að gefast upp

Það er nauðsynlegt að þjálfa og virkja viljastyrk

Þeir sem ganga inn í helgidóm kyrrðarinnar geta átt andleg samskipti við aðrar sálir sem elska Guð og þeir geta .skilið tungumál rósanna og allra lifandi vera

Ó Drottinn, vertu eini konungurinn, settur í hásæti yfir .ást minni og þrá

Þeir sem stunda hugleiðslu upplifa djúpa friðartilfinningu og þessa innri ró ætti að viðhalda jafnvel í félagsskap annarra. Það sem maður lærir í hugleiðslu ætti að iðka í daglegum athöfnum og samskiptum við aðra, án þess að .leyfa neinum að raska friði eða rósemi manns

Þegar þú vilt skapa góðan vana eða útrýma slæmum vana skaltu einbeita þér að heilafrumunum þar sem virkni .mismunandi venja er staðsett

Til að tileinka þér góðan vana skaltu fyrst setjast niður og hugleiða og leita guðlegrar hjálpar. Einbeittu þér að miðju viljastyrksins, sem er staðsettur á enninu milli augabrúnanna, og staðfestu staðfastlega þann vana sem þú vilt innræta í heilann. Þegar þú vilt útrýma slæmum venjum skaltu einnig einbeita þér að þessari miðju viljastyrks og staðfesta staðfastlega að allar rásir þar sem þessar venjur eru rótgrónar eru að hverfa. Með einbeitingu og viljastyrk geturðu jafnvel eytt djúpustu rásum djúpstæðra, gamalla

venja. Fullvissaðu þig ítrekað um að þú hafir nægan .viljastyrk til að uppræta óhollar venjur úr heilasvæðinu

Hentugasti tíminn fyrir slíka staðfestingu er snemma .morguns þegar viljinn og athyglin eru vakandi

Haltu áfram að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú sért laus við allar fyrirmæli og einn daginn munt þú uppgötva að - með Guðs hjálp - hefur þú þegar losað þig við þann vana .sem þú vildir losna við

Hvað sem þú óttast, rektu hugsanir þínar burt frá því og láttu Guð um það. Styrktu trú þína á Guð og treystu því að .hann geti hjálpað þér

Mikil þjáning stafar af áhyggjum og kvíða. Hvers vegna ættir þú að þjást þegar það sem þú óttast hefur ekki einu sinni gerst ennþá? Ímyndaðu þér verndarljós Guðs sem umlykur þig á alla kanta og þú munt finna fyrir .undursamlegri vernd hans

Þar sem flestir kvíðar okkar stafa af ótta, ef við útrýmum ótta úr lífi okkar, munum við finna fyrir frelsi og lækning mun eiga sér stað strax. Á hverju kvöldi, rétt áður en þú ferð að sofa, staðfestu fyrir sjálfum þér að Guð er með þér, verndar .þig og vakir yfir þér

Í þessu alheimsdrama túlka menn af öllum kynþáttum lífssöguna á tímanum. Við verðum að skilja tilgang lífsins án þess að verða of upptekin af eða of gagntekin af hverfulum .hlutverkum okkar

Lífssýn okkar er oft brengluð og fráviksbundin vegna þess að við horfum með eigingjörnum augum og takmörkuðum sjóndeildarhring. Ef við horfðum með auga .sálarinnar myndum við sjá hlutina frá allt öðru sjónarhorni

Þegar við opnum auga viskunnar sjáum við hið alhliða ljós Guðs og í því ljósi skynjum við andlega eðli okkar, sem er speglun á eðli alheimsvitundarinnar sem gegnsýrir allar .agnir og hluta alheimsins

Andleg sannindi umlykja okkur, banka á dyr lokaðra augna okkar, hvetja okkur til að sjá ljósið í stað myrkurs, að hegða okkur með visku frekar en fáfræði, að fylla hjörtu okkar af kærleika frekar en hatri og að vinna saman að því að koma á friði og færa gnægð og öryggi í heiminn. Þegar við gerum það mun fáfræði hverfa, aðstæðumunur mun hverfa, við munum sjá einingu í manntalinu og við munum .verða í meiri sátt við guðdómlegan vilja

Samband okkar við Guð er ekki kalt eða kærleikslaust, eins og samband vinnuveitanda og starfsmanns. Við erum fjölskylda hans, umhyggja hans fyrir okkur er stöðug og hann hlustar alltaf á okkur. Við erum óaðskiljanlegur hluti af tilveru .hans og samband okkar við hann er lifandi og kraftmikið

Skapari okkar hefur gefið okkur óþrjótandi auð af kærleika, skilningi, innsæi, velvild og andlegum styrk, en flestir okkar hafa sóað þessum auð í ekkert. Guð vill að við lifum í öryggi, friði og vingjarnlegu samstarfi, eins og sæmir göfugri og kærleiksríkri fjölskyldu, en græðgi og eigingjarnar áætlanir hafa fest rætur í hjörtum okkar og sáð sundrungu á .meðal okkar

Guð vill að við séum herrar, en við höfum kosið að vera þrælar

Maðurinn hefur villst langt frá himnesku heimili sínu og misst innri paradísina þar sem hann finnur fyrir nálægð við Guð og Guð nálægt sér, og hann mun ekki geta endurheimt .þessa paradís án persónulegrar áreynslu

Guð skapaði okkur í sinni mynd, en þessi sannleikur hefur sloppið úr huga okkar. Við höfum fallið fyrir þeirri blekkingu að örlög okkar séu erfiðleikar og örlög okkar tortímingu. Við verðum að rífa burt hulu blekkingarinnar með rýtingi viskunnar til að sjá hinn geislandi sannleika á bak við .hana

?Hverjir erum við og hver er okkar sanna eðli

Menn eru greinilega ólíkir, hvort sem það er í sálfræðilegri eða tilfinningalegri gerð, hlutverkum sem þeir gegna í lífinu, vinnu og athöfnum sem þeir stunda eða löngunum sem þeir finna. En undir öllum þessum mun leynist tveir hlutir sem hver manneskja þráir og þarfnast án undantekninga. Annað er frelsi frá öllum gerðum sársauka og löngunar. Hitt er algjör og varanleg hamingja - fullkomin .ánægja, þar sem friður, kærleikur, viska og gleði búa

Í raun og veru er það sem menn leitast við að ná til Guðs, hvort sem þeir nota það nafn eða ekki. Hinir vitru segja að Guð sé kjarni sælu og andi hamingjunnar. Og maður mun ekki upplifa fullkomna ánægju nema maður sæki beint í geimuppsprettu. Þetta er lykilatriði til að skilja mannlegt .ástand

?En hvar leitar fólk að því sem það leitar að

Þeir leita þess aðeins í veraldlegum hlutum: í eignum, ytri aðstæðum og samskiptum við annað fólk. En það er ómögulegt að finna það í neinu, neinum eða nokkrum .aðstæðum í þessum heimi, miðað við eðli sköpunarinnar

Sköpunin byggist á meginreglunni um tvíhyggju. Það er ómögulegt að hafa mynd í aðeins einum lit, þar sem engin leið er að vera án andstæðunnar. Á sama hátt er ómögulegt fyrir neinn þátt tilverunnar að vera til einangraður frá tvíhyggju. Þegar við skoðum þó þær langanir sem hvetja

fólk, komumst við að því að hvert og eitt okkar þráir aðeins góða, ánægjulega, fallega og jákvæða hluti, án þess að hafa minnstu löngun til að takast á við neitt óþægilegt eða .óæskilegt. En það er ómögulegt

Í þessum tvíhyggjuheimi er engin ánægja án sársauka, ekkert ljós án myrkurs, ekkert gott án ills, ekkert líf án dauða. Þessar tvær hliðar myntarinnar eru óaðskiljanlegar. Þetta þýðir að það sem við þráum innst inni er ekki hægt að .fá úr þessum heimi

Fólk leitar — já, það leitar af öllum mætti — en finnur ekki það sem það leitar að, sem elur af sér örvæntingu og vonleysi. Þetta leiðir ekki aðeins til örvæntingar heldur einnig til mikillar gremju og ákafrar reiði og þar af leiðandi til ofbeldisverka. Allt þetta gerist vegna þess að það leitar ekki að því sem það leitar að á réttum stað og þar af leiðandi .finnur það ekki það sem hjartað þráir

Fólk á okkar tímum veit ekki mikið um merkingu og .tilgang lífsins og því þjáist það af ruglingi og ráðvillu

Að eðlisfari eru menn tilgangsdrifnir verur. Ef þeim skortir tilgang í lífinu og ef hugur þeirra, orka, vilji og tilfinningar eru ekki beint á jákvæðan og uppbyggilegan hátt, munu þeir leita á skaðlegar leiðir eins og áfengis- og fíkniefnaneyslu, grípa til ofbeldis og svo framvegis. Endanlegt markmið lífsins er að þekkja Guð og það er skylda einstaklinga að samræma hlutverk sín og ytri athafnir með réttlátum verkum, heilbrigðum sjónarhornum, jákvæðu .viðhorfi og gagnlegri miðlun tilfinninga sinna

Þessir tveir þættir eðlis okkar — innri eða andlegi þátturinn og ytri þátturinn — eru ekki í mótsögn ef þeir eru rétt skildir. Þvert á móti styðja þeir hvor annan og hjálpa okkur að þróa og efla líkamlega, sálfræðilega, tilfinningalega .og andlega getu okkar og möguleika

Fólk lifir í miklu tómarúmi, án vitsmunalegrar eða sálfræðilegrar örvunar. Þeim leiðist vegna skorts á tilgangi og fjarveru alls sem gæti gefið lífi þeirra gildi og merkingu. Meðalmaðurinn kann að geta starfað og hegðað sér eins og hann sé sálfræðilega og andlega heilbrigður, en er hann ?hamingjusamur

Megintilgangur lífsins er að vita hver við erum og hver okkar sanna eðli er. Ef við gefum dýpri þáttum lífsins þá athygli sem þeir verðskulda, munum við óhjákvæmilega finna fyrir hamingju, því hamingja mannsins er tengd því að tengjast andlegu sjálfi manns, án þess hefur maður hvorki .tilvist né veru

Óttinn við mistök eða veikindi nærist með stöðugri hugsun um það þar til hugmyndin um mistök síast frá meðvitundinni inn í undirmeðvitundina og nær að lokum til hærri meðvitundar. Þá byrjar óttinn, sem er rótgróinn í undirmeðvitundinni og hærri meðvitund, að margfalda sig og vaxa þar til hann fyllir meðvitundina af illgresi ótta sem er ekki eins auðvelt að útrýma og upphaflega hugsunin þegar hún spírar. Þetta skaðlega illgresi ber að lokum eitraða og banvæna ávexti. Sem betur fer er hægt að útrýma rótum þess innan frá með því að einbeita sér sterklega að hugrekki og innræta meðvitund um algjöra trú á Guð og að hann geti hjálpað þeim sem vilja hjálpa sér sjálfum og verndað þá fyrir .skaða

Einu sinni var lítil loftbóla að fljóta á yfirborði sjávar, á varðbergi gagnvart stormum og eldingum, þegar hún heyrði “?rödd hvísla að sér: „Litla lífsbóla, hvað er að þér

Veistu ekki að þú ert hluti af lífsins hafi? Litla loftbólan .leit í kringum sig og áttaði sig á því

Mannleg meðvitund svífur eins og lítil loftbóla á yfirborði hafsins af alheimsmeðvitund, hugsar um það sem

tímabundna loftbólu, skjálfandi af ótta við veikindi, fátækt og dauða. Ó, loftbóla, óttast þú hafið? Líttu í kringum þig, athugaðu vandlega. Færðu sjónarhorn þitt frá þínu nánasta umhverfi til óendanlegs ríkis Guðs. Kafaðu dýpra, víkkaðu skilning þinn, svo að þú getir vitað og verið viss um að þú ert eitt með hans víðáttumikla hafi og að Guð er með þér. Hann .verndar þig, hann styður þig, nú og að eilífu

Að forðast gildrur og snörur

Alltaf þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu sem hvetur þig til að uppfylla hana, notaðu þá dómgreind og spurðu sjálfan þig: „Er þetta góð löngun sem hægt er að uppfylla eða slæm löngun sem ekki ætti að heiðra?“ Óhollar efnislegar langanir hvetja til slæmra venja okkar með því að gefa okkur falskar vonir og tálsýna hamingju. Í slíkum tilfellum verður að beita dómgreindinni til að leiða í ljós sannleikann. Slæmar venjur leiða að lokum til óhamingju. Þegar raunverulegt eðli þeirra kemur í ljós verða þær .máttlausar til að festa mann í gildrum þjáningar og eymdar

Hugleiðingar og sögur

Í lífi og dauða, í sorgum og hörmungum, er trú mín á þig, .ó Drottinn, sterk og óhagganleg, traust og óhagganleg

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar .dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölmennustu staðina, þannig mun ég sjá geisla guðdómlegs kærleika á öllum sviðum lífs míns og .daglegra athafna

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína .með döguninni og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Sagan af moskusdýrinu

Músk er dýrmætt efni með sterkum ilm, sem finnst í .nafla moskushjartsins sem lifir í háum Himalajafjöllum

Þegar dádýrið nær ákveðnum aldri byrjar heillandi moskusi að síast leynilega úr nafla þess og dádýrið verður órólegt af þessum aðlaðandi ilmi og byrjar að dansa og leita .að uppsprettu þessa ljúfa ilms

Það ferðast á milli staða, þefar á milli steina og undir trjám, leitar alls staðar að uppruna þessarar spennandi .lyktar

Að lokum verður hann reiður og æstari og kvíðnari þegar hann á orð og finnur ekki það sem hann leitar að af löngun .og ástríðu

Í lokatilraun til að ná til uppsprettu moskusins stekkur það af turnháum klettabrúnum niður í djúpan dal til að horfast í augu við örlög sín og dauða sinn, þar sem veiðimennirnir ná að fanga það og draga úr því .moskuspokann eða kirtilinn

Í þessu sambandi las einn af upplýstu skáldunum :eitthvað á þessa leið

!Ó, moskusdýr, þú fífl

?Hvers vegna þjáist þú? Hvers vegna ertu svefnlaus

Þessi moskus er fáanlegur

!Með magapokann þinn, þú fífl

Jafnvel þótt þú snertir með nefinu

Frá þér kemur leyni ilmurinn

Þú hefðir unnið það sem þú vonaðist eftir

Og þú lifðir án þess að eyða

Haldið þið ekki, vinir mínir, að flestir hegði sér eins og moskusdýr? Þeir eru alltaf og eilíflega að leita að hamingju .alls staðar utan sjálfra sín

Já, þau leita hamingju í leik og láta undan löngunum og þrám þar til þau eru orðin þreytt. Þau klífa hálar slóðir auðs þar til þau að lokum stökkva af kletta mikilla vona upp í kletta gremju og mistök þegar þau finna ekki hina sönnu .hamingju sem er geymd í djúpustu kafum sálar sinnar

Ef við snúum hugsunum okkar inn á við og hugleiðum djúpt, munum við finna í ró sálarinnar uppsprettu sannrar og .varanlegrar hamingju sem við leitum að

Við megum ekki vera eins og moskusdýrið, sem deyr í leit að hamingju á röngum stöðum. Þess í stað verðum við að vera vakandi og reyna að finna hamingjuna innra með okkur .sjálfum, ekki utan okkar sjálfra

Sagan af hnappinum

Einu sinni kom maður til mín og sagðist þjást af :langvinnum hjartasjúkdómi og bætti við

Ég hef reynt margt en mér tekst ekki að losna við„ “hjartasárið

Eftir að hafa hugsað mig rólega um bað ég hann um að :færa mér skæri. Hann horfði skjálfandi á mig og sagði

“?Ætlið þér að skera upp hjarta mitt, herra„

Ég hló og svaraði: „Ég er ekki læknir. Hefurðu einhvern tíma heyrt um manneskju sem notar skæri til að framkvæma “!?skurðaðgerð

Að lokum kom hann treglega með skæri, svo ég klippti af einn hnappinn á frakkanum hans og sagði honum að sauma ekki annan hnapp í staðinn og að setja ekki höndina á

blettinn þar sem hnappurinn vantaði. Ég sagði honum líka að koma aftur til mín eftir tvær vikur og ég bjóst við að hann .myndi jafna sig á þeim tíma

Maðurinn hló og sagði: „Ég skal gera eins og þú baðst um því ég treysti þér, en ég held að þetta sé furðulegasta lyf “!sem ég hef nokkurn tímann fengið

Tveimur vikum síðar kom hann hlaupandi til mín og :sagði, undrandi

Sérfræðingarnir fullvissuðu mig um að ég væri„ læknaður af hjartasjúkdómi. Svo, í guðs bænum, hvað gerðir “?þú? Dróstu anda úr hnapp

Ég svaraði brosandi: „Já! Höndin þín var stöðugt að leika “.sér með hnappinn og hnappurinn var í takt við hjartað

Þessi hnappur var andinn sem olli hjartaverkjum þínum. Svo ég skar á hnappinn og sagði þér að skipta honum ekki út eða setja höndina á hjartað. Þannig létti þrýstingnum á !hjartanu og hætti að særa þig

Allt gengur hratt fyrir sig og fólk er upptekið af mörgu. Það er eðlilegt að uppskera auðlegð heimsins heldur en að sóa tímanum, láta árstíðina líða hjá og enda tómhentur. En það sem maður ætti að uppskera er ríkasta uppskera lífsins: að nálgast Guð og kynnast honum. Eina leiðin til að öðlast sanna hamingju er að áorka einhverju í þessum heimi og .einnig að ná andlegum árangri

Þeir sem þekkja Guð hefja ekki dagleg skyldustörf sín áður en þeir hugleiða Guð og hlaða huga sinn og líkama með .blessaðri guðlegri orku

Hinar fjölmörgu kröfur heimsins geta fælt þá sem leita andlegra markmiða sinna og leitt þá af þeirri leið sem þeir hafa valið. En þeir sem eru óhagganlegir láta ekkert ýta sér

af leið; þeir halda áfram af ákveðni óháð erfiðum eða .óhagstæðum kringumstæðum

Sama hvað heimurinn gefur okkur, þá mun hann ekki fullnægja löngun hjartna okkar, sem þrá eitthvað stöðugra, mikilvægara og dýrmætara en allt sem fjársjóðir og auður .heimsins geyma

Þegar maður deyr – megi hann lifa lengi – getur enginn máttur á jörðu gert neitt fyrir hann. Hver getur hjálpað okkur eftir að við yfirgefum þennan heim? Guð. Þess vegna verðum við alltaf að muna að þessi heimur er aðeins tímabundið stopp á ferð okkar til himneskra heimkynna, þar sem við .munum lifa að eilífu í návist hins miskunnsama

Of mikil auður tryggir ekki heilsu, frið og árangur, en að ná friði og árangri mun leiða til jafnvægis í velgengni bæði á .andlegum og efnislegum vettvangi

Flestir þróa andlega skilvirkni eingöngu til að ná efnislegum árangri. En þegar einstaklingur verður meistari í sjálfum sér og stjórnar sálfræðilegum kröftum sínum og athöfnum í samræmi við guðdómlega áætlun, mun líf hans verða blessað og hann mun smakka nektar andans á meðan hann er á þessari jörð. Hann mun ekki lengur vera fangi venja og langana, heldur mun meðvitund hans umbreytast í hjarta guðdómlegrar nærveru og hann mun dvelja þar og .njóta endurnýjaðra ánægjna sem ólýsanlegar eru

Líkaminn er stærsta apótekið

Læknisfræðingar hafa uppgötvað að þegar við upplifum yfirþyrmandi gleði framleiðir líkaminn þunglyndislyf og önnur streitulækkandi efni sem eru jafn öflug og áhrifarík og þau sem læknar ávísa. Líkaminn er mesta apótek jarðar, fær um að framleiða rétta hlutinn á réttum tíma þegar við erum í

sátt við andlegt jafnvægi sem Guð hefur komið innra með .okkur

Ekki er öll streita skaðleg; streita vekur upp lífsorkuna sem flæðir um líkama okkar og örvar virkni og hreyfingu. Rannsóknir hafa sýnt að hæfilegt magn af streitu er .gagnlegt

En vandamálið kemur upp þegar streita fer yfir heilbrigð mörk

Hvert og eitt okkar hefur sín eigin mörk fyrir streitu og þegar farið er yfir þau mörk verðum við stressuðari en við ættum að vera og við gerum okkur kannski ekki grein fyrir því fyrr en vandamál byrja að koma fram í líkama, .tilfinningum og huga

Lífið með Guði er gleði og hamingja, en án Guðs er kvíði, ólga, erfiðleikar og jafnvel hörmungar. Hvernig getum við þá fundið frið og ró í lífi sem einkennist af hörmungum og ?harmleikum og fært þessari jörð einhverja hamingju

Fyrsta skilyrðið er að vera meðvitaður um þrýsting lífsins .þegar við erum undir áhrifum hans

Guð er alvitur og alvitur og hefur gefið líkama okkar merki eins og huggun, óþægindi, ró og kvíða, og við verðum að veita þessum merkjum athygli. Það er guðleg greind í líkama okkar sem reynir að segja okkur eitthvað og við verðum að hlusta á þessi skilaboð á streitu- eða hvíldartímum. Þegar þú finnur fyrir streitu skaltu einbeita þér að þeim hluta líkamans sem er að upplifa streitu, taka síðan djúpt andann og spenna um leið varlega þann hluta þar til hann titrar. Slakaðu síðan á og losaðu spennuna. Þetta mun hjálpa til við að viðhalda orkumiklu og lífsnauðsynlegu jafnvægi í líkamanum og vernda hann gegn skaðlegum .áhrifum streitu

Við getum einnig tekist á við tilfinningalegt álag með öndun. Þegar þú finnur fyrir ótta eða öðrum skaðlegum tilfinningum skaltu anda hægt, djúpt og taktfast inn og út nokkrum sinnum og leyfa líkamanum að slaka á við hverja útöndun. Þetta mun hjálpa til við að hægja á hraðari hjartslætti, endurheimta eðlilega blóðrás, auðvelda flæði lífsorku um taugarnar og hjálpa til við að róa hugann og .hreinsa hugsanir þínar

Lífið er ekki neyðarástand; það er falleg guðleg tjáning og við ættum að njóta hennar. Munum að bros er kraftur; ef .við notum það ekki, missum við mikilvægan þátt lífsins

Menn eru sálir með tilfinningar og tilfinningar, og þeir hafa líkama sem þeir klæðast eins og flík eða yfirhöfn. En svo lengi sem við lifum eingöngu á stigi líkamans og tilfinninganna munum við falla undir neikvæð áhrif streitu og .spennu

Þegar við erum í sátt við eðli okkar, sem er andinn, þá flæðir gleði andans inn í hjartað og umbreytist í kærleika. Að finna fyrir þessum kærleika, tengdum friði og ró sálarinnar, og að starfa og hafa samskipti undir áhrifum hans, er heppilegasta leiðin til að lifa náttúrulega í heimi sem er fullur af spennu og mótsögnum. Að samræmast þessari gleði er .lausnin á vandamálum lífsins

Athugið: Varðandi fullyrðinguna: „Líkaminn framleiðir þunglyndislyf og önnur efni sem draga úr streitu og spennu, sem eru ekki síður öflug og áhrifarík en þau sem læknar ávísa,“ er þetta ekki ráðlegging um að sleppa læknisráðgjöf .og lyfseðlum, þess vegna er þörf á skýringum

Seguljöfnur

Manneskja með sterka nærveru og illar tilhneigingar + góðhjartað en veikviljug manneskja = ill segulmagn sigrar góðvild

Veikviljaður einstaklingur með illar tilhneigingar + sterkviljaður einstaklingur með góðar tilhneigingar = góð .segulmagn sigrar hið illa

Veik andleg segulmagn + ill lífsegulmagn = sterk ill segulmagn

Sterkur siðferðislegur styrkur + veikur siðferðislegur styrkur = meiri siðferðislegur styrkur

Sá sem er reiður og ofbeldisfullur + sá sem er blíður og .góður = segulmagn reiðinnar sigrar blíðuna

Sterkt, jafnvægt og rólegt skap + skap sem stundum .stefnir að óánægju = segulmagn róseminnar ræður ríkjum

Langvinn inngróin bilun + minni inngróin bilun = sterk bilunarsegulmögnun

Sterk jákvæð velgengni + minni jákvæð velgengni = aukin velgengni

Sterkur bilunartitringur + sterkur árangurssegulmögnun = annað hvort sterk bilunarsegulmögnun eða sterk .árangurssegulmögnun, allt eftir umhverfi og aðstæðum

Sterkur, heilbrigður hugur + algjör fáfræði = annað hvort kænska og færni eða fáfræði og heimska

Framúrskarandi andlegur kraftur + framúrskarandi hagnýtur kraftur = Andleg segulmagn - sannarlega framúrskarandi hagnýtur kraftur

Ef fólk gæti séð fjöldann af plánetuverum í eterinu sem umlykur það, myndu kannski sumir reyna að finna látna ástvini sína. Guð hefur opnað andleg augu mín og ég sé

margar af þeim sálum sem hafa yfirgefið jarðneska heiminn. Með því að einbeita sér djúpt að andlega auganu (miðju ennsins) getur maður séð með innri sýn geislandi heiminn sem býr af öllum góðum sálum sem hafa stigið upp á .eterplanið í návist Hins miskunnsamasta

Í mönnum virkar hjartað sem þráðlaus móttakari og andlega augað sem sendandi. Jafnvel þótt þú getir ekki séð látna ástvini þína, ef þú einbeitir þér rólega að hjartanu, geturðu fundið nærveru þeirra sem þér þykir vænt um og búa nú í himneskum líkömum, njóta friðar og öryggis Guðs og fagna frelsi sínu frá skorðum líkamans, þannig að þú .finnur huggun í friði þeirra og hjarta þitt er fullvissað um þá

Þegar ég nefni nafn Guðs, bráðnar öll vera mín í æðsta gleði. En þetta ástand kom aðeins til mín eftir mikla áreynslu. Í fyrstu var ég ekki einn af þráendum, því hugur minn var þá á flakki. En nú, um leið og ég einbeiti hugsunum mínum og meðvitund að andlegu miðjunni – bilinu milli augabrúnanna – hverfa allar hugsanir, öndun hættir af sjálfu sér, hjartað hættir að slá, órói hugans dvínar og tilvistarástand sest yfir sálina, svo að ég upplifi andlega .alsælu og er umvafin guðlegri sælu

Gullnu orðatiltækin

Hamingjan er réttur minn, arfur minn og falinn guðlegur fjársjóður, leið mig til að finna innra með mér fjársjóði sem fara fram úr draumum konunga

* * *

Lífið er greindur hreyfing með reglulegum takti. Það mótar sig í lífvana hlutum eða tekur á sig lifandi og .hreyfanlega mynd. Lífið er alhliða og gegnsýrir allt

* * *

Ó, mesti elskhugi, þú ert lífið. Þú ert markmið mitt og .von mín

* * *

Gerðu mig að blómstrandi rós í himneskum garði þínum,
eða glitrandi perlu í geislandi ástarhálsmeninu þínu, eða
.gefðu mér mesta heiðurinn: minnsta staðinn í hjarta þínu

* * *

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera
.gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu

* * *

Við skulum vefa gullinn draumateppi með silkiþráðum
.sætra minninga og fágaðra hugsana

* * *

Ástin er eins og sandpappír sem fægir hugann og
.fjarlægir ójöfnur úr persónuleikanum

* * *

Faraldrar, hörmungar og ofbeldisfullar náttúrubreytingar
sem valda eyðileggingu, tortímingu og útbreiddum skaða eru
ekki „guðlegar tilskipanir“. Þessar hamfarir stafa af
hugsunum og gjörðum manna. Hvar sem viðkvæmt jafnvægi
góðs og ills í heiminum raskast vegna uppsöfnunar skaðlegra
bylgna og titrings sem orsakast af illum ásetningi og
ranglæti manna, ríkir ringulreið og útbreidd eyðilegging fylgir
.í kjölfarið

* * *

Ég mun taka það besta frá hverjum og einum og ég mun
meta góða eiginleika allra þjóða án þess að einblína á galla
.þeirra

* * *

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs
matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu
næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum
.degi

* * *

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum
kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi,
segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega
blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna

fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast djúpri ró. Þetta er vegna þess að þessi straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, stöðugum flæði sem nær til sálna í sátt við þá uppsprettu og gerir þeim kleift að miðla .hamingju til þeirra sem þrá frið

* * *

Hversu mörg góð orð frá hjartanu hafa rekið burt margar sorgir og hversu margar viturlegar raddir hafa lýst upp !myrkar slóðir með lömpum gleði og rósemdar

* * *

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og .tilgang

* * *

Þrátt fyrir hörku tilraunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og breytir því í fallegt, endingargott og .fjölhæft stál

* * *

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

* * *

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs einlægt, brennandi hvísl úr djúpi þráhyggjufullrar sálar, mun kall andans snerta alheimshjartað og svarið mun koma og færa með sér ómælda gleði. Þetta vitsmunalega hvísl ræktar viljann þar til hann öðlast þann styrk sem þarf til að ná því markmiði sem .óskað er eftir

* * *

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það nægir að

hugsa bara um eitthvað til að ná því, því að guðleg lögmál
.vinna í þágu þeirra sem eru í samræmi við æðsta vilja

* * *

Maður ætti ekki að helga alla þá vitsmunalegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum leit að hverfulum hlutum, svo að hann týnist ekki í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapi sjálfum sér óþarfa takmarkanir og hömlur. Í staðinn ætti hann að nota vitsmunalega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa siðferðilega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli þess sem er skaðlegt og þess sem er gagnlegt.

* * *

Sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem tileinka sér þessa nálgun verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum

* * *

Opnaðu, Drottinn, hlið friðarins og varðveittu helgidóm andlegra hugsana minna fyrir árásum illra hvísla og lát rósir þrá minna blómstra í garði hjarta míns er ég bíð eftir dögun .komu þinnar

* * *

Fræðileg þekking getur ekki aflað sér guðlegrar þekkingar og það er ráðlegt að eyða ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að heimfæra upp á í raunveruleikanum, annars lendir maður í miðjum þéttum vitsmunalegum frumskógum og getur ekki farið út fyrir svið .kenninganna

* * *

Hamingja er ávöxtur sálfræðilegs sigurs yfir óstöðugum aðstæðum lífsins

* * *

Sá sem Guð þekkir kann að vera óþekktur heiminum

* * *

Ef maður forritar sig með fræðilegri þekkingu [án raunverulegra prófana] verður hann eins og flytjanlegur

upptökutæki sem endurtekur málshætti og endurómar háleit
orðasambönd, og aðrir munu líta á hann sem lærðan
fræðimann, en slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun
.á sannleikanum, né heldur samsvarandi andlegum árangri

* * *

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert
getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir
manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og
ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns,
fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna
leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og
hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum
.sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

* * *

Opnið hjörtu ykkar fyrir guðdómlegri úthellingu svo að
hún megi flæða um ykkur og fylla líf ykkar andlegum
.blessunum og gæsku

* * *

Hvaða verk sem þú vinnur og hvaða afrek sem þú getur
náð, mundu alltaf að Guð er uppspretta þess sem veitir þér
.allan þann styrk sem þú þarft til að vinna og ná árangri

* * *

Leyf mér að minnast þín, Drottinn, í fátækt og
velmegun, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku, og lát
mig sjá þitt blessaða ljós sem veitir vellíðan og lækningu á
.augabragði

* * *

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra blessaða rödd
þína, rek burt frá mér þær hörðu, jarðnesku raddir sem
leynast í fellingum minninga minna, ég vil hlusta á kyrrláta,
.ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar

* * *

Lífið er hulið myrkri og stundum hrösum við og hikum
við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera
leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir lífsins.

Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól ljómans á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og leiðarstjarna .þeirra sem ferðast um höf jarðneskrar, hverfulrar tilveru

* * *

Það er kominn tími til að manninn veki meðvitund sína úr .dvala gleymskunnar til vakningar andans

* * *

Við biðjum þig, Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum fáfræði og þröngum, takmörkuðum hugsunum að sjóndeildarhring friðar, ljóss, kærleika og alheims mannlegrar .samúðar

* * *

Hlutirnir munu að lokum batna vegna þess að kraftar Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlegs lífs, og hver sem er ekki sannfærður um óhjákvæmileika aðstæðnanna og reynir að komast með huga sínum og trú að því sem er handan hulunnar, mun fá dyrnar opnaðar fyrir hann sem [hver trúuð hönd bankar á]

* * *

Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða ekki að takast á við aðstæður skynsamlega. Óháð því hvað gerist verður einstaklingur að fullvissa sig um að Guð einn geti stutt hann í erfiðum og streituvaldandi aðstæðum ef hann snýr sér til .hans af öllu hjarta, sálu og tilfinningum

* * *

Ef skynfærin okkar miðlaði okkur allan sannleikann, myndum við sjá jörðina sem rafeindafljót og hverja rykögn .sem veltandi ljósmassa

* * *

Þeir sem komast með innsýn sinni frá efni til anda skilja .eðli blekkingar og þekkja kjarna sannleikans

* * *

Hvort sem maður er í frumskógum Afríku, á vígvelli, þjáist af veikindum eða fátækt, verður hann að sannfæra

sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en hætta og fær um
.að vernda þá sem leita hælis hjá honum

Það er engin áhrifaríkari leið til að vernda sig. Auðvitað
verður maður að nota rökfræði þegar maður tekst á við
.atburði og jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp

* * *

Ástin sem býr í hjörtum allra vera – ást allra mæðra,
.feðra, vina og ástvina – er sprottin af guðdómlegri ást

* * *

Gera verður greinarmun á meiriháttar og minniháttar
skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem
er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að
stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein
skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún er
.ekki sönn skylda

* * *

Þegar lífsnauðsynlegir geislar sólarinnar breiðast út,
mun ég dreifa vonargeislum í hjörtu hinna fátæku og
yfirgefinna [þeirra sem samfélagið hefur yfirgefið] og ég mun
innræta nýja ákveðni í hjörtu þeirra sem halda að þeir séu
.misheppnaðir

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn lærisveina sinna:
„Útilokaðu engan úr kærleikahring þínum. Hafðu alla í hjarta
“.þínu og þeir munu geyma þig í sínu

* * *

Drottinn, hjálpaðu mér að nota alltaf vilja minn til að
framkvæma gagnleg og góð verk
Hjálpaðu mér að laga mig að vilja þínum svo að allar
hugsanir mínar samsvari tilgangi þínum og séu í samræmi
við vilja þinn

Hann hjálpaði mér að vekja upp þann falda, blessaða kraft innra með mér svo ég gæti sigrast á öllum erfiðleikum .og raunum

* * *

Vaknaðu upp til þessarar djörfu og auðmjúku andlegu persónuleika – persónu sem sameinar styrk ljóna og blíðu .dúfna

* * *

Ég mun ekki láta bitra, falska gagnrýni trufla mig, né heldur rausnarlegt lof og smjaður. Eina ósk mín er að gera .vilja þinn, ó Drottinn, og öðlast velþóknun þína

* * *

Þú getur ekki ímyndað þér þá yfirþyrmandi gleði sem mun fylla þig þegar þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Sálin þín mun þá verða ölvuð af óendanlegri kærleika Guðs. Það er kærleikur sem er milljón sinnum meiri en mannleg kærleikur – kærleikur sem uppfyllir allar langanir þínar og .fyllir hjarta þitt gleði og ánægju

* * *

Með innri einbeitingu geturðu upplifað andlega sælu beint innra með þér og í kringum þig. Ef þú ræktar þessa meðvitund mun persónuleiki þinn vaxa í sátt og samlyndi og þú munt öðlast aðlaðandi segulmagn fyrir fólk og aðrar .verur

* * *

Ó, mikli verndari, mér er sama þótt ég missi allt vegna örlaga minna, sem eru mín eigin skapanir, en ég bið þig, mitt eina athvarf, að vernda kerti ástar minnar til þín frá vindum .gáleysis og gleymsku

* * *

Drekkum okkur nægilega af hreinu, hressandi friðarvatni sem streymir frá uppsprettum hagstæðra aðstæðna, styrkt af staðfastri ákvörðun okkar um að hugsa jákvætt og vera .bjartsýnn

* * *

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur .og hljóta blessun Guðs

* * *

Reyndu að gera djarfa og ánægjulega hluti sem flestir .gera ekki og gefðu þeim sem aðrir gleyma kærleika og frið

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Ef þú eyðir ekki tíma í að rækta hugann, mun engin„ efnisleg velmegun fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki pynding heldur þjálfun meðvitundar til að næra hugsanir og “.gjörðir sem leiða til hamingju

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra þig. Þegar ég var strákur missti ég þolinmæðina alltaf þegar fólk dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða .aðdáun fólks

* * *

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska .hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund

* * *

Fáir eru þeir sem hafa áhuga á að þróa andlega og andlega krafta sína

* * *

Leyfðu þér ekki að sökkva til botns í frestun. Rísðu upp úr dvala hins leiðinlega hversdagsleika og leggðu af stað í átt að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og .friður

* * *

Innra með þér leynist gríðarlegur möguleiki sem bíður eftir að vera fjárfestur, og þú ert sá eini sem getur virkjað .hann og notið góðs af honum

* * *

Frelsi frá óæskilegum venjum og óhollum ástríðum veitir .miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni

Bókmenntaleg velgengni færir sálræna hamingju sem ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér

* * *

Þú getur eytt öllum tíma þínum í að safna peningum, en þeir peningar munu ekki veita þér varanlegan frið og öryggi sem þú leitar að. Þvert á móti munu þeir færa þér meiri óhamingju vegna þess að hamingja og friður býr í huganum, .ekki í hlutunum sjálfum

* * *

Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugann og vertu varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur neikvæðar hugsanir og svartsýni, svo að veikleikar þeirra geti ekki síast inn í hugann þinn, nema hugurinn hafi náð þeim styrk að hugsanir annarra geti ekki veikt hann, heldur þvert á móti, hann geti styrkt hugsanir annarra og aukið sjálfstraust .þeirra

* * *

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja né enda daginn án þess að hugsa um hann. Við verðum að muna að án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki klárað neitt af verkefnum okkar. Þetta er okkar mesta skylda .gagnvart honum

* * *

Það er til leið til að meta og dæma siði og hefðir. Í upphafi hafði hver hefði réttlætingu. Ef við komumst að þeirri niðurstöðu að réttlætingun er enn sönn, þá hefur hefðin merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja hefðum í blindni. Við verðum að vita hvað er rétt og fylgja því, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan beita .því

* * *

Þegar þú sérð svo marga skortir hamingju eða velgengni, gerðu þá ekki ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú getur gert þig að því sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er .það sem gerir þig sannarlega farsælan

* * *

Ef þú hefur ekkert innra með þér, þá verður þú ekki hamingjusamur. En ef þú hefur ekkert í kringum þig og ert hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess vegna er ómögulegt að dæma fólk út frá ytri aðstæðum .þeirra

* * *

Meðal hins mikla mannfjölda gæti verið einstaklingur sem hefur náð andlegri hæð og nýtur innri friðar og æðsta .andlegrar hamingju

* * *

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín, og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem framtíðin ber í skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað .verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft

* * *

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér .ólýsanlega og djúpa hamingju

* * *

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega

tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana !með afborgunum

* * *

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan .hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa

* * *

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó Drottinn, og í vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég fagna og hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni vina minna, rétt eins og ég fagna eigin velferð og vellíðan. Þegar ég innblæs visku í aðra margfalda ég fjársjóði eigin visku .minnar og í hamingju allra finn ég mína eigin

* * *

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir þá tímabundnu gleði sem það færir. Hver er tilgangurinn með því að elta uppi tálsýn jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brotna? Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á ótal eignum að halda sem .krefjast stöðugrar athygli

* * *

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og gleði að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði

ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og .hamingju minni

* * *

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan .hugarró

* * *

Við erum óaðskiljanlegur hluti af sömu meðvitund og þetta mikla alheimur spratt upp úr

* * *

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Kannski eru sumar af þessum siðum og hefðum merkingarlausar og .tilgangslausar

* * *

Þegar ólgusjó hugsana lægir, göngum við inn í friðarríki og snertum guðdómlega nærveru

* * *

Hugsaðu um Guð, eða fallegt landslag sem vekur frið, eða gleðilega og yndislega upplifun. Jákvæð, róleg andleg .virkni er örvandi og hressandi

* * *

Við lifum í óreiðukenndum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og — Guði sé lof — misst heilsuna. Eða þú gætir haft góða heilsu og tapað peningunum þínum. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en átt í fjölmörgum vandamálum með öðrum, sýnt góðvild aðeins til að mæta gremju og hatri í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt .þér

* * *

Jörðin verður að kvalaklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynsluna sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, þá verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og .hamingju

* * *

Þar, handan við ómyrkvaða dimmuna, hljóðlausa kyrrðina og óskapaða tómið, liggur eilífi kjarninn, sem er uppruni tilverunnar og uppspretta allra krafta og vera, .sýnilegra og ósýnilegra

* * *

Guð skapaði ekki þessa jörð bara til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en .flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang

* * *

Peningar voru aldrei markmið mitt í lífinu; markmið mitt var að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna opnaði Guð margar dyr fyrir mig til að sjá fyrir .mér og uppfylla verkefni mitt

* * *

Guð skapaði þetta alheim til að starfa samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögmálum. Ef við brjótum einhver

þessara alheimslögmála refsum við okkur sjálfum. Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein sín. Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið án þess að .þola afleiðingarnar

* * *

Þegar við skoðum siðmenningar heimsins ítarlega og könnum leyndarmál fornra siðmenningar, kemur í ljós stór mynd, með fléttuðum línum, fjölbreyttum köflum og nákvæmum smáatriðum, og við komumst að því að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og félagslegur að .eðlisfari á sama tíma

* * *

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt .við veraldlega lífshætti

* * *

Geislar hreinleika, friðar og hamingju handan drauma .blikka og dansa í djúpi okkar

* * *

Með hverri reynslu sem birtist á himninum í lífi okkar á þessari jarðnesku ferð okkar, verðum við að læra hvernig við getum víkkað meðvitund okkar og skilið betur aðstæðurnar sem umlykja okkur eða sem við göngum í gegnum, og þá munum við geta lifað í betri sátt og tekist á við fólk og lífið á .sléttari og öruggari hátt

* * *

Flestir herma eftir öðrum. Maður ætti að vera frumlegur .og skapandi og ná góðum tökum á öllu sem hann gerir

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt

lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við
.kröfur lífsins á skynsamlegan hátt
* * *

Mesta hamingjan - á eftir guðlegri hamingju - er fyrir
mann að vera í friði með nánustu ættingjum sínum sem hann
.þarf að búa með alla daga ársins
* * *

Fólk sóar miklum tíma í að flýta sér og gera eitthvað í
hvatvísi án þess að áorka miklu. Fáir stoppa til að hugleiða
.og reyna að skilja hvað lífið hefur upp á að bjóða
* * *

Við verðum að vinna að því að byggja upp innri
byggingar visku í friðargörðum sem blómstra og skína með
.óteljandi blómum undursamlegra andlegra dyggða
* * *

Innri sátt er rík uppspretta styrks og býr til
.endurnýjanlega orku
* * *

Þegar maður horfir á lífið kemur í ljós að árangur er ekki
auðveldur. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum
að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugsaðu um þá
fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda
honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér
takist þetta, þá er sá árangur tímabundinn. Líkaminn - megi
þú lifa lengi - verður að lokum jarðsettur. Nauðsyn krefst
þess að berjast gegn fjölmörgum kröftum, bæði innri og ytri,
til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessir kraftar vinna
óþreytandi að því að ræna þig öllum raunverulegum
.mikilvægum afrekum
* * *

Reyndu að halda ró þinni undir öllum kringumstæðum
og láttu friðarfræ þitt blómstra með gleði og brosum af
.ánægju
* * *

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni með öðrum, það er að segja andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu, með því að .hjálpa þeim að öðlast heilaga þekkingu

* * *

Þess vegna eru þeir sem ná þessum stigum og ná þessum stöðum áhugasamir um að bjóða skilning þeim sem þurfa á honum að halda. Ef þú vilt ná sannri velgengni munt þú ekki aðeins tryggja þína eigin hamingju heldur einnig .hamingju annarra

* * *

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra .sem eru góðhjartaðir og örlátir

* * *

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldumeðlimi sína á meðan. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði fyrir vikið, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans .njóti einnig góðs af árangri hans

* * *

Á sama hátt er það ekki aðeins réttur okkar til að njóta velferðar að ná efnislegum árangri, heldur einnig siðferðileg ábyrgð okkar gagnvart öðrum hvað varðar að hjálpa þeim að .bæta efnisleg kjör sín og lífsskilyrði

* * *

Ég er verndaður á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins .áhyggjur af deginum í dag

* * *

Í dag geri ég mér grein fyrir því að ég er eitt með ljósi hins mesta góðs og að ég er leiðarljós fyrir þá sem berjast .við öldur sorgarhafsins

* * *

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!“ Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og .eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra

* * *

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og .deila ávöxtum hennar með þeim

* * *

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða .og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni

* * *

Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd og þéttleika, en það er annað stig þar sem víddir eru ekki til; allt er skýrt og gegnsætt - allt er meðvitund og skynjun. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru meðvitundarástand. Rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, upplifum við líka allar þessar tilfinningar á því hærra stigi í gegnum hreina .meðvitund

* * *

Ó Drottinn, gerðu okkur hamingjusöm með því að finna nálægð þína, frelsaðu okkur frá fjötrum langana og gefðu okkur innri gleði sem er óháð reynslu lífsins og breytilegum .atburðum þess

* * *

Þegar hugur okkar er í takt við æðri skynjun vaknar andleg meðvitund innra með okkur og við upplifum ótrúleg .undur guðlegrar visku og kærleika

* * *

Ef við elskum Guð að fullu og snúum okkur til hans af öllum hugsunum okkar og hjarta, munum við finna fyrir nálægð við hann og við munum komast að því að hann er .mesta griðastaður lífsins og öryggið

* * *

Í því sem virðist tómt og tómt geimnum er alheimstenging og eilíft líf sem sameinar okkur öllu lifandi og lífvana í alheiminum, bylgja mikils lífs streymir um allt sem til .er

* * *

Eilífðin er okkar sanna heimili og varanleg bústaður, og tilvist okkar í þessum líkömum er tímabundin tilvist, eins og .stutt hvíld fyrir hjólhýsi sem ferðast um eyðimörkina

* * *

Þegar við samstillum okkur við sköpunarkrafta andans munum við tengjast hinum alheims- og óendanlega huga sem er fær um að leiðbeina okkur og leysa vandamál okkar. Sköpunarkraftur mun flæða til okkar án truflana frá stærstu uppsprettu tilveru okkar og gera okkur kleift að ná skapandi .árangri á hvaða sviði sem er í starfsemi okkar

* * *

Ástin vex og dafnar í umhverfi trausts, umburðarlyndis .og gagnkvæmrar virðingar

* * *

Blessa oss, Drottinn, með ljósi hreinna hugsana og góðra venja, svo að ef myrkur slæmra venja og frávikshugsana

nálgast okkur, verði það þegar í stað rutt burt. Og hjálpa oss að elska þig með svo djúpum kærleika að hvorki efnislegar blekkingar né veraldlegar freistingar geti fangað okkur eða .gripið huga okkar og hjörtu

* * *

Það sem auðvelt er að eignast er sjaldan verðmætt. Við vitum þetta af því að rannsaka líf mikilla manna og kvenna og hvernig þau urðu mikil með því að þróa hæfileika sína, uppfylla skyldur sínar, byggja upp siðferðisgildi sín, stunda ítarlegt nám og forðast eigingirni. En árangurinn sem þau náðu og afrekin sem þau náðu voru ómælanlega meiri en .fyrirhöfnin sem þau lögðu í þau

* * *

Sannleikurinn felst í frelsi til að velja, sem er stýrt af .visku og stutt af skilningi, réttmæti og ákveðnum vilja

* * *

Þegar þú vekur vilja þinn, ákveðni og meðvitaða greiningu, þá leysast ósýnilegir kraftar úr læðingi frá hærri meðvitund – í gegnum innsýn sálarinnar – til að aðstoða þig og lýsa upp leiðirnar sem liggja að sálrænni vellíðan og .hamingju, með hjálp Guðs

* * *

Maður verður að opna rásir sálarinnar með eigin viðleitni. Enginn velur fúslega þjáningar og eymd fram yfir frið og hamingju. Fáfræði er rót þjáninga og hindrunin sem verður að fjarlægja og útrýma. Fáfræði er skaðlegt illgresi, djúpt rótað, sem vex í garði mannkynsins og ýtir út góðum .og gagnlegum plöntum

* * *

Fáfræði verður að yfirstíga með óhagganlegum vilja og einbeittri ákvörðun. Jarðvegur hugans verður að rækta með einbeittri athygli [á hinu jákvæða] og vökva góð fræ með vatni trúarinnar. Þegar líflegir og hlýir geislar kærleikans skína, mun fræ góðleikans vaxa og sigrast á illgresi og .sníkjudýrum, því myrkur getur ekki verið til í návist ljóss

* * *

Nautn efnislegra hluta dofnar og hverfur, en guðleg gleði dofnar aldrei. Það er guðleg hamingja sem er endalaus .og ólýsanleg

* * *

Við megum aldrei nota villandi aðferðir til að öðlast hamingju, né ættum við að yfirgefa friðinn og andlegan auð sem við búum yfir í leit að tálsýn og glitrandi lífi sem getur verið hangandi fyrir framan okkur vegna helvítis athafna og .hegðunar með skaðlegum áhrifum

* * *

Kyrrð er besta myndavélin til að fanga guðdómlega nærveru. Í gegnum linsu hreinnar og nákvæmlega einbeittrar róar mun blessuð mynd birtast með fullkominni .skýrleika

* * *

Reyndar er öll viska innra með þér og allt sem þú þarft er að verða meðvitaður um hana

* * *

Sönn ánægja felst í sjálfsbætingu, þannig að aðrir leiti þín frekar en þú leiti þeirra. Ást og vinátta ættu að vera gefin frjálslega, án væntinga eða krafna. Væntingar ala aðeins á eymd og óhamingju. Jafnvel þegar maður leitast við sjálfsbætingu ætti maður að standa einn, öruggur og í friði .innan vígis dyggða sinna og sjálfsvirðis

* * *

Megi gleði- og bjartsýnisfossar alltaf flæða frá hjarta ,mínu og hressandi úði þeirra snerta alla þá sem ég hitti

* * *

Andleg gleði vekur í sálinni löngun til að hjálpa öðrum á allan hátt og þróar hæfileikann til að meta þá fáguðu siðferðislegu ánægju sem leiðir til hamingju og dregur .þannig úr tilhneigingu til grófrar ánægju

* * *

Sama hversu lítið hlutverk þitt kann að vera, þá er það jafn mikilvægt og stærstu hlutverkin hvað varðar framlag til velgengni hins alheimsleiks sem sálir framkvæma á lífsins .sviði

* * *

<u>Heildarmeðvitund er alger, óendanleg meðvitund, sem endurnýjar sig stöðugt og sköpunargáfan klárast aldrei, og í .gegnum þig reynir hún að tjá einstakan þátt í sjálfri sér</u>

* * *

Ef þú smakkar guðdómlega ást einu sinni, þá munt þú aldrei gefast upp á henni því ekkert annað er eins og hún í .öllum alheiminum

* * *

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta - með náð og hjálp Guðs - gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

* * *

Öll góð og ill verk eru falin í heilafrumum og birtast sem .góðar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun

* * *

Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur hans hafa umbreyst í góðar venjur friðar og rósemi. Þetta gerist þegar rétt stýrð lífskraftur vinnur að því að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna, þannig að þessar frumur fyllast af .öllu því sem er gott, dyggðugt og fallegt

* * *

Skilningur er innra augað, sýn sálarinnar og sjónauki hjartans. Það er jafnvægið milli rósemi hugans og hreinleika .samviskunnar

* * *

Á hverjum degi sjáum við mismunandi sviðsmyndir og hver dagur færir nýjan lærdóm. Það er gert ráð fyrir að maðurinn læri lexíuna með því að einbeita sér að hinum endanlega tilgangi tilveru sinnar: að viðurkenna uppsprettu .tilveru sinnar og undirstöðu lífs síns

* * *

Vinnum að því að gleyma sorgum fortíðarinnar og ákveðum að dvelja ekki við þær. Með óbilandi ákveðni og virkum vilja skulum við endurnýja líf okkar, auka velgengni .okkar og ala upp í okkur góða venjur og göfuga eiginleika

* * *

Sá sem afhjúpar veikleika annarra og veldur þeim vandræðum og gremju er fjarri visku og heilbrigðri .dómgreind

* * *

Orð fyrir alla tíma og staði

Þeir sem eru í sátt við Guð sjá stórkostlega fegurð og finna fyrir einstakri sætleika sem ekki er hægt að upplifa á .annan hátt

Þegar sál mín kallaði til þín, brutust ský þagnar þinnar fram, ó Guð, og regn miskunnar þinnar steyptist niður í straumum þar til það varð að yfirgnæfandi flóði náðar þinnar. Blessuð fljót þín fyllti bakka veru minnar og sál mín steypti sér í vatn eilífðarinnar og loftbóla litla lífs míns .leystist upp í hafi alheims tilveru þinnar

Leiðbeinandi minn kenndi mér að nota meitla viskunnar til að gera mig að musteri sem verðugt er guðlegrar .nærveru

Ef þú vilt ná göfugu markmiði, byrjaðu á því að búa til hugarlíkan fyrir það. Þú getur nú komið hvaða stefnu sem er í meðvitund þinni ef þú gróðursetur sterka hugmynd í huga þínum; þá mun öll vera þín samræmast þeirri hugmynd og .gjörðir þínar munu samræmast henni

Þegar þú snertir hið guðdómlega hjarta munu vandræði þín hverfa, kærleikurinn mun fylla hjarta þitt og dásamlegar andlegar upplifanir munu dansa eins og hreinar gosbrunnar í .görðum hugans

Mörg ský reyna að fela þig og hylja þig fyrir mér, en í gegnum dögg tára þráarinnar birtist mér þitt blessaða nafn blikkandi í skærum gullnum stöfum handan allra .gluggatjalda og slæða

Hrein samviska þýðir að takast á við sannleikann á gagnsæjan hátt

Það eru til grundvallarþarfir og það sem sumir telja „nauðsynjar“ sem eru í raun óþarfar og óþarfar. Lífið ætti að einfalda með því að einbeita sér að grunnþörfum og útrýma .óþarfa munaðarvörum

Hversu há þú ert, ó vinátta, og hve frjósöm og heilög er jarðvegur þinn! Ástin er næring þín og tryggð drykkurinn .þinn

Þegar tveir einstaklingar ganga í sátt og samlyndi þrátt fyrir ólíka þætti, sameinast þeir um eitt markmið: að finna frið og ró sálarinnar í hreinni ást og gagnkvæmri tryggð, og þar sem ástvinurinn leitar ekki ánægju á kostnað ástvinarins, þá blómstra ilmandi blóm vináttunnar í garði óeigingirni og .dreifa sætum ilmi sínum

Heimurinn þjálfar hugann á annan hátt og gerir okkur vön svo mörgu að við byrjum að halda að hamingjan sé óuppnáanleg án þeirra. En lífið, og sérstaklega líf barna, verður að einfalda; annars mun lífið kenna þeim í gegnum .bitra vonbrigði

Sannleikurinn er nákvæmari og raunsærri en bara hugsun eða ímyndun, en það sem við hugsum eða ímyndum okkur getur stundum ræst

<u>Ímyndunaraflið er lykilþáttur í skapandi hugsunarferlinu. Hins vegar verður ímyndunaraflið að þroskast og umbreytast</u>

í trausta sannfæringu, og það er ómögulegt án sterks .viljastyrks

Ef þú sérð eitthvað fyrir þér af öllum viljastyrk þínum, þá mun ímyndunaraflið umbreytast í persónulega sannfæringu, og þegar þú getur viðhaldið þeirri sannfæringu

Þrátt fyrir allar andstæðar skoðanir mun sannfæring þín rætast í raunveruleikanum

Maður verður að læra að standa á eigin fótum, studdur .af eigin dyggðum og sjálfsvirði

Andleg gleði er endurnýjuð gleði og birtist í auknum mæli hjá þeim sem hugsa djúpt um Guð. Hún er gleði sem hjálpar til við að taka réttar ákvarðanir og gera réttu hlutina, og þegar hún finnst hverfa óhollar langanir og þrár vegna þess að þær missa aðdráttarafl sitt í samanburði við andlega .gleði

Almáttugur skapari okkar hefur gefið okkur líf, styrk og visku, og það er skylda okkar að gefa honum athygli okkar og lyfta hjörtum okkar til hans í kærleika, þakklæti og .viðurkenningu á velþóknun hans og góðvild

Hjálpaðu mér, ó Guð, að kveikja ekki eld reiðinnar, svo að ég brenni ekki með loga gremjunnar grænu friðarvinirnar innra með mér og öðrum. Hjálpaðu mér að slökkva eld .reiðinnar með sífelldu regni ástar minnar

Megi stöðuvatn mildi minnar og friðar halda kyrru fyrir, ótruflað af óánægjustormum sem færa ekkert annað en .eymd

Að framkvæma athafnir sem knúnar eru áfram af skyldu eða að fórna persónulegum löngunum í þjónustu og kærleika .við annan einstakling er miklu betra en að gera það af ótta

Jafnvel þegar maður hættir að brjóta gegn guðlegum lögum ætti hann að gera það af kærleika til Guðs, ekki af .ótta við refsingu hans

Hvað sem þú óttast, snúðu hugsunum þínum frá því. .Leyfðu Guði að ráða og styrktu traust þitt á hann

Ótti er alltaf með manninum og hægt er að losna við hann með því að hugsa um Guð og finna fyrir nærveru hans

Það getur verið erfitt í fyrstu að ganga dyggðarstígana, en þær eru blessaðar leiðir sem leiða til hugarróar og .sannrar hamingju

Megi dýrð Guðs skína á hverju horni lífs okkar, megi kærleikur hans búa í hjörtum okkar og megi ljós hans fylla .meðvitund okkar

Ó, guðdómlegi ástvinur minn, blómin blómstra og árstíðirnar breytast og allir tala um þig. Fullt tungl afhjúpar andlitsdrætti bros þíns og sólin ber himneska lampa þinn. Ég syndi í hafi tára, barmafullur af þrá eftir þér. Í laufum trjánna og æðum mannkynsins rennur líf þitt og lífskraftur og ég finn .slá alheimshjarta þíns slá í mínu eigin

Þegar ég finn nærveru þína, finnst mér eins og ég sé vakandi í öðrum heimi, og öðru hvoru dreymir mig um þessa jörð og þennan litla líkama - minn eigin. Ég er vakandi í óendanlegri sælu, og dagdraumur minn um jarðneskt líf er ilmandi af hamingjusömum minningum um vökustundir mínar með þér. Ég hef upprætt illgresi martraða úr garði drauma minna og plantað í þeirra stað rósum innblásturs míns, þar sem ilmur löngunar minnar mun draga þig inn, og þú munt koma og taka mig með þér til sjóndeildarhringja .eilífrar sælu

Ó Guð, gerðu mig gegnsæjan með hreinleika og hreinleika svo að ég geti leitt fram græðandi ljós þitt innra með mér

Róaðu skjálfandi spegil hugans míns svo að hann endurspegli óendanlega andlit þitt

Opnið glugga trúarinnar svo að ég megi anda að mér ilm .friðar þíns

Ó, þú sem geislar í sjálfum þér, ó hátign sem ögrar lýsingu, líttu með augum mínum sem þrá þig, svo að ég sjái .ekkert í tilverunni nema þig

Að baki öllum fyrirbærum og sýnum lífsins býr þögul rödd Guðs, sem stöðugt kallar á okkur í gegnum blóm, helgar bækur, samvisku okkar og allt það fallega sem gerir .lífið þess virði að lifa því

Sérhver viðleitni sem leitandi gerir til að ná andlegum .tindum er metin af Guði til hans og umbunað vel fyrir hana

Við biðjum þig, Drottinn, að lýsa upp huga okkar með ljósi sannleika þíns, láta hjörtu okkar slá með kærleika þínum og fylla sálir okkar með gleði þinni og gnægð náðar þinnar

Frá þeim gegnsæja sjóndeildarhring sem hugurinn getur ekki komist í gegnum, úthellir Guð eilífu ljósi sínu. Og frá alheimshuganum koma háleitar innblásturs- og blessaðar kraftar, og sköpunargáfa streymir inn í opna og samstillta .huga

Þegar þú uppgötvar að sál þín, hjarta þitt, hver neisti innblásturs, blái himinninn, skínandi stjörnurnar, fjöllin, jörðin, fuglarnir og blómin eru öll tengd saman af einum þræði alheims takts, andlegrar gleði og alheims einingar, þá munt þú átta þig á því að þau eru öll öldur á brjósti hins .guðdómlega hafs sem hefur enga strönd

Ef við gleymum skapara okkar verðskuldum við þjáningar. Við verðum að gera okkur grein fyrir því að Guð er ástvinur okkar og elskar okkur, og þessi þekking mun frelsa .okkur frá vandamálum okkar og þjáningum

Sá sem elskar Guð hættir aldrei leit sinni að honum, jafnvel þótt honum mistakist að finna hann eftir margar tilraunir. Eins og alda hlýtur að snúa aftur til hjarta hafsins eftir að stormurinn lægir, þannig er það einnig hjá einlægum leitanda; hann býr yfir óbeinum trú á að hindranirnar muni molna og að hann muni óhjákvæmilega sameinast geimhafinu fyrr eða síðar – því óendanlega hafi sem hann .kom frá og snýr aftur til

Þegar hugurinn hugsar stöðugt um hinn guðdómlega ástkæra, syngur hjartað gleði- og hamingjusöngva

Andleg útgeislun er uppgangur mannsins frá því sem
.hann er nú til þess sem hann verður í framtíðinni

Maður getur ekki falið sanna eðli sitt fyrir öðrum,
titringur hugsana hans mun einhvern veginn endurspeglast í
.hegðun hans og birtast í gegnum gjörðir hans

Margir hafa ranga hugmynd um frelsi; þeir líta á frelsi
sem það að gera hvað sem manni sýnist, og ég kalla þetta
.frelsi geðshræringanna

Vegna misskilnings á hinu sanna eðli frelsis hneppa
sumir foreldrar börn sín í þrældóm hefða með því að uppfylla
óskir þeirra strax. Barnið vex síðan upp í þeirri trú að svo
lengi sem óskum þess er framfylgt sé það hamingjusamt og
að tilgangur lífsins sé að uppfylla allar óskir. Hins vegar
uppgötva þau síðar að þau höfðu rangt fyrir sér , þar sem
umheimurinn er gjörólíkur heimilislífinu, og þau læra að það
er ekki auðvelt að uppfylla allar óskir! Aðrir gætu ýtt þeim til
hliðar og hunsað þau í leit að eigin óskum. Þar af leiðandi
verður barnið harðnað og tilfinningalega dofið vegna
yfirþyrmandi löngunar til að uppfylla eigin óskir. Þess vegna
verða foreldrar að hjálpa börnum sínum að þróa vilja sinn og
dómgreind svo þau geti lifað í heiminum án þess að falla í
.gildrur hans og gryfjur

Móðirin segir: „Kennið honum með kærleika.“ Auðvitað
er það almennt gott að meðhöndla börn með kærleika, en of
mikil sætleiki spillir tönnum og á sama hátt spillir of mikil
dekur börnum. Nauðsynlegt er að sýna ákveðni og ákveðni,
en ef barn er meðhöndlað og refsað harkalega fyrir mistök,
verða afleiðingarnar skelfilegar. Það ætti að vera jafnvægi í
því hvernig börn eru meðhöndluð og meðhöndluð ; hver faðir
ætti að tempra skap sitt með kærleika og blíðu og hver
.móðir ætti að krydda ást sína með visku og skynsemi

Maður verður að viðhalda stöðugu sálfræðilegu ástandi
kærleika og þráar eftir Guði. Ég hef reynt mörg störf, en hver
sem eðli vinnu minnar er, þá eru hugsanir mínar alltaf hjá
.Guði

Við ættum að njóta þessarar sköpunar, en án þess að leyfa henni að hneppa okkur í þrældóm. Og reynslan hefur .kennt mér að gleðin við að finna Guð er óviðjafnanleg

Áður en hafist er handa við stór verkefni ætti maður að sitja kyrr, róa skynfærin og hugsanir, hugleiða djúpt og leita guðlegrar hjálpar til að fá andlega leiðsögn og trausta .leiðsögn

Láttu mig átta mig á því að brosið á andliti dögunar, á vörum blóma og á andlitum göfugmenna karla og kvenna er .þitt bros

Ég mun ekki láta endurteknar myndir af óheppni, óheppni, veikindum eða óvæntum hindrunum hafa áhrif á mig því ég geri mér grein fyrir því að agað meðvitund sem tengist náið alheimsmeðvitund þjáist ekki óbeint af .mistökum og pirringi

Frelsi þýðir hæfni til að breyta samkvæmt visku, ekki samkvæmt fyrirmælum ástríðu, venja og geðþótta. Að hlýða egóinu leiðir til þrældóms, en að láta undan hvötum andans .leiðir til frelsunar frá hömlum

Það skiptir mig engu máli hvort ég bý í lúxushöll eða .lítilli kofu, svo lengi sem Guð er með mér

Ég mun nota heiðarlega aflaða peninga mína til að lifa einföldu lífi, og hætta að lifa eyðslusömu lífi

Með trú á Guð og notkun viljastyrks getur maður sigrast á veikindum, mistökum og fáfræði, svo framarlega sem titringur viljans er sterkari en titringur líkamlegra eða sálfræðilegra kvilla. Því langvinnari sem veikindin eru, því sterkari og ákveðnari verður viljinn að vera og því dýpri og .staðfastari verður trúin til að ná tilætluðum árangri

Hvet mig, ó Drottinn, til að treysta þér einum, ekki á mannlegar verndarleiðir. Leyf mér ekki að láta ótta og kvíða lama óendanlegan styrk minn til að takast á við neinar raunir lífsins. Leyf mér ekki að ímynda mér slys, hörmungar og óheppni af ótta við að þau birtist í hugsun og ímyndun. Og lát mig gera mér grein fyrir því, ó Drottinn, að hvort sem ég

er vakandi eða sofandi, vakandi eða týndur í dagdraumum, lifandi eða deyjandi, þá umlykur verndandi nærvera þín mig .enn og verndar mig

Hinir vitru segja: Ávöxtur góðra verka sem knúin eru áfram af kærleika til Guðs og dyggð er sátt og hreinleiki. Ávöxtur verka sem knúnar eru áfram af eigingjörnum löngunum og metnaði er sársauki og þjáning. Ávöxtur illra .verka er fáfræði og heimska

Góðverk færa hamingju, en veraldleg verk sem knúin eru áfram af sjálfselsku leiða til þjáningar og sársauka. Áframhaldandi illverk eyðileggja hins vegar getu mannsins til .greiningar og skilnings

Ef þú vilt lifa í friði og sátt, þá verða fyrirætlanir þínar að vera góðar og þú verður að dreifa hugsunum um góðvild og kærleika. Ef þú lifir dyggðugu lífi, þá munt þú hjálpa öðrum .með fordæmi þínu og góðri hegðun

Um leið og ég finn fyrir kvíða og rugli í huganum, þá leita ég kyrrðar og hugleiðingar þar til ég næ aftur ró minni, og ég byrja hvern dag á því að hugsa um Guð og biðja hann .um hjálp og leiðsögn

Ákveðið að leyfa ekki kæfandi illgresi haturs að vaxa og síast inn í garð lífs ykkar, garð sem er fullur af dyggðum göfugs anda. Og því meira sem þið ræktið þessa ilmandi, rósakenndu eiginleika, því meira mun Guð opinbera ykkur .mesta leyndarmál tilverunnar innra með ykkur

Tilgangur lífsins er að öðlast frið, ánægju, ódauðleika, öryggi og þekkingu á sannleikanum, og í hjarta þessara langana sem hrærast innra með okkur býr guðdómlegi .kjarninn djúpt innra með okkur

Megi ég finna frelsi mitt í þér, ó Drottinn, og átta mig á því að mitt sanna heimili er öll tilvist þín og að ég er .óaðskiljanlegur hluti af alheimsvitund þinni

Ó, víðáttumikla, guðdómlega haf, lát ár langana minna, sem renna um eyðimörk hindrana og tálma, að lokum blandast saman í djúpi þínu9

Aðeins í guðdómlegu vígi finnum við vernd og öryggi, og ekkert öruggara athvarf er en að finna fyrir nálægð Guðs og .snerta nærveru hans

Þar sem menn eru stjórnaðir af venjum sem móta tilhneigingar þeirra, tilhneigingar, persónuleika og langanir, ef þessar venjur eru slæmar, verður persónuleiki þeirra skaðlegur og gjörðir illar. Þess vegna er ráðlegt að forgangsraða góðum venjum, þar sem þær leiða gjörðir okkar og hugsanir að göfugum markmiðum og færa okkur .heilsu og hamingju

Hvar sem eru dapurlegar og þjáðar sálir, finn ég huggun í að þjóna þeim og hugga. Ég mun gera mitt ítrasta til að gleðja aðra og mun finna til með tilfinningum þeirra eins og .þær væru mínar eigin

Andlegir hæfileikar eru til staðar í mönnum, en þeir eru vanþróaðir hjá flestum og ef þessum hæfileikum er ekki ræktað hefur það alvarlegar afleiðingar. Eins og líkaminn þarf hugurinn rétta næringu og hreyfingu til að viðhalda .heilsu og lífsþrótti

Demantur tekur við og endurspeglar ljós, og það sama á við um hreinar, gegnsæjar sálir sem þekkja Guð og skína af .nærveru hans

Ó Drottinn, þú ert hinn sanni auður lífsins, og með því að finna þig fyrst mun ég finna í þér allt sem ég þarfnast

Fólk einbeitir sér venjulega eingöngu að mat, lofti og sólarljósi til að viðhalda góðri heilsu, en það getur komið að því að heilsan versnar þrátt fyrir gnægð þessara ytri lífsgjafa. Þá kemur upp þörfin fyrir að endurhlaða orkuforða líkamans .innan frá

Ef bátur hugans nálgast kletta græðgis sem fela í sér hættur og áhættu, knúinn áfram af hörðum stormum fáfræði, þá vertu, ó Guð minn, leiðarljós mitt og leið mig alltaf að .ströndum réttlætis þíns og gæsku

Hugsun er eins og logi sem ætti að nota einbeitta kraftinn til að brenna burt hindranirnar sem koma í veg fyrir .árangur

Guð er að finna í gegnum stöðugan guðdómlegan kærleika. Þegar við elskum Guð meira en gjafir hans, mun hann koma til okkar. Hann hefur gefið okkur frjálsan vilja og valmöguleika svo að við getum greint á milli hverfulra og ómerkilegra gjafa heimsins og gjafar nálægðar við hann og .gleðinnar yfir blessaðri nærveru hans

Okkur var gefið minni svo að við gætum æft okkur í að muna góða hluti þar til við gætum loksins munað það besta: .Guð

Andvari kærleika þíns streymir um mig, ó Drottinn! Og lauf lífs míns dansa af gleði við komu þína. Yndislegt rasl þeirra svífur um loftið og býður þreyttum að hvílast í skugga .andlegs friðar míns

Erfiðleikar lífsins eru ekki ætlaðir til að skaða okkur; vandamál og veikindi veita okkur lærdóm. Sársaukafullar upplifanir okkar eru ekki ætlaðar til að tortíma okkur, heldur til að hreinsa okkur og flýta fyrir endurkomu okkar til okkar hreinu uppsprettu - Guðs - sem vinnur á allan hátt til að hjálpa okkur og leiða okkur aftur til okkar himnesku .heimkynna

Óendanleikinn er okkar sanna heimili og ferðalag okkar til þessarar jarðar og í þessum efnislegu líkömum er eins og .stutt ferðalag með vegabréfsáritun

Drottinn, ég veit að lofgjörð hvorki upphefur mig né gagnrýni minnkar mig. Ég er eins og ég er fyrir samvisku minni og fyrir þér mun ég halda áfram á þessari braut, gera mitt besta til að þjóna öllum og leitast við að ávinna mér .velþóknun þína — í því liggur hamingja mín

Þú ert einstök vera og kjarni þinn er dásamlegur, svo kynntu þér þitt sanna sjálf

Með dögun komu þinnar munu brumar löngunar minnar blómstra í ilmandi, lífleg blóm

Ó Drottinn, flýttu komu þess dags þegar ég mun vefa hálsmen úr þessum döggvökvuðu blómum og setja það á blessaðan þröskuld þinn

Í stað þess að leitast stöðugt við að þóknast sjálfum sér einum, ætti hann einnig að reyna að færa öðrum hamingju. Þegar hann reynir að veita öðrum andlegan, vitsmunalegan eða efnislegan stuðning, mun hann komast að því að eigin .þörfum er mætt og að bikar lífs hans flæðir yfir af gleði

Þeir sem ná stórkostlegum sigri yfir myrkrinu á jörðu munu hljóta ljós dýrðarinnar sem hlutskipti sitt og njóta innri .friðar og hamingju

Ó Drottinn, dreifið stöðugt fræjum blessunar þinnar í jarðveg hjarta míns, plægða með bæn, svo að þau megi vaxa í skuggsæl tré sem bera ljúffengustu og sætustu ávexti .sjálfsþekkingar

Við lifum oft í sársauka án þess að gera tilraun til að breytast og þess vegna finnum við ekki varanlegan frið og ánægju. Ef við höldum áfram og leggjum okkur fram gætum við örugglega sigrast á öllum erfiðleikum. Við verðum að leitast við að fara frá eymd til hamingju og frá örvæntingu til .hugrekkis

Ó, guðdómleg ást, sameinaðu ást mína ást þinni, blandaðu lífi mínu gleði þinni, huga mínum alheimsvitund þinni og svalaðu þorsta mínum úr uppsprettu eilífrar gleði .þinnar

Hjarta hins einlæga leitara hvíslar alltaf: „Ó, Guð minn og ástvinur minn, ég vil ekki sökkva mér niður í óróa þessa tálsýna heims, og allt sem ég vil er að vekja kærleika þinn í hjörtum fólks. Hjarta mitt, sál mín, líkami minn, hugur minn og allt sem ég á er þitt, ó Drottinn.“ Sá leitari nær til Guðs og .kynnist honum

Drottinn, gefðu okkur nýjan og sanna skilning á bræðralagi. Látum stríð yfirgefa og græða sár þjóða með kærleikans smyrsli og varanlegri huggun samúðar og .skilnings

Blessaðu okkur svo að við megum losna undan áhrifum græðgi, yfirráðum blekkinga og stjórn blekkinga, og hjálpaðu okkur að byggja upp nýjan heim þar sem veikindi, fáfræði og hungursneyð eru ekkert annað en draumar um dapurlega og .hryllilega fortíð

Leysum öll vandamál ekki með rökfræði frumskógarins, heldur með skilningi, sannleika og óhagganlegri trú á þig og .guðdómlega réttlæti þitt

Lífið hefur leitt okkur saman hér um tíma, eftir það munum við fara hvor í sína áttina. En ef kærleikur Guðs býr í okkur, þá skiptir ekki máli hvert við förum, því sama hversu langt við villumst, munum við haldast innan hrings .guðdómlegs kærleika og aldrei verða sannarlega aðskilin

Drottinn, gerðu mig að örn andlegrar framfara sem .svífur hátt yfir göngustíga þröngsýni og öfgahyggju

Kallaðu mig til hærri og hærri sjóndeildarhrings, handan .við mikla jarðskjálfta og ský sem skyggja á sólarljósið

Leyfðu mér að lyfta vængjum jafnvægisins til að lifa réttu lífi og lát mig svífa til hinna háu himna yfir öllum stormum og fellibyljum, þar sem vítt sjóndeildarhringur og .stórkostleg skynjun er

Friður kemur þegar við opnum hjörtu okkar fyrir kærleika og góðvild. Þeir sem eru kærleiksríkir í hjörtum sínum og virkir í góðum verkum upplifa frið vegna þess að hann býr í þeim. Friður er griðastaður himinsins og .undirstaða hamingjuríks lífs

Við ættum alltaf að hugsa um guðdómlega fegurð blómanna, geimljósið á bak við sólina og hið mikla líf sem .blikkar í hverju auga

Þegar einstaklingur er sannarlega góður og sýnir öðrum virðingu og hrósar honum á sama hátt, þá verður honum .alltaf þakkað og virt

Ég mun dreifa kærleika mínum til annarra svo að ég geti opnað dyr fyrir kærleika Guðs til að koma til mín og búa í .hjarta mínu

Drottinn, lát mig vera ljósastæði fyrir þá sem drukkna í
djúpi sorgar. Hjálpaðu mér að gleðja aðra í þakklæti fyrir þá
.andlegu gleði sem þú hefur veitt mér

Ég mun bræða hatur í eldi ástar minnar og ég mun
.fyrirgefa öðrum og gefa öllum þyrstum hjörtum ást

Sönn ást er ástin sem gleðst yfir huggun ástvinarins

Megi ljós þitt lýsa okkur, Drottinn, og megi kærleikur
.þinn fylla hjörtu okkar að eilífu

Að hafa frumkvæði þýðir að hafa kraft skapandi
ímyndunarafls sem gerir manni kleift að finna upp eitthvað
sem enginn hefur gert áður. Sérhver maður fæðist með
.þessa gjöf sem Guð hefur gefið honum

Mesta ástin er guðleg ást, sem gerir lífið fallegt meira en
ég get lýst. Þegar þú finnur Guð með þér, koma til þín hvar
.sem þú ert og leiðbeina þér, þá er guðleg ást hafin

Máttur sannleikans fer gegn vindinum

Drottinn, þegar ég stend frammi fyrir tímabundnum
erfiðleikum, leyfðu mér að minnast ríkulegrar blessunar
þinnar yfir mig frá fortíðinni, vitandi að hjálp þín yfirgefur
mig aldrei og umhyggja þín er alltaf með mér. Til þín færi ég
þér innilega þakklæti fyrir hverja blessun sem kemur til mín
.úr örlátri hendi þinni

Dropar af kærleika skína í góðum sálum og Guð er
aðeins að finna í hafi kærleikans

Skilningur er lampinn sem lýsir upp veg mannsins og
færir honum velgengni

Á vorin skreytir Guð náttúruna með fegurstu rósum og
blómum með einstaklega fallegum klæðnaði og skærum
.litum

Friður er fyrsti boðberinn sem tilkynnir nálgun
Guðdómlegrar nærveru. Eftir það umbreytist friður í ljós sem
.eru bjartari en endalaus gleði

Þegar ég kafna djúpt ofan í hugleiðsluhafið, finn ég
blessaðan titring í veru minni og heyri hvíslandi rödd segja:
“„Ég er nálægt

Maður verður að snúa sér inn á við, þangað sem sálin tjáir sig. Úr djúpi sálarinnar spretta allar upplifanir innra .lífsins

Þegar sálin áttar sig á guðlegri meðvitund, finnur hún .mikla gleði og útþenslu út í óendanlegt geim

Ef þú notar allar ytri leiðir og auðlindir sem þér standa til boða, auk náttúrulegra hæfileika þinna, til að sigrast á öllum hindrunum sem kunna að standa í vegi þínum, munt þú þróa með þér þá krafta sem Guð hefur gefið þér: þá ótakmörkuðu .krafta sem spretta upp úr djúpustu dýptum tilveru þinnar

Ástin gengur gullna leiðina sem liggur til Guðs

Ég mun dreifa sólskini góðra óska og góðra ásetninga hvar sem myrkur misskilnings hefur læðst inn

Þegar erfiðleikar sækja á þig, en þú neitar að hætta að reyna og leggja þig fram, þrátt fyrir allar hindranir og hindranir, þá mun Guð svara þér og krýna viðleitni þína með .árangri

Ó Drottinn, ég mun tína blóm þráarinnar úr garði hjartans míns og setja það sem ástarfórn á helgan þröskuld .þinn

Þar sem hugsanir okkar og orð eru fræin sem munu færa okkur uppskeru framtíðarinnar, mun ég byrja í dag að .fylla meðvitund mína með góðum, jákvæðum hugsunum

Ég flýg og svíf í meðvitundarplani mínu upp og niður, norður og hægri, inni og úti og alls staðar til að uppgötva að .í hverju horni geimsins var ég og er enn í návist Guðs

Lifðu hverja stund í meðvitund um samband þitt við hið óendanlega algilda. Meðvitund þinni er enginn endir og allt .blikkar og skín eins og stjörnur á himni tilveru þinnar

Aðskilnaður, eða tengslaleysi, er viturleg leið sem leitandinn gengur, fúslega rísandi yfir smámuni í þágu stærri hluta. Hann bindur sig ekki við hverfula nautn í leit að endurnýjaðri innri gleði. Aðskilnaður er ekki markmið í sjálfu sér, heldur ryður hann brautina fyrir tilkomu dyggða .sálarinnar og andlegra krafta

Andlegur sigurvegari heldur áfram djörfum skrefum á .lífsins vegum

Maður ætti að nýta núverandi líf sitt til fulls, opna glugga hjarta síns og vekja og endurlífga sofandi hæfileika .sálarinnar

Að baki grímum breytinga og umbreytinga leynist guðdómleg nærvera. Og hver sem getur stöðugt spegil huga síns og komið í veg fyrir að hann skjálfi, mun sjá í þeim skýra .spegli andlit hins alheimsástkæra

Ástin er sterkari en dauðinn og tímans tjón

Sjálfsgreining er lykillinn að árangri og íhugun er spegill þar sem við sjáum innri horn sem annars væru falin fyrir sjónum okkar. Við verðum að greina galla okkar, greina á milli jákvæðra og neikvæðra tilhneiginga og bera kennsl á .hindranir í vegi fyrir framförum og árangri

Hversu dásamleg þú ert, ó vinátta! Þú sem dregur úr vatni einlægrar, vingjarnlegrar umhyggju og lauf þín eru vökvuð af dögg innri og ytri sætleika sem streymir frá .djúpum einlægra og tryggra hjartna

Ég sá einu sinni lítinn maur reyna að klifra upp sandhaug og hugsaði með mér: maurinn hlýtur að vera að halda að hann sé að klífa Himalajafjöllin! Sandhaugurinn kann að hafa virst risavaxinn í augum maursins en ekki í mínum augum. Á sama hátt geta milljónir sólára okkar verið .innan við mínútu í huga Guðs

Við verðum að þjálfa okkur í að hugsa um stórkostlega hluti eins og eilífð og óendanleika

Ég reikaði um óendanleikaheiminn og varð vitni að glóandi þokunni í landi ljóssins, og í þeim lifandi ljóma las ég .merkingu leyndardómanna sem ritaðir eru á síður tímans

Þegar þú sefur þaggar þú niður hugsanir og tilfinningar óvirkt. En þegar þú þaggar meðvitað niður hugsanir og tilfinningar í gegnum hugleiðslu, þá er það fyrsta sem þú upplifir friðarástand og andlitsvöðvarnir mynda náttúrulega bros sem endurspeglar innri frið. En þú verður að líta lengra

en þetta friðarástand til að skynja hreinleika sálarinnar - hreinleika sem er ómengaður af skynjunarörvum eða sjálfvirkum viðbrögðum við hugsunum sem tengjast skynfærunum. Ástandið sem þú upplifir þá er ástand eilífrar, .síendurnýjandi sælu

Ef þú setur skál af vatni undir tunglsljósið og hrærir síðan í henni, munt þú búa til brenglaða mynd af tunglinu. Þegar vatnið sest í skálinni verður speglunin skýr. Þær stundir þegar vatnið í skálinni er kyrrt og endurspeglar andlit tunglsins með fullkominni skýrleika má bera saman við ástand hugleiðandi friðar og djúprar kyrrðar. Í friði hugleiðingarinnar hætta allar bylgjur tilfinninga og hugsana að flæða frá huganum. Og í þessu dýpri friðarástandi sér hugleiðandi einstaklingurinn, í þeirri ró, fullt tungl guðlegrar .nærveru endurspeglast í stöðuvatni sálarinnar

Meðalmaðurinn þekkir fjögur ástand: hamingja þegar löngun er uppfyllt, óhamingja þegar henni er hafnað, leiðindi þegar hvorki hamingja né þunglyndi er til staðar og friður þegar þessi tilfinningar eða sálfræðileg ástand ánægju, .sársauka og leiðinda eru yfirstígin

Friður er afar eftirsóknarvert ástand, sem stafar af fjarveru bæði sorgar og ánægju, og fjarveru leiðinda. Þessi ástand breytast stöðugt og öldur á yfirborði sálarinnar. Eftir að hafa siglt á ólgusjó sársauka og ánægju, þar á meðal endurteknum köflum í djúp þreytu, er gleði að fljóta á kyrrlátu hafi friðarins. En meiri en friður er andleg alsæla - sæla sálarinnar - hin fullkomna hamingja. Það er eilíf gleði sem aldrei dofnar heldur varir með sálinni að eilífu. Þessi æðsta gleði er aðeins hægt að ná með vitund um .guðdómlega nærveru

Sönn bros er bros andlegrar hamingju sem fæst með hugleiðingu og hugsun um Guð og með því að finna fyrir .nærveru hans

Bros mitt sprettur frá djúpri gleði innra með mér – gleði sem allir hafa aðgang að. Það er eins og ilmurinn sem

streymir frá hjarta blómstrandi rósar. Þessi mikla gleði býður .öðrum að sökkva sér niður í helga sæluvatnið

Í ljósi blessaðrar fyrirgefningar hverfur myrkrið sem hefur safnast upp í mörg ár

Guð uppfyllir fljótt allar þarfir dýrkenda sinna vegna þess að þeir hafa losað sig við eigingjarnar hvatir sem hindra .viðleitni og bregðast vonum

Þann sem Guð verndar, ekkert getur eyðilagt

Við erum ekki ein í þessum heimi, því Guð er með okkur, og það eru varanleg, náin og vináttubönd sem við sækjum .stuðning og gleði í

Ó, skínandi leiðsagnarstjarna á himni viskunnar, bjartur glampi þinn býður mér að kanna blessaða sjóndeildarhring þinn, og þráandi fugl minn þýtur með miklum hraða, brýtur í gegnum þétta, drungalega andrúmsloftið, knúinn áfram af .þrá eftir þér og til að baða sig í helgasta ljóma þínum

Persónuleiki manns byrjar að þróast og blómstra þegar maður getur fundið - í gegnum innri, innsæislega skynjun - að þetta er ekki fastur efnislíkami heldur eilífur andlegur .straumur innan líkamans

Þegar hjarta lærisveinsins flæðir yfir af kærleika til Guðs, mun andlit hans skína af brosi friðar og visku, og lög fáfræðinnar sem umlykja sál hans munu molna og hverfa .alveg

Þegar þú horfir á blóm eða tré, þá veistu að þessar fallegu lífsform urðu ekki til af sjálfu sér. Guð mótaði þau og .gaf þeim ilm og einstakan fegurð

Framkvæmdu alltaf skyldur þínar, bæði smáar og stórar, af mikilli athygli og mundu að Guð leiðir skref þín og styrkir .viðleitni þína til að ná göfugum markmiðum þínum

Þegar einstaklingur tengist andlegri veru sinni, koma löngu gleymdar, liðnar tímar og ódauðlegir kraftar sálarinnar aftur í meðvitund hans. Í hugleiðslu minnist maður þess að .hann er ódauðleg sál, ekki dauðlegur líkami

Alls staðar finnum við fólk, gott sem slæmt, sem leitar hamingju á sinn hátt. Enginn vill skaða sjálfan sig. Hvers vegna hegða sumir sér á þann hátt að það veldur þeim óhjákvæmilega sársauka og sorg? Vegna þess að þessar .gjörðir eru knúnar áfram af fáfræði og blekkingum

Við biðjum þig, Drottinn, að lýsa okkur með ljósi visku .þinnar og fjarlægja frá okkur myrkur fáfræði og blekkingar

Meðvitaður einstaklingur ætti að vera varkár frekar en hræddur og ætti að rækta með sér djörfung án kæruleysis og fljótfærni til að forðast að verða fyrir aðstæðum sem .gætu valdið ótta og kvíða

Viska er ekki háð því að upplýsingar komi að utan, heldur af krafti innri viðurkenningar, sem ákvarðar magn .sannrar þekkingar sem hægt er að öðlast og hraða hennar

Þessi heimur er einungis svið þar sem við sinnum hlutverkum okkar undir stjórn hins guðdómlega leiðtoga. Við verðum að standa okkur vel, óháð eðli þeirra hlutverka sem okkur eru úthlutað, og alltaf hafa í huga að eðli okkar er eilíf .hamingja

Sá vitrasti af hinum vitru er sá sem leitast við að þekkja Guð, og sá farsælasti af hinum farsælustu er sá sem hefur fundið Guð

Ó, guðdómlegi ástvinur, megir þú gegna fyrsta sæti í lífi okkar, megi græðandi ást þín fylla hjörtu okkar og megi .blessað ljós þitt reka burt myrkur áhyggna úr sálum okkar

Frelsi þýðir að hegða sér samkvæmt samvisku, ekki samkvæmt fyrirmælum vana og löngunar. Að hlýða egóinu og geðþótta þess skapar takmarkanir, en að hlýða hvatningu .viskunnar veitir frelsun frá þessum takmörkunum

Hugarró er að finna með meðvitaðri og markvissri þróun góðra eiginleika, sem ekki er hægt að taka frá eiganda sínum þegar þeir eru fullþroskaðir nema viðkomandi kjósi að .gefa þá frá sér af fúsum og frjálsum vilja

Flestir leita hamingju með villandi aðferðum. Sumir telja sig geta tvöfaldað hamingju sína með því að tileinka sér

ranga hegðun og óhollar athafnir sem virðast bjóða upp á glitrandi loforð um yfirþyrmandi og varanlega hamingju, og þeir láta blekkjast af þessum fölsku loforðum, þar sem ekki er hægt að njóta sannrar hamingju í helvíti falskra blekkinga .og rangra athafna

Hver mínúta er eilífð því eilífðin er hægt að upplifa innan þeirrar mínútu. Dagar, mínútur og klukkustundir eru gluggar þar sem við getum skyggnst á eilífðina. Lífið er stutt en samt sem áður endalaust og takmarkalaust. Sálin er ódauðleg og á þessum stutta kafla í mannlífinu verðum við að nýta okkur .alla möguleika og tækifæri sem í boði eru

Andleg orð eru eins og fræ sem þurfa frjósaman jarðveg .til að spíra, vaxa, blómstra og bera ávöxt

Andlegur vöxtur krefst sjálfsskoðunar, endurskipulagningar á forgangsröðun í lífinu, greiningar og útrýmingar skaðlegra venja og fylgingar heilbrigðisreglna og laga í samræmi við þróun andlegrar skilnings og vaxandi .andlegs styrks

Þegar lærisveinninn finnur guðlega gleði mun hann uppgötva að Guð er orðinn raunverulegri fyrir honum en nokkuð annað og hann mun átta sig á því að snerta guðdómlega nærveru er sæla sem engin skynjun getur .jafnast á við

Guð vinnur að því að vekja andlega meðvitund mannsins og leiðbeina vilja hans í rétta átt með fegurð dyggðarinnar, mikilleika umburðarlyndis, tign viskunnar og dýrð andlegrar .hamingju

Ég mun ekki líta á aðra sem ókunnuga því mér finnst allir vera bróðir minn eða systir. Ég mun gera líf mitt farsælt og innihaldsríkt svo ég geti hjálpað öðrum að ná árangri og afreka. Ég mun sýna öðrum samúð og sýna þeim samúð þegar ég sýni sjálfum mér. Ég mun elska Guð eins og spámennirnir og hinir heilögu elskuðu hann og ég mun varpa .eigingirni í brunn kærleika míns til annarra

Handan þessa hverfula, jarðneska lífs, háð dauðanum, býr eilíft, óbreytanlegt líf. Líkaminn er samsettur úr efnaþáttum sem rotna og farast, en handan þessarar hverfulu tilveru býr eilíft, himneskt líf í návist Guðs. Þess vegna ættum við ekki að einbeita okkur að þessum ótímabæra líkama, og þeir sem þrá hann verða að þola .raunir hans og verða herrar hans

Í dag mun ég reyna að hjálpa þeim sem þurfa á því að .halda og gefa það sem ég get til hungraðra

Ég er öruggur og tryggur í vernd Guðs og á bak við veggi hreinnar samvisku minnar er ég eitt með ljósi góðvildarinnar sem leiðir skip sálna sem hrærast um af .öldum sorgar í hafi ruglings og kvíða

Í dag finn ég Guð í friðarsveiflunni sem titrar innra með .mér og hrærir í strengjum hjartans míns

Ég mun gera allt sem ég get til að gleðja aðra, rétt eins og ég leitast við að gleðja sjálfan mig, og með andlegri hamingju minni mun ég þjóna öllum í húsi guðdómlegs kærleika og ég mun ekki óttast neitt nema sjálfan mig ef ég .reyni að blekkja samvisku mína

Úr görðum sálarinnar

Þú ætlar að fara eitthvað og flýtir þér að komast þangað. Þegar þú kemur á staðinn uppgötvarðu að þér líkar ekki staðurinn vegna ákafa, kvíða og jafnvel óróa. Reyndu frekar að vera rólegri, yfirvegaðri og í betra jafnvægi. Ef hugsanir þínar halla sér að áhyggjum og óróleika skaltu bæla .þær niður af krafti þar til þær ná aftur ró sinni

Spenna hefur neikvæð áhrif á jafnvægi taugakerfisins þar sem hún sendir mikla orku til sumra hluta líkamans en sviptir aðra náttúrulegum hlut sínum. Þetta ójafnvægi í orkudreifingu er orsök taugaveiklunar. Rólegur og afslappaður líkami róar taugarnar og stuðlar að andlegri .vellíðan

Í sátt við Guð byrjar innri sýn að birtast smám saman.
Maður verður að hafa fulla trú á að Guð muni svara hverri
einlægri bæn. Sá sem snýr sér til hans í leit að uppljómun
.mun fá sýn sína opnaða og hugur og hjarta upplýst

Þegar innsýn opnast birtist hún sem tilfinning sem
virðist koma frá hjartanu, tilfinning um djúpstæða skýrleika
og nákvæmni. Í gegnum þessa tilfinningu öðlast leitandinn
óhagganlega sannfæringu og trausta leiðsögn til að fylgja
réttri leið og fer smám saman að þekkja og treysta þessari
.tilfinningu

Þetta þýðir ekki að hætta alveg að hugsa; róleg og
hlutlaus hugsun leiðir einnig til innsýnar. Tilfinningaleg
hugsun, knúin áfram af hégóma og sjálfsvirðingu, leiðir til
.misskilnings og rangra niðurstaðna

Hafnið skaðlegum efasemdum og fölskum trú af öllu
hjarta og snúið hjarta ykkar og sálu að ríki trúar og fullkomnu
trausti á Guð. Í kyrrð hugleiðingar mun meðvitund ykkar
geta einbeitt sér að sannleika og réttum skilningi. Í þessari
reynslu blómstrar og þróast trúin og í gegnum innsýn munuð
þið upplifa það sem ekkert auga hefur séð, ekkert eyra hefur
.heyrt og engum mannlegum huga hefur komið upp

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar
.dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölförnustu götunum, svo mun ég
sjá geisla guðdómlegs kærleika á öllum fjölförnum stöðum
.daglegs lífs míns

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína
.með döguninni og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Ó Drottinn, gef mér örlátan anda til að deila með öðrum
því sem ég hef og hjálpaðu mér að sjá í kyrrlátu vatni hugans
spegilmynd tungls sálar minnar sem skín af ljósi nærveru
.þinnar

Í dag mun ég kafa djúpt í hafið hugleiðingar og íhugunar
.um Guð þar til ég finn perlur visku og guðlegrar gleði

Ég mun elska þig, Drottinn, meira en allt annað, því án .þín get ég ekki elskað neinn mann né neitt annað

Í djúpi fjallanna og kyrrlátu himnanna, og í djúpi sálar minnar og helli þagnarinnar, skynja ég nærveru Guðs og finn stöðuga gleði hans, og ég drekk af hreinum uppsprettum .hans sem aldrei þorna né þorna upp um alla eilífð

Ég elska og tilbið þig, Drottinn, þú sem elskar ríkjum í .hverju góðhjartaðri og kærleiksríkri sýn

Einhver bað kennarann Paramahansa að sýna sér leið til að þróa með sér segulmagnaðan og aðlaðandi persónuleika og hann sagði: Þú verður að vera andlega til staðar þegar þú hefur samskipti við aðra því að hugsunarleysi er skaðlegra fyrir persónuleika manns en nokkuð annað. Auðvitað er ég ekki að vísa til hugsunarleysis mikilmenna, sem hugsa .yfirleitt einbeita sér að djúpstæðum málum

Vertu alltaf vakandi og meðvitaður og þú munt verða aðlaðandi segull

Engum líkar að vera hunsaður. Við viljum öll að tilfinningar okkar séu teknar til greina og á sama hátt verðum við að taka tillit til tilfinninga annarra og sýna þeim tillitssemi til að ná sátt og skilningi. Til að gera þetta verður þú að vera vakandi, skarpskyggn og gaumgæf/ur gagnvart .öllum í kringum þig

Hinir dánu hafa ekki vald til að móðga aðra, en sá sem .gefur þeim engan gaum, gerir það

Þegar þú ert í félagsskap annarra, hafðu samband við þá .af athygli, krafti og áhuga, en forðastu að tala um sjálfan þig

Allir vilja tala um sjálfa sig, en það er veik nálgun. Leyfðu öðrum að tala um sjálfa sig ef þeir vilja; hlustaðu á það sem þeir hafa að segja. Leyfðu þeim að tala um vandamál sín, afrek sín og áhrif, en láttu segulmagn þitt tala fyrir þig. Ljós lampans talar skýrt fyrir sig; láttu þögla titring .þinn tala fyrir þig með jafn mikilli skýrleika

Guð sýndi mér í sýn að þeir sem deyja í bardaga dreyma hræðilegan draum um dauðann, en um leið og hinir góðu

rísa upp úr líkamanum vakna þeir eins og úr óþægilegri .martröð og eru glaðir að vera lausir við hana

Öll lífsreynsla okkar er hluti af þeim alheimsdraumi sem mannkynið skapaði, martröð stríðsins, en eftir að fórnarlömb þessarar martröð yfirgefa líkama sinn, átta þau sig á að þetta var hræðilegur draumur sem þau hafa vaknað frá og þau skilja að þau eru ekki dauð. Þetta er djúpstæður .frumspekilegur sannleikur

Ef einstaklingur vissi að hann væri að dreyma, myndi hann ekki þjást af óþægilegum draumaupplifunum. En ef hann nær sjálfsvitund í draumnum og einhver veitir honum banahögg, þá virðist sá draumdauði vera raunveruleg og skelfileg raun þar til hann vaknar og áttar sig á að hann var .ekki raunverulegur

Þetta á einnig við um ástandið eftir dauðann. Um leið og við yfirgefum líkama okkar gerum við okkur grein fyrir því að meðvitund okkar er ekki dauð, heldur að við höfum verið frelsuð frá líkamanum og efnislegum skorðum hans og .takmörkunum, og í þeirri frelsun felst mikið frelsi

Við ættum aldrei að biðja um dauðann, heldur undirbúa meðvitund okkar með því að vera í sátt við Guð og hugleiða hann, svo að þegar dauðinn kemur á sínum tíma getum við .litið á hann sem ekkert annað en draum

Ég get séð draumkennda eðli lífsins og dauða hvenær sem ég vil Þess vegna legg ég ekki mikla áherslu á þennan .líkama

Það er andleg lífeðlisfræði sem liggur að baki taugakerfinu sem gerir mönnum kleift að ná hæstu stigum .meðvitundarþroska

Mannsheilinn, stærri en heili flestra dýra nema hvala og fíla, er flóknari og býr yfir meiri hugsunargetu. Þetta gerir mannsheilann að hentugri verkfæri fyrir menn, sem búa yfir lengra kominni meðvitund en aðrar verur. Flóknar og flóknar flækjur heilans gera mönnum kleift að hugsa djúpt og djúpt. Þess vegna er aðeins mannkynið fært um að ná háþróaðri

greindargetu og þar af leiðandi að þekkja skapara sinn. Vitri maðurinn er sá sem notar vitsmunalega hæfileika sína í þjónustu og gagns fyrir mannkynið á efnislegum, .vitsmunalegum og andlegum vettvangi

Veturinn kom í köldum, hvítum, liljulíkum skikkju sinni
Þrá mín eftir gleði sumarsins hefur dofnað
Mér var sagt að leita hlýju góðhjartaðs þíns
Og þegar vorið birtist, dansandi, skreytt alls kyns blómum
Ilmandi af ilmi akra og hæða var mér sagt að elska þig, Guð minn
Og sumarið kom, syngjandi grænu lögin sín í mjúkum laufblöðunum, raslið öspanna og raslið furutrjánna
Hann krafðist þess að ég færi að lesa fyrir þig
Jafnvel mjúka, viðkvæma jarðvegurinn strauk flýttum fótum mínum
Og hún bað þá að nálgast alheimshelgidóm þinn
Mjúki ilmurinn sagði mér að fylgja slóð hans
Til þíns heilaga musteris í hjarta sveiflandi rósa og basil
Og fuglarnir sögðu mér að syngja fyrir þig eins og þeir
Og öldóttur andvari yfir læki og læki
Ég vakti loftbólur ástar minnar til þín, og þær fóru að gleðjast yfir stórum bringu þinni
Og með bognum trefjum grassins lærði ég að beygja mig
Ég beygi mig fyrir þér, Drottinn
Og reykelsið sagði mér einnig frá dásamlegum ilm ilms þíns
Og hvernig ætti ég að halda hjarta mínu fullu af helgum ?ilmi þínum frammi fyrir óendanlegum hásæti þínu
Og litlu, þöglu, þolinmóðu steinarnir sögðu mér það svo að ég gæti séð þig jafnvel í þeim sem reyna að stela .hamingju minni

Gleymdu árin báðu mig um að senda meðbræðrum mínum skilaboð um ást og hlýju sem fléttast inn í hverja .mínútu og sekúndu

Og hver einasta hugsun sagði mér að leita þín í hjarta hennar

Ást mín innblés mig til að elska allt sem er til í gegnum þig

Og ástin mín hvíslaði að mér: „Elskaðu mig af öllum “mætti mínum, ó Guð minn

Eitt sinn lá ég á beði úr grasi og blómum og dreymdi að allt sem til er væri fagurt og gleðilegt

Höfuð mitt hvíldi á háu, grænu og þykku grasi, sem .blásaði mér með gola sem bar sætan ilmi

Þá var ég knúinn til að snerta hönd mína og líkama minn, og ég var undrandi á mikilleika skapara hans. Já, ég var undrandi á því að ég, sem er viss um raunveruleika líkama míns, muni einn daginn skilja hann eftir til að hvíla í jörðinni, þennan líkama sem verður kaldur, fölur og hreyfingarlaus við dauðann, en nú virðist hann líflegur og geymir hundruð tilfinninga, milljónir hugsana og milljarða .fantasía og skynjana

Þessi líkami er sviðið þar sem kaflar lífsins þróast, þar sem brosbrum blómstra, aðeins til að óhjákvæmilega koma dauðans. Hér, mitt í holdi, beinum og blóði, og á bak við fallega húðgrímu, leynast úlfar sjúkdómanna og girndardýrin. Og hér líka, undir holdinu, liggur leynileg leið til ljósríkisins. Þessi líkami mun visna og fölna þegar húsbóndi hans - sálin - yfirgefur hann óafturkallanlega. Og hvers vegna ekki? Því þegar upplýstur húsbóndi efnislegs heimilis þreytist á að búa í drullugri, molnandi kofa efnisins, bundinn taugaböndum sem krefjast stöðugrar umönnunar, finnur hann huggun í öðru húsi í einhverjum horni Guðs jarðar - í öðru ríki algerrar tilveru þar sem ilmur gleðinnar gegnsýrir alls staðar og án .afláts

Ódauðleg sál leikur hlutverk lífs og dauða með eilífu .brosi og heldur síðan til eilífs heimilis síns

Eru kvikmyndagestir skyldugir til að vera í bíó að eilífu eftir að sýningunni lýkur? Auðvitað ekki. Fólk verður að snúa heim. Á sama hátt koma sálir hingað til að njóta kvikmyndasýningar lífsins, fara síðan og koma aftur. Þeim finnst gaman að horfa á kvikmyndir og leikrit, og þegar þær þreytast á sýningunum sem þær dreymdu um og hafa náð tökum á þeim lexíum sem Guð vill að þær læri, snúa þær .aftur í eitt skipti fyrir öll til bústaðar eilífrar sælu

Þegar gildi byggjast ekki á réttlæti opnast eyður sem eymd og þjáningar síast um. Ef gildi byggjast á eigingirni, banvænum átökum og harðri samkeppni verða afleiðingarnar spilltar vegna þess að hvatinn er óhreinn og .peningar verða ekki blessaðir í slíkum tilfellum

Maður verður að hreinsa samvisku sína af eigingirni og ekki reyna að auðga sig á kostnað annarra. Sönn ánægja er andleg, ekki efnisleg, og raunverulegur ávinningur í lífinu er .að eignast fjársjóði visku, þekkingar og kærleika Guðs

Við ættum að lifa einföldu lífi og alltaf leitast við að hjálpa öðrum og bæta aðstæður þeirra eins og mögulegt er. En þetta göfuga markmið er ósamrýmanlegt eigingirni og .græðgi án tillits til annarra

Þeir sem eru veraldlega sinnaðir eru ójafnvægir og því ekki taldir farsælir. Einfalt og jafnvægisríkt líf er dásamleg list og merki um velgengni. Þeir sem hafa það eina markmið .að afla sér peninga munu ekki finna náð hjá Guði

Það er satt að Guð innprentaði í okkur hungurtilfinningu svo að við gætum unnið og séð fyrir líkama okkar, en að sjá fyrir líkama okkar er ekki eina tilgangur lífsins. Tilgangurinn er miklu meiri en nokkur efnisleg eða veraldleg sjónarmið, hversu undursamlegt, dýrlegt og töfrandi sem það kann að .virðast

Einn lærisveinninn spurði meistara Paramahansa hvernig hann gæti upplifað guðdómlega nærveru. Hann

svaraði: „Á hverju kvöldi, áður en þú gefst upp í svefn, hugleiddu þar til þú finnur að meðvitund þín hefur stungið inn í heim hugsana og komist inn í aðra vídd. Þetta er þó ekki allt. Eftir að hugurinn hefur snúið sér inn á við, hlýtur þrá að brjótast fram og langanir verða að streyma eins og flóð í átt að Guði. Þegar lærisveinninn gefur sig algerlega Guði, finnur hann skyndilega að hann hefur snert blessaða nærveru hans og þekkt hann. Hann mun sjá mikið ljós af mikilli birtu og hann gæti séð engla og góðviljaðar sálir. Eða hann gæti fundið ávanabindandi himneskan ilm og hann mun þá vita að Guð hefur svarað honum og innsýn hans mun opnast og Guð mun opinbera honum leyndardóma lífsins. Eða hann gæti verið umvafinn miklum friði meðan á hugleiðslu stendur. Ef hann heldur áfram að hugleiða og Guð veitir honum mikinn kærleika sinn, mun hann finna fyrir ólýsanlegri guðdómlegri “.gleði. Blessaður er sá sem fær þessa sæluupplifun

Guðdómleg kærleikur opnar hlið himinsins, þar sem leitandinn gengur inn í návist Guðs

Ef maður biður Guð, hinn náðuga og vitra, um brauð eilífs lífs, mun hann ekki gefa honum stein efnislegrar fáfræði. Ef tilbiðjandi leitar fæðu viskunnar, mun Guð ekki bjóða honum höggorm svika. Ef tilbiðjandi biður Guð um kjarna guðlegrar sælu sem svalar öllum þorsta, mun hann ekki gefa honum sporðdreka kvíða og sálrænnar vanlíðunar. Ef blekktir menn vita hvernig á að gefa börnum sínum góðar gjafir, hversu miklu fremur mun Drottinn - uppspretta alls gæsku og gleði - veita andlega þekkingu og uppljómun þeim !sem elska hann

Guð veitir þeim sem leita þeirra mestu visku og þekkingu, og hann veitir sjálfan sig þeim sem leitar þeirra einlæglega og tekur engan staðgengil. Sá sem leitar Guðs af öllu hjarta og sálu er vitrastur allra vitrra og kærastur allra manna Guði. Og þegar löngun dýrkandans magnast, fær hann sjaldgæft og ástkært svar frá Guði og upplifir einstaka .alsælu kærleikans sem þeir sem elska hinn ástkæra upplifa

Sá vitri sem gegnir hlutverki sínu í þessum alheimsdraumi með andlegri meðvitund og vaxandi guðlegri löngun er nálægur Guði og honum kær. Hann býr yfir hreinni ást og elskar Guð án eigingjarnra hvata og án nokkurra forsendna, eins og að segja til dæmis: „Ó Drottinn, ég mun tilbiðja þig með þeim skilyrðum að þú veitir mér heilsu, “.peninga og þægilegt líf

Milli hinna vitru og Guðs ríkir djúp, gagnkvæm kærleikur sem er takmarkalaus og endalaus. Ef einhver biður Guð um eitthvað ákveðið, þá er Guð fullkomlega meðvitaður um að viðkomandi hefur meiri áhuga á gjöfum hans en honum .sjálfum

Það er ekki rangt fyrir mann að biðja um að þörfum sínum verði mætt, en þegar hann biður um að þekkja Guð og sjá ljós dýrðlegrar ásýndar hans, ætti hann ekki að þrá neinn persónulegan ávinning af því, né ættu hugsanir hans að takmarkast við gjafirnar sjálfar, heldur við gjafarann sjálfan. Þegar sá sem leitar þess getur gert þetta af einlægni mun hann sjálfkrafa taka við öllum öðrum gjöfum frá uppsprettu .örlætisins og hafi rausnar

Einn lærisveinnanna bað kennarann Paramahansa um ráðleggingar um hvernig ætti að haga sér í ákveðnum :aðstæðum og koma fram við aðra, og hann sagði

Fylgdu sannleikanum og víktu ekki frá honum og forðastu að segja nokkuð sem gæti skaðað þig eða aðra, jafnvel þótt það sé satt , svo framarlega sem þú víkur ekki frá anda sannleikans. Á sama tíma mátt þú ekki fara í hina öfgina og grípa til lyga til að forðast að segja sársaukafullan .sannleika

Vertu heiðarlegur við sjálfan þig og aðra án þess að dvelja við óþarfa. Segðu sannleikann og forðastu að segja hluti sem særa eða skaða neinn. Ekki afhjúpa öll leyndarmál þín í nafni heiðarleika og gagnsæis, því ef þú afhjúpar veikleika þína munu þeir reyna að særa þig eða gera grín að

þér hvenær sem þeim sýnist. Hvers vegna að gefa þeim ?vopn sem þeir geta notað gegn þér

Talaðu og hegðaðu þér á þann hátt að það veitir þér og öðrum hamingju og frið

Það er nauðsynlegt að þróa andlega dómgreind til að greina á milli sannleikans sem leiðir til góðs og þess að segja frá staðreyndum án þess að íhuga afleiðingarnar sem af þeim geta hlotist, því hlutir eru dæmdir eftir endi sínum. Það er ekki ráðlegt að segja allt sem maður veit, né heldur er ráðlegt að vera undanlátssamur og leyndardómsfullur um .mál sem aðrir ættu að vita sér til góða

Þegar þú hefur ekki fulla dómgreind er best að vera hlédrægur í máli þar til þú hefur fengið beinan skilning á .sannleikanum með sanngjörnum árangri fyrir alla

Haltu áfram að hugsa um Guð og biddu hann um hjálp og leiðsögn, og innsýn þín mun opnast svo þú sjáir hlutina .skýrt og munt þá geta greint betur

Hleður frumur líkamans af unglegri orku

Alheimsorka flæðir stöðugt og án truflana inn í líkamann, en flestir eru ekki meðvitaðir um þessa miklu orku. Þeir sem finna fyrir henni upplifa orkuskot í frumum sínum .og hressandi straum sem veitir þeim endurnýjaðan styrk

Öll náttúran beygir sig í lotningu fyrir Drottni alheimsins og kraftur hans streymir í gegnum mannkynið. Vandamálið liggur í því að ekki tekst að rækta sterk tengsl milli mannkynsins og uppsprettu alls kraftar. Við lifum beint af guðlegum krafti og allir aðrir kraftar eru gagnslausir án .viðhaldskrafts Guðs

Matur, súrefni og sólarljós – þessi frumefni geta veitt okkur einhvers konar heilsu, en við þurfum að skilja hvernig á að öðlast fullkomna heilsu frá hinni óendanlegu uppsprettu. Efnisuppsprettur eru eins og litlar rafhlöður sem að lokum klárast, en hin óendanlega uppspretta er öflugur rafall sem aldrei minnkar og veitir sálinni stöðugt lífsþrótt,

hamingju og styrk. Þess vegna er afar mikilvægt að reiða sig .á hina óendanlegu uppsprettu eins mikið og mögulegt er

Sá sem þráir verður að læra rétta leiðina til að njóta góðs af þessari lífsnauðsynlegu birgðum beint frá upptökum sínum og verður að gera sér grein fyrir því að hugsun er veruleiki, því öll náttúrufyrirbæri eru ímynd guðlegrar hugsunar vegna þess að Guð hugsaði um þessa jörð áður en .hann skapaði hana

Margir telja að hugsun sé afurð líkamans, en afar nákvæm myndun líkamans og undursamleg samhæfing milli hluta hans og líffæra benda greinilega til þess að líkaminn sé .sköpun einstaklega háleits alheimshugar

Hugurinn er aðalþátturinn sem stjórnar líkamanum og það er mjög mikilvægt fyrir mann að forðast hugrænar ábendingar um mannlegan galla eins og veikindi, veikleika, öldrun og gremju, og að fullvissa sig um að óþrjótandi virkni flæði í gegnum hann, og þessi virkni er gædd greind og .getur hlaðið frumur líkamans vellíðan og lífsþrótt æskunnar

Hugsunin er heilinn, tilfinningarnar og skynjunin í hverri lifandi frumu; hún hefur máttinn til að halda líkamanum annað hvort virkum og vakandi eða sljóum og tregum. Hugsunin er húsbóndinn og frumur líkamans eru þegnar hennar, hlýðnar skipunum og bönnum æðsta húsbónda síns: .hugsunarinnar

Við gefum góða gaum að gæðum matarins sem við borðum daglega, og á sama hátt ættum við að gefa gaum að gæðum þeirrar vitsmunalegu og sálfræðilegu fæðu sem við .veitum hugum okkar daglega

Frumspekilegur vísindamaður segir að líkaminn sé ekki rafsegulbylgja heldur meðvitundarbylgja sem flýtur í hafi .guðlegrar meðvitundar

Á hverjum degi verðum við að styrkja líkamlegan styrk okkar, auka andlegan styrk okkar og kynnast okkar sanna sjálfi með hugleiðslu, heilbrigðri hugsun og jákvæðri,

afkastamikilli vinnu sem gagnast líkama, huga og anda .saman

Guð hefur blessað mig með hamingju öll þessi löngu ár lífs míns, hvort sem fólk sér bros ánægjunnar á andliti mínu eða ekki, þá er guðleg gleði alltaf með mér og yfirgefur mig aldrei. Hin mikla sælufljót rennur stöðugt undir sandi meðvitundar minnar og springur fram sem blessaðar .uppsprettur sem vökva garða lífs míns

Hvorki skyndilegar umbyltingar lífsins geta raskað ró minni, né heldur getur draugur dauðans tekið burt þá .andlegu hamingju sem ég finn

Það var erfitt að gera þetta ástand varanlegt og óbreytanlegt, en ávextir andans sem ég njót nú og deili með .öðrum voru allrar þeirrar fyrirhafnar sem ég lagði í það virði

Ég hugsa og hegða mér undir leiðsögn guðlegs anda. Peningar hafa aldrei verið markmið mitt í lífinu, heldur frekar að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna hefur Guð opnað margar dyr góðvildar fyrir mig til að sjá mér farborða og uppfylla verkefni mitt. Og hvenær sem .ég þarfnast hjálpar, þá veitir Guð hana strax

Eina ósk mín er að þjóna þér, og þess vegna er ég hér

Kraftur Guðs er einnig að verki í lífi ykkar. Þið munuð upplifa þennan sannleika sjálf þegar trú ykkar styrkist og þið gerið ykkur grein fyrir því að sannur auður kemur ekki frá .efnislegum árangri heldur frá hinum almáttuga

Þótt lífið virðist óútreiknanlegt, óútreiknanlegt og dularfullt, fullt af efasemdum og alls kyns vandamálum og umbyltingum, þá erum við undir stöðugri vernd Guðs. Við megum ekki ýkja hlutina eða missa ró okkar í ljósi atburða, því ef við leyfum ótta að yfirbuga okkur, gefum við illskunni vald og dýpkum rætur hennar, sem vaxa og dafna í jarðvegi .ótta og kvíða

Við ættum ekki að búast við að finna varanlega hamingju og frið í raunum lífsins; heldur verðum við að leita þeirra og uppgötva þau innra með okkur sjálfum. Þá, hvaða

upplifanir sem við göngum í gegnum, munum við takast á við þær á sama hátt og við horfum á upplifanir annarra í kvikmynd, hvort sem þær eru ánægjulegar eða .sársaukafullar

Maður getur breytt allri sinni reynslu í sársaukafullar og óhamingjusamar raunir ef hann leyfir huganum að gera það. Hann kann að njóta góðrar heilsu en samt ekki meta gildi hennar. En ef hann veikist, þá mun hann auðmýkja sig og meta blessun vellíðunar. Við ættum að viðurkenna velþóknun Guðs og þakka honum fyrir blessanirnar sem hann veitir okkur án þess að bíða eftir að erfiðar aðstæður .geri okkur þakklát og viðurkenni náð hans

Lífið ætti að vera blanda af íhugun og aðgerðum. Þegar einstaklingur missir sálfræðilegt jafnvægi verður hann viðkvæmur fyrir árásum áhyggna, sorgar og sársauka. Og ef hann reynir að brjóta gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku mun hann óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt .og fáfræði

Við verðum að halda ásetningi okkar hreinum, hvötum okkar hreinum og hegða okkur á þann hátt sem veitir okkur hugarró og ekki leyfa aðstæðum lífsins að raska friði okkar .og eyðileggja hamingju okkar

einnig hugsun okkar og hafna byrði vitsmunalegrar og siðferðilegrar veikleika sem við höfum erft frá árum og kynslóðum. Þessi óhreinindi verða að brenna burt í eldi endurnýjaðrar ákveðni og afkastamikilla athafna. Með þessari uppbyggilegu nálgun getur sannarlega hollur .einstaklingur náð sjóndeildarhring frelsis og frelsis

Eilífu lögmál hamingjunnar

Sagt var að á gullöld eins réttláts stjórnanda Indlands hafi engin atvik, ótímabært dauðsfall eða náttúruhamfarir .raskað friði og fullkominni sátt í ríki hans

Þegar fjölskyldumeðlimir lifa af meiri heiðarleika mun hvert heimili upplifa meiri sátt, heilsu og ástúð. En þegar fjölskyldumeðlimir koma fram hver við annan af ljótri

eigingirni mun heimilið sjálfkrafa fyllast sundrungu og hatri. Þetta á einnig við um þjóðir. Þegar fólk lifir af heiðarleika og .heiðarleika mun það verða vitni að Guðsríki á jörðinni

Tíminn er naumur. Í dag erum við hér, á morgun förum við. Leit að Guði er æðsta forréttindi mannkynsins. Við verðum að nýta okkur frelsið sem Guð hefur gefið okkur í þessu lífi til fulls og nota það skynsamlega svo að við getum .persónulega upplifað eilífa andlega sannleika

Synd er allt sem veldur manni sársauka og þjáningum. Dyggð er það sem gerir hann hamingjusaman að eilífu. Ef einstaklingur býr ekki yfir andlegri sátt í hugsunum sínum og friði innra með sér, þá mun nýtt hús, nýr bíll eða nokkuð annað nýtt ekki geta fært sál hans hamingju og ró; heldur mun innri kvöl hans vara jafnvel þótt hann öðlist þessa nýju .hluti og fleira

Sönn hamingja felst í því að geta sigrast á aðstæðum og staðist allar ytri raunir. Hún finnst þegar þú getur þolað kvalafullan sársauka og erfiðleika sem stafa af fordómum og illgjörnum tilraunum annarra til að skaða þig og fanga þig, og þú bregst við brotum þeirra með kærleika og fyrirgefningu. Þegar þú ert fær um að viðhalda hugarró þínum þrátt fyrir sársaukafullan sting ytri aðstæðna, þá munt þú finna .hamingjuna

Í Heilögum ritningum segir að þeir sem hunsa guðleg boðorð og elta heimskulegar langanir sínar og geðshræringar muni hvorki finna hamingju né ná endanlegu markmiði sínu. Þeir hvetja sannleikaleitandann til að gera Heilaga ritningu að leiðarljósi sínu og dómara við að ákvarða hvað eigi að gera og hvað eigi að forðast, og að greina mál og breyta .samkvæmt visku

Þeir sem eru sjálfsöruggir eru þeir sem hegða sér af heiðarleika. Hamingja kemur aðeins frá hreinum hugsunum og uppréttum gjörðum. Ef þú ert hamingjusamur núna, munt þú vera hamingjusamur í framtíðinni, bæði hér og í næsta .heimi

Við verðum að safna uppskeru gæfunnar með því að
tína ávexti viskunnar á meðan sól tækifæranna skín. Með
öðrum orðum, við verðum að grípa tækifærin áður en það er
.um seinan

ef þú grípur það ekki, þá   Gríptu tækifærið, því)
(verður það uppspretta eftirsjár

Guð hefur gefið okkur andleg lögmál sem kallast boðorð.
En þessi boðorð eru hunsuð og brotin á hverjum degi og alls
staðar. Nema fólk skilji andlega merkingu þeirra, mun það
alltaf kvarta yfir þeim og snúa baki við þeim. Þessi boðorð
eru tímalausar hegðunarreglur sem allar Abrahams
trúarbrögð styðja. Hins vegar tekst oft ekki að útskýra
sálfræðilega þætti þessara boðorða og ávinninginn sem
fylgir því að fylgja þeim. Fólk samþykkir þessi boðorð á
tilbeiðslustöðum en fylgir þeim ekki utan þeirra og réttlætir
þetta með því að halda því fram að þessar reglur séu
óframkvæmanlegar, órökréttar og úr takti við tímann. Samt
sem áður er brot á þessum boðorðum undirrót allrar eymdar
.í heiminum

En hver er ávinningurinn af þessum boðorðum og hvar
?liggur kosturinn við þau

Hinar helgu bækur ráðleggja manninum að hugleiða
Guð, sökkva huga sínum í hann, gefa honum allt sem hann á
og tilbiðja hann með einlægri tilbeiðslu, óblandaðri hræsni og
.óspilltri af yfirlæti

Að þekkja Guð ætti að vera endanlegt markmið lífsins.
Ekki er hægt að uppfylla veraldlegar skyldur án þess krafts
sem Guð hefur veitt mannkyninu. Að framkvæma venjulegar
.skyldur og gleyma Guði er mistök og synd

Synd þýðir fáfræði: að hegða sér á þann hátt sem stríðir
.gegn mesta góðu mannkynsins

Hvers vegna finnur fólk fyrir sorg og eftirsjá? Vegna þess
að það hegðaði sér ekki réttlátlega vegna þess að Guð var
.ekki fremstur í hjörtum þess

Ekkert í lífi manns ætti að teljast mikilvægara en Guð. Ef einstaklingur ber sannarlega umhyggju fyrir Guði og uppfyllir andlega skyldu sína gagnvart honum, munu aðstæður hans batna á allan hátt og hann mun finna fyrir öryggi og trausti .þrátt fyrir allar aðstæður í kring

Um leið og maður byrjar að tilbiðja eigur, peninga, frægð eða eitthvað annað en Guð, verður óhamingja hlutskipti hans. Þeir sem einbeita sér að þessu eru í raun að tilbiðja það og því nálgast þeir ekki Guð heldur fjarlægjast þeir hann. En þeir sem hugleiða Guð, hugleiða hann og eiga samskipti við hann í hjörtum sínum, nálgast hann og upplifa .innri gleði í hljóðu samfélagi sínu við hann

Guð einn er fær um að uppfylla drauma manna og vonir um varanlega hamingju. Þess vegna ætti ekkert að fá að .taka sæti Guðs í hjörtunum

Það eru til helg tákn sem geta hjálpað þeim sem leitar þeirra að muna Guð og nálgast hann. Hins vegar, ef einstaklingur byrjar að tilbiðja þessi tákn, mun skaðinn vega þyngra en ávinningurinn. Tilbeiðsla ætti aðeins að beinast að .Guði, því ekkert annað er verðugt tilbeiðslu

Hvert sem eðli helgisiðalegrar tilbeiðslu er, þá er hún Guði þóknanleg svo framarlega sem tilbiðjandinn framkvæmir hana af andlegri meðvitund og löngun til hans. Hins vegar skilja margir ekki kjarna tilbeiðslunnar og hugsanir þeirra og hjörtu beina sér frá Guði að helgisiðunum .og hafa því ekki mikinn ávinning af tilbeiðslu sinni

Sannir tilbiðjendur leyfa ekki að meðvitund þeirra takmarkist við neina mynd eða form, heldur einbeita þeir sér af djúpustu kærleika og fullri athygli að guðdómlega anda .sem liggur að baki öllum myndum og formum

Guð er alger og óendanlegur og engin mynd eða stytta getur innihaldið hann

Það má segja að Guð birtist í öllum sem elska hann af einlægni og eru í sátt við hann, því hann er alls staðar og því í öllum. Hins vegar hafa ekki allir getu til að birta

guðdómlega nærveru. Sólin skín jafnt á bæði kol og demant, en demanturinn tekur á móti og endurspeglar sólarljósið, en kolið getur það ekki. Á sama hátt eru allir menn kafin í ljósi Guðs, en aðeins fáir geta tekið á móti því ljósi og endurspeglað það í hugsunum sínum og gjörðum. Til að gera það verða þeir að hreinsa sig með hugleiðslu og með því að .fylgja guðlegum kenningum og boðorðum

Þegar við berum fram nafn Guðs verðum við að vera djúpt og einlæglega meðvituð um hvað við erum að segja. Ef þú gætir séð inn í hugsanir fólks meðan það bænir, myndir þú komast að því að flestir hugsa um allt annað en Guð, jafnvel þótt þeir séu að bera fram nafn hans! Slík bæn er .árangurslaus og gagnslaus

Þegar við biðjum ættum við að leitast við að einbeita okkur öllum að Guði, frekar en að endurtaka einungis hans blessaða nafn á meðan við leyfum hugsunum okkar að reika. Ein af frænkum mínum var vön að lesa bænir sínar á bænarperlum, sem hún hafði sjaldan ekki í höndunum á. En hún játaði fyrir mér einn daginn að þrátt fyrir að hafa iðkað þessa bænavenju í fjörutíu ár, hefði Guð ekki svarað bænum hennar. Engin furða! „Bænir“ hennar voru ekkert annað en .taugaóstyrkur

Þegar við biðjum ættum við ekki að hugsa um neitt annað en Guð. Við ættum að leitast við að vera einlæg í tilbeiðslu okkar og holl í bænum okkar. Að nota bænarperlur og ákalla nafn Guðs stöðugt er fullkomlega ásættanlegt þegar iðkunin kemur frá hjartanu og er studd af einlægni og einbeittri hugsun. Hins vegar getur þessi iðkun orðið sjálfvirk .með tímanum

Við verðum að hvísla nafni Guðs í hjörtum okkar, á rósakrans löngunar og guðlegrar kærleika; þetta er sönn tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs. Að bera fram nafn Guðs með kulda og reikandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður verður hjarta manns og hugur að vera fylltur af kærleika Guðs. Að iðka andlega einbeitingu með æðri

jógaæfingum hjálpar okkur að nálgast Guð, æðsta uppsprettu dýrðar og ljóma, og hjálpar okkur einnig að .hugleiða og eiga samskipti við hann

Það er nauðsynlegt að helga einn dag í viku andlegri kyrrð (ef mögulegt er) til hugleiðslu um Guð og til að upplifa ró, frið og innri frið. Tíminn sem varið er á þennan hátt verður eins og róandi smyrsl við þeim vandræðum og kvíða .sem þú lendir í restinni af vikunni

Allir þurfa að eyða einum degi í viku í einangrun eða „andlegri hörfu“ til að græða tilfinningaleg sár og sársauka. Þegar sá dagur verður friðar, gleði og ánægju, munt þú bíða .spennt eftir honum viku eftir viku

Einvera er verð mikilleikans. Þú munt undrast þá dásamlegu árangurs sem næst fyrir huga þinn, líkama og sál í gegnum þessa andlegu kyrrðardvöl og tengingu við anda þinn og Guð. Ef þú stefnir að sannri hamingju verður þú að sökkva þér niður í hafið guðdómlegs friðar snemma morguns .þegar þú vaknar og einnig áður en þú ferð að sofa á kvöldin

Indverskir spekingar ráðleggja ekki aðeins einangrun, heldur leggja áherslu á nauðsyn þess að hugleiða í kyrrð fjórum sinnum á dag. Í dögun, áður en maður vaknar og hittir einhvern, ætti maður að njóta kyrrðarinnar og friðarins. Um hádegi ætti maður að róa hugann fyrir hádegismat og njóta aftur friðar fyrir kvöldmat. Að lokum, áður en maður fer að .sofa á kvöldin, ætti maður að komast aftur í friðarástand

Þeir sem iðka þögn vandlega í einveru og á þessum fjórum daglegum tímum munu örugglega finna fyrir sátt við Guð. Þeir sem geta ekki iðkað alla þessa tíma ættu að helga að minnsta kosti morgun- og kvöldstundir. Með því að gera það mun líf þeirra umbreytast til hins betra og þeir munu .upplifa hamingju; reynslan er besta sönnunin

Ef þú heldur áfram að skrifa og undirrita ávísanir án þess að leggja inn nægjanlegt fé til að standa straum af bankareikningnum þínum, þá munt þú klárast peningarnir. Það sama á við um líf þitt. Án reglulegrar innborgunar friðar

á lífsreikninginn þinn mun orkan þín tæmast, ró þín hverfa og hamingja þín gufa upp. Í stuttu máli munt þú að lokum verða fyrir tilfinningalegu, andlegu, líkamlegu og andlegu gjaldþroti. En djúp dagleg hugleiðsla um Guð mun bæta upp .fyrir annmarka í sál þinni

Hinn trúfasti leitandi hugleiðir daglega, á samskipti við Guð af öllum þeim kærleika og þrá sem hjarta hans býr yfir, og sárbænir hann um að opinbera sig. Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og lífið mun brosa til þín og málefni þín munu batna á margan hátt. Rólegur maður gerir .sjaldan mistök og tekst þar sem þúsundir mistakast

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir. Þeir verða pirraðir og breytast .í gangandi vélar

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og umvefja veru þína græðandi geislum sínum svo lengi sem þú leggur þig fram andlega og gefur Guði fyrsta sætið í .hjarta þínu

Dagur hugleiðingar ætti einnig að vera dagur andlegrar og líkamlegrar hvíldar og ræktunar innri friðar. Sérhver .athöfn sem veitir visku og frið er blessuð athöfn á þeim degi

Hvað varðar heiðrun foreldra, þá mæla helgar bækur með því að koma vel fram við þá: „Heiðra föður þinn og .“móður“ og „Vera góður við foreldra

Mannlegir feður og mæður ættu að vera heiðraðir sem fulltrúar Guðs, sem gaf þeim gjöfina að skapa mannkynið. Móðirin er ímynd hreinnar kærleika Guðs, því ástrík móðir fyrirgefur þar sem enginn annar gerir það. Faðirinn er .birtingarmynd visku Guðs og verndar fyrir börn sín

Maður ætti ekki að elska föður sinn og móður án Guðs, en sem tjáning á þeim kærleika verður verndarinn og hinn vitri, hinn æðsti guðlegi andi, faðir og móðir til að hjálpa barninu, þess vegna verður það að vera heiðrað af .foreldrunum

Ritningin ráðleggur okkur einnig að drepa til að drepa sjálft, því þá verður maður morðingi. Maður ætti ekki að taka líf annars manns á augnabliki mikillar tilfinningar. Hins vegar, ef ástvinir eru í hættu, verður maður að berjast til að vernda þá sem Guð hefur falið þeim, því það er heilög skylda að .verja fjölskyldu sína og land

Hvað varðar bannið við framhjáhaldi, þá ætti kjörinn tilgangur kynferðislegs sambands að vera að eignast börn sem eru sköpuð í Guðs mynd og að tjá hreina ást sem hjón finna þegar þau sjá Guð hvort í öðru. Þeir sem lifa eingöngu á líkamlegu plani, án tillits til sannrar ástar eða hins æðra tilgangs sem kynhvötin var sköpuð fyrir, drýgja framhjáhald samkvæmt þessu boðorði. Í þessu tilfelli eru þeir ekkert frábrugðnir dýrum sem fullnægja kynhvötum sínum og halda .síðan áfram ferð sinni

Guð skapaði þessa sköpunarþörf í körlum og konum til að fjölga sér og tjá sanna gagnkvæma ást í hjónabandinu og hana ætti ekki að misnota á annan hátt heldur breyta í .heilaga athöfn og þekkingu

Ef þú getur stjórnað og dreift kynferðislegum krafti innan tilveru þinnar, munt þú geta þróað með þér mikla andlega hæfileika til að skrifa, teikna eða afhjúpa leynda .hæfileika á ótal aðra vegu

Og þegar þú loksins ert fær um að stjórna og umbreyta sköpunargáfu þinni andlega, munt þú upplifa mikinn frið, .mikla ást og vaxandi andlega gleði

Dýrlingar og andlegir leiðtogar sem hafa umbreytt kynlífi sínu andlega eru risar sem eru færir um að framkvæma ótrúleg og undraverð afrek í heiminum og í dulrænni leit að .sannleikanum

Þannig er æðsta notkun kynhvötarinnar að lyfta krafti hennar, það er að segja að beina orku hennar að æðra markmiði til að sýna fram á visku, háleitar hugmyndir og andleg hugsjónir. Maður ætti ekki að hafa ánægju af kynferðislegum hugsunum eða þrá það sem er bannað.

<u>Þegar þessi tegund sjálfstjórnar er náð mun maður hafa .trausta sýn á kynlíf og æðra tilgang þess</u>

Að vera þræll kynlífsmála þýðir að missa heilsu, sjálfstjórn og andlegan frið, og í stuttu máli, alla þá þætti .hamingju sem einstaklingur þarfnast

Hinar helgu bækur hvetja okkur einnig til að stela ekki. Ef þúsund manna hópur myndi stela hver frá öðrum, þá hefði hver þeirra 999 óvini. Þess vegna má maður ekki brjóta á réttindum annarra né taka eignir þeirra, frið, kærleika, reisn eða neinar efnislegar eða andlegar eigur. Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illra langana verða að vera upprætt úr huganum. Andleg óeigingirni er leiðin. Þá mun maður náttúrulega laða að sér gnægð og blessanir munu streyma til þeirra frá uppsprettum sem hann þekkir og uppsprettum sem hann þekkir ekki. Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun alltaf á því sem aðrir eiga, jafnvel þótt þeirra .eigin kistur séu yfirfullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn .ekki þekkt hamingju

Hamingjan kemur aðeins með andlegri samvinnu. Hún kemur þegar einstaklingur finnur fyrir þörfum annarra eins og þær væru sínar eigin og vinnur fyrir aðra eins og þeir .vinna fyrir sjálfan sig

Annað mikilvægt boðorð er að forðast að bera falskt vitni. Að skaða einhvern með því að rangfæra sannleikann er önnur leið til að grafa undan félagslegri sátt. Ef maður vill að vel sé komið fram við mann ætti maður að koma fram við .aðra í samræmi við það

Sannleikurinn ætti alltaf að vera sagður, en gera verður greinarmun á því að segja sannleikann og einungis að segja staðreyndir. Að kalla einhvern haltan eða blindan er særandi

og gagnslaust; maður ætti að taka tillit til tilfinninga annarra og forðast að gera þá vandræðalega. Á sama hátt er rangt að afhjúpa sannleika sem gæti svikið einhvern án göfugs tilgangs. Á hinn bóginn ætti maður ekki að ljúga til að forðast að segja sannleikann; heldur getur maður þagað í vissum aðstæðum til að forðast að gera öðrum vandræðalega eða .skaða þá

Maður verður að gæta sín á öfund, skaðlegum sjúkdómi sem nagar frið sálarinnar. Því meira sem maður girnist það sem aðrir eiga, því meiri verður óhamingja og eymd manns. Öfundsjúkur maður lifir erfiðu lífi og þekkir aldrei bragðið af rósemi. Það er miklu betra fyrir hann að virða sjálfan sig, .treysta á sjálfan sig og leita innri andlegs auðs

Reisn og eðlislægt gildi einstaklingsins er miklu meira en nokkuð sem hann gæti þráð eða þráð að eignast. Guð birtist í hverjum manni á þann hátt sem birtist ekki í neinum öðrum manni. Andlit hans er ólíkt öllum öðrum og sál hans er ólík öllum öðrum, því innra með honum býr mesti fjársjóður allrar .sköpunar - og sá mesti fjársjóður er Guð

Við erum ekki fjötruð af fortíðinni

Þegar maður hefur rétta trú og hegðar sér í samræmi við hana, er hann hamingjusamari en þeir sem skortir trú og .sinna ekki skyldum sínum í lífsins baráttu

Heilbrigð trú og réttlát verk (studd af göfugum hvötum og góðum ásetningi) eru alltaf til staðar hvar sem hamingjan er til staðar og glatast hvar sem hamingjan er fjarverandi. Af þessu getum við ályktað að þetta eru tvö nauðsynleg skilyrði fyrir hamingju sem ekki er hægt að ná án þeirra. Þeir sem þrá hamingju þurfa aðeins að búa yfir þessum tveimur .grundvallarþáttum, sem eru hornsteinar hennar og súlur

Menn geta ekki stjórnað — að vild — óendanlegum þáttum alheimsins, né breytt þeim eða eytt þeim. Þessir þættir eru flókið samofnir vefnaði mannlegs lífs og menn geta ekki starfað einangraðir frá þeim. Hins vegar geta þeir .stjórnað huga sínum til að aðlagast þessum þáttum

Ekki skaða hann

Forfeður okkar voru hamingjusamari en við, ekki vegna þess að þeir höfðu meiri veraldlega hluti og ánægju en við höfum nú, eða vegna þess að þeir voru minna berskjaldaðir fyrir vandamálum lífsins, heldur vegna þess að þeir höfðu sálfræðilegt jafnvægi sem veitti þeim huggun, frið, ánægju .og í stuttu máli hamingju

Þau voru ekki háð ytri aðstæðum fyrir hamingju sína, né gáfu þau undan ytri aðstæðum sem myndu ræna þau henni. Tilfinningar þeirra um þægindi, frið, hamingju og ánægju voru eðlilegar, heilbrigðar og varanlegar. Við ættum líka að rækta þessar tilfinningar ef við viljum öðlast hamingju. Og ?hver okkar vill það ekki

Örlög eru afleiðing fyrri beitingar frjálsra vilja eða valfrelsis. Með fyrri iðkun frjálsra vilja höfum við leitt yfir okkur örlög og ákvörðun og höldum áfram að leiða yfir okkur sjálf. Hins vegar erum við ekki bundin af fortíðinni, né erum við að eilífu bundin af afleiðingum gjörða okkar. Við getum afturkallað það sem við höfum sáð og eytt því sem við höfum skrifað ef við viljum og leggjum okkur fram um að leiðrétta stefnu okkar og bæta gæði uppskeru okkar. Ef við útrýmum fræjum gjörða með sársaukafullum afleiðingum og sáum í þeirra stað fræjum sem henta betur eðli sálarinnar, munum við örugglega uppskera ávexti hamingjunnar af þeim góðu fræjum sem sáð eru í jarðveg sálarinnar. Við verðum að beita frjálsum vilja núna, núna og ekki á morgun, ef við viljum öðlast meiri hamingju eða draga úr þjáningum og .sársauka

Þess vegna liggja skilyrðin fyrir hamingju innan mannsins sjálfs og það eina sem hann þarf að gera er að takast alvarlega á við þá jöfnu sem fer ekki í villu og niðurstöðurnar verða honum í hag ef hann metur hana sem best og tekst á við hana. En sá sem hefur sterkan vilja er í sátt við Guð

Einbeitt hugorka

Þegar þú einbeitir sólarljósi. Með því að beina stækkunargleri að örsmáum punkti myndar það hita og sá hiti getur kveikt í viði, efni, pappír og svo framvegis. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum þínum af krafti, myndar það einbeitta orku sína til að brenna burt illsku og rætur efa, orsök allra mistaka, og láta ljós viskunnar skína með ljóma .og geislun

Þegar hugsun er í sátt við Guð, uppsprettu allrar góðleika og uppruna allra blessaðra krafta, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gríðarlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa nýjar ástæður fyrir .velgengni á hvaða sviði sem er

Megi Guð krýna góðar tilraunir og velvilja með árangri

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana .og gjörða

Þegar þú horfir á sólina milljónum kílómetra í geimnum virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin okkar. Samt sem áður er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra. Ef þú gætir sett reikistjörnuna okkar beint fyrir framan sólina, myndi hún birtast sem lítill punktur í samanburði við hana. Ímyndaðu þér víðáttu sólarinnar þenjast út þar til gríðarlegur massi hennar umlykur allan bláan himininn. Himininn sem við sjáum er aðeins lítið brot, bara depill, af óendanlegu geimnum sem gegnsýrir alheiminn. Jafnvel þótt sólin héldi áfram að þenjast út í óendanleikann, gæti hún samt ekki umkringt hið óendanlega. Þessi geimblekking um smæð og

endanleika takmarkar getu hugans til að skilja víðáttu .alheimsins, uppruna hans og mörk

Sá sem ekki er háður víddum og mælingum, sem hefur engin takmörk og engan uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til í ystu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum, rétt eins og hann er innra með þér og innra með mér , og hann er meðvitaður um hvert rými sem hann tekur, sama hversu lítið eða stórt það er. Úr ."bókinni "Endmarkmið mannsins

Beiðnir

Ó, Drottinn
Taktu hönd mína frá myrkri til ljóss
Ó, kyrrð geimsins
Ég heyri rödd þína í suði lækjanna og suð næturgalanna
Í kveinandi vindi, dynjandi öldunum og þrumum titringsins
Ó, ástkæri Drottinn
Ég tilbið þig ekki með orðum, heldur með þrá hjartans .sem brennur af þrá eftir þér
Láttu mig sjá víðáttu þína
Stöðug nærvera þín á bak við allt
Kannski mun ég átta mig á því að ég er hluti af óbreytanlegri veru þinni um alla eilífð
Ó, yfirflóðandi haf
Ef aðeins vindandi ár langana minna gætu runnið um eyðimörk hindrana og tálma
Loksins hefur mesta órói þitt blandast saman
Hjálpaðu mér að hlusta á rödd þína, Drottinn
Hljóðið í alheiminum sem titringur alheimsins stafaði frá
Leyfðu mér að skynja nærveru þína í gegnum blessaðan hljóm (Om - Amen)
Heilagur lag fyrir allar blessaðar raddir
Víkka meðvitund mína þegar ég hlusta á sinfóníu tilverunnar
Leyfðu mér að líða eins og geimhafið

Og öldóttar hreyfingar líkamans dansa á brjósti hans
Láttu hina helgustu rödd óma innra með mér
Að víkka meðvitund mína frá líkamanum til alheimsins
Megi ég finna eilífa, alhliða sælu
Sprenging úr hafi af yfirfullu ljósi
Ó, óendanlegur máttur
Ó, eilíf viska
Hleðdu sál mína með andlegum titringi þínum
Ó, rödd hins blessaða alheimsorðs
Leiðréttu mistök mín
Ég þarf
Taktu hönd mína frá myrkri til ljóss

Alltaf þegar ég hugsa til þín, ó Drottinn, fæðist innra með mér flóð brennandi þráar, sem hristir tilfinningar mínar og streymir frá hjarta mínu til hverrar frumu í líkama mínum, .hleður það guðdómlegri ást

Mín mesta ósk er að ná til kjarna veru þinnar og njóta nærveru þinnar

Og skyndilega opnast dyr sálarinnar og ég fyllist gleði !við sjónina af geislandi ljósi þínu

Fortíðin er óþekkt flestum mannkyni, fyrir utan fáeina upplýsta einstaklinga. En fáfræði okkar um fortíðina er okkur einnig í hag. Því ef við vissum allt sem við höfum gert í þessu lífi og fyrri lífum, þá værum við yfirþyrmandi af umfangi gjörða okkar og algjörlega ráðvillt. Reyndar gæti vilji okkar jafnvel lamast af áfallinu, gert okkur ófær um að halda áfram iðju okkar og orðið fórnarlömb örvæntingar. Jafnvel í þessu jarðneska lífi er gleymska blessun frá Guði, sem kemur í veg fyrir að minningar fortíðarinnar, sérstaklega þær bitru og .sársaukafullu, yfirbugi hugsanir okkar og tilfinningar

En sem betur fer skín guðdómlegi neistinn innra með okkur alltaf af von og löngun til að halda áfram óendanlegri lífsferð. Við verðum að þakka Guði fyrir þessar tvær .blessanir: að gleyma fortíðinni og vona um framtíðina

Við ættum ekki að álykta að örlögin setji hindranir í veg fyrir frjálsan vilja. Hins vegar verðum við að gera okkar ítrasta til að standast neikvæð áhrif sem flestir eigna örlögum og ákvörðunum og nýta valfrelsi okkar í samræmi við innri sannfæringu okkar, að því tilskildu að þessi sannfæring byggist á heilbrigðri trú og grundvallist á guðlegum lögmálum, án þeirra getur maðurinn ekki notið .sannrar hamingju

Þegar við tökumst á við verkefni ættum við ekki að láta óhagstæðar aðstæður hræða okkur, heldur vera bjartsýn til hins ýtrasta, í algjörri trú á að ekkert geti staðið í vegi fyrir .því að við beitum vilja okkar og iðkum valfrelsi okkar

Ef okkur mistekst að ná markmiði okkar er ásættanlegt að viðurkenna óbeint að það voru hindranir af okkar eigin völdum sem komu í veg fyrir að við náðum því. Við verðum að halda áfram og tvöfalda viðleitni okkar til að ná markmiði okkar. Við verðum einnig að staðfesta fyrir sjálfum okkur að sama hversu sterkar og yfirþyrmandi hindranirnar og áskoranirnar kunna að vera, þá höfum við samt nægan styrk til að fjarlægja þær og sigrast á þeim. Jafnvel þótt okkur mistakist þrátt fyrir allar tilraunir okkar er engin þörf á örvæntingu og gremju, svo lengi sem við skiljum að vilji mannsins er sterkari en örlögin, sem eru okkar eigin völd. Þess vegna megum við ekki hætta að reyna, sama hversu oft okkur mistekst, því það eru alltaf opnar dyr. Við þurfum einfaldlega að halda áfram að keppast og endurtaka tilraunina þar til okkur tekst það. Guð mun veita okkur aðstoð svo lengi sem við treystum á hann og leggjum okkur fram. Sá sem gengur veginn mun ná áfangastað sínum og sá .sem treystir á Guð mun ekki verða fyrir vonbrigðum

Þegar einstaklingur þráir eitthvað, og sú löngun er sterk og áríðandi, þá yfirgefur sú löngun aldrei meðvitund hans, hvert sem hann fer og hvert sem hann snýr sér, og hverjar sem áhyggjur hans og áhygjur kunna að vera. Með stöðugri og viðvarandi virkni sinni býr þessi löngun yfir mikilli ákveðni

og orku. Þetta vitsmunalega hvísl er sterkara og áhrifaríkara en vélræn bæn, sem nær ekki lengra en að hreyfa varirnar. Þetta er það sem þeir sem elska Guð gera; þeir hvísla ást sinni til Guðs án afláts, og hvísl þeirra er hjartnæmt og óheyranlegt í öllum daglegum athöfnum þeirra. Þetta hjartnæma hvísl truflar þá ekki né stangast á við aðrar skyldur þeirra. Þegar löngun þeirra til Guðs vex, styrkist og dýpkar ást þeirra til hans, þar til þeir snerta nærveru hans og sjá ljós hans með auga sálarinnar, finna yfirþyrmandi gleði .og finna frið sem ólýsanlegur er

Guð sendir okkur lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum notið góðs af þeim og öðlast skilning og reynslu. Sá sem forðast þessar lexíur verður neyddur til að læra þær, .sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .kvörtunum, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétta afstöðu til lífsins, verður það fallegt. Og laus við fylgikvilla

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu borinn á gleðiöldu, eða kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda. Í þessum heimi sem einkennist af andstæðum tvíhyggjum er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum. Hann rís á öldu gleði og steypir sér niður í djúp afskiptaleysis og er hrærður um af ofsafengnum öldum sorgar. Og hann þekkir sjaldan annað meðvitundarástand. Að leyfa aðstæðum að hrista hugsun sína upp á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn undir .óútreiknanlega og óstöðuga örlög

Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi

Þetta er aðeins hægt að ná með því að einbeita huganum að því að stjórna sálfræðilegum hæfileikum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur að dvelja við sorg á hverjum einasta degi

lífs okkar. Langvarandi sorg yfir látnum ástvini hjálpar hvorki honum né okkur og breytir engu í raunveruleikanum. Að þróa með sér minnimáttarkennd eða sjálfsrefsingu. Að dvelja við mistök eða mistök fortíðar er gagnslaust. Það gerir lífið .aðeins ömurlegt og kæfir andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það veldur hugunum áhyggjum og .brennir burt leyndum hæfileikum í ofni sinnuleysis

Mistök verða að vera upprætt frá rótum og plægja lífsins akra af kostgæfni og ákveðni og sá fræjum góðvildar til að .uppskera ríkulega með hjálp Guðs

Járn í silfurfagnaðinum

Ég var einu sinni boðið í silfurafmælisveislu hjá pari sem virtist vera eitt hamingjusamasta parið, en um leið og ég kom inn á heimili þeirra fann ég að eitthvað var að. Ég bað tvo af nemendum mínum að fylgjast með því hvernig þau komu fram hvort við annað á kvöldin og þau sögðu mér síðar: Hjónin brosa hvort til annars frammi fyrir öðrum og ávarpa hvort annað með sætustu orðum eins og „Já, elskan mín“ og „Auðvitað, ástin mín“ og öðrum slíkum vinalegum setningum. En um leið og þau halda að þau séu ein, rífast .þau og beina særandi orðum hvort að öðru

Ég talaði við þau og sagði: Þið buðuð mér í veisluna ykkar, en andrúmsloftið er spennt og ég finn að mikil óeining ríkir í þessu húsi, og mér finnst mikið járn í þessu .silfurafmæli

Í fyrstu voru þau móðguð en viðurkenndu síðar að ég hefði rétt fyrir mér og báðust afsökunar. Hún hélt áfram og sagði: Hvað græðir maður á því að rífast og þrasa allan ?tímann

Það virðist sem þið búið saman til að viðhalda orðspori ykkar sem fullkomið par, en þið þurfið að vera þannig hvort við annað og lifa í friði og sátt til ykkar eigin hamingju og .hugarró

Segulmagnað matvæli

Þegar fólk talar um mat eða næringu á það yfirleitt við líkamlega fæðu sem neytt er til að viðhalda líkamanum. Hins vegar eru til aðrar tegundir næringar sem eru ekki síður mikilvægar en líkamleg fæða, og oft jafnvel mikilvægari, svo sem vitsmunaleg eða andleg næring, andleg virkni eða .einbeiting hugans, viska og andleg greining

Líkamleg fæða heldur frumum líkamans við, en vitsmunaleg fæða fyllir hugann heilbrigðum hugmyndum og .viskufæða endurlífgar sálina og þróar hæfileika hennar

Hugræn næring felst venjulega í hugmyndum sem einstaklingur hugsar og þeim sem hann fær frá öðrum í .gegnum samskipti við þá

Fólk með rólegt skap og göfuglyndi hjálpar til við að .gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar

Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína í friðsælt eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það eru vinir eða ættingja. Þetta veldur kvíðafullum hugsunum og slæmu skapi

Líkaminn fær orku og lífsþrótt úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og huga orku sem er auðmeltari en fast og fljótandi fæða, sem .ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku, veikleika og brothættni í heilsu og lífsþrótt, og gengið af öryggi og djörfung – jafnvel einn – á lífsins vegum, og upplifað innri gleði í því að eiga lifandi og vökula samvisku og óhagganlega trú á réttlæti Guðs og sigur réttlætisins yfir röngu og .sannleikans yfir blekkingunni

Og þegar þú reynir daglega að losa hugsanir þínar í átt að hærri og fágaðri sviðum, og þú býrð yfir kærleiksríku og þakklátu hjarta og góðum ásetningi gagnvart öðrum, þá mun vitsmunaleg næring þín vera segulmagnað og þú munt þá laða að þér allt það sem er fallegt og gagnlegt, frá hlutum,

fólki og aðstæðum, sem þarf til að halda áfram ferðinni í átt .að ströndum öryggis og öryggis

Þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert ánægður með það sem Guð veitir, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru helteknir af veraldlegum .eignum og girndir hverfular ánægjur þeirra

Þegar maður leitar Guðs, sem er hinn eini sanni vinur, umfram alla vini, verður mögulegt að stofna til ósvikinnar vináttu í öllum mannlegum samskiptum: fjölskyldu-, bróður-, .hjúskapar- og andlegum

Vinátta er mikilvægur þáttur í hjónabandssamböndum og forgangsraða ætti vitsmunalegri og tilfinningalegri .nálægð, siðferðilegri aðdráttarafli og ósvikinni ást og vináttu

Þeir sem geta ekki greint á milli sannrar ástar og kynferðislegrar aðdráttarafls verða fyrir vonbrigðum aftur og aftur

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra sálna. Þau vinna saman að því að létta byrðar lífsins hvor fyrir annarri og fjarlægja áhyggjur .lífsins með samúð og gagnkvæmum, vingjarnlegum skilningi

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn, nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á .mig

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri fyrir höndum. Til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega möguleika mína mun ég skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað. Og ég mun átta mig á því að trúfasti andi er alltaf með mér

Í dag mun ég fylla hugsanir mínar skammti af bjartsýni, ég mun fjarlægja mig frá óþægilegum upplifunum og ég mun iðka það sem nærir líkama, huga og anda á jafnvægi og .samkvæman hátt

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa sjálfan mig að eilífu með því að vernda andlega sjálfsmynd

mína og þegar stormar rauna og þrenginga mæta mér, mun ég sigla í báti sálar minnar yfir lífsins hafið að öruggum, .guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa mun ég muna að Guð vinnur í gegnum mig; Hann er Drottinn alheimsins og ég get tengst .honum með því að hugleiða djúpt um hann

Kæri Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvor hugsunin er sterkust í lífi mínu. Þess vegna mun ég reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og .undirbýr mig fyrir ástæður velgengni

Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig, mun ég lyfta andanum og styrkja ákvörðun mína um að sigrast á þeim. Ég mun tileinka mér einlægni og heiðarleika í samskiptum mínum við alla og ég mun sleppa úr læðingi hugsunum um kærleika og góðar óskir. Þá mun Guð styðja .mig með mætti sínum og visku

Drottinn, ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst litlu hlutunum og síðan halda áfram að stærri .afrekum

Jafnvel þótt öllum efnislegum metnaði sé fullnægt, þá færa þær samt aðeins ófullkomna hamingju, og að finna Guð er eina sanna hamingjan. Ég mun uppgötva óþrjótandi uppsprettur gleði og hún hættir aldrei að flæða og renna, í .görðum sálarinnar og sígrænum engjum hennar

Gullnu orðatiltækin

Hamingjan er réttur minn, arfur minn og falinn guðlegur fjársjóður, leið mig, ó Drottinn, svo að ég finni í mér fjársjóði .sem fara fram úr draumum konunga

* * *

Guðdómlegi íbúi hjartnanna lýsir upp í lærisveinum sínum - af miskunn sinni og samúð - skínandi lampa .viskunnar sem dreifa myrkri fáfræðinnar

* * *

Lífið er greindur hreyfing með reglulegum takti. Það mótar sig í lífvana hlutum eða tekur á sig lifandi og .hreyfanlega mynd. Lífið er alhliða og gegnsýrir allt

* * *

Ó, mesti elskhugi, þú ert lífið sjálft. Þú ert markmið mitt og von. Gerðu mig að blómstrandi rós í himneskum garði þínum, eða glitrandi perlu í hálsmeni geislandi ástar þinnar, .eða veittu mér mesta heiður: minnsta staðinn í hjarta þínu

* * *

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera .gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu

* * *

Við skulum vefa gullinn draumateppi með silkiþráðum .sætra minninga og fágaðra hugsana

* * *

Tómur hugur [sneyddur jákvæðum, uppbyggilegum hugsunum] er verksmiðja fyrir vandræði, kvíða, örvæntingu .og vonleysi

***

Ef alheimsást festir rætur í hjarta þínu, mun hún færa þér varanlega og endurnýjaða hamingju sem ekkert annað .getur gefið þér

***

Blómin lífsins sem blómstra í garði jarðneskrar tilveru eru einstaklega falleg og ánægjuleg að sjá. En enn stórkostlegri og stórkostlegri er uppspretta fegurðar og visku sem er einhvers staðar, þaðan sem við komum og þangað .munum við snúa aftur og blandast saman á ný

***

Þegar lærisveinninn vaknar að morgni staðfestir hann við sjálfan sig: „Ég er ekki líkaminn, ég er ósýnilegur andi… ég er gleði… ég er ljós… ég er viska… ég er kærleikur. Og þótt ég búi í þessum líkama er andi minn ódauðlegur og “.ósnert af rotnun

***

Eins og döggdropar hjálpa blómum að blómstra og vaxa,
.þá nærir góðvild vináttu og stuðlar að vexti hennar

* * *

Það eru öldur sem birtast á yfirborði hafsins og öldur
sem hverfa í djúp þess; í báðum tilvikum eru þær innan
hafsins og eitt með því. Á sama hátt eru menn sem fljóta á
yfirborði alheimshafsins við „lífið“ eða hverfa í því við
.„dauðann“ jafnt innan eilífðarhafsins

* * *

Endurspeglun tunglsins sést ekki greinilega í ólguvatni,
en um leið og yfirborð vatnsins róast verður endurspeglun
tunglsins fullkomlega skýr. Hið sama gildir um hugann:
þegar hann er kyrr geturðu séð andlit sálarinnar með
.fullkominni skýrleika og nákvæmni

***

Send, Drottinn, geisla sólar visku þinnar til að leiða mig
á hamingjuríkum afreksdagum mínum og ljós fullt tungls
miskunnar þinnar þegar ég geng gegnum myrkar nætur
.sorgarinnar

***

Hugleiðsla er leiðin til að tengjast alheimshuganum og
þegar þú samstillir þig við þá óendanlegu meðvitund munt
.þú geta þekkt öll leyndarmál sköpunarinnar

***

<u>Löngunin til að komast nær Guði og þekkja hann kemur
ekki af sjálfu sér, heldur verður að rækta hana, og lífið hefur
.ekkert gildi án þeirrar löngunar</u>

***

Jarðneska lífið er tímabundið stopp og aðalskylda
mannkynsins er að skilja tilgang og markmið þessarar ferðar.
Það markmið er að þekkja Guð og það getur ekki verið neitt
.annað

***

Friður þinn er dýrmætur fjársjóður þinn, svo leyfðu
engum að taka hann frá þér
* * *
Lærðu að standa einn, öruggur og tryggur í virkinu sem
.einkennir dyggðir þínar og sjálfsvirðingu
* * *
Allt er til vegna þess að Guð er til og vegna þess að
hann er til, þá ert þú líka til. Þökk sé tilvist hans nýtur þú
huggunar og gleði lífsins. Þess vegna ætti þakklæti þitt til
.Guðs að vera djúpstætt
***
Góðar bækur geta verið þöglir, kurteisir og virðulegir
vinir. Yfirgefðu ekki þessar bækur á erfiðum stundum, því
þær munu aldrei yfirgefa þig, ólíkt líkamlegum vinum sem
.gætu yfirgefið þig
***
Sá sem býr yfir góðri heilsu, lifir þægilegu lífi og mikilli
andlegri getu, en skortir hamingju, hefur ekki enn náð
árangri í lífinu. Þegar þú getur sannarlega sagt: „Ég er
hamingjusamur og enginn getur tekið hamingjuna mína frá
.mér,“ hefur þú fundið mynd Guðs innra með þér
***
Leggðu áherslu á ró og frið og sendu aðeins
kærleiksríkar hugsanir og góðar fyrirætlanir ef þú vilt lifa í
friði og sátt. Lifðu lífi sem byggist á réttlæti og guðrækni og
allir þeir sem tengjast lífi þínu munu njóta góðs af því
.einfaldlega að vera með þér
***
Ef þú átt enga vini, eða ef vinir þínir eru að sóa tíma
þínum, eða ef þú kemst ekki vel af við þá, þá láttu bækur [og
efni] sem geyma visku vera vini þína, því þú getur farið inn
um dyrnar á síðum þeirra inn í heim ótrúlegra og spennandi
.hugmynda
***

Að finna Guð þýðir að fá allt sem hjartað þráir, og að vera andlegur þýðir að opna dyrnar að heilsu, hamingju og velgengni

***

Innra með okkur býr neisti guðlegs máttar sem skapar .og viðheldur öllu lífi og bíður þess að kvikna

***

Lestur er mjög gagnleg andleg iðja; hún þjálfar hugann og heldur honum sveigjanlegum. Ein eða tvær klukkustundir af lestri daglega munu veita hverjum sem er fjölbreyttan þekkingargrunn innan fárra ára, að því gefnu að viðkomandi velji verðugar bækur. Ekki sóa tíma eða skaða andlega hæfileika þína með því að lesa ódýrar skáldsögur eða .léttvægar bækur sem hafa engan tilgang eða merkingu

***

Þeir sem hafa félagslega tilhneigingu munu finna í verðmætum bókum nýja orku til að hjálpa mannkyninu með þeim lærdómi sem er að finna í bókum eftir göfuga, .hæfileikaríka karla og kvenna

* * *

Lestur er mjög gagnleg andleg iðja; hún þjálfar hugann og heldur honum sveigjanlegum. Ein eða tvær klukkustundir af lestri daglega munu veita hverjum sem er fjölbreyttan þekkingargrunn innan fárra ára, að því gefnu að viðkomandi velji verðugar bækur. Ekki sóa tíma eða skaða andlega hæfileika þína með því að lesa ódýrar skáldsögur eða .léttvægar bækur sem hafa engan tilgang eða merkingu

* * *

Eigingirni og stolti verður að útrýma því þau eru stærstu .hindranirnar í vegi fyrir andlegri þekkingu

* * *

Án Guðsvitundar virðist þessi heimur fullur af átökum, ofbeldi og bitrum vonbrigðum. Hamingjan felst í því að finna .fyrir nálægð við Guð

* * *

Þeir sem þekkja Guð búa yfir stöðugri gleði og hamingju í hjörtum sínum. Vegna þess að þeir finna fyrir blessuðu öryggi og ró, geta reiðistormar ekki hrist þá né ótti brotist .inn í hjörtu þeirra

* * *

Góðar bækur eru bestu vinir þínir; í gegnum þær geturðu heyrt snillingana tala mjúklega til þín, hugga þig og bjóða upp á bestu ráðin. Að rækta ekki ósvikna löngun til að .lesa góðar bækur þýðir að glata arfleifð kynslóðanna

* * *

Án guðlegrar aðstoðar eru menn dæmdir til að mistakast, því styrkurinn og viskan sem þarf til að ná árangri í lífsins baráttu kemur frá óendanlegri uppsprettu. Þegar einstaklingur hunsar Guð slítur hann líflínunni sem veitir honum þá hjálp og stuðning sem nauðsynlegur er til að ná .árangri

Þeir sem leita að andlegum tækifærum munu komast að því að dyrnar opnast fyrir þeim vegna þess að Guð hjálpar .þeim sem hjálpa sér sjálfum

Þegar þú ert í sátt við Guð, þá er öll náttúran í sátt við .þig

* * *

Ástin er eins og sandpappír sem fægir hugann og .fjarlægir ójöfnur úr persónuleikanum

* * *

Þegar þú finnur Guð skyndilega alls staðar, og þegar hann kemur til þín, innblæs þig og leiðbeinir þér, þá er sagan um guðdómlega ást hafin

* * *

Megi kærleikurinn geisla í hjörtum og senda græðandi geisla til annarra

* * *

Leitaðu að því að þekkja Guð meðan þú ert ungur og sterkur, því í ellinni og veikindum geturðu ekki lengur leitað hans. Þegar fólk byrjar að skilja sanna merkingu lífsins

veikist líkaminn og það eyðir restinni af lífi sínu í að sinna brothættum líkamlegum hæfileikum sínum í stað þess að .leita sannleikans

* * *

Ég mun taka það besta frá hverjum og einum og ég mun meta góða eiginleika allra þjóða án þess að einblína á galla .þeirra

* * *

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum .degi

* * *

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast djúpri ró. Þetta er vegna þess að þessi straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, stöðugum flæði sem nær til sálna í sátt við þá uppsprettu og gerir þeim kleift að miðla .hamingju til þeirra sem þrá frið

* * *

Hversu mörg góð orð frá hjartanu hafa rekið burt margar sorgir og hversu margar viturlegar raddir hafa lýst upp !myrkar slóðir með lömpum gleði og rósemdar

* * *

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Sérhver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og tilgang. Þrátt fyrir hörku þessara upplifana eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, sterkt .og fjölhæft stál

* * *

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

* * *

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs einlægt, brennandi hvísl úr djúpi þráhyggjufullrar sálar, mun kall andans snerta alheimshjartað og svarið mun koma og færa með sér ómælda gleði. Þetta vitsmunalega hvísl ræktar viljann þar til hann öðlast þann styrk sem þarf til að ná því markmiði sem .óskað er eftir

* * *

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það nægir að hugsa bara um eitthvað til að ná því, því að guðleg lögmál .vinna í þágu þeirra sem eru í samræmi við æðsta vilja

* * *

<u>Hvað sem áhyggjur okkar kunna að vera, þá ætti Guð að vera í fyrsta sæti í lífi okkar. Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti er stöðugt, innilegt hvísl til Guðs, þar sem þú munt persónulega upplifa dásamlega jákvæða breytingu .sem mun vekja mikla hrifningu hjá þér</u>

* * *

Maðurinn ætti ekki að helga alla þá andlegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum leit að hverfulum hlutum, annars týnist hann í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapar sér takmarkanir og takmarkanir sem hann þarfnast ekki. Í staðinn ætti hann að nota andlega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa andlega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli skaðlegs og .gagnlegs

* * *

Sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem tileinka sér þessa nálgun verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum

* * *

Opnaðu, Drottinn, hlið friðarins og varðveittu helgidóm andlegra hugsana minna fyrir árásum illra hvísla og lát rósir þrá minna blómstra í garði hjarta míns er ég bíð eftir dögun .komu þinnar

* * *

Fræðileg þekking er ófær um að öðlast guðlega * þekkingu og það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að beita í raunveruleikanum, annars lendir maður í miðjum þéttum vitsmunalegum frumskógum og getur ekki farið út fyrir svið .kenninganna

* * *

Hamingja er ávöxtur sálfræðilegs sigurs yfir óstöðugum aðstæðum lífsins

* * *

Sá sem Guð þekkir kann að vera óþekktur heiminum

* * *

Ef maður forritar sig með fræðilegri þekkingu [án raunverulegra prófana] verður hann eins og flytjanlegur upptökutæki sem endurtekur málshætti og endurómar háleit orðasambönd, og aðrir munu líta á hann sem lærðan fræðimann, en slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun .á sannleikanum, né heldur samsvarandi andlegum árangri

* * *

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og

hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

* * *

Opnið hjörtu ykkar fyrir guðdómlegri úthellingu svo að hún megi flæða um ykkur og fylla líf ykkar andlegum .blessunum og gæsku

* * *

Hvaða verk sem þú vinnur og hvaða afrek sem þú getur náð, mundu alltaf að Guð er uppspretta þess sem veitir þér .allan þann styrk sem þú þarft til að vinna og ná árangri

* * *

Leyf mér að minnast þín, Drottinn, í fátækt og * velmegun, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku, og lát mig sjá blessað ljós þitt sem veitir vellíðan og lækningu á .augnablikinu

* * *

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra blessaða rödd þína, rek burt frá mér þær hörðu, jarðnesku raddir sem leynast í fellingum minninga minna, ég vil hlusta á rólega, .ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar

* * *

Lífið er hulið myrkri og við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir hans. Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól uppljómunar á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og Norðurstjarnan fyrir þá sem ferðast um höf jarðneskrar, .hverfulrar tilveru

* * *

Það er kominn tími til að mannkynið vakni af gleymskunnar dvala til andlegrar vakningar. Við biðjum þig, Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum gáleysis og þröngrar, takmarkaðrar hugsunar að sjóndeildarhring friðar, .ljóss, kærleika og alheims mannlegrar samúðar

* * *

Hlutirnir munu að lokum batna vegna þess að kraftar Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlegs lífs, og hver sem er ekki sannfærður um óhjákvæmileika aðstæðnanna og reynir að komast með huga sínum og trú að .því sem er handan hulunnar, mun fá dyrnar opnaðar fyrir sig

* * *

Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða ekki að takast á við aðstæður skynsamlega. Óháð því hvað gerist verður einstaklingur að fullvissa sig um að Guð einn geti stutt hann í erfiðum og erfiðum aðstæðum ef hann snýr sér til hans af .öllu hjarta, sálu og tilfinningum

* * *

Ef skynfæri okkar gætu miðlað öllum sannleikanum, myndum við sjá jörðina sem rafeindafljót og hvert rykkorn sem veltandi ljósmassa. Þeir sem komast inn í efnisheiminn til hins andlega skilja eðli blekkingarinnar og þekkja kjarna .sannleikans

* * *

Hvort sem maður er í afrískum frumskógi, á vígvelli, þjáist af veikindum eða fátækt, verður maður að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en nokkur hætta og fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum. Það er engin áhrifaríkari leið til verndar. Auðvitað verður maður að nota skynsemina þegar maður tekst á við atburði og .jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp

* * *

Ástin sem býr í hjörtum allra vera – ást allra mæðra, .feðra, vina og ástvina – er sprottin af guðdómlegri ást

* * *

Gera verður greinarmun á meiriháttar og minniháttar skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún er .ekki sönn skylda

* * *

Þegar lífsnauðsynlegir geislar sólarinnar breiðast út, mun ég dreifa vonargeislum í hjörtu hinna fátæku og yfirgefinna [þeirra sem samfélagið hefur yfirgefið] og ég mun innræta nýja ákveðni í hjörtu þeirra sem halda að þeir séu .misheppnaðir

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Útilokaðu engan úr kærleikahring þínum. Hafðu alla í„ “.hjarta þínu og þeir munu geyma þig í sínu

* * *

Drottinn, hjálpaðu mér að nota alltaf vilja minn til að framkvæma gagnleg og góð verk

Hjálpaðu mér að laga mig að vilja þínum svo að allar hugsanir mínar samsvari tilgangi þínum og séu í samræmi við vilja þinn

Hann hjálpaði mér að vekja upp þann falda, blessaða kraft innra með mér svo ég gæti sigrast á öllum erfiðleikum .og raunum

* * *

Vaknaðu upp til þessarar djörfu og auðmjúku andlegu persónuleika – persónu sem sameinar styrk ljóna og blíðu .dúfna

* * *

Ég mun ekki hirða um bitra, falska gagnrýni, né um rausnarlegt lof og smjaður. Eina ósk mín er að gera vilja .þinn, ó Drottinn, og öðlast velþóknun þína

* * *

Þú getur ekki ímyndað þér þá yfirþyrmandi gleði sem mun fylla þig þegar þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Sálin þín mun þá verða ölvuð af óendanlegri kærleika Guðs. Þetta er kærleikur sem er milljón sinnum meiri en nokkur mannleg kærleikur – kærleikur sem uppfyllir allar langanir .þínar og fyllir hjarta þitt gleði og ánægju

* * *

Með innri einbeitingu geturðu upplifað andlega sælu beint innra með þér og í kringum þig. Ef þú ræktar þessa meðvitund mun persónuleiki þinn vaxa í sátt og samlyndi og þú munt öðlast aðlaðandi segulmagn fyrir fólk og aðrar .verur

* * *

Ó, mikli verndari, mér er sama þótt ég missi allt vegna örlaga minna, sem eru mín eigin skapanir, en ég bið þig, mitt eina athvarf, að vernda kerti ástar minnar til þín frá vindum .gáleysis og gleymsku

* * *

Drekkum okkur nægilega af hreinu, hressandi friðarvatni sem streymir frá uppsprettum hagstæðra aðstæðna, styrkt af staðfastri ákvörðun okkar um að hugsa jákvætt og vera .bjartsýnn

* * *

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur .og hljóta blessun Guðs

* * *

Reyndu að gera djarfa og ánægjulega hluti sem flestir .gera ekki og gefðu þeim sem aðrir gleyma kærleika og frið

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Ef þú eyðir ekki tíma í að rækta hugann, mun engin„ efnisleg velmegun fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki pynding heldur þjálfun meðvitundar til að næra hugsanir og “.gjörðir sem leiða til hamingju

***

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra þig. Þegar ég var strákur missti ég þolinmæðina alltaf þegar fólk dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða .aðdáun fólks

* * *

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska .hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund

* * *

Fáir eru þeir sem hafa áhuga á að þróa andlega og andlega krafta sína

* * *

Leyfðu þér ekki að sökkva til botns í frestun. Rísðu upp úr dvala hins leiðinlega hversdagsleika og leggðu af stað í átt að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og .friður

* * *

Innra með þér leynist gríðarlegur möguleiki sem bíður eftir að vera fjárfestur, og þú ert sá eini sem getur virkjað .hann og notið góðs af honum

* * *

Frelsun frá kvöðum slæmra venja og óhollra langana færir miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni. Í vitsmunalegum árangri felst sálfræðileg vellíðan sem ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér. Þú getur eytt öllum þínum tíma í að safna auðæfum, en sá auður mun ekki veita þér varanlegan frið og öryggi sem þú leitar að. Þvert á móti mun hann færa þér meiri óhamingju vegna þess að sönn .hamingja og friður býr í huganum, ekki í efnislegum eignum

Þegar þú ert staðfastur í þínu sanna sjálfi, þá tekst þér .að klára hvert verkefni og njóta alls góðs með guðlegri gleði

* * *

Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugann og vertu varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur neikvæðar hugsanir og svartsýni, svo að veikleikar þeirra geti ekki síast inn í hugann þinn, nema hugurinn hafi náð þeim styrk að hugsanir annarra geti ekki veikt hann, heldur þvert á móti, hann geti styrkt hugsanir annarra og aukið sjálfstraust .þeirra

* * *

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja eða enda daginn án þess að hugsa um hann. Við verðum að muna að án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki áorkað neinu. Þess vegna er okkar mesta skylda gagnvart .honum

* * *

Það er til leið til að meta og dæma siði og hefðir. Í upphafi hafði hver hefði réttlætingu. Ef við komumst að þeirri niðurstöðu að réttlætingin er enn til staðar, þá hefur hefðin merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja hefðum í blindni. Við verðum að þekkja sannleikann og fylgja honum, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan .beita honum

* * *

Þegar þú sérð svo marga skortir hamingju eða velgengni, gerðu þá ekki ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú getur gert þig að því sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er .það sem gerir þig sannarlega farsælan

* * *

Ef þú hefur ekkert innra með þér, þá verður þú ekki hamingjusamur. En ef þú hefur ekkert í kringum þig og ert hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess vegna er ómögulegt að dæma fólk út frá ytri aðstæðum .þeirra

* * *

Meðal hins mikla mannfjölda gæti verið einstaklingur
sem hefur náð andlegri hæð og nýtur innri friðar og æðsta
.andlegrar hamingju

* * *

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín,
og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem framtíðin ber í
skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað
.verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft

* * *

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi
sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og
að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér
.ólýsanlega og djúpa hamingju

* * *

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að
kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega
tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á
því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn
fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana
!með afborgunum

* * *

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins
mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir
nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir
útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar
þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan
.hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa

* * *

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó
Drottinn, og í vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég
fagna og hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni vina
minna, rétt eins og ég fagna eigin velferð og vellíðan. Þegar
ég innblæs visku í aðra margfalda ég fjársjóði eigin visku
.minnar og í hamingju allra finn ég mína eigin

* * *

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir þá tímabundnu gleði sem það færir. Hver er tilgangurinn með því að elta uppi tálsýn jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brotna? Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á ótal eignum að halda sem .krefjast stöðugrar athygli

* * *

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og unaður að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og .hamingju minni

* * *

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan .hugarró

* * *

Við erum óaðskiljanlegur hluti af sömu meðvitund og þetta mikla alheimur spratt upp úr

* * *

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt

nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Kannski eru sumar af þessum siðum og hefðum merkingarlausar og .tilgangslausar

* * *

Þegar ólgusjó hugsana lægir, göngum við inn í friðarríki og snertum guðdómlega nærveru

* * *

Hugsaðu um Guð, eða fallegt landslag sem vekur frið, eða gleðilega og yndislega upplifun. Jákvæð, róleg andleg .virkni er örvandi og hressandi

* * *

Við lifum í kaotiskum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og misst heilsuna (Guð forði þér). Eða þú gætir haft góða heilsu og misst peningana þína. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en átt í fjölmörgum vandamálum með öðrum, sýnt góðvild aðeins til að mæta hatri og gremju í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt .þér

* * *

Jörðin verður að kvalaklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynsluna sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, þá verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og .hamingju

* * *

Þar, handan við ómyrkvaða dimmuna, hljóðlausa kyrrðina og óskapaða tómið, liggur eilífi kjarninn, sem er uppruni tilverunnar og uppspretta allra krafta og vera, .sýnilegra og ósýnilegra

* * *

Guð skapaði ekki þessa jörð bara til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en .flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang

* * *

Peningar voru aldrei markmið mitt í lífinu; markmið mitt var að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna opnaði Guð margar dyr fyrir mig til að sjá fyrir .mér og uppfylla verkefni mitt

* * *

Guð skapaði þetta alheim til að starfa samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögmálum. Ef við brjótum einhver þessara alheimslögmála refsum við okkur sjálfum. Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein sín. Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið án þess að .þola afleiðingarnar

* * *

Þegar við skoðum siðmenningar heimsins ítarlega og könnum leyndarmál fornra siðmenningar, kemur í ljós stór mynd, með fléttuðum línum, fjölbreyttum köflum og nákvæmum smáatriðum, og við komumst að því að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og félagslegur að .eðlisfari á sama tíma

* * *

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt .við veraldlega lífshætti

* * *

Geislar hreinleika, friðar og hamingju handan drauma .blikka og dansa í djúpi okkar

* * *

Með hverri reynslu sem birtist á himninum í lífi okkar á þessari jarðnesku ferð okkar, verðum við að læra hvernig við

getum víkkað meðvitund okkar og skilið betur aðstæðurnar sem umlykja okkur eða sem við göngum í gegnum, og þá munum við geta lifað í betri sátt og tekist á við fólk og lífið á .skilningsríkari hátt

* * *

Flestir herma eftir öðrum. Maður ætti að vera frumlegur .og skapandi og ná góðum tökum á öllu sem hann gerir

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við .kröfur lífsins á skynsamlegan hátt

* * *

Mesta hamingjan - á eftir guðlegri hamingju - er fyrir mann að vera í friði með nánustu ættingjum sínum sem hann .þarf að búa með alla daga ársins

Fólk sóar miklum tíma í að flýta sér og gera eitthvað í hvatvísi án þess að áorka miklu. Fáir stoppa til að hugleiða .og reyna að skilja hvað lífið hefur upp á að bjóða

* * *

Við verðum að vinna að því að byggja upp innri byggingar visku í friðargörðum sem blómstra og skína með .óteljandi blómum undursamlegra andlegra dyggða

* * *

Innri sátt er rík uppspretta styrks og býr til .endurnýjanlega orku

* * *

Þegar maður horfir á lífið kemur í ljós að árangur er ekki auðveldur. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugsaðu um þá fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér takist þetta, þá er sá árangur tímabundinn. Líkaminn - megi

þú lifa lengi - verður að lokum jarðsettur. Nauðsyn krefst þess að berjast gegn fjölmörgum kröftum, bæði innri og ytri, til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessir kraftar vinna óþreytandi að því að ræna þig öllum raunverulegum .mikilvægum afrekum

* * *

Reyndu að halda ró þinni undir öllum kringumstæðum og láttu friðarfræ þitt blómstra með gleði og brosum af .ánægju

* * *

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni - andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu - með öðrum með því að hjálpa þeim að ná andlegum skilningi. Þess vegna eru þeir sem hafa náð slíkum stigum og náð slíkum stöðum ákafir að miðla skilningi til þeirra sem þurfa á honum að halda. Ef þú þráir sanna velgengni munt þú ekki aðeins tryggja þína eigin hamingju .heldur einnig hamingju annarra

* * *

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra .sem eru góðhjartaðir og örlátir

* * *

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldu sína. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans njóti einnig góðs af afrekum hans. Á sama hátt snýst efnisleg velgengni ekki aðeins um rétt okkar til að njóta velmegunar; það felur einnig í sér siðferðilega ábyrgð okkar gagnvart öðrum til að hjálpa þeim .að bæta fjárhags- og lífskjör sín

* * *

Ég er verndaður á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins .áhyggjur af deginum í dag

* * *

Í dag geri ég mér grein fyrir því að ég er eitt með ljósi hins mesta góðs og að ég er leiðarljós fyrir þá sem berjast .við öldur sorgarhafsins

* * *

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!" Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og .eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og .deila ávöxtum hennar með þeim

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða .og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni

* * *

Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd og þéttleika, en það er annað stig þar sem víddir eru ekki til; allt er skýrt og gegnsætt - allt er meðvitund og skynjun. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru meðvitundarástand. Rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, upplifum við líka allar

þessar tilfinningar á því hærra stigi í gegnum hreina
.meðvitund
* * *

Ó Drottinn, gerðu okkur hamingjusöm með því að finna
nálægð þína, frelsaðu okkur frá fjötrum langana og gefðu
okkur innri gleði sem er óháð reynslu lífsins og breytilegum
.atburðum þess
* * *

Þegar hugur okkar er í takt við æðri skynjun vaknar
andleg meðvitund innra með okkur og við upplifum ótrúleg
.undur guðlegrar visku og kærleika
* * *

Ef við elskum Guð að fullu og snúum okkur til hans af
öllum hugsunum okkar og hjarta, munum við finna fyrir
nálægð við hann og við munum komast að því að hann er
.mesta griðastaður lífsins og öryggið
* * *

Í hinni sýnilega tómu, víðáttumikla geimnum er
alheimstenging og eilíft líf sem sameinar okkur öllu lifandi og
lífvana í alheiminum – bylgja æðra lífs sem streymir um alla
tilveru. Eilífðin er okkar sanna heimili og varanleg bústaður,
og tilvist okkar í þessum líkömum er tímabundin, eins og
.stutt hvíld fyrir hjólhýsi sem ferðast um eyðimörkina
* * *

Þegar við samstillum okkur við sköpunarkrafta andans
munum við tengjast hinum alheims- og óendanlega huga
sem er fær um að leiðbeina okkur og leysa vandamál okkar.
Sköpunarkraftur mun flæða til okkar án truflana frá stærstu
uppsprettu tilveru okkar og gera okkur kleift að ná skapandi
.árangri á hvaða sviði sem er í starfsemi okkar
* * *

Ástin vex og dafnar í umhverfi trausts, umburðarlyndis
.og gagnkvæmrar virðingar
* * *

Blessa oss, Drottinn, með ljósi hreinna hugsana og góðra venja, svo að ef myrkur slæmra venja og frávikshugsana nálgast okkur, verði það þegar í stað rutt burt. Og hjálpa oss að elska þig með svo djúpum kærleika að hvorki efnislegar blekkingar né veraldlegar freistingar geti fangað okkur eða .gripið huga okkar og hjörtu

* * *

Það sem auðvelt er að eignast er sjaldan verðmætt. Við vitum þetta af því að rannsaka líf mikilla manna og kvenna og hvernig þau urðu mikil með því að þróa hæfileika sína, uppfylla skyldur sínar, byggja upp siðferðisgildi sín, stunda ítarlegt nám og forðast eigingirni. Árangurinn sem þau náðu og afrekin sem þau náðu voru ómælanlega meiri en viðleitni .þeirra

* * *

Sannleikurinn felst í frelsi til að velja, sem er stýrt af .visku og stutt af skilningi, réttmæti og ákveðnum vilja

* * *

Þegar þú vekur vilja þinn, ákveðni og meðvitaða greiningu, þá leysast ósýnilegir kraftar úr læðingi frá hærri meðvitund – í gegnum innsýn sálarinnar – til að aðstoða þig og lýsa upp leiðirnar sem liggja að sálrænni vellíðan og .hamingju, með hjálp Guðs

* * *

Maðurinn verður að opna rásir sálarinnar með eigin viðleitni. Enginn velur fúslega þjáningar og eymd fram yfir frið og hamingju. Fáfræði er rót þjáninga og hindrunin sem verður að fjarlægja og útrýma. Fáfræði er skaðlegt illgresi, djúpt rótað, sem vex í garði mannkynsins og ýtir út góðum og gagnlegum plöntum. Fáfræði verður að sigrast á með óhagganlegum vilja og einbeitni. Jarðvegur hugans verður að vera plægður með nákvæmri andlegri einbeitingu [á hið jákvæða] og góðu fræin vökvað með vatni trúarinnar. Þegar líflegir og hlýir geislar kærleikans skína, mun fræ góðleikans

vaxa og sigrast á sníkjudýragrasi og -grasi, því myrkur getur .ekki verið til í návist ljóss

* * *

Nautn efnislegra hluta dofnar og hverfur, en guðleg gleði dofnar aldrei. Það er guðleg hamingja sem er endalaus .og ólýsanleg

* * *

Við megum aldrei nota villandi aðferðir til að öðlast hamingju, né ættum við að yfirgefa friðinn og andlegan auð sem við búum yfir í leit að tálsýn og glitrandi lífi sem getur verið hangandi fyrir framan okkur vegna helvítis athafna og .hegðunar með skaðlegum áhrifum

* * *

Kyrrð er besta myndavélin til að fanga guðdómlega nærveru. Í gegnum linsu hreinnar og nákvæmlega einbeittrar róar mun blessuð mynd birtast með fullkominni .skýrleika

* * *

Reyndar er öll viska innra með þér og allt sem þú þarft er að verða meðvitaður um hana

* * *

Ánægja felst í sjálfsbætingu, þannig að aðrir leiti þín frekar en þú leiti þeirra. Ást og vinátta ætti að vera veitt án væntinga eða kröfu í staðinn, því væntingar ala á gremju og beiskju. Jafnvel þegar maður leitast við sjálfsbætingu ætti maður að standa einn, öruggur og í friði innan vígis dyggða .sinna og sjálfsvirðis

* * *

Megi gleði- og bjartsýnisfossar alltaf flæða frá hjarta ,mínu og hressandi úði þeirra snerta alla þá sem ég hitti

* * *

Andleg gleði vekur í sálinni löngun til að hjálpa öðrum á allan hátt og þróar hæfileikann til að meta þá fáguðu siðferðislegu ánægju sem leiðir til hamingju og dregur .þannig úr tilhneigingu til grófrar ánægju

* * *

Sama hversu lítið hlutverk þitt kann að vera, þá er það jafn mikilvægt og stærstu hlutverkin hvað varðar framlag til velgengni hins alheimsleiks sem sálir framkvæma á lífsins .sviði

* * *

Alheimsvitund er alger, óendanleg meðvitund, stöðugt í endurnýjun og óþrjótandi í sköpunargáfu sinni, og í gegnum .þig reynir hún að tjá einstakan þátt í sjálfri sér

* * *

Ef þú smakkar guðdómlega ást einu sinni, þá munt þú aldrei gefast upp á henni því ekkert annað er eins og hún í .öllum alheiminum

* * *

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta þeir – með náð og hjálp Guðs – gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

* * *

Allar góðar og illar gjörðir eru innan heilafrumna og birtast sem dyggðugar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun. Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur hans hafa umbreyst í dyggðugar venjur friðar og rósemi. Þetta gerist þegar rétt stýrð lífskraftur vinnur að því að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna, þannig að þessar frumur .fyllast af öllu því sem er gott, dyggðugt og fallegt

* * *

Skilningur er innra augað, sýn sálarinnar og sjónauki hjartans. Það er jafnvægið milli rósemi hugans og hreinleika .samviskunnar

* * *

Á hverjum degi sjáum við mismunandi sviðsmyndir og hver dagur færir nýjan lærdóm. Það er gert ráð fyrir að einstaklingur læri lexíuna með því að einbeita sér að hinum endanlega tilgangi tilveru sinnar: að viðurkenna uppsprettu .tilveru sinnar og undirstöðu lífs síns

Vinnum að því að gleyma sorgum fortíðarinnar og ákveðum að dvelja ekki við þær. Með óbilandi ákveðni og virkum vilja skulum við endurnýja líf okkar, auka velgengni .okkar og ala upp í okkur góða venjur og göfuga eiginleika

.Guð er minn styrkur og ég trúi ekki á neinn annan styrk

Berjist í lífsins baráttu og haltu áfram þar til yfir lýkur, gefstu aldrei upp. Segðu aldrei: „Ég finn ekki leiðina, svo ég hætti að reyna.“ Biddu um leiðsögn ef þú hefur gert mistök, en hættið aldrei að reyna. Margir sætta sig við ósigur þegar þeir standa frammi fyrir hindrunum. Þeir sem mistakast ættu að umgangast farsælt fólk, ekki mistök. Vertu staðráðinn í að .ná árangri; láttu það vera lífsspeki þín

Á hverjum degi verðum við að styrkja líkamlegan styrk okkar, auka andlegan styrk okkar og kynnast okkar sanna sjálfi með hugleiðslu, heilbrigðri hugsun og jákvæðri, afkastamikilli vinnu sem gagnast líkama, huga og anda .saman

Þegar þú vilt tileinka þér góðan vana eða brjóta slæman, einbeittu þér að heilafrumunum þar sem virkni mismunandi venja er að finna. Til að tileinka þér góðan vana skaltu fyrst .setjast niður og hugleiða og leita leiðsagnar Guðs

Einbeittu þér að viljastöðinni í enninu, á milli augabrúnanna, og staðfestu staðfastlega þann vana sem þú vilt innræta í heilann. Þegar þú vilt útrýma slæmum venjum, einbeittu þér einnig að viljastöðinni og staðfestu staðfastlega að allar rásir þar sem þessar venjur eru rótgrónar eru að .hverfa

Með einbeitingu og viljastyrk geturðu jafnvel útrýmt .djúpum sporum gamalla venja

Staðfestu ítrekað fyrir sjálfum þér að þú hafir viljastyrkinn til að uppræta óhollar venjur úr heilanum. Besti tíminn fyrir þessa staðfestingu er snemma morguns þegar viljastyrkur þinn og einbeiting eru í hámarki. Haltu áfram að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú sért laus við allar fyrirmæli og einn daginn munt þú uppgötva - með hjálp Guðs - að þú .hefur í raun losað þig við þann vana sem þú vilt brjóta

Hvað sem þú óttast, rektu það úr hugsunum þínum og láttu Guð um það. Styrktu trú þína á Guð og treystu því að hann geti hjálpað þér og vitaðu að miklar þjáningar stafa af .áhyggjum og kvíða

Hvers vegna ættir þú að þjást núna þegar það sem þú óttast hefur ekki enn gerst? Þar sem flestar truflanir okkar stafa af ótta, ef við fjarlægjum óttann úr lífi okkar munum við .finna fyrir frelsi og lækning mun berast tafarlaust

Á hverju kvöldi, rétt áður en þú ferð að sofa, staðfestu fyrir sjálfum þér að Guð er með þér, verndar þig og vakir yfir þér. Ímyndaðu þér verndarljós hans umlykur þig frá öllum .hliðum og þú munt finna fyrir undursamlegri vernd hans

Í þessu geimleikriti leika menn af öllum kynþáttum .lífsins leikrit á tímanum

Við verðum að skilja tilgang lífsins án þess að verða of upptekin af eða of einbeitt á tímabundin hlutverk okkar. Skilningur okkar á lífinu er oft brenglaður og villandi vegna þess að við sjáum það með augum eigingirni og takmarkaðs sjónarhorns; ef við horfðum með augum andans myndum við .sjá hlutina frá allt öðru sjónarhorni

Þegar við opnum auga viskunnar sjáum við hið alhliða ljós Guðs og í því ljósi skynjum við andlega eðli okkar, sem er speglun á eðli alheimsvitundarinnar sem gegnsýrir allar .agnir og hluta alheimsins

Andleg sannindi umlykja okkur, banka á dyr lokaðra augna okkar, hvetja okkur til að sjá ljósið í stað myrkurs, að hegða okkur með visku frekar en fáfræði, að fylla hjörtu okkar af kærleika frekar en hatri og að vinna saman að því að koma á friði og færa gnægð og öryggi í heiminn. Þegar við gerum þetta mun fáfræði hverfa, veraldlegur ágreiningur mun hverfa, við munum sjá einingu í fjölbreytileika og við .munum verða í meiri sátt við guðdómlegan vilja

Samband okkar við Guð er ekki kalt eða kærleikslaust, eins og samband vinnuveitanda og starfsmanns. Við erum börn hans og umhyggja hans fyrir okkur er stöðug; hann hlustar alltaf á okkur. Við erum óaðskiljanlegur hluti af tilveru hans og samband okkar við hann er lifandi og kraftmikið. Hann hefur veitt okkur óþrjótandi auð af kærleika, skilningi, innsæi, góðvild og andlegum styrk, en flestir okkar hafa sóað .þessum auð í ekki neitt

Guð vill að við lifum í öryggi, friði og vingjarnlegu samstarfi, eins og sæmir meðlimum göfugrar og kærleiksríkrar fjölskyldu, en græðgi og eigingjarnar áætlanir hafa sprottið og fest rætur í sálum fólks og valdið sundrungu .innan fjölskyldunnar

Guð vill að við séum herrar, en við höfum kosið að vera þrælar. Mannkynið hefur villst langt frá himnesku heimili sínu og misst innri paradísina þar sem það er að finna fyrir nálægð við Guð og Guð nálægt okkur, og það mun ekki geta endurheimt þá paradís án persónulegrar áreynslu. Guð skapaði okkur í sinni mynd, en þessi sannleikur hefur sloppið .úr huga okkar

Við höfum gefist upp á vald þeirrar blekkingar að örlög okkar séu erfiðleikar og örlög okkar tortímingu, og við verðum að rífa slæðu blekkingarinnar með rýtingi viskunnar .til að sjá hinn bjarta sannleika á bak við slæðuna

Guð hefur blessað mig með hamingju öll þessi löngu ár lífs míns, hvort sem fólk sér bros ánægjunnar á andliti mínu eða ekki, þá er guðleg gleði alltaf með mér og yfirgefur mig

aldrei. Hin mikla sælufljót rennur stöðugt undir sandi
meðvitundar minnar og springur fram sem blessaðar
.uppsprettur sem vökva garða lífs míns

Hvorki skyndilegar umbyltingar lífsins geta raskað ró
minni, né heldur getur draugur dauðans tekið burt þá
.andlegu hamingju sem ég finn

Það var erfitt að gera þetta ástand varanlegt og
óbreytanlegt, en ávextir andans sem ég njót nú og deili með
.öðrum voru allrar þeirrar fyrirhafnar sem ég lagði í það virði

Ég hugsa og hegða mér undir leiðsögn guðlegs anda.
Peningar hafa aldrei verið markmið mitt í lífinu, heldur frekar
að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess
vegna hefur Guð opnað margar dyr góðvildar fyrir mig til að
sjá mér farborða og uppfylla verkefni mitt. Og hvenær sem
.ég þarfnast hjálpar, þá veitir Guð hana strax

Eina ósk mín er að þjóna þér, og þess vegna er ég hér

Kraftur Guðs er einnig að verki í lífi ykkar. Þið munuð
upplifa þennan sannleika sjálf þegar trú ykkar styrkist og þið
gerið ykkur grein fyrir því að sannur auður kemur ekki frá
.efnislegum árangri heldur frá hinum almáttuga

Sérhver stund sem þú eyðir með Guði verður þér til góðs
og allt sem þú áorkar af kærleika og til að þóknast Guði
.verður skráð fyrir þig í eilífðarskrá

Dragðu þig í hlé í einveru djúpra hugsana þinna og
.njóttu friðarins sem streymir frá uppsprettu þagnarinnar

Ef við sáum góðverkum, uppskerum við gleði og
blessun, og ef við sáum slæmum verkum, uppskerum við
ýmis konar og stigs kreppur og vandamál

Sérhvert gott verk er eins og hakk sem við notum til að
grafa í jarðveg meðvitundarinnar til að afhjúpa uppsprettu
.guðlegrar gleði

Lærðu að kafa ofan í hafið sjálfsskoðunar og könnunar,
hvort sem það er í tengslum við góðar bækur, trú, vandamál,
heimspeki eða innri gleði, og viðurkenna að venjuleg
.[hugleiðslu] einvera er verð sannrar hamingju

Þótt lífið virðist óútreiknanlegt, óútreiknanlegt og dularfullt, fullt af efasemdum og alls kyns vandamálum og umbyltingum, þá erum við undir stöðugri vernd Guðs. Við megum ekki ýkja hlutina eða missa ró okkar í ljósi atburða, því ef við leyfum ótta að yfirbuga okkur, gefum við illskunni vald og dýpkum rætur hennar, sem vaxa og dafna í jarðvegi .ótta og kvíða

Spyrðu sjálfan þig á hverju kvöldi: Hversu mikinn tíma hefur þú eytt með Guði, hversu mikið hefur þú hugleitt, hversu miklu hefur þú áorkað, hversu mikið hefur þú gert fyrir aðra og hversu mikið hefur þú stjórnað löngunum ?þínum

Við ættum ekki að búast við að finna varanlega hamingju og frið í raunum lífsins; heldur verðum við að leita þeirra og uppgötva þau innra með okkur sjálfum. Þá, hvaða upplifanir sem við göngum í gegnum, munum við takast á við þær á sama hátt og við horfum á upplifanir annarra í kvikmynd, hvort sem þær eru ánægjulegar eða .sársaukafullar

Maður getur breytt allri sinni reynslu í sársaukafullar og ömurlegar raunir ef hann leyfir huganum að gera það. Hann kann að njóta góðrar heilsu en samt ekki meta gildi hennar. En ef hann veikist, þá mun hann auðmýkja sig og meta blessun vellíðunar. Við ættum að viðurkenna velþóknun Guðs og þakka honum fyrir blessanirnar sem hann veitir okkur án þess að bíða eftir að erfiðar aðstæður geri okkur .þakklát og viðurkenni náð hans

Lífið ætti að vera blanda af íhugun og aðgerðum. Þegar einstaklingur missir sálfræðilegt jafnvægi verður hann viðkvæmur fyrir árásum áhyggna, sorgar og sársauka. Og ef hann reynir að brjóta gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku mun hann óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt .og fáfræði

Við verðum að halda ásetningi okkar hreinum, hvötum okkar hreinum og hegða okkur á þann hátt sem veitir okkur

hugarró og ekki leyfa aðstæðum lífsins að raska friði okkar .og eyðileggja hamingju okkar

Sorgleg hjörtu og brostin hugsanir laða mig að, sama hversu langt í burtu þau eru

Stækkaðu mörk glóandi ríkis þíns kærleika til að smám saman ná yfir fjölskyldu þína, nágranna þína, samfélag þitt, .land þitt og öll meðvituð lönd og verur

Við verðum einnig að styrkja hugsun okkar og hafna byrði vitsmunalegrar og siðferðilegrar veikleika sem við höfum erft frá árum og kynslóðum. Þessum óhreinindum verður að brenna burt í eldi endurnýjaðrar ákveðni og afkastamikilla athafna. Með þessari uppbyggilegu nálgun getur sannarlega hollur einstaklingur náð sjóndeildarhring .frelsis og frelsis

Virkjaðu óendanlega kraftinn í þér svo þú getir gegnt .virðulegu hlutverki þínu á sviði lífsins

Um leið og maður byrjar að tilbiðja eigur, peninga, frægð eða eitthvað annað en Guð, verður óhamingja hlutskipti hans. Þeir sem einbeita sér að þessu eru í raun að tilbiðja það og því nálgast þeir ekki Guð heldur fjarlægjast þeir hann. En þeir sem hugleiða Guð, hugleiða hann og eiga samskipti við hann í hjörtum sínum, nálgast hann og upplifa .innri gleði í hljóðu samfélagi sínu við hann

Guð einn er fær um að uppfylla drauma manna og vonir um varanlega hamingju. Þess vegna ætti ekkert að fá að .taka sæti Guðs í hjörtunum

Það eru til helg tákn sem geta hjálpað þeim sem leitar þeirra að muna Guð og nálgast hann. Hins vegar, ef einstaklingur byrjar að tilbiðja þessi tákn, mun skaðinn vega þyngra en ávinningurinn. Tilbeiðsla ætti aðeins að beinast að .Guði, því ekkert annað er verðugt tilbeiðslu

Hvert sem eðli helgisiðalegrar tilbeiðslu er, þá er hún Guði þóknanleg svo framarlega sem tilbiðjandinn

framkvæmir hana af andlegri meðvitund og löngun til hans. Hins vegar skilja margir ekki kjarna tilbeiðslunnar og hugsanir þeirra og hjörtu beina sér frá Guði að helgisiðunum .og hafa því ekki mikinn ávinning af tilbeiðslu sinni

Sannir tilbiðjendur leyfa ekki að meðvitund þeirra takmarkist við neina mynd eða form, heldur einbeita þeir sér af djúpustu kærleika og fullri athygli að guðdómlega anda .sem liggur að baki öllum myndum og formum

Guð er alger og óendanlegur og engin mynd eða stytta getur innihaldið hann

Það má segja að Guð birtist í öllum sem elska hann einlæglega og eru í sátt við hann, því hann er alls staðar og því í öllum. Hins vegar hafa ekki allir getu til að birta guðdómlega nærveru. Sólin skín jafnt á bæði kol og demant, en demanturinn tekur við og endurkastar sólarljósinu, en .kolið getur það ekki

Á sama hátt eru allir menn djúpt sokknir í ljós Guðs, en aðeins fáir geta tekið á móti því ljósi og endurspeglað það í hugsunum sínum og gjörðum. Til að gera það verða þeir að hreinsa sig með hugleiðslu og með því að fylgja guðlegum .kenningum og boðorðum

Þegar við berum fram nafn Guðs verðum við að vera djúpt og einlæglega meðvituð um hvað við erum að segja. Ef þú gætir séð inn í hugsanir fólks meðan það bænir, myndir þú komast að því að flestir hugsa um allt annað en Guð, jafnvel þótt þeir séu að bera fram nafn hans! Slík bæn er .árangurslaus og gagnslaus

Þegar við biðjum ættum við að leitast við að einbeita okkur öllum að Guði, frekar en að endurtaka einungis hans blessaða nafn á meðan við leyfum hugsunum okkar að reika. Ein af frænkum mínum var vön að lesa bænir sínar á bænarperlum, sem hún hafði sjaldan ekki í höndunum á. En hún játaði fyrir mér einn daginn að þrátt fyrir að hafa iðkað þessa bænavenju í fjörutíu ár, hefði Guð ekki svarað bænum

hennar. Engin furða! „Bænir“ hennar voru ekkert annað en .taugaóstyrkur

Þegar við biðjum ættum við ekki að hugsa um neitt annað en Guð. Við ættum að leitast við að vera einlæg í tilbeiðslu okkar og holl í bænum okkar. Að nota bænarperlur og ákalla nafn Guðs stöðugt er fullkomlega ásættanlegt þegar iðkunin kemur frá hjartanu og er studd af einlægni og einbeittri hugsun. Hins vegar getur þessi iðkun orðið sjálfvirk .með tímanum

Við verðum að hvísla nafn Guðs í hjörtum okkar, með þrá og guðdómlegri kærleika; þetta er sönn tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs. Að mæla nafn Guðs með kulda og reikandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður .verður hjarta manns og hugur að vera fylltur kærleika Guðs

Ó Drottinn, þú ert hin guðdómlega Norðurstjarna sem .leiðir hugsanir mínar í ólgusjó rauna og þrenginga

Að iðka hugann með æðri jógaæfingum hjálpar til við að nálgast Guð, æðsta uppsprettu dýrðar og dýrðar, rétt eins og það hjálpar til við að hugsa um Guð og eiga samskipti við .hann

Það er nauðsynlegt að helga einn dag í viku andlegri kyrrð (ef mögulegt er) til hugleiðslu um Guð og til að upplifa ró, frið og innri frið. Tíminn sem varið er á þennan hátt verður eins og róandi smyrsl við þeim vandræðum og kvíða .sem þú lendir í restinni af vikunni

Allir þurfa að eyða einum degi í viku í einangrun eða „andlegri hörfu“ til að græða tilfinningaleg sár og sársauka. Þegar sá dagur verður friðar, gleði og ánægju, munt þú bíða .spennt eftir honum viku eftir viku

Einvera er verð mikilleikans. Þú munt undrast þá dásamlegu árangurs sem næst fyrir huga þinn, líkama og sál í gegnum þessa andlegu kyrrðardvöl og tengingu við anda þinn og Guð. Ef þú stefnir að sannri hamingju verður þú að sökkva þér niður í hafið guðdómlegs friðar snemma morguns .þegar þú vaknar og einnig áður en þú ferð að sofa á kvöldin

Indverskir spekingar ráðleggja ekki aðeins einangrun, heldur leggja áherslu á nauðsyn þess að hugleiða í kyrrð fjórum sinnum á dag. Í dögun, áður en maður vaknar og hittir einhvern, ætti maður að njóta kyrrðarinnar og friðarins. Um hádegi ætti maður að róa hugann fyrir hádegismat og njóta aftur friðar fyrir kvöldmat. Að lokum, áður en maður fer að .sofa á kvöldin, ætti maður að komast aftur í friðarástand

Þeir sem iðka þögn sína í einveru og á þessum fjórum daglegum tímabilum eru bundnir við að upplifa sátt við Guð. Þeir sem geta ekki iðkað öll þessi tímabil ættu að helga þessu að minnsta kosti morgun- og kvöldstundirnar. Með því að gera það mun líf þeirra umbreytast til hins betra og þeir .munu upplifa sanna hamingju; reynslan er besta sönnunin

Ef þú heldur áfram að skrifa og undirrita ávísanir án þess að leggja inn nægjanlegt fé til að standa straum af bankareikningnum þínum, þá munu peningarnir þínir klárast. Það sama á við um líf þitt. Án reglulegrar innborgunar friðar á lífsreikninginn þinn mun orkan þín tæmast, ró þín hverfa og hamingja þín gufa upp. Í stuttu máli munt þú að lokum verða fyrir tilfinningalegu, andlegu, líkamlegu og andlegu gjaldþroti. En djúp dagleg hugleiðsla um Guð mun fylla á .tilfinningareikninginn þinn

Hinn trúfasti leitandi hugleiðir daglega, á samskipti við Guð af öllum þeim kærleika og þrá sem hjarta hans býr yfir og sárbænir hann um að opinbera sig. Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og lífið mun brosa til þín og .málefni þín munu batna á margan hátt

Rólegur maður gerir sjaldan mistök og tekst þar sem .þúsundir annarra mistakast

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir. Þeir verða pirraðir og breytast .í gangandi vélar

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og baða veru þína í græðandi geislum sínum svo lengi sem

þú leggur þig fram um að vera andlega viðleitni og gefur .Guði fyrsta sætið í hjarta þínu

Eitt tungl skín bjartara en allar stjörnurnar samanlagt. Sólin, sem virðist lítil, rekur myrkrið burt af svæði sem er milljón sinnum stærra en hún sjálf. Á sama hátt gefur góð manneskja, einfaldlega með því að vera til í heiminum, frá sér titring sem vinnur gegn og hlutleysir marga af þeim .titringum sem illt fólk gefur frá sér

Dagur hugleiðingar ætti einnig að vera dagur andlegrar og líkamlegrar hvíldar og ræktunar innri friðar. Sérhver .athöfn sem veitir visku og frið er blessuð athöfn á þeim degi

Hvað varðar heiðrun foreldra, þá mæla helgar bækur með því að koma vel fram við þá: „Heiðra föður þinn og .“móður“ og „Vera góður við foreldra

Mannlegir foreldrar ættu að vera heiðraðir sem fulltrúar Guðs, sem gaf þeim gjöfina að skapa mannkynið. Móðirin er ímynd hreinnar kærleika Guðs, því ástrík móðir fyrirgefur þar sem enginn annar gerir það. Faðirinn er birtingarmynd visku .Guðs og verndari barna hans

Maður ætti ekki að elska föður sinn og móður án Guðs, heldur sem tjáningu á verndandi og viturlegum kærleika hans verður hinn æðsti guðlegi andi bæði faðir og móðir til að hjálpa barninu; þess vegna ætti að heiðra það í .foreldrunum

Ritningin ráðleggur okkur einnig að drepa til að drepa sjálft, því þá verður maður morðingi. Maður ætti ekki að taka líf annars manns á augnabliki mikillar tilfinningar. Hins vegar, ef ástvinir eru í hættu, verður maður að berjast til að vernda þá sem Guð hefur falið þeim, því það er heilög skylda að .verja fjölskyldu sína og land

Hvað varðar bannið við framhjáhaldi, þá ætti kjörinn tilgangur kynferðislegs sambands að vera að eignast börn sem eru sköpuð í Guðs mynd og að tjá hreina ást sem hjón finna þegar þau sjá Guð hvort í öðru. Þeir sem lifa eingöngu á líkamlegu plani, án tillits til sannrar ástar eða hins æðra

tilgangs sem kynhvötin var sköpuð fyrir, drýgja framhjáhald samkvæmt þessu boðorði. Í þessu tilfelli eru þeir ekkert frábrugðnir dýrum sem fullnægja kynhvötum sínum og halda .síðan áfram ferð sinni

Guð skapaði þessa sköpunarþörf í körlum og konum til að fjölga sér og tjá sanna gagnkvæma ást í hjónabandinu og hana ætti ekki að misnota á annan hátt heldur breyta í .heilaga athöfn og þekkingu

Ef þú getur stjórnað og dreift kynferðislegum krafti innan tilveru þinnar, munt þú geta þróað með þér mikla andlega hæfileika til að skrifa, teikna eða afhjúpa leynda .hæfileika á ótal aðra vegu

Og þegar þú loksins ert fær um að stjórna og umbreyta sköpunargáfu þinni andlega, munt þú upplifa mikinn frið, .mikla ást og vaxandi andlega gleði

Dýrlingar og andlegir leiðtogar sem hafa umbreytt kynlífi sínu andlega eru risar sem eru færir um að framkvæma ótrúleg og undraverð afrek í heiminum og í dulrænni leit að .sannleikanum

Þannig er æðsta notkun kynhvötarinnar að lyfta krafti hennar, það er að segja að beina orku hennar að æðra tilgangi til að sýna fram á visku, háleit hugsjónir og andlegar meginreglur. Maður ætti ekki að hafa ánægju af kynferðislegum hugsunum eða þrá það sem er bannað. Þegar þessi tegund sjálfstjórnar er náð mun maður hafa .trausta sýn á kynlíf og æðra tilgang þess

Að vera þræll kynlífsmála þýðir að missa heilsu, sjálfstjórn og andlegan frið, og í stuttu máli, alla þá þætti .hamingju sem einstaklingur þarfnast

Hinar helgu bækur hvetja okkur einnig til að stela ekki. Ef þúsund manna hópur myndi stela hver frá öðrum, þá hefði hver þeirra 999 óvini. Þess vegna má maður ekki brjóta á réttindum annarra né taka eignir þeirra, frið, kærleika, reisn eða neinar efnislegar eða andlegar eigur. Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú

þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illra langana verða að vera upprætt úr huganum. Andleg óeigingirni er leiðin. Þá mun maður náttúrulega laða að sér gnægð og blessanir munu streyma til þeirra frá uppsprettum sem hann þekkir og uppsprettum sem hann þekkir ekki. Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun alltaf á því sem aðrir hafa, jafnvel þótt þeirra .eigin kistur séu yfirfullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn .ekki þekkt hamingju

Hamingjan kemur aðeins með andlegri samvinnu. Hún kemur þegar einstaklingur finnur fyrir þörfum annarra eins og þær væru sínar eigin og vinnur fyrir aðra eins og þeir .vinna fyrir sjálfan sig

Annað mikilvægt boðorð er að forðast að bera falskt vitni. Að skaða einhvern með því að rangfæra sannleikann er önnur leið til að grafa undan félagslegri sátt. Ef maður vill að vel sé komið fram við mann ætti maður að koma fram við aðra í samræmi við það. Sannleikurinn ætti alltaf að segja, en gera þarf greinarmun á því að segja sannleikann og því aðeins að segja staðreyndir. Að vísa til einhvers sem halts eða blinds er særandi og skaðlegt; maður ætti að vera meðvitaður um tilfinningar annarra og forðast að gera þá vandræðalega. Á sama hátt er rangt að afhjúpa sannleika sem myndi svíkja einhvern án göfugs tilgangs. Á hinn bóginn ætti maður ekki að ljúga til að forðast að segja sannleikann; heldur getur maður þagað í vissum aðstæðum til að forðast .að gera öðrum vandræðalega eða skaða þá

Maður verður að gæta sín á öfund, skaðlegum sjúkdómi sem nagar frið sálarinnar. Því meira sem maður girnist það sem aðrir eiga, því meiri verður óhamingja og eymd manns. Öfundsjúkur maður lifir erfiðu lífi og þekkir aldrei bragðið af

rósemi. Það er miklu betra fyrir hann að virða sjálfan sig, .treysta á sjálfan sig og leita innri andlegs auðs

Reisn og eðlislægt gildi einstaklingsins er miklu meira en nokkuð sem hann gæti þráð eða þráð að eignast. Guð birtist í hverjum manni á þann hátt sem birtist ekki í neinum öðrum manni. Andlit þeirra er ekki eins og neins annars og sál þeirra er ekki eins og neins annars, því innra með þeim býr mesti fjársjóður allrar sköpunar - og sá mesti fjársjóður er .Guð

Við viljum að líf okkar skíni og blómstri með góðverkum, ilmist af gleði og hamingju og lifi að eilífu í minningu þeirra .sem meta okkur mikils

Þegar maður hefur rétta trú og hegðar sér í samræmi við hana, er hann hamingjusamari en þeir sem skortir trú og .sinna ekki skyldum sínum í lífsins baráttu

Heilbrigð trú og réttlát verk (studd af göfugum hvötum og góðum ásetningi) eru alltaf til staðar hvar sem hamingjan er til staðar og glatast hvar sem hamingjan er fjarverandi. Af þessu getum við ályktað að þetta eru tvö nauðsynleg skilyrði fyrir hamingju sem ekki er hægt að ná án þeirra. Þeir sem þrá hamingju þurfa aðeins að búa yfir þessum tveimur .grundvallarþáttum, sem eru hornsteinar hennar og súlur

Menn geta ekki stjórnað, breytt eða eytt óendanlega fjölda þátta alheimsins að vild. Þessir þættir eru flókið samofnir vefnaði mannlegs lífs og menn geta ekki starfað einangraðir frá þeim. Hins vegar geta menn stjórnað huga sínum til að aðlagast þessum þáttum og forðast að verða .fyrir skaða af þeim

Forfeður okkar voru hamingjusamari en við, ekki vegna þess að þeir höfðu meiri veraldlega hluti og ánægju en við höfum nú, eða vegna þess að þeir voru minna berskjaldaðir fyrir vandamálum lífsins, heldur vegna þess að þeir höfðu sálfræðilegt jafnvægi sem veitti þeim huggun, frið, ánægju .og í stuttu máli hamingju

Þau voru ekki háð ytri aðstæðum fyrir hamingju sína, né gáfu þau undan ytri aðstæðum sem myndu ræna þau henni. Tilfinningar þeirra um þægindi, frið, hamingju og ánægju voru eðlilegar, heilbrigðar og varanlegar. Við ættum líka að rækta þessar tilfinningar ef við viljum öðlast hamingju. Og ?hver okkar vill það ekki

Örlög eru afleiðing fyrri beitingar frjálsra vilja eða valfrelsis. Með fyrri iðkun frjálsra vilja höfum við valdið og höldum áfram að valda okkur örlögum og ákvörðunum. Hins vegar erum við ekki bundin af fortíðinni, né erum við að eilífu bundin af afleiðingum gjörða okkar. Við getum afturkallað það sem við höfum sáð og eytt því sem við höfum skrifað ef við viljum og leggjum okkur fram um að leiðrétta stefnu .okkar og bæta gæði uppskeru okkar

Ef við útrýmum fræjum athafna sem hafa sársaukafullar afleiðingar og sáum í staðinn fræjum sem henta betur eðli sálarinnar, munum við örugglega uppskera ávexti hamingjunnar af þeim góðu fræjum sem sáð er í jarðveg sálarinnar. Við verðum að beita frjálsum vilja núna, núna og ekki á morgun, ef við viljum öðlast meiri hamingju eða draga .úr þjáningum og sársauka

Þess vegna liggja skilyrðin fyrir hamingju innan mannsins sjálfs og það eina sem hann þarf að gera er að takast alvarlega á við þá jöfnu sem fer ekki í villu og niðurstöðurnar verða honum í hag ef hann metur hana sem .best og tekst á við hana

Ó Drottinn, megi vera mín fyllast af lífskrafti þínum, hjarta mitt af huggunarfullri og samúðarfullri nærveru þinni, hugur minn af visku þinni og sál mín fyllast af guðdómlegri .meðvitund þinni

Í jarðvegi hjartna ykkar vaxa fræ kærleikans. Vökvið .þessi fræ með vatni alheimskærleika og alheims samúðar

Kraftur hugans er ótakmarkaður og því, ef þú hugsar nógu djúpt um hvaða efni sem er, munt þú fá svar við hvaða .spurningu sem er sem tengist því efni

Ef einstaklingur helgar allt sitt starf og athafnir því að þjóna öðrum og sinnir þeim með ánægju í huga, þá .verðskuldar hann sannarlega tillitssemi og þakklæti

Við ættum ekki að vera einsleit. Þess í stað ættum við að halda jafnvægi í verkefnum okkar og forgangsraða verkum okkar og skyldum, í samræmi við mikilvægi hvers og .eins

Skylda er sú athöfn sem einstaklingur framkvæmir með gleði en ekki til efnislegs ávinnings, og andleg og siðferðileg .skylda ætti að vera í fyrirrúmi í lífinu

Sérhver manneskja býr yfir ónotuðum möguleikum. Hún býr yfir öllum nauðsynlegum styrkleikum. Hugurinn sjálfur er æðsti máttur og hann verður að vera frelsaður frá úreltum .og takmarkandi venjum og hugtökum

Áhrif reikistjarna og stjarna á mannslífið stafa af milliverkunum aðdráttarafls og fráhrindingarkrafts milli .reikistjarnanna og mannslíkamans

Ill hugsun leiðir mann inn í skaðlegt umhverfi þar sem hann getur tjáð sig eftir löngunum sínum. Hins vegar getur einstaklingur breytt hugsunum sínum og meðvitund með viljastyrk og þar af leiðandi umhverfi sínu. Ef einstaklingur dvelur í skaðlegu umhverfi í langan tíma byrjar það umhverfi að hafa ómeðvitað áhrif á hann. Með tímanum missir hann alveg frelsið til að velja heilbrigt og heilbrigðt umhverfi og verður fyrir áhrifum þess skaðlega umhverfis. Þeir sem hafa .sterkan viljastyrk eru hins vegar í sátt við Guð

Einbeitt hugorka

Þegar þú beinir sólarljósi í gegnum stækkunargler að örsmáum punkti, myndar það hita, og sá hiti getur kveikt í

viði, efni, pappír og fleiru. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum nákvæmlega, getur einbeitt orka hans brennt burt rætur efa á bak við hvert mistök og leyft ljósi viskunnar að .skína skært

Þegar hugurinn sameinast Guði, uppsprettu allrar góðleika og uppruna alls blessaðs máttar, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gífurlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa ný tækifæri til .velgengni á hvaða sviði sem er

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana .og gjörða

Prófraunir og þrengingar koma ekki til að brjóta mann eða lama vilja hans, heldur til að fá þá til að meta mikilleika Guðs og virða lög hans, sem gera þá kleift að öðlast sanna hamingju. Guð sendir ekki þessar hörðu prófraunir vegna þess að þær eru fyrst og fremst af mannavöldum. Allt sem krafist er af mannkyninu er að vekja meðvitund sína af dvala gáleysis og koma út úr myrkri fáfræðinnar inn í ljós .þekkingar

Oftast lofa skynfærin okkur skammvinnri ánægju en færa okkur að lokum langvarandi sársauka og þjáningar. Sönn dyggð og hamingja lofa þó litlu en veita okkur að lokum hreina og varanlega gleði. Þess vegna tel ég innri, varanlega hamingju vera sanna gleði og tímabundna skynræna ánægju .vera hreina nautn

Þegar þú horfir á sólina úr milljónum kílómetra fjarlægð í geimnum, virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin .okkar

Hins vegar er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra en þvermál jarðar. Ef þú gætir sett jörðina beint fyrir framan sólina, myndi hún líta út eins og lítill punktur í samanburði við .sólina

Segjum sem svo að hið volduga sólsvið sé að stækka og breikka þar til gríðarlegur massi hans gleypir allan bláan himininn. Himininn sem við sjáum er aðeins lítill hluti, reyndar agnarsmátt depill, af geimnum sem gegnsýrir .óendanlegt alheim

Jafnvel þótt sólin héldi áfram að þenjast út og teygja sig út í geiminn að eilífu, gæti hún samt ekki náð til .óendanleikans

Hin geimsýndarblekking um smæð og endanleika takmarkar og kemur í veg fyrir að hugurinn skynji þessa geimvídd

Hvaðan kom þetta algjöra tómarúm og hvar liggja mörk ?þess

Sá sem ekki er háður víddum eða mælingum, sem hefur engin takmörk eða uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til staðar í ystu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum. Eins og hann er til í þér og í mér, er hann meðvitaður um hvert rými sem hann tekur, .sama hversu lítið eða stórt það er

Fortíðin er óþekkt flestum mannkyni, fyrir utan fáeina upplýsta einstaklinga. En fáfræði okkar um fortíðina er okkur einnig í hag. Því ef við vissum allt sem við höfum gert í þessu lífi og fyrri lífum, þá værum við yfirþyrmandi af umfangi gjörða okkar og algjörlega ráðvillt. Vilji okkar gæti jafnvel

lamast af áfallinu, gert okkur ófær um að halda áfram iðju okkar og orðið fórnarlömb örvæntingar. Jafnvel í þessu jarðneska lífi er gleymska blessun frá Guði, sem kemur í veg fyrir að hugsanir okkar og tilfinningar verði uppteknar af minningum fortíðarinnar, sérstaklega þeim bitru og sársaukafullu. Sem betur fer skín guðdómlegi neistinn í okkur stöðugt af von og löngun til að halda áfram óendanlega lífsferð sinni. Við verðum að þakka Guði fyrir þessar tvær blessanir: hæfileikann til að gleyma fortíðinni og vonina um .framtíðina

Við ættum ekki að álykta að örlögin setji hindranir í veg fyrir frjálsan vilja. Hins vegar verðum við að gera okkar ítrasta til að standast neikvæð áhrif sem flestir eigna örlögum og ákvörðunum og nýta valfrelsi okkar í samræmi við innri sannfæringu okkar, að því tilskildu að þessi sannfæring byggist á heilbrigðri trú og grundvallist á guðlegum lögmálum, án þeirra getur maðurinn ekki notið .sannrar hamingju

Þegar við leggjum af stað í eitthvað ættum við ekki að láta óhagstæðar aðstæður hræða okkur, heldur vera bjartsýn til hins ýtrasta, með algjörri trú á að ekkert geti staðið í vegi .fyrir því að við beitum viljanum og nýtum frelsi til að velja

Mannverur eru oft eins og laufblað sem flýtur á yfirborði árinnar og verða að losna úr straumi sjálfvirkra venja sem ber þá að fossum blekkinga og eyðileggingar. Flestir virðast .áhugalausir og leyfa straumnum að hrífast með sér

Ef okkur mistekst að ná markmiði okkar er ásættanlegt að viðurkenna óbeint að það voru hindranir af okkar eigin

völdum sem komu í veg fyrir að við náðum því. Við verðum að halda áfram og tvöfalda viðleitni okkar til að ná tilætluðum árangri. Við verðum einnig að fullvissa okkur um að sama hversu sterkar og yfirþyrmandi hindranirnar og áskoranirnar kunna að vera, þá höfum við samt styrkinn til að sigrast á þeim. Jafnvel þótt okkur mistakist þrátt fyrir allar tilraunir okkar er engin þörf á örvæntingu eða gremju, svo lengi sem við skiljum að vilji mannsins er sterkari en örlögin, sem eru okkar eigin völd. Þess vegna megum við ekki hætta að reyna, sama hversu oft okkur mistekst, því það eru alltaf opnar dyr. Við þurfum einfaldlega að halda áfram að keppast og endurtaka tilraunina þar til okkur berst árangur. Guð mun veita okkur aðstoð svo lengi sem við treystum á hann og leggjum fram nauðsynlega vinnu. [Sá sem gengur leiðina mun ná áfangastaðnum og sá sem treystir á Guð mun ekki .verða fyrir vonbrigðum]

Þegar einstaklingur þráir eitthvað ákaft og stöðugt, þá yfirgefur sú löngun aldrei meðvitund hans, hvert sem hann fer og hverjar sem áhyggjur hans kunna að vera. Með stöðugri og óþreytandi virkni sinni býr þessi löngun yfir mikilli ákveðni og orku. Þetta innra hvísl er öflugra og áhrifaríkara en vélræn bæn, sem einungis hreyfir varirnar. Þannig hegða þeir sem elska Guð sér. Þeir hvísla ást sinni til hans án afláts, og hjartnæmt hvísl þeirra er óheyranlegt í gegnum dagleg störf þeirra. Þetta hjartnæma hvísl truflar þá ekki eða stangast á við aðrar skyldur þeirra. Þegar löngun þeirra til Guðs vex, dýpkar og magnast ást þeirra til hans, þar til þeir upplifa nærveru hans og sjá ljós hans með auga sálarinnar. Þeir finna yfirþyrmandi gleði og finna frið sem .ólýsanlegur er

Guð sendir okkur þær lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum notið góðs af þeim og öðlast skilning og

reynslu. Sá sem forðast þessar lexíur verður neyddur til að .læra þær, sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .mögli, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétt viðhorf til lífsins .verður það fallegt og laust við flækjur

-

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu borinn á öldum gleði, kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda. Í þessum heimi andstæðra tvíhyggju er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum - rís á öldum hamingju, sekkur í hyldýpi sinnuleysis og hrærist um af ofsafengnum öldum .sorgar - og upplifir sjaldan annað meðvitundarástand

Að leyfa aðstæðum að hafa áhrif á hugsanir sínar á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn á vald óútreiknanlegra og síbreytilegra örlaga. Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi, og það er aðeins hægt að ná með einbeittri hugsun og stjórn á .tilfinningalegum hæfileikum sínum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur í að dvelja við sorgina á hverjum degi lífs okkar. Að syrgja stöðugt missi ástvinar hjálpar hvorki þeim né okkur, og það breytir engu. Á sama hátt er það gagnslaust að rækta minnimáttarkennd eða refsa sjálfum sér fyrir mistök eða mistök fyrri tíma; það gerir lífið aðeins .ömurlegt og kæfir andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það truflar hugann og brennir leynda .hæfileika í ofni sinnuleysisins

Mistök verða að vera upprætt frá rótum og akra lífsins verða að vera plægðir af kostgæfni og ákveðni og sáðir .fræjum góðvildar til að uppskera ríkulega, með hjálp Guðs Gerðu eitthvað sem enginn hefur gert áður – eitthvað sem mun koma heiminum á óvart. Sýndu að sköpunarkraftur .Guðs er að verki í gegnum þig

Fólk með rólegt og göfugt skapgerð hjálpar til við að gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar. Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína úr friðsælu eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það er vini eða ættingja, sem leiðir til .kvíðahugsana og órólegs skaps

Líkaminn fær orku og virkni úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og

huga orku sem er auðveldari að melta en fast og fljótandi .fæða sem ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku, veikleika og brothættni í heilsu og lífsþrótt, og gengið af öryggi og djörfung – jafnvel einn – um lífsins vegi, og fundið innri gleði í því að eiga lifandi og vökul samvisku, og óhagganlega trú á réttlæti Guðs og sigur réttlætis yfir röngu og sannleika yfir blekkingum, og þegar þú leitast daglega við að lyfta hugsunum þínum á hærra og fágaðra stig, og býrð yfir kærleiksríku og þakklátu hjarta og góðum ásetningi gagnvart öðrum, mun vitsmunaleg næring þín verða segulmagnað og þú munt laða að þér allt sem er fallegt og gagnlegt – hluti, fólk og aðstæður – sem eru nauðsynlegar til að halda áfram ferð þinni í átt að ströndum öryggis og öryggis. Og að lokum, þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert ánægður með það sem Guð veitir, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru uppteknir af veraldlegum .löngunum og ágirndir á hverfula ánægju þeirra

Samkennd er brúin sem tengir hverja sál við aðrar sálir. .Samkennd er hliðið að hverju hjarta

Þegar maður leitar Guðs, sem er eini sanni vinurinn umfram alla aðra, verður mögulegt að koma á ósvikinni vináttu í öllum mannlegum samskiptum - fjölskyldu-, bróður-, hjúskapar- og andlegum samskiptum. Vinátta er mikilvægur þáttur í hjúskaparsamböndum og vitsmunaleg og tilfinningaleg nálægð, andleg aðdráttarafl og sönn ást ættu að vera forgangsatriði. Þeir sem ekki geta greint á milli sannrar ástar og líkamlegs aðdráttarafls verða ítrekað fyrir .vonbrigðum

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra og samvinnuþýðra sálna sem létta byrðar hvors annars og fjarlægja áhyggjur af því að lifa með .gagnkvæmri samkennd og vingjarnlegum skilningi

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á mig

Ef þú takmarkar hugsun þína við efni, munt þú sjá allt frá efnislegu sjónarhorni. En um leið og þú hækkar meðvitund þína í andlegt ástand, munt þú sjá yfirþyrmandi straum ljóss Guðs flæða handan alls efnis og þú munt sjá allt .frá andlegu sjónarhorni

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega möguleika mína. Í dag mun ég fylla hugsanir mínar bjartsýni og losa mig við óþægilegar upplifanir. Ég mun iðka það sem .mun næra líkama minn, huga og anda á jafnvægi og í sátt

Ég mun skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað

Og ég mun átta mig á því að trúfasti andi er alltaf með mér

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa mig að eilífu með því að bjarga andlegri sjálfsmynd minni. Og þegar ég stend frammi fyrir stormum rauna og þrenginga

mun ég sigla í andlegum bát mínum yfir lífsins hafið að .öruggum, guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa, mun ég muna að Guð er að vinna í gegnum mig. Hann er Drottinn alheimsins og ég get .tengst honum með djúpri íhugun um hann

Elsku Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvaða hugmynd er sterkust í lífi mínu. Og ég mun reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og undirbýr .brautina fyrir velgengni mína

Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig, mun ég kalla fram styrk minn og styrkja ásetning minn til að sigrast á þeim. Ég mun vera einlægur og heiðarlegur í samskiptum mínum við alla og ég mun dreifa hugsunum um kærleika og góðar óskir. Þá mun Guð styðja mig með mætti sínum og .visku

Andlegir sjúkdómar og meðferð þeirra
Meistari Paramhansa Yogananda

Reyndu að ímynda þér hóp af mannverum sem eru :óhóflegar og ósamræmi
Einn með lítið höfuð á stærð við kjúklingabaunir og !stóran líkama á stærð við úlfalda
Annar hefur volduga hönd eins og hönd Samsonar eða !Herkúlesar og líkama eins og líkama dvergs
Og sá þriðji hefur höfuð eins og risastór fíl og líkama !eins og horaður mús

Væri þessi sjón ekki óvænt og stórkostleg fyrir þig, eða dapurleg og eftirsjáandi, ef þú sæir skyndilega mannfjölda ?þessara verur með undarlega og ósamræmi í samsetningu

Ímyndaðu þér nú annan hóp fólks sem er eðlilegt í lögun og útliti, en er andlega ójafnvægisfullt og sálfræðilega .afmyndað

Rétt eins og föt hylja sár, sár og aðrar líkamlegar vansköpunir, þá hylja sterkur, heilbrigður líkami og fallegt, geislandi andlit einnig marga alvarlega geðsjúkdóma og .fæðingargalla

Ef þú hittir stóran hóp venjulegs fólks sem einkennist af glæsilegu útliti og góðri heilsu, og ef þú gætir komist inn í hugarlíkama þeirra með andlegri sýn þinni, þá væri undrunin ótrúleg og þú gætir orðið gagntekinn af djúpri sorg yfir því .sem þú myndir uppgötva

Þú gætir fylgst með andlegum líkama þeirra á :eftirfarandi hátt

Hugurinn er táknaður með höfðinu, skynfærin og tilfinningarnar með búknum og viljinn með höndum og .fótum, sem öll eru óeðlileg, veik og vansköpuð

Þú munt komast að því að sumir eru með lítið höfuð með vanþróaðri visku, sitjandi á slakum líkama sem er þrútinn af .eigingjörnum metnaði og kynferðislegum löngunum

Þú munt einnig komast að því að sumir hafa líkama sem er tilfinningalaus og lífsþróttlaus, jafnvel þótt þeir hafi vel .þróaðan og starfhæfan handlegg

Aðrir kunna að hafa stóran, skapandi heila, en samkennd þeirra og tilfinningaleg geta eru skert og rýr. Og það er annar flokkur fólks sem hefur eðlilega líkamlega og andlega byggingu, en viljastyrkur þeirra og sjálfstjórn eru .annað hvort veik eða lömuð

Og listinn yfir athuganir heldur áfram og áfram. Megi þú !lengi lifa

Slíkar ótal sálfræðilegar röskunir í andlegum líkama, sem eru vanþróaðar í sumum þáttum og ofþróaðar í öðrum,

eru vissulega til staðar – þótt þær séu faldar – hjá mönnum. Þær valda þeim sálrænum sársauka og koma í veg fyrir að þeir sýni hæfileika sína og getu eins og þeir ættu að vera .sýndir

Að fjalla um suma sálfræðilega sjúkdóma hér gæti hjálpað til við að bera kennsl á undirliggjandi orsakir allra mannlegra vandamála, þannig að þeir verði að minnsta kosti þekktir öllum þeim sem þjást af þeim, jafnvel undirmeðvitað, svo að þeir geti skilið eðli þessara galla, einkenni þeirra og hljóðláta innrás þeirra í sálina, svo að þeir geti hrundið frá .sér skriðandi eyðileggingu friðar og hamingju

andleg depurð

Þessi sjúkdómur er útbreiddur meðal þeirra sem eru vitsmunalega og líkamlega óvirkir undir því yfirskini að vera djúpt sokknir í andleg mál. Þessir þjáðu einstaklingar vanrækja stórar og smáar skyldur efnislegs lífs undir því yfirskini að þjóna Guði og opna sig þannig fyrir Satan, sem getur valdið þeim alvarlegum skaða. Þeir þjást af svartsýni og skorti á að meta allt sem er gagnlegt eða fallegt í kringum þá. Þetta er smitandi sjúkdómur og allir þeir sem hafa andlegar metnaðarfullar væntingar verða að vera á varðbergi gagnvart honum og losa sig við hann með því að halda stöðugt lífsþrótti sínum lifandi og ónæmiskerfinu sterku með jákvæðri hugsun, bjartsýni og heilbrigðu, .afkastamiklu starfi

andleg meltingartruflanir

Þetta gerist vegna handahófskenndrar (gleypni), þ.e. hraðrar inntöku á miklu magni af tilbúnum geðlyfjum sem eru skráð undir glitrandi nöfnum og kynnt í formi falsaðra andlegra bóka og kennslustunda eftir „andlega lækna“ sem .eru reynslumiklir í list svindlara og galdra

Þessi sjúkdómur drepur ekki aðeins andlega löngun til að þekkja sannleikann, heldur eyðileggur hann einnig hæfileikann til að greina á milli góðs og ills, gagnlegs og .skaðlegs

Sá sem stöðugt gleypir í sig guðfræðilegar hugmyndir og nærist á öllu sem honum dettur í hendurnar mun ekki aðeins ofáta heldur einnig neyta eitraðra hugmynda ásamt gagnlegum, sem leiðir til vitsmunalegrar meltingartruflana .og þar með hægs andlegs dauða

Of mikil og stöðug rannsókn á ýmsum andlegum og heimspekilegum hugmyndum, án þess að greina eða leggja áherslu á að melta þær og skoða með persónulegri reynslu til að ganga úr skugga um réttmæti þeirra, leiðir að lokum til efa, sinnuleysis og vantrausts á allar andlegar meginreglur .og lögmál

Ástríða og árátta

Þeir sem þjást af þessum sjúkdómi lifa sóun og tilgangsleysi vegna þess að þeir hafa of mikla peninga og tíma og vegna þess að þeim skortir tilgang og rétta skilning .á lífinu

Þetta fólk er knúið áfram af löngunum sínum; það gerir hvað sem þeim dettur í hug og þóknast. Það fyllir líf sitt af ódýrum, léttvægum skáldsögum, æsispennandi kvikmyndum og yfirborðskenndri, tilgangslausri skemmtun. Það gerir sér ekki grein fyrir því að það er hrjáð af þessum hættulega sjúkdómi fyrr en það fær alvarlegt áfall eða taugaáfall - það .er að segja eftir að skaðinn er skeður

andlegt kuldi

Þetta ástand hefur annað nafn: örvænting. Maður veit aldrei hvenær það mun skella á og finna fyrir vanlíðanseinkennum eins og vonleysi, umburðarleysi, kvíða og óþolinmæði. Verra er að það er oft langvarandi og fórnarlömb þess fá oft auðveldlega bakslag, jafnvel þótt þau .telji sig hafa náð skjótum bata

Sálfræðilegur katarr

Þessi sjúkdómur stafar af því að dvelja við langvarandi veraldlegar áhyggjur. Þeir sem þjást af honum vanrækja yfirleitt að nota vopn viljastyrks síns og lúta því óvirkt og

undirgefið stöðugum ótta sínum í stað þess að horfast í augu .við hann af hugrekki og útrýma honum strax í upphafi

óeðlileg sálfræðileg tengsl

Fórnarlömb þessa sjúkdóms verða einsleit í leit sinni að hamingju. Þeir trúa því að hamingjan felist í því að safna auðæfum, öðlast frægð eða búa yfir heilsu eða völdum, og fórna öllu – heilsu, góðu mannorði, hugarró, heiðri og reisn – á altari brennandi metnaðar síns. Of seint átta þeir sig á því að aðeins jafnvægislíf, líf sem virðir náttúrulögmálin og fyrirmæli Guðs og samræmir athafnir og ró, getur fært sanna .hamingju og uppfyllt tilgang göfugs lífs

Þeir sem þjást af óheilbrigðum tengslamyndunarröskunum eru gagnteknir af hugsunum um óhefta löngun, sem leiðir til brenglaðrar og skekktrar lífssýnar. Til dæmis náði kaupsýslumaður miklum árangri og safnaði auðæfum, en áður en hann gat notið auðs síns fékk hann taugaáfall vegna yfirþyrmandi áhyggna og ótta og lést .með hjartasorg

Aðrir telja að allt sé leyfilegt til að ná markmiðinu. Vegna þessa ruglings missa þeir af raunverulegu markmiði sínu og geta ekki náð minnstu ánægju, jafnvel þótt þeir eigi það sem þeir hafa þráð, því mannlegt eðli er víðfeðmt og .margþætt og krefst jafnvægis í þroska á öllum stigum

Blind andleg klípa

Þessi fráviksöfund gagnvart ákveðnum trúarbrögðum stafar af því að halda fast í ákveðnar skoðanir og hugmyndir án þess að spyrja þær eða rannsaka, og þannig skapast hjá þeim sem þjást af þessum sjúkdómi reiði og fjandskapur gagnvart hverri heilbrigðri andlegri hugmynd eða opinni og frjálsri hugsun. Þessi einangrun leiðir til uppreisnar gegn lögmálum Guðs, sem birtast í vitsmunalegri skilvirkni, efnislegri vellíðan, andlegri og líkamlegri heilsu og kærleika .og virðingu fyrir fólki af öllum uppruna

Að innræta andlegar meginreglur

Þar sem líkamlegir sjúkdómar eru áþreifanlegir, sársaukafullir og óþægilegir, hvetja þeir okkur til að standast þá virkan, sem leiðir til þess að við reynum að sigrast á þeim með ýmsum meðferðaraðferðum, allt frá hreyfingu og hollri næringu til ýmissa lyfja og lyfja. Þrátt fyrir að vera rót alls mannlegs sársauka og ótta, eru sálfræðilegir sjúkdómar ekki fyrirbyggjandi eða meðhöndlaðir nægilega fljótt og þeim er .leyft að valda usla og eyðileggingu í lífi okkar

Kennarar, íþróttakennarar, prédikarar, umbótasinnar, læknar og löggjafarmenn munu geta knúið framfarir áfram þegar þeir læra fyrst, byrja á sjálfum sér, og kenna síðan öðrum réttar leiðir til að rækta mannlegt eðli á jafnvægi og í samræmi við lífslögmál og meginreglur heilbrigðrar tilveru. Þetta er sannarlega áhrifarík menntun og alhliða mannleg .menning sem fólk um allan heim þarfnast

Menntastofnanir telja ómögulegt að kenna andleg grunnatriði í opinberum skólum vegna þess að ruglingur virðist vera á milli þessara meginreglna og ýmissa trúarkenninga. Ef þessar stofnanir einbeittu sér hins vegar að alheimsreglum friðar, kærleika, þjónustu, trúar, opins hugarfars og umburðarlyndis gagnvart öðrum – sem eru rótgrónir andlegir fastir þættir – og þróuðu hagnýtar aðferðir til að innræta þessar meginreglur í frjósaman jarðveg huga og sálar barna, mætti finna skynsamlega og ásættanlega lausn á þessum meinta og ímyndaða erfiðleikum. Það er alvarleg mistök að hunsa þetta mál einfaldlega vegna þeirra .augljósu erfiðleika sem því fylgja

Flestir háskólaútskrifaðir fara úr háskóla með höfuðið svo þungt og bólgið af innihaldi bóka að þeir geta varla gengið lífsins slóðir, því viljastyrkur þeirra og sjálfstjórn hefur næstum lamast af vanrækslu og ónotkun. Þess vegna sérðu þá haga sér kærulaust og versna, stökkva kollhnís ofan í hyldýpi ójafnra hjónabands, misnota kynhneigð sína, elta peninga og mistakast í starfi sínu vegna þess að þeir hafa

ekki lært hvernig á að beita rétt hnífnum sem fræðilega skerpt hugsun þeirra er. Fyrir vikið skera þeir sig og valda .sjálfum sér skaða

Það er einkennilegt að margir ungir einstaklingar virðast njóta þess að taka þátt í athöfnum sem að lokum valda þeim skaða og sársauka. Sumir grípa til þjófnaðar og annarra misgjörða, jafnvel glæpsamlegra athafna, án nokkurrar hömlunar eða fyrirbyggjandi aðgerða. Þeir sem ekki tekst að koma í veg fyrir útbreiðslu lösta í samfélaginu hvetja til villuleiðréttrar hegðunar sumra. Sérhver einstaklingur með samvisku og einlæga trú ætti að vera góð fyrirmynd fyrir aðra hvað varðar ráðvendni, heiðarleika, reisn og sjálfsvirðingu. Skólar, framhaldsskólar, háskólar og félagslegar stofnanir bjóða ekki upp á nægilega vísindalegar aðferðir til að draga úr glæpum með því að takast á við rót .vandans, sem fyrst og fremst er að finna í huganum

Einnig ætti að stofna sérskóla til að kenna listina að lifa hamingjusömu og farsælu lífi, til að þróa möguleika sína og .efla sjálfsgetu sína

Slíkir skólar verða eins og garðar og almenningsgarðar þar sem ungir hugir vaxa og dafna. Kennararnir verða að vera vandlega valdir og tryggt verður að foreldrar og samfélagið hafi samvinnu við þá. Þessir skólar munu hjálpa til við að móta einstaklinga á skilvirkari hátt. Hafa verður í huga að andleg næring einstaklingsins á fyrstu stigum hefur .áhrif á heilsu hans og getu til að þroskast síðar

Aðferðirnar til andlegrar og líkamlegrar þjálfunar sem notaðar eru í nútímaskólum eru án efa gagnlegar, en þær skortir andlegan grunn. Án þróunar á dyggðugum .persónuleika verður vöxturinn ófullkominn

Vísindi líkamlegs, andlegs og andlegs þroska verða að vera kennd ungmennum sem eru enn viðkvæmir og sveigjanlegir í hugum sínum og hafa ekki enn náð ákveðnum .árangri

Eftir ítarlega þjálfun ættu nemendur þessara skóla að gangast undir stöðugar íhugunarprófanir og þau skírteini sem aflað er verða góð heilsa, gott mannorð, árangur, efnislegur og andlegur auður, hamingja, velgengni og .sjálfstraust

Niðurstöður lokaprófsins í lok þessarar jarðnesku ferðar verða ákvarðaðar samkvæmt heildarfjölda andlegra og andlegra afreka og vottorða sem aflað hefur verið í .undirprófunum alla ævina

Þeir sem standa sig vel í þessari lokaprófraun, sem er stærsta, munu fá heilagt sjálfsbjargarvottorð og frjálsa, .hreina og glaðlega samvisku

Og blessanir skráðar að eilífu á síðu sálarinnar
Þessi sjaldgæfa verðlaun verða ekki fiktuð af mölflugum
Og hendur þjófa munu ekki ná þangað
Eða tíminn mun eyða því
Það mun þjóna sem vegabréf
Til heiðursfélaga í réttlátu hópnum

Hvar liggur hamingjan?

Guð, í sinni algjöru miskunn, veitir okkur gleði sína og innblástur

Og það gefur okkur raunverulegt líf

Sönn viska

Og sönn hamingja

Sönn skilningur kemur í gegnum allar fjölbreyttar upplifanir lífs okkar

En dýrð Guðs opinberast aðeins í þeim andlega friði sem sálin upplifir og í einlægri tilraun hugans til að samræmast honum. Þar stöndum við augliti til auglitis við sannleikann. Úti eru blekkingar ótrúlega öflugar og mjög fáar komast undan áhrifum ytra umhverfisins. Heimurinn heldur áfram með endalausa flækjustigi sína og ótal raunir. Rödd Guðs liggur á bak

við ásýndir lífsins, kallar stöðugt til okkar og talar til okkar úr blómum, ritningum, samvisku okkar og í gegnum alla þá fallegu hluti sem gera lífið þess virði að lifa.

Því meira sem við einbeitum okkur að ytri hlutum, því minni getum við upplifað innri dýrð; og því meira sem við snúum okkur inn á við, því færri ytri erfiðleika stöndum við frammi fyrir. Þetta er stöðug jafna. En flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika vegna áhrifa veraldlegs félagsskapar, samfélagsins sem þeir búa í og óheilbrigðra venja. Samfélagið heldur manni uppteknum af yfirborðslegum málum og kemur í veg fyrir að þeir hugleiði dýpri sannleika.

Jafnvel andlegir staðir eru heimsóttir af sumum án þess að hafa einlæga löngun til að njóta góðs af blessuðu andrúmslofti þeirra, þannig að þeir fá ekkert merkilegt út úr þessum heimsóknum.

Sá sem þráir að sjá Guð mun finna hann alls staðar. Mannlegir venjur eru eyðileggjandi, rándýrar og gráðugar; þær eyðileggja, tortíma og tortíma. Það er kominn tími til að mannkynið læri að vera hamingjusamt og ánægð með það sem það hefur. Við ættum ekki að þrá neitt meira en það sem kemur til okkar. Guð er örlátur; hann veit hvað við þurfum og sér fyrir því á sínum tíma. Þetta þýðir ekki að við ættum að reiða okkur á Guð án þess að leggja okkur fram. Alls ekki. Það þýðir að við ættum að gera okkar hluta eftir bestu getu og láta Guð um restina, sem mun aldrei svipta okkur því sem við þurfum og verðskuldum.

Besta leiðin til að vera eilíflega hamingjusöm er að finna fyrir nærveru Guðs. Mesta þrá okkar ætti að vera að þekkja Guð og að ákveða að vera með honum. Guð ætti að vera fremstur í hugsunum okkar og

tilfinningum og við ættum að líta á hann sem sterkasta og traustasta stoðina í lífi okkar.

(Haltu því fast í reipi Guðs, leitaðu hælis hjá honum)

Því hann er súlan ef allar aðrar súlur bregðast þér

Ég hef komist að því að eina tilgangur lífsins er að þekkja Guð. Það eru þeir sem eru kannski ekki sannfærðir um að það að finna Guð sé endanlegt markmið lífsins. En enginn getur neitað því að tilgangur lífsins er að finna hamingju. Og ég segi með fullkomnu öryggi og vissu að Guð er hin fullkomna hamingja. Hann er æðsta sæla. Hann er alger, alheims kærleikur. Hann er eilíf gleði sem yfirgefur aldrei sálir þeirra sem eru í sátt við hann. Svo hvers vegna leggjum við okkur ekki fram um að ná þessari fullkomnu hamingju? Enginn annar getur gefið okkur hana. Við verðum stöðugt að rækta hana og næra innra með okkur. Náttúruöflin keppast óþreytandi við að veita fólki veraldlega ánægju, en slíkar hverfular ánægjur leiða að lokum til eftirsjár, beiskju og iðrunar. Jafnvel sá heppnasti, sem virðist hafa allt, er kannski ekki sannarlega hamingjusamur. Þeir munu ekki vera ánægðir með jarðneska hluti lengi vegna þess að þessir hlutir slökkva ekki raunverulegan þorsta þeirra eða seðja andlega hungrið.

Efnislegar eigur bjóða aðeins upp á falska friðartilfinningu og skammvinna ánægju. Heimurinn í heild sinni er fastur í ruglingi og ringulreið, knúinn áfram af eigingjörnum og græðgisfullum löngunum sem ala á stríði. Ekkert annað skapar stríð.

Hin sanna hetja í lífsins baráttu er sá sem sigrar sjálfan sig og yfirstígur langanir sínar. Peningar, frægð, girnd og allt sem stangast á við þessa meginreglu eru skaðleg friði okkar og hamingju. Ef

fólk lærði að hugsa alltaf út frá sönnum lífsgildum, myndu þau finna hamingjuna sem það leitar að, en þau villast frá tilgangi sínum og láta straum jarðneskra langana hrífast með. Ég hef komist að því að engin freisting getur leitt mig frá þeirri leið sem ég hef valið og fylgt fyrir sjálfan mig.

Ég gæti heillað þúsundir með þeim krafti sem Guð hefur gefið mér, en sú leið væri mér skaðleg. Í öllu falli vil ég ekki heilla þúsundir og fanga huga þeirra. Ég þrái aðeins að sjá einlæga lærisveina staðfasta í Guði. Þeir sem elska Guð munu njóta þessara hugmynda og þeir sem halda áfram að elska munu finna blessun Guðs og nærveru í gegnum þessar kenningar.

Það er ómögulegt fyrir mann að blekkja Guð, því hann er alltaf nálægur, veit hvað er í huga þeirra og hvað þeir þrá. Þegar þeir hafna heiminum og þrá andlega sátt, mun Guð koma til þeirra. Þegar sú löngun festir rætur í hjarta þess sem leitar hennar, kemur Guð til þess hjarta og fyllir það gæsku og blessun. Það eina sem er þess virði að lifa fyrir er að vera í sátt við Guð og öðlast velþóknun hans. Sú sátt verður að vera eilífur sáttmáli og órofinn skuldbinding (þeir sem halda sáttmála Guðs og brjóta hann ekki).

Allir þrá meiri auð en aðrir. Jafnvel þegar þeir öðlast hann eru þeir óánægðir og uppgötva að einhver annar er ríkari. Fólk lifir í feni sjálfsvaldaðrar eymdar, knúið áfram af eigin löngunum. Við verðum að vera sátt við það sem við höfum. Efnislegar eigur færa ekki hamingju; heldur magna þær oft upp kvíða, áhyggjur og kvíða.

Leiðin til Guðs er einfaldasta og auðveldasta leiðin, en fáir ganga hana þrátt fyrir margar trúarlegar helgisiði og formsatriði. Það er betra að snúa hjörtum okkar til Guðs og biðja hann um það

sem er best og varanlegast fyrir okkur. Í sannleika sagt bíður Guð eftir okkur vegna þess að hann vill halda okkur frá illu og hættu. Hann vill að við höfum okkur hjá sér í hjörtum okkar og hugum vegna þess að ódýrar vörur þessa heims geta ekki fullnægt löngun manna eða fyllt andlega tómið sem við finnum djúpt innra með okkur. Guð talar alltaf til okkar, en fáir heyra rödd hans. Þessi hljóða rödd drukknar oft í hávaða háværra hugsana og augljósra langana. En þegar hugsanir dvína og þrá ró, heyrum við rödd Guðs skýrt, jafnvel þótt hún sé hljóð og dauf. Sannarlega gerir Guð allt til að hjálpa mannkyninu, opnar dyr og lýsir upp brautir svo að við sjáum hvert við eigum að stíga, svo að við hrösum ekki eða renni. En flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika.

Ég vil ekki að fólk haldi að það geti öðlast þekkingu einfaldlega með því að hlusta á aðra eða lesa bækur. Það verður að beita því sem það les og heyrir. Það er betra að fara á tilbeiðslustaði en að vera heima og hlusta á hégómafullt spjall. En jafnvel á tilbeiðslustöðum verður maður að finna fyrir nærveru Guðs í hjarta sínu og vita hvernig á að upplifa hana. Tilfinningalegar útbrot og rökréttar greiningar geta ekki gefið okkur þá þekkingu sem sálir okkar þrá að öðlast.

Þegar við gefum okkur Guði á vald og kveðjum eigingjarnar langanir, og þegar við erum viss um að Guð er alltaf með okkur, dvelur í sálum okkar og innblæs okkur með góðum og göfugum hugsunum og tilfinningum, munum við öðlast hamingju og frelsi og við munum verða vitni að sólarupprás viskunnar við sjóndeildarhring sálarinnar.

Ímyndaðu þér! Eftir áratugi verður tilvist okkar draumur og allt sem við gerum núna verður hluti af þeim draumi. Jafnvel mestu persónur mannkynsins

verða einungis eftirlíkingar af meðvitund mannsins. En þessar miklu persónur náðu endanlegu markmiði sínu vegna þess að þær náðu hæsta stigi og eru enn á lífi í anda, fullkomlega meðvitaðar um allt sem er að gerast, því þær eru sameinaðar í guðlegri meðvitund. Hver sem reynir að samræmast þeim í gegnum hugsanir þeirra og kenningar mun óhjákvæmilega finna fyrir nærveru þeirra, taka á móti blessunum þeirra og vita innst inni að þær eru sannarlega í samfélagi við þær.

Lífið er stórkostlegur draumur. En þegar þú horfir á líkama þinn núna og sérð hann líflegan, sannfærist þú fullkomlega um veruleika þessa draums. Þú heldur að þú verðir að eignast þetta eða hitt til að vera hamingjusamur. En sama hversu margar langanir þú uppfyllir, þá munt þú ekki finna hamingju í gegnum þær. Því meira sem maður eignast, því meira þráir maður. Langanir verða að vera síaðar og lífið einfaldað ef maður vill lifa í þægindum, ró og innri ánægju.

Ritningin segir að sá sem langanir streyma alltaf inn á við (í átt að sálu sinni) sé einstaklingur sem býr yfir miklum innri friði. Í þessu eru þeir eins og hafið, sem aldrei breytist eða minnkar, heldur er fullt af vatni sem rennur inn í það án afláts. En sá sem býr til holur langana í forða friðar síns og leyfir lífsnauðsynlegu vatninu að leka og sóast veit ekkert um andlegan frið og innri hamingju.

Við þurfum leiðsögn frá þeim sem þekkja Guð, sem hafa getu til að eiga samskipti við hann og skynja meðvitað nærveru hans. Spámennirnir hafa beðið okkur um að leita Guðs í innri friði, í einveru sálarinnar þar sem trúr andi og æðsta andlega gleði býr. Upplýstir kennarar Indlands styðja einnig þessar hugmyndir og leggja áherslu á mikilvægi djúprar

hugleiðslu til að skynja hið guðdómlega sjálf í djúpum sálarinnar.

Allt í tilverunni er bylgjulíkur titringur sem stjórnast af huga Guðs. Þessi greinda titringur er Heilagur Andi, eða hinn trúi Andi, sem maður getur átt samskipti við í gegnum bæn og hugleiðslu.

Í kyrrð sálar þinnar og lundi einbeittrar hugans er ástarsambandið við hið algilda og óendanlega endalaust. En það er erfitt að finna Guð ef við sækjumst fyrst eftir peningum. Við verðum að gera Guð að óaðskiljanlegum hluta af lífi okkar og þá munum við hafa allt sem við þurfum í þessu lífi. Sá sem gerir Guð að fastum stað í hjarta sínu mun veita ríkulega hlutdeild í blessunum jarðar og himins og opna fyrir þeim víðáttumikil sjóndeildarhring þar sem sólir viskunnar skína, lýsa upp vegi þeirra og ryðja myrkrinu burt í kringum þá. Guð er eilífur elskhugi og engin hamingja er fyrir mannkynið nema þegar það elskar Guð eins og það elskar - að minnsta kosti - ástvini sína, því án Guðs myndum við ekki þekkja kjarna ástarinnar né smakka sætleika hennar.

Við verðum að læra að nota vilja okkar og einbeita huga okkar að því að leita Guðs af öllu hjarta. Mannlegar athafnir eru stjórnaðar af löngunum og þessar venjur neyða okkur stöðugt til að gera það sem við viljum ekki gera. Sannarlega er maðurinn sinn eigin óvinur, ómeðvitaður um það. Hann kann ekki að sitja kyrr, né helgar hann Guði tíma, en samt þráir hann hamingju og tryggingu fyrir inngöngu í Paradís án tafar. Ekki er hægt að öðlast helga reynslu eingöngu með því að lesa bækur, hlusta á prédikanir eða framkvæma góðverk. Þetta er allt án efa gagnlegt, en það er ekki nóg. Að ná til Guðs krefst nákvæmrar einbeitingar og djúprar íhugunar.

Við verðum að leita fyrst velþóknunar Guðs. Við getum ekki þóknast öllum, því það er ómögulegt. Ég reyni að móðga engan. Ég geri það sem ég get og það er allt sem ég get gert. Mitt eina markmið er að þóknast Guði. Ég nota hendurnar mínar til að biðja auðmjúklega fyrir honum, fæturna til að leita hans alls staðar og hugann til að hugsa um hann og íhuga undur hans. Guð verður að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar svo að við getum upplifað hann sem frið, kærleika, skilning, góðvild, samúð og visku. Þetta, og ekkert annað, er það sem ég er kominn til að vitna um og tala við ykkur um.

Auk íhugunar ætti maður að vera í góðum félagsskap. Við ættum ekki að elta fólk, heldur Guð. Ef þú finnur gagn af þessum hugsunum, þá skaltu líta á það sem blessun frá Guði, því að allur heiðurinn tilheyrir honum. Deildu þeim með öðrum svo að þeir megi finna í þeim það sem þú finnur (Og hvað varðar velþóknun Drottins þíns, talaðu um hana). Og gleymdu ekki að hjálpa einhverjum á hverjum degi eftir getu þinni. Svo lengi sem ég hef peninga í vasanum mun ég ekki hætta að gefa, því að óþrjótandi og síflæðandi uppspretta mín er Guð.

Að lokum verðum við að kynnast Guði eins og hinir miklu gerðu. Þetta er mögulegt með íhugun og persónulegri vinnu.

Einu sinni var ég að ganga fyrir utan einsetuhúsið og hugsaði um frábæra kennara minn, Sri Yuktiswar, sem hafði látist nokkrum árum áður. Ég fann fyrir yfirþyrmandi löngun eftir honum og var leið yfir því að hann væri ekki með mér til að njóta fegurðar og andrúmslofts einsetuhússins. Skyndilega birtist hann mér af himni og sagði: „Heldurðu að þú sért sá eini sem nýtur þessa fallega staðar? Ég nýt hans alveg eins og þú!“

Sá sem leitar að einingu við Guð verður að leitast við að stunda daglega hugleiðslu og elska hann og útbreiða þann kærleika til allra. Þetta er eina leiðin til að forðast átök. Andleg samvinna er nauðsynleg. Án sannrar andlegrar iðkunar er engin einstaklingsbundin eða alheims hamingja. Heilög sátt er eina lausnin á öllum líkamlegum, fjárhagslegum, hjúskaparlegum, siðferðilegum og andlegum vandamálum.

Hamingjan kemur frá því að finna fyrir nálægð við Guð. Mannkynið hefur fangelsað sig á bak við rimla fáfræðinnar og það er kominn tími til að brjótast út úr þessu niðurlægjandi fangelsi. Hugurinn verður alltaf að snúast að Guði, hverjar sem aðstæðurnar eru, og þá munt þú upplifa mikinn frið og gleði.

Þeir sem þrá Guð og helga veru sína honum, hvetja og upplýsa hver annan og minnast Guðs stöðugt, eru hamingjusamir í þessum heimi og sigurvegarar sælu lífsins eftir dauðann.

Friður sé með þér

Tjaldið mun rísa og hverfa

Sérhvert okkar er skapað í mynd Guðs. Við stafaði af guðdómlegum anda hans og kjarni hans býr í okkur í allri sinni hreinleika, dýrð og yfirþyrmandi sælu. Þessi helga arfleifð er óvinnandi vígi. Að dæma sjálfan sig sem syndara, að flakka á slóðum syndarinnar, er ein mesta synd allra. Því með því að gera það dæma þeir sjálfa sig til hjálparleysis, örvæntingar og vanhæfni til að rísa og stíga upp. Það er satt að maður getur framið verk sem stríða gegn náttúrulegum og guðlegum lögmálum, en þeir verða þegar í stað að breyta um stefnu og snúa sér á rétta braut. Í hreinu eðli sínu er .maðurinn heilagt musteri og guðdómlegi andinn býr í þeim

Við verðum alltaf að muna að Guð elskar okkur eingöngu og skilyrðislaust. En þar sem hann hefur gefið okkur algert val um að nálgast hann eða snúa baki við honum, bíður hann eftir að við tjáum löngun okkar eftir .kærleika hans áður en hann kemur til okkar

Einu sinni heyrði ég rödd hans hvísla í hugleiðslu: „Þú segir að ég sé ekki með þér, en þú hefur ekki litið inn í mig. Ég yfirgefi þig aldrei eitt augnablik. Gakktu inn í musteri sálarinnar og þú munt sjá mig. Því ég er alltaf hér til að taka “.á móti þér og heilsa þér með kveðju guðdómlegs kærleika

Djúp einlægni er nauðsynleg á andlegri leið. Í hreinleika .og sannleika brýst dögun sálarinnar fram

Mannleg viska okkar er ekkert í samanburði við Guð. Eina leiðin til að komast nær honum er að gefa honum sama .hreina kærleika og hann veitir okkur

Allir munu að lokum finna hjálpræði, en þeir sem hrasa á leiðinni falla í hyldýpi sinnuleysis. Áhugaleysi kemur í veg fyrir að við gerum okkur grein fyrir mikilvægi þess að finna Guð núna, á þessari stundu. Okkar mikla pláneta Jörð, sem svífur um geiminn, og mannleg sjálfsmynd okkar, var ekki gefin okkur til að eyða nokkrum árum hér og hverfa síðan út í tómið. Þess í stað erum við ætluð til að hugleiða djúpt og skilja leyndardóm tilverunnar. Að lifa án þess að skilja tilgang lífsins er heimskulegt, heimskulegt og tímasóun. Leyndardómar lífsins umlykja okkur á alla kanta og Guð .hefur gefið okkur greind til að finna lausnir á þeim

Í leit minni að varanlegri ást rann það upp fyrir mér að Guð elskaði mig á allan mögulegan hátt. Hann elskaði mig .sem móður, föður og vin

,Ég leitaði að þeim eilífa vini umfram alla vini

Og um þann mikla elskhuga sem ég sé nú skína í öllum góðhjartað og kærleiksríkt andlit. Þessi guðdómlegi vinur

hefur aldrei valdið mér vonbrigðum, né hefur hann nokkurn .tíma brugðist mér

Guð stendur að baki alls sem til er. Við ættum að heiðra foreldra okkar og koma vel fram við þá, en við verðum að elska Guð af öllu hjarta og sálu. Við verðum að viðurkenna mikilvægi þess að eiga lífsnauðsynlegt samband við hann án .þess að sóa meiri tíma

Þegar við sofum vitum við ekki hvort við munum vakna eða ekki. Við yfirgefum þessa jörð eitt af öðru. En þessi hugsun ætti ekki að valda kvíða. Þegar við deyjum erum við kölluð til að fæðast á ný á jörðinni og hefja nýtt líf þar sem .frá var horfið í þessu

Ég sé lífið sem myndun og upplausn öldna á yfirborði hafsins. Mannleg bylgja rís frá yfirborði hins guðdómlega hafs við fæðingu hennar og við dauðann hvílist hún í hjarta Guðs. Ég hef skilið þennan sannleika og veit að ég dey aldrei sannarlega, þrátt fyrir dauða líkamans. Því hvort sem ég hvílist í hafi hins guðdómlega anda eða vakandi í efnislíkamanum, þá er ég eitt með geimhafinu. Þá æðstu hamingju er ekki að finna í heiminum. Á sama tíma þurfum við ekki að flýja inn í skóginn í leit að tilgangi. Við getum fundið Guð í þessum frumskógi daglegs lífs - í djúpi hellis .þagnarinnar

Mannverur geta framið mörg mistök, en þær eru mótaðar í mynd hins guðdómlega anda. Guð skapaði þennan tálsýna heim jarðneskra ánægja í einum tilgangi: svo að mannkynið gæti áttað sig á að þetta er einungis alheimsdrama, yfirgefið tálsýnir og elskað Guð einan. Þetta er sannleikurinn, og það getur ekki verið öðruvísi. Hvers vegna skapaði Guð okkur til að elska fjölskyldumeðlimi okkar aðeins til að sjá þá yfirgefa okkur einn af öðrum? Þessir atburðir gerast til að láta okkur átta okkur á því að það er Guð sem elskar okkur í raun og veru, umfram alla þá sem við .elskum

Lífið er röð hreyfimynda, en þessi sannleikur er erfiður að skilja því blekkingar virðast raunverulegar og veruleikinn virðist eins og blekkingar. Heimurinn hverfur úr meðvitund okkar á hverju kvöldi þegar við sofum, kannski til að við .skiljum að efnisheimurinn er ekki raunverulegur

Þessi svefnkennsla kemur ekki til að hræða okkur, heldur til að láta okkur þrá sannleika Guðs. Ekkert getur fullnægt sálinni nema Guð og kærleikur hans. Andi Guðs er óviðjafnanlegur sannleikur. Það er ekkert til sem heitir óraunverulegt og það sem er raunverulegt getur ekki verið .óraunverulegt. Hinir vitru skilja þennan geislandi sannleika

Mörg ár eru liðin af lífi okkar og aðeins ár, vikur, dagar og klukkustundir eru eftir. Hvers vegna að sóa tíma í hluti sem eru ekki gagnlegir? Við ættum að þrá að tengjast Guði dag og nótt og vera fullkomlega einlæg í þessari löngun áður en úthlutaður tími lífsins rennur út og við yfirgefum þessa .jörð án þess að áorka neinu merkilegu

Á þessari stundu sá ég hið mikla ljós Guðs umvefja alla sköpunina. Hvílík yfirþyrmandi gleði! Hvílíkt undursamlegt !ljós

Guð minn, ég þakka þér og beygi mig fyrir þessar ríkulegu blessanir að finna fyrir nærveru þinni

Blessun sé öllum á sama hátt, svo að við megum átta okkur á því að þú ert hinn endanlegi sannleikur í alheiminum og að þú ert okkar endanlega markmið, handan þess er .ekkert annað markmið

Við verðum að elska hann og tala við hann á hverri sekúndu lífs okkar – í vinnu og hvíld, í hreyfingu og kyrrð – með djúpri bæn og brennandi þrá. Þá munum við sjá hulu blekkingarinnar rísa og hverfa. Guð er með okkur á hverri stundu lífs okkar. Þeir sem hugleiða og samræmast honum sjá hann í fegurð blómanna, göfuglyndi góðhjartaðra sálna, háleitum og göfugum tilfinningum og fallegum draumum. Að lokum mun hann koma fram handan þykkra hula til að segja :við hvern einlægan leitanda

Við höfum verið aðskilin lengi því ég vildi að þú gæfir„ mér ást þína fúslega. Ég skapaði þig í minni mynd og ég beið þangað til þú notaðir frelsi þitt og gæfir mér ást þína af eigin “.frumkvæði

Við verðum að biðja Guð að veita okkur eilífa og varanlega gjöf guðdómlegs kærleika síns. En hver getur fundið þennan kærleiksríka Guð án áreynslu? Ef þú leggur 25 prósent af áreynslunni á þig, þá er restin undir Guði og andlegum leiðsögumanni þínum komið. Ég bið ekki um neitt fyrir sjálfan mig, því allur heiðurinn tilheyrir Guði, uppsprettu allrar gæsku og náðar. Megi náð hans fylgja þér, vitund hans vera með þér og megi þú skynja gnægð nærveru hans innra .með þér og allt í kringum þig

Guð svarar okkur ekki samstundis vegna þess að við hikum við að sýna hversu mikið við þráum hann. Við ættum ekki að vera hrædd við að nálgast hann, heldur líta á hann sem okkar eigin, ástkæra, og leita hans án afláts með hugsunum okkar, gjörðum, hjörtum og huga, og við munum finna hann sem mesta athvarf öryggis og friðar í þessari .tilveru

Ó Drottinn, ég býð þér þennan blómvönd góðra sálna, svo að þær megi prýða musteri nærveru þinnar. Fylgdu þessum sálum, sem eru fjölskylda þín og ástvinir þínir. Við syngjum þitt blessaða nafn. Rek burt myrkur fáfræðinnar með þínu heilaga ljósi. Rek drungann úr hugum okkar með geislandi, takmarkalausu ljósi veru þinnar. Við erum þín, hverjar sem aðstæður okkar eru. Opinberaðu þig okkur, ó Drottinn hátignar og rausnar. Blessaðu hvert og eitt okkar. Taktu á móti hvísli þráhyggjufullra hugsana okkar og þráandi slá ástríkra hjartna okkar. Þér bjóðum við allan kærleika, heiður og þrá, því þú ert ástvinur okkar og allt sem við eigum .í þessu alheimi

Blessa oss með náð þinni Brjót niður múra löngunar sem aðgreina okkur frá þér Vertu guðdómlegur konungur sem situr í hásæti yfir öllum þrám okkar Megi ljós dýrðar þinnar

breiðast út um víðáttumikla heiminn Blessa oss öll Fylltu okkur með ilmi nærveru þinnar Og láttu okkur enn betur átta okkur á því að þú hefur alltaf verið með okkur, þú ert með okkur núna og þú munt vera með okkur að eilífu

Við þökkum þér fyrir náðina og kærleikann sem þú hefur veitt trúföstum fylgjendum þínum sem þrá nálægð þína og bíða óþreyjufull eftir nærveru þinni. Við vonum að hópur lærisveina þinna muni vaxa svo að við getum fagnað .blessaðri nærveru þinni og fagnað nálægð þinni

Blessaðu okkur svo að við megum opna hjörtu okkar hvert fyrir öðru og hreinsa áform okkar, svo að við verðugum verndar þinnar og umhyggju. Opinberaðu þig, innra með þér og út á við. Sameina okkur öll og í ljósi þeirrar einingar, láttu .okkur þekkja einstaka tilvist þína

Með einlægni sameinaðra hjartna okkar og þrá samrýmdra sálna okkar, beygjum við okkur frammi fyrir þér, leitum hjálpar þinnar, leiðsagnar og stöðugrar vitundar um .nærveru þína í sálum okkar

Megi eilífur eldur kærleikans brenna skært í hjörtum okkar og megum við finna nálægð þína við okkur nú og að !eilífu, ó Drottinn okkar, ó ástvinur okkar

Æðsta löngun og andlegar hylki

Mikil er dýrð Guðs. Hann er kjarni sannleikans og má finna í þessu lífi. Í hjörtum fólks eru margar bænir og ákall: um peninga, frægð, heilsu - alls kyns bænir. En sú bæn sem ætti að vera fyrst og fremst í hverju hjarta er fyrir tilfinningu fyrir nærveru Guðs. Þegar við göngum lífsins vegi í þögn og vissu verðum við að gera okkur grein fyrir því að Guð er hið endanlega markmið sem getur fullnægt okkur og uppfyllt langanir okkar, því í Guði býr svarið við hverri löngun hjartans.

Þegar þú getur ekki uppfyllt löngun með eigin krafti, snýrðu þér til Guðs í bæn. Þannig afhjúpar hver

bæn sem þú berð fram falda löngun innra með þér. En þegar þú finnur Guð, hverfa allar langanir og allar óskir uppfyllast.

Veraldlegar langanir spretta af misskilningi um tilgang lífsins. Þessi jörð er ekki okkar sanna heimili. Ritningarnar segja okkur að við tilheyrum Guði, að við séum sköpuð í hans mynd og að vilji hans sé að við snúum aftur til guðlegs uppruna okkar. <u>Það sem mannkynið gerir sér ekki grein fyrir er að nema það snúi aftur til guðlegs uppruna síns, þá verður það neydd til að berjast fyrir því að uppfylla ótal langanir. Ímyndið ykkur það! Það er satt að menn geta ekki annað en haft langanir og það er ekkert athugavert við að hafa þær. Hins vegar hindra flestar langanir manna uppfyllingu hinnar endanlegu löngunar til að snúa aftur til Guðs. Þannig eru þær skaðlegar hamingju mannkynsins. Nema mannkynið þráir Guð og finni hann, mun það halda áfram að brenna af þrá eftir því sem það telur að muni færa því hamingju. En tafarlaus uppfylling allra langana kemur sjálfkrafa til þeirra sem finna Guð.</u>

Það eru tvær tegundir langana: þær sem hjálpa okkur að finna Guð og þær sem hindra okkur í að finna hann. Til dæmis, ef einhver gerir þér rangt, gætirðu fundið fyrir löngun til hefnda. Hins vegar, ef þú sigrast á þessari löngun með því að nota æðri og viðunandi kraft kærleikans, þá hefur þú notað einmitt það verkfæri sem mun hjálpa þér að finna Guð. Allar langanir ættu að vera uppfylltar á göfugan hátt, því þegar þær eru uppfylltar með veraldlegum hætti, margfaldast langanir, ásamt vandræðum og þjáningum. <u>Ef við lærum að bjóða Guði allar langanir okkar, mun hann vinna að því að uppfylla góðar langanir okkar og útrýma skaðlegum og eyðileggjandi.</u> Það er engin meiri vernd en hrein

samviska, og engin betri vörn gegn höggum lífsins en að búa yfir göfugum og háleitum löngunum.

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að hin fullkomna ímynd Guðs býr innra með okkur, uppfyllast allar langanir okkar. Í þeirri helgu vitund, sem er æðri öllum jarðneskum fjársjóðum og auðæfum, munt þú ekki bifast, jafnvel þótt allur heimurinn sé gefinn. Hvorki lof mun innræta þér stolt né ávítur munu skaða þig, því þú munt upplifa gleði Guðs innra með þér og það verður mikilvægasta atriðið í lífi þínu.

Við ættum fyrst og fremst að biðja um leiðsögn Guðs í tilraunum okkar til að uppfylla lögmætar langanir okkar, og það er besta leiðin til að fá svör við öllum bænum okkar. <u>En bæn verður að fjarlægja úr bæninni. Gamla bænaaðferðin verður að breytast og við verðum að leita til Guðs með fullkomnu trausti og óhagganlegri trú á að hann heyri okkur og muni veita beiðnir okkar.</u> Guð vill ekki að við gefum eftir vilja okkar - jafnvel þegar við biðjum til hans - því sá vilji er dýrmætasta gjöfin sem við höfum fengið úr náðarríkri hendi hans, heilagur réttur sem hann ætlaði okkur frá sköpunarstundu okkar.

Auðvitað verður maður að greina á milli sanngjarnra og óraunhæfra bæna og langana. <u>Mundu að löngun er máttur; ef þú heldur fast við löngun - hvort sem hún er góð eða slæm, gagnleg eða skaðleg - og dvelur við hana dag og nótt, þá mun hún að lokum rætast. Þess vegna ætti maður að vera varkár og forðast að ala á skaðlegum löngunum, því þær munu uppfyllast og munu færa með sér mikinn skaða og óöfundsverða eymd.</u>

Með tímanum munt þú komast að því að jafnvel þótt langanir þínar séu uppfylltar, þá er hjarta þitt tómt og þú munt upplifa innri uppreisn. Ímyndaðu þér að meltingarkerfið þitt sé veikt, en þú þráir samt

steiktan mat. Auðvitað munt þú finna fyrir sársauka í hvert skipti sem þú borðar hann, þrátt fyrir ánægjuna sem þú upplifir af því að láta undan. Og því munt þú finna eins og þú hafir gert mistök. <u>Viskan segir til um að nota greinarmun til að greina á milli góðra og slæmra langana, og þegar því er náð ættu þessar rangu langanir ekki að vera uppfylltar. Mannverur búa yfir innri krafti greinarmunar og ættu alltaf að nota hann, stýra lífi sínu í samræmi við fyrirmæli samviskunnar, sem er rödd Guðs.</u>

Óuppfylltar langanir dvelja í hjartanu. Hvaða skaði er í því að geyma þær þar? Hér er svarið:

<u>Sérhver löngun er samsett úr ákveðnum kröftum: annað hvort góðum eða illum, eða báðum. Þegar einstaklingur deyr – megi Guð miskunna honum – deyja þessir kraftar ekki þrátt fyrir rotnun og hrörnun líkamans. Þess í stað fylgja þeir sálinni hvert sem hún fer í formi einbeittra andlegra hylkja. Þegar einstaklingurinn endurfæðist í nýrri holdgun birtast þessi hylki eða sálartöflur sem hegðunarhneigð. Þannig hefur einstaklingur sem dó sem alkóhólisti með sér tilhneigingu til áfengis þegar hann endurfæðist og þessi tilhneiging helst þar til hann sigrast á lönguninni í áfengi. Þetta á einnig við um annað.</u>

Jafnvel minnstu börnin sýna eiginleika sem þau hafa tileinkað sér frá fyrri lífum. Sum börn þjást af miklum skapofsaköstum. Önnur eru í slæmu skapi. Að sjálfsögðu skapaði Guð þau ekki á þennan hátt. Óuppfylltar langanir frá fyrri lífum hafa mótað þessar sálfræðilegu tilhneigingar og vegna þeirra virðist sálin nokkuð undarleg, jafnvel þótt hún sé sköpuð í hreinni mynd Guðs. <u>Ef mynd Guðs er brengluð í manneskju í þessu lífi, hvort sem er af reiði, ótta eða girnd, og þessir eiginleikar eru ekki sigraðir núna, þá</u>

mun hún endurfæðast með þeim (eða hún mun endurfæðast með þeim) og bera byrði þessara ömurlegu tilhneiginga þar til hún sigrast á þeim í þessari eða framtíðar holdgun. Það er engin leið að sleppa frá þeim fyrr en hún er sigruð.

Þess vegna er betra að uppfylla allar langanir núna eða sigra þær.

Besta leiðin til að losna við slíkar langanir í eitt skipti fyrir öll er að upplifa æðsta guðdómlega gleði. Annars munu þessar bældu langanir og óuppfylltu þrár ásækja og kvelja sálina.

Maður verður að gera sér grein fyrir því, með greind og visku, að Guð einn er fær um að veita hreina og varanlega hamingju.

Oftast eru langanir faldar í undirmeðvitundinni. Þú gætir haldið að þær hafi dofnað, en þær hafa það ekki; þetta er ein af ráðgátum lífsins, sem er sjálf mikil ráðgáta.

En leyndardómurinn hverfur þegar við greinum lífið og hugleiðum merkingu þess. Ef þú sætir kyrr í stutta stund á hverjum degi og skoðar sjálfan þig, myndir þú komast að því að þú býrð yfir mörgum óuppfylltum löngunum. Þessar langanir eru eins og banvænar bakteríur sem maður ber með sér hvert sem hann fer, bæði í þessu lífi og því næsta.

Besta leiðin áfram er að greina – með skynsamlegri ákvörðun – skaðlegar langanir í þessu lífi og einbeita sér að því að uppfylla góðar langanir. Ef þú finnur fyrir löngun til að fremja sjálfsmorð eða gera eitthvað rangt, verður þú að útrýma þeirri löngun núna. Sannfærðu sjálfan þig, í hugsun og verki, um að þú býrð yfir neista guðdómleika í sálu þinni og mundu að þú ert skapaður í mynd hins almáttuga og því hefur þú máttinn til að fara fram úr líkamlegu eðli þínu og venjum.

<u>Vertu minna bundinn við munaðarvörur og meira fjarlægur löngunum, og þú munt vinna lífsins orrustu. Ef þú þjáist af óleysanlegum sársauka, reyndu eins mikið og mögulegt er að losa þig við líkamlega meðvitund. Með greindargreind geturðu sigrast á skynfærunum. Skynsamleg greindargreind er eldurinn sem brennur burt skaðlegar langanir og eyðileggjandi matarlyst og breytir þeim í ösku.</u>

Það er algengt að fólk geymi gamla, slitna og óþarfa hluti í horni hússins og taki til og þrífi húsið öðru hvoru. Á sama hátt leynast margar langanir í horni undirmeðvitundarinnar með leyndum skaða sem geta valdið þér miklum vandræðum einn daginn ef þú tekst ekki á við þær rétt.

Sjálfsgreining er lykilatriði á andlegri leið. Þú gætir verið hatursfullur, pirraður eða fljótur til reiði. Ef svo er, þá eru þessir eiginleikar sem eru geymdir í meðvitund þinni afleiðing af fyrri gjörðum þínum. Til að hreinsa sál þína af þessum ringulreiðu, slitnu húsgögnum verður þú að byrja á jákvæðum, uppbyggilegum gjörðum og rækta ástúð gagnvart öðrum. Því meira sem þú elskar fólk, því meira munu það elska þig og þú munt finna fyrir ást þeirra. En ef þú gagnrýnir það, jafnvel við sjálfan þig, munu það finna fyrir þeirri gagnrýni og endurgjalda hana þér magnaða!

Segjum sem svo að gamall óvinur hafi dáið, en þú berð samt sem áður með þér gremju og hatur gagnvart honum. Þú munt þjást vegna þessarar beiskju og skaðleg áhrif hennar munu birtast í líkama þínum og huga. Það er betra að fyrirgefa honum fyrir Guðs sakir, því með því að gera það munt þú frelsa þig frá illu hefndarlöngun sem eyðileggur hugarró þinn og sundrar ró þinni. Að hrúga hatri ofan á hatur, eða bregðast við fjandskap með hatri, eykur ekki

aðeins fjandskap óvinarins gagnvart þér heldur eitrar einnig þinn eigin líkama og tilfinningar sem afleiðingu. Fyrirgefðu því með fallegri fyrirgefningu.

Öðru hvoru verður maður að yfirgefa allt til að vera einn með sjálfum sér, til þess að hugleiða tilgang lífsins. Flestir reka í straumi hefða og tísku. Í raun og veru hafa þeir aldrei lifað sínu eigin lífi, heldur lífi heimsins. Hvað hafa þeir áorkað og hvar eru þeir endaðir?

Þess vegna er skynsamlegt fyrir mann að fjarlægja sig öðru hvoru frá daglegum áhyggjum og „skyldum" til að róa hugann og reyna að skilja kjarna hans og ákvarða markmiðið sem hann vill ná.

Mundu að mesti vitnisburðurinn sem þú getur fengið er vitnisburður samvisku þinnar: óyggjandi og óskeikul rödd sálar þinnar. Það sem samviska þín segir þér er hver þú í raun og veru ert, án þess að skreyta eða dulbúa.

Hugsaðu um kraft Jesú Krists sem sagði: „Faðir, fyrirgef þeim, því að þeir vita ekki, hvað þeir eiga að gjöra."

Og hugsið um hinn mikla spámann sem sagði: „Á ég ekki að segja ykkur hvað hækkar stöðu manns?" Þeir sögðu: „Já, ó sendiboði Guðs." Hann sagði: „Verið þolinmóð við þann sem er fáfróður gagnvart ykkur, gefið þeim sem heldur ykkur frá, haldið sambandi við þann sem slítur sambandi við ykkur og fyrirgefið þeim sem gerir ykkur rangt."

Að hlusta á rödd upplýstrar samvisku þinnar mun færa ljós á veg þinn og blessun í líf þitt. Þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu til að uppfylla löngun, notaðu þá dómgreind þína og spurðu sjálfan þig: „Er það góð eða slæm löngun sem ég er að leitast við að uppfylla?"

Margir þættir kynda undir löngunum manna. Þegar einhver sér nýja bíltegund vill hann eiga einn eins og hann. Þegar hann sér hús í nýjum stíl vill hann eiga einn eins og hann. Ný tískustraumur verður vinsæll og fólk þráir að kaupa og klæðast þeim stíl!

Hvaðan koma langanir? Ég eyddi klukkustundum í að velta þessu fyrir mér. Geturðu flokkað allar langanir þínar? Mér tókst að flokka þær allar og halda aðeins þeim góðu. Og þegar ég öðlaðist guðdómlega samfélag, komst ég að því að allar mínar góðu langanir voru uppfylltar í einu. Í dag þráir þú eitthvað, og á morgun þráir sál þín eitthvað annað. Hugur þinn, sem stafar frá almáttugum Guði, getur ekki verið fullnægður af gæðum þessa heims, og hann mun aldrei verða það, því, kæri vinur minn, þú hefur misst dýrmætasta og verðmætasta fjársjóð sálar þinnar, þann sem einn hefur máttinn til að fullnægja löngun þinni og uppfylla langanir þínar. Þessi týndi fjársjóður er Guð.

Það er satt að það eru til góðar eða nauðsynlegar langanir og að þú ættir að vinna að því að uppfylla þær. En á meðan þú reynir að uppfylla smærri langanir þínar, gleymdu ekki að uppfylla fyrst stærstu löngun þína til Guðs. Sú sannfæring að smærri langanir og skyldur verði að uppfylla fyrst er blekking og blekking. Ég man enn eftir því í upphafi andlegrar ferðar minnar að ég var frestari og hugleiddi ekki reglulega, jafnvel þótt ég hélt áfram að segja sjálfum mér að ég myndi gefa mér tíma fyrir það. Heilt ár leið svona áður en ég áttaði mig á því að ég hafði ekki uppfyllt það sem ég hafði lofað sjálfum mér. Ég sór sjálfum mér strax heit um að það fyrsta sem ég myndi gera á morgnana væri að þvo mér og síðan hugleiða Guð. Dagleg verkefni voru fjölmörg á þeim tíma og það var ekki auðvelt að sleppa við þau, jafnvel í stutta

stund. Þess vegna ákvað ég að sinna andlegum skyldum mínum fyrst. Og þannig lærði ég mikilvægan lexíu: skylda mín við Guð kemur fyrst og aðeins þá sinni ég öðrum, minna mikilvægum skyldum.

Hvers vegna ætti Guð að opna hlið eilífðarinnar fyrir mannkyninu ef mannkynið forgangsraðar öðrum skyldum og sjónarmiðum fram yfir Guð? Guð hefur sett andlega vængi í okkur og væntir þess að við svífum í andlegum heimum. Þessir vængir eru andleg löngun okkar, háleitar hugsanir okkar og einlæg þrá eftir guðlegri uppsprettu okkar.

Leitum Guðs fyrst. Það er óskynsamlegt að gefa jarðneskum skyldum mikla áherslu, því Azrael getur kallað á sálina hvenær sem er, og þá munu allar skyldur, skuldbindingar, áhyggjur og kvaðir hætta og enda í eitt skipti fyrir öll. Hvers vegna að halda svona fast við lífið?

Maður heldur að hann njóti öryggis og hugarróar, en missir svo skyndilega ástvin, heilsuna eða vinnuna, og öryggi og hugarró fara til spillis!

Hve mikil var ást mín á móður minni! Ég hélt að hún yrði alltaf með mér, en skyndilega uppgötvaði ég að hún hafði yfirgefið mig þegar ég var barn! Við ættum ekki að óttast dauðann, heldur vera viðbúin honum.

Lífið er ekki það sem það virðist. Treystu því ekki, því það er óstöðugt, blekkjandi og fullt af vonbrigðum og brostnum vonum. Fullkomnun finnst ekki hér. Ég vil ekki gefa þér óraunhæfa mynd af lífinu. Þessi heimur er ekki paradís. Þetta er guðleg rannsóknarstofa þar sem Guð prófar sálir til að sjá hvort þær muni sigrast á illum löngunum með góðvild og gera hann – það er að segja, gera Guð – að sinni stærstu löngun, svo að þær geti snúið aftur til ríkis hans.

Lífið er fullt af alls kyns harmleikjum og gamanleik, hörmungum og gleði. Það er víðfeðmt, síbreytilegt og líflegt vefnaðarverk ótal mynda. Engir tveir hlutir eru nákvæmlega eins. Líf hvers og eins er einstakt. Hver einstaklingur hefur mismunandi eiginleika, mismunandi hugarfar og mismunandi langanir. Ef við værum undir sömu raunum á hverjum degi, myndum við þreytast og leiðast. Jafnvel Paradís, ef hún væri alltaf sú sama, myndi missa aðdráttarafl sitt. Við elskum fjölbreytni og fjölbreytni. Ríkjandi hefðbundna hugmyndin um Paradís er algjörlega röng. Ef hún væri sannarlega leiðinleg, hefðu dýrlingar og heilagir menn Guðs beðið um að snúa aftur til Jarðar til að skemmta sér! Paradís er stöðugt endurnýjuð á yndislegasta hátt, en jörðin er oft stöðugt endurnýjuð, en á leiðinlegan og óþægilegan hátt.

Þrátt fyrir að lífið sé þreytandi og erfitt, þá venjast flestir því og trúa því að það sé engin önnur leið til að lifa. Þeir geta ekki borið þetta líf saman við andlegt líf og gera sér ekki grein fyrir umfangi sársaukans og þreytunnar sem leynist í fellingum þessa heims.

Í raun og veru er lífið ekki raunverulegt. Það er bara skemmtun, ekkert meira. Rétt eins og gamlar kvikmyndir eru endursýndar aftur og aftur, þannig endurtaka sig sömu gömlu atburðirnir í mismunandi myndum. Og þrátt fyrir endalausa framhald lífsins eru sömu þemu sem komu fram í fyrri kvikmyndum endurtekin hvert á fætur öðru. Sannarlega endurtekur sagan sig og fólk er aðeins gripir í söfnum tímans.

Að láta lífið leysa úr læðingi óvæntar uppákomur sínar, taka þeim með gleði, hlutlægni og fjarlægð, óháð tilfinningum, eins og að horfa á kvikmynd.

Hjartnæmur hlátur er dásamleg lækning við öllum mannlegum meinum.

Þú verður að nálgast lífið með vellíðan og þægindum. Þetta lærði ég af kennara mínum. Í upphafi andlegrar þjálfunar minnar í einsetuhúsi hans sinnti ég skyldum mínum með dapurlegu andliti, aldrei brosandi. Dag einn tók kennarinn minn eftir þessu og sagði: „Með Guði lofi er allt í lagi! Ertu í jarðarför? Veistu ekki að það að finna Guð þýðir að hylja áhyggjur og grafa allar sorgir? Taktu lífið ekki svona alvarlega.“

Hann kenndi mér að það væri skylda mannsins að hefja hugann yfir allar jarðneskar truflanir og vandræði svo að hann geti fundið algjört frelsi í Guði.

Maður verður að viðhalda jafnvægi í gleði og sorgum, hagnaði og tapi, sigrum og ósigrum til að takast á við áskoranir lífsins með hugrekki og sjálfstrausti.

Að viðhalda innri friði þrátt fyrir alla atburði er besta leiðin til að sigrast á blekkjandi löngunum. Þetta er það sem ég lærði af hinum miklu sem létu ekki tímans sveiflur hafa áhrif heldur voru staðfastir og óbreytanlegir allt til enda. Jafnvel spámennirnir , þegar þeir voru pyntaðir, misstu ekki helga meðvitund sína, né leyfðu þeir neinum að stela kærleika Guðs frá þeim. Andleg gleði er sjálf blessuð vernd og mesta vígi allra. Mitt í raunum og þrengingum skaltu muna blessanirnar sem Guð hefur veitt þér. Sálin þín er heilagt musteri Guðs. Þú mátt ekki leyfa myrkri fáfræðinnar að saurga þennan hreina stað. Hversu dásamlegt það er að vera í andlegri meðvitund, heiðraður, virðulegur, öruggur og í friði! Óttast ekkert og hata engan. Gefðu öllum ást þína. Finndu kærleika Guðs og sjáðu nærveru hans í öllu fólki og láttu sterkustu löngun þína vera stöðuga

nærveru hans í hjarta þínu. Þetta er leiðin til að lifa í friði og ró í þessum heimi. En það er erfitt að smakka þessa sjálfsánægju svo lengi sem grimmir vindar lönguna blása um hjartavin og hrista tré þess harkalega.

Langanir mótast af umhverfi mannsins. Þær spretta upp úr skynjun okkar og takmarkast af takmörkunum þessarar skynjunar. Að sækja sveitamarkað uppfyllir löngun í einhverja spennu, en eftir að hafa heimsótt sýningu í heimsklassa og séð allar hinar ýmsu sýningar, missir litla markaðurinn sjarma sinn og aðdráttarafl. Þess vegna verðum við fyrst að upplifa gleði samfélagsins við Guð svo að við getum borið þá gleði saman við minni jarðneskar ánægjur. Þá verða langanir af æðri toga. Löngun er endalaus; um leið og ein löngun er uppfyllt tekur önnur við. En þegar þú finnur Guð, eru allar langanir þínar uppfylltar. „Leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis, og allt þetta mun yður gefast (og það sem er hjá Guði er betra og varanlegra).“ Svo hvers vegna ekki að leita fyrst að uppfyllingu þeirrar stærstu löngunar og taka á móti úr örlátri hendi Guðs því besta og varanlegasta?

Þegar Guð svarar bæn leitarans um að þekkja hann, munu allar aðrar langanir hans uppfyllast tafarlaust og að eilífu.

Sumir halda að þeir hafi engar langanir!

Ég hef tekið eftir því hvað gerist oft þegar fólk fer á markaðinn. Það hefur kannski enga sérstaka löngun til að kaupa, en skyndilega grípur eitthvað augað þeirra og það hugsar: „Já, ég verð að kaupa þetta!“

Jafnvel þótt þeir kaupi það ekki strax, þá hangir það í hugsunum þeirra dag og nótt þar til þeir loksins gera það, jafnvel þótt þeir þurfi að taka lán. Þeir njóta þess um stund, en smám saman dofnar aðdráttarafl

þess og gleðin af því að eiga það minnkar, svo þeir þrá eitthvað annað, og svo framvegis.

Stundum hittum við einhvern sem segir: „Æ, ef ég hefði bara svona og svona mikla peninga (eða sérstakan bíllíkan eða sundlaug eða eða)“ og um leið og sú ósk er uppfyllt vaknar önnur löngun eftir einhverju nýju.

Mannlegar langanir eru í eðli sínu ófullkomnar og því ófærar um að veita eiganda sínum fullkomna hamingju.

Heimurinn mun reyna að beina athygli þinni frá því að eina raunverulega verðuga löngunin er að finna Guð. En þú verður að minna þig á þetta á hverjum degi. Þegar einstaklingur ákveður að hætta að reykja, hætta að borða of mikið, hætta að ljúga eða hætta að svindla, verður hann að vera staðfastur í ákvörðun sinni og ekki hika. Slæmt umhverfi tæmir og veikir viljann, skapar falskar langanir innan manns. Það tekur það besta frá þeim og gefur þeim það versta. Þeir sem búa með þjófum trúa því að það sé eina leiðin til að lifa. En að umgangast gott fólk beinir huganum að æðri hlutum, þannig að falskar langanir geta ekki lengur freistað manns. Allt í þessu lífi er háð breytingum og sveiflum. En nokkrar stundir af djúpri íhugun eða námi og hugleiðingum um hrein andleg efni munu vera uppspretta innblásturs, bera einlægan leitanda yfir hafið blekkinga og sjónhverfinga að guðdómlegum ströndum þar sem "engin þreyta mun snerta þá þar, né munu þeir verða reknir þaðan".

(Hin mesta hvíld hefur verið undirbúin þeim sem strituðu, og sá sem ekki sparaði sér fyrirhöfn í leit að sannleikanum hefur unnið hana)

Sönn hamingja felst í þrá eftir Guði og að hugsa stöðugt til hans. Með þrautseigju kemur sá tími þegar sú hugsun verður svo staðföst og óhagganleg að

engin líkamleg, andleg eða tilfinningaleg kvöl getur leitt athygli þína frá Guði. Er það ekki undursamlegt að lifa meðvitund um Guð, hugsa til hans og finna fyrir honum á öllum tímum og vera í helgidómi óhagganlegrar nærveru hans, þar sem hvorki dauðinn né nokkuð annað getur stolið innri friði þínum? (Þeir sem trúa og hjörtu þeirra finna hvíld í minningu Guðs. Sannlega, í minningu Guðs finna hjörtu hvíld.)

Þegar þú verður ónæmur fyrir öllum löngunum, nýtur þú eilífrar nærveru

Lífið er sannarlega undarlegt, því allt er breytingum háð. Þess vegna ætti maður ekki að festa skip hamingjunnar í hreyfandi sandi þessa lífs. Tíminn okkar mun líða og það sem við sjáum núna mun einn daginn hverfa. Breytingar eru ásættanlegar svo lengi sem þú leyfir þeim ekki að skaða þig. Og þegar þær skaða þig, þá er innri óróinn sem þú upplifir skilaboð til þín um að vera ekki haldinn löngunum. Þegar þú ert öruggur í guðdómlegum anda, nýtur þú alls án tengsla eða ósjálfstæðis. Þess vegna er það afar mikilvægt fyrir þá sem láta sér annt um hann að leitast við að þekkja hann; annars verður lífið hrikalegt vonbrigði, sem eyðileggur vonir á hræðilegan hátt.

Þegar ég sneri aftur til Indlands árið 1935 vonaðist ég til að heimsækja staðina sem ég elskaði sem barn, en við komuna komst ég að því að allt hafði breyst. Lífsstigið hafði verið endurraðað á annan hátt. Mesta vonbrigðin og áfallið kom þegar ég heimsótti gamla húsið mitt í Aykapur, þar sem ég lék mér og horfði á fuglana. Aðeins eitt tré var eftir af öllu sem ég mundi. Svona er lífið! Kunnuglegir og dýrmætir hlutir hverfa sjónum okkar einn af öðrum. Ég var tilbúinn að gefa hvað sem er til að sjá húsið okkar eins og það var í bernsku minni. Og samt uppfyllti

Guð ósk mína, því ég sá síðar húsið í sýn, þar sem við syntum í sundlauginni, og síðan fór ég upp stigann, lagðist í rúmið og borðaði mangó, rétt eins og ég hafði gert mörgum árum áður.

Nú verður að skoða og grandskoða langanir mjög vandlega, flokka þær vel og aðeins þær góðu halda eftir, og ekki einu sinni leyfa þeim góðu löngunum að kæfa mikilvægustu löngunina til Guðs.

Þessi löngun verður að vera lifandi og brennandi og má ekki dofna eða deyja út. Maðurinn er í mikilli blekkingu þegar hann biður Guð um að uppfylla jarðneskar langanir sínar en biður hann ekki um að opinbera sig fyrir honum. Ímyndaðu þér barn sem krefst stöðugt þess að foreldrar hans verði við óskum hans og hvorki spyrji um þær né hugsi um þær. Það er vanþakklæti og afneitun á góðvild þeirra, og í því felst lexía fyrir þá sem ígrunda.

<u>Þegar þessari lífsins bók er beitt mun manni aðeins fylgja sú andlega þekking sem maður hefur aflað sér á jarðneskri dvöl sinni. Þess vegna verður Guð að vera alltaf nærverandi í huga manns, stöðugt að ákalla hann og aldrei gleyma honum ef maður hefur sannarlega áhyggjur af andlegri framtíð sinni.</u> Þegar við erum í samfélagi við Guð munum við uppgötva að allar langanir eru uppfylltar á dularfullan hátt. En við verðum að leita Guðs fyrst. Hann er örlátur og hefur gefið okkur allt, en við munum aðeins finna hann þegar við erum ekki ánægð með gjafir hans heldur snúum okkur að gjafaranum sjálfum. Við munum kynnast honum svo lengi sem við erum einlæg í leit okkar, einlæg í löngun okkar til að nálgast hann og upplifa blessaða nærveru hans.

Stærsta hindrunin sem einstaklingur stendur frammi fyrir er sjálfið. Þegar hann reynir að sitja kyrr og hugleiða andleg málefni koma skyndilega upp

veraldlegar hugsanir, trufla hann og koma í veg fyrir að hann nái markmiði sínu. Hann verður að þjálfa sig í að stjórna hugsunum sínum og líkama og með því að gera það munu þeir bera flytjanlega paradís innra með sér í sál sinni, í lífi eða dauða, í himni eða helvíti, þar sem himnaríki hamingja mun fylgja honum.

Við verðum að biðja til Guðs innilega, úthella djúpri þrá okkar, biðja hann á tungumáli hjartans, þrá sálarinnar og hvísli samviskunnar, svo að hann heyri okkur og svari okkur. En ef maður biður hálfpartinn og hugsar um leið um eitthvað annað – eitthvað sem Guð veit að er ekki aðaláhyggjuefni viðkomandi – mun hann ekki svara.

Við verðum fyrst að eiga Guð. Tíminn er kominn. Við megum ekki bíða, því blekkingar eru of máttugar. Lífið líður hratt og það er synd að yfirgefa þennan heim án þess að vita tilgang lífsins. Við ættum að hugleiða hvenær sem við höfum frítíma. Jafnvel þótt bænir ykkar séu ekki svaraðar í fyrstu, örvæntið ekki um miskunn Guðs, heldur haldið áfram að biðja. Biðjið einlæglega og treystið því að bænir ykkar verði svarað.

Ég hef í lífi mínu orðið vitni að mestu sönnun þess að Guð bregst við bæn. En slíkt svar krefst áreynslu, því ekkert marktækt kemur án viðleitni. Hugleiðsla er nauðsynleg til að afhjúpa leyndardóma lífsins og ganga inn í Guðs ríki.

Slæmar venjur og aðrar truflanir munu reyna að grafa undan viðleitni þinni og veikja ákveðni þína. En ef þú vilt vera hamingjusamur, haltu hugsunum þínum beint að Guði og þú munt finna hann nálægt þér.

Þrá eftir jarðneskum ánægjum skapar segulmagn sem dregur mann til þessarar jarðar, lífs eftir lífs. Að snúa aftur til holdsins verður óþarfi fyrir þá sem hafa fundið þrár sínar í Guði. Alltaf þegar þeir vilja uppfylla

einhverja þrá hugsa þeir um hana og hún birtist fyrir þeim. Móðir mín birtist mér eftir andlát sitt og ég fann huggun í að sjá hana og þakkaði Guði fyrir gæsku hans. Sannarlega er hann örlátastur og miskunnsamastur. Hann uppfyllir þrár okkar til að sýna okkur kærleika sinn og þakklæti þegar við gefum honum fyrsta sætið í hjörtum okkar.

Þegar einstaklingur nær til Guðs verður hann meistari lífs og örlaga. Við megum ekki hvílast fyrr en guðleg nærvera er orðin traustlega staðfest í lífi okkar. Hann mun veita okkur allt sem við þráum og mun prófa okkur.

Prófraunirnar og hindranirnar á andlegri leið eru margar og miklar, en þegar við göngum í gegnum þessar prófraunir og sigrumst á þeim hindrunum verðum við að segja: „Ó, Drottinn, þú hefur svarað bænum mínum og uppfyllt mínar dýpstu óskir, svo hjarta mitt hefur orðið auðugt af nærveru þinni og sál mín geislar af ljósi þínu.“

Friður sé með þér

Úr orðum kennarans Paramhansa Yogananda

Fólk kvartar yfir hugmyndinni um að gefa upp ákveðna hluti í lífinu, jafnvel þótt það gefi í raun upp margt verðmætt, ekki síst hugarró, og stundum fórnar það sér jafnvel fyrir .peninga, sem eru háðir skaða og tapi

Gefðu ykkur Guði á vald og þú munt komast að því að líf .þitt hefur orðið eins og falleg taktföst laglína

Beindu athygli þinni inn á við frá þessum heimi að hinu víðfeðma Guðsríki sem er innra með þér

Í skipi kyrrðarinnar geturðu siglt til þess heims handan drauma okkar þar sem guðdómleg uppspretta rennur án .afláts úr djúpi hjartans og sálarinnar

Drottinn, hjálpaðu mér að gegna mínu hlutverki í lífinu á þann hátt sem þóknast þér, hvort sem ég er veikur eða sterkur, veikur eða heilbrigður, frægur eða óþekktur, ríkur eða fátækur, vitandi að þú elskar mig og munt aldrei yfirgefa .mig

Auður getur verið tekinn frá manni, eða hann getur verið tekinn úr honum, við brottför hans úr þessum heimi, og hann getur ekki tekið hann með sér. Raunverulegt gildi hans felst í því að eyða honum í góðverk og í að færa sjálfum sér og öðrum hamingju á þann hátt sem þóknast Guði og samvisku .manns

Þeir sem hugsa aðeins um eigið öryggi og þægindi, gleyma eða hunsa þarfir annarra, eru í raun að sækjast eftir fátæktinni sem einn daginn verður hlutskipti þeirra. Þeir sem halda fast í auð sinn í stað þess að nota hann til góðra verka færa sér ekki velmegun í lífinu eftir dauðann heldur fæðast fátækir, með langanir og þrá hinna ríku. En þeir sem deila gnægð sinni og velmegun með öðrum laða að sér gæsku og .gnægð hvert sem þeir fara

Þegar þú gefur þeim sem það verðskulda af fúsum og frjálsum vilja, munt þú komast að því að Guð er alltaf með þér og mun aldrei yfirgefa þig og þú munt ekki þurfa á neinu að halda. Við megum ekki gleyma því að líf okkar er beint haldið uppi af Guði og þegar við gerum okkur grein fyrir því að hugur okkar, vilji og athafnir eru allar háðar Guði og fá styrk sinn frá honum, þá munum við fá beina leiðsögn frá honum og við munum átta okkur á því að líf okkar er eitt .með óendanlegu lífi hans

Hugleiðsla veitir sönnun fyrir tilvist Guðs. Þegar skynjunarbylgjurnar hafa hreinsast úr tjörn hugans sprettur guðleg sæla fram úr sálinni. Þessi sæla er þegar til staðar í .sálinni, en hún er hulin

Ó, Drottinn Ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst litlu hlutunum og svo stefni ég að stærri afrekum

Jafnvel þótt öllum efnislegum metnaði sé náð, þá veitir það aðeins ófullkomna hamingju — og með því að finna Guð mun ég uppgötva óþrjótandi uppsprettur gleði og hún hættir aldrei að flæða og renna í görðum og sígrænum engjum .sálarinnar

Hús: Sigurtorgið

Ef maður eyðir lífi sínu í að elta eina spennu á fætur annarri, mun hann aldrei þekkja bragðið af sannri hamingju. Maður ætti að lifa einföldu lífi og nálgast lífið af léttleika. Það er ráðlegt fyrir mann að eyða tíma einan, hugleiða eigin gjörðir af og til og iðka innri frið, sem færir lækningu, .endurnýjun og endurnýjaðan styrk

Ef truflanir eru stöðugt til staðar og önnur áreiti sprengja skynfærin, munu taugarnar þjást af því, mikil lífsorka verður sóuð og sálin mun finna fyrir spennu og vanlíðan. Ennfremur ætti maður ekki að vera of upptekinn af því að leiðrétta aðra; heldur ætti maður að leiðrétta sjálfan sig áður en maður .reynir að leiðrétta aðra

Látið það vita að heimilið er mesti vígvöllurinn. Sá sem .er engill á heimili sínu verður engill hvar sem er

Sætleiki raddarinnar og friðurinn sem göfug hegðun .gefur til kynna er nauðsynlegri á heimilinu en annars staðar

Eins og myrkrið getur ekki varað þar sem ljósið skín, þá hlýtur myrkrið sem fylgir sjúkdómnum að hverfa þegar ljós Guðs skín í frumur líkamans, og fáir eru þeir sem átta sig á .þessum sannleika

Þegar fólk finnur sterka löngun til að læknast, biður það með órótt hjörtum eða með örvæntingu, og gerir ráð fyrir að

Guð muni ekki hlusta á bænir þeirra, eða það biður en bíður .ekki svo að það viti hvort bænir þess hafi náð til Guðs

Rétt eins og maður getur ekki hlustað á tónlist útvarpaða í gegnum loftið með gallaðri móttöku, þá getur maður heldur ekki nema titring heilsu, styrks og visku sem streymir frá Guði með andlegu tæki sem bilar af ótta, .áhyggjum og alls kyns kvíða, efasemdum og óvissu

Látum okkur minnast þín og þakka þér, Drottinn, á tímum neyðar og velgengni, í veikindum og heilsu, í myrkri og ljósi og í öllum kringumstæðum. Látum okkur minnast með þakklæti þeirra daga vellíðunar sem þú hefur gefið okkur. Hjálpaðu okkur að opna augu trúarinnar svo að við megum sjá þitt blessaða ljós, sem læknar alla sjúkdóma og .kvillur

Ég er skipstjóri á skipi mínu góðra hugsana, góðvilja míns og ávaxtaríkrar og gagnlegrar starfsemi minnar. Ég mun stýra skipi lífs míns, alltaf með augun föst á skínandi .plánetu friðarins á himni djúprar hugleiðingar minnar

Ég mun nota skapandi hugsunarhæfileika mína til að ná árangri í öllu sem ég geri. Guð mun hjálpa mér ef ég reyni .líka að hjálpa sjálfum mér

Í dag mun ég yrkja lífsins garð af endurnýjaðri vinnu og sá honum fræjum visku, heilsu, ánægju og hamingju. Ég mun vökva fræin með trú og sjálfstrausti og ég mun bíða eftir gjöf hins almáttuga til að veita mér réttláta uppskeru. Jafnvel þótt ég uppskeri ekki væntanlega uppskeru, mun ég vera þakklátur fyrir hugarróinn sem kemur af því að leitast við að .gera mitt besta

Ég mun þakka Guði fyrir að ég geti haldið áfram að reyna þar til mér tekst það, fyrir náð hans. Og ég mun þakka honum þegar ég næ stærsta þrá hjartans míns. Ég mun leitast við að gera aðeins göfug og verðug verk, leita Guðs .velþóknunar

Heimurinn er fullur af náttúrustormum og stormum manna og Guð er sterkur skjöldur og öruggt athvarf gegn

stormum, fellibyljum og illsku þessa heims. Hvar sem Guð er, þar er enginn ótti eða sorg. Hinn sanni trúaði stendur staðfastur og stoltur í lífsins baráttu og atburðarásinni, viss um að Guð er með honum, verndar hann fyrir skaða og yfirgefur hann aldrei eina einustu stund. Þannig hverfur óttinn úr hjarta hans og vissan grípur um sig, vernd sem ekki .er hægt að þröngva honum upp

Að vera ekki hræddur þýðir að hafa trú á Guð og vernd hans, og hafa trú á réttlæti hans, visku, miskunn, kærleika .og alnærveru

Ótti sviptir mann sálfræðilegum styrk, skyggir hugann og skerðir náttúrulegan takt hjartans. Ennfremur getur ótti valdið líkamlegum truflunum og sálfræðilegum sjúkdómum. Í stað þess að láta undan kvíða og sálfræðilegri innilokun ætti einstaklingur að fullvissa sig um að hann sé öruggur í vernd Guðs, hins alsjáandi, hins alsheyrandi, öruggur í óyfirstíganlegu vígi hans og umlukinn miskunn hans og .umhyggju

Hvort sem maður er í afrískum frumskógi, á vígvelli, þjáður af veikindum eða fátækt, verður maður að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en nokkur hætta og fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum. Það er engin áhrifaríkari leið til verndar. Auðvitað verður maður að nota skynsemina þegar maður tekst á við atburði og jafnframt hafa fulla trú á guðlega hjálp. Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða hegða sér óskynsamlega frammi fyrir mótlæti. Þess í stað, óháð því hvað gerist, verður maður að staðfesta fyrir sjálfum sér að Guð einn er fær um að hjálpa í erfiðum og erfiðum aðstæðum ef maður snýr sér til hans af .öllu hjarta, sálu og skilningarvitum

Þegar erfiðleikar dynja yfir eins og snjóflóð megum við ekki leyfa þeim að lama vilja okkar eða skyggja á skýra sýn okkar og viturlega, rökrétta nálgun. Þess í stað verðum við

að viðhalda trú okkar á Guð og meðfæddri tilfinningu okkar fyrir réttu og röngu og leitast við að finna leið út. Með hjálp Guðs munum við finna hana. Að lokum munu hlutirnir batna vegna þess að máttur Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlífsins. Þeir sem sætta sig ekki við óhjákvæmni aðstæðna og reyna í staðinn að komast út fyrir huluna með greind sinni og trú munu finna dyrnar opnaðar .fyrir sér - dyr sem hver trúuð hönd bankar á

Lífið er hulið myrkri og stundum hrösum við og hikum við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir lífsins. Guð er fullt tungl á nætur fáfræði og myrkurs, sól ljómans á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og leiðarstjarna þeirra .sem ferðast um höf jarðneskrar, hverfulrar tilveru

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

Munurinn á huglægri íhugun og andlegri sjálfskoðun

Ef einstaklingur forritar sig með fræðilegri þekkingu verður hann eins og gangandi upptökutæki, sem endurtekur málshætti og háleit orðasambönd, og aðrir telja þá lærða og fróða. En slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun á sannleikanum, né heldur andlegri afrekum. Þessi tegund hugvæðingar eða hugvæðingar heldur „sjálfinu“ bundu við skynjunarhugann, sem sjálfur er takmarkaður af líkamlegum skilningarvitum. Fræðileg þekking getur ekki öðlast guðlega þekkingu og það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að beita í

raunveruleikanum, svo að maður týnist ekki í þéttum vitsmunalegum frumskógi, ófær um að fara út fyrir .kenninguna

Þetta ferli mun ekki leiða til þess að við vitum sannleikann því sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem fylgja þessari nálgun verða bundnir .af eigin huglægum niðurstöðum

Ef einstaklingur notar andlega hæfileika sína eingöngu til að afla sér peninga og efnislegra eigna, mun meðvitund hans dragast inn í efnisheiminn og flækjast í endalausum flækjum. Þess vegna segja vitrir menn að maður ætti ekki að helga alla þá andlegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum til að elta hverfula hluti, ella týnist hann í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapi sjálfum sér óþarfa takmarkanir og hömlur. Í staðinn ætti hann að nota andlega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa siðferðilega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli þess sem er skaðlegt og þess sem er gagnlegt. Þegar hann ræktar andlega innsýn sína mun hann geta skynjað Guð innra með sér og komist að þeirri andlegu sannleika sem er falinn á bak við þéttar slæður .efnishyggjunnar. Þetta ástand kallast andleg sjálfskoðun

Hvað sem áhyggjur okkar kunna að vera, þá verður Guð alltaf að hafa forgang í lífi okkar. Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti er stöðugt og innilegt samband við Guð, þar sem þú munt persónulega verða vitni að dásamlegri, .jákvæðri umbreytingu sem mun hafa djúpstæð áhrif á þig

Þegar einstaklingur vill sjá sýningu, kaupa ný föt eða nýjan bíl, er það þá ekki satt að hugur hans sé alltaf upptekinn? Hvað varðar þessi mál og hvernig á að ná þeim? Hann mun ekki hvílast fyrr en hann uppfyllir langanir sínar og hann mun halda áfram að vinna óþreytandi að því að ná .þeim

Þannig ætti mannshugurinn að vera upptekinn af því að hugsa um Guð og þá munu allar minni, smærri langanir umbreytast í sterka löngun til að finna Guð og eiga samskipti .við hann

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs innilega, brennandi hvísl sem kemur frá djúpi þráhyggjufullrar sálar

Kall sálarinnar mun snerta hið alheimshjarta og svarið .mun koma og færa með sér mikla gleði

Hugrænt hvísl ræktar viljastyrk þar til þú hefur nægan .styrk til að ná markmiðinu

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það eitt að hugsa um eitthvað nægir til að koma því til leiðar, því að guðleg lögmál starfar í þágu þeirra sem eru í samræmi við .æðsta vilja

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

Leyndarmál vaxtar

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og .tilgang

Þrátt fyrir hörku raunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, sterkt og fjölhæft stál. Viskan sem við smíðum í gegnum brennandi loga reynslunnar er sannarlega einstök. Lífið hreinsar okkur,

umbreytir grunneðli okkar í dýrmæt frumefni, sem gerir okkur kleift að lifa með sálum eins hreinum og gimsteinum, eins sterkum og stáli, en samt sveigjanlegum og seigum, sem beygja sig án þess að brotna undir þrýstingi mótlætis og .erfiðleika

Þegar við sjáum andlit afmynduð af reiði, ör af grimmd, þá fær sjónin okkur til að þrá að útrýma ljótleikanum úr okkar eigin sálum – sál sem er ósnert af neinu nema illum ásetningi og djúpstæðum gremjum sem skyggja á hina blessuðu guðdómlegu mynd innra með okkur, rétt eins og sót spillir spegli. Sársaukafullar gjörðir annarra ættu að vekja í okkur löngun til að bæta eigin hegðun og stjórna okkur sjálfum, svo að við getum verið herrar óstýrilátra ástríða .okkar, ekki þrælar þeirra

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast gnægð rósemi. Þetta er vegna þess að sá straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, síflæðandi og nær stöðugt til sálna í sátt við hana. Þeir munu þá geta miðlað þessum .straumi hamingju til sálna sem þrá frið

Á hverjum degi lítur maður í spegil til að sjá andlit sitt vegna þess að hann vill líta sem best út í augum annarra. Hversu mikilvægara er þá ekki fyrir viðkomandi að standa daglega með sjálfum sér og horfa í spegil innri greiningar til að uppgötva hvað býr undir glitrandi yfirborðinu! Því allt sem er aðlaðandi á yfirborðinu sækir aðdráttarafl sitt frá innra sjálfinu og ekkert spillir hreinum spegli sálarinnar eins og sálfræðileg brenglun eins og reiði, gremja, öfund og hatur. Sá sem leitast við að losna við þessi efnasambönd, sem eru

framandi eðli andans, mun leyfa ljósi innri fegurðar að geisla .innan frá

Með greiningu uppgötvum við að vandamál manna eru þreföld: það eru vandamál og kvillar sem ráðast á mannslíkamann, önnur sem ráðast á hugann og þriðji .flokkurinn sem lokar fyrir leiðir sálarinnar

Veikindi, elli og dauði eru erfiðleikar og hindranir sem líkaminn stendur frammi fyrir. Sálfræðilegir sjúkdómar ráðast hins vegar inn í hugann með sorg, ótta, reiði, bældum löngunum, gremju, hatri, tilfinningalegum áráttum, hita og taugaóstyrk og sálfræðilegu krabbameini sem lamar andlega hæfileika. Hættulegasti sjúkdómurinn er hins vegar sjúkdómur sálarinnar, sem birtist í fáfræði, sem allir aðrir .sjúkdómar spretta upp úr og breiðast út

Það er meira gott en illt í heiminum

Þegar efasemdir læðast að okkur ættum við að muna eftir lífi mikilmenna. Það er satt að við erum mannverur, en Guð hefur gefið okkur óvenjulega krafta sem við notum sjaldan. Hvers vegna að skjálfa af ótta við elli, veikindi og sorg? Við ættum að gera það sem við getum til að annast líkama okkar, en við ættum ekki að láta undan ótta eða grafa .okkur undir haugum fáfræði

Líkaminn er ekki allur maðurinn

Gott vegur þyngra en illt í þessum heimi því Guð er æðsti mátturinn. En þegar illt dynur yfir okkur höldum við að við höfum engan mátt til að stjórna því eða komast undan .því

Stormar ills munu óhjákvæmilega blása, en við getum .sigrast á áhrifum þeirra og risið upp úr þeim

Okkur var ekki gefið líf til að það tortími okkur, heldur til að innræta okkur vitund um eilífðina, og við verðum að muna .þennan sannleika

Án hugsunarfrelsis getur maður ekki tjáð sig á hreinan, sjálfsprottinn og eðlilegan hátt. Mundu að þú ert í .grundvallaratriðum frjáls. Viljans máttur er alltaf frjáls

Ef þú notar viljastyrk þinn rétt mun það skapa góða karma fyrir þig, en flestir vilja ekki breytast og vilja ekki leggja sig fram, svo þeir molna niður í erfiðleikum og eru .ófærir um að takast á við áskoranir

Að gera hvað sem manni sýnist er ekki frelsi, því menn eru bundnir af löngunum sínum og því er alls ekki hægt að kalla gjörðir þeirra frelsi. Sannleikurinn þýðir að gera allt með vilja sem er stýrt af visku. Maður getur stjórnað afleiðingum fyrri gjörða sinna, sem óhjákvæmilega munu fylgja honum, ef hann virkjar vilja sinn og notar hann til góðra og gagnlegra verka. Ef þú framkvæmir gjörðir þínar af skynsemi og viljastyrk, munu kraftar fyrri rangra gjörða þinna veikjast og .venjur sem leiða af góðum gjörðum þínum munu styrkjast

Við þráum stöðugt það sem okkur skortir og festumst í hluti sem eru ekki nauðsynlegir. Þegar eitthvað hefur náð tökum á okkur missum við tímabundið frjálsan vilja okkar. Rétt eins og Austurlandabúar eru þrælar fornra siða, eru Vesturlandabúar einnig þrælar nútíma siða. Við sköpum .okkar eigin örlög og verðum bundin af þeim

Hvers vegna fæðist eitt barn inn í vonda fjölskyldu en annað inn í góða? Hvert og eitt þeirra notaði frelsi sitt til að lifa á ákveðinn hátt í fortíðinni (í fyrra lífi) og olli þannig .þessum aðstæðum yfir sig í þessu lífi

Það er ekkert sanna frelsi án Guðs. Við verðum að hugsa stöðugt til hans. Hvað sem áhyggjur okkar og hugsanir

kunna að vera, þá verður Guð að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar og þegar við erum sannarlega samstíga honum, munum við fá hæfileikann til að áorka því sem við verðum að .gera, hvenær sem er, með guðlegri hjálp hans

Ráðleggingar fyrir lærisveinninn

Einn nemendanna bað kennarann Paramhansa um ráð til sjálfsbætingar. Hann sagði: „Ef þú vilt vera elskaður, “.byrjaðu á því að elska aðra sem þurfa á ást þinni að halda

Og ef þú væntir þess af öðrum, vertu þá trúr og tryggur þeim svo að þeir verði þér trúir

Ef þú vilt koma í veg fyrir að aðrir breyti illgjarnlega og lævíslega, leyfðu þá ekki blekkingum að síast inn í hugsanir .þínar og hegðaðu þér ekki á þann hátt að það skaði aðra

Ef þú vilt að aðrir sýni þér samúð, byrjaðu á því að sýna .þeim samkennd, sérstaklega þeim sem eru í kringum þig

Ef þú vilt að aðrir virði þig, verður þú að sýna bæði .ungum og öldnum virðingu

Ef þú vilt frið frá öðrum, verður þú að lifa lífi í sátt og .samlyndi

Ef þú vilt að fólk sé trúað, vertu þá andlegur að eðlisfari og láttu aðra finna að þú ert góð fyrirmynd og að þeir geti .reitt sig á þig og treyst þér

Í stuttu máli, allt sem þú vilt að aðrir sýni. Einn af góðu eiginleikunum er að sýna það fyrst í lífi þínu og þú munt .komast að því að fólk mun bregðast við þér á sama hátt

Ef þú getur bent á þau svið í lífi þínu sem þarfnast úrbóta án þess að missa kjarkinn eða þróa með þér minnimáttarkennd, og ef þú vinnur stöðugt að því að bæta þinn eigin persónuleika, þá verður tíminn sem þú eyðir í

þetta mun afkastameiri en ef þú sóar í að óska þess að aðrir myndu bæta sig. Jákvætt fordæmi þitt og heilbrigð hegðun hefur meiri kraft til að breyta öðrum en óskir þínar, reiði og .orð ein og sér

Ó Drottinn, þú ert uppspretta alls góðs og uppruni alls máttar. Blessaðu okkur svo að við megum endurspegla blessun þína yfir okkur í heilsu okkar, vitsmunalegum metnaði okkar og andlegri tjáningu. Þú ert ljóminn í stjörnunum, orkan í atómunum, góðvildin í hjörtunum og fegurðin í sannleikanum. Hjálpaðu okkur að fylla okkur af æðsta mætti þínum, óendanlegri visku þinni og .takmarkalausri áreiðanleika

Drottinn, lát okkur viðurkenna að þú ert uppspretta heilsunnar, úthaf lífsins og uppspretta alls skilnings og þekkingar. Frelsaðu okkur frá fáfræði og áhrifum hennar, frá ótta og áhyggjum, og lát flóð visku þinnar sópa burt öllu rusli .og rústum úr lífi okkar

Ríf burt, Drottinn, slæðurnar sem hylja ásjónu þína fyrir okkur. Lát okkur sjá þig sem bjartan ljós, eins og óteljandi sólir á sjóndeildarhring lífs okkar. Lát okkur finna þig sem síendurnýjandi kraft sem innblæs hugsanir okkar, nærir sálir .okkar, heldur líkama okkar við og uppfyllir drauma okkar

Amen

Flestir vita ekki hvers vegna. Frá tilvist sinni á þessari jörð trúa þeir því að tilgangur lífsins sé að uppfylla langanir, öðlast nauðsynjar lífsins, leita ánægju og mannlegrar ástar .og að lokum gefast upp á þeim sem kallar

Fólk byrjar líf sitt sem forritarar með ákveðnar tilhneigingar og langanir sem ekki fengust uppfylltar í fortíðinni og það reynir – með þeim litla frjálsa vilja sem það hefur eftir – að herma eftir löngunum og gjörðum annarra. Ef

það umgengst kaupsýslumenn vilja það verða eins og þeir, .og ef það umgengst listamenn verður listin allt fyrir það

Guð vill að við séum hagnýt í þessum heimi. Hann hefur gefið okkur hungur sem krefst þess að við vinnum til að seðja það, en að leita aðeins að mat, húsaskjóli, peningum og eigum þýðir að maðurinn gleymir uppsprettu hamingju .sinnar

Það er satt að við verðum að vinna að því að uppfylla þarfir okkar og leitast við að ná lögmætum markmiðum okkar, en fyrst og fremst verðum við að opna hjörtu okkar fyrir Guði og leita leiðsagnar hans og samþykkis í öllu sem við gerum. Þá munum við örugglega ná árangri í lífsins skóla, því við munum fá leiðsögn okkar frá æðsta stjórnanda og veitanda sem veit hvað við þurfum og hvað er best fyrir okkur. Þess vegna verðum við að setja traust okkar á hann .og lúta viturum vilja hans

Úr fyrirlestrum kennarans Paramahansa

Þegar innri hamingja sálarinnar er hulin af þykku lagi af hverfulum, skynrænum ánægjum, dofnar gullinn ljómi andans og gegnsæir hæfileikar sálarinnar eru faldir á bak við þéttleika efnisins. Þegar hugur manns dregurst að öfund og yfirlæti og hulinn skýjum ótta og áhyggna, verður maður vansæll, vesældarlegur og sigraður. En þegar maður beinir sömu athygli að ást, friði og sátt, upplifir maður djúpa .hamingju

Sálin finnur hamingju þegar hún snýr sér frá líkamlegum löngunum blandaðri þjáningu og eymd yfir í gagnsæjar .dyggðir andans, fullar af stórfenglegum unaðargæðum

Ef sálin sökkvir sér algerlega niður í grófa veraldlega ánægju, verður hún áhugalaus gagnvart leit að æðri gleði og ófær um að upplifa andlega ánægju. Margir gætu haldið því

fram að það sé nær ómögulegt að afneita efnislegum ánægjum í þessum heimi eða þegar maður býr meðal fólks sem hugsar eingöngu um efnisleg mál. Hins vegar er það ekki krafist af meðalmanninum að yfirgefa heiminn og hörfa til fjalla og skóga til að finna ró og frið. Þess í stað ættu þeir að vera áfram í þessum heimi án þess að leyfa öflugum straumum hans að sópa sér burt, svo að þeir verði ekki .yfirbugaðir af ólgusjó þessa lífs

Maður ætti ekki að vera neikvæður gagnvart umhverfi sínu og á sama tíma ætti hann ekki að leyfa efnishyggju að blinda sjón sína, svo að hann missi ekki tengslin við andlega eðli sitt og verði ófær um að njóta gleði sælu og verða vitni .að guðdómlegum ljósum

Lífið, með kjarna sínum, þáttum og markmiðum, er erfið þraut að skilja en ekki ómöguleg að leysa, og með framsækinni hugsun okkar leysum við sum af leyndarmálum .þess á hverjum degi

Tækin sem byggja á nákvæmum vísindalegum meginreglum á þessum tíma eru vissulega áhrifamikil og uppgötvanir vísindanna gefa okkur skýrari sýn á leiðir til að bæta lífið. En þrátt fyrir allan búnaðinn, uppfinningarnar og aðferðirnar sem við höfum, virðumst við samt vera eins og brúður í höndum örlaganna og vegurinn framundan er enn .löng áður en við losnumst undan stjórn náttúrunnar

Vissulega er það ekki frelsi að lifa í náð náttúrunnar. Ákafur hugur okkar er yfirbugaður og fjötraður af hjálparleysi þegar við finnum fyrir því að við erum fórnarlömb flóða, fellibylja eða jarðskjálfta, eða þegar atburðir hrifsa frá okkur - án rökréttrar ástæðu - ástvini okkar sem eru okkur næst. Við gerum okkur þá grein fyrir því að við höfum ekki náð mörgum sigrum og okkur hefur ekki tekist að sigrast á erfiðum aðstæðum. Því þrátt fyrir allar okkar tilraunir til að gera lífið eins og við viljum að það sé, munu ákveðnar

aðstæður alltaf koma upp á þessu jarðneska sviði, og atburðir sem stjórnast af voldugum huga sem við vitum lítið um, sem starfar algerlega óháð skoðunum okkar og vilja. Það besta sem við getum gert er að vinna og gera einhverjar .úrbætur

Við ræktum hveiti og búum til hveiti, en hver skapaði fyrsta fræið? Við borðum brauð úr hveiti, en hver gaf líkama okkar hæfileikann til að melta það? Og hvernig á að breyta ?mat í næringu

Í hverju horni lífsins virðist vera ómissandi guðleg hönd. Við getum ekki stjórnað málum okkar án hennar og með allri þeirri vissu sem við höfum vitum við ekki hvenær hjartað hættir að starfa. Þess vegna er nauðsyn þess að reiða sig djarflega á æðsta guðdómlega mátt og reiða sig á æðra sjálf okkar, sem sprettur frá þeirri almætti sem við erum mótuð .eftir

Við verðum að hafa trú lausa við dramb og ganga af .öryggi á lífsins vegum

Án lætis og skjálfta, og án angist og innilokunar

Að takast á við ofnæmi

Að sigrast á næmi er viðkvæm list og að stjórna viðbragðshraða sínum er mikilvægt til að þróa jafnvægi og .heildræna persónuleika

Næmi stafar af misskilningi, minnimáttarkennd, .uppblásnu stolti og ýktu egói

Þegar einstaklingur telur að tilfinningar hans hafi verið særðar, festir sú hugsun rætur í huga hans og vekur upp taugar hans, sem síðan spennast og verða uppreisnargjarnar. Reiði kviknar í hjarta hans vegna særðra tilfinninga. Hins vegar hafa sumir getu til að stjórna

tilfinningum sínum, þannig að ytri merki þeirra birtast ekki þrátt fyrir mikla reiði innra með þeim. Aðrir tjá reiði sína með tafarlausum viðbrögðum, sem sjást í augnvöðvum og svipbrigðum, og með skörpum, dulkóðuðum munnlegum .viðbrögðum

Of mikil tilfinningasemi hefur alvarlegar afleiðingar; hún flækir aðstæðurnar og skapar óæskilegan óstöðugleika sem .hefur neikvæð áhrif á aðra

Leitast verður við að iðka sjálfstjórn og ró, skapa andrúmsloft skilnings og sáttar sem stuðlar að friði í stað spennu og dreifir streitu. Þeir sem gera það verða herrar eigin örlaga og verða verðlaunaðir með þakklæti og virðingu .frá þeim sem eru í kringum þá

Ofnæmi er einkenni sem flestir eiga sameiginlegt, og þegar þessi órökrétta tilfinning blossar upp, blindar hún innsýnina og skyggir á augu viskunnar. Verra er að ofnæmir einstaklingur telur sig vera að hugsa, finna og hegða sér !fullkomlega, þegar í raun gæti hegðun hans verið alröng

Margir telja að þeir ættu að vorkenna sjálfum sér þegar þeir eru gagnrýndir og að sjálfsvorkunn veiti þeim einhverja léttir. En eins og með fíkniefnaneytendur, því meira sem þeir .taka, því sterkari verður fíknin

Mjög viðkvæmur einstaklingur þjáist oft að óþörfu. Oftast veit enginn orsök vanlíðunar sinnar eða eðli kvörtunar sinnar, sem leiðir til aukinnar angist í sjálfskipaðri einangrun þeirra. Ekkert er hægt að áorka með því að dvelja hljóðlega við meintar móðganir eða gagnrýni. Það er miklu betra að taka á rótum slíkrar ofnæmis með hlutlægri greiningu og .sjálfstjórn

Þessi tegund af óhollu ofnæmi hefur alvarlegar afleiðingar; hún eyðir hjartanu eins og eldur og eyðileggur

friðarvefi. Þess vegna verður að takast á við hana af .skynsemi, rökréttu og ákveðnu hvöt

***

Ég legg mig fram um að þjóna öllum, en þegar ég dvel í einveru mína til íhugunar, leyfi ég engum að trufla hugleiðingar mínar. Önnur mál geta beðið, en dagleg .samskipti mín við Guð mega ekki vera vanrækt eða gleymd

Áður en þú grípur til nokkurrar aðgerðar skaltu staldra við og íhuga vandlega afleiðingarnar og áhrif þeirra á huga, líkama og sál. Aðgerðir sem knúnar eru áfram af nauðung eru ekki frelsun, þar sem aðgerðir sem stríða gegn lögmálum sáttar og framfara munu takmarka einstaklinginn. Aftur á móti eru aðgerðir sem samþykktar eru af greindardómi og í .samræmi við samvisku manns dyggðugar og færa frelsi

Þegar þú ákveður að gera eitthvað gott eða forðast að gera eitthvað slæmt og heldur þig við þá ákvörðun og hegðar þér í samræmi við það, þá skaltu vita að þinn hlutur .af frelsi er gnægð

Guð vill að við notum valfrelsið sem okkur hefur verið gefið til að leita hans og finna hann, en hann vill ekki .þröngva sér upp á okkur

Löngunin til að komast nær Guði og þekkja hann kemur ekki af sjálfu sér, heldur verður að virkja hana og næra. Án .þessarar löngunar hefur lífið ekkert gildi eða smekk

Láttu andlega innsýn þína leiða hugsun þína og velgengni mun fylgja þér hvert sem þú ferð

Guði helga ég rödd mína, hendur mínar, fætur mína, hjarta mitt, líkama minn, tilfinningar mínar, vilja minn og allt

Kærleikurinn er andlega vopnið sem lýkur öllum stríðum

Handan þessarar jarðar eru óendanlegir heimar þar sem við munum hitta aftur þá sem við héldum að hefðu yfirgefið .okkur að eilífu

Þetta veraldlega líf er síbreytilegt, sorg fylgir sorgarblekkingum ofan á blekkingum. Þessi sjónhverfing sem birtist í eyðimörk meðvitundar okkar verður að hverfa og við verðum að vekja okkar sanna sjálf undan þéttum slæðum .efnisins

Reyndu ekki að byggja vonir þínar á þessu lífi. Hvar er trygging þín? Þú ert aðeins öruggur þegar þú leitar hælis í .þekkingu á Guði

Kjarni sálarinnar er eins og fornt gull grafið undir jarðveginum. Þegar jarðvegurinn er fjarlægður af gullinu og það þvegið með hugleiðsluvatni, glóar það á ný með .fullkominni hreinleika og skýrleika

Drottinn, lát okkur sjá hvað gott er, hugsa heilbrigðar hugsanir og umgangast þá sem eru góðir í eðli sínu. Hjálpaðu okkur að hugsa til þín og íhuga þig, ó þú sem ert .uppspretta alls réttlætis og uppruni alls góðs

Frelsi frá veikleika

Besta leiðin til að sigrast á veikleika er að hætta að hugsa um hann; annars mun hugmyndin um veikleika yfirbuga meðvitund þína og ráða ríkjum í innra sjálfi þínu. Þegar við færum ljós inn í okkur sjálf mun myrkrið hverfa .eins og það hafi aldrei verið til

Sú hugmynd veitir mér frábæra innblástur

Þegar ljós er leitt inn í helli sem hefur verið hulinn myrkri í þúsundir ára, hverfur myrkrið samstundis. Á sama hátt hverfa veikleikar og mistök þegar við leyfum ljósi Guðs að

komast inn í meðvitund okkar, og myrkrið í fáfræðinni getur .ekki varað. Þetta er sú heimspeki sem við ættum að lifa eftir

Frestun er gagnslaus. Hjól lífsins hættir aldrei að snúast og dagar lífs okkar líða hratt. Hver mínúta sem við eyðum í að hugsa skýrt og hegða okkur skynsamlega er farsæl og .arðbær fjárfesting í hamingju okkar

Margir eyða allri sinni ævi í að hugsa um peninga, kynlíf og frægð og einbeita sér sjaldan að því sem nauðsynlegast er og veitir þeim hugarró og eykur meðvitund þeirra á hærra .plan

Sama hversu lítilmótlegt hlutverk einstaklings kann að vera, þá telst hann farsæll í augum Guðs ef hann veit hvernig á að verja tíma sínum skynsamlega og beina .hugsunum sínum í réttar áttir

Þegar ljós Guðs skín á mann, finnst honum ekki að hann þurfi neitt því gleðin sem gagntekur hann uppfyllir alla drauma hans og fær hann til að finna innst inni að hann sé ríkastur hinna ríku og hamingjusamasti hinna hamingjusömu .í þessu lífi

Ljósgöng

Þeir sem vakna til vitundar sinnar með upplýstum hugsunum, góðverkum, góðum tilfinningum og djúpri íhugun geta skynjað brottför sína frá líkamanum á síðustu stundu brottfararinnar í gegnum andlegt auga. Á jarðneskri dvöl sinni æfa jógíarnir sig í að sjá göng andlega augans á mörkum efnis og anda, og á þeirri stundu sem þeir yfirgefa jörðina geta þeir gengið inn í þennan bjarta göng og farið frá þessum heimi til óendanlegs ríkis Guðs, ljóss, gleði, friðar og .algjörs frelsis

{Ljós á ljósi}

Lampi líkamans er [andlega] augað

Ef augað þitt er eitt

Þá mun allur líkami þinn fyllast af ljósi

{Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið vissi það ekki}

Óeigingirni er að finna fyrir sorgum annarra, að nálgast þá, að eiga samskipti við þá, að reyna einlæglega að hugga þá í óheppni þeirra, að fagna gleði þeirra og að gera okkar .besta til að halda frá þeim draugum ótta, neyðar og kvíða

Sá sem býr yfir óeigingirni starfar ekki samkvæmt takmörkuðum útreikningum og væntingum, heldur notar innsæi sitt og heilbrigða dómgreind og hjálpar sjálfum sér og öðrum, þakkandi Guði fyrir árangurinn sem hann nær. Ef honum mistekst einu sinni eða oftar, þá missir hann ekki kjarkinn, heldur verður ákveðnari, tvöfaldar viðleitni sína og endurtekur tilraunina, kannar nýjar hugmyndir og leiðir, leiddur af ljósi skynseminnar, og leitar hjálpar Guðs þar til .hann nær markmiði sínu og göfugum tilgangi sínum

Sá sem vinnur að því að gleðja aðra fær innri tilfinningu um sálræna huggun. Og ef hann missir eitthvað fyrir þá sem hann er að reyna að hjálpa, þá telur hann það ekki vera tap því í staðinn öðlast hann velþóknun Guðs og hugarró. Hann lifir til að elska, vinna, gefa og sá fræjum góðvildar og friðar .á ökrum mannkynsins

Sá sem fer út fyrir sinn eigin heim í hugsunum sínum og tilfinningum víkkar meðvitund sína, eykur samkennd sína og finnur að heimurinn er heimili hans og mannkynið er fjölskylda hans. Hann gerir sér grein fyrir því að tilgangur tilveru hans á þessari jörð er að umbreyta sjálfum sér áður en hann reynir að umbreyta öðrum, því sá sem umbreytir sjálfum sér hjálpar öðrum að umbreyta sér með fordæmi lífs

síns. Verk hafa dýpri áhrif og djúpstæðari áhrif á sálir .annarra en orð

Stuttar stopp

:Ljómi einlægninnar

Sumir reyna að flýja vandamál sín með því að brosa, en slíkur flótti krefst hreinnar samvisku, lausrar við hræsni og svik. Þegar einstaklingur kemur heiðarlega fram við sjálfan sig og aðra og hegðar sér af göfuglyndi og heiðarleika, þá skýrast augun og einstök ljómi streymir frá þeim - óyggjandi .ljómi einlægni

:Heiðarleiki

Sumir segja margt í nafni heiðarleikans, en það er ekki hægt að tala við alla um allt. Þegar þú gefur ráð og leiðbeiningar misskilja sumir orð þín og hafa ekkert út úr því sem þú segir; það er sóun á fyrirhöfn og vanmetin viðleitni. Þögn er gull í slíkum tilvikum, en það þýðir alls ekki að þegja .um ranglæti

:Sjálfssamhljómur

Sjálfssátt er sannarlega dásamleg. Flestir vita hversu erfitt það er að vera í sátt við aðra, en hefur þú einhvern tíma hugsað um að vera í sátt við sjálfan þig? Það er ótrúlega erfitt, en samt mögulegt. Ef þú greinir sjálfan þig muntu komast að því að þú ert stöðugt í ósamræmi við sjálfan þig. Ef þú elskar ekki sjálfan þig, munt þú ekki elska neinn annan. Og ef einstaklingur er ekki í sátt við sjálfan sig, ?hvernig getur hann þá verið í sátt við aðra

Sjálfssamhljómur er nauðsynlegur fyrir sátt við heiminn. Þess vegna er nauðsynlegt að meta og elska sjálfan sig, því þú átt skilið þá ást. Maður verður að elska sjálfan sig vegna þess að Guð skapaði okkur og gaf okkur göfuga möguleika.

Að elska þetta innra sjálf, þennan kjarna sem er fullur af dyggðum eiginleikum, innblæs göfuga hegðun og hreinsar .hugann frá óhreinindum og hjartað frá illsku og gremju

:Að kvarða bókmenntaáttavitann

Maður getur ekki blekkt samvisku sína, réttlætt ranglæti eða sloppið við afleiðingar misráðinnar hegðunar, jafnvel þótt maður ferðaðist til annarrar plánetu. Áhrif gjörða manns fylgja manni og maður verður að leiðrétta stefnu sína og stilla siðferðisáttavita sinn þannig að nálin bendi alltaf í rétta .átt

Sumir búa við verstu aðstæður en eru samt í mikilli sátt við sjálfa sig, á meðan aðrir hafa öll tækifæri og allt sem þeir þurfa en eru samt í stöðugri átökum við sjálfa sig. Þess vegna ætti maður ekki að bíða eftir að aðstæður breytist. Sannfærðu sjálfan þig um að þú sért í lagi þrátt fyrir .umhverfi þitt, sem getur verið annað en þú óskar þér

Sá sem leggur sig í hendur aðstæðna bíður eftir að .hlutirnir breytist og bið hans verður löng

Það er sagt að maður hafi talað reiprennandi átján tungumál, en samt verið svo fátækur að hann hafði ekki efni á lampa til að lesa við. Því fór hann út í horn og settist undir götuljós til að lesa. Sannarlega skapar vilji leiðir, skapar tækifæri, endurnýjar vonir, klárar verkefni og uppfyllir óskir .og drauma

Raunveruleg samskipti við þá sem þekkja Guð geta átt sér stað með persónulegum samskiptum við þá, íhugandi lestri á ritum þeirra eða djúpri og vingjarnlegri íhugun á þeim. Mikilvægt er að muna að það er í samræmi við .meðvitund þeirra, sem er í samræmi við Guð

Þegar við samstillum meðvitund okkar við miklar sálir sem elska Guð, breytir þessi sátt smám saman lífi okkar á

undursamlegan hátt. Þessi sátt þrælkar ekki viljann heldur víkkar út umfang hans og styrkir kraft hans. Þetta er munurinn á því að vera í sátt við fólk sem er fullt af egó og upptekið af því sem það getur áunnið sér, og að vera í sátt við elskandi Guðs og mannkyns sem stefnir að því að gefa og vekja guðlegan kærleika í sálum þeirra sem eru í sátt við þá. Segulmagn þessara blessuðu einstaklinga færir okkur í náið .samband við guðlegan segulmagn

Við verðum að hafa í huga að þótt við leggjum okkur fram um að uppfylla okkar eigin þarfir, verðum við líka að hjálpa öðrum að öðlast það sem þeir þurfa og deila með þeim sem minna mega sín þeim góðu hlutum sem koma í lífinu. Munum að við erum óaðskiljanlegur hluti af hnattrænni fjölskyldu og að við getum ekki lifað án þessarar stóru .fjölskyldu

Hvernig væri lífið án smiða, uppfinningamanna, bænda og annarra? Með því að gefa og þiggja, og skiptast á þjónustu, vill Guð að við hugsum um og berum samúð með öðrum. Það er alvarleg mistök að lifa aðeins fyrir sjálfan sig án þess að taka tillit til annarra. Þegar við hugsum um okkar eigin hamingju verðum við líka að hugsa um hamingju annarra. Við erum ekki skyldug til að gefa allt sem við höfum fyrir velferð alheimsfjölskyldunnar, því það er ómögulegt. Þess í stað ættum við að sýna öðrum samúð og gera það .sem við getum til að hjálpa þeim og létta byrðar þeirra

Það er samband milli velgengni og milli ánægju sálarinnar, innan samhengis umhverfisins sem .einstaklingurinn býr í

Sönn velgengni er afleiðing hegðunar sem samræmist meginreglum réttlætisins og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af persónulegri ánægju. Hver sem beitir þessari meginreglu á efnislegt,

andlegt, siðferðilegt og andlegt líf sitt mun komast að því að .þessi skilgreining á velgengni er tæmandi og alhliða

Fólk hugsar um velgengni á mismunandi vegu eftir því hvaða markmið það hefur í lífinu. Stundum jafna sumir henni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann er farsæll þjófur!“ Þetta sýnir að ekki er öll velgengni eftirsóknarverð; .velgengni okkar ætti ekki að skaða aðra

Annar þáttur í velgengni er að skapa sátt og jákvæðar niðurstöður, ekki aðeins fyrir okkur sjálf, heldur verðum við .einnig að deila þessum kostum með öðrum

Að ná fjárhagslegum árangri þýðir ekki bara að njóta þess sem við verðskuldum; það þýðir líka að bera siðferðislega ábyrgð á að hjálpa öðrum að skapa sér betra líf. Allir sem eru gáfaðir geta þénað peninga, en ef þeir hafa ást í hjarta sínu munu þeir ekki geta notað þá peninga í eigingirni; í staðinn munu þeir deila því sem þeir hafa með .öðrum

Peningar verða bölvun í höndum nískra og nískra manna, en þeir eru blessun og gjöf þeim sem eru örlátir og .góðhjartaðir

Góðar sálir laða að sér góðar sálir og laðast að þeim

Við verðum að læra að elska náungann eins og okkur sjálf og muna að við erum hér í þessu lífi í stuttan tíma, eftir það förum við til annars heims þar sem stig hugsunar okkar og gæði gjörða okkar á meðan á þessari jarðnesku dvöl .stendur fer eftir stigi hennar

Hverjir eru okkar sönnu ættingjar? Fyrir vitran mann eru allir ættingir og hver og einn er „náungi“. Vissulega er vitran maður fær um að greina og skilja að þótt sólin skíni ljós sitt á kol og demant, þá hefur demanturinn, ólíkt kolunum, þann einstaka hæfileika að taka á móti og endurspegla ljós skært.

Leita ætti félagsskapar þeirra sem hugsa og tilfinningar eru eins hreinar og demantur og helga tíma sínum því að finna einlæga vini. Þeir sem lifa hreinu og heiðarlegu lífi munu laða að sér vini sem einkennast af hreinlæti og heiðarleika, en þeir sem lifa eftir lélegum eðlishvötum án greina munu laða .að sér vini af sama tagi

Ef þú metur háleit hugsjónir og meginreglur mikils er ráðlegt að forðast að umgangast fólk sem trúir ekki á þessar hugsjónir og meginreglur og ruglar hugsanir og raskar skapinu, svo að titringur þeirra lækki ekki titringsstig þitt. Á .sama tíma skaltu ekki útiloka neinn frá ástarhring þínum

Auk þess ætti maður ekki aðeins að gefa ást heldur einnig að skapa frið, þannig að hvar sem maður fer skapi maður sátt og ró og hressir þá sem eru í kringum sig með góðhjartaðri nærveru sinni. Enginn vill koma nálægt illa lyktandi skúnki – afsakið orðbragðið – allir forðast hann. Á sama hátt pirrar og hrindir taugaóstyrkur, hvatvís og rifrildisríkur einstaklingur öðrum frá sér. Við viljum vera eins og blómstrandi rósir sem gefa frá sér sætan ilm sem gleður hjartað. Við skulum leitast við að dreifa ilm friðar og .góðvildar hvar sem við förum og hvar sem við búum

Guðsríki er ekki mitt í skýjunum eða á ákveðnum stað í geimnum. Það er handan við myrkrið sem við sjáum þegar við lokum augunum, og þegar við hugleiðum og biðjum, þá opnast auga andans í enninu innra með okkur, og við sjáum blessað ljós og finnum gleði sem gegnsýrir hverja frumu líkamans, og við finnum að hulunni hefur verið lyft upp og .leynidyr hafa verið opnaðar að Guðsríki

Guð er síendurnýjandi gleði, gleði sem er alhliða. Við verðum að finna okkur sameinast þeirri gleði sem býr innra .með okkur og umlykur óendanleikann

Handan við titringsmörk þétts efnis liggur óendanleg, alhliða meðvitund, ólýsanleg í allri sinni dýrð, víðáttu og takmarkaleysi. Þetta er himnaríki, eilíf, takmarkalaus og .endalaus meðvituð sæla

Þegar skynjun sálarinnar víkkar út og hún finnur nærveru hennar alls staðar, sameinast hún þá guðdómlega .anda

Dýrð sé hinu algera óendanleika, sem situr í hásæti við sjóndeildarhringinn, þar sem himinn mætir hafinu, og dýrð sé hinu hæsta óendanleika, sem situr í hásæti friðarins innra með okkur; með því að einbeita okkur að hinu óendanleika .innra með okkur getum við hlotið óendanlegan kraft þess

Þekking sem fengin er með því að lesa bækur eða frá fólki er takmörkuð þekking, en þekking sem fengin er beint frá Guði veitir kraft viskunnar, dýrð vissunnar, ró hjartans og .frið sálarinnar

Ó Drottinn, kenn mér að biðja með djúpri einbeitingu og blanda saman hugleiðslu og innilega löngun og lát hjarta .mitt hreinsast daglega af hreinni ást minni til þín

Að losna við skorður karma

Hvort sem það er andlegt eða líkamlegt, meðvitað eða ómeðvitað, hefur það sérstök áhrif á líf einstaklings. Fyrri athafnir eru ekki aðeins þær sem framkvæmdar voru fyrir dögum, mánuðum eða árum, heldur einnig athafnir frá fyrri .lífum

Þú varst dauður og hann gaf þér líf; síðan mun hann láta þig deyja, síðan mun hann gefa þér líf aftur; síðan munt þú snúa aftur til hans

Góðu og slæmu áhrifin af gjörðum manns. Í núverandi lífi eru þessi ummerki geymd í undirmeðvitundinni og áhrifin

sem einstaklingur ber (eða sál hans ber) frá fyrri holdgun liggja í dvala eins og fræ í undirmeðvitundinni og bíða réttra aðstæðna til að spíra og vaxa á ákveðnum karmískum tíma. Karmalögmálið, sem jafnar hluti, felur í sér aðgerðir og .viðbrögð, orsök og afleiðingar, sáningu og uppskeru

Sérhver einstaklingur mótar sína eigin örlög með hugsunum sínum og gjörðum, og orkan sem þeir leysa úr læðingi, hvort sem er viturlega eða heimskulega, snýr óhjákvæmilega aftur til þeirra sem upphafspunkts, rétt eins og hringur klárar sig með fullkominni nákvæmni. [Spurningin er] verður sá sem leitar viljugur að horfast í augu við - gegn vilja sínum - óhjákvæmilegar afleiðingar fyrri gjörða sinna, eða það sem kallað er forspá? Svarið er nei. Guð er lögmál og kærleikur, og sá sem leitar sem snýr sér til hans með einlægri þrá og fullkominni trú, samræmir gjörðir sínar við guðleg lögmál og leitar skilyrðislausrar kærleika Guðs mun án efa hljóta guðlega blessun sem léttir þungar byrðar og .bætir aðstæður

Guð setti okkur í þennan heim fullan af blekkingum og hann þekkir þjáningar okkar og raunir og þrengingar sem við þolum. Mannverur dýpka innra myrkur andlegrar fáfræði þegar þær telja sig drukkna í synd og máttvana til að losna úr dýpi hennar. Það er betra fyrir þær að leitast við að leiðrétta sig, leita hjálpar og samúðar frá hjarta guðlegrar miskunnar, vonandi fyrirgefningar frá kærleiksríkum, .samúðarfullum og fyrirgefandi Guði

Þegar við áttum okkur á nánu sambandi okkar við Guð, hvaða karma getur þá bundið okkur? Láttu engan sannfæra þig um að sársauki þinn og erfiðleikar séu afleiðing af karma þínum. Sem andi í kjarna þínum hefur þú enga karma. Þess í stað verður þú að átta þig á þessum sannleika með því að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú ert eitt með kjarna lífsins, ljóssins og alheimskraftanna. Ef þú áttar þig á þessari

staðreynd hefur þú ekkert að óttast og Guð mun opna .margar dyr fyrir þig og veita þér mörg tækifæri

Ef þú ert óþægilega sátt/ur við líf þitt, breyttu þá hugarfari þínu og fylltu skynfærin með jákvæðri orku og þú .munt finna muninn sjálfur

Það er engin þörf fyrir fólk að harma og syrgja það sem það hefur misst af, eða að rekja óhamingjusamar aðstæður sínar til mistaka sem það gerði í þessu lífi eða í fjarlægri fortíð, því þetta er form andlegrar vanrækslu. Þau verða að bregðast við og uppræta illgresið úr lífsins garði, og þá munu sætustu og líflegustu blómin blómstra og bera ljúffengustu .og eftirsóknarverðustu ávextina. Fyrir náð hans, hins hæsta

Að lúta Guði þýðir ekki að nota ekki viljann til að bæta málefni okkar og bíða eftir að Guð leysi aðstæður okkar án nokkurrar fyrirhafnar af okkar hálfu, því Guð hjálpar þeim .sem hjálpa sér sjálfum

Málið er að við lærum hvernig á að leita til Guðs til að leiðbeina vilja okkar og blessa og styrkja réttar viðleitni okkar. Þegar við sigrumst á hindruninni sem felst í óvilja til að gefast upp, finnum við í Guði vernd sem enginn í þessum heimi getur veitt okkur, og við finnum líka styrk sem engin .prófraun getur yfirstigið

Allir geta myndað sérstakt samband við Guð ef þeir vita hvernig á að opna hjarta sitt fyrir Guði og þrá guðlega .nærveru hans, sem færir gleði og vissu

Þegar einstaklingur finnur djúpa þörf fyrir Guð, vitandi að hann getur ekki verið án hans, mun hann uppgötva að Guð bregst við á einn eða annan hátt. En fyrst verður hann að rækta þá sterku tilfinningu, því viðbrögðin munu ekki .koma sjálfkrafa

Ef við gefum Guði ekki fyrsta sætið í lífi okkar, verður meðvitundarástand okkar kvíðið og ruglað og við munum ekki geta tekist á við endalausar kröfur lífsins á rökréttan og .réttan hátt

Og hver er leiðin til að þroska þá löngun? Í hvert skipti sem við mætum óheppni eða erfiðleikum, og í hvert skipti sem við finnum fyrir þyngsli í hjörtum okkar, verðum við að leita til Guðs og biðja hann um hjálp, vitandi að hver sem elskar Guð og varðveitir það í huga sínum og hjarta, aðstæður hans munu batna, aðstæður hans eru að breytast .til hins betra

Þegar við hrærum og hrærum eterinn með innilegum bænum okkar og einlægum áköllum munum við draga fram kjarna guðdómlegs svars sem inniheldur fæðu, lækningu og .hamingju

Fyrir þá sem þrá andlega næringu skipta fortíðar gremju og mistök ekki máli. Hægt er að læra af þeim og reyna aftur, endurtaka tilraunina frá upphafi. Árangur verður tryggður, með hjálp Guðs, fyrir alla sem ekki láta mistök draga úr sér kjarkinn, sem ekki veikjast af hörmungum og sem trúa með óhagganlegri trú að Guð styðji þá sem halda áfram. Þá sem eru á réttri leið og hann veitir þeim von, styrk og bjartsýni .þar til þeir ná lokamarkmiði sínu og tilgangi lífsins

Hugsun er kraftur eins og rafmagn og sálfræðilegt .ástand. Hún tengist hugsun og hugsunarhætti

Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt; sá sem notar það skynsamlega notar það, annars gæti það valdið raflosti. Og það sama má segja um það: Ef það er beint á réttar brautir færir það eiganda sínum hamingju, annars veldur það .honum vandræðum

Hugsun er eins og villihestur, en það er ekki ómögulegt að temja hana og jákvæð hugsun er ein leið til að stjórna .hugsun

Heilbrigð hugsun er náinn vinur og veikur hugur er stöðugur óvinur

Heilbrigð hugsun laðar að sér frið og öryggi, en óheilbrigð hugsun skýtur banvænum örvum sem rekast á eiganda sinn á tvo vegu. Þaðan kemur orðatiltækið: „Launin eru eins og verkið.“ Svo lengi sem maður sendir frá sér góðar fyrirætlanir munu hugsanir hans breytast í kyndla, lýsa upp hólf sálarinnar og reka burt myrkurhaugana, svo að maður finni djúpa huggun og augu hans skína af ánægjulegu .brosi! Megi brosið vara í augum þínum og friður sé yfir þér

Lífið er eins og mylla sem malar fræ ávaxtaríkra prófana og tilrauna, til að búa til brauð lífsins. Það er eins og krókóttur vegur, með gróskumiklum blómum beggja vegna, björtum fiðrildi og trjám með ljúffengum ávöxtum á greinum sínum, en samt stöndvum við sjaldan kyrr. Njótum sjónar þess og sætleika þess; reyndar erum við oft á tánum. Til að ná til víðtækari svæða, höldum við að það séu fleiri falleg sjónarmið en það sem við sáum. En þegar við færum okkur smám saman burt á blómstrandi, ávaxtaríkum stígum, finnum við tré sem eru frekar dökk en fersk, og svo hverfa blómin og með þeim fiðrildi og einnig ávextir, aðeins til að .finna okkur þá í hrjóstrugri eyðimörk

Mannlegt líf er eins og vatn sjávarins, sem hreinsast og verður ferskt. Aðeins þegar þú stígur upp í efri lofthjúpinn er það eins og morgundraumur, sem verður bjartari með aldrinum, því þá virðast hlutirnir skýrari og greinilegri. Það er eins og ferðalag að því leyti að landslagið breytist eftir því sem við ferðumst vegalengdir. Síðan breytist sama .landslagið eftir því sem við nálgumst það, og svo framvegis

Lífið veldur ekki vonbrigðum hjá hinum vitru, því þeir takast á við það af kunnáttu og njóta þess án þess að leyfa því að taka stjórn á þeim og svipta þá frelsi sínu. Til dæmis njóta þeir vatns. Þeir drekka það og baða sig í því, en þeir leyfa sér ekki að drukkna í því. Þeir njóta fötanna sem þeim líkar án þess að fylgja óhóflega formsreglum og formsatriðum sem eru talin yfirborðskennd. Þeir njóta þess að borða án þess að leyfa ofáti að gleypa sig, því ofát veikir líkamann og gleypir skynjunina og hún mun eyðileggja hana algerlega. Þess vegna ætti maður að njóta lífsins en án þess .að þreyta skynfærin með því að sökkva sér niður í vatn

Að komast vel af við aðra þýðir ekki að vera sammála þeim um allt eða fórna hugsjónum þeirra vegna, því þessi aðlögunarstíll er óæskilegur og samræmist ekki sannleikanum. Umbótamennirnir og hinir miklu menn voru ekki sammála svo mörgum í kringum sig, þeir héldu samt fast við hugsjón sína, því þeir gerðu sér grein fyrir því að það .sem þeir voru að gera var fullkomlega rétt

Fyrst og fremst verður maður að vera í sátt við Guð, .síðan við samvisku sína og að lokum við fólk

Ekki ætti að slaka á meginreglunni og ekki grípa til dulinna hvata til að ná ákveðnu markmiði, því það sæmir .ekki meginregluföstu fólki

Hver getur lifað á þann hátt sem þóknast Guði? Ekki skaða aðra, því þeir hafa ekkert að óttast. Ef þessi aðferð fullnægir ekki öðrum, þá er nóg fyrir mann að vera vel innra með sér og finna fyrir innri friði sem gerir hann óháðan .samþykki annarra

Styrkur og löngun sálarinnar í að snúa sér til Guðs kallast andleg segulmagn og með þessari segulmagn laðar sálin að sér blessanir og fínar titringar og allar góðar .mannlegar upplifanir sem minna hana á gæsku og réttlæti

Andleg segulmögnun Það er krafturinn sem hún notar til að laða að sér og draga einstaklinginn að sér Góðir vinir Og nauðsynlegir og mikilvægir hlutir Og innsæisskilningur á hlutunum Þessi kraftur er dreginn af aðdráttarafli Guðs, segulkrafti

Kerti friðar

Taktu huglægan pott, fylltu hann með friði þínum

Taktu flösku tilfinninga minna, fylltu hana miskunn þinni

Taktu tóma sálarkörfu mína, fylltu hana með ávöxtum visku þinnar

Hellið vatni kærleikans í sál mína, ég mun hella því í .bikara þyrstrar sálar

Ríf niður múra egósins, sökkva mér niður í algjöra nærveru þína

Geisli dögunar ástarinnar

Láttu hann kíkja út úr opnum hjarta míns

Það minnir mig á sólarljós ástar þinnar

Dreifist um himininn í lífi mínu

Ljós ástar þinnar hefur skinið fram

Yfir sjálfan mig, og það var upplýst

Ljós þitt fyllti andlegt rými mitt

Þú ert lífið sem heldur líkama mínum uppi

Og hugurinn sem innblæs hugsanir mínar

Og viska sem eyðir fáfræði minni

Ég kveiki á mjóu kerti ástar minnar

Að lesa gullnu bókina

Varðveitt í mér frá örófi alda

Ást þín var og er enn

Ósýnilega friðarkertið

Sem rekur myrkrið burt og sýnir mér skilaboð þín

Bloggið er á hjartans síðum

Lát dýrð þína opinberast, Drottinn

Megi ljós visku þinnar hverfa

Fáfræði, sundrungu og öfund

Frá ströndum jarðar að eilífu

Breyta veikleika okkar í styrk

Og við veiktumst í einbeitni

Hleðdu líkama okkar með lífsnauðsynlegri raforku

Og fylltu hugann og sálina með græðandi ljósi þínu

Taktu í hönd okkar svo að við drukknum ekki í vötnum gáleysis gagnvart þér og fylltu tilveru okkar af kærleika þínum og visku. Láttu okkur finna að við erum mjög nálægt .þér og að sól miskunnar þinnar skín stöðugt á okkur

Ég set blómin af hvíslandi, líflegum hugsunum mínum

Í uppbyggingu kyrrðarinnar

Þögull ilmur hennar syngur

Og hann syngur um dýrð þína

Og með ljóma hins heilaga ljóss þíns

Ég sé fegurð tilvistar þinnar

Hamingjusamir draumar mínir rætast

Þegar ljós þitt blikkar í sálu minni

Sljár loga af eldi viskunnar

Ég sé dýrð þína og gleði mín eykst

Megi Guð lýsa þig með ljósi sínu

Og kveðjur frá sálinni til þín

Það eru margar kröfur og kröfur sem heimurinn setur okkur og sannfærir okkur um mikilvægi þeirra og ómögulegt að lifa án þeirra eða geta verið án þeirra. En grunnkrafan verður að vera að öðlast frið Guðs, sem uppsprettur hans þornar aldrei upp og uppspretta hans þornar aldrei upp og .sem gefur öllu í lífinu bragð og merkingu

Munum að Guð er kjarni tilveru okkar og að kærleikurinn er glugginn sem við horfum í gegnum á dýrlega ásýnd hans. Hver sem þráir að finna fyrir guðdómlegri nærveru og nærir þá háleitu þrá í hugsun og verki, Guð mun veita beiðni þeirra og hjálpa þeim að rífa niður slæðurnar sem koma í veg fyrir .að þeir sjái hin blessuðu ljós

Sá sem er staðráðinn í að halda áfram á veginum mun ekki láta neitt hindra hann, né heldur mun nein hindrun hindra hann fyrr en hann nær markmiði sínu og uppfyllir þrá .hjarta síns

Andlegar perlur og gimsteinar

Þeir sem afhjúpa veikleika annarra og valda þeim vandræðum og gremju eru fjarri visku og heilbrigðri dómgreind. Við ættum að fyrirlíta syndina, ekki syndarann, því hann er bróðir okkar í anda, þrátt fyrir myrkur fáfræðinnar sem umlykur hann og umlykur. Tilgangur fordæmingar ætti að vera lækning, ekki að hrósa sér og særa. Við ættum að koma fram við synduga bróður okkar

eins og við vildum að komið væri fram við okkur ef við .værum í hans sporum og aðstöðu

Sá sem dylur syndir bróður síns í þessum heimi, Guð .mun dylja syndir hans í lífinu eftir dauðann

Rétt eins og við dæmum aðra, dæmir andleg lög okkur á sama hátt. Við ættum ekki að vænta of mikils af öðrum, né ættum við alltaf að vænta góðra niðurstaðna frá neinum, .jafnvel þótt þeir geri sitt besta

Maður getur fallið og hrasað en hann verður öruggur svo lengi sem hann gerir sitt besta til að klífa upp stigann til .dyggðar og réttlætis á ný

Á hverjum degi ættum við að reyna að lyfta sjúklingnum líkamlega, sálrænt eða andlega í umhverfi okkar, rétt eins og .við hjálpum okkur sjálfum eða fjölskyldumeðlimum okkar

Sá sem reynir frá og með deginum í dag að lifa samkvæmt guðlegum lögmálum - í stað hins gamla eigingjarna lífs sem færir erfiðleika og eymd - mun komast að því að sama hversu lítilmótlegt hlutverk hann gegnir í lífinu, þá er það áfram mikilvægt hlutverk svo lengi sem hann gegnir skyldu sinni til fulls samkvæmt stjórn leikstjóra .geimleiksins og meistara allra örlaga okkar: Guð almáttugur

Þegar við höfum samskipti við aðra af einlægni, sannri ást og tillitssemi gagnvart tilfinningum, munum við fá góða vini inn í líf okkar án þess að persónulegir hagsmunir eða eigingjarnar útreikningar séu teknir til greina; annars munum .við ekki geta þekkt sanna vini okkar

Það er nauðsynlegt að losna við hræsni og yfirlæti og .hegða sér þannig að það skaði ekki aðra af ásettu ráði

Vinir ættu ekki að vera reiðir, niðurlægðir eða mótmæltir, né ætti að gefa þeim neina ástæðu til að bera

óvingjarnlegar tilfinningar til okkar. Vinir ættu ekki að vera illa meðhöndlaðir, misnotaðir eða gefin óumbeðin ráð nema beðið sé um þau. Þegar ráð eru beðin um ætti að veita þau af einlægni og vinsemd, án ótta við afleiðingar. Vinir hjálpa .hver öðrum með uppbyggilegri, bróðurlegri gagnrýni

Erfiðar lífsreynslur koma ekki til að lama vilja okkar og sigra okkur, heldur til að skerpa á einbeitni okkar og styrkja trú okkar á Guð og sjálfstraust. Sumir telja ranglega að þessar upplifanir og áskoranir séu óyfirstíganleg eyðileggjandi kraftar og því gefast þeir upp. Heilbrigt hugarfar er nauðsynlegt til að virkja innri styrk okkar til að .takast á við lífið og raunir þess á áhrifaríkan hátt

Ef einstaklingur keppir ekki við einhvern sem er sterkari en hann sjálfur, þá verður hann ekki sterkur. Á sama hátt, þegar við tökumst á við erfiðleika okkar með hugrekki og .andlegu þreki, verðum við sterkari og seigri

Hugur okkar er óaðskiljanlegur hluti af alhliða meðvitund Guðs. Undir öldu meðvitundar okkar liggur haf óendanlegrar meðvitundar hans. Þegar öldan gleymir að hún er hluti af stærra hafinu, aðskilur hún sig frá þeim hafskrafti. Fyrir vikið veikjast hugur fólks vegna efnislegra takmarkana og er ekki lengur fær um ávaxtaríkt starf og mikla framleiðslu. Þegar hugur hristir af sér ryk fáfræðinnar og brýtur fjötrana sem binda krafta þeirra, verða þeir færari um sköpun og jákvæð .samskipti við lífið

Þegar þú heldur fast við ákveðna hugmynd og fyllir hana með sterkum vilja, þá umbreytist sú hugmynd í kraftmikið afl. Og þegar hugsun verður kraftmikil getur hún skapað rétt umhverfi fyrir velgengni, samkvæmt ósýnilegu korti sem .teiknað er í huganum

Fólk mistekst vegna þess að það lætur undan erfiðum aðstæðum lífsins án þess að standast þær, í stað þess að .standast þær án þess að gefast upp

Það er nauðsynlegt að þjálfa og virkja viljastyrk

Þeir sem ganga inn í helgidóm kyrrðarinnar geta átt andleg samskipti við aðrar sálir sem elska Guð og þeir geta .skilið tungumál rósanna og allra lifandi vera

Ó Drottinn, vertu eini konungurinn, settur í hásæti yfir .ást minni og þrá

Þeir sem stunda hugleiðslu upplifa djúpa friðartilfinningu og þessa innri ró ætti að viðhalda jafnvel í félagsskap annarra. Það sem maður lærir í hugleiðslu ætti að iðka í daglegum athöfnum og samskiptum við aðra, án þess að .leyfa neinum að raska friði eða rósemi manns

Þegar þú vilt skapa góðan vana eða útrýma slæmum vana skaltu einbeita þér að heilafrumunum þar sem virkni .mismunandi venja er staðsett

Til að tileinka þér góðan vana skaltu fyrst setjast niður og hugleiða og leita guðlegrar hjálpar. Einbeittu þér að miðju viljastyrksins, sem er staðsettur á enninu milli augabrúnanna, og staðfestu staðfastlega þann vana sem þú vilt innræta í heilann. Þegar þú vilt útrýma slæmum venjum skaltu einnig einbeita þér að þessari miðju viljastyrks og staðfesta staðfastlega að allar rásir þar sem þessar venjur eru rótgrónar eru að hverfa. Með einbeitingu og viljastyrk geturðu jafnvel eytt djúpustu rásum djúpstæðra, gamalla venja. Fullvissaðu þig ítrekað um að þú hafir nægan .viljastyrk til að uppræta óhollar venjur úr heilasvæðinu

Hentugasti tíminn fyrir slíka staðfestingu er snemma .morguns þegar viljinn og athyglin eru vakandi

Haltu áfram að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú sért laus við allar fyrirmæli og einn daginn munt þú uppgötva að - með Guðs hjálp - hefur þú þegar losað þig við þann vana .sem þú vildir losna við

Hvað sem þú óttast, rektu hugsanir þínar burt frá því og láttu Guð um það. Styrktu trú þína á Guð og treystu því að .hann geti hjálpað þér

Mikil þjáning stafar af áhyggjum og kvíða. Hvers vegna ættir þú að þjást þegar það sem þú óttast hefur ekki einu sinni gerst ennþá? Ímyndaðu þér verndarljós Guðs sem umlykur þig á alla kanta og þú munt finna fyrir .undursamlegri vernd hans

Þar sem flestir kvíðar okkar stafa af ótta, ef við útrýmum ótta úr lífi okkar, munum við finna fyrir frelsi og lækning mun eiga sér stað strax. Á hverju kvöldi, rétt áður en þú ferð að sofa, staðfestu fyrir sjálfum þér að Guð er með þér, verndar .þig og vakir yfir þér

Í þessu alheimsdrama túlka menn af öllum kynþáttum lífssöguna á tímanum. Við verðum að skilja tilgang lífsins án þess að verða of upptekin af eða of gagntekin af hverfulum .hlutverkum okkar

Lífssýn okkar er oft brengluð og fráviksbundin vegna þess að við horfum með eigingjörnum augum og takmörkuðum sjóndeildarhring. Ef við horfðum með auga .sálarinnar myndum við sjá hlutina frá allt öðru sjónarhorni

Þegar við opnum auga viskunnar sjáum við hið alhliða ljós Guðs og í því ljósi skynjum við andlega eðli okkar, sem er speglun á eðli alheimsvitundarinnar sem gegnsýrir allar .agnir og hluta alheimsins

Andleg sannindi umlykja okkur, banka á dyr lokaðra augna okkar, hvetja okkur til að sjá ljósið í stað myrkurs, að

hegða okkur með visku frekar en fáfræði, að fylla hjörtu okkar af kærleika frekar en hatri og að vinna saman að því að koma á friði og færa gnægð og öryggi í heiminn. Þegar við gerum það mun fáfræði hverfa, aðstæðumunur mun hverfa, við munum sjá einingu í manntalinu og við munum .verða í meiri sátt við guðdómlegan vilja

Samband okkar við Guð er ekki kalt eða kærleikslaust, eins og samband vinnuveitanda og starfsmanns. Við erum fjölskylda hans, umhyggja hans fyrir okkur er stöðug og hann hlustar alltaf á okkur. Við erum óaðskiljanlegur hluti af tilveru .hans og samband okkar við hann er lifandi og kraftmikið

Skapari okkar hefur gefið okkur óþrjótandi auð af kærleika, skilningi, innsæi, velvild og andlegum styrk, en flestir okkar hafa sóað þessum auð í ekkert. Guð vill að við lifum í öryggi, friði og vingjarnlegu samstarfi, eins og sæmir göfugri og kærleiksríkri fjölskyldu, en græðgi og eigingjarnar áætlanir hafa fest rætur í hjörtum okkar og sáð sundrungu á .meðal okkar

Guð vill að við séum herrar, en við höfum kosið að vera þrælar

Maðurinn hefur villst langt frá himnesku heimili sínu og misst innri paradísina þar sem hann finnur fyrir nálægð við Guð og Guð nálægt sér, og hann mun ekki geta endurheimt .þessa paradís án persónulegrar áreynslu

Guð skapaði okkur í sinni mynd, en þessi sannleikur hefur sloppið úr huga okkar. Við höfum fallið fyrir þeirri blekkingu að örlög okkar séu erfiðleikar og örlög okkar tortímingu. Við verðum að rífa burt hulu blekkingarinnar með rýtingi viskunnar til að sjá hinn geislandi sannleika á bak við .hana

?Hverjir erum við og hver er okkar sanna eðli

Menn eru greinilega ólíkir, hvort sem það er í sálfræðilegri eða tilfinningalegri gerð, hlutverkum sem þeir gegna í lífinu, vinnu og athöfnum sem þeir stunda eða löngunum sem þeir finna. En undir öllum þessum mun leynist tveir hlutir sem hver manneskja þráir og þarfnast án undantekninga. Annað er frelsi frá öllum gerðum sársauka og löngunar. Hitt er algjör og varanleg hamingja - fullkomin .ánægja, þar sem friður, kærleikur, viska og gleði búa

Í raun og veru er það sem menn leitast við að ná til Guðs, hvort sem þeir nota það nafn eða ekki. Hinir vitru segja að Guð sé kjarni sælu og andi hamingjunnar. Og maður mun ekki upplifa fullkomna ánægju nema maður sæki beint í geimuppsprettu. Þetta er lykilatriði til að skilja mannlegt .ástand

?En hvar leitar fólk að því sem það leitar að

Þeir leita þess aðeins í veraldlegum hlutum: í eignum, ytri aðstæðum og samskiptum við annað fólk. En það er ómögulegt að finna það í neinu, neinum eða nokkrum .aðstæðum í þessum heimi, miðað við eðli sköpunarinnar

Sköpunin byggist á meginreglunni um tvíhyggju. Það er ómögulegt að hafa mynd í aðeins einum lit, þar sem engin leið er að vera án andstæðunnar. Á sama hátt er ómögulegt fyrir neinn þátt tilverunnar að vera til einangraður frá tvíhyggju. Þegar við skoðum þó þær langanir sem hvetja fólk, komumst við að því að hvert og eitt okkar þráir aðeins góða, ánægjulega, fallega og jákvæða hluti, án þess að hafa minnstu löngun til að takast á við neitt óþægilegt eða .óæskilegt. En það er ómögulegt

Í þessum tvíhyggjuheimi er engin ánægja án sársauka, ekkert ljós án myrkurs, ekkert gott án ills, ekkert líf án dauða. Þessar tvær hliðar myntarinnar eru óaðskiljanlegar.

Þetta þýðir að það sem við þráum innst inni er ekki hægt að .fá úr þessum heimi

Fólk leitar — já, það leitar af öllum mætti — en finnur ekki það sem það leitar að, sem elur af sér örvæntingu og vonleysi. Þetta leiðir ekki aðeins til örvæntingar heldur einnig til mikillar gremju og ákafrar reiði og þar af leiðandi til ofbeldisverka. Allt þetta gerist vegna þess að það leitar ekki að því sem það leitar að á réttum stað og þar af leiðandi .finnur það ekki það sem hjartað þráir

Fólk á okkar tímum veit ekki mikið um merkingu og .tilgang lífsins og því þjáist það af ruglingi og ráðvillu

Að eðlisfari eru menn tilgangsdrifnir verur. Ef þeim skortir tilgang í lífinu og ef hugur þeirra, orka, vilji og tilfinningar eru ekki beint á jákvæðan og uppbyggilegan hátt, munu þeir leita á skaðlegar leiðir eins og áfengis- og fíkniefnaneyslu, grípa til ofbeldis og svo framvegis. Endanlegt markmið lífsins er að þekkja Guð og það er skylda einstaklinga að samræma hlutverk sín og ytri athafnir með réttlátum verkum, heilbrigðum sjónarhornum, jákvæðu .viðhorfi og gagnlegri miðlun tilfinninga sinna

Þessir tveir þættir eðlis okkar — innri eða andlegi þátturinn og ytri þátturinn — eru ekki í mótsögn ef þeir eru rétt skildir. Þvert á móti styðja þeir hvor annan og hjálpa okkur að þróa og efla líkamlega, sálfræðilega, tilfinningalega .og andlega getu okkar og möguleika

Fólk lifir í miklu tómarúmi, án vitsmunalegrar eða sálfræðilegrar örvunar. Þeim leiðist vegna skorts á tilgangi og fjarveru alls sem gæti gefið lífi þeirra gildi og merkingu. Meðalmaðurinn kann að geta starfað og hegðað sér eins og hann sé sálfræðilega og andlega heilbrigður, en er hann ?hamingjusamur

Megintilgangur lífsins er að vita hver við erum og hver okkar sanna eðli er. Ef við gefum dýpri þáttum lífsins þá athygli sem þeir verðskulda, munum við óhjákvæmilega finna fyrir hamingju, því hamingja mannsins er tengd því að tengjast andlegu sjálfi manns, án þess hefur maður hvorki .tilvist né veru

Óttinn við mistök eða veikindi nærist með stöðugri hugsun um það þar til hugmyndin um mistök síast frá meðvitundinni inn í undirmeðvitundina og nær að lokum til hærri meðvitundar. Þá byrjar óttinn, sem er rótgróinn í undirmeðvitundinni og hærri meðvitund, að margfalda sig og vaxa þar til hann fyllir meðvitundina af illgresi ótta sem er ekki eins auðvelt að útrýma og upphaflega hugsunin þegar hún spírar. Þetta skaðlega illgresi ber að lokum eitraða og banvæna ávexti. Sem betur fer er hægt að útrýma rótum þess innan frá með því að einbeita sér sterklega að hugrekki og innræta meðvitund um algjöra trú á Guð og að hann geti hjálpað þeim sem vilja hjálpa sér sjálfum og verndað þá fyrir .skaða

Einu sinni var lítil loftbóla að fljóta á yfirborði sjávar, á varðbergi gagnvart stormum og eldingum, þegar hún heyrði “?rödd hvísla að sér: „Litla lífsbóla, hvað er að þér

Veistu ekki að þú ert hluti af lífsins hafi? Litla loftbólan .leit í kringum sig og áttaði sig á því

Mannleg meðvitund svífur eins og lítil loftbóla á yfirborði hafsins af alheimsmeðvitund, hugsar um það sem tímabundna loftbólu, skjálfandi af ótta við veikindi, fátækt og dauða. Ó, loftbóla, óttast þú hafið? Líttu í kringum þig, athugaðu vandlega. Færðu sjónarhorn þitt frá þínu nánasta umhverfi til óendanlegs ríkis Guðs. Kafaðu dýpra, víkkaðu skilning þinn, svo að þú getir vitað og verið viss um að þú ert eitt með hans víðáttumikla hafi og að Guð er með þér. Hann .verndar þig, hann styður þig, nú og að eilífu

Að forðast gildrur og snörur

Alltaf þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu sem hvetur þig til að uppfylla hana, notaðu þá dómgreind og spurðu sjálfan þig: „Er þetta góð löngun sem hægt er að uppfylla eða slæm löngun sem ekki ætti að heiðra?“ Óhollar efnislegar langanir hvetja til slæmra venja okkar með því að gefa okkur falskar vonir og tálsýna hamingju. Í slíkum tilfellum verður að beita dómgreindinni til að leiða í ljós sannleikann. Slæmar venjur leiða að lokum til óhamingju. Þegar raunverulegt eðli þeirra kemur í ljós verða þær .máttlausar til að festa mann í gildrum þjáningar og eymdar

Hugleiðingar og sögur

Í lífi og dauða, í sorgum og hörmungum, er trú mín á þig, .ó Drottinn, sterk og óhagganleg, traust og óhagganleg

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar .dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölmennustu staðina, þannig mun ég sjá geisla guðdómlegs kærleika á öllum sviðum lífs míns og .daglegra athafna

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína .með döguninni og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Sagan af moskusdýrinu

Músk er dýrmætt efni með sterkum ilm, sem finnst í .nafla moskushjartsins sem lifir í háum Himalajafjöllum

Þegar dádýrið nær ákveðnum aldri byrjar heillandi moskusi að síast leynilega úr nafla þess og dádýrið verður órólegt af þessum aðlaðandi ilmi og byrjar að dansa og leita .að uppsprettu þessa ljúfa ilms

Það ferðast á milli staða, þefar á milli steina og undir trjám, leitar alls staðar að uppruna þessarar spennandi .lyktar

Að lokum verður hann reiður og æstari og kvíðnari þegar hann á orð og finnur ekki það sem hann leitar að af löngun .og ástríðu

Í lokatilraun til að ná til uppsprettu moskusins stekkur það af turnháum klettabrúnum niður í djúpan dal til að horfast í augu við örlög sín og dauða sinn, þar sem veiðimennirnir ná að fanga það og draga úr því .moskuspokann eða kirtilinn

Í þessu sambandi las einn af upplýstu skáldunum :eitthvað á þessa leið

!Ó, moskusdýr, þú fífl

?Hvers vegna þjáist þú? Hvers vegna ertu svefnlaus

Þessi moskus er fáanlegur

!Með magapokann þinn, þú fífl

Jafnvel þótt þú snertir með nefinu

Frá þér kemur leyni ilmurinn

Þú hefðir unnið það sem þú vonaðist eftir

Og þú lifðir án þess að eyða

Haldið þið ekki, vinir mínir, að flestir hegði sér eins og moskusdýr? Þeir eru alltaf og eilíflega að leita að hamingju .alls staðar utan sjálfra sín

Já, þau leita hamingju í leik og láta undan löngunum og þrám þar til þau eru orðin þreytt. Þau klífa hálar slóðir auðs þar til þau að lokum stökkva af kletta mikilla vona upp í

kletta gremju og mistök þegar þau finna ekki hina sönnu .hamingju sem er geymd í djúpustu kafum sálar sinnar

Ef við snúum hugsunum okkar inn á við og hugleiðum djúpt, munum við finna í ró sálarinnar uppsprettu sannrar og .varanlegrar hamingju sem við leitum að

Við megum ekki vera eins og moskusdýrið, sem deyr í leit að hamingju á röngum stöðum. Þess í stað verðum við að vera vakandi og reyna að finna hamingjuna innra með okkur .sjálfum, ekki utan okkar sjálfra

Sagan af hnappinum

Einu sinni kom maður til mín og sagðist þjást af :langvinnum hjartasjúkdómi og bætti við

Ég hef reynt margt en mér tekst ekki að losna við„ “hjartasárið

Eftir að hafa hugsað mig rólega um bað ég hann um að :færa mér skæri. Hann horfði skjálfandi á mig og sagði

“?Ætlið þér að skera upp hjarta mitt, herra„

Ég hló og svaraði: „Ég er ekki læknir. Hefurðu einhvern tíma heyrt um manneskju sem notar skæri til að framkvæma “!?skurðaðgerð

Að lokum kom hann treglega með skæri, svo ég klippti af einn hnappinn á frakkanum hans og sagði honum að sauma ekki annan hnapp í staðinn og að setja ekki höndina á blettinn þar sem hnappurinn vantaði. Ég sagði honum líka að koma aftur til mín eftir tvær vikur og ég bjóst við að hann .myndi jafna sig á þeim tíma

Maðurinn hló og sagði: „Ég skal gera eins og þú baðst um því ég treysti þér, en ég held að þetta sé furðulegasta lyf “!sem ég hef nokkurn tímann fengið

Tveimur vikum síðar kom hann hlaupandi til mín og :sagði, undrandi

Sérfræðingarnir fullvissuðu mig um að ég væri„ læknaður af hjartasjúkdómi. Svo, í guðs bænum, hvað gerðir “?þú? Dróstu anda úr hnapp

Ég svaraði brosandi: „Já! Höndin þín var stöðugt að leika “.sér með hnappinn og hnappurinn var í takt við hjartað

Þessi hnappur var andinn sem olli hjartaverkjum þínum. Svo ég skar á hnappinn og sagði þér að skipta honum ekki út eða setja höndina á hjartað. Þannig létti þrýstingnum á !hjartanu og hætti að særa þig

Allt gengur hratt fyrir sig og fólk er upptekið af mörgu. Það er eðlilegt að uppskera auðlegð heimsins heldur en að sóa tímanum, láta árstíðina líða hjá og enda tómhentur. En það sem maður ætti að uppskera er ríkasta uppskera lífsins: að nálgast Guð og kynnast honum. Eina leiðin til að öðlast sanna hamingju er að áorka einhverju í þessum heimi og .einnig að ná andlegum árangri

Þeir sem þekkja Guð hefja ekki dagleg skyldustörf sín áður en þeir hugleiða Guð og hlaða huga sinn og líkama með .blessaðri guðlegri orku

Hinar fjölmörgu kröfur heimsins geta fælt þá sem leita andlegra markmiða sinna og leitt þá af þeirri leið sem þeir hafa valið. En þeir sem eru óhagganlegir láta ekkert ýta sér af leið; þeir halda áfram af ákveðni óháð erfiðum eða .óhagstæðum kringumstæðum

Sama hvað heimurinn gefur okkur, þá mun hann ekki fullnægja löngun hjartna okkar, sem þrá eitthvað stöðugra, mikilvægara og dýrmætara en allt sem fjársjóðir og auður .heimsins geyma

Þegar maður deyr – megi hann lifa lengi – getur enginn máttur á jörðu gert neitt fyrir hann. Hver getur hjálpað okkur eftir að við yfirgefum þennan heim? Guð. Þess vegna verðum við alltaf að muna að þessi heimur er aðeins tímabundið stopp á ferð okkar til himneskra heimkynna, þar sem við .munum lifa að eilífu í návist hins miskunnsama

Of mikil auður tryggir ekki heilsu, frið og árangur, en að ná friði og árangri mun leiða til jafnvægis í velgengni bæði á .andlegum og efnislegum vettvangi

Flestir þróa andlega skilvirkni eingöngu til að ná efnislegum árangri. En þegar einstaklingur verður meistari í sjálfum sér og stjórnar sálfræðilegum kröftum sínum og athöfnum í samræmi við guðdómlega áætlun, mun líf hans verða blessað og hann mun smakka nektar andans á meðan hann er á þessari jörð. Hann mun ekki lengur vera fangi venja og langana, heldur mun meðvitund hans umbreytast í hjarta guðdómlegrar nærveru og hann mun dvelja þar og .njóta endurnýjaðra ánægjna sem ólýsanlegar eru

Líkaminn er stærsta apótekið

Læknisfræðingar hafa uppgötvað að þegar við upplifum yfirþyrmandi gleði framleiðir líkaminn þunglyndislyf og önnur streitulækkandi efni sem eru jafn öflug og áhrifarík og þau sem læknar ávísa. Líkaminn er mesta apótek jarðar, fær um að framleiða rétta hlutinn á réttum tíma þegar við erum í sátt við andlegt jafnvægi sem Guð hefur komið innra með .okkur

Ekki er öll streita skaðleg; streita vekur upp lífsorkuna sem flæðir um líkama okkar og örvar virkni og hreyfingu. Rannsóknir hafa sýnt að hæfilegt magn af streitu er .gagnlegt

En vandamálið kemur upp þegar streita fer yfir heilbrigð mörk

Hvert og eitt okkar hefur sín eigin mörk fyrir streitu og þegar farið er yfir þau mörk verðum við stressuðari en við ættum að vera og við gerum okkur kannski ekki grein fyrir því fyrr en vandamál byrja að koma fram í líkama, .tilfinningum og huga

Lífið með Guði er gleði og hamingja, en án Guðs er kvíði, ólga, erfiðleikar og jafnvel hörmungar. Hvernig getum við þá fundið frið og ró í lífi sem einkennist af hörmungum og ?harmleikum og fært þessari jörð einhverja hamingju

Fyrsta skilyrðið er að vera meðvitaður um þrýsting lífsins .þegar við erum undir áhrifum hans

Guð er alvitur og alvitur og hefur gefið líkama okkar merki eins og huggun, óþægindi, ró og kvíða, og við verðum að veita þessum merkjum athygli. Það er guðleg greind í líkama okkar sem reynir að segja okkur eitthvað og við verðum að hlusta á þessi skilaboð á streitu- eða hvíldartímum. Þegar þú finnur fyrir streitu skaltu einbeita þér að þeim hluta líkamans sem er að upplifa streitu, taka síðan djúpt andann og spenna um leið varlega þann hluta þar til hann titrar. Slakaðu síðan á og losaðu spennuna. Þetta mun hjálpa til við að viðhalda orkumiklu og lífsnauðsynlegu jafnvægi í líkamanum og vernda hann gegn skaðlegum .áhrifum streitu

Við getum einnig tekist á við tilfinningalegt álag með öndun. Þegar þú finnur fyrir ótta eða öðrum skaðlegum tilfinningum skaltu anda hægt, djúpt og taktfast inn og út nokkrum sinnum og leyfa líkamanum að slaka á við hverja útöndun. Þetta mun hjálpa til við að hægja á hraðari hjartslætti, endurheimta eðlilega blóðrás, auðvelda flæði

lífsorku um taugarnar og hjálpa til við að róa hugann og .hreinsa hugsanir þínar

Lífið er ekki neyðarástand; það er falleg guðleg tjáning og við ættum að njóta hennar. Munum að bros er kraftur; ef .við notum það ekki, missum við mikilvægan þátt lífsins

Menn eru sálir með tilfinningar og tilfinningar, og þeir hafa líkama sem þeir klæðast eins og flík eða yfirhöfn. En svo lengi sem við lifum eingöngu á stigi líkamans og tilfinninganna munum við falla undir neikvæð áhrif streitu og .spennu

Þegar við erum í sátt við eðli okkar, sem er andinn, þá flæðir gleði andans inn í hjartað og umbreytist í kærleika. Að finna fyrir þessum kærleika, tengdum friði og ró sálarinnar, og að starfa og hafa samskipti undir áhrifum hans, er heppilegasta leiðin til að lifa náttúrulega í heimi sem er fullur af spennu og mótsögnum. Að samræmast þessari gleði er .lausnin á vandamálum lífsins

Athugið: Varðandi fullyrðinguna: „Líkaminn framleiðir þunglyndislyf og önnur efni sem draga úr streitu og spennu, sem eru ekki síður öflug og áhrifarík en þau sem læknar ávísa,“ er þetta ekki ráðlegging um að sleppa læknisráðgjöf .og lyfseðlum, þess vegna er þörf á skýringum

Seguljöfnur

Manneskja með sterka nærveru og illar tilhneigingar + góðhjartað en veikviljug manneskja = ill segulmagn sigrar góðvild

Veikviljaður einstaklingur með illar tilhneigingar + sterkviljaður einstaklingur með góðar tilhneigingar = góð .segulmagn sigrar hið illa

Veik andleg segulmagn + ill lífsegulmagn = sterk ill segulmagn

Sterkur siðferðislegur styrkur + veikur siðferðislegur styrkur = meiri siðferðislegur styrkur

Sá sem er reiður og ofbeldisfullur + sá sem er blíður og .góður = segulmagn reiðinnar sigrar blíðuna

Sterkt, jafnvægt og rólegt skap + skap sem stundum .stefnir að óánægju = segulmagn róseminnar ræður ríkjum

Langvinn inngróin bilun + minni inngróin bilun = sterk bilunarsegulmögnun

Sterk jákvæð velgengni + minni jákvæð velgengni = aukin velgengni

Sterkur bilunartitringur + sterkur árangurssegulmögnun = annað hvort sterk bilunarsegulmögnun eða sterk .árangurssegulmögnun, allt eftir umhverfi og aðstæðum

Sterkur, heilbrigður hugur + algjör fáfræði = annað hvort kænska og færni eða fáfræði og heimska

Framúrskarandi andlegur kraftur + framúrskarandi hagnýtur kraftur = Andleg segulmagn - sannarlega framúrskarandi hagnýtur kraftur

Ef fólk gæti séð fjöldann af plánetuverum í eterinu sem umlykur það, myndu kannski sumir reyna að finna látna ástvini sína. Guð hefur opnað andleg augu mín og ég sé margar af þeim sálum sem hafa yfirgefið jarðneska heiminn. Með því að einbeita sér djúpt að andlega auganu (miðju ennsins) getur maður séð með innri sýn geislandi heiminn sem býr af öllum góðum sálum sem hafa stigið upp á .eterplanið í návist Hins miskunnsamasta

Í mönnum virkar hjartað sem þráðlaus móttakari og andlega augað sem sendandi. Jafnvel þótt þú getir ekki séð látna ástvini þína, ef þú einbeitir þér rólega að hjartanu, geturðu fundið nærveru þeirra sem þér þykir vænt um og búa nú í himneskum líkömum, njóta friðar og öryggis Guðs og fagna frelsi sínu frá skorðum líkamans, þannig að þú .finnur huggun í friði þeirra og hjarta þitt er fullvissað um þá

Þegar ég nefni nafn Guðs, bráðnar öll vera mín í æðsta gleði. En þetta ástand kom aðeins til mín eftir mikla áreynslu. Í fyrstu var ég ekki einn af þráendum, því hugur minn var þá á flakki. En nú, um leið og ég einbeiti hugsunum mínum og meðvitund að andlegu miðjunni – bilinu milli augabrúnanna – hverfa allar hugsanir, öndun hættir af sjálfu sér, hjartað hættir að slá, órói hugans dvínar og tilvistarástand sest yfir sálina, svo að ég upplifi andlega .alsælu og er umvafin guðlegri sælu

Gullnu orðatiltækin

Hamingjan er réttur minn, arfur minn og falinn guðlegur fjársjóður, leið mig til að finna innra með mér fjársjóði sem fara fram úr draumum konunga

* * *

Lífið er greindur hreyfing með reglulegum takti. Það mótar sig í lífvana hlutum eða tekur á sig lifandi og .hreyfanlega mynd. Lífið er alhliða og gegnsýrir allt

* * *

Ó, mesti elskhugi, þú ert lífið. Þú ert markmið mitt og .von mín

* * *

Gerðu mig að blómstrandi rós í himneskum garði þínum, eða glitrandi perlu í geislandi ástarhálsmeninu þínu, eða .gefðu mér mesta heiðurinn: minnsta staðinn í hjarta þínu

* * *

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu.

* * *

Við skulum vefa gullinn draumateppi með silkiþráðum sætra minninga og fágaðra hugsana.

* * *

Ástin er eins og sandpappír sem fægir hugann og fjarlægir ójöfnur úr persónuleikanum.

* * *

Faraldrar, hörmungar og ofbeldisfullar náttúrubreytingar sem valda eyðileggingu, tortímingu og útbreiddum skaða eru ekki „guðlegar tilskipanir“. Þessar hamfarir stafa af hugsunum og gjörðum manna. Hvar sem viðkvæmt jafnvægi góðs og ills í heiminum raskast vegna uppsöfnunar skaðlegra bylgna og titrings sem orsakast af illum ásetningi og ranglæti manna, ríkir ringulreið og útbreidd eyðilegging fylgir í kjölfarið.

* * *

Ég mun taka það besta frá hverjum og einum og ég mun meta góða eiginleika allra þjóða án þess að einblína á galla þeirra.

* * *

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum degi.

* * *

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast djúpri ró. Þetta er vegna þess að þessi straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, stöðugum flæði sem nær til

sálna í sátt við þá uppsprettu og gerir þeim kleift að miðla .hamingju til þeirra sem þrá frið

* * *

Hversu mörg góð orð frá hjartanu hafa rekið burt margar sorgir og hversu margar viturlegar raddir hafa lýst upp !myrkar slóðir með lömpum gleði og rósemdar

* * *

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og .tilgang

* * *

Þrátt fyrir hörku tilraunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og breytir því í fallegt, endingargott og .fjölhæft stál

* * *

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

* * *

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs einlægt, brennandi hvísl úr djúpi þráhyggjufullrar sálar, mun kall andans snerta alheimshjartað og svarið mun koma og færa með sér ómælda gleði. Þetta vitsmunalega hvísl ræktar viljann þar til hann öðlast þann styrk sem þarf til að ná því markmiði sem .óskað er eftir

* * *

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það nægir að hugsa bara um eitthvað til að ná því, því að guðleg lögmál .vinna í þágu þeirra sem eru í samræmi við æðsta vilja

* * *

Maður ætti ekki að helga alla þá vitsmunalegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum leit að hverfulum hlutum, svo að hann týnist ekki í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapi sjálfum sér óþarfa takmarkanir og hömlur. Í staðinn ætti hann að nota vitsmunalega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa siðferðilega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli þess sem er .skaðlegt og þess sem er gagnlegt

* * *

Sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem tileinka sér þessa nálgun verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum

* * *

Opnaðu, Drottinn, hlið friðarins og varðveittu helgidóm andlegra hugsana minna fyrir árásum illra hvísla og lát rósir þrá minna blómstra í garði hjarta míns er ég bíð eftir dögun .komu þinnar

* * *

Fræðileg þekking getur ekki aflað sér guðlegrar þekkingar og það er ráðlegt að eyða ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að heimfæra upp á í raunveruleikanum, annars lendir maður í miðjum þéttum vitsmunalegum frumskógum og getur ekki farið út fyrir svið .kenninganna

* * *

Hamingja er ávöxtur sálfræðilegs sigurs yfir óstöðugum aðstæðum lífsins

* * *

Sá sem Guð þekkir kann að vera óþekktur heiminum

* * *

Ef maður forritar sig með fræðilegri þekkingu [án raunverulegra prófana] verður hann eins og flytjanlegur upptökutæki sem endurtekur málshætti og endurómar háleit orðasambönd, og aðrir munu líta á hann sem lærðan

fræðimann, en slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun .á sannleikanum, né heldur samsvarandi andlegum árangri

* * *

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

* * *

Opnið hjörtu ykkar fyrir guðdómlegri úthellingu svo að hún megi flæða um ykkur og fylla líf ykkar andlegum .blessunum og gæsku

* * *

Hvaða verk sem þú vinnur og hvaða afrek sem þú getur náð, mundu alltaf að Guð er uppspretta þess sem veitir þér .allan þann styrk sem þú þarft til að vinna og ná árangri

* * *

Leyf mér að minnast þín, Drottinn, í fátækt og velmegun, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku, og lát mig sjá þitt blessaða ljós sem veitir vellíðan og lækningu á .augabragði

* * *

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra blessaða rödd þína, rek burt frá mér þær hörðu, jarðnesku raddir sem leynast í fellingum minninga minna, ég vil hlusta á kyrrláta, .ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar

* * *

Lífið er hulið myrkri og stundum hrösum við og hikum við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir lífsins. Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól ljómans

á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og leiðarstjarna .þeirra sem ferðast um höf jarðneskrar, hverfulrar tilveru

* * *

Það er kominn tími til að manninn veki meðvitund sína úr .dvala gleymskunnar til vakningar andans

* * *

Við biðjum þig, Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum fáfræði og þröngum, takmörkuðum hugsunum að sjóndeildarhring friðar, ljóss, kærleika og alheims mannlegrar .samúðar

* * *

Hlutirnir munu að lokum batna vegna þess að kraftar Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlegs lífs, og hver sem er ekki sannfærður um óhjákvæmileika aðstæðnanna og reynir að komast með huga sínum og trú að því sem er handan hulunnar, mun fá dyrnar opnaðar fyrir hann sem [hver trúuð hönd bankar á]

* * *

Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða ekki að takast á við aðstæður skynsamlega. Óháð því hvað gerist verður einstaklingur að fullvissa sig um að Guð einn geti stutt hann í erfiðum og streituvaldandi aðstæðum ef hann snýr sér til .hans af öllu hjarta, sálu og tilfinningum

* * *

Ef skynfærin okkar miðlaði okkur allan sannleikann, myndum við sjá jörðina sem rafeindafljót og hverja rykögn .sem veltandi ljósmassa

* * *

Þeir sem komast með innsýn sinni frá efni til anda skilja .eðli blekkingar og þekkja kjarna sannleikans

* * *

Hvort sem maður er í frumskógum Afríku, á vígvelli, þjáist af veikindum eða fátækt, verður hann að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en hætta og fær um .að vernda þá sem leita hælis hjá honum

Það er engin áhrifaríkari leið til að vernda sig. Auðvitað verður maður að nota rökfræði þegar maður tekst á við .atburði og jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp

* * *

Ástin sem býr í hjörtum allra vera – ást allra mæðra, .feðra, vina og ástvina – er sprottin af guðdómlegri ást

* * *

Gera verður greinarmun á meiriháttar og minniháttar skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún er .ekki sönn skylda

* * *

Þegar lífsnauðsynlegir geislar sólarinnar breiðast út, mun ég dreifa vonargeislum í hjörtu hinna fátæku og yfirgefinna [þeirra sem samfélagið hefur yfirgefið] og ég mun innræta nýja ákveðni í hjörtu þeirra sem halda að þeir séu .misheppnaðir

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn lærisveina sinna: „Útilokaðu engan úr kærleikahring þínum. Hafðu alla í hjarta “.þínu og þeir munu geyma þig í sínu

* * *

Drottinn, hjálpaðu mér að nota alltaf vilja minn til að framkvæma gagnleg og góð verk

Hjálpaðu mér að laga mig að vilja þínum svo að allar hugsanir mínar samsvari tilgangi þínum og séu í samræmi við vilja þinn

Hann hjálpaði mér að vekja upp þann falda, blessaða kraft innra með mér svo ég gæti sigrast á öllum erfiðleikum .og raunum

* * *

Vaknaðu upp til þessarar djörfu og auðmjúku andlegu persónuleika – persónu sem sameinar styrk ljóna og blíðu .dúfna

* * *

Ég mun ekki láta bitra, falska gagnrýni trufla mig, né heldur rausnarlegt lof og smjaður. Eina ósk mín er að gera .vilja þinn, ó Drottinn, og öðlast velþóknun þína

* * *

Þú getur ekki ímyndað þér þá yfirþyrmandi gleði sem mun fylla þig þegar þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Sálin þín mun þá verða ölvuð af óendanlegri kærleika Guðs. Það er kærleikur sem er milljón sinnum meiri en mannleg kærleikur – kærleikur sem uppfyllir allar langanir þínar og .fyllir hjarta þitt gleði og ánægju

* * *

Með innri einbeitingu geturðu upplifað andlega sælu beint innra með þér og í kringum þig. Ef þú ræktar þessa meðvitund mun persónuleiki þinn vaxa í sátt og samlyndi og þú munt öðlast aðlaðandi segulmagn fyrir fólk og aðrar .verur

* * *

Ó, mikli verndari, mér er sama þótt ég missi allt vegna örlaga minna, sem eru mín eigin skapanir, en ég bið þig, mitt eina athvarf, að vernda kerti ástar minnar til þín frá vindum .gáleysis og gleymsku

* * *

Drekkum okkur nægilega af hreinu, hressandi friðarvatni sem streymir frá uppsprettum hagstæðra aðstæðna, styrkt af staðfastri ákvörðun okkar um að hugsa jákvætt og vera .bjartsýnn

* * *

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að

vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur .og hljóta blessun Guðs

* * *

Reyndu að gera djarfa og ánægjulega hluti sem flestir .gera ekki og gefðu þeim sem aðrir gleyma kærleika og frið

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Ef þú eyðir ekki tíma í að rækta hugann, mun engin„ efnisleg velmegun fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki pynding heldur þjálfun meðvitundar til að næra hugsanir og “.gjörðir sem leiða til hamingju

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra þig. Þegar ég var strákur missti ég þolinmæðina alltaf þegar fólk dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða .aðdáun fólks

* * *

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska .hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund

* * *

Fáir eru þeir sem hafa áhuga á að þróa andlega og andlega krafta sína

* * *

Leyfðu þér ekki að sökkva til botns í frestun. Rísðu upp úr dvala hins leiðinlega hversdagsleika og leggðu af stað í átt að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og .friður

* * *

Innra með þér leynist gríðarlegur möguleiki sem bíður eftir að vera fjárfestur, og þú ert sá eini sem getur virkjað .hann og notið góðs af honum

* * *

Frelsi frá óæskilegum venjum og óhollum ástríðum veitir .miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni

Bókmenntaleg velgengni færir sálræna hamingju sem ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér

* * *

Þú getur eytt öllum tíma þínum í að safna peningum, en þeir peningar munu ekki veita þér varanlegan frið og öryggi sem þú leitar að. Þvert á móti munu þeir færa þér meiri óhamingju vegna þess að hamingja og friður býr í huganum, .ekki í hlutunum sjálfum

* * *

Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugann og vertu varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur neikvæðar hugsanir og svartsýni, svo að veikleikar þeirra geti ekki síast inn í hugann þinn, nema hugurinn hafi náð þeim styrk að hugsanir annarra geti ekki veikt hann, heldur þvert á móti, hann geti styrkt hugsanir annarra og aukið sjálfstraust .þeirra

* * *

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja né enda daginn án þess að hugsa um hann. Við verðum að muna að án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki klárað neitt af verkefnum okkar. Þetta er okkar mesta skylda .gagnvart honum

* * *

Það er til leið til að meta og dæma siði og hefðir. Í upphafi hafði hver hefði réttlætingu. Ef við komumst að þeirri niðurstöðu að réttlætingun er enn sönn, þá hefur hefðin merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja hefðum í blindni. Við verðum að vita hvað er rétt og fylgja

því, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan beita .því

* * *

Þegar þú sérð svo marga skortir hamingju eða velgengni, gerðu þá ekki ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú getur gert þig að því sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er .það sem gerir þig sannarlega farsælan

* * *

Ef þú hefur ekkert innra með þér, þá verður þú ekki hamingjusamur. En ef þú hefur ekkert í kringum þig og ert hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess vegna er ómögulegt að dæma fólk út frá ytri aðstæðum .þeirra

* * *

Meðal hins mikla mannfjölda gæti verið einstaklingur sem hefur náð andlegri hæð og nýtur innri friðar og æðsta .andlegrar hamingju

* * *

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín, og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem framtíðin ber í skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað .verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft

* * *

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér .ólýsanlega og djúpa hamingju

* * *

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana !með afborgunum

* * *

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan .hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa

* * *

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó Drottinn, og í vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég fagna og hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni vina minna, rétt eins og ég fagna eigin velferð og vellíðan. Þegar ég innblæs visku í aðra margfalda ég fjársjóði eigin visku .minnar og í hamingju allra finn ég mína eigin

* * *

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir þá tímabundnu gleði sem það færir. Hver er tilgangurinn með því að elta uppi tálsýn jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brotna? Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á ótal eignum að halda sem .krefjast stöðugrar athygli

* * *

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og gleði að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og .hamingju minni

* * *

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta

eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan .hugarró

* * *

Við erum óaðskiljanlegur hluti af sömu meðvitund og þetta mikla alheimur spratt upp úr

* * *

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Kannski eru sumar af þessum siðum og hefðum merkingarlausar og .tilgangslausar

* * *

Þegar ólgusjó hugsana lægir, göngum við inn í friðarríki og snertum guðdómlega nærveru

* * *

Hugsaðu um Guð, eða fallegt landslag sem vekur frið, eða gleðilega og yndislega upplifun. Jákvæð, róleg andleg .virkni er örvandi og hressandi

* * *

Við lifum í óreiðukenndum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og — Guði sé lof — misst heilsuna. Eða þú gætir haft góða heilsu og tapað peningunum þínum. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en átt í fjölmörgum vandamálum

með öðrum, sýnt góðvild aðeins til að mæta gremju og hatri í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt .þér

* * *

Jörðin verður að kvalaklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynsluna sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, þá verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og .hamingju

* * *

Þar, handan við ómyrkvaða dimmuna, hljóðlausa kyrrðina og óskapaða tómið, liggur eilífi kjarninn, sem er uppruni tilverunnar og uppspretta allra krafta og vera, .sýnilegra og ósýnilegra

* * *

Guð skapaði ekki þessa jörð bara til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en .flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang

* * *

Peningar voru aldrei markmið mitt í lífinu; markmið mitt var að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna opnaði Guð margar dyr fyrir mig til að sjá fyrir .mér og uppfylla verkefni mitt

* * *

Guð skapaði þetta alheim til að starfa samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögmálum. Ef við brjótum einhver þessara alheimslögmála refsum við okkur sjálfum. Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein sín. Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið án þess að .þola afleiðingarnar

* * *

Þegar við skoðum siðmenningar heimsins ítarlega og könnum leyndarmál fornra siðmenningar, kemur í ljós stór mynd, með fléttuðum línum, fjölbreyttum köflum og nákvæmum smáatriðum, og við komumst að því að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og félagslegur að .eðlisfari á sama tíma

* * *

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt .við veraldlega lífshætti

* * *

Geislar hreinleika, friðar og hamingju handan drauma .blikka og dansa í djúpi okkar

* * *

Með hverri reynslu sem birtist á himninum í lífi okkar á þessari jarðnesku ferð okkar, verðum við að læra hvernig við getum víkkað meðvitund okkar og skilið betur aðstæðurnar sem umlykja okkur eða sem við göngum í gegnum, og þá munum við geta lifað í betri sátt og tekist á við fólk og lífið á .sléttari og öruggari hátt

* * *

Flestir herma eftir öðrum. Maður ætti að vera frumlegur .og skapandi og ná góðum tökum á öllu sem hann gerir

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við .kröfur lífsins á skynsamlegan hátt

* * *

Mesta hamingjan - á eftir guðlegri hamingju - er fyrir mann að vera í friði með nánustu ættingjum sínum sem hann .þarf að búa með alla daga ársins

* * *

Fólk sóar miklum tíma í að flýta sér og gera eitthvað í hvatvísi án þess að áorka miklu. Fáir stoppa til að hugleiða .og reyna að skilja hvað lífið hefur upp á að bjóða

* * *

Við verðum að vinna að því að byggja upp innri byggingar visku í friðargörðum sem blómstra og skína með .óteljandi blómum undursamlegra andlegra dyggða

* * *

Innri sátt er rík uppspretta styrks og býr til .endurnýjanlega orku

* * *

Þegar maður horfir á lífið kemur í ljós að árangur er ekki auðveldur. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugsaðu um þá fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér takist þetta, þá er sá árangur tímabundinn. Líkaminn - megi þú lifa lengi - verður að lokum jarðsettur. Nauðsyn krefst þess að berjast gegn fjölmörgum kröftum, bæði innri og ytri, til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessir kraftar vinna óþreytandi að því að ræna þig öllum raunverulegum .mikilvægum afrekum

* * *

Reyndu að halda ró þinni undir öllum kringumstæðum og láttu friðarfræ þitt blómstra með gleði og brosum af .ánægju

* * *

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni með öðrum, það er að segja andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu, með því að .hjálpa þeim að öðlast heilaga þekkingu

* * *

Þess vegna eru þeir sem ná þessum stigum og ná þessum stöðum áhugasamir um að bjóða skilning þeim sem þurfa á honum að halda. Ef þú vilt ná sannri velgengni munt þú ekki aðeins tryggja þína eigin hamingju heldur einnig .hamingju annarra

* * *

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra .sem eru góðhjartaðir og örlátir

* * *

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldumeðlimi sína á meðan. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði fyrir vikið, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans .njóti einnig góðs af árangri hans

* * *

Á sama hátt er það ekki aðeins réttur okkar til að njóta velferðar að ná efnislegum árangri, heldur einnig siðferðileg ábyrgð okkar gagnvart öðrum hvað varðar að hjálpa þeim að .bæta efnisleg kjör sín og lífsskilyrði

* * *

Ég er verndaður á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins .áhyggjur af deginum í dag

* * *

Í dag geri ég mér grein fyrir því að ég er eitt með ljósi hins mesta góðs og að ég er leiðarljós fyrir þá sem berjast .við öldur sorgarhafsins

* * *

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!“ Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og .eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra

* * *

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og .deila ávöxtum hennar með þeim

* * *

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða .og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni

* * *

Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd og þéttleika, en það er annað stig þar sem víddir eru ekki til; allt er skýrt og gegnsætt - allt er meðvitund og skynjun. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru meðvitundarástand. Rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, upplifum við líka allar þessar tilfinningar á því hærra stigi í gegnum hreina .meðvitund

* * *

Ó Drottinn, gerðu okkur hamingjusöm með því að finna nálægð þína, frelsaðu okkur frá fjötrum langana og gefðu okkur innri gleði sem er óháð reynslu lífsins og breytilegum .atburðum þess

* * *

Þegar hugur okkar er í takt við æðri skynjun vaknar andleg meðvitund innra með okkur og við upplifum ótrúleg .undur guðlegrar visku og kærleika

* * *

Ef við elskum Guð að fullu og snúum okkur til hans af öllum hugsunum okkar og hjarta, munum við finna fyrir nálægð við hann og við munum komast að því að hann er .mesta griðastaður lífsins og öryggið

* * *

Í því sem virðist tómt og tómt geimnum er alheimstenging og eilíft líf sem sameinar okkur öllu lifandi og lífvana í alheiminum, bylgja mikils lífs streymir um allt sem til .er

* * *

Eilífðin er okkar sanna heimili og varanleg bústaður, og tilvist okkar í þessum líkömum er tímabundin tilvist, eins og .stutt hvíld fyrir hjólhýsi sem ferðast um eyðimörkina

* * *

Þegar við samstillum okkur við sköpunarkrafta andans munum við tengjast hinum alheims- og óendanlega huga sem er fær um að leiðbeina okkur og leysa vandamál okkar. Sköpunarkraftur mun flæða til okkar án truflana frá stærstu uppsprettu tilveru okkar og gera okkur kleift að ná skapandi .árangri á hvaða sviði sem er í starfsemi okkar

* * *

Ástin vex og dafnar í umhverfi trausts, umburðarlyndis .og gagnkvæmrar virðingar

* * *

Blessa oss, Drottinn, með ljósi hreinna hugsana og góðra venja, svo að ef myrkur slæmra venja og frávikshugsana nálgast okkur, verði það þegar í stað rutt burt. Og hjálpa oss að elska þig með svo djúpum kærleika að hvorki efnislegar blekkingar né veraldlegar freistingar geti fangað okkur eða .gripið huga okkar og hjörtu

* * *

Það sem auðvelt er að eignast er sjaldan verðmætt. Við vitum þetta af því að rannsaka líf mikilla manna og kvenna og hvernig þau urðu mikil með því að þróa hæfileika sína, uppfylla skyldur sínar, byggja upp siðferðisgildi sín, stunda ítarlegt nám og forðast eigingirni. En árangurinn sem þau náðu og afrekin sem þau náðu voru ómælanlega meiri en .fyrirhöfnin sem þau lögðu í þau

* * *

Sannleikurinn felst í frelsi til að velja, sem er stýrt af .visku og stutt af skilningi, réttmæti og ákveðnum vilja

* * *

Þegar þú vekur vilja þinn, ákveðni og meðvitaða greiningu, þá leysast ósýnilegir kraftar úr læðingi frá hærri meðvitund – í gegnum innsýn sálarinnar – til að aðstoða þig og lýsa upp leiðirnar sem liggja að sálrænni vellíðan og .hamingju, með hjálp Guðs

* * *

Maður verður að opna rásir sálarinnar með eigin viðleitni. Enginn velur fúslega þjáningar og eymd fram yfir frið og hamingju. Fáfræði er rót þjáninga og hindrunin sem verður að fjarlægja og útrýma. Fáfræði er skaðlegt illgresi, djúpt rótað, sem vex í garði mannkynsins og ýtir út góðum .og gagnlegum plöntum

* * *

Fáfræði verður að yfirstíga með óhagganlegum vilja og einbeittri ákvörðun. Jarðvegur hugans verður að rækta með einbeittri athygli [á hinu jákvæða] og vökva góð fræ með vatni trúarinnar. Þegar líflegir og hlýir geislar kærleikans skína, mun fræ góðleikans vaxa og sigrast á illgresi og .sníkjudýrum, því myrkur getur ekki verið til í návist ljóss

* * *

Nautn efnislegra hluta dofnar og hverfur, en guðleg gleði dofnar aldrei. Það er guðleg hamingja sem er endalaus .og ólýsanleg

* * *

Við megum aldrei nota villandi aðferðir til að öðlast hamingju, né ættum við að yfirgefa friðinn og andlegan auð sem við búum yfir í leit að tálsýn og glitrandi lífi sem getur verið hangandi fyrir framan okkur vegna helvítis athafna og .hegðunar með skaðlegum áhrifum

* * *

Kyrrð er besta myndavélin til að fanga guðdómlega nærveru. Í gegnum linsu hreinnar og nákvæmlega einbeittrar róar mun blessuð mynd birtast með fullkominni .skýrleika

* * *

Reyndar er öll viska innra með þér og allt sem þú þarft er að verða meðvitaður um hana

* * *

Sönn ánægja felst í sjálfsbætingu, þannig að aðrir leiti þín frekar en þú leiti þeirra. Ást og vinátta ættu að vera gefin frjálslega, án væntinga eða krafna. Væntingar ala aðeins á eymd og óhamingju. Jafnvel þegar maður leitast við sjálfsbætingu ætti maður að standa einn, öruggur og í friði .innan vígis dyggða sinna og sjálfsvirðis

* * *

Megi gleði- og bjartsýnisfossar alltaf flæða frá hjarta ,mínu og hressandi úði þeirra snerta alla þá sem ég hitti

* * *

Andleg gleði vekur í sálinni löngun til að hjálpa öðrum á allan hátt og þróar hæfileikann til að meta þá fáguðu siðferðislegu ánægju sem leiðir til hamingju og dregur .þannig úr tilhneigingu til grófrar ánægju

* * *

Sama hversu lítið hlutverk þitt kann að vera, þá er það jafn mikilvægt og stærstu hlutverkin hvað varðar framlag til

velgengni hins alheimsleiks sem sálir framkvæma á lífsins .sviði

* * *

Heildarmeðvitund er alger, óendanleg meðvitund, sem endurnýjar sig stöðugt og sköpunargáfan klárast aldrei, og í .gegnum þig reynir hún að tjá einstakan þátt í sjálfri sér

* * *

Ef þú smakkar guðdómlega ást einu sinni, þá munt þú aldrei gefast upp á henni því ekkert annað er eins og hún í .öllum alheiminum

* * *

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta þeir – með náð og hjálp Guðs – gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

* * *

Öll góð og ill verk eru falin í heilafrumum og birtast sem .góðar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun

* * *

Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur hans hafa umbreyst í góðar venjur friðar og rósemi. Þetta gerist þegar rétt stýrð lífskraftur vinnur að því að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna, þannig að þessar frumur fyllast af .öllu því sem er gott, dyggðugt og fallegt

* * *

Skilningur er innra augað, sýn sálarinnar og sjónauki hjartans. Það er jafnvægið milli rósemi hugans og hreinleika .samviskunnar

* * *

Á hverjum degi sjáum við mismunandi sviðsmyndir og hver dagur færir nýjan lærdóm. Það er gert ráð fyrir að

einstaklingur læri lexíuna með því að einbeita sér að hinum endanlega tilgangi tilveru sinnar: að viðurkenna uppsprettu .tilveru sinnar og undirstöðu lífs síns

* * *

Vinnum að því að gleyma sorgum fortíðarinnar og ákveðum að dvelja ekki við þær. Með óbilandi ákveðni og virkum vilja skulum við endurnýja líf okkar, auka velgengni .okkar og ala upp í okkur góða venjur og göfuga eiginleika

* * *

Sá sem afhjúpar veikleika annarra og veldur þeim vandræðum og gremju er fjarri visku og heilbrigðri .dómgreind

* * *

Orð fyrir alla tíma og staði

Þeir sem eru í sátt við Guð sjá stórkostlega fegurð og finna fyrir einstakri sætleika sem ekki er hægt að upplifa á .annan hátt

Þegar sál mín kallaði til þín, brutust ský þagnar þinnar fram, ó Guð, og regn miskunnar þinnar steyptist niður í straumum þar til það varð að yfirgnæfandi flóði náðar þinnar. Blessuð fljót þín fyllti bakka veru minnar og sál mín steypti sér í vatn eilífðarinnar og loftbóla litla lífs míns .leystist upp í hafi alheims tilveru þinnar

Leiðbeinandi minn kenndi mér að nota meitla viskunnar til að gera mig að musteri sem verðugt er guðlegrar .nærveru

Ef þú vilt ná göfugu markmiði, byrjaðu á því að búa til hugarlíkan fyrir það. Þú getur nú komið hvaða stefnu sem er í meðvitund þinni ef þú gróðursetur sterka hugmynd í huga þínum; þá mun öll vera þín samræmast þeirri hugmynd og .gjörðir þínar munu samræmast henni

Þegar þú snertir hið guðdómlega hjarta munu vandræði þín hverfa, kærleikurinn mun fylla hjarta þitt og dásamlegar andlegar upplifanir munu dansa eins og hreinar gosbrunnar í .görðum hugans

Mörg ský reyna að fela þig og hylja þig fyrir mér, en í gegnum dögg tára þráarinnar birtist mér þitt blessaða nafn blikkandi í skærum gullnum stöfum handan allra .gluggatjalda og slæða

Hrein samviska þýðir að takast á við sannleikann á gagnsæjan hátt

Það eru til grundvallarþarfir og það sem sumir telja „nauðsynjar“ sem eru í raun óþarfar og óþarfar. Lífið ætti að einfalda með því að einbeita sér að grunnþörfum og útrýma .óþarfa munaðarvörum

Hversu há þú ert, ó vinátta, og hve frjósöm og heilög er jarðvegur þinn! Ástin er næring þín og tryggð drykkurinn .þinn

Þegar tveir einstaklingar ganga í sátt og samlyndi þrátt fyrir ólíka þætti, sameinast þeir um eitt markmið: að finna frið og ró sálarinnar í hreinni ást og gagnkvæmri tryggð, og þar sem ástvinurinn leitar ekki ánægju á kostnað ástvinarins, þá blómstra ilmandi blóm vináttunnar í garði óeigingirni og .dreifa sætum ilmi sínum

Heimurinn þjálfar hugann á annan hátt og gerir okkur vön svo mörgu að við byrjum að halda að hamingjan sé óuppnáanleg án þeirra. En lífið, og sérstaklega líf barna, verður að einfalda; annars mun lífið kenna þeim í gegnum .bitra vonbrigði

Sannleikurinn er nákvæmari og raunsærri en bara hugsun eða ímyndun, en það sem við hugsum eða ímyndum okkur getur stundum ræst

Ímyndunaraflið er lykilþáttur í skapandi hugsunarferlinu. Hins vegar verður ímyndunaraflið að þroskast og umbreytast í trausta sannfæringu, og það er ómögulegt án sterks .viljastyrks

Ef þú sérð eitthvað fyrir þér af öllum viljastyrk þínum, þá mun ímyndunaraflið umbreytast í persónulega sannfæringu, og þegar þú getur viðhaldið þeirri sannfæringu

Þrátt fyrir allar andstæðar skoðanir mun sannfæring þín rætast í raunveruleikanum

Maður verður að læra að standa á eigin fótum, studdur .af eigin dyggðum og sjálfsvirði

Andleg gleði er endurnýjuð gleði og birtist í auknum mæli hjá þeim sem hugsa djúpt um Guð. Hún er gleði sem hjálpar til við að taka réttar ákvarðanir og gera réttu hlutina, og þegar hún finnst hverfa óhollar langanir og þrár vegna þess að þær missa aðdráttarafl sitt í samanburði við andlega .gleði

Almáttugur skapari okkar hefur gefið okkur líf, styrk og visku, og það er skylda okkar að gefa honum athygli okkar og lyfta hjörtum okkar til hans í kærleika, þakklæti og .viðurkenningu á velþóknun hans og góðvild

Hjálpaðu mér, ó Guð, að kveikja ekki eld reiðinnar, svo að ég brenni ekki með loga gremjunnar grænu friðarvinirnar innra með mér og öðrum. Hjálpaðu mér að slökkva eld .reiðinnar með sífelldu regni ástar minnar

Megi stöðuvatn mildi minnar og friðar halda kyrru fyrir, ótruflað af óánægjustormum sem færa ekkert annað en .eymd

Að framkvæma athafnir sem knúnar eru áfram af skyldu eða að fórna persónulegum löngunum í þjónustu og kærleika .við annan einstakling er miklu betra en að gera það af ótta

Jafnvel þegar maður hættir að brjóta gegn guðlegum lögum ætti hann að gera það af kærleika til Guðs, ekki af .ótta við refsingu hans

Hvað sem þú óttast, snúðu hugsunum þínum frá því. .Leyfðu Guði að ráða og styrktu traust þitt á hann

Ótti er alltaf með manninum og hægt er að losna við hann með því að hugsa um Guð og finna fyrir nærveru hans

Það getur verið erfitt í fyrstu að ganga dyggðarstígana, en þær eru blessaðar leiðir sem leiða til hugarróar og .sannrar hamingju

Megi dýrð Guðs skína á hverju horni lífs okkar, megi kærleikur hans búa í hjörtum okkar og megi ljós hans fylla .meðvitund okkar

Ó, guðdómlegi ástvinur minn, blómin blómstra og árstíðirnar breytast og allir tala um þig. Fullt tungl afhjúpar andlitsdrætti bros þíns og sólin ber himneska lampa þinn. Ég syndi í hafi tára, barmafullur af þrá eftir þér. Í laufum trjánna og æðum mannkynsins rennur líf þitt og lífskraftur og ég finn .slá alheimshjarta þíns slá í mínu eigin

Þegar ég finn nærveru þína, finnst mér eins og ég sé vakandi í öðrum heimi, og öðru hvoru dreymir mig um þessa jörð og þennan litla líkama - minn eigin. Ég er vakandi í óendanlegri sælu, og dagdraumur minn um jarðneskt líf er ilmandi af hamingjusömum minningum um vökustundir mínar með þér. Ég hef upprætt illgresi martraða úr garði drauma minna og plantað í þeirra stað rósum innblásturs míns, þar sem ilmur löngunar minnar mun draga þig inn, og þú munt koma og taka mig með þér til sjóndeildarhringja .eilífrar sælu

Ó Guð, gerðu mig gegnsæjan með hreinleika og hreinleika svo að ég geti leitt fram græðandi ljós þitt innra með mér

Róaðu skjálfandi spegil hugans míns svo að hann endurspegli óendanlega andlit þitt

Opnið glugga trúarinnar svo að ég megi anda að mér ilm .friðar þíns

Ó, þú sem geislar í sjálfum þér, ó hátign sem ögrar lýsingu, líttu með augum mínum sem þrá þig, svo að ég sjái .ekkert í tilverunni nema þig

Að baki öllum fyrirbærum og sýnum lífsins býr þögul rödd Guðs, sem stöðugt kallar á okkur í gegnum blóm,

helgar bækur, samvisku okkar og allt það fallega sem gerir .lífið þess virði að lifa því

Sérhver viðleitni sem leitandi gerir til að ná andlegum .tindum er metin af Guði til hans og umbunað vel fyrir hana

Við biðjum þig, Drottinn, að lýsa upp huga okkar með ljósi sannleika þíns, láta hjörtu okkar slá með kærleika þínum og fylla sálir okkar með gleði þinni og gnægð náðar þinnar

Frá þeim gegnsæja sjóndeildarhring sem hugurinn getur ekki komist í gegnum, úthellir Guð eilífu ljósi sínu. Og frá alheimshuganum koma háleitar innblásturs- og blessaðar kraftar, og sköpunargáfa streymir inn í opna og samstillta .huga

Þegar þú uppgötvar að sál þín, hjarta þitt, hver neisti innblásturs, blái himinninn, skínandi stjörnurnar, fjöllin, jörðin, fuglarnir og blómin eru öll tengd saman af einum þræði alheims takts, andlegrar gleði og alheims einingar, þá munt þú átta þig á því að þau eru öll öldur á brjósti hins .guðdómlega hafs sem hefur enga strönd

Ef við gleymum skapara okkar verðskuldum við þjáningar. Við verðum að gera okkur grein fyrir því að Guð er ástvinur okkar og elskar okkur, og þessi þekking mun frelsa .okkur frá vandamálum okkar og þjáningum

Sá sem elskar Guð hættir aldrei leit sinni að honum, jafnvel þótt honum mistakist að finna hann eftir margar tilraunir. Eins og alda hlýtur að snúa aftur til hjarta hafsins eftir að stormurinn lægir, þannig er það einnig hjá einlægum leitanda; hann býr yfir óbeinum trú á að hindranirnar muni molna og að hann muni óhjákvæmilega sameinast geimhafinu fyrr eða síðar – því óendanlega hafi sem hann .kom frá og snýr aftur til

Þegar hugurinn hugsar stöðugt um hinn guðdómlega ástkæra, syngur hjartað gleði- og hamingjusöngva

Andleg útgeislun er uppgangur mannsins frá því sem .hann er nú til þess sem hann verður í framtíðinni

Maður getur ekki falið sanna eðli sitt fyrir öðrum, titringur hugsana hans mun einhvern veginn endurspeglast í .hegðun hans og birtast í gegnum gjörðir hans

Margir hafa ranga hugmynd um frelsi; þeir líta á frelsi sem það að gera hvað sem manni sýnist, og ég kalla þetta .frelsi geðshræringanna

Vegna misskilnings á hinu sanna eðli frelsis hneppa sumir foreldrar börn sín í þrældóm hefða með því að uppfylla óskir þeirra strax. Barnið vex síðan upp í þeirri trú að svo lengi sem óskum þess er framfylgt sé það hamingjusamt og að tilgangur lífsins sé að uppfylla allar óskir. Hins vegar uppgötva þau síðar að þau höfðu rangt fyrir sér , þar sem umheimurinn er gjörólíkur heimilislífinu, og þau læra að það er ekki auðvelt að uppfylla allar óskir! Aðrir gætu ýtt þeim til hliðar og hunsað þau í leit að eigin óskum. Þar af leiðandi verður barnið harðnað og tilfinningalega dofið vegna yfirþyrmandi löngunar til að uppfylla eigin óskir. Þess vegna verða foreldrar að hjálpa börnum sínum að þróa vilja sinn og dómgreind svo þau geti lifað í heiminum án þess að falla í .gildrur hans og gryfjur

Móðirin segir: „Kennið honum með kærleika.“ Auðvitað er það almennt gott að meðhöndla börn með kærleika, en of mikil sætleiki spillir tönnum og á sama hátt spillir of mikil dekur börnum. Nauðsynlegt er að sýna ákveðni og ákveðni, en ef barn er meðhöndlað og refsað harkalega fyrir mistök, verða afleiðingarnar skelfilegar. Það ætti að vera jafnvægi í því hvernig börn eru meðhöndluð og meðhöndluð ; hver faðir ætti að tempra skap sitt með kærleika og blíðu og hver .móðir ætti að krydda ást sína með visku og skynsemi

Maður verður að viðhalda stöðugu sálfræðilegu ástandi kærleika og þráar eftir Guði. Ég hef reynt mörg störf, en hver sem eðli vinnu minnar er, þá eru hugsanir mínar alltaf hjá .Guði

Við ættum að njóta þessarar sköpunar, en án þess að leyfa henni að hneppa okkur í þrældóm. Og reynslan hefur .kennt mér að gleðin við að finna Guð er óviðjafnanleg

Áður en hafist er handa við stór verkefni ætti maður að sitja kyrr, róa skynfærin og hugsanir, hugleiða djúpt og leita guðlegrar hjálpar til að fá andlega leiðsögn og trausta .leiðsögn

Láttu mig átta mig á því að brosið á andliti dögunar, á vörum blóma og á andlitum göfugmenna karla og kvenna er .þitt bros

Ég mun ekki láta endurteknar myndir af óheppni, óheppni, veikindum eða óvæntum hindrunum hafa áhrif á mig því ég geri mér grein fyrir því að agað meðvitund sem tengist náið alheimsmeðvitund þjáist ekki óbeint af .mistökum og pirringi

Frelsi þýðir hæfni til að breyta samkvæmt visku, ekki samkvæmt fyrirmælum ástríðu, venja og geðþótta. Að hlýða egóinu leiðir til þrældóms, en að láta undan hvötum andans .leiðir til frelsunar frá hömlum

Það skiptir mig engu máli hvort ég bý í lúxushöll eða .lítilli kofu, svo lengi sem Guð er með mér

Ég mun nota heiðarlega aflaða peninga mína til að lifa einföldu lífi, og hætta að lifa eyðslusömu lífi

Með trú á Guð og notkun viljastyrks getur maður sigrast á veikindum, mistökum og fáfræði, svo framarlega sem titringur viljans er sterkari en titringur líkamlegra eða sálfræðilegra kvilla. Því langvinnari sem veikindin eru, því sterkari og ákveðnari verður viljinn að vera og því dýpri og .staðfastari verður trúin til að ná tilætluðum árangri

Hvet mig, ó Drottinn, til að treysta þér einum, ekki á mannlegar verndarleiðir. Leyf mér ekki að láta ótta og kvíða lama óendanlegan styrk minn til að takast á við neinar raunir lífsins. Leyf mér ekki að ímynda mér slys, hörmungar og óheppni af ótta við að þau birtist í hugsun og ímyndun. Og lát mig gera mér grein fyrir því, ó Drottinn, að hvort sem ég

er vakandi eða sofandi, vakandi eða týndur í dagdraumum, lifandi eða deyjandi, þá umlykur verndandi nærvera þín mig .enn og verndar mig

Hinir vitru segja: Ávöxtur góðra verka sem knúin eru áfram af kærleika til Guðs og dyggð er sátt og hreinleiki. Ávöxtur verka sem knúnar eru áfram af eigingjörnum löngunum og metnaði er sársauki og þjáning. Ávöxtur illra .verka er fáfræði og heimska

Góðverk færa hamingju, en veraldleg verk sem knúin eru áfram af sjálfselsku leiða til þjáningar og sársauka. Áframhaldandi illverk eyðileggja hins vegar getu mannsins til .greiningar og skilnings

Ef þú vilt lifa í friði og sátt, þá verða fyrirætlanir þínar að vera góðar og þú verður að dreifa hugsunum um góðvild og kærleika. Ef þú lifir dyggðugu lífi, þá munt þú hjálpa öðrum .með fordæmi þínu og góðri hegðun

Um leið og ég finn fyrir kvíða og rugli í huganum, þá leita ég kyrrðar og hugleiðingar þar til ég næ aftur ró minni, og ég byrja hvern dag á því að hugsa um Guð og biðja hann .um hjálp og leiðsögn

Ákveðið að leyfa ekki kæfandi illgresi haturs að vaxa og síast inn í garð lífs ykkar, garð sem er fullur af dyggðum göfugs anda. Og því meira sem þið ræktið þessa ilmandi, rósakenndu eiginleika, því meira mun Guð opinbera ykkur .mesta leyndarmál tilverunnar innra með ykkur

Tilgangur lífsins er að öðlast frið, ánægju, ódauðleika, öryggi og þekkingu á sannleikanum, og í hjarta þessara langana sem hrærast innra með okkur býr guðdómlegi .kjarninn djúpt innra með okkur

Megi ég finna frelsi mitt í þér, ó Drottinn, og átta mig á því að mitt sanna heimili er öll tilvist þín og að ég er .óaðskiljanlegur hluti af alheimsvitund þinni

Ó, víðáttumikla, guðdómlega haf, lát ár langana minna, sem renna um eyðimörk hindrana og tálma, að lokum blandast saman í djúpi þínu9

Aðeins í guðdómlegu vígi finnum við vernd og öryggi, og ekkert öruggara athvarf er en að finna fyrir nálægð Guðs og .snerta nærveru hans

Þar sem menn eru stjórnaðir af venjum sem móta tilhneigingar þeirra, tilhneigingar, persónuleika og langanir, ef þessar venjur eru slæmar, verður persónuleiki þeirra skaðlegur og gjörðir illar. Þess vegna er ráðlegt að forgangsraða góðum venjum, þar sem þær leiða gjörðir okkar og hugsanir að göfugum markmiðum og færa okkur .heilsu og hamingju

Hvar sem eru dapurlegar og þjáðar sálir, finn ég huggun í að þjóna þeim og hugga. Ég mun gera mitt ítrasta til að gleðja aðra og mun finna til með tilfinningum þeirra eins og .þær væru mínar eigin

Andlegir hæfileikar eru til staðar í mönnum, en þeir eru vanþróaðir hjá flestum og ef þessum hæfileikum er ekki ræktað hefur það alvarlegar afleiðingar. Eins og líkaminn þarf hugurinn rétta næringu og hreyfingu til að viðhalda .heilsu og lífsþrótti

Demantur tekur við og endurspeglar ljós, og það sama á við um hreinar, gegnsæjar sálir sem þekkja Guð og skína af .nærveru hans

Ó Drottinn, þú ert hinn sanni auður lífsins, og með því að finna þig fyrst mun ég finna í þér allt sem ég þarfnast

Fólk einbeitir sér venjulega eingöngu að mat, lofti og sólarljósi til að viðhalda góðri heilsu, en það getur komið að því að heilsan versnar þrátt fyrir gnægð þessara ytri lífsgjafa. Þá kemur upp þörfin fyrir að endurhlaða orkuforða líkamans .innan frá

Ef bátur hugans nálgast kletta græðgis sem fela í sér hættur og áhættu, knúinn áfram af hörðum stormum fáfræði, þá vertu, ó Guð minn, leiðarljós mitt og leið mig alltaf að .ströndum réttlætis þíns og gæsku

Hugsun er eins og logi sem ætti að nota einbeitta kraftinn til að brenna burt hindranirnar sem koma í veg fyrir .árangur

Guð er að finna í gegnum stöðugan guðdómlegan kærleika. Þegar við elskum Guð meira en gjafir hans, mun hann koma til okkar. Hann hefur gefið okkur frjálsan vilja og valmöguleika svo að við getum greint á milli hverfulra og ómerkilegra gjafa heimsins og gjafar nálægðar við hann og .gleðinnar yfir blessaðri nærveru hans

Okkur var gefið minni svo að við gætum æft okkur í að muna góða hluti þar til við gætum loksins munað það besta: .Guð

Andvari kærleika þíns streymir um mig, ó Drottinn! Og lauf lífs míns dansa af gleði við komu þína. Yndislegt rasl þeirra svífur um loftið og býður þreyttum að hvílast í skugga .andlegs friðar míns

Erfiðleikar lífsins eru ekki ætlaðir til að skaða okkur; vandamál og veikindi veita okkur lærdóm. Sársaukafullar upplifanir okkar eru ekki ætlaðar til að tortíma okkur, heldur til að hreinsa okkur og flýta fyrir endurkomu okkar til okkar hreinu uppsprettu - Guðs - sem vinnur á allan hátt til að hjálpa okkur og leiða okkur aftur til okkar himnesku .heimkynna

Óendanleikinn er okkar sanna heimili og ferðalag okkar til þessarar jarðar og í þessum efnislegu líkömum er eins og .stutt ferðalag með vegabréfsáritun

Drottinn, ég veit að lofgjörð hvorki upphefur mig né gagnrýni minnkar mig. Ég er eins og ég er fyrir samvisku minni og fyrir þér mun ég halda áfram á þessari braut, gera mitt besta til að þjóna öllum og leitast við að ávinna mér .velþóknun þína — í því liggur hamingja mín

Þú ert einstök vera og kjarni þinn er dásamlegur, svo kynntu þér þitt sanna sjálf

Með dögun komu þinnar munu brumar löngunar minnar blómstra í ilmandi, lífleg blóm

Ó Drottinn, flýttu komu þess dags þegar ég mun vefa hálsmen úr þessum döggvökvuðu blómum og setja það á blessaðan þröskuld þinn

Í stað þess að leitast stöðugt við að þóknast sjálfum sér einum, ætti hann einnig að reyna að færa öðrum hamingju. Þegar hann reynir að veita öðrum andlegan, vitsmunalegan eða efnislegan stuðning, mun hann komast að því að eigin .þörfum er mætt og að bikar lífs hans flæðir yfir af gleði

Þeir sem ná stórkostlegum sigri yfir myrkrinu á jörðu munu hljóta ljós dýrðarinnar sem hlutskipti sitt og njóta innri .friðar og hamingju

Ó Drottinn, dreifið stöðugt fræjum blessunar þinnar í jarðveg hjarta míns, plægða með bæn, svo að þau megi vaxa í skuggsæl tré sem bera ljúffengustu og sætustu ávexti .sjálfsþekkingar

Við lifum oft í sársauka án þess að gera tilraun til að breytast og þess vegna finnum við ekki varanlegan frið og ánægju. Ef við höldum áfram og leggjum okkur fram gætum við örugglega sigrast á öllum erfiðleikum. Við verðum að leitast við að fara frá eymd til hamingju og frá örvæntingu til .hugrekkis

Ó, guðdómleg ást, sameinaðu ást mína ást þinni, blandaðu lífi mínu gleði þinni, huga mínum alheimsvitund þinni og svalaðu þorsta mínum úr uppsprettu eilífrar gleði .þinnar

Hjarta hins einlæga leitara hvíslar alltaf: „Ó, Guð minn og ástvinur minn, ég vil ekki sökkva mér niður í óróa þessa tálsýna heims, og allt sem ég vil er að vekja kærleika þinn í hjörtum fólks. Hjarta mitt, sál mín, líkami minn, hugur minn og allt sem ég á er þitt, ó Drottinn.“ Sá leitari nær til Guðs og .kynnist honum

Drottinn, gefðu okkur nýjan og sanna skilning á bræðralagi. Látum stríð yfirgefa og græða sár þjóða með kærleikans smyrsli og varanlegri huggun samúðar og .skilnings

Blessaðu okkur svo að við megum losna undan áhrifum græðgi, yfirráðum blekkinga og stjórn blekkinga, og hjálpaðu okkur að byggja upp nýjan heim þar sem veikindi, fáfræði og hungursneyð eru ekkert annað en draumar um dapurlega og .hryllilega fortíð

Leysum öll vandamál ekki með rökfræði frumskógarins, heldur með skilningi, sannleika og óhagganlegri trú á þig og .guðdómlega réttlæti þitt

Lífið hefur leitt okkur saman hér um tíma, eftir það munum við fara hvor í sína áttina. En ef kærleikur Guðs býr í okkur, þá skiptir ekki máli hvert við förum, því sama hversu langt við villumst, munum við haldast innan hrings .guðdómlegs kærleika og aldrei verða sannarlega aðskilin

Drottinn, gerðu mig að örn andlegrar framfara sem .svífur hátt yfir göngustíga þröngsýni og öfgahyggju

Kallaðu mig til hærri og hærri sjóndeildarhrings, handan .við mikla jarðskjálfta og ský sem skyggja á sólarljósið

Leyfðu mér að lyfta vængjum jafnvægisins til að lifa réttu lífi og lát mig svífa til hinna háu himna yfir öllum stormum og fellibyljum, þar sem vítt sjóndeildarhringur og .stórkostleg skynjun er

Friður kemur þegar við opnum hjörtu okkar fyrir kærleika og góðvild. Þeir sem eru kærleiksríkir í hjörtum sínum og virkir í góðum verkum upplifa frið vegna þess að hann býr í þeim. Friður er griðastaður himinsins og .undirstaða hamingjuríks lífs

Við ættum alltaf að hugsa um guðdómlega fegurð blómanna, geimljósið á bak við sólina og hið mikla líf sem .blikkar í hverju auga

Þegar einstaklingur er sannarlega góður og sýnir öðrum virðingu og hrósar honum á sama hátt, þá verður honum .alltaf þakkað og virt

Ég mun dreifa kærleika mínum til annarra svo að ég geti opnað dyr fyrir kærleika Guðs til að koma til mín og búa í .hjarta mínu

Drottinn, lát mig vera ljósastæði fyrir þá sem drukkna í djúpi sorgar. Hjálpaðu mér að gleðja aðra í þakklæti fyrir þá .andlegu gleði sem þú hefur veitt mér

Ég mun bræða hatur í eldi ástar minnar og ég mun .fyrirgefa öðrum og gefa öllum þyrstum hjörtum ást

Sönn ást er ástin sem gleðst yfir huggun ástvinarins

Megi ljós þitt lýsa okkur, Drottinn, og megi kærleikur .þinn fylla hjörtu okkar að eilífu

Að hafa frumkvæði þýðir að hafa kraft skapandi ímyndunarafls sem gerir manni kleift að finna upp eitthvað sem enginn hefur gert áður. Sérhver maður fæðist með .þessa gjöf sem Guð hefur gefið honum

Mesta ástin er guðleg ást, sem gerir lífið fallegt meira en ég get lýst. Þegar þú finnur Guð með þér, koma til þín hvar .sem þú ert og leiðbeina þér, þá er guðleg ást hafin

Máttur sannleikans fer gegn vindinum

Drottinn, þegar ég stend frammi fyrir tímabundnum erfiðleikum, leyfðu mér að minnast ríkulegrar blessunar þinnar yfir mig frá fortíðinni, vitandi að hjálp þín yfirgefur mig aldrei og umhyggja þín er alltaf með mér. Til þín færi ég þér innilega þakklæti fyrir hverja blessun sem kemur til mín .úr örlátri hendi þinni

Dropar af kærleika skína í góðum sálum og Guð er aðeins að finna í hafi kærleikans

Skilningur er lampinn sem lýsir upp veg mannsins og færir honum velgengni

Á vorin skreytir Guð náttúruna með fegurstu rósum og blómum með einstaklega fallegum klæðnaði og skærum .litum

Friður er fyrsti boðberinn sem tilkynnir nálgun Guðdómlegrar nærveru. Eftir það umbreytist friður í ljós sem .eru bjartari en endalaus gleði

Þegar ég kafna djúpt ofan í hugleiðsluhafið, finn ég blessaðan titring í veru minni og heyri hvíslandi rödd segja: "„Ég er nálægt

Maður verður að snúa sér inn á við, þangað sem sálin tjáir sig. Úr djúpi sálarinnar spretta allar upplifanir innra .lífsins

Þegar sálin áttar sig á guðlegri meðvitund, finnur hún .mikla gleði og útþenslu út í óendanlegt geim

Ef þú notar allar ytri leiðir og auðlindir sem þér standa til boða, auk náttúrulegra hæfileika þinna, til að sigrast á öllum hindrunum sem kunna að standa í vegi þínum, munt þú þróa með þér þá krafta sem Guð hefur gefið þér: þá ótakmörkuðu .krafta sem spretta upp úr djúpustu dýptum tilveru þinnar

Ástin gengur gullna leiðina sem liggur til Guðs

Ég mun dreifa sólskini góðra óska og góðra ásetninga hvar sem myrkur misskilnings hefur læðst inn

Þegar erfiðleikar sækja á þig, en þú neitar að hætta að reyna og leggja þig fram, þrátt fyrir allar hindranir og hindranir, þá mun Guð svara þér og krýna viðleitni þína með .árangri

Ó Drottinn, ég mun tína blóm þráarinnar úr garði hjartans míns og setja það sem ástarfórn á helgan þröskuld .þinn

Þar sem hugsanir okkar og orð eru fræin sem munu færa okkur uppskeru framtíðarinnar, mun ég byrja í dag að .fylla meðvitund mína með góðum, jákvæðum hugsunum

Ég flýg og svíf í meðvitundarplani mínu upp og niður, norður og hægri, inni og úti og alls staðar til að uppgötva að .í hverju horni geimsins var ég og er enn í návist Guðs

Lifðu hverja stund í meðvitund um samband þitt við hið óendanlega algilda. Meðvitund þinni er enginn endir og allt .blikkar og skín eins og stjörnur á himni tilveru þinnar

Aðskilnaður, eða tengslaleysi, er viturleg leið sem leitandinn gengur, fúslega rísandi yfir smámuni í þágu stærri hluta. Hann bindur sig ekki við hverfula nautn í leit að endurnýjaðri innri gleði. Aðskilnaður er ekki markmið í sjálfu sér, heldur ryður hann brautina fyrir tilkomu dyggða .sálarinnar og andlegra krafta

Andlegur sigurvegari heldur áfram djörfum skrefum á .lífsins vegum

Maður ætti að nýta núverandi líf sitt til fulls, opna glugga hjarta síns og vekja og endurlífga sofandi hæfileika .sálarinnar

Að baki grímum breytinga og umbreytinga leynist guðdómleg nærvera. Og hver sem getur stöðugt spegil huga síns og komið í veg fyrir að hann skjálfi, mun sjá í þeim skýra .spegli andlit hins alheimsástkæra

Ástin er sterkari en dauðinn og tímans tjón

Sjálfsgreining er lykillinn að árangri og íhugun er spegill þar sem við sjáum innri horn sem annars væru falin fyrir sjónum okkar. Við verðum að greina galla okkar, greina á milli jákvæðra og neikvæðra tilhneiginga og bera kennsl á .hindranir í vegi fyrir framförum og árangri

Hversu dásamleg þú ert, ó vinátta! Þú sem dregur úr vatni einlægrar, vingjarnlegrar umhyggju og lauf þín eru vökvuð af dögg innri og ytri sætleika sem streymir frá .djúpum einlægra og tryggra hjartna

Ég sá einu sinni lítinn maur reyna að klifra upp sandhaug og hugsaði með mér: maurinn hlýtur að vera að halda að hann sé að klífa Himalajafjöllin! Sandhaugurinn kann að hafa virst risavaxinn í augum maursins en ekki í mínum augum. Á sama hátt geta milljónir sólára okkar verið .innan við mínútu í huga Guðs

Við verðum að þjálfa okkur í að hugsa um stórkostlega hluti eins og eilífð og óendanleika

Ég reikaði um óendanleikaheiminn og varð vitni að glóandi þokunni í landi ljóssins, og í þeim lifandi ljóma las ég .merkingu leyndardómanna sem ritaðir eru á síður tímans

Þegar þú sefur þaggar þú niður hugsanir og tilfinningar óvirkt. En þegar þú þaggar meðvitað niður hugsanir og tilfinningar í gegnum hugleiðslu, þá er það fyrsta sem þú upplifir friðarástand og andlitsvöðvarnir mynda náttúrulega bros sem endurspeglar innri frið. En þú verður að líta lengra

en þetta friðarástand til að skynja hreinleika sálarinnar - hreinleika sem er ómengaður af skynjunarörvum eða sjálfvirkum viðbrögðum við hugsunum sem tengjast skynfærunum. Ástandið sem þú upplifir þá er ástand eilífrar, .síendurnýjandi sælu

Ef þú setur skál af vatni undir tunglsljósið og hrærir síðan í henni, munt þú búa til brenglaða mynd af tunglinu. Þegar vatnið sest í skálinni verður speglunin skýr. Þær stundir þegar vatnið í skálinni er kyrrt og endurspeglar andlit tunglsins með fullkominni skýrleika má bera saman við ástand hugleiðandi friðar og djúprar kyrrðar. Í friði hugleiðingarinnar hætta allar bylgjur tilfinninga og hugsana að flæða frá huganum. Og í þessu dýpri friðarástandi sér hugleiðandi einstaklingurinn, í þeirri ró, fullt tungl guðlegrar .nærveru endurspeglast í stöðuvatni sálarinnar

Meðalmaðurinn þekkir fjögur ástand: hamingja þegar löngun er uppfyllt, óhamingja þegar henni er hafnað, leiðindi þegar hvorki hamingja né þunglyndi er til staðar og friður þegar þessi tilfinningar eða sálfræðileg ástand ánægju, .sársauka og leiðinda eru yfirstígin

Friður er afar eftirsóknarvert ástand, sem stafar af fjarveru bæði sorgar og ánægju, og fjarveru leiðinda. Þessi ástand breytast stöðugt og öldur á yfirborði sálarinnar. Eftir að hafa siglt á ólgusjó sársauka og ánægju, þar á meðal endurteknum köflum í djúp þreytu, er gleði að fljóta á kyrrlátu hafi friðarins. En meiri en friður er andleg alsæla - sæla sálarinnar - hin fullkomna hamingja. Það er eilíf gleði sem aldrei dofnar heldur varir með sálinni að eilífu. Þessi æðsta gleði er aðeins hægt að ná með vitund um .guðdómlega nærveru

Sönn bros er bros andlegrar hamingju sem fæst með hugleiðingu og hugsun um Guð og með því að finna fyrir .nærveru hans

Bros mitt sprettur frá djúpri gleði innra með mér – gleði sem allir hafa aðgang að. Það er eins og ilmurinn sem

streymir frá hjarta blómstrandi rósar. Þessi mikla gleði býður .öðrum að sökkva sér niður í helga sæluvatnið

Í ljósi blessaðrar fyrirgefningar hverfur myrkrið sem hefur safnast upp í mörg ár

Guð uppfyllir fljótt allar þarfir dýrkenda sinna vegna þess að þeir hafa losað sig við eigingjarnar hvatir sem hindra .viðleitni og bregðast vonum

Þann sem Guð verndar, ekkert getur eyðilagt

Við erum ekki ein í þessum heimi, því Guð er með okkur, og það eru varanleg, náin og vináttubönd sem við sækjum .stuðning og gleði í

Ó, skínandi leiðsagnarstjarna á himni viskunnar, bjartur glampi þinn býður mér að kanna blessaða sjóndeildarhring þinn, og þráandi fugl minn þýtur með miklum hraða, brýtur í gegnum þétta, drungalega andrúmsloftið, knúinn áfram af .þrá eftir þér og til að baða sig í helgasta ljóma þínum

Persónuleiki manns byrjar að þróast og blómstra þegar maður getur fundið - í gegnum innri, innsæislega skynjun - að þetta er ekki fastur efnislíkami heldur eilífur andlegur .straumur innan líkamans

Þegar hjarta lærisveinsins flæðir yfir af kærleika til Guðs, mun andlit hans skína af brosi friðar og visku, og lög fáfræðinnar sem umlykja sál hans munu molna og hverfa .alveg

Þegar þú horfir á blóm eða tré, þá veistu að þessar fallegu lífsform urðu ekki til af sjálfu sér. Guð mótaði þau og .gaf þeim ilm og einstakan fegurð

Framkvæmdu alltaf skyldur þínar, bæði smáar og stórar, af mikilli athygli og mundu að Guð leiðir skref þín og styrkir .viðleitni þína til að ná göfugum markmiðum þínum

Þegar einstaklingur tengist andlegri veru sinni, koma löngu gleymdar, liðnar tímar og ódauðlegir kraftar sálarinnar aftur í meðvitund hans. Í hugleiðslu minnist maður þess að .hann er ódauðleg sál, ekki dauðlegur líkami

Alls staðar finnum við fólk, gott sem slæmt, sem leitar hamingju á sinn hátt. Enginn vill skaða sjálfan sig. Hvers vegna hegða sumir sér á þann hátt að það veldur þeim óhjákvæmilega sársauka og sorg? Vegna þess að þessar .gjörðir eru knúnar áfram af fáfræði og blekkingum

Við biðjum þig, Drottinn, að lýsa okkur með ljósi visku .þinnar og fjarlægja frá okkur myrkur fáfræði og blekkingar

Meðvitaður einstaklingur ætti að vera varkár frekar en hræddur og ætti að rækta með sér djörfung án kæruleysis og fljótfærni til að forðast að verða fyrir aðstæðum sem .gætu valdið ótta og kvíða

Viska er ekki háð því að upplýsingar komi að utan, heldur af krafti innri viðurkenningar, sem ákvarðar magn .sannrar þekkingar sem hægt er að öðlast og hraða hennar

Þessi heimur er einungis svið þar sem við sinnum hlutverkum okkar undir stjórn hins guðdómlega leiðtoga. Við verðum að standa okkur vel, óháð eðli þeirra hlutverka sem okkur eru úthlutað, og alltaf hafa í huga að eðli okkar er eilíf .hamingja

Sá vitrasti af hinum vitru er sá sem leitast við að þekkja Guð, og sá farsælasti af hinum farsælustu er sá sem hefur fundið Guð

Ó, guðdómlegi ástvinur, megir þú gegna fyrsta sæti í lífi okkar, megi græðandi ást þín fylla hjörtu okkar og megi .blessað ljós þitt reka burt myrkur áhyggna úr sálum okkar

Frelsi þýðir að hegða sér samkvæmt samvisku, ekki samkvæmt fyrirmælum vana og löngunar. Að hlýða egóinu og geðþótta þess skapar takmarkanir, en að hlýða hvatningu .viskunnar veitir frelsun frá þessum takmörkunum

Hugarró er að finna með meðvitaðri og markvissri þróun góðra eiginleika, sem ekki er hægt að taka frá eiganda sínum þegar þeir eru fullþroskaðir nema viðkomandi kjósi að .gefa þá frá sér af fúsum og frjálsum vilja

Flestir leita hamingju með villandi aðferðum. Sumir telja sig geta tvöfaldað hamingju sína með því að tileinka sér

ranga hegðun og óhollar athafnir sem virðast bjóða upp á glitrandi loforð um yfirþyrmandi og varanlega hamingju, og þeir láta blekkjast af þessum fölsku loforðum, þar sem ekki er hægt að njóta sannrar hamingju í helvíti falskra blekkinga .og rangra athafna

Hver mínúta er eilífð því eilífðin er hægt að upplifa innan þeirrar mínútu. Dagar, mínútur og klukkustundir eru gluggar þar sem við getum skyggnst á eilífðina. Lífið er stutt en samt sem áður endalaust og takmarkalaust. <u>Sálin er ódauðleg og á þessum stutta kafla í mannlífinu verðum við að nýta okkur .alla möguleika og tækifæri sem í boði eru</u>

Andleg orð eru eins og fræ sem þurfa frjósaman jarðveg .til að spíra, vaxa, blómstra og bera ávöxt

Andlegur vöxtur krefst sjálfsskoðunar, endurskipulagningar á forgangsröðun í lífinu, greiningar og útrýmingar skaðlegra venja og fylgingar heilbrigðisreglna og laga í samræmi við þróun andlegrar skilnings og vaxandi .andlegs styrks

<u>Þegar lærisveinninn finnur guðlega gleði mun hann uppgötva að Guð er orðinn raunverulegri fyrir honum en nokkuð annað og hann mun átta sig á því að snerta guðdómlega nærveru er sæla sem engin skynjun getur .jafnast á við</u>

Guð vinnur að því að vekja andlega meðvitund mannsins og leiðbeina vilja hans í rétta átt með fegurð dyggðarinnar, mikilleika umburðarlyndis, tign viskunnar og dýrð andlegrar .hamingju

Ég mun ekki líta á aðra sem ókunnuga því mér finnst allir vera bróðir minn eða systir. Ég mun gera líf mitt farsælt og innihaldsríkt svo ég geti hjálpað öðrum að ná árangri og afreka. Ég mun sýna öðrum samúð og sýna þeim samúð þegar ég sýni sjálfum mér. Ég mun elska Guð eins og spámennirnir og hinir heilögu elskuðu hann og ég mun varpa .eigingirni í brunn kærleika míns til annarra

Handan þessa hverfula, jarðneska lífs, háð dauðanum, býr eilíft, óbreytanlegt líf. Líkaminn er samsettur úr efnaþáttum sem rotna og farast, en handan þessarar hverfulu tilveru býr eilíft, himneskt líf í návist Guðs. Þess vegna ættum við ekki að einbeita okkur að þessum ótímabæra líkama, og þeir sem þrá hann verða að þola .raunir hans og verða herrar hans

Í dag mun ég reyna að hjálpa þeim sem þurfa á því að .halda og gefa það sem ég get til hungraðra

Ég er öruggur og tryggur í vernd Guðs og á bak við veggi hreinnar samvisku minnar er ég eitt með ljósi góðvildarinnar sem leiðir skip sálna sem hrærast um af .öldum sorgar í hafi ruglings og kvíða

Í dag finn ég Guð í friðarsveiflunni sem titrar innra með .mér og hrærir í strengjum hjartans míns

Ég mun gera allt sem ég get til að gleðja aðra, rétt eins og ég leitast við að gleðja sjálfan mig, og með andlegri hamingju minni mun ég þjóna öllum í húsi guðdómlegs kærleika og ég mun ekki óttast neitt nema sjálfan mig ef ég .reyni að blekkja samvisku mína

Úr görðum sálarinnar

Þú ætlar að fara eitthvað og flýtir þér að komast þangað. Þegar þú kemur á staðinn uppgötvarðu að þér líkar ekki staðurinn vegna ákafa, kvíða og jafnvel óróa. Reyndu frekar að vera rólegri, yfirvegaðri og í betra jafnvægi. Ef hugsanir þínar halla sér að áhyggjum og óróleika skaltu bæla .þær niður af krafti þar til þær ná aftur ró sinni

Spenna hefur neikvæð áhrif á jafnvægi taugakerfisins þar sem hún sendir mikla orku til sumra hluta líkamans en sviptir aðra náttúrulegum hlut sínum. Þetta ójafnvægi í orkudreifingu er orsök taugaveiklunar. Rólegur og afslappaður líkami róar taugarnar og stuðlar að andlegri .vellíðan

Í sátt við Guð byrjar innri sýn að birtast smám saman. Maður verður að hafa fulla trú á að Guð muni svara hverri einlægri bæn. Sá sem snýr sér til hans í leit að uppljómun .mun fá sýn sína opnaða og hugur og hjarta upplýst

Þegar innsýn opnast birtist hún sem tilfinning sem virðist koma frá hjartanu, tilfinning um djúpstæða skýrleika og nákvæmni. Í gegnum þessa tilfinningu öðlast leitandinn óhagganlega sannfæringu og trausta leiðsögn til að fylgja réttri leið og fer smám saman að þekkja og treysta þessari .tilfinningu

Þetta þýðir ekki að hætta alveg að hugsa; róleg og hlutlaus hugsun leiðir einnig til innsýnar. Tilfinningaleg hugsun, knúin áfram af hégóma og sjálfsvirðingu, leiðir til .misskilnings og rangra niðurstaðna

Hafnið skaðlegum efasemdum og fölskum trú af öllu hjarta og snúið hjarta ykkar og sálu að ríki trúar og fullkomnu trausti á Guð. Í kyrrð hugleiðingar mun meðvitund ykkar geta einbeitt sér að sannleika og réttum skilningi. Í þessari reynslu blómstrar og þróast trúin og í gegnum innsýn munuð þið upplifa það sem ekkert auga hefur séð, ekkert eyra hefur .heyrt og engum mannlegum huga hefur komið upp

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar .dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölförnustu götunum, svo mun ég sjá geisla guðdómlegs kærleika á öllum fjölförnum stöðum .daglegs lífs míns

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína .með döguninni og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Ó Drottinn, gef mér örlátan anda til að deila með öðrum því sem ég hef og hjálpaðu mér að sjá í kyrrlátu vatni hugans spegilmynd tungls sálar minnar sem skín af ljósi nærveru .þinnar

Í dag mun ég kafa djúpt í hafið hugleiðingar og íhugunar .um Guð þar til ég finn perlur visku og guðlegrar gleði

Ég mun elska þig, Drottinn, meira en allt annað, því án .þín get ég ekki elskað neinn mann né neitt annað

Í djúpi fjallanna og kyrrlátu himnanna, og í djúpi sálar minnar og helli þagnarinnar, skynja ég nærveru Guðs og finn stöðuga gleði hans, og ég drekk af hreinum uppsprettum .hans sem aldrei þorna né þorna upp um alla eilífð

Ég elska og tilbið þig, Drottinn, þú sem elskar ríkjum í .hverju góðhjartaðri og kærleiksríkri sýn

Einhver bað kennarann Paramahansa að sýna sér leið til að þróa með sér segulmagnaðan og aðlaðandi persónuleika og hann sagði: Þú verður að vera andlega til staðar þegar þú hefur samskipti við aðra því að hugsunarleysi er skaðlegra fyrir persónuleika manns en nokkuð annað. Auðvitað er ég ekki að vísa til hugsunarleysis mikilmenna, sem hugsa .yfirleitt einbeita sér að djúpstæðum málum

Vertu alltaf vakandi og meðvitaður og þú munt verða aðlaðandi segull

Engum líkar að vera hunsaður. Við viljum öll að tilfinningar okkar séu teknar til greina og á sama hátt verðum við að taka tillit til tilfinninga annarra og sýna þeim tillitssemi til að ná sátt og skilningi. Til að gera þetta verður þú að vera vakandi, skarpskyggn og gaumgæf/ur gagnvart .öllum í kringum þig

Hinir dánu hafa ekki vald til að móðga aðra, en sá sem .gefur þeim engan gaum, gerir það

Þegar þú ert í félagsskap annarra, hafðu samband við þá .af athygli, krafti og áhuga, en forðastu að tala um sjálfan þig

Allir vilja tala um sjálfa sig, en það er veik nálgun. Leyfðu öðrum að tala um sjálfa sig ef þeir vilja; hlustaðu á það sem þeir hafa að segja. Leyfðu þeim að tala um vandamál sín, afrek sín og áhrif, en láttu segulmagn þitt tala fyrir þig. Ljós lampans talar skýrt fyrir sig; láttu þögla titring .þinn tala fyrir þig með jafn mikilli skýrleika

Guð sýndi mér í sýn að þeir sem deyja í bardaga dreyma hræðilegan draum um dauðann, en um leið og hinir góðu

rísa upp úr líkamanum vakna þeir eins og úr óþægilegri .martröð og eru glaðir að vera lausir við hana

Öll lífsreynsla okkar er hluti af þeim alheimsdraumi sem mannkynið skapaði, martröð stríðsins, en eftir að fórnarlömb þessarar martröð yfirgefa líkama sinn, átta þau sig á að þetta var hræðilegur draumur sem þau hafa vaknað frá og þau skilja að þau eru ekki dauð. Þetta er djúpstæður .frumspekilegur sannleikur

Ef einstaklingur vissi að hann væri að dreyma, myndi hann ekki þjást af óþægilegum draumaupplifunum. En ef hann nær sjálfsvitund í draumnum og einhver veitir honum banahögg, þá virðist sá draumdauði vera raunveruleg og skelfileg raun þar til hann vaknar og áttar sig á að hann var .ekki raunverulegur

Þetta á einnig við um ástandið eftir dauðann. Um leið og við yfirgefum líkama okkar gerum við okkur grein fyrir því að meðvitund okkar er ekki dauð, heldur að við höfum verið frelsuð frá líkamanum og efnislegum skorðum hans og .takmörkunum, og í þeirri frelsun felst mikið frelsi

Við ættum aldrei að biðja um dauðann, heldur undirbúa meðvitund okkar með því að vera í sátt við Guð og hugleiða hann, svo að þegar dauðinn kemur á sínum tíma getum við .litið á hann sem ekkert annað en draum

Ég get séð draumkennda eðli lífsins og dauða hvenær sem ég vil Þess vegna legg ég ekki mikla áherslu á þennan .líkama

Það er andleg lífeðlisfræði sem liggur að baki taugakerfinu sem gerir mönnum kleift að ná hæstu stigum .meðvitundarþroska

Mannsheilinn, stærri en heili flestra dýra nema hvala og fíla, er flóknari og býr yfir meiri hugsunargetu. Þetta gerir mannsheilann að hentugri verkfæri fyrir menn, sem búa yfir lengra kominni meðvitund en aðrar verur. Flóknar og flóknar flækjur heilans gera mönnum kleift að hugsa djúpt og djúpt. Þess vegna er aðeins mannkynið fært um að ná háþróaðri

greindargetu og þar af leiðandi að þekkja skapara sinn. Vitri maðurinn er sá sem notar vitsmunalega hæfileika sína í þjónustu og gagns fyrir mannkynið á efnislegum, .vitsmunalegum og andlegum vettvangi

Veturinn kom í köldum, hvítum, liljulíkum skikkju sinni
Þrá mín eftir gleði sumarsins hefur dofnað
Mér var sagt að leita hlýju góðhjartaðs þíns
Og þegar vorið birtist, dansandi, skreytt alls kyns blómum
Ilmandi af ilmi akra og hæða var mér sagt að elska þig, Guð minn
Og sumarið kom, syngjandi grænu lögin sín í mjúkum laufblöðunum, raslið öspanna og raslið furutrjánna
Hann krafðist þess að ég færi að lesa fyrir þig
Jafnvel mjúka, viðkvæma jarðvegurinn strauk flýttum fótum mínum
Og hún bað þá að nálgast alheimshelgidóm þinn
Mjúki ilmurinn sagði mér að fylgja slóð hans
Til þíns heilaga musteris í hjarta sveiflandi rósa og basil
Og fuglarnir sögðu mér að syngja fyrir þig eins og þeir
Og öldóttur andvari yfir læki og læki
Ég vakti loftbólur ástar minnar til þín, og þær fóru að gleðjast yfir stórum bringu þinni
Og með bognum trefjum grassins lærði ég að beygja mig
Ég beygi mig fyrir þér, Drottinn
Og reykelsið sagði mér einnig frá dásamlegum ilm ilms þíns
Og hvernig ætti ég að halda hjarta mínu fullu af helgum ?ilmi þínum frammi fyrir óendanlegum hásæti þínu
Og litlu, þöglu, þolinmóðu steinarnir sögðu mér það svo að ég gæti séð þig jafnvel í þeim sem reyna að stela .hamingju minni

Gleymdu árin báðu mig um að senda meðbræðrum mínum skilaboð um ást og hlýju sem fléttast inn í hverja .mínútu og sekúndu

Og hver einasta hugsun sagði mér að leita þín í hjarta hennar

Ást mín innblés mig til að elska allt sem er til í gegnum þig

Og ástin mín hvíslaði að mér: „Elskaðu mig af öllum “mætti mínum, ó Guð minn

Eitt sinn lá ég á beði úr grasi og blómum og dreymdi að allt sem til er væri fagurt og gleðilegt

Höfuð mitt hvíldi á háu, grænu og þykku grasi, sem .blásaði mér með gola sem bar sætan ilmi

Þá var ég knúinn til að snerta hönd mína og líkama minn, og ég var undrandi á mikilleika skapara hans. Já, ég var undrandi á því að ég, sem er viss um raunveruleika líkama míns, muni einn daginn skilja hann eftir til að hvíla í jörðinni, þennan líkama sem verður kaldur, fölur og hreyfingarlaus við dauðann, en nú virðist hann líflegur og geymir hundruð tilfinninga, milljónir hugsana og milljarða .fantasía og skynjana

Þessi líkami er sviðið þar sem kaflar lífsins þróast, þar sem brosbrum blómstra, aðeins til að óhjákvæmilega koma dauðans. Hér, mitt í holdi, beinum og blóði, og á bak við fallega húðgrímu, leynast úlfar sjúkdómanna og girndardýrin. Og hér líka, undir holdinu, liggur leynileg leið til ljósríkisins. Þessi líkami mun visna og fölna þegar húsbóndi hans - sálin - yfirgefur hann óafturkallanlega. Og hvers vegna ekki? Því þegar upplýstur húsbóndi efnislegs heimilis þreytist á að búa í drullugri, molnandi kofa efnisins, bundinn taugaböndum sem krefjast stöðugrar umönnunar, finnur hann huggun í öðru húsi í einhverjum horni Guðs jarðar - í öðru ríki algerrar tilveru þar sem ilmur gleðinnar gegnsýrir alls staðar og án .afláts

Ódauðleg sál leikur hlutverk lífs og dauða með eilífu .brosi og heldur síðan til eilífs heimilis síns

Eru kvikmyndagestir skyldugir til að vera í bíó að eilífu eftir að sýningunni lýkur? Auðvitað ekki. Fólk verður að snúa heim. Á sama hátt koma sálir hingað til að njóta kvikmyndasýningar lífsins, fara síðan og koma aftur. Þeim finnst gaman að horfa á kvikmyndir og leikrit, og þegar þær þreytast á sýningunum sem þær dreymdu um og hafa náð tökum á þeim lexíum sem Guð vill að þær læri, snúa þær .aftur í eitt skipti fyrir öll til bústaðar eilífrar sælu

Þegar gildi byggjast ekki á réttlæti opnast eyður sem eymd og þjáningar síast um. Ef gildi byggjast á eigingirni, banvænum átökum og harðri samkeppni verða afleiðingarnar spilltar vegna þess að hvatinn er óhreinn og .peningar verða ekki blessaðir í slíkum tilfellum

Maður verður að hreinsa samvisku sína af eigingirni og ekki reyna að auðga sig á kostnað annarra. Sönn ánægja er andleg, ekki efnisleg, og raunverulegur ávinningur í lífinu er .að eignast fjársjóði visku, þekkingar og kærleika Guðs

Við ættum að lifa einföldu lífi og alltaf leitast við að hjálpa öðrum og bæta aðstæður þeirra eins og mögulegt er. En þetta göfuga markmið er ósamrýmanlegt eigingirni og .græðgi án tillits til annarra

Þeir sem eru veraldlega sinnaðir eru ójafnvægir og því ekki taldir farsælir. Einfalt og jafnvægisríkt líf er dásamleg list og merki um velgengni. Þeir sem hafa það eina markmið .að afla sér peninga munu ekki finna náð hjá Guði

Það er satt að Guð innprentaði í okkur hungurtilfinningu svo að við gætum unnið og séð fyrir líkama okkar, en að sjá fyrir líkama okkar er ekki eina tilgangur lífsins. Tilgangurinn er miklu meiri en nokkur efnisleg eða veraldleg sjónarmið, hversu undursamlegt, dýrlegt og töfrandi sem það kann að .virðast

Einn lærisveinninn spurði meistara Paramahansa hvernig hann gæti upplifað guðdómlega nærveru. Hann

svaraði: „Á hverju kvöldi, áður en þú gefst upp í svefn, hugleiddu þar til þú finnur að meðvitund þín hefur stungið inn í heim hugsana og komist inn í aðra vídd. Þetta er þó ekki allt. Eftir að hugurinn hefur snúið sér inn á við, hlýtur þrá að brjótast fram og langanir verða að streyma eins og flóð í átt að Guði. Þegar lærisveinninn gefur sig algerlega Guði, finnur hann skyndilega að hann hefur snert blessaða nærveru hans og þekkt hann. Hann mun sjá mikið ljós af mikilli birtu og hann gæti séð engla og góðviljaðar sálir. Eða hann gæti fundið ávanabindandi himneskan ilm og hann mun þá vita að Guð hefur svarað honum og innsýn hans mun opnast og Guð mun opinbera honum leyndardóma lífsins. Eða hann gæti verið umvafinn miklum friði meðan á hugleiðslu stendur. Ef hann heldur áfram að hugleiða og Guð veitir honum mikinn kærleika sinn, mun hann finna fyrir ólýsanlegri guðdómlegri “.gleði. Blessaður er sá sem fær þessa sæluupplifun

Guðdómleg kærleikur opnar hlið himinsins, þar sem leitandinn gengur inn í návist Guðs

Ef maður biður Guð, hinn náðuga og vitra, um brauð eilífs lífs, mun hann ekki gefa honum stein efnislegrar fáfræði. Ef tilbiðjandi leitar fæðu viskunnar, mun Guð ekki bjóða honum höggorm svika. Ef tilbiðjandi biður Guð um kjarna guðlegrar sælu sem svalar öllum þorsta, mun hann ekki gefa honum sporðdreka kvíða og sálrænnar vanlíðunar. Ef blekktir menn vita hvernig á að gefa börnum sínum góðar gjafir, hversu miklu fremur mun Drottinn - uppspretta alls gæsku og gleði - veita andlega þekkingu og uppljómun þeim !sem elska hann

Guð veitir þeim sem leita þeirra mestu visku og þekkingu, og hann veitir sjálfan sig þeim sem leitar þeirra einlæglega og tekur engan staðgengil. Sá sem leitar Guðs af öllu hjarta og sálu er vitrastur allra vitrra og kærastur allra manna Guði. Og þegar löngun dýrkandans magnast, fær hann sjaldgæft og ástkært svar frá Guði og upplifir einstaka .alsælu kærleikans sem þeir sem elska hinn ástkæra upplifa

Sá vitri sem gegnir hlutverki sínu í þessum alheimsdraumi með andlegri meðvitund og vaxandi guðlegri löngun er nálægur Guði og honum kær. Hann býr yfir hreinni ást og elskar Guð án eigingjarnra hvata og án nokkurra forsendna, eins og að segja til dæmis: „Ó Drottinn, ég mun tilbiðja þig með þeim skilyrðum að þú veitir mér heilsu, “.peninga og þægilegt líf

Milli hinna vitru og Guðs ríkir djúp, gagnkvæm kærleikur sem er takmarkalaus og endalaus. Ef einhver biður Guð um eitthvað ákveðið, þá er Guð fullkomlega meðvitaður um að viðkomandi hefur meiri áhuga á gjöfum hans en honum .sjálfum

Það er ekki rangt fyrir mann að biðja um að þörfum sínum verði mætt, en þegar hann biður um að þekkja Guð og sjá ljós dýrðlegrar ásýndar hans, ætti hann ekki að þrá neinn persónulegan ávinning af því, né ættu hugsanir hans að takmarkast við gjafirnar sjálfar, heldur við gjafarann sjálfan. Þegar sá sem leitar þess getur gert þetta af einlægni mun hann sjálfkrafa taka við öllum öðrum gjöfum frá uppsprettu .örlætisins og hafi rausnar

Einn lærisveinnanna bað kennarann Paramahansa um ráðleggingar um hvernig ætti að haga sér í ákveðnum :aðstæðum og koma fram við aðra, og hann sagði

Fylgdu sannleikanum og víktu ekki frá honum og forðastu að segja nokkuð sem gæti skaðað þig eða aðra, jafnvel þótt það sé satt , svo framarlega sem þú víkur ekki frá anda sannleikans. Á sama tíma mátt þú ekki fara í hina öfgina og grípa til lyga til að forðast að segja sársaukafullan .sannleika

Vertu heiðarlegur við sjálfan þig og aðra án þess að dvelja við óþarfa. Segðu sannleikann og forðastu að segja hluti sem særa eða skaða neinn. Ekki afhjúpa öll leyndarmál þín í nafni heiðarleika og gagnsæis, því ef þú afhjúpar veikleika þína munu þeir reyna að særa þig eða gera grín að

þér hvenær sem þeim sýnist. Hvers vegna að gefa þeim ?vopn sem þeir geta notað gegn þér

Talaðu og hegðaðu þér á þann hátt að það veitir þér og öðrum hamingju og frið

Það er nauðsynlegt að þróa andlega dómgreind til að greina á milli sannleikans sem leiðir til góðs og þess að segja frá staðreyndum án þess að íhuga afleiðingarnar sem af þeim geta hlotist, því hlutir eru dæmdir eftir endi sínum. Það er ekki ráðlegt að segja allt sem maður veit, né heldur er ráðlegt að vera undanlátssamur og leyndardómsfullur um .mál sem aðrir ættu að vita sér til góða

Þegar þú hefur ekki fulla dómgreind er best að vera hlédrægur í máli þar til þú hefur fengið beinan skilning á .sannleikanum með sanngjörnum árangri fyrir alla

Haltu áfram að hugsa um Guð og biddu hann um hjálp og leiðsögn, og innsýn þín mun opnast svo þú sjáir hlutina .skýrt og munt þá geta greint betur

Hleður frumur líkamans af unglegri orku

Alheimsorka flæðir stöðugt og án truflana inn í líkamann, en flestir eru ekki meðvitaðir um þessa miklu orku. Þeir sem finna fyrir henni upplifa orkuskot í frumum sínum .og hressandi straum sem veitir þeim endurnýjaðan styrk

Öll náttúran beygir sig í lotningu fyrir Drottni alheimsins og kraftur hans streymir í gegnum mannkynið. Vandamálið liggur í því að ekki tekst að rækta sterk tengsl milli mannkynsins og uppsprettu alls kraftar. Við lifum beint af guðlegum krafti og allir aðrir kraftar eru gagnslausir án .viðhaldskrafts Guðs

Matur, súrefni og sólarljós – þessi frumefni geta veitt okkur einhvers konar heilsu, en við þurfum að skilja hvernig á að öðlast fullkomna heilsu frá hinni óendanlegu uppsprettu. Efnisuppsprettur eru eins og litlar rafhlöður sem að lokum klárast, en hin óendanlega uppspretta er öflugur rafall sem aldrei minnkar og veitir sálinni stöðugt lífsþrótt,

hamingju og styrk. Þess vegna er afar mikilvægt að reiða sig .á hina óendanlegu uppsprettu eins mikið og mögulegt er

Sá sem þráir verður að læra rétta leiðina til að njóta góðs af þessari lífsnauðsynlegu birgðum beint frá upptökum sínum og verður að gera sér grein fyrir því að hugsun er veruleiki, því öll náttúrufyrirbæri eru ímynd guðlegrar hugsunar vegna þess að Guð hugsaði um þessa jörð áður en .hann skapaði hana

Margir telja að hugsun sé afurð líkamans, en afar nákvæm myndun líkamans og undursamleg samhæfing milli hluta hans og líffæra benda greinilega til þess að líkaminn sé .sköpun einstaklega háleits alheimshugar

Hugurinn er aðalþátturinn sem stjórnar líkamanum og það er mjög mikilvægt fyrir mann að forðast hugrænar ábendingar um mannlegan galla eins og veikindi, veikleika, öldrun og gremju, og að fullvissa sig um að óþrjótandi virkni flæði í gegnum hann, og þessi virkni er gædd greind og .getur hlaðið frumur líkamans vellíðan og lífsþrótt æskunnar

Hugsunin er heilinn, tilfinningarnar og skynjunin í hverri lifandi frumu; hún hefur máttinn til að halda líkamanum annað hvort virkum og vakandi eða sljóum og tregum. Hugsunin er húsbóndinn og frumur líkamans eru þegnar hennar, hlýðnar skipunum og bönnum æðsta húsbónda síns: .hugsunarinnar

Við gefum góða gaum að gæðum matarins sem við borðum daglega, og á sama hátt ættum við að gefa gaum að gæðum þeirrar vitsmunalegu og sálfræðilegu fæðu sem við .veitum hugum okkar daglega

Frumspekilegur vísindamaður segir að líkaminn sé ekki rafsegulbylgja heldur meðvitundarbylgja sem flýtur í hafi .guðlegrar meðvitundar

Á hverjum degi verðum við að styrkja líkamlegan styrk okkar, auka andlegan styrk okkar og kynnast okkar sanna sjálfi með hugleiðslu, heilbrigðri hugsun og jákvæðri,

afkastamikilli vinnu sem gagnast líkama, huga og anda .saman

Guð hefur blessað mig með hamingju öll þessi löngu ár lífs míns, hvort sem fólk sér bros ánægjunnar á andliti mínu eða ekki, þá er guðleg gleði alltaf með mér og yfirgefur mig aldrei. Hin mikla sælufljót rennur stöðugt undir sandi meðvitundar minnar og springur fram sem blessaðar .uppsprettur sem vökva garða lífs míns

Hvorki skyndilegar umbyltingar lífsins geta raskað ró minni, né heldur getur draugur dauðans tekið burt þá .andlegu hamingju sem ég finn

Það var erfitt að gera þetta ástand varanlegt og óbreytanlegt, en ávextir andans sem ég njót nú og deili með .öðrum voru allrar þeirrar fyrirhafnar sem ég lagði í það virði

Ég hugsa og hegða mér undir leiðsögn guðlegs anda. Peningar hafa aldrei verið markmið mitt í lífinu, heldur frekar að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna hefur Guð opnað margar dyr góðvildar fyrir mig til að sjá mér farborða og uppfylla verkefni mitt. Og hvenær sem .ég þarfnast hjálpar, þá veitir Guð hana strax

Eina ósk mín er að þjóna þér, og þess vegna er ég hér

Kraftur Guðs er einnig að verki í lífi ykkar. Þið munuð upplifa þennan sannleika sjálf þegar trú ykkar styrkist og þið gerið ykkur grein fyrir því að sannur auður kemur ekki frá .efnislegum árangri heldur frá hinum almáttuga

Þótt lífið virðist óútreiknanlegt, óútreiknanlegt og dularfullt, fullt af efasemdum og alls kyns vandamálum og umbyltingum, þá erum við undir stöðugri vernd Guðs. Við megum ekki ýkja hlutina eða missa ró okkar í ljósi atburða, því ef við leyfum ótta að yfirbuga okkur, gefum við illskunni vald og dýpkum rætur hennar, sem vaxa og dafna í jarðvegi .ótta og kvíða

Við ættum ekki að búast við að finna varanlega hamingju og frið í raunum lífsins; heldur verðum við að leita þeirra og uppgötva þau innra með okkur sjálfum. Þá, hvaða

upplifanir sem við göngum í gegnum, munum við takast á við þær á sama hátt og við horfum á upplifanir annarra í kvikmynd, hvort sem þær eru ánægjulegar eða .sársaukafullar

Maður getur breytt allri sinni reynslu í sársaukafullar og óhamingjusamar raunir ef hann leyfir huganum að gera það. Hann kann að njóta góðrar heilsu en samt ekki meta gildi hennar. En ef hann veikist, þá mun hann auðmýkja sig og meta blessun vellíðunar. Við ættum að viðurkenna velþóknun Guðs og þakka honum fyrir blessanirnar sem hann veitir okkur án þess að bíða eftir að erfiðar aðstæður .geri okkur þakklát og viðurkenni náð hans

Lífið ætti að vera blanda af íhugun og aðgerðum. Þegar einstaklingur missir sálfræðilegt jafnvægi verður hann viðkvæmur fyrir árásum áhyggna, sorgar og sársauka. Og ef hann reynir að brjóta gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku mun hann óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt .og fáfræði

Við verðum að halda ásetningi okkar hreinum, hvötum okkar hreinum og hegða okkur á þann hátt sem veitir okkur hugarró og ekki leyfa aðstæðum lífsins að raska friði okkar .og eyðileggja hamingju okkar

einnig hugsun okkar og hafna byrði vitsmunalegrar og siðferðilegrar veikleika sem við höfum erft frá árum og kynslóðum. Þessi óhreinindi verða að brenna burt í eldi endurnýjaðrar ákveðni og afkastamikilla athafna. Með þessari uppbyggilegu nálgun getur sannarlega hollur .einstaklingur náð sjóndeildarhring frelsis og frelsis

Eilífu lögmál hamingjunnar

Sagt var að á gullöld eins réttláts stjórnanda Indlands hafi engin atvik, ótímabært dauðsfall eða náttúruhamfarir .raskað friði og fullkominni sátt í ríki hans

Þegar fjölskyldumeðlimir lifa af meiri heiðarleika mun hvert heimili upplifa meiri sátt, heilsu og ástúð. En þegar fjölskyldumeðlimir koma fram hver við annan af ljótri

eigingirni mun heimilið sjálfkrafa fyllast sundrungu og hatri. Þetta á einnig við um þjóðir. Þegar fólk lifir af heiðarleika og .heiðarleika mun það verða vitni að Guðsríki á jörðinni

Tíminn er naumur. Í dag erum við hér, á morgun förum við. Leit að Guði er æðsta forréttindi mannkynsins. Við verðum að nýta okkur frelsið sem Guð hefur gefið okkur í þessu lífi til fulls og nota það skynsamlega svo að við getum .persónulega upplifað eilífa andlega sannleika

Synd er allt sem veldur manni sársauka og þjáningum. Dyggð er það sem gerir hann hamingjusaman að eilífu. Ef einstaklingur býr ekki yfir andlegri sátt í hugsunum sínum og friði innra með sér, þá mun nýtt hús, nýr bíll eða nokkuð annað nýtt ekki geta fært sál hans hamingju og ró; heldur mun innri kvöl hans vara jafnvel þótt hann öðlist þessa nýju .hluti og fleira

Sönn hamingja felst í því að geta sigrast á aðstæðum og staðist allar ytri raunir. Hún finnst þegar þú getur þolað kvalafullan sársauka og erfiðleika sem stafa af fordómum og illgjörnum tilraunum annarra til að skaða þig og fanga þig, og þú bregst við brotum þeirra með kærleika og fyrirgefningu. Þegar þú ert fær um að viðhalda hugarró þínum þrátt fyrir sársaukafullan sting ytri aðstæðna, þá munt þú finna .hamingjuna

Í Heilögum ritningum segir að þeir sem hunsa guðleg boðorð og elta heimskulegar langanir sínar og geðshræringar muni hvorki finna hamingju né ná endanlegu markmiði sínu. Þeir hvetja sannleikaleitandann til að gera Heilaga ritningu að leiðarljósi sínu og dómara við að ákvarða hvað eigi að gera og hvað eigi að forðast, og að greina mál og breyta .samkvæmt visku

Þeir sem eru sjálfsöruggir eru þeir sem hegða sér af heiðarleika. Hamingja kemur aðeins frá hreinum hugsunum og uppréttum gjörðum. Ef þú ert hamingjusamur núna, munt þú vera hamingjusamur í framtíðinni, bæði hér og í næsta .heimi

Við verðum að safna uppskeru gæfunnar með því að
tína ávexti viskunnar á meðan sól tækifæranna skín. Með
öðrum orðum, við verðum að grípa tækifærin áður en það er
.um seinan

ef þú grípur það ekki, þá Gríptu tækifærið, því)
(verður það uppspretta eftirsjár

Guð hefur gefið okkur andleg lögmál sem kallast boðorð.
En þessi boðorð eru hunsuð og brotin á hverjum degi og alls
staðar. Nema fólk skilji andlega merkingu þeirra, mun það
alltaf kvarta yfir þeim og snúa baki við þeim. Þessi boðorð
eru tímalausar hegðunarreglur sem allar Abrahams
trúarbrögð styðja. Hins vegar tekst oft ekki að útskýra
sálfræðilega þætti þessara boðorða og ávinninginn sem
fylgir því að fylgja þeim. Fólk samþykkir þessi boðorð á
tilbeiðslustöðum en fylgir þeim ekki utan þeirra og réttlætir
þetta með því að halda því fram að þessar reglur séu
óframkvæmanlegar, órökréttar og úr takti við tímann. Samt
sem áður er brot á þessum boðorðum undirrót allrar eymdar
.í heiminum

En hver er ávinningurinn af þessum boðorðum og hvar
?liggur kosturinn við þau

Hinar helgu bækur ráðleggja manninum að hugleiða
Guð, sökkva huga sínum í hann, gefa honum allt sem hann á
og tilbiðja hann með einlægri tilbeiðslu, óblandaðri hræsni og
.óspilltri af yfirlæti

Að þekkja Guð ætti að vera endanlegt markmið lífsins.
Ekki er hægt að uppfylla veraldlegar skyldur án þess krafts
sem Guð hefur veitt mannkyninu. Að framkvæma venjulegar
.skyldur og gleyma Guði er mistök og synd

Synd þýðir fáfræði: að hegða sér á þann hátt sem stríðir
.gegn mesta góðu mannkynsins

Hvers vegna finnur fólk fyrir sorg og eftirsjá? Vegna þess
að það hegðaði sér ekki réttlátlega vegna þess að Guð var
.ekki fremstur í hjörtum þess

Ekkert í lífi manns ætti að teljast mikilvægara en Guð. Ef einstaklingur ber sannarlega umhyggju fyrir Guði og uppfyllir andlega skyldu sína gagnvart honum, munu aðstæður hans batna á allan hátt og hann mun finna fyrir öryggi og trausti .þrátt fyrir allar aðstæður í kring

Um leið og maður byrjar að tilbiðja eigur, peninga, frægð eða eitthvað annað en Guð, verður óhamingja hlutskipti hans. Þeir sem einbeita sér að þessu eru í raun að tilbiðja það og því nálgast þeir ekki Guð heldur fjarlægjast þeir hann. En þeir sem hugleiða Guð, hugleiða hann og eiga samskipti við hann í hjörtum sínum, nálgast hann og upplifa .innri gleði í hljóðu samfélagi sínu við hann

Guð einn er fær um að uppfylla drauma manna og vonir um varanlega hamingju. Þess vegna ætti ekkert að fá að .taka sæti Guðs í hjörtunum

Það eru til helg tákn sem geta hjálpað þeim sem leitar þeirra að muna Guð og nálgast hann. Hins vegar, ef einstaklingur byrjar að tilbiðja þessi tákn, mun skaðinn vega þyngra en ávinningurinn. Tilbeiðsla ætti aðeins að beinast að .Guði, því ekkert annað er verðugt tilbeiðslu

Hvert sem eðli helgisiðalegrar tilbeiðslu er, þá er hún Guði þóknanleg svo framarlega sem tilbiðjandinn framkvæmir hana af andlegri meðvitund og löngun til hans. Hins vegar skilja margir ekki kjarna tilbeiðslunnar og hugsanir þeirra og hjörtu beina sér frá Guði að helgisiðunum .og hafa því ekki mikinn ávinning af tilbeiðslu sinni

Sannir tilbiðjendur leyfa ekki að meðvitund þeirra takmarkist við neina mynd eða form, heldur einbeita þeir sér af djúpustu kærleika og fullri athygli að guðdómlega anda .sem liggur að baki öllum myndum og formum

Guð er alger og óendanlegur og engin mynd eða stytta getur innihaldið hann

Það má segja að Guð birtist í öllum sem elska hann af einlægni og eru í sátt við hann, því hann er alls staðar og því í öllum. Hins vegar hafa ekki allir getu til að birta

guðdómlega nærveru. Sólin skín jafnt á bæði kol og demant, en demanturinn tekur á móti og endurspeglar sólarljósið, en kolið getur það ekki. Á sama hátt eru allir menn kafin í ljósi Guðs, en aðeins fáir geta tekið á móti því ljósi og endurspeglað það í hugsunum sínum og gjörðum. Til að gera það verða þeir að hreinsa sig með hugleiðslu og með því að .fylgja guðlegum kenningum og boðorðum

Þegar við berum fram nafn Guðs verðum við að vera djúpt og einlæglega meðvituð um hvað við erum að segja. Ef þú gætir séð inn í hugsanir fólks meðan það bænir, myndir þú komast að því að flestir hugsa um allt annað en Guð, jafnvel þótt þeir séu að bera fram nafn hans! Slík bæn er .árangurslaus og gagnslaus

Þegar við biðjum ættum við að leitast við að einbeita okkur öllum að Guði, frekar en að endurtaka einungis hans blessaða nafn á meðan við leyfum hugsunum okkar að reika. Ein af frænkum mínum var vön að lesa bænir sínar á bænarperlum, sem hún hafði sjaldan ekki í höndunum á. En hún játaði fyrir mér einn daginn að þrátt fyrir að hafa iðkað þessa bænavenju í fjörutíu ár, hefði Guð ekki svarað bænum hennar. Engin furða! „Bænir“ hennar voru ekkert annað en .taugaóstyrkur

Þegar við biðjum ættum við ekki að hugsa um neitt annað en Guð. Við ættum að leitast við að vera einlæg í tilbeiðslu okkar og holl í bænum okkar. Að nota bænarperlur og ákalla nafn Guðs stöðugt er fullkomlega ásættanlegt þegar iðkunin kemur frá hjartanu og er studd af einlægni og einbeittri hugsun. Hins vegar getur þessi iðkun orðið sjálfvirk .með tímanum

Við verðum að hvísla nafni Guðs í hjörtum okkar, á rósakrans löngunar og guðlegrar kærleika; þetta er sönn tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs. Að bera fram nafn Guðs með kulda og reikandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður verður hjarta manns og hugur að vera fylltur af kærleika Guðs. Að iðka andlega einbeitingu með æðri

jógaæfingum hjálpar okkur að nálgast Guð, æðsta uppsprettu dýrðar og ljóma, og hjálpar okkur einnig að .hugleiða og eiga samskipti við hann

Það er nauðsynlegt að helga einn dag í viku andlegri kyrrð (ef mögulegt er) til hugleiðslu um Guð og til að upplifa ró, frið og innri frið. Tíminn sem varið er á þennan hátt verður eins og róandi smyrsl við þeim vandræðum og kvíða .sem þú lendir í restinni af vikunni

Allir þurfa að eyða einum degi í viku í einangrun eða „andlegri hörfu“ til að græða tilfinningaleg sár og sársauka. Þegar sá dagur verður friðar, gleði og ánægju, munt þú bíða .spennt eftir honum viku eftir viku

Einvera er verð mikilleikans. Þú munt undrast þá dásamlegu árangurs sem næst fyrir huga þinn, líkama og sál í gegnum þessa andlegu kyrrðardvöl og tengingu við anda þinn og Guð. Ef þú stefnir að sannri hamingju verður þú að sökkva þér niður í hafið guðdómlegs friðar snemma morguns .þegar þú vaknar og einnig áður en þú ferð að sofa á kvöldin

Indverskir spekingar ráðleggja ekki aðeins einangrun, heldur leggja áherslu á nauðsyn þess að hugleiða í kyrrð fjórum sinnum á dag. Í dögun, áður en maður vaknar og hittir einhvern, ætti maður að njóta kyrrðarinnar og friðarins. Um hádegi ætti maður að róa hugann fyrir hádegismat og njóta aftur friðar fyrir kvöldmat. Að lokum, áður en maður fer að .sofa á kvöldin, ætti maður að komast aftur í friðarástand

Þeir sem iðka þögn vandlega í einveru og á þessum fjórum daglegum tímum munu örugglega finna fyrir sátt við Guð. Þeir sem geta ekki iðkað alla þessa tíma ættu að helga að minnsta kosti morgun- og kvöldstundir. Með því að gera það mun líf þeirra umbreytast til hins betra og þeir munu .upplifa hamingju; reynslan er besta sönnunin

Ef þú heldur áfram að skrifa og undirrita ávísanir án þess að leggja inn nægjanlegt fé til að standa straum af bankareikningnum þínum, þá munt þú klárast peningarnir. Það sama á við um líf þitt. Án reglulegrar innborgunar friðar

á lífsreikninginn þinn mun orkan þín tæmast, ró þín hverfa og hamingja þín gufa upp. Í stuttu máli munt þú að lokum verða fyrir tilfinningalegu, andlegu, líkamlegu og andlegu gjaldþroti. En djúp dagleg hugleiðsla um Guð mun bæta upp .fyrir annmarka í sál þinni

Hinn trúfasti leitandi hugleiðir daglega, á samskipti við Guð af öllum þeim kærleika og þrá sem hjarta hans býr yfir, og sárbænir hann um að opinbera sig. Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og lífið mun brosa til þín og málefni þín munu batna á margan hátt. Rólegur maður gerir .sjaldan mistök og tekst þar sem þúsundir mistakast

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir. Þeir verða pirraðir og breytast .í gangandi vélar

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og umvefja veru þína græðandi geislum sínum svo lengi sem þú leggur þig fram andlega og gefur Guði fyrsta sætið í .hjarta þínu

Dagur hugleiðingar ætti einnig að vera dagur andlegrar og líkamlegrar hvíldar og ræktunar innri friðar. Sérhver .athöfn sem veitir visku og frið er blessuð athöfn á þeim degi

Hvað varðar heiðrun foreldra, þá mæla helgar bækur með því að koma vel fram við þá: „Heiðra föður þinn og .“móður“ og „Vera góður við foreldra

Mannlegir feður og mæður ættu að vera heiðraðir sem fulltrúar Guðs, sem gaf þeim gjöfina að skapa mannkynið. Móðirin er ímynd hreinnar kærleika Guðs, því ástrík móðir fyrirgefur þar sem enginn annar gerir það. Faðirinn er .birtingarmynd visku Guðs og verndar fyrir börn sín

Maður ætti ekki að elska föður sinn og móður án Guðs, en sem tjáning á þeim kærleika verður verndarinn og hinn vitri, hinn æðsti guðlegi andi, faðir og móðir til að hjálpa barninu, þess vegna verður það að vera heiðrað af .foreldrunum

Ritningin ráðleggur okkur einnig að drepa til að drepa sjálft, því þá verður maður morðingi. Maður ætti ekki að taka líf annars manns á augnabliki mikillar tilfinningar. Hins vegar, ef ástvinir eru í hættu, verður maður að berjast til að vernda þá sem Guð hefur falið þeim, því það er heilög skylda að .verja fjölskyldu sína og land

Hvað varðar bannið við framhjáhaldi, þá ætti kjörinn tilgangur kynferðislegs sambands að vera að eignast börn sem eru sköpuð í Guðs mynd og að tjá hreina ást sem hjón finna þegar þau sjá Guð hvort í öðru. Þeir sem lifa eingöngu á líkamlegu plani, án tillits til sannrar ástar eða hins æðra tilgangs sem kynhvötin var sköpuð fyrir, drýgja framhjáhald samkvæmt þessu boðorði. Í þessu tilfelli eru þeir ekkert frábrugðnir dýrum sem fullnægja kynhvötum sínum og halda .síðan áfram ferð sinni

Guð skapaði þessa sköpunarþörf í körlum og konum til að fjölga sér og tjá sanna gagnkvæma ást í hjónabandinu og hana ætti ekki að misnota á annan hátt heldur breyta í .heilaga athöfn og þekkingu

Ef þú getur stjórnað og dreift kynferðislegum krafti innan tilveru þinnar, munt þú geta þróað með þér mikla andlega hæfileika til að skrifa, teikna eða afhjúpa leynda .hæfileika á ótal aðra vegu

Og þegar þú loksins ert fær um að stjórna og umbreyta sköpunargáfu þinni andlega, munt þú upplifa mikinn frið, .mikla ást og vaxandi andlega gleði

Dýrlingar og andlegir leiðtogar sem hafa umbreytt kynlífi sínu andlega eru risar sem eru færir um að framkvæma ótrúleg og undraverð afrek í heiminum og í dulrænni leit að .sannleikanum

Þannig er æðsta notkun kynhvötarinnar að lyfta krafti hennar, það er að segja að beina orku hennar að æðra markmiði til að sýna fram á visku, háleitar hugmyndir og andleg hugsjónir. Maður ætti ekki að hafa ánægju af kynferðislegum hugsunum eða þrá það sem er bannað.

Þegar þessi tegund sjálfstjórnar er náð mun maður hafa .trausta sýn á kynlíf og æðra tilgang þess

Að vera þræll kynlífsmála þýðir að missa heilsu, sjálfstjórn og andlegan frið, og í stuttu máli, alla þá þætti .hamingju sem einstaklingur þarfnast

Hinar helgu bækur hvetja okkur einnig til að stela ekki. Ef þúsund manna hópur myndi stela hver frá öðrum, þá hefði hver þeirra 999 óvini. Þess vegna má maður ekki brjóta á réttindum annarra né taka eignir þeirra, frið, kærleika, reisn eða neinar efnislegar eða andlegar eigur. Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illra langana verða að vera upprætt úr huganum. Andleg óeigingirni er leiðin. Þá mun maður náttúrulega laða að sér gnægð og blessanir munu streyma til þeirra frá uppsprettum sem hann þekkir og uppsprettum sem hann þekkir ekki. Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun alltaf á því sem aðrir eiga, jafnvel þótt þeirra .eigin kistur séu yfirfullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn .ekki þekkt hamingju

Hamingjan kemur aðeins með andlegri samvinnu. Hún kemur þegar einstaklingur finnur fyrir þörfum annarra eins og þær væru sínar eigin og vinnur fyrir aðra eins og þeir .vinna fyrir sjálfan sig

Annað mikilvægt boðorð er að forðast að bera falskt vitni. Að skaða einhvern með því að rangfæra sannleikann er önnur leið til að grafa undan félagslegri sátt. Ef maður vill að vel sé komið fram við mann ætti maður að koma fram við .aðra í samræmi við það

Sannleikurinn ætti alltaf að vera sagður, en gera verður greinarmun á því að segja sannleikann og einungis að segja staðreyndir. Að kalla einhvern haltan eða blindan er særandi

og gagnslaust; maður ætti að taka tillit til tilfinninga annarra og forðast að gera þá vandræðalega. Á sama hátt er rangt að afhjúpa sannleika sem gæti svikið einhvern án göfugs tilgangs. Á hinn bóginn ætti maður ekki að ljúga til að forðast að segja sannleikann; heldur getur maður þagað í vissum aðstæðum til að forðast að gera öðrum vandræðalega eða .skaða þá

Maður verður að gæta sín á öfund, skaðlegum sjúkdómi sem nagar frið sálarinnar. Því meira sem maður girnist það sem aðrir eiga, því meiri verður óhamingja og eymd manns. Öfundsjúkur maður lifir erfiðu lífi og þekkir aldrei bragðið af rósemi. Það er miklu betra fyrir hann að virða sjálfan sig, .treysta á sjálfan sig og leita innri andlegs auðs

Reisn og eðlislægt gildi einstaklingsins er miklu meira en nokkuð sem hann gæti þráð eða þráð að eignast. Guð birtist í hverjum manni á þann hátt sem birtist ekki í neinum öðrum manni. Andlit hans er ólíkt öllum öðrum og sál hans er ólík öllum öðrum, því innra með honum býr mesti fjársjóður allrar .sköpunar - og sá mesti fjársjóður er Guð

Við erum ekki fjötruð af fortíðinni

Þegar maður hefur rétta trú og hegðar sér í samræmi við hana, er hann hamingjusamari en þeir sem skortir trú og .sinna ekki skyldum sínum í lífsins baráttu

Heilbrigð trú og réttlát verk (studd af göfugum hvötum og góðum ásetningi) eru alltaf til staðar hvar sem hamingjan er til staðar og glatast hvar sem hamingjan er fjarverandi. Af þessu getum við ályktað að þetta eru tvö nauðsynleg skilyrði fyrir hamingju sem ekki er hægt að ná án þeirra. Þeir sem þrá hamingju þurfa aðeins að búa yfir þessum tveimur .grundvallarþáttum, sem eru hornsteinar hennar og súlur

Menn geta ekki stjórnað — að vild — óendanlegum þáttum alheimsins, né breytt þeim eða eytt þeim. Þessir þættir eru flókið samofnir vefnaði mannlegs lífs og menn geta ekki starfað einangraðir frá þeim. Hins vegar geta þeir .stjórnað huga sínum til að aðlagast þessum þáttum

Ekki skaða hann

Forfeður okkar voru hamingjusamari en við, ekki vegna þess að þeir höfðu meiri veraldlega hluti og ánægju en við höfum nú, eða vegna þess að þeir voru minna berskjaldaðir fyrir vandamálum lífsins, heldur vegna þess að þeir höfðu sálfræðilegt jafnvægi sem veitti þeim huggun, frið, ánægju .og í stuttu máli hamingju

Þau voru ekki háð ytri aðstæðum fyrir hamingju sína, né gáfu þau undan ytri aðstæðum sem myndu ræna þau henni. Tilfinningar þeirra um þægindi, frið, hamingju og ánægju voru eðlilegar, heilbrigðar og varanlegar. Við ættum líka að rækta þessar tilfinningar ef við viljum öðlast hamingju. Og ?hver okkar vill það ekki

Örlög eru afleiðing fyrri beitingar frjálsra vilja eða valfrelsis. Með fyrri iðkun frjálsra vilja höfum við leitt yfir okkur örlög og ákvörðun og höldum áfram að leiða yfir okkur sjálf. Hins vegar erum við ekki bundin af fortíðinni, né erum við að eilífu bundin af afleiðingum gjörða okkar. Við getum afturkallað það sem við höfum sáð og eytt því sem við höfum skrifað ef við viljum og leggjum okkur fram um að leiðrétta stefnu okkar og bæta gæði uppskeru okkar. Ef við útrýmum fræjum gjörða með sársaukafullum afleiðingum og sáum í þeirra stað fræjum sem henta betur eðli sálarinnar, munum við örugglega uppskera ávexti hamingjunnar af þeim góðu fræjum sem sáð eru í jarðveg sálarinnar. Við verðum að beita frjálsum vilja núna, núna og ekki á morgun, ef við viljum öðlast meiri hamingju eða draga úr þjáningum og .sársauka

Þess vegna liggja skilyrðin fyrir hamingju innan mannsins sjálfs og það eina sem hann þarf að gera er að takast alvarlega á við þá jöfnu sem fer ekki í villu og niðurstöðurnar verða honum í hag ef hann metur hana sem best og tekst á við hana. En sá sem hefur sterkan vilja er í sátt við Guð

Einbeitt hugorka

<u>Þegar þú einbeitir sólarljósi. Með því að beina stækkunargleri að örsmáum punkti myndar það hita og sá hiti getur kveikt í viði, efni, pappír og svo framvegis. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum þínum af krafti, myndar það einbeitta orku sína til að brenna burt illsku og rætur efa, orsök allra mistaka, og láta ljós viskunnar skína með ljóma .og geislun</u>

Þegar hugsun er í sátt við Guð, uppsprettu allrar góðleika og uppruna allra blessaðra krafta, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gríðarlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa nýjar ástæður fyrir .velgengni á hvaða sviði sem er

Megi Guð krýna góðar tilraunir og velvilja með árangri

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana .og gjörða

Þegar þú horfir á sólina milljónum kílómetra í geimnum virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin okkar. Samt sem áður er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra. Ef þú gætir sett reikistjörnuna okkar beint fyrir framan sólina, myndi hún birtast sem lítill punktur í samanburði við hana. Ímyndaðu þér víðáttu sólarinnar þenjast út þar til gríðarlegur massi hennar umlykur allan bláan himininn. Himininn sem við sjáum er aðeins lítið brot, bara depill, af óendanlegu geimnum sem gegnsýrir alheiminn. Jafnvel þótt sólin héldi áfram að þenjast út í óendanleikann, gæti hún samt ekki umkringt hið óendanlega. Þessi geimblekking um smæð og

endanleika takmarkar getu hugans til að skilja víðáttu .alheimsins, uppruna hans og mörk

Sá sem ekki er háður víddum og mælingum, sem hefur engin takmörk og engan uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til í ystu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum, rétt eins og hann er innra með þér og innra með mér , og hann er meðvitaður um hvert rými sem hann tekur, sama hversu lítið eða stórt það er. Úr ."bókinni "Endmarkmið mannsins

Beiðnir

Ó, Drottinn
Taktu hönd mína frá myrkri til ljóss
Ó, kyrrð geimsins
Ég heyri rödd þína í suði lækjanna og suð næturgalanna
Í kveinandi vindi, dynjandi öldunum og þrumum titringsins
Ó, ástkæri Drottinn
Ég tilbið þig ekki með orðum, heldur með þrá hjartans .sem brennur af þrá eftir þér
Láttu mig sjá víðáttu þína
Stöðug nærvera þín á bak við allt
Kannski mun ég átta mig á því að ég er hluti af óbreytanlegri veru þinni um alla eilífð
Ó, yfirflóðandi haf
Ef aðeins vindandi ár langana minna gætu runnið um eyðimörk hindrana og tálma
Loksins hefur mesta órói þitt blandast saman
Hjálpaðu mér að hlusta á rödd þína, Drottinn
Hljóðið í alheiminum sem titringur alheimsins stafaði frá
Leyfðu mér að skynja nærveru þína í gegnum blessaðan hljóm (Om - Amen)
Heilagur lag fyrir allar blessaðar raddir
Víkka meðvitund mína þegar ég hlusta á sinfóníu tilverunnar
Leyfðu mér að líða eins og geimhafið

Og öldóttar hreyfingar líkamans dansa á brjósti hans
Láttu hina helgustu rödd óma innra með mér
Að víkka meðvitund mína frá líkamanum til alheimsins
Megi ég finna eilífa, alhliða sælu
Sprenging úr hafi af yfirfullu ljósi
Ó, óendanlegur máttur
Ó, eilíf viska
Hleðdu sál mína með andlegum titringi þínum
Ó, rödd hins blessaða alheimsorðs
Leiðréttu mistök mín
Ég þarf
Taktu hönd mína frá myrkri til ljóss
Alltaf þegar ég hugsa til þín, ó Drottinn, fæðist innra með mér flóð brennandi þráar, sem hristir tilfinningar mínar og streymir frá hjarta mínu til hverrar frumu í líkama mínum, .hleður það guðdómlegri ást

Mín mesta ósk er að ná til kjarna veru þinnar og njóta nærveru þinnar

Og skyndilega opnast dyr sálarinnar og ég fyllist gleði !við sjónina af geislandi ljósi þínu

Fortíðin er óþekkt flestum mannkyni, fyrir utan fáeina upplýsta einstaklinga. En fáfræði okkar um fortíðina er okkur einnig í hag. Því ef við vissum allt sem við höfum gert í þessu lífi og fyrri lífum, þá værum við yfirþyrmandi af umfangi gjörða okkar og algjörlega ráðvillt. Reyndar gæti vilji okkar jafnvel lamast af áfallinu, gert okkur ófær um að halda áfram iðju okkar og orðið fórnarlömb örvæntingar. Jafnvel í þessu jarðneska lífi er gleymska blessun frá Guði, sem kemur í veg fyrir að minningar fortíðarinnar, sérstaklega þær bitru og .sársaukafullu, yfirbugi hugsanir okkar og tilfinningar

En sem betur fer skín guðdómlegi neistinn innra með okkur alltaf af von og löngun til að halda áfram óendanlegri lífsferð. Við verðum að þakka Guði fyrir þessar tvær .blessanir: að gleyma fortíðinni og vona um framtíðina

Við ættum ekki að álykta að örlögin setji hindranir í veg fyrir frjálsan vilja. Hins vegar verðum við að gera okkar ítrasta til að standast neikvæð áhrif sem flestir eigna örlögum og ákvörðunum og nýta valfrelsi okkar í samræmi við innri sannfæringu okkar, að því tilskildu að þessi sannfæring byggist á heilbrigðri trú og grundvallist á guðlegum lögmálum, án þeirra getur maðurinn ekki notið .sannrar hamingju

Þegar við tökumst á við verkefni ættum við ekki að láta óhagstæðar aðstæður hræða okkur, heldur vera bjartsýn til hins ýtrasta, í algjörri trú á að ekkert geti staðið í vegi fyrir .því að við beitum vilja okkar og iðkum valfrelsi okkar

Ef okkur mistekst að ná markmiði okkar er ásættanlegt að viðurkenna óbeint að það voru hindranir af okkar eigin völdum sem komu í veg fyrir að við náðum því. Við verðum að halda áfram og tvöfalda viðleitni okkar til að ná markmiði okkar. Við verðum einnig að staðfesta fyrir sjálfum okkur að sama hversu sterkar og yfirþyrmandi hindranirnar og áskoranirnar kunna að vera, þá höfum við samt nægan styrk til að fjarlægja þær og sigrast á þeim. Jafnvel þótt okkur mistakist þrátt fyrir allar tilraunir okkar er engin þörf á örvæntingu og gremju, svo lengi sem við skiljum að vilji mannsins er sterkari en örlögin, sem eru okkar eigin völd. Þess vegna megum við ekki hætta að reyna, sama hversu oft okkur mistekst, því það eru alltaf opnar dyr. Við þurfum einfaldlega að halda áfram að keppast og endurtaka tilraunina þar til okkur tekst það. Guð mun veita okkur aðstoð svo lengi sem við treystum á hann og leggjum okkur fram. Sá sem gengur veginn mun ná áfangastað sínum og sá .sem treystir á Guð mun ekki verða fyrir vonbrigðum

Þegar einstaklingur þráir eitthvað, og sú löngun er sterk og áríðandi, þá yfirgefur sú löngun aldrei meðvitund hans, hvert sem hann fer og hvert sem hann snýr sér, og hverjar sem áhyggjur hans og áhygjur kunna að vera. Með stöðugri og viðvarandi virkni sinni býr þessi löngun yfir mikilli ákveðni

og orku. Þetta vitsmunalega hvísl er sterkara og áhrifaríkara en vélræn bæn, sem nær ekki lengra en að hreyfa varirnar. Þetta er það sem þeir sem elska Guð gera; þeir hvísla ást sinni til Guðs án afláts, og hvísl þeirra er hjartnæmt og óheyranlegt í öllum daglegum athöfnum þeirra. Þetta hjartnæma hvísl truflar þá ekki né stangast á við aðrar skyldur þeirra. Þegar löngun þeirra til Guðs vex, styrkist og dýpkar ást þeirra til hans, þar til þeir snerta nærveru hans og sjá ljós hans með auga sálarinnar, finna yfirþyrmandi gleði .og finna frið sem ólýsanlegur er

Guð sendir okkur lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum notið góðs af þeim og öðlast skilning og reynslu. Sá sem forðast þessar lexíur verður neyddur til að læra þær, .sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .kvörtunum, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétta afstöðu til lífsins, verður það fallegt. Og laus við fylgikvilla

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu borinn á gleðiöldu, eða kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda. Í þessum heimi sem einkennist af andstæðum tvíhyggjum er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum. Hann rís á öldu gleði og steypir sér niður í djúp afskiptaleysis og er hrærður um af ofsafengnum öldum sorgar. Og hann þekkir sjaldan annað meðvitundarástand. Að leyfa aðstæðum að hrista hugsun sína upp á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn undir .óútreiknanlega og óstöðuga örlög

Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi

Þetta er aðeins hægt að ná með því að einbeita huganum að því að stjórna sálfræðilegum hæfileikum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur að dvelja við sorg á hverjum einasta degi

lífs okkar. Langvarandi sorg yfir látnum ástvini hjálpar hvorki honum né okkur og breytir engu í raunveruleikanum. Að þróa með sér minnimáttarkennd eða sjálfsrefsingu. Að dvelja við mistök eða mistök fortíðar er gagnslaust. Það gerir lífið .aðeins ömurlegt og kæfir andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það veldur hugunum áhyggjum og .brennir burt leyndum hæfileikum í ofni sinnuleysis

Mistök verða að vera upprætt frá rótum og plægja lífsins akra af kostgæfni og ákveðni og sá fræjum góðvildar til að .uppskera ríkulega með hjálp Guðs

Járn í silfurfagnaðinum

Ég var einu sinni boðið í silfurafmælisveislu hjá pari sem virtist vera eitt hamingjusamasta parið, en um leið og ég kom inn á heimili þeirra fann ég að eitthvað var að. Ég bað tvo af nemendum mínum að fylgjast með því hvernig þau komu fram hvort við annað á kvöldin og þau sögðu mér síðar: Hjónin brosa hvort til annars frammi fyrir öðrum og ávarpa hvort annað með sætustu orðum eins og „Já, elskan mín“ og „Auðvitað, ástin mín“ og öðrum slíkum vinalegum setningum. En um leið og þau halda að þau séu ein, rífast .þau og beina særandi orðum hvort að öðru

Ég talaði við þau og sagði: Þið buðuð mér í veisluna ykkar, en andrúmsloftið er spennt og ég finn að mikil óeining ríkir í þessu húsi, og mér finnst mikið járn í þessu .silfurafmæli

Í fyrstu voru þau móðguð en viðurkenndu síðar að ég hefði rétt fyrir mér og báðust afsökunar. Hún hélt áfram og sagði: Hvað græðir maður á því að rífast og þrasa allan ?tímann

Það virðist sem þið búið saman til að viðhalda orðspori ykkar sem fullkomið par, en þið þurfið að vera þannig hvort við annað og lifa í friði og sátt til ykkar eigin hamingju og .hugarró

Segulmagnað matvæli

Þegar fólk talar um mat eða næringu á það yfirleitt við líkamlega fæðu sem neytt er til að viðhalda líkamanum. Hins vegar eru til aðrar tegundir næringar sem eru ekki síður mikilvægar en líkamleg fæða, og oft jafnvel mikilvægari, svo sem vitsmunaleg eða andleg næring, andleg virkni eða .einbeiting hugans, viska og andleg greining

Líkamleg fæða heldur frumum líkamans við, en vitsmunaleg fæða fyllir hugann heilbrigðum hugmyndum og .viskufæða endurlífgar sálina og þróar hæfileika hennar

Hugræn næring felst venjulega í hugmyndum sem einstaklingur hugsar og þeim sem hann fær frá öðrum í .gegnum samskipti við þá

Fólk með rólegt skap og göfuglyndi hjálpar til við að .gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar

Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína í friðsælt eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það eru vinir eða ættingja. Þetta veldur kvíðafullum hugsunum og slæmu skapi

Líkaminn fær orku og lífsþrótt úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og huga orku sem er auðmeltari en fast og fljótandi fæða, sem .ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku, veikleika og brothættni í heilsu og lífsþrótt, og gengið af öryggi og djörfung – jafnvel einn – á lífsins vegum, og upplifað innri gleði í því að eiga lifandi og vökula samvisku og óhagganlega trú á réttlæti Guðs og sigur réttlætisins yfir röngu og .sannleikans yfir blekkingunni

Og þegar þú reynir daglega að losa hugsanir þínar í átt að hærri og fágaðri sviðum, og þú býrð yfir kærleiksríku og þakklátu hjarta og góðum ásetningi gagnvart öðrum, þá mun vitsmunaleg næring þín vera segulmagnað og þú munt þá laða að þér allt það sem er fallegt og gagnlegt, frá hlutum,

fólki og aðstæðum, sem þarf til að halda áfram ferðinni í átt .að ströndum öryggis og öryggis

Þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert ánægður með það sem Guð veitir, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru helteknir af veraldlegum .eignum og girndir hverfular ánægjur þeirra

Þegar maður leitar Guðs, sem er hinn eini sanni vinur, umfram alla vini, verður mögulegt að stofna til ósvikinnar vináttu í öllum mannlegum samskiptum: fjölskyldu-, bróður-, .hjúskapar- og andlegum

Vinátta er mikilvægur þáttur í hjónabandssamböndum og forgangsraða ætti vitsmunalegri og tilfinningalegri .nálægð, siðferðilegri aðdráttarafli og ósvikinni ást og vináttu

Þeir sem geta ekki greint á milli sannrar ástar og kynferðislegrar aðdráttarafls verða fyrir vonbrigðum aftur og aftur

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra sálna. Þau vinna saman að því að létta byrðar lífsins hvor fyrir annarri og fjarlægja áhyggjur .lífsins með samúð og gagnkvæmum, vingjarnlegum skilningi

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn, nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á .mig

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri fyrir höndum. Til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega möguleika mína mun ég skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað. Og ég mun átta mig á því að trúfasti andi er alltaf með mér

Í dag mun ég fylla hugsanir mínar skammti af bjartsýni, ég mun fjarlægja mig frá óþægilegum upplifunum og ég mun iðka það sem nærir líkama, huga og anda á jafnvægi og .samkvæman hátt

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa sjálfan mig að eilífu með því að vernda andlega sjálfsmynd

mína og þegar stormar rauna og þrenginga mæta mér, mun ég sigla í báti sálar minnar yfir lífsins hafið að öruggum, .guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa mun ég muna að Guð vinnur í gegnum mig; Hann er Drottinn alheimsins og ég get tengst .honum með því að hugleiða djúpt um hann

Kæri Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvor hugsunin er sterkust í lífi mínu. Þess vegna mun ég reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og .undirbýr mig fyrir ástæður velgengni

Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig, mun ég lyfta andanum og styrkja ákvörðun mína um að sigrast á þeim. Ég mun tileinka mér einlægni og heiðarleika í samskiptum mínum við alla og ég mun sleppa úr læðingi hugsunum um kærleika og góðar óskir. Þá mun Guð styðja .mig með mætti sínum og visku

Drottinn, ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst litlu hlutunum og síðan halda áfram að stærri .afrekum

Jafnvel þótt öllum efnislegum metnaði sé fullnægt, þá færa þær samt aðeins ófullkomna hamingju, og að finna Guð er eina sanna hamingjan. Ég mun uppgötva óþrjótandi uppsprettur gleði og hún hættir aldrei að flæða og renna, í .görðum sálarinnar og sígrænum engjum hennar

Gullnu orðatiltækin

Hamingjan er réttur minn, arfur minn og falinn guðlegur fjársjóður, leið mig, ó Drottinn, svo að ég finni í mér fjársjóði .sem fara fram úr draumum konunga

* * *

Guðdómlegi íbúi hjartnanna lýsir upp í lærisveinum sínum - af miskunn sinni og samúð - skínandi lampa .viskunnar sem dreifa myrkri fáfræðinnar

* * *

Lífið er greindur hreyfing með reglulegum takti. Það
mótar sig í lífvana hlutum eða tekur á sig lifandi og
.hreyfanlega mynd. Lífið er alhliða og gegnsýrir allt

* * *

Ó, mesti elskhugi, þú ert lífið sjálft. Þú ert markmið mitt
og von. Gerðu mig að blómstrandi rós í himneskum garði
þínum, eða glitrandi perlu í hálsmeni geislandi ástar þinnar,
.eða veittu mér mesta heiður: minnsta staðinn í hjarta þínu

* * *

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera
.gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu

* * *

Við skulum vefa gullinn draumateppi með silkiþráðum
.sætra minninga og fágaðra hugsana

* * *

Tómur hugur [sneyddur jákvæðum, uppbyggilegum
hugsunum] er verksmiðja fyrir vandræði, kvíða, örvæntingu
.og vonleysi

***

Ef alheimsást festir rætur í hjarta þínu, mun hún færa
þér varanlega og endurnýjaða hamingju sem ekkert annað
.getur gefið þér

***

Blómin lífsins sem blómstra í garði jarðneskrar tilveru
eru einstaklega falleg og ánægjuleg að sjá. En enn
stórkostlegri og stórkostlegri er uppspretta fegurðar og visku
sem er einhvers staðar, þaðan sem við komum og þangað
.munum við snúa aftur og blandast saman á ný

***

Þegar lærisveinninn vaknar að morgni staðfestir hann
við sjálfan sig: „Ég er ekki líkaminn, ég er ósýnilegur andi…
ég er gleði… ég er ljós… ég er viska… ég er kærleikur. Og
þótt ég búi í þessum líkama er andi minn ódauðlegur og
“.ósnert af rotnun

***

Eins og döggdropar hjálpa blómum að blómstra og vaxa,
.þá nærir góðvild vináttu og stuðlar að vexti hennar

* * *

Það eru öldur sem birtast á yfirborði hafsins og öldur sem hverfa í djúp þess; í báðum tilvikum eru þær innan hafsins og eitt með því. Á sama hátt eru menn sem fljóta á yfirborði alheimshafsins við „lífið“ eða hverfa í því við .„dauðann“ jafnt innan eilífðarhafsins

* * *

Endurspeglun tunglsins sést ekki greinilega í ólguvatni, en um leið og yfirborð vatnsins róast verður endurspeglun tunglsins fullkomlega skýr. Hið sama gildir um hugann: þegar hann er kyrr geturðu séð andlit sálarinnar með .fullkominni skýrleika og nákvæmni

***

Send, Drottinn, geisla sólar visku þinnar til að leiða mig á hamingjuríkum afreksdagum mínum og ljós fullt tungls miskunnar þinnar þegar ég geng gegnum myrkar nætur .sorgarinnar

***

Hugleiðsla er leiðin til að tengjast alheimshuganum og þegar þú samstillir þig við þá óendanlegu meðvitund munt .þú geta þekkt öll leyndarmál sköpunarinnar

***

Löngunin til að komast nær Guði og þekkja hann kemur ekki af sjálfu sér, heldur verður að rækta hana, og lífið hefur .ekkert gildi án þeirrar löngunar

***

Jarðneska lífið er tímabundið stopp og aðalskylda mannkynsins er að skilja tilgang og markmið þessarar ferðar. Það markmið er að þekkja Guð og það getur ekki verið neitt .annað

***

Friður þinn er dýrmætur fjársjóður þinn, svo leyfðu engum að taka hann frá þér

* * *

Lærðu að standa einn, öruggur og tryggur í virkinu sem .einkennir dyggðir þínar og sjálfsvirðingu

* * *

Allt er til vegna þess að Guð er til og vegna þess að hann er til, þá ert þú líka til. Þökk sé tilvist hans nýtur þú huggunar og gleði lífsins. Þess vegna ætti þakklæti þitt til .Guðs að vera djúpstætt

***

Góðar bækur geta verið þöglir, kurteisir og virðulegir vinir. Yfirgefðu ekki þessar bækur á erfiðum stundum, því þær munu aldrei yfirgefa þig, ólíkt líkamlegum vinum sem .gætu yfirgefið þig

***

Sá sem býr yfir góðri heilsu, lifir þægilegu lífi og mikilli andlegri getu, en skortir hamingju, hefur ekki enn náð árangri í lífinu. Þegar þú getur sannarlega sagt: „Ég er hamingjusamur og enginn getur tekið hamingjuna mína frá .mér," hefur þú fundið mynd Guðs innra með þér

***

Leggðu áherslu á ró og frið og sendu aðeins kærleiksríkar hugsanir og góðar fyrirætlanir ef þú vilt lifa í friði og sátt. Lifðu lífi sem byggist á réttlæti og guðrækni og allir þeir sem tengjast lífi þínu munu njóta góðs af því .einfaldlega að vera með þér

***

Ef þú átt enga vini, eða ef vinir þínir eru að sóa tíma þínum, eða ef þú kemst ekki vel af við þá, þá láttu bækur [og efni] sem geyma visku vera vini þína, því þú getur farið inn um dyrnar á síðum þeirra inn í heim ótrúlegra og spennandi .hugmynda

***

Að finna Guð þýðir að fá allt sem hjartað þráir, og að
vera andlegur þýðir að opna dyrnar að heilsu, hamingju og
velgengni

***

Innra með okkur býr neisti guðlegs máttar sem skapar
.og viðheldur öllu lífi og bíður þess að kvikna

***

Lestur er mjög gagnleg andleg iðja; hún þjálfar hugann
og heldur honum sveigjanlegum. Ein eða tvær klukkustundir
af lestri daglega munu veita hverjum sem er fjölbreyttan
þekkingargrunn innan fárra ára, að því gefnu að viðkomandi
velji verðugar bækur. Ekki sóa tíma eða skaða andlega
hæfileika þína með því að lesa ódýrar skáldsögur eða
.léttvægar bækur sem hafa engan tilgang eða merkingu

***

Þeir sem hafa félagslega tilhneigingu munu finna í
verðmætum bókum nýja orku til að hjálpa mannkyninu með
þeim lærdómi sem er að finna í bókum eftir göfuga,
.hæfileikaríka karla og kvenna

* * *

Lestur er mjög gagnleg andleg iðja; hún þjálfar hugann
og heldur honum sveigjanlegum. Ein eða tvær klukkustundir
af lestri daglega munu veita hverjum sem er fjölbreyttan
þekkingargrunn innan fárra ára, að því gefnu að viðkomandi
velji verðugar bækur. Ekki sóa tíma eða skaða andlega
hæfileika þína með því að lesa ódýrar skáldsögur eða
.léttvægar bækur sem hafa engan tilgang eða merkingu

* * *

Eigingirni og stolti verður að útrýma því þau eru stærstu
.hindranirnar í vegi fyrir andlegri þekkingu

* * *

Án Guðsvitundar virðist þessi heimur fullur af átökum,
ofbeldi og bitrum vonbrigðum. Hamingjan felst í því að finna
.fyrir nálægð við Guð

* * *

Þeir sem þekkja Guð búa yfir stöðugri gleði og hamingju í hjörtum sínum. Vegna þess að þeir finna fyrir blessuðu öryggi og ró, geta reiðistormar ekki hrist þá né ótti brotist .inn í hjörtu þeirra

* * *

Góðar bækur eru bestu vinir þínir; í gegnum þær geturðu heyrt snillingana tala mjúklega til þín, hugga þig og bjóða upp á bestu ráðin. Að rækta ekki ósvikna löngun til að .lesa góðar bækur þýðir að glata arfleifð kynslóðanna

* * *

Án guðlegrar aðstoðar eru menn dæmdir til að mistakast, því styrkurinn og viskan sem þarf til að ná árangri í lífsins baráttu kemur frá óendanlegri uppsprettu. Þegar einstaklingur hunsar Guð slítur hann líflínunni sem veitir honum þá hjálp og stuðning sem nauðsynlegur er til að ná .árangri

Þeir sem leita að andlegum tækifærum munu komast að því að dyrnar opnast fyrir þeim vegna þess að Guð hjálpar .þeim sem hjálpa sér sjálfum

Þegar þú ert í sátt við Guð, þá er öll náttúran í sátt við .þig

* * *

Ástin er eins og sandpappír sem fægir hugann og .fjarlægir ójöfnur úr persónuleikanum

* * *

Þegar þú finnur Guð skyndilega alls staðar, og þegar hann kemur til þín, innblæs þig og leiðbeinir þér, þá er sagan um guðdómlega ást hafin

* * *

Megi kærleikurinn geisla í hjörtum og senda græðandi geisla til annarra

* * *

Leitaðu að því að þekkja Guð meðan þú ert ungur og sterkur, því í ellinni og veikindum geturðu ekki lengur leitað hans. Þegar fólk byrjar að skilja sanna merkingu lífsins

veikist líkaminn og það eyðir restinni af lífi sínu í að sinna brothættum líkamlegum hæfileikum sínum í stað þess að .leita sannleikans

* * *

Ég mun taka það besta frá hverjum og einum og ég mun meta góða eiginleika allra þjóða án þess að einblína á galla .þeirra

* * *

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum .degi

* * *

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast djúpri ró. Þetta er vegna þess að þessi straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, stöðugum flæði sem nær til sálna í sátt við þá uppsprettu og gerir þeim kleift að miðla .hamingju til þeirra sem þrá frið

* * *

Hversu mörg góð orð frá hjartanu hafa rekið burt margar sorgir og hversu margar viturlegar raddir hafa lýst upp !myrkar slóðir með lömpum gleði og rósemdar

* * *

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Sérhver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og tilgang. Þrátt fyrir hörku þessara upplifana eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, sterkt .og fjölhæft stál

* * *

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

* * *

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs einlægt, brennandi hvísl úr djúpi þráhyggjufullrar sálar, mun kall andans snerta alheimshjartað og svarið mun koma og færa með sér ómælda gleði. Þetta vitsmunalega hvísl ræktar viljann þar til hann öðlast þann styrk sem þarf til að ná því markmiði sem .óskað er eftir

* * *

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það nægir að hugsa bara um eitthvað til að ná því, því að guðleg lögmál .vinna í þágu þeirra sem eru í samræmi við æðsta vilja

* * *

Hvað sem áhyggjur okkar kunna að vera, þá ætti Guð að vera í fyrsta sæti í lífi okkar. Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti er stöðugt, innilegt hvísl til Guðs, þar sem þú munt persónulega upplifa dásamlega jákvæða breytingu .sem mun vekja mikla hrifningu hjá þér

* * *

Maðurinn ætti ekki að helga alla þá andlegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum leit að hverfulum hlutum, annars týnist hann í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapar sér takmarkanir og takmarkanir sem hann þarfnast ekki. Í staðinn ætti hann að nota andlega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa andlega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli skaðlegs og .gagnlegs

* * *

Sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem tileinka sér þessa nálgun verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum

* * *

Opnaðu, Drottinn, hlið friðarins og varðveittu helgidóm andlegra hugsana minna fyrir árásum illra hvísla og lát rósir þrá minna blómstra í garði hjarta míns er ég bíð eftir dögun .komu þinnar

* * *

Fræðileg þekking er ófær um að öðlast guðlega * þekkingu og það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að beita í raunveruleikanum, annars lendir maður í miðjum þéttum vitsmunalegum frumskógum og getur ekki farið út fyrir svið .kenninganna

* * *

Hamingja er ávöxtur sálfræðilegs sigurs yfir óstöðugum aðstæðum lífsins

* * *

Sá sem Guð þekkir kann að vera óþekktur heiminum

* * *

Ef maður forritar sig með fræðilegri þekkingu [án raunverulegra prófana] verður hann eins og flytjanlegur upptökutæki sem endurtekur málshætti og endurómar háleit orðasambönd, og aðrir munu líta á hann sem lærðan fræðimann, en slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun .á sannleikanum, né heldur samsvarandi andlegum árangri

* * *

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og

hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum
.sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

* * *

Opnið hjörtu ykkar fyrir guðdómlegri úthellingu svo að
hún megi flæða um ykkur og fylla líf ykkar andlegum
.blessunum og gæsku

* * *

Hvaða verk sem þú vinnur og hvaða afrek sem þú getur
náð, mundu alltaf að Guð er uppspretta þess sem veitir þér
.allan þann styrk sem þú þarft til að vinna og ná árangri

* * *

Leyf mér að minnast þín, Drottinn, í fátækt og *
velmegun, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku, og lát
mig sjá blessað ljós þitt sem veitir vellíðan og lækningu á
.augnablikinu

* * *

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra blessaða rödd
þína, rek burt frá mér þær hörðu, jarðnesku raddir sem
leynast í fellingum minninga minna, ég vil hlusta á rólega,
.ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar

* * *

Lífið er hulið myrkri og við verðum að láta ljós Guðs vera
leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir hans.
Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól
uppljómunar á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og
Norðurstjarnan fyrir þá sem ferðast um höf jarðneskrar,
.hverfulrar tilveru

* * *

Það er kominn tími til að mannkynið vakni af
gleymskunnar dvala til andlegrar vakningar. Við biðjum þig,
Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum gáleysis og
þröngrar, takmarkaðrar hugsunar að sjóndeildarhring friðar,
.ljóss, kærleika og alheims mannlegrar samúðar

* * *

Hlutirnir munu að lokum batna vegna þess að kraftar
Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlegs lífs,
og hver sem er ekki sannfærður um óhjákvæmileika
aðstæðnanna og reynir að komast með huga sínum og trú að
.því sem er handan hulunnar, mun fá dyrnar opnaðar fyrir sig

* * *

Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða ekki að takast á
við aðstæður skynsamlega. Óháð því hvað gerist verður
einstaklingur að fullvissa sig um að Guð einn geti stutt hann í
erfiðum og erfiðum aðstæðum ef hann snýr sér til hans af
.öllu hjarta, sálu og tilfinningum

* * *

Ef skynfæri okkar gætu miðlað öllum sannleikanum,
myndum við sjá jörðina sem rafeindafljót og hvert rykkorn
sem veltandi ljósmassa. Þeir sem komast inn í efnisheiminn
til hins andlega skilja eðli blekkingarinnar og þekkja kjarna
.sannleikans

* * *

Hvort sem maður er í afrískum frumskógi, á vígvelli,
þjáist af veikindum eða fátækt, verður maður að sannfæra
sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en nokkur hætta og
fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum. Það er
engin áhrifaríkari leið til verndar. Auðvitað verður maður að
nota skynsemina þegar maður tekst á við atburði og
.jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp

* * *

Ástin sem býr í hjörtum allra vera – ást allra mæðra,
.feðra, vina og ástvina – er sprottin af guðdómlegri ást

* * *

Gera verður greinarmun á meiriháttar og minniháttar
skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem
er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að
stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein
skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún er
.ekki sönn skylda

* * *

Þegar lífsnauðsynlegir geislar sólarinnar breiðast út, mun ég dreifa vonargeislum í hjörtu hinna fátæku og yfirgefinna [þeirra sem samfélagið hefur yfirgefið] og ég mun innræta nýja ákveðni í hjörtu þeirra sem halda að þeir séu .misheppnaðir

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Útilokaðu engan úr kærleikahring þínum. Hafðu alla í„ “.hjarta þínu og þeir munu geyma þig í sínu

* * *

Drottinn, hjálpaðu mér að nota alltaf vilja minn til að framkvæma gagnleg og góð verk

Hjálpaðu mér að laga mig að vilja þínum svo að allar hugsanir mínar samsvari tilgangi þínum og séu í samræmi við vilja þinn

Hann hjálpaði mér að vekja upp þann falda, blessaða kraft innra með mér svo ég gæti sigrast á öllum erfiðleikum .og raunum

* * *

Vaknaðu upp til þessarar djörfu og auðmjúku andlegu persónuleika – persónu sem sameinar styrk ljóna og blíðu .dúfna

* * *

Ég mun ekki hirða um bitra, falska gagnrýni, né um rausnarlegt lof og smjaður. Eina ósk mín er að gera vilja .þinn, ó Drottinn, og öðlast velþóknun þína

* * *

Þú getur ekki ímyndað þér þá yfirþyrmandi gleði sem mun fylla þig þegar þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Sálin þín mun þá verða ölvuð af óendanlegri kærleika Guðs. Þetta er kærleikur sem er milljón sinnum meiri en nokkur mannleg kærleikur – kærleikur sem uppfyllir allar langanir .þínar og fyllir hjarta þitt gleði og ánægju

* * *

Með innri einbeitingu geturðu upplifað andlega sælu beint innra með þér og í kringum þig. Ef þú ræktar þessa meðvitund mun persónuleiki þinn vaxa í sátt og samlyndi og þú munt öðlast aðlaðandi segulmagn fyrir fólk og aðrar .verur

* * *

Ó, mikli verndari, mér er sama þótt ég missi allt vegna örlaga minna, sem eru mín eigin skapanir, en ég bið þig, mitt eina athvarf, að vernda kerti ástar minnar til þín frá vindum .gáleysis og gleymsku

* * *

Drekkum okkur nægilega af hreinu, hressandi friðarvatni sem streymir frá uppsprettum hagstæðra aðstæðna, styrkt af staðfastri ákvörðun okkar um að hugsa jákvætt og vera .bjartsýnn

* * *

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur .og hljóta blessun Guðs

* * *

Reyndu að gera djarfa og ánægjulega hluti sem flestir .gera ekki og gefðu þeim sem aðrir gleyma kærleika og frið

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Ef þú eyðir ekki tíma í að rækta hugann, mun engin„ efnisleg velmegun fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki pynding heldur þjálfun meðvitundar til að næra hugsanir og “.gjörðir sem leiða til hamingju

***

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra þig. Þegar ég var strákur missti ég þolinmæðina alltaf þegar fólk dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða .aðdáun fólks

* * *

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska .hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund

* * *

Fáir eru þeir sem hafa áhuga á að þróa andlega og andlega krafta sína

* * *

Leyfðu þér ekki að sökkva til botns í frestun. Rísðu upp úr dvala hins leiðinlega hversdagsleika og leggðu af stað í átt að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og .friður

* * *

Innra með þér leynist gríðarlegur möguleiki sem bíður eftir að vera fjárfestur, og þú ert sá eini sem getur virkjað .hann og notið góðs af honum

* * *

Frelsun frá kvöðum slæmra venja og óhollra langana færir miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni. Í vitsmunalegum árangri felst sálfræðileg vellíðan sem ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér. Þú getur eytt öllum þínum tíma í að safna auðæfum, en sá auður mun ekki veita þér varanlegan frið og öryggi sem þú leitar að. Þvert á móti mun hann færa þér meiri óhamingju vegna þess að sönn .hamingja og friður býr í huganum, ekki í efnislegum eignum

Þegar þú ert staðfastur í þínu sanna sjálfi, þá tekst þér
.að klára hvert verkefni og njóta alls góðs með guðlegri gleði

* * *

Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugann og vertu
varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur neikvæðar
hugsanir og svartsýni, svo að veikleikar þeirra geti ekki síast
inn í hugann þinn, nema hugurinn hafi náð þeim styrk að
hugsanir annarra geti ekki veikt hann, heldur þvert á móti,
hann geti styrkt hugsanir annarra og aukið sjálfstraust
.þeirra

* * *

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja eða enda
daginn án þess að hugsa um hann. Við verðum að muna að
án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki
áorkað neinu. Þess vegna er okkar mesta skylda gagnvart
.honum

* * *

Það er til leið til að meta og dæma siði og hefðir. Í
upphafi hafði hver hefði réttlætingu. Ef við komumst að þeirri
niðurstöðu að réttlætingin er enn til staðar, þá hefur hefðin
merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja
hefðum í blindni. Við verðum að þekkja sannleikann og fylgja
honum, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan
.beita honum

* * *

Þegar þú sérð svo marga skortir hamingju eða
velgengni, gerðu þá ekki ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú
getur gert þig að því sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er
.það sem gerir þig sannarlega farsælan

* * *

Ef þú hefur ekkert innra með þér, þá verður þú ekki
hamingjusamur. En ef þú hefur ekkert í kringum þig og ert
hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess
vegna er ómögulegt að dæma fólk út frá ytri aðstæðum
.þeirra

* * *

Meðal hins mikla mannfjölda gæti verið einstaklingur sem hefur náð andlegri hæð og nýtur innri friðar og æðsta .andlegrar hamingju

* * *

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín, og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem framtíðin ber í skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað .verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft

* * *

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér .ólýsanlega og djúpa hamingju

* * *

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana !með afborgunum

* * *

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan .hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa

* * *

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó Drottinn, og í vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég fagna og hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni vina minna, rétt eins og ég fagna eigin velferð og vellíðan. Þegar ég innblæs visku í aðra margfalda ég fjársjóði eigin visku .minnar og í hamingju allra finn ég mína eigin

* * *

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir þá tímabundnu gleði sem það færir. Hver er tilgangurinn með því að elta uppi tálsýn jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brotna? Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á ótal eignum að halda sem .krefjast stöðugrar athygli

* * *

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og unaður að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og .hamingju minni

* * *

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan .hugarró

* * *

Við erum óaðskiljanlegur hluti af sömu meðvitund og þetta mikla alheimur spratt upp úr

* * *

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt

nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Kannski eru sumar af þessum siðum og hefðum merkingarlausar og .tilgangslausar

* * *

Þegar ólgusjó hugsana lægir, göngum við inn í friðarríki og snertum guðdómlega nærveru

* * *

Hugsaðu um Guð, eða fallegt landslag sem vekur frið, eða gleðilega og yndislega upplifun. Jákvæð, róleg andleg .virkni er örvandi og hressandi

* * *

Við lifum í kaotiskum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og misst heilsuna (Guð forði þér). Eða þú gætir haft góða heilsu og misst peningana þína. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en átt í fjölmörgum vandamálum með öðrum, sýnt góðvild aðeins til að mæta hatri og gremju í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt .þér

* * *

Jörðin verður að kvalaklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynsluna sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, þá verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og .hamingju

* * *

Þar, handan við ómyrkvaða dimmuna, hljóðlausa kyrrðina og óskapaða tómið, liggur eilífi kjarninn, sem er uppruni tilverunnar og uppspretta allra krafta og vera, .sýnilegra og ósýnilegra

* * *

Guð skapaði ekki þessa jörð bara til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en .flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang

* * *

Peningar voru aldrei markmið mitt í lífinu; markmið mitt var að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna opnaði Guð margar dyr fyrir mig til að sjá fyrir .mér og uppfylla verkefni mitt

* * *

Guð skapaði þetta alheim til að starfa samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögmálum. Ef við brjótum einhver þessara alheimslögmála refsum við okkur sjálfum. Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein sín. Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið án þess að .þola afleiðingarnar

* * *

Þegar við skoðum siðmenningar heimsins ítarlega og könnum leyndarmál fornra siðmenningar, kemur í ljós stór mynd, með fléttuðum línum, fjölbreyttum köflum og nákvæmum smáatriðum, og við komumst að því að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og félagslegur að .eðlisfari á sama tíma

* * *

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt .við veraldlega lífshætti

* * *

Geislar hreinleika, friðar og hamingju handan drauma .blikka og dansa í djúpi okkar

* * *

Með hverri reynslu sem birtist á himninum í lífi okkar á þessari jarðnesku ferð okkar, verðum við að læra hvernig við

getum víkkað meðvitund okkar og skilið betur aðstæðurnar sem umlykja okkur eða sem við göngum í gegnum, og þá munum við geta lifað í betri sátt og tekist á við fólk og lífið á .skilningsríkari hátt

* * *

Flestir herma eftir öðrum. Maður ætti að vera frumlegur .og skapandi og ná góðum tökum á öllu sem hann gerir

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við .kröfur lífsins á skynsamlegan hátt

* * *

Mesta hamingjan - á eftir guðlegri hamingju - er fyrir mann að vera í friði með nánustu ættingjum sínum sem hann .þarf að búa með alla daga ársins

Fólk sóar miklum tíma í að flýta sér og gera eitthvað í hvatvísi án þess að áorka miklu. Fáir stoppa til að hugleiða .og reyna að skilja hvað lífið hefur upp á að bjóða

* * *

Við verðum að vinna að því að byggja upp innri byggingar visku í friðargörðum sem blómstra og skína með .óteljandi blómum undursamlegra andlegra dyggða

* * *

Innri sátt er rík uppspretta styrks og býr til .endurnýjanlega orku

* * *

Þegar maður horfir á lífið kemur í ljós að árangur er ekki auðveldur. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugsaðu um þá fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér takist þetta, þá er sá árangur tímabundinn. Líkaminn - megi

þú lifa lengi - verður að lokum jarðsettur. Nauðsyn krefst þess að berjast gegn fjölmörgum kröftum, bæði innri og ytri, til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessir kraftar vinna óþreytandi að því að ræna þig öllum raunverulegum .mikilvægum afrekum

* * *

Reyndu að halda ró þinni undir öllum kringumstæðum og láttu friðarfræ þitt blómstra með gleði og brosum af .ánægju

* * *

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni - andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu - með öðrum með því að hjálpa þeim að ná andlegum skilningi. Þess vegna eru þeir sem hafa náð slíkum stigum og náð slíkum stöðum ákafir að miðla skilningi til þeirra sem þurfa á honum að halda. Ef þú þráir sanna velgengni munt þú ekki aðeins tryggja þína eigin hamingju .heldur einnig hamingju annarra

* * *

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra .sem eru góðhjartaðir og örlátir

* * *

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldu sína. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans njóti einnig góðs af afrekum hans. Á sama hátt snýst efnisleg velgengni ekki aðeins um rétt okkar til að njóta velmegunar; það felur einnig í sér siðferðilega ábyrgð okkar gagnvart öðrum til að hjálpa þeim .að bæta fjárhags- og lífskjör sín

* * *

Ég er verndaður á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins .áhyggjur af deginum í dag

* * *

Í dag geri ég mér grein fyrir því að ég er eitt með ljósi hins mesta góðs og að ég er leiðarljós fyrir þá sem berjast .við öldur sorgarhafsins

* * *

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!“ Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og .eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og .deila ávöxtum hennar með þeim

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða .og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni

* * *

Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd og þéttleika, en það er annað stig þar sem víddir eru ekki til; allt er skýrt og gegnsætt - allt er meðvitund og skynjun. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru meðvitundarástand. Rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, upplifum við líka allar

þessar tilfinningar á því hærra stigi í gegnum hreina .meðvitund

* * *

Ó Drottinn, gerðu okkur hamingjusöm með því að finna nálægð þína, frelsaðu okkur frá fjötrum langana og gefðu okkur innri gleði sem er óháð reynslu lífsins og breytilegum .atburðum þess

* * *

Þegar hugur okkar er í takt við æðri skynjun vaknar andleg meðvitund innra með okkur og við upplifum ótrúleg .undur guðlegrar visku og kærleika

* * *

Ef við elskum Guð að fullu og snúum okkur til hans af öllum hugsunum okkar og hjarta, munum við finna fyrir nálægð við hann og við munum komast að því að hann er .mesta griðastaður lífsins og öryggið

* * *

Í hinni sýnilega tómu, víðáttumikla geimnum er alheimstenging og eilíft líf sem sameinar okkur öllu lifandi og lífvana í alheiminum – bylgja æðra lífs sem streymir um alla tilveru. Eilífðin er okkar sanna heimili og varanleg bústaður, og tilvist okkar í þessum líkömum er tímabundin, eins og .stutt hvíld fyrir hjólhýsi sem ferðast um eyðimörkina

* * *

Þegar við samstillum okkur við sköpunarkrafta andans munum við tengjast hinum alheims- og óendanlega huga sem er fær um að leiðbeina okkur og leysa vandamál okkar. Sköpunarkraftur mun flæða til okkar án truflana frá stærstu uppsprettu tilveru okkar og gera okkur kleift að ná skapandi .árangri á hvaða sviði sem er í starfsemi okkar

* * *

Ástin vex og dafnar í umhverfi trausts, umburðarlyndis .og gagnkvæmrar virðingar

* * *

Blessa oss, Drottinn, með ljósi hreinna hugsana og góðra venja, svo að ef myrkur slæmra venja og frávikshugsana nálgast okkur, verði það þegar í stað rutt burt. Og hjálpa oss að elska þig með svo djúpum kærleika að hvorki efnislegar blekkingar né veraldlegar freistingar geti fangað okkur eða .gripið huga okkar og hjörtu

* * *

Það sem auðvelt er að eignast er sjaldan verðmætt. Við vitum þetta af því að rannsaka líf mikilla manna og kvenna og hvernig þau urðu mikil með því að þróa hæfileika sína, uppfylla skyldur sínar, byggja upp siðferðisgildi sín, stunda ítarlegt nám og forðast eigingirni. Árangurinn sem þau náðu og afrekin sem þau náðu voru ómælanlega meiri en viðleitni .þeirra

* * *

Sannleikurinn felst í frelsi til að velja, sem er stýrt af .visku og stutt af skilningi, réttmæti og ákveðnum vilja

* * *

Þegar þú vekur vilja þinn, ákveðni og meðvitaða greiningu, þá leysast ósýnilegir kraftar úr læðingi frá hærri meðvitund – í gegnum innsýn sálarinnar – til að aðstoða þig og lýsa upp leiðirnar sem liggja að sálrænni vellíðan og .hamingju, með hjálp Guðs

* * *

Maðurinn verður að opna rásir sálarinnar með eigin viðleitni. Enginn velur fúslega þjáningar og eymd fram yfir frið og hamingju. Fáfræði er rót þjáninga og hindrunin sem verður að fjarlægja og útrýma. Fáfræði er skaðlegt illgresi, djúpt rótað, sem vex í garði mannkynsins og ýtir út góðum og gagnlegum plöntum. Fáfræði verður að sigrast á með óhagganlegum vilja og einbeitni. Jarðvegur hugans verður að vera plægður með nákvæmri andlegri einbeitingu [á hið jákvæða] og góðu fræin vökvað með vatni trúarinnar. Þegar líflegir og hlýir geislar kærleikans skína, mun fræ góðleikans

vaxa og sigrast á sníkjudýragrasi og -grasi, því myrkur getur .ekki verið til í návist ljóss

* * *

Nautn efnislegra hluta dofnar og hverfur, en guðleg gleði dofnar aldrei. Það er guðleg hamingja sem er endalaus .og ólýsanleg

* * *

Við megum aldrei nota villandi aðferðir til að öðlast hamingju, né ættum við að yfirgefa friðinn og andlegan auð sem við búum yfir í leit að tálsýn og glitrandi lífi sem getur verið hangandi fyrir framan okkur vegna helvítis athafna og .hegðunar með skaðlegum áhrifum

* * *

Kyrrð er besta myndavélin til að fanga guðdómlega nærveru. Í gegnum linsu hreinnar og nákvæmlega einbeittrar róar mun blessuð mynd birtast með fullkominni .skýrleika

* * *

Reyndar er öll viska innra með þér og allt sem þú þarft er að verða meðvitaður um hana

* * *

Ánægja felst í sjálfsbætingu, þannig að aðrir leiti þín frekar en þú leiti þeirra. Ást og vinátta ætti að vera veitt án væntinga eða kröfu í staðinn, því væntingar ala á gremju og beiskju. Jafnvel þegar maður leitast við sjálfsbætingu ætti maður að standa einn, öruggur og í friði innan vígis dyggða .sinna og sjálfsvirðis

* * *

Megi gleði- og bjartsýnisfossar alltaf flæða frá hjarta ,mínu og hressandi úði þeirra snerta alla þá sem ég hitti

* * *

Andleg gleði vekur í sálinni löngun til að hjálpa öðrum á allan hátt og þróar hæfileikann til að meta þá fáguðu siðferðislegu ánægju sem leiðir til hamingju og dregur .þannig úr tilhneigingu til grófrar ánægju

* * *

Sama hversu lítið hlutverk þitt kann að vera, þá er það jafn mikilvægt og stærstu hlutverkin hvað varðar framlag til velgengni hins alheimsleiks sem sálir framkvæma á lífsins .sviði

* * *

Alheimsvitund er alger, óendanleg meðvitund, stöðugt í endurnýjun og óþrjótandi í sköpunargáfu sinni, og í gegnum .þig reynir hún að tjá einstakan þátt í sjálfri sér

* * *

Ef þú smakkar guðdómlega ást einu sinni, þá munt þú aldrei gefast upp á henni því ekkert annað er eins og hún í .öllum alheiminum

* * *

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta þeir – með náð og hjálp Guðs – gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

* * *

Allar góðar og illar gjörðir eru innan heilafrumna og birtast sem dyggðugar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun. Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur hans hafa umbreyst í dyggðugar venjur friðar og rósemi. Þetta gerist þegar rétt stýrð lífskraftur vinnur að því að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna, þannig að þessar frumur .fyllast af öllu því sem er gott, dyggðugt og fallegt

* * *

Skilningur er innra augað, sýn sálarinnar og sjónauki hjartans. Það er jafnvægið milli rósemi hugans og hreinleika .samviskunnar

* * *

Á hverjum degi sjáum við mismunandi sviðsmyndir og hver dagur færir nýjan lærdóm. Það er gert ráð fyrir að einstaklingur læri lexíuna með því að einbeita sér að hinum endanlega tilgangi tilveru sinnar: að viðurkenna uppsprettu .tilveru sinnar og undirstöðu lífs síns

Vinnum að því að gleyma sorgum fortíðarinnar og ákveðum að dvelja ekki við þær. Með óbilandi ákveðni og virkum vilja skulum við endurnýja líf okkar, auka velgengni .okkar og ala upp í okkur góða venjur og göfuga eiginleika

.Guð er minn styrkur og ég trúi ekki á neinn annan styrk

Berjist í lífsins baráttu og haltu áfram þar til yfir lýkur, gefstu aldrei upp. Segðu aldrei: „Ég finn ekki leiðina, svo ég hætti að reyna.“ Biddu um leiðsögn ef þú hefur gert mistök, en hættið aldrei að reyna. Margir sætta sig við ósigur þegar þeir standa frammi fyrir hindrunum. Þeir sem mistakast ættu að umgangast farsælt fólk, ekki mistök. Vertu staðráðinn í að .ná árangri; láttu það vera lífsspeki þín

Á hverjum degi verðum við að styrkja líkamlegan styrk okkar, auka andlegan styrk okkar og kynnast okkar sanna sjálfi með hugleiðslu, heilbrigðri hugsun og jákvæðri, afkastamikilli vinnu sem gagnast líkama, huga og anda .saman

Þegar þú vilt tileinka þér góðan vana eða brjóta slæman, einbeittu þér að heilafrumunum þar sem virkni mismunandi venja er að finna. Til að tileinka þér góðan vana skaltu fyrst .setjast niður og hugleiða og leita leiðsagnar Guðs

Einbeittu þér að viljastöðinni í enninu, á milli augabrúnanna, og staðfestu staðfastlega þann vana sem þú vilt innræta í heilann. Þegar þú vilt útrýma slæmum venjum, einbeittu þér einnig að viljastöðinni og staðfestu staðfastlega að allar rásir þar sem þessar venjur eru rótgrónar eru að .hverfa

Með einbeitingu og viljastyrk geturðu jafnvel útrýmt .djúpum sporum gamalla venja

Staðfestu ítrekað fyrir sjálfum þér að þú hafir viljastyrkinn til að uppræta óhollar venjur úr heilanum. Besti tíminn fyrir þessa staðfestingu er snemma morguns þegar viljastyrkur þinn og einbeiting eru í hámarki. Haltu áfram að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú sért laus við allar fyrirmæli og einn daginn munt þú uppgötva - með hjálp Guðs - að þú .hefur í raun losað þig við þann vana sem þú vilt brjóta

Hvað sem þú óttast, rektu það úr hugsunum þínum og láttu Guð um það. Styrktu trú þína á Guð og treystu því að hann geti hjálpað þér og vitaðu að miklar þjáningar stafa af .áhyggjum og kvíða

Hvers vegna ættir þú að þjást núna þegar það sem þú óttast hefur ekki enn gerst? Þar sem flestar truflanir okkar stafa af ótta, ef við fjarlægjum óttann úr lífi okkar munum við .finna fyrir frelsi og lækning mun berast tafarlaust

Á hverju kvöldi, rétt áður en þú ferð að sofa, staðfestu fyrir sjálfum þér að Guð er með þér, verndar þig og vakir yfir þér. Ímyndaðu þér verndarljós hans umlykur þig frá öllum .hliðum og þú munt finna fyrir undursamlegri vernd hans

Í þessu geimleikriti leika menn af öllum kynþáttum .lífsins leikrit á tímanum

Við verðum að skilja tilgang lífsins án þess að verða of upptekin af eða of einbeitt á tímabundin hlutverk okkar. Skilningur okkar á lífinu er oft brenglaður og villandi vegna þess að við sjáum það með augum eigingirni og takmarkaðs sjónarhorns; ef við horfðum með augum andans myndum við .sjá hlutina frá allt öðru sjónarhorni

Þegar við opnum auga viskunnar sjáum við hið alhliða ljós Guðs og í því ljósi skynjum við andlega eðli okkar, sem er speglun á eðli alheimsvitundarinnar sem gegnsýrir allar .agnir og hluta alheimsins

Andleg sannindi umlykja okkur, banka á dyr lokaðra augna okkar, hvetja okkur til að sjá ljósið í stað myrkurs, að hegða okkur með visku frekar en fáfræði, að fylla hjörtu okkar af kærleika frekar en hatri og að vinna saman að því að koma á friði og færa gnægð og öryggi í heiminn. Þegar við gerum þetta mun fáfræði hverfa, veraldlegur ágreiningur mun hverfa, við munum sjá einingu í fjölbreytileika og við .munum verða í meiri sátt við guðdómlegan vilja

Samband okkar við Guð er ekki kalt eða kærleikslaust, eins og samband vinnuveitanda og starfsmanns. Við erum börn hans og umhyggja hans fyrir okkur er stöðug; hann hlustar alltaf á okkur. Við erum óaðskiljanlegur hluti af tilveru hans og samband okkar við hann er lifandi og kraftmikið. Hann hefur veitt okkur óþrjótandi auð af kærleika, skilningi, innsæi, góðvild og andlegum styrk, en flestir okkar hafa sóað .þessum auð í ekki neitt

Guð vill að við lifum í öryggi, friði og vingjarnlegu samstarfi, eins og sæmir meðlimum göfugrar og kærleiksríkrar fjölskyldu, en græðgi og eigingjarnar áætlanir hafa sprottið og fest rætur í sálum fólks og valdið sundrungu .innan fjölskyldunnar

Guð vill að við séum herrar, en við höfum kosið að vera þrælar. Mannkynið hefur villst langt frá himnesku heimili sínu og misst innri paradísina þar sem það er að finna fyrir nálægð við Guð og Guð nálægt okkur, og það mun ekki geta endurheimt þá paradís án persónulegrar áreynslu. Guð skapaði okkur í sinni mynd, en þessi sannleikur hefur sloppið .úr huga okkar

Við höfum gefist upp á vald þeirrar blekkingar að örlög okkar séu erfiðleikar og örlög okkar tortímingu, og við verðum að rífa slæðu blekkingarinnar með rýtingi viskunnar .til að sjá hinn bjarta sannleika á bak við slæðuna

Guð hefur blessað mig með hamingju öll þessi löngu ár lífs míns, hvort sem fólk sér bros ánægjunnar á andliti mínu eða ekki, þá er guðleg gleði alltaf með mér og yfirgefur mig

aldrei. Hin mikla sælufljót rennur stöðugt undir sandi meðvitundar minnar og springur fram sem blessaðar .uppsprettur sem vökva garða lífs míns

Hvorki skyndilegar umbyltingar lífsins geta raskað ró minni, né heldur getur draugur dauðans tekið burt þá .andlegu hamingju sem ég finn

Það var erfitt að gera þetta ástand varanlegt og óbreytanlegt, en ávextir andans sem ég njót nú og deili með .öðrum voru allrar þeirrar fyrirhafnar sem ég lagði í það virði

Ég hugsa og hegða mér undir leiðsögn guðlegs anda. Peningar hafa aldrei verið markmið mitt í lífinu, heldur frekar að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna hefur Guð opnað margar dyr góðvildar fyrir mig til að sjá mér farborða og uppfylla verkefni mitt. Og hvenær sem .ég þarfnast hjálpar, þá veitir Guð hana strax

Eina ósk mín er að þjóna þér, og þess vegna er ég hér

Kraftur Guðs er einnig að verki í lífi ykkar. Þið munuð upplifa þennan sannleika sjálf þegar trú ykkar styrkist og þið gerið ykkur grein fyrir því að sannur auður kemur ekki frá .efnislegum árangri heldur frá hinum almáttuga

Sérhver stund sem þú eyðir með Guði verður þér til góðs og allt sem þú áorkar af kærleika og til að þóknast Guði .verður skráð fyrir þig í eilífðarskrá

Dragðu þig í hlé í einveru djúpra hugsana þinna og .njóttu friðarins sem streymir frá uppsprettu þagnarinnar

Ef við sáum góðverkum, uppskerum við gleði og blessun, og ef við sáum slæmum verkum, uppskerum við ýmis konar og stigs kreppur og vandamál

Sérhvert gott verk er eins og hakk sem við notum til að grafa í jarðveg meðvitundarinnar til að afhjúpa uppsprettu .guðlegrar gleði

Lærðu að kafa ofan í hafið sjálfsskoðunar og könnunar, hvort sem það er í tengslum við góðar bækur, trú, vandamál, heimspeki eða innri gleði, og viðurkenna að venjuleg .[hugleiðslu] einvera er verð sannrar hamingju

Þótt lífið virðist óútreiknanlegt, óútreiknanlegt og dularfullt, fullt af efasemdum og alls kyns vandamálum og umbyltingum, þá erum við undir stöðugri vernd Guðs. Við megum ekki ýkja hlutina eða missa ró okkar í ljósi atburða, því ef við leyfum ótta að yfirbuga okkur, gefum við illskunni vald og dýpkum rætur hennar, sem vaxa og dafna í jarðvegi .ótta og kvíða

Spyrðu sjálfan þig á hverju kvöldi: Hversu mikinn tíma hefur þú eytt með Guði, hversu mikið hefur þú hugleitt, hversu miklu hefur þú áorkað, hversu mikið hefur þú gert fyrir aðra og hversu mikið hefur þú stjórnað löngunum ?þínum

Við ættum ekki að búast við að finna varanlega hamingju og frið í raunum lífsins; heldur verðum við að leita þeirra og uppgötva þau innra með okkur sjálfum. Þá, hvaða upplifanir sem við göngum í gegnum, munum við takast á við þær á sama hátt og við horfum á upplifanir annarra í kvikmynd, hvort sem þær eru ánægjulegar eða .sársaukafullar

Maður getur breytt allri sinni reynslu í sársaukafullar og ömurlegar raunir ef hann leyfir huganum að gera það. Hann kann að njóta góðrar heilsu en samt ekki meta gildi hennar. En ef hann veikist, þá mun hann auðmýkja sig og meta blessun vellíðunar. Við ættum að viðurkenna velþóknun Guðs og þakka honum fyrir blessanirnar sem hann veitir okkur án þess að bíða eftir að erfiðar aðstæður geri okkur .þakklát og viðurkenni náð hans

Lífið ætti að vera blanda af íhugun og aðgerðum. Þegar einstaklingur missir sálfræðilegt jafnvægi verður hann viðkvæmur fyrir árásum áhyggna, sorgar og sársauka. Og ef hann reynir að brjóta gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku mun hann óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt .og fáfræði

Við verðum að halda ásetningi okkar hreinum, hvötum okkar hreinum og hegða okkur á þann hátt sem veitir okkur

hugarró og ekki leyfa aðstæðum lífsins að raska friði okkar .og eyðileggja hamingju okkar

Sorgleg hjörtu og brostin hugsanir laða mig að, sama hversu langt í burtu þau eru

Stækkaðu mörk glóandi ríkis þíns kærleika til að smám saman ná yfir fjölskyldu þína, nágranna þína, samfélag þitt, .land þitt og öll meðvituð lönd og verur

Við verðum einnig að styrkja hugsun okkar og hafna byrði vitsmunalegrar og siðferðilegrar veikleika sem við höfum erft frá árum og kynslóðum. Þessum óhreinindum verður að brenna burt í eldi endurnýjaðrar ákveðni og afkastamikilla athafna. Með þessari uppbyggilegu nálgun getur sannarlega hollur einstaklingur náð sjóndeildarhring .frelsis og frelsis

Virkjaðu óendanlega kraftinn í þér svo þú getir gegnt .virðulegu hlutverki þínu á sviði lífsins

Um leið og maður byrjar að tilbiðja eigur, peninga, frægð eða eitthvað annað en Guð, verður óhamingja hlutskipti hans. Þeir sem einbeita sér að þessu eru í raun að tilbiðja það og því nálgast þeir ekki Guð heldur fjarlægjast þeir hann. En þeir sem hugleiða Guð, hugleiða hann og eiga samskipti við hann í hjörtum sínum, nálgast hann og upplifa .innri gleði í hljóðu samfélagi sínu við hann

Guð einn er fær um að uppfylla drauma manna og vonir um varanlega hamingju. Þess vegna ætti ekkert að fá að .taka sæti Guðs í hjörtunum

Það eru til helg tákn sem geta hjálpað þeim sem leitar þeirra að muna Guð og nálgast hann. Hins vegar, ef einstaklingur byrjar að tilbiðja þessi tákn, mun skaðinn vega þyngra en ávinningurinn. Tilbeiðsla ætti aðeins að beinast að .Guði, því ekkert annað er verðugt tilbeiðslu

Hvert sem eðli helgisiðalegrar tilbeiðslu er, þá er hún Guði þóknanleg svo framarlega sem tilbiðjandinn

framkvæmir hana af andlegri meðvitund og löngun til hans. Hins vegar skilja margir ekki kjarna tilbeiðslunnar og hugsanir þeirra og hjörtu beina sér frá Guði að helgisiðunum .og hafa því ekki mikinn ávinning af tilbeiðslu sinni

Sannir tilbiðjendur leyfa ekki að meðvitund þeirra takmarkist við neina mynd eða form, heldur einbeita þeir sér af djúpustu kærleika og fullri athygli að guðdómlega anda .sem liggur að baki öllum myndum og formum

Guð er alger og óendanlegur og engin mynd eða stytta getur innihaldið hann

Það má segja að Guð birtist í öllum sem elska hann einlæglega og eru í sátt við hann, því hann er alls staðar og því í öllum. Hins vegar hafa ekki allir getu til að birta guðdómlega nærveru. Sólin skín jafnt á bæði kol og demant, en demanturinn tekur við og endurkastar sólarljósinu, en .kolið getur það ekki

Á sama hátt eru allir menn djúpt sokknir í ljós Guðs, en aðeins fáir geta tekið á móti því ljósi og endurspeglað það í hugsunum sínum og gjörðum. Til að gera það verða þeir að hreinsa sig með hugleiðslu og með því að fylgja guðlegum .kenningum og boðorðum

Þegar við berum fram nafn Guðs verðum við að vera djúpt og einlæglega meðvituð um hvað við erum að segja. Ef þú gætir séð inn í hugsanir fólks meðan það bænir, myndir þú komast að því að flestir hugsa um allt annað en Guð, jafnvel þótt þeir séu að bera fram nafn hans! Slík bæn er .árangurslaus og gagnslaus

Þegar við biðjum ættum við að leitast við að einbeita okkur öllum að Guði, frekar en að endurtaka einungis hans blessaða nafn á meðan við leyfum hugsunum okkar að reika. Ein af frænkum mínum var vön að lesa bænir sínar á bænarperlum, sem hún hafði sjaldan ekki í höndunum á. En hún játaði fyrir mér einn daginn að þrátt fyrir að hafa iðkað þessa bænavenju í fjörutíu ár, hefði Guð ekki svarað bænum

hennar. Engin furða! „Bænir“ hennar voru ekkert annað en .taugaóstyrkur

Þegar við biðjum ættum við ekki að hugsa um neitt annað en Guð. Við ættum að leitast við að vera einlæg í tilbeiðslu okkar og holl í bænum okkar. Að nota bænarperlur og ákalla nafn Guðs stöðugt er fullkomlega ásættanlegt þegar iðkunin kemur frá hjartanu og er studd af einlægni og einbeittri hugsun. Hins vegar getur þessi iðkun orðið sjálfvirk .með tímanum

Við verðum að hvísla nafn Guðs í hjörtum okkar, með þrá og guðdómlegri kærleika; þetta er sönn tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs. Að mæla nafn Guðs með kulda og reikandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður .verður hjarta manns og hugur að vera fylltur kærleika Guðs

Ó Drottinn, þú ert hin guðdómlega Norðurstjarna sem .leiðir hugsanir mínar í ólgusjó rauna og þrenginga

Að iðka hugann með æðri jógaæfingum hjálpar til við að nálgast Guð, æðsta uppsprettu dýrðar og ljóma, rétt eins og það hjálpar til við að hugsa um Guð og eiga samskipti við .hann

Það er nauðsynlegt að helga einn dag í viku andlegri kyrrð (ef mögulegt er) til hugleiðslu um Guð og til að upplifa ró, frið og innri frið. Tíminn sem varið er á þennan hátt verður eins og róandi smyrsl við þeim vandræðum og kvíða .sem þú lendir í restinni af vikunni

Allir þurfa að eyða einum degi í viku í einangrun eða „andlegri hörfu“ til að græða tilfinningaleg sár og sársauka. Þegar sá dagur verður friðar, gleði og ánægju, munt þú bíða .spennt eftir honum viku eftir viku

Einvera er verð mikilleikans. Þú munt undrast þá dásamlegu árangurs sem næst fyrir huga þinn, líkama og sál í gegnum þessa andlegu kyrrðardvöl og tengingu við anda þinn og Guð. Ef þú stefnir að sannri hamingju verður þú að sökkva þér niður í hafið guðdómlegs friðar snemma morguns .þegar þú vaknar og einnig áður en þú ferð að sofa á kvöldin

Indverskir spekingar ráðleggja ekki aðeins einangrun, heldur leggja áherslu á nauðsyn þess að hugleiða í kyrrð fjórum sinnum á dag. Í dögun, áður en maður vaknar og hittir einhvern, ætti maður að njóta kyrrðarinnar og friðarins. Um hádegi ætti maður að róa hugann fyrir hádegismat og njóta aftur friðar fyrir kvöldmat. Að lokum, áður en maður fer að .sofa á kvöldin, ætti maður að komast aftur í friðarástand

Þeir sem iðka þögn sína í einveru og á þessum fjórum daglegum tímabilum eru bundnir við að upplifa sátt við Guð. Þeir sem geta ekki iðkað öll þessi tímabil ættu að helga þessu að minnsta kosti morgun- og kvöldstundirnar. Með því að gera það mun líf þeirra umbreytast til hins betra og þeir .munu upplifa sanna hamingju; reynslan er besta sönnunin

Ef þú heldur áfram að skrifa og undirrita ávísanir án þess að leggja inn nægjanlegt fé til að standa straum af bankareikningnum þínum, þá munu peningarnir þínir klárast. Það sama á við um líf þitt. Án reglulegrar innborgunar friðar á lífsreikninginn þinn mun orkan þín tæmast, ró þín hverfa og hamingja þín gufa upp. Í stuttu máli munt þú að lokum verða fyrir tilfinningalegu, andlegu, líkamlegu og andlegu gjaldþroti. En djúp dagleg hugleiðsla um Guð mun fylla á .tilfinningareikninginn þinn

Hinn trúfasti leitandi hugleiðir daglega, á samskipti við Guð af öllum þeim kærleika og þrá sem hjarta hans býr yfir og sárbænir hann um að opinbera sig. Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og lífið mun brosa til þín og .málefni þín munu batna á margan hátt

Rólegur maður gerir sjaldan mistök og tekst þar sem .þúsundir annarra mistakast

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir. Þeir verða pirraðir og breytast .í gangandi vélar

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og baða veru þína í græðandi geislum sínum svo lengi sem

þú leggur þig fram um að vera andlega viðleitni og gefur
.Guði fyrsta sætið í hjarta þínu

Eitt tungl skín bjartara en allar stjörnurnar samanlagt.
Sólin, sem virðist lítil, rekur myrkrið burt af svæði sem er
milljón sinnum stærra en hún sjálf. Á sama hátt gefur góð
manneskja, einfaldlega með því að vera til í heiminum, frá
sér titring sem vinnur gegn og hlutleysir marga af þeim
.titringum sem illt fólk gefur frá sér

Dagur hugleiðingar ætti einnig að vera dagur andlegrar
og líkamlegrar hvíldar og ræktunar innri friðar. Sérhver
.athöfn sem veitir visku og frið er blessuð athöfn á þeim degi

Hvað varðar heiðrun foreldra, þá mæla helgar bækur
með því að koma vel fram við þá: „Heiðra föður þinn og
.“móður“ og „Vera góður við foreldra

Mannlegir foreldrar ættu að vera heiðraðir sem fulltrúar
Guðs, sem gaf þeim gjöfina að skapa mannkynið. Móðirin er
ímynd hreinnar kærleika Guðs, því ástrík móðir fyrirgefur þar
sem enginn annar gerir það. Faðirinn er birtingarmynd visku
.Guðs og verndari barna hans

Maður ætti ekki að elska föður sinn og móður án Guðs,
heldur sem tjáningu á verndandi og viturlegum kærleika
hans verður hinn æðsti guðlegi andi bæði faðir og móðir til
að hjálpa barninu; þess vegna ætti að heiðra það í
.foreldrunum

Ritningin ráðleggur okkur einnig að drepa til að drepa
sjálft, því þá verður maður morðingi. Maður ætti ekki að taka
líf annars manns á augnabliki mikillar tilfinningar. Hins vegar,
ef ástvinir eru í hættu, verður maður að berjast til að vernda
þá sem Guð hefur falið þeim, því það er heilög skylda að
.verja fjölskyldu sína og land

Hvað varðar bannið við framhjáhaldi, þá ætti kjörinn
tilgangur kynferðislegs sambands að vera að eignast börn
sem eru sköpuð í Guðs mynd og að tjá hreina ást sem hjón
finna þegar þau sjá Guð hvort í öðru. Þeir sem lifa eingöngu
á líkamlegu plani, án tillits til sannrar ástar eða hins æðra

tilgangs sem kynhvötin var sköpuð fyrir, drýgja framhjáhald samkvæmt þessu boðorði. Í þessu tilfelli eru þeir ekkert frábrugðnir dýrum sem fullnægja kynhvötum sínum og halda .síðan áfram ferð sinni

Guð skapaði þessa sköpunarþörf í körlum og konum til að fjölga sér og tjá sanna gagnkvæma ást í hjónabandinu og hana ætti ekki að misnota á annan hátt heldur breyta í .heilaga athöfn og þekkingu

Ef þú getur stjórnað og dreift kynferðislegum krafti innan tilveru þinnar, munt þú geta þróað með þér mikla andlega hæfileika til að skrifa, teikna eða afhjúpa leynda .hæfileika á ótal aðra vegu

Og þegar þú loksins ert fær um að stjórna og umbreyta sköpunargáfu þinni andlega, munt þú upplifa mikinn frið, .mikla ást og vaxandi andlega gleði

Dýrlingar og andlegir leiðtogar sem hafa umbreytt kynlífi sínu andlega eru risar sem eru færir um að framkvæma ótrúleg og undraverð afrek í heiminum og í dulrænni leit að .sannleikanum

Þannig er æðsta notkun kynhvötarinnar að lyfta krafti hennar, það er að segja að beina orku hennar að æðra tilgangi til að sýna fram á visku, háleit hugsjónir og andlegar meginreglur. Maður ætti ekki að hafa ánægju af kynferðislegum hugsunum eða þrá það sem er bannað. Þegar þessi tegund sjálfstjórnar er náð mun maður hafa .trausta sýn á kynlíf og æðra tilgang þess

Að vera þræll kynlífsmála þýðir að missa heilsu, sjálfstjórn og andlegan frið, og í stuttu máli, alla þá þætti .hamingju sem einstaklingur þarfnast

Hinar helgu bækur hvetja okkur einnig til að stela ekki. Ef þúsund manna hópur myndi stela hver frá öðrum, þá hefði hver þeirra 999 óvini. Þess vegna má maður ekki brjóta á réttindum annarra né taka eignir þeirra, frið, kærleika, reisn eða neinar efnislegar eða andlegar eigur. Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú

þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illra langana verða að vera upprætt úr huganum. Andleg óeigingirni er leiðin. Þá mun maður náttúrulega laða að sér gnægð og blessanir munu streyma til þeirra frá uppsprettum sem hann þekkir og uppsprettum sem hann þekkir ekki. Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun alltaf á því sem aðrir hafa, jafnvel þótt þeirra .eigin kistur séu yfirfullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn .ekki þekkt hamingju

Hamingjan kemur aðeins með andlegri samvinnu. Hún kemur þegar einstaklingur finnur fyrir þörfum annarra eins og þær væru sínar eigin og vinnur fyrir aðra eins og þeir .vinna fyrir sjálfan sig

Annað mikilvægt boðorð er að forðast að bera falskt vitni. Að skaða einhvern með því að rangfæra sannleikann er önnur leið til að grafa undan félagslegri sátt. Ef maður vill að vel sé komið fram við mann ætti maður að koma fram við aðra í samræmi við það. Sannleikurinn ætti alltaf að segja, en gera þarf greinarmun á því að segja sannleikann og því aðeins að segja staðreyndir. Að vísa til einhvers sem halts eða blinds er særandi og skaðlegt; maður ætti að vera meðvitaður um tilfinningar annarra og forðast að gera þá vandræðalega. Á sama hátt er rangt að afhjúpa sannleika sem myndi svíkja einhvern án göfugs tilgangs. Á hinn bóginn ætti maður ekki að ljúga til að forðast að segja sannleikann; heldur getur maður þagað í vissum aðstæðum til að forðast .að gera öðrum vandræðalega eða skaða þá

Maður verður að gæta sín á öfund, skaðlegum sjúkdómi sem nagar frið sálarinnar. Því meira sem maður girnist það sem aðrir eiga, því meiri verður óhamingja og eymd manns. Öfundsjúkur maður lifir erfiðu lífi og þekkir aldrei bragðið af

rósemi. Það er miklu betra fyrir hann að virða sjálfan sig, .treysta á sjálfan sig og leita innri andlegs auðs

Reisn og eðlislægt gildi einstaklingsins er miklu meira en nokkuð sem hann gæti þráð eða þráð að eignast. Guð birtist í hverjum manni á þann hátt sem birtist ekki í neinum öðrum manni. Andlit þeirra er ekki eins og neins annars og sál þeirra er ekki eins og neins annars, því innra með þeim býr mesti fjársjóður allrar sköpunar - og sá mesti fjársjóður er .Guð

Við viljum að líf okkar skíni og blómstri með góðverkum, ilmist af gleði og hamingju og lifi að eilífu í minningu þeirra .sem meta okkur mikils

Þegar maður hefur rétta trú og hegðar sér í samræmi við hana, er hann hamingjusamari en þeir sem skortir trú og .sinna ekki skyldum sínum í lífsins baráttu

Heilbrigð trú og réttlát verk (studd af göfugum hvötum og góðum ásetningi) eru alltaf til staðar hvar sem hamingjan er til staðar og glatast hvar sem hamingjan er fjarverandi. Af þessu getum við ályktað að þetta eru tvö nauðsynleg skilyrði fyrir hamingju sem ekki er hægt að ná án þeirra. Þeir sem þrá hamingju þurfa aðeins að búa yfir þessum tveimur .grundvallarþáttum, sem eru hornsteinar hennar og súlur

Menn geta ekki stjórnað, breytt eða eytt óendanlega fjölda þátta alheimsins að vild. Þessir þættir eru flókið samofnir vefnaði mannlegs lífs og menn geta ekki starfað einangraðir frá þeim. Hins vegar geta menn stjórnað huga sínum til að aðlagast þessum þáttum og forðast að verða .fyrir skaða af þeim

Forfeður okkar voru hamingjusamari en við, ekki vegna þess að þeir höfðu meiri veraldlega hluti og ánægju en við höfum nú, eða vegna þess að þeir voru minna berskjaldaðir fyrir vandamálum lífsins, heldur vegna þess að þeir höfðu sálfræðilegt jafnvægi sem veitti þeim huggun, frið, ánægju .og í stuttu máli hamingju

Þau voru ekki háð ytri aðstæðum fyrir hamingju sína, né gáfu þau undan ytri aðstæðum sem myndu ræna þau henni. Tilfinningar þeirra um þægindi, frið, hamingju og ánægju voru eðlilegar, heilbrigðar og varanlegar. Við ættum líka að rækta þessar tilfinningar ef við viljum öðlast hamingju. Og ?hver okkar vill það ekki

Örlög eru afleiðing fyrri beitingar frjálsra vilja eða valfrelsis. Með fyrri iðkun frjálsra vilja höfum við valdið og höldum áfram að valda okkur örlögum og ákvörðunum. Hins vegar erum við ekki bundin af fortíðinni, né erum við að eilífu bundin af afleiðingum gjörða okkar. Við getum afturkallað það sem við höfum sáð og eytt því sem við höfum skrifað ef við viljum og leggjum okkur fram um að leiðrétta stefnu .okkar og bæta gæði uppskeru okkar

Ef við útrýmum fræjum athafna sem hafa sársaukafullar afleiðingar og sáum í staðinn fræjum sem henta betur eðli sálarinnar, munum við örugglega uppskera ávexti hamingjunnar af þeim góðu fræjum sem sáð er í jarðveg sálarinnar. Við verðum að beita frjálsum vilja núna, núna og ekki á morgun, ef við viljum öðlast meiri hamingju eða draga .úr þjáningum og sársauka

Þess vegna liggja skilyrðin fyrir hamingju innan mannsins sjálfs og það eina sem hann þarf að gera er að takast alvarlega á við þá jöfnu sem fer ekki í villu og niðurstöðurnar verða honum í hag ef hann metur hana sem .best og tekst á við hana

Ó Drottinn, megi vera mín fyllast af lífskrafti þínum, hjarta mitt af huggunarfullri og samúðarfullri nærveru þinni, hugur minn af visku þinni og sál mín fyllast af guðdómlegri .meðvitund þinni

Í jarðvegi hjartna ykkar vaxa fræ kærleikans. Vökvið .þessi fræ með vatni alheimskærleika og alheims samúðar

Kraftur hugans er ótakmarkaður og því, ef þú hugsar nógu djúpt um hvaða efni sem er, munt þú fá svar við hvaða .spurningu sem er sem tengist því efni

Ef einstaklingur helgar allt sitt starf og athafnir því að þjóna öðrum og sinnir þeim með ánægju í huga, þá .verðskuldar hann sannarlega tillitssemi og þakklæti

Við ættum ekki að vera einsleit. Þess í stað ættum við að halda jafnvægi í verkefnum okkar og forgangsraða verkum okkar og skyldum, í samræmi við mikilvægi hvers og .eins

Skylda er sú athöfn sem einstaklingur framkvæmir með gleði en ekki til efnislegs ávinnings, og andleg og siðferðileg .skylda ætti að vera í fyrirrúmi í lífinu

Sérhver manneskja býr yfir ónotuðum möguleikum. Hún býr yfir öllum nauðsynlegum styrkleikum. Hugurinn sjálfur er æðsti máttur og hann verður að vera frelsaður frá úreltum .og takmarkandi venjum og hugtökum

Áhrif reikistjarna og stjarna á mannslífið stafa af milliverkunum aðdráttarafls og fráhrindingarkrafts milli .reikistjarnanna og mannslíkamans

Ill hugsun leiðir mann inn í skaðlegt umhverfi þar sem hann getur tjáð sig eftir löngunum sínum. Hins vegar getur einstaklingur breytt hugsunum sínum og meðvitund með viljastyrk og þar af leiðandi umhverfi sínu. Ef einstaklingur dvelur í skaðlegu umhverfi í langan tíma byrjar það umhverfi að hafa ómeðvitað áhrif á hann. Með tímanum missir hann alveg frelsið til að velja heilbrigt og heilbrigðt umhverfi og verður fyrir áhrifum þess skaðlega umhverfis. Þeir sem hafa .sterkan viljastyrk eru hins vegar í sátt við Guð

Einbeitt hugorka

Þegar þú beinir sólarljósi í gegnum stækkunargler að örsmáum punkti, myndar það hita, og sá hiti getur kveikt í

viði, efni, pappír og fleiru. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum nákvæmlega, getur einbeitt orka hans brennt burt rætur efa á bak við hvert mistök og leyft ljósi viskunnar að .skína skært

Þegar hugurinn sameinast Guði, uppsprettu allrar góðleika og uppruna alls blessaðs máttar, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gífurlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa ný tækifæri til .velgengni á hvaða sviði sem er

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana .og gjörða

Prófraunir og þrengingar koma ekki til að brjóta mann eða lama vilja hans, heldur til að fá þá til að meta mikilleika Guðs og virða lög hans, sem gera þá kleift að öðlast sanna hamingju. Guð sendir ekki þessar hörðu prófraunir vegna þess að þær eru fyrst og fremst af mannavöldum. Allt sem krafist er af mannkyninu er að vekja meðvitund sína af dvala gáleysis og koma út úr myrkri fáfræðinnar inn í ljós .þekkingar

Oftast lofa skynfærin okkur skammvinnri ánægju en færa okkur að lokum langvarandi sársauka og þjáningar. Sönn dyggð og hamingja lofa þó litlu en veita okkur að lokum hreina og varanlega gleði. Þess vegna tel ég innri, varanlega hamingju vera sanna gleði og tímabundna skynræna ánægju .vera hreina nautn

Þegar þú horfir á sólina úr milljónum kílómetra fjarlægð í geimnum, virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin .okkar

Hins vegar er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra en þvermál jarðar. Ef þú gætir sett jörðina beint fyrir framan sólina, myndi hún líta út eins og lítill punktur í samanburði við .sólina

Segjum sem svo að hið volduga sólsvið sé að stækka og breikka þar til gríðarlegur massi hans gleypir allan bláan himininn. Himininn sem við sjáum er aðeins lítill hluti, reyndar agnarsmátt depill, af geimnum sem gegnsýrir .óendanlegt alheim

Jafnvel þótt sólin héldi áfram að þenjast út og teygja sig út í geiminn að eilífu, gæti hún samt ekki náð til .óendanleikans

Hin geimsýndarblekking um smæð og endanleika takmarkar og kemur í veg fyrir að hugurinn skynji þessa geimvídd

Hvaðan kom þetta algjöra tómarúm og hvar liggja mörk ?þess

Sá sem ekki er háður víddum eða mælingum, sem hefur engin takmörk eða uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til staðar í ystu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum. Eins og hann er til í þér og í mér, er hann meðvitaður um hvert rými sem hann tekur, .sama hversu lítið eða stórt það er

Fortíðin er óþekkt flestum mannkyni, fyrir utan fáeina upplýsta einstaklinga. En fáfræði okkar um fortíðina er okkur einnig í hag. Því ef við vissum allt sem við höfum gert í þessu lífi og fyrri lífum, þá værum við yfirþyrmandi af umfangi gjörða okkar og algjörlega ráðvillt. Vilji okkar gæti jafnvel

lamast af áfallinu, gert okkur ófær um að halda áfram iðju okkar og orðið fórnarlömb örvæntingar. Jafnvel í þessu jarðneska lífi er gleymska blessun frá Guði, sem kemur í veg fyrir að hugsanir okkar og tilfinningar verði uppteknar af minningum fortíðarinnar, sérstaklega þeim bitru og sársaukafullu. Sem betur fer skín guðdómlegi neistinn í okkur stöðugt af von og löngun til að halda áfram óendanlega lífsferð sinni. Við verðum að þakka Guði fyrir þessar tvær blessanir: hæfileikann til að gleyma fortíðinni og vonina um .framtíðina

Við ættum ekki að álykta að örlögin setji hindranir í veg fyrir frjálsan vilja. Hins vegar verðum við að gera okkar ítrasta til að standast neikvæð áhrif sem flestir eigna örlögum og ákvörðunum og nýta valfrelsi okkar í samræmi við innri sannfæringu okkar, að því tilskildu að þessi sannfæring byggist á heilbrigðri trú og grundvallist á guðlegum lögmálum, án þeirra getur maðurinn ekki notið .sannrar hamingju

Þegar við leggjum af stað í eitthvað ættum við ekki að láta óhagstæðar aðstæður hræða okkur, heldur vera bjartsýn til hins ýtrasta, með algjörri trú á að ekkert geti staðið í vegi .fyrir því að við beitum viljanum og nýtum frelsi til að velja

Mannverur eru oft eins og laufblað sem flýtur á yfirborði árinnar og verða að losna úr straumi sjálfvirkra venja sem ber þá að fossum blekkinga og eyðileggingar. Flestir virðast .áhugalausir og leyfa straumnum að hrífast með sér

Ef okkur mistekst að ná markmiði okkar er ásættanlegt að viðurkenna óbeint að það voru hindranir af okkar eigin

völdum sem komu í veg fyrir að við náðum því. Við verðum að halda áfram og tvöfalda viðleitni okkar til að ná tilætluðum árangri. Við verðum einnig að fullvissa okkur um að sama hversu sterkar og yfirþyrmandi hindranirnar og áskoranirnar kunna að vera, þá höfum við samt styrkinn til að sigrast á þeim. Jafnvel þótt okkur mistakist þrátt fyrir allar tilraunir okkar er engin þörf á örvæntingu eða gremju, svo lengi sem við skiljum að vilji mannsins er sterkari en örlögin, sem eru okkar eigin völd. Þess vegna megum við ekki hætta að reyna, sama hversu oft okkur mistekst, því það eru alltaf opnar dyr. Við þurfum einfaldlega að halda áfram að keppast og endurtaka tilraunina þar til okkur berst árangur. Guð mun veita okkur aðstoð svo lengi sem við treystum á hann og leggjum fram nauðsynlega vinnu. [Sá sem gengur leiðina mun ná áfangastaðnum og sá sem treystir á Guð mun ekki .verða fyrir vonbrigðum]

Þegar einstaklingur þráir eitthvað ákaft og stöðugt, þá yfirgefur sú löngun aldrei meðvitund hans, hvert sem hann fer og hverjar sem áhyggjur hans kunna að vera. Með stöðugri og óþreytandi virkni sinni býr þessi löngun yfir mikilli ákveðni og orku. Þetta innra hvísl er öflugra og áhrifaríkara en vélræn bæn, sem einungis hreyfir varirnar. Þannig hegða þeir sem elska Guð sér. Þeir hvísla ást sinni til hans án afláts, og hjartnæmt hvísl þeirra er óheyranlegt í gegnum dagleg störf þeirra. Þetta hjartnæma hvísl truflar þá ekki eða stangast á við aðrar skyldur þeirra. Þegar löngun þeirra til Guðs vex, dýpkar og magnast ást þeirra til hans, þar til þeir upplifa nærveru hans og sjá ljós hans með auga sálarinnar. Þeir finna yfirþyrmandi gleði og finna frið sem .ólýsanlegur er

Guð sendir okkur þær lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum notið góðs af þeim og öðlast skilning og

reynslu. Sá sem forðast þessar lexíur verður neyddur til að .læra þær, sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .mögli, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétt viðhorf til lífsins .verður það fallegt og laust við flækjur

-

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu borinn á öldum gleði, kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda. Í þessum heimi andstæðra tvíhyggju er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum - rís á öldum hamingju, sekkur í hyldýpi sinnuleysis og hrærist um af ofsafengnum öldum .sorgar - og upplifir sjaldan annað meðvitundarástand

Að leyfa aðstæðum að hafa áhrif á hugsanir sínar á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn á vald óútreiknanlegra og síbreytilegra örlaga. Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi, og það er aðeins hægt að ná með einbeittri hugsun og stjórn á .tilfinningalegum hæfileikum sínum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur í að dvelja við sorgina á hverjum degi lífs okkar. Að syrgja stöðugt missi ástvinar hjálpar hvorki þeim né okkur, og það breytir engu. Á sama hátt er það gagnslaust að rækta minnimáttarkennd eða refsa sjálfum sér fyrir mistök eða mistök fyrri tíma; það gerir lífið aðeins .ömurlegt og kæfir andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það truflar hugann og brennir leynda .hæfileika í ofni sinnuleysisins

Mistök verða að vera upprætt frá rótum og akra lífsins verða að vera plægðir af kostgæfni og ákveðni og sáðir .fræjum góðvildar til að uppskera ríkulega, með hjálp Guðs Gerðu eitthvað sem enginn hefur gert áður – eitthvað sem mun koma heiminum á óvart. Sýndu að sköpunarkraftur .Guðs er að verki í gegnum þig

Fólk með rólegt og göfugt skapgerð hjálpar til við að gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar. Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína úr friðsælu eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það er vini eða ættingja, sem leiðir til .kvíðahugsana og órólegs skaps

Líkaminn fær orku og virkni úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og

huga orku sem er auðveldari að melta en fast og fljótandi .fæða sem ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku, veikleika og brothættni í heilsu og lífsþrótt, og gengið af öryggi og djörfung – jafnvel einn – um lífsins vegi, og fundið innri gleði í því að eiga lifandi og vökul samvisku, og óhagganlega trú á réttlæti Guðs og sigur réttlætis yfir röngu og sannleika yfir blekkingum, og þegar þú leitast daglega við að lyfta hugsunum þínum á hærra og fágaðra stig, og býrð yfir kærleiksríku og þakklátu hjarta og góðum ásetningi gagnvart öðrum, mun vitsmunaleg næring þín verða segulmagnað og þú munt laða að þér allt sem er fallegt og gagnlegt – hluti, fólk og aðstæður – sem eru nauðsynlegar til að halda áfram ferð þinni í átt að ströndum öryggis og öryggis. Og að lokum, þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert ánægður með það sem Guð veitir, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru uppteknir af veraldlegum .löngunum og ágirndir á hverfula ánægju þeirra

Samkennd er brúin sem tengir hverja sál við aðrar sálir. .Samkennd er hliðið að hverju hjarta

Þegar maður leitar Guðs, sem er eini sanni vinurinn umfram alla aðra, verður mögulegt að koma á ósvikinni vináttu í öllum mannlegum samskiptum - fjölskyldu-, bróður-, hjúskapar- og andlegum samskiptum. Vinátta er mikilvægur þáttur í hjúskaparsamböndum og vitsmunaleg og tilfinningaleg nálægð, andleg aðdráttarafl og sönn ást ættu að vera forgangsatriði. Þeir sem ekki geta greint á milli sannrar ástar og líkamlegs aðdráttarafls verða ítrekað fyrir .vonbrigðum

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra og samvinnuþýðra sálna sem létta byrðar hvors annars og fjarlægja áhyggjur af því að lifa með .gagnkvæmri samkennd og vingjarnlegum skilningi

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á mig

Ef þú takmarkar hugsun þína við efni, munt þú sjá allt frá efnislegu sjónarhorni. En um leið og þú hækkar meðvitund þína í andlegt ástand, munt þú sjá yfirþyrmandi straum ljóss Guðs flæða handan alls efnis og þú munt sjá allt .frá andlegu sjónarhorni

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega möguleika mína. Í dag mun ég fylla hugsanir mínar bjartsýni og losa mig við óþægilegar upplifanir. Ég mun iðka það sem .mun næra líkama minn, huga og anda á jafnvægi og í sátt

Ég mun skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað

Og ég mun átta mig á því að trúfasti andi er alltaf með mér

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa mig að eilífu með því að bjarga andlegri sjálfsmynd minni. Og þegar ég stend frammi fyrir stormum rauna og þrenginga

mun ég sigla í andlegum bát mínum yfir lífsins hafið að .öruggum, guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa, mun ég muna að Guð er að vinna í gegnum mig. Hann er Drottinn alheimsins og ég get .tengst honum með djúpri íhugun um hann

Elsku Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvaða hugmynd er sterkust í lífi mínu. Og ég mun reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og undirbýr .brautina fyrir velgengni mína

Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig, mun ég kalla fram styrk minn og styrkja ásetning minn til að sigrast á þeim. Ég mun vera einlægur og heiðarlegur í samskiptum mínum við alla og ég mun dreifa hugsunum um kærleika og góðar óskir. Þá mun Guð styðja mig með mætti sínum og .visku

Andlegir sjúkdómar og meðferð þeirra
Meistari Paramhansa Yogananda

Reyndu að ímynda þér hóp af mannverum sem eru :óhóflegar og ósamræmi
Einn með lítið höfuð á stærð við kjúklingabaunir og !stóran líkama á stærð við úlfalda
Annar hefur volduga hönd eins og hönd Samsonar eða !Herkúlesar og líkama eins og líkama dvergs
Og sá þriðji hefur höfuð eins og risastór fíl og líkama !eins og horaður mús

Væri þessi sjón ekki óvænt og stórkostleg fyrir þig, eða dapurleg og eftirsjáandi, ef þú sæir skyndilega mannfjölda ?þessara verur með undarlega og ósamræmi í samsetningu

Ímyndaðu þér nú annan hóp fólks sem er eðlilegt í lögun og útliti, en er andlega ójafnvægisfullt og sálfræðilega .afmyndað

Rétt eins og föt hylja sár, sár og aðrar líkamlegar vansköpunir, þá hylja sterkur, heilbrigður líkami og fallegt, geislandi andlit einnig marga alvarlega geðsjúkdóma og .fæðingargalla

Ef þú hittir stóran hóp venjulegs fólks sem einkennist af glæsilegu útliti og góðri heilsu, og ef þú gætir komist inn í hugarlíkama þeirra með andlegri sýn þinni, þá væri undrunin ótrúleg og þú gætir orðið gagntekinn af djúpri sorg yfir því .sem þú myndir uppgötva

Þú gætir fylgst með andlegum líkama þeirra á :eftirfarandi hátt

Hugurinn er táknaður með höfðinu, skynfærin og tilfinningarnar með búknum og viljinn með höndum og .fótum, sem öll eru óeðlileg, veik og vansköpuð

Þú munt komast að því að sumir eru með lítið höfuð með vanþróaðri visku, sitjandi á slakum líkama sem er þrútinn af .eigingjörnum metnaði og kynferðislegum löngunum

Þú munt einnig komast að því að sumir hafa líkama sem er tilfinningalaus og lífsþróttlaus, jafnvel þótt þeir hafi vel .þróaðan og starfhæfan handlegg

Aðrir kunna að hafa stóran, skapandi heila, en samkennd þeirra og tilfinningaleg geta eru skert og rýr. Og það er annar flokkur fólks sem hefur eðlilega líkamlega og andlega byggingu, en viljastyrkur þeirra og sjálfstjórn eru .annað hvort veik eða lömuð

Og listinn yfir athuganir heldur áfram og áfram. Megi þú !lengi lifa

Slíkar ótal sálfræðilegar röskunir í andlegum líkama, sem eru vanþróaðar í sumum þáttum og ofþróaðar í öðrum,

eru vissulega til staðar – þótt þær séu faldar – hjá mönnum. Þær valda þeim sálrænum sársauka og koma í veg fyrir að þeir sýni hæfileika sína og getu eins og þeir ættu að vera .sýndir

Að fjalla um suma sálfræðilega sjúkdóma hér gæti hjálpað til við að bera kennsl á undirliggjandi orsakir allra mannlegra vandamála, þannig að þeir verði að minnsta kosti þekktir öllum þeim sem þjást af þeim, jafnvel undirmeðvitað, svo að þeir geti skilið eðli þessara galla, einkenni þeirra og hljóðláta innrás þeirra í sálina, svo að þeir geti hrundið frá .sér skriðandi eyðileggingu friðar og hamingju

andleg depurð

Þessi sjúkdómur er útbreiddur meðal þeirra sem eru vitsmunalega og líkamlega óvirkir undir því yfirskini að vera djúpt sokknir í andleg mál. Þessir þjáðu einstaklingar vanrækja stórar og smáar skyldur efnislegs lífs undir því yfirskini að þjóna Guði og opna sig þannig fyrir Satan, sem getur valdið þeim alvarlegum skaða. Þeir þjást af svartsýni og skorti á að meta allt sem er gagnlegt eða fallegt í kringum þá. Þetta er smitandi sjúkdómur og allir þeir sem hafa andlegar metnaðarfullar væntingar verða að vera á varðbergi gagnvart honum og losa sig við hann með því að halda stöðugt lífsþrótti sínum lifandi og ónæmiskerfinu sterku með jákvæðri hugsun, bjartsýni og heilbrigðu, .afkastamiklu starfi

andleg meltingartruflanir

Þetta gerist vegna handahófskenndrar (gleypni), þ.e. hraðrar inntöku á miklu magni af tilbúnum geðlyfjum sem eru skráð undir glitrandi nöfnum og kynnt í formi falsaðra andlegra bóka og kennslustunda eftir „andlega lækna“ sem .eru reynslumiklir í list svindlara og galdra

Þessi sjúkdómur drepur ekki aðeins andlega löngun til að þekkja sannleikann, heldur eyðileggur hann einnig hæfileikann til að greina á milli góðs og ills, gagnlegs og .skaðlegs

Sá sem stöðugt gleypir í sig guðfræðilegar hugmyndir og nærist á öllu sem honum dettur í hendurnar mun ekki aðeins ofáta heldur einnig neyta eitraðra hugmynda ásamt gagnlegum, sem leiðir til vitsmunalegrar meltingartruflana .og þar með hægs andlegs dauða

Of mikil og stöðug rannsókn á ýmsum andlegum og heimspekilegum hugmyndum, án þess að greina eða leggja áherslu á að melta þær og skoða með persónulegri reynslu til að ganga úr skugga um réttmæti þeirra, leiðir að lokum til efa, sinnuleysis og vantrausts á allar andlegar meginreglur .og lögmál

Ástríða og árátta

Þeir sem þjást af þessum sjúkdómi lifa sóun og tilgangsleysi vegna þess að þeir hafa of mikla peninga og tíma og vegna þess að þeim skortir tilgang og rétta skilning .á lífinu

Þetta fólk er knúið áfram af löngunum sínum; það gerir hvað sem þeim dettur í hug og þóknast. Það fyllir líf sitt af ódýrum, léttvægum skáldsögum, æsispennandi kvikmyndum og yfirborðskenndri, tilgangslausri skemmtun. Það gerir sér ekki grein fyrir því að það er hrjáð af þessum hættulega sjúkdómi fyrr en það fær alvarlegt áfall eða taugaáfall - það .er að segja eftir að skaðinn er skeður

andlegt kuldi

Þetta ástand hefur annað nafn: örvænting. Maður veit aldrei hvenær það mun skella á og finna fyrir vanlíðanseinkennum eins og vonleysi, umburðarleysi, kvíða og óþolinmæði. Verra er að það er oft langvarandi og fórnarlömb þess fá oft auðveldlega bakslag, jafnvel þótt þau .telji sig hafa náð skjótum bata

Sálfræðilegur katarr

Þessi sjúkdómur stafar af því að dvelja við langvarandi veraldlegar áhyggjur. Þeir sem þjást af honum vanrækja yfirleitt að nota vopn viljastyrks síns og lúta því óvirkt og

undirgefið stöðugum ótta sínum í stað þess að horfast í augu .við hann af hugrekki og útrýma honum strax í upphafi

óeðlileg sálfræðileg tengsl

Fórnarlömb þessa sjúkdóms verða einsleit í leit sinni að hamingju. Þeir trúa því að hamingjan felist í því að safna auðæfum, öðlast frægð eða búa yfir heilsu eða völdum, og fórna öllu – heilsu, góðu mannorði, hugarró, heiðri og reisn – á altari brennandi metnaðar síns. Of seint átta þeir sig á því að aðeins jafnvægislíf, líf sem virðir náttúrulögmálin og fyrirmæli Guðs og samræmir athafnir og ró, getur fært sanna .hamingju og uppfyllt tilgang göfugs lífs

Þeir sem þjást af óheilbrigðum tengslamyndunarröskunum eru gagnteknir af hugsunum um óhefta löngun, sem leiðir til brenglaðrar og skekktrar lífssýnar. Til dæmis náði kaupsýslumaður miklum árangri og safnaði auðæfum, en áður en hann gat notið auðs síns fékk hann taugaáfall vegna yfirþyrmandi áhyggna og ótta og lést .með hjartasorg

Aðrir telja að allt sé leyfilegt til að ná markmiðinu. Vegna þessa ruglings missa þeir af raunverulegu markmiði sínu og geta ekki náð minnstu ánægju, jafnvel þótt þeir eigi það sem þeir hafa þráð, því mannlegt eðli er víðfeðmt og .margþætt og krefst jafnvægis í þroska á öllum stigum

Blind andleg klípa

Þessi fráviksöfund gagnvart ákveðnum trúarbrögðum stafar af því að halda fast í ákveðnar skoðanir og hugmyndir án þess að spyrja þær eða rannsaka, og þannig skapast hjá þeim sem þjást af þessum sjúkdómi reiði og fjandskapur gagnvart hverri heilbrigðri andlegri hugmynd eða opinni og frjálsri hugsun. Þessi einangrun leiðir til uppreisnar gegn lögmálum Guðs, sem birtast í vitsmunalegri skilvirkni, efnislegri vellíðan, andlegri og líkamlegri heilsu og kærleika .og virðingu fyrir fólki af öllum uppruna

Að innræta andlegar meginreglur

Þar sem líkamlegir sjúkdómar eru áþreifanlegir, sársaukafullir og óþægilegir, hvetja þeir okkur til að standast þá virkan, sem leiðir til þess að við reynum að sigrast á þeim með ýmsum meðferðaraðferðum, allt frá hreyfingu og hollri næringu til ýmissa lyfja og lyfja. Þrátt fyrir að vera rót alls mannlegs sársauka og ótta, eru sálfræðilegir sjúkdómar ekki fyrirbyggjandi eða meðhöndlaðir nægilega fljótt og þeim er .leyft að valda usla og eyðileggingu í lífi okkar

Kennarar, íþróttakennarar, prédikarar, umbótasinnar, læknar og löggjafarmenn munu geta knúið framfarir áfram þegar þeir læra fyrst, byrja á sjálfum sér, og kenna síðan öðrum réttar leiðir til að rækta mannlegt eðli á jafnvægi og í samræmi við lífslögmál og meginreglur heilbrigðrar tilveru. Þetta er sannarlega áhrifarík menntun og alhliða mannleg .menning sem fólk um allan heim þarfnast

Menntastofnanir telja ómögulegt að kenna andleg grunnatriði í opinberum skólum vegna þess að ruglingur virðist vera á milli þessara meginreglna og ýmissa trúarkenninga. Ef þessar stofnanir einbeittu sér hins vegar að alheimsreglum friðar, kærleika, þjónustu, trúar, opins hugarfars og umburðarlyndis gagnvart öðrum – sem eru rótgrónir andlegir fastir þættir – og þróuðu hagnýtar aðferðir til að innræta þessar meginreglur í frjósaman jarðveg huga og sálar barna, mætti finna skynsamlega og ásættanlega lausn á þessum meinta og ímyndaða erfiðleikum. Það er alvarleg mistök að hunsa þetta mál einfaldlega vegna þeirra .augljósu erfiðleika sem því fylgja

Flestir háskólaútskrifaðir fara úr háskóla með höfuðið svo þungt og bólgið af innihaldi bóka að þeir geta varla gengið lífsins slóðir, því viljastyrkur þeirra og sjálfstjórn hefur næstum lamast af vanrækslu og ónotkun. Þess vegna sérðu þá haga sér kærulaust og versna, stökkva kollhnís ofan í hyldýpi ójafnra hjónabands, misnota kynhneigð sína, elta peninga og mistakast í starfi sínu vegna þess að þeir hafa

ekki lært hvernig á að beita rétt hnífnum sem fræðilega skerpt hugsun þeirra er. Fyrir vikið skera þeir sig og valda .sjálfum sér skaða

Það er einkennilegt að margir ungir einstaklingar virðast njóta þess að taka þátt í athöfnum sem að lokum valda þeim skaða og sársauka. Sumir grípa til þjófnaðar og annarra misgjörða, jafnvel glæpsamlegra athafna, án nokkurrar hömlunar eða fyrirbyggjandi aðgerða. Þeir sem ekki tekst að koma í veg fyrir útbreiðslu lösta í samfélaginu hvetja til villuleiðréttrar hegðunar sumra. Sérhver einstaklingur með samvisku og einlæga trú ætti að vera góð fyrirmynd fyrir aðra hvað varðar ráðvendni, heiðarleika, reisn og sjálfsvirðingu. Skólar, framhaldsskólar, háskólar og félagslegar stofnanir bjóða ekki upp á nægilega vísindalegar aðferðir til að draga úr glæpum með því að takast á við rót .vandans, sem fyrst og fremst er að finna í huganum

Einnig ætti að stofna sérskóla til að kenna listina að lifa hamingjusömu og farsælu lífi, til að þróa möguleika sína og .efla sjálfsgetu sína

Slíkir skólar verða eins og garðar og almenningsgarðar þar sem ungir hugir vaxa og dafna. Kennararnir verða að vera vandlega valdir og tryggt verður að foreldrar og samfélagið hafi samvinnu við þá. Þessir skólar munu hjálpa til við að móta einstaklinga á skilvirkari hátt. Hafa verður í huga að andleg næring einstaklingsins á fyrstu stigum hefur .áhrif á heilsu hans og getu til að þroskast síðar

Aðferðirnar til andlegrar og líkamlegrar þjálfunar sem notaðar eru í nútímaskólum eru án efa gagnlegar, en þær skortir andlegan grunn. Án þróunar á dyggðugum .persónuleika verður vöxturinn ófullkominn

Vísindi líkamlegs, andlegs og andlegs þroska verða að vera kennd ungmennum sem eru enn viðkvæmir og sveigjanlegir í hugum sínum og hafa ekki enn náð ákveðnum .árangri

Eftir ítarlega þjálfun ættu nemendur þessara skóla að gangast undir stöðugar íhugunarprófanir og þau skírteini sem aflað er verða góð heilsa, gott mannorð, árangur, efnislegur og andlegur auður, hamingja, velgengni og .sjálfstraust

Niðurstöður lokaprófsins í lok þessarar jarðnesku ferðar verða ákvarðaðar samkvæmt heildarfjölda andlegra og andlegra afreka og vottorða sem aflað hefur verið í .undirprófunum alla ævina

Þeir sem standa sig vel í þessari lokaprófraun, sem er stærsta, munu fá heilagt sjálfsbjargarvottorð og frjálsa, .hreina og glaðlega samvisku

Og blessanir skráðar að eilífu á síðu sálarinnar
Þessi sjaldgæfa verðlaun verða ekki fiktuð af mölflugum
Og hendur þjófa munu ekki ná þangað
Eða tíminn mun eyða því
Það mun þjóna sem vegabréf
Til heiðursfélaga í réttlátu hópnum

Hvar liggur hamingjan?

Guð, í sinni algjöru miskunn, veitir okkur gleði sína og innblástur

Og það gefur okkur raunverulegt líf

Sönn viska

Og sönn hamingja

Sönn skilningur kemur í gegnum allar fjölbreyttar upplifanir lífs okkar

En dýrð Guðs opinberast aðeins í þeim andlega friði sem sálin upplifir og í einlægri tilraun hugans til að samræmast honum. Þar stöndum við augliti til auglitis við sannleikann. Úti eru blekkingar ótrúlega öflugar og mjög fáar komast undan áhrifum ytra umhverfisins. Heimurinn heldur áfram með endalausa flækjustigi sína og ótal raunir. Rödd Guðs liggur á bak

við ásýndir lífsins, kallar stöðugt til okkar og talar til okkar úr blómum, ritningum, samvisku okkar og í gegnum alla þá fallegu hluti sem gera lífið þess virði að lifa.

Því meira sem við einbeitum okkur að ytri hlutum, því minni getum við upplifað innri dýrð; og því meira sem við snúum okkur inn á við, því færri ytri erfiðleika stöndum við frammi fyrir. Þetta er stöðug jafna. En flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika vegna áhrifa veraldlegs félagsskapar, samfélagsins sem þeir búa í og óheilbrigðra venja. Samfélagið heldur manni uppteknum af yfirborðslegum málum og kemur í veg fyrir að þeir hugleiði dýpri sannleika.

Jafnvel andlegir staðir eru heimsóttir af sumum án þess að hafa einlæga löngun til að njóta góðs af blessuðu andrúmslofti þeirra, þannig að þeir fá ekkert merkilegt út úr þessum heimsóknum.

Sá sem þráir að sjá Guð mun finna hann alls staðar. Mannlegir venjur eru eyðileggjandi, rándýrar og gráðugar; þær eyðileggja, tortíma og tortíma. Það er kominn tími til að mannkynið læri að vera hamingjusamt og ánægð með það sem það hefur. Við ættum ekki að þrá neitt meira en það sem kemur til okkar. Guð er örlátur; hann veit hvað við þurfum og sér fyrir því á sínum tíma. Þetta þýðir ekki að við ættum að reiða okkur á Guð án þess að leggja okkur fram. Alls ekki. Það þýðir að við ættum að gera okkar hluta eftir bestu getu og láta Guð um restina, sem mun aldrei svipta okkur því sem við þurfum og verðskuldum.

Besta leiðin til að vera eilíflega hamingjusöm er að finna fyrir nærveru Guðs. Mesta þrá okkar ætti að vera að þekkja Guð og að ákveða að vera með honum. Guð ætti að vera fremstur í hugsunum okkar og

tilfinningum og við ættum að líta á hann sem sterkasta og traustasta stoðina í lífi okkar.

(Haltu því fast í reipi Guðs, leitaðu hælis hjá honum)

Því hann er súlan ef allar aðrar súlur bregðast þér

Ég hef komist að því að eina tilgangur lífsins er að þekkja Guð. Það eru þeir sem eru kannski ekki sannfærðir um að það að finna Guð sé endanlegt markmið lífsins. En enginn getur neitað því að tilgangur lífsins er að finna hamingju. Og ég segi með fullkomnu öryggi og vissu að Guð er hin fullkomna hamingja. Hann er æðsta sæla. Hann er alger, alheims kærleikur. Hann er eilíf gleði sem yfirgefur aldrei sálir þeirra sem eru í sátt við hann. Svo hvers vegna leggjum við okkur ekki fram um að ná þessari fullkomnu hamingju? Enginn annar getur gefið okkur hana. Við verðum stöðugt að rækta hana og næra innra með okkur. Náttúruöflin keppast óþreytandi við að veita fólki veraldlega ánægju, en slíkar hverfular ánægjur leiða að lokum til eftirsjár, beiskju og iðrunar. Jafnvel sá heppnasti, sem virðist hafa allt, er kannski ekki sannarlega hamingjusamur. Þeir munu ekki vera ánægðir með jarðneska hluti lengi vegna þess að þessir hlutir slökkva ekki raunverulegan þorsta þeirra eða seðja andlega hungrið.

Efnislegar eigur bjóða aðeins upp á falska friðartilfinningu og skammvinna ánægju. Heimurinn í heild sinni er fastur í ruglingi og ringulreið, knúinn áfram af eigingjörnum og græðgisfullum löngunum sem ala á stríði. Ekkert annað skapar stríð.

Hin sanna hetja í lífsins baráttu er sá sem sigrar sjálfan sig og yfirstígur langanir sínar. Peningar, frægð, girnd og allt sem stangast á við þessa meginreglu eru skaðleg friði okkar og hamingju. Ef

fólk lærði að hugsa alltaf út frá sönnum lífsgildum, myndu þau finna hamingjuna sem það leitar að, en þau villast frá tilgangi sínum og láta straum jarðneskra langana hrífast með. Ég hef komist að því að engin freisting getur leitt mig frá þeirri leið sem ég hef valið og fylgt fyrir sjálfan mig.

Ég gæti heillað þúsundir með þeim krafti sem Guð hefur gefið mér, en sú leið væri mér skaðleg. Í öllu falli vil ég ekki heilla þúsundir og fanga huga þeirra. Ég þrái aðeins að sjá einlæga lærisveina staðfasta í Guði. Þeir sem elska Guð munu njóta þessara hugmynda og þeir sem halda áfram að elska munu finna blessun Guðs og nærveru í gegnum þessar kenningar.

Það er ómögulegt fyrir mann að blekkja Guð, því hann er alltaf nálægur, veit hvað er í huga þeirra og hvað þeir þrá. Þegar þeir hafna heiminum og þrá andlega sátt, mun Guð koma til þeirra. Þegar sú löngun festir rætur í hjarta þess sem leitar hennar, kemur Guð til þess hjarta og fyllir það gæsku og blessun. Það eina sem er þess virði að lifa fyrir er að vera í sátt við Guð og öðlast velþóknun hans. Sú sátt verður að vera eilífur sáttmáli og órofinn skuldbinding (þeir sem halda sáttmála Guðs og brjóta hann ekki).

Allir þrá meiri auð en aðrir. Jafnvel þegar þeir öðlast hann eru þeir óánægðir og uppgötva að einhver annar er ríkari. Fólk lifir í feni sjálfsvaldaðrar eymdar, knúið áfram af eigin löngunum. Við verðum að vera sátt við það sem við höfum. Efnislegar eigur færa ekki hamingju; heldur magna þær oft upp kvíða, áhyggjur og kvíða.

Leiðin til Guðs er einfaldasta og auðveldasta leiðin, en fáir ganga hana þrátt fyrir margar trúarlegar helgisiði og formsatriði. Það er betra að snúa hjörtum okkar til Guðs og biðja hann um það

sem er best og varanlegast fyrir okkur. Í sannleika sagt bíður Guð eftir okkur vegna þess að hann vill halda okkur frá illu og hættu. Hann vill að við höfum okkur hjá sér í hjörtum okkar og hugum vegna þess að ódýrar vörur þessa heims geta ekki fullnægt löngun manna eða fyllt andlega tómið sem við finnum djúpt innra með okkur. Guð talar alltaf til okkar, en fáir heyra rödd hans. Þessi hljóða rödd drukknar oft í hávaða háværra hugsana og augljósra langana. En þegar hugsanir dvína og þrá ró, heyrum við rödd Guðs skýrt, jafnvel þótt hún sé hljóð og dauf. Sannarlega gerir Guð allt til að hjálpa mannkyninu, opnar dyr og lýsir upp brautir svo að við sjáum hvert við eigum að stíga, svo að við hrösum ekki eða renni. En flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika.

Ég vil ekki að fólk haldi að það geti öðlast þekkingu einfaldlega með því að hlusta á aðra eða lesa bækur. Það verður að beita því sem það les og heyrir. Það er betra að fara á tilbeiðslustaði en að vera heima og hlusta á hégómafullt spjall. En jafnvel á tilbeiðslustöðum verður maður að finna fyrir nærveru Guðs í hjarta sínu og vita hvernig á að upplifa hana. Tilfinningalegar útbrot og rökréttar greiningar geta ekki gefið okkur þá þekkingu sem sálir okkar þrá að öðlast.

Þegar við gefum okkur Guði á vald og kveðjum eigingjarnar langanir, og þegar við erum viss um að Guð er alltaf með okkur, dvelur í sálum okkar og innblæs okkur með góðum og göfugum hugsunum og tilfinningum, munum við öðlast hamingju og frelsi og við munum verða vitni að sólarupprás viskunnar við sjóndeildarhring sálarinnar.

Ímyndaðu þér! Eftir áratugi verður tilvist okkar draumur og allt sem við gerum núna verður hluti af þeim draumi. Jafnvel mestu persónur mannkynsins

verða einungis eftirlíkingar af meðvitund mannsins. En þessar miklu persónur náðu endanlegu markmiði sínu vegna þess að þær náðu hæsta stigi og eru enn á lífi í anda, fullkomlega meðvitaðar um allt sem er að gerast, því þær eru sameinaðar í guðlegri meðvitund. Hver sem reynir að samræmast þeim í gegnum hugsanir þeirra og kenningar mun óhjákvæmilega finna fyrir nærveru þeirra, taka á móti blessunum þeirra og vita innst inni að þær eru sannarlega í samfélagi við þær.

Lífið er stórkostlegur draumur. En þegar þú horfir á líkama þinn núna og sérð hann líflegan, sannfærist þú fullkomlega um veruleika þessa draums. Þú heldur að þú verðir að eignast þetta eða hitt til að vera hamingjusamur. En sama hversu margar langanir þú uppfyllir, þá munt þú ekki finna hamingju í gegnum þær. Því meira sem maður eignast, því meira þráir maður. Langanir verða að vera síaðar og lífið einfaldað ef maður vill lifa í þægindum, ró og innri ánægju.

Ritningin segir að sá sem langanir streyma alltaf inn á við (í átt að sálu sinni) sé einstaklingur sem býr yfir miklum innri friði. Í þessu eru þeir eins og hafið, sem aldrei breytist eða minnkar, heldur er fullt af vatni sem rennur inn í það án afláts. En sá sem býr til holur langana í forða friðar síns og leyfir lífsnauðsynlegu vatninu að leka og sóast veit ekkert um andlegan frið og innri hamingju.

Við þurfum leiðsögn frá þeim sem þekkja Guð, sem hafa getu til að eiga samskipti við hann og skynja meðvitað nærveru hans. Spámennirnir hafa beðið okkur um að leita Guðs í innri friði, í einveru sálarinnar þar sem trúr andi og æðsta andlega gleði býr. Upplýstir kennarar Indlands styðja einnig þessar hugmyndir og leggja áherslu á mikilvægi djúprar

hugleiðslu til að skynja hið guðdómlega sjálf í djúpum sálarinnar.

Allt í tilverunni er bylgjulíkur titringur sem stjórnast af huga Guðs. Þessi greinda titringur er Heilagur Andi, eða hinn trúi Andi, sem maður getur átt samskipti við í gegnum bæn og hugleiðslu.

Í kyrrð sálar þinnar og lundi einbeittrar hugans er ástarsambandið við hið algilda og óendanlega endalaust. En það er erfitt að finna Guð ef við sækjumst fyrst eftir peningum. Við verðum að gera Guð að óaðskiljanlegum hluta af lífi okkar og þá munum við hafa allt sem við þurfum í þessu lífi. Sá sem gerir Guð að fastum stað í hjarta sínu mun veita ríkulega hlutdeild í blessunum jarðar og himins og opna fyrir þeim víðáttumikil sjóndeildarhring þar sem sólir viskunnar skína, lýsa upp vegi þeirra og ryðja myrkrinu burt í kringum þá. Guð er eilífur elskhugi og engin hamingja er fyrir mannkynið nema þegar það elskar Guð eins og það elskar - að minnsta kosti - ástvini sína, því án Guðs myndum við ekki þekkja kjarna ástarinnar né smakka sætleika hennar.

Við verðum að læra að nota vilja okkar og einbeita huga okkar að því að leita Guðs af öllu hjarta. Mannlegar athafnir eru stjórnaðar af löngunum og þessar venjur neyða okkur stöðugt til að gera það sem við viljum ekki gera. Sannarlega er maðurinn sinn eigin óvinur, ómeðvitaður um það. Hann kann ekki að sitja kyrr, né helgar hann Guði tíma, en samt þráir hann hamingju og tryggingu fyrir inngöngu í Paradís án tafar. Ekki er hægt að öðlast helga reynslu eingöngu með því að lesa bækur, hlusta á prédikanir eða framkvæma góðverk. Þetta er allt án efa gagnlegt, en það er ekki nóg. Að ná til Guðs krefst nákvæmrar einbeitingar og djúprar íhugunar.

Við verðum að leita fyrst velþóknunar Guðs. Við getum ekki þóknast öllum, því það er ómögulegt. Ég reyni að móðga engan. Ég geri það sem ég get og það er allt sem ég get gert. Mitt eina markmið er að þóknast Guði. Ég nota hendurnar mínar til að biðja auðmjúklega fyrir honum, fæturna til að leita hans alls staðar og hugann til að hugsa um hann og íhuga undur hans. Guð verður að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar svo að við getum upplifað hann sem frið, kærleika, skilning, góðvild, samúð og visku. Þetta, og ekkert annað, er það sem ég er kominn til að vitna um og tala við ykkur um.

Auk íhugunar ætti maður að vera í góðum félagsskap. Við ættum ekki að elta fólk, heldur Guð. Ef þú finnur gagn af þessum hugsunum, þá skaltu líta á það sem blessun frá Guði, því að allur heiðurinn tilheyrir honum. Deildu þeim með öðrum svo að þeir megi finna í þeim það sem þú finnur (Og hvað varðar velþóknun Drottins þíns, talaðu um hana). Og gleymdu ekki að hjálpa einhverjum á hverjum degi eftir getu þinni. Svo lengi sem ég hef peninga í vasanum mun ég ekki hætta að gefa, því að óþrjótandi og síflæðandi uppspretta mín er Guð.

Að lokum verðum við að kynnast Guði eins og hinir miklu gerðu. Þetta er mögulegt með íhugun og persónulegri vinnu.

Einu sinni var ég að ganga fyrir utan einsetuhúsið og hugsaði um frábæra kennara minn, Sri Yuktiswar, sem hafði látist nokkrum árum áður. Ég fann fyrir yfirþyrmandi löngun eftir honum og var leið yfir því að hann væri ekki með mér til að njóta fegurðar og andrúmslofts einsetuhússins. Skyndilega birtist hann mér af himni og sagði: „Heldurðu að þú sért sá eini sem nýtur þessa fallega staðar? Ég nýt hans alveg eins og þú!“

Sá sem leitar að einingu við Guð verður að leitast við að stunda daglega hugleiðslu og elska hann og útbreiða þann kærleika til allra. Þetta er eina leiðin til að forðast átök. Andleg samvinna er nauðsynleg. Án sannrar andlegrar iðkunar er engin einstaklingsbundin eða alheims hamingja. Heilög sátt er eina lausnin á öllum líkamlegum, fjárhagslegum, hjúskaparlegum, siðferðilegum og andlegum vandamálum.

Hamingjan kemur frá því að finna fyrir nálægð við Guð. Mannkynið hefur fangelsað sig á bak við rimla fáfræðinnar og það er kominn tími til að brjótast út úr þessu niðurlægjandi fangelsi. Hugurinn verður alltaf að snúast að Guði, hverjar sem aðstæðurnar eru, og þá munt þú upplifa mikinn frið og gleði.

Þeir sem þrá Guð og helga veru sína honum, hvetja og upplýsa hver annan og minnast Guðs stöðugt, eru hamingjusamir í þessum heimi og sigurvegarar sælu lífsins eftir dauðann.

Friður sé með þér

Tjaldið mun rísa og hverfa

Sérhvert okkar er skapað í mynd Guðs. Við stafaði af guðdómlegum anda hans og kjarni hans býr í okkur í allri sinni hreinleika, dýrð og yfirþyrmandi sælu. Þessi helga arfleifð er óvinnandi vígi. Að dæma sjálfan sig sem syndara, að flakka á slóðum syndarinnar, er ein mesta synd allra. Því með því að gera það dæma þeir sjálfa sig til hjálparleysis, örvæntingar og vanhæfni til að rísa og stíga upp. Það er satt að maður getur framið verk sem stríða gegn náttúrulegum og guðlegum lögmálum, en þeir verða þegar í stað að breyta um stefnu og snúa sér á rétta braut. Í hreinu eðli sínu er .maðurinn heilagt musteri og guðdómlegi andinn býr í þeim

Við verðum alltaf að muna að Guð elskar okkur eingöngu og skilyrðislaust. En þar sem hann hefur gefið okkur algert val um að nálgast hann eða snúa baki við honum, bíður hann eftir að við tjáum löngun okkar eftir .kærleika hans áður en hann kemur til okkar

Einu sinni heyrði ég rödd hans hvísla í hugleiðslu: „Þú segir að ég sé ekki með þér, en þú hefur ekki litið inn í mig. Ég yfirgefi þig aldrei eitt augnablik. Gakktu inn í musteri sálarinnar og þú munt sjá mig. Því ég er alltaf hér til að taka “.á móti þér og heilsa þér með kveðju guðdómlegs kærleika

Djúp einlægni er nauðsynleg á andlegri leið. Í hreinleika .og sannleika brýst dögun sálarinnar fram

Mannleg viska okkar er ekkert í samanburði við Guð. Eina leiðin til að komast nær honum er að gefa honum sama .hreina kærleika og hann veitir okkur

Allir munu að lokum finna hjálpræði, en þeir sem hrasa á leiðinni falla í hyldýpi sinnuleysis. Áhugaleysi kemur í veg fyrir að við gerum okkur grein fyrir mikilvægi þess að finna Guð núna, á þessari stundu. Okkar mikla pláneta Jörð, sem svífur um geiminn, og mannleg sjálfsmynd okkar, var ekki gefin okkur til að eyða nokkrum árum hér og hverfa síðan út í tómið. Þess í stað erum við ætluð til að hugleiða djúpt og skilja leyndardóm tilverunnar. Að lifa án þess að skilja tilgang lífsins er heimskulegt, heimskulegt og tímasóun. Leyndardómar lífsins umlykja okkur á alla kanta og Guð .hefur gefið okkur greind til að finna lausnir á þeim

Í leit minni að varanlegri ást rann það upp fyrir mér að Guð elskaði mig á allan mögulegan hátt. Hann elskaði mig .sem móður, föður og vin

,Ég leitaði að þeim eilífa vini umfram alla vini

Og um þann mikla elskhuga sem ég sé nú skína í öllum góðhjartað og kærleiksríkt andlit. Þessi guðdómlegi vinur

hefur aldrei valdið mér vonbrigðum, né hefur hann nokkurn .tíma brugðist mér

Guð stendur að baki alls sem til er. Við ættum að heiðra foreldra okkar og koma vel fram við þá, en við verðum að elska Guð af öllu hjarta og sálu. Við verðum að viðurkenna mikilvægi þess að eiga lífsnauðsynlegt samband við hann án .þess að sóa meiri tíma

Þegar við sofum vitum við ekki hvort við munum vakna eða ekki. Við yfirgefum þessa jörð eitt af öðru. En þessi hugsun ætti ekki að valda kvíða. Þegar við deyjum erum við kölluð til að fæðast á ný á jörðinni og hefja nýtt líf þar sem .frá var horfið í þessu

Ég sé lífið sem myndun og upplausn öldna á yfirborði hafsins. Mannleg bylgja rís frá yfirborði hins guðdómlega hafs við fæðingu hennar og við dauðann hvílist hún í hjarta Guðs. Ég hef skilið þennan sannleika og veit að ég dey aldrei sannarlega, þrátt fyrir dauða líkamans. Því hvort sem ég hvílist í hafi hins guðdómlega anda eða vakandi í efnislíkamanum, þá er ég eitt með geimhafinu. Þá æðstu hamingju er ekki að finna í heiminum. Á sama tíma þurfum við ekki að flýja inn í skóginn í leit að tilgangi. Við getum fundið Guð í þessum frumskógi daglegs lífs - í djúpi hellis .þagnarinnar

Mannverur geta framið mörg mistök, en þær eru mótaðar í mynd hins guðdómlega anda. Guð skapaði þennan tálsýna heim jarðneskra ánægja í einum tilgangi: svo að mannkynið gæti áttað sig á að þetta er einungis alheimsdrama, yfirgefið tálsýnir og elskað Guð einan. Þetta er sannleikurinn, og það getur ekki verið öðruvísi. Hvers vegna skapaði Guð okkur til að elska fjölskyldumeðlimi okkar aðeins til að sjá þá yfirgefa okkur einn af öðrum? Þessir atburðir gerast til að láta okkur átta okkur á því að það er Guð sem elskar okkur í raun og veru, umfram alla þá sem við .elskum

Lífið er röð hreyfimynda, en þessi sannleikur er erfiður að skilja því blekkingar virðast raunverulegar og veruleikinn virðist eins og blekkingar. Heimurinn hverfur úr meðvitund okkar á hverju kvöldi þegar við sofum, kannski til að við .skiljum að efnisheimurinn er ekki raunverulegur

Þessi svefnkennsla kemur ekki til að hræða okkur, heldur til að láta okkur þrá sannleika Guðs. Ekkert getur fullnægt sálinni nema Guð og kærleikur hans. Andi Guðs er óviðjafnanlegur sannleikur. Það er ekkert til sem heitir óraunverulegt og það sem er raunverulegt getur ekki verið .óraunverulegt. Hinir vitru skilja þennan geislandi sannleika

Mörg ár eru liðin af lífi okkar og aðeins ár, vikur, dagar og klukkustundir eru eftir. Hvers vegna að sóa tíma í hluti sem eru ekki gagnlegir? Við ættum að þrá að tengjast Guði dag og nótt og vera fullkomlega einlæg í þessari löngun áður en úthlutaður tími lífsins rennur út og við yfirgefum þessa .jörð án þess að áorka neinu merkilegu

Á þessari stundu sá ég hið mikla ljós Guðs umvefja alla sköpunina. Hvílík yfirþyrmandi gleði! Hvílíkt undursamlegt !ljós

Guð minn, ég þakka þér og beygi mig fyrir þessar ríkulegu blessanir að finna fyrir nærveru þinni

Blessun sé öllum á sama hátt, svo að við megum átta okkur á því að þú ert hinn endanlegi sannleikur í alheiminum og að þú ert okkar endanlega markmið, handan þess er .ekkert annað markmið

Við verðum að elska hann og tala við hann á hverri sekúndu lífs okkar – í vinnu og hvíld, í hreyfingu og kyrrð – með djúpri bæn og brennandi þrá. Þá munum við sjá hulu blekkingarinnar rísa og hverfa. Guð er með okkur á hverri stundu lífs okkar. Þeir sem hugleiða og samræmast honum sjá hann í fegurð blómanna, göfuglyndi góðhjartaðra sálna, háleitum og göfugum tilfinningum og fallegum draumum. Að lokum mun hann koma fram handan þykkra hula til að segja :við hvern einlægan leitanda

Við höfum verið aðskilin lengi því ég vildi að þú gæfir„ mér ást þína fúslega. Ég skapaði þig í minni mynd og ég beið þangað til þú notaðir frelsi þitt og gæfir mér ást þína af eigin “.frumkvæði

Við verðum að biðja Guð að veita okkur eilífa og varanlega gjöf guðdómlegs kærleika síns. En hver getur fundið þennan kærleiksríka Guð án áreynslu? Ef þú leggur 25 prósent af áreynslunni á þig, þá er restin undir Guði og andlegum leiðsögumanni þínum komið. Ég bið ekki um neitt fyrir sjálfan mig, því allur heiðurinn tilheyrir Guði, uppsprettu allrar gæsku og náðar. Megi náð hans fylgja þér, vitund hans vera með þér og megi þú skynja gnægð nærveru hans innra .með þér og allt í kringum þig

Guð svarar okkur ekki samstundis vegna þess að við hikum við að sýna hversu mikið við þráum hann. Við ættum ekki að vera hrædd við að nálgast hann, heldur líta á hann sem okkar eigin, ástkæra, og leita hans án afláts með hugsunum okkar, gjörðum, hjörtum og huga, og við munum finna hann sem mesta athvarf öryggis og friðar í þessari .tilveru

Ó Drottinn, ég býð þér þennan blómvönd góðra sálna, svo að þær megi prýða musteri nærveru þinnar. Fylgdu þessum sálum, sem eru fjölskylda þín og ástvinir þínir. Við syngjum þitt blessaða nafn. Rek burt myrkur fáfræðinnar með þínu heilaga ljósi. Rek drungann úr hugum okkar með geislandi, takmarkalausu ljósi veru þinnar. Við erum þín, hverjar sem aðstæður okkar eru. Opinberaðu þig okkur, ó Drottinn hátignar og rausnar. Blessaðu hvert og eitt okkar. Taktu á móti hvísli þráhyggjufullra hugsana okkar og þráandi slá ástríkra hjartna okkar. Þér bjóðum við allan kærleika, heiður og þrá, því þú ert ástvinur okkar og allt sem við eigum .í þessu alheimi

Blessa oss með náð þinni Brjót niður múra löngunar sem aðgreina okkur frá þér Vertu guðdómlegur konungur sem situr í hásæti yfir öllum þrám okkar Megi ljós dýrðar þinnar

breiðast út um víðáttumikla heiminn Blessa oss öll Fylltu okkur með ilmi nærveru þinnar Og láttu okkur enn betur átta okkur á því að þú hefur alltaf verið með okkur, þú ert með okkur núna og þú munt vera með okkur að eilífu

Við þökkum þér fyrir náðina og kærleikann sem þú hefur veitt trúföstum fylgjendum þínum sem þrá nálægð þína og bíða óþreyjufull eftir nærveru þinni. Við vonum að hópur lærisveina þinna muni vaxa svo að við getum fagnað .blessaðri nærveru þinni og fagnað nálægð þinni

Blessaðu okkur svo að við megum opna hjörtu okkar hvert fyrir öðru og hreinsa áform okkar, svo að við verðugum verndar þinnar og umhyggju. Opinberaðu þig, innra með þér og út á við. Sameina okkur öll og í ljósi þeirrar einingar, láttu .okkur þekkja einstaka tilvist þína

Með einlægni sameinaðra hjartna okkar og þrá samrýmdra sálna okkar, beygjum við okkur frammi fyrir þér, leitum hjálpar þinnar, leiðsagnar og stöðugrar vitundar um .nærveru þína í sálum okkar

Megi eilífur eldur kærleikans brenna skært í hjörtum okkar og megum við finna nálægð þína við okkur nú og að !eilífu, ó Drottinn okkar, ó ástvinur okkar

Æðsta löngun og andlegar hylki

Mikil er dýrð Guðs. Hann er kjarni sannleikans og má finna í þessu lífi. Í hjörtum fólks eru margar bænir og ákall: um peninga, frægð, heilsu - alls kyns bænir. En sú bæn sem ætti að vera fyrst og fremst í hverju hjarta er fyrir tilfinningu fyrir nærveru Guðs. Þegar við göngum lífsins vegi í þögn og vissu verðum við að gera okkur grein fyrir því að Guð er hið endanlega markmið sem getur fullnægt okkur og uppfyllt langanir okkar, því í Guði býr svarið við hverri löngun hjartans.

Þegar þú getur ekki uppfyllt löngun með eigin krafti, snýrðu þér til Guðs í bæn. Þannig afhjúpar hver

bæn sem þú berð fram falda löngun innra með þér. En þegar þú finnur Guð, hverfa allar langanir og allar óskir uppfyllast.

Veraldlegar langanir spretta af misskilningi um tilgang lífsins. Þessi jörð er ekki okkar sanna heimili. Ritningarnar segja okkur að við tilheyrum Guði, að við séum sköpuð í hans mynd og að vilji hans sé að við snúum aftur til guðlegs uppruna okkar. Það sem mannkynið gerir sér ekki grein fyrir er að nema það snúi aftur til guðlegs uppruna síns, þá verður það neydd til að berjast fyrir því að uppfylla ótal langanir. Ímyndið ykkur það! Það er satt að menn geta ekki annað en haft langanir og það er ekkert athugavert við að hafa þær. Hins vegar hindra flestar langanir manna uppfyllingu hinnar endanlegu löngunar til að snúa aftur til Guðs. Þannig eru þær skaðlegar hamingju mannkynsins. Nema mannkynið þráir Guð og finni hann, mun það halda áfram að brenna af þrá eftir því sem það telur að muni færa því hamingju. En tafarlaus uppfylling allra langana kemur sjálfkrafa til þeirra sem finna Guð.

Það eru tvær tegundir langana: þær sem hjálpa okkur að finna Guð og þær sem hindra okkur í að finna hann. Til dæmis, ef einhver gerir þér rangt, gætirðu fundið fyrir löngun til hefnda. Hins vegar, ef þú sigrast á þessari löngun með því að nota æðri og viðunandi kraft kærleikans, þá hefur þú notað einmitt það verkfæri sem mun hjálpa þér að finna Guð. Allar langanir ættu að vera uppfylltar á göfugan hátt, því þegar þær eru uppfylltar með veraldlegum hætti, margfaldast langanir, ásamt vandræðum og þjáningum. Ef við lærum að bjóða Guði allar langanir okkar, mun hann vinna að því að uppfylla góðar langanir okkar og útrýma skaðlegum og eyðileggjandi. Það er engin meiri vernd en hrein

samviska, og engin betri vörn gegn höggum lífsins en að búa yfir göfugum og háleitum löngunum.

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að hin fullkomna ímynd Guðs býr innra með okkur, uppfyllast allar langanir okkar. Í þeirri helgu vitund, sem er æðri öllum jarðneskum fjársjóðum og auðæfum, munt þú ekki bifast, jafnvel þótt allur heimurinn sé gefinn. Hvorki lof mun innræta þér stolt né ávítur munu skaða þig, því þú munt upplifa gleði Guðs innra með þér og það verður mikilvægasta atriðið í lífi þínu.

Við ættum fyrst og fremst að biðja um leiðsögn Guðs í tilraunum okkar til að uppfylla lögmætar langanir okkar, og það er besta leiðin til að fá svör við öllum bænum okkar. <u>En bæn verður að fjarlægja úr bæninni. Gamla bænaaðferðin verður að breytast og við verðum að leita til Guðs með fullkomnu trausti og óhagganlegri trú á að hann heyri okkur og muni veita beiðnir okkar.</u> Guð vill ekki að við gefum eftir vilja okkar - jafnvel þegar við biðjum til hans - því sá vilji er dýrmætasta gjöfin sem við höfum fengið úr náðarríkri hendi hans, heilagur réttur sem hann ætlaði okkur frá sköpunarstundu okkar.

Auðvitað verður maður að greina á milli sanngjarnra og óraunhæfra bæna og langana. <u>Mundu að löngun er máttur; ef þú heldur fast við löngun - hvort sem hún er góð eða slæm, gagnleg eða skaðleg - og dvelur við hana dag og nótt, þá mun hún að lokum rætast. Þess vegna ætti maður að vera varkár og forðast að ala á skaðlegum löngunum, því þær munu uppfyllast og munu færa með sér mikinn skaða og óöfundsverða eymd.</u>

Með tímanum munt þú komast að því að jafnvel þótt langanir þínar séu uppfylltar, þá er hjarta þitt tómt og þú munt upplifa innri uppreisn. Ímyndaðu þér að meltingarkerfið þitt sé veikt, en þú þráir samt

steiktan mat. Auðvitað munt þú finna fyrir sársauka í hvert skipti sem þú borðar hann, þrátt fyrir ánægjuna sem þú upplifir af því að láta undan. Og því munt þú finna eins og þú hafir gert mistök. Viskan segir til um að nota greinarmun til að greina á milli góðra og slæmra langana, og þegar því er náð ættu þessar rangu langanir ekki að vera uppfylltar. Mannverur búa yfir innri krafti greinarmunar og ættu alltaf að nota hann, stýra lífi sínu í samræmi við fyrirmæli samviskunnar, sem er rödd Guðs.

Óuppfylltar langanir dvelja í hjartanu. Hvaða skaði er í því að geyma þær þar? Hér er svarið:

Sérhver löngun er samsett úr ákveðnum kröftum: annað hvort góðum eða illum, eða báðum. Þegar einstaklingur deyr – megi Guð miskunna honum – deyja þessir kraftar ekki þrátt fyrir rotnun og hrörnun líkamans. Þess í stað fylgja þeir sálinni hvert sem hún fer í formi einbeittra andlegra hylkja. Þegar einstaklingurinn endurfæðist í nýrri holdgun birtast þessi hylki eða sálartöflur sem hegðunarhneigð. Þannig hefur einstaklingur sem dó sem alkóhólisti með sér tilhneigingu til áfengis þegar hann endurfæðist og þessi tilhneiging helst þar til hann sigrast á lönguninni í áfengi. Þetta á einnig við um annað.

Jafnvel minnstu börnin sýna eiginleika sem þau hafa tileinkað sér frá fyrri lífum. Sum börn þjást af miklum skapofsaköstum. Önnur eru í slæmu skapi. Að sjálfsögðu skapaði Guð þau ekki á þennan hátt. Óuppfylltar langanir frá fyrri lífum hafa mótað þessar sálfræðilegu tilhneigingar og vegna þeirra virðist sálin nokkuð undarleg, jafnvel þótt hún sé sköpuð í hreinni mynd Guðs. Ef mynd Guðs er brengluð í manneskju í þessu lífi, hvort sem er af reiði, ótta eða girnd, og þessir eiginleikar eru ekki sigraðir núna, þá

mun hún endurfæðast með þeim (eða hún mun endurfæðast með þeim) og bera byrði þessara ömurlegu tilhneiginga þar til hún sigrast á þeim í þessari eða framtíðar holdgun. Það er engin leið að sleppa frá þeim fyrr en hún er sigruð.

Þess vegna er betra að uppfylla allar langanir núna eða sigra þær.

Besta leiðin til að losna við slíkar langanir í eitt skipti fyrir öll er að upplifa æðsta guðdómlega gleði. Annars munu þessar bældu langanir og óuppfylltu þrár ásækja og kvelja sálina.

Maður verður að gera sér grein fyrir því, með greind og visku, að Guð einn er fær um að veita hreina og varanlega hamingju.

Oftast eru langanir faldar í undirmeðvitundinni. Þú gætir haldið að þær hafi dofnað, en þær hafa það ekki; þetta er ein af ráðgátum lífsins, sem er sjálf mikil ráðgáta.

En leyndardómurinn hverfur þegar við greinum lífið og hugleiðum merkingu þess. Ef þú sætir kyrr í stutta stund á hverjum degi og skoðar sjálfan þig, myndir þú komast að því að þú býrð yfir mörgum óuppfylltum löngunum. Þessar langanir eru eins og banvænar bakteríur sem maður ber með sér hvert sem hann fer, bæði í þessu lífi og því næsta.

Besta leiðin áfram er að greina – með skynsamlegri ákvörðun – skaðlegar langanir í þessu lífi og einbeita sér að því að uppfylla góðar langanir. Ef þú finnur fyrir löngun til að fremja sjálfsmorð eða gera eitthvað rangt, verður þú að útrýma þeirri löngun núna. Sannfærðu sjálfan þig, í hugsun og verki, um að þú býrð yfir neista guðdómleika í sálu þinni og mundu að þú ert skapaður í mynd hins almáttuga og því hefur þú máttinn til að fara fram úr líkamlegu eðli þínu og venjum.

<u>Vertu minna bundinn við munaðarvörur og meira fjarlægur löngunum, og þú munt vinna lífsins orrustu. Ef þú þjáist af óleysanlegum sársauka, reyndu eins mikið og mögulegt er að losa þig við líkamlega meðvitund. Með greindargreind geturðu sigrast á skynfærunum. Skynsamleg greindargreind er eldurinn sem brennur burt skaðlegar langanir og eyðileggjandi matarlyst og breytir þeim í ösku.</u>

Það er algengt að fólk geymi gamla, slitna og óþarfa hluti í horni hússins og taki til og þrífi húsið öðru hvoru. Á sama hátt leynast margar langanir í horni undirmeðvitundarinnar með leyndum skaða sem geta valdið þér miklum vandræðum einn daginn ef þú tekst ekki á við þær rétt.

Sjálfsgreining er lykilatriði á andlegri leið. Þú gætir verið hatursfullur, pirraður eða fljótur til reiði. Ef svo er, þá eru þessir eiginleikar sem eru geymdir í meðvitund þinni afleiðing af fyrri gjörðum þínum. Til að hreinsa sál þína af þessum ringulreiðu, slitnu húsgögnum verður þú að byrja á jákvæðum, uppbyggilegum gjörðum og rækta ástúð gagnvart öðrum. Því meira sem þú elskar fólk, því meira munu það elska þig og þú munt finna fyrir ást þeirra. En ef þú gagnrýnir það, jafnvel við sjálfan þig, munu það finna fyrir þeirri gagnrýni og endurgjalda hana þér magnaða!

Segjum sem svo að gamall óvinur hafi dáið, en þú berð samt sem áður með þér gremju og hatur gagnvart honum. Þú munt þjást vegna þessarar beiskju og skaðleg áhrif hennar munu birtast í líkama þínum og huga. Það er betra að fyrirgefa honum fyrir Guðs sakir, því með því að gera það munt þú frelsa þig frá illu hefndarlöngun sem eyðileggur hugarró þinn og sundrar ró þinni. Að hrúga hatri ofan á hatur, eða bregðast við fjandskap með hatri, eykur ekki

aðeins fjandskap óvinarins gagnvart þér heldur eitrar einnig þinn eigin líkama og tilfinningar sem afleiðingu. Fyrirgefðu því með fallegri fyrirgefningu.

Öðru hvoru verður maður að yfirgefa allt til að vera einn með sjálfum sér, til þess að hugleiða tilgang lífsins. Flestir reka í straumi hefða og tísku. Í raun og veru hafa þeir aldrei lifað sínu eigin lífi, heldur lífi heimsins. Hvað hafa þeir áorkað og hvar eru þeir endaðir?

Þess vegna er skynsamlegt fyrir mann að fjarlægja sig öðru hvoru frá daglegum áhyggjum og „skyldum“ til að róa hugann og reyna að skilja kjarna hans og ákvarða markmiðið sem hann vill ná.

Mundu að mesti vitnisburðurinn sem þú getur fengið er vitnisburður samvisku þinnar: óyggjandi og óskeikul rödd sálar þinnar. Það sem samviska þín segir þér er hver þú í raun og veru ert, án þess að skreyta eða dulbúa.

Hugsaðu um kraft Jesú Krists sem sagði: „Faðir, fyrirgef þeim, því að þeir vita ekki, hvað þeir eiga að gjöra.“

Og hugsið um hinn mikla spámann sem sagði: „Á ég ekki að segja ykkur hvað hækkar stöðu manns?“ Þeir sögðu: „Já, ó sendiboði Guðs.“ Hann sagði: „Verið þolinmóð við þann sem er fáfróður gagnvart ykkur, gefið þeim sem heldur ykkur frá, haldið sambandi við þann sem slítur sambandi við ykkur og fyrirgefið þeim sem gerir ykkur rangt.“

Að hlusta á rödd upplýstrar samvisku þinnar mun færa ljós á veg þinn og blessun í líf þitt. Þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu til að uppfylla löngun, notaðu þá dómgreind þína og spurðu sjálfan þig: „Er það góð eða slæm löngun sem ég er að leitast við að uppfylla?“

Margir þættir kynda undir löngunum manna. Þegar einhver sér nýja bíltegund vill hann eiga einn eins og hann. Þegar hann sér hús í nýjum stíl vill hann eiga einn eins og hann. Ný tískustraumur verður vinsæll og fólk þráir að kaupa og klæðast þeim stíl!

Hvaðan koma langanir? Ég eyddi klukkustundum í að velta þessu fyrir mér. Geturðu flokkað allar langanir þínar? Mér tókst að flokka þær allar og halda aðeins þeim góðu. Og þegar ég öðlaðist guðdómlega samfélag, komst ég að því að allar mínar góðu langanir voru uppfylltar í einu. Í dag þráir þú eitthvað, og á morgun þráir sál þín eitthvað annað. Hugur þinn, sem stafar frá almáttugum Guði, getur ekki verið fullnægður af gæðum þessa heims, og hann mun aldrei verða það, því, kæri vinur minn, þú hefur misst dýrmætasta og verðmætasta fjársjóð sálar þinnar, þann sem einn hefur máttinn til að fullnægja löngun þinni og uppfylla langanir þínar. Þessi týndi fjársjóður er Guð.

Það er satt að það eru til góðar eða nauðsynlegar langanir og að þú ættir að vinna að því að uppfylla þær. En á meðan þú reynir að uppfylla smærri langanir þínar, gleymdu ekki að uppfylla fyrst stærstu löngun þína til Guðs. Sú sannfæring að smærri langanir og skyldur verði að uppfylla fyrst er blekking og blekking. Ég man enn eftir því í upphafi andlegrar ferðar minnar að ég var frestari og hugleiddi ekki reglulega, jafnvel þótt ég hélt áfram að segja sjálfum mér að ég myndi gefa mér tíma fyrir það. Heilt ár leið svona áður en ég áttaði mig á því að ég hafði ekki uppfyllt það sem ég hafði lofað sjálfum mér. Ég sór sjálfum mér strax heit um að það fyrsta sem ég myndi gera á morgnana væri að þvo mér og síðan hugleiða Guð. Dagleg verkefni voru fjölmörg á þeim tíma og það var ekki auðvelt að sleppa við þau, jafnvel í stutta

stund. Þess vegna ákvað ég að sinna andlegum skyldum mínum fyrst. Og þannig lærði ég mikilvægan lexíu: skylda mín við Guð kemur fyrst og aðeins þá sinni ég öðrum, minna mikilvægum skyldum.

Hvers vegna ætti Guð að opna hlið eilífðarinnar fyrir mannkyninu ef mannkynið forgangsraðar öðrum skyldum og sjónarmiðum fram yfir Guð? Guð hefur sett andlega vængi í okkur og væntir þess að við svífum í andlegum heimum. Þessir vængir eru andleg löngun okkar, háleitar hugsanir okkar og einlæg þrá eftir guðlegri uppsprettu okkar.

Leitum Guðs fyrst. Það er óskynsamlegt að gefa jarðneskum skyldum mikla áherslu, því Azrael getur kallað á sálina hvenær sem er, og þá munu allar skyldur, skuldbindingar, áhyggjur og kvaðir hætta og enda í eitt skipti fyrir öll. Hvers vegna að halda svona fast við lífið?

Maður heldur að hann njóti öryggis og hugarróar, en missir svo skyndilega ástvin, heilsuna eða vinnuna, og öryggi og hugarró fara til spillis!

Hve mikil var ást mín á móður minni! Ég hélt að hún yrði alltaf með mér, en skyndilega uppgötvaði ég að hún hafði yfirgefið mig þegar ég var barn! Við ættum ekki að óttast dauðann, heldur vera viðbúin honum.

Lífið er ekki það sem það virðist. Treystu því ekki, því það er óstöðugt, blekkjandi og fullt af vonbrigðum og brostnum vonum. Fullkomnun finnst ekki hér. Ég vil ekki gefa þér óraunhæfa mynd af lífinu. Þessi heimur er ekki paradís. Þetta er guðleg rannsóknarstofa þar sem Guð prófar sálir til að sjá hvort þær muni sigrast á illum löngunum með góðvild og gera hann – það er að segja, gera Guð – að sinni stærstu löngun, svo að þær geti snúið aftur til ríkis hans.

Lífið er fullt af alls kyns harmleikjum og gamanleik, hörmungum og gleði. Það er víðfeðmt, síbreytilegt og líflegt vefnaðarverk ótal mynda. Engir tveir hlutir eru nákvæmlega eins. Líf hvers og eins er einstakt. Hver einstaklingur hefur mismunandi eiginleika, mismunandi hugarfar og mismunandi langanir. Ef við værum undir sömu raunum á hverjum degi, myndum við þreytast og leiðast. Jafnvel Paradís, ef hún væri alltaf sú sama, myndi missa aðdráttarafl sitt. Við elskum fjölbreytni og fjölbreytni. Ríkjandi hefðbundna hugmyndin um Paradís er algjörlega röng. Ef hún væri sannarlega leiðinleg, hefðu dýrlingar og heilagir menn Guðs beðið um að snúa aftur til Jarðar til að skemmta sér! Paradís er stöðugt endurnýjuð á yndislegasta hátt, en jörðin er oft stöðugt endurnýjuð, en á leiðinlegan og óþægilegan hátt.

Þrátt fyrir að lífið sé þreytandi og erfitt, þá venjast flestir því og trúa því að það sé engin önnur leið til að lifa. Þeir geta ekki borið þetta líf saman við andlegt líf og gera sér ekki grein fyrir umfangi sársaukans og þreytunnar sem leynist í fellingum þessa heims.

Í raun og veru er lífið ekki raunverulegt. Það er bara skemmtun, ekkert meira. Rétt eins og gamlar kvikmyndir eru endursýndar aftur og aftur, þannig endurtaka sig sömu gömlu atburðirnir í mismunandi myndum. Og þrátt fyrir endalausa framhald lífsins eru sömu þemu sem komu fram í fyrri kvikmyndum endurtekin hvert á fætur öðru. Sannarlega endurtekur sagan sig og fólk er aðeins gripir í söfnum tímans.

Að láta lífið leysa úr læðingi óvæntar uppákomur sínar, taka þeim með gleði, hlutlægni og fjarlægð, óháð tilfinningum, eins og að horfa á kvikmynd.

Hjartnæmur hlátur er dásamleg lækning við öllum mannlegum meinum.

Þú verður að nálgast lífið með vellíðan og þægindum. Þetta lærði ég af kennara mínum. Í upphafi andlegrar þjálfunar minnar í einsetuhúsi hans sinnti ég skyldum mínum með dapurlegu andliti, aldrei brosandi. Dag einn tók kennarinn minn eftir þessu og sagði: „Með Guði lofi er allt í lagi! Ertu í jarðarför? Veistu ekki að það að finna Guð þýðir að hylja áhyggjur og grafa allar sorgir? Taktu lífið ekki svona alvarlega.“

Hann kenndi mér að það væri skylda mannsins að hefja hugann yfir allar jarðneskar truflanir og vandræði svo að hann geti fundið algjört frelsi í Guði.

Maður verður að viðhalda jafnvægi í gleði og sorgum, hagnaði og tapi, sigrum og ósigrum til að takast á við áskoranir lífsins með hugrekki og sjálfstrausti.

Að viðhalda innri friði þrátt fyrir alla atburði er besta leiðin til að sigrast á blekkjandi löngunum. Þetta er það sem ég lærði af hinum miklu sem létu ekki tímans sveiflur hafa áhrif heldur voru staðfastir og óbreytanlegir allt til enda. Jafnvel spámennirnir, þegar þeir voru pyntaðir, misstu ekki helga meðvitund sína, né leyfðu þeir neinum að stela kærleika Guðs frá þeim. Andleg gleði er sjálf blessuð vernd og mesta vígi allra. Mitt í raunum og þrengingum skaltu muna blessanirnar sem Guð hefur veitt þér. Sálin þín er heilagt musteri Guðs. Þú mátt ekki leyfa myrkri fáfræðinnar að saurga þennan hreina stað. Hversu dásamlegt það er að vera í andlegri meðvitund, heiðraður, virðulegur, öruggur og í friði! Óttast ekkert og hata engan. Gefðu öllum ást þína. Finndu kærleika Guðs og sjáðu nærveru hans í öllu fólki og láttu sterkustu löngun þína vera stöðuga

nærveru hans í hjarta þínu. Þetta er leiðin til að lifa í friði og ró í þessum heimi. En það er erfitt að smakka þessa sjálfsánægju svo lengi sem grimmir vindar lönguna blása um hjartavin og hrista tré þess harkalega.

Langanir mótast af umhverfi mannsins. Þær spretta upp úr skynjun okkar og takmarkast af takmörkunum þessarar skynjunar. Að sækja sveitamarkað uppfyllir löngun í einhverja spennu, en eftir að hafa heimsótt sýningu í heimsklassa og séð allar hinar ýmsu sýningar, missir litla markaðurinn sjarma sinn og aðdráttarafl. Þess vegna verðum við fyrst að upplifa gleði samfélagsins við Guð svo að við getum borið þá gleði saman við minni jarðneskar ánægjur. Þá verða langanir af æðri toga. Löngun er endalaus; um leið og ein löngun er uppfyllt tekur önnur við. En þegar þú finnur Guð, eru allar langanir þínar uppfylltar. „Leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis, og allt þetta mun yður gefast (og það sem er hjá Guði er betra og varanlegra).“ Svo hvers vegna ekki að leita fyrst að uppfyllingu þeirrar stærstu löngunar og taka á móti úr örlátri hendi Guðs því besta og varanlegasta?

Þegar Guð svarar bæn leitarans um að þekkja hann, munu allar aðrar langanir hans uppfyllast tafarlaust og að eilífu.

Sumir halda að þeir hafi engar langanir!

Ég hef tekið eftir því hvað gerist oft þegar fólk fer á markaðinn. Það hefur kannski enga sérstaka löngun til að kaupa, en skyndilega grípur eitthvað augað þeirra og það hugsar: „Já, ég verð að kaupa þetta!“

Jafnvel þótt þeir kaupi það ekki strax, þá hangir það í hugsunum þeirra dag og nótt þar til þeir loksins gera það, jafnvel þótt þeir þurfi að taka lán. Þeir njóta þess um stund, en smám saman dofnar aðdráttarafl

þess og gleðin af því að eiga það minnkar, svo þeir þrá eitthvað annað, og svo framvegis.

Stundum hittum við einhvern sem segir: „Æ, ef ég hefði bara svona og svona mikla peninga (eða sérstakan bíllíkan eða sundlaug eða eða)" og um leið og sú ósk er uppfyllt vaknar önnur löngun eftir einhverju nýju.

Mannlegar langanir eru í eðli sínu ófullkomnar og því ófærar um að veita eiganda sínum fullkomna hamingju.

Heimurinn mun reyna að beina athygli þinni frá því að eina raunverulega verðuga löngunin er að finna Guð. En þú verður að minna þig á þetta á hverjum degi. Þegar einstaklingur ákveður að hætta að reykja, hætta að borða of mikið, hætta að ljúga eða hætta að svindla, verður hann að vera staðfastur í ákvörðun sinni og ekki hika. Slæmt umhverfi tæmir og veikir viljann, skapar falskar langanir innan manns. Það tekur það besta frá þeim og gefur þeim það versta. Þeir sem búa með þjófum trúa því að það sé eina leiðin til að lifa. En að umgangast gott fólk beinir huganum að æðri hlutum, þannig að falskar langanir geta ekki lengur freistað manns. Allt í þessu lífi er háð breytingum og sveiflum. En nokkrar stundir af djúpri íhugun eða námi og hugleiðingum um hrein andleg efni munu vera uppspretta innblásturs, bera einlægan leitanda yfir hafið blekkinga og sjónhverfinga að guðdómlegum ströndum þar sem "engin þreyta mun snerta þá þar, né munu þeir verða reknir þaðan".

(Hin mesta hvíld hefur verið undirbúin þeim sem strituðu, og sá sem ekki sparaði sér fyrirhöfn í leit að sannleikanum hefur unnið hana)

Sönn hamingja felst í þrá eftir Guði og að hugsa stöðugt til hans. Með þrautseigju kemur sá tími þegar sú hugsun verður svo staðföst og óhagganleg að

engin líkamleg, andleg eða tilfinningaleg kvöl getur leitt athygli þína frá Guði. Er það ekki undursamlegt að lifa meðvitund um Guð, hugsa til hans og finna fyrir honum á öllum tímum og vera í helgidómi óhagganlegrar nærveru hans, þar sem hvorki dauðinn né nokkuð annað getur stolið innri friði þínum? (Þeir sem trúa og hjörtu þeirra finna hvíld í minningu Guðs. Sannlega, í minningu Guðs finna hjörtu hvíld.)

Þegar þú verður ónæmur fyrir öllum löngunum, nýtur þú eilífrar nærveru

Lífið er sannarlega undarlegt, því allt er breytingum háð. Þess vegna ætti maður ekki að festa skip hamingjunnar í hreyfandi sandi þessa lífs. Tíminn okkar mun líða og það sem við sjáum núna mun einn daginn hverfa. Breytingar eru ásættanlegar svo lengi sem þú leyfir þeim ekki að skaða þig. Og þegar þær skaða þig, þá er innri óróinn sem þú upplifir skilaboð til þín um að vera ekki haldinn löngunum. Þegar þú ert öruggur í guðdómlegum anda, nýtur þú alls án tengsla eða ósjálfstæðis. Þess vegna er það afar mikilvægt fyrir þá sem láta sér annt um hann að leitast við að þekkja hann; annars verður lífið hrikalegt vonbrigði, sem eyðileggur vonir á hræðilegan hátt.

Þegar ég sneri aftur til Indlands árið 1935 vonaðist ég til að heimsækja staðina sem ég elskaði sem barn, en við komuna komst ég að því að allt hafði breyst. Lífsstigið hafði verið endurraðað á annan hátt. Mesta vonbrigðin og áfallið kom þegar ég heimsótti gamla húsið mitt í Aykapur, þar sem ég lék mér og horfði á fuglana. Aðeins eitt tré var eftir af öllu sem ég mundi. Svona er lífið! Kunnuglegir og dýrmætir hlutir hverfa sjónum okkar einn af öðrum. Ég var tilbúinn að gefa hvað sem er til að sjá húsið okkar eins og það var í bernsku minni. Og samt uppfyllti

Guð ósk mína, því ég sá síðar húsið í sýn, þar sem við syntum í sundlauginni, og síðan fór ég upp stigann, lagðist í rúmið og borðaði mangó, rétt eins og ég hafði gert mörgum árum áður.

Nú verður að skoða og grandskoða langanir mjög vandlega, flokka þær vel og aðeins þær góðu geyma, og ekki einu sinni leyfa þeim góðu að kæfa mikilvægustu löngunina til Guðs.

Þessi löngun verður að vera lifandi og brennandi og má ekki dofna eða deyja út. Maðurinn er í mikilli blekkingu þegar hann biður Guð um að uppfylla jarðneskar langanir sínar en biður hann ekki um að opinbera sig fyrir honum. Ímyndaðu þér barn sem krefst stöðugt þess að foreldrar hans verði við óskum hans og hvorki spyrji um þær né hugsi um þær. Það er vanþakklæti og afneitun á góðvild þeirra, og í því felst lexía fyrir þá sem ígrunda.

Þegar þessari lífsins bók er beitt mun manni aðeins fylgja sú andlega þekking sem maður hefur aflað sér á jarðneskri dvöl sinni. Þess vegna verður Guð að vera alltaf nærverandi í huga manns, stöðugt að ákalla hann og aldrei gleyma honum ef maður hefur sannarlega áhyggjur af andlegri framtíð sinni. Þegar við erum í samfélagi við Guð munum við uppgötva að allar langanir eru uppfylltar á dularfullan hátt. En við verðum að leita Guðs fyrst. Hann er örlátur og hefur gefið okkur allt, en við munum aðeins finna hann þegar við erum ekki ánægð með gjafir hans heldur snúum okkur að gjafaranum sjálfum. Við munum kynnast honum svo lengi sem við erum einlæg í leit okkar, einlæg í löngun okkar til að nálgast hann og upplifa blessaða nærveru hans.

Stærsta hindrunin sem einstaklingur stendur frammi fyrir er sjálfið. Þegar hann reynir að sitja kyrr og hugleiða andleg málefni koma skyndilega upp

veraldlegar hugsanir, trufla hann og koma í veg fyrir að hann nái markmiði sínu. Hann verður að þjálfa sig í að stjórna hugsunum sínum og líkama og með því að gera það munu þeir bera flytjanlega paradís innra með sér í sál sinni, í lífi eða dauða, í himni eða helvíti, þar sem himnaríki hamingja mun fylgja honum.

Við verðum að biðja til Guðs innilega, úthella djúpri þrá okkar, biðja hann á tungumáli hjartans, þrá sálarinnar og hvísli samviskunnar, svo að hann heyri okkur og svari okkur. En ef maður biður hálfpartinn og hugsar um leið um eitthvað annað – eitthvað sem Guð veit að er ekki aðaláhyggjuefni viðkomandi – mun hann ekki svara.

Við verðum fyrst að eiga Guð. Tíminn er kominn. Við megum ekki bíða, því blekkingar eru of máttugar. Lífið líður hratt og það er synd að yfirgefa þennan heim án þess að vita tilgang lífsins. Við ættum að hugleiða hvenær sem við höfum frítíma. Jafnvel þótt bænir ykkar séu ekki svaraðar í fyrstu, örvæntið ekki um miskunn Guðs, heldur haldið áfram að biðja. Biðjið einlæglega og treystið því að bænir ykkar verði svarað.

Ég hef í lífi mínu orðið vitni að mestu sönnun þess að Guð bregst við bæn. En slíkt svar krefst áreynslu, því ekkert marktækt kemur án viðleitni. Hugleiðsla er nauðsynleg til að afhjúpa leyndardóma lífsins og ganga inn í Guðs ríki.

Slæmar venjur og aðrar truflanir munu reyna að grafa undan viðleitni þinni og veikja ákveðni þína. En ef þú vilt vera hamingjusamur, haltu hugsunum þínum beint að Guði og þú munt finna hann nálægt þér.

Þrá eftir jarðneskum ánægjum skapar segulmagn sem dregur mann til þessarar jarðar, lífs eftir lífs. Að snúa aftur til holdsins verður óþarfi fyrir þá sem hafa fundið þrár sínar í Guði. Alltaf þegar þeir vilja uppfylla

einhverja þrá hugsa þeir um hana og hún birtist fyrir þeim. Móðir mín birtist mér eftir andlát sitt og ég fann huggun í að sjá hana og þakkaði Guði fyrir gæsku hans. Sannarlega er hann örlátastur og miskunnsamastur. Hann uppfyllir þrár okkar til að sýna okkur kærleika sinn og þakklæti þegar við gefum honum fyrsta sætið í hjörtum okkar.

Þegar einstaklingur nær til Guðs verður hann meistari lífs og örlaga. Við megum ekki hvílast fyrr en guðleg nærvera er orðin traustlega staðfest í lífi okkar. Hann mun veita okkur allt sem við þráum og mun prófa okkur.

Prófraunirnar og hindranirnar á andlegri leið eru margar og miklar, en þegar við göngum í gegnum þessar prófraunir og sigrumst á þeim hindrunum verðum við að segja: „Ó, Drottinn, þú hefur svarað bænum mínum og uppfyllt mínar dýpstu óskir, svo hjarta mitt hefur orðið auðugt af nærveru þinni og sál mín geislar af ljósi þínu.“

Friður sé með þér

Úr orðum kennarans Paramhansa Yogananda

Fólk kvartar yfir hugmyndinni um að gefa upp ákveðna hluti í lífinu, jafnvel þótt það gefi í raun upp margt verðmætt, ekki síst hugarró, og stundum fórnar það sér jafnvel fyrir .peninga, sem eru háðir skaða og tapi

Gefðu ykkur Guði á vald og þú munt komast að því að líf .þitt hefur orðið eins og falleg taktföst laglína

Beindu athygli þinni inn á við frá þessum heimi að hinu víðfeðma Guðsríki sem er innra með þér

Í skipi kyrrðarinnar geturðu siglt til þess heims handan drauma okkar þar sem guðdómleg uppspretta rennur án .afláts úr djúpi hjartans og sálarinnar

Drottinn, hjálpaðu mér að gegna mínu hlutverki í lífinu á þann hátt sem þóknast þér, hvort sem ég er veikur eða sterkur, veikur eða heilbrigður, frægur eða óþekktur, ríkur eða fátækur, vitandi að þú elskar mig og munt aldrei yfirgefa .mig

Auður getur verið tekinn frá manni, eða hann getur verið tekinn úr honum, við brottför hans úr þessum heimi, og hann getur ekki tekið hann með sér. Raunverulegt gildi hans felst í því að eyða honum í góðverk og í að færa sjálfum sér og öðrum hamingju á þann hátt sem þóknast Guði og samvisku .manns

Þeir sem hugsa aðeins um eigið öryggi og þægindi, gleyma eða hunsa þarfir annarra, eru í raun að sækjast eftir fátæktinni sem einn daginn verður hlutskipti þeirra. Þeir sem halda fast í auð sinn í stað þess að nota hann til góðra verka færa sér ekki velmegun í lífinu eftir dauðann heldur fæðast fátækir, með langanir og þrá hinna ríku. En þeir sem deila gnægð sinni og velmegun með öðrum laða að sér gæsku og .gnægð hvert sem þeir fara

Þegar þú gefur þeim sem það verðskulda af fúsum og frjálsum vilja, munt þú komast að því að Guð er alltaf með þér og mun aldrei yfirgefa þig og þú munt ekki þurfa á neinu að halda. Við megum ekki gleyma því að líf okkar er beint haldið uppi af Guði og þegar við gerum okkur grein fyrir því að hugur okkar, vilji og athafnir eru allar háðar Guði og fá styrk sinn frá honum, þá munum við fá beina leiðsögn frá honum og við munum átta okkur á því að líf okkar er eitt .með óendanlegu lífi hans

Hugleiðsla veitir sönnun fyrir tilvist Guðs. Þegar skynjunarbylgjurnar hafa hreinsast úr tjörn hugans sprettur guðleg sæla fram úr sálinni. Þessi sæla er þegar til staðar í .sálinni, en hún er hulin

Ó, Drottinn Ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst litlu hlutunum og svo stefni ég að stærri afrekum

Jafnvel þótt öllum efnislegum metnaði sé náð, þá veitir það aðeins ófullkomna hamingju — og með því að finna Guð mun ég uppgötva óþrjótandi uppsprettur gleði og hún hættir aldrei að flæða og renna í görðum og sígrænum engjum .sálarinnar

Hús: Sigurtorgið

Ef maður eyðir lífi sínu í að elta eina spennu á fætur annarri, mun hann aldrei þekkja bragðið af sannri hamingju. Maður ætti að lifa einföldu lífi og nálgast lífið af léttleika. Það er ráðlegt fyrir mann að eyða tíma einan, hugleiða eigin gjörðir af og til og iðka innri frið, sem færir lækningu, .endurnýjun og endurnýjaðan styrk

Ef truflanir eru stöðugt til staðar og önnur áreiti sprengja skynfærin, munu taugarnar þjást af því, mikil lífsorka verður sóuð og sálin mun finna fyrir spennu og vanlíðan. Ennfremur ætti maður ekki að vera of upptekinn af því að leiðrétta aðra; heldur ætti maður að leiðrétta sjálfan sig áður en maður .reynir að leiðrétta aðra

Látið það vita að heimilið er mesti vígvöllurinn. Sá sem .er engill á heimili sínu verður engill hvar sem er

Sætleiki raddarinnar og friðurinn sem göfug hegðun .gefur til kynna er nauðsynlegri á heimilinu en annars staðar

Eins og myrkrið getur ekki varað þar sem ljósið skín, þá hlýtur myrkrið sem fylgir sjúkdómnum að hverfa þegar ljós Guðs skín í frumur líkamans, og fáir eru þeir sem átta sig á .þessum sannleika

Þegar fólk finnur sterka löngun til að læknast, biður það með órótt hjörtum eða með örvæntingu, og gerir ráð fyrir að

Guð muni ekki hlusta á bænir þeirra, eða það biður en bíður .ekki svo að það viti hvort bænir þess hafi náð til Guðs

Rétt eins og maður getur ekki hlustað á tónlist útvarpaða í gegnum loftið með gallaðri móttöku, þá getur maður heldur ekki nema titring heilsu, styrks og visku sem streymir frá Guði með andlegu tæki sem bilar af ótta, .áhyggjum og alls kyns kvíða, efasemdum og óvissu

Látum okkur minnast þín og þakka þér, Drottinn, á tímum neyðar og velgengni, í veikindum og heilsu, í myrkri og ljósi og í öllum kringumstæðum. Látum okkur minnast með þakklæti þeirra daga vellíðunar sem þú hefur gefið okkur. Hjálpaðu okkur að opna augu trúarinnar svo að við megum sjá þitt blessaða ljós, sem læknar alla sjúkdóma og .kvillur

Ég er skipstjóri á skipi mínu góðra hugsana, góðvilja míns og ávaxtaríkrar og gagnlegrar starfsemi minnar. Ég mun stýra skipi lífs míns, alltaf með augun föst á skínandi .plánetu friðarins á himni djúprar hugleiðingar minnar

Ég mun nota skapandi hugsunarhæfileika mína til að ná árangri í öllu sem ég geri. Guð mun hjálpa mér ef ég reyni .líka að hjálpa sjálfum mér

Í dag mun ég yrkja lífsins garð af endurnýjaðri vinnu og sá honum fræjum visku, heilsu, ánægju og hamingju. Ég mun vökva fræin með trú og sjálfstrausti og ég mun bíða eftir gjöf hins almáttuga til að veita mér réttláta uppskeru. Jafnvel þótt ég uppskeri ekki væntanlega uppskeru, mun ég vera þakklátur fyrir hugarróinn sem kemur af því að leitast við að .gera mitt besta

Ég mun þakka Guði fyrir að ég geti haldið áfram að reyna þar til mér tekst það, fyrir náð hans. Og ég mun þakka honum þegar ég næ stærsta þrá hjartans míns. Ég mun leitast við að gera aðeins göfug og verðug verk, leita Guðs .velþóknunar

Heimurinn er fullur af náttúrustormum og stormum manna og Guð er sterkur skjöldur og öruggt athvarf gegn

stormum, fellibyljum og illsku þessa heims. Hvar sem Guð er, þar er enginn ótti eða sorg. Hinn sanni trúaði stendur staðfastur og stoltur í lífsins baráttu og atburðarásinni, viss um að Guð er með honum, verndar hann fyrir skaða og yfirgefur hann aldrei eina einustu stund. Þannig hverfur óttinn úr hjarta hans og vissan grípur um sig, vernd sem ekki .er hægt að þröngva honum upp

Að vera ekki hræddur þýðir að hafa trú á Guð og vernd hans, og hafa trú á réttlæti hans, visku, miskunn, kærleika .og alnærveru

Ótti sviptir mann sálfræðilegum styrk, skyggir hugann og skerðir náttúrulegan takt hjartans. Ennfremur getur ótti valdið líkamlegum truflunum og sálfræðilegum sjúkdómum. Í stað þess að láta undan kvíða og sálfræðilegri innilokun ætti einstaklingur að fullvissa sig um að hann sé öruggur í vernd Guðs, hins alsjáandi, hins alsheyrandi, öruggur í óyfirstíganlegu vígi hans og umlukinn miskunn hans og .umhyggju

Hvort sem maður er í afrískum frumskógi, á vígvelli, þjáður af veikindum eða fátækt, verður maður að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en nokkur hætta og fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum. Það er engin áhrifaríkari leið til verndar. Auðvitað verður maður að nota skynsemina þegar maður tekst á við atburði og jafnframt hafa fulla trú á guðlega hjálp. Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða hegða sér óskynsamlega frammi fyrir mótlæti. Þess í stað, óháð því hvað gerist, verður maður að staðfesta fyrir sjálfum sér að Guð einn er fær um að hjálpa í erfiðum og erfiðum aðstæðum ef maður snýr sér til hans af .öllu hjarta, sálu og skilningarvitum

Þegar erfiðleikar dynja yfir eins og snjóflóð megum við ekki leyfa þeim að lama vilja okkar eða skyggja á skýra sýn okkar og viturlega, rökrétta nálgun. Þess í stað verðum við

að viðhalda trú okkar á Guð og meðfæddri tilfinningu okkar fyrir réttu og röngu og leitast við að finna leið út. Með hjálp Guðs munum við finna hana. Að lokum munu hlutirnir batna vegna þess að máttur Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlífsins. Þeir sem sætta sig ekki við óhjákvæmni aðstæðna og reyna í staðinn að komast út fyrir huluna með greind sinni og trú munu finna dyrnar opnaðar .fyrir sér - dyr sem hver trúuð hönd bankar á

Lífið er hulið myrkri og stundum hrösum við og hikum við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir lífsins. Guð er fullt tungl á nætur fáfræði og myrkurs, sól ljómans á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og leiðarstjarna þeirra .sem ferðast um höf jarðneskrar, hverfulrar tilveru

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

Munurinn á huglægri íhugun og andlegri sjálfskoðun

Ef einstaklingur forritar sig með fræðilegri þekkingu verður hann eins og gangandi upptökutæki, sem endurtekur málshætti og háleit orðasambönd, og aðrir telja þá lærða og fróða. En slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun á sannleikanum, né heldur andlegri afrekum. Þessi tegund hugvæðingar eða hugvæðingar heldur „sjálfinu“ bundu við skynjunarhugann, sem sjálfur er takmarkaður af líkamlegum skilningarvitum. Fræðileg þekking getur ekki öðlast guðlega þekkingu og það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að beita í

raunveruleikanum, svo að maður týnist ekki í þéttum vitsmunalegum frumskógi, ófær um að fara út fyrir .kenninguna

Þetta ferli mun ekki leiða til þess að við vitum sannleikann því sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem fylgja þessari nálgun verða bundnir .af eigin huglægum niðurstöðum

Ef einstaklingur notar andlega hæfileika sína eingöngu til að afla sér peninga og efnislegra eigna, mun meðvitund hans dragast inn í efnisheiminn og flækjast í endalausum flækjum. Þess vegna segja vitrir menn að maður ætti ekki að helga alla þá andlegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum til að elta hverfula hluti, ella týnist hann í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapi sjálfum sér óþarfa takmarkanir og hömlur. Í staðinn ætti hann að nota andlega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa siðferðilega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli þess sem er skaðlegt og þess sem er gagnlegt. Þegar hann ræktar andlega innsýn sína mun hann geta skynjað Guð innra með sér og komist að þeirri andlegu sannleika sem er falinn á bak við þéttar slæður .efnishyggjunnar. Þetta ástand kallast andleg sjálfskoðun

Hvað sem áhyggjur okkar kunna að vera, þá verður Guð alltaf að hafa forgang í lífi okkar. Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti er stöðugt og innilegt samband við Guð, þar sem þú munt persónulega verða vitni að dásamlegri, .jákvæðri umbreytingu sem mun hafa djúpstæð áhrif á þig

Þegar einstaklingur vill sjá sýningu, kaupa ný föt eða nýjan bíl, er það þá ekki satt að hugur hans sé alltaf upptekinn? Hvað varðar þessi mál og hvernig á að ná þeim? Hann mun ekki hvílast fyrr en hann uppfyllir langanir sínar og hann mun halda áfram að vinna óþreytandi að því að ná .þeim

Þannig ætti mannshugurinn að vera upptekinn af því að hugsa um Guð og þá munu allar minni, smærri langanir umbreytast í sterka löngun til að finna Guð og eiga samskipti .við hann

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs innilega, brennandi hvísl sem kemur frá djúpi þráhyggjufullrar sálar

Kall sálarinnar mun snerta hið alheimshjarta og svarið .mun koma og færa með sér mikla gleði

Hugrænt hvísl ræktar viljastyrk þar til þú hefur nægan .styrk til að ná markmiðinu

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það eitt að hugsa um eitthvað nægir til að koma því til leiðar, því að guðleg lögmál starfar í þágu þeirra sem eru í samræmi við .æðsta vilja

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

Leyndarmál vaxtar

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og .tilgang

Þrátt fyrir hörku raunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, sterkt og fjölhæft stál. Viskan sem við smíðum í gegnum brennandi loga reynslunnar er sannarlega einstök. Lífið hreinsar okkur,

umbreytir grunneðli okkar í dýrmæt frumefni, sem gerir okkur kleift að lifa með sálum eins hreinum og gimsteinum, eins sterkum og stáli, en samt sveigjanlegum og seigum, sem beygja sig án þess að brotna undir þrýstingi mótlætis og .erfiðleika

Þegar við sjáum andlit afmynduð af reiði, ör af grimmd, þá fær sjónin okkur til að þrá að útrýma ljótleikanum úr okkar eigin sálum – sál sem er ósnert af neinu nema illum ásetningi og djúpstæðum gremjum sem skyggja á hina blessuðu guðdómlegu mynd innra með okkur, rétt eins og sót spillir spegli. Sársaukafullar gjörðir annarra ættu að vekja í okkur löngun til að bæta eigin hegðun og stjórna okkur sjálfum, svo að við getum verið herrar óstýrilátra ástríða .okkar, ekki þrælar þeirra

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast gnægð rósemi. Þetta er vegna þess að sá straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, síflæðandi og nær stöðugt til sálna í sátt við hana. Þeir munu þá geta miðlað þessum .straumi hamingju til sálna sem þrá frið

Á hverjum degi lítur maður í spegil til að sjá andlit sitt vegna þess að hann vill líta sem best út í augum annarra. Hversu mikilvægara er þá ekki fyrir viðkomandi að standa daglega með sjálfum sér og horfa í spegil innri greiningar til að uppgötva hvað býr undir glitrandi yfirborðinu! Því allt sem er aðlaðandi á yfirborðinu sækir aðdráttarafl sitt frá innra sjálfinu og ekkert spillir hreinum spegli sálarinnar eins og sálfræðileg brenglun eins og reiði, gremja, öfund og hatur. Sá sem leitast við að losna við þessi efnasambönd, sem eru

framandi eðli andans, mun leyfa ljósi innri fegurðar að geisla .innan frá

Með greiningu uppgötvum við að vandamál manna eru þreföld: það eru vandamál og kvillar sem ráðast á mannslíkamann, önnur sem ráðast á hugann og þriðji .flokkurinn sem lokar fyrir leiðir sálarinnar

Veikindi, elli og dauði eru erfiðleikar og hindranir sem líkaminn stendur frammi fyrir. Sálfræðilegir sjúkdómar ráðast hins vegar inn í hugann með sorg, ótta, reiði, bældum löngunum, gremju, hatri, tilfinningalegum áráttum, hita og taugaóstyrk og sálfræðilegu krabbameini sem lamar andlega hæfileika. Hættulegasti sjúkdómurinn er hins vegar sjúkdómur sálarinnar, sem birtist í fáfræði, sem allir aðrir .sjúkdómar spretta upp úr og breiðast út

Það er meira gott en illt í heiminum

Þegar efasemdir læðast að okkur ættum við að muna eftir lífi mikilmenna. Það er satt að við erum mannverur, en Guð hefur gefið okkur óvenjulega krafta sem við notum sjaldan. Hvers vegna að skjálfa af ótta við elli, veikindi og sorg? Við ættum að gera það sem við getum til að annast líkama okkar, en við ættum ekki að láta undan ótta eða grafa .okkur undir haugum fáfræði

Líkaminn er ekki allur maðurinn

Gott vegur þyngra en illt í þessum heimi því Guð er æðsti mátturinn. En þegar illt dynur yfir okkur höldum við að við höfum engan mátt til að stjórna því eða komast undan .því

Stormar ills munu óhjákvæmilega blása, en við getum .sigrast á áhrifum þeirra og risið upp úr þeim

Okkur var ekki gefið líf til að það tortími okkur, heldur til að innræta okkur vitund um eilífðina, og við verðum að muna .þennan sannleika

Án hugsunarfrelsis getur maður ekki tjáð sig á hreinan, sjálfsprottinn og eðlilegan hátt. Mundu að þú ert í .grundvallaratriðum frjáls. Viljans máttur er alltaf frjáls

Ef þú notar viljastyrk þinn rétt mun það skapa góða karma fyrir þig, en flestir vilja ekki breytast og vilja ekki leggja sig fram, svo þeir molna niður í erfiðleikum og eru .ófærir um að takast á við áskoranir

Að gera hvað sem manni sýnist er ekki frelsi, því menn eru bundnir af löngunum sínum og því er alls ekki hægt að kalla gjörðir þeirra frelsi. Sannleikurinn þýðir að gera allt með vilja sem er stýrt af visku. Maður getur stjórnað afleiðingum fyrri gjörða sinna, sem óhjákvæmilega munu fylgja honum, ef hann virkjar vilja sinn og notar hann til góðra og gagnlegra verka. Ef þú framkvæmir gjörðir þínar af skynsemi og viljastyrk, munu kraftar fyrri rangra gjörða þinna veikjast og .venjur sem leiða af góðum gjörðum þínum munu styrkjast

Við þráum stöðugt það sem okkur skortir og festumst í hluti sem eru ekki nauðsynlegir. Þegar eitthvað hefur náð tökum á okkur missum við tímabundið frjálsan vilja okkar. Rétt eins og Austurlandabúar eru þrælar fornra siða, eru Vesturlandabúar einnig þrælar nútíma siða. Við sköpum .okkar eigin örlög og verðum bundin af þeim

Hvers vegna fæðist eitt barn inn í vonda fjölskyldu en annað inn í góða? Hvert og eitt þeirra notaði frelsi sitt til að lifa á ákveðinn hátt í fortíðinni (í fyrra lífi) og olli þannig .þessum aðstæðum yfir sig í þessu lífi

Það er ekkert sanna frelsi án Guðs. Við verðum að hugsa stöðugt til hans. Hvað sem áhyggjur okkar og hugsanir

kunna að vera, þá verður Guð að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar og þegar við erum sannarlega samstíga honum, munum við fá hæfileikann til að áorka því sem við verðum að .gera, hvenær sem er, með guðlegri hjálp hans

Ráðleggingar fyrir lærisveinninn

Einn nemendanna bað kennarann Paramhansa um ráð til sjálfsbætingar. Hann sagði: „Ef þú vilt vera elskaður, “.byrjaðu á því að elska aðra sem þurfa á ást þinni að halda

Og ef þú væntir þess af öðrum, vertu þá trúr og tryggur þeim svo að þeir verði þér trúir

Ef þú vilt koma í veg fyrir að aðrir breyti illgjarnlega og lævíslega, leyfðu þá ekki blekkingum að síast inn í hugsanir .þínar og hegðaðu þér ekki á þann hátt að það skaði aðra

Ef þú vilt að aðrir sýni þér samúð, byrjaðu á því að sýna .þeim samkennd, sérstaklega þeim sem eru í kringum þig

Ef þú vilt að aðrir virði þig, verður þú að sýna bæði .ungum og öldnum virðingu

Ef þú vilt frið frá öðrum, verður þú að lifa lífi í sátt og .samlyndi

Ef þú vilt að fólk sé trúað, vertu þá andlegur að eðlisfari og láttu aðra finna að þú ert góð fyrirmynd og að þeir geti .reitt sig á þig og treyst þér

Í stuttu máli, allt sem þú vilt að aðrir sýni. Einn af góðu eiginleikunum er að sýna það fyrst í lífi þínu og þú munt .komast að því að fólk mun bregðast við þér á sama hátt

Ef þú getur bent á þau svið í lífi þínu sem þarfnast úrbóta án þess að missa kjarkinn eða þróa með þér minnimáttarkennd, og ef þú vinnur stöðugt að því að bæta þinn eigin persónuleika, þá verður tíminn sem þú eyðir í

þetta mun afkastameiri en ef þú sóar í að óska þess að aðrir myndu bæta sig. Jákvætt fordæmi þitt og heilbrigð hegðun hefur meiri kraft til að breyta öðrum en óskir þínar, reiði og .orð ein og sér

Ó Drottinn, þú ert uppspretta alls góðs og uppruni alls máttar. Blessaðu okkur svo að við megum endurspegla blessun þína yfir okkur í heilsu okkar, vitsmunalegum metnaði okkar og andlegri tjáningu. Þú ert ljóminn í stjörnunum, orkan í atómunum, góðvildin í hjörtunum og fegurðin í sannleikanum. Hjálpaðu okkur að fylla okkur af æðsta mætti þínum, óendanlegri visku þinni og .takmarkalausri áreiðanleika

Drottinn, lát okkur viðurkenna að þú ert uppspretta heilsunnar, úthaf lífsins og uppspretta alls skilnings og þekkingar. Frelsaðu okkur frá fáfræði og áhrifum hennar, frá ótta og áhyggjum, og lát flóð visku þinnar sópa burt öllu rusli .og rústum úr lífi okkar

Ríf burt, Drottinn, slæðurnar sem hylja ásjónu þína fyrir okkur. Lát okkur sjá þig sem bjartan ljós, eins og óteljandi sólir á sjóndeildarhring lífs okkar. Lát okkur finna þig sem síendurnýjandi kraft sem innblæs hugsanir okkar, nærir sálir .okkar, heldur líkama okkar við og uppfyllir drauma okkar

Amen

Flestir vita ekki hvers vegna. Frá tilvist sinni á þessari jörð trúa þeir því að tilgangur lífsins sé að uppfylla langanir, öðlast nauðsynjar lífsins, leita ánægju og mannlegrar ástar .og að lokum gefast upp á þeim sem kallar

Fólk byrjar líf sitt sem forritarar með ákveðnar tilhneigingar og langanir sem ekki fengust uppfylltar í fortíðinni og það reynir – með þeim litla frjálsa vilja sem það hefur eftir – að herma eftir löngunum og gjörðum annarra. Ef

það umgengst kaupsýslumenn vilja það verða eins og þeir, .og ef það umgengst listamenn verður listin allt fyrir það

Guð vill að við séum hagnýt í þessum heimi. Hann hefur gefið okkur hungur sem krefst þess að við vinnum til að seðja það, en að leita aðeins að mat, húsaskjóli, peningum og eigum þýðir að maðurinn gleymir uppsprettu hamingju .sinnar

Það er satt að við verðum að vinna að því að uppfylla þarfir okkar og leitast við að ná lögmætum markmiðum okkar, en fyrst og fremst verðum við að opna hjörtu okkar fyrir Guði og leita leiðsagnar hans og samþykkis í öllu sem við gerum. Þá munum við örugglega ná árangri í lífsins skóla, því við munum fá leiðsögn okkar frá æðsta stjórnanda og veitanda sem veit hvað við þurfum og hvað er best fyrir okkur. Þess vegna verðum við að setja traust okkar á hann .og lúta viturum vilja hans

Úr fyrirlestrum kennarans Paramahansa

Þegar innri hamingja sálarinnar er hulin af þykku lagi af hverfulum, skynrænum ánægjum, dofnar gullinn ljómi andans og gegnsæir hæfileikar sálarinnar eru faldir á bak við þéttleika efnisins. Þegar hugur manns dregurst að öfund og yfirlæti og hulinn skýjum ótta og áhyggna, verður maður vansæll, vesældarlegur og sigraður. En þegar maður beinir sömu athygli að ást, friði og sátt, upplifir maður djúpa .hamingju

Sálin finnur hamingju þegar hún snýr sér frá líkamlegum löngunum blandaðri þjáningu og eymd yfir í gagnsæjar .dyggðir andans, fullar af stórfenglegum unaðargæðum

Ef sálin sökkvir sér algerlega niður í grófa veraldlega ánægju, verður hún áhugalaus gagnvart leit að æðri gleði og ófær um að upplifa andlega ánægju. Margir gætu haldið því

fram að það sé nær ómögulegt að afneita efnislegum ánægjum í þessum heimi eða þegar maður býr meðal fólks sem hugsar eingöngu um efnisleg mál. Hins vegar er það ekki krafist af meðalmanninum að yfirgefa heiminn og hörfa til fjalla og skóga til að finna ró og frið. Þess í stað ættu þeir að vera áfram í þessum heimi án þess að leyfa öflugum straumum hans að sópa sér burt, svo að þeir verði ekki .yfirbugaðir af ólgusjó þessa lífs

Maður ætti ekki að vera neikvæður gagnvart umhverfi sínu og á sama tíma ætti hann ekki að leyfa efnishyggju að blinda sjón sína, svo að hann missi ekki tengslin við andlega eðli sitt og verði ófær um að njóta gleði sælu og verða vitni .að guðdómlegum ljósum

Lífið, með kjarna sínum, þáttum og markmiðum, er erfið þraut að skilja en ekki ómöguleg að leysa, og með framsækinni hugsun okkar leysum við sum af leyndarmálum .þess á hverjum degi

Tækin sem byggja á nákvæmum vísindalegum meginreglum á þessum tíma eru vissulega áhrifamikil og uppgötvanir vísindanna gefa okkur skýrari sýn á leiðir til að bæta lífið. En þrátt fyrir allan búnaðinn, uppfinningarnar og aðferðirnar sem við höfum, virðumst við samt vera eins og brúður í höndum örlaganna og vegurinn framundan er enn .löng áður en við losnumst undan stjórn náttúrunnar

Vissulega er það ekki frelsi að lifa í náð náttúrunnar. Ákafur hugur okkar er yfirbugaður og fjötraður af hjálparleysi þegar við finnum fyrir því að við erum fórnarlömb flóða, fellibylja eða jarðskjálfta, eða þegar atburðir hrifsa frá okkur - án rökréttrar ástæðu - ástvini okkar sem eru okkur næst. Við gerum okkur þá grein fyrir því að við höfum ekki náð mörgum sigrum og okkur hefur ekki tekist að sigrast á erfiðum aðstæðum. Því þrátt fyrir allar okkar tilraunir til að gera lífið eins og við viljum að það sé, munu ákveðnar

aðstæður alltaf koma upp á þessu jarðneska sviði, og atburðir sem stjórnast af voldugum huga sem við vitum lítið um, sem starfar algerlega óháð skoðunum okkar og vilja. Það besta sem við getum gert er að vinna og gera einhverjar .úrbætur

Við ræktum hveiti og búum til hveiti, en hver skapaði fyrsta fræið? Við borðum brauð úr hveiti, en hver gaf líkama okkar hæfileikann til að melta það? Og hvernig á að breyta ?mat í næringu

Í hverju horni lífsins virðist vera ómissandi guðleg hönd. Við getum ekki stjórnað málum okkar án hennar og með allri þeirri vissu sem við höfum vitum við ekki hvenær hjartað hættir að starfa. Þess vegna er nauðsyn þess að reiða sig djarflega á æðsta guðdómlega mátt og reiða sig á æðra sjálf okkar, sem sprettur frá þeirri almætti sem við erum mótuð .eftir

Við verðum að hafa trú lausa við dramb og ganga af .öryggi á lífsins vegum

Án lætis og skjálfta, og án angist og innilokunar

Að takast á við ofnæmi

Að sigrast á næmi er viðkvæm list og að stjórna viðbragðshraða sínum er mikilvægt til að þróa jafnvægi og .heildræna persónuleika

Næmi stafar af misskilningi, minnimáttarkennd, .uppblásnu stolti og ýktu egói

Þegar einstaklingur telur að tilfinningar hans hafi verið særðar, festir sú hugsun rætur í huga hans og vekur upp taugar hans, sem síðan spennast og verða uppreisnargjarnar. Reiði kviknar í hjarta hans vegna særðra tilfinninga. Hins vegar hafa sumir getu til að stjórna

tilfinningum sínum, þannig að ytri merki þeirra birtast ekki þrátt fyrir mikla reiði innra með þeim. Aðrir tjá reiði sína með tafarlausum viðbrögðum, sem sjást í augnvöðvum og svipbrigðum, og með skörpum, dulkóðuðum munnlegum .viðbrögðum

Of mikil tilfinningasemi hefur alvarlegar afleiðingar; hún flækir aðstæðurnar og skapar óæskilegan óstöðugleika sem .hefur neikvæð áhrif á aðra

Leitast verður við að iðka sjálfstjórn og ró, skapa andrúmsloft skilnings og sáttar sem stuðlar að friði í stað spennu og dreifir streitu. Þeir sem gera það verða herrar eigin örlaga og verða verðlaunaðir með þakklæti og virðingu .frá þeim sem eru í kringum þá

Ofnæmi er einkenni sem flestir eiga sameiginlegt, og þegar þessi órökrétta tilfinning blossar upp, blindar hún innsýnina og skyggir á augu viskunnar. Verra er að ofnæmir einstaklingur telur sig vera að hugsa, finna og hegða sér !fullkomlega, þegar í raun gæti hegðun hans verið alröng

Margir telja að þeir ættu að vorkenna sjálfum sér þegar þeir eru gagnrýndir og að sjálfsvorkunn veiti þeim einhverja léttir. En eins og með fíkniefnaneytendur, því meira sem þeir .taka, því sterkari verður fíknin

Mjög viðkvæmur einstaklingur þjáist oft að óþörfu. Oftast veit enginn orsök vanlíðunar sinnar eða eðli kvörtunar sinnar, sem leiðir til aukinnar angist í sjálfskipaðri einangrun þeirra. Ekkert er hægt að áorka með því að dvelja hljóðlega við meintar móðganir eða gagnrýni. Það er miklu betra að taka á rótum slíkrar ofnæmis með hlutlægri greiningu og .sjálfstjórn

Þessi tegund af óhollu ofnæmi hefur alvarlegar afleiðingar; hún eyðir hjartanu eins og eldur og eyðileggur

friðarvefi. Þess vegna verður að takast á við hana af
.skynsemi, rökréttu og ákveðnu hvöt

***

Ég legg mig fram um að þjóna öllum, en þegar ég dvel í
einveru mína til íhugunar, leyfi ég engum að trufla
hugleiðingar mínar. Önnur mál geta beðið, en dagleg
.samskipti mín við Guð mega ekki vera vanrækt eða gleymd

Áður en þú grípur til nokkurrar aðgerðar skaltu staldra
við og íhuga vandlega afleiðingarnar og áhrif þeirra á huga,
líkama og sál. Aðgerðir sem knúnar eru áfram af nauðung
eru ekki frelsun, þar sem aðgerðir sem stríða gegn lögmálum
sáttar og framfara munu takmarka einstaklinginn. Aftur á
móti eru aðgerðir sem samþykktar eru af greindardómi og í
.samræmi við samvisku manns dyggðugar og færa frelsi

Þegar þú ákveður að gera eitthvað gott eða forðast að
gera eitthvað slæmt og heldur þig við þá ákvörðun og
hegðar þér í samræmi við það, þá skaltu vita að þinn hlutur
.af frelsi er gnægð

Guð vill að við notum valfrelsið sem okkur hefur verið
gefið til að leita hans og finna hann, en hann vill ekki
.þröngva sér upp á okkur

Löngunin til að komast nær Guði og þekkja hann kemur
ekki af sjálfu sér, heldur verður að virkja hana og næra. Án
.þessarar löngunar hefur lífið ekkert gildi eða smekk

Láttu andlega innsýn þína leiða hugsun þína og
velgengni mun fylgja þér hvert sem þú ferð

Guði helga ég rödd mína, hendur mínar, fætur mína,
hjarta mitt, líkama minn, tilfinningar mínar, vilja minn og allt

Kærleikurinn er andlega vopnið sem lýkur öllum stríðum

Handan þessarar jarðar eru óendanlegir heimar þar sem við munum hitta aftur þá sem við héldum að hefðu yfirgefið .okkur að eilífu

Þetta veraldlega líf er síbreytilegt, sorg fylgir sorgarblekkingum ofan á blekkingum. Þessi sjónhverfing sem birtist í eyðimörk meðvitundar okkar verður að hverfa og við verðum að vekja okkar sanna sjálf undan þéttum slæðum .efnisins

Reyndu ekki að byggja vonir þínar á þessu lífi. Hvar er trygging þín? Þú ert aðeins öruggur þegar þú leitar hælis í .þekkingu á Guði

Kjarni sálarinnar er eins og fornt gull grafið undir jarðveginum. Þegar jarðvegurinn er fjarlægður af gullinu og það þvegið með hugleiðsluvatni, glóar það á ný með .fullkominni hreinleika og skýrleika

Drottinn, lát okkur sjá hvað gott er, hugsa heilbrigðar hugsanir og umgangast þá sem eru góðir í eðli sínu. Hjálpaðu okkur að hugsa til þín og íhuga þig, ó þú sem ert .uppspretta alls réttlætis og uppruni alls góðs

Frelsi frá veikleika

Besta leiðin til að sigrast á veikleika er að hætta að hugsa um hann; annars mun hugmyndin um veikleika yfirbuga meðvitund þína og ráða ríkjum í innra sjálfi þínu. Þegar við færum ljós inn í okkur sjálf mun myrkrið hverfa .eins og það hafi aldrei verið til

Sú hugmynd veitir mér frábæra innblástur

Þegar ljós er leitt inn í helli sem hefur verið hulinn myrkri í þúsundir ára, hverfur myrkrið samstundis. Á sama hátt hverfa veikleikar og mistök þegar við leyfum ljósi Guðs að

komast inn í meðvitund okkar, og myrkrið í fáfræðinni getur
.ekki varað. Þetta er sú heimspeki sem við ættum að lifa eftir

Frestun er gagnslaus. Hjól lífsins hættir aldrei að snúast og dagar lífs okkar líða hratt. Hver mínúta sem við eyðum í að hugsa skýrt og hegða okkur skynsamlega er farsæl og .arðbær fjárfesting í hamingju okkar

Margir eyða allri sinni ævi í að hugsa um peninga, kynlíf og frægð og einbeita sér sjaldan að því sem nauðsynlegast er og veitir þeim hugarró og eykur meðvitund þeirra á hærra .plan

Sama hversu lítilmótlegt hlutverk einstaklings kann að vera, þá telst hann farsæll í augum Guðs ef hann veit hvernig á að verja tíma sínum skynsamlega og beina .hugsunum sínum í réttar áttir

Þegar ljós Guðs skín á mann, finnst honum ekki að hann þurfi neitt því gleðin sem gagntekur hann uppfyllir alla drauma hans og fær hann til að finna innst inni að hann sé ríkastur hinna ríku og hamingjusamasti hinna hamingjusömu .í þessu lífi

Ljósgöng

Þeir sem vakna til vitundar sinnar með upplýstum hugsunum, góðverkum, góðum tilfinningum og djúpri íhugun geta skynjað brottför sína frá líkamanum á síðustu stundu brottfararinnar í gegnum andlegt auga. Á jarðneskri dvöl sinni æfa jógíarnir sig í að sjá göng andlega augans á mörkum efnis og anda, og á þeirri stundu sem þeir yfirgefa jörðina geta þeir gengið inn í þennan bjarta göng og farið frá þessum heimi til óendanlegs ríkis Guðs, ljóss, gleði, friðar og .algjörs frelsis

{Ljós á ljósi}

Lampi líkamans er [andlega] augað

Ef augað þitt er eitt

Þá mun allur líkami þinn fyllast af ljósi

{Og ljósið skín í myrkrinu, og myrkrið vissi það ekki}

Óeigingirni er að finna fyrir sorgum annarra, að nálgast þá, að eiga samskipti við þá, að reyna einlæglega að hugga þá í óheppni þeirra, að fagna gleði þeirra og að gera okkar .besta til að halda frá þeim draugum ótta, neyðar og kvíða

Sá sem býr yfir óeigingirni starfar ekki samkvæmt takmörkuðum útreikningum og væntingum, heldur notar innsæi sitt og heilbrigða dómgreind og hjálpar sjálfum sér og öðrum, þakkandi Guði fyrir árangurinn sem hann nær. Ef honum mistekst einu sinni eða oftar, þá missir hann ekki kjarkinn, heldur verður ákveðnari, tvöfaldar viðleitni sína og endurtekur tilraunina, kannar nýjar hugmyndir og leiðir, leiddur af ljósi skynseminnar, og leitar hjálpar Guðs þar til .hann nær markmiði sínu og göfugum tilgangi sínum

Sá sem vinnur að því að gleðja aðra fær innri tilfinningu um sálræna huggun. Og ef hann missir eitthvað fyrir þá sem hann er að reyna að hjálpa, þá telur hann það ekki vera tap því í staðinn öðlast hann velþóknun Guðs og hugarró. Hann lifir til að elska, vinna, gefa og sá fræjum góðvildar og friðar .á ökrum mannkynsins

Sá sem fer út fyrir sinn eigin heim í hugsunum sínum og tilfinningum víkkar meðvitund sína, eykur samkennd sína og finnur að heimurinn er heimili hans og mannkynið er fjölskylda hans. Hann gerir sér grein fyrir því að tilgangur tilveru hans á þessari jörð er að umbreyta sjálfum sér áður en hann reynir að umbreyta öðrum, því sá sem umbreytir sjálfum sér hjálpar öðrum að umbreyta sér með fordæmi lífs

síns. Verk hafa dýpri áhrif og djúpstæðari áhrif á sálir .annarra en orð

Stuttar stopp

:Ljómi einlægninnar

Sumir reyna að flýja vandamál sín með því að brosa, en slíkur flótti krefst hreinnar samvisku, lausrar við hræsni og svik. Þegar einstaklingur kemur heiðarlega fram við sjálfan sig og aðra og hegðar sér af göfuglyndi og heiðarleika, þá skýrast augun og einstök ljómi streymir frá þeim - óyggjandi .ljómi einlægni

:Heiðarleiki

Sumir segja margt í nafni heiðarleikans, en það er ekki hægt að tala við alla um allt. Þegar þú gefur ráð og leiðbeiningar misskilja sumir orð þín og hafa ekkert út úr því sem þú segir; það er sóun á fyrirhöfn og vanmetin viðleitni. Þögn er gull í slíkum tilvikum, en það þýðir alls ekki að þegja .um ranglæti

:Sjálfssamhljómur

Sjálfssátt er sannarlega dásamleg. Flestir vita hversu erfitt það er að vera í sátt við aðra, en hefur þú einhvern tíma hugsað um að vera í sátt við sjálfan þig? Það er ótrúlega erfitt, en samt mögulegt. Ef þú greinir sjálfan þig muntu komast að því að þú ert stöðugt í ósamræmi við sjálfan þig. Ef þú elskar ekki sjálfan þig, munt þú ekki elska neinn annan. Og ef einstaklingur er ekki í sátt við sjálfan sig, ?hvernig getur hann þá verið í sátt við aðra

Sjálfssamhljómur er nauðsynlegur fyrir sátt við heiminn. Þess vegna er nauðsynlegt að meta og elska sjálfan sig, því þú átt skilið þá ást. Maður verður að elska sjálfan sig vegna þess að Guð skapaði okkur og gaf okkur göfuga möguleika.

Að elska þetta innra sjálf, þennan kjarna sem er fullur af dyggðum eiginleikum, innblæs göfuga hegðun og hreinsar .hugann frá óhreinindum og hjartað frá illsku og gremju

:Að kvarða bókmenntaáttavitann

Maður getur ekki blekkt samvisku sína, réttlætt ranglæti eða sloppið við afleiðingar misráðinnar hegðunar, jafnvel þótt maður ferðaðist til annarrar plánetu. Áhrif gjörða manns fylgja manni og maður verður að leiðrétta stefnu sína og stilla siðferðisáttavita sinn þannig að nálin bendi alltaf í rétta .átt

Sumir búa við verstu aðstæður en eru samt í mikilli sátt við sjálfa sig, á meðan aðrir hafa öll tækifæri og allt sem þeir þurfa en eru samt í stöðugri átökum við sjálfa sig. Þess vegna ætti maður ekki að bíða eftir að aðstæður breytist. Sannfærðu sjálfan þig um að þú sért í lagi þrátt fyrir .umhverfi þitt, sem getur verið annað en þú óskar þér

Sá sem leggur sig í hendur aðstæðna bíður eftir að .hlutirnir breytist og bið hans verður löng

Það er sagt að maður hafi talað reiprennandi átján tungumál, en samt verið svo fátækur að hann hafði ekki efni á lampa til að lesa við. Því fór hann út í horn og settist undir götuljós til að lesa. Sannarlega skapar vilji leiðir, skapar tækifæri, endurnýjar vonir, klárar verkefni og uppfyllir óskir .og drauma

Raunveruleg samskipti við þá sem þekkja Guð geta átt sér stað með persónulegum samskiptum við þá, íhugandi lestri á ritum þeirra eða djúpri og vingjarnlegri íhugun á þeim. Mikilvægt er að muna að það er í samræmi við .meðvitund þeirra, sem er í samræmi við Guð

Þegar við samstillum meðvitund okkar við miklar sálir sem elska Guð, breytir þessi sátt smám saman lífi okkar á

undursamlegan hátt. Þessi sátt þrælkar ekki viljann heldur víkkar út umfang hans og styrkir kraft hans. Þetta er munurinn á því að vera í sátt við fólk sem er fullt af egó og upptekið af því sem það getur áunnið sér, og að vera í sátt við elskandi Guðs og mannkyns sem stefnir að því að gefa og vekja guðlegan kærleika í sálum þeirra sem eru í sátt við þá. Segulmagn þessara blessuðu einstaklinga færir okkur í náið .samband við guðlegan segulmagn

Við verðum að hafa í huga að þótt við leggjum okkur fram um að uppfylla okkar eigin þarfir, verðum við líka að hjálpa öðrum að öðlast það sem þeir þurfa og deila með þeim sem minna mega sín þeim góðu hlutum sem koma í lífinu. Munum að við erum óaðskiljanlegur hluti af hnattrænni fjölskyldu og að við getum ekki lifað án þessarar stóru .fjölskyldu

Hvernig væri lífið án smiða, uppfinningamanna, bænda og annarra? Með því að gefa og þiggja, og skiptast á þjónustu, vill Guð að við hugsum um og berum samúð með öðrum. Það er alvarleg mistök að lifa aðeins fyrir sjálfan sig án þess að taka tillit til annarra. Þegar við hugsum um okkar eigin hamingju verðum við líka að hugsa um hamingju annarra. Við erum ekki skyldug til að gefa allt sem við höfum fyrir velferð alheimsfjölskyldunnar, því það er ómögulegt. Þess í stað ættum við að sýna öðrum samúð og gera það .sem við getum til að hjálpa þeim og létta byrðar þeirra

Það er samband milli velgengni og milli ánægju sálarinnar, innan samhengis umhverfisins sem .einstaklingurinn býr í

Sönn velgengni er afleiðing hegðunar sem samræmist meginreglum réttlætisins og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af persónulegri ánægju. Hver sem beitir þessari meginreglu á efnislegt,

andlegt, siðferðilegt og andlegt líf sitt mun komast að því að .þessi skilgreining á velgengni er tæmandi og alhliða

Fólk hugsar um velgengni á mismunandi vegu eftir því hvaða markmið það hefur í lífinu. Stundum jafna sumir henni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann er farsæll þjófur!“ Þetta sýnir að ekki er öll velgengni eftirsóknarverð; .velgengni okkar ætti ekki að skaða aðra

Annar þáttur í velgengni er að skapa sátt og jákvæðar niðurstöður, ekki aðeins fyrir okkur sjálf, heldur verðum við .einnig að deila þessum kostum með öðrum

Að ná fjárhagslegum árangri þýðir ekki bara að njóta þess sem við verðskuldum; það þýðir líka að bera siðferðislega ábyrgð á að hjálpa öðrum að skapa sér betra líf. Allir sem eru gáfaðir geta þénað peninga, en ef þeir hafa ást í hjarta sínu munu þeir ekki geta notað þá peninga í eigingirni; í staðinn munu þeir deila því sem þeir hafa með .öðrum

Peningar verða bölvun í höndum nískra og nískra manna, en þeir eru blessun og gjöf þeim sem eru örlátir og .góðhjartaðir

Góðar sálir laða að sér góðar sálir og laðast að þeim

Við verðum að læra að elska náungann eins og okkur sjálf og muna að við erum hér í þessu lífi í stuttan tíma, eftir það förum við til annars heims þar sem stig hugsunar okkar og gæði gjörða okkar á meðan á þessari jarðnesku dvöl .stendur fer eftir stigi hennar

Hverjir eru okkar sönnu ættingjar? Fyrir vitran mann eru allir ættingir og hver og einn er „náungi“. Vissulega er vitran maður fær um að greina og skilja að þótt sólin skíni ljós sitt á kol og demant, þá hefur demanturinn, ólíkt kolunum, þann einstaka hæfileika að taka á móti og endurspegla ljós skært.

Leita ætti félagsskapar þeirra sem hugsa og tilfinningar eru eins hreinar og demantur og helga tíma sínum því að finna einlæga vini. Þeir sem lifa hreinu og heiðarlegu lífi munu laða að sér vini sem einkennast af hreinlæti og heiðarleika, en þeir sem lifa eftir lélegum eðlishvötum án greina munu laða .að sér vini af sama tagi

Ef þú metur háleit hugsjónir og meginreglur mikils er ráðlegt að forðast að umgangast fólk sem trúir ekki á þessar hugsjónir og meginreglur og ruglar hugsanir og raskar skapinu, svo að titringur þeirra lækki ekki titringsstig þitt. Á .sama tíma skaltu ekki útiloka neinn frá ástarhring þínum

Auk þess ætti maður ekki aðeins að gefa ást heldur einnig að skapa frið, þannig að hvar sem maður fer skapi maður sátt og ró og hressir þá sem eru í kringum sig með góðhjartaðri nærveru sinni. Enginn vill koma nálægt illa lyktandi skúnki – afsakið orðbragðið – allir forðast hann. Á sama hátt pirrar og hrindir taugaóstyrkur, hvatvís og rifrildisríkur einstaklingur öðrum frá sér. Við viljum vera eins og blómstrandi rósir sem gefa frá sér sætan ilm sem gleður hjartað. Við skulum leitast við að dreifa ilm friðar og .góðvildar hvar sem við förum og hvar sem við búum

Guðsríki er ekki mitt í skýjunum eða á ákveðnum stað í geimnum. Það er handan við myrkrið sem við sjáum þegar við lokum augunum, og þegar við hugleiðum og biðjum, þá opnast auga andans í enninu innra með okkur, og við sjáum blessað ljós og finnum gleði sem gegnsýrir hverja frumu líkamans, og við finnum að hulunni hefur verið lyft upp og .leynidyr hafa verið opnaðar að Guðsríki

Guð er síendurnýjandi gleði, gleði sem er alhliða. Við verðum að finna okkur sameinast þeirri gleði sem býr innra .með okkur og umlykur óendanleikann

Handan við titringsmörk þétts efnis liggur óendanleg, alhliða meðvitund, ólýsanleg í allri sinni dýrð, víðáttu og takmarkaleysi. Þetta er himnaríki, eilíf, takmarkalaus og .endalaus meðvituð sæla

Þegar skynjun sálarinnar víkkar út og hún finnur nærveru hennar alls staðar, sameinast hún þá guðdómlega .anda

Dýrð sé hinu algera óendanleika, sem situr í hásæti við sjóndeildarhringinn, þar sem himinn mætir hafinu, og dýrð sé hinu hæsta óendanleika, sem situr í hásæti friðarins innra með okkur; með því að einbeita okkur að hinu óendanleika .innra með okkur getum við hlotið óendanlegan kraft þess

Þekking sem fengin er með því að lesa bækur eða frá fólki er takmörkuð þekking, en þekking sem fengin er beint frá Guði veitir kraft viskunnar, dýrð vissunnar, ró hjartans og .frið sálarinnar

Ó Drottinn, kenn mér að biðja með djúpri einbeitingu og blanda saman hugleiðslu og innilega löngun og lát hjarta .mitt hreinsast daglega af hreinni ást minni til þín

Að losna við skorður karma

Hvort sem það er andlegt eða líkamlegt, meðvitað eða ómeðvitað, hefur það sérstök áhrif á líf einstaklings. Fyrri athafnir eru ekki aðeins þær sem framkvæmdar voru fyrir dögum, mánuðum eða árum, heldur einnig athafnir frá fyrri .lífum

Þú varst dauður og hann gaf þér líf; síðan mun hann láta þig deyja, síðan mun hann gefa þér líf aftur; síðan munt þú snúa aftur til hans

Góðu og slæmu áhrifin af gjörðum manns. Í núverandi lífi eru þessi ummerki geymd í undirmeðvitundinni og áhrifin

sem einstaklingur ber (eða sál hans ber) frá fyrri holdgun liggja í dvala eins og fræ í undirmeðvitundinni og bíða réttra aðstæðna til að spíra og vaxa á ákveðnum karmískum tíma. Karmalögmálið, sem jafnar hluti, felur í sér aðgerðir og .viðbrögð, orsök og afleiðingar, sáningu og uppskeru

Sérhver einstaklingur mótar sína eigin örlög með hugsunum sínum og gjörðum, og orkan sem þeir leysa úr læðingi, hvort sem er viturlega eða heimskulega, snýr óhjákvæmilega aftur til þeirra sem upphafspunkts, rétt eins og hringur klárar sig með fullkominni nákvæmni. [Spurningin er] verður sá sem leitar viljugur að horfast í augu við - gegn vilja sínum - óhjákvæmilegar afleiðingar fyrri gjörða sinna, eða það sem kallað er forspá? Svarið er nei. Guð er lögmál og kærleikur, og sá sem leitar sem snýr sér til hans með einlægri þrá og fullkominni trú, samræmir gjörðir sínar við guðleg lögmál og leitar skilyrðislausrar kærleika Guðs mun án efa hljóta guðlega blessun sem léttir þungar byrðar og .bætir aðstæður

Guð setti okkur í þennan heim fullan af blekkingum og hann þekkir þjáningar okkar og raunir og þrengingar sem við þolum. Mannverur dýpka innra myrkur andlegrar fáfræði þegar þær telja sig drukkna í synd og máttvana til að losna úr dýpi hennar. Það er betra fyrir þær að leitast við að leiðrétta sig, leita hjálpar og samúðar frá hjarta guðlegrar miskunnar, vonandi fyrirgefningar frá kærleiksríkum, .samúðarfullum og fyrirgefandi Guði

Þegar við áttum okkur á nánu sambandi okkar við Guð, hvaða karma getur þá bundið okkur? Láttu engan sannfæra þig um að sársauki þinn og erfiðleikar séu afleiðing af karma þínum. Sem andi í kjarna þínum hefur þú enga karma. Þess í stað verður þú að átta þig á þessum sannleika með því að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú ert eitt með kjarna lífsins, ljóssins og alheimskraftanna. Ef þú áttar þig á þessari

staðreynd hefur þú ekkert að óttast og Guð mun opna .margar dyr fyrir þig og veita þér mörg tækifæri

Ef þú ert óþægilega sátt/ur við líf þitt, breyttu þá hugarfari þínu og fylltu skynfærin með jákvæðri orku og þú .munt finna muninn sjálfur

Það er engin þörf fyrir fólk að harma og syrgja það sem það hefur misst af, eða að rekja óhamingjusamar aðstæður sínar til mistaka sem það gerði í þessu lífi eða í fjarlægri fortíð, því þetta er form andlegrar vanrækslu. Þau verða að bregðast við og uppræta illgresið úr lífsins garði, og þá munu sætustu og líflegustu blómin blómstra og bera ljúffengustu .og eftirsóknarverðustu ávextina. Fyrir náð hans, hins hæsta

Að lúta Guði þýðir ekki að nota ekki viljann til að bæta málefni okkar og bíða eftir að Guð leysi aðstæður okkar án nokkurrar fyrirhafnar af okkar hálfu, því Guð hjálpar þeim .sem hjálpa sér sjálfum

Málið er að við lærum hvernig á að leita til Guðs til að leiðbeina vilja okkar og blessa og styrkja réttar viðleitni okkar. Þegar við sigrumst á hindruninni sem felst í óvilja til að gefast upp, finnum við í Guði vernd sem enginn í þessum heimi getur veitt okkur, og við finnum líka styrk sem engin .prófraun getur yfirstigið

Allir geta myndað sérstakt samband við Guð ef þeir vita hvernig á að opna hjarta sitt fyrir Guði og þrá guðlega .nærveru hans, sem færir gleði og vissu

Þegar einstaklingur finnur djúpa þörf fyrir Guð, vitandi að hann getur ekki verið án hans, mun hann uppgötva að Guð bregst við á einn eða annan hátt. En fyrst verður hann að rækta þá sterku tilfinningu, því viðbrögðin munu ekki .koma sjálfkrafa

Ef við gefum Guði ekki fyrsta sætið í lífi okkar, verður meðvitundarástand okkar kvíðið og ruglað og við munum ekki geta tekist á við endalausar kröfur lífsins á rökréttan og .réttan hátt

Og hver er leiðin til að þroska þá löngun? Í hvert skipti sem við mætum óheppni eða erfiðleikum, og í hvert skipti sem við finnum fyrir þyngsli í hjörtum okkar, verðum við að leita til Guðs og biðja hann um hjálp, vitandi að hver sem elskar Guð og varðveitir það í huga sínum og hjarta, aðstæður hans munu batna, aðstæður hans eru að breytast .til hins betra

Þegar við hrærum og hrærum eterinn með innilegum bænum okkar og einlægum áköllum munum við draga fram kjarna guðdómlegs svars sem inniheldur fæðu, lækningu og .hamingju

Fyrir þá sem þrá andlega næringu skipta fortíðar gremju og mistök ekki máli. Hægt er að læra af þeim og reyna aftur, endurtaka tilraunina frá upphafi. Árangur verður tryggður, með hjálp Guðs, fyrir alla sem ekki láta mistök draga úr sér kjarkinn, sem ekki veikjast af hörmungum og sem trúa með óhagganlegri trú að Guð styðji þá sem halda áfram. Þá sem eru á réttri leið og hann veitir þeim von, styrk og bjartsýni .þar til þeir ná lokamarkmiði sínu og tilgangi lífsins

Hugsun er kraftur eins og rafmagn og sálfræðilegt .ástand. Hún tengist hugsun og hugsunarhætti

Rafmagn er bæði gagnlegt og skaðlegt; sá sem notar það skynsamlega notar það, annars gæti það valdið raflosti. Og það sama má segja um það: Ef það er beint á réttar brautir færir það eiganda sínum hamingju, annars veldur það .honum vandræðum

Hugsun er eins og villihestur, en það er ekki ómögulegt að temja hana og jákvæð hugsun er ein leið til að stjórna .hugsun

Heilbrigð hugsun er náinn vinur og veikur hugur er stöðugur óvinur

Heilbrigð hugsun laðar að sér frið og öryggi, en óheilbrigð hugsun skýtur banvænum örvum sem rekast á eiganda sinn á tvo vegu. Þaðan kemur orðatiltækið: „Launin eru eins og verkið.“ Svo lengi sem maður sendir frá sér góðar fyrirætlanir munu hugsanir hans breytast í kyndla, lýsa upp hólf sálarinnar og reka burt myrkurhaugana, svo að maður finni djúpa huggun og augu hans skína af ánægjulegu .brosi! Megi brosið vara í augum þínum og friður sé yfir þér

Lífið er eins og mylla sem malar fræ ávaxtaríkra prófana og tilrauna, til að búa til brauð lífsins. Það er eins og krókóttur vegur, með gróskumiklum blómum beggja vegna, björtum fiðrildi og trjám með ljúffengum ávöxtum á greinum sínum, en samt stöndvum við sjaldan kyrr. Njótum sjónar þess og sætleika þess; reyndar erum við oft á tánum. Til að ná til víðtækari svæða, höldum við að það séu fleiri falleg sjónarmið en það sem við sáum. En þegar við færum okkur smám saman burt á blómstrandi, ávaxtaríkum stígum, finnum við tré sem eru frekar dökk en fersk, og svo hverfa blómin og með þeim fiðrildi og einnig ávextir, aðeins til að .finna okkur þá í hrjóstrugri eyðimörk

Mannlegt líf er eins og vatn sjávarins, sem hreinsast og verður ferskt. Aðeins þegar þú stígur upp í efri lofthjúpinn er það eins og morgundraumur, sem verður bjartari með aldrinum, því þá virðast hlutirnir skýrari og greinilegri. Það er eins og ferðalag að því leyti að landslagið breytist eftir því sem við ferðumst vegalengdir. Síðan breytist sama .landslagið eftir því sem við nálgumst það, og svo framvegis

Lífið veldur ekki vonbrigðum hjá hinum vitru, því þeir takast á við það af kunnáttu og njóta þess án þess að leyfa því að taka stjórn á þeim og svipta þá frelsi sínu. Til dæmis njóta þeir vatns. Þeir drekka það og baða sig í því, en þeir leyfa sér ekki að drukkna í því. Þeir njóta fötanna sem þeim líkar án þess að fylgja óhóflega formsreglum og formsatriðum sem eru talin yfirborðskennd. Þeir njóta þess að borða án þess að leyfa ofáti að gleypa sig, því ofát veikir líkamann og gleypir skynjunina og hún mun eyðileggja hana algerlega. Þess vegna ætti maður að njóta lífsins en án þess .að þreyta skynfærin með því að sökkva sér niður í vatn

Að komast vel af við aðra þýðir ekki að vera sammála þeim um allt eða fórna hugsjónum þeirra vegna, því þessi aðlögunarstíll er óæskilegur og samræmist ekki sannleikanum. Umbótamennirnir og hinir miklu menn voru ekki sammála svo mörgum í kringum sig, þeir héldu samt fast við hugsjón sína, því þeir gerðu sér grein fyrir því að það .sem þeir voru að gera var fullkomlega rétt

Fyrst og fremst verður maður að vera í sátt við Guð, .síðan við samvisku sína og að lokum við fólk

Ekki ætti að slaka á meginreglunni og ekki grípa til dulinna hvata til að ná ákveðnu markmiði, því það sæmir .ekki meginregluföstu fólki

Hver getur lifað á þann hátt sem þóknast Guði? Ekki skaða aðra, því þeir hafa ekkert að óttast. Ef þessi aðferð fullnægir ekki öðrum, þá er nóg fyrir mann að vera vel innra með sér og finna fyrir innri friði sem gerir hann óháðan .samþykki annarra

Styrkur og löngun sálarinnar í að snúa sér til Guðs kallast andleg segulmagn og með þessari segulmagn laðar sálin að sér blessanir og fínar titringar og allar góðar .mannlegar upplifanir sem minna hana á gæsku og réttlæti

Andleg segulmögnun Það er krafturinn sem hún notar til að laða að sér og draga einstaklinginn að sér Góðir vinir Og nauðsynlegir og mikilvægir hlutir Og innsæisskilningur á hlutunum Þessi kraftur er dreginn af aðdráttarafli Guðs, segulkrafti

Kerti friðar

Taktu huglægan pott, fylltu hann með friði þínum

Taktu flösku tilfinninga minna, fylltu hana miskunn þinni

Taktu tóma sálarkörfu mína, fylltu hana með ávöxtum visku þinnar

Hellið vatni kærleikans í sál mína, ég mun hella því í .bikara þyrstrar sálar

Ríf niður múra egósins, sökkva mér niður í algjöra nærveru þína

Geisli dögunar ástarinnar

Láttu hann kíkja út úr opnum hjarta míns

Það minnir mig á sólarljós ástar þinnar

Dreifist um himininn í lífi mínu

Ljós ástar þinnar hefur skinið fram

Yfir sjálfan mig, og það var upplýst

Ljós þitt fyllti andlegt rými mitt

Þú ert lífið sem heldur líkama mínum uppi

Og hugurinn sem innblæs hugsanir mínar

Og viska sem eyðir fáfræði minni

Ég kveiki á mjóu kerti ástar minnar

Að lesa gullnu bókina

Varðveitt í mér frá örófi alda

Ást þín var og er enn

Ósýnilega friðarkertið

Sem rekur myrkrið burt og sýnir mér skilaboð þín

Bloggið er á hjartans síðum

Lát dýrð þína opinberast, Drottinn

Megi ljós visku þinnar hverfa

Fáfræði, sundrungu og öfund

Frá ströndum jarðar að eilífu

Breyta veikleika okkar í styrk

Og við veiktumst í einbeitni

Hleðdu líkama okkar með lífsnauðsynlegri raforku

Og fylltu hugann og sálina með græðandi ljósi þínu

Taktu í hönd okkar svo að við drukknum ekki í vötnum gáleysis gagnvart þér og fylltu tilveru okkar af kærleika þínum og visku. Láttu okkur finna að við erum mjög nálægt .þér og að sól miskunnar þinnar skín stöðugt á okkur

Ég set blómin af hvíslandi, líflegum hugsunum mínum

Í uppbyggingu kyrrðarinnar

Þögull ilmur hennar syngur

Og hann syngur um dýrð þína

Og með ljóma hins heilaga ljóss þíns

Ég sé fegurð tilvistar þinnar

Hamingjusamir draumar mínir rætast

Þegar ljós þitt blikkar í sálu minni

Sljár loga af eldi viskunnar

Ég sé dýrð þína og gleði mín eykst

Megi Guð lýsa þig með ljósi sínu

Og kveðjur frá sálinni til þín

Það eru margar kröfur og kröfur sem heimurinn setur okkur og sannfærir okkur um mikilvægi þeirra og ómögulegt að lifa án þeirra eða geta verið án þeirra. En grunnkrafan verður að vera að öðlast frið Guðs, sem uppsprettur hans þornar aldrei upp og uppspretta hans þornar aldrei upp og .sem gefur öllu í lífinu bragð og merkingu

Munum að Guð er kjarni tilveru okkar og að kærleikurinn er glugginn sem við horfum í gegnum á dýrlega ásýnd hans. Hver sem þráir að finna fyrir guðdómlegri nærveru og nærir þá háleitu þrá í hugsun og verki, Guð mun veita beiðni þeirra og hjálpa þeim að rífa niður slæðurnar sem koma í veg fyrir .að þeir sjái hin blessuðu ljós

Sá sem er staðráðinn í að halda áfram á veginum mun ekki láta neitt hindra hann, né heldur mun nein hindrun hindra hann fyrr en hann nær markmiði sínu og uppfyllir þrá .hjarta síns

Andlegar perlur og gimsteinar

Þeir sem afhjúpa veikleika annarra og valda þeim vandræðum og gremju eru fjarri visku og heilbrigðri dómgreind. Við ættum að fyrirlíta syndina, ekki syndarann, því hann er bróðir okkar í anda, þrátt fyrir myrkur fáfræðinnar sem umlykur hann og umlykur. Tilgangur fordæmingar ætti að vera lækning, ekki að hrósa sér og særa. Við ættum að koma fram við synduga bróður okkar

eins og við vildum að komið væri fram við okkur ef við .værum í hans sporum og aðstöðu

Sá sem dylur syndir bróður síns í þessum heimi, Guð .mun dylja syndir hans í lífinu eftir dauðann

Rétt eins og við dæmum aðra, dæmir andleg lög okkur á sama hátt. Við ættum ekki að vænta of mikils af öðrum, né ættum við alltaf að vænta góðra niðurstaðna frá neinum, .jafnvel þótt þeir geri sitt besta

Maður getur fallið og hrasað en hann verður öruggur svo lengi sem hann gerir sitt besta til að klífa upp stigann til .dyggðar og réttlætis á ný

Á hverjum degi ættum við að reyna að lyfta sjúklingnum líkamlega, sálrænt eða andlega í umhverfi okkar, rétt eins og .við hjálpum okkur sjálfum eða fjölskyldumeðlimum okkar

Sá sem reynir frá og með deginum í dag að lifa samkvæmt guðlegum lögmálum - í stað hins gamla eigingjarna lífs sem færir erfiðleika og eymd - mun komast að því að sama hversu lítilmótlegt hlutverk hann gegnir í lífinu, þá er það áfram mikilvægt hlutverk svo lengi sem hann gegnir skyldu sinni til fulls samkvæmt stjórn leikstjóra .geimleiksins og meistara allra örlaga okkar: Guð almáttugur

Þegar við höfum samskipti við aðra af einlægni, sannri ást og tillitssemi gagnvart tilfinningum, munum við fá góða vini inn í líf okkar án þess að persónulegir hagsmunir eða eigingjarnar útreikningar séu teknir til greina; annars munum .við ekki geta þekkt sanna vini okkar

Það er nauðsynlegt að losna við hræsni og yfirlæti og .hegða sér þannig að það skaði ekki aðra af ásettu ráði

Vinir ættu ekki að vera reiðir, niðurlægðir eða mótmæltir, né ætti að gefa þeim neina ástæðu til að bera

óvingjarnlegar tilfinningar til okkar. Vinir ættu ekki að vera illa meðhöndlaðir, misnotaðir eða gefin óumbeðin ráð nema beðið sé um þau. Þegar ráð eru beðin um ætti að veita þau af einlægni og vinsemd, án ótta við afleiðingar. Vinir hjálpa .hver öðrum með uppbyggilegri, bróðurlegri gagnrýni

Erfiðar lífsreynslur koma ekki til að lama vilja okkar og sigra okkur, heldur til að skerpa á einbeitni okkar og styrkja trú okkar á Guð og sjálfstraust. Sumir telja ranglega að þessar upplifanir og áskoranir séu óyfirstíganleg eyðileggjandi kraftar og því gefast þeir upp. Heilbrigt hugarfar er nauðsynlegt til að virkja innri styrk okkar til að .takast á við lífið og raunir þess á áhrifaríkan hátt

Ef einstaklingur keppir ekki við einhvern sem er sterkari en hann sjálfur, þá verður hann ekki sterkur. Á sama hátt, þegar við tökumst á við erfiðleika okkar með hugrekki og .andlegu þreki, verðum við sterkari og seigri

Hugur okkar er óaðskiljanlegur hluti af alhliða meðvitund Guðs. Undir öldu meðvitundar okkar liggur haf óendanlegrar meðvitundar hans. Þegar öldan gleymir að hún er hluti af stærra hafinu, aðskilur hún sig frá þeim hafskrafti. Fyrir vikið veikjast hugur fólks vegna efnislegra takmarkana og er ekki lengur fær um ávaxtaríkt starf og mikla framleiðslu. Þegar hugur hristir af sér ryk fáfræðinnar og brýtur fjötrana sem binda krafta þeirra, verða þeir færari um sköpun og jákvæð .samskipti við lífið

Þegar þú heldur fast við ákveðna hugmynd og fyllir hana með sterkum vilja, þá umbreytist sú hugmynd í kraftmikið afl. Og þegar hugsun verður kraftmikil getur hún skapað rétt umhverfi fyrir velgengni, samkvæmt ósýnilegu korti sem .teiknað er í huganum

Fólk mistekst vegna þess að það lætur undan erfiðum aðstæðum lífsins án þess að standast þær, í stað þess að .standast þær án þess að gefast upp

Það er nauðsynlegt að þjálfa og virkja viljastyrk

Þeir sem ganga inn í helgidóm kyrrðarinnar geta átt andleg samskipti við aðrar sálir sem elska Guð og þeir geta .skilið tungumál rósanna og allra lifandi vera

Ó Drottinn, vertu eini konungurinn, settur í hásæti yfir .ást minni og þrá

Þeir sem stunda hugleiðslu upplifa djúpa friðartilfinningu og þessa innri ró ætti að viðhalda jafnvel í félagsskap annarra. Það sem maður lærir í hugleiðslu ætti að iðka í daglegum athöfnum og samskiptum við aðra, án þess að .leyfa neinum að raska friði eða rósemi manns

Þegar þú vilt skapa góðan vana eða útrýma slæmum vana skaltu einbeita þér að heilafrumunum þar sem virkni .mismunandi venja er staðsett

Til að tileinka þér góðan vana skaltu fyrst setjast niður og hugleiða og leita guðlegrar hjálpar. Einbeittu þér að miðju viljastyrksins, sem er staðsettur á enninu milli augabrúnanna, og staðfestu staðfastlega þann vana sem þú vilt innræta í heilann. Þegar þú vilt útrýma slæmum venjum skaltu einnig einbeita þér að þessari miðju viljastyrks og staðfesta staðfastlega að allar rásir þar sem þessar venjur eru rótgrónar eru að hverfa. Með einbeitingu og viljastyrk geturðu jafnvel eytt djúpustu rásum djúpstæðra, gamalla venja. Fullvissaðu þig ítrekað um að þú hafir nægan .viljastyrk til að uppræta óhollar venjur úr heilasvæðinu

Hentugasti tíminn fyrir slíka staðfestingu er snemma .morguns þegar viljinn og athyglin eru vakandi

Haltu áfram að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú sért laus við allar fyrirmæli og einn daginn munt þú uppgötva að - með Guðs hjálp - hefur þú þegar losað þig við þann vana .sem þú vildir losna við

Hvað sem þú óttast, rektu hugsanir þínar burt frá því og láttu Guð um það. Styrktu trú þína á Guð og treystu því að .hann geti hjálpað þér

Mikil þjáning stafar af áhyggjum og kvíða. Hvers vegna ættir þú að þjást þegar það sem þú óttast hefur ekki einu sinni gerst ennþá? Ímyndaðu þér verndarljós Guðs sem umlykur þig á alla kanta og þú munt finna fyrir .undursamlegri vernd hans

Þar sem flestir kvíðar okkar stafa af ótta, ef við útrýmum ótta úr lífi okkar, munum við finna fyrir frelsi og lækning mun eiga sér stað strax. Á hverju kvöldi, rétt áður en þú ferð að sofa, staðfestu fyrir sjálfum þér að Guð er með þér, verndar .þig og vakir yfir þér

Í þessu alheimsdrama túlka menn af öllum kynþáttum lífssöguna á tímanum. Við verðum að skilja tilgang lífsins án þess að verða of upptekin af eða of gagntekin af hverfulum .hlutverkum okkar

Lífssýn okkar er oft brengluð og fráviksbundin vegna þess að við horfum með eigingjörnum augum og takmörkuðum sjóndeildarhring. Ef við horfðum með auga .sálarinnar myndum við sjá hlutina frá allt öðru sjónarhorni

Þegar við opnum auga viskunnar sjáum við hið alhliða ljós Guðs og í því ljósi skynjum við andlega eðli okkar, sem er speglun á eðli alheimsvitundarinnar sem gegnsýrir allar .agnir og hluta alheimsins

Andleg sannindi umlykja okkur, banka á dyr lokaðra augna okkar, hvetja okkur til að sjá ljósið í stað myrkurs, að

hegða okkur með visku frekar en fáfræði, að fylla hjörtu
okkar af kærleika frekar en hatri og að vinna saman að því
að koma á friði og færa gnægð og öryggi í heiminn. Þegar
við gerum það mun fáfræði hverfa, aðstæðumunur mun
hverfa, við munum sjá einingu í manntalinu og við munum
.verða í meiri sátt við guðdómlegan vilja

Samband okkar við Guð er ekki kalt eða kærleikslaust,
eins og samband vinnuveitanda og starfsmanns. Við erum
fjölskylda hans, umhyggja hans fyrir okkur er stöðug og hann
hlustar alltaf á okkur. Við erum óaðskiljanlegur hluti af tilveru
.hans og samband okkar við hann er lifandi og kraftmikið

Skapari okkar hefur gefið okkur óþrjótandi auð af
kærleika, skilningi, innsæi, velvild og andlegum styrk, en
flestir okkar hafa sóað þessum auð í ekkert. Guð vill að við
lifum í öryggi, friði og vingjarnlegu samstarfi, eins og sæmir
göfugri og kærleiksríkri fjölskyldu, en græðgi og eigingjarnar
áætlanir hafa fest rætur í hjörtum okkar og sáð sundrungu á
.meðal okkar

Guð vill að við séum herrar, en við höfum kosið að vera
þrælar

Maðurinn hefur villst langt frá himnesku heimili sínu og
misst innri paradísina þar sem hann finnur fyrir nálægð við
Guð og Guð nálægt sér, og hann mun ekki geta endurheimt
.þessa paradís án persónulegrar áreynslu

Guð skapaði okkur í sinni mynd, en þessi sannleikur
hefur sloppið úr huga okkar. Við höfum fallið fyrir þeirri
blekkingu að örlög okkar séu erfiðleikar og örlög okkar
tortímingu. Við verðum að rífa burt hulu blekkingarinnar með
rýtingi viskunnar til að sjá hinn geislandi sannleika á bak við
.hana

?Hverjir erum við og hver er okkar sanna eðli

Menn eru greinilega ólíkir, hvort sem það er í sálfræðilegri eða tilfinningalegri gerð, hlutverkum sem þeir gegna í lífinu, vinnu og athöfnum sem þeir stunda eða löngunum sem þeir finna. En undir öllum þessum mun leynist tveir hlutir sem hver manneskja þráir og þarfnast án undantekninga. Annað er frelsi frá öllum gerðum sársauka og löngunar. Hitt er algjör og varanleg hamingja - fullkomin .ánægja, þar sem friður, kærleikur, viska og gleði búa

Í raun og veru er það sem menn leitast við að ná til Guðs, hvort sem þeir nota það nafn eða ekki. Hinir vitru segja að Guð sé kjarni sælu og andi hamingjunnar. Og maður mun ekki upplifa fullkomna ánægju nema maður sæki beint í geimuppsprettu. Þetta er lykilatriði til að skilja mannlegt .ástand

?En hvar leitar fólk að því sem það leitar að

Þeir leita þess aðeins í veraldlegum hlutum: í eignum, ytri aðstæðum og samskiptum við annað fólk. En það er ómögulegt að finna það í neinu, neinum eða nokkrum .aðstæðum í þessum heimi, miðað við eðli sköpunarinnar

Sköpunin byggist á meginreglunni um tvíhyggju. Það er ómögulegt að hafa mynd í aðeins einum lit, þar sem engin leið er að vera án andstæðunnar. Á sama hátt er ómögulegt fyrir neinn þátt tilverunnar að vera til einangraður frá tvíhyggju. Þegar við skoðum þó þær langanir sem hvetja fólk, komumst við að því að hvert og eitt okkar þráir aðeins góða, ánægjulega, fallega og jákvæða hluti, án þess að hafa minnstu löngun til að takast á við neitt óþægilegt eða .óæskilegt. En það er ómögulegt

Í þessum tvíhyggjuheimi er engin ánægja án sársauka, ekkert ljós án myrkurs, ekkert gott án ills, ekkert líf án dauða. Þessar tvær hliðar myntarinnar eru óaðskiljanlegar.

Þetta þýðir að það sem við þráum innst inni er ekki hægt að .fá úr þessum heimi

Fólk leitar — já, það leitar af öllum mætti — en finnur ekki það sem það leitar að, sem elur af sér örvæntingu og vonleysi. Þetta leiðir ekki aðeins til örvæntingar heldur einnig til mikillar gremju og ákafrar reiði og þar af leiðandi til ofbeldisverka. Allt þetta gerist vegna þess að það leitar ekki að því sem það leitar að á réttum stað og þar af leiðandi .finnur það ekki það sem hjartað þráir

Fólk á okkar tímum veit ekki mikið um merkingu og .tilgang lífsins og því þjáist það af ruglingi og ráðvillu

Að eðlisfari eru menn tilgangsdrifnir verur. Ef þeim skortir tilgang í lífinu og ef hugur þeirra, orka, vilji og tilfinningar eru ekki beint á jákvæðan og uppbyggilegan hátt, munu þeir leita á skaðlegar leiðir eins og áfengis- og fíkniefnaneyslu, grípa til ofbeldis og svo framvegis. Endanlegt markmið lífsins er að þekkja Guð og það er skylda einstaklinga að samræma hlutverk sín og ytri athafnir með réttlátum verkum, heilbrigðum sjónarhornum, jákvæðu .viðhorfi og gagnlegri miðlun tilfinninga sinna

Þessir tveir þættir eðlis okkar — innri eða andlegi þátturinn og ytri þátturinn — eru ekki í mótsögn ef þeir eru rétt skildir. Þvert á móti styðja þeir hvor annan og hjálpa okkur að þróa og efla líkamlega, sálfræðilega, tilfinningalega .og andlega getu okkar og möguleika

Fólk lifir í miklu tómarúmi, án vitsmunalegrar eða sálfræðilegrar örvunar. Þeim leiðist vegna skorts á tilgangi og fjarveru alls sem gæti gefið lífi þeirra gildi og merkingu. Meðalmaðurinn kann að geta starfað og hegðað sér eins og hann sé sálfræðilega og andlega heilbrigður, en er hann ?hamingjusamur

Megintilgangur lífsins er að vita hver við erum og hver okkar sanna eðli er. Ef við gefum dýpri þáttum lífsins þá athygli sem þeir verðskulda, munum við óhjákvæmilega finna fyrir hamingju, því hamingja mannsins er tengd því að tengjast andlegu sjálfi manns, án þess hefur maður hvorki .tilvist né veru

Óttinn við mistök eða veikindi nærist með stöðugri hugsun um það þar til hugmyndin um mistök síast frá meðvitundinni inn í undirmeðvitundina og nær að lokum til hærri meðvitundar. Þá byrjar óttinn, sem er rótgróinn í undirmeðvitundinni og hærri meðvitund, að margfalda sig og vaxa þar til hann fyllir meðvitundina af illgresi ótta sem er ekki eins auðvelt að útrýma og upphaflega hugsunin þegar hún spírar. Þetta skaðlega illgresi ber að lokum eitraða og banvæna ávexti. Sem betur fer er hægt að útrýma rótum þess innan frá með því að einbeita sér sterklega að hugrekki og innræta meðvitund um algjöra trú á Guð og að hann geti hjálpað þeim sem vilja hjálpa sér sjálfum og verndað þá fyrir .skaða

Einu sinni var lítil loftbóla að fljóta á yfirborði sjávar, á varðbergi gagnvart stormum og eldingum, þegar hún heyrði “?rödd hvísla að sér: „Litla lífsbóla, hvað er að þér

Veistu ekki að þú ert hluti af lífsins hafi? Litla loftbólan .leit í kringum sig og áttaði sig á því

Mannleg meðvitund svífur eins og lítil loftbóla á yfirborði hafsins af alheimsmeðvitund, hugsar um það sem tímabundna loftbólu, skjálfandi af ótta við veikindi, fátækt og dauða. Ó, loftbóla, óttast þú hafið? Líttu í kringum þig, athugaðu vandlega. Færðu sjónarhorn þitt frá þínu nánasta umhverfi til óendanlegs ríkis Guðs. Kafaðu dýpra, víkkaðu skilning þinn, svo að þú getir vitað og verið viss um að þú ert eitt með hans víðáttumikla hafi og að Guð er með þér. Hann .verndar þig, hann styður þig, nú og að eilífu

Að forðast gildrur og snörur

Alltaf þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu sem hvetur þig til að uppfylla hana, notaðu þá dómgreind og spurðu sjálfan þig: „Er þetta góð löngun sem hægt er að uppfylla eða slæm löngun sem ekki ætti að heiðra?“ Óhollar efnislegar langanir hvetja til slæmra venja okkar með því að gefa okkur falskar vonir og tálsýna hamingju. Í slíkum tilfellum verður að beita dómgreindinni til að leiða í ljós sannleikann. Slæmar venjur leiða að lokum til óhamingju. Þegar raunverulegt eðli þeirra kemur í ljós verða þær .máttlausar til að festa mann í gildrum þjáningar og eymdar

Hugleiðingar og sögur

Í lífi og dauða, í sorgum og hörmungum, er trú mín á þig, .ó Drottinn, sterk og óhagganleg, traust og óhagganleg

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar .dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölmennustu staðina, þannig mun ég sjá geisla guðdómlegs kærleika á öllum sviðum lífs míns og .daglegra athafna

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína .með döguninni og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Sagan af moskusdýrinu

Músk er dýrmætt efni með sterkum ilm, sem finnst í .nafla moskushjartsins sem lifir í háum Himalajafjöllum

Þegar dádýrið nær ákveðnum aldri byrjar heillandi moskusi að síast leynilega úr nafla þess og dádýrið verður órólegt af þessum aðlaðandi ilmi og byrjar að dansa og leita .að uppsprettu þessa ljúfa ilms

Það ferðast á milli staða, þefar á milli steina og undir trjám, leitar alls staðar að uppruna þessarar spennandi .lyktar

Að lokum verður hann reiður og æstari og kvíðnari þegar hann á orð og finnur ekki það sem hann leitar að af löngun .og ástríðu

Í lokatilraun til að ná til uppsprettu moskusins stekkur það af turnháum klettabrúnum niður í djúpan dal til að horfast í augu við örlög sín og dauða sinn, þar sem veiðimennirnir ná að fanga það og draga úr því .moskuspokann eða kirtilinn

Í þessu sambandi las einn af upplýstu skáldunum :eitthvað á þessa leið

!Ó, moskusdýr, þú fífl

?Hvers vegna þjáist þú? Hvers vegna ertu svefnlaus

Þessi moskus er fáanlegur

!Með magapokann þinn, þú fífl

Jafnvel þótt þú snertir með nefinu

Frá þér kemur leyni ilmurinn

Þú hefðir unnið það sem þú vonaðist eftir

Og þú lifðir án þess að eyða

Haldið þið ekki, vinir mínir, að flestir hegði sér eins og moskusdýr? Þeir eru alltaf og eilíflega að leita að hamingju .alls staðar utan sjálfra sín

Já, þau leita hamingju í leik og láta undan löngunum og þrám þar til þau eru orðin þreytt. Þau klífa hálar slóðir auðs þar til þau að lokum stökkva af kletta mikilla vona upp í

kletta gremju og mistök þegar þau finna ekki hina sönnu .hamingju sem er geymd í djúpustu kafum sálar sinnar

Ef við snúum hugsunum okkar inn á við og hugleiðum djúpt, munum við finna í ró sálarinnar uppsprettu sannrar og .varanlegrar hamingju sem við leitum að

Við megum ekki vera eins og moskusdýrið, sem deyr í leit að hamingju á röngum stöðum. Þess í stað verðum við að vera vakandi og reyna að finna hamingjuna innra með okkur .sjálfum, ekki utan okkar sjálfra

Sagan af hnappinum

Einu sinni kom maður til mín og sagðist þjást af :langvinnum hjartasjúkdómi og bætti við

Ég hef reynt margt en mér tekst ekki að losna við„ “hjartasárið

Eftir að hafa hugsað mig rólega um bað ég hann um að :færa mér skæri. Hann horfði skjálfandi á mig og sagði

“?Ætlið þér að skera upp hjarta mitt, herra„

Ég hló og svaraði: „Ég er ekki læknir. Hefurðu einhvern tíma heyrt um manneskju sem notar skæri til að framkvæma “!?skurðaðgerð

Að lokum kom hann treglega með skæri, svo ég klippti af einn hnappinn á frakkanum hans og sagði honum að sauma ekki annan hnapp í staðinn og að setja ekki höndina á blettinn þar sem hnappurinn vantaði. Ég sagði honum líka að koma aftur til mín eftir tvær vikur og ég bjóst við að hann .myndi jafna sig á þeim tíma

Maðurinn hló og sagði: „Ég skal gera eins og þú baðst um því ég treysti þér, en ég held að þetta sé furðulegasta lyf “!sem ég hef nokkurn tímann fengið

Tveimur vikum síðar kom hann hlaupandi til mín og :sagði, undrandi

Sérfræðingarnir fullvissuðu mig um að ég væri„ læknaður af hjartasjúkdómi. Svo, í guðs bænum, hvað gerðir “?þú? Dróstu anda úr hnapp

Ég svaraði brosandi: „Já! Höndin þín var stöðugt að leika “.sér með hnappinn og hnappurinn var í takt við hjartað

Þessi hnappur var andinn sem olli hjartaverkjum þínum. Svo ég skar á hnappinn og sagði þér að skipta honum ekki út eða setja höndina á hjartað. Þannig létti þrýstingnum á !hjartanu og hætti að særa þig

Allt gengur hratt fyrir sig og fólk er upptekið af mörgu. Það er eðlilegt að uppskera auðlegð heimsins heldur en að sóa tímanum, láta árstíðina líða hjá og enda tómhentur. En það sem maður ætti að uppskera er ríkasta uppskera lífsins: að nálgast Guð og kynnast honum. Eina leiðin til að öðlast sanna hamingju er að áorka einhverju í þessum heimi og .einnig að ná andlegum árangri

Þeir sem þekkja Guð hefja ekki dagleg skyldustörf sín áður en þeir hugleiða Guð og hlaða huga sinn og líkama með .blessaðri guðlegri orku

Hinar fjölmörgu kröfur heimsins geta fælt þá sem leita andlegra markmiða sinna og leitt þá af þeirri leið sem þeir hafa valið. En þeir sem eru óhagganlegir láta ekkert ýta sér af leið; þeir halda áfram af ákveðni óháð erfiðum eða .óhagstæðum kringumstæðum

Sama hvað heimurinn gefur okkur, þá mun hann ekki fullnægja löngun hjartna okkar, sem þrá eitthvað stöðugra, mikilvægara og dýrmætara en allt sem fjársjóðir og auður .heimsins geyma

Þegar maður deyr – megi hann lifa lengi – getur enginn máttur á jörðu gert neitt fyrir hann. Hver getur hjálpað okkur eftir að við yfirgefum þennan heim? Guð. Þess vegna verðum við alltaf að muna að þessi heimur er aðeins tímabundið stopp á ferð okkar til himneskra heimkynna, þar sem við .munum lifa að eilífu í návist hins miskunnsama

Of mikil auður tryggir ekki heilsu, frið og árangur, en að ná friði og árangri mun leiða til jafnvægis í velgengni bæði á .andlegum og efnislegum vettvangi

Flestir þróa andlega skilvirkni eingöngu til að ná efnislegum árangri. En þegar einstaklingur verður meistari í sjálfum sér og stjórnar sálfræðilegum kröftum sínum og athöfnum í samræmi við guðdómlega áætlun, mun líf hans verða blessað og hann mun smakka nektar andans á meðan hann er á þessari jörð. Hann mun ekki lengur vera fangi venja og langana, heldur mun meðvitund hans umbreytast í hjarta guðdómlegrar nærveru og hann mun dvelja þar og .njóta endurnýjaðra ánægjna sem ólýsanlegar eru

Líkaminn er stærsta apótekið

Læknisfræðingar hafa uppgötvað að þegar við upplifum yfirþyrmandi gleði framleiðir líkaminn þunglyndislyf og önnur streitulækkandi efni sem eru jafn öflug og áhrifarík og þau sem læknar ávísa. Líkaminn er mesta apótek jarðar, fær um að framleiða rétta hlutinn á réttum tíma þegar við erum í sátt við andlegt jafnvægi sem Guð hefur komið innra með .okkur

Ekki er öll streita skaðleg; streita vekur upp lífsorkuna sem flæðir um líkama okkar og örvar virkni og hreyfingu. Rannsóknir hafa sýnt að hæfilegt magn af streitu er .gagnlegt

En vandamálið kemur upp þegar streita fer yfir heilbrigð mörk

Hvert og eitt okkar hefur sín eigin mörk fyrir streitu og þegar farið er yfir þau mörk verðum við stressuðari en við ættum að vera og við gerum okkur kannski ekki grein fyrir því fyrr en vandamál byrja að koma fram í líkama, .tilfinningum og huga

Lífið með Guði er gleði og hamingja, en án Guðs er kvíði, ólga, erfiðleikar og jafnvel hörmungar. Hvernig getum við þá fundið frið og ró í lífi sem einkennist af hörmungum og ?harmleikum og fært þessari jörð einhverja hamingju

Fyrsta skilyrðið er að vera meðvitaður um þrýsting lífsins .þegar við erum undir áhrifum hans

Guð er alvitur og alvitur og hefur gefið líkama okkar merki eins og huggun, óþægindi, ró og kvíða, og við verðum að veita þessum merkjum athygli. Það er guðleg greind í líkama okkar sem reynir að segja okkur eitthvað og við verðum að hlusta á þessi skilaboð á streitu- eða hvíldartímum. Þegar þú finnur fyrir streitu skaltu einbeita þér að þeim hluta líkamans sem er að upplifa streitu, taka síðan djúpt andann og spenna um leið varlega þann hluta þar til hann titrar. Slakaðu síðan á og losaðu spennuna. Þetta mun hjálpa til við að viðhalda orkumiklu og lífsnauðsynlegu jafnvægi í líkamanum og vernda hann gegn skaðlegum .áhrifum streitu

Við getum einnig tekist á við tilfinningalegt álag með öndun. Þegar þú finnur fyrir ótta eða öðrum skaðlegum tilfinningum skaltu anda hægt, djúpt og taktfast inn og út nokkrum sinnum og leyfa líkamanum að slaka á við hverja útöndun. Þetta mun hjálpa til við að hægja á hraðari hjartslætti, endurheimta eðlilega blóðrás, auðvelda flæði

lífsorku um taugarnar og hjálpa til við að róa hugann og
.hreinsa hugsanir þínar

Lífið er ekki neyðarástand; það er falleg guðleg tjáning
og við ættum að njóta hennar. Munum að bros er kraftur; ef
.við notum það ekki, missum við mikilvægan þátt lífsins

Menn eru sálir með tilfinningar og tilfinningar, og þeir
hafa líkama sem þeir klæðast eins og flík eða yfirhöfn. En
svo lengi sem við lifum eingöngu á stigi líkamans og
tilfinninganna munum við falla undir neikvæð áhrif streitu og
.spennu

Þegar við erum í sátt við eðli okkar, sem er andinn, þá
flæðir gleði andans inn í hjartað og umbreytist í kærleika. Að
finna fyrir þessum kærleika, tengdum friði og ró sálarinnar,
og að starfa og hafa samskipti undir áhrifum hans, er
heppilegasta leiðin til að lifa náttúrulega í heimi sem er fullur
af spennu og mótsögnum. Að samræmast þessari gleði er
.lausnin á vandamálum lífsins

Athugið: Varðandi fullyrðinguna: „Líkaminn framleiðir
þunglyndislyf og önnur efni sem draga úr streitu og spennu,
sem eru ekki síður öflug og áhrifarík en þau sem læknar
ávísa," er þetta ekki ráðlegging um að sleppa læknisráðgjöf
.og lyfseðlum, þess vegna er þörf á skýringum

Seguljöfnur

Manneskja með sterka nærveru og illar tilhneigingar +
góðhjartað en veikviljug manneskja = ill segulmagn sigrar
góðvild

Veikviljaður einstaklingur með illar tilhneigingar +
sterkviljaður einstaklingur með góðar tilhneigingar = góð
.segulmagn sigrar hið illa

Veik andleg segulmagn + ill lífsegulmagn = sterk ill segulmagn

Sterkur siðferðislegur styrkur + veikur siðferðislegur styrkur = meiri siðferðislegur styrkur

Sá sem er reiður og ofbeldisfullur + sá sem er blíður og .góður = segulmagn reiðinnar sigrar blíðuna

Sterkt, jafnvægt og rólegt skap + skap sem stundum .stefnir að óánægju = segulmagn róseminnar ræður ríkjum

Langvinn inngróin bilun + minni inngróin bilun = sterk bilunarsegulmögnun

Sterk jákvæð velgengni + minni jákvæð velgengni = aukin velgengni

Sterkur bilunartitringur + sterkur árangurssegulmögnun = annað hvort sterk bilunarsegulmögnun eða sterk .árangurssegulmögnun, allt eftir umhverfi og aðstæðum

Sterkur, heilbrigður hugur + algjör fáfræði = annað hvort kænska og færni eða fáfræði og heimska

Framúrskarandi andlegur kraftur + framúrskarandi hagnýtur kraftur = Andleg segulmagn - sannarlega framúrskarandi hagnýtur kraftur

Ef fólk gæti séð fjöldann af plánetuverum í eterinu sem umlykur það, myndu kannski sumir reyna að finna látna ástvini sína. Guð hefur opnað andleg augu mín og ég sé margar af þeim sálum sem hafa yfirgefið jarðneska heiminn. Með því að einbeita sér djúpt að andlega auganu (miðju ennsins) getur maður séð með innri sýn geislandi heiminn sem býr af öllum góðum sálum sem hafa stigið upp á .eterplanið í návist Hins miskunnsamasta

Í mönnum virkar hjartað sem þráðlaus móttakari og andlega augað sem sendandi. Jafnvel þótt þú getir ekki séð látna ástvini þína, ef þú einbeitir þér rólega að hjartanu, geturðu fundið nærveru þeirra sem þér þykir vænt um og búa nú í himneskum líkömum, njóta friðar og öryggis Guðs og fagna frelsi sínu frá skorðum líkamans, þannig að þú .finnur huggun í friði þeirra og hjarta þitt er fullvissað um þá

Þegar ég nefni nafn Guðs, bráðnar öll vera mín í æðsta gleði. En þetta ástand kom aðeins til mín eftir mikla áreynslu. Í fyrstu var ég ekki einn af þráendum, því hugur minn var þá á flakki. En nú, um leið og ég einbeiti hugsunum mínum og meðvitund að andlegu miðjunni – bilinu milli augabrúnanna – hverfa allar hugsanir, öndun hættir af sjálfu sér, hjartað hættir að slá, órói hugans dvínar og tilvistarástand sest yfir sálina, svo að ég upplifi andlega .alsælu og er umvafin guðlegri sælu

Gullnu orðatiltækin

Hamingjan er réttur minn, arfur minn og falinn guðlegur fjársjóður, leið mig til að finna innra með mér fjársjóði sem fara fram úr draumum konunga

* * *

Lífið er greindur hreyfing með reglulegum takti. Það mótar sig í lífvana hlutum eða tekur á sig lifandi og .hreyfanlega mynd. Lífið er alhliða og gegnsýrir allt

* * *

Ó, mesti elskhugi, þú ert lífið. Þú ert markmið mitt og .von mín

* * *

Gerðu mig að blómstrandi rós í himneskum garði þínum, eða glitrandi perlu í geislandi ástarhálsmeninu þínu, eða .gefðu mér mesta heiðurinn: minnsta staðinn í hjarta þínu

* * *

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera .gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu

* * *

Við skulum vefa gullinn draumateppi með silkiþráðum .sætra minninga og fágaðra hugsana

* * *

Ástin er eins og sandpappír sem fægir hugann og .fjarlægir ójöfnur úr persónuleikanum

* * *

Faraldrar, hörmungar og ofbeldisfullar náttúrubreytingar sem valda eyðileggingu, tortímingu og útbreiddum skaða eru ekki „guðlegar tilskipanir“. Þessar hamfarir stafa af hugsunum og gjörðum manna. Hvar sem viðkvæmt jafnvægi góðs og ills í heiminum raskast vegna uppsöfnunar skaðlegra bylgna og titrings sem orsakast af illum ásetningi og ranglæti manna, ríkir ringulreið og útbreidd eyðilegging fylgir .í kjölfarið

* * *

Ég mun taka það besta frá hverjum og einum og ég mun meta góða eiginleika allra þjóða án þess að einblína á galla .þeirra

* * *

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum .degi

* * *

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast djúpri ró. Þetta er vegna þess að þessi straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, stöðugum flæði sem nær til

sálna í sátt við þá uppsprettu og gerir þeim kleift að miðla .hamingju til þeirra sem þrá frið

* * *

Hversu mörg góð orð frá hjartanu hafa rekið burt margar sorgir og hversu margar viturlegar raddir hafa lýst upp !myrkar slóðir með lömpum gleði og rósemdar

* * *

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Því að hver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og .tilgang

* * *

Þrátt fyrir hörku tilraunanna eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og breytir því í fallegt, endingargott og .fjölhæft stál

* * *

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

* * *

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs einlægt, brennandi hvísl úr djúpi þráhyggjufullrar sálar, mun kall andans snerta alheimshjartað og svarið mun koma og færa með sér ómælda gleði. Þetta vitsmunalega hvísl ræktar viljann þar til hann öðlast þann styrk sem þarf til að ná því markmiði sem .óskað er eftir

* * *

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það nægir að hugsa bara um eitthvað til að ná því, því að guðleg lögmál .vinna í þágu þeirra sem eru í samræmi við æðsta vilja

* * *

Maður ætti ekki að helga alla þá vitsmunalegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum leit að hverfulum hlutum, svo að hann týnist ekki í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapi sjálfum sér óþarfa takmarkanir og hömlur. Í staðinn ætti hann að nota vitsmunalega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa siðferðilega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli þess sem er .skaðlegt og þess sem er gagnlegt

* * *

Sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem tileinka sér þessa nálgun verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum

* * *

Opnaðu, Drottinn, hlið friðarins og varðveittu helgidóm andlegra hugsana minna fyrir árásum illra hvísla og lát rósir þrá minna blómstra í garði hjarta míns er ég bíð eftir dögun .komu þinnar

* * *

Fræðileg þekking getur ekki aflað sér guðlegrar þekkingar og það er ráðlegt að eyða ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að heimfæra upp á í raunveruleikanum, annars lendir maður í miðjum þéttum vitsmunalegum frumskógum og getur ekki farið út fyrir svið .kenninganna

* * *

Hamingja er ávöxtur sálfræðilegs sigurs yfir óstöðugum aðstæðum lífsins

* * *

Sá sem Guð þekkir kann að vera óþekktur heiminum

* * *

Ef maður forritar sig með fræðilegri þekkingu [án raunverulegra prófana] verður hann eins og flytjanlegur upptökutæki sem endurtekur málshætti og endurómar háleit orðasambönd, og aðrir munu líta á hann sem lærðan

fræðimann, en slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun .á sannleikanum, né heldur samsvarandi andlegum árangri

* * *

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

* * *

Opnið hjörtu ykkar fyrir guðdómlegri úthellingu svo að hún megi flæða um ykkur og fylla líf ykkar andlegum .blessunum og gæsku

* * *

Hvaða verk sem þú vinnur og hvaða afrek sem þú getur náð, mundu alltaf að Guð er uppspretta þess sem veitir þér .allan þann styrk sem þú þarft til að vinna og ná árangri

* * *

Leyf mér að minnast þín, Drottinn, í fátækt og velmegun, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku, og lát mig sjá þitt blessaða ljós sem veitir vellíðan og lækningu á .augabragði

* * *

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra blessaða rödd þína, rek burt frá mér þær hörðu, jarðnesku raddir sem leynast í fellingum minninga minna, ég vil hlusta á kyrrláta, .ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar

* * *

Lífið er hulið myrkri og stundum hrösum við og hikum við að halda áfram. Við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir lífsins. Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól ljómans

á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og leiðarstjarna .þeirra sem ferðast um höf jarðneskrar, hverfulrar tilveru

* * *

Það er kominn tími til að manninn veki meðvitund sína úr .dvala gleymskunnar til vakningar andans

* * *

Við biðjum þig, Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum fáfræði og þröngum, takmörkuðum hugsunum að sjóndeildarhring friðar, ljóss, kærleika og alheims mannlegrar .samúðar

* * *

Hlutirnir munu að lokum batna vegna þess að kraftar Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlegs lífs, og hver sem er ekki sannfærður um óhjákvæmileika aðstæðnanna og reynir að komast með huga sínum og trú að því sem er handan hulunnar, mun fá dyrnar opnaðar fyrir hann sem [hver trúuð hönd bankar á]

* * *

Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða ekki að takast á við aðstæður skynsamlega. Óháð því hvað gerist verður einstaklingur að fullvissa sig um að Guð einn geti stutt hann í erfiðum og streituvaldandi aðstæðum ef hann snýr sér til .hans af öllu hjarta, sálu og tilfinningum

* * *

Ef skynfærin okkar miðlaði okkur allan sannleikann, myndum við sjá jörðina sem rafeindafljót og hverja rykögn .sem veltandi ljósmassa

* * *

Þeir sem komast með innsýn sinni frá efni til anda skilja .eðli blekkingar og þekkja kjarna sannleikans

* * *

Hvort sem maður er í frumskógum Afríku, á vígvelli, þjáist af veikindum eða fátækt, verður hann að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en hætta og fær um .að vernda þá sem leita hælis hjá honum

Það er engin áhrifaríkari leið til að vernda sig. Auðvitað verður maður að nota rökfræði þegar maður tekst á við .atburði og jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp

* * *

Ástin sem býr í hjörtum allra vera – ást allra mæðra, .feðra, vina og ástvina – er sprottin af guðdómlegri ást

* * *

Gera verður greinarmun á meiriháttar og minniháttar skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún er .ekki sönn skylda

* * *

Þegar lífsnauðsynlegir geislar sólarinnar breiðast út, mun ég dreifa vonargeislum í hjörtu hinna fátæku og yfirgefinna [þeirra sem samfélagið hefur yfirgefið] og ég mun innræta nýja ákveðni í hjörtu þeirra sem halda að þeir séu .misheppnaðir

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn lærisveina sinna: „Útilokaðu engan úr kærleikahring þínum. Hafðu alla í hjarta “.þínu og þeir munu geyma þig í sínu

* * *

Drottinn, hjálpaðu mér að nota alltaf vilja minn til að framkvæma gagnleg og góð verk

Hjálpaðu mér að laga mig að vilja þínum svo að allar hugsanir mínar samsvari tilgangi þínum og séu í samræmi við vilja þinn

Hann hjálpaði mér að vekja upp þann falda, blessaða kraft innra með mér svo ég gæti sigrast á öllum erfiðleikum .og raunum

* * *

Vaknaðu upp til þessarar djörfu og auðmjúku andlegu persónuleika – persónu sem sameinar styrk ljóna og blíðu .dúfna

* * *

Ég mun ekki láta bitra, falska gagnrýni trufla mig, né heldur rausnarlegt lof og smjaður. Eina ósk mín er að gera .vilja þinn, ó Drottinn, og öðlast velþóknun þína

* * *

Þú getur ekki ímyndað þér þá yfirþyrmandi gleði sem mun fylla þig þegar þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Sálin þín mun þá verða ölvuð af óendanlegri kærleika Guðs. Það er kærleikur sem er milljón sinnum meiri en mannleg kærleikur – kærleikur sem uppfyllir allar langanir þínar og .fyllir hjarta þitt gleði og ánægju

* * *

Með innri einbeitingu geturðu upplifað andlega sælu beint innra með þér og í kringum þig. Ef þú ræktar þessa meðvitund mun persónuleiki þinn vaxa í sátt og samlyndi og þú munt öðlast aðlaðandi segulmagn fyrir fólk og aðrar .verur

* * *

Ó, mikli verndari, mér er sama þótt ég missi allt vegna örlaga minna, sem eru mín eigin skapanir, en ég bið þig, mitt eina athvarf, að vernda kerti ástar minnar til þín frá vindum .gáleysis og gleymsku

* * *

Drekkum okkur nægilega af hreinu, hressandi friðarvatni sem streymir frá uppsprettum hagstæðra aðstæðna, styrkt af staðfastri ákvörðun okkar um að hugsa jákvætt og vera .bjartsýnn

* * *

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að

vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur
.og hljóta blessun Guðs

* * *

Reyndu að gera djarfa og ánægjulega hluti sem flestir
.gera ekki og gefðu þeim sem aðrir gleyma kærleika og frið

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum
:sínum

Ef þú eyðir ekki tíma í að rækta hugann, mun engin„
efnisleg velmegun fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki
pynding heldur þjálfun meðvitundar til að næra hugsanir og
“.gjörðir sem leiða til hamingju

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela
henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra
þig. Þegar ég var strákur missti ég þolinmæðina alltaf þegar
fólk dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég
mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða
.aðdáun fólks

* * *

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika
sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í
lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var
stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði
af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska
.hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund

* * *

Fáir eru þeir sem hafa áhuga á að þróa andlega og
andlega krafta sína

* * *

Leyfðu þér ekki að sökkva til botns í frestun. Rísðu upp
úr dvala hins leiðinlega hversdagsleika og leggðu af stað í átt
að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og
.friður

* * *

Innra með þér leynist gríðarlegur möguleiki sem bíður
eftir að vera fjárfestur, og þú ert sá eini sem getur virkjað
.hann og notið góðs af honum

* * *

Frelsi frá óæskilegum venjum og óhollum ástríðum veitir
.miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni
Bókmenntaleg velgengni færir sálræna hamingju sem
ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér

* * *

Þú getur eytt öllum tíma þínum í að safna peningum, en
þeir peningar munu ekki veita þér varanlegan frið og öryggi
sem þú leitar að. Þvert á móti munu þeir færa þér meiri
óhamingju vegna þess að hamingja og friður býr í huganum,
.ekki í hlutunum sjálfum

* * *

Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugann og vertu
varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur neikvæðar
hugsanir og svartsýni, svo að veikleikar þeirra geti ekki síast
inn í hugann þinn, nema hugurinn hafi náð þeim styrk að
hugsanir annarra geti ekki veikt hann, heldur þvert á móti,
hann geti styrkt hugsanir annarra og aukið sjálfstraust
.þeirra

* * *

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja né enda
daginn án þess að hugsa um hann. Við verðum að muna að
án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki
klárað neitt af verkefnum okkar. Þetta er okkar mesta skylda
.gagnvart honum

* * *

Það er til leið til að meta og dæma siði og hefðir. Í
upphafi hafði hver hefði réttlætingu. Ef við komumst að þeirri
niðurstöðu að réttlætingun er enn sönn, þá hefur hefðin
merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja
hefðum í blindni. Við verðum að vita hvað er rétt og fylgja

því, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan beita .því

* * *

Þegar þú sérð svo marga skortir hamingju eða velgengni, gerðu þá ekki ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú getur gert þig að því sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er .það sem gerir þig sannarlega farsælan

* * *

Ef þú hefur ekkert innra með þér, þá verður þú ekki hamingjusamur. En ef þú hefur ekkert í kringum þig og ert hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess vegna er ómögulegt að dæma fólk út frá ytri aðstæðum .þeirra

* * *

Meðal hins mikla mannfjölda gæti verið einstaklingur sem hefur náð andlegri hæð og nýtur innri friðar og æðsta .andlegrar hamingju

* * *

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín, og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem framtíðin ber í skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað .verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft

* * *

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér .ólýsanlega og djúpa hamingju

* * *

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana !með afborgunum

* * *

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan .hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa

* * *

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó Drottinn, og í vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég fagna og hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni vina minna, rétt eins og ég fagna eigin velferð og vellíðan. Þegar ég innblæs visku í aðra margfalda ég fjársjóði eigin visku .minnar og í hamingju allra finn ég mína eigin

* * *

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir þá tímabundnu gleði sem það færir. Hver er tilgangurinn með því að elta uppi tálsýn jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brotna? Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á ótal eignum að halda sem .krefjast stöðugrar athygli

* * *

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og gleði að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og .hamingju minni

* * *

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta

eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan .hugarró

* * *

Við erum óaðskiljanlegur hluti af sömu meðvitund og þetta mikla alheimur spratt upp úr

* * *

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Kannski eru sumar af þessum siðum og hefðum merkingarlausar og .tilgangslausar

* * *

Þegar ólgusjó hugsana lægir, göngum við inn í friðarríki og snertum guðdómlega nærveru

* * *

Hugsaðu um Guð, eða fallegt landslag sem vekur frið, eða gleðilega og yndislega upplifun. Jákvæð, róleg andleg .virkni er örvandi og hressandi

* * *

Við lifum í óreiðukenndum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og — Guði sé lof — misst heilsuna. Eða þú gætir haft góða heilsu og tapað peningunum þínum. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en átt í fjölmörgum vandamálum

með öðrum, sýnt góðvild aðeins til að mæta gremju og hatri í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt .þér

* * *

Jörðin verður að kvalaklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynsluna sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, þá verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og .hamingju

* * *

Þar, handan við ómyrkvaða dimmuna, hljóðlausa kyrrðina og óskapaða tómið, liggur eilífi kjarninn, sem er uppruni tilverunnar og uppspretta allra krafta og vera, .sýnilegra og ósýnilegra

* * *

Guð skapaði ekki þessa jörð bara til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en .flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang

* * *

Peningar voru aldrei markmið mitt í lífinu; markmið mitt var að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna opnaði Guð margar dyr fyrir mig til að sjá fyrir .mér og uppfylla verkefni mitt

* * *

Guð skapaði þetta alheim til að starfa samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögmálum. Ef við brjótum einhver þessara alheimslögmála refsum við okkur sjálfum. Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein sín. Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið án þess að .þola afleiðingarnar

* * *

Þegar við skoðum siðmenningar heimsins ítarlega og könnum leyndarmál fornra siðmenningar, kemur í ljós stór mynd, með fléttuðum línum, fjölbreyttum köflum og nákvæmum smáatriðum, og við komumst að því að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og félagslegur að .eðlisfari á sama tíma

* * *

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt .við veraldlega lífshætti

* * *

Geislar hreinleika, friðar og hamingju handan drauma .blikka og dansa í djúpi okkar

* * *

Með hverri reynslu sem birtist á himninum í lífi okkar á þessari jarðnesku ferð okkar, verðum við að læra hvernig við getum víkkað meðvitund okkar og skilið betur aðstæðurnar sem umlykja okkur eða sem við göngum í gegnum, og þá munum við geta lifað í betri sátt og tekist á við fólk og lífið á .sléttari og öruggari hátt

* * *

<u>Flestir herma eftir öðrum. Maður ætti að vera frumlegur .og skapandi og ná góðum tökum á öllu sem hann gerir</u>

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við .kröfur lífsins á skynsamlegan hátt

* * *

Mesta hamingjan - á eftir guðlegri hamingju - er fyrir mann að vera í friði með nánustu ættingjum sínum sem hann .þarf að búa með alla daga ársins

* * *

Fólk sóar miklum tíma í að flýta sér og gera eitthvað í hvatvísi án þess að áorka miklu. Fáir stoppa til að hugleiða .og reyna að skilja hvað lífið hefur upp á að bjóða

* * *

Við verðum að vinna að því að byggja upp innri byggingar visku í friðargörðum sem blómstra og skína með .óteljandi blómum undursamlegra andlegra dyggða

* * *

Innri sátt er rík uppspretta styrks og býr til .endurnýjanlega orku

* * *

Þegar maður horfir á lífið kemur í ljós að árangur er ekki auðveldur. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugsaðu um þá fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér takist þetta, þá er sá árangur tímabundinn. Líkaminn - megi þú lifa lengi - verður að lokum jarðsettur. Nauðsyn krefst þess að berjast gegn fjölmörgum kröftum, bæði innri og ytri, til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessir kraftar vinna óþreytandi að því að ræna þig öllum raunverulegum .mikilvægum afrekum

* * *

Reyndu að halda ró þinni undir öllum kringumstæðum og láttu friðarfræ þitt blómstra með gleði og brosum af .ánægju

* * *

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni með öðrum, það er að segja andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu, með því að .hjálpa þeim að öðlast heilaga þekkingu

* * *

Þess vegna eru þeir sem ná þessum stigum og ná þessum stöðum áhugasamir um að bjóða skilning þeim sem þurfa á honum að halda. Ef þú vilt ná sannri velgengni munt þú ekki aðeins tryggja þína eigin hamingju heldur einnig .hamingju annarra

* * *

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra .sem eru góðhjartaðir og örlátir

* * *

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldumeðlimi sína á meðan. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði fyrir vikið, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans .njóti einnig góðs af árangri hans

* * *

Á sama hátt er það ekki aðeins réttur okkar til að njóta velferðar að ná efnislegum árangri, heldur einnig siðferðileg ábyrgð okkar gagnvart öðrum hvað varðar að hjálpa þeim að .bæta efnisleg kjör sín og lífsskilyrði

* * *

Ég er verndaður á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins .áhyggjur af deginum í dag

* * *

Í dag geri ég mér grein fyrir því að ég er eitt með ljósi hins mesta góðs og að ég er leiðarljós fyrir þá sem berjast .við öldur sorgarhafsins

* * *

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!“ Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og .eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra

* * *

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og .deila ávöxtum hennar með þeim

* * *

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða .og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni

* * *

Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd og þéttleika, en það er annað stig þar sem víddir eru ekki til; allt er skýrt og gegnsætt - allt er meðvitund og skynjun. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru meðvitundarástand. Rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, upplifum við líka allar þessar tilfinningar á því hærra stigi í gegnum hreina .meðvitund

* * *

Ó Drottinn, gerðu okkur hamingjusöm með því að finna nálægð þína, frelsaðu okkur frá fjötrum langana og gefðu okkur innri gleði sem er óháð reynslu lífsins og breytilegum .atburðum þess

* * *

Þegar hugur okkar er í takt við æðri skynjun vaknar andleg meðvitund innra með okkur og við upplifum ótrúleg .undur guðlegrar visku og kærleika

* * *

Ef við elskum Guð að fullu og snúum okkur til hans af öllum hugsunum okkar og hjarta, munum við finna fyrir nálægð við hann og við munum komast að því að hann er .mesta griðastaður lífsins og öryggið

* * *

Í því sem virðist tómt og tómt geimnum er alheimstenging og eilíft líf sem sameinar okkur öllu lifandi og lífvana í alheiminum, bylgja mikils lífs streymir um allt sem til .er

* * *

Eilífðin er okkar sanna heimili og varanleg bústaður, og tilvist okkar í þessum líkömum er tímabundin tilvist, eins og .stutt hvíld fyrir hjólhýsi sem ferðast um eyðimörkina

* * *

Þegar við samstillum okkur við sköpunarkrafta andans munum við tengjast hinum alheims- og óendanlega huga sem er fær um að leiðbeina okkur og leysa vandamál okkar. Sköpunarkraftur mun flæða til okkar án truflana frá stærstu uppsprettu tilveru okkar og gera okkur kleift að ná skapandi .árangri á hvaða sviði sem er í starfsemi okkar

* * *

Ástin vex og dafnar í umhverfi trausts, umburðarlyndis .og gagnkvæmrar virðingar

* * *

Blessa oss, Drottinn, með ljósi hreinna hugsana og góðra venja, svo að ef myrkur slæmra venja og frávikshugsana nálgast okkur, verði það þegar í stað rutt burt. Og hjálpa oss að elska þig með svo djúpum kærleika að hvorki efnislegar blekkingar né veraldlegar freistingar geti fangað okkur eða .gripið huga okkar og hjörtu

* * *

Það sem auðvelt er að eignast er sjaldan verðmætt. Við
vitum þetta af því að rannsaka líf mikilla manna og kvenna
og hvernig þau urðu mikil með því að þróa hæfileika sína,
uppfylla skyldur sínar, byggja upp siðferðisgildi sín, stunda
ítarlegt nám og forðast eigingirni. En árangurinn sem þau
náðu og afrekin sem þau náðu voru ómælanlega meiri en
.fyrirhöfnin sem þau lögðu í þau

* * *

Sannleikurinn felst í frelsi til að velja, sem er stýrt af
.visku og stutt af skilningi, réttmæti og ákveðnum vilja

* * *

Þegar þú vekur vilja þinn, ákveðni og meðvitaða
greiningu, þá leysast ósýnilegir kraftar úr læðingi frá hærri
meðvitund – í gegnum innsýn sálarinnar – til að aðstoða þig
og lýsa upp leiðirnar sem liggja að sálrænni vellíðan og
.hamingju, með hjálp Guðs

* * *

Maður verður að opna rásir sálarinnar með eigin
viðleitni. Enginn velur fúslega þjáningar og eymd fram yfir
frið og hamingju. Fáfræði er rót þjáninga og hindrunin sem
verður að fjarlægja og útrýma. Fáfræði er skaðlegt illgresi,
djúpt rótað, sem vex í garði mannkynsins og ýtir út góðum
.og gagnlegum plöntum

* * *

Fáfræði verður að yfirstíga með óhagganlegum vilja og
einbeittri ákvörðun. Jarðvegur hugans verður að rækta með
einbeittri athygli [á hinu jákvæða] og vökva góð fræ með
vatni trúarinnar. Þegar líflegir og hlýir geislar kærleikans
skína, mun fræ góðleikans vaxa og sigrast á illgresi og
.sníkjudýrum, því myrkur getur ekki verið til í návist ljóss

* * *

Nautn efnislegra hluta dofnar og hverfur, en guðleg gleði dofnar aldrei. Það er guðleg hamingja sem er endalaus .og ólýsanleg

* * *

Við megum aldrei nota villandi aðferðir til að öðlast hamingju, né ættum við að yfirgefa friðinn og andlegan auð sem við búum yfir í leit að tálsýn og glitrandi lífi sem getur verið hangandi fyrir framan okkur vegna helvítis athafna og .hegðunar með skaðlegum áhrifum

* * *

Kyrrð er besta myndavélin til að fanga guðdómlega nærveru. Í gegnum linsu hreinnar og nákvæmlega einbeittrar róar mun blessuð mynd birtast með fullkominni .skýrleika

* * *

Reyndar er öll viska innra með þér og allt sem þú þarft er að verða meðvitaður um hana

* * *

Sönn ánægja felst í sjálfsbætingu, þannig að aðrir leiti þín frekar en þú leiti þeirra. Ást og vinátta ættu að vera gefin frjálslega, án væntinga eða krafna. Væntingar ala aðeins á eymd og óhamingju. Jafnvel þegar maður leitast við sjálfsbætingu ætti maður að standa einn, öruggur og í friði .innan vígis dyggða sinna og sjálfsvirðis

* * *

Megi gleði- og bjartsýnisfossar alltaf flæða frá hjarta ,mínu og hressandi úði þeirra snerta alla þá sem ég hitti

* * *

Andleg gleði vekur í sálinni löngun til að hjálpa öðrum á allan hátt og þróar hæfileikann til að meta þá fáguðu siðferðislegu ánægju sem leiðir til hamingju og dregur .þannig úr tilhneigingu til grófrar ánægju

* * *

Sama hversu lítið hlutverk þitt kann að vera, þá er það jafn mikilvægt og stærstu hlutverkin hvað varðar framlag til

velgengni hins alheimsleiks sem sálir framkvæma á lífsins .sviði

* * *

Heildarmeðvitund er alger, óendanleg meðvitund, sem endurnýjar sig stöðugt og sköpunargáfan klárast aldrei, og í .gegnum þig reynir hún að tjá einstakan þátt í sjálfri sér

* * *

Ef þú smakkar guðdómlega ást einu sinni, þá munt þú aldrei gefast upp á henni því ekkert annað er eins og hún í .öllum alheiminum

* * *

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta þeir – með náð og hjálp Guðs – gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

* * *

Öll góð og ill verk eru falin í heilafrumum og birtast sem .góðar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun

* * *

Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur hans hafa umbreyst í góðar venjur friðar og rósemi. Þetta gerist þegar rétt stýrð lífskraftur vinnur að því að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna, þannig að þessar frumur fyllast af .öllu því sem er gott, dyggðugt og fallegt

* * *

Skilningur er innra augað, sýn sálarinnar og sjónauki hjartans. Það er jafnvægið milli rósemi hugans og hreinleika .samviskunnar

* * *

Á hverjum degi sjáum við mismunandi sviðsmyndir og hver dagur færir nýjan lærdóm. Það er gert ráð fyrir að

einstaklingur læri lexíuna með því að einbeita sér að hinum endanlega tilgangi tilveru sinnar: að viðurkenna uppsprettu .tilveru sinnar og undirstöðu lífs síns

* * *

Vinnum að því að gleyma sorgum fortíðarinnar og ákveðum að dvelja ekki við þær. Með óbilandi ákveðni og virkum vilja skulum við endurnýja líf okkar, auka velgengni .okkar og ala upp í okkur góða venjur og göfuga eiginleika

* * *

Sá sem afhjúpar veikleika annarra og veldur þeim vandræðum og gremju er fjarri visku og heilbrigðri .dómgreind

* * *

Orð fyrir alla tíma og staði

Þeir sem eru í sátt við Guð sjá stórkostlega fegurð og finna fyrir einstakri sætleika sem ekki er hægt að upplifa á .annan hátt

Þegar sál mín kallaði til þín, brutust ský þagnar þinnar fram, ó Guð, og regn miskunnar þinnar steyptist niður í straumum þar til það varð að yfirgnæfandi flóði náðar þinnar. Blessuð fljót þín fyllti bakka veru minnar og sál mín steypti sér í vatn eilífðarinnar og loftbóla litla lífs míns .leystist upp í hafi alheims tilveru þinnar

Leiðbeinandi minn kenndi mér að nota meitla viskunnar til að gera mig að musteri sem verðugt er guðlegrar .nærveru

Ef þú vilt ná göfugu markmiði, byrjaðu á því að búa til hugarlíkan fyrir það. Þú getur nú komið hvaða stefnu sem er í meðvitund þinni ef þú gróðursetur sterka hugmynd í huga þínum; þá mun öll vera þín samræmast þeirri hugmynd og .gjörðir þínar munu samræmast henni

Þegar þú snertir hið guðdómlega hjarta munu vandræði þín hverfa, kærleikurinn mun fylla hjarta þitt og dásamlegar andlegar upplifanir munu dansa eins og hreinar gosbrunnar í .görðum hugans

Mörg ský reyna að fela þig og hylja þig fyrir mér, en í gegnum dögg tára þráarinnar birtist mér þitt blessaða nafn blikkandi í skærum gullnum stöfum handan allra .gluggatjalda og slæða

Hrein samviska þýðir að takast á við sannleikann á gagnsæjan hátt

Það eru til grundvallarþarfir og það sem sumir telja „nauðsynjar“ sem eru í raun óþarfar og óþarfar. Lífið ætti að einfalda með því að einbeita sér að grunnþörfum og útrýma .óþarfa munaðarvörum

Hversu há þú ert, ó vinátta, og hve frjósöm og heilög er jarðvegur þinn! Ástin er næring þín og tryggð drykkurinn .þinn

Þegar tveir einstaklingar ganga í sátt og samlyndi þrátt fyrir ólíka þætti, sameinast þeir um eitt markmið: að finna frið og ró sálarinnar í hreinni ást og gagnkvæmri tryggð, og þar sem ástvinurinn leitar ekki ánægju á kostnað ástvinarins, þá blómstra ilmandi blóm vináttunnar í garði óeigingirni og .dreifa sætum ilmi sínum

Heimurinn þjálfar hugann á annan hátt og gerir okkur vön svo mörgu að við byrjum að halda að hamingjan sé óuppnáanleg án þeirra. En lífið, og sérstaklega líf barna, verður að einfalda; annars mun lífið kenna þeim í gegnum .bitra vonbrigði

Sannleikurinn er nákvæmari og raunsærri en bara hugsun eða ímyndun, en það sem við hugsum eða ímyndum okkur getur stundum ræst

Ímyndunaraflið er lykilþáttur í skapandi hugsunarferlinu. Hins vegar verður ímyndunaraflið að þroskast og umbreytast í trausta sannfæringu, og það er ómögulegt án sterks .viljastyrks

Ef þú sérð eitthvað fyrir þér af öllum viljastyrk þínum, þá mun ímyndunaraflið umbreytast í persónulega sannfæringu, og þegar þú getur viðhaldið þeirri sannfæringu

Þrátt fyrir allar andstæðar skoðanir mun sannfæring þín rætast í raunveruleikanum

Maður verður að læra að standa á eigin fótum, studdur .af eigin dyggðum og sjálfsvirði

Andleg gleði er endurnýjuð gleði og birtist í auknum mæli hjá þeim sem hugsa djúpt um Guð. Hún er gleði sem hjálpar til við að taka réttar ákvarðanir og gera réttu hlutina, og þegar hún finnst hverfa óhollar langanir og þrár vegna þess að þær missa aðdráttarafl sitt í samanburði við andlega .gleði

Almáttugur skapari okkar hefur gefið okkur líf, styrk og visku, og það er skylda okkar að gefa honum athygli okkar og lyfta hjörtum okkar til hans í kærleika, þakklæti og .viðurkenningu á velþóknun hans og góðvild

Hjálpaðu mér, ó Guð, að kveikja ekki eld reiðinnar, svo að ég brenni ekki með loga gremjunnar grænu friðarvinirnar innra með mér og öðrum. Hjálpaðu mér að slökkva eld .reiðinnar með sífelldu regni ástar minnar

Megi stöðuvatn mildi minnar og friðar halda kyrru fyrir, ótruflað af óánægjustormum sem færa ekkert annað en .eymd

Að framkvæma athafnir sem knúnar eru áfram af skyldu eða að fórna persónulegum löngunum í þjónustu og kærleika .við annan einstakling er miklu betra en að gera það af ótta

Jafnvel þegar maður hættir að brjóta gegn guðlegum lögum ætti hann að gera það af kærleika til Guðs, ekki af .ótta við refsingu hans

Hvað sem þú óttast, snúðu hugsunum þínum frá því. .Leyfðu Guði að ráða og styrktu traust þitt á hann

Ótti er alltaf með manninum og hægt er að losna við hann með því að hugsa um Guð og finna fyrir nærveru hans

Það getur verið erfitt í fyrstu að ganga dyggðarstígana, en þær eru blessaðar leiðir sem leiða til hugarróar og .sannrar hamingju

Megi dýrð Guðs skína á hverju horni lífs okkar, megi kærleikur hans búa í hjörtum okkar og megi ljós hans fylla .meðvitund okkar

Ó, guðdómlegi ástvinur minn, blómin blómstra og árstíðirnar breytast og allir tala um þig. Fullt tungl afhjúpar andlitsdrætti bros þíns og sólin ber himneska lampa þinn. Ég syndi í hafi tára, barmafullur af þrá eftir þér. Í laufum trjánna og æðum mannkynsins rennur líf þitt og lífskraftur og ég finn .slá alheimshjarta þíns slá í mínu eigin

Þegar ég finn nærveru þína, finnst mér eins og ég sé vakandi í öðrum heimi, og öðru hvoru dreymir mig um þessa jörð og þennan litla líkama - minn eigin. Ég er vakandi í óendanlegri sælu, og dagdraumur minn um jarðneskt líf er ilmandi af hamingjusömum minningum um vökustundir mínar með þér. Ég hef upprætt illgresi martraða úr garði drauma minna og plantað í þeirra stað rósum innblásturs míns, þar sem ilmur löngunar minnar mun draga þig inn, og þú munt koma og taka mig með þér til sjóndeildarhringja .eilífrar sælu

Ó Guð, gerðu mig gegnsæjan með hreinleika og hreinleika svo að ég geti leitt fram græðandi ljós þitt innra með mér

Róaðu skjálfandi spegil hugans míns svo að hann endurspegli óendanlega andlit þitt

Opnið glugga trúarinnar svo að ég megi anda að mér ilm .friðar þíns

Ó, þú sem geislar í sjálfum þér, ó hátign sem ögrar lýsingu, líttu með augum mínum sem þrá þig, svo að ég sjái .ekkert í tilverunni nema þig

Að baki öllum fyrirbærum og sýnum lífsins býr þögul rödd Guðs, sem stöðugt kallar á okkur í gegnum blóm,

helgar bækur, samvisku okkar og allt það fallega sem gerir .lífið þess virði að lifa því

Sérhver viðleitni sem leitandi gerir til að ná andlegum .tindum er metin af Guði til hans og umbunað vel fyrir hana

Við biðjum þig, Drottinn, að lýsa upp huga okkar með ljósi sannleika þíns, láta hjörtu okkar slá með kærleika þínum og fylla sálir okkar með gleði þinni og gnægð náðar þinnar

Frá þeim gegnsæja sjóndeildarhring sem hugurinn getur ekki komist í gegnum, úthellir Guð eilífu ljósi sínu. Og frá alheimshuganum koma háleitar innblásturs- og blessaðar kraftar, og sköpunargáfa streymir inn í opna og samstillta .huga

Þegar þú uppgötvar að sál þín, hjarta þitt, hver neisti innblásturs, blái himinninn, skínandi stjörnurnar, fjöllin, jörðin, fuglarnir og blómin eru öll tengd saman af einum þræði alheims takts, andlegrar gleði og alheims einingar, þá munt þú átta þig á því að þau eru öll öldur á brjósti hins .guðdómlega hafs sem hefur enga strönd

Ef við gleymum skapara okkar verðskuldum við þjáningar. Við verðum að gera okkur grein fyrir því að Guð er ástvinur okkar og elskar okkur, og þessi þekking mun frelsa .okkur frá vandamálum okkar og þjáningum

Sá sem elskar Guð hættir aldrei leit sinni að honum, jafnvel þótt honum mistakist að finna hann eftir margar tilraunir. Eins og alda hlýtur að snúa aftur til hjarta hafsins eftir að stormurinn lægir, þannig er það einnig hjá einlægum leitanda; hann býr yfir óbeinum trú á að hindranirnar muni molna og að hann muni óhjákvæmilega sameinast geimhafinu fyrr eða síðar – því óendanlega hafi sem hann .kom frá og snýr aftur til

Þegar hugurinn hugsar stöðugt um hinn guðdómlega ástkæra, syngur hjartað gleði- og hamingjusöngva

Andleg útgeislun er uppgangur mannsins frá því sem .hann er nú til þess sem hann verður í framtíðinni

Maður getur ekki falið sanna eðli sitt fyrir öðrum, titringur hugsana hans mun einhvern veginn endurspeglast í .hegðun hans og birtast í gegnum gjörðir hans

Margir hafa ranga hugmynd um frelsi; þeir líta á frelsi sem það að gera hvað sem manni sýnist, og ég kalla þetta .frelsi geðshræringanna

Vegna misskilnings á hinu sanna eðli frelsis hneppa sumir foreldrar börn sín í þrældóm hefða með því að uppfylla óskir þeirra strax. Barnið vex síðan upp í þeirri trú að svo lengi sem óskum þess er framfylgt sé það hamingjusamt og að tilgangur lífsins sé að uppfylla allar óskir. Hins vegar uppgötva þau síðar að þau höfðu rangt fyrir sér , þar sem umheimurinn er gjörólíkur heimilislífinu, og þau læra að það er ekki auðvelt að uppfylla allar óskir! Aðrir gætu ýtt þeim til hliðar og hunsað þau í leit að eigin óskum. Þar af leiðandi verður barnið harðnað og tilfinningalega dofið vegna yfirþyrmandi löngunar til að uppfylla eigin óskir. Þess vegna verða foreldrar að hjálpa börnum sínum að þróa vilja sinn og dómgreind svo þau geti lifað í heiminum án þess að falla í .gildrur hans og gryfjur

Móðirin segir: „Kennið honum með kærleika.“ Auðvitað er það almennt gott að meðhöndla börn með kærleika, en of mikil sætleiki spillir tönnum og á sama hátt spillir of mikil dekur börnum. Nauðsynlegt er að sýna ákveðni og ákveðni, en ef barn er meðhöndlað og refsað harkalega fyrir mistök, verða afleiðingarnar skelfilegar. Það ætti að vera jafnvægi í því hvernig börn eru meðhöndluð og meðhöndluð ; hver faðir ætti að tempra skap sitt með kærleika og blíðu og hver .móðir ætti að krydda ást sína með visku og skynsemi

Maður verður að viðhalda stöðugu sálfræðilegu ástandi kærleika og þráar eftir Guði. Ég hef reynt mörg störf, en hver sem eðli vinnu minnar er, þá eru hugsanir mínar alltaf hjá .Guði

Við ættum að njóta þessarar sköpunar, en án þess að leyfa henni að hneppa okkur í þrældóm. Og reynslan hefur .kennt mér að gleðin við að finna Guð er óviðjafnanleg

Áður en hafist er handa við stór verkefni ætti maður að sitja kyrr, róa skynfærin og hugsanir, hugleiða djúpt og leita guðlegrar hjálpar til að fá andlega leiðsögn og trausta .leiðsögn

Láttu mig átta mig á því að brosið á andliti dögunar, á vörum blóma og á andlitum göfugmenna karla og kvenna er .þitt bros

Ég mun ekki láta endurteknar myndir af óheppni, óheppni, veikindum eða óvæntum hindrunum hafa áhrif á mig því ég geri mér grein fyrir því að agað meðvitund sem tengist náið alheimsmeðvitund þjáist ekki óbeint af .mistökum og pirringi

Frelsi þýðir hæfni til að breyta samkvæmt visku, ekki samkvæmt fyrirmælum ástríðu, venja og geðþótta. Að hlýða egóinu leiðir til þrældóms, en að láta undan hvötum andans .leiðir til frelsunar frá hömlum

Það skiptir mig engu máli hvort ég bý í lúxushöll eða .lítilli kofu, svo lengi sem Guð er með mér

Ég mun nota heiðarlega aflaða peninga mína til að lifa einföldu lífi, og hætta að lifa eyðslusömu lífi

Með trú á Guð og notkun viljastyrks getur maður sigrast á veikindum, mistökum og fáfræði, svo framarlega sem titringur viljans er sterkari en titringur líkamlegra eða sálfræðilegra kvilla. Því langvinnari sem veikindin eru, því sterkari og ákveðnari verður viljinn að vera og því dýpri og .staðfastari verður trúin til að ná tilætluðum árangri

Hvet mig, ó Drottinn, til að treysta þér einum, ekki á mannlegar verndarleiðir. Leyf mér ekki að láta ótta og kvíða lama óendanlegan styrk minn til að takast á við neinar raunir lífsins. Leyf mér ekki að ímynda mér slys, hörmungar og óheppni af ótta við að þau birtist í hugsun og ímyndun. Og lát mig gera mér grein fyrir því, ó Drottinn, að hvort sem ég

er vakandi eða sofandi, vakandi eða týndur í dagdraumum, lifandi eða deyjandi, þá umlykur verndandi nærvera þín mig .enn og verndar mig

Hinir vitru segja: Ávöxtur góðra verka sem knúin eru áfram af kærleika til Guðs og dyggð er sátt og hreinleiki. Ávöxtur verka sem knúnar eru áfram af eigingjörnum löngunum og metnaði er sársauki og þjáning. Ávöxtur illra .verka er fáfræði og heimska

Góðverk færa hamingju, en veraldleg verk sem knúin eru áfram af sjálfselsku leiða til þjáningar og sársauka. Áframhaldandi illverk eyðileggja hins vegar getu mannsins til .greiningar og skilnings

Ef þú vilt lifa í friði og sátt, þá verða fyrirætlanir þínar að vera góðar og þú verður að dreifa hugsunum um góðvild og kærleika. Ef þú lifir dyggðugu lífi, þá munt þú hjálpa öðrum .með fordæmi þínu og góðri hegðun

Um leið og ég finn fyrir kvíða og rugli í huganum, þá leita ég kyrrðar og hugleiðingar þar til ég næ aftur ró minni, og ég byrja hvern dag á því að hugsa um Guð og biðja hann .um hjálp og leiðsögn

Ákveðið að leyfa ekki kæfandi illgresi haturs að vaxa og síast inn í garð lífs ykkar, garð sem er fullur af dyggðum göfugs anda. Og því meira sem þið ræktið þessa ilmandi, rósakenndu eiginleika, því meira mun Guð opinbera ykkur .mesta leyndarmál tilverunnar innra með ykkur

Tilgangur lífsins er að öðlast frið, ánægju, ódauðleika, öryggi og þekkingu á sannleikanum, og í hjarta þessara langana sem hrærast innra með okkur býr guðdómlegi .kjarninn djúpt innra með okkur

Megi ég finna frelsi mitt í þér, ó Drottinn, og átta mig á því að mitt sanna heimili er öll tilvist þín og að ég er .óaðskiljanlegur hluti af alheimsvitund þinni

Ó, víðáttumikla, guðdómlega haf, lát ár langana minna, sem renna um eyðimörk hindrana og tálma, að lokum blandast saman í djúpi þínu9

Aðeins í guðdómlegu vígi finnum við vernd og öryggi, og ekkert öruggara athvarf er en að finna fyrir nálægð Guðs og .snerta nærveru hans

Þar sem menn eru stjórnaðir af venjum sem móta tilhneigingar þeirra, tilhneigingar, persónuleika og langanir, ef þessar venjur eru slæmar, verður persónuleiki þeirra skaðlegur og gjörðir illar. Þess vegna er ráðlegt að forgangsraða góðum venjum, þar sem þær leiða gjörðir okkar og hugsanir að göfugum markmiðum og færa okkur .heilsu og hamingju

Hvar sem eru dapurlegar og þjáðar sálir, finn ég huggun í að þjóna þeim og hugga. Ég mun gera mitt ítrasta til að gleðja aðra og mun finna til með tilfinningum þeirra eins og .þær væru mínar eigin

Andlegir hæfileikar eru til staðar í mönnum, en þeir eru vanþróaðir hjá flestum og ef þessum hæfileikum er ekki ræktað hefur það alvarlegar afleiðingar. Eins og líkaminn þarf hugurinn rétta næringu og hreyfingu til að viðhalda .heilsu og lífsþrótti

Demantur tekur við og endurspeglar ljós, og það sama á við um hreinar, gegnsæjar sálir sem þekkja Guð og skína af .nærveru hans

Ó Drottinn, þú ert hinn sanni auður lífsins, og með því að finna þig fyrst mun ég finna í þér allt sem ég þarfnast

Fólk einbeitir sér venjulega eingöngu að mat, lofti og sólarljósi til að viðhalda góðri heilsu, en það getur komið að því að heilsan versnar þrátt fyrir gnægð þessara ytri lífsgjafa. Þá kemur upp þörfin fyrir að endurhlaða orkuforða líkamans .innan frá

Ef bátur hugans nálgast kletta græðgis sem fela í sér hættur og áhættu, knúinn áfram af hörðum stormum fáfræði, þá vertu, ó Guð minn, leiðarljós mitt og leið mig alltaf að .ströndum réttlætis þíns og gæsku

Hugsun er eins og logi sem ætti að nota einbeitta kraftinn til að brenna burt hindranirnar sem koma í veg fyrir .árangur

Guð er að finna í gegnum stöðugan guðdómlegan kærleika. Þegar við elskum Guð meira en gjafir hans, mun hann koma til okkar. Hann hefur gefið okkur frjálsan vilja og valmöguleika svo að við getum greint á milli hverfulra og ómerkilegra gjafa heimsins og gjafar nálægðar við hann og .gleðinnar yfir blessaðri nærveru hans

Okkur var gefið minni svo að við gætum æft okkur í að muna góða hluti þar til við gætum loksins munað það besta: .Guð

Andvari kærleika þíns streymir um mig, ó Drottinn! Og lauf lífs míns dansa af gleði við komu þína. Yndislegt rasl þeirra svífur um loftið og býður þreyttum að hvílast í skugga .andlegs friðar míns

Erfiðleikar lífsins eru ekki ætlaðir til að skaða okkur; vandamál og veikindi veita okkur lærdóm. Sársaukafullar upplifanir okkar eru ekki ætlaðar til að tortíma okkur, heldur til að hreinsa okkur og flýta fyrir endurkomu okkar til okkar hreinu uppsprettu - Guðs - sem vinnur á allan hátt til að hjálpa okkur og leiða okkur aftur til okkar himnesku .heimkynna

Óendanleikinn er okkar sanna heimili og ferðalag okkar til þessarar jarðar og í þessum efnislegu líkömum er eins og .stutt ferðalag með vegabréfsáritun

Drottinn, ég veit að lofgjörð hvorki upphefur mig né gagnrýni minnkar mig. Ég er eins og ég er fyrir samvisku minni og fyrir þér mun ég halda áfram á þessari braut, gera mitt besta til að þjóna öllum og leitast við að ávinna mér .velþóknun þína — í því liggur hamingja mín

Þú ert einstök vera og kjarni þinn er dásamlegur, svo kynntu þér þitt sanna sjálf

Með dögun komu þinnar munu brumar löngunar minnar blómstra í ilmandi, lífleg blóm

Ó Drottinn, flýttu komu þess dags þegar ég mun vefa hálsmen úr þessum döggvökvuðu blómum og setja það á blessaðan þröskuld þinn

Í stað þess að leitast stöðugt við að þóknast sjálfum sér einum, ætti hann einnig að reyna að færa öðrum hamingju. Þegar hann reynir að veita öðrum andlegan, vitsmunalegan eða efnislegan stuðning, mun hann komast að því að eigin .þörfum er mætt og að bikar lífs hans flæðir yfir af gleði

Þeir sem ná stórkostlegum sigri yfir myrkrinu á jörðu munu hljóta ljós dýrðarinnar sem hlutskipti sitt og njóta innri .friðar og hamingju

Ó Drottinn, dreifið stöðugt fræjum blessunar þinnar í jarðveg hjarta míns, plægða með bæn, svo að þau megi vaxa í skuggsæl tré sem bera ljúffengustu og sætustu ávexti .sjálfsþekkingar

Við lifum oft í sársauka án þess að gera tilraun til að breytast og þess vegna finnum við ekki varanlegan frið og ánægju. Ef við höldum áfram og leggjum okkur fram gætum við örugglega sigrast á öllum erfiðleikum. Við verðum að leitast við að fara frá eymd til hamingju og frá örvæntingu til .hugrekkis

Ó, guðdómleg ást, sameinaðu ást mína ást þinni, blandaðu lífi mínu gleði þinni, huga mínum alheimsvitund þinni og svalaðu þorsta mínum úr uppsprettu eilífrar gleði .þinnar

Hjarta hins einlæga leitara hvíslar alltaf: „Ó, Guð minn og ástvinur minn, ég vil ekki sökkva mér niður í óróa þessa tálsýna heims, og allt sem ég vil er að vekja kærleika þinn í hjörtum fólks. Hjarta mitt, sál mín, líkami minn, hugur minn og allt sem ég á er þitt, ó Drottinn.“ Sá leitari nær til Guðs og .kynnist honum

Drottinn, gefðu okkur nýjan og sanna skilning á bræðralagi. Látum stríð yfirgefa og græða sár þjóða með kærleikans smyrsli og varanlegri huggun samúðar og .skilnings

Blessaðu okkur svo að við megum losna undan áhrifum græðgi, yfirráðum blekkinga og stjórn blekkinga, og hjálpaðu okkur að byggja upp nýjan heim þar sem veikindi, fáfræði og hungursneyð eru ekkert annað en draumar um dapurlega og .hryllilega fortíð

Leysum öll vandamál ekki með rökfræði frumskógarins, heldur með skilningi, sannleika og óhagganlegri trú á þig og .guðdómlega réttlæti þitt

Lífið hefur leitt okkur saman hér um tíma, eftir það munum við fara hvor í sína áttina. En ef kærleikur Guðs býr í okkur, þá skiptir ekki máli hvert við förum, því sama hversu langt við villumst, munum við haldast innan hrings .guðdómlegs kærleika og aldrei verða sannarlega aðskilin

Drottinn, gerðu mig að örn andlegrar framfara sem .svífur hátt yfir göngustíga þröngsýni og öfgahyggju

Kallaðu mig til hærri og hærri sjóndeildarhrings, handan .við mikla jarðskjálfta og ský sem skyggja á sólarljósið

Leyfðu mér að lyfta vængjum jafnvægisins til að lifa réttu lífi og lát mig svífa til hinna háu himna yfir öllum stormum og fellibyljum, þar sem vítt sjóndeildarhringur og .stórkostleg skynjun er

Friður kemur þegar við opnum hjörtu okkar fyrir kærleika og góðvild. Þeir sem eru kærleiksríkir í hjörtum sínum og virkir í góðum verkum upplifa frið vegna þess að hann býr í þeim. Friður er griðastaður himinsins og .undirstaða hamingjuríks lífs

Við ættum alltaf að hugsa um guðdómlega fegurð blómanna, geimljósið á bak við sólina og hið mikla líf sem .blikkar í hverju auga

Þegar einstaklingur er sannarlega góður og sýnir öðrum virðingu og hrósar honum á sama hátt, þá verður honum .alltaf þakkað og virt

Ég mun dreifa kærleika mínum til annarra svo að ég geti opnað dyr fyrir kærleika Guðs til að koma til mín og búa í .hjarta mínu

Drottinn, lát mig vera ljósastæði fyrir þá sem drukkna í djúpi sorgar. Hjálpaðu mér að gleðja aðra í þakklæti fyrir þá .andlegu gleði sem þú hefur veitt mér

Ég mun bræða hatur í eldi ástar minnar og ég mun .fyrirgefa öðrum og gefa öllum þyrstum hjörtum ást

Sönn ást er ástin sem gleðst yfir huggun ástvinarins

Megi ljós þitt lýsa okkur, Drottinn, og megi kærleikur .þinn fylla hjörtu okkar að eilífu

Að hafa frumkvæði þýðir að hafa kraft skapandi ímyndunarafls sem gerir manni kleift að finna upp eitthvað sem enginn hefur gert áður. Sérhver maður fæðist með .þessa gjöf sem Guð hefur gefið honum

Mesta ástin er guðleg ást, sem gerir lífið fallegt meira en ég get lýst. Þegar þú finnur Guð með þér, koma til þín hvar .sem þú ert og leiðbeina þér, þá er guðleg ást hafin

Máttur sannleikans fer gegn vindinum

Drottinn, þegar ég stend frammi fyrir tímabundnum erfiðleikum, leyfðu mér að minnast ríkulegrar blessunar þinnar yfir mig frá fortíðinni, vitandi að hjálp þín yfirgefur mig aldrei og umhyggja þín er alltaf með mér. Til þín færi ég þér innilega þakklæti fyrir hverja blessun sem kemur til mín .úr örlátri hendi þinni

Dropar af kærleika skína í góðum sálum og Guð er aðeins að finna í hafi kærleikans

Skilningur er lampinn sem lýsir upp veg mannsins og færir honum velgengni

Á vorin skreytir Guð náttúruna með fegurstu rósum og blómum með einstaklega fallegum klæðnaði og skærum .litum

Friður er fyrsti boðberinn sem tilkynnir nálgun Guðdómlegrar nærveru. Eftir það umbreytist friður í ljós sem .eru bjartari en endalaus gleði

Þegar ég kafna djúpt ofan í hugleiðsluhafið, finn ég blessaðan titring í veru minni og heyri hvíslandi rödd segja: “„Ég er nálægt

Maður verður að snúa sér inn á við, þangað sem sálin tjáir sig. Úr djúpi sálarinnar spretta allar upplifanir innra .lífsins

Þegar sálin áttar sig á guðlegri meðvitund, finnur hún .mikla gleði og útþenslu út í óendanlegt geim

Ef þú notar allar ytri leiðir og auðlindir sem þér standa til boða, auk náttúrulegra hæfileika þinna, til að sigrast á öllum hindrunum sem kunna að standa í vegi þínum, munt þú þróa með þér þá krafta sem Guð hefur gefið þér: þá ótakmörkuðu .krafta sem spretta upp úr djúpustu dýptum tilveru þinnar

Ástin gengur gullna leiðina sem liggur til Guðs

Ég mun dreifa sólskini góðra óska og góðra ásetninga hvar sem myrkur misskilnings hefur læðst inn

Þegar erfiðleikar sækja á þig, en þú neitar að hætta að reyna og leggja þig fram, þrátt fyrir allar hindranir og hindranir, þá mun Guð svara þér og krýna viðleitni þína með .árangri

Ó Drottinn, ég mun tína blóm þráarinnar úr garði hjartans míns og setja það sem ástarfórn á helgan þröskuld .þinn

Þar sem hugsanir okkar og orð eru fræin sem munu færa okkur uppskeru framtíðarinnar, mun ég byrja í dag að .fylla meðvitund mína með góðum, jákvæðum hugsunum

Ég flýg og svíf í meðvitundarplani mínu upp og niður, norður og hægri, inni og úti og alls staðar til að uppgötva að .í hverju horni geimsins var ég og er enn í návist Guðs

Lifðu hverja stund í meðvitund um samband þitt við hið óendanlega algilda. Meðvitund þinni er enginn endir og allt .blikkar og skín eins og stjörnur á himni tilveru þinnar

Aðskilnaður, eða tengslaleysi, er viturleg leið sem leitandinn gengur, fúslega rísandi yfir smámuni í þágu stærri hluta. Hann bindur sig ekki við hverfula nautn í leit að endurnýjaðri innri gleði. Aðskilnaður er ekki markmið í sjálfu sér, heldur ryður hann brautina fyrir tilkomu dyggða .sálarinnar og andlegra krafta

Andlegur sigurvegari heldur áfram djörfum skrefum á .lífsins vegum

Maður ætti að nýta núverandi líf sitt til fulls, opna glugga hjarta síns og vekja og endurlífga sofandi hæfileika .sálarinnar

Að baki grímum breytinga og umbreytinga leynist guðdómleg nærvera. Og hver sem getur stöðugt spegil huga síns og komið í veg fyrir að hann skjálfi, mun sjá í þeim skýra .spegli andlit hins alheimsástkæra

Ástin er sterkari en dauðinn og tímans tjón

Sjálfsgreining er lykillinn að árangri og íhugun er spegill þar sem við sjáum innri horn sem annars væru falin fyrir sjónum okkar. Við verðum að greina galla okkar, greina á milli jákvæðra og neikvæðra tilhneiginga og bera kennsl á .hindranir í vegi fyrir framförum og árangri

Hversu dásamleg þú ert, ó vinátta! Þú sem dregur úr vatni einlægrar, vingjarnlegrar umhyggju og lauf þín eru vökvuð af dögg innri og ytri sætleika sem streymir frá .djúpum einlægra og tryggra hjartna

Ég sá einu sinni lítinn maur reyna að klifra upp sandhaug og hugsaði með mér: maurinn hlýtur að vera að halda að hann sé að klífa Himalajafjöllin! Sandhaugurinn kann að hafa virst risavaxinn í augum maursins en ekki í mínum augum. Á sama hátt geta milljónir sólára okkar verið .innan við mínútu í huga Guðs

Við verðum að þjálfa okkur í að hugsa um stórkostlega hluti eins og eilífð og óendanleika

Ég reikaði um óendanleikaheiminn og varð vitni að glóandi þokunni í landi ljóssins, og í þeim lifandi ljóma las ég .merkingu leyndardómanna sem ritaðir eru á síður tímans

Þegar þú sefur þaggar þú niður hugsanir og tilfinningar óvirkt. En þegar þú þaggar meðvitað niður hugsanir og tilfinningar í gegnum hugleiðslu, þá er það fyrsta sem þú upplifir friðarástand og andlitsvöðvarnir mynda náttúrulega bros sem endurspeglar innri frið. En þú verður að líta lengra

en þetta friðarástand til að skynja hreinleika sálarinnar - hreinleika sem er ómengaður af skynjunarörvum eða sjálfvirkum viðbrögðum við hugsunum sem tengjast skynfærunum. Ástandið sem þú upplifir þá er ástand eilífrar, .síendurnýjandi sælu

Ef þú setur skál af vatni undir tunglsljósið og hrærir síðan í henni, munt þú búa til brenglaða mynd af tunglinu. Þegar vatnið sest í skálinni verður speglunin skýr. Þær stundir þegar vatnið í skálinni er kyrrt og endurspeglar andlit tunglsins með fullkominni skýrleika má bera saman við ástand hugleiðandi friðar og djúprar kyrrðar. Í friði hugleiðingarinnar hætta allar bylgjur tilfinninga og hugsana að flæða frá huganum. Og í þessu dýpri friðarástandi sér hugleiðandi einstaklingurinn, í þeirri ró, fullt tungl guðlegrar .nærveru endurspeglast í stöðuvatni sálarinnar

Meðalmaðurinn þekkir fjögur ástand: hamingja þegar löngun er uppfyllt, óhamingja þegar henni er hafnað, leiðindi þegar hvorki hamingja né þunglyndi er til staðar og friður þegar þessi tilfinningar eða sálfræðileg ástand ánægju, .sársauka og leiðinda eru yfirstígin

Friður er afar eftirsóknarvert ástand, sem stafar af fjarveru bæði sorgar og ánægju, og fjarveru leiðinda. Þessi ástand breytast stöðugt og öldur á yfirborði sálarinnar. Eftir að hafa siglt á ólgusjó sársauka og ánægju, þar á meðal endurteknum köflum í djúp þreytu, er gleði að fljóta á kyrrlátu hafi friðarins. En meiri en friður er andleg alsæla - sæla sálarinnar - hin fullkomna hamingja. Það er eilíf gleði sem aldrei dofnar heldur varir með sálinni að eilífu. Þessi æðsta gleði er aðeins hægt að ná með vitund um .guðdómlega nærveru

Sönn bros er bros andlegrar hamingju sem fæst með hugleiðingu og hugsun um Guð og með því að finna fyrir .nærveru hans

Bros mitt sprettur frá djúpri gleði innra með mér – gleði sem allir hafa aðgang að. Það er eins og ilmurinn sem

streymir frá hjarta blómstrandi rósar. Þessi mikla gleði býður .öðrum að sökkva sér niður í helga sæluvatnið

Í ljósi blessaðrar fyrirgefningar hverfur myrkrið sem hefur safnast upp í mörg ár

Guð uppfyllir fljótt allar þarfir dýrkenda sinna vegna þess að þeir hafa losað sig við eigingjarnar hvatir sem hindra .viðleitni og bregðast vonum

Þann sem Guð verndar, ekkert getur eyðilagt

Við erum ekki ein í þessum heimi, því Guð er með okkur, og það eru varanleg, náin og vináttubönd sem við sækjum .stuðning og gleði í

Ó, skínandi leiðsagnarstjarna á himni viskunnar, bjartur glampi þinn býður mér að kanna blessaða sjóndeildarhring þinn, og þráandi fugl minn þýtur með miklum hraða, brýtur í gegnum þétta, drungalega andrúmsloftið, knúinn áfram af .þrá eftir þér og til að baða sig í helgasta ljóma þínum

Persónuleiki manns byrjar að þróast og blómstra þegar maður getur fundið - í gegnum innri, innsæislega skynjun - að þetta er ekki fastur efnislíkami heldur eilífur andlegur .straumur innan líkamans

Þegar hjarta lærisveinsins flæðir yfir af kærleika til Guðs, mun andlit hans skína af brosi friðar og visku, og lög fáfræðinnar sem umlykja sál hans munu molna og hverfa .alveg

Þegar þú horfir á blóm eða tré, þá veistu að þessar fallegu lífsform urðu ekki til af sjálfu sér. Guð mótaði þau og .gaf þeim ilm og einstakan fegurð

Framkvæmdu alltaf skyldur þínar, bæði smáar og stórar, af mikilli athygli og mundu að Guð leiðir skref þín og styrkir .viðleitni þína til að ná göfugum markmiðum þínum

Þegar einstaklingur tengist andlegri veru sinni, koma löngu gleymdar, liðnar tímar og ódauðlegir kraftar sálarinnar aftur í meðvitund hans. Í hugleiðslu minnist maður þess að .hann er ódauðleg sál, ekki dauðlegur líkami

Alls staðar finnum við fólk, gott sem slæmt, sem leitar hamingju á sinn hátt. Enginn vill skaða sjálfan sig. Hvers vegna hegða sumir sér á þann hátt að það veldur þeim óhjákvæmilega sársauka og sorg? Vegna þess að þessar .gjörðir eru knúnar áfram af fáfræði og blekkingum

Við biðjum þig, Drottinn, að lýsa okkur með ljósi visku .þinnar og fjarlægja frá okkur myrkur fáfræði og blekkingar

Meðvitaður einstaklingur ætti að vera varkár frekar en hræddur og ætti að rækta með sér djörfung án kæruleysis og fljótfærni til að forðast að verða fyrir aðstæðum sem .gætu valdið ótta og kvíða

Viska er ekki háð því að upplýsingar komi að utan, heldur af krafti innri viðurkenningar, sem ákvarðar magn .sannrar þekkingar sem hægt er að öðlast og hraða hennar

Þessi heimur er einungis svið þar sem við sinnum hlutverkum okkar undir stjórn hins guðdómlega leiðtoga. Við verðum að standa okkur vel, óháð eðli þeirra hlutverka sem okkur eru úthlutað, og alltaf hafa í huga að eðli okkar er eilíf .hamingja

Sá vitrasti af hinum vitru er sá sem leitast við að þekkja Guð, og sá farsælasti af hinum farsælustu er sá sem hefur fundið Guð

Ó, guðdómlegi ástvinur, megir þú gegna fyrsta sæti í lífi okkar, megi græðandi ást þín fylla hjörtu okkar og megi .blessað ljós þitt reka burt myrkur áhyggna úr sálum okkar

Frelsi þýðir að hegða sér samkvæmt samvisku, ekki samkvæmt fyrirmælum vana og löngunar. Að hlýða egóinu og geðþótta þess skapar takmarkanir, en að hlýða hvatningu .viskunnar veitir frelsun frá þessum takmörkunum

Hugarró er að finna með meðvitaðri og markvissri þróun góðra eiginleika, sem ekki er hægt að taka frá eiganda sínum þegar þeir eru fullþroskaðir nema viðkomandi kjósi að .gefa þá frá sér af fúsum og frjálsum vilja

Flestir leita hamingju með villandi aðferðum. Sumir telja sig geta tvöfaldað hamingju sína með því að tileinka sér

ranga hegðun og óhollar athafnir sem virðast bjóða upp á glitrandi loforð um yfirþyrmandi og varanlega hamingju, og þeir láta blekkjast af þessum fölsku loforðum, þar sem ekki er hægt að njóta sannrar hamingju í helvíti falskra blekkinga .og rangra athafna

Hver mínúta er eilífð því eilífðin er hægt að upplifa innan þeirrar mínútu. Dagar, mínútur og klukkustundir eru gluggar þar sem við getum skyggnst á eilífðina. Lífið er stutt en samt sem áður endalaust og takmarkalaust. Sálin er ódauðleg og á þessum stutta kafla í mannlífinu verðum við að nýta okkur .alla möguleika og tækifæri sem í boði eru

Andleg orð eru eins og fræ sem þurfa frjósaman jarðveg .til að spíra, vaxa, blómstra og bera ávöxt

Andlegur vöxtur krefst sjálfsskoðunar, endurskipulagningar á forgangsröðun í lífinu, greiningar og útrýmingar skaðlegra venja og fylgingar heilbrigðisreglna og laga í samræmi við þróun andlegrar skilnings og vaxandi .andlegs styrks

Þegar lærisveinninn finnur guðlega gleði mun hann uppgötva að Guð er orðinn raunverulegri fyrir honum en nokkuð annað og hann mun átta sig á því að snerta guðdómlega nærveru er sæla sem engin skynjun getur .jafnast á við

Guð vinnur að því að vekja andlega meðvitund mannsins og leiðbeina vilja hans í rétta átt með fegurð dyggðarinnar, mikilleika umburðarlyndis, tign viskunnar og dýrð andlegrar .hamingju

Ég mun ekki líta á aðra sem ókunnuga því mér finnst allir vera bróðir minn eða systir. Ég mun gera líf mitt farsælt og innihaldsríkt svo ég geti hjálpað öðrum að ná árangri og afreka. Ég mun sýna öðrum samúð og sýna þeim samúð þegar ég sýni sjálfum mér. Ég mun elska Guð eins og spámennirnir og hinir heilögu elskuðu hann og ég mun varpa .eigingirni í brunn kærleika míns til annarra

Handan þessa hverfula, jarðneska lífs, háð dauðanum, býr eilíft, óbreytanlegt líf. Líkaminn er samsettur úr efnaþáttum sem rotna og farast, en handan þessarar hverfulu tilveru býr eilíft, himneskt líf í návist Guðs. Þess vegna ættum við ekki að einbeita okkur að þessum ótímabæra líkama, og þeir sem þrá hann verða að þola .raunir hans og verða herrar hans

Í dag mun ég reyna að hjálpa þeim sem þurfa á því að .halda og gefa það sem ég get til hungraðra

Ég er öruggur og tryggur í vernd Guðs og á bak við veggi hreinnar samvisku minnar er ég eitt með ljósi góðvildarinnar sem leiðir skip sálna sem hrærast um af .öldum sorgar í hafi ruglings og kvíða

Í dag finn ég Guð í friðarsveiflunni sem titrar innra með .mér og hrærir í strengjum hjartans míns

Ég mun gera allt sem ég get til að gleðja aðra, rétt eins og ég leitast við að gleðja sjálfan mig, og með andlegri hamingju minni mun ég þjóna öllum í húsi guðdómlegs kærleika og ég mun ekki óttast neitt nema sjálfan mig ef ég .reyni að blekkja samvisku mína

Úr görðum sálarinnar

Þú ætlar að fara eitthvað og flýtir þér að komast þangað. Þegar þú kemur á staðinn uppgötvarðu að þér líkar ekki staðurinn vegna ákafa, kvíða og jafnvel óróa. Reyndu frekar að vera rólegri, yfirvegaðri og í betra jafnvægi. Ef hugsanir þínar halla sér að áhyggjum og óróleika skaltu bæla .þær niður af krafti þar til þær ná aftur ró sinni

Spenna hefur neikvæð áhrif á jafnvægi taugakerfisins þar sem hún sendir mikla orku til sumra hluta líkamans en sviptir aðra náttúrulegum hlut sínum. Þetta ójafnvægi í orkudreifingu er orsök taugaveiklunar. Rólegur og afslappaður líkami róar taugarnar og stuðlar að andlegri .vellíðan

Í sátt við Guð byrjar innri sýn að birtast smám saman.

Maður verður að hafa fulla trú á að Guð muni svara hverri einlægri bæn. Sá sem snýr sér til hans í leit að uppljómun .mun fá sýn sína opnaða og hugur og hjarta upplýst

Þegar innsýn opnast birtist hún sem tilfinning sem virðist koma frá hjartanu, tilfinning um djúpstæða skýrleika og nákvæmni. Í gegnum þessa tilfinningu öðlast leitandinn óhagganlega sannfæringu og trausta leiðsögn til að fylgja réttri leið og fer smám saman að þekkja og treysta þessari .tilfinningu

Þetta þýðir ekki að hætta alveg að hugsa; róleg og hlutlaus hugsun leiðir einnig til innsýnar. Tilfinningaleg hugsun, knúin áfram af hégóma og sjálfsvirðingu, leiðir til .misskilnings og rangra niðurstaðna

Hafnið skaðlegum efasemdum og fölskum trú af öllu hjarta og snúið hjarta ykkar og sálu að ríki trúar og fullkomnu trausti á Guð. Í kyrrð hugleiðingar mun meðvitund ykkar geta einbeitt sér að sannleika og réttum skilningi. Í þessari reynslu blómstrar og þróast trúin og í gegnum innsýn munuð þið upplifa það sem ekkert auga hefur séð, ekkert eyra hefur .heyrt og engum mannlegum huga hefur komið upp

Sérhvert andardráttur löngunar minnar og bænar opnar .dyr og glugga í sál minni sem ég fer í gegnum til sælu Guðs

Eins og sólin skín á fjölförnustu götunum, svo mun ég sjá geisla guðdómlegs kærleika á öllum fjölförnum stöðum .daglegs lífs míns

Blessaðu mig, Drottinn, svo að ég megi vekja sál mína .með döguninni og leiða hana að blessuðum þröskuldi þínum

Ó Drottinn, gef mér örlátan anda til að deila með öðrum því sem ég hef og hjálpaðu mér að sjá í kyrrlátu vatni hugans spegilmynd tungls sálar minnar sem skín af ljósi nærveru .þinnar

Í dag mun ég kafa djúpt í hafið hugleiðingar og íhugunar .um Guð þar til ég finn perlur visku og guðlegrar gleði

Ég mun elska þig, Drottinn, meira en allt annað, því án .þín get ég ekki elskað neinn mann né neitt annað

Í djúpi fjallanna og kyrrlátu himnanna, og í djúpi sálar minnar og helli þagnarinnar, skynja ég nærveru Guðs og finn stöðuga gleði hans, og ég drekk af hreinum uppsprettum .hans sem aldrei þorna né þorna upp um alla eilífð

Ég elska og tilbið þig, Drottinn, þú sem elskar ríkjum í .hverju góðhjartaðri og kærleiksríkri sýn

Einhver bað kennarann Paramahansa að sýna sér leið til að þróa með sér segulmagnaðan og aðlaðandi persónuleika og hann sagði: Þú verður að vera andlega til staðar þegar þú hefur samskipti við aðra því að hugsunarleysi er skaðlegra fyrir persónuleika manns en nokkuð annað. Auðvitað er ég ekki að vísa til hugsunarleysis mikilmenna, sem hugsa .yfirleitt einbeita sér að djúpstæðum málum

Vertu alltaf vakandi og meðvitaður og þú munt verða aðlaðandi segull

Engum líkar að vera hunsaður. Við viljum öll að tilfinningar okkar séu teknar til greina og á sama hátt verðum við að taka tillit til tilfinninga annarra og sýna þeim tillitssemi til að ná sátt og skilningi. Til að gera þetta verður þú að vera vakandi, skarpskyggn og gaumgæf/ur gagnvart .öllum í kringum þig

Hinir dánu hafa ekki vald til að móðga aðra, en sá sem .gefur þeim engan gaum, gerir það

Þegar þú ert í félagsskap annarra, hafðu samband við þá .af athygli, krafti og áhuga, en forðastu að tala um sjálfan þig

Allir vilja tala um sjálfa sig, en það er veik nálgun. Leyfðu öðrum að tala um sjálfa sig ef þeir vilja; hlustaðu á það sem þeir hafa að segja. Leyfðu þeim að tala um vandamál sín, afrek sín og áhrif, en láttu segulmagn þitt tala fyrir þig. Ljós lampans talar skýrt fyrir sig; láttu þögla titring .þinn tala fyrir þig með jafn mikilli skýrleika

Guð sýndi mér í sýn að þeir sem deyja í bardaga dreyma hræðilegan draum um dauðann, en um leið og hinir góðu

rísa upp úr líkamanum vakna þeir eins og úr óþægilegri .martröð og eru glaðir að vera lausir við hana

Öll lífsreynsla okkar er hluti af þeim alheimsdraumi sem mannkynið skapaði, martröð stríðsins, en eftir að fórnarlömb þessarar martröð yfirgefa líkama sinn, átta þau sig á að þetta var hræðilegur draumur sem þau hafa vaknað frá og þau skilja að þau eru ekki dauð. Þetta er djúpstæður .frumspekilegur sannleikur

Ef einstaklingur vissi að hann væri að dreyma, myndi hann ekki þjást af óþægilegum draumaupplifunum. En ef hann nær sjálfsvitund í draumnum og einhver veitir honum banahögg, þá virðist sá draumdauði vera raunveruleg og skelfileg raun þar til hann vaknar og áttar sig á að hann var .ekki raunverulegur

Þetta á einnig við um ástandið eftir dauðann. Um leið og við yfirgefum líkama okkar gerum við okkur grein fyrir því að meðvitund okkar er ekki dauð, heldur að við höfum verið frelsuð frá líkamanum og efnislegum skorðum hans og .takmörkunum, og í þeirri frelsun felst mikið frelsi

Við ættum aldrei að biðja um dauðann, heldur undirbúa meðvitund okkar með því að vera í sátt við Guð og hugleiða hann, svo að þegar dauðinn kemur á sínum tíma getum við .litið á hann sem ekkert annað en draum

Ég get séð draumkennda eðli lífsins og dauða hvenær sem ég vil Þess vegna legg ég ekki mikla áherslu á þennan .líkama

Það er andleg lífeðlisfræði sem liggur að baki taugakerfinu sem gerir mönnum kleift að ná hæstu stigum .meðvitundarþroska

Mannsheilinn, stærri en heili flestra dýra nema hvala og fíla, er flóknari og býr yfir meiri hugsunargetu. Þetta gerir mannsheilann að hentugri verkfæri fyrir menn, sem búa yfir lengra kominni meðvitund en aðrar verur. Flóknar og flóknar flækjur heilans gera mönnum kleift að hugsa djúpt og djúpt. Þess vegna er aðeins mannkynið fært um að ná háþróaðri

greindargetu og þar af leiðandi að þekkja skapara sinn. Vitri maðurinn er sá sem notar vitsmunalega hæfileika sína í þjónustu og gagns fyrir mannkynið á efnislegum, .vitsmunalegum og andlegum vettvangi

Veturinn kom í köldum, hvítum, liljulíkum skikkju sinni
Þrá mín eftir gleði sumarsins hefur dofnað
Mér var sagt að leita hlýju góðhjartaðs þíns
Og þegar vorið birtist, dansandi, skreytt alls kyns blómum
Ilmandi af ilmi akra og hæða var mér sagt að elska þig, Guð minn
Og sumarið kom, syngjandi grænu lögin sín í mjúkum laufblöðunum, raslið öspanna og raslið furutrjánna
Hann krafðist þess að ég færi að lesa fyrir þig
Jafnvel mjúka, viðkvæma jarðvegurinn strauk flýttum fótum mínum
Og hún bað þá að nálgast alheimshelgidóm þinn
Mjúki ilmurinn sagði mér að fylgja slóð hans
Til þíns heilaga musteris í hjarta sveiflandi rósa og basil
Og fuglarnir sögðu mér að syngja fyrir þig eins og þeir
Og öldóttur andvari yfir læki og læki
Ég vakti loftbólur ástar minnar til þín, og þær fóru að gleðjast yfir stórum bringu þinni
Og með bognum trefjum grassins lærði ég að beygja mig
Ég beygi mig fyrir þér, Drottinn
Og reykelsið sagði mér einnig frá dásamlegum ilm ilms þíns
Og hvernig ætti ég að halda hjarta mínu fullu af helgum ?ilmi þínum frammi fyrir óendanlegum hásæti þínu
Og litlu, þöglu, þolinmóðu steinarnir sögðu mér það svo að ég gæti séð þig jafnvel í þeim sem reyna að stela .hamingju minni

Gleymdu árin báðu mig um að senda meðbræðrum mínum skilaboð um ást og hlýju sem fléttast inn í hverja .mínútu og sekúndu

Og hver einasta hugsun sagði mér að leita þín í hjarta hennar

Ást mín innblés mig til að elska allt sem er til í gegnum þig

Og ástin mín hvíslaði að mér: „Elskaðu mig af öllum “mætti mínum, ó Guð minn

Eitt sinn lá ég á beði úr grasi og blómum og dreymdi að allt sem til er væri fagurt og gleðilegt

Höfuð mitt hvíldi á háu, grænu og þykku grasi, sem .blásaði mér með gola sem bar sætan ilmi

Þá var ég knúinn til að snerta hönd mína og líkama minn, og ég var undrandi á mikilleika skapara hans. Já, ég var undrandi á því að ég, sem er viss um raunveruleika líkama míns, muni einn daginn skilja hann eftir til að hvíla í jörðinni, þennan líkama sem verður kaldur, fölur og hreyfingarlaus við dauðann, en nú virðist hann líflegur og geymir hundruð tilfinninga, milljónir hugsana og milljarða .fantasía og skynjana

Þessi líkami er sviðið þar sem kaflar lífsins þróast, þar sem brosbrum blómstra, aðeins til að óhjákvæmilega koma dauðans. Hér, mitt í holdi, beinum og blóði, og á bak við fallega húðgrímu, leynast úlfar sjúkdómanna og girndardýrin. Og hér líka, undir holdinu, liggur leynileg leið til ljósríkisins. Þessi líkami mun visna og fölna þegar húsbóndi hans - sálin - yfirgefur hann óafturkallanlega. Og hvers vegna ekki? Því þegar upplýstur húsbóndi efnislegs heimilis þreytist á að búa í drullugri, molnandi kofa efnisins, bundinn taugaböndum sem krefjast stöðugrar umönnunar, finnur hann huggun í öðru húsi í einhverjum horni Guðs jarðar - í öðru ríki algerrar tilveru þar sem ilmur gleðinnar gegnsýrir alls staðar og án .afláts

Ódauðleg sál leikur hlutverk lífs og dauða með eilífu .brosi og heldur síðan til eilífs heimilis síns

Eru kvikmyndagestir skyldugir til að vera í bíó að eilífu eftir að sýningunni lýkur? Auðvitað ekki. Fólk verður að snúa heim. Á sama hátt koma sálir hingað til að njóta kvikmyndasýningar lífsins, fara síðan og koma aftur. Þeim finnst gaman að horfa á kvikmyndir og leikrit, og þegar þær þreytast á sýningunum sem þær dreymdu um og hafa náð tökum á þeim lexíum sem Guð vill að þær læri, snúa þær .aftur í eitt skipti fyrir öll til bústaðar eilífrar sælu

Þegar gildi byggjast ekki á réttlæti opnast eyður sem eymd og þjáningar síast um. Ef gildi byggjast á eigingirni, banvænum átökum og harðri samkeppni verða afleiðingarnar spilltar vegna þess að hvatinn er óhreinn og .peningar verða ekki blessaðir í slíkum tilfellum

Maður verður að hreinsa samvisku sína af eigingirni og ekki reyna að auðga sig á kostnað annarra. Sönn ánægja er andleg, ekki efnisleg, og raunverulegur ávinningur í lífinu er .að eignast fjársjóði visku, þekkingar og kærleika Guðs

Við ættum að lifa einföldu lífi og alltaf leitast við að hjálpa öðrum og bæta aðstæður þeirra eins og mögulegt er. En þetta göfuga markmið er ósamrýmanlegt eigingirni og .græðgi án tillits til annarra

Þeir sem eru veraldlega sinnaðir eru ójafnvægir og því ekki taldir farsælir. Einfalt og jafnvægisríkt líf er dásamleg list og merki um velgengni. Þeir sem hafa það eina markmið .að afla sér peninga munu ekki finna náð hjá Guði

Það er satt að Guð innprentaði í okkur hungurtilfinningu svo að við gætum unnið og séð fyrir líkama okkar, en að sjá fyrir líkama okkar er ekki eina tilgangur lífsins. Tilgangurinn er miklu meiri en nokkur efnisleg eða veraldleg sjónarmið, hversu undursamlegt, dýrlegt og töfrandi sem það kann að .virðast

Einn lærisveinninn spurði meistara Paramahansa hvernig hann gæti upplifað guðdómlega nærveru. Hann

svaraði: „Á hverju kvöldi, áður en þú gefst upp í svefn, hugleiddu þar til þú finnur að meðvitund þín hefur stungið inn í heim hugsana og komist inn í aðra vídd. Þetta er þó ekki allt. Eftir að hugurinn hefur snúið sér inn á við, hlýtur þrá að brjótast fram og langanir verða að streyma eins og flóð í átt að Guði. Þegar lærisveinninn gefur sig algerlega Guði, finnur hann skyndilega að hann hefur snert blessaða nærveru hans og þekkt hann. Hann mun sjá mikið ljós af mikilli birtu og hann gæti séð engla og góðviljaðar sálir. Eða hann gæti fundið ávanabindandi himneskan ilm og hann mun þá vita að Guð hefur svarað honum og innsýn hans mun opnast og Guð mun opinbera honum leyndardóma lífsins. Eða hann gæti verið umvafinn miklum friði meðan á hugleiðslu stendur. Ef hann heldur áfram að hugleiða og Guð veitir honum mikinn kærleika sinn, mun hann finna fyrir ólýsanlegri guðdómlegri “.gleði. Blessaður er sá sem fær þessa sæluupplifun

Guðdómleg kærleikur opnar hlið himinsins, þar sem leitandinn gengur inn í návist Guðs

Ef maður biður Guð, hinn náðuga og vitra, um brauð eilífs lífs, mun hann ekki gefa honum stein efnislegrar fáfræði. Ef tilbiðjandi leitar fæðu viskunnar, mun Guð ekki bjóða honum höggorm svika. Ef tilbiðjandi biður Guð um kjarna guðlegrar sælu sem svalar öllum þorsta, mun hann ekki gefa honum sporðdreka kvíða og sálrænnar vanlíðunar. Ef blekktir menn vita hvernig á að gefa börnum sínum góðar gjafir, hversu miklu fremur mun Drottinn - uppspretta alls gæsku og gleði - veita andlega þekkingu og uppljómun þeim !sem elska hann

Guð veitir þeim sem leita þeirra mestu visku og þekkingu, og hann veitir sjálfan sig þeim sem leitar þeirra einlæglega og tekur engan staðgengil. Sá sem leitar Guðs af öllu hjarta og sálu er vitrastur allra vitrra og kærastur allra manna Guði. Og þegar löngun dýrkandans magnast, fær hann sjaldgæft og ástkært svar frá Guði og upplifir einstaka .alsælu kærleikans sem þeir sem elska hinn ástkæra upplifa

Sá vitri sem gegnir hlutverki sínu í þessum alheimsdraumi með andlegri meðvitund og vaxandi guðlegri löngun er nálægur Guði og honum kær. Hann býr yfir hreinni ást og elskar Guð án eigingjarnra hvata og án nokkurra forsendna, eins og að segja til dæmis: „Ó Drottinn, ég mun tilbiðja þig með þeim skilyrðum að þú veitir mér heilsu, “.peninga og þægilegt líf

Milli hinna vitru og Guðs ríkir djúp, gagnkvæm kærleikur sem er takmarkalaus og endalaus. Ef einhver biður Guð um eitthvað ákveðið, þá er Guð fullkomlega meðvitaður um að viðkomandi hefur meiri áhuga á gjöfum hans en honum .sjálfum

Það er ekki rangt fyrir mann að biðja um að þörfum sínum verði mætt, en þegar hann biður um að þekkja Guð og sjá ljós dýrðlegrar ásýndar hans, ætti hann ekki að þrá neinn persónulegan ávinning af því, né ættu hugsanir hans að takmarkast við gjafirnar sjálfar, heldur við gjafarann sjálfan. Þegar sá sem leitar þess getur gert þetta af einlægni mun hann sjálfkrafa taka við öllum öðrum gjöfum frá uppsprettu .örlætisins og hafi rausnar

Einn lærisveinnanna bað kennarann Paramahansa um ráðleggingar um hvernig ætti að haga sér í ákveðnum :aðstæðum og koma fram við aðra, og hann sagði

Fylgdu sannleikanum og víktu ekki frá honum og forðastu að segja nokkuð sem gæti skaðað þig eða aðra, jafnvel þótt það sé satt , svo framarlega sem þú víkur ekki frá anda sannleikans. Á sama tíma mátt þú ekki fara í hina öfgina og grípa til lyga til að forðast að segja sársaukafullan .sannleika

Vertu heiðarlegur við sjálfan þig og aðra án þess að dvelja við óþarfa. Segðu sannleikann og forðastu að segja hluti sem særa eða skaða neinn. Ekki afhjúpa öll leyndarmál þín í nafni heiðarleika og gagnsæis, því ef þú afhjúpar veikleika þína munu þeir reyna að særa þig eða gera grín að

þér hvenær sem þeim sýnist. Hvers vegna að gefa þeim ?vopn sem þeir geta notað gegn þér

Talaðu og hegðaðu þér á þann hátt að það veitir þér og öðrum hamingju og frið

Það er nauðsynlegt að þróa andlega dómgreind til að greina á milli sannleikans sem leiðir til góðs og þess að segja frá staðreyndum án þess að íhuga afleiðingarnar sem af þeim geta hlotist, því hlutir eru dæmdir eftir endi sínum. Það er ekki ráðlegt að segja allt sem maður veit, né heldur er ráðlegt að vera undanlátssamur og leyndardómsfullur um .mál sem aðrir ættu að vita sér til góða

Þegar þú hefur ekki fulla dómgreind er best að vera hlédrægur í máli þar til þú hefur fengið beinan skilning á .sannleikanum með sanngjörnum árangri fyrir alla

Haltu áfram að hugsa um Guð og biddu hann um hjálp og leiðsögn, og innsýn þín mun opnast svo þú sjáir hlutina .skýrt og munt þá geta greint betur

Hleður frumur líkamans af unglegri orku

Alheimsorka flæðir stöðugt og án truflana inn í líkamann, en flestir eru ekki meðvitaðir um þessa miklu orku. Þeir sem finna fyrir henni upplifa orkuskot í frumum sínum .og hressandi straum sem veitir þeim endurnýjaðan styrk

Öll náttúran beygir sig í lotningu fyrir Drottni alheimsins og kraftur hans streymir í gegnum mannkynið. Vandamálið liggur í því að ekki tekst að rækta sterk tengsl milli mannkynsins og uppsprettu alls kraftar. Við lifum beint af guðlegum krafti og allir aðrir kraftar eru gagnslausir án .viðhaldskrafts Guðs

Matur, súrefni og sólarljós – þessi frumefni geta veitt okkur einhvers konar heilsu, en við þurfum að skilja hvernig á að öðlast fullkomna heilsu frá hinni óendanlegu uppsprettu. Efnisuppsprettur eru eins og litlar rafhlöður sem að lokum klárast, en hin óendanlega uppspretta er öflugur rafall sem aldrei minnkar og veitir sálinni stöðugt lífsþrótt,

hamingju og styrk. Þess vegna er afar mikilvægt að reiða sig .á hina óendanlegu uppsprettu eins mikið og mögulegt er

Sá sem þráir verður að læra rétta leiðina til að njóta góðs af þessari lífsnauðsynlegu birgðum beint frá upptökum sínum og verður að gera sér grein fyrir því að hugsun er veruleiki, því öll náttúrufyrirbæri eru ímynd guðlegrar hugsunar vegna þess að Guð hugsaði um þessa jörð áður en .hann skapaði hana

Margir telja að hugsun sé afurð líkamans, en afar nákvæm myndun líkamans og undursamleg samhæfing milli hluta hans og líffæra benda greinilega til þess að líkaminn sé .sköpun einstaklega háleits alheimshugar

Hugurinn er aðalþátturinn sem stjórnar líkamanum og það er mjög mikilvægt fyrir mann að forðast hugrænar ábendingar um mannlegan galla eins og veikindi, veikleika, öldrun og gremju, og að fullvissa sig um að óþrjótandi virkni flæði í gegnum hann, og þessi virkni er gædd greind og .getur hlaðið frumur líkamans vellíðan og lífsþrótt æskunnar

Hugsunin er heilinn, tilfinningarnar og skynjunin í hverri lifandi frumu; hún hefur máttinn til að halda líkamanum annað hvort virkum og vakandi eða sljóum og tregum. Hugsunin er húsbóndinn og frumur líkamans eru þegnar hennar, hlýðnar skipunum og bönnum æðsta húsbónda síns: .hugsunarinnar

Við gefum góða gaum að gæðum matarins sem við borðum daglega, og á sama hátt ættum við að gefa gaum að gæðum þeirrar vitsmunalegu og sálfræðilegu fæðu sem við .veitum hugum okkar daglega

Frumspekilegur vísindamaður segir að líkaminn sé ekki rafsegulbylgja heldur meðvitundarbylgja sem flýtur í hafi .guðlegrar meðvitundar

Á hverjum degi verðum við að styrkja líkamlegan styrk okkar, auka andlegan styrk okkar og kynnast okkar sanna sjálfi með hugleiðslu, heilbrigðri hugsun og jákvæðri,

afkastamikilli vinnu sem gagnast líkama, huga og anda .saman

Guð hefur blessað mig með hamingju öll þessi löngu ár lífs míns, hvort sem fólk sér bros ánægjunnar á andliti mínu eða ekki, þá er guðleg gleði alltaf með mér og yfirgefur mig aldrei. Hin mikla sælufljót rennur stöðugt undir sandi meðvitundar minnar og springur fram sem blessaðar .uppsprettur sem vökva garða lífs míns

Hvorki skyndilegar umbyltingar lífsins geta raskað ró minni, né heldur getur draugur dauðans tekið burt þá .andlegu hamingju sem ég finn

Það var erfitt að gera þetta ástand varanlegt og óbreytanlegt, en ávextir andans sem ég njót nú og deili með .öðrum voru allrar þeirrar fyrirhafnar sem ég lagði í það virði

Ég hugsa og hegða mér undir leiðsögn guðlegs anda. Peningar hafa aldrei verið markmið mitt í lífinu, heldur frekar að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna hefur Guð opnað margar dyr góðvildar fyrir mig til að sjá mér farborða og uppfylla verkefni mitt. Og hvenær sem .ég þarfnast hjálpar, þá veitir Guð hana strax

Eina ósk mín er að þjóna þér, og þess vegna er ég hér

Kraftur Guðs er einnig að verki í lífi ykkar. Þið munuð upplifa þennan sannleika sjálf þegar trú ykkar styrkist og þið gerið ykkur grein fyrir því að sannur auður kemur ekki frá .efnislegum árangri heldur frá hinum almáttuga

Þótt lífið virðist óútreiknanlegt, óútreiknanlegt og dularfullt, fullt af efasemdum og alls kyns vandamálum og umbyltingum, þá erum við undir stöðugri vernd Guðs. Við megum ekki ýkja hlutina eða missa ró okkar í ljósi atburða, því ef við leyfum ótta að yfirbuga okkur, gefum við illskunni vald og dýpkum rætur hennar, sem vaxa og dafna í jarðvegi .ótta og kvíða

Við ættum ekki að búast við að finna varanlega hamingju og frið í raunum lífsins; heldur verðum við að leita þeirra og uppgötva þau innra með okkur sjálfum. Þá, hvaða

upplifanir sem við göngum í gegnum, munum við takast á við þær á sama hátt og við horfum á upplifanir annarra í kvikmynd, hvort sem þær eru ánægjulegar eða .sársaukafullar

Maður getur breytt allri sinni reynslu í sársaukafullar og óhamingjusamar raunir ef hann leyfir huganum að gera það. Hann kann að njóta góðrar heilsu en samt ekki meta gildi hennar. En ef hann veikist, þá mun hann auðmýkja sig og meta blessun vellíðunar. Við ættum að viðurkenna velþóknun Guðs og þakka honum fyrir blessanirnar sem hann veitir okkur án þess að bíða eftir að erfiðar aðstæður .geri okkur þakklát og viðurkenni náð hans

Lífið ætti að vera blanda af íhugun og aðgerðum. Þegar einstaklingur missir sálfræðilegt jafnvægi verður hann viðkvæmur fyrir árásum áhyggna, sorgar og sársauka. Og ef hann reynir að brjóta gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku mun hann óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt .og fáfræði

Við verðum að halda ásetningi okkar hreinum, hvötum okkar hreinum og hegða okkur á þann hátt sem veitir okkur hugarró og ekki leyfa aðstæðum lífsins að raska friði okkar .og eyðileggja hamingju okkar

einnig hugsun okkar og hafna byrði vitsmunalegrar og siðferðilegrar veikleika sem við höfum erft frá árum og kynslóðum. Þessi óhreinindi verða að brenna burt í eldi endurnýjaðrar ákveðni og afkastamikilla athafna. Með þessari uppbyggilegu nálgun getur sannarlega hollur .einstaklingur náð sjóndeildarhring frelsis og frelsis

Eilífu lögmál hamingjunnar

Sagt var að á gullöld eins réttláts stjórnanda Indlands hafi engin atvik, ótímabært dauðsfall eða náttúruhamfarir .raskað friði og fullkominni sátt í ríki hans

Þegar fjölskyldumeðlimir lifa af meiri heiðarleika mun hvert heimili upplifa meiri sátt, heilsu og ástúð. En þegar fjölskyldumeðlimir koma fram hver við annan af ljótri

eigingirni mun heimilið sjálfkrafa fyllast sundrungu og hatri. Þetta á einnig við um þjóðir. Þegar fólk lifir af heiðarleika og .heiðarleika mun það verða vitni að Guðsríki á jörðinni

Tíminn er naumur. Í dag erum við hér, á morgun förum við. Leit að Guði er æðsta forréttindi mannkynsins. Við verðum að nýta okkur frelsið sem Guð hefur gefið okkur í þessu lífi til fulls og nota það skynsamlega svo að við getum .persónulega upplifað eilífa andlega sannleika

Synd er allt sem veldur manni sársauka og þjáningum. Dyggð er það sem gerir hann hamingjusaman að eilífu. Ef einstaklingur býr ekki yfir andlegri sátt í hugsunum sínum og friði innra með sér, þá mun nýtt hús, nýr bíll eða nokkuð annað nýtt ekki geta fært sál hans hamingju og ró; heldur mun innri kvöl hans vara jafnvel þótt hann öðlist þessa nýju .hluti og fleira

Sönn hamingja felst í því að geta sigrast á aðstæðum og staðist allar ytri raunir. Hún finnst þegar þú getur þolað kvalafullan sársauka og erfiðleika sem stafa af fordómum og illgjörnum tilraunum annarra til að skaða þig og fanga þig, og þú bregst við brotum þeirra með kærleika og fyrirgefningu. Þegar þú ert fær um að viðhalda hugarró þínum þrátt fyrir sársaukafullan sting ytri aðstæðna, þá munt þú finna .hamingjuna

Í Heilögum ritningum segir að þeir sem hunsa guðleg boðorð og elta heimskulegar langanir sínar og geðshræringar muni hvorki finna hamingju né ná endanlegu markmiði sínu. Þeir hvetja sannleikaleitandann til að gera Heilaga ritningu að leiðarljósi sínu og dómara við að ákvarða hvað eigi að gera og hvað eigi að forðast, og að greina mál og breyta .samkvæmt visku

Þeir sem eru sjálfsöruggir eru þeir sem hegða sér af heiðarleika. Hamingja kemur aðeins frá hreinum hugsunum og uppréttum gjörðum. Ef þú ert hamingjusamur núna, munt þú vera hamingjusamur í framtíðinni, bæði hér og í næsta .heimi

Við verðum að safna uppskeru gæfunnar með því að tína ávexti viskunnar á meðan sól tækifæranna skín. Með öðrum orðum, við verðum að grípa tækifærin áður en það er .um seinan

ef þú grípur það ekki, þá Gríptu tækifærið, því) (verður það uppspretta eftirsjár

Guð hefur gefið okkur andleg lögmál sem kallast boðorð. En þessi boðorð eru hunsuð og brotin á hverjum degi og alls staðar. Nema fólk skilji andlega merkingu þeirra, mun það alltaf kvarta yfir þeim og snúa baki við þeim. Þessi boðorð eru tímalausar hegðunarreglur sem allar Abrahams trúarbrögð styðja. Hins vegar tekst oft ekki að útskýra sálfræðilega þætti þessara boðorða og ávinninginn sem fylgir því að fylgja þeim. Fólk samþykkir þessi boðorð á tilbeiðslustöðum en fylgir þeim ekki utan þeirra og réttlætir þetta með því að halda því fram að þessar reglur séu óframkvæmanlegar, órökréttar og úr takti við tímann. Samt sem áður er brot á þessum boðorðum undirrót allrar eymdar .í heiminum

En hver er ávinningurinn af þessum boðorðum og hvar ?liggur kosturinn við þau

Hinar helgu bækur ráðleggja manninum að hugleiða Guð, sökkva huga sínum í hann, gefa honum allt sem hann á og tilbiðja hann með einlægri tilbeiðslu, óblandaðri hræsni og .óspilltri af yfirlæti

Að þekkja Guð ætti að vera endanlegt markmið lífsins. Ekki er hægt að uppfylla veraldlegar skyldur án þess krafts sem Guð hefur veitt mannkyninu. Að framkvæma venjulegar .skyldur og gleyma Guði er mistök og synd

Synd þýðir fáfræði: að hegða sér á þann hátt sem stríðir .gegn mesta góðu mannkynsins

Hvers vegna finnur fólk fyrir sorg og eftirsjá? Vegna þess að það hegðaði sér ekki réttlátlega vegna þess að Guð var .ekki fremstur í hjörtum þess

Ekkert í lífi manns ætti að teljast mikilvægara en Guð. Ef einstaklingur ber sannarlega umhyggju fyrir Guði og uppfyllir andlega skyldu sína gagnvart honum, munu aðstæður hans batna á allan hátt og hann mun finna fyrir öryggi og trausti .þrátt fyrir allar aðstæður í kring

Um leið og maður byrjar að tilbiðja eigur, peninga, frægð eða eitthvað annað en Guð, verður óhamingja hlutskipti hans. Þeir sem einbeita sér að þessu eru í raun að tilbiðja það og því nálgast þeir ekki Guð heldur fjarlægjast þeir hann. En þeir sem hugleiða Guð, hugleiða hann og eiga samskipti við hann í hjörtum sínum, nálgast hann og upplifa .innri gleði í hljóðu samfélagi sínu við hann

Guð einn er fær um að uppfylla drauma manna og vonir um varanlega hamingju. Þess vegna ætti ekkert að fá að .taka sæti Guðs í hjörtunum

Það eru til helg tákn sem geta hjálpað þeim sem leitar þeirra að muna Guð og nálgast hann. Hins vegar, ef einstaklingur byrjar að tilbiðja þessi tákn, mun skaðinn vega þyngra en ávinningurinn. Tilbeiðsla ætti aðeins að beinast að .Guði, því ekkert annað er verðugt tilbeiðslu

Hvert sem eðli helgisiðalegrar tilbeiðslu er, þá er hún Guði þóknanleg svo framarlega sem tilbiðjandinn framkvæmir hana af andlegri meðvitund og löngun til hans. Hins vegar skilja margir ekki kjarna tilbeiðslunnar og hugsanir þeirra og hjörtu beina sér frá Guði að helgisiðunum .og hafa því ekki mikinn ávinning af tilbeiðslu sinni

Sannir tilbiðjendur leyfa ekki að meðvitund þeirra takmarkist við neina mynd eða form, heldur einbeita þeir sér af djúpustu kærleika og fullri athygli að guðdómlega anda .sem liggur að baki öllum myndum og formum

Guð er alger og óendanlegur og engin mynd eða stytta getur innihaldið hann

Það má segja að Guð birtist í öllum sem elska hann af einlægni og eru í sátt við hann, því hann er alls staðar og því í öllum. Hins vegar hafa ekki allir getu til að birta

guðdómlega nærveru. Sólin skín jafnt á bæði kol og demant, en demanturinn tekur á móti og endurspeglar sólarljósið, en kolið getur það ekki. Á sama hátt eru allir menn kafin í ljósi Guðs, en aðeins fáir geta tekið á móti því ljósi og endurspeglað það í hugsunum sínum og gjörðum. Til að gera það verða þeir að hreinsa sig með hugleiðslu og með því að .fylgja guðlegum kenningum og boðorðum

Þegar við berum fram nafn Guðs verðum við að vera djúpt og einlæglega meðvituð um hvað við erum að segja. Ef þú gætir séð inn í hugsanir fólks meðan það bænir, myndir þú komast að því að flestir hugsa um allt annað en Guð, jafnvel þótt þeir séu að bera fram nafn hans! Slík bæn er .árangurslaus og gagnslaus

Þegar við biðjum ættum við að leitast við að einbeita okkur öllum að Guði, frekar en að endurtaka einungis hans blessaða nafn á meðan við leyfum hugsunum okkar að reika. Ein af frænkum mínum var vön að lesa bænir sínar á bænarperlum, sem hún hafði sjaldan ekki í höndunum á. En hún játaði fyrir mér einn daginn að þrátt fyrir að hafa iðkað þessa bænavenju í fjörutíu ár, hefði Guð ekki svarað bænum hennar. Engin furða! „Bænir“ hennar voru ekkert annað en .taugaóstyrkur

Þegar við biðjum ættum við ekki að hugsa um neitt annað en Guð. Við ættum að leitast við að vera einlæg í tilbeiðslu okkar og holl í bænum okkar. Að nota bænarperlur og ákalla nafn Guðs stöðugt er fullkomlega ásættanlegt þegar iðkunin kemur frá hjartanu og er studd af einlægni og einbeittri hugsun. Hins vegar getur þessi iðkun orðið sjálfvirk .með tímanum

Við verðum að hvísla nafni Guðs í hjörtum okkar, á rósakrans löngunar og guðlegrar kærleika; þetta er sönn tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs. Að bera fram nafn Guðs með kulda og reikandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður verður hjarta manns og hugur að vera fylltur af kærleika Guðs. Að iðka andlega einbeitingu með æðri

jógaæfingum hjálpar okkur að nálgast Guð, æðsta uppsprettu dýrðar og ljóma, og hjálpar okkur einnig að .hugleiða og eiga samskipti við hann

Það er nauðsynlegt að helga einn dag í viku andlegri kyrrð (ef mögulegt er) til hugleiðslu um Guð og til að upplifa ró, frið og innri frið. Tíminn sem varið er á þennan hátt verður eins og róandi smyrsl við þeim vandræðum og kvíða .sem þú lendir í restinni af vikunni

Allir þurfa að eyða einum degi í viku í einangrun eða „andlegri hörfu“ til að græða tilfinningaleg sár og sársauka. Þegar sá dagur verður friðar, gleði og ánægju, munt þú bíða .spennt eftir honum viku eftir viku

Einvera er verð mikilleikans. Þú munt undrast þá dásamlegu árangurs sem næst fyrir huga þinn, líkama og sál í gegnum þessa andlegu kyrrðardvöl og tengingu við anda þinn og Guð. Ef þú stefnir að sannri hamingju verður þú að sökkva þér niður í hafið guðdómlegs friðar snemma morguns .þegar þú vaknar og einnig áður en þú ferð að sofa á kvöldin

Indverskir spekingar ráðleggja ekki aðeins einangrun, heldur leggja áherslu á nauðsyn þess að hugleiða í kyrrð fjórum sinnum á dag. Í dögun, áður en maður vaknar og hittir einhvern, ætti maður að njóta kyrrðarinnar og friðarins. Um hádegi ætti maður að róa hugann fyrir hádegismat og njóta aftur friðar fyrir kvöldmat. Að lokum, áður en maður fer að .sofa á kvöldin, ætti maður að komast aftur í friðarástand

Þeir sem iðka þögn vandlega í einveru og á þessum fjórum daglegum tímum munu örugglega finna fyrir sátt við Guð. Þeir sem geta ekki iðkað alla þessa tíma ættu að helga að minnsta kosti morgun- og kvöldstundir. Með því að gera það mun líf þeirra umbreytast til hins betra og þeir munu .upplifa hamingju; reynslan er besta sönnunin

Ef þú heldur áfram að skrifa og undirrita ávísanir án þess að leggja inn nægjanlegt fé til að standa straum af bankareikningnum þínum, þá munt þú klárast peningarnir. Það sama á við um líf þitt. Án reglulegrar innborgunar friðar

á lífsreikninginn þinn mun orkan þín tæmast, ró þín hverfa og hamingja þín gufa upp. Í stuttu máli munt þú að lokum verða fyrir tilfinningalegu, andlegu, líkamlegu og andlegu gjaldþroti. En djúp dagleg hugleiðsla um Guð mun bæta upp .fyrir annmarka í sál þinni

Hinn trúfasti leitandi hugleiðir daglega, á samskipti við Guð af öllum þeim kærleika og þrá sem hjarta hans býr yfir, og sárbænir hann um að opinbera sig. Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og lífið mun brosa til þín og málefni þín munu batna á margan hátt. Rólegur maður gerir .sjaldan mistök og tekst þar sem þúsundir mistakast

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir. Þeir verða pirraðir og breytast .í gangandi vélar

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og umvefja veru þína græðandi geislum sínum svo lengi sem þú leggur þig fram andlega og gefur Guði fyrsta sætið í .hjarta þínu

Dagur hugleiðingar ætti einnig að vera dagur andlegrar og líkamlegrar hvíldar og ræktunar innri friðar. Sérhver .athöfn sem veitir visku og frið er blessuð athöfn á þeim degi

Hvað varðar heiðrun foreldra, þá mæla helgar bækur með því að koma vel fram við þá: „Heiðra föður þinn og .“móður“ og „Vera góður við foreldra

Mannlegir feður og mæður ættu að vera heiðraðir sem fulltrúar Guðs, sem gaf þeim gjöfina að skapa mannkynið. Móðirin er ímynd hreinnar kærleika Guðs, því ástrík móðir fyrirgefur þar sem enginn annar gerir það. Faðirinn er .birtingarmynd visku Guðs og verndar fyrir börn sín

Maður ætti ekki að elska föður sinn og móður án Guðs, en sem tjáning á þeim kærleika verður verndarinn og hinn vitri, hinn æðsti guðlegi andi, faðir og móðir til að hjálpa barninu, þess vegna verður það að vera heiðrað af .foreldrunum

Ritningin ráðleggur okkur einnig að drepa til að drepa sjálft, því þá verður maður morðingi. Maður ætti ekki að taka líf annars manns á augnabliki mikillar tilfinningar. Hins vegar, ef ástvinir eru í hættu, verður maður að berjast til að vernda þá sem Guð hefur falið þeim, því það er heilög skylda að .verja fjölskyldu sína og land

Hvað varðar bannið við framhjáhaldi, þá ætti kjörinn tilgangur kynferðislegs sambands að vera að eignast börn sem eru sköpuð í Guðs mynd og að tjá hreina ást sem hjón finna þegar þau sjá Guð hvort í öðru. Þeir sem lifa eingöngu á líkamlegu plani, án tillits til sannrar ástar eða hins æðra tilgangs sem kynhvötin var sköpuð fyrir, drýgja framhjáhald samkvæmt þessu boðorði. Í þessu tilfelli eru þeir ekkert frábrugðnir dýrum sem fullnægja kynhvötum sínum og halda .síðan áfram ferð sinni

Guð skapaði þessa sköpunarþörf í körlum og konum til að fjölga sér og tjá sanna gagnkvæma ást í hjónabandinu og hana ætti ekki að misnota á annan hátt heldur breyta í .heilaga athöfn og þekkingu

Ef þú getur stjórnað og dreift kynferðislegum krafti innan tilveru þinnar, munt þú geta þróað með þér mikla andlega hæfileika til að skrifa, teikna eða afhjúpa leynda .hæfileika á ótal aðra vegu

Og þegar þú loksins ert fær um að stjórna og umbreyta sköpunargáfu þinni andlega, munt þú upplifa mikinn frið, .mikla ást og vaxandi andlega gleði

Dýrlingar og andlegir leiðtogar sem hafa umbreytt kynlífi sínu andlega eru risar sem eru færir um að framkvæma ótrúleg og undraverð afrek í heiminum og í dulrænni leit að .sannleikanum

Þannig er æðsta notkun kynhvötarinnar að lyfta krafti hennar, það er að segja að beina orku hennar að æðra markmiði til að sýna fram á visku, háleitar hugmyndir og andleg hugsjónir. Maður ætti ekki að hafa ánægju af kynferðislegum hugsunum eða þrá það sem er bannað.

Þegar þessi tegund sjálfstjórnar er náð mun maður hafa
.trausta sýn á kynlíf og æðra tilgang þess

Að vera þræll kynlífsmála þýðir að missa heilsu,
sjálfstjórn og andlegan frið, og í stuttu máli, alla þá þætti
.hamingju sem einstaklingur þarfnast

Hinar helgu bækur hvetja okkur einnig til að stela ekki.
Ef þúsund manna hópur myndi stela hver frá öðrum, þá hefði
hver þeirra 999 óvini. Þess vegna má maður ekki brjóta á
réttindum annarra né taka eignir þeirra, frið, kærleika, reisn
eða neinar efnislegar eða andlegar eigur. Ef þú finnur ekki
löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú
þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í
huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illra
langana verða að vera upprætt úr huganum. Andleg
óeigingirni er leiðin. Þá mun maður náttúrulega laða að sér
gnægð og blessanir munu streyma til þeirra frá uppsprettum
sem hann þekkir og uppsprettum sem hann þekkir ekki.
Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og
eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar
eigur, augun alltaf á því sem aðrir eiga, jafnvel þótt þeirra
.eigin kistur séu yfirfullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn
.ekki þekkt hamingju

Hamingjan kemur aðeins með andlegri samvinnu. Hún
kemur þegar einstaklingur finnur fyrir þörfum annarra eins
og þær væru sínar eigin og vinnur fyrir aðra eins og þeir
.vinna fyrir sjálfan sig

Annað mikilvægt boðorð er að forðast að bera falskt
vitni. Að skaða einhvern með því að rangfæra sannleikann er
önnur leið til að grafa undan félagslegri sátt. Ef maður vill að
vel sé komið fram við mann ætti maður að koma fram við
.aðra í samræmi við það

Sannleikurinn ætti alltaf að vera sagður, en gera verður
greinarmun á því að segja sannleikann og einungis að segja
staðreyndir. Að kalla einhvern haltan eða blindan er særandi

og gagnslaust; maður ætti að taka tillit til tilfinninga annarra og forðast að gera þá vandræðalega. Á sama hátt er rangt að afhjúpa sannleika sem gæti svikið einhvern án göfugs tilgangs. Á hinn bóginn ætti maður ekki að ljúga til að forðast að segja sannleikann; heldur getur maður þagað í vissum aðstæðum til að forðast að gera öðrum vandræðalega eða .skaða þá

Maður verður að gæta sín á öfund, skaðlegum sjúkdómi sem nagar frið sálarinnar. Því meira sem maður girnist það sem aðrir eiga, því meiri verður óhamingja og eymd manns. Öfundsjúkur maður lifir erfiðu lífi og þekkir aldrei bragðið af rósemi. Það er miklu betra fyrir hann að virða sjálfan sig, .treysta á sjálfan sig og leita innri andlegs auðs

Reisn og eðlislægt gildi einstaklingsins er miklu meira en nokkuð sem hann gæti þráð eða þráð að eignast. Guð birtist í hverjum manni á þann hátt sem birtist ekki í neinum öðrum manni. Andlit hans er ólíkt öllum öðrum og sál hans er ólík öllum öðrum, því innra með honum býr mesti fjársjóður allrar .sköpunar - og sá mesti fjársjóður er Guð

Við erum ekki fjötruð af fortíðinni

Þegar maður hefur rétta trú og hegðar sér í samræmi við hana, er hann hamingjusamari en þeir sem skortir trú og .sinna ekki skyldum sínum í lífsins baráttu

Heilbrigð trú og réttlát verk (studd af göfugum hvötum og góðum ásetningi) eru alltaf til staðar hvar sem hamingjan er til staðar og glatast hvar sem hamingjan er fjarverandi. Af þessu getum við ályktað að þetta eru tvö nauðsynleg skilyrði fyrir hamingju sem ekki er hægt að ná án þeirra. Þeir sem þrá hamingju þurfa aðeins að búa yfir þessum tveimur .grundvallarþáttum, sem eru hornsteinar hennar og súlur

Menn geta ekki stjórnað — að vild — óendanlegum þáttum alheimsins, né breytt þeim eða eytt þeim. Þessir þættir eru flókið samofnir vefnaði mannlegs lífs og menn geta ekki starfað einangraðir frá þeim. Hins vegar geta þeir .stjórnað huga sínum til að aðlagast þessum þáttum

Ekki skaða hann

Forfeður okkar voru hamingjusamari en við, ekki vegna þess að þeir höfðu meiri veraldlega hluti og ánægju en við höfum nú, eða vegna þess að þeir voru minna berskjaldaðir fyrir vandamálum lífsins, heldur vegna þess að þeir höfðu sálfræðilegt jafnvægi sem veitti þeim huggun, frið, ánægju .og í stuttu máli hamingju

Þau voru ekki háð ytri aðstæðum fyrir hamingju sína, né gáfu þau undan ytri aðstæðum sem myndu ræna þau henni. Tilfinningar þeirra um þægindi, frið, hamingju og ánægju voru eðlilegar, heilbrigðar og varanlegar. Við ættum líka að rækta þessar tilfinningar ef við viljum öðlast hamingju. Og ?hver okkar vill það ekki

Örlög eru afleiðing fyrri beitingar frjálsra vilja eða valfrelsis. Með fyrri iðkun frjálsra vilja höfum við leitt yfir okkur örlög og ákvörðun og höldum áfram að leiða yfir okkur sjálf. Hins vegar erum við ekki bundin af fortíðinni, né erum við að eilífu bundin af afleiðingum gjörða okkar. Við getum afturkallað það sem við höfum sáð og eytt því sem við höfum skrifað ef við viljum og leggjum okkur fram um að leiðrétta stefnu okkar og bæta gæði uppskeru okkar. Ef við útrýmum fræjum gjörða með sársaukafullum afleiðingum og sáum í þeirra stað fræjum sem henta betur eðli sálarinnar, munum við örugglega uppskera ávexti hamingjunnar af þeim góðu fræjum sem sáð eru í jarðveg sálarinnar. Við verðum að beita frjálsum vilja núna, núna og ekki á morgun, ef við viljum öðlast meiri hamingju eða draga úr þjáningum og .sársauka

Þess vegna liggja skilyrðin fyrir hamingju innan mannsins sjálfs og það eina sem hann þarf að gera er að takast alvarlega á við þá jöfnu sem fer ekki í villu og niðurstöðurnar verða honum í hag ef hann metur hana sem best og tekst á við hana. En sá sem hefur sterkan vilja er í sátt við Guð

Einbeitt hugorka

<u>Þegar þú einbeitir sólarljósi. Með því að beina stækkunargleri að örsmáum punkti myndar það hita og sá hiti getur kveikt í viði, efni, pappír og svo framvegis. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum þínum af krafti, myndar það einbeitta orku sína til að brenna burt illsku og rætur efa, orsök allra mistaka, og láta ljós viskunnar skína með ljóma .og geislun</u>

Þegar hugsun er í sátt við Guð, uppsprettu allrar góðleika og uppruna allra blessaðra krafta, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gríðarlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa nýjar ástæður fyrir .velgengni á hvaða sviði sem er

Megi Guð krýna góðar tilraunir og velvilja með árangri

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana .og gjörða

Þegar þú horfir á sólina milljónum kílómetra í geimnum virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin okkar. Samt sem áður er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra. Ef þú gætir sett reikistjörnuna okkar beint fyrir framan sólina, myndi hún birtast sem lítill punktur í samanburði við hana. Ímyndaðu þér víðáttu sólarinnar þenjast út þar til gríðarlegur massi hennar umlykur allan bláan himininn. Himininn sem við sjáum er aðeins lítið brot, bara depill, af óendanlegu geimnum sem gegnsýrir alheiminn. Jafnvel þótt sólin héldi áfram að þenjast út í óendanleikann, gæti hún samt ekki umkringt hið óendanlega. Þessi geimblekking um smæð og

endanleika takmarkar getu hugans til að skilja víðáttu .alheimsins, uppruna hans og mörk

Sá sem ekki er háður víddum og mælingum, sem hefur engin takmörk og engan uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til í ystu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum, rétt eins og hann er innra með þér og innra með mér , og hann er meðvitaður um hvert rými sem hann tekur, sama hversu lítið eða stórt það er. Úr ."bókinni "Endmarkmið mannsins

Beiðnir

Ó, Drottinn
Taktu hönd mína frá myrkri til ljóss
Ó, kyrrð geimsins
Ég heyri rödd þína í suði lækjanna og suð næturgalanna
Í kveinandi vindi, dynjandi öldunum og þrumum titringsins
Ó, ástkæri Drottinn
Ég tilbið þig ekki með orðum, heldur með þrá hjartans .sem brennur af þrá eftir þér
Láttu mig sjá víðáttu þína
Stöðug nærvera þín á bak við allt
Kannski mun ég átta mig á því að ég er hluti af óbreytanlegri veru þinni um alla eilífð
Ó, yfirflóðandi haf
Ef aðeins vindandi ár langana minna gætu runnið um eyðimörk hindrana og tálma
Loksins hefur mesta órói þitt blandast saman
Hjálpaðu mér að hlusta á rödd þína, Drottinn
Hljóðið í alheiminum sem titringur alheimsins stafaði frá
Leyfðu mér að skynja nærveru þína í gegnum blessaðan hljóm (Om - Amen)
Heilagur lag fyrir allar blessaðar raddir
Víkka meðvitund mína þegar ég hlusta á sinfóníu tilverunnar
Leyfðu mér að líða eins og geimhafið

Og öldóttar hreyfingar líkamans dansa á brjósti hans
Láttu hina helgustu rödd óma innra með mér
Að víkka meðvitund mína frá líkamanum til alheimsins
Megi ég finna eilífa, alhliða sælu
Sprenging úr hafi af yfirfullu ljósi
Ó, óendanlegur máttur
Ó, eilíf viska
Hleðdu sál mína með andlegum titringi þínum
Ó, rödd hins blessaða alheimsorðs
Leiðréttu mistök mín
Ég þarf
Taktu hönd mína frá myrkri til ljóss

Alltaf þegar ég hugsa til þín, ó Drottinn, fæðist innra með mér flóð brennandi þráar, sem hristir tilfinningar mínar og streymir frá hjarta mínu til hverrar frumu í líkama mínum, .hleður það guðdómlegri ást

Mín mesta ósk er að ná til kjarna veru þinnar og njóta nærveru þinnar

Og skyndilega opnast dyr sálarinnar og ég fyllist gleði !við sjónina af geislandi ljósi þínu

Fortíðin er óþekkt flestum mannkyni, fyrir utan fáeina upplýsta einstaklinga. En fáfræði okkar um fortíðina er okkur einnig í hag. Því ef við vissum allt sem við höfum gert í þessu lífi og fyrri lífum, þá værum við yfirþyrmandi af umfangi gjörða okkar og algjörlega ráðvillt. Reyndar gæti vilji okkar jafnvel lamast af áfallinu, gert okkur ófær um að halda áfram iðju okkar og orðið fórnarlömb örvæntingar. Jafnvel í þessu jarðneska lífi er gleymska blessun frá Guði, sem kemur í veg fyrir að minningar fortíðarinnar, sérstaklega þær bitru og .sársaukafullu, yfirbugi hugsanir okkar og tilfinningar

En sem betur fer skín guðdómlegi neistinn innra með okkur alltaf af von og löngun til að halda áfram óendanlegri lífsferð. Við verðum að þakka Guði fyrir þessar tvær .blessanir: að gleyma fortíðinni og vona um framtíðina

Við ættum ekki að álykta að örlögin setji hindranir í veg fyrir frjálsan vilja. Hins vegar verðum við að gera okkar ítrasta til að standast neikvæð áhrif sem flestir eigna örlögum og ákvörðunum og nýta valfrelsi okkar í samræmi við innri sannfæringu okkar, að því tilskildu að þessi sannfæring byggist á heilbrigðri trú og grundvallist á guðlegum lögmálum, án þeirra getur maðurinn ekki notið .sannrar hamingju

Þegar við tökumst á við verkefni ættum við ekki að láta óhagstæðar aðstæður hræða okkur, heldur vera bjartsýn til hins ýtrasta, í algjörri trú á að ekkert geti staðið í vegi fyrir .því að við beitum vilja okkar og iðkum valfrelsi okkar

Ef okkur mistekst að ná markmiði okkar er ásættanlegt að viðurkenna óbeint að það voru hindranir af okkar eigin völdum sem komu í veg fyrir að við náðum því. Við verðum að halda áfram og tvöfalda viðleitni okkar til að ná markmiði okkar. Við verðum einnig að staðfesta fyrir sjálfum okkur að sama hversu sterkar og yfirþyrmandi hindranirnar og áskoranirnar kunna að vera, þá höfum við samt nægan styrk til að fjarlægja þær og sigrast á þeim. Jafnvel þótt okkur mistakist þrátt fyrir allar tilraunir okkar er engin þörf á örvæntingu og gremju, svo lengi sem við skiljum að vilji mannsins er sterkari en örlögin, sem eru okkar eigin völd. Þess vegna megum við ekki hætta að reyna, sama hversu oft okkur mistekst, því það eru alltaf opnar dyr. Við þurfum einfaldlega að halda áfram að keppast og endurtaka tilraunina þar til okkur tekst það. Guð mun veita okkur aðstoð svo lengi sem við treystum á hann og leggjum okkur fram. Sá sem gengur veginn mun ná áfangastað sínum og sá .sem treystir á Guð mun ekki verða fyrir vonbrigðum

Þegar einstaklingur þráir eitthvað, og sú löngun er sterk og áríðandi, þá yfirgefur sú löngun aldrei meðvitund hans, hvert sem hann fer og hvert sem hann snýr sér, og hverjar sem áhyggjur hans og áhygjur kunna að vera. Með stöðugri og viðvarandi virkni sinni býr þessi löngun yfir mikilli ákveðni

og orku. Þetta vitsmunalega hvísl er sterkara og áhrifaríkara en vélræn bæn, sem nær ekki lengra en að hreyfa varirnar. Þetta er það sem þeir sem elska Guð gera; þeir hvísla ást sinni til Guðs án afláts, og hvísl þeirra er hjartnæmt og óheyranlegt í öllum daglegum athöfnum þeirra. Þetta hjartnæma hvísl truflar þá ekki né stangast á við aðrar skyldur þeirra. Þegar löngun þeirra til Guðs vex, styrkist og dýpkar ást þeirra til hans, þar til þeir snerta nærveru hans og sjá ljós hans með auga sálarinnar, finna yfirþyrmandi gleði .og finna frið sem ólýsanlegur er

Guð sendir okkur lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum notið góðs af þeim og öðlast skilning og reynslu. Sá sem forðast þessar lexíur verður neyddur til að læra þær, .sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .kvörtunum, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétta afstöðu til lífsins, verður það fallegt. Og laus við fylgikvilla

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu borinn á gleðiöldu, eða kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda. Í þessum heimi sem einkennist af andstæðum tvíhyggjum er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum. Hann rís á öldu gleði og steypir sér niður í djúp afskiptaleysis og er hrærður um af ofsafengnum öldum sorgar. Og hann þekkir sjaldan annað meðvitundarástand. Að leyfa aðstæðum að hrista hugsun sína upp á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn undir .óútreiknanlega og óstöðuga örlög

Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi

Þetta er aðeins hægt að ná með því að einbeita huganum að því að stjórna sálfræðilegum hæfileikum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur að dvelja við sorg á hverjum einasta degi

lífs okkar. Langvarandi sorg yfir látnum ástvini hjálpar hvorki honum né okkur og breytir engu í raunveruleikanum. Að þróa með sér minnimáttarkennd eða sjálfsrefsingu. Að dvelja við mistök eða mistök fortíðar er gagnslaust. Það gerir lífið .aðeins ömurlegt og kæfir andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það veldur hugunum áhyggjum og .brennir burt leyndum hæfileikum í ofni sinnuleysis

Mistök verða að vera upprætt frá rótum og plægja lífsins akra af kostgæfni og ákveðni og sá fræjum góðvildar til að .uppskera ríkulega með hjálp Guðs

Járn í silfurfagnaðinum

Ég var einu sinni boðið í silfurafmælisveislu hjá pari sem virtist vera eitt hamingjusamasta parið, en um leið og ég kom inn á heimili þeirra fann ég að eitthvað var að. Ég bað tvo af nemendum mínum að fylgjast með því hvernig þau komu fram hvort við annað á kvöldin og þau sögðu mér síðar: Hjónin brosa hvort til annars frammi fyrir öðrum og ávarpa hvort annað með sætustu orðum eins og „Já, elskan mín“ og „Auðvitað, ástin mín“ og öðrum slíkum vinalegum setningum. En um leið og þau halda að þau séu ein, rífast .þau og beina særandi orðum hvort að öðru

Ég talaði við þau og sagði: Þið buðuð mér í veisluna ykkar, en andrúmsloftið er spennt og ég finn að mikil óeining ríkir í þessu húsi, og mér finnst mikið járn í þessu .silfurafmæli

Í fyrstu voru þau móðguð en viðurkenndu síðar að ég hefði rétt fyrir mér og báðust afsökunar. Hún hélt áfram og sagði: Hvað græðir maður á því að rífast og þrasa allan ?tímann

Það virðist sem þið búið saman til að viðhalda orðspori ykkar sem fullkomið par, en þið þurfið að vera þannig hvort við annað og lifa í friði og sátt til ykkar eigin hamingju og .hugarró

Segulmagnað matvæli

Þegar fólk talar um mat eða næringu á það yfirleitt við líkamlega fæðu sem neytt er til að viðhalda líkamanum. Hins vegar eru til aðrar tegundir næringar sem eru ekki síður mikilvægar en líkamleg fæða, og oft jafnvel mikilvægari, svo sem vitsmunaleg eða andleg næring, andleg virkni eða .einbeiting hugans, viska og andleg greining

Líkamleg fæða heldur frumum líkamans við, en vitsmunaleg fæða fyllir hugann heilbrigðum hugmyndum og .viskufæða endurlífgar sálina og þróar hæfileika hennar

Hugræn næring felst venjulega í hugmyndum sem einstaklingur hugsar og þeim sem hann fær frá öðrum í .gegnum samskipti við þá

Fólk með rólegt skap og göfuglyndi hjálpar til við að .gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar

Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína í friðsælt eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það eru vinir eða ættingja. Þetta veldur kvíðafullum hugsunum og slæmu skapi

Líkaminn fær orku og lífsþrótt úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og huga orku sem er auðmeltari en fast og fljótandi fæða, sem .ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku, veikleika og brothættni í heilsu og lífsþrótt, og gengið af öryggi og djörfung – jafnvel einn – á lífsins vegum, og upplifað innri gleði í því að eiga lifandi og vökula samvisku og óhagganlega trú á réttlæti Guðs og sigur réttlætisins yfir röngu og .sannleikans yfir blekkingunni

Og þegar þú reynir daglega að losa hugsanir þínar í átt að hærri og fágaðri sviðum, og þú býrð yfir kærleiksríku og þakklátu hjarta og góðum ásetningi gagnvart öðrum, þá mun vitsmunaleg næring þín vera segulmagnað og þú munt þá laða að þér allt það sem er fallegt og gagnlegt, frá hlutum,

fólki og aðstæðum, sem þarf til að halda áfram ferðinni í átt .að ströndum öryggis og öryggis

Þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert ánægður með það sem Guð veitir, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru helteknir af veraldlegum .eignum og girndir hverfular ánægjur þeirra

Þegar maður leitar Guðs, sem er hinn eini sanni vinur, umfram alla vini, verður mögulegt að stofna til ósvikinnar vináttu í öllum mannlegum samskiptum: fjölskyldu-, bróður-, .hjúskapar- og andlegum

Vinátta er mikilvægur þáttur í hjónabandssamböndum og forgangsraða ætti vitsmunalegri og tilfinningalegri .nálægð, siðferðilegri aðdráttarafli og ósvikinni ást og vináttu

Þeir sem geta ekki greint á milli sannrar ástar og kynferðislegrar aðdráttarafls verða fyrir vonbrigðum aftur og aftur

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra sálna. Þau vinna saman að því að létta byrðar lífsins hvor fyrir annarri og fjarlægja áhyggjur .lífsins með samúð og gagnkvæmum, vingjarnlegum skilningi

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn, nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á .mig

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri fyrir höndum. Til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega möguleika mína mun ég skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað. Og ég mun átta mig á því að trúfasti andi er alltaf með mér

Í dag mun ég fylla hugsanir mínar skammti af bjartsýni, ég mun fjarlægja mig frá óþægilegum upplifunum og ég mun iðka það sem nærir líkama, huga og anda á jafnvægi og .samkvæman hátt

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa sjálfan mig að eilífu með því að vernda andlega sjálfsmynd

mína og þegar stormar rauna og þrenginga mæta mér, mun ég sigla í báti sálar minnar yfir lífsins hafið að öruggum, .guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa mun ég muna að Guð vinnur í gegnum mig; Hann er Drottinn alheimsins og ég get tengst .honum með því að hugleiða djúpt um hann

Kæri Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvor hugsunin er sterkust í lífi mínu. Þess vegna mun ég reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og .undirbýr mig fyrir ástæður velgengni

Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig, mun ég lyfta andanum og styrkja ákvörðun mína um að sigrast á þeim. Ég mun tileinka mér einlægni og heiðarleika í samskiptum mínum við alla og ég mun sleppa úr læðingi hugsunum um kærleika og góðar óskir. Þá mun Guð styðja .mig með mætti sínum og visku

Drottinn, ég mun nota viljastyrk minn og vitsmuni til að áorka fyrst litlu hlutunum og síðan halda áfram að stærri .afrekum

Jafnvel þótt öllum efnislegum metnaði sé fullnægt, þá færa þær samt aðeins ófullkomna hamingju, og að finna Guð er eina sanna hamingjan. Ég mun uppgötva óþrjótandi uppsprettur gleði og hún hættir aldrei að flæða og renna, í .görðum sálarinnar og sígrænum engjum hennar

Gullnu orðatiltækin

Hamingjan er réttur minn, arfur minn og falinn guðlegur fjársjóður, leið mig, ó Drottinn, svo að ég finni í mér fjársjóði .sem fara fram úr draumum konunga

* * *

Guðdómlegi íbúi hjartnanna lýsir upp í lærisveinum sínum - af miskunn sinni og samúð - skínandi lampa .viskunnar sem dreifa myrkri fáfræðinnar

* * *

Lífið er greindur hreyfing með reglulegum takti. Það
mótar sig í lífvana hlutum eða tekur á sig lifandi og
.hreyfanlega mynd. Lífið er alhliða og gegnsýrir allt

* * *

Ó, mesti elskhugi, þú ert lífið sjálft. Þú ert markmið mitt
og von. Gerðu mig að blómstrandi rós í himneskum garði
þínum, eða glitrandi perlu í hálsmeni geislandi ástar þinnar,
.eða veittu mér mesta heiður: minnsta staðinn í hjarta þínu

* * *

Hvar sem aðrir kunna að meta viðleitni mína til að gera
.gott, þar get ég veitt bestu mögulegu þjónustu

* * *

Við skulum vefa gullinn draumateppi með silkiþráðum
.sætra minninga og fágaðra hugsana

* * *

Tómur hugur [sneyddur jákvæðum, uppbyggilegum
hugsunum] er verksmiðja fyrir vandræði, kvíða, örvæntingu
.og vonleysi

***

Ef alheimsást festir rætur í hjarta þínu, mun hún færa
þér varanlega og endurnýjaða hamingju sem ekkert annað
.getur gefið þér

***

Blómin lífsins sem blómstra í garði jarðneskrar tilveru
eru einstaklega falleg og ánægjuleg að sjá. En enn
stórkostlegri og stórkostlegri er uppspretta fegurðar og visku
sem er einhvers staðar, þaðan sem við komum og þangað
.munum við snúa aftur og blandast saman á ný

***

Þegar lærisveinninn vaknar að morgni staðfestir hann
við sjálfan sig: „Ég er ekki líkaminn, ég er ósýnilegur andi…
ég er gleði… ég er ljós… ég er viska… ég er kærleikur. Og
þótt ég búi í þessum líkama er andi minn ódauðlegur og
“.ósnert af rotnun

***

Eins og döggdropar hjálpa blómum að blómstra og vaxa, .þá nærir góðvild vináttu og stuðlar að vexti hennar

* * *

Það eru öldur sem birtast á yfirborði hafsins og öldur sem hverfa í djúp þess; í báðum tilvikum eru þær innan hafsins og eitt með því. Á sama hátt eru menn sem fljóta á yfirborði alheimshafsins við „lífið“ eða hverfa í því við .„dauðann“ jafnt innan eilífðarhafsins

* * *

Endurspeglun tunglsins sést ekki greinilega í ólguvatni, en um leið og yfirborð vatnsins róast verður endurspeglun tunglsins fullkomlega skýr. Hið sama gildir um hugann: þegar hann er kyrr geturðu séð andlit sálarinnar með .fullkominni skýrleika og nákvæmni

***

Send, Drottinn, geisla sólar visku þinnar til að leiða mig á hamingjuríkum afreksdagum mínum og ljós fullt tungls miskunnar þinnar þegar ég geng gegnum myrkar nætur .sorgarinnar

***

Hugleiðsla er leiðin til að tengjast alheimshuganum og þegar þú samstillir þig við þá óendanlegu meðvitund munt .þú geta þekkt öll leyndarmál sköpunarinnar

***

Löngunin til að komast nær Guði og þekkja hann kemur ekki af sjálfu sér, heldur verður að rækta hana, og lífið hefur .ekkert gildi án þeirrar löngunar

***

Jarðneska lífið er tímabundið stopp og aðalskylda mannkynsins er að skilja tilgang og markmið þessarar ferðar. Það markmið er að þekkja Guð og það getur ekki verið neitt .annað

***

Friður þinn er dýrmætur fjársjóður þinn, svo leyfðu engum að taka hann frá þér

* * *

Lærðu að standa einn, öruggur og tryggur í virkinu sem .einkennir dyggðir þínar og sjálfsvirðingu

* * *

Allt er til vegna þess að Guð er til og vegna þess að hann er til, þá ert þú líka til. Þökk sé tilvist hans nýtur þú huggunar og gleði lífsins. Þess vegna ætti þakklæti þitt til .Guðs að vera djúpstætt

***

Góðar bækur geta verið þöglir, kurteisir og virðulegir vinir. Yfirgefðu ekki þessar bækur á erfiðum stundum, því þær munu aldrei yfirgefa þig, ólíkt líkamlegum vinum sem .gætu yfirgefið þig

***

Sá sem býr yfir góðri heilsu, lifir þægilegu lífi og mikilli andlegri getu, en skortir hamingju, hefur ekki enn náð árangri í lífinu. Þegar þú getur sannarlega sagt: „Ég er hamingjusamur og enginn getur tekið hamingjuna mína frá .mér," hefur þú fundið mynd Guðs innra með þér

***

Leggðu áherslu á ró og frið og sendu aðeins kærleiksríkar hugsanir og góðar fyrirætlanir ef þú vilt lifa í friði og sátt. Lifðu lífi sem byggist á réttlæti og guðrækni og allir þeir sem tengjast lífi þínu munu njóta góðs af því .einfaldlega að vera með þér

***

Ef þú átt enga vini, eða ef vinir þínir eru að sóa tíma þínum, eða ef þú kemst ekki vel af við þá, þá láttu bækur [og efni] sem geyma visku vera vini þína, því þú getur farið inn um dyrnar á síðum þeirra inn í heim ótrúlegra og spennandi .hugmynda

***

Að finna Guð þýðir að fá allt sem hjartað þráir, og að vera andlegur þýðir að opna dyrnar að heilsu, hamingju og velgengni

***

Innra með okkur býr neisti guðlegs máttar sem skapar .og viðheldur öllu lífi og bíður þess að kvikna

***

Lestur er mjög gagnleg andleg iðja; hún þjálfar hugann og heldur honum sveigjanlegum. Ein eða tvær klukkustundir af lestri daglega munu veita hverjum sem er fjölbreyttan þekkingargrunn innan fárra ára, að því gefnu að viðkomandi velji verðugar bækur. Ekki sóa tíma eða skaða andlega hæfileika þína með því að lesa ódýrar skáldsögur eða .léttvægar bækur sem hafa engan tilgang eða merkingu

***

Þeir sem hafa félagslega tilhneigingu munu finna í verðmætum bókum nýja orku til að hjálpa mannkyninu með þeim lærdómi sem er að finna í bókum eftir göfuga, .hæfileikaríka karla og kvenna

* * *

Lestur er mjög gagnleg andleg iðja; hún þjálfar hugann og heldur honum sveigjanlegum. Ein eða tvær klukkustundir af lestri daglega munu veita hverjum sem er fjölbreyttan þekkingargrunn innan fárra ára, að því gefnu að viðkomandi velji verðugar bækur. Ekki sóa tíma eða skaða andlega hæfileika þína með því að lesa ódýrar skáldsögur eða .léttvægar bækur sem hafa engan tilgang eða merkingu

* * *

Eigingirni og stolti verður að útrýma því þau eru stærstu .hindranirnar í vegi fyrir andlegri þekkingu

* * *

Án Guðsvitundar virðist þessi heimur fullur af átökum, ofbeldi og bitrum vonbrigðum. Hamingjan felst í því að finna .fyrir nálægð við Guð

* * *

Þeir sem þekkja Guð búa yfir stöðugri gleði og hamingju í hjörtum sínum. Vegna þess að þeir finna fyrir blessuðu öryggi og ró, geta reiðistormar ekki hrist þá né ótti brotist .inn í hjörtu þeirra

* * *

Góðar bækur eru bestu vinir þínir; í gegnum þær geturðu heyrt snillingana tala mjúklega til þín, hugga þig og bjóða upp á bestu ráðin. Að rækta ekki ósvikna löngun til að .lesa góðar bækur þýðir að glata arfleifð kynslóðanna

* * *

Án guðlegrar aðstoðar eru menn dæmdir til að mistakast, því styrkurinn og viskan sem þarf til að ná árangri í lífsins baráttu kemur frá óendanlegri uppsprettu. Þegar einstaklingur hunsar Guð slítur hann líflínunni sem veitir honum þá hjálp og stuðning sem nauðsynlegur er til að ná .árangri

Þeir sem leita að andlegum tækifærum munu komast að því að dyrnar opnast fyrir þeim vegna þess að Guð hjálpar .þeim sem hjálpa sér sjálfum

Þegar þú ert í sátt við Guð, þá er öll náttúran í sátt við .þig

* * *

Ástin er eins og sandpappír sem fægir hugann og .fjarlægir ójöfnur úr persónuleikanum

* * *

Þegar þú finnur Guð skyndilega alls staðar, og þegar hann kemur til þín, innblæs þig og leiðbeinir þér, þá er sagan um guðdómlega ást hafin

* * *

Megi kærleikurinn geisla í hjörtum og senda græðandi geisla til annarra

* * *

Leitaðu að því að þekkja Guð meðan þú ert ungur og sterkur, því í ellinni og veikindum geturðu ekki lengur leitað hans. Þegar fólk byrjar að skilja sanna merkingu lífsins

veikist líkaminn og það eyðir restinni af lífi sínu í að sinna brothættum líkamlegum hæfileikum sínum í stað þess að .leita sannleikans

* * *

Ég mun taka það besta frá hverjum og einum og ég mun meta góða eiginleika allra þjóða án þess að einblína á galla .þeirra

* * *

Rétt eins og okkur er annt um næringargildi daglegs matar okkar, ættum við líka að huga að þeim sálfræðilegu næringarefnum sem við veitum hugum okkar á hverjum .degi

* * *

Vingjarnleg orð eru undursamleg lækning við mörgum kvillum, þau búa yfir öflugum, næstum töfrandi, segulmögnuðum krafti sem færir þeim sem talar ríkulega blessun og velmegun. Þeir sem nota róandi, blíð orð finna fyrir lúmskum straumi sem streymir í gegnum sig án truflana og fyllast djúpri ró. Þetta er vegna þess að þessi straumur er tengdur æðri uppsprettu sinni, stöðugum flæði sem nær til sálna í sátt við þá uppsprettu og gerir þeim kleift að miðla .hamingju til þeirra sem þrá frið

* * *

Hversu mörg góð orð frá hjartanu hafa rekið burt margar sorgir og hversu margar viturlegar raddir hafa lýst upp !myrkar slóðir með lömpum gleði og rósemdar

* * *

Við vöxum í gegnum hverja reynslu sem við göngum í gegnum, svo framarlega sem við gerum okkur grein fyrir því að við getum lært af henni verðmætar lexíur. Sérhver sársauki og þjáning sem við upplifum hefur merkingu og tilgang. Þrátt fyrir hörku þessara upplifana eru þær eins og eldur sem bræðir járngrýti og umbreytir því í fallegt, sterkt .og fjölhæft stál

* * *

Öll mín merkilegu afrek í lífi mínu hafa verið afrekin fyrir kraft hugar í sátt við Guð. Þegar hinn guðdómlegi rafall er í gangi rætist allt sem ég þrá án undantekninga, fyrst tekur það á sig mynd sem ósýnileg, himnesk hönnun og birtist .síðan með ómótstæðilegum krafti í raunveruleikanum

* * *

Þegar hugurinn hvíslar til Guðs einlægt, brennandi hvísl úr djúpi þráhyggjufullrar sálar, mun kall andans snerta alheimshjartað og svarið mun koma og færa með sér ómælda gleði. Þetta vitsmunalega hvísl ræktar viljann þar til hann öðlast þann styrk sem þarf til að ná því markmiði sem .óskað er eftir

* * *

Þegar hugur og vilji manns eru í samræmi við Guð, eru þeir hlaðnir ótakmörkuðum krafti, þannig að það nægir að hugsa bara um eitthvað til að ná því, því að guðleg lögmál .vinna í þágu þeirra sem eru í samræmi við æðsta vilja

* * *

Hvað sem áhyggjur okkar kunna að vera, þá ætti Guð að vera í fyrsta sæti í lífi okkar. Einn mikilvægasti þátturinn í andlegum vexti er stöðugt, innilegt hvísl til Guðs, þar sem þú munt persónulega upplifa dásamlega jákvæða breytingu .sem mun vekja mikla hrifningu hjá þér

* * *

Maðurinn ætti ekki að helga alla þá andlegu hæfileika sem Guð hefur gefið honum leit að hverfulum hlutum, annars týnist hann í völundarhúsi efnishyggjunnar og skapar sér takmarkanir og takmarkanir sem hann þarfnast ekki. Í staðinn ætti hann að nota andlega hæfileika sína til að afla sér nauðsynja lífsins og leitast við að þróa andlega hæfileika sína til að greina á milli rétts og rangs og á milli skaðlegs og .gagnlegs

* * *

Sannleikurinn liggur handan skoðana og kenninga, og margir sem tileinka sér þessa nálgun verða bundnir af eigin huglægum niðurstöðum

* * *

Opnaðu, Drottinn, hlið friðarins og varðveittu helgidóm andlegra hugsana minna fyrir árásum illra hvísla og lát rósir þrá minna blómstra í garði hjarta míns er ég bíð eftir dögun .komu þinnar

* * *

Fræðileg þekking er ófær um að öðlast guðlega * þekkingu og það er ráðlegt að sóa ekki dýrmætum tíma sínum í kenningar sem ekki er hægt að beita í raunveruleikanum, annars lendir maður í miðjum þéttum vitsmunalegum frumskógum og getur ekki farið út fyrir svið .kenninganna

* * *

Hamingja er ávöxtur sálfræðilegs sigurs yfir óstöðugum aðstæðum lífsins

* * *

Sá sem Guð þekkir kann að vera óþekktur heiminum

* * *

Ef maður forritar sig með fræðilegri þekkingu [án raunverulegra prófana] verður hann eins og flytjanlegur upptökutæki sem endurtekur málshætti og endurómar háleit orðasambönd, og aðrir munu líta á hann sem lærðan fræðimann, en slík þekking er ekki styrkt með beinni skynjun .á sannleikanum, né heldur samsvarandi andlegum árangri

* * *

Vandamál munu halda áfram í heiminum, svo hvert getur maður leitað leiðsagnar og leiðbeininga? Hugsanir manns, sem eru undir áhrifum venja, fordóma, hlutdrægni og ofstæki, eru gagnslausar og áhrif umhverfis manns, fjölskyldu, lands eða heims eru ófær um að veita sanna leiðsögn. Þess vegna verður maður að snúa sér til Guðs og

hlusta á rólega, kyrrláta röddina sem kemur frá djúpum .sálarinnar, rödd í sátt við sannleikann

* * *

Opnið hjörtu ykkar fyrir guðdómlegri úthellingu svo að hún megi flæða um ykkur og fylla líf ykkar andlegum .blessunum og gæsku

* * *

Hvaða verk sem þú vinnur og hvaða afrek sem þú getur náð, mundu alltaf að Guð er uppspretta þess sem veitir þér .allan þann styrk sem þú þarft til að vinna og ná árangri

* * *

Leyf mér að minnast þín, Drottinn, í fátækt og * velmegun, í veikindum og heilsu, í fáfræði og visku, og lát mig sjá blessað ljós þitt sem veitir vellíðan og lækningu á .augnablikinu

* * *

Í einveru hugsana minna þrái ég að heyra blessaða rödd þína, rek burt frá mér þær hörðu, jarðnesku raddir sem leynast í fellingum minninga minna, ég vil hlusta á rólega, .ljúfa rödd þína að eilífu í ró sálar minnar

* * *

Lífið er hulið myrkri og við verðum að láta ljós Guðs vera leiðarljós okkar þegar við göngum um myrku slóðir hans. Hann er fullt tungl á nóttum fáfræði og myrkurs, sól uppljómunar á uppvakningarstundum, leiðsagnarljós og Norðurstjarnan fyrir þá sem ferðast um höf jarðneskrar, .hverfulrar tilveru

* * *

Það er kominn tími til að mannkynið vakni af gleymskunnar dvala til andlegrar vakningar. Við biðjum þig, Drottinn, að lyfta meðvitund okkar frá djúpum gáleysis og þröngrar, takmarkaðrar hugsunar að sjóndeildarhring friðar, .ljóss, kærleika og alheims mannlegrar samúðar

* * *

Hlutirnir munu að lokum batna vegna þess að kraftar Guðs og undur eru falin á bak við mótsagnir mannlegs lífs, og hver sem er ekki sannfærður um óhjákvæmileika aðstæðnanna og reynir að komast með huga sínum og trú að .því sem er handan hulunnar, mun fá dyrnar opnaðar fyrir sig

* * *

Trú þýðir aldrei að vera kærulaus eða ekki að takast á við aðstæður skynsamlega. Óháð því hvað gerist verður einstaklingur að fullvissa sig um að Guð einn geti stutt hann í erfiðum og erfiðum aðstæðum ef hann snýr sér til hans af .öllu hjarta, sálu og tilfinningum

* * *

Ef skynfæri okkar gætu miðlað öllum sannleikanum, myndum við sjá jörðina sem rafeindafljót og hvert rykkorn sem veltandi ljósmassa. Þeir sem komast inn í efnisheiminn til hins andlega skilja eðli blekkingarinnar og þekkja kjarna .sannleikans

* * *

Hvort sem maður er í afrískum frumskógi, á vígvelli, þjáist af veikindum eða fátækt, verður maður að sannfæra sjálfan sig um að hönd Guðs sé sterkari en nokkur hætta og fær um að vernda þá sem leita hælis hjá honum. Það er engin áhrifaríkari leið til verndar. Auðvitað verður maður að nota skynsemina þegar maður tekst á við atburði og .jafnframt treysta fullkomlega á guðlega hjálp

* * *

Ástin sem býr í hjörtum allra vera – ást allra mæðra, .feðra, vina og ástvina – er sprottin af guðdómlegri ást

* * *

Gera verður greinarmun á meiriháttar og minniháttar skyldum, forgangsraða því mikilvægasta fram yfir það sem er einungis mikilvægt. Ennfremur ætti engin skylda að stangast á við aðra. Ritningarnar segja okkur að þegar ein skylda stangast á við aðra, þá er það sönnun þess að hún er .ekki sönn skylda

* * *

Þegar lífsnauðsynlegir geislar sólarinnar breiðast út, mun ég dreifa vonargeislum í hjörtu hinna fátæku og yfirgefinna [þeirra sem samfélagið hefur yfirgefið] og ég mun innræta nýja ákveðni í hjörtu þeirra sem halda að þeir séu .misheppnaðir

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Útilokaðu engan úr kærleikahring þínum. Hafðu alla í„ “.hjarta þínu og þeir munu geyma þig í sínu

* * *

Drottinn, hjálpaðu mér að nota alltaf vilja minn til að framkvæma gagnleg og góð verk

Hjálpaðu mér að laga mig að vilja þínum svo að allar hugsanir mínar samsvari tilgangi þínum og séu í samræmi við vilja þinn

Hann hjálpaði mér að vekja upp þann falda, blessaða kraft innra með mér svo ég gæti sigrast á öllum erfiðleikum .og raunum

* * *

Vaknaðu upp til þessarar djörfu og auðmjúku andlegu persónuleika – persónu sem sameinar styrk ljóna og blíðu .dúfna

* * *

Ég mun ekki hirða um bitra, falska gagnrýni, né um rausnarlegt lof og smjaður. Eina ósk mín er að gera vilja .þinn, ó Drottinn, og öðlast velþóknun þína

* * *

Þú getur ekki ímyndað þér þá yfirþyrmandi gleði sem mun fylla þig þegar þú finnur fyrir guðdómlegri nærveru. Sálin þín mun þá verða ölvuð af óendanlegri kærleika Guðs. Þetta er kærleikur sem er milljón sinnum meiri en nokkur mannleg kærleikur – kærleikur sem uppfyllir allar langanir .þínar og fyllir hjarta þitt gleði og ánægju

* * *

Með innri einbeitingu geturðu upplifað andlega sælu beint innra með þér og í kringum þig. Ef þú ræktar þessa meðvitund mun persónuleiki þinn vaxa í sátt og samlyndi og þú munt öðlast aðlaðandi segulmagn fyrir fólk og aðrar .verur

* * *

Ó, mikli verndari, mér er sama þótt ég missi allt vegna örlaga minna, sem eru mín eigin skapanir, en ég bið þig, mitt eina athvarf, að vernda kerti ástar minnar til þín frá vindum .gáleysis og gleymsku

* * *

Drekkum okkur nægilega af hreinu, hressandi friðarvatni sem streymir frá uppsprettum hagstæðra aðstæðna, styrkt af staðfastri ákvörðun okkar um að hugsa jákvætt og vera .bjartsýnn

* * *

Samviska er innsæi sem leiðir í ljós sanna eðli og hvatir einstaklingsins. Þegar samviska þín er hrein og þú veist að þú ert að gera það sem er rétt, þá hefurðu ekkert að óttast. Hrein samviska er vitnisburður um góða hegðun frá Guði. Að vera sýknaður af samviskunni þýðir að vera hamingjusamur .og hljóta blessun Guðs

* * *

Reyndu að gera djarfa og ánægjulega hluti sem flestir .gera ekki og gefðu þeim sem aðrir gleyma kærleika og frið

* * *

Kennarinn Paramahansa sagði við einn af lærisveinum :sínum

Ef þú eyðir ekki tíma í að rækta hugann, mun engin„ efnisleg velmegun fullnægja þér. Þessi ræktun er ekki pynding heldur þjálfun meðvitundar til að næra hugsanir og “.gjörðir sem leiða til hamingju

***

Hamingja þín er velgengni þín, svo láttu engan stela henni frá þér. Verndaðu þig fyrir þeim sem reyna að angra þig. Þegar ég var strákur missti ég þolinmæðina alltaf þegar fólk dreifði fölskum sögusögnum um mig. Seinna áttaði ég mig á því að hugarró minn er mikilvægari en samþykki eða .aðdáun fólks

* * *

Ef þú þekktir aðeins söguna um guðdómlegan kærleika sem sumir trúaðir upplifa með Guði! Engin önnur reynsla í lífinu getur jafnast á við þá gleði. Ég þekkti dýrling sem var stöðugt gagntekinn af kærleika Guðs og andlit hans geislaði af heilögum kærleika. Guðs auga er alltaf á þeim sem elska .hann og hann yfirgefur þá aldrei í eina einustu stund

* * *

Fáir eru þeir sem hafa áhuga á að þróa andlega og andlega krafta sína

* * *

Leyfðu þér ekki að sökkva til botns í frestun. Rísðu upp úr dvala hins leiðinlega hversdagsleika og leggðu af stað í átt að sjóndeildarhring fágaðs lífs þar sem ríkir árangur, gleði og .friður

* * *

Innra með þér leynist gríðarlegur möguleiki sem bíður eftir að vera fjárfestur, og þú ert sá eini sem getur virkjað .hann og notið góðs af honum

* * *

Frelsun frá kvöðum slæmra venja og óhollra langana færir miklu meiri hamingju en efnisleg velgengni. Í vitsmunalegum árangri felst sálfræðileg vellíðan sem ytri aðstæður geta ekki tekið frá þér. Þú getur eytt öllum þínum tíma í að safna auðæfum, en sá auður mun ekki veita þér varanlegan frið og öryggi sem þú leitar að. Þvert á móti mun hann færa þér meiri óhamingju vegna þess að sönn .hamingja og friður býr í huganum, ekki í efnislegum eignum

Þegar þú ert staðfastur í þínu sanna sjálfi, þá tekst þér
.að klára hvert verkefni og njóta alls góðs með guðlegri gleði

* * *

Leyfðu ekki veikleika að síast inn í hugann og vertu
varkár þegar þú umgengst fólk sem hefur neikvæðar
hugsanir og svartsýni, svo að veikleikar þeirra geti ekki síast
inn í hugann þinn, nema hugurinn hafi náð þeim styrk að
hugsanir annarra geti ekki veikt hann, heldur þvert á móti,
hann geti styrkt hugsanir annarra og aukið sjálfstraust
.þeirra

* * *

Guð kemur fyrst og við ættum ekki að byrja eða enda
daginn án þess að hugsa um hann. Við verðum að muna að
án þess styrks og orku sem við fáum frá Guði gætum við ekki
áorkað neinu. Þess vegna er okkar mesta skylda gagnvart
.honum

* * *

Það er til leið til að meta og dæma siði og hefðir. Í
upphafi hafði hver hefði réttlætingu. Ef við komumst að þeirri
niðurstöðu að réttlætingin er enn til staðar, þá hefur hefðin
merkingu og ávinning. Hins vegar er óskynsamlegt að fylgja
hefðum í blindni. Við verðum að þekkja sannleikann og fylgja
honum, greina hvað getur veitt okkur hamingju og síðan
.beita honum

* * *

Þegar þú sérð svo marga skortir hamingju eða
velgengni, gerðu þá ekki ráð fyrir að það sé örlög þeirra. Þú
getur gert þig að því sem þú vilt vera. Innri velgengni þín er
.það sem gerir þig sannarlega farsælan

* * *

Ef þú hefur ekkert innra með þér, þá verður þú ekki
hamingjusamur. En ef þú hefur ekkert í kringum þig og ert
hamingjusamur innra með þér, þá ert þú án efa farsæll. Þess
vegna er ómögulegt að dæma fólk út frá ytri aðstæðum
.þeirra

* * *

Meðal hins mikla mannfjölda gæti verið einstaklingur sem hefur náð andlegri hæð og nýtur innri friðar og æðsta .andlegrar hamingju

* * *

Ég veit fyrir víst að allt sem ég þarf mun koma til mín, og þess vegna hef ég ekki áhyggjur af því sem framtíðin ber í skauti sér. Þetta er ekki hroki eða yfirlæti, því ég hef upplifað .verk og áhrif þessa blessaða krafts í lífi mínu oft

* * *

Hvort sem ég fljóti á yfirborði lífsins eða drukkna í djúpi sjávar, þá veit ég að ég er með Guði og hann er með mér og að ekkert getur skaðað mig. Sú þekking hefur veitt mér .ólýsanlega og djúpa hamingju

* * *

Það er enginn vafi á því að það er ánægjuleg upplifun að kaupa eitthvað nýtt. En eftir smá tíma hverfur sú gleðilega tilfinning smám saman og þú gætir jafnvel misst áhugann á því alveg, gleymt því og þráð eitthvað annað. Reikningurinn fyrir vöruna gleymist þó ekki, sérstaklega ef þú keyptir hana !með afborgunum

* * *

Maður ætti að taka stjórn á lífi sínu og einfalda það eins mikið og mögulegt er. Hann ætti að spara peninga fyrir nauðsynjar og neyðartilvik, forgangsraða sparnaði fram yfir útgjöld til munaðar og hjálpa öðrum eftir bestu getu. Þegar þú hjálpar öðrum mun hjálp koma til þín á einn eða annan .hátt og þig mun ekkert skorta og þú munt ekkert missa

* * *

Í gleði allra hjartna heyri ég óma sælu þinnar, ó Drottinn, og í vináttu allra trúaðra finn ég kærleika þinn. Ég fagna og hjarta mitt gleðst yfir velgengni og velgengni vina minna, rétt eins og ég fagna eigin velferð og vellíðan. Þegar ég innblæs visku í aðra margfalda ég fjársjóði eigin visku .minnar og í hamingju allra finn ég mína eigin

* * *

Mesti óvinur hamingjunnar er að taka lán til að kaupa munaðarvörur. Fólk telur ranglega að það geti ekki verið hamingjusamt nema það eignist eitthvað ákveðið. En jafnvel eftir að hafa eignast þann hlut munu þau ekki upplifa sanna hamingju, þrátt fyrir þá tímabundnu gleði sem það færir. Hver er tilgangurinn með því að elta uppi tálsýn jarðneskrar hamingju sem lofar aðeins að brotna? Fólk ætti að lifa einföldu lífi án þess að þurfa á ótal eignum að halda sem .krefjast stöðugrar athygli

* * *

Paradís mín er innra með mér. Þegar ég njót blessunar Guðs þakka ég honum og innri gleði mín vex. Án þessarar innri ánægju verða jafnvel jarðneskar ánægjur og unaður að helvíti. Ég hef komist að því að án þessarar innri gleði hefði ábyrgðin sem lögð er á mig rænt mig friði mínum og .hamingju minni

* * *

Ef auður fylgir veikindum og vandamálum verða afleiðingarnar fjölmargar. Hreinlæti og heilbrigðisþjónusta eru meðal styrkleika Vesturlanda. Skaðleg skordýr og banvænir sýklar eru árangursríkt stjórnað í þróuðum löndum, en þau eru gnægð í öðrum. En að útrýma þessum meindýrum er ekki hápunktur árangursins, því aðrar tegundir kvillar eru til staðar í þróuðum löndum, svo sem erfiðleikar við að greiða reikninga og kæfandi fjármálakreppur vegna afborgunarkerfa - kvillar sem trufla svefn og grafa undan .hugarró

* * *

Við erum óaðskiljanlegur hluti af sömu meðvitund og þetta mikla alheimur spratt upp úr

* * *

Hefurðu einhvern tíma séð sauðahjörð? Ef ein þeirra hoppar, hermir restin af hjörðinni eftir henni án þess að hika. Flestir eru þannig. Einhver gæti fengið hugmynd eða kynnt

nýja stefnu, og aðrir munu strax hoppa á vagninn og afrita hana. Þetta mynstur hefur haldist í kynslóðir. Sérhver þjóð hefur sína siði og hefðir, og við getum ekki fullyrt að þær séu allar réttar eða skynsamlegar. En hver veit? Kannski eru sumar af þessum siðum og hefðum merkingarlausar og .tilgangslausar

* * *

Þegar ólgusjó hugsana lægir, göngum við inn í friðarríki og snertum guðdómlega nærveru

* * *

Hugsaðu um Guð, eða fallegt landslag sem vekur frið, eða gleðilega og yndislega upplifun. Jákvæð, róleg andleg .virkni er örvandi og hressandi

* * *

Við lifum í kaotiskum og ólgusömum heimi. Þú gætir haldið að peningar þýði hamingju, en þegar þú eignast þá uppgötvarðu að þú ert samt óhamingjusamur. Þú gætir eignast auð og misst heilsuna (Guð forði þér). Eða þú gætir haft góða heilsu og misst peningana þína. Eða þú gætir haft bæði auð og heilsu en átt í fjölmörgum vandamálum með öðrum, sýnt góðvild aðeins til að mæta hatri og gremju í staðinn. Án Guðs getur ekkert í þessu lífi sannarlega fullnægt .þér

* * *

Jörðin verður að kvalaklefa fyrir þá sem lifa í fáfræði um guðdómlega áætlun. En þegar þú lítur á lífsreynsluna sem kennara þína og lærir af henni sanna eðli þessa heims og hlutverk þitt í alheimsdramanum, þá verða þessar upplifanir verðmætar uppljósanir á leiðinni að varanlegri ánægju og .hamingju

* * *

Þar, handan við ómyrkvaða dimmuna, hljóðlausa kyrrðina og óskapaða tómið, liggur eilífi kjarninn, sem er uppruni tilverunnar og uppspretta allra krafta og vera, .sýnilegra og ósýnilegra

* * *

Guð skapaði ekki þessa jörð bara til þess að við gætum borðað, sofið og deyja, heldur til þess að við gætum þekkt vilja hans og skilið tilgang tilveru okkar. Nokkrir vitrir einstaklingar hafa skilið merkingu alheimsáætlunarinnar, en .flestir eru blindir og ómeðvitaðir um þann tilgang

* * *

Peningar voru aldrei markmið mitt í lífinu; markmið mitt var að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna opnaði Guð margar dyr fyrir mig til að sjá fyrir .mér og uppfylla verkefni mitt

* * *

Guð skapaði þetta alheim til að starfa samkvæmt föstum og óbreytanlegum lögmálum. Ef við brjótum einhver þessara alheimslögmála refsum við okkur sjálfum. Sá sem hoppar af þaki hárrar byggingar mun brjóta bein sín. Þess vegna getum við ekki hunsað þyngdarlögmálið án þess að .þola afleiðingarnar

* * *

Þegar við skoðum siðmenningar heimsins ítarlega og könnum leyndarmál fornra siðmenningar, kemur í ljós stór mynd, með fléttuðum línum, fjölbreyttum köflum og nákvæmum smáatriðum, og við komumst að því að maðurinn er bæði einstaklingsbundinn og félagslegur að .eðlisfari á sama tíma

* * *

Ef Guð vildi að við lifðum aðeins í efnislegri meðvitund, værum við fullkomlega ánægð með efnislega hluti og sátt .við veraldlega lífshætti

* * *

Geislar hreinleika, friðar og hamingju handan drauma .blikka og dansa í djúpi okkar

* * *

Með hverri reynslu sem birtist á himninum í lífi okkar á þessari jarðnesku ferð okkar, verðum við að læra hvernig við

getum víkkað meðvitund okkar og skilið betur aðstæðurnar
sem umlykja okkur eða sem við göngum í gegnum, og þá
munum við geta lifað í betri sátt og tekist á við fólk og lífið á
.skilningsríkari hátt

* * *

Flestir herma eftir öðrum. Maður ætti að vera frumlegur
.og skapandi og ná góðum tökum á öllu sem hann gerir

Í Austurlöndum hefur aðaláherslan verið á að rækta
andlega hamingju, en efnislegir þættir lífsins hafa oft verið
vanræktir. Í Vesturlöndum eru einhver efnisleg þægindi en
mjög lítil sálfræðileg hamingja. Það sem þarf er jafnvægi milli
þessara tveggja þátta, því að einblína aðeins á einn þátt
lífsins leiðir til ójafnvægis og vanhæfni til að takast á við
.kröfur lífsins á skynsamlegan hátt

* * *

Mesta hamingjan - á eftir guðlegri hamingju - er fyrir
mann að vera í friði með nánustu ættingjum sínum sem hann
.þarf að búa með alla daga ársins

Fólk sóar miklum tíma í að flýta sér og gera eitthvað í
hvatvísi án þess að áorka miklu. Fáir stoppa til að hugleiða
.og reyna að skilja hvað lífið hefur upp á að bjóða

* * *

Við verðum að vinna að því að byggja upp innri
byggingar visku í friðargörðum sem blómstra og skína með
.óteljandi blómum undursamlegra andlegra dyggða

* * *

Innri sátt er rík uppspretta styrks og býr til
.endurnýjanlega orku

* * *

Þegar maður horfir á lífið kemur í ljós að árangur er ekki
auðveldur. Lífið er oft hart og miskunnarlaust og við verðum
að berjast fyrir því að sjá okkur farborða. Hugsaðu um þá
fyrirhöfn sem þarf til að viðhalda líkama þínum og halda
honum heilbrigðum og lausum við veikindi! Jafnvel þótt þér
takist þetta, þá er sá árangur tímabundinn. Líkaminn - megi

þú lifa lengi - verður að lokum jarðsettur. Nauðsyn krefst þess að berjast gegn fjölmörgum kröftum, bæði innri og ytri, til að ná þeim árangri sem þú óskar eftir. Þessir kraftar vinna óþreytandi að því að ræna þig öllum raunverulegum .mikilvægum afrekum

* * *

Reyndu að halda ró þinni undir öllum kringumstæðum og láttu friðarfræ þitt blómstra með gleði og brosum af .ánægju

* * *

Jafnvel hinir mestu dýrlingar öðlast ekki fullkomna hjálpræði nema þeir deili velgengni sinni - andlegri reynslu sinni og æðri þekkingu - með öðrum með því að hjálpa þeim að ná andlegum skilningi. Þess vegna eru þeir sem hafa náð slíkum stigum og náð slíkum stöðum ákafir að miðla skilningi til þeirra sem þurfa á honum að halda. Ef þú þráir sanna velgengni munt þú ekki aðeins tryggja þína eigin hamingju .heldur einnig hamingju annarra

* * *

Hver sem er með gáfur getur grætt peninga. En ef þeir hafa ást í hjarta sínu, munu þeir aldrei nota þá peninga í eigingjörnum tilgangi; heldur munu þeir deila þeim með öðrum. Peningar eru bölvun og óheppni í höndum eigingjarnra og nískra, og blessun og gjöf í höndum þeirra .sem eru góðhjartaðir og örlátir

* * *

Einhver gæti kosið að þegja í langan tíma og neitað að tala við fjölskyldu sína. Þó að þessi einstaklingur geti náð einhverjum innri friði, er hegðun hans eigingjörn og skaðleg hamingju fjölskyldunnar. Hann getur ekki talist sannarlega farsæll nema ástvinir hans njóti einnig góðs af afrekum hans. Á sama hátt snýst efnisleg velgengni ekki aðeins um rétt okkar til að njóta velmegunar; það felur einnig í sér siðferðilega ábyrgð okkar gagnvart öðrum til að hjálpa þeim .að bæta fjárhags- og lífskjör sín

* * *

Ég er verndaður á bak við veggi hreinnar samvisku minnar. Ég hef brennt burt myrku fortíðina og hef aðeins .áhyggjur af deginum í dag

* * *

Í dag geri ég mér grein fyrir því að ég er eitt með ljósi hins mesta góðs og að ég er leiðarljós fyrir þá sem berjast .við öldur sorgarhafsins

* * *

Fólk hefur mismunandi skoðanir og kenningar um velgengni, allt eftir metnaði þess í lífinu. Það er ekki óalgengt að heyra suma jafna velgengni við þjófnað og segja hluti eins og: „Hann var farsæll þjófur!“ Þetta undirstrikar að velgengni í öllum sínum myndum og afbrigðum er eftirsóknarverð og .eftirsótt. Hins vegar ætti velgengni okkar ekki að skaða aðra

Það er líka annað skilyrði fyrir árangri: þegar við getum náð samræmdum og gagnlegum árangri fyrir okkur sjálf, ættum við einnig að taka aðra með í velgengni okkar og .deila ávöxtum hennar með þeim

Árangur þýðir ánægja og ánægja einstaklings í umhverfi sínu. Sönn velgengni er afleiðing af athöfnum sem byggjast á réttlætisreglum og hún felur í sér hamingju og velferð annarra sem óaðskiljanlegan hluta af eigin hamingju. Ef við heimfærum þessa meginreglu á efnislegt, vitsmunalegt, siðferðilegt og andlegt líf okkar, munum við hafa heildstæða .og yfirgripsmikla skilgreiningu á velgengni

* * *

Hér í þessum takmarkaða heimi skynjum við lengd, breidd og þéttleika, en það er annað stig þar sem víddir eru ekki til; allt er skýrt og gegnsætt - allt er meðvitund og skynjun. Bragðskynið er skynjun, eins og lyktarskynið. Tilfinningar okkar, hugsanir og líkamar eru meðvitundarástand. Rétt eins og við getum séð, heyrt, lyktað, smakkað og snert í draumum, upplifum við líka allar

þessar tilfinningar á því hærra stigi í gegnum hreina .meðvitund

* * *

Ó Drottinn, gerðu okkur hamingjusöm með því að finna nálægð þína, frelsaðu okkur frá fjötrum langana og gefðu okkur innri gleði sem er óháð reynslu lífsins og breytilegum .atburðum þess

* * *

Þegar hugur okkar er í takt við æðri skynjun vaknar andleg meðvitund innra með okkur og við upplifum ótrúleg .undur guðlegrar visku og kærleika

* * *

Ef við elskum Guð að fullu og snúum okkur til hans af öllum hugsunum okkar og hjarta, munum við finna fyrir nálægð við hann og við munum komast að því að hann er .mesta griðastaður lífsins og öryggið

* * *

Í hinni sýnilega tómu, víðáttumikla geimnum er alheimstenging og eilíft líf sem sameinar okkur öllu lifandi og lífvana í alheiminum – bylgja æðra lífs sem streymir um alla tilveru. Eilífðin er okkar sanna heimili og varanleg bústaður, og tilvist okkar í þessum líkömum er tímabundin, eins og .stutt hvíld fyrir hjólhýsi sem ferðast um eyðimörkina

* * *

Þegar við samstillum okkur við sköpunarkrafta andans munum við tengjast hinum alheims- og óendanlega huga sem er fær um að leiðbeina okkur og leysa vandamál okkar. Sköpunarkraftur mun flæða til okkar án truflana frá stærstu uppsprettu tilveru okkar og gera okkur kleift að ná skapandi .árangri á hvaða sviði sem er í starfsemi okkar

* * *

Ástin vex og dafnar í umhverfi trausts, umburðarlyndis .og gagnkvæmrar virðingar

* * *

Blessa oss, Drottinn, með ljósi hreinna hugsana og góðra
venja, svo að ef myrkur slæmra venja og frávikshugsana
nálgast okkur, verði það þegar í stað rutt burt. Og hjálpa oss
að elska þig með svo djúpum kærleika að hvorki efnislegar
blekkingar né veraldlegar freistingar geti fangað okkur eða
.gripið huga okkar og hjörtu

* * *

Það sem auðvelt er að eignast er sjaldan verðmætt. Við
vitum þetta af því að rannsaka líf mikilla manna og kvenna
og hvernig þau urðu mikil með því að þróa hæfileika sína,
uppfylla skyldur sínar, byggja upp siðferðisgildi sín, stunda
ítarlegt nám og forðast eigingirni. Árangurinn sem þau náðu
og afrekin sem þau náðu voru ómælanlega meiri en viðleitni
.þeirra

* * *

Sannleikurinn felst í frelsi til að velja, sem er stýrt af
.visku og stutt af skilningi, réttmæti og ákveðnum vilja

* * *

Þegar þú vekur vilja þinn, ákveðni og meðvitaða
greiningu, þá leysast ósýnilegir kraftar úr læðingi frá hærri
meðvitund – í gegnum innsýn sálarinnar – til að aðstoða þig
og lýsa upp leiðirnar sem liggja að sálrænni vellíðan og
.hamingju, með hjálp Guðs

* * *

Maðurinn verður að opna rásir sálarinnar með eigin
viðleitni. Enginn velur fúslega þjáningar og eymd fram yfir
frið og hamingju. Fáfræði er rót þjáninga og hindrunin sem
verður að fjarlægja og útrýma. Fáfræði er skaðlegt illgresi,
djúpt rótað, sem vex í garði mannkynsins og ýtir út góðum
og gagnlegum plöntum. Fáfræði verður að sigrast á með
óhagganlegum vilja og einbeitni. Jarðvegur hugans verður að
vera plægður með nákvæmri andlegri einbeitingu [á hið
jákvæða] og góðu fræin vökvað með vatni trúarinnar. Þegar
líflegir og hlýir geislar kærleikans skína, mun fræ góðleikans

vaxa og sigrast á sníkjudýragrasi og -grasi, því myrkur getur
.ekki verið til í návist ljóss

* * *

Nautn efnislegra hluta dofnar og hverfur, en guðleg
gleði dofnar aldrei. Það er guðleg hamingja sem er endalaus
.og ólýsanleg

* * *

Við megum aldrei nota villandi aðferðir til að öðlast
hamingju, né ættum við að yfirgefa friðinn og andlegan auð
sem við búum yfir í leit að tálsýn og glitrandi lífi sem getur
verið hangandi fyrir framan okkur vegna helvítis athafna og
.hegðunar með skaðlegum áhrifum

* * *

Kyrrð er besta myndavélin til að fanga guðdómlega
nærveru. Í gegnum linsu hreinnar og nákvæmlega
einbeittrar róar mun blessuð mynd birtast með fullkominni
.skýrleika

* * *

Reyndar er öll viska innra með þér og allt sem þú þarft
er að verða meðvitaður um hana

* * *

Ánægja felst í sjálfsbætingu, þannig að aðrir leiti þín
frekar en þú leiti þeirra. Ást og vinátta ætti að vera veitt án
væntinga eða kröfu í staðinn, því væntingar ala á gremju og
beiskju. Jafnvel þegar maður leitast við sjálfsbætingu ætti
maður að standa einn, öruggur og í friði innan vígis dyggða
.sinna og sjálfsvirðis

* * *

Megi gleði- og bjartsýnisfossar alltaf flæða frá hjarta
,mínu og hressandi úði þeirra snerta alla þá sem ég hitti

* * *

Andleg gleði vekur í sálinni löngun til að hjálpa öðrum á
allan hátt og þróar hæfileikann til að meta þá fáguðu
siðferðislegu ánægju sem leiðir til hamingju og dregur
.þannig úr tilhneigingu til grófrar ánægju

* * *

Sama hversu lítið hlutverk þitt kann að vera, þá er það jafn mikilvægt og stærstu hlutverkin hvað varðar framlag til velgengni hins alheimsleiks sem sálir framkvæma á lífsins .sviði

* * *

Alheimsvitund er alger, óendanleg meðvitund, stöðugt í endurnýjun og óþrjótandi í sköpunargáfu sinni, og í gegnum .þig reynir hún að tjá einstakan þátt í sjálfri sér

* * *

Ef þú smakkar guðdómlega ást einu sinni, þá munt þú aldrei gefast upp á henni því ekkert annað er eins og hún í .öllum alheiminum

* * *

Þeir sem þekkja Guð hafa náð mjög háþróuðu andlegu stigi, þannig að þeir eru ekki ánægðir með að bjóða syndurum einungis andleg ráð, heldur geta þeir – með náð og hjálp Guðs – gefið þeim andlegan kraft sem frelsar þá frá .afleiðingum syndsamlegra verka þeirra

* * *

Allar góðar og illar gjörðir eru innan heilafrumna og birtast sem dyggðugar eða illar venjur eða tilhneigingar í hugsun. Sá sem þjáist af óhollum venjum vegna þess að heilafrumur hans eru hlaðnar krafti þessara venja getur frelsað sig með viljastyrk, hugleiðslu, einlægri bæn og stöðugri jákvæðri staðfestingu þar til allar óæskilegar venjur hans hafa umbreyst í dyggðugar venjur friðar og rósemi. Þetta gerist þegar rétt stýrð lífskraftur vinnur að því að breyta óeðlilegu eðli heilafrumna, þannig að þessar frumur .fyllast af öllu því sem er gott, dyggðugt og fallegt

* * *

Skilningur er innra augað, sýn sálarinnar og sjónauki hjartans. Það er jafnvægið milli rósemi hugans og hreinleika .samviskunnar

* * *

Á hverjum degi sjáum við mismunandi sviðsmyndir og hver dagur færir nýjan lærdóm. Það er gert ráð fyrir að einstaklingur læri lexíuna með því að einbeita sér að hinum endanlega tilgangi tilveru sinnar: að viðurkenna uppsprettu .tilveru sinnar og undirstöðu lífs síns

Vinnum að því að gleyma sorgum fortíðarinnar og ákveðum að dvelja ekki við þær. Með óbilandi ákveðni og virkum vilja skulum við endurnýja líf okkar, auka velgengni .okkar og ala upp í okkur góða venjur og göfuga eiginleika

.Guð er minn styrkur og ég trúi ekki á neinn annan styrk

Berjist í lífsins baráttu og haltu áfram þar til yfir lýkur, gefstu aldrei upp. Segðu aldrei: „Ég finn ekki leiðina, svo ég hætti að reyna.“ Biddu um leiðsögn ef þú hefur gert mistök, en hættið aldrei að reyna. Margir sætta sig við ósigur þegar þeir standa frammi fyrir hindrunum. Þeir sem mistakast ættu að umgangast farsælt fólk, ekki mistök. Vertu staðráðinn í að .ná árangri; láttu það vera lífsspeki þín

Á hverjum degi verðum við að styrkja líkamlegan styrk okkar, auka andlegan styrk okkar og kynnast okkar sanna sjálfi með hugleiðslu, heilbrigðri hugsun og jákvæðri, afkastamikilli vinnu sem gagnast líkama, huga og anda .saman

Þegar þú vilt tileinka þér góðan vana eða brjóta slæman, einbeittu þér að heilafrumunum þar sem virkni mismunandi venja er að finna. Til að tileinka þér góðan vana skaltu fyrst .setjast niður og hugleiða og leita leiðsagnar Guðs

Einbeittu þér að viljastöðinni í enninu, á milli augabrúnanna, og staðfestu staðfastlega þann vana sem þú vilt innræta í heilann. Þegar þú vilt útrýma slæmum venjum, einbeittu þér einnig að viljastöðinni og staðfestu staðfastlega að allar rásir þar sem þessar venjur eru rótgrónar eru að .hverfa

Með einbeitingu og viljastyrk geturðu jafnvel útrýmt .djúpum sporum gamalla venja

Staðfestu ítrekað fyrir sjálfum þér að þú hafir viljastyrkinn til að uppræta óhollar venjur úr heilanum. Besti tíminn fyrir þessa staðfestingu er snemma morguns þegar viljastyrkur þinn og einbeiting eru í hámarki. Haltu áfram að staðfesta fyrir sjálfum þér að þú sért laus við allar fyrirmæli og einn daginn munt þú uppgötva - með hjálp Guðs - að þú .hefur í raun losað þig við þann vana sem þú vilt brjóta

Hvað sem þú óttast, rektu það úr hugsunum þínum og láttu Guð um það. Styrktu trú þína á Guð og treystu því að hann geti hjálpað þér og vitaðu að miklar þjáningar stafa af .áhyggjum og kvíða

Hvers vegna ættir þú að þjást núna þegar það sem þú óttast hefur ekki enn gerst? Þar sem flestar truflanir okkar stafa af ótta, ef við fjarlægjum óttann úr lífi okkar munum við .finna fyrir frelsi og lækning mun berast tafarlaust

Á hverju kvöldi, rétt áður en þú ferð að sofa, staðfestu fyrir sjálfum þér að Guð er með þér, verndar þig og vakir yfir þér. Ímyndaðu þér verndarljós hans umlykur þig frá öllum .hliðum og þú munt finna fyrir undursamlegri vernd hans

Í þessu geimleikriti leika menn af öllum kynþáttum .lífsins leikrit á tímanum

Við verðum að skilja tilgang lífsins án þess að verða of upptekin af eða of einbeitt á tímabundin hlutverk okkar. Skilningur okkar á lífinu er oft brenglaður og villandi vegna þess að við sjáum það með augum eigingirni og takmarkaðs sjónarhorns; ef við horfðum með augum andans myndum við .sjá hlutina frá allt öðru sjónarhorni

Þegar við opnum auga viskunnar sjáum við hið alhliða ljós Guðs og í því ljósi skynjum við andlega eðli okkar, sem er speglun á eðli alheimsvitundarinnar sem gegnsýrir allar .agnir og hluta alheimsins

Andleg sannindi umlykja okkur, banka á dyr lokaðra augna okkar, hvetja okkur til að sjá ljósið í stað myrkurs, að hegða okkur með visku frekar en fáfræði, að fylla hjörtu okkar af kærleika frekar en hatri og að vinna saman að því að koma á friði og færa gnægð og öryggi í heiminn. Þegar við gerum þetta mun fáfræði hverfa, veraldlegur ágreiningur mun hverfa, við munum sjá einingu í fjölbreytileika og við .munum verða í meiri sátt við guðdómlegan vilja

Samband okkar við Guð er ekki kalt eða kærleikslaust, eins og samband vinnuveitanda og starfsmanns. Við erum börn hans og umhyggja hans fyrir okkur er stöðug; hann hlustar alltaf á okkur. Við erum óaðskiljanlegur hluti af tilveru hans og samband okkar við hann er lifandi og kraftmikið. Hann hefur veitt okkur óþrjótandi auð af kærleika, skilningi, innsæi, góðvild og andlegum styrk, en flestir okkar hafa sóað .þessum auð í ekki neitt

Guð vill að við lifum í öryggi, friði og vingjarnlegu samstarfi, eins og sæmir meðlimum göfugrar og kærleiksríkrar fjölskyldu, en græðgi og eigingjarnar áætlanir hafa sprottið og fest rætur í sálum fólks og valdið sundrungu .innan fjölskyldunnar

Guð vill að við séum herrar, en við höfum kosið að vera þrælar. Mannkynið hefur villst langt frá himnesku heimili sínu og misst innri paradísina þar sem það er að finna fyrir nálægð við Guð og Guð nálægt okkur, og það mun ekki geta endurheimt þá paradís án persónulegrar áreynslu. Guð skapaði okkur í sinni mynd, en þessi sannleikur hefur sloppið .úr huga okkar

Við höfum gefist upp á vald þeirrar blekkingar að örlög okkar séu erfiðleikar og örlög okkar tortímingu, og við verðum að rífa slæðu blekkingarinnar með rýtingi viskunnar .til að sjá hinn bjarta sannleika á bak við slæðuna

Guð hefur blessað mig með hamingju öll þessi löngu ár lífs míns, hvort sem fólk sér bros ánægjunnar á andliti mínu eða ekki, þá er guðleg gleði alltaf með mér og yfirgefur mig

aldrei. Hin mikla sælufljót rennur stöðugt undir sandi meðvitundar minnar og springur fram sem blessaðar .uppsprettur sem vökva garða lífs míns

Hvorki skyndilegar umbyltingar lífsins geta raskað ró minni, né heldur getur draugur dauðans tekið burt þá .andlegu hamingju sem ég finn

Það var erfitt að gera þetta ástand varanlegt og óbreytanlegt, en ávextir andans sem ég njót nú og deili með .öðrum voru allrar þeirrar fyrirhafnar sem ég lagði í það virði

Ég hugsa og hegða mér undir leiðsögn guðlegs anda. Peningar hafa aldrei verið markmið mitt í lífinu, heldur frekar að þjóna bræðrum mínum og systrum í mannkyninu. Þess vegna hefur Guð opnað margar dyr góðvildar fyrir mig til að sjá mér farborða og uppfylla verkefni mitt. Og hvenær sem .ég þarfnast hjálpar, þá veitir Guð hana strax

Eina ósk mín er að þjóna þér, og þess vegna er ég hér

Kraftur Guðs er einnig að verki í lífi ykkar. Þið munuð upplifa þennan sannleika sjálf þegar trú ykkar styrkist og þið gerið ykkur grein fyrir því að sannur auður kemur ekki frá .efnislegum árangri heldur frá hinum almáttuga

Sérhver stund sem þú eyðir með Guði verður þér til góðs og allt sem þú áorkar af kærleika og til að þóknast Guði .verður skráð fyrir þig í eilífðarskrá

Dragðu þig í hlé í einveru djúpra hugsana þinna og .njóttu friðarins sem streymir frá uppsprettu þagnarinnar

Ef við sáum góðverkum, uppskerum við gleði og blessun, og ef við sáum slæmum verkum, uppskerum við ýmis konar og stigs kreppur og vandamál

Sérhvert gott verk er eins og hakk sem við notum til að grafa í jarðveg meðvitundarinnar til að afhjúpa uppsprettu .guðlegrar gleði

Lærðu að kafa ofan í hafið sjálfsskoðunar og könnunar, hvort sem það er í tengslum við góðar bækur, trú, vandamál, heimspeki eða innri gleði, og viðurkenna að venjuleg .[hugleiðslu] einvera er verð sannrar hamingju

Þótt lífið virðist óútreiknanlegt, óútreiknanlegt og dularfullt, fullt af efasemdum og alls kyns vandamálum og umbyltingum, þá erum við undir stöðugri vernd Guðs. Við megum ekki ýkja hlutina eða missa ró okkar í ljósi atburða, því ef við leyfum ótta að yfirbuga okkur, gefum við illskunni vald og dýpkum rætur hennar, sem vaxa og dafna í jarðvegi .ótta og kvíða

Spyrðu sjálfan þig á hverju kvöldi: Hversu mikinn tíma hefur þú eytt með Guði, hversu mikið hefur þú hugleitt, hversu miklu hefur þú áorkað, hversu mikið hefur þú gert fyrir aðra og hversu mikið hefur þú stjórnað löngunum ?þínum

Við ættum ekki að búast við að finna varanlega hamingju og frið í raunum lífsins; heldur verðum við að leita þeirra og uppgötva þau innra með okkur sjálfum. Þá, hvaða upplifanir sem við göngum í gegnum, munum við takast á við þær á sama hátt og við horfum á upplifanir annarra í kvikmynd, hvort sem þær eru ánægjulegar eða .sársaukafullar

Maður getur breytt allri sinni reynslu í sársaukafullar og ömurlegar raunir ef hann leyfir huganum að gera það. Hann kann að njóta góðrar heilsu en samt ekki meta gildi hennar. En ef hann veikist, þá mun hann auðmýkja sig og meta blessun vellíðunar. Við ættum að viðurkenna velþóknun Guðs og þakka honum fyrir blessanirnar sem hann veitir okkur án þess að bíða eftir að erfiðar aðstæður geri okkur .þakklát og viðurkenni náð hans

Lífið ætti að vera blanda af íhugun og aðgerðum. Þegar einstaklingur missir sálfræðilegt jafnvægi verður hann viðkvæmur fyrir árásum áhyggna, sorgar og sársauka. Og ef hann reynir að brjóta gegn lögmálum heilsu, velmegunar og visku mun hann óhjákvæmilega þjást af veikindum, fátækt .og fáfræði

Við verðum að halda ásetningi okkar hreinum, hvötum okkar hreinum og hegða okkur á þann hátt sem veitir okkur

hugarró og ekki leyfa aðstæðum lífsins að raska friði okkar .og eyðileggja hamingju okkar

Sorgleg hjörtu og brostin hugsanir laða mig að, sama hversu langt í burtu þau eru

Stækkaðu mörk glóandi ríkis þíns kærleika til að smám saman ná yfir fjölskyldu þína, nágranna þína, samfélag þitt, .land þitt og öll meðvituð lönd og verur

Við verðum einnig að styrkja hugsun okkar og hafna byrði vitsmunalegrar og siðferðilegrar veikleika sem við höfum erft frá árum og kynslóðum. Þessum óhreinindum verður að brenna burt í eldi endurnýjaðrar ákveðni og afkastamikilla athafna. Með þessari uppbyggilegu nálgun getur sannarlega hollur einstaklingur náð sjóndeildarhring .frelsis og frelsis

Virkjaðu óendanlega kraftinn í þér svo þú getir gegnt .virðulegu hlutverki þínu á sviði lífsins

Um leið og maður byrjar að tilbiðja eigur, peninga, frægð eða eitthvað annað en Guð, verður óhamingja hlutskipti hans. Þeir sem einbeita sér að þessu eru í raun að tilbiðja það og því nálgast þeir ekki Guð heldur fjarlægjast þeir hann. En þeir sem hugleiða Guð, hugleiða hann og eiga samskipti við hann í hjörtum sínum, nálgast hann og upplifa .innri gleði í hljóðu samfélagi sínu við hann

Guð einn er fær um að uppfylla drauma manna og vonir um varanlega hamingju. Þess vegna ætti ekkert að fá að .taka sæti Guðs í hjörtunum

Það eru til helg tákn sem geta hjálpað þeim sem leitar þeirra að muna Guð og nálgast hann. Hins vegar, ef einstaklingur byrjar að tilbiðja þessi tákn, mun skaðinn vega þyngra en ávinningurinn. Tilbeiðsla ætti aðeins að beinast að .Guði, því ekkert annað er verðugt tilbeiðslu

Hvert sem eðli helgisiðalegrar tilbeiðslu er, þá er hún Guði þóknanleg svo framarlega sem tilbiðjandinn

framkvæmir hana af andlegri meðvitund og löngun til hans. Hins vegar skilja margir ekki kjarna tilbeiðslunnar og hugsanir þeirra og hjörtu beina sér frá Guði að helgisiðunum .og hafa því ekki mikinn ávinning af tilbeiðslu sinni

Sannir tilbiðjendur leyfa ekki að meðvitund þeirra takmarkist við neina mynd eða form, heldur einbeita þeir sér af djúpustu kærleika og fullri athygli að guðdómlega anda .sem liggur að baki öllum myndum og formum

Guð er alger og óendanlegur og engin mynd eða stytta getur innihaldið hann

Það má segja að Guð birtist í öllum sem elska hann einlæglega og eru í sátt við hann, því hann er alls staðar og því í öllum. Hins vegar hafa ekki allir getu til að birta guðdómlega nærveru. Sólin skín jafnt á bæði kol og demant, en demanturinn tekur við og endurkastar sólarljósinu, en .kolið getur það ekki

Á sama hátt eru allir menn djúpt sokknir í ljós Guðs, en aðeins fáir geta tekið á móti því ljósi og endurspeglað það í hugsunum sínum og gjörðum. Til að gera það verða þeir að hreinsa sig með hugleiðslu og með því að fylgja guðlegum .kenningum og boðorðum

Þegar við berum fram nafn Guðs verðum við að vera djúpt og einlæglega meðvituð um hvað við erum að segja. Ef þú gætir séð inn í hugsanir fólks meðan það bænir, myndir þú komast að því að flestir hugsa um allt annað en Guð, jafnvel þótt þeir séu að bera fram nafn hans! Slík bæn er .árangurslaus og gagnslaus

Þegar við biðjum ættum við að leitast við að einbeita okkur öllum að Guði, frekar en að endurtaka einungis hans blessaða nafn á meðan við leyfum hugsunum okkar að reika. Ein af frænkum mínum var vön að lesa bænir sínar á bænarperlum, sem hún hafði sjaldan ekki í höndunum á. En hún játaði fyrir mér einn daginn að þrátt fyrir að hafa iðkað þessa bænavenju í fjörutíu ár, hefði Guð ekki svarað bænum

hennar. Engin furða! „Bænir“ hennar voru ekkert annað en .taugaóstyrkur

Þegar við biðjum ættum við ekki að hugsa um neitt annað en Guð. Við ættum að leitast við að vera einlæg í tilbeiðslu okkar og holl í bænum okkar. Að nota bænarperlur og ákalla nafn Guðs stöðugt er fullkomlega ásættanlegt þegar iðkunin kemur frá hjartanu og er studd af einlægni og einbeittri hugsun. Hins vegar getur þessi iðkun orðið sjálfvirk .með tímanum

Við verðum að hvísla nafn Guðs í hjörtum okkar, með þrá og guðdómlegri kærleika; þetta er sönn tilbeiðsla sem snertir hjarta Guðs. Að mæla nafn Guðs með kulda og reikandi huga er guðlast og vanvirðing. Þegar maður biður .verður hjarta manns og hugur að vera fylltur kærleika Guðs

Ó Drottinn, þú ert hin guðdómlega Norðurstjarna sem .leiðir hugsanir mínar í ólgusjó rauna og þrenginga

Að iðka hugann með æðri jógaæfingum hjálpar til við að nálgast Guð, æðsta uppsprettu dýrðar og ljóma, rétt eins og það hjálpar til við að hugsa um Guð og eiga samskipti við .hann

Það er nauðsynlegt að helga einn dag í viku andlegri kyrrð (ef mögulegt er) til hugleiðslu um Guð og til að upplifa ró, frið og innri frið. Tíminn sem varið er á þennan hátt verður eins og róandi smyrsl við þeim vandræðum og kvíða .sem þú lendir í restinni af vikunni

Allir þurfa að eyða einum degi í viku í einangrun eða „andlegri hörfu“ til að græða tilfinningaleg sár og sársauka. Þegar sá dagur verður friðar, gleði og ánægju, munt þú bíða .spennt eftir honum viku eftir viku

Einvera er verð mikilleikans. Þú munt undrast þá dásamlegu árangurs sem næst fyrir huga þinn, líkama og sál í gegnum þessa andlegu kyrrðardvöl og tengingu við anda þinn og Guð. Ef þú stefnir að sannri hamingju verður þú að sökkva þér niður í hafið guðdómlegs friðar snemma morguns .þegar þú vaknar og einnig áður en þú ferð að sofa á kvöldin

Indverskir spekingar ráðleggja ekki aðeins einangrun, heldur leggja áherslu á nauðsyn þess að hugleiða í kyrrð fjórum sinnum á dag. Í dögun, áður en maður vaknar og hittir einhvern, ætti maður að njóta kyrrðarinnar og friðarins. Um hádegi ætti maður að róa hugann fyrir hádegismat og njóta aftur friðar fyrir kvöldmat. Að lokum, áður en maður fer að .sofa á kvöldin, ætti maður að komast aftur í friðarástand

Þeir sem iðka þögn sína í einveru og á þessum fjórum daglegum tímabilum eru bundnir við að upplifa sátt við Guð. Þeir sem geta ekki iðkað öll þessi tímabil ættu að helga þessu að minnsta kosti morgun- og kvöldstundirnar. Með því að gera það mun líf þeirra umbreytast til hins betra og þeir .munu upplifa sanna hamingju; reynslan er besta sönnunin

Ef þú heldur áfram að skrifa og undirrita ávísanir án þess að leggja inn nægjanlegt fé til að standa straum af bankareikningnum þínum, þá munu peningarnir þínir klárast. Það sama á við um líf þitt. Án reglulegrar innborgunar friðar á lífsreikninginn þinn mun orkan þín tæmast, ró þín hverfa og hamingja þín gufa upp. Í stuttu máli munt þú að lokum verða fyrir tilfinningalegu, andlegu, líkamlegu og andlegu gjaldþroti. En djúp dagleg hugleiðsla um Guð mun fylla á .tilfinningareikninginn þinn

Hinn trúfasti leitandi hugleiðir daglega, á samskipti við Guð af öllum þeim kærleika og þrá sem hjarta hans býr yfir og sárbænir hann um að opinbera sig. Ef þú elskar Guð og þráir að upplifa nærveru hans, verður þú að sökkva huga þínum og líkama í frið hans og lífið mun brosa til þín og .málefni þín munu batna á margan hátt

Rólegur maður gerir sjaldan mistök og tekst þar sem .þúsundir annarra mistakast

Þeir sem hugsa ekki um Guð eða láta sér annt um hann verða þunglyndir og vansælir. Þeir verða pirraðir og breytast .í gangandi vélar

Sól viskunnar og friðarins mun rísa á himni kyrrðarinnar og baða veru þína í græðandi geislum sínum svo lengi sem

þú leggur þig fram um að vera andlega viðleitni og gefur .Guði fyrsta sætið í hjarta þínu

Eitt tungl skín bjartara en allar stjörnurnar samanlagt. Sólin, sem virðist lítil, rekur myrkrið burt af svæði sem er milljón sinnum stærra en hún sjálf. Á sama hátt gefur góð manneskja, einfaldlega með því að vera til í heiminum, frá sér titring sem vinnur gegn og hlutleysir marga af þeim .titringum sem illt fólk gefur frá sér

Dagur hugleiðingar ætti einnig að vera dagur andlegrar og líkamlegrar hvíldar og ræktunar innri friðar. Sérhver .athöfn sem veitir visku og frið er blessuð athöfn á þeim degi

Hvað varðar heiðrun foreldra, þá mæla helgar bækur með því að koma vel fram við þá: „Heiðra föður þinn og .“móður“ og „Vera góður við foreldra

Mannlegir foreldrar ættu að vera heiðraðir sem fulltrúar Guðs, sem gaf þeim gjöfina að skapa mannkynið. Móðirin er ímynd hreinnar kærleika Guðs, því ástrík móðir fyrirgefur þar sem enginn annar gerir það. Faðirinn er birtingarmynd visku .Guðs og verndari barna hans

Maður ætti ekki að elska föður sinn og móður án Guðs, heldur sem tjáningu á verndandi og viturlegum kærleika hans verður hinn æðsti guðlegi andi bæði faðir og móðir til að hjálpa barninu; þess vegna ætti að heiðra það í .foreldrunum

Ritningin ráðleggur okkur einnig að drepa til að drepa sjálft, því þá verður maður morðingi. Maður ætti ekki að taka líf annars manns á augnabliki mikillar tilfinningar. Hins vegar, ef ástvinir eru í hættu, verður maður að berjast til að vernda þá sem Guð hefur falið þeim, því það er heilög skylda að .verja fjölskyldu sína og land

Hvað varðar bannið við framhjáhaldi, þá ætti kjörinn tilgangur kynferðislegs sambands að vera að eignast börn sem eru sköpuð í Guðs mynd og að tjá hreina ást sem hjón finna þegar þau sjá Guð hvort í öðru. Þeir sem lifa eingöngu á líkamlegu plani, án tillits til sannrar ástar eða hins æðra

tilgangs sem kynhvötin var sköpuð fyrir, drýgja framhjáhald samkvæmt þessu boðorði. Í þessu tilfelli eru þeir ekkert frábrugðnir dýrum sem fullnægja kynhvötum sínum og halda .síðan áfram ferð sinni

Guð skapaði þessa sköpunarþörf í körlum og konum til að fjölga sér og tjá sanna gagnkvæma ást í hjónabandinu og hana ætti ekki að misnota á annan hátt heldur breyta í .heilaga athöfn og þekkingu

Ef þú getur stjórnað og dreift kynferðislegum krafti innan tilveru þinnar, munt þú geta þróað með þér mikla andlega hæfileika til að skrifa, teikna eða afhjúpa leynda .hæfileika á ótal aðra vegu

Og þegar þú loksins ert fær um að stjórna og umbreyta sköpunargáfu þinni andlega, munt þú upplifa mikinn frið, .mikla ást og vaxandi andlega gleði

Dýrlingar og andlegir leiðtogar sem hafa umbreytt kynlífi sínu andlega eru risar sem eru færir um að framkvæma ótrúleg og undraverð afrek í heiminum og í dulrænni leit að .sannleikanum

Þannig er æðsta notkun kynhvötarinnar að lyfta krafti hennar, það er að segja að beina orku hennar að æðra tilgangi til að sýna fram á visku, háleit hugsjónir og andlegar meginreglur. Maður ætti ekki að hafa ánægju af kynferðislegum hugsunum eða þrá það sem er bannað. Þegar þessi tegund sjálfstjórnar er náð mun maður hafa .trausta sýn á kynlíf og æðra tilgang þess

Að vera þræll kynlífsmála þýðir að missa heilsu, sjálfstjórn og andlegan frið, og í stuttu máli, alla þá þætti .hamingju sem einstaklingur þarfnast

Hinar helgu bækur hvetja okkur einnig til að stela ekki. Ef þúsund manna hópur myndi stela hver frá öðrum, þá hefði hver þeirra 999 óvini. Þess vegna má maður ekki brjóta á réttindum annarra né taka eignir þeirra, frið, kærleika, reisn eða neinar efnislegar eða andlegar eigur. Ef þú finnur ekki löngun til að taka það sem er ekki þitt, þá mun það sem þú

þarft eða þráir koma til þín. Þjófnaður á fyrst upptök sín í huganum þegar maður byrjar að öfunda aðra. Fræ illra langana verða að vera upprætt úr huganum. Andleg óeigingirni er leiðin. Þá mun maður náttúrulega laða að sér gnægð og blessanir munu streyma til þeirra frá uppsprettum sem hann þekkir og uppsprettum sem hann þekkir ekki. Þetta er óbrigðul guðleg lögmál. Hvað varðar þjófa og eigingjarnt fólk, þá eyða þeir lífi sínu í að elta efnislegar eigur, augun alltaf á því sem aðrir hafa, jafnvel þótt þeirra .eigin kistur séu yfirfullar af gulli

Nema efnislegri eigingirni sé hafnað, getur heimurinn .ekki þekkt hamingju

Hamingjan kemur aðeins með andlegri samvinnu. Hún kemur þegar einstaklingur finnur fyrir þörfum annarra eins og þær væru sínar eigin og vinnur fyrir aðra eins og þeir .vinna fyrir sjálfan sig

Annað mikilvægt boðorð er að forðast að bera falskt vitni. Að skaða einhvern með því að rangfæra sannleikann er önnur leið til að grafa undan félagslegri sátt. Ef maður vill að vel sé komið fram við mann ætti maður að koma fram við aðra í samræmi við það. Sannleikurinn ætti alltaf að segja, en gera þarf greinarmun á því að segja sannleikann og því aðeins að segja staðreyndir. Að vísa til einhvers sem halts eða blinds er særandi og skaðlegt; maður ætti að vera meðvitaður um tilfinningar annarra og forðast að gera þá vandræðalega. Á sama hátt er rangt að afhjúpa sannleika sem myndi svíkja einhvern án göfugs tilgangs. Á hinn bóginn ætti maður ekki að ljúga til að forðast að segja sannleikann; heldur getur maður þagað í vissum aðstæðum til að forðast .að gera öðrum vandræðalega eða skaða þá

Maður verður að gæta sín á öfund, skaðlegum sjúkdómi sem nagar frið sálarinnar. Því meira sem maður girnist það sem aðrir eiga, því meiri verður óhamingja og eymd manns. Öfundsjúkur maður lifir erfiðu lífi og þekkir aldrei bragðið af

rósemi. Það er miklu betra fyrir hann að virða sjálfan sig, .treysta á sjálfan sig og leita innri andlegs auðs

Reisn og eðlislægt gildi einstaklingsins er miklu meira en nokkuð sem hann gæti þráð eða þráð að eignast. Guð birtist í hverjum manni á þann hátt sem birtist ekki í neinum öðrum manni. Andlit þeirra er ekki eins og neins annars og sál þeirra er ekki eins og neins annars, því innra með þeim býr mesti fjársjóður allrar sköpunar - og sá mesti fjársjóður er .Guð

Við viljum að líf okkar skíni og blómstri með góðverkum, ilmist af gleði og hamingju og lifi að eilífu í minningu þeirra .sem meta okkur mikils

Þegar maður hefur rétta trú og hegðar sér í samræmi við hana, er hann hamingjusamari en þeir sem skortir trú og .sinna ekki skyldum sínum í lífsins baráttu

Heilbrigð trú og réttlát verk (studd af göfugum hvötum og góðum ásetningi) eru alltaf til staðar hvar sem hamingjan er til staðar og glatast hvar sem hamingjan er fjarverandi. Af þessu getum við ályktað að þetta eru tvö nauðsynleg skilyrði fyrir hamingju sem ekki er hægt að ná án þeirra. Þeir sem þrá hamingju þurfa aðeins að búa yfir þessum tveimur .grundvallarþáttum, sem eru hornsteinar hennar og súlur

Menn geta ekki stjórnað, breytt eða eytt óendanlega fjölda þátta alheimsins að vild. Þessir þættir eru flókið samofnir vefnaði mannlegs lífs og menn geta ekki starfað einangraðir frá þeim. Hins vegar geta menn stjórnað huga sínum til að aðlagast þessum þáttum og forðast að verða .fyrir skaða af þeim

Forfeður okkar voru hamingjusamari en við, ekki vegna þess að þeir höfðu meiri veraldlega hluti og ánægju en við höfum nú, eða vegna þess að þeir voru minna berskjaldaðir fyrir vandamálum lífsins, heldur vegna þess að þeir höfðu sálfræðilegt jafnvægi sem veitti þeim huggun, frið, ánægju .og í stuttu máli hamingju

Þau voru ekki háð ytri aðstæðum fyrir hamingju sína, né gáfu þau undan ytri aðstæðum sem myndu ræna þau henni. Tilfinningar þeirra um þægindi, frið, hamingju og ánægju voru eðlilegar, heilbrigðar og varanlegar. Við ættum líka að rækta þessar tilfinningar ef við viljum öðlast hamingju. Og ?hver okkar vill það ekki

Örlög eru afleiðing fyrri beitingar frjálsra vilja eða valfrelsis. Með fyrri iðkun frjálsra vilja höfum við valdið og höldum áfram að valda okkur örlögum og ákvörðunum. Hins vegar erum við ekki bundin af fortíðinni, né erum við að eilífu bundin af afleiðingum gjörða okkar. Við getum afturkallað það sem við höfum sáð og eytt því sem við höfum skrifað ef við viljum og leggjum okkur fram um að leiðrétta stefnu .okkar og bæta gæði uppskeru okkar

Ef við útrýmum fræjum athafna sem hafa sársaukafullar afleiðingar og sáum í staðinn fræjum sem henta betur eðli sálarinnar, munum við örugglega uppskera ávexti hamingjunnar af þeim góðu fræjum sem sáð er í jarðveg sálarinnar. Við verðum að beita frjálsum vilja núna, núna og ekki á morgun, ef við viljum öðlast meiri hamingju eða draga .úr þjáningum og sársauka

Þess vegna liggja skilyrðin fyrir hamingju innan mannsins sjálfs og það eina sem hann þarf að gera er að takast alvarlega á við þá jöfnu sem fer ekki í villu og niðurstöðurnar verða honum í hag ef hann metur hana sem .best og tekst á við hana

Ó Drottinn, megi vera mín fyllast af lífskrafti þínum, hjarta mitt af huggunarfullri og samúðarfullri nærveru þinni, hugur minn af visku þinni og sál mín fyllast af guðdómlegri .meðvitund þinni

Í jarðvegi hjartna ykkar vaxa fræ kærleikans. Vökvið .þessi fræ með vatni alheimskærleika og alheims samúðar

Kraftur hugans er ótakmarkaður og því, ef þú hugsar nógu djúpt um hvaða efni sem er, munt þú fá svar við hvaða .spurningu sem er sem tengist því efni

Ef einstaklingur helgar allt sitt starf og athafnir því að þjóna öðrum og sinnir þeim með ánægju í huga, þá .verðskuldar hann sannarlega tillitssemi og þakklæti

Við ættum ekki að vera einsleit. Þess í stað ættum við að halda jafnvægi í verkefnum okkar og forgangsraða verkum okkar og skyldum, í samræmi við mikilvægi hvers og .eins

Skylda er sú athöfn sem einstaklingur framkvæmir með gleði en ekki til efnislegs ávinnings, og andleg og siðferðileg .skylda ætti að vera í fyrirrúmi í lífinu

Sérhver manneskja býr yfir ónotuðum möguleikum. Hún býr yfir öllum nauðsynlegum styrkleikum. Hugurinn sjálfur er æðsti máttur og hann verður að vera frelsaður frá úreltum .og takmarkandi venjum og hugtökum

Áhrif reikistjarna og stjarna á mannslífið stafa af milliverkunum aðdráttarafls og fráhrindingarkrafts milli .reikistjarnanna og mannslíkamans

Ill hugsun leiðir mann inn í skaðlegt umhverfi þar sem hann getur tjáð sig eftir löngunum sínum. Hins vegar getur einstaklingur breytt hugsunum sínum og meðvitund með viljastyrk og þar af leiðandi umhverfi sínu. Ef einstaklingur dvelur í skaðlegu umhverfi í langan tíma byrjar það umhverfi að hafa ómeðvitað áhrif á hann. Með tímanum missir hann alveg frelsið til að velja heilbrigt og heilbrigðt umhverfi og verður fyrir áhrifum þess skaðlega umhverfis. Þeir sem hafa .sterkan viljastyrk eru hins vegar í sátt við Guð

Einbeitt hugorka

Þegar þú beinir sólarljósi í gegnum stækkunargler að örsmáum punkti, myndar það hita, og sá hiti getur kveikt í

viði, efni, pappír og fleiru. Á sama hátt, þegar þú einbeitir huganum nákvæmlega, getur einbeitt orka hans brennt burt rætur efa á bak við hvert mistök og leyft ljósi viskunnar að .skína skært

Þegar hugurinn sameinast Guði, uppsprettu allrar góðleika og uppruna alls blessaðs máttar, verður hann meðvitaður um guðdómlega nærveru og býr yfir öllum þáttum velgengni. Þessir þættir eru nátengdir gífurlegum krafti Guðs, sem er fær um að skapa ný tækifæri til .velgengni á hvaða sviði sem er

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann lét falla, sem festu rætur í jarðvegi meðvitundar hans, spruttu upp í plöntu og báru ávöxt sem endurspeglaði sjálfa eiginleika þessara hugsana .og gjörða

Prófraunir og þrengingar koma ekki til að brjóta mann eða lama vilja hans, heldur til að fá þá til að meta mikilleika Guðs og virða lög hans, sem gera þá kleift að öðlast sanna hamingju. Guð sendir ekki þessar hörðu prófraunir vegna þess að þær eru fyrst og fremst af mannavöldum. Allt sem krafist er af mannkyninu er að vekja meðvitund sína af dvala gáleysis og koma út úr myrkri fáfræðinnar inn í ljós .þekkingar

Oftast lofa skynfærin okkur skammvinnri ánægju en færa okkur að lokum langvarandi sársauka og þjáningar. Sönn dyggð og hamingja lofa þó litlu en veita okkur að lokum hreina og varanlega gleði. Þess vegna tel ég innri, varanlega hamingju vera sanna gleði og tímabundna skynræna ánægju .vera hreina nautn

Þegar þú horfir á sólina úr milljónum kílómetra fjarlægð í geimnum, virðist þessi risastóra stjarna miklu minni en jörðin .okkar

Hins vegar er þvermál jarðar um það bil 7.900 mílur, en þvermál sólarinnar er hundrað sinnum stærra en þvermál jarðar. Ef þú gætir sett jörðina beint fyrir framan sólina, myndi hún líta út eins og lítill punktur í samanburði við .sólina

Segjum sem svo að hið volduga sólsvið sé að stækka og breikka þar til gríðarlegur massi hans gleypir allan bláan himininn. Himininn sem við sjáum er aðeins lítill hluti, reyndar agnarsmátt depill, af geimnum sem gegnsýrir .óendanlegt alheim

Jafnvel þótt sólin héldi áfram að þenjast út og teygja sig út í geiminn að eilífu, gæti hún samt ekki náð til .óendanleikans

Hin geimsýndarblekking um smæð og endanleika takmarkar og kemur í veg fyrir að hugurinn skynji þessa geimvídd

Hvaðan kom þetta algjöra tómarúm og hvar liggja mörk ?þess

Sá sem ekki er háður víddum eða mælingum, sem hefur engin takmörk eða uppruna, er Guð, sem er alls staðar nálægur og til staðar í ystu úthverfum geimsins. Hann er í fjarlægum, fjarlægum stjörnum. Eins og hann er til í þér og í mér, er hann meðvitaður um hvert rými sem hann tekur, .sama hversu lítið eða stórt það er

Fortíðin er óþekkt flestum mannkyni, fyrir utan fáeina upplýsta einstaklinga. En fáfræði okkar um fortíðina er okkur einnig í hag. Því ef við vissum allt sem við höfum gert í þessu lífi og fyrri lífum, þá værum við yfirþyrmandi af umfangi gjörða okkar og algjörlega ráðvillt. Vilji okkar gæti jafnvel

lamast af áfallinu, gert okkur ófær um að halda áfram iðju okkar og orðið fórnarlömb örvæntingar. Jafnvel í þessu jarðneska lífi er gleymska blessun frá Guði, sem kemur í veg fyrir að hugsanir okkar og tilfinningar verði uppteknar af minningum fortíðarinnar, sérstaklega þeim bitru og sársaukafullu. Sem betur fer skín guðdómlegi neistinn í okkur stöðugt af von og löngun til að halda áfram óendanlega lífsferð sinni. Við verðum að þakka Guði fyrir þessar tvær blessanir: hæfileikann til að gleyma fortíðinni og vonina um .framtíðina

Við ættum ekki að álykta að örlögin setji hindranir í veg fyrir frjálsan vilja. Hins vegar verðum við að gera okkar ítrasta til að standast neikvæð áhrif sem flestir eigna örlögum og ákvörðunum og nýta valfrelsi okkar í samræmi við innri sannfæringu okkar, að því tilskildu að þessi sannfæring byggist á heilbrigðri trú og grundvallist á guðlegum lögmálum, án þeirra getur maðurinn ekki notið .sannrar hamingju

Þegar við leggjum af stað í eitthvað ættum við ekki að láta óhagstæðar aðstæður hræða okkur, heldur vera bjartsýn til hins ýtrasta, með algjörri trú á að ekkert geti staðið í vegi .fyrir því að við beitum viljanum og nýtum frelsi til að velja

Mannverur eru oft eins og laufblað sem flýtur á yfirborði árinnar og verða að losna úr straumi sjálfvirkra venja sem ber þá að fossum blekkinga og eyðileggingar. Flestir virðast .áhugalausir og leyfa straumnum að hrífast með sér

Ef okkur mistekst að ná markmiði okkar er ásættanlegt að viðurkenna óbeint að það voru hindranir af okkar eigin

völdum sem komu í veg fyrir að við náðum því. Við verðum að halda áfram og tvöfalda viðleitni okkar til að ná tilætluðum árangri. Við verðum einnig að fullvissa okkur um að sama hversu sterkar og yfirþyrmandi hindranirnar og áskoranirnar kunna að vera, þá höfum við samt styrkinn til að sigrast á þeim. Jafnvel þótt okkur mistakist þrátt fyrir allar tilraunir okkar er engin þörf á örvæntingu eða gremju, svo lengi sem við skiljum að vilji mannsins er sterkari en örlögin, sem eru okkar eigin völd. Þess vegna megum við ekki hætta að reyna, sama hversu oft okkur mistekst, því það eru alltaf opnar dyr. Við þurfum einfaldlega að halda áfram að keppast og endurtaka tilraunina þar til okkur berst árangur. Guð mun veita okkur aðstoð svo lengi sem við treystum á hann og leggjum fram nauðsynlega vinnu. [Sá sem gengur leiðina mun ná áfangastaðnum og sá sem treystir á Guð mun ekki .verða fyrir vonbrigðum]

Þegar einstaklingur þráir eitthvað ákaft og stöðugt, þá yfirgefur sú löngun aldrei meðvitund hans, hvert sem hann fer og hverjar sem áhyggjur hans kunna að vera. Með stöðugri og óþreytandi virkni sinni býr þessi löngun yfir mikilli ákveðni og orku. Þetta innra hvísl er öflugra og áhrifaríkara en vélræn bæn, sem einungis hreyfir varirnar. Þannig hegða þeir sem elska Guð sér. Þeir hvísla ást sinni til hans án afláts, og hjartnæmt hvísl þeirra er óheyranlegt í gegnum dagleg störf þeirra. Þetta hjartnæma hvísl truflar þá ekki eða stangast á við aðrar skyldur þeirra. Þegar löngun þeirra til Guðs vex, dýpkar og magnast ást þeirra til hans, þar til þeir upplifa nærveru hans og sjá ljós hans með auga sálarinnar. Þeir finna yfirþyrmandi gleði og finna frið sem .ólýsanlegur er

Guð sendir okkur þær lexíur sem við þurfum í lífinu svo að við getum notið góðs af þeim og öðlast skilning og

reynslu. Sá sem forðast þessar lexíur verður neyddur til að .læra þær, sama hversu langan tíma það tekur

Sérhver prófraun er vinur ef við lærum af henni, og harðstjóri ef við sóum tækifærinu og misnotum það með .mögli, gremju og lélegri dómgreind

Þegar við höfum góðan skilning og rétt viðhorf til lífsins .verður það fallegt og laust við flækjur

-

sálfræðileg tilfelli

Maður getur ekki verið að eilífu borinn á öldum gleði, kafinn í ólgusjó sorgar eða drukknað í djúpi leiðinda. Í þessum heimi andstæðra tvíhyggju er meðalmaðurinn háður upp- og niðursveiflum - rís á öldum hamingju, sekkur í hyldýpi sinnuleysis og hrærist um af ofsafengnum öldum .sorgar - og upplifir sjaldan annað meðvitundarástand

Að leyfa aðstæðum að hafa áhrif á hugsanir sínar á þennan hátt þýðir að gefa vilja sinn á vald óútreiknanlegra og síbreytilegra örlaga. Það sem einstaklingur þarfnast til að lifa farsælu og innihaldsríku lífi er andlegt jafnvægi, og það er aðeins hægt að ná með einbeittri hugsun og stjórn á .tilfinningalegum hæfileikum sínum

Jafnvel djúpustu sorgir gróa með tímanum, svo það er enginn tilgangur í að dvelja við sorgina á hverjum degi lífs okkar. Að syrgja stöðugt missi ástvinar hjálpar hvorki þeim né okkur, og það breytir engu. Á sama hátt er það gagnslaust að rækta minnimáttarkennd eða refsa sjálfum sér fyrir mistök eða mistök fyrri tíma; það gerir lífið aðeins .ömurlegt og kæfir andlega hæfileika

Við megum ekki leyfa okkur að falla í gryfju leiðinlegrar rútínu, því það er sálfræðilegt ástand sem er langt frá því að vera þægilegt, þar sem það truflar hugann og brennir leynda .hæfileika í ofni sinnuleysisins

Mistök verða að vera upprætt frá rótum og akra lífsins verða að vera plægðir af kostgæfni og ákveðni og sáðir .fræjum góðvildar til að uppskera ríkulega, með hjálp Guðs Gerðu eitthvað sem enginn hefur gert áður – eitthvað sem mun koma heiminum á óvart. Sýndu að sköpunarkraftur .Guðs er að verki í gegnum þig

Fólk með rólegt og göfugt skapgerð hjálpar til við að gera hugsanir okkar segulmagnaðar og heilbrigðar. Það er ekki erfitt að ákvarða hvort einstaklingur sækir vitsmunalega næringu sína úr friðsælu eða truflandi umhverfi. Kvíði, vanlíðan og ruglingur stafa allt af því að umgangast rangt fólk, hvort sem það er vini eða ættingja, sem leiðir til .kvíðahugsana og órólegs skaps

Líkaminn fær orku og virkni úr efnislegum fæðutegundum, en segulmögnuð fæða veitir bæði líkama og

huga orku sem er auðveldari að melta en fast og fljótandi .fæða sem ekki er auðvelt að breyta í lifandi orku

Þegar þú getur breytt fáfræði í visku, veikleika og brothættni í heilsu og lífsþrótt, og gengið af öryggi og djörfung – jafnvel einn – um lífsins vegi, og fundið innri gleði í því að eiga lifandi og vökul samvisku, og óhagganlega trú á réttlæti Guðs og sigur réttlætis yfir röngu og sannleika yfir blekkingum, og þegar þú leitast daglega við að lyfta hugsunum þínum á hærra og fágaðra stig, og býrð yfir kærleiksríku og þakklátu hjarta og góðum ásetningi gagnvart öðrum, mun vitsmunaleg næring þín verða segulmagnað og þú munt laða að þér allt sem er fallegt og gagnlegt – hluti, fólk og aðstæður – sem eru nauðsynlegar til að halda áfram ferð þinni í átt að ströndum öryggis og öryggis. Og að lokum, þegar þú leggur þig fram um að öðlast það sem þú þarft og ert ánægður með það sem Guð veitir, munt þú vera ríkari í anda og ánægðari en þeir sem eru uppteknir af veraldlegum .löngunum og ágirndir á hverfula ánægju þeirra

Samkennd er brúin sem tengir hverja sál við aðrar sálir. .Samkennd er hliðið að hverju hjarta

Þegar maður leitar Guðs, sem er eini sanni vinurinn umfram alla aðra, verður mögulegt að koma á ósvikinni vináttu í öllum mannlegum samskiptum - fjölskyldu-, bróður-, hjúskapar- og andlegum samskiptum. Vinátta er mikilvægur þáttur í hjúskaparsamböndum og vitsmunaleg og tilfinningaleg nálægð, andleg aðdráttarafl og sönn ást ættu að vera forgangsatriði. Þeir sem ekki geta greint á milli sannrar ástar og líkamlegs aðdráttarafls verða ítrekað fyrir .vonbrigðum

Þegar hjónabandið byggist á háleitum hugsjónum og gagnkvæmri virðingu verður það hamingjusamt og farsælt samband tveggja ástríkra og samvinnuþýðra sálna sem létta byrðar hvors annars og fjarlægja áhyggjur af því að lifa með .gagnkvæmri samkennd og vingjarnlegum skilningi

Enginn getur stjórnað mér eða tekið frá mér vilja minn nema ég leyfi hugsunum og gjörðum annarra að hafa áhrif á mig

Ef þú takmarkar hugsun þína við efni, munt þú sjá allt frá efnislegu sjónarhorni. En um leið og þú hækkar meðvitund þína í andlegt ástand, munt þú sjá yfirþyrmandi straum ljóss Guðs flæða handan alls efnis og þú munt sjá allt .frá andlegu sjónarhorni

Drottinn, ég geri mér grein fyrir því að ég hef endalaus tækifæri til að kanna hæfileika mína og uppgötva andlega möguleika mína. Í dag mun ég fylla hugsanir mínar bjartsýni og losa mig við óþægilegar upplifanir. Ég mun iðka það sem .mun næra líkama minn, huga og anda á jafnvægi og í sátt

Ég mun skipta út efnislegum tengslum fyrir hærri metnað

Og ég mun átta mig á því að trúfasti andi er alltaf með mér

Dans lífs og dauða er alltaf til staðar, en ég mun frelsa mig að eilífu með því að bjarga andlegri sjálfsmynd minni. Og þegar ég stend frammi fyrir stormum rauna og þrenginga

mun ég sigla í andlegum bát mínum yfir lífsins hafið að .öruggum, guðdómlegum ströndum

Þegar ég vinn og skapa, mun ég muna að Guð er að vinna í gegnum mig. Hann er Drottinn alheimsins og ég get .tengst honum með djúpri íhugun um hann

Elsku Guð minn, ég geri mér grein fyrir því að hugsanir mínar munu leiða mig annað hvort til ósigurs eða velgengni, allt eftir því hvaða hugmynd er sterkust í lífi mínu. Og ég mun reyna að muna að þú réttir mér hjálparhönd og undirbýr .brautina fyrir velgengni mína

Þegar hörmungar og óheppni dynja yfir mig, mun ég kalla fram styrk minn og styrkja ásetning minn til að sigrast á þeim. Ég mun vera einlægur og heiðarlegur í samskiptum mínum við alla og ég mun dreifa hugsunum um kærleika og góðar óskir. Þá mun Guð styðja mig með mætti sínum og .visku

Andlegir sjúkdómar og meðferð þeirra
Meistari Paramhansa Yogananda

Reyndu að ímynda þér hóp af mannverum sem eru :óhóflegar og ósamræmi
Einn með lítið höfuð á stærð við kjúklingabaunir og !stóran líkama á stærð við úlfalda
Annar hefur volduga hönd eins og hönd Samsonar eða !Herkúlesar og líkama eins og líkama dvergs
Og sá þriðji hefur höfuð eins og risastór fíl og líkama !eins og horaður mús

Væri þessi sjón ekki óvænt og stórkostleg fyrir þig, eða
dapurleg og eftirsjáandi, ef þú sæir skyndilega mannfjölda
?þessara verur með undarlega og ósamræmi í samsetningu

Ímyndaðu þér nú annan hóp fólks sem er eðlilegt í lögun
og útliti, en er andlega ójafnvægisfullt og sálfræðilega
.afmyndað

Rétt eins og föt hylja sár, sár og aðrar líkamlegar
vansköpunir, þá hylja sterkur, heilbrigður líkami og fallegt,
geislandi andlit einnig marga alvarlega geðsjúkdóma og
.fæðingargalla

Ef þú hittir stóran hóp venjulegs fólks sem einkennist af
glæsilegu útliti og góðri heilsu, og ef þú gætir komist inn í
hugarlíkama þeirra með andlegri sýn þinni, þá væri undrunin
ótrúleg og þú gætir orðið gagntekinn af djúpri sorg yfir því
.sem þú myndir uppgötva

Þú gætir fylgst með andlegum líkama þeirra á
:eftirfarandi hátt

Hugurinn er táknaður með höfðinu, skynfærin og
tilfinningarnar með búknum og viljinn með höndum og
.fótum, sem öll eru óeðlileg, veik og vansköpuð

Þú munt komast að því að sumir eru með lítið höfuð með
vanþróaðri visku, sitjandi á slakum líkama sem er þrútinn af
.eigingjörnum metnaði og kynferðislegum löngunum

Þú munt einnig komast að því að sumir hafa líkama sem
er tilfinningalaus og lífsþróttlaus, jafnvel þótt þeir hafi vel
.þróaðan og starfhæfan handlegg

Aðrir kunna að hafa stóran, skapandi heila, en
samkennd þeirra og tilfinningaleg geta eru skert og rýr. Og
það er annar flokkur fólks sem hefur eðlilega líkamlega og
andlega byggingu, en viljastyrkur þeirra og sjálfstjórn eru
.annað hvort veik eða lömuð

Og listinn yfir athuganir heldur áfram og áfram. Megi þú
!lengi lifa

Slíkar ótal sálfræðilegar röskunir í andlegum líkama,
sem eru vanþróaðar í sumum þáttum og ofþróaðar í öðrum,

eru vissulega til staðar – þótt þær séu faldar – hjá mönnum. Þær valda þeim sálrænum sársauka og koma í veg fyrir að þeir sýni hæfileika sína og getu eins og þeir ættu að vera .sýndir

Að fjalla um suma sálfræðilega sjúkdóma hér gæti hjálpað til við að bera kennsl á undirliggjandi orsakir allra mannlegra vandamála, þannig að þeir verði að minnsta kosti þekktir öllum þeim sem þjást af þeim, jafnvel undirmeðvitað, svo að þeir geti skilið eðli þessara galla, einkenni þeirra og hljóðláta innrás þeirra í sálina, svo að þeir geti hrundið frá .sér skriðandi eyðileggingu friðar og hamingju

andleg depurð

Þessi sjúkdómur er útbreiddur meðal þeirra sem eru vitsmunalega og líkamlega óvirkir undir því yfirskini að vera djúpt sokknir í andleg mál. Þessir þjáðu einstaklingar vanrækja stórar og smáar skyldur efnislegs lífs undir því yfirskini að þjóna Guði og opna sig þannig fyrir Satan, sem getur valdið þeim alvarlegum skaða. Þeir þjást af svartsýni og skorti á að meta allt sem er gagnlegt eða fallegt í kringum þá. Þetta er smitandi sjúkdómur og allir þeir sem hafa andlegar metnaðarfullar væntingar verða að vera á varðbergi gagnvart honum og losa sig við hann með því að halda stöðugt lífsþrótti sínum lifandi og ónæmiskerfinu sterku með jákvæðri hugsun, bjartsýni og heilbrigðu, .afkastamiklu starfi

andleg meltingartruflanir

Þetta gerist vegna handahófskenndrar (gleypni), þ.e. hraðrar inntöku á miklu magni af tilbúnum geðlyfjum sem eru skráð undir glitrandi nöfnum og kynnt í formi falsaðra andlegra bóka og kennslustunda eftir „andlega lækna“ sem .eru reynslumiklir í list svindlara og galdra

Þessi sjúkdómur drepur ekki aðeins andlega löngun til að þekkja sannleikann, heldur eyðileggur hann einnig hæfileikann til að greina á milli góðs og ills, gagnlegs og .skaðlegs

Sá sem stöðugt gleypir í sig guðfræðilegar hugmyndir og nærist á öllu sem honum dettur í hendurnar mun ekki aðeins ofáta heldur einnig neyta eitraðra hugmynda ásamt gagnlegum, sem leiðir til vitsmunalegrar meltingartruflana .og þar með hægs andlegs dauða

Of mikil og stöðug rannsókn á ýmsum andlegum og heimspekilegum hugmyndum, án þess að greina eða leggja áherslu á að melta þær og skoða með persónulegri reynslu til að ganga úr skugga um réttmæti þeirra, leiðir að lokum til efa, sinnuleysis og vantrausts á allar andlegar meginreglur .og lögmál

Ástríða og árátta

Þeir sem þjást af þessum sjúkdómi lifa sóun og tilgangsleysi vegna þess að þeir hafa of mikla peninga og tíma og vegna þess að þeim skortir tilgang og rétta skilning .á lífinu

Þetta fólk er knúið áfram af löngunum sínum; það gerir hvað sem þeim dettur í hug og þóknast. Það fyllir líf sitt af ódýrum, léttvægum skáldsögum, æsispennandi kvikmyndum og yfirborðskenndri, tilgangslausri skemmtun. Það gerir sér ekki grein fyrir því að það er hrjáð af þessum hættulega sjúkdómi fyrr en það fær alvarlegt áfall eða taugaáfall - það .er að segja eftir að skaðinn er skeður

andlegt kuldi

Þetta ástand hefur annað nafn: örvænting. Maður veit aldrei hvenær það mun skella á og finna fyrir vanlíðanseinkennum eins og vonleysi, umburðarleysi, kvíða og óþolinmæði. Verra er að það er oft langvarandi og fórnarlömb þess fá oft auðveldlega bakslag, jafnvel þótt þau .telji sig hafa náð skjótum bata

Sálfræðilegur katarr

Þessi sjúkdómur stafar af því að dvelja við langvarandi veraldlegar áhyggjur. Þeir sem þjást af honum vanrækja yfirleitt að nota vopn viljastyrks síns og lúta því óvirkt og

undirgefið stöðugum ótta sínum í stað þess að horfast í augu .við hann af hugrekki og útrýma honum strax í upphafi

óeðlileg sálfræðileg tengsl

Fórnarlömb þessa sjúkdóms verða einsleit í leit sinni að hamingju. Þeir trúa því að hamingjan felist í því að safna auðæfum, öðlast frægð eða búa yfir heilsu eða völdum, og fórna öllu – heilsu, góðu mannorði, hugarró, heiðri og reisn – á altari brennandi metnaðar síns. Of seint átta þeir sig á því að aðeins jafnvægislíf, líf sem virðir náttúrulögmálin og fyrirmæli Guðs og samræmir athafnir og ró, getur fært sanna .hamingju og uppfyllt tilgang göfugs lífs

Þeir sem þjást af óheilbrigðum tengslamyndunarröskunum eru gagnteknir af hugsunum um óhefta löngun, sem leiðir til brenglaðrar og skekktrar lífssýnar. Til dæmis náði kaupsýslumaður miklum árangri og safnaði auðæfum, en áður en hann gat notið auðs síns fékk hann taugaáfall vegna yfirþyrmandi áhyggna og ótta og lést .með hjartasorg

Aðrir telja að allt sé leyfilegt til að ná markmiðinu. Vegna þessa ruglings missa þeir af raunverulegu markmiði sínu og geta ekki náð minnstu ánægju, jafnvel þótt þeir eigi það sem þeir hafa þráð, því mannlegt eðli er víðfeðmt og .margþætt og krefst jafnvægis í þroska á öllum stigum

Blind andleg klípa

Þessi fráviksöfund gagnvart ákveðnum trúarbrögðum stafar af því að halda fast í ákveðnar skoðanir og hugmyndir án þess að spyrja þær eða rannsaka, og þannig skapast hjá þeim sem þjást af þessum sjúkdómi reiði og fjandskapur gagnvart hverri heilbrigðri andlegri hugmynd eða opinni og frjálsri hugsun. Þessi einangrun leiðir til uppreisnar gegn lögmálum Guðs, sem birtast í vitsmunalegri skilvirkni, efnislegri vellíðan, andlegri og líkamlegri heilsu og kærleika .og virðingu fyrir fólki af öllum uppruna

Að innræta andlegar meginreglur

Þar sem líkamlegir sjúkdómar eru áþreifanlegir, sársaukafullir og óþægilegir, hvetja þeir okkur til að standast þá virkan, sem leiðir til þess að við reynum að sigrast á þeim með ýmsum meðferðaraðferðum, allt frá hreyfingu og hollri næringu til ýmissa lyfja og lyfja. Þrátt fyrir að vera rót alls mannlegs sársauka og ótta, eru sálfræðilegir sjúkdómar ekki fyrirbyggjandi eða meðhöndlaðir nægilega fljótt og þeim er .leyft að valda usla og eyðileggingu í lífi okkar

Kennarar, íþróttakennarar, prédikarar, umbótasinnar, læknar og löggjafarmenn munu geta knúið framfarir áfram þegar þeir læra fyrst, byrja á sjálfum sér, og kenna síðan öðrum réttar leiðir til að rækta mannlegt eðli á jafnvægi og í samræmi við lífslögmál og meginreglur heilbrigðrar tilveru. Þetta er sannarlega áhrifarík menntun og alhliða mannleg .menning sem fólk um allan heim þarfnast

Menntastofnanir telja ómögulegt að kenna andleg grunnatriði í opinberum skólum vegna þess að ruglingur virðist vera á milli þessara meginreglna og ýmissa trúarkenninga. Ef þessar stofnanir einbeittu sér hins vegar að alheimsreglum friðar, kærleika, þjónustu, trúar, opins hugarfars og umburðarlyndis gagnvart öðrum – sem eru rótgrónir andlegir fastir þættir – og þróuðu hagnýtar aðferðir til að innræta þessar meginreglur í frjósaman jarðveg huga og sálar barna, mætti finna skynsamlega og ásættanlega lausn á þessum meinta og ímyndaða erfiðleikum. Það er alvarleg mistök að hunsa þetta mál einfaldlega vegna þeirra .augljósu erfiðleika sem því fylgja

Flestir háskólaútskrifaðir fara úr háskóla með höfuðið svo þungt og bólgið af innihaldi bóka að þeir geta varla gengið lífsins slóðir, því viljastyrkur þeirra og sjálfstjórn hefur næstum lamast af vanrækslu og ónotkun. Þess vegna sérðu þá haga sér kærulaust og versna, stökkva kollhnís ofan í hyldýpi ójafnra hjónabands, misnota kynhneigð sína, elta peninga og mistakast í starfi sínu vegna þess að þeir hafa

ekki lært hvernig á að beita rétt hnífnum sem fræðilega skerpt hugsun þeirra er. Fyrir vikið skera þeir sig og valda .sjálfum sér skaða

Það er einkennilegt að margir ungir einstaklingar virðast njóta þess að taka þátt í athöfnum sem að lokum valda þeim skaða og sársauka. Sumir grípa til þjófnaðar og annarra misgjörða, jafnvel glæpsamlegra athafna, án nokkurrar hömlunar eða fyrirbyggjandi aðgerða. Þeir sem ekki tekst að koma í veg fyrir útbreiðslu lösta í samfélaginu hvetja til villuleiðréttrar hegðunar sumra. Sérhver einstaklingur með samvisku og einlæga trú ætti að vera góð fyrirmynd fyrir aðra hvað varðar ráðvendni, heiðarleika, reisn og sjálfsvirðingu. Skólar, framhaldsskólar, háskólar og félagslegar stofnanir bjóða ekki upp á nægilega vísindalegar aðferðir til að draga úr glæpum með því að takast á við rót .vandans, sem fyrst og fremst er að finna í huganum

Einnig ætti að stofna sérskóla til að kenna listina að lifa hamingjusömu og farsælu lífi, til að þróa möguleika sína og .efla sjálfsgetu sína

Slíkir skólar verða eins og garðar og almenningsgarðar þar sem ungir hugir vaxa og dafna. Kennararnir verða að vera vandlega valdir og tryggt verður að foreldrar og samfélagið hafi samvinnu við þá. Þessir skólar munu hjálpa til við að móta einstaklinga á skilvirkari hátt. Hafa verður í huga að andleg næring einstaklingsins á fyrstu stigum hefur .áhrif á heilsu hans og getu til að þroskast síðar

Aðferðirnar til andlegrar og líkamlegrar þjálfunar sem notaðar eru í nútímaskólum eru án efa gagnlegar, en þær skortir andlegan grunn. Án þróunar á dyggðugum .persónuleika verður vöxturinn ófullkominn

Vísindi líkamlegs, andlegs og andlegs þroska verða að vera kennd ungmennum sem eru enn viðkvæmir og sveigjanlegir í hugum sínum og hafa ekki enn náð ákveðnum .árangri

Eftir ítarlega þjálfun ættu nemendur þessara skóla að gangast undir stöðugar íhugunarprófanir og þau skírteini sem aflað er verða góð heilsa, gott mannorð, árangur, efnislegur og andlegur auður, hamingja, velgengni og .sjálfstraust

Niðurstöður lokaprófsins í lok þessarar jarðnesku ferðar verða ákvarðaðar samkvæmt heildarfjölda andlegra og andlegra afreka og vottorða sem aflað hefur verið í .undirprófunum alla ævina

Þeir sem standa sig vel í þessari lokaprófraun, sem er stærsta, munu fá heilagt sjálfsbjargarvottorð og frjálsa, .hreina og glaðlega samvisku

Og blessanir skráðar að eilífu á síðu sálarinnar
Þessi sjaldgæfa verðlaun verða ekki fiktuð af mölflugum
Og hendur þjófa munu ekki ná þangað
Eða tíminn mun eyða því
Það mun þjóna sem vegabréf
Til heiðursfélaga í réttlátu hópnum

Hvar liggur hamingjan?

Guð, í sinni algjöru miskunn, veitir okkur gleði sína og innblástur

Og það gefur okkur raunverulegt líf

Sönn viska

Og sönn hamingja

Sönn skilningur kemur í gegnum allar fjölbreyttar upplifanir lífs okkar

En dýrð Guðs opinberast aðeins í þeim andlega friði sem sálin upplifir og í einlægri tilraun hugans til að samræmast honum. Þar stöndum við augliti til auglitis við sannleikann. Úti eru blekkingar ótrúlega öflugar og mjög fáar komast undan áhrifum ytra umhverfisins. Heimurinn heldur áfram með endalausa flækjustigi sína og ótal raunir. Rödd Guðs liggur á bak

við ásýndir lífsins, kallar stöðugt til okkar og talar til okkar úr blómum, ritningum, samvisku okkar og í gegnum alla þá fallegu hluti sem gera lífið þess virði að lifa.

Því meira sem við einbeitum okkur að ytri hlutum, því minni getum við upplifað innri dýrð; og því meira sem við snúum okkur inn á við, því færri ytri erfiðleika stöndum við frammi fyrir. Þetta er stöðug jafna. En flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika vegna áhrifa veraldlegs félagsskapar, samfélagsins sem þeir búa í og óheilbrigðra venja. Samfélagið heldur manni uppteknum af yfirborðslegum málum og kemur í veg fyrir að þeir hugleiði dýpri sannleika.

Jafnvel andlegir staðir eru heimsóttir af sumum án þess að hafa einlæga löngun til að njóta góðs af blessuðu andrúmslofti þeirra, þannig að þeir fá ekkert merkilegt út úr þessum heimsóknum.

Sá sem þráir að sjá Guð mun finna hann alls staðar. Mannlegir venjur eru eyðileggjandi, rándýrar og gráðugar; þær eyðileggja, tortíma og tortíma. Það er kominn tími til að mannkynið læri að vera hamingjusamt og ánægð með það sem það hefur. Við ættum ekki að þrá neitt meira en það sem kemur til okkar. Guð er örlátur; hann veit hvað við þurfum og sér fyrir því á sínum tíma. Þetta þýðir ekki að við ættum að reiða okkur á Guð án þess að leggja okkur fram. Alls ekki. Það þýðir að við ættum að gera okkar hluta eftir bestu getu og láta Guð um restina, sem mun aldrei svipta okkur því sem við þurfum og verðskuldum.

Besta leiðin til að vera eilíflega hamingjusöm er að finna fyrir nærveru Guðs. Mesta þrá okkar ætti að vera að þekkja Guð og að ákveða að vera með honum. Guð ætti að vera fremstur í hugsunum okkar og

tilfinningum og við ættum að líta á hann sem sterkasta og traustasta stoðina í lífi okkar.

(Haltu því fast í reipi Guðs, leitaðu hælis hjá honum)

Því hann er súlan ef allar aðrar súlur bregðast þér

Ég hef komist að því að eina tilgangur lífsins er að þekkja Guð. Það eru þeir sem eru kannski ekki sannfærðir um að það að finna Guð sé endanlegt markmið lífsins. En enginn getur neitað því að tilgangur lífsins er að finna hamingju. Og ég segi með fullkomnu öryggi og vissu að Guð er hin fullkomna hamingja. Hann er æðsta sæla. Hann er alger, alheims kærleikur. Hann er eilíf gleði sem yfirgefur aldrei sálir þeirra sem eru í sátt við hann. Svo hvers vegna leggjum við okkur ekki fram um að ná þessari fullkomnu hamingju? Enginn annar getur gefið okkur hana. Við verðum stöðugt að rækta hana og næra innra með okkur. Náttúruöflin keppast óþreytandi við að veita fólki veraldlega ánægju, en slíkar hverfular ánægjur leiða að lokum til eftirsjár, beiskju og iðrunar. Jafnvel sá heppnasti, sem virðist hafa allt, er kannski ekki sannarlega hamingjusamur. Þeir munu ekki vera ánægðir með jarðneska hluti lengi vegna þess að þessir hlutir slökkva ekki raunverulegan þorsta þeirra eða seðja andlega hungrið.

Efnislegar eigur bjóða aðeins upp á falska friðartilfinningu og skammvinna ánægju. Heimurinn í heild sinni er fastur í ruglingi og ringulreið, knúinn áfram af eigingjörnum og græðgisfullum löngunum sem ala á stríði. Ekkert annað skapar stríð.

Hin sanna hetja í lífsins baráttu er sá sem sigrar sjálfan sig og yfirstígur langanir sínar. Peningar, frægð, girnd og allt sem stangast á við þessa meginreglu eru skaðleg friði okkar og hamingju. Ef

fólk lærði að hugsa alltaf út frá sönnum lífsgildum, myndu þau finna hamingjuna sem það leitar að, en þau villast frá tilgangi sínum og láta straum jarðneskra langana hrífast með. Ég hef komist að því að engin freisting getur leitt mig frá þeirri leið sem ég hef valið og fylgt fyrir sjálfan mig.

Ég gæti heillað þúsundir með þeim krafti sem Guð hefur gefið mér, en sú leið væri mér skaðleg. Í öllu falli vil ég ekki heilla þúsundir og fanga huga þeirra. Ég þrái aðeins að sjá einlæga lærisveina staðfasta í Guði. Þeir sem elska Guð munu njóta þessara hugmynda og þeir sem halda áfram að elska munu finna blessun Guðs og nærveru í gegnum þessar kenningar.

Það er ómögulegt fyrir mann að blekkja Guð, því hann er alltaf nálægur, veit hvað er í huga þeirra og hvað þeir þrá. Þegar þeir hafna heiminum og þrá andlega sátt, mun Guð koma til þeirra. Þegar sú löngun festir rætur í hjarta þess sem leitar hennar, kemur Guð til þess hjarta og fyllir það gæsku og blessun. Það eina sem er þess virði að lifa fyrir er að vera í sátt við Guð og öðlast velþóknun hans. Sú sátt verður að vera eilífur sáttmáli og órofinn skuldbinding (þeir sem halda sáttmála Guðs og brjóta hann ekki).

Allir þrá meiri auð en aðrir. Jafnvel þegar þeir öðlast hann eru þeir óánægðir og uppgötva að einhver annar er ríkari. Fólk lifir í feni sjálfsvaldaðrar eymdar, knúið áfram af eigin löngunum. Við verðum að vera sátt við það sem við höfum. Efnislegar eigur færa ekki hamingju; heldur magna þær oft upp kvíða, áhyggjur og kvíða.

Leiðin til Guðs er einfaldasta og auðveldasta leiðin, en fáir ganga hana þrátt fyrir margar trúarlegar helgisiði og formsatriði. Það er betra að snúa hjörtum okkar til Guðs og biðja hann um það

sem er best og varanlegast fyrir okkur. Í sannleika sagt bíður Guð eftir okkur vegna þess að hann vill halda okkur frá illu og hættu. Hann vill að við höfum okkur hjá sér í hjörtum okkar og hugum vegna þess að ódýrar vörur þessa heims geta ekki fullnægt löngun manna eða fyllt andlega tómið sem við finnum djúpt innra með okkur. Guð talar alltaf til okkar, en fáir heyra rödd hans. Þessi hljóða rödd drukknar oft í hávaða háværra hugsana og augljósra langana. En þegar hugsanir dvína og þrá ró, heyrum við rödd Guðs skýrt, jafnvel þótt hún sé hljóð og dauf. Sannarlega gerir Guð allt til að hjálpa mannkyninu, opnar dyr og lýsir upp brautir svo að við sjáum hvert við eigum að stíga, svo að við hrösum ekki eða renni. En flestir gera sér ekki grein fyrir þessum sannleika.

Ég vil ekki að fólk haldi að það geti öðlast þekkingu einfaldlega með því að hlusta á aðra eða lesa bækur. Það verður að beita því sem það les og heyrir. Það er betra að fara á tilbeiðslustaði en að vera heima og hlusta á hégómafullt spjall. En jafnvel á tilbeiðslustöðum verður maður að finna fyrir nærveru Guðs í hjarta sínu og vita hvernig á að upplifa hana. Tilfinningalegar útbrot og rökréttar greiningar geta ekki gefið okkur þá þekkingu sem sálir okkar þrá að öðlast.

Þegar við gefum okkur Guði á vald og kveðjum eigingjarnar langanir, og þegar við erum viss um að Guð er alltaf með okkur, dvelur í sálum okkar og innblæs okkur með góðum og göfugum hugsunum og tilfinningum, munum við öðlast hamingju og frelsi og við munum verða vitni að sólarupprás viskunnar við sjóndeildarhring sálarinnar.

Ímyndaðu þér! Eftir áratugi verður tilvist okkar draumur og allt sem við gerum núna verður hluti af þeim draumi. Jafnvel mestu persónur mannkynsins

verða einungis eftirlíkingar af meðvitund mannsins. En þessar miklu persónur náðu endanlegu markmiði sínu vegna þess að þær náðu hæsta stigi og eru enn á lífi í anda, fullkomlega meðvitaðar um allt sem er að gerast, því þær eru sameinaðar í guðlegri meðvitund. Hver sem reynir að samræmast þeim í gegnum hugsanir þeirra og kenningar mun óhjákvæmilega finna fyrir nærveru þeirra, taka á móti blessunum þeirra og vita innst inni að þær eru sannarlega í samfélagi við þær.

Lífið er stórkostlegur draumur. En þegar þú horfir á líkama þinn núna og sérð hann líflegan, sannfærist þú fullkomlega um veruleika þessa draums. Þú heldur að þú verðir að eignast þetta eða hitt til að vera hamingjusamur. En sama hversu margar langanir þú uppfyllir, þá munt þú ekki finna hamingju í gegnum þær. Því meira sem maður eignast, því meira þráir maður. Langanir verða að vera síaðar og lífið einfaldað ef maður vill lifa í þægindum, ró og innri ánægju.

Ritningin segir að sá sem langanir streyma alltaf inn á við (í átt að sálu sinni) sé einstaklingur sem býr yfir miklum innri friði. Í þessu eru þeir eins og hafið, sem aldrei breytist eða minnkar, heldur er fullt af vatni sem rennur inn í það án afláts. En sá sem býr til holur langana í forða friðar síns og leyfir lífsnauðsynlegu vatninu að leka og sóast veit ekkert um andlegan frið og innri hamingju.

Við þurfum leiðsögn frá þeim sem þekkja Guð, sem hafa getu til að eiga samskipti við hann og skynja meðvitað nærveru hans. Spámennirnir hafa beðið okkur um að leita Guðs í innri friði, í einveru sálarinnar þar sem trúr andi og æðsta andlega gleði býr. Upplýstir kennarar Indlands styðja einnig þessar hugmyndir og leggja áherslu á mikilvægi djúprar

hugleiðslu til að skynja hið guðdómlega sjálf í djúpum sálarinnar.

Allt í tilverunni er bylgjulíkur titringur sem stjórnast af huga Guðs. Þessi greinda titringur er Heilagur Andi, eða hinn trúi Andi, sem maður getur átt samskipti við í gegnum bæn og hugleiðslu.

Í kyrrð sálar þinnar og lundi einbeittrar hugans er ástarsambandið við hið algilda og óendanlega endalaust. En það er erfitt að finna Guð ef við sækjumst fyrst eftir peningum. Við verðum að gera Guð að óaðskiljanlegum hluta af lífi okkar og þá munum við hafa allt sem við þurfum í þessu lífi. Sá sem gerir Guð að fastum stað í hjarta sínu mun veita ríkulega hlutdeild í blessunum jarðar og himins og opna fyrir þeim víðáttumikil sjóndeildarhring þar sem sólir viskunnar skína, lýsa upp vegi þeirra og ryðja myrkrinu burt í kringum þá. Guð er eilífur elskhugi og engin hamingja er fyrir mannkynið nema þegar það elskar Guð eins og það elskar - að minnsta kosti - ástvini sína, því án Guðs myndum við ekki þekkja kjarna ástarinnar né smakka sætleika hennar.

Við verðum að læra að nota vilja okkar og einbeita huga okkar að því að leita Guðs af öllu hjarta. Mannlegar athafnir eru stjórnaðar af löngunum og þessar venjur neyða okkur stöðugt til að gera það sem við viljum ekki gera. Sannarlega er maðurinn sinn eigin óvinur, ómeðvitaður um það. Hann kann ekki að sitja kyrr, né helgar hann Guði tíma, en samt þráir hann hamingju og tryggingu fyrir inngöngu í Paradís án tafar. Ekki er hægt að öðlast helga reynslu eingöngu með því að lesa bækur, hlusta á prédikanir eða framkvæma góðverk. Þetta er allt án efa gagnlegt, en það er ekki nóg. Að ná til Guðs krefst nákvæmrar einbeitingar og djúprar íhugunar.

Við verðum að leita fyrst velþóknunar Guðs. Við getum ekki þóknast öllum, því það er ómögulegt. Ég reyni að móðga engan. Ég geri það sem ég get og það er allt sem ég get gert. Mitt eina markmið er að þóknast Guði. Ég nota hendurnar mínar til að biðja auðmjúklega fyrir honum, fæturna til að leita hans alls staðar og hugann til að hugsa um hann og íhuga undur hans. Guð verður að vera í fyrsta sæti í hjörtum okkar svo að við getum upplifað hann sem frið, kærleika, skilning, góðvild, samúð og visku. Þetta, og ekkert annað, er það sem ég er kominn til að vitna um og tala við ykkur um.

Auk íhugunar ætti maður að vera í góðum félagsskap. Við ættum ekki að elta fólk, heldur Guð. Ef þú finnur gagn af þessum hugsunum, þá skaltu líta á það sem blessun frá Guði, því að allur heiðurinn tilheyrir honum. Deildu þeim með öðrum svo að þeir megi finna í þeim það sem þú finnur (Og hvað varðar velþóknun Drottins þíns, talaðu um hana). Og gleymdu ekki að hjálpa einhverjum á hverjum degi eftir getu þinni. Svo lengi sem ég hef peninga í vasanum mun ég ekki hætta að gefa, því að óþrjótandi og síflæðandi uppspretta mín er Guð.

Að lokum verðum við að kynnast Guði eins og hinir miklu gerðu. Þetta er mögulegt með íhugun og persónulegri vinnu.

Einu sinni var ég að ganga fyrir utan einsetuhúsið og hugsaði um frábæra kennara minn, Sri Yuktiswar, sem hafði látist nokkrum árum áður. Ég fann fyrir yfirþyrmandi löngun eftir honum og var leið yfir því að hann væri ekki með mér til að njóta fegurðar og andrúmslofts einsetuhússins. Skyndilega birtist hann mér af himni og sagði: „Heldurðu að þú sért sá eini sem nýtur þessa fallega staðar? Ég nýt hans alveg eins og þú!“

Sá sem leitar að einingu við Guð verður að leitast við að stunda daglega hugleiðslu og elska hann og útbreiða þann kærleika til allra. Þetta er eina leiðin til að forðast átök. Andleg samvinna er nauðsynleg. Án sannrar andlegrar iðkunar er engin einstaklingsbundin eða alheims hamingja. Heilög sátt er eina lausnin á öllum líkamlegum, fjárhagslegum, hjúskaparlegum, siðferðilegum og andlegum vandamálum.

Hamingjan kemur frá því að finna fyrir nálægð við Guð. Mannkynið hefur fangelsað sig á bak við rimla fáfræðinnar og það er kominn tími til að brjótast út úr þessu niðurlægjandi fangelsi. Hugurinn verður alltaf að snúast að Guði, hverjar sem aðstæðurnar eru, og þá munt þú upplifa mikinn frið og gleði.

Þeir sem þrá Guð og helga veru sína honum, hvetja og upplýsa hver annan og minnast Guðs stöðugt, eru hamingjusamir í þessum heimi og sigurvegarar sælu lífsins eftir dauðann.

Friður sé með þér

Tjaldið mun rísa og hverfa

Sérhvert okkar er skapað í mynd Guðs. Við stafaði af guðdómlegum anda hans og kjarni hans býr í okkur í allri sinni hreinleika, dýrð og yfirþyrmandi sælu. Þessi helga arfleifð er óvinnandi vígi. Að dæma sjálfan sig sem syndara, að flakka á slóðum syndarinnar, er ein mesta synd allra. Því með því að gera það dæma þeir sjálfa sig til hjálparleysis, örvæntingar og vanhæfni til að rísa og stíga upp. Það er satt að maður getur framið verk sem stríða gegn náttúrulegum og guðlegum lögmálum, en þeir verða þegar í stað að breyta um stefnu og snúa sér á rétta braut. Í hreinu eðli sínu er .maðurinn heilagt musteri og guðdómlegi andinn býr í þeim

Við verðum alltaf að muna að Guð elskar okkur eingöngu og skilyrðislaust. En þar sem hann hefur gefið okkur algert val um að nálgast hann eða snúa baki við honum, bíður hann eftir að við tjáum löngun okkar eftir .kærleika hans áður en hann kemur til okkar

Einu sinni heyrði ég rödd hans hvísla í hugleiðslu: „Þú segir að ég sé ekki með þér, en þú hefur ekki litið inn í mig. Ég yfirgefi þig aldrei eitt augnablik. Gakktu inn í musteri sálarinnar og þú munt sjá mig. Því ég er alltaf hér til að taka “.á móti þér og heilsa þér með kveðju guðdómlegs kærleika

Djúp einlægni er nauðsynleg á andlegri leið. Í hreinleika .og sannleika brýst dögun sálarinnar fram

Mannleg viska okkar er ekkert í samanburði við Guð. Eina leiðin til að komast nær honum er að gefa honum sama .hreina kærleika og hann veitir okkur

Allir munu að lokum finna hjálpræði, en þeir sem hrasa á leiðinni falla í hyldýpi sinnuleysis. Áhugaleysi kemur í veg fyrir að við gerum okkur grein fyrir mikilvægi þess að finna Guð núna, á þessari stundu. Okkar mikla pláneta Jörð, sem svífur um geiminn, og mannleg sjálfsmynd okkar, var ekki gefin okkur til að eyða nokkrum árum hér og hverfa síðan út í tómið. Þess í stað erum við ætluð til að hugleiða djúpt og skilja leyndardóm tilverunnar. Að lifa án þess að skilja tilgang lífsins er heimskulegt, heimskulegt og tímasóun. Leyndardómar lífsins umlykja okkur á alla kanta og Guð .hefur gefið okkur greind til að finna lausnir á þeim

Í leit minni að varanlegri ást rann það upp fyrir mér að Guð elskaði mig á allan mögulegan hátt. Hann elskaði mig .sem móður, föður og vin

,Ég leitaði að þeim eilífa vini umfram alla vini

Og um þann mikla elskhuga sem ég sé nú skína í öllum góðhjartað og kærleiksríkt andlit. Þessi guðdómlegi vinur

hefur aldrei valdið mér vonbrigðum, né hefur hann nokkurn .tíma brugðist mér

Guð stendur að baki alls sem til er. Við ættum að heiðra foreldra okkar og koma vel fram við þá, en við verðum að elska Guð af öllu hjarta og sálu. Við verðum að viðurkenna mikilvægi þess að eiga lífsnauðsynlegt samband við hann án .þess að sóa meiri tíma

Þegar við sofum vitum við ekki hvort við munum vakna eða ekki. Við yfirgefum þessa jörð eitt af öðru. En þessi hugsun ætti ekki að valda kvíða. Þegar við deyjum erum við kölluð til að fæðast á ný á jörðinni og hefja nýtt líf þar sem .frá var horfið í þessu

Ég sé lífið sem myndun og upplausn öldna á yfirborði hafsins. Mannleg bylgja rís frá yfirborði hins guðdómlega hafs við fæðingu hennar og við dauðann hvílist hún í hjarta Guðs. Ég hef skilið þennan sannleika og veit að ég dey aldrei sannarlega, þrátt fyrir dauða líkamans. Því hvort sem ég hvílist í hafi hins guðdómlega anda eða vakandi í efnislíkamanum, þá er ég eitt með geimhafinu. Þá æðstu hamingju er ekki að finna í heiminum. Á sama tíma þurfum við ekki að flýja inn í skóginn í leit að tilgangi. Við getum fundið Guð í þessum frumskógi daglegs lífs - í djúpi hellis .þagnarinnar

Mannverur geta framið mörg mistök, en þær eru mótaðar í mynd hins guðdómlega anda. Guð skapaði þennan tálsýna heim jarðneskra ánægja í einum tilgangi: svo að mannkynið gæti áttað sig á að þetta er einungis alheimsdrama, yfirgefið tálsýnir og elskað Guð einan. Þetta er sannleikurinn, og það getur ekki verið öðruvísi. Hvers vegna skapaði Guð okkur til að elska fjölskyldumeðlimi okkar aðeins til að sjá þá yfirgefa okkur einn af öðrum? Þessir atburðir gerast til að láta okkur átta okkur á því að það er Guð sem elskar okkur í raun og veru, umfram alla þá sem við .elskum

Lífið er röð hreyfimynda, en þessi sannleikur er erfiður að skilja því blekkingar virðast raunverulegar og veruleikinn virðist eins og blekkingar. Heimurinn hverfur úr meðvitund okkar á hverju kvöldi þegar við sofum, kannski til að við .skiljum að efnisheimurinn er ekki raunverulegur

Þessi svefnkennsla kemur ekki til að hræða okkur, heldur til að láta okkur þrá sannleika Guðs. Ekkert getur fullnægt sálinni nema Guð og kærleikur hans. Andi Guðs er óviðjafnanlegur sannleikur. Það er ekkert til sem heitir óraunverulegt og það sem er raunverulegt getur ekki verið .óraunverulegt. Hinir vitru skilja þennan geislandi sannleika

Mörg ár eru liðin af lífi okkar og aðeins ár, vikur, dagar og klukkustundir eru eftir. Hvers vegna að sóa tíma í hluti sem eru ekki gagnlegir? Við ættum að þrá að tengjast Guði dag og nótt og vera fullkomlega einlæg í þessari löngun áður en úthlutaður tími lífsins rennur út og við yfirgefum þessa .jörð án þess að áorka neinu merkilegu

Á þessari stundu sá ég hið mikla ljós Guðs umvefja alla sköpunina. Hvílík yfirþyrmandi gleði! Hvílíkt undursamlegt !ljós

Guð minn, ég þakka þér og beygi mig fyrir þessar ríkulegu blessanir að finna fyrir nærveru þinni

Blessun sé öllum á sama hátt, svo að við megum átta okkur á því að þú ert hinn endanlegi sannleikur í alheiminum og að þú ert okkar endanlega markmið, handan þess er .ekkert annað markmið

Við verðum að elska hann og tala við hann á hverri sekúndu lífs okkar – í vinnu og hvíld, í hreyfingu og kyrrð – með djúpri bæn og brennandi þrá. Þá munum við sjá hulu blekkingarinnar rísa og hverfa. Guð er með okkur á hverri stundu lífs okkar. Þeir sem hugleiða og samræmast honum sjá hann í fegurð blómanna, göfuglyndi góðhjartaðra sálna, háleitum og göfugum tilfinningum og fallegum draumum. Að lokum mun hann koma fram handan þykkra hula til að segja :við hvern einlægan leitanda

Við höfum verið aðskilin lengi því ég vildi að þú gæfir„ mér ást þína fúslega. Ég skapaði þig í minni mynd og ég beið þangað til þú notaðir frelsi þitt og gæfir mér ást þína af eigin “.frumkvæði

Við verðum að biðja Guð að veita okkur eilífa og varanlega gjöf guðdómlegs kærleika síns. En hver getur fundið þennan kærleiksríka Guð án áreynslu? Ef þú leggur 25 prósent af áreynslunni á þig, þá er restin undir Guði og andlegum leiðsögumanni þínum komið. Ég bið ekki um neitt fyrir sjálfan mig, því allur heiðurinn tilheyrir Guði, uppsprettu allrar gæsku og náðar. Megi náð hans fylgja þér, vitund hans vera með þér og megi þú skynja gnægð nærveru hans innra .með þér og allt í kringum þig

Guð svarar okkur ekki samstundis vegna þess að við hikum við að sýna hversu mikið við þráum hann. Við ættum ekki að vera hrædd við að nálgast hann, heldur líta á hann sem okkar eigin, ástkæra, og leita hans án afláts með hugsunum okkar, gjörðum, hjörtum og huga, og við munum finna hann sem mesta athvarf öryggis og friðar í þessari .tilveru

Ó Drottinn, ég býð þér þennan blómvönd góðra sálna, svo að þær megi prýða musteri nærveru þinnar. Fylgdu þessum sálum, sem eru fjölskylda þín og ástvinir þínir. Við syngjum þitt blessaða nafn. Rek burt myrkur fáfræðinnar með þínu heilaga ljósi. Rek drungann úr hugum okkar með geislandi, takmarkalausu ljósi veru þinnar. Við erum þín, hverjar sem aðstæður okkar eru. Opinberaðu þig okkur, ó Drottinn hátignar og rausnar. Blessaðu hvert og eitt okkar. Taktu á móti hvísli þráhyggjufullra hugsana okkar og þráandi slá ástríkra hjartna okkar. Þér bjóðum við allan kærleika, heiður og þrá, því þú ert ástvinur okkar og allt sem við eigum .í þessu alheimi

Blessa oss með náð þinni Brjót niður múra löngunar sem aðgreina okkur frá þér Vertu guðdómlegur konungur sem situr í hásæti yfir öllum þrám okkar Megi ljós dýrðar þinnar

breiðast út um víðáttumikla heiminn Blessa oss öll Fylltu okkur með ilmi nærveru þinnar Og láttu okkur enn betur átta okkur á því að þú hefur alltaf verið með okkur, þú ert með okkur núna og þú munt vera með okkur að eilífu

Við þökkum þér fyrir náðina og kærleikann sem þú hefur veitt trúföstum fylgjendum þínum sem þrá nálægð þína og bíða óþreyjufull eftir nærveru þinni. Við vonum að hópur lærisveina þinna muni vaxa svo að við getum fagnað .blessaðri nærveru þinni og fagnað nálægð þinni

Blessaðu okkur svo að við megum opna hjörtu okkar hvert fyrir öðru og hreinsa áform okkar, svo að við verðugum verndar þinnar og umhyggju. Opinberaðu þig, innra með þér og út á við. Sameina okkur öll og í ljósi þeirrar einingar, láttu .okkur þekkja einstaka tilvist þína

Með einlægni sameinaðra hjartna okkar og þrá samrýmdra sálna okkar, beygjum við okkur frammi fyrir þér, leitum hjálpar þinnar, leiðsagnar og stöðugrar vitundar um .nærveru þína í sálum okkar

Megi eilífur eldur kærleikans brenna skært í hjörtum okkar og megum við finna nálægð þína við okkur nú og að !eilífu, ó Drottinn okkar, ó ástvinur okkar

Æðsta löngun og andlegar hylki

Mikil er dýrð Guðs. Hann er kjarni sannleikans og má finna í þessu lífi. Í hjörtum fólks eru margar bænir og ákall: um peninga, frægð, heilsu - alls kyns bænir. En sú bæn sem ætti að vera fyrst og fremst í hverju hjarta er fyrir tilfinningu fyrir nærveru Guðs. Þegar við göngum lífsins vegi í þögn og vissu verðum við að gera okkur grein fyrir því að Guð er hið endanlega markmið sem getur fullnægt okkur og uppfyllt langanir okkar, því í Guði býr svarið við hverri löngun hjartans.

Þegar þú getur ekki uppfyllt löngun með eigin krafti, snýrðu þér til Guðs í bæn. Þannig afhjúpar hver

bæn sem þú berð fram falda löngun innra með þér. En þegar þú finnur Guð, hverfa allar langanir og allar óskir uppfyllast.

Veraldlegar langanir spretta af misskilningi um tilgang lífsins. Þessi jörð er ekki okkar sanna heimili. Ritningarnar segja okkur að við tilheyrum Guði, að við séum sköpuð í hans mynd og að vilji hans sé að við snúum aftur til guðlegs uppruna okkar. Það sem mannkynið gerir sér ekki grein fyrir er að nema það snúi aftur til guðlegs uppruna síns, þá verður það neydd til að berjast fyrir því að uppfylla ótal langanir. Ímyndið ykkur það! Það er satt að menn geta ekki annað en haft langanir og það er ekkert athugavert við að hafa þær. Hins vegar hindra flestar langanir manna uppfyllingu hinnar endanlegu löngunar til að snúa aftur til Guðs. Þannig eru þær skaðlegar hamingju mannkynsins. Nema mannkynið þráir Guð og finni hann, mun það halda áfram að brenna af þrá eftir því sem það telur að muni færa því hamingju. En tafarlaus uppfylling allra langana kemur sjálfkrafa til þeirra sem finna Guð.

Það eru tvær tegundir langana: þær sem hjálpa okkur að finna Guð og þær sem hindra okkur í að finna hann. Til dæmis, ef einhver gerir þér rangt, gætirðu fundið fyrir löngun til hefnda. Hins vegar, ef þú sigrast á þessari löngun með því að nota æðri og viðunandi kraft kærleikans, þá hefur þú notað einmitt það verkfæri sem mun hjálpa þér að finna Guð. Allar langanir ættu að vera uppfylltar á göfugan hátt, því þegar þær eru uppfylltar með veraldlegum hætti, margfaldast langanir, ásamt vandræðum og þjáningum. Ef við lærum að bjóða Guði allar langanir okkar, mun hann vinna að því að uppfylla góðar langanir okkar og útrýma skaðlegum og eyðileggjandi. Það er engin meiri vernd en hrein

samviska, og engin betri vörn gegn höggum lífsins en að búa yfir göfugum og háleitum löngunum.

Þegar við gerum okkur grein fyrir því að hin fullkomna ímynd Guðs býr innra með okkur, uppfyllast allar langanir okkar. Í þeirri helgu vitund, sem er æðri öllum jarðneskum fjársjóðum og auðæfum, munt þú ekki bifast, jafnvel þótt allur heimurinn sé gefinn. Hvorki lof mun innræta þér stolt né ávítur munu skaða þig, því þú munt upplifa gleði Guðs innra með þér og það verður mikilvægasta atriðið í lífi þínu.

Við ættum fyrst og fremst að biðja um leiðsögn Guðs í tilraunum okkar til að uppfylla lögmætar langanir okkar, og það er besta leiðin til að fá svör við öllum bænum okkar. <u>En bæn verður að fjarlægja úr bæninni. Gamla bænaaðferðin verður að breytast og við verðum að leita til Guðs með fullkomnu trausti og óhagganlegri trú á að hann heyri okkur og muni veita beiðnir okkar.</u> Guð vill ekki að við gefum eftir vilja okkar - jafnvel þegar við biðjum til hans - því sá vilji er dýrmætasta gjöfin sem við höfum fengið úr náðarríkri hendi hans, heilagur réttur sem hann ætlaði okkur frá sköpunarstundu okkar.

Auðvitað verður maður að greina á milli sanngjarnra og óraunhæfra bæna og langana. <u>Mundu að löngun er máttur; ef þú heldur fast við löngun - hvort sem hún er góð eða slæm, gagnleg eða skaðleg - og dvelur við hana dag og nótt, þá mun hún að lokum rætast. Þess vegna ætti maður að vera varkár og forðast að ala á skaðlegum löngunum, því þær munu uppfyllast og munu færa með sér mikinn skaða og óöfundsverða eymd.</u>

Með tímanum munt þú komast að því að jafnvel þótt langanir þínar séu uppfylltar, þá er hjarta þitt tómt og þú munt upplifa innri uppreisn. Ímyndaðu þér að meltingarkerfið þitt sé veikt, en þú þráir samt

steiktan mat. Auðvitað munt þú finna fyrir sársauka í hvert skipti sem þú borðar hann, þrátt fyrir ánægjuna sem þú upplifir af því að láta undan. Og því munt þú finna eins og þú hafir gert mistök. Viskan segir til um að nota greinarmun til að greina á milli góðra og slæmra langana, og þegar því er náð ættu þessar rangu langanir ekki að vera uppfylltar. Mannverur búa yfir innri krafti greinarmunar og ættu alltaf að nota hann, stýra lífi sínu í samræmi við fyrirmæli samviskunnar, sem er rödd Guðs.

Óuppfylltar langanir dvelja í hjartanu. Hvaða skaði er í því að geyma þær þar? Hér er svarið:

Sérhver löngun er samsett úr ákveðnum kröftum: annað hvort góðum eða illum, eða báðum. Þegar einstaklingur deyr – megi Guð miskunna honum – deyja þessir kraftar ekki þrátt fyrir rotnun og hrörnun líkamans. Þess í stað fylgja þeir sálinni hvert sem hún fer í formi einbeittra andlegra hylkja. Þegar einstaklingurinn endurfæðist í nýrri holdgun birtast þessi hylki eða sálartöflur sem hegðunarhneigð. Þannig hefur einstaklingur sem dó sem alkóhólisti með sér tilhneigingu til áfengis þegar hann endurfæðist og þessi tilhneiging helst þar til hann sigrast á lönguninni í áfengi. Þetta á einnig við um annað.

Jafnvel minnstu börnin sýna eiginleika sem þau hafa tileinkað sér frá fyrri lífum. Sum börn þjást af miklum skapofsaköstum. Önnur eru í slæmu skapi. Að sjálfsögðu skapaði Guð þau ekki á þennan hátt. Óuppfylltar langanir frá fyrri lífum hafa mótað þessar sálfræðilegu tilhneigingar og vegna þeirra virðist sálin nokkuð undarleg, jafnvel þótt hún sé sköpuð í hreinni mynd Guðs. Ef mynd Guðs er brengluð í manneskju í þessu lífi, hvort sem er af reiði, ótta eða girnd, og þessir eiginleikar eru ekki sigraðir núna, þá

mun hún endurfæðast með þeim (eða hún mun endurfæðast með þeim) og bera byrði þessara ömurlegu tilhneiginga þar til hún sigrast á þeim í þessari eða framtíðar holdgun. Það er engin leið að sleppa frá þeim fyrr en hún er sigruð.

Þess vegna er betra að uppfylla allar langanir núna eða sigra þær.

Besta leiðin til að losna við slíkar langanir í eitt skipti fyrir öll er að upplifa æðsta guðdómlega gleði. Annars munu þessar bældu langanir og óuppfylltu þrár ásækja og kvelja sálina.

Maður verður að gera sér grein fyrir því, með greind og visku, að Guð einn er fær um að veita hreina og varanlega hamingju.

Oftast eru langanir faldar í undirmeðvitundinni. Þú gætir haldið að þær hafi dofnað, en þær hafa það ekki; þetta er ein af ráðgátum lífsins, sem er sjálf mikil ráðgáta.

En leyndardómurinn hverfur þegar við greinum lífið og hugleiðum merkingu þess. Ef þú sætir kyrr í stutta stund á hverjum degi og skoðar sjálfan þig, myndir þú komast að því að þú býrð yfir mörgum óuppfylltum löngunum. Þessar langanir eru eins og banvænar bakteríur sem maður ber með sér hvert sem hann fer, bæði í þessu lífi og því næsta.

Besta leiðin áfram er að greina – með skynsamlegri ákvörðun – skaðlegar langanir í þessu lífi og einbeita sér að því að uppfylla góðar langanir. Ef þú finnur fyrir löngun til að fremja sjálfsmorð eða gera eitthvað rangt, verður þú að útrýma þeirri löngun núna. Sannfærðu sjálfan þig, í hugsun og verki, um að þú býrð yfir neista guðdómleika í sálu þinni og mundu að þú ert skapaður í mynd hins almáttuga og því hefur þú máttinn til að fara fram úr líkamlegu eðli þínu og venjum.

<u>Vertu minna bundinn við munaðarvörur og meira fjarlægur löngunum, og þú munt vinna lífsins orrustu. Ef þú þjáist af óleysanlegum sársauka, reyndu eins mikið og mögulegt er að losa þig við líkamlega meðvitund. Með greindargreind geturðu sigrast á skynfærunum. Skynsamleg greindargreind er eldurinn sem brennur burt skaðlegar langanir og eyðileggjandi matarlyst og breytir þeim í ösku.</u>

Það er algengt að fólk geymi gamla, slitna og óþarfa hluti í horni hússins og taki til og þrífi húsið öðru hvoru. Á sama hátt leynast margar langanir í horni undirmeðvitundarinnar með leyndum skaða sem geta valdið þér miklum vandræðum einn daginn ef þú tekst ekki á við þær rétt.

Sjálfsgreining er lykilatriði á andlegri leið. Þú gætir verið hatursfullur, pirraður eða fljótur til reiði. Ef svo er, þá eru þessir eiginleikar sem eru geymdir í meðvitund þinni afleiðing af fyrri gjörðum þínum. Til að hreinsa sál þína af þessum ringulreiðu, slitnu húsgögnum verður þú að byrja á jákvæðum, uppbyggilegum gjörðum og rækta ástúð gagnvart öðrum. Því meira sem þú elskar fólk, því meira munu það elska þig og þú munt finna fyrir ást þeirra. En ef þú gagnrýnir það, jafnvel við sjálfan þig, munu það finna fyrir þeirri gagnrýni og endurgjalda hana þér magnaða!

Segjum sem svo að gamall óvinur hafi dáið, en þú berð samt sem áður með þér gremju og hatur gagnvart honum. Þú munt þjást vegna þessarar beiskju og skaðleg áhrif hennar munu birtast í líkama þínum og huga. Það er betra að fyrirgefa honum fyrir Guðs sakir, því með því að gera það munt þú frelsa þig frá illu hefndarlöngun sem eyðileggur hugarró þinn og sundrar ró þinni. Að hrúga hatri ofan á hatur, eða bregðast við fjandskap með hatri, eykur ekki

aðeins fjandskap óvinarins gagnvart þér heldur eitrar einnig þinn eigin líkama og tilfinningar sem afleiðingu. Fyrirgefðu því með fallegri fyrirgefningu.

Öðru hvoru verður maður að yfirgefa allt til að vera einn með sjálfum sér, til þess að hugleiða tilgang lífsins. Flestir reka í straumi hefða og tísku. Í raun og veru hafa þeir aldrei lifað sínu eigin lífi, heldur lífi heimsins. Hvað hafa þeir áorkað og hvar eru þeir endaðir?

Þess vegna er skynsamlegt fyrir mann að fjarlægja sig öðru hvoru frá daglegum áhyggjum og „skyldum“ til að róa hugann og reyna að skilja kjarna hans og ákvarða markmiðið sem hann vill ná.

Mundu að mesti vitnisburðurinn sem þú getur fengið er vitnisburður samvisku þinnar: óyggjandi og óskeikul rödd sálar þinnar. Það sem samviska þín segir þér er hver þú í raun og veru ert, án þess að skreyta eða dulbúa.

Hugsaðu um kraft Jesú Krists sem sagði: „Faðir, fyrirgef þeim, því að þeir vita ekki, hvað þeir eiga að gjöra.“

Og hugsið um hinn mikla spámann sem sagði: „Á ég ekki að segja ykkur hvað hækkar stöðu manns?“ Þeir sögðu: „Já, ó sendiboði Guðs.“ Hann sagði: „Verið þolinmóð við þann sem er fáfróður gagnvart ykkur, gefið þeim sem heldur ykkur frá, haldið sambandi við þann sem slítur sambandi við ykkur og fyrirgefið þeim sem gerir ykkur rangt.“

Að hlusta á rödd upplýstrar samvisku þinnar mun færa ljós á veg þinn og blessun í líf þitt. Þegar þú finnur sterka löngun í hjarta þínu til að uppfylla löngun, notaðu þá dómgreind þína og spurðu sjálfan þig: „Er það góð eða slæm löngun sem ég er að leitast við að uppfylla?“

Margir þættir kynda undir löngunum manna. Þegar einhver sér nýja bíltegund vill hann eiga einn eins og hann. Þegar hann sér hús í nýjum stíl vill hann eiga einn eins og hann. Ný tískustraumur verður vinsæll og fólk þráir að kaupa og klæðast þeim stíl!

Hvaðan koma langanir? Ég eyddi klukkustundum í að velta þessu fyrir mér. Geturðu flokkað allar langanir þínar? Mér tókst að flokka þær allar og halda aðeins þeim góðu. Og þegar ég öðlaðist guðdómlega samfélag, komst ég að því að allar mínar góðu langanir voru uppfylltar í einu. Í dag þráir þú eitthvað, og á morgun þráir sál þín eitthvað annað. Hugur þinn, sem stafar frá almáttugum Guði, getur ekki verið fullnægður af gæðum þessa heims, og hann mun aldrei verða það, því, kæri vinur minn, þú hefur misst dýrmætasta og verðmætasta fjársjóð sálar þinnar, þann sem einn hefur máttinn til að fullnægja löngun þinni og uppfylla langanir þínar. Þessi týndi fjársjóður er Guð.

Það er satt að það eru til góðar eða nauðsynlegar langanir og að þú ættir að vinna að því að uppfylla þær. En á meðan þú reynir að uppfylla smærri langanir þínar, gleymdu ekki að uppfylla fyrst stærstu löngun þína til Guðs. Sú sannfæring að smærri langanir og skyldur verði að uppfylla fyrst er blekking og blekking. Ég man enn eftir því í upphafi andlegrar ferðar minnar að ég var frestari og hugleiddi ekki reglulega, jafnvel þótt ég hélt áfram að segja sjálfum mér að ég myndi gefa mér tíma fyrir það. Heilt ár leið svona áður en ég áttaði mig á því að ég hafði ekki uppfyllt það sem ég hafði lofað sjálfum mér. Ég sór sjálfum mér strax heit um að það fyrsta sem ég myndi gera á morgnana væri að þvo mér og síðan hugleiða Guð. Dagleg verkefni voru fjölmörg á þeim tíma og það var ekki auðvelt að sleppa við þau, jafnvel í stutta

stund. Þess vegna ákvað ég að sinna andlegum skyldum mínum fyrst. Og þannig lærði ég mikilvægan lexíu: skylda mín við Guð kemur fyrst og aðeins þá sinni ég öðrum, minna mikilvægum skyldum.

Hvers vegna ætti Guð að opna hlið eilífðarinnar fyrir mannkyninu ef mannkynið forgangsraðar öðrum skyldum og sjónarmiðum fram yfir Guð? Guð hefur sett andlega vængi í okkur og væntir þess að við svífum í andlegum heimum. Þessir vængir eru andleg löngun okkar, háleitar hugsanir okkar og einlæg þrá eftir guðlegri uppsprettu okkar.

Leitum Guðs fyrst. Það er óskynsamlegt að gefa jarðneskum skyldum mikla áherslu, því Azrael getur kallað á sálina hvenær sem er, og þá munu allar skyldur, skuldbindingar, áhyggjur og kvaðir hætta og enda í eitt skipti fyrir öll. Hvers vegna að halda svona fast við lífið?

Maður heldur að hann njóti öryggis og hugarróar, en missir svo skyndilega ástvin, heilsuna eða vinnuna, og öryggi og hugarró fara til spillis!

Hve mikil var ást mín á móður minni! Ég hélt að hún yrði alltaf með mér, en skyndilega uppgötvaði ég að hún hafði yfirgefið mig þegar ég var barn! Við ættum ekki að óttast dauðann, heldur vera viðbúin honum.

Lífið er ekki það sem það virðist. Treystu því ekki, því það er óstöðugt, blekkjandi og fullt af vonbrigðum og brostnum vonum. Fullkomnun finnst ekki hér. Ég vil ekki gefa þér óraunhæfa mynd af lífinu. Þessi heimur er ekki paradís. Þetta er guðleg rannsóknarstofa þar sem Guð prófar sálir til að sjá hvort þær muni sigrast á illum löngunum með góðvild og gera hann – það er að segja, gera Guð – að sinni stærstu löngun, svo að þær geti snúið aftur til ríkis hans.

Lífið er fullt af alls kyns harmleikjum og gamanleik, hörmungum og gleði. Það er víðfeðmt, síbreytilegt og líflegt vefnaðarverk ótal mynda. Engir tveir hlutir eru nákvæmlega eins. Líf hvers og eins er einstakt. Hver einstaklingur hefur mismunandi eiginleika, mismunandi hugarfar og mismunandi langanir. Ef við værum undir sömu raunum á hverjum degi, myndum við þreytast og leiðast. Jafnvel Paradís, ef hún væri alltaf sú sama, myndi missa aðdráttarafl sitt. Við elskum fjölbreytni og fjölbreytni. Ríkjandi hefðbundna hugmyndin um Paradís er algjörlega röng. Ef hún væri sannarlega leiðinleg, hefðu dýrlingar og heilagir menn Guðs beðið um að snúa aftur til Jarðar til að skemmta sér! Paradís er stöðugt endurnýjuð á yndislegasta hátt, en jörðin er oft stöðugt endurnýjuð, en á leiðinlegan og óþægilegan hátt.

Þrátt fyrir að lífið sé þreytandi og erfitt, þá venjast flestir því og trúa því að það sé engin önnur leið til að lifa. Þeir geta ekki borið þetta líf saman við andlegt líf og gera sér ekki grein fyrir umfangi sársaukans og þreytunnar sem leynist í fellingum þessa heims.

Í raun og veru er lífið ekki raunverulegt. Það er bara skemmtun, ekkert meira. Rétt eins og gamlar kvikmyndir eru endursýndar aftur og aftur, þannig endurtaka sig sömu gömlu atburðirnir í mismunandi myndum. Og þrátt fyrir endalausa framhald lífsins eru sömu þemu sem komu fram í fyrri kvikmyndum endurtekin hvert á fætur öðru. Sannarlega endurtekur sagan sig og fólk er aðeins gripir í söfnum tímans.

Að láta lífið leysa úr læðingi óvæntar uppákomur sínar, taka þeim með gleði, hlutlægni og fjarlægð, óháð tilfinningum, eins og að horfa á kvikmynd.

Hjartnæmur hlátur er dásamleg lækning við öllum mannlegum meinum.

Þú verður að nálgast lífið með vellíðan og þægindum. Þetta lærði ég af kennara mínum. Í upphafi andlegrar þjálfunar minnar í einsetuhúsi hans sinnti ég skyldum mínum með dapurlegu andliti, aldrei brosandi. Dag einn tók kennarinn minn eftir þessu og sagði: „Með Guði lofi er allt í lagi! Ertu í jarðarför? Veistu ekki að það að finna Guð þýðir að hylja áhyggjur og grafa allar sorgir? Taktu lífið ekki svona alvarlega.“

Hann kenndi mér að það væri skylda mannsins að hefja hugann yfir allar jarðneskar truflanir og vandræði svo að hann geti fundið algjört frelsi í Guði.

Maður verður að viðhalda jafnvægi í gleði og sorgum, hagnaði og tapi, sigrum og ósigrum til að takast á við áskoranir lífsins með hugrekki og sjálfstrausti.

Að viðhalda innri friði þrátt fyrir alla atburði er besta leiðin til að sigrast á blekkjandi löngunum. Þetta er það sem ég lærði af hinum miklu sem létu ekki tímans sveiflur hafa áhrif heldur voru staðfastir og óbreytanlegir allt til enda. Jafnvel spámennirnir, þegar þeir voru pyntaðir, misstu ekki helga meðvitund sína, né leyfðu þeir neinum að stela kærleika Guðs frá þeim. Andleg gleði er sjálf blessuð vernd og mesta vígi allra. Mitt í raunum og þrengingum skaltu muna blessanirnar sem Guð hefur veitt þér. Sálin þín er heilagt musteri Guðs. Þú mátt ekki leyfa myrkri fáfræðinnar að saurga þennan hreina stað. Hversu dásamlegt það er að vera í andlegri meðvitund, heiðraður, virðulegur, öruggur og í friði! Óttast ekkert og hata engan. Gefðu öllum ást þína. Finndu kærleika Guðs og sjáðu nærveru hans í öllu fólki og láttu sterkustu löngun þína vera stöðuga

nærveru hans í hjarta þínu. Þetta er leiðin til að lifa í friði og ró í þessum heimi. En það er erfitt að smakka þessa sjálfsánægju svo lengi sem grimmir vindar lönguna blása um hjartavin og hrista tré þess harkalega.

Langanir mótast af umhverfi mannsins. Þær spretta upp úr skynjun okkar og takmarkast af takmörkunum þessarar skynjunar. Að sækja sveitamarkað uppfyllir löngun í einhverja spennu, en eftir að hafa heimsótt sýningu í heimsklassa og séð allar hinar ýmsu sýningar, missir litla markaðurinn sjarma sinn og aðdráttarafl. Þess vegna verðum við fyrst að upplifa gleði samfélagsins við Guð svo að við getum borið þá gleði saman við minni jarðneskar ánægjur. Þá verða langanir af æðri toga. Löngun er endalaus; um leið og ein löngun er uppfyllt tekur önnur við. En þegar þú finnur Guð, eru allar langanir þínar uppfylltar. „Leitið fyrst ríkis Guðs og réttlætis, og allt þetta mun yður gefast (og það sem er hjá Guði er betra og varanlegra).“ Svo hvers vegna ekki að leita fyrst að uppfyllingu þeirrar stærstu löngunar og taka á móti úr örlátri hendi Guðs því besta og varanlegasta?

Þegar Guð svarar bæn leitarans um að þekkja hann, munu allar aðrar langanir hans uppfyllast tafarlaust og að eilífu.

Sumir halda að þeir hafi engar langanir!

Ég hef tekið eftir því hvað gerist oft þegar fólk fer á markaðinn. Það hefur kannski enga sérstaka löngun til að kaupa, en skyndilega grípur eitthvað augað þeirra og það hugsar: „Já, ég verð að kaupa þetta!“

Jafnvel þótt þeir kaupi það ekki strax, þá hangir það í hugsunum þeirra dag og nótt þar til þeir loksins gera það, jafnvel þótt þeir þurfi að taka lán. Þeir njóta þess um stund, en smám saman dofnar aðdráttarafl

þess og gleðin af því að eiga það minnkar, svo þeir þrá eitthvað annað, og svo framvegis.

Stundum hittum við einhvern sem segir: „Æ, ef ég hefði bara svona og svona mikla peninga (eða sérstakan bíllíkan eða sundlaug eða eða)“ og um leið og sú ósk er uppfyllt vaknar önnur löngun eftir einhverju nýju.

Mannlegar langanir eru í eðli sínu ófullkomnar og því ófærar um að veita eiganda sínum fullkomna hamingju.

Heimurinn mun reyna að beina athygli þinni frá því að eina raunverulega verðuga löngunin er að finna Guð. En þú verður að minna þig á þetta á hverjum degi. Þegar einstaklingur ákveður að hætta að reykja, hætta að borða of mikið, hætta að ljúga eða hætta að svindla, verður hann að vera staðfastur í ákvörðun sinni og ekki hika. Slæmt umhverfi tæmir og veikir viljann, skapar falskar langanir innan manns. Það tekur það besta frá þeim og gefur þeim það versta. Þeir sem búa með þjófum trúa því að það sé eina leiðin til að lifa. En að umgangast gott fólk beinir huganum að æðri hlutum, þannig að falskar langanir geta ekki lengur freistað manns. Allt í þessu lífi er háð breytingum og sveiflum. En nokkrar stundir af djúpri íhugun eða námi og hugleiðingum um hrein andleg efni munu vera uppspretta innblásturs, bera einlægan leitanda yfir hafið blekkinga og sjónhverfinga að guðdómlegum ströndum þar sem "engin þreyta mun snerta þá þar, né munu þeir verða reknir þaðan".

(Hin mesta hvíld hefur verið undirbúin þeim sem strituðu, og sá sem ekki sparaði sér fyrirhöfn í leit að sannleikanum hefur unnið hana)

Sönn hamingja felst í þrá eftir Guði og að hugsa stöðugt til hans. Með þrautseigju kemur sá tími þegar sú hugsun verður svo staðföst og óhagganleg að

engin líkamleg, andleg eða tilfinningaleg kvöl getur leitt athygli þína frá Guði. Er það ekki undursamlegt að lifa meðvitund um Guð, hugsa til hans og finna fyrir honum á öllum tímum og vera í helgidómi óhagganlegrar nærveru hans, þar sem hvorki dauðinn né nokkuð annað getur stolið innri friði þínum? (Þeir sem trúa og hjörtu þeirra finna hvíld í minningu Guðs. Sannlega, í minningu Guðs finna hjörtu hvíld.)

Þegar þú verður ónæmur fyrir öllum löngunum, nýtur þú eilífrar nærveru

Lífið er sannarlega undarlegt, því allt er breytingum háð. Þess vegna ætti maður ekki að festa skip hamingjunnar í hreyfandi sandi þessa lífs. Tíminn okkar mun líða og það sem við sjáum núna mun einn daginn hverfa. Breytingar eru ásættanlegar svo lengi sem þú leyfir þeim ekki að skaða þig. Og þegar þær skaða þig, þá er innri óróinn sem þú upplifir skilaboð til þín um að vera ekki haldinn löngunum. Þegar þú ert öruggur í guðdómlegum anda, nýtur þú alls án tengsla eða ósjálfstæðis. Þess vegna er það afar mikilvægt fyrir þá sem láta sér annt um hann að leitast við að þekkja hann; annars verður lífið hrikalegt vonbrigði, sem eyðileggur vonir á hræðilegan hátt.

Þegar ég sneri aftur til Indlands árið 1935 vonaðist ég til að heimsækja staðina sem ég elskaði sem barn, en við komuna komst ég að því að allt hafði breyst. Lífsstigið hafði verið endurraðað á annan hátt. Mesta vonbrigðin og áfallið kom þegar ég heimsótti gamla húsið mitt í Aykapur, þar sem ég lék mér og horfði á fuglana. Aðeins eitt tré var eftir af öllu sem ég mundi. Svona er lífið! Kunnuglegir og dýrmætir hlutir hverfa sjónum okkar einn af öðrum. Ég var tilbúinn að gefa hvað sem er til að sjá húsið okkar eins og það var í bernsku minni. Og samt uppfyllti

Guð ósk mína, því ég sá síðar húsið í sýn, þar sem við syntum í sundlauginni, og síðan fór ég upp stigann, lagðist í rúmið og borðaði mangó, rétt eins og ég hafði gert mörgum árum áður.

Nú verður að skoða og grandskoða langanir mjög vandlega, flokka þær vel og aðeins þær góðu geyma, og ekki einu sinni leyfa þeim góðu að kæfa mikilvægustu löngunina til Guðs.

Þessi löngun verður að vera lifandi og brennandi og má ekki dofna eða deyja út. Maðurinn er í mikilli blekkingu þegar hann biður Guð um að uppfylla jarðneskar langanir sínar en biður hann ekki um að opinbera sig fyrir honum. Ímyndaðu þér barn sem krefst stöðugt þess að foreldrar hans verði við óskum hans og hvorki spyrji um þær né hugsi um þær. Það er vanþakklæti og afneitun á góðvild þeirra, og í því felst lexía fyrir þá sem ígrunda.

Þegar þessari lífsins bók er beitt mun manni aðeins fylgja sú andlega þekking sem maður hefur aflað sér á jarðneskri dvöl sinni. Þess vegna verður Guð að vera alltaf nærverandi í huga manns, stöðugt að ákalla hann og aldrei gleyma honum ef maður hefur sannarlega áhyggjur af andlegri framtíð sinni. Þegar við erum í samfélagi við Guð munum við uppgötva að allar langanir eru uppfylltar á dularfullan hátt. En við verðum að leita Guðs fyrst. Hann er örlátur og hefur gefið okkur allt, en við munum aðeins finna hann þegar við erum ekki ánægð með gjafir hans heldur snúum okkur að gjafaranum sjálfum. Við munum kynnast honum svo lengi sem við erum einlæg í leit okkar, einlæg í löngun okkar til að nálgast hann og upplifa blessaða nærveru hans.

Stærsta hindrunin sem einstaklingur stendur frammi fyrir er sjálfið. Þegar hann reynir að sitja kyrr og hugleiða andleg málefni koma skyndilega upp

veraldlegar hugsanir, trufla hann og koma í veg fyrir að hann nái markmiði sínu. Hann verður að þjálfa sig í að stjórna hugsunum sínum og líkama og með því að gera það munu þeir bera flytjanlega paradís innra með sér í sál sinni, í lífi eða dauða, í himni eða helvíti, þar sem himnaríki hamingja mun fylgja honum.

Við verðum að biðja til Guðs innilega, úthella djúpri þrá okkar, biðja hann á tungumáli hjartans, þrá sálarinnar og hvísli samviskunnar, svo að hann heyri okkur og svari okkur. En ef maður biður hálfpartinn og hugsar um leið um eitthvað annað – eitthvað sem Guð veit að er ekki aðaláhyggjuefni viðkomandi – mun hann ekki svara.

Við verðum fyrst að eiga Guð. Tíminn er kominn. Við megum ekki bíða, því blekkingar eru of máttugar. Lífið líður hratt og það er synd að yfirgefa þennan heim án þess að vita tilgang lífsins. Við ættum að hugleiða hvenær sem við höfum frítíma. Jafnvel þótt bænir ykkar séu ekki svaraðar í fyrstu, örvæntið ekki um miskunn Guðs, heldur haldið áfram að biðja. Biðjið einlæglega og treystið því að bænir ykkar verði svarað.

Ég hef í lífi mínu orðið vitni að mestu sönnun þess að Guð bregst við bæn. En slíkt svar krefst áreynslu, því ekkert marktækt kemur án viðleitni. Hugleiðsla er nauðsynleg til að afhjúpa leyndardóma lífsins og ganga inn í Guðs ríki.

Slæmar venjur og aðrar truflanir munu reyna að grafa undan viðleitni þinni og veikja ákveðni þína. En ef þú vilt vera hamingjusamur, haltu hugsunum þínum beint að Guði og þú munt finna hann nálægt þér.

Þrá eftir jarðneskum ánægjum skapar segulmagn sem dregur mann til þessarar jarðar, lífs eftir lífs. Að snúa aftur til holdsins verður óþarfi fyrir þá sem hafa fundið þrár sínar í Guði. Alltaf þegar þeir vilja uppfylla

einhverja þrá hugsa þeir um hana og hún birtist fyrir þeim. Móðir mín birtist mér eftir andlát sitt og ég fann huggun í að sjá hana og þakkaði Guði fyrir gæsku hans. Sannarlega er hann örlátastur og miskunnsamastur. Hann uppfyllir þrár okkar til að sýna okkur kærleika sinn og þakklæti þegar við gefum honum fyrsta sætið í hjörtum okkar.

Þegar einstaklingur nær til Guðs verður hann meistari lífs og örlaga. Við megum ekki hvílast fyrr en guðleg nærvera er orðin traustlega staðfest í lífi okkar. Hann mun veita okkur allt sem við þráum og mun prófa okkur.

Prófraunirnar og hindranirnar á andlegri leið eru margar og miklar, en þegar við göngum í gegnum þessar prófraunir og sigrumst á þeim hindrunum verðum við að segja: „Ó, Drottinn, þú hefur svarað bænum mínum og uppfyllt mínar dýpstu óskir, svo hjarta mitt hefur orðið auðugt af nærveru þinni og sál mín geislar af ljósi þínu.“ Friður sé með þér

Óeigingirni eykur vitund

Þegar þú sendir góðar fyrirætlanir til annarra, eykst meðvitund þín. Þegar þú hugsar um náungann losnar hluti af tilveru þinni ásamt þeirri hugsun. En að hugsa ein og sér er ekki nóg; við verðum að vera tilbúin að koma hugsuninni í .framkvæmd

Hjónaband er lexía í óeigingirni. Tveir einstaklingar reyna að deila lífinu hvor með öðrum. Svo koma börnin og foreldrarnir deila því sem þeir eiga með sér. En að hugsa aðeins um nánustu fjölskyldu og engan annan (þ.e. mig og .þig eða bara okkur) er eigingirni

Sá tími mun koma þegar ástvinir okkar yfirgefa okkur; það er lífsins gangur. Þetta minnir okkur á að endanlegt markmið mannkynsins er að víkka mörk meðvitundar okkar með því að vinna fyrir aðra og deila blessunum lífsins með .þeim

Óeigingirni færir eiganda sínum margar blessanir og mikla hamingju, því með óeigingirni varðveitir maður sína eigin hamingju. Markmið mitt er að gera aðra hamingjusama, .því hamingja mín er sprottin af hamingju þeirra

Við getum ekki sannarlega notið bragðsins af afrekum nema við deilum hamingju okkar með öðrum. Ég er ekki bara .að vísa til fjölskyldumeðlima heldur allra

Við ættum að hugsa um aðra og hjálpa þeim eftir bestu getu. Þetta þýðir ekki að gera okkur sjálf fátækari, heldur að

sýna öðrum einlæga og vingjarnlega umhyggju og vilja til að .deila

Við verðum fyrst að heimfæra sannleiksreglurnar á okkur sjálf. Við getum ekki kennt öðrum óeigingirni ef við erum ekki óeigingjörn sjálf. Ef við byrjum á okkur sjálfum .verðum við góð fyrirmynd fyrir aðra

Ég hef helgað líf mitt því að þjóna og gagnast öðrum. Ég hef ferðast mikið og haldið fyrirlestra fyrir stórum hópum. En ég veit að ég þjóna öðrum best með skrifum mínum og .kennslu

Mannfjöldi kemur til að hlusta á fyrirlestra, ekki endilega af ósviknum kærleika. Fólk kemur til að fá innblástur og andlega huggun. En ég vil sálir sem leita sannleikans, sem elska Guð. Þess vegna hef ég einbeitt mér, og held áfram að .einbeita mér, að nauðsyn þess að hugleiða Guð

Allir sem leita alvarlegra og þrautseigra andlegrar leitar verða krýndir með velgengni ef þeir halda áfram af löngun .og kostgæfni

Við verðum að elska Guð af öllu hjarta, huga, sálu og .mætti og elska náunga okkar eins og okkur sjálf

Hvað er átt við með því að elska Guð af öllu hjarta, ?huga, sálu og mætti

Hjartað þýðir tilfinning, hugurinn þýðir einbeiting, sálin þýðir djúp andleg sátt í hugleiðslu og styrkur þýðir að beina .allri orku okkar að Guði

Þetta þýðir að elska Guð af öllum tilfinningum sínum, með allri sinni áherslu í hugleiðslu, með því að beina orku eða krafti lífsins frá efni til anda og með því að færa .athyglina frá líkamanum til Guðs

Það er ekki mögulegt að elska Guð án íhugunar, því aðeins með íhugun getum við áttað okkur á andlegri eðli okkar sem sál sem er eilíflega og að eilífu tengd Guði sem .skapaði hana í sinni mynd

Við verðum að byggja innra með okkur hásæti fyrir háleita kærleika Guðs. Ekkert er mikilvægara í lífinu. Enginn

er æðri metnaður en að elska hann, tala um hann og upplýsa .aðra til að kynnast honum. Ég vil ekkert annað frá fólki

Það er mér ánægja að deila andlegri reynslu minni með þeim sem leita hennar í einlægni. Ekkert veitir mér meiri gleði en að tala við þá um Guð og hjálpa þeim að upplifa .nærveru hans

Það er dásamlegt að elska Guð og þjóna hans. Þegar við finnum hann finnum við kærleika hans í öllum. Enginn máttur .er meiri en máttur kærleikans í alheiminum

Ég sé hinn hæsta Drottin sitja á himnum og höfum og á hásæti meðvitundar minnar sé ég hann nærverandi í mér og í sálum allra og ég faðma hann í öllum hans óendanlegu .myndum og birtingarmyndum í sköpuninni

Ef það væri ekki fyrir eigingirni, þá væri heimurinn paradís

Ef heimurinn myndi gefa upp illsku eigingirni sína, myndum við sjá paradís á þessari jörð

Fræ stríðs liggja í hjarta illgjarnrar eigingirni. Fyrstu menn notuðu steinkylfur, sem síðar þróuðust í boga og örvar, til að vernda eigin eigingirni gegn eigingirni annarra. Seinna voru rifflar og skammbyssur fundnar upp, síðan vélbyssur og síðar sprengjur og eiturgas - allt til að vernda eigingirni eins .hóps fólks gegn eigingirni annars

Eyðileggjandi möguleiki mannkynsins hefur vaxið og þróast meira en uppbyggjandi möguleiki hans. Þessi illkynja sýkja – sýkja illgjarnrar eigingirni – mun að lokum springa. En því miður munu mörg líf farast áður en mannkynið vaknar og áttar sig á því að þjóðernisleg eigingirni er ekki síður skaðleg en persónuleg eigingirni. Þjóð er í grundvallaratriðum samsett úr litlum hópum og þessir hópar eru einstaklingar; .maður verður að byrja á sjálfum sér

Vegna þessarar andstyggilegu eigingirni brjótast út stríð, efnahagslegt jafnvægi raskast og efnahagslægð og .síðan þunglyndi grípa til

Landamæri milli landa eru ekki föst og stjórnvöld
.heimsins eru stöðugt undirorpin breytingum

Eigingirni sem leitar hamingju án tillits til réttinda og
hamingju annarra, eða sem traðkar á réttindum og
hagsmunum annarra í eigin þágu, skapar fátækt, óhamingju
.og eymd

Að auðga sig á kostnað annarra er alvarleg mistök.
Kommúnismi, sem lofar almenningi gnægð og velmegun á
yfirborðið, mun ekki ná árangri og mun einn daginn hrynja
vegna þess að hann byggist á nauðung og kúgun
persónulegs frelsis. (Athugið: Þessi fyrirlestur var haldinn af
meistara Paramhansa árið 1937 og þessi niðurstaða hefur
sannarlega ræst!)

Mikilmenni styðja óeigingirni sem byggir á einlægri
andlegri löngun til að gefa

Ef einstaklingur einbeitir sér eingöngu að höndum og
fótum og vanrækir höfuðið, mun heilinn ekki virka til að stýra
hreyfifærni. Allar líkamsstarfsemi verður að vera samhæfðar.
Á sama hátt verða hugirnir (ákvarðanatökumenn) í þjóðum
og samfélögum að vinna í samhæfingu við hendur og fætur
(vinnuafl), því ef hagsmunir rekast á mun regla rofna,
.ringulreið mun ríkja og þjáningar munu leiða til

Það eru tveir kennarar í heiminum. Sá sem tekur Guð
sem leiðtoga sinn og leiðbeinanda hefur ekkert að óttast. Sá
sem tekur Satan sem leiðtoga sinn og leiðbeinanda mun
.þjást mikið

Lykilorðið fyrir flesta í þessu lífi er „ég“. Þeir sem eru
andlega sinnaðir og hafa tilhneigingu til að hugsa um aðra
eins mikið og þeir hugsa um sjálfa sig. Þeir sem hugsa aðeins
um sjálfa sig valda yfir sig fjandskap og gremju þeirra sem
eru í kringum þá. En þeir sem hugsa um tilfinningar og
hagsmuni annarra komast að því að aðrir hugsa um þá og
.taka tillit til tilfinninga þeirra

Ef hundrað manns eru í bæ og hver og einn reynir að
taka frá hinum, þá mun hver og einn eiga níutíu og níu óvini.

En ef hver og einn reynir að hjálpa hinum, þá mun hver og .einn eiga níutíu og níu vini

Ég lifði þannig og tapaði engu með því að gefa öðrum. Reyndar kom allt sem ég gaf til baka til mín margfaldað með náð Guðs. Nú þrái ég ekkert því það sem ég bý djúpt innra með mér er stærra og dýrmætara en nokkuð sem heimurinn getur boðið. Það sem maður leitar í raun og veru er hamingja, og þegar hamingjan er náð hverfur þörfin fyrir .aðstæðurnar sem leiða til hennar

Ég á ekki bankareikning því eina tryggingin mín í þessum heimi eru þær góðar tilfinningar sem fólk ber til mín. Ég trúi ekki á neina aðra jarðneska tryggingu. Sannur auður .felst í því að búa í hjörtum bræðra sinna og vina

Þegar við erum óeigingjörn verðum við hamingjusöm. Og ef við tileinkum okkur þessa nálgun munu aðrir í kringum okkur verða fyrir áhrifum af hegðun okkar og reyna að líkja eftir okkur. Við verðum að útrýma eigingirni, sem er rót alls .ills einstaklings og þjóðar

Dýrlingurinn lyftist upp í loftið

Úr bókinni „Heimspeki Indlands í lífi jógís“

„Í gærkvöldi sá ég Yogiu hanga nokkra metra upp í loftið“

Með þessari áhugaverðu setningu hóf vinur minn Upendra Mohan Chaudhry ræðu sína

Hún brosti ákaft og sagði: „Kannski hefurðu giskað á nafnið hans: átt þú ekki við Bhaduri Mahasaya sem býr við efri hringtorgið?“

Upendra kinkaði kolli til samþykkis, þótt hann væri svolítið vonsvikinn yfir því að ég hefði ekki fengið fréttirnar í gegnum hann. Vinir mínir vissu hversu forvitinn ég var um dýrlinga og þeir voru alltaf ánægðir að kynna mér nýjan.

Ég hélt áfram og sagði: „Heimili jógans er mjög nálægt húsinu okkar og ég heimsæki hann reglulega.“

Orð mín vöktu mikinn áhuga hjá Upendra, eins og áhuginn sást greinilega á svip hans, og ég bætti við:

„Ég sá hann framkvæma kraftaverk. Hann náði tökum á átta öndunartækni [(1)] fornrar jóga eins og spekingurinn Patanjali skráði þær. [(2)] Dag einn framkvæmdi Bhaduri Mahasaya Bhastrika Pranayama fyrir framan mig með slíkum ótrúlegum krafti að mér fannst eins og öflugur stormur hefði gengið um herbergið! Eftir það róaði hann þennan stormasama andardrátt og var hreyfingarlaus í háleitri meðvitund. [(3)] Friðarandrúmsloftið sem fylgdi þessum stormi var svo skýrt og ógleymanlegt.“

Rödd Upendra var lituð af vantrú þegar hann sagði: „Ég hef heyrt að dýrlingurinn fari aldrei út úr húsi sínu, er það satt?“

Ég svaraði: „Já, það er sannleikurinn! Hann hefur verið innilokaður í húsi sínu síðustu tuttugu árin. Hins vegar slakar hann á takmörkunum þessara ströngu laga sem hann setti á sjálfan sig á helgum hátíðum okkar og gengur að hliðarstígnum þar sem betlarar safnast saman, því að heilagur Bahaduri er þekktur fyrir góðhjartað sitt.“

Hann sagði: „En hvernig getur dýrlingurinn haldið sér í loftinu og ögrað þyngdarlögmálinu?“

Ég svaraði: „Líkami jógans missir þéttleika með því að æfa ákveðnar pranayama öndunaræfingar og þá getur hann flogið eða hoppað eins og froskur. Jafnvel dýrlingar sem ekki stunda hefðbundið jóga svífa í loftinu þegar þeir komast í háleit ástand aukinnar þráar eftir Guði.“

Forvitni skein úr augum Upendra og hann sagði: „Mig langar að vita meira um þennan vitra mann. Sækir þú kvöldfundi hans?“

Ég sagði: „Já, ég heimsæki hann oft og ég er mjög hrifinn af snöggum hugsunarhætti hans og frábærri

visku. Stundum spillir hlátur minn hátíðleika samkomunnar. Þótt þetta trufli ekki dýrlinginn horfa lærisveinar hans reiðilega á mig!“

Á leiðinni heim úr skólanum síðdegis kom ég við hjá Bhaduri Mahasaya og ákvað að heimsækja hann. Jógíinn bjó í einangrun, undir eftirliti lærisveins á jarðhæðinni. Þessi lærisveinn var mjög kröfuharður gagnvart gestum og spurði mig hvort ég ætti tíma hjá kennara hans. En kennarinn birtist samstundis, augun hans glitruðu, og þannig forðaði hann mér frá því að vera hent út á staðnum. Hann sagði við lærisveinninn:

„Leyfðu Mukanda að koma hvenær sem hann vill. Einangrunarreglan er ekki mér til huggunar heldur öðrum til huggunar. Veraldlegt fólk er ekki sátt við heiðarleika okkar, sem brýtur niður stolt þeirra. Heilagir eru ekki aðeins sjaldgæfir heldur einnig ruglingslegir. Jafnvel í Heilögum Ritningum finnum við þá stundum valda öðrum vandræðum.“

Ég fylgdi Bhaduri Mahasaya í einfalda íbúð hans á efri hæðinni, sem hann yfirgaf sjaldan. Meistarar hunsa yfirleitt glæsileika og glæsileika heimsins með því að draga sig úr augsýn almennings. Heimurinn gefur þeim sjaldan gaum fyrr en þau eru orðin vel fest í sessi í tímans rás, því samtímamenn spekingsins eru ekki takmarkaðir við þá sem búa innan þröngra marka nútímans.

Ég sagði: „Mikli spekingur, þú ert fyrsti jógíinn sem ég þekki sem dvelur inni í húsi sínu allan tímann.“

Hann svaraði: „Stundum gróðursetur Guð dýrlinga sína í óvæntan jarðveg svo að við höldum ekki að við getum bundið þá við ákveðna reglu.“

Dýrlingurinn sat með krosslagða fætur í hugleiðingu, líflegur líkami hans hvíldi í lótusstöðu. Þótt hann væri yfir sjötugt sýndi líkami hans engin

merki um öldrun eða slappleika eftir langa setu. Sterkur og hár, hann var fullkominn á allan hátt. Andlit hans bar svipbrigði spekingsins sem lýst er í ritningunum sem göfuglyndur, með mikið skegg, alltaf sitjandi uppréttur, kyrrlát augu hans fest á guðdómlegri nærveru.

Ég sat með dýrlingnum í hugleiðslu og eftir klukkustund vakti blíð rödd hans mig:

„Þú ferð oft inn í kyrrstöðu, en hefurðu náð raunverulegri meðvitund um Guð?“

Dýrlingurinn ætlaði að minna mig á að elska Guð meira en að hugleiða og bætti við: „Blandið ekki saman markmiðum og aðferðum og gerið ekki aðferðina að markmiði ykkar.“

Hann bauð mér upp á mangó og með snöggri kímni sinni, sem ég fannst skemmtileg þrátt fyrir alvöru hans, sagði hann:

„Þrá fólks eftir að vera sameinað mat er miklu meiri en þrá þess eftir að vera sameinað Guði.“

Þessi orðaleikur fékk mig til að hlæja hátt og augnaráð hans mildaðist af ástúð þegar hann sagði: „Hvílíkur hlátur!“ Andlit hans var alvarlegt en bar samt sælulegt bros. Stóru, lótuslíku augun hans huldu heilagt, innra bros.

Dýrlingurinn benti á fjölda þykkra umslaga á borði og sagði: „Þessi bréf hafa borist mér frá fjarlægri Ameríku. Ég á í samskiptum við fjölda félaga þar sem meðlimir sýna áhuga á jóga. Þau eru að enduruppgötva Indland með betri skilningi en Kólumbus gerði! Ég er fús til að hjálpa þeim, því þekking á jóga er ókeypis, eins og sólarljósið, öllum sem leita hennar.“

„Það sem hinir vitru hafa talið nauðsynlegt til hjálpræðis mannkynsins ætti ekki að vera sleppt vegna Vesturlanda. Austurlönd og Vesturlönd eru

svipuð í anda þrátt fyrir ólíka ytri reynslu og þau eiga sér enga von um framfarir og velmegun án þess að iðka eina af andlegu leiðum jóga.“

Dýrlingurinn hélt mér kyrrlátu augnaráði sínu og ég gerði mér ekki grein fyrir því þá að orð hans voru dulbúin spádómur. Jafnvel nú, þegar ég skrifa þessi orð, hef ég ekki skilið til fulls merkingu þeirra saklausu vísbendinga hans um að ég myndi einn daginn færa kenningar Indlands til Vesturlanda.

Ég sagði: „Ó, mikli spekingur, það væri dásamlegt ef þú skrifaðir bók um jóga til gagns fyrir mannkynið!“

Hann svaraði: „Ég er að þjálfa nemendur sem, ásamt nemendum sínum, munu verða lifandi bækur sem þola hnignun, náttúrulegar breytingar tímans og óeðlilegar túlkanir gagnrýnenda.“

Við vorum ein með jóganum þar til lærisveinar hans komu að kvöldi, þegar hann flutti einn af sínum einstöku fyrirlestrum. Eins og blíð flóð sópaði hann burt sálrænum rústum og rusli áheyrenda sinna og leiddi þá til Guðs. Dásamlegar dæmisögur hans voru fluttar á gallalausri bengölsku.

Um kvöldið kannaði Bhaduri ýmsa heimspekilega þætti lífs miðalda Rajput-prinsessu að nafni Mirabai, sem hafnaði ríkulegu lífi hallarinnar í leit að dýrlingleika. Í fyrstu neitaði þekktur asketi, Sanatna Goswami, að viðurkenna hana sem lærisveinn vegna þess að hún væri kona, en viðbrögð hennar komu honum á kné þegar hún sagði:

„Segðu kennaranum að ég þekki engan karlmann í alheiminum nema Guð. Erum við ekki allar konur í augum hans?“

(Það er til heilög hugmynd að Guð sé eina jákvæða og skapandi meginreglan í alheiminum og að sköpun hans sé ekkert annað en neikvæð blekking)

Mirabai var skáld og hún samdi mörg ljóð full andlegrar gleði sem enn eru talin meðal bókmenntafjársjóða Indlands. Ég er að þýða eitt þeirra hér yfir á ensku (það var þýtt yfir á arabískar vísur af Mahmoud Abbas Masoud):

Ef líkaminn er alltaf þveginn, þá verður það vitað
Ég hefði orðið að ljóni mitt á hafinu
Ef hann borðar plöntuna, þá mun hann örugglega átta sig á því
Ég myndi stoltur taka á mig geitarmynd
Ef fjöldi rósakransanna væri talinn, þá virtist það
Ég var að lofa Guð með stórum perlum
Ef aðeins skurðgoðin myndu falla fram fyrir sig
Ég hefði beygt mig fyrir fjöllum og klettum
Ef aðeins væri hægt að drekka mjólk
Fyrir kálfana og ungviðið að smakka
Ef það að yfirgefa eiginkonu sína veldur því
Þúsundir yrðu þegar í stað geldaðar að eigin vali
Allt þetta er ekki nóg til að afhjúpa það
Nei, og það mun aldrei geta lyft tjaldinu
Guð mun birtast með einu skilyrði:
Ást og þrá hjartans eins og eldur

Sumir nemendur settu rúpíur í skó Bhaduri, sem lá við hliðina á honum þar sem hann sat í jógastellingu. Þessi hefðbundna fórn á Indlandi er tjáning virðingar og þakklætis, sem þýðir að nemandinn leggur efnislegar eigur sínar við fætur kennara síns. Góðhjartaðir vinir eru birtingarmynd um umhyggju Guðs og vernd þeirra sem hann elskar.

Einn lærisveinanna horfði ákaft á virðulega meistarann þegar hann kvaddi og sagði: „Sannarlega ert þú dásamlegur, meistari! Þú hefur yfirgefið auðæfi og persónulega þægindi til að leita Guðs og veita okkur visku.“ (Því það var alkunna að Bhaduri Mahasya hafði fórnað miklum fjölskylduauðæfum í æsku þegar hann tók staðfasta ákvörðun um að stunda jóga.)

Dýrlingurinn svaraði: „En þú ert að gera hið gagnstæða!“ Svipbrigði kennarans lýstu mildri ávítun og hann hélt áfram: „Ég hef afsalað mér nokkrum rúpíum og hverfulum, ómerkilegum ánægjum fyrir ástina á alheimsríki þar sem sælan er óendanleg og endalaus. Hvernig geturðu þá sagt að ég hafi svipt mig neinu? Það eru skammsýnir menn þessa heims sem eru sannarlega að afsala sér! Þeir yfirgefa heilagt ríki sem á sér engan jafningja og girnast fátæklegar jarðneskar ánægjur sem hvorki næra né seðja hungur!“

Ég hló að þessari andstæðu sýn á asketi og asketum: á meðan annað gerir fátæka dýrlinginn ríkari og virðulegri en Krösus, breytir hitt stærstu milljónamæringum heims í snauða fátæka sem vita ekki hvað þeir þjást af auðmýkingu fátæktar.

Kennarinn lauk ræðu sinni með því að hvetja til óhagganlegrar trúar og sagði: „Hið guðdómlega kerfi stjórnar málum okkar og skipuleggur framtíð okkar með visku sem er fremri því sem tryggingafélög veita. Heimurinn er fullur af kvíðnu fólki sem treystir á ytri verndarleiðir. Sársaukafullar hugsanir þeirra eru eins og ör á enni þeirra. Hinn eini og eini, sem gaf okkur loft og mjólk frá fæðingu, veit hvernig á að veita dýrkendum sínum dag frá degi allt sem þeir þurfa í lífi sínu.“

Ég hélt áfram heimsóknum mínum til dýrlingsins eftir að námstímunum lauk, og með hljóðlátum eldmóði sem hjálpaði mér að átta mig á guðdómlegri nærveru. Dag einn flutti dýrlingurinn að Ram Mohan Roy Road, fjarri húsi okkar í Gurbar Road, á meðan ástríkir fylgjendur hans byggðu honum nýjan einsetubústað sem kallast Tajendramath (4).

Þótt það sem ég ætla að segja frá í þessum endurminningum sé ótímabært, þá mun ég hér nefna lokaorðin sem Bhaduri Mahasya sagði við mig. Skömmu fyrir brottför mína vestur á bóginn fór ég að kveðja hann og laut auðmjúklega fyrir honum og bað um kveðjublessun hans. Hann sagði:

„Son minn, farðu af stað með blessun Guðs og taktu dýrð hins forna Indlands sem verndarskjöld þinn. Sigurinn er skrifaður á enni þínu og fjarlægir aðalsmenn munu fagna þér vel.“

Heimild: Ævisögur jógís (indversk heimspeki í lífi jógís)

Neðanmálsgreinar

(1) Þessi öndunartækni er þekkt sem pranayama, sem er stjórnun lífsorkunnar eða virkninnar (prana) með því að stjórna öndunarferlinu. Pranayama bhastrika („bjalla“) vinnur að því að róa hugann.

(2) Patanjali er mesti fornleifaskýrandi jóga.

(3) Í fyrirlestri árið 1928 sagði prófessor Jules Bois við Sorbonne að franskir vísindamenn hefðu gert tilraunir á æðri meðvitund og viðurkennt tilvist hennar. Hann lýsti henni sem „hliðstæðu undirmeðvitundarinnar í hugtaki Freuds. Þessi æðri meðvitund nær yfir hæfileika og eiginleika sem gera manneskjuna sannarlega mannlega, ekki bara að þróaðri dýri.“ Franski fræðimaðurinn útskýrði að vakning æðri meðvitundar „verði að greina frá vísbendingum eða dáleiðslu. Tilvist æðri meðvitundar er viðurkennd heimspekilega og hún er í eðli sínu æðra sjálfið sem Emerson lýsti, sem vísindin hafa aðeins nýlega viðurkennt.“ Emerson sagði í ritgerð sinni

(Hin æðri sál): „Maðurinn er andlit musterisins þar sem öll viska og gæska býr, og venjulega það sem við köllum manninn: maðurinn sem borðar, drekkur, plantar og reiknar gefur falska mynd af eðlislægum veruleika sínum. En sálin sem hann er verkfæri og tjáning á, ef hún væri leyfð að birtast í gegnum hugsanir hans og gjörðir, værum við knúin til að lúta því við myndum þá standa frammi fyrir andlegri náttúru og frammi fyrir öllum guðdómlegum eiginleikum.“

(4) Fullt nafn hans var Tajnaramath Bhaduri og „math“ á hindí þýðir tilbeiðslustaður, oft vísað til einsetuhúss eða klausturs. Meðal dýrlinganna sem „svífðu um geiminn“ var heilagur Jósef frá Cupertino, dýrlingur frá 17. öld, sem vitni skráðu óvenjulegar upplifanir sínar. Heilagur Jósef sýndi lotningu og undrun gagnvart heiminum, sem í raun var minning um Guð og djúpstæð tengsl við hann. Bræður hans í klaustrinu leyfðu honum ekki að þjóna við sameiginlegt borð, af ótta við að hann fljúgi burt með postulínið. Reyndar var dýrlingurinn ófær um að sinna veraldlegum skyldum vegna þess að hann gat ekki haldið sér nógu lengi á jörðinni! Stundum var það eitt að sjá blessaða styttu til að knýja hann í lóðrétta flugferð, og þá varð hann vitni að tveimur dýrlingum - manninum og steininum - svífa um himininn.

Heilög Teresa frá Ávila, dýrlingur af andlegri virðingu, fann einnig líkamlega upplyftingu óþægilega. Þung af fjölmörgum stjórnunarlegum skyldum reyndi hún án árangurs að stöðva flugprófanirnar og skrifaði um þetta: „Aðgerðir eru gagnslausar ef Guð vill annað.“ Líkami Heilagrar Teresu, sem var grafinn í kirkju í Alba á Spáni, var óspilltur í fjórar aldir, ilmur þess eins og rósir og ótal kraftaverk voru eignað því.

(Þessi kraftaverk minna okkur einnig á það sem getið er í heilaga Kóraninum og göfugum spámannlegum hefðum, eins og söguna af fólkinu í hellinum og beiðnina til Maríu, friður sé með henni, um að hrista þurran stofn pálmatrésins svo að þroskaðar döðlur féllu af honum utan tíma, og einnig hvernig Guð sá fyrir Maríu, samkvæmt því sem getið er í Surat Al Imran (Í hvert skipti sem Sakaría gekk inn í helgidóminn til hennar fann hann hjá henni vistir. Hann sagði: „Ó, María, hvaðan er þetta fyrir þig?“ Hún sagði: „Það er frá Guði“) sem og söguna af Jurayj dýrkandanum og drengnum sem talaði í

vöggunni, og hinum þremur sem gengu inn í hellinn og klettinn færðu sig frá þeim og öðrum kraftaverkum)

Viljastyrkur og áhrif umhverfisins

Vandamál og erfiðleikar stafa af skorti á meðvitund einstaklings um fyrri gjörðir sínar, sem framdar voru á ákveðnum tíma og stað. Núverandi þjáningar hans stafa af hugsunum og gjörðum sem hann hefur sagt, sem hafa fest rætur í jarðvegi meðvitundarinnar, sprottið og borið ávöxt af .sama tagi og þessar hugsanir og gjörðir

Fyrir Guð einn lifi ég og starfa. Engar jarðneskar freistingar eða blekkingar geta tælt mig. Ég hef horft með auga visku og innsæis og stungið í gegnum slæður blekkinga og blekkinga. Þú verður líka að gera þér grein fyrir því að heimsókn þín til þessa lands er tímabundin. Þú ert hér í einum tilgangi: að læra nauðsynlegar lexíur og hjálpa öllum .sem verða á vegi þínum í lífinu

Á hverjum morgni bið ég Guð að segja mér hvað hann vill að ég geri, og þá sé ég hann vinna í gegnum hendur .mínar og huga minn og allt gengur eftir vilja hans

Prófraunir og þrengingar koma ekki til að brjóta mann eða lama vilja hans, heldur til að fá þá til að meta mikilleika Guðs og virða lög hans, sem gera þá kleift að öðlast sanna hamingju. Guð sendir ekki þessar hörðu prófraunir vegna þess að þær eru fyrst og fremst af mannavöldum. Allt sem krafist er af mannkyninu er að vekja meðvitund sína af dvala gáleysis og koma út úr myrkri fáfræðinnar inn í ljós .þekkingar

<u>Þjálfaðu þig í að finna frið, því því meira sem þú gerir það, því meira munt þú finna þann kraft í lífi þínu</u>

Það er til æðri máttur sem mun lýsa upp veg þinn og veita þér heilsu, hamingju, frið og velgengni ef þú snýrð þér .að þessu guðdómlega ljósi

Oftast lofa skynfærin okkur skammvinnri ánægju en færa okkur að lokum langvarandi sársauka og þjáningar. Sönn dyggð og hamingja lofa þó litlu en veita okkur að lokum hreina og varanlega gleði. Þess vegna tel ég innri, varanlega hamingju vera sanna gleði og tímabundna skynræna ánægju .vera hreina nautn

Ef einstaklingur hefur slæman vana sem angrar hann og heldur honum vakandi á nóttunni, getur hann losnað við hann með því að forðast allt sem gæti kveikt á honum eða örvað hann, án þess að einblína á hann í tilraun til að bæla hann niður. Þetta er óbein leið til að berjast gegn honum. En það er líka bein, jákvæð leið: með því að beina hugsunum sínum að góðri vana og vinna að því að rækta hana þar til hún verður hluti af lífi hans sem hann getur reitt sig á og .treyst á

Fólk með góðan karakter er yfirleitt hamingjusamara. Það kennir engum um vandræði og erfiðleika sem það lendir í; í staðinn eigna það sjálfu sér þau og telur sig bera persónulega ábyrgð. Það er sér fullkomlega meðvitað um að enginn hefur vald til að gera það hamingjusamt eða uppræta það nema það leyfi gjörðum, orðum og hugsunum annarra .að hafa áhrif á það, hvort sem það er jákvætt eða neikvætt

Fólk sem er stíft er óhamingjusamt. Það er algjörlega tilfinningalaust, rétt eins og steinar. Maður ætti að lifa með öllum hugsunum sínum, tilfinningum og innsýn og vera vakandi og gaumgæfur fyrir öllu sem er að gerast í kringum hann, rétt eins og hæfur ljósmyndari sem bíður eftir bestu tækifærunum til að taka dásamlegustu myndirnar af .fallegasta landslaginu

Sönn mannleg hamingja felst í stöðugum vilja einstaklingsins til að læra og hegða sér á viðeigandi og virðulegan hátt. Því meira sem maður bætir sjálfan sig, því

meira leggur hann af mörkum til framfara og hamingju þeirra
.sem eru í kringum sig

Fáir eru þeir sem greina aðstæður sínar og ákveða hvort
þeir séu að fara áfram eða aftur á bak Sem mannverur
gæddar skynjun, visku og skilningi er okkar mesta skylda að
nota visku okkar og skynjun rétt svo að við vitum hvort við
erum að færast áfram eða aftur á bak. Og ef mistök dynja
.yfir okkur ítrekað megum við ekki örvænta eða missa vonina

Mistök ættu að vera hvati, ekki hindrun, fyrir líkamlegan
.og andlegan vöxt okkar

Mistök eru besti og hentugasti tíminn til að sá fræjum
velgengninnar

Maður ætti ekki að dvelja við tap og mistök, heldur
reyna aftur og aftur, sama hversu margar og bitrar fyrri
tilraunirnar kunna að hafa verið. Sérhver ný tilraun eftir
mistök ætti að vera vel skipulögð og örvandi fyrir hugann.
Ennfremur ætti að finna jafnvægi milli efnislegra vona og
andlegrar löngunar, án þess að leyfa annarri að skyggja á
.hina

Enginn sannur andlegur maður getur verið án
efnislegrar velgengni og efnislegar áhyggjur engans eru svo
yfirþyrmandi að þær koma í veg fyrir að hann hugsi um Guð
og helgi nauðsynlegan tíma hugleiðingu, þjónustu og
.andlegum skyldum

Langvinni misheppnunin hefur ekki enn lært lífsins lexíur
og eigingjarn andlegi einstaklingurinn refsar sjálfum sér með
því að missa andlegt jafnvægi vegna vanvirðingar sinnar á
.efnislegu lífi

Ef einstaklingur helgar allt sitt starf og athafnir því að
þjóna öðrum og sinnir þeim með ánægju í huga, þá
.verðskuldar hann sannarlega tillitssemi og þakklæti

Við megum ekki vera einsleit; heldur ættum við að vega
og meta starfsemi okkar og forgangsraða verkefnum og
skyldum eftir mikilvægi þeirra. Skylda er það sem

einstaklingur sinnir með gleði, ekki til efnislegs ávinnings. .Andleg og siðferðileg skylda ætti að vera í forgangi í lífinu

Sérhver manneskja býr yfir ónotuðum möguleikum. Hún býr yfir öllum nauðsynlegum styrkleikum. Hugurinn sjálfur er æðsti máttur og hann verður að vera frelsaður frá úreltum .og takmarkandi venjum og hugtökum

Illt hugsanir geta leitt einstakling inn í skaðlegt umhverfi þar sem hann getur tjáð sig eins og hann vill. Hins vegar getur einstaklingur breytt hugsunum sínum og meðvitund með viljastyrk og þar af leiðandi umhverfi sínu. Ef einstaklingur dvelur í skaðlegu umhverfi í langan tíma byrjar það umhverfi að hafa ómeðvitað áhrif á hann. Með tímanum missir hann að lokum frelsið til að velja heilbrigt og heilbrigðt umhverfi og verður fyrir áhrifum neikvæðra áhrifa þess .skaðlega umhverfis

Áhrif reikistjarna og stjarna á mannlegt líf stafa af samspili aðdráttarafls og fráhrindingar milli reikistjarnanna og mannslíkamans. Þeir sem hafa sterkan vilja eru í fylgni við Guð og bíða ekki eftir að reikistjörnurnar og stjörnurnar veiti þeim greiða. Þess í stað halda þeir áfram ferð sinni eins og stingandi loftsteinn, óáreittir nema af leiðarstjörnu Guðs, .sem er sól sólanna og Drottinn lögmálsins og sálnanna

Bréf til kennarans Paramahansa frá lærisveinum hans

Í XIV. bindi tímaritsins Inner Culture

Bréf send af höfundum þeirra frá mismunandi löndum, :þar sem við dragum eftirfarandi úr

Ég vil láta þig vita að með íhugulli lestri mínum á kennslu þinni

Ég fékk andlega uppljómun

Sá sem ég hef alltaf leitað að

Kenningar þínar hafa opnað dyr hamingjunnar fyrir mér

* * *

Ég iðka andlegar staðfestingar þínar daglega

Ég finn að neikvæðar hugsanir minnka smám saman

Óttinn hefur horfið

Ég nýt hverrar stundar lífs míns

Þakka þér fyrir hjálpina

* * *

Ég fæ margar blessanir

Frá andlegum kenningum þínum

Ég hlakka spennt til að lesa hugsanir þínar

Ég geri mitt besta til að heimfæra það upp á líf mitt

Kenningar þínar eru fallegar og gagnlegar

* * *

Ég finn í þinni dásamlegu heimspeki

Það sem vekur aðdáun og innblástur

Mín innilegustu þakklæti fyrir allt sem þú hefur gefið mér

Frá aðstoð og sálfræðilegri huggun

* * *

Ég hef yfirþyrmandi tilfinningu fyrir því að fá þetta vikulega

Um nýjan lærdóm úr kennslu þinni

Ég finn gleði og fróðleik í hverjum kennslustund

* * *

Þakka þér frá hjartans rótum

Til að hjálpa mér að skilja mitt innra sjálf

Og til að gera mig meðvitaða um leynda krafta í mér

Og til að sýna ljós Guðs innsýn minni

Í gegnum kennsluna sem ég fékk frá þér

* * *

Ég man enn eftir heimsókn minni til þín

Hún hefur verið í hugsunum mínum í fjögur ár

Ég man enn eftir algjörri trú þinni á Guð

Og ást þín á mannkyninu

Það hjálpaði mér að kynnast sjálfri mér

Þegar ég hélt að ég væri einn

Ég á enga vini og engan sem hefur samúð með mér

Það gaf mér sjálfstraust og jók lífsgleðina mína

Það hvatti mig til að vera hugrökk í að takast á við aðstæður lífsins

* * *

Í fjörutíu ár

Ég lærði ýmsar greinar vísinda og þekkingar

En ég fékk ekkert út úr öllu þessu námi

Um eitthvað sambærilegt við það sem ég hef lært af kennslu þinni

* * *

Ég hef mikinn ávinning af því að lesa kenningar þínar

Ef stærri fjöldi fólks

Þeir rannsaka og framkvæma hugmyndir þínar

Heimurinn sem við lifum í væri

Betra en það er

* * *

Ég vil þakka þér af öllu hjarta

Fyrir þær blessanir sem hafa komið inn í líf mitt

Síðan ég byrjaði að lesa kenningar þínar af einbeitingu og athygli

Þakka þér fyrir, og megi Guð blessa þína frábæru viðleitni

Og starf þitt helgað því að þjóna mannkyninu

* * *

Þar sem ég bað þig að biðja fyrir velgengni minni

Aðstæður mínar hafa batnað verulega

Mín innilegustu þakklæti og von um að þið haldið áfram að biðja

* * *

Þegar ég fékk síðasta skilaboðin þín

Ég var enn að reika um dimman skóg efasemdanna

Og hann gat ekki séð leiðina út úr skóginum

En þökk sé Guði og sérstökum bænum þínum

Leiðin varð skýrari og trú mín á Guð styrktist

Aðstæður mínar batnuðu á allan hátt

Og vinsamlegast munið mig alltaf í bænheyrslum ykkar

* * *

Kenningar þínar hafa hjálpað mér mikið

Og ég hafði gríðarlegan ávinning af því

Og það var sannað fyrir mér með óyggjandi sönnunargögnum

Árangur andlegra staðhæfinga þinna og jákvæðrar hugsunar

Ég er yfirbugaður af þakklæti

Vegna heilsunnar, gleðinnar og friðarins sem ég finn

Mér finnst ég vera að taka daglegum framförum í hugleiðslu

* * *

Væri það ekki fyrir þínar dásamlegu og innblásandi kenningar

Líf mitt á þessu jarðneska stigi hefði verið afar takmarkað

Ég vil þakka þér fyrir sérstaka athygli þína

Sem hún hefur gefið mér síðustu þrjú árin

* * *

Þakka þér fyrir tímarit um andlega menningu

Þar sem ég finn blessun og næringu fyrir sálina á hverjum degi

Ég þakka Guði fyrir að hafa kynnt mig fyrir þér og kenningum þínum

* * *

Ég vil þakka þér fyrir mánaðarleg bréf þín

Mér fannst síðasta skilaboðin vera full af innblæstri

Svo að ég las það fyrir nemendur mína í bókmenntatíma

Þeir brugðust jákvætt við efni þess

Þetta var gleðileg stund fyrir okkur öll

Ég var mjög snortin af hugmyndunum sem þú settir fram í bréfinu

Svo mikið að ég vildi deila því með nemendum mínum

Þessi skilaboð ollu djúpri hugleiðingu

Og sjálfsskoðun inn í leyndardóma sálarinnar

Ég finn að það mun hjálpa mér að leysa vandamál

Og að takast skynsamlega og jákvætt á við lífsreynslu

* * *

Kenningar þínar eru ómetanlegar

Ég vil ekki missa af einum einasta kennslustund hjá þér